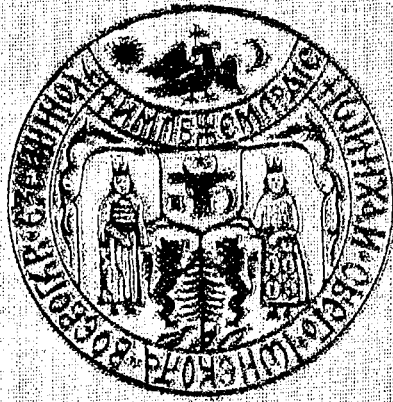

ACADEMIA
REPUBLICII
SOCIALISTE
ROMÂNIA
SECȚIA DE
ȘTIINȚE
ISTORICE

DOCUMENTA ROMANIAE HISTORICA

B. ȚARA ROMÂNEASCĂ
VOLUMUL XXIII

EDITURA
ACADEMIEI
REPUBLICII
SOCIALISTE
ROMÂNIA

ROMANIAE
DOCUMENTA
HISTORICA
B
ȚARA
ROMÂNEASCĂ

VO L. XXIII

ACADEMIA REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA
SECȚIA DE ȘTIINȚE ISTORICE

DOCUMENTA ROMANIAE HISTORICA

COMITETUL DE REDACȚIE

ACAD. ANDREI OȚETEA, ACAD. DAVID PRODAN
(Redactori responsabili),
CONSTANTIN CIHODARU, DAMASCHIN MIOC,
FRANCISC PALL și ȘTEFAN ȘTEFĂNESCU

EDITURA ACADEMIEI REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA

www.dacoromanica.ro

ACADEMIA REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA
INSTITUTUL DE ISTORIE „NICOLAE IORGA“

B. ȚARA ROMÂNEASCĂ
VOLUMUL XXIII

(1630—1632)

VOLUM ÎNTOCMIT
DE
DAMASCHIN MIOC

EDITURA ACADEMIEI REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA

București, 1969

www.dacoromanica.ro

P R E F A Ț Ă

Volumul XXIII al seriei B din colecția DOCUMENTA ROMANIAE HISTORICA cuprinde actele interne ale Țării Românești din anii 1630—1632.

Cele 451 documente autentice— din care 377 pînă acum inedite — cuprind date importante referitoare la aspecte multiple din istoria societății românești în prima treime a secolului al XVII-lea : economice (dezvoltarea principalelor ramuri ale economiei, agricultura, comerțul, meșteșugurile), sociale (relațiile agrare), politice și administrative (domnia și sfatul domnesc, fiscalitatea, justiția, armata). Atragem atenția îndeosebi asupra unor așezăminte ale lui Leon Vodă, de o excepțională însemnătate pentru ilustrarea frământărilor social-politice ale vremii, apărute în volum sub nr. 255, 258 și 358. Sub presiunea unor adunări ale stărilor, care vădesc un caracter de reacțiune antigrecească, domnul este silit să adopte măsuri menite a întări puterea politică și economică a unor categorii sociale privilegiate autohtone : boieri, slujitori, cler. Boierii și negustorii greci, cu unele excepții, urmează a fi alungați din țară. Măsurile preconizate nu aplanează frământările, deoarece fracțiunea boierilor români, condusă de aga Matei din Brîncoveni, nu este satisfăcută nici de aceste măsuri și nici de modul cum se aplicau. Izbucnesc mișcări violente, dîndu-se lupte între această partidă, căreia i se alătură slujitori și chiar țărani, și susținătorii lui Leon Vodă (vezi doc. nr. 271 și 272).

După forma în care ni s-au păstrat cele 451 documente autentice din volum, 330 sînt originale (230 românești, 96 slave și 4 grecești), 94 sînt copii (89 românești, reprezentînd copii sau traduceri mai vechi, și 5 slave), iar 27 le-am reprodus după alte publicații (21 românești, 5 slave și 1 grecesc). La sfîrșit am adăogat și 5 documente de autenticitate îndoielnică. După cum se poate vedea, ca și în volumele precedente XXI și XXII, predomină actele în limba română, ea ocupînd primul loc chiar și în cancelaria domnească.

După emitent, documentele se repartizează astfel : 213 din cancelaria domnească, 222 sînt zapise, 7 de la înalți ierarhi ai bisericii, 6 de la marii dregători și 3 de la județi și pîrgari. După materialul pe care a u fost scrise cele 330 acte originale, 50 sînt pe pergament și 280 pe hîrtie.

Documentele au fost culese din următoarele fonduri : 275 de la Arhivele Statului din București, 114 de la Biblioteca Academiei, 8 de la Muzeul de istorie a orașului București, 7 de la Biblioteca Centrală de Stat, 5 de la Muzeul Militar Central, 3 de la Muzeul Regional al Olteniei, 3 din arhiva Arhiepiscopiei romano-catolice din București, 2 de la Arhivele Statului din Craiova, 2 de la Arhivele Statului din Budapesta, 2 de la Arhivele Statului din Iași, câte unul de la Arhivele Statului din Rîmnicu-Vîlcea, Muzeul din Ploiești și Institutul de istorie „Nicolae Iorga”. După diferite publicații, cum s-a mai spus, am reprodus 27 acte, ale căror originale sau copii nu ne-au fost accesibile.

La baza unei mari părți a volumului de față stau textele documentelor transcrise de către un numeros colectiv între anii 1949—1954 (Vezi în Introducere la colecția Documente privind Istoria României, vol. I, p. 3—4, numele celor 78 de colaboratori). Pentru volumul de față o contribuție mai însemnată au avut : P. P. Panaitescu, A. Sacerdoțeanu, D. P. Bogdan, E. Vîrtosu, Al. Elian, Ileana Leonte, M. Regleanu, I. Șucu, Lucia Djamo, P. Olteanu, Aurora Ilieș și Theodora Rădulescu.

Schimbările intervenite în metoda de editare au făcut necesară retranscrierea documentelor slave și a unei bune părți din cele românești. Toate textele transcrise ale documentelor au fost revizuite după originalele sau copiile din arhive. Pentru evitarea unor greșeli ce ar mai fi putut scăpa, date fiind dificultățile de editare a unor asemenea texte, și corectura s-a făcut tot după materialele din arhive.

Indicele volumului a fost alcătuit de Sașa Caracaș, Ruxandra Cămărașescu și Olimpia Diaconescu, colectiv care a ajutat și la unele operațiuni tehnice, legate de pregătirea pentru tipar.

În anexă dăm o listă a expresiilor și cuvintelor slave frecvent întâlnite în documentele de limbă română, o listă a documentelor cu dată greșită, documente românești în transcriere chirilică, pentru uzul lingviștilor, și 20 fotocopii ale unor documente din volum, pentru ilustrarea grafiei epocii.

PRESCURTĂRI—BIBLIOGRAFIE

- Alexiu, *Doc. Teleajen.* = Alexiu, Eleonora, *Documente de pe valea Teleajenului*, București, 1939.
- Andreescu, *Ctilorii.* = Andreescu, Șt., *Cteva precizări despre ctiloriile bucu-reștene ale lui Ghiorma banul*, în „Glasul bisericii”, XIII (1964).
- Bălășel, *Hris. Bogdănești.* = Bălășel, pr. T., *Hrisoave domnești și alte feluri de documente, în copie sau regeste, cu privire la satul Bogdănești, județul Vlcea*, în „Arhivele Olteniei”, XIX (1940).
- Bianu, *Doc. rom.* = Bianu, Ion, *Documente românești publicate de...*, București, 1907.
- Bogdan, *Acte muntene* = Bogdan, Damian P., *Acte muntene*, în „Arhiva românească”, III (1939).
- Bolliac, *M-rile tnchinate.* Bolliac, C., *Monastirile din România (Măndăstirile tnchinate)*, București, 1862.
- Buciumul.* „Buciumul”, I (1862—63), nr. 27 din 6 aprilie.
- Cipariu, *Archivu* = Cipariu, T., *Archivu pentru filologia și istoria*, Blaj I (1867).
- Constantinescu, *Com. Brănești.* = Constantinescu, iconom Ioan, *Monografia comunei Brănești din județul Gorjiu*, Tîrgu-Jiu, 1914.
- Filitti, *Arhiva Cantacuzino.* = Filitti, Ion C., *Arhiva Gheorghe Grigore Cantacuzino*, București, 1919.
- Florescu-Pleșa, *Mat. arh. part.* = Florescu, G. D. și Dan Pleșa, *Materiale din arhive particulare*, în „Studii și materiale de istorie medie”, V (1962).
- Ghenadie, *Episcopul, Hrisovul lui Leon vodă.* = Ghenadie, episcop al Rîmnicului, *Hrisovul lui Leon voevod pentru scoaterea grecilor din țară*, în „Arhiva”-Iași, V (1894).
- Ghibănescu, *Documente.* = Ghibănescu, Gh., *O serie de documente*, în „Epoca”, VI (1900), nr. 1541/350 din 21 decembrie.
- Ghibănescu, *Surete.* = Ghibănescu, Gh., *Surete și izvoade, documente slavo-române*, V—VI, Iași, 1908—1909.
- Ghibănescu, *Codrescu.* = Ghibănescu, Gh., *Documente*, în „Teodor Codrescu”, II (1933).
- Grecianu, *Genealogii.* = Grecianu, Ștefan, D., *Genealogiile documentate ale familiilor boierești*, I, București, 1913.
- Hagi Mosco, *Doc. olt.* = Hagi Mosco, Emanoil, *Documente oltenesti*, în „Arhivele Olteniei”, IX (1930).

- Haşdeu, *Arh. ist.* = Haşdeu, B. Petriceicu, *Archiva istorică a României*, I, Bucureşti, 1865.
- Hurmuzaki-Iorga. = Iorga, N., *Documente greceşti privitoare la istoria românilor*, în *Hurmuzaki*, XIV, 1, Bucureşti, 1915.
- Ionaşcu, *Doc. Oltenia.* = Ionaşcu, I., *Documente privitoare la Oltenia şi jud. Ol.*, în „*Arhivele Olteniei*”, XIV (1935).
- Ionaşcu, *Bolintin.* = Ionaşcu, I., *Vechimea mănăstirii din Pădurea cea mare de la Bolintin*, în „*Revista istorică română*”, VII (1937).
- Ionaşcu, *Radu Popescu.* = Ionaşcu, I., *Mărturii relative la cronica lui Radu Popescu*, în „*Revista istorică română*”, XV (1945).
- Ionaşcu, *Stoica Ludescu.* = Ionaşcu, I., *Despre logofătul Stoica Ludescu*, în „*Analele Universităţii „C. I. Parhon*”, seria ştiinţe sociale—istorie, nr. 5 (1956).
- Ionnescu-Gion, *Ist. Buc.* = Ionnescu-Gion, G. I., *Istoria Bucureştilor*, Bucureşti, 1899.
- Iorga, *Studii şi doc.* = Iorga, N., *Studii şi documente cu privire la istoria românilor*, I, IV-VI, XI şi XVI, Bucureşti, 1902—[1908 sau 1909].
- Iorga, *Doc. urlăţene.* = Iorga, N., *Documente urlăţene*, în „*Buletinul Comisiunii istorice*”, V (1926).
- Legrand, Emile, *Recueil de documents grecs concernant les relations du patriarcat de Jérusalem avec la Roumanie (1569—1718)*, Paris, 1895.
- Mag. ist.* = *Magazinu istoricu pentru Dacia*, I (1845), V (1847).
- Mano, *Doc. Mano.* = Mano, Constantin George, *Documente din secolele al XVI-lea -XIX privitoare la familia Mano, culese, adnotate şi publicate de ...*, Bucureşti, 1907.
- Marian, *Patru documente.* = Marian, Ion, *Patru documente*, în „*Arhivele Olteniei*”, XVI (1937).
- Mihailovici, *Mărturii româneşti* = Mihailovici, Paul, *Mărturii româneşti din Bulgaria şi Grecia*, în „*Revista societăţii istorico-arheologice bisericesti din Chişinău*”, XXIII (1933).
- Muşeţeanu, *Glavacioc.* = Muşeţeanu, pr. Ioan, *Mănăstirea Glavacioc*, Bucureşti, 1933.
- Nandriş, *Athos.* = Nandriş, Gr., *Documente româneşti în limba slavă de la mănăstirile Muntelui Athos*, Bucureşti, 1936.
- Nicolaescu, *Radu Vodă.* = Nicolaescu, Şt., *Documente cu privire la istoricul m-rii Radu Vodă din Bucureşti*, în „*Bucureşti*”, III (1937), nr. 1—2.
- Pessiacov, *Acte.* = Pessiacov, A., *Acte şi notiţe istorice*, 1908.
- Potra, *Doc. Bucureşti.* = Potra, George, *Documente privitoare la istoria oraşului Bucureşti (1594-1821)*, Bucureşti, 1961.
- Sacerdoţeanu, *Cozia.* = Sacerdoţeanu, A., *Din arhiva mănăstirii Cozia*, în „*Hrisovul*”, VI (1946).
- Sacerdoţeanu-Regleanu, *Facsimile.* = Sacerdoţeanu, Aurelian şi Mihail G. Regleanu, *Culegere de facsimile—seria greacă—*, Bucureşti, 1942.
- Samaritan, *Călăraşi.* = Samaritan dr. Pompei Gh., *Istoria oraşului Călăraşi*, Bucureşti, 1931.
- Săulescu, *Hrisov Strţmba.* = Săulescu, M., *Hrisov de la Leon vodă pentru întărirea de ctitori la m-rea Strţmba*, în „*Arhivele Olteniei*”, IV (1925).

- Ștefulescu, *Doc. sl. rom.* = Ștefulescu Al., *Documente slavo-române relative la Gorj 1406–1665*, Tîrgul-Jiului, 1908.
- Urechia, *Notițe* = Urechia V. A., *Notițe despre slobozii*, în „Anal. Acad. Rom.”, Mem. Secț. Ist., seria II, tom. IX (1886–1887).
- Urechia, *Memoriu.* = Urechia, V. A., *Memoriu asupra perioadei din istoria românilor de la 1774–1786 însoțit de documente cu totul inedite*, în „Anal. Acad. Rom.”, Mem. Secț. Ist., ”seria II, t. XII (1889–1890).
- Urechia, *Un doc. important.* = Urechia, V. A., *Un document important*, în „Buletinul Fundațiunii Urechia”, I (1901), nr. 1.
- Venelin = Venelin, *Влахо-болгарскіе или Дако-славянскіе грамоты*, St. Peterburg, 1840.
- Zota, *Dobreni.* = Z<ota>, S<ever>, *Documente relative la Hrizea vizitierul și la moșia Dobreni* în „Arhiva genealogică” II (1913).

REZUMATELE DOCUMENTELOR

1. — 1630 (7138) ianuarie. — Dumitru vornic vinde fiului său Bunea logofăt ocină și vecini în Grădiștea de Jos. (Cu transcriere chirilică și fotocopie în anexă, pl. I).

2. — 1630 ianuarie. — Chiril, patriarhul Constantinopolului, la cererea călugărilor de la m-rea Bistrița, poruncește ca alegerea egumenilor să se facă numai dintre călugării din acea mănăstire. (Cu fotocopie în anexă, pl. II).

3. — 1630 (7138) ianuarie 7, București. — Dumitru și fratele său Tudor dăruiesc m-rii Golgota niște locuri în Cîmpul Rușilor. (Cu fotocopie în anexă, pl. III).

4. — 1630 (7138) ianuarie 8, București. — Leon Tomșa voievod întărește negustorului Cîrstea vie, ocină și loc de casă la Vernești.

5. — 1630 (7138) ianuarie 8, București. — Leon Tomșa voievod întărește m-rii Cozia ocină în Voineasa.

6. — 1630 (7138) ianuarie 10, București. — Leon Tomșa voievod întărește lui Costandin, nepotul lui Avram, ocini la Mircești și Joseni și un scoc de moară la Scurtești.

7. — 1630 (7138) ianuarie 10, București. — Leon Tomșa voievod scutește de dări poslușnicii episcopiei de Buzău, numai „să lucreze” și să fie „de ajutor și de poslușanie” episcopiei. (Cu transcriere chirilică și fotocopie în anexă, pl. IV).

8. — 1630 (7138) ianuarie 10, București. — Leon Tomșa voievod întărește lui Gorgan fost mare spătar și soției lui, Stana, satul Golești, jud. Mușcel și Pădureți în urma unei judecăți.

9. — 1630 (7138) ianuarie 10, București. — Leon Tomșa voievod apără de rumânie pe Mihail, Brătin și Oancea din Frătești.

10. — 1630 (7138) ianuarie 10, București. — Leon Tomșa voievod întărește m-rii Sfînta Troiță < Radu Vodă > un loc în București, „unde a fost palanga care a făcut-o Sinan pașa”, scutind de dări și slujbe pe oamenii care se vor așeza acolo.

11. — 1630 (7138) ianuarie 11, București. — Leon Tomșa voievod întărește scutirea de dări a satului Cetățele, jud. Ialomița, slobozie a lui Ianache fost mare postelnic în Moldova.

12. — 1630 (7138) ianuarie 12, București. — Leon Tomșa voievod întărește scutirea de dări a satului Vaideei, jud. Ialomița, slobozie a lui Ianache fost mare postelnic în Moldova.

13. — 1630 (7138) ianuarie 13, București. — Leon Tomșa voievod întărește lui Aslan fost mare vornic ocină și vecini în Lazu, jud. Mehedinți.

14. — 1630 (7138) ianuarie 13, București. — Leon Tomșa voievod întărește Bisericii Domnești un loc de prăvălii în București.

15. — 1630 (7138) ianuarie 13. — Leon Tomșa voievod împuternicește pe egumenul Dionisie de la Cozia să-și țină satele Studenița și Frăsinetul, jud. Romanați, cu rumâni.

16. — 1630 (7138) ianuarie 13. — Leon Tomșa voievod volnicește pe călugării de la m-rea Cozia să-și strângă dăjdiile de la toți țiganii mănăstirii.

17. — 1630 (7138) ianuarie 13. — Leon Tomșa voievod poruncește orașenilor din Cîmpulung și satelor care au vii în Dealul Piteștilor să dea vinărici la m-rea Sfînta Troiță <Radu Vodă>.

18. — 1630 (7138) ianuarie 14, București. — Leon Tomșa voievod scutește de dări și slujbe preoții și diaconii de la Biserica Domnească din București.

19. — 1630 (7138) ianuarie 15. — Preda sulger se obligă să restituie la termen banii ce datorează cojocarilor Zota, State și Dima.

20. — 1630 (7138) ianuarie 15, București. — Leon Tomșa voievod întărește m-rii Bistrița satul Costești, dăruit acestela de Mihai Viteazul.

21. — 1630 (7138) ianuarie 15, București. — Leon Tomșa voievod întărește scutirea de dări și slujbe a satului Tismana, al m-rii Tismana, numai să apere mănăstirea de „oameni răi”.

22. — 1630 (7138) ianuarie 15, București. — Leon Tomșa voievod întărește m-rii Tutana vinăriciul domnesc de pe Dealul Piteștilor.

23. — 1630 (7138) ianuarie 17. — Lăudat logofăt vinde nepotului său Tatul logofăt un rumân din Cotești, cu delnița lui.

24. — 1630 (7138) ianuarie 17, București. — Stanciu al Voicăi vinde lui Necula vistier partea sa de ocină din Sărățeni.

25. — 1630 (7138) ianuarie 18. — Răvaș de boieri hotarnici pentru satul Grădiștea de Jos.

26. — 1630 (7138) ianuarie 18, București. — Leon Tomșa voievod întărește lui Iscrul și fraților săi Zaharia și Preda ocină în Frăsinet.

27. — 1630 (7138) ianuarie 19. — Dumitru vornic vinde fiului său Bunea logofăt ocină și rumâni în Grădiștea (Cu fotocopie în anexă, pl. V).

28. — 1630 (7138) ianuarie 20, București. — Leon Tomșa voievod întărește lui Cîrstea pîrcălab ocine la Biroslăveni.

29. — 1630 (7138) ianuarie 20, București. — Leon Tomșa voievod întărește lui Dumitru Dudescu al doilea vistier ocină în Bonțești, jud. Ilfov.

30. — 1630 (7138) ianuarie 20, București. — Leon Tomșa voievod întărește lui Preda spătar din Albești niște țigani, în urma unor judecăți.

31. — 1630 (7138) ianuarie 20, București. — Leon Tomșa voievod întărește m-rii Sfînta Troiță <Radu Vodă> satul Domnești, jud. Mușcel, și Pădureț, în urma unor judecăți.

32. — 1630 (7138) ianuarie 22, București. — Drosul și Paraschiva din Vlcnănești vind lui Pătru logofăt și lui Drăgușin ocina lor din Osica.

33. — 1630 (7138) ianuarie 22, București. — Leon Tomșa voievod întărește m-rii Sfînta Troiță <Radu Vodă> bălțile Cornățelu, Corcovatul și Mojdreanul, în urma unor judecăți.

34. — 1630 (7138) ianuarie 23, București. — Stan postelnic din Dîlga vinde lui Dobrin logofăt un sălaș de țigani.

35. — 1630 (7138) ianuarie 23, București. — Leon Tomșa voievod întărește m-rii Sfînta Troiță <Radu Vodă> bălțile Cornățelu, Corcovatul și Mojdreanul, în urma unei judecăți cu Nenciu vornic.

36. — 1630 (7138) ianuarie 25, București. — Leon Tomșa voievod întărește lui Tatul postelnic moșie în Berești.

37. — 1630 (7138) ianuarie 26, București. — Leon Tomșa voievod întărește lui Socol paharnic din Cornățeni gîrla Goia.

38. — 1630 (7138) ianuarie 28. — Duca, fiul lui Mihai legănarul, vinde lui Ene vistier un loc de casă în București.

39. — 1630 (7138) ianuarie 28, București. — Leon Tomșa voievod întărește m-rii Strîmbu un codru de ocină, numit Lacul.

40. — 1630 (7138) ianuarie 29, București.— Leon Tomșa voievod poruncește unor boieri să hotărânească partea lui Vlad mare logofăt și a altora din satul Futești de către partea m-rii Argeș. (Cu fotocopie în anexă, pl. VI).

41. — 1630 (7138) ianuarie 29, București.— Leon Tomșa voievod întărește lui Bratu postelnic ocini în Bratia.

42. — 1630 (7138) ianuarie 30, București.— Leon Tomșa voievod scutește de dări și slujbe, în afară de bir, satele Boldorogăști și Roata ale m-rii Plumbuita.

43. — < 1630 > februarie.— Patriarhul Chiril al Constantinopolului hotărăște ca alegerea egumenilor să se facă de către călugări, fără alt amestec.

44. — 1630 (7138) februarie 2, București.— Leon Tomșa voievod întărește lui Bunea logofăt ocină și vecini în Grădiștea de Jos, jud. Vlașca.

45. — 1630 (7138) februarie 2.— Leon Tomșa voievod scutește m-rea Plumbuita de toate dările și slujbele.

46. — 1630 (7138) februarie 3. — Mai mulți megiași din satul Virbița de Jos, jud. Mehedinți, se vînd rumâni, cu ocinele lor, lui Andrei spătar.

47. — 1630 (7138) februarie 3, București.— Leon Tomșa voievod poruncește rumânilor din Ionești, jud. Vlașca, să asculte de stăpînul lor Trufanda fost mare vistier, să-i lucreze „la tot lucrul”, cum „iaste légea și obicéul rumânescu”.

48. — 1630 (7138) februarie 5, București.— Leon Tomșa voievod scutește de dări satul Parapani, jud. Vlașca, al m-rii Sfînta Troiță <Radu Vodă>.

49. — 1630 (7138) februarie 6. — Lăudat, fiul Dobrei din Beleți, vinde partea sa de ocină și vie din Țigănești lui Stroe logofăt.

50. — 1630 (7138) februarie 6, București.— Leon Tomșa voievod întărește scutirea de dări a satului Dobrușești, jud. Ilfov, căci sătenii sînt lemnarii m-rii Snagov.

51. — 1630 (7138) februarie 10, București.— Leon Tomșa voievod întărește lui Necula fost mare vistier o vie și trei roți de moară în București.

52. — 1630 (7138) februarie 14, București.— Leon Tomșa voievod închină mănăstirea Dealul ca metoh la m-rea Iviron de la Athos.

53. — < 1630 — 1632 > februarie 16. — Mitropolitul Grigorie al Țării Românești scrie orășenilor și preoților din București să cerceteze care este locul m-rii Banu din Buzău în orașul București. (Cu transcriere chirilică și fotocopie în anexă, pl. VII).

54. — 1630 (7138) februarie 19. — Dancul vinde lui Hrizea mare vornic un țigan.

55. — 1630 (7138) februarie 26, București.— Leon Tomșa voievod întărește m-rii Sfînta Troiță <Radu Vodă> din București balta Cornățelului, în urma unei judecăți.

56. — 1630 (7138) februarie 28, București.— Leon Tomșa voievod întărește lui Lăudat ocină la Golești. (Cu fotocopie în anexă, pl. VIII).

57. — 1630 (7138) februarie 28, București.— Leon Tomșa voievod scutește de dări și slujbe satul Luciani, jud. Dîmbovița, căci „sînt meșteri domnești”.

58. — 1630 (7138) martie 3, București.— Dumitru vornic din Mogoșești dăruiește fiului său Bunea logofăt satul Grădiștea de Jos, jud. Vlașca.

59. — 1630 (7138) martie 3. — Manea postelnic cumpără moșie în Ibănești.

60. — 1630 (7138) martie 6. — Leon Tomșa voievod întărește m-rii Bolintin satul Bolintinul.

61. — 1630 (7138) martie 8, București.— Leon Tomșa voievod întărește m-rii Viforăști bălțile de la Gurguiati și de la Vărăști.

62. — 1630 (7138) martie 10, București.— Leon Tomșa voievod întărește mitropoliei din Tirgoviște satele Vărăști, Călugăreni și Periați, jud. Rîmnicu-Sărat și Brăila.

63. — 1630 (7138) martie 10, București.— Leon Tomșa voievod întărește lui Trufanda fost mare vistier un loc de vie în București.

64. — 1630 (7138) martie 10, București. — Leon Tomșa voievod întărește lui Bunea logofăt ocină și rumâni în Comani, jud. Olt.
65. — 1630 (7138) martie 10, București. — Leon Tomșa voievod întărește lui Bunea logofăt satul Grădiștea de Jos.
66. — 1630 (7138) < martie-iunie > 10, București. — Leon Tomșa voievod întărește lui Bunea logofăt ocină și vecini în satul Grădiștea de Jos, jud. Vlașca.
67. — 1630 (7138) < martie-iunie 10 >, București. — Leon Tomșa voievod întărește lui Pădure paharnic ocină în Lazuri și în Sturzeni.
68. — 1630 (7138) martie 13, București. — Radu, Simion, Prodan și Lațcu din Comanca, împreună cu fiii lor, se vînd rumâni lui Necula vistier.
69. — 1630 (7138) martie 15. — Preda sluger pune zălog la Zota cojocar satul Cîrlomani, pentru niște bani pe care i-a împrumutat.
70. — 1630 (7138) martie 16, București. — Leon Tomșa voievod întărește lui Miloș logofăt satul Bilita, jud. Gorj, în urma unei judecăți cu vecinii din sat, care se judeciseră.
- 71 — 1630 (7138) martie 20. — Oprea, fiul lui Badea, vinde lui Dumitru și lui Sfranța ocină la Păușești.
72. — 1630 (7138) martie 20, București. — Leon Tomșa voievod întărește mitropoliei din Tîrgoviște satul Vărăștii, jud. Rîmnîcu-Sărat și Brăila.
73. — 1630 (7138) martie 20, București. — Leon Tomșa voievod dă voie lui Trufanda fost mare vistier să-și facă slobozie la Stănești, jud. Vlașca, scutind de dări pe cei ce se vor așeza acolo.
74. — 1630 (7138) martie 22. — Maria, jupneasa lui Crăciun vornic din Cîrlomănești, vinde lui Mihalcea vornic un scoc de o roată de moară. (Cu transcriere chirilică în anexă).
75. — 1630 (7138) martie 27. — Călugărița Elisafța lasă la moartea sa două țigănci m-rii Vierăș.
76. — 1630 (7138) martie 27. — Leon Tomșa voievod scutește de dări și slujbe pe dirvarii m-rii Mislea.
77. — 1630 (7138) aprilie 1. — Ispravnicii scaunului Tîrgoviștei judecă pricina dintre Zaharia și Vlad din Boteni pentru niște locuri.
78. — 1630 (7138) aprilie 6. — Manea vinde lui Mogoș vâtaf vie și ocină la Jigorani.
79. — 1630 aprilie 7, București. — Leon Tomșa voievod stabilește, în urma unor hotărîri anterioare ale patriarhilor din Constantinopol, modul de alegere a egumenilor și de judecată a călugărilor.
80. — 1630 (7138) aprilie 10, București. — Leon Tomșa voievod întărește lui Negrilă și altora vie, locuri de vie și ocini în dealul Verneștilor și la Poenari.
81. — 1630 (7138) aprilie 12. — Leon Tomșa voievod împuternicește m-rea Viforita să-și ție balta Sticlenu.
82. — 1630 (7138) aprilie 13, București. — Leon Tomșa voievod întărește lui Enache postelnic satul Slăvica, în urma unor judecăți.
83. — 1630 (7138) aprilie 13, București. — Leon Tomșa voievod întărește lui Frîncu postelnic ocină la Mănicești.
84. — 1630 (7138) aprilie 13, București. — Leon Tomșa voievod întărește lui Mihalcea al doilea vornic din Pătîrlage niște sălașe de țigani.
85. — 1630 (7138) aprilie 18. — Drăgan vinde popii Ciochină din Pleșoi ocină la Cîrlologi.
86. — 1630 (7138) aprilie 18, București. — Leon Tomșa voievod întărește lui Mogoș vâtaf vie și ocină la Jugureni.
87. — 1630 (7138) aprilie 23, București. — Călin postelnic vinde lui Iane negustor vie, lîvezi și locuri de arătură în Săteni.

88. — 1630 (7138) aprilie 24. — Mai mulți megiași din Comanca se vînd rumâni lui Necula vistier.

89. — 1630 (7138) aprilie 24. — Vruțul din Scărișoara și alții se vînd rumâni lui Necula vistier.

90. — 1630 (7138) aprilie 24. — Răvaș de jurători ai lui Radu postelnic din Fărcaș și ai lui Stan postelnic din Greci pentru niște rumâni <din Bărcănești>.

91. — 1630 (7138) aprilie 25, București. — Jupneasa Neaga din Pătrîrlage vinde lui Dumitru Dudescu ocina sa din Cîrstieneștii de pe Colentina.

92. — 1630 (7138) aprilie 27. — Socol paharnic recunoaște că a primit bani de la Hriza mare vornic pentru o ocină în Gemenile, fiind acesta mai volnic să cumpere.

93. — 1630 (7138) aprilie 28, București. — Leon Tomșa voievod întărește lui Vucina căpitan un sălaș de țigani.

94. — 1630 (7138) mai 1, București. — Leon Tomșa voievod întărește lui Badea logofăt din Argeș ocini, vecini și țigani în Brădișăști, Eșciori, Iașii de Jos, Cerbureni ș.a.

95. — 1630 (7138) mai 2, București. — Leon Tomșa voievod întărește lui Dumitru Dudescu al doilea vistier ocină și vecini la Cîrstieneștii de pe Colentina.

96. — 1630 (7138) mai 7, București. — Leon Tomșa voievod întărește m-rii Nucet un loc de casă și de prăvălii și cu pivniță în Tirgoviște.

97. — 1630 (7138) mai 12. — Jupneasa Voica cu rudele ei și Barbul Buciumaș dăruiesc moșiile lor din Jdreala mănăstirii care atunci se făcea acolo.

98. — 1630 (7138) mai 12. — Stanciu logofăt și Oancea logofăt se înțeleg cu egumenul Nicodim de la m-rea Valea în privința unor țigănci.

99. — 1630 < mai 12 >. — Nicodim, egumenul m-rii Valea, se învoiește cu Stanciu din Cilcești și Oancea din Lerești, în privința unor țigănci.

100. — 1630 (7138) mai 14. — Miloș logofăt răscumpără m-rea Strimba de la m-rea Tismana cu 300 de galbeni, pentru a nu mai fi acesteia metoh.

101. — 1630 (7138) mai 18, București. — Leon Tomșa voievod întărește Malei vie în dealul Bădenilor.

102. — 1630 (7138) mai 20, București. — Leon Tomșa voievod întărește lui Limber șelariul ocină și vecini în Vlădeni, jud. Prahova.

103. — 1630 (7138) mai 20, București. — Leon Tomșa voievod întărește lui Miloș logofăt și fraților lui, Bălaci și Dragotă, moșie în Brănești, în urma unei judecăți.

104. — 1630 (7138) mai 22. — Marii boieri mărturisesc în privința împrejurărilor în care satul Clinești cade în rumânie la Sima al doilea logofăt.

105. — 1630 (7138) mai 23, București. — Leon Tomșa voievod întărește lui Anastasie și lui Alexe, fiii lui Sevasto, precum și altora, ocini și vie la Băncești și Zorști, jud. Buzău.

106. — 1630 (7138) mai 23. — Leon Tomșa întărește m-rii Mislea moșie în Clmpineni.

107. — 1630 (7138), mai 26, București. — Leon Tomșa voievod întărește lui Gorgan fost mare spătar ocină și vecini în Criva de Jos, jud. Romanați.

108. — 1630 (7138) mai 27, București. — Leon Tomșa voievod întărește lui Miloș logofăt mănăstirea Strimba cu toate averile sale.

109. — 1630 (7138) mai 28. — Ursea din Jideni cumpără niște răzoare la Tușăști.

110. — 1630 (7138) mai 28, București. — Leon Tomșa voievod întărește popii Ionache din Moringlavi și popii Pirvul din Șerbănești părți din satul Șerbănești.

111. — 1630 (7138) iunie 2. — Teofan patriarhul Ierusalimului arată că Dumitru vornic a stricat cărțile de iertare a unor rumâni, dîndu-i fiului său Bunea logofăt.

112. — 1630 (7138) iunie 2. — Leon Tomșa voievod imputernicește pe Gherghe să ia dijmă de la toți oamenii care „vor fi arat pre moșia lui în Zorilești”.

113. — 1630 (7138) iunie 6, București. — Leon Tomșa voievod întărește m-rii Iver de la muntele Athos m-rea lui Stelea spătarul din București.

114. — 1630 (7138) iunie 9, București. — Leon Tomșa voievod întărește lui Văsiu și soției lui, Neagolea, ocină în Berivoești.
115. — 1630 (7138) iunie 12, București. — Leon Tomșa voievod întărește lui Ion logofăt din Muți ocină la Plăviceni și la Studina.
116. — 1630 (7138) iunie 14, București. — Leon Tomșa voievod întărește eliberarea din rumânie a lui Mihu din Șotînga, jud. Dîlbovița.
117. — 1630 (7138) iunie 14. — Leon Tomșa voievod împuternicește pe Miloș logofăt să și stringă rumânii fugiți din Brănești.
118. — 1630 (7138) iunie 14, București. — Leon Tomșa voievod întărește lui Șerbu din Nenișori și soției lui Staica, două pogoane de vie în Dealul Vălenilor.
119. — 1630 (7138) iunie 16. — Paraschiva cu fiicele ei vînd m-rii Coziani ocina lor din Tifulești.
120. — 1630 (7138) iunie 17. — Barbu și Neag, fiul lui Toader, se vînd rumâni cu toată ocina lor din Găurici lui Leca spătar.
121. — 1630 (7138) iunie 20. — Mai mulți megiași vînd lui Radu logofăt un vad de moară la Smedești.
122. — 1630 (7138) iunie 23, București. — Radu Turcul și filii săi se vînd rumâni lui Bunea logofăt, împreună cu ocina lor din Sminov, jud. Vlașca.
123. — 1630 (7138) iunie 28. — Theofan, patriarhul Ierusalimului, scrie unor megiași jurători, să cerceteze pricina dintre rumânii din Studenița și m-rea Cozia.
124. — 1630 (7138) iunie 30. — Dumitru din Beleji vinde lui Stroe logofăt o siliște în mijlocul satului Țigănești.
125. — 1630 (7138) <iulie >, București. — Răvaș de jurători dat unor săteni din Studenița să jure că nu sînt rumâni ai m-rii Cozia.
126. — 1630 (7138) iulie 2. — Tudor sluger scrie nepotului său Vlad mare logofăt într-o pricină pe care a avut-o Anghel cu niște judeci din Cremenari. (Cu transcriere chirilică în anexă).
127. — 1630 (7138) iulie 2. — Patru boieri luați de Tudor sluger mărturisesc în pricina unor rumâni din Ciunăgești, că unii s-au judecat înainte de legătura lui Mihai Viteazul, iar alții, după aceea.
128. — 1630 (7138) iulie 3, Băjești. — Stanciu se înfrățește cu vărul său Oancea dăruindu-i o delniță în Mihăești și primind de la acesta 600 de bani.
129. — 1630 (7138) iulie 6, București. — Dumitru vinde lui Stamate postelnic din Pitești un loc de casă în București.
130. — 1630 (7138) iulie 8, București. — Leon Tomșa voievod întărește lui Oprea și soției lui, Maria, ocini în Budișteni, Dobroești și Crîngureni.
131. — 1630 (7138) iulie 13. — Leon Tomșa voievod scutește de dări pe rumânii mănăstirii de la Colentina <Plumbuita>, care locuiesc în jurul ei.
132. — 1630 (7138) iulie 21, București. — Leon Tomșa voievod întărește lui Bolovan ocini, vii și livezi în Berislăvești.
133. — 1630 (7138) iulie 25. — Dobromir pircălab și jupineasa lui, Maria vînd lui Dumitrașco mare vistier o ocină în Bereni.
134. — 1630 (7138) iulie 25. — Răvaș de boieri tocmelnici pentru niște rumâni din Lichirești.
135. — 1630 (7138) iulie 27, București. — Leon Tomșa voievod scutește m-rea Nucetul de vamă pentru bucatele ce le va vinde în tirg la Tirgoviște.
136. — 1630 (7138) iulie 29. — Gligorie, fiul popii Dumitru, vinde lui Sima logofăt o luncă pe Otăsău, la Păușești.
137. — 1630 (7138) august 1. — Oprea logofăt vinde lui Hrizea mare vornic moșie în Bălțați.
138. — 1630 (7138) august 1. — Șase boieri jurători mărturisesc într-o pricină pentru niște rumâni din Lichirești.

139. — 1630 (7138) august 10, București. — Leon Tomșa voievod întărește m-rii Hotărani satul Plosca, jud. Dolj, cu balta.

140. — 1630 (7138) august 12. — Mușat mare stolnic și jupanița lui, Despina, dăruiesc copiilor lor, Vasile și Ancuța, ocină la Stănești. (Cu transcriere chirilică în anexă).

141. — 1630 (7138) august 12, București. — Leon Tomșa voievod întărește lui Vlad mare logofăt vecini în Lichirești, jud. Ialomița.

142. — 1630 (7138) august 13. — Despa, Ieremia și Dumitra vind lui Hrizea vornic ocină și vie în Greci.

143. — 1630 august 20. — Partenie ieromonah mărturisește că a primit de la familia lui Trufanda fost mare postelnic 150 de galbeni pentru satul Bel Izvor, jud. Mehedinți.

144. — 1630 (7138) august <2> 6, București. — Leon Tomșa voievod întărește moșnenilor din Cimpulung ocina orașului și niște plaiuri.

145. — <1630 septembrie 1 — 1631 august 31> 7139. — Nan cum-pără loc de casă la Jugureni și vii la Dumbrava.

146. — <1630 septembrie 1 — 1631 august 31> 7139. — Leon Tomșa voievod întărește m-rii Molomoc moșie la Crețești, jud. Prahova.

147. — <1630 septembrie 1 — 1631 august 31> 7139. — Leon Tomșa voievod întărește lui Radu postelnic din Farcaș niște ru mâni din Bărcănești, în urma unei judecăți.

148. — <1630> septembrie 1. — Neagu din Cindești vinde lui Albu din Mierlia 2 pogoane de vie <la Cirlomănești>.

149. — 1630 (7139) septembrie 1, București. — Leon Tomșa voievod întărește lui Dumitru Dudescu al doilea vistier ocină și vecini în satul Sulari, jud. Dolj.

150. — <1630 septembrie — 1631 august> 5, 7139. — Groza din Brincoveni se răscumpără din rumânie de la Barbu postelnic, împreună cu moșia.

151. — <1630 septembrie — 1631 august> 5, 7139. — Leon Tomșa voievod întărește lui Sima al doilea logofăt vie la Păușești.

152. — 1630 (7139) septembrie 7, <București>. — Stoican cu frațele său Marin din Comanca se vind rumâni lui Necula vistier, împreună cu moșia lor.

153. — 1630 (7139) septembrie 10. — Leon Tomșa voievod hotărăște ca Mușat stolnic să întoarcă fostei sale nurori, Maria, toată zestrea pe care a avut-o ca de la tatăl ei, Ivașco vornic.

154. — 1630 (7139) septembrie 10, București. — Leon Tomșa voievod întărește lui Stanciu al doilea vornic ocină la Sălătruc, jud. Argeș.

155. — 1630 (7139) septembrie 10, București. — Leon Tomșa voievod poruncește dijmarilor, vinăricerilor și mierarilor din jud. Gorj să lase în pace satul Tismana al m-rii Tismana, deoarece este scutit de dări.

156. — 1630 (7139) septembrie 15. — Gherman mărturisește că Stan gramatic a răscumpărat o ocină în Băbeni, fostă a moșului său.

157. — 1630 (7139) septembrie 25, București. — Leon Tomșa voievod întărește lui Leca spătar ocini în Măgurele, jud. Prahova.

158. — 1630 (7139) octombrie. — Eftimie postelnic schimbă cu Bratul comis un loc în Peștera pentru un loc în Ciofrîngeni (Cu transcriere chirilică în anexă).

159. — 1630 octombrie. — Chiril Lucaris, patriarhul Constantinopolului, consfințește închinarea la biserica Sfântului Mormint din Ierusalim a satului Poieni al m-rii Sf. Gheorghe din București, scutit de slujbe și dări de Leon Tomșa voievod.

160. — 1630 (7139) octombrie 2. — Grigorie vinde lui Sima logofăt o siliște la Păușești.

161. — 1630 (7139) octombrie 2. — Popa Stoica vinde lui Sima logofăt o siliște la Păușești.

162. — 1630 (7139) octombrie 5. — Răzmiriță vinde popii Șerbu vie și loc de casă în dealul Cindeștilor.

163. — 1630 (7139) octombrie 6. — Stoilă vinde lui Sava postelnic din Stănești o ocină în hotarul satului Găgeni.
164. — 1630 (7139) octombrie 10, București. — Ianiu Psira vistier și soția lui, Maria, vînd lui Gherghe logofăt de vistierie satul Vărăști de pe Sabar, jud. Ilfov.
165. — 1630 (7139) octombrie 12. — Stoica Bonchiciu vînde lui Gherghe postelnic din Pitești o vie în Samara.
166. — 1630 (7139) octombrie 13. — Drăgan cu fiii și nepoții săi se vînd rumâni lui Hrizea vornicul împreună cu moșia lor din Stănești.
167. — 1630 (7139) octombrie 19. — Leon Tomșa voievod întărește m-rii Mislea vama de pește de la Greaca, jud. Vlașca.
168. — <1630> octombrie 20. — Vasile scrie lui Paraschiva logofăt despre fuga unor mari boieri în Transilvania din cauza lui Leon vodă.
169. — 1630 (7139) octombrie 23, Scărișoara. — Voia din Scărișoara și alții se vînd rumâni lui Necula vistier.
170. — 1630 (7139) noiembrie 3. — Staicu paharnicul și soția lui, Rada, vînd lui Buzinca mare comis ocinile lor din Ceptura, Mușcel, Fintinele, Roma și Tătărăi.
171. — 1630 (7139) noiembrie 4. — Cornea din Urlați vinde jupanului Nastea ocina Trestienească din Ratina.
172. — 1630 (7139) noiembrie 5. — Moștenii satului Negrași, jud. Vlașca, se vînd rumâni jupînesei Maria, soția lui Trufanda vistier.
173. — <1630 noiembrie 10 — 1631 iulie 6> 7139. — Leon Tomșa voievod scrie lui Miho mare ban al Craiovei să hotărînicească moșia de la Șegarcea a Patriarhiei de Alexandria, pentru care aceasta are plră cu Pătrașco postelnic.
174. — 1630 (7139) <noiembrie-decembrie> 10, București. — Leon Tomșa voievod întărește satul Brăești, jud. Buzău, moșnenilor satului, în urma unei judecări.
175. — 1630 (7139) noiembrie 10, București. — Leon Tomșa voievod întărește lui Gheorghe logofăt de vistierie satul Vărăști, jud. Ilfov.
176. — 1630 (7139) noiembrie 10, București. — Leon Tomșa voievod întărește lui Mihalcea vornic din Pătîrlage moșie, vad de moară și pivniță în Cacaletii din Vale, Cîndești și Văleni.
177. — 1630 (7139) noiembrie 10, București. — Leon Tomșa voievod întărește m-rii Nucet satul Livezeni, jud. Dimbovița, pe care-l scutește de dări.
178. — 1630 (7139) noiembrie 18. — Leon Tomșa voievod întărește lui Stroe logofăt satele Golești, Criva, Epotești, Urzica, Gogoși și Marmuri, precum și țigani. (Cu transcriere chirilică în anexă).
179. — 1630 (7139) noiembrie 24. — Stanumir cu frații săi Chirca și Stănilă din Păușești, jud. Vilcea, vînd lui Sima logofăt o livadă.
180. — 1630 (7139) noiembrie 27, București. — Nicula, fiul lui Necula din Căzănești, vinde lui Pavlache clucer ocină în Lunca Babelor.
181. — 1630 (7139) decembrie 1. — Moștenii satului Lătceni, jud. Teleorman, se vînd rumâni lui Bunea logofăt.
182. — 1630 (7139) decembrie 5. — Fetele lui Nistor și mama lor vînd lui Sima logofăt moșia lor din Păușești.
183. — <1630 decembrie — 1631 ianuarie> 5, București. — Leon Tomșa voievod întărește lui Radu logofăt satul Tîncăbești, jud. Ilfov.
184. — 1630 (7139) decembrie 6. — Ionachi își dă moșia din Cornet lui Ion postelnicul pentru o datorie.
185. — 1630 (7139) decembrie 8, București. — Leon Tomșa voievod întărește lui Pavlache clucer o moșie în Lunca Babelor.
186. — 1630 decembrie 10, Cîmpulung. — Gherghe și vărul său Petru vînd lui Oancea logofăt din Lerești părți dintr-un vad de moară.

187. — 1630 (7139) decembrie 11. — Mai mulți moșneni din Valdeei se vînd rumâni lui Radul postelnic și lui Danciu din Măldărești.

188. — 1630 (7139) decembrie 12, București. — Leon Tomșa voievod întărește lui Dragotă și altora ocini la Nucet și Călmățui, jud. Săcuieni.

189. — 1630 (7139) decembrie 13, București. — Leon Tomșa voievod întărește lui Dragomir postelnic moșie în Zlătărei.

190. — 1630 (7139) decembrie 13, București. — Leon Tomșa voievod întărește lui Leca spătar un vecin din Măgureni.

191. — 1631 (7139) ianuarie 3. — Radu din Gonțași vinde jupînului Siina și altora vie în dealul Scăianilor.

192. — 1631 (7139) ianuarie 5. — Lăudat împrumută bani de la Tatu logofăt, punînd zălog o delniță din Cotești.

193. — 1631 (7139) ianuarie 11, București. — Leon Tomșa voievod întărește m-rii Săcuieni balta mănăstirii, în urma unei judecăți.

194. — 1631 (7139) ianuarie 12, București. — Leon Tomșa voievod întărește lui Nedelco ocină în Dobroteni, jud. Săcuieni.

195. — 1631 (7139) ianuarie 18. — Stan, fiul călugărului Mardarie, vinde popii Pătru vie în dealul Negoeștilor.

196. — 1631 (7139) ianuarie 18, București. — Leon Tomșa voievod închină biserica lui Ghiorma banul din București mănăstirii arhiepiscopiei Pogonianeî din Țara Grecească.

197. — 1631 (7139) ianuarie 20, București. — Leon Tomșa voievod întărește lui Udrea postelnic și soției lui, Caplea, siliște și iaz de moară la Rădăcinești, în urma unei judecăți.

198. — 1631 (7139) ianuarie 23. — Tudor sluger adeverește că satul Băcălești a fost vîndut de fiica sa Zamfira lui Dumitru și Vasile, cu știrea sa.

199. — 1631 (7139) ianuarie 23, București. — Leon Tomșa voievod stabilește birul satului Parapani al m-rii Sfînta Troiță <Radu Vodă> din București.

200. — 1631 (7139) ianuarie 27. — Stanciu din Izbiceni mărturisește despre înțelegerea dintre el și m-rile Bistrița și Cozia pentru un schimb de țigănci.

201. — 1631 (7139) ianuarie 31. — Maria vorniceasa zălogește la Gheorghe logofătul satul Curăteștii de Sus, jud. Vlașca, pentru 20 de ughi.

202. — 1631 (7139) februarie 5, București. — Leon Tomșa voievod întărește lui Crăciun și lui Stoican ocini și vie la Zorești, Căpățînești și Joseni.

203. — 1631 (7139) februarie 6, București. — Tănase paharnic cu fiii săi Pătru și Ștefan vînd lui Andoca vîtaful opt pogoane de vie la Valea Largă, în dealul Trestienilor.

204. — 1631 (7139) februarie 10. — Înțelegerea dintre Ionașco postelnic și niște megiași asupra modului de stăpînire, pe părți, în Rîfov.

205. — 1631 (7139) februarie 11. — Ion cumpără de la Drăgoi și Răcnea un pogon și jumătate de vie.

206. — 1631 (7139) februarie 11, București, Leon Tomșa voievod întărește lui Andronie vîtaf ocină în Udeni, jud. Dimbovița.

207. — 1631 (7139) februarie 12. — Stroe din Cheia înzestrează pe fiica sa Oprea cu mai multe locuri.

208. — 1631 (7139) februarie 12. — Leon Tomșa voievod poruncește vameșilor de la Cornățel să nu mai supere satul Chiseletu al m-rii Sfînta Troiță <Radu Vodă>.

209. — 1631 (7139) martie 2. — Leon Tomșa voievod întărește Despinei, soția lui Vlad Rudeanu fost mare logofăt, satul Lichirești, jud. Ialomița.

210. — 1631 (7139) martie 3. — Gorga și alții vînd lui Gherghe cămăraș cinci pogoane de vie în Domirești.

211. — 1631 (7139) martie 4. — Șandru neguțătorul și soția lui, Maria, vînd lui Ghioca postelnic ocina lor din Cotroceni.

212. — 1631 (7139) martie 5, <București>. — Leon Tomșa voievod împuternicește pe popa Gavril, socotitorul bisericii lui Ghiorma banul, să spargă casele unor oameni care s-au așezat pe ocina bisericii la Obilești, jud. Ilfov, și nu vor să dea dijma.

213. — 1631 (7139) martie 7. — Leon Tomșa voievod poruncește lui Udrea postelnic să întoarcă popii Stancu niște cai, pe care i-a luat pe nedrept, pentru o pradă.

214. — 1631 (7139) martie 7. — Leon Tomșa voievod împuternicește pe popa Luchian, năstavnicul m-rii Vieroș, să ia două țigănci ale mănăstirii de la popa Iane din Clmpulung.

215. — 1631 (7139) martie 13, București. — Leon Tomșa voievod întărește lui Gheorghe cămărașul din Rîmnic ocini și vii la Cîrlomănești, Bărăști și Domirești precum și o moară la Rîmnic.

216. — 1631 (7139) martie 14. — Șulca din Șucii vinde popii Sava de la m-rea Valea o țigancă.

217. — 1631 (7139) martie 15. — Leon Tomșa voievod întărește lui Udriște, fiul lui Oprea logofăt, jumătate din satul Foleștii de Jos, jud. Vilcea.

218. — 1631 (7139) martie 20. — Șerban logofăt vinde jupnului Panga un loc cu casă și pivniță în București.

219. — 1631 (7139) martie 21. — Radu Ciurilă, Badiu și Toader Girdea din Dălbănești se vînd rumâni, cu ocinile lor, lui Hrizea mare vornic.

220. — 1631 (7139) martie 22. — Jupîneasă Marga lasă m-rii Sfînta Troiță <Radu Vodă> din București, după moartea sa, o casă cu loc la Tîrgoviște.

221. — 1631 (7139) martie 23, București. — Leon Tomșa voievod întărește lui Balea și soției sale, Voina, ocini și vii la Lipia, jud. Buzău.

222. — <1631> aprilie 3. — Leon Tomșa voievod scutește de dări pe cnezii din Jiblea și Spinul, fugiți în Transilvania și acum reîntorși în satele lor.

223. — 1631 (7139) aprilie 4. — Nichifor postelnic și fratele său Vlaicu vînd lui Hriza mare vornic ocină și rumâni în Greci, precum și șapte pogoane de vie.

224. — 1631 (7139) aprilie 8. — Stan al lui Mircică vinde lui Drăgoia ocină în Cătun.

225. — 1631 (7139) aprilie 15. — Drăghici din Berindești vinde lui Ghinea din Turburea două fâlcii de loc în Secături și două în Bolovanu.

226. — 1631 (7139) aprilie 15, București. — Leon Tomșa voievod întărește m-rii Balamuci mănăstirea Pîrvulești, închinată ei ca metoh de către Teodosie spătar și Negoită postelnic.

227. — 1631 (7139) aprilie 15, București. — Leon Tomșa voievod întărește lui Oprea căpitan și jupaniței lui, Maria, un copil de țigan.

228. — 1631 (7139) aprilie 17, București. — Leon Tomșa voievod întărește lui Nedelco vii în dealul Bobului și ocini la Fundeni.

229. — <Înainte de 1631 aprilie 21>. — Grăjdana, jupîneasă lui Leca spătar, lasă nepotului ei, Preda al dollea spătar, moșiile ei din Leurdeni, Ciurnic, Stîlpenii de Sus și Cătun, cu vii, mori, rumâni și țigani.

230. — 1631 (7139) aprilie 21, București. — Leon Tomșa voievod poruncește lui Ghica agă și bătrînului Sima din Călinești să mărturisească pentru niște vii din Dealul Piteștilor ale jupînesei Grăjdana (Cu fotocopie în anexă, pl. IX).

231. — 1631 (7139) aprilie 23. — Despa, soția lui Pană vistier, închină biserica zldită de bunicul ei, Ghiorma banul, în București, arhiepiscopiei Pogonianeii.

232. — 1631 (7139) aprilie 23. — Vlad din Dedulești și alții arată părțile pe care le are Stanca în Dedulești și în roata de moară de la Buzău.

233. — 1631 (7139) aprilie 27, București. — Leon Tomșa voievod întărește popii Ghioca, lui Vlad Șterfenitul și lui Jipa o funie de ocină în Mălăești, jud. Dolj.

234. — 1631 (7139) aprilie 28. — Dumitru din Drajna cu soția și fiii săi vînd lui Hrizea mare vornic biserica din Drajna, făcută pe locul vornicului.

235. — 1631 (7139) aprilie 30. — Dadul vinde lui Băjan moșie în Guzeni.

236. — 1 6 3 1 (7 1 3 9) m a i 1 < B u z ă u >. — Mai mulți megiași din Mărăcineni vînd lui Mihalcea vornic moșii la Cîndești.
237. — 1 6 3 1 (7 1 3 9) m a i 1. — Lazăr județul și pîrgarii din Tîrgoviște întăresc lui Iane negustorul ocină în Săteni.
238. — 1 6 3 1 (7 1 3 9) m a i 2, B u c u r e ș t i. — Leon Tomșa voievod poruncește oierilor din județele Vlașca și Argeș să nu ia gorștină de la oile m-rilor Glavacioc și Tutana. (Cu fotocopie în anexă, pl. X).
239. — 1 6 3 1 (7 1 3 9) m a i 5. — Dragomir din Smedești, cu nepoții, și Ghinea din Buzău vînd lui Radu logofăt vad de moară și ocină la Smedești.
240. — 1 6 3 1 (7 1 3 9) m a i 6, B u c u r e ș t i. — Leon Tomșa voievod întărește lui Papa mare logofăt și soției sale, Elina, satul Gropeni, jud. Mehedinți.
241. — 1 6 3 1 (7 1 3 9) m a i 15, B u c u r e ș t i. — Leon Tomșa voievod întărește lui Buzinca fost mare clucer ocini și vecini în Cepture, Drăgănești, Mătești și altele, precum și vii, mori și țigani.
242. — 1 6 3 1 (7 1 3 9) m a i 20, B u c u r e ș t i. — Leon Tomșa voievod întărește lui Albu din Mierlia două pogoane de vie <la Chrlomănești>.
243. — 1 6 3 1 (7 1 3 9) m a i 26, B u c u r e ș t i. — Leon Tomșa voievod întărește lui Hamza postelnic jumătate din satul Vîrtopul, jud. Mehedinți.
244. — 1 6 3 1 (7 1 3 9) m a i 30, — Leon Tomșa scutește de dări și slujbe, în afară de bir, satul Tutana, slobozia m-rii Tutana.
245. — 1 6 3 1 (7 1 3 9) i u n i e 11, B u c u r e ș t i. — Leon Tomșa voievod întărește m-rii Blagoveștenia din Buzău satul Maximul, jud. Buzău, pe care-l scutește de dări.
246. — 1 6 3 1 (7 1 3 9) i u n i e 11, T î r g o v i ș t e. — Leon Tomșa voievod scutește de dări și slujbe satul Livezeni, slobozia m-rii Nucet, care „se-au răsipit de bogate păsuri și nevoi ce au avut asupra lor”.
247. — 1 6 3 1 (7 1 3 9) i u n i e 17. — Melentie năstavnicul m-rii Dealul schimbă o țigancă cu Mihal al doilea armaș.
248. — 1 6 3 1 (7 1 3 9) i u n i e 19. — Leon Tomșa voievod întărește m-rii Cozia satul Studenița, jud. Romanați, imputernicind pe egumen să ia de la studenițeni cărțile domnești care li eliberau de rumânie.
249. — 1 6 3 1 (7 1 3 9) i u n i e 22. — Maria, fiica lui Dragomir, vinde lui Sima al doilea logofăt moșie în Clinești.
250. — 1 6 3 1 (7 1 3 9) i u n i e 27. — Dobrin din Chrlomănești și Negulici vînd lui Mihalcea vornic ocină în Cîndești. (Cu transcriere chirilică în anexă).
251. — < 1 6 3 1 > i u l i e 1. — Sătenii din Drajna vînd ocini, iar unii se vînd rumâni lui Hrizea mare vornic.
252. — 1 6 3 1 (7 1 3 9) i u l i e 6, B u c u r e ș t i. — Leon Tomșa voievod întărește lui Mihalcea vornic ocini, vie și o roată de moară la Cîndești, jud. Buzău.
253. — 1 6 3 1 (7 1 3 9) i u l i e 9. — Leon Tomșa voievod poruncește stolnicilor de la Cornățel să lase călugărițele de la m-rea Viforita să-și ia peștele din bălțile : Vărăști, Gurguiăț, Argeș și Sticlenul.
254. — 1 6 3 1 (7 1 3 9) i u l i e 10, S i l i ș t i o a r a. — Nedelco din Vișina, rumân al m-rii Cozia, eliberindu-se de rumânie, lasă în locul său pe Lică, fiul lui Radu din Dudești.
255. — 1 6 3 1 (7 1 3 9) i u l i e 15, B u c u r e ș t i. — Leon Tomșa voievod arată măsurile pe care le ia pentru îndreptarea relelor provocate de grecii veniți în țară.
256. — 1 6 3 1 (7 1 3 9) i u l i e 15, B u c u r e ș t i. — Leon Tomșa voievod întărește lui Detco ocină la Dedulești.
257. — 1 6 3 1 (7 1 3 9) < i n t r e i u l i e 15 — a u g u s t 31 >. — Leon Tomșa voievod întărește m-rii Cozianii de la Schit ocine în Tifulești, jud. Buzău.
258. — 1 6 3 1 (7 1 3 9) i u l i e 23, B u c u r e ș t i. — Leon Tomșa voievod cu sfatul mării adunări a țării hotărâște scoaterea grecilor din țară și scutirea de unele dări a roșilor și a preoților.

259. — 1631 (7139) iulie 25, București. — Ivașco fost mare vornic și Buzinca mare comis cu 12 boieri hotarnici întăresc lui Nica căpitan patru răzoare de vie în Dealul Tîrgoviștei, în urma unei judecăți.
260. — 1631 (7139) iulie 26, București. — Leon Tomșa voievod întărește lui Papa mare logofăt doi copii de țigani.
261. — 1631 (7139) iulie 29, București. — Leon Tomșa voievod întărește m-rii Sfînta Troiță < Radu Vodă > un rumân din Bora, în urma unei judecăți.
262. — 1631 (7139) < Înainte de august 8 >. — State, Dima și Zota, cococari din București, vînd lui Necula vistier satul Putineiul, jud. Teleorman, pus zălog la ei de Preda sluger.
263. — 1631 (7139) august 8, București. — Leon Tomșa voievod întărește lui Necula fost mare vistier satul Putineiu, jud. Teleorman.
264. — 1631 (7139) august 9. — Leon Tomșa voievod încuviințează lui Pană ceașul de postelnici din Pitești să țină morile lui Mușat vistier, „carele le-au ajuns în delnițele lui cu hotarul”.
265. — 1631 (7139) august 12. — Dumitru vornic din Mogoșăști își lasă averea soției sale, Maria, și fiului ei, Bunea logofăt.
266. — 1631 (7139) august 12, București. — Leon Tomșa voievod întărește jupaniței Maria și fiului său Bunea logofăt rumâni, țigani, ocini și vite în Nucșoara.
267. — 1631 (7139) august 17, București. — Leon Tomșa voievod întărește popli Șerbu din Odobeni vie și locuri de vie la Cîndești.
268. — 1631 (7139) august 20. — Ilina, fiica Ștanel, vinde lui Tudoran sluger din Vlădești moșie și rumâni în Aninoasa.
269. — < 1631 septembrie 1 — 1632 august 31 > 7140. — Oprea și fiul său Mușat vînd lui Para fost mare paharnic o ocină la Șerbănești, jud. Dîmbovița.
270. — < 1631 septembrie 1 — 1632 august 31 > 7140. — Gherghe județul și pîrgarii din București adevăresc că Stamatie neguțătorul din Pitești a cumpărat un loc cu prăvălii în București.
271. — 1631 (7140) septembrie 1, București. — Leon Tomșa voievod întărește m-rii Sfînta Troiță < Radu Vodă > din București un țigan (Cu fotocopie în anexă, pl. XI).
272. — 1631 (7140) septembrie 5, București. — Leon Tomșa voievod întărește m-rii Sfînta Troiță < Radu Vodă > satul Betejanii, jud. Romanai, luat pe seama domniei de la Matei aga Brîncoveanu, care s-a hîclenit.
273. — 1631 (7140) septembrie 13, București — Leon Tomșa voievod întărește lui Matei Lătinul din Bosna Sărai satul Pleașovul, jud. Olt.
274. — 1631 (7140) septembrie 14. — Oancea vinde popii Neacșu o moșie la Brezoala.
275. — 1631 (7140) septembrie 15. — Vladimir vinde lui Tatul ocină în Vulpeni.
276. — 1631 (7140) septembrie 16. — Drăghici logofăt împarte ocina sa din Sălătruc între fiica sa Neacșa și fiul său Stanciu.
277. — 1631 (7140) septembrie 20. — Oprea logofăt vinde lui Hrizea mare vornic moșie în Bălțați.
278. — 1631 (7140) septembrie 22, București. — Leon Tomșa voievod întărește lui Necula fost mare vistier satul Pleașovul, jud. Olt.
279. — 1631 (7140) septembrie 26, București. — Leon Tomșa voievod întărește din nou lui Necula fost mare vistier satul Pleașovul, jud. Olt.
280. — 1631 (7140) septembrie 28, București. — Stanciu logofăt și Gago mărturisesc că au vîndut o ocină jupaniței Neacșa din Vlădueni.
281. — 1631 (7140) septembrie 29, București. — Leon Tomșa voievod întărește jupaniței Neacșa ocină la Vlădueni.

282. — 1631 (7140) octombrie 3, București. — Leon Tomșa voievod întărește Jupinesei Ivana și bărbatului ei, Stanciu, jumătate din moșia Studlna.
283. — 1631 (7140) octombrie 3, București. — Leon Tomșa voievod întărește m-rîi Vihorăști bălțile de la Vărăști și Gurguiăți, în urma unei judecăți.
284. — 1631 (7140) octombrie 5, București. — Leon Tomșa voievod întărește din nou m-rîi Mislea vama de pește de la balta Greaca.
285. — 1631 (7140) octombrie 13. — Vlad Leotă zălogește moșia sa <din Toplița> popii Stoica pentru o datorie de bani și mălai.
286. — 1631 (7140) octombrie 18. — Maria călugărița vinde lui Hrizea mare vornic locuri în Drajna.
287. — 1631 (7140) octombrie 20. — Crăciun vinde lui Hrizea vornic ocină în Stănești și Drajna.
288. — 1631 (7140) noiembrie 8. — Radu vinde lui Radu logofăt ocină în Liperești.
289. — 1631 (7140) noiembrie 10, <București>. — Ilie vornic vinde lui Iorgachi vornic partea sa de pivniță din București, cu locul și casele.
290. — 1631 (7140) noiembrie 11, București. — Leon Tomșa voievod întărește lui Danciu clucer Doicescu ocina în Stroești, Lățcoii de Sus, Buciumeni și altele, o vie la Văleni și o țigancă.
291. — 1631 (7140) noiembrie 19, București. — Leon Tomșa voievod întărește lui Pirvu vii și ocina la Urlați, jud. Săcuieni.
292. — 1631 (7140) noiembrie 20. — Badiu din Stănești cu fiul său, Dumitru, se vînd rumâni lui Hrizea mare vornic, însă fără ocină.
293. — <1631> noiembrie 21. — Preda vornic vinde lui Băjan ocină în Guzeni.
294. — 1631 (7140) noiembrie 22. — Leon Tomșa voievod întărește lui Calotă postelnic și fratelui său Stanciul parte din satul Bozilani.
295. — 1631 (7140) noiembrie 23. — Ion, fiul spătarului Șain, își vinde ocina sa din Șainești.
296. — 1631 (7140) decembrie, București. — Apostol, fiul lui Iane banul, închină jumătate din țigănia tatălui său m-rîi Sfînta Troiță <Radu Vodă>, iar jumătate m-rîi Sf. Gheorghe, deoarece turcindu-se, nu mai are dreptul de a ține țigani în țară.
297. — 1631 (7140) decembrie 15. — Doi moșneni din Siliștioara, cu fiii lor, se vînd rumâni lui Necula vistier.
298. — 1631 (7140) decembrie 16, București. — Jupineasa Despina vinde lui Ianiu satul Futeștii din jud. Ilfov.
299. — 1631 (7140) decembrie 18. — Jupineasa Rada și cu fiul ei, Dumitrașco logofăt, vînd căpitanului Țondrea partea lor de moșie din Țigănești.
300. — 1631 (7140) decembrie 20. — Simina vinde lui Răduț ocină în Cornet.
301. — 1631 (7140) decembrie 21. — Filip vinde lui Tudor comis din Izvor partea sa de moșie din satul Poeni.
302. — 1631 (7140) decembrie 23, <București>. — Ghione vinde jupînului Stanciu Pustiul neguțătorul o prăvălie în București.
303. — 1631 (7140) decembrie 23, București. — Dumitru județul cu pîrgarii întăresc lui Stanciul Pustiul un loc de prăvălie și o prăvălie în București.
304. — 1631 (7140) decembrie 26. — Ștefan din Corșori vinde lui Ion logofăt un loc la lacul Booru.
305. — 1631 (7140) decembrie 28. — Anca și fiul ei Mircan vînd lui Hrizea mare vornic ocina lor din Drajna.
306. — <1632>. — Mihalcea și soția sa Despa vînd moșie la Cotești lui Matei logofăt.
307. — 1632 (7140) ianuarie 1. — Necula din Buzău vinde lui Ianache din Arcești patru pogoane de vie la Valea Teancului.

308. — 1632 (7140) ianuarie 3. — Vinzare de moșie la Bozieni.
309. — 1632 (7140) ianuarie 6. — Băjan cumpără de la Preda vornic o moșie <la Guzeni>.
310. — 1632 (7140) ianuarie 6. — Nenciu vornic vinde lui Iorgachi vornic moșie la Virleți și cu un rumân.
311. — 1632 (7140) ianuarie 8. — M-rea Mislea face schimb de moși cu Radul postelnic, dând o ocină din Pătirlage pentru una din Blejoi de Sus.
312. — 1632 (7140) ianuarie 8. — Radul postelnic face schimb de moșii cu m-rea Mislea dând partea sa din Blejoi pentru o parte din Pătirlage.
313. — 1632 (7140) ianuarie 11, București. — Leon Tomșa voievod întărește jupanului Gherghe fost mare stolnic și soției lui, Sofica, satul Popeștii de lângă Birzești, jud. Ilfov, cu vecini și țigani și ocină în Puchenii, jud. Dimbovița, cu vecini și țigani.
314. — 1632 (7140) ianuarie 13. — Fătul dăruiește m-rii Menedic o moșie la Sărulești.
315. — 1632 (7140) ianuarie 15. — Leon Tomșa voievod întărește lui Neagu, Căzan și popa Albul moșia de la Sărăști, cu moară, în urma unei judecăți.
316. — 1632 (7140) ianuarie 16, Tîrgoviște. — Leon Tomșa voievod întărește lui Costea și altora o moșie la Piscani, jud. Dimbovița.
317. — 1632 (7140) ianuarie 21. — Nenciul vinde lui Matei clucer o delniță în Cotești.
318. — 1632 (7140) ianuarie 25. — Vilcan vinde lui Ivan un loc la Vața.
319. — 1632 (7140) ianuarie 26. — Opriș și Bira din Samara vind două locuri postelnicului Gherghe.
320. — 1632 (7140) ianuarie 27, București. — Leon Tomșa voievod întărește lui Ianu vistier jumătate din satul Hirtești, jud. Muscel și Pădureț.
321. — 1632 (7140) ianuarie 28, București. — Leon Tomșa voievod întărește m-rii Dealu partea domnească de vinărici de pe ocina numită Șolomon, a mănăstirii.
322. — 1632 (7140) februarie 1, București. — Drăgan și Ioana vind lui Costea cojocarul un loc de casă <în București>.
323. — 1632 (7140) februarie 4. — Gherghe paharnic vinde lui Necula logofăt jumătate din satul Petrești, însă fără rumâni, care se răscumpăraseră.
324. — 1632 (7140) februarie 13, București. — Mai mulți megiași din Ionești, jud. Vlașca, se vind rumâni jupinsei Maria vistiereasa.
325. — 1632 (7140) februarie 14. — Buica și fiul ei, Dumitrașco, vind lui Ghiorma armaș o fată de țigan.
326. — 1632 (7140) februarie 18, București. — Preda vornic din Balomirești vinde lui Bunea logofătul ocină în satul Lătceni.
327. — 1632 (7140) februarie 18. — Stan Tăbeică din Bădeni pune zălog o livadă din Văsila la Dragomir, fiul său vitreg.
328. — 1632 (7130) februarie 18. — Coman și alții aleg partea popii Zaharia din Bădeni, cu rumâni.
329. — 1632 (7140) februarie 20, București. — Gherghe, Radu și Bădicea din Ionești se vind rumâni jupinsei Maria, soția lui Trufanda fost mare vistier.
330. — 1632 (7140) februarie 21. — Megiași din Drajna și Costeni se vind rumâni lui Hrizea mare vornic.
331. — 1632 (7140) februarie 21. — Neagoe și Radu din Stănești, jud. Săcuieni, se vind rumâni, cu ocina lor, lui Hrizea mare vornic.
332. — 1632 (7140) februarie 24. — Barbu din Golești se vinde rumân lui Bratosin din Prăvăleni, care-l lasă, în locul său, rumân la m-rea Argeș.
333. — 1632 (7140) februarie 24, București. — Efemie și Dobrotă din Negrași cu fiii lor se vind rumâni jupinsei Maria.
334. — 1632 (7140) martie 1. — Banu din Ludănești și alții vind logofătului Bunea părțile lor de ocină din Lătceni.

335. — 1632 (7140) martie 1. — Megiașii din Clinești se vînd rumâni lui Sima logofăt.
336. — 1632 (7140) martie 2. — Stoica din Frumușani și fiul său, Tudoran, se vînd rumâni lui Bunea logofăt.
337. — 1632 (7140) martie 3, București. — Leon Tomșa voievod întărește m-rii Sfînta Troiță <Radu Vodă> din București locul unde a fost palanga lui Sinan pașa, pe care își făcuse mori Necula fost mare vistier.
338. — 1632 (7140) martie 7, București. — Leon Tomșa voievod întărește jupanîtel Anca vorniceasa și fiului ei, Gavrilaş postelnic, ocină în Netezești.
339. — 1632 (7140) martie 8. — Stanciu, Neagu și Stănilă vînd părți de moșle la Negoșina și Zărnești lui Ionașco ceauș, neavînd cu ce-și plăti birul haraciului.
340. — 1632 (7140) martie 10. — Vlad și Sora vînd lui Necula și altora ocna lor numită partea Rădănească, din apa Buzăului pînă în hotarul Brăgăreștilor.
341. — 1632 (7140) martie 16. — Stroe din Fiani și fiul său, Pătru, se vînd rumâni lui Bunea logofăt.
342. — 1632 (7140) martie 17. — Nan și Răducul din Drajna se vînd rumâni lui Hrizea mare vornic.
343. — <1632> martie 17. — Zoze vinde lui Mogoș călărașul ocină la Clinceni
344. — 1632 (7140) martie 18, București. — Cartea de judecată a lui Ivașco fost mare vornic și a lui Mihalcea căpitan din Pătirlage pentru moșii în Piteștii de Sus și în Găneștii de Jos.
345. — 1632 (7140) aprilie. — Leon Tomșa voievod scutește de dări, în afară de bir, satul Parapani, jud. Vlașca, al m-rii Sfînta Troiță <Radu Vodă>.
346. — 1632 (7140) aprilie 3. — Ion din Muți și nepotul său, Giura postelnic, vînd mitropolitului Grigorie un loc de casă în București.
347. — 1632 (7140) aprilie 6. — Răzvan căpitan și egumenul Vasile de la m-rea Bistrița fac schimb de țigani. (Cu fotocopie în anexă, pl. XII).
348. — 1632 (7140) aprilie 7, București. — Leon Tomșa voievod scutește prăvăliile din București ale bisericii lui Ghiorma banul de galbenul de fum.
349. — 1632 (7140) aprilie 10. — Radul din Samara vinde jupînului Ivan un loc din funia Mănească.
350. — 1632 (7140) aprilie 10. — Leon Tomșa voievod întărește m-rii Sfînta Troiță <Radu Vodă> o ocină la Gîlna.
351. — 1632 (7140) aprilie 12. — Mitropolitul Grigorie și alți dregători mărturisesc în privința testamentului lui Dumitru vornic din Mogoșești.
352. — 1632 (7140) aprilie 13. — Leon Tomșa voievod întărește m-rii Cozia o ocină la Jiblea.
353. — <1632> aprilie 13. — Negoțu vinde o ocină din Clinceni lui Vasile-luzbașa.
354. — 1632 (7140) aprilie 16, București. — Mai mulți boieri și negustori hotărîsc în pricina dintre nepoții lui Leca spătar și soția acestuia Grăjdana, pentru moștenire.
355. — 1632 (7140) aprilie 17. — Mihai postelnic și Tudosie spătar împart cu mătușa lor Grăjdana ocinele rămase de la unchiul lor, Leca spătar.
356. — 1632 (7140) aprilie 18. — Vlad din Scărișoara se vinde rumân cu fiii și cu ocina sa lui Necula vistier.
357. — 1632 (7140) aprilie 20, București. — Șase boieri judecă și hotărîsc în pricina dintre Nedelco fost mare paharnic și Ianu spătar pentru niște zestre.
358. — 1632 (7140) aprilie 20, București. — Leon Tomșa voievod scutește mănăstirile din Țara Românească de dări.
359. — 1632 (7140) aprilie 21. — Colțea căpitan vinde lui Oprea căpitan un sălaș de țigani.

360. — < Inainte de 1632 aprilie 24 >. — Ivașco fost mare vornic scrie lui Mușat în legătură cu o delniță la Stănești.
361. — 1632 (7140) aprilie 24. — Mușat al doilea vistier lasă la moarte, m-ril Argeș partea lui din Mușetești și din Nucșoara.
362. — 1632 (7140) aprilie 24. — Leon Tomșa voievod scutește de dări pe dtrvaril m-ril Mislea.
363. — 1632 (7140) aprilie 26. — Anghel și Vlad vînd lui Goran logofăt 12 .ă lci de ocină la Sărăcinești.
364. — 1632 (7140) aprilie 27, București. — Leon Tomșa întărește m-ril Sfînta Troiță <Radu Vodă> rumâni în Cretinești. (Cu fotocopie în anexă, pl. XIII).
365. — 1632 (7140) aprilie 28, București. — Leon Tomșa întărește m-ril Snagov un rumân din Izvorani, jud. Ilfov.
366. — 1632 (7140) mai 1. — Voico și Banu vînd lui Nicolae Țarigrădeanul ocina lor din Clinceni.
367. — <1632 după mai 1>. — Neagoe vinde lui Necula partea lui de moșie din Clinceni.
368. — 1632 (7140) mai 5. — Radu Pirlea și Mușat se vînd rumâni, cu părțile lor de moșie din Drăghinești, jupnului Gherghe mare agă.
369. — 1632 (7140) mai 5. — Pătrașco clucerul și Vilcu logofăt cumpără împreună o moșie lângă Fundeni.
370. — 1632 (7140) mai 6. — Drăghici din Berindești vinde jupnului Ghinea fâlci de ocină la Secături și Bolovanu.
371. — 1632 (7140) mai 6. — Stoica spătarul, la moartea sa, își lasă toată averea fiilor săi Pătru, Dumitru și Pădure.
372. — 1632 (7140) mai 7. — Dubrotă și Petcu vînd partea lor din Clinceni lui Vasilie iuzbașa.
373. — 1632 (7140) mai 7. — Ion vinde partea lui din Clinceni lui Vasilie iuzbașa.
374. — <1632 după mai 7>. — Sora, femeia lui Drăgoi călăraș, și Filip vînd ocine în Clinceni lui Vasilie iuzbașa.
375. — <1632 după mai 7>. — Zlate vinde partea lui din Clinceni lui Vasilie iuzbașa.
376. — <1632 după mai 7>. — Dumitru Sirbul vinde lui Zaharia vataf ocină la Clinceni.
377. — 1632 (7140) mai 8. — Cirstea vinde jupnului Ghinea o delniță de moșie la Turburea.
378. — 1632 (7140) mai 8, București. — Leon voievod întărește m-ril Glavacioc un rumân din Cernătești, jud. Săcuieni.
379. — 1632 (7140) mai 9. — Zapisul unor megiași pentru o ocină în Albești.
380. — 1632 (7140) mai 10. — Popa Vlăduț din Albești vinde lui Ene păharnic un țigan.
381. — 1632 (7140) mai 14. — Răvaș de boieri tocmelnici în pricina de moșie dintre Neagu, Radu logofăt și Gherghe din Mirosllovești.
382. — 1632 (7140) mai 15. — Dionisie egumenul m-ril Cozia, împreună cu alții arată care sînt locurile mănăstirii la Rîmnic.
383. — 1632 (7140) mai 16, București. — Leon Tomșa voievod întărește lui Stoica postelnic ocini, vecini și țigani în Urdari, Șișești, Dragomirești, Bălboși ș.a.
384. — 1632 (7140) mai 20. — Radu Gilgile se învoiește cu Udriște logofăt pentru o parte de moșie din Liperești.
385. — 1632 (7140) mai 28, București. — Leon Tomșa voievod întărește lui Manea mare postelnic satul Roșiul, jud. Ilfov, părți cu vecini în satele Frătești și Costești, jud. Vlașca și vii la Cătun.

386. — 1632 (7140) mai 28, București. — Leon Tomșa voievod întărește lui Mihalcea vornic din Pătrlage ocine și vaduri de moară la Cacleții din Coastă și la Cacleții din Vale, jud. Buzău, precum și țigani.

387. — 1632 (7140) iunie 1. — Petrișor, fiul său Stan și cu Preda vind lui Banciul logofătul din Pirlani jumătate din satul Baia.

388. — 1632 (7140) iunie 2. — Neagoe vinde nepotului său, popa Gheorghe, partea sa de moșie din Săcuieni.

389. — 1632 (7140) iunie 2. — Sima logofăt mărturisește că o parte din megișii din Clinești s-au plătit de datoria ce o aveau la el, iar altă parte i-au rămas rumâni.

390. — 1632 (7140) iunie 10, București. — Leon Tomșa voievod întărește lui Radu logofăt din Mănești ocine și vaduri de moară în Smedești, Mircești și Cucuteni.

391. — 1632 (7140) iunie 14, București. — Leon Tomșa voievod întărește lui Vlaicu logofăt și soției sale, Stana, ocine în Conțești și Davidești, jud. Mușcel, precum și casă și vie la Pitești.

392. — 1632 (7140) iunie 16. — Voica din Găvănești dăruiește m-ril Călulu o moșie la Broșteni.

393. — 1632 (7140) iunie 20, București. — Negre și Vintilă își vind ocinele din Blrșteții de Sus lui Dumitru Dudescu al doilea vistier.

394. — < 1632 (7140) iunie 20 >. — Viga Podeana dăruiește moșia sa din Podeni și ville de la Racoți și Cilcești nepotului său Nicola (Cu fotocopie în anexă, pl. XIV).

395. — 1632 (7140) iunie 20, București. — Drăghici din Glogova întărește dania surorii sale, Viga, făcută nepotului lor Nicola.

396. — 1632 (7140) iunie 20, București. — Leon Tomșa voievod impaternicește m-rea Mislea să ia dijmă de pe ocina din satul Stilpeni și de la moșiile mănăstirii de lângă Orașul Floci.

397. — 1632 (7140) iulie 2, București. — Leon Tomșa voievod ordonează boierii ca să cerceteze o pricină dintre Dumitru Dudescu și Gherghe fost al doilea vistier, pentru niște mori. (Cu fotocopie în anexă, pl. XV).

398. — 1632 (7140) iulie 6, Văleni. — Barbu Răuț vinde logofătului Tudor Rătescu ocină la Măstănești.

399. — 1632 (7140) iulie 7. — Ionașco logofăt și alții vind popii Vancea ocină la Bogdănești.

400. — 1632 (7140) iulie 11, București. — Leon Tomșa voievod întărește m-ril Banul satul Groșanii Trifulul, cu plasele Obdiții, Căldăreștii și Mălăeștii, jud. Buzău, dăruit de Antonie cămărașul.

401. — 1632 iulie 12. — Leon Tomșa voievod întărește lui Oancea logofăt din Lerești o roată de moară la Cimpulung, în urma unei judecăți.

402. — 1632 (7140) iulie 16. — Dumitru vinde lui Tudor comisul o cină la Mogoșăști.

403. — 1632 (7140) iulie 22. — Cartea episcopului de Buzău, Efrem, în legătură cu mărturia unchiașului Oană pentru o ocină din Berindești. (Cu fotocopie în anexă, pl. XVI).

404. — 1632 (7140) iulie 24. — Voichîța, fiica lui Mușat vistier, vinde jupanului Stafie o delniță la Izvorani.

405. — 1632 (7140) iulie 25. — Năstase din Băncești se înfrățește cu Bratul din Coitești, făcîndu-și reciproc daruri.

406. — 1632 (7140) august. — Apostol vinde logofătului Borcea o cină la Stroești.

407. — 1632 (7140) august 3. — Pătru Buzea și Dumitru căpitan vind lui Lupu vornic moșie la Glaveș.

408. — 1632 (7140) august 15. — Stan Tebelcă <din Bădeni>, la moartea sa, lasă fiastrulul său Dragomir o delniță.

409. — 1632 (7140) august 15. — Staico paharnic dă soției sale, Rada, satele Fometești, Runcu și Toxobeni în schimbul satelor ei Frătești, Crețulești și Cepturile, pe care le-a vîndut el, pentru a plăti datoriile tatălui său Tudosie logofăt.
410. — <1632 septembrie 1—1633 august 31>7141. — Jupneasa Ilinca vinde jupnului Iane Topliceanu moșie în Sămărăști, Topliceni și Jideni.
411. — <1632 septembrie 1—1633 august 31>7141. — Neagoe din Birzești vinde lui Neagoe al lui Păcală un loc.
412. — <1632 septembrie 1—1633 august 31>7141. — Stana vinde jupnului Neagul trei pogoane la Scăiani.
413. — <1632 septembrie 1—1633 august 31>7141. — Lorinț vinde lui Vlad ocnă la Dedulești. (Cu fotocopie în anexă, pl. XVII).
414. — <1632 septembrie 1—1633 august 31>7141. — Neagoe vinde lui Vlad ocnă la Dedulești.
415. — 1632 (7141) septembrie 4. — Negoită postelnic mărturisește că dăturează lui Socol clucer 200 de galbeni.
416. — 1632 (7141) septembrie 29. — Despina, Voichița și Ancuța vînd lui Barbu postelnic și popii Șerban o delniță la Izvorani.
417. — 1632 (7141) septembrie 30. — Vichentie călugărul vinde popii Ionache părți de moșie în Morunglavi, Iași și Tomești.
418. — <1632 octombrie—decembrie>. — Răvaș de boieri hotarnici pentru ocni și mori la Sărăști și Plăticești.
419. — 1632 (7141) octombrie 6, București. — Matei Basarab voievod scutește pe rumânii din Șoaș, ai m-rii Blstrița, de lucru la ocnele de sare de la Ocna Mare (Cu fotocopie în anexă, pl. XVIII).
420. — 1632 (7141) octombrie 7, București. — Matei Basarab voievod hotărăște ca țiganii m-rii Cozia să nu lucreze la Ocna Mare.
421. — 1632 (7141) octombrie 8. — Matei Basarab voievod întărește lui Bunea logofăt rumâni în Grădiștea de Jos.
422. — 1632 (7141) octombrie 10, București. — Matei Basarab voievod scutește de dări pe poslușnicii episcopiei de Buzău.
423. — 1632 (7141) octombrie 12. — Matei Basarab voievod scutește de dări pe plăiașii din satele Jiblea, Spinul și Brădățeni, cărora le îngăduise să se reîntoarcă din Transilvania, unde fuseseră fugiți.
424. — 1632 (7141) octombrie 20. — Rădăcină și alți judeci din Genuneni își vînd ocnele lui Sima logofăt.
425. — 1632 (7141) octombrie 24, București. — Matei Basarab voievod întărește lui Drăghici logofăt și lui Ianiu postelnic satul Stejarul, din jud. Mehedinți.
426. — 1632 (7141) octombrie 30. — Matei Basarab voievod împuternicește pe egumenul de la m-rea Sfînta Troiță <Radu Vodă> să stăpînească și să judece în satul Chiseletu.
427. — 1632 (7141) noiembrie 10. — Voica dăruiește nepoților ei Irimiia și Neaga moșie în Vernești.
428. — <1632> (7141) noiembrie 18. — Stoica Perța vinde lui Oprea negustor un loc în Coasta Turburii.
429. — 1632 (7141) noiembrie 20, București. — Matei Basarab voievod scutește de dări satul Tismana al m-rii Tismana.
430. — 1632 (7141) noiembrie 21, București. — Matei Basarab voievod întărește Ancăi, jupneasa postelnicului Mihăilă de la Văleni, satul Găbojdibrod din jud. Romanai.
431. — 1632 (7141) noiembrie 23, București. — Matei Basarab voievod scutește cinci poslușnici ai m-rii Sfînta Troiță <Radu Vodă> de poclon.

432. — 1632 (7141) noiembrie 27. — Matei Basarab voievod imputernicește pe Buna logofăt să-și stăpânească rumânii care s-au înscris la dărăbani și călărași și să-i pună la lucru cu ceilalți rumâni.

433. — 1632 (7141) noiembrie 27. — Matei Basarab voievod poruncește rumânilor din Parapani să-și dea toate obligațiile m-rii Sf. Troiță <Radu Vodă> fără a se mai opune călugărilor. (Cu transcriere chirilică și fotocopie în anexă, pl. XIX).

434. — 1632 (7141) noiembrie 28, București. — Matei Basarab voievod întărește m-rii Sfânta Troiță <Radu Vodă> din București balta Cornățelului.

435. — 1632 (7141) decembrie 3. — Matei Basarab voievod scrie locuitorilor din Nenciulești și năvodarilor ca să dea banii din venitul bălții numai în mîna călugărilor de la m-rea Sfânta Troiță <Radu Vodă>.

436. — 1632 (7141) decembrie 5. — Popa Ștefan vinde cumnatului său Ghinea o delniță în Turburea.

437. — 1632 (7141) decembrie 5, București. — Matei Basarab voievod scutește satul Flămînzeștii din jud. Argeș de toate dădiile cîte sînt peste an, în afară de bir. (Cu fotocopie în anexă, pl. XX).

438. — 1632 (7141) decembrie 5, București. — Matei Basarab voievod întărește popii Dumitru moșie la Ciulnița, jud. Ialomița.

439. — 1632 (7141) decembrie 6, București. — Matei Basarab voievod scutește de dări satul Corbil de Piatră, jud. Muscel și Pădureț al m-rii Argeș.

440. — 1632 (7141) decembrie 6, București. — Matei Basarab voievod întărește satul Ciulnița din jud. Ialomița moșnenilor satului, în urma unor judecăți.

441. — 1632 (7141) decembrie 7. — Manole și Iorga vînd jupînului Mihai partea lor dintr-o moară de la Tîrgoviște.

442. — 1632 (7141) decembrie 7. — Bustea vinde jupînului Panait cupețul o casă și o funie de loc la Cucuteni

443. — <1632> decembrie 8, București. — Matei Basarab voievod întărește lui Udrea logofăt de vistierie satul Rădăcinești, jud. Argeș.

444. — 1632 (7141) decembrie 9. — Iacov logofăt și alții vînd căpitanului Dumbravă moșie în Tîgănești.

445. — 1632 (7141) decembrie 11. — Matei Basarab voievod scutește de dări pe preoții de la Biserica Domnească din București.

446. — 1632 (7141) decembrie 12. — Popa Radu răscumpără de la Mihai Ergopul părți dintr-o jumătate de moară de la Tîrgoviște.

447. — 1632 (7141) decembrie 13, București. — Staico postelnic din Bucșani vinde lui Calotă postelnic ocină la Bozieni.

448. — 1632 (7141) decembrie 13, București. — Matei Basarab voievod poruncește locuitorilor din Nenciulești și năvodarilor care prind pește în bălțile mănăstirii Sfânta Troiță <Radu Vodă> să dea acesteia convenita vamă din pește.

449. — 1632 (7141) decembrie 13, București. — Matei Basarab voievod întărește popii Radu o roată de moară și o grădină la Tîrgoviște.

450. — 1632 (7141) decembrie 15. — Rădivoi vinde lui Necula Mirșăviț ocină la Dudești.

451. — 1632 (7141) decembrie 20, București. — Matei Basarab voievod întărește lui Dumitru logofăt jumătate din satul Mogoșoaia, jud. Ilfov, și un vad de moară pe Colentina.

A. — 1630 (7139) octombrie 3. — Birsan și fratele său Dumitru vînd lui Vasilie logofăt din Brătiani ocine în Călugărul și Ulmul.

B. — 1631 (7139) aprilie 5, București. — Mușat vistier mărturisește că popa Stoica și fratele său Mihăilă au răscumpărat și ocină în sat în Trănșani, odată cu rumânii, cînd aceștia s-au judecat.

C. — < 1631 septembrie 1 — 1632 august 31 > 7140. — Nedelco, fiul Giței, cumpără ocină în Trănșani.

D. — < 1632 septembrie 1 — 1633 august 31 > 7141. — Popa Matei lasă nepotului său Iane o moșie la Pîrscov.

E. < 1632 — 1638 >. — Patru megiași din Pîrscov dați de marele vornic dau mărturie pentru partea de moșie a lui Negul, fiul lui Miclea, în pricina cu Oncea, Radul și Șteful, nepoții lui Oprea Pașadia.

RÉSUMÉS DES DOCUMENTS

1. — Janvier 1630 (7138). — Le *voinic* Dumitru vend à son <beau> fils, le logothète Bunea, une terre et des serfs à Grădiștea-de-Jos. (Transcription en caractères cyrilliques, et photocopie en annexe, pl. I).

2. — Janvier 1630. — A la demande des moines du monastère de Bistrița, Cyrille patriarche de Constantinople, ordonne que l'hégoumène soit choisi uniquement parmi les moines du monastère. (Photocopie en annexe, pl. II).

3. — 7 janvier 1630 (7138), Bucarest. — Dumitru et son frère Tudor font don au monastère de Golgota de terrains à Clmpul Rușilor. (Photocopie en annexe, pl. III).

4. — 8 janvier 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomșa confirme au marchand Cîrstea une vigne, une terre et un emplacement de maison à Vernești.

5. — 8 janvier 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomșa confirme au monastère de Cozia une terre à Voineasa.

6. — 10 janvier 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomșa confirme à Costandin, neveu d'Avram, des terres à Mircești et à Joseni, ainsi qu'un bief de moulin à Scurtești.

7. — 10 janvier 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomșa exempte de contributions les serviteurs de l'évêché de Buzău, à seule fin « qu'ils travaillent » et qu'ils soient « en aide et soumis » à l'évêché. (Transcription en caractères cyrilliques, et photocopie en annexe, pl. IV).

8. — 10 janvier 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomșa confirme, après jugement, à l'ancien grand spathaire Gorgan et à son épouse, Stana, le village de Golești, du district de Mușcel.

9. — 10 janvier 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomșa défend contre le servage Mihail, Brătin et Oancea, de Frătești.

10. — 10 janvier 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomșa confirme au monastère de la Sainte-Trinité <Radu-Vodă> un terrain à Bucarest, « où se trouvaient les fortifications faites par Sinan Pașa », exemptant de contributions et de corvées ceux qui s'y établiront.

11. — 11 janvier 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomșa confirme l'exemption de contributions dont jouit le village de Cetățele, du district de Ialomița, colonie franche de Ianache, ancien grand *postelnic* de Moldavie.

12. — 12 janvier 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomșa confirme l'exemption de contributions dont jouit le village de Vaideei, du district de Ialomița colonie franche de Ianache, ancien grand *postelnic* de Moldavie.

13. — 13 janvier 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomșa confirme à l'ancien grand *voinic* Aslan une terre et des serfs à Lazu, dans le district de Mehedinți.

14. — 13 janvier 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme à l'Eglise Princièrè (*Biserica Domnească*) un emplacement pour magasins à Bucarest.
15. — 13 janvier 1630 (7138). — Le voïévode Léon Tomşa confirme au monastère de Cozia la possession de ses villages de Studenița et de Frâsinetul, du district de Romanați, serfs compris.
16. — 13 janvier 1630 (7138). — Le voïévode Léon Tomşa autorise les moines du monastère de Cozia à percevoir les redevances de tous les tziganes du monastère.
17. — 13 janvier 1630 (7138). — Le voïévode Léon Tomşa ordonne aux habitants de la ville de Clmpulung et des villages qui ont des vignes dans le vignoble de Pitești d'acquitter la dime du vin au monastère de la Sainte-Trinité <Radu-Vodă>.
18. — 14 janvier 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa exempte de contributions et de corvées les prêtres et les diacres de l'Eglise Princièrè (*Biserica Domnească*) de Bucarest.
19. — 15 janvier 1630 (7138). — Le *sulger* Preda s'engage à rembourser au terme prévu l'argent qu'il doit aux pelletiers Zota, State et Dima.
20. — 15 janvier 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme au monastère de Bistrița le village de Costești, qui lui a été donné par Michel le Brave et maintient les privilèges accordés.
21. — 15 janvier 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme l'exemption de contributions et de corvées dont jouit le village de Tismana, appartenant au monastère de Tismana, afin de le défendre contre les malfaiteurs.
22. — 15 janvier 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme au monastère de Tutana la redevance princièrè sur le vin du vignoble de Pitești.
23. — 17 janvier 1630. — Le logothète Lăudat vend à son neveu, le logothète Tatul, un serf de Costești, avec son lot de terre.
24. — 17 janvier 1630 (7138), Bucarest. — Stanciu, fils de Voica, vend au *vistier* Necula sa part de terre de Sărățeni.
25. — 18 janvier 1630 (7138). — Billet princier portant les noms des boyards désignés pour arpenter le village de Grădiștea-de Jos.
26. — 18 janvier 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme à Iscrul et à ses frères Zaharia et Preda une terre à Frâsinet.
27. — 19 janvier 1630 (7138). — Le *vornic* Dumitru vend à son <beau> fils, le logothète Bunea, une terre et des serfs à Grădiștea (Photocopie en annexe, pl. V).
28. — 20 janvier 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme au *plcălab* Cîrstea des terres à Biroslăveni.
29. — 20 janvier 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme au second *vistier* Dumitru Dudescu une terre à Bonțești, dans le district d'Ilfov.
30. — 20 janvier 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme, après jugement, des tziganes au spathaire Preda, d'Albești.
31. — 20 janvier 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme au monastère de la Sainte-Trinité <Radu-Vodă> le village de Domnești, du district de Mușcel, à la suite de plusieurs procès.
32. — 22 janvier 1630 (7138), Bucarest. — Drosul et Paraschiva, de Vilecănești, vendent au logothète Pătru et à Drăgușin leur terre d'Osica.
33. — 22 janvier 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme au monastère de la Sainte-Trinité <Radu-Vodă> les étangs de Cornățelul, Corcovatul et Mojdreanul, après jugement.
34. — 23 janvier 1630 (7138), Bucarest. — Le *postelnic*, Stan-de Dilga, vend au logothète Dobrin une famille de tziganes.
35. — 23 janvier 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme au monastère de la Sainte-Trinité <Radu-Vodă> les étangs de Cornățelul, Corcovatul et Mojdreanul, après litige avec le *vornic* Nenciul.

36. — 25 janvier 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme au *postelnic* Tatul l'achat de terres à Bereşti.
37. — 26 janvier 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme au *paharnic* Socol de Cornăţeni ses droits sur le cours d'eau Goia.
38. — 28 janvier 1630 (7138). — Duca, fils du carrossier Mihai, vend au *vistier* Ene un emplacement de maison à Bucarest.
39. — 28 janvier 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme au monastère de Strimbu un bout de terre, nommé Lacul.
40. — 29 janvier 1630 (7138), Bucarest. — Billet princier enjoignant à plusieurs boyards de délimiter la part de Futeşti qui revient au grand logothète Vlad et autres, de celle du monastère d'Argeş. (Photocopie en annexe, pl. VI).
41. — 29 janvier 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme au *postelnic* Bratu des terres à Bratia.
42. — 30 janvier 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa exempte de toutes les contributions et les corvées, excepté la taille, les villages de Boldorogęsti et de Roata, appartenant au monastère de Plumbuita.
43. — Février <1630>. — Le patriarche Cyrille de Constantinople décide que les hégoumènes soient élus par les moines du monastère sans autre immixtion.
44. — 2 février 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme au logothète Bunea une terre et des serfs à Grădiştea-de-Jos, dans le district de Vlaşca.
45. — 2 février 1630 (7138). — Le voïévode Léon Tomşa exempte le monastère de Plumbuita de toute contribution et corvée.
46. — 3 février 1630 (7138). — Plusieurs paysans libres du village de Virbiţa-de-Jos du district de Mehedinţi, se vendent comme serfs, y compris leurs terres, au spathaire Andrei.
47. — 3 février 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Leon Tomşa enjoint aux serfs de Ioneşti, du district de Vlaşca, d'obéir à leur maître, l'ancien, grand *vistier* Trufanda, et d'effectuer pour lui « tous les travaux », conformément « à la loi et à la coutume valaques ».
48. — 5 février 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa exempte de contributions le village de Parapani, du district de Vlaşca, appartenant au monastère de la Sainte-Trinité <Radu-Vodă>.
49. — 6 février 1630 (7138). — Lăudat, fils de Dobre, de Beleţi, vend sa part de terre et de vigne de Ţigăneşti au logothète Stroe.
50. — 6 février 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme l'exemption de contributions du village de Dobruşęsti, du district d'Ilfov, dont les habitants sont les charpentiers du monastère de Snagov.
51. — 10 février 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme à l'ancien grand *vistier* Necula une vigne et trois roues de moulin à Bucarest.
52. — 14 février 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa dédie et soumet le monastère de Dealul au monastère d'Ivion du Mont Athos.
53. — 16 février <1630 — 1632>. — La métropolitaine Grigorie de Valachie mande aux habitants et aux prêtres de Bucarest d'identifier l'emplacement que possède à Bucarest le monastère Banu de Buzău. (Transcription en caractères cyrilliques et photocopie en annexe, pl. VII).
54. — 19 février 1630 (7138). — Danciu vend un tzigane au grand *bornic* Hrizea.
55. — 26 février 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme au monastère de la Sainte-Trinité <Radu-Vodă> de Bucarest, après jugement, l'étang de Cornăţelul.
56. — 28 février 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme à Lăudat une terre à Goleşti. (Photocopie en annexe, pl. VIII).

57. — 28 février 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa exempté de toute contribution et corvée le village de Luciani, du district de Dimbovița, étant donné que ses habitants sont des « artisans princiers ».

58. — 3 mars 1630 (7138), Bucarest. — Dumitru, *vornic* de Mogoșești, donne à son « beau- » fils, le logothète Bunea, le village de Grădiștea-de-Jos, du district de Vlașca.

59. — 3 mars 1630 (7138). — Le *postelnic* Manea achète une terre à Ibănești.

60. — 6 mars 1630 (7138) . — Le voïévode Léon Tomşa confirme au monastère de Bolintin le village de Bolintînul.

61. — 8 mars 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme au monastère de Viforăști les étangs de Gurguița et de Vărăști.

62. — 10 mars 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme à la Métropole de Tîrgoviște les villages de Vărăști, Călugăreni et Periați, du district de Rîmnicu-Sărat et Brăila.

63. — 10 mars 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme à Trufanda, ancien grand *vistier*, un terrain à vigne à Bucarest.

64. — 10 mars 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme au logothète Bunea une terre et des serfs à Comani, dans le district d'Olt.

65. — 10 mars 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme au logothète Bunea le village de Grădiștea-de-Jos.

66. — 10 « mars - juin » 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme au logothète Bunea des terres et des serfs dans le village de Grădiștea-de-Jos du district de Vlașca.

67. — 10 « mars - juin » 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme au *paharnic* Pădure des terres à Lazuri et à Sturzeni.

68. — 13 mars 1630 (7138), Bucarest. — Radu, Simion, Prodan et Iațcu, avec leurs fils, se vendent comme serfs au *vistier* Necula.

69. — 15 mars 1630 (7138) . — Le *sluger* Preda met en gage chez le pelletier Zota le village de Cîrlomani, pour l'argent qu'il lui a emprunté.

70. — 16 mars 1630 (7138) Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme au logothète Miloș le village de Bîlta, du district de Gorj, après gain de cause contre les serfs du village, qui s'étaient fait affranchir.

71. — 20 mars 1630 (7138). — Țprea, fils de Badea, vend à Dumitru et à Sfranțea une terre à Păușești.

72. — 20 mars 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme à la Métropole de Tîrgoviște le village de Vărăști, du district de Rîmnicu-Sărat et Brăila.

73. — 20 mars 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa autorise Trufanda, ancien grand *vistier*, à constituer une colonie franche à Stănești, district de Vlașca, ceux qui s'y établiront étant exemptés de toute contribution.

74. — 22 mars 1630 (7138). — Maria, épouse du *vornic* Crăciun, de Cîrlomănești, vend au *vornic* Mihalcea un bief de moulin. (Transcription en caractère cyrilliques, en annexe).

75. — 27 mars 1630 (7138). — La religieuse Elisafta lègue à sa mort deux femmes tziganes au monastère de Vierăș.

76. — 27 mars 1630 (7138). — Le voïévode Léon Tomşa exempté de contributions et de corvées les *dîrvari* du monastère de Mîslea.

77. — 1er avril 1630 (7138). — Les *ispravnic*s du siège de Tîrgoviște jugent le litige entre Zaharia et Vlad, de Boteni, pour des terrains.

78. — 6 avril 1630 (7138). — Manea vend au *vâtaf* Mogoș une vigne et une terre à Jigorani.

79. — 7 avril 1630 (7138), Bucarest. — Le voïevode Léon Tomşa établit, en tenant compte des décisions antérieures des patriarches de Constantinople, le mode d'élection des hégoumènes et de jugement des moines.

80. — 10 avril 1630 (7138), Bucarest. — Le voïevode Léon Tomşa confirme à Negrilă et à d'autres des vignes, des terrains à vigne et des terres sur les collines de Vernești et à Poenari.

81. — 12 avril 1630 (7138). — Le voïevode Léon Tomşa confirme au monastère de Viforita la possession de l'étang de Sticlenu.

82. — 13 avril 1630 (7138), Bucarest. — Le voïevode Léon Tomşa confirme au *postelnic* Enache, après jugement, le village de Slăvica.

83. — 13 avril 1630 (7138), Bucarest. — Le voïevode Léon Tomşa confirme au *postelnic* Frincu une terre à Mănicești.

84. — 13 avril 1630 (7138), Bucarest. — Le voïevode Léon Tomşa confirme à Mihalcea, second *bornic* de Pătrlage, plusieurs familles de tziganes.

85. — 18 avril 1630 (7138). — Drăgan vend au prêtre Clochină, de Pleșoi une terre à Cîrlogani.

86. — 18 avril 1630 (7138), Bucarest. — Le voïevode Léon Tomşa confirme au *vătăf* Mogoș une vigne et une terre à Jugureni.

87. — 23 avril 1630 (7138), Bucarest. — Le *postelnic* Călin vend au marchand Jane une vigne, des vergers et des terres arables à Săteni.

88. — 24 avril 1630 (7138). — Plusieurs paysans libres de Comanca se vendent comme serfs au *vistier* Necula.

89. — 24 avril 1630 (7138). — Vruțul, de Scărișoara et autres paysans libres se vendent comme serfs au *vistier* Necula.

90. — 24 avril 1630 (7138). — Billet princier portant les noms des cojureurs du *postelnic* Radu, de Fărcaș, et du *postelnic* Stan, de Greci, en litige pour des serfs <de Bărcănești>.

91. — 25 avril 1630 (7138), Bucarest. — Dame Neaga, de Pătrlage, vend à Dumitru Dudescu sa terre de Cîrstinești sur Colentina.

92. — 27 avril 1630 (7138). — Le *paharnic* Socol reconnaît avoir été remboursé par le grand *bornic* Hriza pour une terre à Gemenile, sur laquelle celui-ci avait priorité d'achat.

93. — 28 avril 1630 (7138), Bucarest. — Le voïevode Léon Tomşa confirme au capitaine Vucina une famille de tziganes.

94. — 1er mai 1630 (7138), Bucarest. — Le voïevode Léon Tomşa confirme au logothète Badea d'Argeș des terres, des serfs et des tziganes à Brădișăști, Esciori, Iașii-de-Jos, Carbureni etc.

95. — 2 mai 1630 (7138), Bucarest. — Le voïevode Léon Tomşa confirme au second *vistier* Dumitru Dudescu une terre et des serfs à Cîrstienești sur la Colentina.

96. — 7 mai 1630 (7138), Bucarest. — Le voïevode Léon Tomşa confirme au monastère de Nucet un emplacement de maison et de magasins, avec cave, à Tirgoviște.

97. — 12 mai 1630 (7138). — Dame Voica, avec ses proches, et Barbu Buciumaș font don de leurs terres de Jdreala au monastère qui est en voie de construction en ce lieu.

98. — 12 mai 1630 (7138). — Les logothètes Stanciu et Oancea s'entendent avec Nicodim, hégoumène du monastère de Valea, dans une question de tziganes.

99. — < 12 mai > 1630. — Nicodim, hégoumène du monastère de Valea, tombe d'accord avec Stanciu de Cilcești et Oancea de Lerești, au sujet d'une question de tziganes.

100. — 14 mai 1630 (7138). — Le logothète Miloș rachète le monastère de Strimba au monastère de Tismana, pour 300 ducats, afin qu'il ne soit plus sous sa dépendance.

101. — 18 mai 1630 (7138), Bucarest. — Le voïevode Léon Tomşa confirme à Mala une vigne dans le vignoble de Bădeni.

102. — 20 mai 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme au sellier Limberiu une terre et des serfs à Vlădeni, dans le district de Prahova.

103. — 20 mai 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme, après jugement, au logothète Miloş et à ses frères Bălaci et Dragotă une terre à Brăneşti.

104. — 22 mai 1630 (7138). — Les grands boyards témoignent au sujet des circonstances dans lesquelles le village de Ciineşti a été asservi par le second logothète Sima.

105. — 23 mai 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme à Anastasie et à Alexe, fils de Savasto, et à d'autres des terres et des vignes à Băncesti et à Zoreşti.

106. — 23 mai 1630 (7138). — Le voïévode Léon Tomşa confirme au monastère de Mislea une terre à Clmpineni.

107. — 26 mai 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme à l'ancien spathaire Gorgan une terre et des serfs à Criva-de-Jos, dans le district de Romanăti.

108. — 27 mai 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme au logothète Miloş le monastère de Strimba, avec tout son avoir.

109. — 28 mai 1630 (7138). — Ursea, de Jideni, achète des parcelles à Țuşăşti.

110. — 28 mai 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme au prêtre Ionache de Moringlavi et au prêtre Pîrvul de Şerbăneşti plusieurs parts au village de Şerbăneşti.

111. — 2 juin 1630 (7138). — Théophane, patriarche de Jérusalem, atteste que le *voinic* Dumitru a annulé les actes d'affranchissement de plusieurs serfs, en les donnant à son fils, le logothète Bunea.

112. — 2 juin 1630 (7138). — Le voïévode Léon Tomşa autorise Gherghé à prélever la dîme de chez tous ceux « qui auront labouré sur sa terre de Zorileşti ».

113. — 6 juin 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme au monastère Iviron du Mont Athos le monastère du spathaire Stelea, de Bucarest.

114. — 9 juin 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme à Văslui et à son épouse Neagolea une terre à Berivoeşti.

115. — 12 juin 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme au logothète Ion, de Muţi, des terres à Plăviceni et à Studina.

116. — 14 juin 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme l'affranchissement de Mihă, de Şotînga, du district de Dimboviţa.

117. — 14 juin 1630 (7138). — Le voïévode Léon Tomşa autorise le logothète Miloş à recouvrer ses serfs enfuis de Brăneşti.

118. — 14 juin 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme à Şerbu de Nenişori et à son épouse Staica, deux arpents de vigne dans les vignobles de Văleni.

119. — 16 juin 1630 (7138). — Paraschiva et ses filles vendent au monastère de Coziani leur terre de Tifuleşti.

120. — 17 juin 1630 (7138). — Barbu et Neag, fils de Toader, se vendent comme serfs, avec toute leur terre de Găurici, au spathaire Leca.

121. — 20 juin 1630 (7138). — Plusieurs paysans libres vendent au logothète Radu un emplacement de moulin à Smedeşti.

122. — 23 juin 1630 (7138), Bucarest. — Radu Turcul et ses fils se vendent comme serfs au logothète Bunea, y compris leur terre de Sminov, du district de Vlaşca.

123. — 28 juin 1630 (7138). — Théophane, patriarche de Jérusalem, mande aux cojureurs d'enquêter sans duplicité le litige opposant les serfs de Studeniţa au monastère de Cozia.

124. — 30 juin 1630 (7138). — Dumitru, de Beleţi, vend au logothète Stroe un emplacement au centre du village de Țigăneşti.

125. — < Juillet > 1630 (7138), Bucarest. — Billet princier portant les noms des cojureurs désignés pour jurer que plusieurs paysans de Studenița ne sont pas les serfs du monastère de Cozia.

126. — 2 juillet 1630 (7138). — Le *sluger* Tudor écrit à son neveu, le grand logothète Vlad, au sujet d'un litige entre Anghel et plusieurs paysans libres de Creinari. (Transcription en caractères cyrilliques en annexe).

127. — 2 juillet 1630 (7138). — Quatre boyards cojureurs, obtenus par le *sluger* Tudor dans un litige avec plusieurs serfs de Ciomăgești, attestent que les uns se sont affranchis avant le servage de la glèbe édicté par Michel le Brave, les autres après.

128. — 3 juillet 1630 (7138), Băjești. — Stanciu s'affrère avec son cousin Oancea, lui donnant un lot de terre à Mihăești et reçoit en échange 600 deniers.

129. — 6 juillet 1630 (7138), Bucarest. — Dumitru vend au *postelnic* Stamate, de Pitești, un emplacement à Bucarest.

130. — 8 juillet 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomșa confirme à Oprea et à son épouse, Maria, des terres à Budișteni, Dobrești et Cringureni.

131. — 13 juillet 1630 (7138). — Le voïévode Léon Tomșa exempte de contributions les serfs du monastère de Colentina < Plumbuita > établis autour du monastère.

132. — 21 juillet 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomșa confirme à Bolovan des terres, des vignes et des prés à Berislăvești.

133. — 25 juillet 1630 (7138). — Le *ptircătab* Dobromir et dame Maria, son épouse, vendent au grand *vislier* Dumitrașco une terre à Bereni.

134. — 25 juillet 1630 (7138). — Billet princier portant les noms des boyards désignés comme médiateurs dans un litige concernant des serfs de Lichirești.

135. — 27 juillet 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomșa exempte le monastère de Nucet des taxes d'octroi pour les produits qu'il vendra au marché de Tirgoviște.

136. — 29 juillet 1630 (7138). — Gligore, fils du prêtre Dumitru, vend au logothète Sima une prairie sur les bords de l'Otăsău, à Păușești.

137. — 1er août 1630 (7138). — Le logothète Oprea vend au grand *vornic* Hrizea une terre à Bălțați.

138. — 1er août 1630 (7138). — Six boyards cojureurs déposent dans un litige concernant des serfs de Lichirești.

139. — 10 août 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomșa confirme au monastère de Hotărani le village de Plosca du district de Dolj, avec son étang.

140. — 12 août 1630 (7138). — Le grand *stolnic* Mușat et dame Despina, son épouse, donnent à leurs enfants, Vasile et Ancuța, une terre à Stănești. (Transcription en caractères cyrilliques en annexe).

141. — 12 août 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomșa confirme au grand logothète Vlad des serfs à Lichirești, dans le district de Ialomița.

142. — 13 août 1630 (7138). — Despa, Ieremia et Dumitra vendent au *vornic* Hrizea une terre et une vigne à Greci.

143. — 20 août 1630 (7138). — Le hiéromoine Partenie reconnaît avoir reçu de la famille du grand *postelnic* Trufanda 150 ducats pour le village de Bel-Izvor, du district de Mehedinți.

144. — < 2 > 6 août 1630 (7138), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomșa confirme aux habitants autochtones de la ville de Cîmpulung la terre de la ville et plusieurs alpages.

145. — < 1er septembre 1630 — 31 août 1631 > 7139. — Nan achète un emplacement à Jugureni et des vignes à Dumbrava.

146. — < 1er septembre 1630 — 31 août 1631 > 7139. — Le voïévode Léon Tomșa confirme au monastère de Molomoc une terre à Crețești, dans le district de Prahova.

147. — < 1er septembre 1630 — 31 août 1631 > 7139. — Le voïévode Léon Tomşa confirme, après jugement, au *postelnic* Radu de Farcaş, des serfs de Bărcăneşti.
148. — 1er septembre < 1630 >. — Neagu, de Cîndeşti, vend à Albu, de Mierlia, 2 arpents de vigne < à Chrlomăneşti >.
149. — 1er septembre 1630 (7139), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme au second *vistier* Dumitru Dudescu une terre et des serfs dans le village de Sulari, dlstrict de Dolj.
150. — 5, < septembre 1630 — août 1631 > 7139. — Groza, de Brincoveni, se rachète du servage de chez le *postelnic* Barbu, sa terre comprise.
151. — 5 < septembre 1630 — août 1631 > 7139. — Le voïévode Léon Tomşa confirme au second logothète Sima une vigne à Păuşeşti.
152. — 7 septembre 1630 (7139), < Bucarest >. — Stoican et son frère Marin, de Comanca, se vendent comme serfs au *vistier* Necula, leur terre comprise.
153. — 10 septembre 1630 (7139). — Le voïévode Léon Tomşa décide que le *stolnic* Muşat ait à rendre à son ancienne bru, Maria, toute la dot qu'elle a reçue de son père, le *vornic* Ivaşco.
154. — 10 septembre 1630 (7139), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme au second *vornic* Stanciu une terre à Sălătruc, dans le district d'Argeş.
155. — 10 septembre 1630 (7139), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa ordonne aux percepteurs de la dime du vin, du miel et des autres produits du district de Gorj de ne rien réclamer au village de Tismana appartenant au monastère de Tismana, car il est exempté de toute contribution.
156. — 15 septembre 1630 (7139). — Gherman atteste que le *gramatic* Stan a racheté une terre de Băbeni, qui avait appartenu à son grand-père.
157. — 25 septembre 1630 (7139), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme au spathaire Leca des terres à Măgurele, dans le district de Prahova.
158. — Octobre 1630 (7139). — Le *postelnic* Eftimie et le *comis* Bratul échangent un terrain à Peştera pour un terrain à Ciofringeni. (Transcription en caractères cyrilliques en annexe).
159. — Octobre 1630. — Cyrille Loukaris, patriarche de Constantinople, ratifie l'offrande faite à l'église du Saint-Sépulcre de Jérusalem, du village de Poieni, appartenant au monastère de Saint-Georges de Bucarest, exempté de corvées et de contributions par le voïévode Léon Tomşa.
160. — 2 octobre 1630 (7139). — Grigorie vend au logothète Sima un emplacement à Păuşeşti.
161. — 2 octobre 1630 (7139). — Le prêtre Stoica vend au logothète Sima un emplacement à Păuşeşti.
162. — 5 octobre 1630 (7139). — Răzmiriţă vend au prêtre Şerbu une vigne et un emplacement dans le vignoble de Cîndeşti.
163. — 6 octobre 1630 (7139). — Stoilă vend au *postelnic* Sava, de Stănceşti, une terre située sur le territoire du village de Găgeni.
164. — 10 octobre 1630 (7139), Bucarest. — Le *vistier* Ianlu Psira et son épouse, Maria, vendent à Gherghe, logothète de la trésorerie, le village de Vărăşti, sur le Sabar, dans le district d'Ilfov.
165. — 12 octobre 1630 (7139). — Stoica Bonchiclu vend au *postelnic* Gherghe de Piteşti, une vigne à Samara.
166. — 13 octobre 1630 (7139). — Drăgan avec ses fils et petits-fils se vendent comme serfs au *vornic* Hrizea, y compris leur terre de Stăneşti.
167. — 19 octobre 1630 (7139). — Le voïévode Léon Tomşa confirme au monastère de Mîslea la redevance sur la pêche de l'étang de Greaca, du district de Vlaşca.
168. — 20 octobre < 1630 >. — Vasile écrit au logothète Paraschiva au sujet de la fuite en Transylvanie de plusieurs grands boyards, fuite dont le voïévode Léon est la cause.

169. — 23 octobre 1630 (7139), Scărișoara. — Voia et autres paysans libres de Scărișoara se vendent comme serfs au *visțier* Necula.

170. — 3 novembre 1630 (7139). — Le *paharnic* Staicu et son épouse, Rada, vendent au grand *comis* Buzinca leurs terres de Ceptura, Mușcel, Fintînele, Roma et Tătărăi.

171. — 4 novembre 1630 (7139). — Cornea, d'Urlași, vend à messire Nastea la terre nommée Trestieneasca à Ratina.

172. — 5 novembre 1630 (7139). — Les paysans libres du village de Negrași, du district de Vlașca, se vendent comme serfs à dame Maria, veuve du *visțier* Trufanda.

173. — < 10 novembre 1630 — 6 juillet 1631 > (7139). — Le voïévide Léon Tomșa mande à Miho, grand ban de Craiova, de délimiter la terre de Segarcea, pour laquelle le Patriarcat d'Alexandrie est en litige avec le *postelnic* Pătrașco.

174. — 10 < novembre - décembre > 1630 (7139), Bucarest. — Le voïévide Léon Tomșa confirme, après jugement, au village de Brăești, du district de Buzău, son état de liberté.

175. — 10 novembre 1630 (7139), Bucarest. — Le voïévide Léon Tomșa confirme à Gheorghe, logothète de la trésorerie, le village de Vărăști, du district d'Ilfov

176. — 10 novembre 1630 (7139), Bucarest. — Le voïévide Léon Tomșa confirme au *vornic* Mihalcea, de Pătirlage, une terre, un emplacement de moulin et une cave à Cacaletii-din-Vale, Cindești et Văleni.

177. — 10 novembre 1630 (7139), Bucarest. — Le voïévide Léon Tomșa confirme au monastère de Nucet le village de Livezeni, du district de Dimbovița, qu'il exempte de contributions.

178. — 18 novembre 1630 (7139). — Le voïévide Léon Tomșa confirme au logothète Stroe les villages de Golești, Criva, Epotești, Urzica, Gogoși et Marmuri, ainsi que des tziganes. (Transcription en caractères cyrilliques en annexe).

179. — 24 novembre 1630 (7139). — Stanumir, avec ses frères Chirca et Stănilă, de Păușești, dans le district de Vilcea, vendent un pré au logothète Sima.

180. — 27 novembre 1630 (7139), Bucarest. — Nicula, fils de Necula, de Căzănești, vend au *clucer* Pavlache une terre à Lunca Babelor.

181. — 1er décembre 1630 (7139). — Les paysans libres du village de Lătceni, du district de Teleorman, se vendent comme serfs au logothète Bunea.

182. — 3 décembre 1630 (7139). — Les filles de Nistor et leur mère vendent au logothète Sima leur terre de Păușești.

183. — 5 < décembre 1630 — janvier 1631 >, Bucarest. — Le voïévide Léon Tomșa confirme au logothète Radu le village de Tincăbești du district d'Ilfov.

184. — 6 décembre 1630 (7139). — Ionachi cède sa terre de Cornet au *postelnic* Ion, pour une dette.

185. — 8 décembre 1630 (7139), Bucarest. — Le voïévide Léon Tomșa confirme au *clucer* Pavlache une terre à Lunca Babelor.

186. — 10 décembre 1630 (7139), Cîmpulung. — Gherghe et son cousin Petru vendent au logothète Oancea de Lerești, leurs parts d'un emplacement de moulin.

187. — 11 décembre 1630 (7139). Plusieurs paysans libres de Vaideei se vendent comme serfs au *postelnic* Radu et à Danciul de Măldărești.

188. — 12 décembre 1630 (7139), Bucarest. — Le voïévide Léon Tomșa confirme à Dragotă et autres des terres à Nucet et à Călmățuiu, dans le district de Săcueni.

189. — 13 décembre 1630 (7139), Bucarest. — Le voïévide Léon Tomșa confirme au *postelnic* Dragomir une terre à Zlătărei.

190. — 13 décembre 1630 (7139), Bucarest. — Le voïévide Léon Tomșa confirme au spathaire Leca un serf à Măgureni.

191. — 3 janvier 1631 (7139). — Radu, de Gonțați, vend à messire Sima une vigne sur la colline de Scaïani.
192. — 5 janvier 1631 (7139). — Lăudat emprunte de l'argent au logothète Tatu, mettant en gage un lot de terre de Cotești.
193. — 11 janvier 1631 (7139), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomșa confirme au monastère de Săculiani, après jugement et délimitation, un étang.
194. — 12 janvier 1631 (7139), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomșa confirme à Nedelco une terre à Dobroteni, dans le district de Săcuieni.
195. — 18 janvier 1631 (7139). — Stan, fils du moine Mardarie, vend au prêtre Pătru une vigne à Negoești.
196. — 18 janvier 1631 (7139), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomșa dédie l'église du ban Ghiorma, de Bucarest, au monastère archevêché de Pogoniani, en Grèce.
197. — 20 janvier 1631 (7139), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomșa au confirme *postelnic* Udrea et à son épouse, Caplea, après jugement, un emplacement et un bief de moulin à Rădăcinești.
198. — 23 janvier 1631 (7139). — Le *sluger* Tudor atteste que le village de Băcălești a été vendu à son escient par sa fille, Zamfira, à Dumitru et à Vasile.
199. — 23 janvier 1631 (7139), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomșa fixe le montant de la taille due par le village du monastère de la Sainte-Trinité <Radu-Vodă>, Parapani, en l'exemptant d'autres contributions et corvées.
200. — 27 janvier 1631 (7139). — Stanciu, d'Izbiceni, témoigne sur l'accord conclu entre lui et les monastère de Bistrița et de Cozia pour un échange de femmes tziganes.
201. — 31 janvier 1631 (7139). — La *vorniceasa* Maria remet en gage au logothète Gheorghe le village de Curăteștii-de-Sus, du district de Vlașca, pour 20 ducats.
202. — 5 février 1631 (7139), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomșa confirme à Crăciun et à Stolcan des terres et des vignes à Zorești, Căpăținești et Joseni.
203. — 6 février 1631 (7139), Bucarest. — Le *paharnic* Tănăsie et ses fils Pătru et Ștefan vendent au *vătaf* Andoca huit arpents de vigne à Valea-Largă, sur la colline de Trestieni.
204. — 10 février 1631 (7139). — Accord entre le *postelnic* Ionașcu et plusieurs paysans libres de Rifov sur le mode de possession des lots de terre de ce village.
205. — 11 février 1631 (7139). — Ion achète à Drăgoi et à Răcnea un arpent et demi de vigne.
206. — 11 février 1631 (7139), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomșa confirme au *vătaf* Andronie une terre à Udeni, dans le district de Dimbovița.
207. — 12 février 1631 (7139). — Stroe, de Cheia, donne plusieurs terrains en dot à sa fille Oprea.
208. — 12 février 1631 (7139). — Le voïévode Léon Tomșa ordonne aux collecteurs de Cornățel de ne plus faire de difficultés au village Chiselețu, du monastère de la Sainte-Trinité <Radu-Vodă>.
209. — 2 mars 1631 (7139). — Le voïévode Léon Tomșa confirme à Despina, veuve de l'ancien grand logothète Vlad Rudeanu, le village de Lichirești, du district de Ialomița.
210. — 3 mars 1631 (7139). — Gorga et autres vendent au *cămăraș* Gherghie cinq arpents de vigne à Domirești.
211. — 4 mars 1631 (7139). — Le marchand Șandru et son épouse, Maria, vendent au *postelnic* Ghioca leur terre de Cotroceni.
212. — 5 mars 1631 (7139), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomșa autorise le prêtre Gavril, administrateur des biens de l'église du ban Ghiorma, à abattre les maisons de tous ceux qui se sont établis à Obleşti, dans le district d'Iilfov, sur la terre de l'église et refusent de payer le dime.

213. — 7 mars 1631 (7139). — Le voïévode Léon Tomşa ordonne au *postelnic* Udrea de restituer au prêtre Stanciu les chevaux qu'il lui a pris indûment, pour des dégâts.
214. — 7 mars 1631 (7139). — Le voïévode Léon Tomşa autorise le prêtre Luchian, hégoumène du monastère de Vieroş, à prendre chez le prêtre Iane de Cîmpulung deux femmes tziganes appartenant au monastère.
215. — 13 mars 1631 (7139), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme au *cândraş* Gheorghe, de Rîmnic, des terres et des vignes à Cîrlomăneşti, Bărăşti et Domireşti, ainsi qu'un moulin à Rîmnic.
216. — 14 mars 1631 (7139). — Şuica de Şuici, vend une tzigane au prêtre Sava du monastère de Valea.
217. — 15 mars 1631 (7139). — Le voïévode Léon Tomşa confirme à Udrişte, fils du logothète Oprea, la moitié du village de Foleştii-de-Jos, du district de Vilcea.
218. — 20 mars 1631 (7139). — Le logothète Şerban vend à messire Pangău un emplacement avec maison et cave à Bucarest.
219. — 21 mars 1631 (7139). — Radu Ciurliă, Badiu et Toader Girdea, de Dălbăneşti, se vendent comme serfs, terres comprises, au grand *vornic* Hrizea.
220. — 22 mars 1631 (7139). — Dame Marga lègue, après sa mort, au monastère de la Sainte-Trinité < Radu-Vodă > de Bucarest une maison avec terrain à Tirgovişte.
221. — 23 mars 1631 (7139), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme à Balea et à son épouse, Voina, des terres et des vignes à Lipia, dans le district de Buzău.
222. — 3 avril < 1631 >. — Le voïévode Léon Tomşa exempte de contributions les knèzes de Jiblea et de Spinul, qui s'étaient enfuis en Transylvanie et ont maintenant regagné leurs villages.
223. — 4 avril 1631 (7139). — Le *postelnic* Nichifor et son frère Vlaicu vendent au grand *vornic* Hriza une terre et des serfs à Greci, ainsi que sept arpents de vigne.
224. — 7 avril 1631 (7139). — Stan, fils de Mircică, vend à Drăgoia une terre a Cătun.
225. — 15 avril 1631 (7139). — Drăghici, de Berindeşti, vend à Ghinea, de Turburea, deux *fâlci* de terrain à Secături et deux autres à Bolovanu.
226. — 15 avril 1631 (7139), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme au monastère de Balamuci le monastère de Pîrvuleşti, qui a été mis sous sa dépendance par le spathaire Teodosie et le *postelnic* Negoită.
227. — 15 avril 1631 (7139), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme au capitaine Oprea et à son épouse, dame Maria, un enfant de tziganes.
228. — 17 avril 1631 (7139), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme à Nedelco des vignes sur la colline de Bobu, ainsi que des terres à Fundeni.
229. — < Avant le 21 avril 1631 >. — Dame Grăjdana, veuve du spathaire Leca, lègue à son neveu, le second spathaire Preda, ses terres de Leurdeni, Ciurnernic, Stîlpenii-de-Sus et Cătun, y compris vignes, moulins, serfs et tziganes.
230. — 21 avril 1631 (7139), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa enjoint à Paşa Ghica et au père Sima de Călineşti, de témoigner au sujet des vignes qu possède dame Grăjdana dans les vignobles de Piteşti. (Photocopie en annexe, pl. IX).
231. — 23 avril 1631 (7139). — Despa, épouse du *vistier* Pană, dédie à l'archevêché de Pogoniani l'église bâtie à Bucarest par son grand-père, le ban Ghiorma.
232. — 23 avril 1631 (7139). — Vlad, de Deduleşti, et autres délimitent les parts que possède Stanca à Deduleşti et dans le moulin du Buzău.
233. — 27 avril 1631 (7139), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme au prêtre Ghioca, à Vlad Şterfenitul et à Jipa, une bande de terrain (*funie*) à Mălăeşti, dans le district de Dolj.
234. — 28 avril 1631 (7139). — Dumitru, de Drajna, avec son épouse et ses fils, vend au grand *vornic* Hrizea l'église de Drajna, bâtie sur le terrain du *vornic*.

235. — 30 avril 1631 (7139). — Dadul vend à Băjan une terre à Guzeni.
236. — 1er mai 1631 (7139), < Buzău >. — Plusieurs paysans libres de Mărăcineni vendent au *voinic* Mihalcea des terres à Cîndești.
237. — 1er mai 1631 (7139). — Le bourgmestre Lazăr et les échevins de Tîrgoviște confirment au marchand Iane une terre à Săteni.
238. — 2 mai 1631 (7139), Bucarest. — Le voïevode Léon Tomșa ordonne aux percepteurs de la redevance sur les moutons des districts de Vlașca et d'Argeș de ne pas percevoir de redevance sur les moutons des monastères de Glavacioc et de Tutana. (Photocopie en annexe, pl. X).
239. — 5 mai 1631 (7139). — Dragomir, de Smedești, avec ses neveux, et Ghinea, de Buzău, vendent au logothète Radu un emplacement de moulin et une terre à Smedești.
240. — 6 mai 1631 (7139), Bucarest. — Le voïevode Léon Tomșa confirme au grand logothète Papa et à son épouse, Ellna, le village de Gropeni, du district de Mehedinți.
241. — 15 mai 1631 (7139), Bucarest. — Le voïevode Léon Tomșa confirme à l'ancien grand *clucer* Buzinca des terres et des serfs à Cepturile, Drăgănești, Mătești et autres lieux, ainsi que des vignes, des moulins et des tziganes.
242. — 20 mai 1631 (7139), Bucarest. — Le voïevode Léon Tomșa confirme à Albu, de Mierlia, deux arpents de vigne < à Cîrlomănești >.
243. — 26 mai 1631 (7139), Bucarest. — Le voïevode Léon Tomșa confirme au *postelnic* Hamza la moitié du village de Vîrtopul, du district de Mehedinți.
244. — 30 mai 1631 (7139). — Le voïevode Léon Tomșa exempte de contributions et de corvées, excepté la taille, le village de Tutana, colonie franche du monastère de Tutana.
245. — 11 juin 1631 (7139), Bucarest. — Le voïevode Léon Tomșa confirme au monastère de l'Annonciation < Banu > de Buzău le village de Maxinul, du district de Buzău, qu'il exempte de contributions.
246. — 11 juin 1631 (7139), Tîrgoviște. — Le voïevode Léon Tomșa exempte de contributions et de corvées le village de Livezeni, colonie franche du monastère de Nucet, qui „s'est dispersé à la suite des grandes épreuves et des manques endurés”.
247. — 17 juin 1631 (7139). — Melentie, hégoumène du monastère de Dealul, échange une tzigane avec le second *armaș* Mihai.
248. — 19 juin 1631 (7139). — Le voïevode Léon Tomșa confirme au monastère de Cozia le village de Studenița, du district de Romanați, autorisant l'hégoumène de prendre aux habitants du village les documents princiers par lesquels ils avaient été affranchis du servage.
249. — 22 juin 1631 (7139). — Maria, fille de Dragomir, vend au second logothète Sima une terre à Cîlnești.
250. — 27 juin 1631 (7139). — Dobrin, de Cîrlomănești, et Negulici vendent au *voinic* Mihalcea une terre à Cîndești. (Transcription en caractères cyrilliques en annexe)
251. — 1er juillet < 1631 >. — Les habitants du village de Drajna vendent des terres et certains d'entre eux se vendent comme serfs au grand *voinic* Hrizea.
252. — 6 juillet 1631 (7139), Bucarest. — Le voïevode Léon Tomșa confirme au *voinic* Mihalcea des terres, une vigne et une roue de moulin à Cîndești, dans le district de Buzău.
253. — 9 juillet 1631 (7139). — Le voïevode Léon Tomșa ordonne aux *stolnici* de Cornățel de laisser les religieuses du monastère de Vîforița prendre le poisson auquel elles ont droit des étangs de Vărăști, Gurguiști, Argeș et Sticlenu.
254. — 10 juillet 1631 (7139), Siliștioara. — Pour s'affranchir du servage, Nedelco, de Vișina, serf du monastère de Cozia, laisse à sa place Lică, fils de Radu, de Dudești.

255. — 15 juillet 1631 (7139), Bucarest. — Le voïevode Léon Tomşa expose les mesures qu'il a adoptées pour remédier aux maux provoqués par la venue des Grecs en Valachie.
256. — 15 juillet 1631 (7139), Bucarest. — Le voïevode Léon Tomşa confirme à Detco une terre à Deduleşti.
257. — <Après le 15 juillet jusqu'au 31 août> 1631 (7139). — Le voïevode Léon Tomşa confirme au monastère Cozianii-de-la-Schit des terres à Tifuleşti, district de Buzău.
258. — 23 juillet 1631 (7139), Bucarest. — Le voïevode Léon Tomşa, avec la Grande Assemblée du pays, décident d'expulser les Grecs de Valachie et d'exempter les *roşi* et les prêtres de certaines contributions.
259. — 25 juillet 1631 (7139), Bucarest. — L'ancien grand *voinic* Ivaşco et le grand *comis* Buzinca, assistés de 12 boyards arpenteurs, confirment au capitaine Nica, après jugement quatre arpents de vigne dans le vignoble de Trgovişte.
260. — 26 juillet 1631 (7139), Bucarest. — Le voïevode Léon Tomşa confirme au grand logothète Papa deux enfants de tziganes.
261. — 29 juillet 1631 (7139), Bucarest. — Le voïevode Léon Tomşa confirme au monastère de la Sainte-Trinité <Radu-Vodă>, après jugement, un serf de Bora.
262. — <Avant le 8 août> 1631 (7139). — State, Dima et Zota, pelletiers de Bucarest, vendent au *vistier* Necula le village de Putineiu, du district de Teleorman, qu'ils avaient reçu en gage du *sluger* Preda.
263. — 8 août 1631 (7139), Bucarest. — Le voïevode Léon Tomşa confirme à l'ancien grand *vistier* Necula le village de Putineiu, du district de Teleorman.
264. — 9 août 1631 (7139). — Le voïevode Léon Tomşa accorde à Pană, *ceauş de postelnici*, de Piteşti, la jouissance des moulins du *vistier* Muşat, „qui ont été delimités sur ses lots”.
265. — 12 août 1631 (7139). — Le *voinic* Dumitru de Mogoşăşti lègue son avoir à son épouse, Maria, et à son <beau-> fils, le logothète Bunea.
266. — 12 août 1631 (7139), Bucarest. — Le voïevode Léon Tomşa confirme à dame Maria et à son fils, le logothète Bunea, des serfs, des tziganes, des terres et du bétail à Nucşoara.
267. — 17 août 1631 (7139), Bucarest. — Le voïevode Léon Tomşa confirme au prêtre Şerbu d'Odobeni une vigne et des terrains à vigne à Cîndeşti.
268. — 20 août 1631 (7139). — Ilina, fille de Stana, vend au *sluger* Tudoran de Vlădeşti, une terre et des serfs à Aninoasa.
269. — <1er septembre 1631 — 31 août 1632> 7140. — Oprea et son fils Muşat vendent à Para, ancien grand *paharnic*, une terre à Şerbăneşti, dans le district de Dimboviţa.
270. — <1er septembre 1631 — 31 août 1632> 7140. — Le bourgmestre Gherghe et les échevins de Bucarest attestent que le marchand Stamatie, de Piteşti, a acheté un emplacement, avec des magasins à Bucarest.
271. — 1er septembre 1631 (7140), Bucarest. — Le voïevode Léon Tomşa confirme la propriété d'un tzigane au monastère de la Sainte-Trinité <Radu-Vodă> de Bucarest. (Photocopie en annexe, pl. XI).
272. — 5 septembre 1631 (7140), Bucarest. — Le voïevode Léon Tomşa confirme au monastère de la Sainte-Trinité <Radu Vodă> le village de Beteganii, du district de Romanăşi, qui avait été confisqué pour félonie, à l'*aga* Matei Brincoveanu.
273. — 13 septembre 1631 (7140), Bucarest. — Le voïevode Léon Tomşa confirme à Matei Lătinul, de Bosna Sărai, le village de Pleaşovul, du district d'Olt.
274. — 14 septembre 1631 (7140). — Oancea vend au prêtre Neacşu une terre à Brezoaia.
275. — 15 septembre 1631 (7140). — Vladimir vend à Tatul une terre à Vulpeni.

276. — 16 septembre 1631 (7140). — Le grand logothète Drăghici partage sa terre de Sălătruc entre sa fille Neacşa et son fils Stanciu.
277. — 20 septembre 1631 (7140). — Le logothète Oprea vend au grand *vornic* Hrizea une terre à Bălţaşi.
278. — 22 septembre 1631 (7140), Bucarest. — Le voïevode Léon Tomşa confirme à l'ancien grand *vistier* Necula le village de Pleaşovul, du district d'Olt.
279. — 26 septembre 1631 (7140), Bucarest. — Le voïevode Léon Tomşa confirme à nouveau à l'ancien grand *vistier* Necula la terre de Pleaşovul, du district d'Olt.
280. — 28 septembre 1631 (7140), Bucarest. — Le logothète Stanciu et Gago attestent qu'ils ont vendu une terre à dame Neacşa de Vlădueni.
281. — 29 septembre 1631 (7140), Bucarest. — Le voïevode Léon Tomşa confirme à dame Neacşa une terre à Vlădueni.
282. — 3 octobre 1631 (7140), Bucarest. — Le voïevode Léon Tomşa confirme à dame Ivana et à son époux, Stanciu, moitié d'une terre à Studina.
283. — 5 octobre 1631 (7140), Bucarest. — Le voïevode Léon Tomşa confirme au monastère de Vihorăşti, après jugement, les étangs de Vărăşti et de Gurguiaşi.
284. — 5 octobre 1631 (7140), Bucarest. — Le voïevode Léon Tomşa confirme à nouveau au monastère de Mislea la redevance sur la pêche de l'étang de Greaca.
285. — 13 octobre 1631 (7140). — Vlad Leotă remet en gage sa terre <de Topliţa> au prêtre Stoica, pour une dette d'argent et de farine de millet.
286. — 18 octobre 1631 (7140). — La religieuse Maria vend au grand *vornic* Hrizea des terrains à Drajna.
287. — 20 octobre 1631 (7140). — Crăciun vend au grand *vornic* Hrizea des terres à Stăneşti et à Drajna.
288. — 8 novembre 1631 (7140). — Radu vend au logothète Radu une terre à Lipereşti.
289. — 10 novembre 1631 (7140) <Bucarest>. — Le *vornic* Ilie vend au *vornic* Iorgachi sa part de cave à Bucarest, y compris le terrain et la maison.
290. — 11 novembre 1631 (7140), Bucarest. — Le voïevode Léon Tomşa confirme au *clucer* Danciu Doicescu des terres à Stroeşti, Lăţcoii-de-Sus, Buciumeni et autres lieux, ainsi qu'une vigne à Văleni et une tzigane.
291. — 19 novembre 1631 (7140), Bucarest. — Le voïevode Léon Tomşa confirme à Pirvu des vignes et des terres à Urlaţi, dans le district de Săcueni.
292. — 20 novembre 1631 (7140). — Badiu, de Stăneşti, avec son fils Dumitru, se vendent comme serfs au grand *vornic* Hrizea, mais sans leur terre.
293. — <21 novembre <1631>. — Le *vornic* Preda vend à Băjan une terre à Guzeni.
294. — 22 novembre 1631 (7140). — Le voïevode Léon Tomşa confirme au *postelnic* Calotă et à son frère Stanciul une partie du village de Boziiani.
295. — 23 novembre 1631 (7140). — Ion, fils du spathaire Şain, vend sa terre de Şaineşti.
296. — Décembre 1631 (7140), Bucarest. — Apostol, fils du ban Iane, fait don de la moitié de ses tziganes au monastère de la Sainte-Trinité <Radu-Vodă> et de l'autre moitié au monastère Saint-Georges, vu que, devenu turc, il n'a plus le droit de posséder de tziganes au pays.
297. — 15 décembre 1631 (7140). — Deux paysans libres de Siliştioara, avec leurs fils, se vendent comme serfs au *vistier* Necula.
298. — 16 décembre 1631 (7140), Bucarest. — Dame Despina vend à Ianiu le village de Futeştii, du district d'Ilfov.
299. — 18 décembre 1631 (7140). — Dame Rada et son fils, le logothète Dumitraşco, vendent au capitaine Ţondrea leur part de terre de Ţigăneşti.

300. — 20 décembre 1631 (7140). — Simina vend à Ratcu une terre à Cornet.

301. — 21 décembre 1631 (7140). — Filip vend au *comis* Tudor d'Izvor, sa part de terre du village de Poeni.

302. — 23 décembre 1631 (7140), < Bucarest >. — Ghione vend à messire Stanciul Pustiul, marchand, un magasin à Bucarest.

303. — 23 décembre 1631 (7140), Bucarest. — Le bourgmestre Dumitru et les échevins confirment à Stanciul Pustiul un emplacement de magasin et un magasin à Bucarest.

304. — 26 décembre 1631 (7140). — Ștefan, de Corșori, vend au logothète Ion un terrain près du lac Booru.

305. — 28 décembre 1631 (7140). — Anca et son fils Mircan vendent au grand *vornic* Hrizea leur terre de Drajna.

306. — < 1632 >. Mihalcea et son épouse, Despa, vendent une terre de Cotești au logothète Matei.

307. — 1er janvier 1632 (7140). — Necula, de Buzău, vend à Ianache, d'Arcești, quatre arpents de vigne à Valea Teancului.

308. — 3 janvier 1632 (7140). — Vente de terre à Bozieni.

309. — 6 janvier 1632 (7140). — Băjan achète une terre < à Guzeni > au *vornic* Preda.

310. — 6 janvier 1632 (7140). — Le *vornic* Nenciu vend au *vornic* Iorgachi une terre à Virleți, y compris un serf.

311. — 8 janvier 1632 (7140). — Le monastère de Mislea fait un échange de terres avec le *postelnic* Radu, donnant une terre à Pătirlage pour une autre à Blejoi-de-Sus.

312. — 8 janvier 1632 (7140). — Le *postelnic* Radu fait un échange de terres avec le monastère de Mislea, donnant sa part de Blejoi pour une terre à Pătirlage.

313. — 11 janvier 1632 (7140), Bucarest. — Le voïévode Leon Tomșa confirme à l'ancien grand *stolnic* Gherghe et à son épouse, Sofica, le village de Popești, près de Birzești, district d'Ilfov, serfs et tziganes compris, ainsi qu'une terre à Pucheni, district de Dimbovița, y compris serfs et tziganes.

314. — 13 janvier 1632 (7140). — Fătul fait don au monastère de Menedic d'une terre à Sărulești.

315. — 15 janvier 1632 (7140). — Le voïévode Léon Tomșa confirme à Neagu, à Cazan et au prêtre Albul, après jugement, la terre de Sărăști, y compris un moulin.

316. — 16 janvier 1632 (7140), Tirgoviște. — Le voïévode Léon Tomșa confirme à Costea et autres une terre à Piscani, dans le district de Dimbovița.

317. — 21 janvier 1632 (7140). — Nenciul vend au *clucer* Matei un lot de terre à Cotești.

318. — 25 janvier 1632 (7140). — Vilcan vend à Ivan une terre à Vața.

319. — 26 janvier 1632 (7140). — Opriș et Bira, de Samara, vendent deux terrains au *postelnic* Gherghe.

320. — 27 janvier 1632 (7140), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomșa confirme au *vistier* Ianiu la moitié du village de Hîrtești, du district de Muscel et Pădureș.

321. — 28 janvier 1632 (7140), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomșa confirme au monastère de Dealu le don de la dîme princière sur le vin à percevoir sur la terre, du monastère, dénommée Solomon.

322. — 1er février 1632 (7140), Bucarest. — Drăgan et Ioana vendent au pelletier Costea un emplacement < à Bucarest >.

323. — 4 février 1632 (7140). — Le *paharnic* Gherghe vend au logothète Necula la moitié du village de Petrești, mais sans serfs, ceux-ci s'étant rachetés.

324. — 13 février 1632 (7140), Bucarest. — Plusieurs paysans libres de Ionești, du district de Vlașca, se vendent comme serfs à dame Maria la *vistiereasa*.

325. — 14 février 1632 (7140). — Buica et son fils Dumitrașco vendent au grand *armaș* Ghiorma une fille de tziganes.
326. — 18 février 1632 (7140), Bucarest. — Le *vornic* Preda, de Balomirești, vend au logothète Bunea une terre dans le village de Lătcești.
327. — 18 février 1632 (7140). — Stan Tâbeică met en gage un pré de Văsila chez son beau-fils Dragomir.
328. — 18 février 1632 (7140). — Coman et autres séparent la part de Bădeni du prêtre Zaharia, y compris les serfs.
329. — 20 février 1632 (7140), Bucarest. — Gherghe, Radu et Bădăcea, de Ionești, se vendent comme serfs à dame Maria, veuve de l'ancien grand *vistieș* Trufanda.
330. — 21 février 1632 (7140). — Des paysans libres de Drajna et de Costeni se vendent comme serfs au grand *vornic* Hrizea.
331. — 21 février 1632 (7140). — Neagoe et Radu, de Stănești, du district de Săculeni, se vendent comme serfs, terres comprises, au grand *vornic* Hrizea.
332. — 24 février 1632 (7140). — Barbu, de Golești, se vend comme serf à Bratosin, de Prăvăleni, qui le laisse à sa place comme serf au monastère d'Argeș.
333. — 24 février 1632 (7140), Bucarest. — Eftimie et Dobrotă, de Neagrași, avec leurs fils, se vendent comme serfs à dame Maria.
334. — 1er mars 1632 (7140). — Banu, de Ludănești, et autres vendent au logothète Bunea leurs parts de terre de Lătcești.
335. — 1er mars 1632 (7140). — Les paysans libres de Cîinești se vendent comme serfs au logothète Sima.
336. — 2 mars 1632 (7140). — Stoica, de Frumușani, et son fils Tudoran se vendent comme serfs au logothète Bunea.
337. — 3 mars 1632 (7140), Bucarest. — Le voïevode Leon Tomșa confirme au monastère de la Sainte-Trinité <Radu-Vodă> de Bucarest le terrain où se trouvaient les fortifications de Sinan Pacha, sur lequel l'ancien grand *vistieș* Necula s'était fait bâtir des moulins.
338. — 7 mars 1632 (7140), Bucarest. — Le voïevode Léon Tomșa confirme à dame Anca la *vorniceasa* et à son fils, le *vornic* Gavrițaș, une terre à Nezezești.
339. — 8 mars 1632 (7140). — Stanciu, Neaga et Stănilă vendent des parts de terre à Negoșina et à Zărnești au *ceauș* Ionașco, n'ayant pas de quoi lui payer l'impôt du kharatch.
340. — 10 mars 1632 (7140). — Vlad et Sora vendent à Necola et autres leur part de terre, dénommée Rădănească, depuis la rive du Buzău jusqu'à la limite de Brăgărești.
341. — 16 mars 1632 (7140). — Stroe, de Fiani, et son fils Pătru se vendent comme serfs au logothète Bunea.
342. — 17 mars 1632 (7140). — Nan et Răducul, de Drajna, se vendent comme serfs au grand *vornic* Hrizea.
343. — 17 mars <1632>. — Zoze vend au *călăraș* Mogoș une terre à Clinceni.
344. — 18 mars 1632 (7140), Bucarest. — Sentence de l'ancien grand *vornic* Ivașco et du capitaine Mihalcea de Pătirlage, concernant des terres de Pitești-de-Sus et de Gănești de Jos.
345. — Avril 1632 (7140). — Le voïevode Leon Tomșa exempte de toutes les contributions, excepté la taille, le village du monastère de la Sainte-Trinité <Radu-Vodă>, Parapani, du district de Vlașca.
346. — 3 avril 1632 (7140). — Ion, de Muți, et son neveu le *postelnic* Giura vendent au métropolitain Grigorie un emplacement à Bucarest.
347. — 6 avril 1632 (7140). — Le capitaine Răzvan et Vasile, hégoumène du monastère de Bistrița, font un échange de tziganes. (Photocopie en annexe, pl. XII).

348. — 7 avril 1632 (7140), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa exempte les magasins de Bucarest de l'église du ban Ghiorma de la taxe d'un ducat par cheminée.
349. — 10 avril 1632 (7140). — Radu, de Samara, vend à messire Ivan une parcelle dans le terrain et lanrière (*junie*), Măneasca.
350. — 10 avril 1632 (7140). — Le voïévode Léon Tomşa confirme au monastère de la Sainte-Trinité <Radu-Vodă> une terre à Glna.
351. — 12 avril 1632 (7140), — Le métropolite et d'autres grands dignitaires témoignent au sujet du testament du *vornic* Dumitru de Mogoşeşti.
352. — 13 avril 1632 (7140). — Le voïévode Léon Tomşa confirme au monastère de Cozia une terre à Jiblea.
353. — 13 avril <1632>. — Negoşu vend une terre de Clinceni au *iuzbaşa* Vasille.
354. — 16 avril 1632 (7140), Bucarest. — Plusieurs boyards et marchands statuent sur le litige opposant les neveux du spathaire Leca à l'épouse de celui-ci, Grăjdana, pour son héritage.
355. — 17 avril 1632 (7140). — Le *postelnic* Mihai et le spathaire Tudosie partagent avec leur tante, Grăjdana, les terres laissées par leur oncle, le spathaire Leca.
356. — 18 avril 1632 (7140). — Vlad, de Scărişoara, et ses fils se vendent, terres comprises, au *vistier* Necula.
357. — 20 avril 1632 (7140), Bucarest. — Six boyards jugent le litige opposant l'ancien grand *paharnic* Nedelco et le spathaire Ianiu pour des biens dotaux.
358. — 20 avril 1632 (7140), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa exempte de contributions les monastères de Valachie.
359. — 21 avril 1632 (7140). — Le capitaine Colţea vend une famille de tziganes au capitaine Oprea.
360. — <Avant le 24 avril 1632>. — L'ancien grand *vornic* Ivaşco écrit à Muşat au sujet d'un lot de terre de Stăneşti.
361. — 24 avril 1632 (7140). — Le second *vistier* Muşat lègue à sa mort au monastère d'Argeş sa part de Muşeteşti et de Nucşoara.
362. — 24 avril 1632 (7140). — Le voïévode Léon Tomşa exempte de contributions les *dlrvari* du monastère de Mislea.
363. — 26 avril 1632 (7140). — Anghel et Vlad vendent au logothète Goran 12 *fălci* de terre à Sărăcineşti.
364. — 27 avril 1632 (7140), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme au monastère de la Sainte-Trinité <Radu-Vodă> des serfs à Creţineşti. (Photocopie en annexe, pl. XIII).
365. — 28 avril 1632 (7140), Bucarest. — Le voïévode Léon Tomşa confirme au monastère de Snagov un serf d'Izvorani, dans le district d'Ilfov.
366. — 1er mai 1632 (7140). — Voico et Banu vendent à Nicolae le constantinopolitain leur terre de Clinceni.
367. — <Après le 1er mai 1632>. — Neagoe vend à Necula sa part de terre de Clinceni.
368. — 5 mai 1632 (7140). — Radu Pirlea et Muşat se vendent comme serfs, avec leurs parts de terre de Drăghineşti, au grand *agă*, messire Gherghe.
369. — 5 mai 1632 (7140). — Le *clucer* Pătraşco et le logothète Vilcu achètent à eux deux une terre près de Fundeni.
370. — 6 mai 1632 (7140). — Drăghici de Berindeşti, vend à messire Ghinea des *fălci* de terre à Secături et à Bolovanu.
371. — 6 mai 1632 (7140). — Le spathaire Stoica lègue, à sa mort, tout son avoir à ses fils Pătru, Dumitru et Pădure.
372. — 7 mai 1632 (7140). — Dubrotă et Petcu vendent leur part de Clinceni au *iuzbaşa* Vasille.
373. — 7 mai 1632 (7140). — Ion vend sa part de Clinceni au *iuzbaşa* Vasille

374. — <Après le 7 mai 1632>. — Sora, la femme du *căldraș* Drăgoi, et Filip vendent des terres à Clinceni au *iuzbașa* Vasilie.

375. — <Après le 7 mai 1632>. — Zlate vend sa part de Clinceni au *iuzbașa* Vasilie.

376. — <Après le 7 mai 1632>. — Dumitru Strbul vend au *vătaf* Zaharia une terre à Clinceni.

377. — 8 mai 1632 (7140). — Cirstea vend à messire Ghinea un lot de terre à Turburea.

378. — 8 mai 1632 (7140). — Le voievode Léon Tomșa confirme au monastère de Glavacioc un serf de Cernătești, dans le district de Săcueni.

379. — 9 mai 1632 (7140). — Acte de plusieurs paysans libres pour une terre à Albești.

380. — 10 mai 1632 (7140). — Le prêtre Vlăduț d'Albești vend un tzigane au *paharnic* Ene.

381. — 14 mai 1632 (7140). — Billet princier portant les noms des boyards médiateurs désignés dans le litige entre Neagu, le logothète Radu et Gheorghe de Miroslavești.

382. — 15 mai 1632 (7140). — Dionisie, hégoumène du monastère de Cozia, ainsi que d'autres personnes, designent les emplacements du monastère à Râmnic.

383. — 16 mai 1632 (7140), Bucarest. — Le voievode Léon Tomșa confirme au *postelnic* Stoica des terres, des serfs et des tziganes à Urdari, Șișești, Dragomirești, Bălboși, etc..

384. — 20 mai 1632 (7140). — Radu Gilgle tombe d'accord avec le logothète Udriște au sujet d'une terre à Liperești.

385. — 28 mai 1632 (7140), Bucarest. — Le voievode Léon Tomșa confirme au grand *postelnic* Manea le village de Roșiul, du district d'Ilfov, des terres — serfs compris — dans les villages de Frătești et de Costești, du district de Vlașca, et des vignes à Cătun.

386. — 28 mai 1632 (7140), Bucarest. — Le voievode Léon Tomșa confirme au *vorinic* Mihalcea de Pătirlage, des terres et des emplacements de moulin à Cacaletii-din-Coasta et à Cacaletii-din-Vale, district de Buzău, ainsi que des tziganes.

387. — 1er juin 1632 (7140). — Petrișor, fils de Stan, et Preda vendent au logothète Danciul de Pirlani, la moitié du village de Baia.

388. — 2 juin 1632 (7140). — Neagoe vend à son neveu, le prêtre Gherghe, sa part de terre de Săcuiani.

389. — 2 juin 1632 (7140). — Le logothète Sima atteste qu'une partie des paysans libres de Cilnești ont acquitté leurs dettes envers lui, tandis que les autres sont devenus ses serfs.

390. — 10 juin 1632 (7140), Bucarest. — Le voievode Léon Tomșa confirme au logothète Radu de Mănești, des terres et des emplacements de moulin à Smedești, Mircești et Cucuteni.

391. — 14 juin 1632 (7140), Bucarest. — Le voievode Léon Tomșa confirme au logothète Vlaicu et à son épouse, Stana, des terres à Costești et à Davidești, dans le district de Muscel, ainsi qu'une maison et une vigne à Pitești.

392. — 16 juin 1632 (7140). — Voica, de Găvănești, fait don au monastère de Căluui d'une terre à Broșteni.

393. — 20 juin 1632 (7140), Bucarest. — Negre et Vintilă vendent leurs terres de Birzeștii-de-Sus au second *vistier* Dumitru Dudescu.

394. — <20 juin 1632 (7140)>. — Viga Podeana donne sa terre de Podeni et ses vignes de Racoți et de Cilcești à son neveu Nicola. (Avec photocopie en annexe, pl. XIV).

395. — 20 juin 1632 (7140), Bucarest. — Drăghici, de Glogova, confirme la donation faite par sa sœur, Viga, à leur neveu, Nicola.

396. — 20 juin 1632 (7140), Bucarest. — Le voievode Léon Tomșa autorise le monastère de Mislea à prélever la dime sur sa terre du village de Stilpeni et sur les terres qu'il possède dans les alentours de la ville de Floci.

- 397.— 2 juillet 1632 (7140), Bucarest. — Billet princier désignant les boyards chargés d'enquêter sur un litige pour des moulins entre Dumitru Dudescu et l'ancien second *visțier* Gherghe. (Photocopie en annexe, pl. XV).
- 398.— 6 juillet 1632 (7140), Văleni.— Barbu Răuț vend au logothète Tudor Rătescu une terre à Măstănești.
- 399.— 7 juillet 1632 (7140). — Le logothète Ionașco et autres vendent au prêtre Vancea une terre à Bogdănești.
- 400.— 11 juillet 1632 (7140), Bucarest.— Le voïévode Léon Tomșa confirme au monastère Banul le village de Groșanii Trifului, avec les terres d'Obidiții, Căldăreștii et Mălăeștii, du district de Buzău, donation du *cămoraș* Antonie.
- 401.— 12 juillet 1632 (7140).— Le voïévode Léon Tomșa confirme, après jugement, au logothète Oancea de Lerești, une roue de moulin.
- 402.— 16 juillet 1632 (7140).— Dumitru vend au *comis* Tudor une terre à Mogoșăști.
- 403.— 22 juillet 1632 (7140).—L'évêque de Buzău, Efrem certifie le témoignage du père Oană concernant une terre de Berindești. (Photocopie en annexe, pl. XVI).
- 404.— 24 juillet 1632 (7140).— Voichița, fille du *visțier* Mușat, vend à messire Stafie un lot de terre à Izvorani.
- 405.— 25 juillet 1632 (7140).— Năstase, de Băncești, et Bratul, de Coitești, s'affrèrent, se faisant réciproquement des donations.
- 406.— A oût 1632 (7140).— Apostol vend au logothète Borcea une terre à Stroești
- 407.— 3 a oût 1632 (7140).— Pătru Buzea et le capitaine Dumitru vendent au *pornic* Lupu une terre à Glaveș.
- 408.— 15 a oût 1632 (7140).— Stan Tebeică <de Bădeni> lègue, à sa mort, un lot. de terre à son beau-fils Dragomir.
- 409.— 15 a oût 1632 (7140).— Le *paharnic* Staico donne à son épouse, Rada, les villages de Fometești, Runcu et Toxoben, en échange de ses propres villages de Frătești, Crețulești et Cepturile, qu'il a vendus afin de payer les dettes de son père, le logothète Tudosie.
- 410.— <1er septembre 1632 — 31 a oût 1633> 7141.— Dame Ilinca vend à messire Iane Topliceanu des terres à Sămărăști, Topliceni et Jideni.
- 411.— <1er septembre 1632 — 31 a oût 1633> 7141.— Neagoe, de Birzești, vend un terrain à Neagoe, fils de Păcală.
- 412.— <1er septembre 1632 — 31 a oût 1633> 7141.— Stana vend à messire Neagul trois arpents à Scăiani.
- 413.— <1er septembre 1632 — 31 a oût 1633> 7141.— Lorinț vend à Vlad une terre à Dedulești. (Avec photocopie en annexe, pl. XVII).
- 414.— <1er septembre 1632 — 31 a oût 1633> 7141.— Neagoe vend à Vlad une terre à Dedulești.
- 415.— 4 septembre 1632 (7141). — Le *postelnic* Negoiaș reconnaît devoir 200 ducats au *clucer* Socol.
- 416.— 29 septembre 1632 (7141).— Despina, veuve du *visțier* Mușat, Voichița et Ancuța vendent au *postelnic* Barbu et au prêtre Șerban un lot de terre à Izvorani.
- 417.— 30 septembre 1632 (7141).— Le moine Vichentie vend au prêtre Ionache ses parts de terre de Morunglavi, Iași et Tomești.
- 418.— <Octobre — décembre 1632>. — Billet princier portant les noms des boyards arpenteurs pour des terres et des moulins de Sărăști et de Plăicești.
- 419.— 6 octobre 1632 (7141), Bucarest. — Le voïévode Matei Basarab exempte les serfs de Șoaș, qui sont sous la dépendance du monastère de Bistrița, du travail dans les mines de sel d'Ocna Mare.(Photocopie en annexe, pl. XVIII).
- 420.— 7 octobre 1632 (7141), Bucarest.— Le voïévode Matei Basarab décide que les tziganes du monastère de Cozia n'aient pas à travailler aux mines de sel d'Ocna Mare.
- 421.— 8 octobre 1632 (7141).— Le voïévode Matei Basarab confirme au logothète Bunea les serfs de Grădiștea-de-Jos.

422.— 10 octobre 1632 (7141), Bucarest.— Le voïévode Matei Basarab exempte de contributions les domestiques (*poslušnici*) de l'évêché de Buzău.

423.— 12 octobre 1632 (7141).— Le voïévode Matei Basarab exempte de contributions les garde-frontières des villages de Jiblea, Spinul et Brădăţeni, qu'il a autorisés à rentrer de Transylvanie, où ils s'étaient enfuis.

424.— 20 octobre 1632 (7141).— Rădăcină et d'autres paysans libres de Genuneni vendent leurs terres au logothète Sima.

425.— 24 octobre 1632 (7141), Bucarest.— Le voïévode Matei Basarab confirme au logothète Drăghici et au *poslušnic* Ianiu le village de Stejarul, du district de Mehedinţi.

426.— 30 octobre 1632 (7141).— Le voïévode Matei Basarab accorde à l'hégoumène du monastère de la Sainte-Trinité <Radu-Vodă> le droit de possession et de juridiction sur le village de Chiseletu.

427.— 10 novembre 1632.— Voica donne à ses neveux Irimia et Neaga une terre à Verneşti.

428.— 18 novembre 1632 (7141).— Stoica Perţa vend au marchand Oprea un terrain à Coasta Turburii.

429.— 20 novembre 1632 (7141), Bucarest.— Le voïévode Matei Basarab exempte de contributions le village de Tismana appartenant au monastère de Tismana.

430.— 21 novembre 1632 (7141), Bucarest.— Le voïévode Matei Basarab confirme à dame Anca, la veuve du *postelnic* Mihăilă de Văleni, le village de Găbojdiş, du district de Romanaţi.

431.— 23 novembre 1632 (7141), Bucarest.— Le voïévode Matei Basarab exempte de l'obligation du *poclon* cinq domestiques (*poslušnici*) du monastère de la Sainte-Trinité <Radu-Vodă>.

432.— 27 novembre 1632 (7141).— Le voïévode Matei Basarab confirme au logothète Bunea ses droits sur ceux de ses serfs qui se sont inscrits comme *dărăbani* et *călăraşi*, l'autorisant à les faire travailler à côté de ses autres serfs.

433.— 27 novembre 1632 (7141).— Le voïévode Matei Basarab enjoint aux serfs de Parapani de satisfaire à toutes leurs obligations envers le monastère de la Sainte-Trinité <Radu-Vodă>, sans plus s'opposer aux moines. (Transcription en caractères cyrilliques et photocopie en annexe, pl. XIX).

434.— 28 novembre 1632 (7141), Bucarest.— Le voïévode Matei Basarab confirme au monastère de la Sainte-Trinité <Radu-Vodă> de Bucarest l'étang de Cornăţel.

435.— 3 décembre 1632 (7141).— Le voïévode Matei Basarab mande aux pêcheurs de Nenciuleşti de ne verser l'argent qui résulte du revenu de l'étang qu'aux moines du monastère de la Sainte-Trinité <Radu-Vodă>, en mains propres.

436.— 5 décembre 1632 (7141).— Le prêtre Ştefan vend à son beau-frère Ghinea un lot de terre à Turburea.

437.— 5 décembre 1632 (7141), Bucarest.— Le voïévode Matei Basarab exempte le village de Flămînzeşti de toutes les contributions dues dans le courant de l'année, à l'exception de la taille. (Photocopie en annexe, pl. XX).

438.— 5 décembre 1632 (7141), Bucarest.— Le voïévode Matei Basarab confirme au prêtre Dumitru une terre à Ciulniţa, dans le district de Ialomiţa.

439.— 6 décembre 1632 (7141), Bucarest.— Le voïévode Matei Basarab exempte de contributions le village du monastère d'Argeş, Corbii-de-Piatră, du district de Muscel.

440.— 6 décembre 1632 (7141), Bucarest.— Le voïévode Matei Basarab confirme, après jugement, le village de Ciulniţa, du district de Ialomiţa, aux paysans libres du village.

441.— 7 décembre 1632 (7141).— Manole et Iorga vendent à messire Mihai leur part d'un moulin de Tirgovişte.

442.— 7 décembre 1632 (7141).— Bustea vend à messire Panait, marchand une maison et un terrain en janière (*junie*) à Cucuteni.

443.— 8 décembre <1632>, Bucarest.— Le voïevode Matei Basarab confère à Udrea, logothète de la trésorerie, le droit de tenir en servage le village de Rădăcinești, du district d'Argeș.

444.— 9 décembre 1632 (7141).— Le logothète Iacov et autres vendent au capitaine Dumbravă une terre à Țigănești.

445.— 11 décembre 1632 (7141).— Le voïevode Matei Basarab exempte de contributions les prêtres de l'Eglise Princière (*Biserica domnească*) de Bucarest.

446.— 12 décembre 1632 (7141).— Le prêtre Radu rachète à Mihai Ergopol des parts d'un moulin à Țirgoviște.

447.— 13 décembre 1632 (7141), Bucarest.— Le *postelnic* Staico, de Bucșani, vend au *postelnic* Calotă une terre à Bozieni.

448.— 13 décembre 1632 (7141), Bucarest.— Le voïevode Matei Basarab enjoint aux habitants de Nenciulești et à tous ceux qui pêchent dans les étangs du monastère de la Sainte-Trinité <Radu-Vodă> de remettre à celui-ci la redevance sur la pêche qui lui est due.

449.— 13 décembre 1632 (7141), Bucarest.— Le voïevode Matei Basarab confirme au prêtre Radu une roue de moulin et un potager à Țirgoviște.

450.— 15 décembre 1632 (7141).— Rădivoi vend à Necula Mirșaviț une terre à Dudești.

451.— 20 décembre 1632 (7141), Bucarest.— Le voïevode Matei Basarab confirme au logothète Dumitru la moitié du village de Mogoșoia, du district d'Ilfov, et un emplacement de moulin sur la Colentina.

DOCUMENTS DOUTEUX

A.— 3 octobre 1630 (7139).— Birsan et son frère Dumitru vendent au logothète Vasilie de Brătiani, des terres à Călugărul et à Ulmul.

B.— 5 avril 1631 (7139), Bucarest.— Le *distier* Mușat atteste que, lorsque les serfs du village de Trănșani se sont affranchis du servage, le prêtre Stoica et son frère Mihăilă ont aussi racheté une terre sise dans ce village.

C.— <1er septembre 1631 — 30 août 1632> 7140.— Nedelco, fils de Gîță, achète une terre à Trănșani.

D.— <1er septembre 1632 — 31 août 1633> 7141.— Le prêtre Matei lègue à son neveu Iane une terre à Pîrșcov.

E.— <1632 — 1638>.— Quatre médiateurs nommés par le grand *bornic* témoignent pour la part à Pîrșcov de Negul, fils de Micle, qui este en litige avec Oncea, Radul et Șteful, les petits-fils d'Oprea Pașadia.

DOCUMENTE

1630

1630 (7138) ianuarie.

Dumitru vornic vinde fiului său Bunea logofăt ocină și vecini în Grădiștea de Jos.

† Eu Dumitru vornicul scris-am al meu zapis la mîna fiu-mieu Bunei logofăt cum să se știe că i-am vîndut toată partea de ocină de priste tot hotarul cît am ținut eu de în Grădiștea de Jos și cu viile și cu rumânii, anume : Dragomir Cherancea și cu feciorii lui și Vilsul cu frații lui și cu feciorii lor și Dobre meșterul cu feciorii lui și Neagoe pîrcăjabul cu feciorii lui și Dragomir viariul cu feciorii lui i Dobre Cătăramă cu feciorii i Neagoe Bădiianu cu feciorii lui, drept bani gata ughi 200. Și i-am vîndut de a mea bunăvoe, fără nici o silă, să-i fie moșie în viață stătătoare și pre mene să mă caute la bătrînéțele méle.

Păntu că acești oameni fost-au ertați de mene, după moartea mea. Și le-am făcut și zapise și cărți, însă să mă caute pînă voi fi viu. Iară de către ei nici o căutare n-am avut. Ce i-am vîndut de bunăvoea mea și de rudele méle nimenea treabă să n-aibă.

Iară cine se va ispiti cu vreo pîră în urma mea să fie triclet și blăstemat de 318 otți ije vă Nechii. Și vericine va scoate nescare cărți sau zapise, măcar rumâni, măcar alții, tot să nu se crează, ce să se spargă.

Și au fost la tocmeală : Ianache vtori postelnic i Ghiorman frate-mieu și Vasile nepotu meu i Tudor comis i Necula peharnic i Nedelco căpitan i Coman ot Sminov i Délea ot Budéni i Micul, i Micul ot Bereștii, Neagoe i Trifa slujer i Voico ot Mogoșești.

Și am scris eu, Radul postelnic, sinū Staico vornic. Pis méseța ghenarie, vă leat 7138 <1630>.

Ghiorma

Νικόλα¹

Nedelco capitan²

Bibl. Acad., CCCXCIX/30.

Orig., hirtie (30 × 21), șapte peceti aplicate.

¹ Nicola.

² Semnături autografe.

1630 ianuarie.

Chiril, patriarhul Constantinopolului, la cererea călugărilor de la m-rea Bistrița poruncește ca alegerea egumenilor să se facă numai dintre călugării din acea mănăstire.

† Κύριλλος ἐλεῶ Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως νέας Ῥώμης καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης.

† Ἦτήσαντο παρ' ἡμῶν οἱ ἐν τῷ μοναστηρίῳ τῆς Μπίστριτζας ἱερομόναχοι τε καὶ μοναχοί, ὅπως δῶμεν αὐτοῖς γράμμα ἰν' ἐκ μέσου αὐτῶν καὶ οὐκ ἄλλοθεν ἐκλέγεται ὁ ἡγούμενος, ἔπειδὴ συνέβη πολλάκις ἔξωθεν ἄλους ἐλθόντας ζημίαν, οὐ τὴν ὁποιοῦν προξενῆσαι τῷ μοναστηρίῳ, ὡς καὶ ἐν ἑτέροις ἐγένετο ἡμεῖς δὲ εὐλογον τὴν ἀίτησιν αὐτῶν κρίνοντες καὶ εἰς συμφέρον τοῦ μοναστηρίου μᾶλλον, ἔπειδὴ ἄλλοθεν <ἐ>κλεγομένων τῶν προεστώτων, συγγύσεις καὶ τα<ρ>αχαὶ καὶ ἄλλα πλεῖστα κακὰ προξενοῦνται.

Διὸ γράφοντες ἐν ἀγίῳ πνεύματι καὶ ἀποφαινόμεθα ὅπως ἀπὸ τοῦ νῦν, ὅταν μέλλουσι ἡγούμενον ἐκλέξασθαι εἰς κυβέρνησιν καὶ προστασίαν τοῦ μοναστηρίου, ἐκ τῶν ἰδίων τῶν ἐν αὐτῷ τῷ μοναστηρίῳ εὕρισκομένων ἱερομονάχων ἐκλέγωνται τὸν συνετώτερον καὶ κυβερνητικώτερον καὶ ἀξιωτερον, μηδαμῶς πάθους εἰς τὸ μέσον Χωροῦντος, ἀλλὰ φόβου Θεοῦ καὶ εὐλαβείας πρὸς τούτω δὲ παραγγέλομεν ὅπως τὸ ἐν ἐκεῖ σπήλαιον παρὰ παντῶν τῶν ἡγουμένων ἔχη διὰ παντός ἐπιμέλειαν, ἐκῖνο γὰρ ἔστι καὶ > ὄντως φρούριον τοῦ μοναστηρίου ἐκεῖνου τῆς Μπίστριτζας, ἐν ᾧ ἀζημιῶς πολλοὶ ἐν καιρῷ χρείας δύνανται φυλαχθῆναι. Ταῦτ' οὖν διὰ τῶν παρόντων παραγγέλομεν καὶ θέλομεν εἶναι ἀκατάλυτα καὶ ἀσάχευτα.

Εἰς δὲ πίστῳσιν καὶ ἀσφάλειαν παρέχομεν τὸ ἡμέτερον τοῦτο γράμμα τὸ πατριαρχικὸν ἐν ἔτει κα-ῶ, χ-ῶ, λ-ῶ.

Ἄλλ' οὐδὲ ὁ κατὰ τὸπον ἀρχιερεὺς ἐχέτω ἄδειαν παρασαλεῦσαι τὰ ἀνοθεν, ἐν βάρει κατάρας καὶ ἀφορισμοῦ ἀλύτου.

Ἐν μηνὶ Ἰανουαρίου, Ἰνδικτιῶνος ἰγ'-ης.

† Chiril, cu mila lui Dumnezeu, arhiepiscopul Constantinopolului, Noua Romă și patriarh a toată lumea.

† Ieromonahii și monahii din mănăstirea Bistrița au cerut de la noi să le dăm carte spre a fi ales din mijlocul lor egumenul, nu din altă parte, pentru că adesea s-a întâmplat ca venind alții din afară să pricinuiască pagubă însemnată mănăstirii, cum s-a petrecut și în altele; deci noi am socotit întemeiată cererea lor și mai ales în interesul mănăstirii, pentru că, dacă sint aleși proestoși din altă parte, se pricinuiesc supărări și tulburări și alte foarte multe rele.

De aceea scriind, poruncim întru duhul sfânt ca de acum înainte, ori de câte ori vor să-și aleagă egumen spre cîrmuirea și ocrotirea mănăstirii,

să aleagă dintre chiar ieromonahii ce se găsesc în această mănăstire pe cel mai cuminte, mai harnic și mai vrednic, care să nu îngăduie între dinșii nici o patimă, ci frica lui Dumnezeu și evlavia. Pe lângă aceasta poruncim ca, de peștera de acolo, toți egumenii să poarte de-a pururi grijă, căci aceasta este de fapt un loc întărit al acelei mănăstiri, Bistrița, în care, în siguranță mulți pot să fie adăpostiți la nevoie.

Pentru cele de față, acestea poruncim așadar și voim să rămână nedesființate și neclintite.

Iar spre credință și siguranță dăm această a noastră carte patriarhiească, în anul 1630.

Și nici arhierul locului să nu aibă îngăduința să clinească cele de mai sus, sub amenințarea blestemului și a afuriseniei nedeslegate.

În luna ianuarie, indictionul 13.

Arh. St. Buc., M-rea Bistrița LXVI/583.

Orig., perg. (41 × 29,5).

3

1630 (7138) ianuarie 7, București.

Dumitru și fratele său Tudor dăruiesc m-rii Golgota niște locuri în Cîmpul Rușilor.

† Adecă eu Dumitru împreună cu frate-mieu Tudor, feciorii Anni, nepoata popei Coicăi, fata Mariii, scris-am și mărturisim cu acest al nostru zapis să fie de credință la mina călugărilor de la sfînta mănăstire Golgota, hram Préboreaenie, ca să se știi cînd au fost în zilele domnu nostru Io Leon voevod, sinu pocoinnago Ștefan voevod, iar noi singuri, de în voia noastră, dat-am și am miluit și am închinat niște locure ce am avut noi de la moșii noștri în Cîmpul Rușilor, la mănăstirea Golgota pentru poména, care locure au fost dă moșie ale moș nostru popa Coicăi, ca să se pomenească la sfîntul poménicu, anume : popa Coica i Marina i Paraschiva i Mariia i Anna i Mușica i Pană i Dumitru i Tudor. Aceasta am scris, ca să se știe. Și pentru mai adevărată credință pus-am și pecétea noastră.

И написах аз Дѣмитръ¹ с Бѣскѣрци, мѣсеца генарѣ 7 дѣни, въ лѣт 7301.

Eu Dumitru logofăt

Eu Tudor

Eu Soare gramatic²

Arh. St. Buc., M-rea Golgota, V/9.

Orig., hirtie (15,5 × 21), două peceți aplicate.

Copii ibidem, ms. 228 f. 78 și la Bibl. Acad., CMLXVIII/88.

¹ . . . Dumitru . . .

² Semnături autografe.

1630 (7138) ianuarie 8, București.

Leon Tomșa voievod întărește negustorului Cîrstea vie, ocină și loc de casă la Vernești.

† Милостію божію, Іу Левн воєвода н господинь вѣсон землє Шгрровла-Хинскоє, синь великаго н прѣдверого, поконниомъ Іу Цефан воєвода. Дават господство мн сію по<в>лажїиє господства мн Кръстєк кѣпцѣ шт . . .¹ н сєс синовн єго, елицем Богъ прѣпѣтит, <я>коже да мѣ ест двє погоанє за виноградѣ н половино ѣ дѣл н мѣсто за кѣкю, шт нзвор дорн ѣ горѣн н двє сежинн за учиннѣ шт дѣл дорн ѣ кодасть, понеже ест покѣпна Кръстѣ кѣпцѣ сїе погоанє за виноградѣ н сєс сїн сежинн за учиннѣ, еже сѣт више речєнн, шт над Ялєжє, синь Гергєв Рєвѣл шт село шт Кернециш, за хѣ аспри готовн. Н продадох Ялєжє, синь Гергєв Рєвѣл, шн за неговѣ добро волю н сєс ѣзнанїю вѣскѣ мегѣашом шт гор нз дол н шт шкрѣстниим мѣстом н шт прѣд господства мн. Н кєлтовал ест Кръстѣ кѣпцѣ сєс алдѣмѣшарїе аспри тп.

Н видѣхом господство мн н запис за продаїиє на рѣкѣ Кръстєк кѣпцѣ, сєс мношн добри людїе свидѣтели, написани ѣ запис, на нлє: шт Пѣценєн, Чернат лшгѣет н синь єго, Лѣпше н Днма кѣпцѣ н Ялєжє кѣпцѣ н Стан н Горган н Радѣл Гафнронлѣ н Рѣкнлѣ н Хѣра н Бонко Продн н Ѣчѣ Нѣгослав н попа Гергє н Драгомѣр Мѣшкѣ н Крънцѣ н Драгомѣр Цѣвѣшка н Бонко, фєчорѣл Югѣ н дрѣсн мношн мегѣашн.

Єго радн дадох сѣм господство мн Кръстєк кѣпцѣ, ѣкоже да мѣ ест сїе двє погоанє за лозїе н сїе мѣсто за кѣкю н сїе двє сежинн за учиннѣ дѣдїнѣ н шлєвѣ синовом н вѣском н прѣвѣнѣетом н не шт кождѣ непоколѣенлѣ, по рязмо господства мн.

Єже оубо н свидѣтелїе поставлѣем господство мн: жѣпан Ієашко вєл ван Кралєвскїн н жѣпан Хриза вєл дворник н жѣпан Бладѣл вєл лшгѣет н жѣпан Инаки вєл вєстїар н жѣпан Мнхо вєл спатар н жѣпан Мѣшат столник н жѣпан Кондє вєл комис н жѣпан Басєлїє вєл пѣларник н жѣпан Ялєжандрє² вєл постєлник. Н испрєвник, Бладѣл вєл лшгѣет.

Н написл азъ, Гєлрє граматник, вѣнастол градѣ ѣ Бѣкѣрєцє, мѣсєца гєнарїє н дѣнн, н шт Яддма до ннѣ текѣщем лѣтом, вѣ лѣтѣ хѣрлн, а шт рождєство Христовѣ, хѣл.

† Іу Левн воєвода, милостію божію, господинь.

Іу Левн воєвода <т. р.>

† Din mila lui Dumnezeu Io Leon voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Ștefan voievod. Dă domnia mea această poruică a domniei mele lui Cîrstea negustorul

¹ Loc alb.

² Ялєжандрє ”, scris cu altă cerneală.

din . . .¹ și cu fiii lui, cîți Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie două pogoane și jumătate de vie în deal și loc de casă, de la izvor pînă la gorun și doi stînjeni de ocină din deal pînă în coastă, pentru că a cumpărat Cîrstea negustorul aceste pogoane de vie și cu acești stînjeni de ocină, care sînt mai sus-ziși, de la Alexe, fiul lui Gherghe Robul din sat din Vernești, pentru 5 200 aspri gata. Și a vîndut Alexe, fiul lui Gherghe Robul, el de a lui bunăvoie și cu știrea tuturor megiașilor din sus și din jos și dimprejurul locului și dinaintea domniei mele. Și a cheltuit Cîrstea negustorul cu aldă-mășarii 380 aspri.

Și am văzut domnia mea și zapis de vînzare la mîna lui Cîrstea negustorul, cu mulți oameni buni martori, scriși în zapis, anume : din Puțenei, Cernat logofăt și fiul lui, Lupșe și Dima negustorul și Alexe negustorul și Stan și Gorgan și Radul Safiroilă și Rechilea și Hăra și Voico Prodi și Ocea Neagoslav și popa Gherghe și Dragomir Mușcă și Crăiță și Dragomir Teabușca și Voico, feciorul Iughii și alți mulți megiași.

De aceea, am dat și domnia mea lui Cîrstea negustorul, ca să-i fie aceste două pogoane de vie și acest loc de casă și acești doi stînjeni de ocină dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea : jupan Ivașco mare ban al Craiovei și jupan Hriza mare vornic și jupan Vladul mare logofăt și jupan Ianache mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Mușat stolnic și jupan Conde mare comis și jupan Vasilie mare paharnic și jupan Alexandre² mare postelnic. Și ispravnic, Vladul mare logofăt.

Și am scris eu, Soare gramatic, în cetatea de scaun în București, luna ianuarie 8 zile și de la Adam pînă acum ani curgători, în anul 7138, iar de la nașterea lui Hristos, 1630.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Leon voievod <m. p. >

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, XXVI/12.

Orig., hirtie (44 × 29), rupt, pecete timbrată.

Cu o trad. din 1860 ; altă trad. ibidem, ms. 171, f. 223 v.

5

1630 (7138) ianuarie 8, București.

Leon Tomșa voievod întărește m-rii Cozia ocină în Voineasa.

† Милостію кожїю, Ію Левн коевод и господинъ въсон землѣ Бггровла-Хїискоі, синъ великаго и прѣдобраго, поконнаго Іу Ціфан коевод. Дават господство

¹ Loc alb.

² „Alexandre” scris cu altă cerneală.

ми сѣю повелѣніе господства ми свѣтѣн божественѣн монастыр глаголемн Козѣмъ, идеже ест храмъ свѣта тронцъ живоначалное и вѣсохъ юншкѣмъ, еже живещѣи въ шестелю сего, икоже да мѣ ест свѣтѣн монастыръ учинѣнъ въ село въ Бонитѣса, шбаче дела Ишное того храмъ, вѣсахъ, ани ѿ за ходѣ и шт шѣма четвѣртаго дела шт по вѣс село и шт гор и шт вода пак четвѣртаго дѣла, шт по вѣс селокъ.

Понеже сѣю учинѣнъ еже више реченно била ест за дѣдинѣ Ишное, синѣ Станчюловъ, вѣншкъ Шѣрбанъ Чоканъ. И дела его за учинѣнъ Ишное, еже се зовелыго на нѣмѣ учинѣнъ Шѣрбановъ Чоканъ била ест вѣса Ишное. Таже въ томъ Ишное, шн ещѣже много пребиваетъ въ свѣта монастыръ Козѣмъ, на вѣрѣме за сиримѣхъ ещѣ и за неколю десетъ лѣти и хокютъ иматъ Ишное много гледаніе и милочаніе шт къ свѣта монастыръ. Таже въ томъ, Ишное ако самъ видѣлъ толика гледаніе и милочаніе шт къ свѣта монастыръ, шн ест съмотрилъ и мислиа въ срдѣце его, Бога ради и ради дѣше его, терѣ ест далъ и помнѣскалъ и приложилъ въ свѣта монастыръ Козѣмъ със тѣхъ учинѣнъ еже више речено вѣсахъ, икоже да мѣ ест вѣчное вѣспомянаніе а инокомъ за пицѣ и по сѣмрѣти его да иматъ юншкѣмъ шт свѣта монастыръ да сѣбжити тѣло его и да га помѣнити и да га брегѣле за вѣсѣхъ икоже ест едни мрѣтѣс и да га помѣнити нѣмѣ его на свѣтое жрѣтѣвѣнникъ.

И видѣхомъ господство ми и записъ Ишноеи със великое клетѣс и със мнози свѣдѣтелѣе въ свѣта монастыръ ани на нѣмѣ: штѣцѣс егѣменъ Дѣвинѣе и прогѣменъ Захарѣмъ и прогѣменъ Ишникѣе и попа Стефанъ и даскалъ Ишнѣ и шт Гѣмѣотинъ, Гинѣка пѣстелникъ и шт Стрѣнѣци, Прѣвѣла логофѣтъ и шт Кѣлѣменици, попа Жинѣ и Калѣла того старъ и Стрѣнѣ Мѣгакъ и ещѣже мнози добри люди, еже нѣстъ пишъ здѣ. И а потомъ знали Котичъ сѣю учинѣнъ вѣсахъ.

Сего ради дадохъ и господство ми свѣтѣн божественѣн монастыръ Козѣмъ, икоже да мѣ ест сѣе учинѣнъ еже више реченъ, въ шѣлѣс свѣтѣн монастыръ и не шт когоже непотѣкннѣвно, поризмѣс господства ми.

Еже и свѣдѣтелѣе поставилъомъ господство ми: жѣпанъ Нѣашко великѣи елѣнъ Кралевски и жѣпанъ Хриза великѣи дворникъ и жѣпанъ Радѣла¹ великѣи логофѣтъ и жѣпанъ Ишакъ великѣи кнѣтѣаръ и жѣпанъ Мнѣло елѣ спатаръ и жѣпанъ Мѣшатъ елѣ столникъ и Кондѣ елѣ комисъ и Костандинъ² елѣ пахарникъ и жѣпанъ...³ великѣи постѣлникъ. И исправникъ Радѣла¹ елѣ логофѣтъ.

И азъ, Станъ логофѣтъ, въ днѣнѣи градъ Бѣкѣрѣци испнѣсѣхъ, мѣсеца генарѣе ѿ днѣи, шт ѿдала до ннѣ текѣци, въ лѣто хѣрѣнъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Ștefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri numită Cozia, unde este hramul sfinta troiță, începătoare de viață și tuturor călugărilor care trăiesc în acest lăcaș, ca să fie sfintei mănăstiri ocină în sat la Voineasa, însă partea lui Ion cel șchiop, toată, însă 20

¹ În loc de : Vladul.

² În acest timp mare paharnic era Vasilie.

³ Loc alb.

de pași și din pădure a patra parte și de peste tot satul și din munte și din apă iar a patra parte, de peste tot satul.

Pentru că această ocină care este mai sus-zisă a fost de moștenire a lui Ion, fiul lui Stanciul, nepotul lui Șerban Ciocan. Și partea lui de ocină, a lui Ion, care se numește ocina lui Șerban Ciocan, a fost toată a lui Ion. Astfel, întru aceasta, Ion încă a petrecut mult în sfânta mănăstire Cozia, la vreme de sărăcie și încă și de nevoie, zece ani. Și a avut Ion multă căutare și miluire de la sfânta mănăstire. Astfel, întru aceasta, Ion, dacă însuși a văzut atîta căutare și miluire de la sfânta mănăstire, el a socotit și s-a gîndit în inima lui pentru Dumnezeu și pentru sufletul lui, de a dat și a miluit și a dăruit la sfânta mănăstire Cozia această ocină, care este mai sus zisă, toată, ca să-i fie veșnică pomenire, iar călugărilor de hrană. Iar după moartea lui, să aibă călugării de la sfânta mănăstire a-i sluji trupul și să-l pomenească și să aibă grijă de toate ca unui mort și să-i pomenească numele la sfîntul jertfelnic.

Și am văzut domnia mea și zapisul lui Ion cu mare blestem și cu mulți martori, în sfînta mănăstire, însă anume : părintele egumen Dionisie și proegumenul Zaharia și proegumenul Ionichie și popa Ștefan și dascălul Iosif și din Sîmbotin, Ghioca postelnic și din Stroenești, Pîrvul logofăt și din Călimănești, popa Jipa și Calciul cel bătrîn¹ și Opriș Miiac² și încă mulți oameni buni, care nu sînt scriși aici. Iar după aceea, a știut Cotici această ocină toată.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea sfintei, dumnezeieștii mănăstiri Cozia, ca să-i fie această ocină, care este mai sus-zisă, de ohabă sfintei mănăstiri și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea : jupan Ivașco mare ban al Craiovei și jupan Hriza mare vornic și jupan Radul³ mare logofăt și jupan Ianache mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Mușat mare stolnic și Conde mare comis și Costandin⁴ mare paharnic și jupan...⁵ mare postelnic. Și ispravnic, Radul³ mare logofăt.

Și eu, Stan logofăt, am scris în minunata cetate București, luna ianuarie 8 zile, de la Adam pînă acum cursul, în anul 7138 <1630>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Cozia nr. 712, f. 374 v – 375.

Copie din a doua jumătate a sec. al XVIII-lea.

Trad. ibidem, ms. 209, f. 204.

¹ În *D.R.H. B, Țara Românească*, XXII nr. 211 : Calin cel bătrîn.

² *Ibidem* : Mliuziucă.

³ În loc de : Vladul.

⁴ În acest timp mare paharnic era Vasilie.

⁵ Loc alb.

1630 (7138) ianuarie 10, București.

Leon Tomșa voievod întărește lui Costandin, nepotul lui Avram, ocini la Mircești și Joseni și un scoc de moară la Scurtești.

† Милостією божією, Іу Левн воевода н господинъ вѣсон земле Зггггровлахѣнское, синь великаго н прѣдобраго поконниомъ Іу Шефан воевода. Дават господство ми сїе повелѣніе господства ми слѣдѣ господство ми Костандинное, вѣск Яврамовѣ вт Мѣрчиннѣни н сѣс синови си, еицеѣм Богъ даст, іакоже да мѣ ест вчинѣ с Дѣла Мирчецилор, вѣ сѣдство Бѣзъѣс, али десет сежени за вчинѣ, что ест вна покѣпна Бѣсїю вт вчина господска, покѣпна ест Костандин вт над Бѣсїю синъ Гогоашъ вт Мирчеци, за хѣс <аспри>, вт глава до глава, вт крауцѣ тѣфелор дорн с волован; а вт полю н вт дѣл н вт на шѣла да раздѣлит сѣс дрѣси брати за вчинѣ вколно, еже се хтит изврати над сїн ҃ сежени. И продал ест Бѣсїю, синъ Гогоашъ, вн за добро волю, вѣ дѣнїи Радѣла воевод вѣ на второе ред. И вна ест тогда сведетели, на нме: вт варош Флочи, Юврга банѣл н <вт>¹ Мирчеци, Михнѣ Ги н Костандин н Татѣл н Датко, синъ Данов н Радѣл Гречѣнѣл.

И пак покѣпна Костандин с Дѣла Мирчецин ҃ сежени за вчинѣ вт дѣл Стонкѣв ватах вт над Ялѣла вт Числѣс, за ҃ аспри готови. И вна ест сведѣтели: вт Мирчеци, Татѣл н Михнѣ Ги н Стан вїарюл.

И пак покѣпна Костандин вт над Гогоашъ место колико донде сѣс кола вт дрѣм дорн на пивнице, за ҃ аспри готови. И вна ест сведѣтели: вт Мирчеци, Михнѣ Ги н Татѣл н Стан вїарюл.

И пак покѣпна Костандин вчинѣ с Болдеци, ҃² за сежени вт Жосѣни издол вт Болдеци, али дѣло попек Манотѣв вѣсах, вт полю н вт шѣли н вт вода, али вт Костѣю дорн с Запша, вт над попа Манотѣ синъ Боевлов вт Болдеци, за хѣ҃ аспри готови. И продал ест попа Манотѣ, вн за неговѣс добро волю вѣ дѣнїи Ялѣѣандрѣс воевод, синъ Радѣлов воевод. И вна ест сведѣтели: вт Болдѣци, Татѣл н Івнашко н Фѣрим, сини Татѣлев, н Талпѣ н Михѣла табакѣл н Крѣстѣ цѣлеп н вт Мѣрчиннѣни, Сава Яврам н вт Брѣила, Антон н Никѣла Бо<то>шанѣл.

И пак покѣпна Костандин вт над Рѣдинѣ н вт братїи его к вода Бѣзъѣсловѣ един скок за водницѣс с село с Гкѣртеци, за хѣ҃ аспри готови. И вна ест сведѣтели, на нме³: вт Бѣнчице, Ангел лѣгѣфет н вт Чорѣци, Стонка Чорѣскѣл н вт Прьсков, Крѣчюл н Бѣлан н Брадѣл.

¹ Omis.

² Cifra „чх” scrisă peste un text ras.

³ Pasajul: „И пак покѣпна . . . сведѣтели, на нме „este tăiat cu chinovar și s-a scris deasupra, tot cu chinovar, în românește: „вѣндѣт лѣт вѣл пѣхѣрник”.

И продадоше сѣн више речени людѣ нѣхне учине, уни за нѣхном добро волю и със ѡзнанїа въсѣм мегѣашом ѡт гор издол и ѡт шкрѣст мѣстом и ѡт прѣд господства ми.

Сего радѣ дадохъ съм господство ми слѣгъ господства ми Костандин, вѣск Іврамов, шкоже да мѣ ест учинѣ дѣдѣнѣ и въ шхѣбѣ синовом и вѣшком и прѣвнѣчетом и не ѡт когоже непоколѣенимо, порнзѣмо господства ми.

Сеже оубо и свидѣтелѣи поставихъ господство ми: жѣпан Івѣшко вел бан Кралевскѣи и жѣпан Хриза вел дворник и жѣпан Владѣл вел лѡгѡфѣт и жѣпан Іанак и вел вистѣтар и жѣпан Михо вел спатар и жѣпан Моушат вел столник и жѣпан Конди вел комис и жѣпан Васелѣе вел пѣхарник и жѣпан Іланѣандри вел постѣлник. И исправник, жѣпан Владѣл вел лѡгѡфѣт.

И написахъ азъ, Сѡаре граматик, въ настоѡ градѣ оу Бѣскреце, мѣсеца Генарѣ І дѣни и ѡт Ідама до нинѣ теченїе лѣтом, въ лѣтъ хѣрѣи, а ѡт рождества Христова, хѣл.

† Іѡ Левн вѣвѣвѡда, мѣлостїю божїю, господѣнѣ.

Иѡ Левн вѡвѡвѡда <т. р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Ștefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele lui Costandin, nepotul lui Avram din Mărăcineni și cu fiii săi, cîți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină în dealul Mirceștilor, în județul Buzău, însă zece stînjeni de ocină, ce i-a cumpărat Văsiu din ocina domnească, a cumpărat Costandin de la Văsiu, fiul lui Gogoasă din Mircești, pentru 6200 aspri, din cap în cap, din marginea tufelor pînă în bolovan ; iar din cîmp și din deal și din pădure, să împartă cu alți frați de ocină împreună, care se vor alege pe acești 10 stînjeni. Și a vîndut Văsiu, fiul lui Gogoasă, el de a lui bunăvoie, în zilele lui Radul voievod, în al doilea rînd. Și au fost atunci martori, anume : din Orașul Floci, Iorga banul și <din > Mircești, Mihnea Ghi și Costandin și Tatul și Datco, fiul lui Dan și Radul Greceanul.

Și iar a cumpărat Costandin în dealul Mircești 2 stînjeni de ocină din partea lui Stoica vătaf de la Albul din Cislău, pentru 400 aspri gata. Și au fost martori : din Mircești, Tatul și Mihnea Ghi și Stan vieriul.

Și iar a cumpărat Costandin de la Gogoasă loc cît merge cu carul din drum pînă la pivniță, pentru 400 aspri gata. Și au fost martori : din Mircești, Mihnea Ghi și Stan vieriul.

Și iar a cumpărat Costandin ocină în Boldești 90 ¹ de stînjeni, de la Joseni, din jos de Boldești, însă partea popii Manotă toată, din cîmp și din pădure și din apă, însă de la Costeni pînă la Zapșa, de la popa Manotă, fiul lui Bobul din Boldești, pentru 1400 aspri gata. Și a vîndut popa Manotă, el de a lui bunăvoie, în zilele lui Alexandru voievod, fiul lui Radul voievod.

¹ „90” scris peste un text ras.

Și au fost martori : din Boldești, Tatul și Ionașco și Efrim, fiii lui Tatul și Talpă și Micul tabacul și Cirstea gelepul și din Mărăcineni, Sava Avram și din Brăila, Anton și Nicula Bo <to >șanul.

Și iar a cumpărat Costandin de la Rădiche și de la frații lui în apa Buzăului un scoc de moară în sat în Scurtești, pentru 1800 aspri gata. Și au fost martori, anume¹ : din Băncești, Anghel logofăt și din Ciorăști, Stoica Ciorăscul și din Pîrscov, Crăciul și Bălan și Bradul.

Și au vîndut acești mai sus-ziși oameni ocinele lor, ei de a lor bunăvoie și cu știrea tuturor megiașilor din sus și din jos și dimprejurul locului și dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat și domnia mea slugii domniei mele lui Costandin, nepotul lui Avram, casă-i fie ocină, dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea : jupan Ivașco mare ban al Craiovei și jupan Hriza mare vornic și jupan Vladul mare logofăt și jupan Ianachi mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Mușat mare stolnic și jupan Condi mare comis și jupan Vasilie mare paharnic și jupan Alixandri mare postelnic. Și ispravnic, jupan Vladul mare logofăt.

Și am scris eu, Soare gramatic, în cetatea de scaun, în București, luna ianuarie 10 zile și de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7138, iar de la nașterea lui Hristos, 1630.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.
Io Leon voievod <m. p.>

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, X/8.

Orig., perg. (36 × 49), pecete timbrată.

Cu o trad. din 1850; altă trad. ibidem, ms. 172, f. 279.

7

1630 (7138) ianuarie 10, București.

Leon Tomșa voievod scutește de dări postlușnicii episcopiei de Buzău numai „să lucreze” și să fie „de ajutor și de postlușanie” episcopiei.

† Милостію кожїю, Іу Левн воєвода и господинъ, синъ покойномъ Іу Ціфан коєвода. Дает господство ми сїн повелїніе господства ми свинтеи еписупїи și цинстїтului, преалуминатул пãrintelui nostru chir Efrim piscupul de Buzău, ca

¹ Pasajul : „Și iar a cumpărat Costandin de la Rădiche . . . martori, anume “este șters cu roșu în document și s-a scris deasupra, tot cu roșu, în românește : „vîndut lui vel peharnic”.

să-i fie în pace poslușnicii ce sînt înprejurul sfintei episcopii strînși, niște săraci, unii de pre în Moldova, alții de în Brăilă, alții de pre într-altă parte, să aibă pace de bir și de galbenu și de osluhă și de cătră județul cu 12 pîrgari și de cătră călărași pentru caii de olac și de toate slujbele și mîncăturile cîte sînt preste an în țeara domnii mele. Însă care va fi moldoveanu, el să aibă a-și daré birul moldovenesc, iar care nu va fi moldoveanu, să aibă bună pace de toate, cum scrii mai sus.

Pentru că i-am ertat domnia mea, să fie în pace de toate, cum scrii mai sus, pentru sfînta episcopie, căce iaste arsă și stricată, ca să lucréze și să direagă, să fie de ajutor și de poslușania sfintei piscupii. Pentru că am văzut domnia mea și cartea a răposatului Radul voevod și cartea fiuu său Alexandru voevod și cartea lu Alexandru voevod, feciorul lu Pliiaș voevod, de pace și de răpaos. Așijderea și domnia mea încă am întărit și am înnoit mila și ertăciunea altor domni, pre tocmeală, cum scrii mai sus, ca să poată fi de ajutor și de poslușanie sfintei episcopii de toate ce vor trebui. Derept acéia, să aibă bună pace de toate, cum scrie mai sus, că cine-i¹ va învălui certare va avea. Инако да нѣст, по рѣч господства мн.

И исправник, сам рѣч господства мн.

Писъ Бѣхурциѣ, мѣсеца генаріе ѿ дъни, въ лѣтъ хѣрлн.

† Іу Левн воевода, милостію божію господинь.

Іу Левн воевода <т. р.>

Bibl. Acad., CXXIV/148.

Orig., hirtle (30,5 × 21), pecete mică aplicată.

Copie la Arh. St. Buc., ms. 171, f. 28.

8

1630 (7138) ianuarie 10, București.

Leon Tomșa voievod întărește lui Gorgan fost mare spătar și soției lui, Stana, satul Golești, jud. Mușcel și Pădureți, în urma unei judecăți.

† Милостію божію, Іу Левн воевода и господинь въсон земли Хггровлад-Хинскоѣ, синь великаго и прѣдобраго, покойнаго Іу Шефан воевода. Дават господство мн сѣе повеленіе господства мн почтѣнномаѣ правителю господство мн жѣпан Горган бнвшеѣ бѣа спатар и житѣлинецъ его, Станек и със синовн нѣх, елицем Богъ при-

¹ În text : nice-l.

пѣстит, ѡкоже да мѡ ест <с>ело Голещїи ѡт сѣдство Мшш<чел> н Падс<рец> вѣс село сѣс вѣсом Хотаром н сѣс вѣснѣ вечнїи н сѣс вѣс Ходоком ѡт поля н ѡт шѡла н ѡт вода н ѡт дѣла сѣс виноградїе н сѣс вечннїи н ѡт сѣдалище селов ѡт посеѡа варе баника се Хтит нзберат ѡт над вѣс Хотаром, занеже того село Голещїи више пис, ѡн ест вїѡ за дѣдїнѡ, ѡбаче два дѣлн Ывашков дворник, а трѣтаго дело бїло ест сестрам си жѡпанницев . . . . .¹, что нѣ ест бїла дал матерам си жѡпанница . . . . .¹ преке.

И потом, къда ест бїла при днїе Йлеѡандрс воєвод, синѣ Нлїаш воєвода, а егѡменѡ Мелентїе ѡт свѣта монастыр Йрцешѡ, он вѣзавнгох пренїе сѣс егѡменѡ Оанасїе ѡт свѣта монастыр Храм свѣта тронцѣ ѡт варош Бѡксреци, радї село Домнещїи, по врѣме когда вїст жѡпан Горган спатар затворен ѡт Йлеѡандрс воєвод. Таже егѡмена Мелентїе, ѡн ест нзваднл нѣкое кнїги вѣтлїи ѡ днван, ѡт при днїе Бѣсаравѡ воєвод, за р лѣт, тере сѡт вѣзавнл село Домнещїи ѡт на свѣта монастыр Свѣтаа Тронцѣ н нѣст подрѣжала никогдаже. И егѡменѡ Танасїе вѣзел ест сѣли, Голещїи радї село Домнещїи н сице реклѣ ест пред Йлеѡандрс воєвод ѡ днван, како ест бїла дал Мнїчѣ воєвод ѡ рѡкс Ывашков дворник хѣ за жнати новци, да нѣ проленитї ѡ Зггорска земле, да нѣ сѣтворит жнати, а ѡн нѣ ест келтовал. И потом, жѡпан Горган спатар, ѡн, елмаже ест нзлѣзнл ѡт затворенїе, сѣпрѣше се за лицѡ пред Йлеѡандрс воєвод сѣс егѡменѡ Танасїе ѡт Свѣта Тронцѣ радї сѣлѡ Голещїи ѡ два днванове н вѣс ѡстал калѡгерїи ѡт Свѣтаа Тронцѣ ѡт закон. <И> вндѣх господство ми н кнїг Йлеѡандрс воєвод за ѡстанк. И вѣзавнл ест Горган спатар село Голещїи пакнже на рѡкс его.

И потом, къда ест бїла сѣда къ днїе господства ми, пакн ест прншел калѡгерїи ѡт Свѣтаа Тронцѣ пред господства ми ѡ днван, тере сѣпрѣше се за лицѡ сѣс почѣтеннаго правнтел господства ми жѡпан Горганѡ спатар радї село Голещїи н сѣпрѣше се н егѡменѡ Мелентїе ѡт свѣта монастыр Йрцеш сѣс егѡменѡ Танасїе ѡт Свѣта Тронцѣ радї село Домнещїи. Вѣ том господство ми сѣлм гледлѣ н сѣднїлом по правѡ н по закон, кѡпноже сѣс вѣснѣ ми частнтнлн правнтелїи господства ми н добре сѣлм истннствовал господство ми сѣс вѣс днваном, како село Голещїи, ѡно ест бїло за дѣдїно Ывашков дворник, а село Домнещїи, ѡно ест бїло жѡпанницев Саниек дворничѣса Ывашков дворник, ннна за дѣдїнѡ, дал преку ѡт роднтел ен. И сїи више речени новци келтовал нѣ ест н глдел жѡпанница Саниа дворничѣса ешеже по сѣмрѣти мѡж ен Ывашков дворник. И бїли сѡт вѣзавнл Мнїчѣ воєвод многе дѣдїне жѡпанницев Саниек дворничаса что ест нмал за преку сѣла н ацигани радї тѣх новци хѣ за згн. Таже ест вѣзавнл Мнїчѣ воєвод н село Домнещїи н помнловал ест по свѣтаа монастыр Храм свѣтаа тронцѣ.

Вѣ том господство ми сѣлм дал село Голещїи жѡпанѡ Горганов спатар, да есдї пакнже на рѡкс его н жѡпанницевѡ его Станек спѣтѣрѣса, како ест бїла н ѡт прѣжде врѣме, <а> село Домнещїи да есдет пак на Свѣта Тронцѣ, како ест бїла дал ѡт поконннаго Мнїчѣ воєвод. И егѡменѡ Мелентїе ѡт Йрцеш нѣст нмал ннедна трѣбѡ сѣс село Домнещїи, ннже Свѣта Тронцѣ сѣс село Голещїи. Таже

¹ Loc alb 2 cm.

ест шстал калѣгерѣи шт Свѣта Троицѣ шт закон и шт сѣжденїе шт предъ гос-
подства ми.

<С>его радї господство ми ѣзѣхомъ въсѣхъ книгове шт калѣгери надъ селомъ
Голещїи и дадохъ господство ми почтенномъ правителю господства ми жѣпанъ Горганъ
спатаръ и жѣпанїцевъ его Станевъ спѣтърѣса, ꙗкоже да емъ <с>еломъ Голещїи съсъ въсъ
Хотаромъ и съсъ вечнїи и съсъ въсъ Ходокомъ шчинѣ, дѣдино и въ шхѣбѣ синовомъ
и вѣскомъ и прѣвѣнчетомъ и не шт когождо непоколѣбимо, поризмо господства ми.

<С>еже ѣбо и свидѣтелїе поставѣемъ господство ми: жѣпанъ Ъвашко велъ велъ
Кралевскїи и жѣпанъ Хризѣ велъ дворникъ и жѣпанъ Бладѣла велъ лшгофетъ и жѣпанъ
Ѣнаки велъ вистїтаръ и жѣпанъ Мїхо велъ спатаръ и Мїшатъ велъ столникъ и жѣпанъ Конда
велъ комисъ и жѣпанъ Басилїе велъ пѣларникъ и жѣпанъ Ълѣѣандри велъ постелникъ. И
исправникъ, Бладѣла велнкїи лшгофетъ.

И написахъ азъ, Пѣпѣдатъ лшгофетъ, въ настола градѣ Бѣскѣрици, мѣсеца генарїе
Ѣ дѣни и шт Ъдала даже до нинѣ въ сего писанїе лѣтомъ, въ лѣтъ хѣрлїи, а шт
рождества Христова хѣхїи.

† Ъвъ Мѣвнъ вѣвѣвѣда, мїлостїю божїю, господинь.

Ъвъ Мѣвнъ вонвода <т. р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod și domn a toată țara
Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Ștefan voievod.
Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al
domniei mele jupan Gorgan fost mare spătar și soției lui, Stana și cu fiii
lor, cîți Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie satul Goleștii din județul Mușcel
și Pădureț, tot satul cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul din
cîmp și din pădure și din apă și din dealul cu vile și cu vecini și din vatra
satului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul, pentru că
acel sat Goleștii mai sus-scris, el a fost de moștenire, însă două părți ale lui
Ivașco vornic, iar a treia parte a fost a surorii sale, a jupaniței . . .¹,
pe care i-a dat-o mama sa, jupanița . . .¹, zestre.

Iar după aceea, cînd a fost în zilele lui Alexandru voievod, fiul lui
Pliiaș voievod, egumenul Melentie de la sfînta mănăstire Argeșul a ridicat
pîră cu egumenul Tanasie de la sfînta mănăstire hramul sfînta troiță
din orașul București pentru satul Domneștii, pe vremea cînd au fost jupan
Gorgan spătar închis de Alexandru voievod. Astfel egumenul Melentie,
el a scos niște cărți vechi în divan, din zilele lui Basarab voievod, de 100 de
ani, de a luat satul Domneștii de la sfînta mănăstire Sfînta Troiță și n-a
ținut niciodată. Iar egumenul Tanasie a luat satul Goleștii pentru satul
Domneștii și așa a spus înaintea lui Alexandru voievod în divan că a dat
Mihnea voievod în mîna lui Ivașco vornic 2000 de galbeni bani, să-i schim-
be în țara Ungurească, ca să-i facă galbeni, iar el i-a cheltuit. Iar după
aceea, jupan Gorgan spătar, el, dacă a ieșit din închisoare, s-a pîrît de față

¹ Loc alb.

înaintea lui Alexandru voievod cu egumenul Tanasie de la Sfinta Troiță pentru satul Goleștii în două divane și au tot rămas călugării de la Sfinta Troiță de lege. Și am văzut domnia mea și cartea lui Alexandru voievod de rămas. Și a luat Gorgan spătar satul Goleștii iar la mina lui.

Iar după aceea, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iarăși au venit călugării de la Sfinta Troiță înaintea domniei mele în divan, de s-au pîrit de față cu cinstitul dregător al domniei mele jupan Gorgan spătar pentru satul Goleștii și s-au pîrit și egumenul Melentie de la sfinta mănăstire Argeș cu egumenul Tanasie de la Sfinta Troiță pentru satul Domneștii. Întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, împreună cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și bine am adevărit domnia mea cu tot divanul că satul Goleștii, a fost de moștenire al lui Ivașco vornic, iar satul Domneștii, el a fost al jupaniței Elina, vorniceasa lui Ivașco vornic, al ei de moștenire, dat zestre de părintele ei. Și acești mai sus-ziși bani i-a cheltuit și i-a mîncat jupanița Elina vorniceasa chiar după moartea soțului ei Ivașco vornic. Și a luat Mihnea voievod multe dedine ale jupaniței Elina vorniceasa, pe care le-a avut de zestre, sate și țigani, pentru acei bani, 2000 de ughi. Deci a luat Mihnea voievod și satul Domneștii și a miluit pe sfinta mănăstire hramul sfinta troiță.

Întru aceasta, domnia mea am dat satul Goleștii jupanului Gorgan spătar, să fie iarăși la mina lui și a jupaniței lui, Stana spătăreasa, cum a fost și dinainte vreme, iar satul Domneștii să fie iar la Sfinta Troiță, cum a fost dat de răposatul Mihnea voievod. Iar egumenul Melentie de la Argeș n-a avut nici o treabă cu satul Domneștii, nici Sfinta Troiță cu satul Goleștii. Astfel au rămas călugării de la Sfinta Troiță de lege și de judecată dinaintea domniei mele.

De aceea, domnia mea am luat toate cărțile de la călugări pe satul Golești și le-am dat domnia mea cinstitului dregător al domniei mele jupan Gorgan spătar și jupaniței lui, Stana spătăreasa, ca să le fie satul Goleștii cu tot hotarul și cu vecinii și cu tot venitul ocină, dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea : jupan Ivașco mare ban al Craiovei și jupan Hrizea mare vornic și jupan Vladul mare logofăt și jupan Enachi mare vistier și jupan Miho mare spătar și Mușat mare stolnic și jupan Conda mare comis și jupan Vasilie mare paharnic și jupan Alexandri mare postelnic. Și ispravnic, Vladul mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun București, luna ianuarie 10 zile și de la Adam pînă acum la această scriere cursul anilor, în anul 7138, iar de la nașterea lui Hristos, 1630.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.
Io Leon voievod <m. p. >

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., CLVII/147.
Orig., hîrtie (43 × 29), pecete timbrată.
Trad. la Bibl. Acad., XXIX/133.

9

1630 (7133) ianuarie 10, București.

Leon Tomșa voievod apără de rumânie pe Mihail, Brătîn și Oancea din Frătești.

† Милостію божію, Їу Леон воєвода и господинъ, синъ покойнаго Їу Цешан воєвода. Дават господство ми сїе повеленіе господства ми acestor oameni, anume Mihăilă și frate-său Brătîn și Oancei, ce au fost rumâni jupînesei Voicăi și lu Staico peharnic Rudeanul de în Frătești, ca să fie de acum în pace și slobozi de rumânie, ei și feciorii lor, de cătră cinstitul boiarinul domnii méle jupan Trufanda biv vel vistier și de cătră feciorii lui, mai mult val să n-aibă.

Pentru că acești oameni ce scriu mai sus, ei ai cui au fost rumâni, se-au scumpărat de rumânie de la stăpînii lor, încă în zilele Radului voevod. Iar cîndu iaste acum, Trufanda vistier și soacră-sa, jupîneasa vistiereasa, fata lui Pană vistier, ei vor să-i rumânească căci au ocină și rumâni în Frătești.

Derept acéia, domnia mea am judecat și am dat lui Mihail și lu Brétinu și Oancei, ca să fie în pace de rumânie de cătră jupan Trufanda vistier și de cătră soacră-sa, mai multă treabă cu acești săraci să n-aibă, ce să fie nește oamini slobozi, căci nu le sînt rumâni, nici au treabă cu ei. Iar ei unde vor lăcui, ori în ce loc, să-și dea birul și dajdea cu satul, că așa iaste învățătura domnii méle, mai mult bîntuială de rumânie să n-aibă. Ниже да нѣст, по реч господства ми.

И исправник, сам реч господства ми.

Пис с Бѣскреци, мѣсеца генаріе 1̄ дѣни, въ лѣт 7133.

† Іу Леон воєвода, милостію божію, господинъ.

Іу Леон воєвода <m. p.>

Bibl. Acad., LVIII/18.
Orig., hîrtie (30 × 21), pecete timbrată.
EDIȚII. Bianu, *Doc. rom.*, 170—171.

1630 (7138) ianuarie 10, București.

Leon Tomșa voievod întărește m-rii Sfînta Troiță <Radu Vodă> un loc în București, „unde a fost palanga care a făcut-o Sinan pașa”, scutind de dări și slujbe pe oamenii care se vor așeza acolo.

† Милостію божією, Іу Левн воєвода и господинъ вѣсон землѣ Уггровла-Хинское, синъ великаго и прѣдобраго, поконникомъ Іу Цефан воєвода. Дават господство ми сѣе повеленіе господство ми свѣтломъ, вожестенѣн монастыр нарицаемаго Храм Свѣтла Троицъ, таже ест издол варошъ Бѣкѣрци и штицъ егѣлина Фанасіе и вѣсѣм инноком елицн жнѣщцѣмъ въ шентѣли тоє, такоже да мѣ ест свѣтѣн монастыр више пис еднн место издол варошъ Бѣкѣрци, что ест кѣд свѣта монастыри, нгдѣже ест паланга еже сѣт били сътворилъ Синан паша при дѣніе Милана воєвод. Или да се знает: шт крѣста Ицифанов нзгор шт кѣдѣ дрѣже паланка ѣ дол, по нѣст Бѣкѣрцилор, дорн ѣ въ Хотарѣ Гречилор и шт нѣст Бѣкѣрцилор ѣ долни, дорн ѣ Дѣлѣовница и шт палангѣ ѣ дол, дорн пак ѣ Дѣлѣовницѣ, понеже того место више пис, шн ест бнл за дѣдѣно свѣтѣн монастыр дал и даровал шт поконникаго, стараго Пелеѣандрѣ воєвод на свѣта монастыр Храм Свѣтла Троицѣ, таже ест бнл сътворилъ и съзнждет шт господство емѣ шт темеліе, такоже да есѣдѣ свѣтломъ монастыр того место за дѣдѣно и скрѣпленіе и господство емѣ, вѣчноє вѣспоминаніе.

И видѣхъ господство ми и книгѣ поконником, стараго Пелеѣандрѣ воєвода и книгѣ Милнек воєвод и Хрисѣвѣл Пелеѣандрѣ воєвод, синъ Илѣмш воєвод, шт испрѣво ред и Хрисѣвѣл Радѣла воєвод и Хрисѣвѣл синѣ си Пелеѣандрѣ воєвод, и книгѣ пакнже Пелеѣандрѣ воєвод, съна Илѣмш воєвод, въ на второе ред за господство, въ лѣт хѣрѣл, сътворене за мнѣл едннѣ по единоє и оутѣрѣждене съє великоє клѣтѣо над того место и дѣдѣнѣ, како ѣ ест бнл миловал въ свѣта монастыр, Храм Свѣтла Троицѣ.

Таже, кѣда ест бнл съдѣ, въ дѣніе господства ми, ако даровал мѣ ест господѣ Богѣ и чѣститомъ царю съє господствѣмъ и съє скриптрѣмъ землѣ Влашкоє, а господство ми вишеє съм поновѣлом и помилѣвал и штерѣднѣлом книгѣмъ и Хрисѣвѣлѣ шѣемъ господари и над сѣл книгѣмъ господства ми, како ест бнл и шт прѣжде врѣме и съм дал и господство ми того место више пис, такоже да ест свѣтѣн монастырѣ Храм Свѣтл Троицѣ дѣдѣно въ вѣкн, како ест више пис. Барѣ кое чѣловекѣ Хокет прѣвѣвати над того место више рѣхъ любо бити вѣлхъ любо грѣк любо срѣбнн любо арѣмаш любо молдовѣн, вѣрѣ что чѣловекѣ Хокет бити чюжда пришел шт през Дѣнак или шт въ иннастранно, вѣснхъ да ест оутѣрѣженн и процѣнн за ѣзвѣмствѣзаніе и за кѣвѣл и за сѣно и за вол и за сѣхѣ шѣцѣ и за кон господскѣ и за мѣд и за восок и за шгн и за шпѣчннѣши и за работ господскѣ и волѣрскѣ и за вѣнѣрнч и за пѣлѣрннчѣе и за пчѣлноє днжмѣ и за горѣнна свином

и вещам и шт кони за влак и за сваке дажбоке и шажденіе, коланко сѣт през лѣто въ землѣ господство ми и здѣ ѡ карош Бѣжсрѣци, за ништо бантованіе да не имат ница, <п>онеже ю сѣм простиа господство ми, како сѣт биа процени и шт нини господары, такоже нѣ сѣм простиаком и господство ми за вѣсѣ внише речене даже, нѣ тѣчю да помагает по господство ми на бирѣа за Харач чѣститомѣ царю, шваче сѣс . . . . .¹ жити въ един годни, али да имат платитиси . . . . .¹ жити на свѣти Гевргіе, а дрѣги . . . . .¹ житі на свѣти Дмитрій. И бирѣа на что се подобает внише речен, да донесит шни самн ѡ вистіерѣа господство ми, понеже сице сѣм сѣтворѣаком и господство ми ѡстроеніе сѣш нимн шт пред вѣс дневном господство ми, дондеже Хокю бити господство ми въ господство и ѡ живот господства ми, тѣчѣе да ест за трѣбѣш и за послѣшаніа <свѣ>²тѣи монастыр Свѣта Троица, которѣи се хоцет бити Хранитѣ над того мѣсто свѣтѣи монастыр, како ест внише пис.

Щеже и заканнаніе поставлѣем: по шшѣствію господство ми, кого изберет господь Богъ бити господарь и владалецъ земли Блашкоѣ или шт сръдичнаго плода господство ми или шт сѣродник наши или, по грѣсѣл наше, или шт нинно плѣмѣник, да аще почитет и поновит и ѡтвердѣит сѣе книга господство ми, того господь Богъ да га почитет и да сѣхранит въ господствѣа его, а въ вѣдѣшихъ вѣцѣахъ душа его. И аще аще не почитет и не поновит и не ѡкрѣпит сѣю книгѣ господство ми, анѣ попереет и разорет и исхлѣбит, того да ест трѣклѣт и анавѣма и аѡсресан шт тѣи свѣти штѣци еже соут въ Некии и да имат частію сѣс Ісѣа и сѣс Ірѣа на един мѣсто и сѣс ниними невѣрнѣи Ісѣен.

Сеже оубо и свидѣлѣи поставлѣем господство ми: жѣпан Івашко вел бан Кралевскій и жѣпан Хриза великїи дворник и жѣпан Бладѣа вел лугофет и жѣпан Ёнаки вел вистіар и жѣпан Мило вел спатар и жѣпан Мѣшат вел столник и жѣпан Конда вел комис и жѣпан Баснаѣ вел пѣхарник и жѣпан Ялѣадри великїи постѣлник. И исправник, жѣпан Бладѣа вел логофет.

И написах аз, Лѣгѣдат логофет, въ настоли граду Бѣжсрѣци, мѣсеца генаріе 7 дѣни и шт Ядама до нинѣ текѣшим лѣтом, въ лѣт хѣран, а шт рождество Христово, хѣл.

† Іw Лѣви кѣкѣвада, мѣлостію божію, господниѣ.

Іw Лѣви кѣкѣвада <т. р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Ștefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri ce se cheamă hramul Sfinta Troiță, care este din jos de orașul București, și părintelui egumen Thanasie și tuturor monahilor cîți viețuiesc în lăcașul acela, ca să-i fie sfintei mănăstiri mai sus-scrise un loc din jos de orașul București, care este lângă sfinta mănăstire, unde este palanga care a fost făcut-o Sinan pașa, în zilele lui Mihail voievod. Însă să se știe :

¹ Loc alb.

² Loc rupt.

de la Crucea lui Iștvan, din sus, de unde ține palanca în jos, pe drumul Văcăreștilor pînă la hotarul Grecilor și din drumul Văcăreștilor în jos, pînă la Dîmbovița și de la palanga în jos, pînă iarăși la Dîmbovița, pentru că acel loc mai sus-scris, el a fost de moștenire al sfintei mănăstiri, dat și dăruit de răposatul, bătrînul Alexandru voievod la sfînta mănăstire hramul Sfînta Troiță, care a fost făcută și zidită de domnia lui din temelie, ca să fie sfintei mănăstiri acel loc de moștenire și întărire, și domniei lui veșnică pomenire.

Și am văzut domnia mea și cartea răposatului, bătrînului Alexandru voievod și cartea lui Mihnea voievod și hrisovul lui Alexandru voievod, fiul lui Iliaș voievod, din primul rînd și hrisovul lui Radul voievod și hrisovul fiului său Alexandru voievod, în al doilea rînd de domnie, în anul 7137, făcute de milă unul după altul și întărite cu mare blestem pe acel loc și dedină, cum l-a miluit la sfînta mănăstire hramul Sfînta Troiță.

Astfel, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, dacă m-a dăruit domnul Dumnezeu și cinstitul împărat cu domnia și cu schiptrul Țării Românești, domnia mea încă am înnoit și am miluit și am întărit cărțile și hrisoavele acestor domni și pe această carte a domniei mele, cum a fost și de mai înainte vreme și am dat și domnia mea acel loc mai sus-scris, ca să fie sfintei mănăstiri hramul Sfînta Troiță dedină în veci, cum este mai sus scris. Oricare om va trăi pe acel loc mai sus-zis, sau fie vlah sau grec sau sîrb sau arbănaș sau moldovean, oricare om străin ar fi venit de peste Dunăre sau din altă parte, toți să fie în pace și iertați de împrumut și de găleată și de fin și de bou și de oaie seacă și de cal domnesc și de miere și de ceară și de ughi și de opăcinași și de lucrul domnesc și boieresc și de vinărici și de păhărnicie și de dijma de stupi și de gorștina porcilor și a oilor și de cai de olac și de toate dăjdiile și mîncăturile cîte sînt peste an în țara domniei mele și aici în orașul București, de la nimeni turburare să nu aibă nimic, pentru că i-am iertat domnia mea, cum au fost iertați și de alți domni, tot așa i-am iertat și domnia mea de toate mai sus-zisele dăjdii, ci numai să ajute pe domnia mea la birul de haraci al cinstitului împărat însă cu . . . ¹ galbeni într-un an, însă să aibă a-și plăti . . . ¹ galbeni la sfîntul Gheorghe, iar alți . . . ¹ galbeni la sfîntul Dimitrie. Și birul lor ce le revine, mai sus zis, să-l ducă ei singuri la vistieria domniei mele, pentru că așa am făcut și domnia mea întocmire cu ei înaintea a tot divanul domniei mele, pînă ce voi fi domnia mea în domnie și în viața domniei mele, numai să fie pentru treaba și pentru ascultarea sfintei mănăstiri Sfînta Troiță, cîți se vor hrăni pe acel loc al sfintei mănăstiri, cum este mai sus-scris.

Încă și blestem punem : după plecarea domniei mele, pe cine-l va alege domnul Dumnezeu să fie domn și stăpînitor în Țara Românească sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau, după păcatele

---

¹ Loc alb.

noastre, din alt neam, dacă va cinsti și va înnoi și va întări această carte a domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească în domnia lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui. Iar dacă nu va cinsti și nu va înnoi și nu va întări această carte a domniei mele, și o va călca și o va rupe și o va strica, acela să fie de trei ori blestemat și anatema și afurisit de 318 sfinți părinți, care au fost la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie la un loc și cu alți necredincioși iudei.

Iată dar și martori punem domnia mea : jupan Ivașco mare ban al Craiovei și jupan Hriza mare vornic și jupan Vladul mare logofăt și jupan Enachi mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Mușat mare stolnic și jupan Conda mare comis și jupan Vasilie mare paharnic și jupan Alexandri mare postelnic. Și ispravnic, jupan Vladul mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun București, luna ianuarie 10 zile și de la Adam pînă acum ani curgători în anul 7138, iar de la nașterea lui Hristos 1630.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Leon voievod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XXXI/8.

Orig., hîrtie (42,5 × 28), pecete timbrată.

Cu o trad. din 1744 ; alte traduceri ibidem, ms. 256, f. 65 v — 66 și Bibl. Acad. XI/15 și ms. 4985, f. 38.

11

1630 (7138) ianuarie 11, București.

Leon Tomșa voievod întărește scutirea de dări a satului Cetățele, jud. Ialomița, slobozie a lui Ianache fost mare postelnic în Moldova.

† Милостією божією, Іу Левн воєвода и господинъ вѣсон земли Зггггровладѣтискон, синъ великаго и прѣдобраго, поконникомъ Іу Шефен воєвода. Дакат господство ми сїю повѣленіе господство ми почътенномъ и вѣрнаго болером господства ми жспан Енаки вившехъ вѣл постелникъ земли Молдавскою, виск жспан Скрълет, іакоже да мѣ ест нѣгово село, на имѣ Четъцѣлане, вт сѣдство Ілоамницен, в мирно и свободно за кѣблю и за сѣно и за вол и за сѣхо вецъ и за конь и за мѣд и за восок и за сзанимствоканїи и за подводѣ и за стѣце и за бани вт сѣдство и за вѣ за сѣлю и за работ господскъ и за коне за влѣк и за стзке іаденїи и работе и сѣжбе и дрѣге дажбе дровне, колице сѣт през лѣт сквозѣ земли господство ми, понеже того село Четъцѣлане вивше пис вил ест покопна за почътнаго жспан Енаки постелник.

И кѣда ест била въ дѣни Ялѣксандрѣ воєвода, синѣ поконниомѣ Радѣла воєвода, поробиле ест Тѣтарѣи въснѣ вечниѣи ѡт село, тере ест ѡстал село пѣста, без людѣе, нечесоже развѣ тѣчѣю ѡчина пѣста.

Таже, кѣда ест била нинѣ, въ при дѣни господства ми, а жѣпан Еники постелник, ѡн ест сѣтворил кѣшли, глаголемѣи кошаре, над ѡчина его ѡт Четѣцѣле, да ю ест за добиток и за скот. И донесиле сѣт рѣси и молдовѣни, тѣждѣи людѣе, без дажде, те нѣ ест поставил тамо на тѣх кѣшли, да имат битѣ тѣчѣю за смотренѣе скотом. Въ том, господство ми видѣвѣ един село іакоже ест ѡстал пѣсто и ест на полю ѡ пѣстѣитѣте и по тамѣ близ дрѣги сила нѣ сѣт и како сѣдрѣжѣте и чѣловеци занѣ вѣхѣе и тѣхаре по дрѣмѣре, над того мѣсто, а господство ми смотрил сѣм кѣпноже сѣс въсѣл правитѣлѣи болѣре господство ми, како една да бѣде и раде паза хорек въ тоѣ стране, дрѣга не въсѣхотѣхом ниже господство ми да и ѡставитѣ без дажде, анѣ сѣм сѣтворил господство ми ѣстроенѣе сѣс нѣ ѡт прѣд дѣваном господства ми и ѡт прѣд въсѣми чѣститѣми правитѣлю господство ми, почто раде сѣт чюждѣе людѣе ѡт дрѣга земле, іакоже да даст дан сѣс растрѣгом над лѣт, іакоже да помагант и ѡни на николю хорѣни господство ми, на бирюл за харач, да давати въ един годни ѡги мѣ, ѡбачѣ да имат платитѣ кѣ житѣ на свѣти Гѣвргѣе, а дрѣги кѣ житѣ на свѣти Димитрѣе. И бирюл нам, что се подобит више речени, да донеситѣ ѡни сами оу вѣстѣтарѣа господство ми, понеже нѣ, ест сѣм простихом господство ми за сѣе више речене дажде, а дрѣго ница бантованѣе да не имат, занѣже сице сѣм сѣтворѣхом господство ми ѣстроенѣе, како ест више пис, дондеже хокѣ бити господство ми въ господство и въ животѣе господство ми.

Понеже видѣхом господство ми и книга Іѡ Ялѣксандрѣ воєвода, синѣ поконнаго Іѡ Сѣлѣаш воєвода, сѣс заклинанѣи; таже и господство ми сѣм помновил и ѣтверѣдѣле сѣю книга господство ми по сѣе више речене село Четѣцѣлѣле, како ест била и ѡт прѣжде.

И ещѣже заклинанѣе поставѣлѣм господство ми: по ѡшѣстѣѣе господство ми, кого извѣрет господѣ Богѣ битѣ господарѣ Блѣшкою земли или ѡт срѣдичнаго плода господство ми или ѡт сѣродника наше или, по грѣсе наше, или ѡт иноплеменик, да аще почѣтет и оутѣрѣдетѣ сѣю книга господство ми, того господѣ Богѣ да га почѣтет и ѣтверѣдетѣ и сѣхранѣте въ господствѣе его, а въ вѣдѣщи вѣцѣх, дѣша его. И ащѣлиже ни почѣтит и не поновит и не ѡкрѣпит сѣю книгѣ господство ми, того господѣ Богѣ да не почѣтит и не сѣхранит и не ѣтверѣдетѣ въ господствѣе его, а не въ вѣсѣдещѣи вѣцѣх дѣше его. И коѣ чѣловѣк хокѣт разорит и поперит и исѣбѣит сѣи книгѣ, того господѣ Богѣ да га разорит и поперит и распѣт заѣ телом его и а въ вѣдѣщи вѣцѣх дѣша его и да ест трѣклет и анаѣма и аѣѣрѣсан ѡт тѣи свѣти ѡтѣце, еже въ Нѣкѣи и да имат чѣстѣю сѣс Іѡда и сѣс Іѡѣм и сѣ нимѣ невѣрнѣи Іѡден, иже възѣпише над крѣвѣе господа Бога спаса нашего Іѣсѣа Христа и рѣкѣт: „възѣми, възѣми, распѣни его“, крѣвѣе его над нѣх и на чѣдѣ нѣ, ест, бѣдит въ вѣки, вѣком, аминѣ.

Сеже ѡбо и стѣвидѣлю поставѣлѣм господство ми: жѣпан Хриза великѣи дворник и жѣпан Владѣлѣ великѣи логофѣт и жѣпан Еникѣ вел вѣстѣтар и жѣпан Мѣхѣ вел спѣтар и жѣпан Мѣшат вел столник и жѣпан Конди вел колѣис и жѣпан Василѣе вел пѣхарник и жѣпан Ялѣксандре вел постелник. И исправник, Владѣлѣ великѣи логофѣт.

И писах аз, Стопка логофет, въ настоини градѣ Бѣкерици, мѣсеца генаріе
дѣ дни, шт ѿдама до нинѣ текъци лѣти в лѣт хъран.

† Іу Левн квервада, мѣлостію кожю господинь.

Иу Левн кверода <т. р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Ștefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului și credinciosului boier al domniei mele jupan Enachi, fost mare postelnic al țării Moldovei, nepotul jupanului Scărlat, ca să-i fie satul lui, anume Cetățelele, din județul Ialomiței, în pace și slobod de găleată și de fiu și de bou și de oaie seacă și de cal și de miere și de ceară și de împrumut și de podvoade și de stejie și de bani de județ și de berbeci de sulgiu și de lucrul domnesc și de cai de olac și de orice mîncături și munci și slujbe și alte dajdii mărunte, cîte sînt peste an prin țara domniei mele, pentru că acel sat Cetățelele, mai sus-scris, a fost cumpărat de cinstitul jupan Enachi postelnic.

Iar cînd a fost în zilele lui Alexandru voievod, fiul răposatului Radul voievod, au robit tătarii pe toți vecinii din sat, de a rămas satul pustiu, fără oameni, nimeni în afară numai de ocina pustie.

Astfel, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, jupan Enachi postelnic a făcut cișle, ce se cheamă coșare, pe ocina lui din Cetățele, ca să-i fie pentru dobitoace și pentru vite. Și a adus ruși și moldoveni, oameni străini, fără dajdie, de i-a așezat acolo la acele cișle, ca să-i fie numai pentru îngrijirea vitelor. Întru aceea, domnia mea dacă l-am văzut ca pe un sat care a rămas pustiu și este la cîmp, în pustietate, și pe acolo pe aproape alte sate nu sînt și cum se așin și oameni răi, hoți și tîlhari de drumuri, la acel loc, domnia mea am socotit împreună cu toți dregătorii boieri ai domniei mele, ca, pe de o parte, să fie și pentru paza țării în acea parte, iar pe de alta n-am vrut nici domnia mea să-i las fără dajdie, ci am făcut domnia mea întocmire cu ei dinaintea divanului domniei mele și dinaintea tuturor cinstiților dregători ai domniei mele, pentru că sînt oameni străini din alte țări, ca să dea dare cu ruptoare pe an, ca să ajute și ei la nevoia țării domniei mele, la birul de haraci, ca să dea într-un an 40 ughi, însă să aibă a plăti 20 galbeni la sfîntul Gheorghie, iar alți 20 galbeni la sfîntul Dimitrie. Și birul lor ce li se cade, mai sus-zis, să-l aducă ei singuri în vistieria domniei mele, pentru că i-am iertat domnia mea de aceste mai sus-zise dajdii, iar altă nimica turburare să nu aibă, deoarece așa am făcut domnia mea întocmire, cum este mai sus-scris, pînă cînd va fi domnia mea în domnie și în viața domniei mele.

Pentru că am văzut domnia mea și cartea lui Alexandru voievod, fiul răposatului Io Eliaș voievod, cu blestem ; astfel și domnia mea am înnoit și am întărit această carte a domniei mele pe acest mai sus-zis sat Cetățelele, cum a fost și dinainte.

Și încă blestem punem domnia mea : după plecarea domniei mele, pe cine-l va alege domnul Dumnezeu să fie domn al Țării Românești, sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre, sau, după păcatele noastre sau din alt neam, dacă va cinsti și va întări această carte a domniei mele pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l întărească și să-l păzească în domnia lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui. Iar dacă nu va cinsti și nu va înnoi și nu va întări această carte a domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să nu-l cinstească și să nu-l păzească și să nu-l întărească în domnia lui și nici în veacurile viitoare sufletul lui. Iar care om va nimici și va călca și va strica această carte, pe acela domnul Dumnezeu să-l strice și să-l calce și să-l risipească, aici trupul lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui și să fie blestemat de trei ori și anatema și afurisit de 318 sfinți părinți, cei de la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie și cu alți necredincioși iudei, care au strigat asupra singelui domnului Dumnezeu și mîntuitorului nostru Isus Hristos și au spus : „ia-l, ia-l răstignește-l”, singele lui asupra lor și a copiilor lor, este ,va fi în vecii vecilor, amin.

Iată dar și martori punem domnia mea : jupan Hriza mare vornic și jupan Vladul mare logofăt și jupan Enachi mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Mușat mare stolnic și jupan Condi mare comis și jupan Vasilie mare paharnic și jupan Alexandre mare postelnic. Și ispravnic, Vladul mare logofăt.

Și am scris eu, Stoica logofăt, în cetatea de scaun București, luna ianuarie 11 zile, de la Adam pînă acum ani curgători, în anul 7138 <1630 >.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Leon voievod, <m. p. >

Arh. St. Buc., M-rea Slobozia lui Enache, II/9.

Orig., perg. (42 × 48), pecete timbrată.

Cu o trad. din 1905.

O copie la Bibl. Acad., MCCXVI/2 (Condica m-rii Slobozia lui Ianache).

12

1630 (7138) ianuarie 12, București.

Leon Tomșa voievod întărește scutirea de dări a satului Vaideei, jud. Ialomița, slobozie a lui Ianache fost mare postelnic în Moldova.

† Многостію божію, Іу Левн воєвода и господинъ въсое земле Ъггеро-влаїнское, синъ великаго и прѣдобраго, покойника Іу Цефан воєвода. Дават господство ми сїю покѣленїе господство ми пчѣтанномѣ и вѣрнаго болером господ-

стко ми жѣпан Ѣнаке вѣншеѣ вел постѣлник землѣ Молдавскоѣ, вѣнк жѣпана Скрѣлет, ѣкоже да мѣ ест негово село, на имѣ Банден, вт сѣдство Иломиницен, ѣ мирно и слободно за кѣвлю и за сѣно и за вол и за сѣла вѣцѣ и за кон и за мѣд и за восок и за ѣземствованѣе и за подводаѣ и за стѣце и за ванн вт сѣдство и за вѣещи за сѣлцѣ и за работ господскѣ и за конѣ за влак и за стѣке гаденѣе и работѣ и слѣжкѣ и дрѣге дажкѣ дробнѣ, колницѣ сѣт през лѣт сквозѣ землѣ господство ми, понеже того село Банден вѣше пис. вна ест покопна за почѣтанаго жѣпан Ѣнаки постѣлник.

Ѣ къда ест вна въ дѣни Илѣандрѣ воивода, синѣ поконинномѣ Радѣла воивода, поровнан ест Тѣтарѣн кѣсѣл вѣчинѣе вт село, тѣре ест встал село пѣста без людѣе ничсоже, разкѣ тѣчѣю вчина пѣста.

Таже къда ест вна нинѣ, къ преди дѣни господство ми, а жѣпан Ѣнаке, вн ест сѣтворѣл кѣшлѣ, глаголемн кошарѣ, над вчина его, Банден, да ю ест за добиток и за скот и донесилѣ сѣт рѣси и молдовѣнѣ, тѣжде людѣ, без дажде, тѣре нѣ ест поставна тамо на тѣл кѣшлѣ да имат вѣти тѣчѣю за смотренѣе скотом. Въ том господство ми вѣди ѣдин село ѣкоже ест встал пост и ест на полю в пѣстѣтатѣ и по тамо вѣнз и дрѣге сѣлѣ не сѣт и како сѣдрѣжит и чѣловецѣ занѣл вѣховѣк и тѣлѣари по дрѣмѣре на того мѣсто, а господство ми смотрѣл сѣм кѣпножи сѣс вѣси правѣтелю волерѣм господства ми, како ѣдна да вѣдѣ и радѣ паза Хорѣви къ тоѣ странѣ, дрѣга не вѣсхотѣлом ниже господство ми да и вставит без дажде, а нѣ сѣм сѣтворилѣ господство ми ѣстроѣнѣе сѣс нѣл вт при диваном господства ми и вт пред вѣсеми чѣститѣми и правѣтелю господство ми, почто радѣ сѣт чюжде людѣе вт дрѣге землѣ, ѣкоже да даст дѣн сѣс растрѣгом над лѣт, ѣкоже да помагант и внѣ на неколю Хорѣви господство ми на вѣрѣл за Харач, да давати въ ѣден годѣн ѣги ѣ, вѣбачѣ да емат платѣтѣ лѣ житн на свѣлти Гѣвргѣе а дрѣге лѣ житн на свѣлти Димитрѣе. И вѣрѣл или что сѣ подобѣнт вѣше речени, да донеситѣ вни сами оу вѣстѣар господство ми, понеже нѣ ест сѣм прѣстихом господство ми за сѣю вѣше речѣно дажде, а дрѣго ница вѣнтованѣе да не имат; занѣже сице сѣм сѣтворѣлом господство ми ѣстроѣнѣе, како ест вѣше пис. дондеже Хокѣ вѣтѣ господство ми въ господство и въ жикотѣ господства ми.

Понеже вѣднѣлом господство ми и книга Іу Илѣандрѣ воиводе, синѣ покоѣнаго Іу Ѣлѣаш воивода сѣс заклинанѣн; таже и господство ми сѣм помновел и ѣтерѣдѣлѣ сѣю книга господства ми по сѣю вѣше речѣне село Банден како ест вна и вт прежде.

И ещѣже заклинанѣе поставѣлѣм господствѣ ми, по вѣшѣстѣе господство ми, кого избѣрет господѣ Богѣ вѣтѣ <господарѣ>¹ вѣлашкоѣ землѣ или вт сѣрѣдичнаго плода господство ми или <вт>² сѣродникн наше или по грѣсе наше или вт ѣноплеменник, да аще почѣтет и ѣтерѣдѣтѣ сѣю книга господство ми, того господѣ Богѣ да га почѣтет и ѣтерѣдѣтѣ и сѣхранит въ господствѣе его а къ вѣдѣщѣ вѣцѣл дѣша его; а ащѣлиже не почѣтитн и не поновитн и не ѣкрѣпитѣ сѣю книга господство ми, того господѣ Богѣ да и епочѣтитн и не сѣхранитн и не оутѣрѣдѣтѣ въ господствѣе его, а не въ вѣдѣщѣ вѣцѣл дѣше его. Ѣ кое чѣловецѣ Хокѣт

¹ Loc rupt.

² Omiss

разорити и поперете и ислабите сѣю книге, того господъ Богъ да га разорити и поперите и распите зде телом его и а въ вѣдѣцѣхъ вѣщехъ дѣше его и да ест трѣклет и анаѳема и аѣсресан ѡт тнѣ свѣти ѡтѣце, еже въ Некѣе и да иматъ частію съсѣ Ісѣда и съсѣ Прѣа и съсѣ нимъ некѣрне Ісѣден, иже възъпише надъ кръвѣ господѣ Бога спаса нашего Ісѣса Христа и рекътъ: „възми, възми, распени его“, кръвѣ его надъ нѣхъ и на чедѣн нѣхъ ест, вѣдетъ въ вѣке вѣковъ, аминъ.

Сеже сео ствѣднтелю поставленѣ господство мѣ: жѣпан Хреза великѣ дворникъ и жѣпан Бладѣа великѣн логофѣтъ и жѣпан Енаке велъ вестіаръ и жѣпан Мѣло велъ спѣтаръ и жѣпан Мѣшатъ велъ стѣлникъ и жѣпан Конде велъ колѣсникъ и жѣпан Баснаѣ велъ пѣхарникъ и жѣпан Алѣксандре велъ постѣлникъ. И исправникъ, Бладѣа великѣ лѡгофѣтъ.

Исписахъ азъ, Етѣнка лѡгофѣтъ, въ настолиѣ градѣ Бѣскрешичѣ, мѣсеца генарѣе бѣ дѣни, ѡтъ Идама до нѣнѣ текъщѣе лѣтъ, въ лѣтъ хѣрлѣнъ.

† Іѡ Левнъ воевода, милостію божію, господинь.

Іѡ Левнъ воевода <м. р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Ștefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului și credinciosului boier al domniei mele jupan Enache fost mare postelnic al țării Moldovei, nepotul jupanului Scărlet, ca să-i fie satul lui, anume Vaidei, din județul Ialomiței, în pace și slobod de găleată și de fin și de bou și de oaie seacă și de cal și de miere și de ceară și de împrumut și de podvoade și de steție și de bani de județ și de berbeci de sulgiu și de lucrul domnesc și de cai de olac și de orice mâncături și munci și slujbe și alte dăjdii mărunte, câte sînt peste an prin țara domniei mele, pentru că acel sat Vaidei, mai sus-scris, a fost cumpărat de cinstitul jupan Enachi postelnic.

Iar cînd a fost în zilele lui Alexandru voievod, fiul răposatului Radul voievod, au robît tătarii pe toți vecinii din sat, de a rămas satul pustiu, fără oameni, fără nimeni, numai ocină pustie.

Astfel, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar jupan Enache, el a făcut cîșle, ce se chiamă coșare, pe ocina lui, Vaidei, ca să-i fie pentru dobitoace și pentru vite și a adus ruși și moldoveni, oameni străini, fără dajdie, de i-a așezat acolo la acele cîșle, ca să-i fie numai pentru îngrijirea vitelor. Întru aceea, domnia mea l-am văzut ca pe un sat care a rămas pustiu și este la cîmp, în pustietate, și pe acolo pe aproape nu sînt și alte sate și cum se ațin și oameni răi, hoți și tîlhari de drumuri, la acel loc, iar domnia mea am socotit împreună cu toți dregătorii boieri ai domniei mele ca, pe de o parte, să fie și pentru paza țării în acea parte, iar pe de alta, n-am vrut nici domnia mea să-i las fără dajdie, ci am făcut domnia mea întocmire cu ei, dinaintea divanului domniei mele și dinaintea tuturor cinstiților dregători ai domniei mele, pentru că sînt oameni străini din alte țări, ca să dea dare cu ruptoare pe an, ca să ajute și ei la nevoia țării domniei mele, la birul de haraci, ca să dea într-un an 60 ughi, însă să aibă a plăti 30 de gal-

beni la sfântul Gheorghe, iar alți 30 galbeni la sfântul Dimitrie. Și birul lor ce li se cuvine, mai sus-zișilor, să-l ducă ei singuri în vistieria domniei mele, pentru că i-am iertat domnia mea de aceste mai sus-zise dajdii, iar alta nimic turburare să nu aibă, pentru că așa am făcut domnia mea întocmire, cum este mai sus-scris, cât timp va fi domnia mea în domnie și în viața domniei mele.

Pentru că am văzut domnia mea și cartea lui Io Alexandru voievod, fiul răposatului Io Iliăș voievod, cu blestem ; astfel și domnia mea am înnoit și întărit cu această carte a domniei mele pe acest mai sus-zis sat Vaidei, cum a fost și înainte.

Și încă blestem punem domnia mea : după plecarea domniei mele, pe cine-l va alege domnul Dumnezeu să fie <domn>¹ Țării Românești, sau din ruda inimii domniei mele sau <din>² rudele noastre sau, după păcatele noastre, sau din alt neam, dacă va cinști și va întări această carte a domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l întărească și să-l păzească în domnia lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui. Iar dacă nu va cinști și nu va înnoi și nu va întări această carte a domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să nu-l cinstească și să nu-l păzească și să nu-l întărească în domnia lui și nici în veacurile viitoare sufletul lui. Iar care om va strica și va călca și va rupe această carte, pe acela domnul Dumnezeu să-l strice și să-l calce și să-l risipească, aici trupul lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui și să fie de trei ori blestemat și anatema și afurisit de 318 sfinți părinți, cei de la Nichcia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie și cu acei necredincioși iudei, care au strigat asupra singelui domnului Dumnezeuului, mîntuitorului nostru Isus Hristos și au spus : „ia-l, ia-l, răstignește-l”, singele lui asupra lor și a copiilor lor este, va fi în vecii vecilor, amin.

Iată dar martori punem domnia mea : jupan Hreza mare vornic și jupan Vladul mare logofăt și jupan Enache mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Mușat mare stolnic și jupan Conde mare comis și jupan Vasilie mare paharnic și jupan Alexandre mare postelnic. Și ispravnic, Vladul mare logofăt.

Am scris eu, Stoica logofăt, în cetatea de scaun București, luna ianuarie 12 zile, de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7138 <1630>.

† Io Leon voievod, dir. mila lui Dumnezeu, domn .

Io Leon voievod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Slobozia lui Enache, II/10.

Orig., perg. (38 × 48), pecete timbrată.

Cu o trad. din 1904.

¹ Loc rupt.

² Omis.

1630 (7138) ianuarie 13, București.

Leon Tomșa voievod întărește lui Aslan fost mare vornic ocină și vecini în Lazu, jud. Mehedinți.

† Милостію божію, Іу Левн воєвода и господннъ вѣсом земли Зѣггровла-Хѣнское, синъ великаго и прѣдобраго поконннмъ Іу Цефан воєвода. Дават господство ми сѣю повелѣніе господства ми почтѣннмъ правителъ господства ми жоупан Ислан бие вел дворник и със синовн его, елижеже Богъ дароваѣ, шкоже да мѣ ест вчннѣ и вечннн ѣ село ѣ Лазѣ, въ сѣдство Мелѣдннцн¹, вт полю и вт шѣма и вт вода и със вечнннн и вт виноградѣ и вт седалнціе селов, вт посеѣда и вт надъ вѣс Хотаром, вдрн елика се Хтит нзбрати, вт Хотар дорн ѣ Хотар.

И вечнннѣ ешеже да се знаетъ вѣсн, на нмѣ которнн се сѣт продавали вечннн със синовн нм и със дѣлове нм за вчннн, по нмѣ: Станчюл със синовн его и Лѣпѣл със синовн си и Станнгою със синовн си и Станчюл Фѣлга със синовн си и Строе със синовн си и Стан със синовн си и Вишан със синовн си и Снмннн със синовн си и Станчюл със синовн си и Лѣпѣл със синовн си и Барѣл със синовн си и Стан със синовн си и Продан със синовн си и Прѣвѣл със синовн си и Снмннн със синовн си и Барѣл със синовн си и Крѣстѣ със синовн си и Богдѣн със синовн си и Лазар със синовн си и Тодосіе със синовн си и Степан със синовн си и Пѣтрѣ със синовн си и Тѣдоръ със синовн си и Рѣтѣ със синовн си и Мѣрнн със синовн си и Тѣдоръ със синовн си и Барѣл със синовн си и Дрѣгнчъ със синовн си и Неделко със синовн си и Негона със синовн си и Нѣгоѣ Згѣвѣ със синовн си и Манѣ със синовн си и Стан Цицеѣ със синовн си и Дрѣгнчъ със синовн си и Стан със синовн си и Стан със синовн си и Драгѣл със синовн си и Радѣславъ със синовн си и Нѣгѣлъ със синовн си и Стоѣн със синовн си² и Барѣл със синовн си и Лѣпѣл със синовн си и Барѣл Грамѣнн със синовн си и Днма със синовн си и Стоѣн със синовн си и Данъ със братъ си Некоаръ, със синовн нѣ и Дрѣгнчъ Рѣднчѣнн със синовн си.

Понеже село Лазѣ еше ест внше писъ ешло ест вѣс людѣ кнѣсн със вчннн нм, вт дѣдѣ за прѣдѣдѣ, ешеже вт прѣждѣ вѣремѣ. И потомъ, къда ест вна въ дѣннѣ Алѣксандрѣ воєводъ, синъ Іаѣмш воєводъ, а сѣн внше речѣнн именннн людѣ вт село вт Лазъ, колнцѣ сѣт по редѣ внше писанн, внн продадоше се вѣснѣ вечннн със синовн нм и със вѣсѣл дѣла нм са вчннн вт Лазѣ, и за дѣдѣнн и за покѣпеннѣ, почтѣнннмъ правителъ господства ми жѣпан Ислан бие вел дворник, за фѣлдъ жнати вѣснѣ готовн. И продавалъ сѣт внн за ннѣномъ добро волю безъ ннѣдннн шлостію, със ѣзнаннѣ вѣсѣл мѣгѣшомъ вт горъ и долъ и вт вкрѣстъ мѣстомъ и вт прѣдъ господства ми. И дадъ нѣ ест и кннгове нм, что ест нмѣлъ за дѣдѣно на рѣка

¹ Cuvînt scris posterior, peste un loc inițial alb.

² „Стоѣн със синовн си ” șters cu chinovar și scris deasupra, tot cu chinovar : I-аș етат Параско.

жъпан Яслан дворникъ. И ащеиже Хокетъ извадити нѣкогда некѣе кнеги да рекътъ како нѣст се сѣтъ проданъ, да не се вѣршнт, нѣ лъжнуче да стонт.

И видѣхъ господство ми и записъ за проданіе въ рѣкани нѣ съсъ мнози болѣри свидѣтели написани въ записъ, на имѣ: въ Брънковѣни, Матею ага и въ Чептс-роиз, Тѣдосіе спатар и Преда спатар и Мнхлю ключаръ въ Коцофѣни и въ Дьлга, Станцюл постелникъ и синь его Пѣтрашко и въ Бръдеци, Барьса пѣхарникъ и въ Бездина, Дима постелникъ и въ Трънава, Радъса логофетъ и въ Шнтоиз, Мнхартъ постелникъ и въ Фьлкоиз, Пѣтръс логофетъ и въ Спинѣни, Дѣмитрашко постелникъ и Шню логофетъ.

Сего радѣ, дадохъ съмъ господство ми почѣтеномѣ правителъ господства ми жъпан Яслан бивъ велъ дворникъ, іакоже да мѣ естъ учини и вечини, еже соутъ вше речени въ Лазѣ учини, дѣдѣно и въ хлѣбѣ синокомъ. <внскомъ>¹ и прѣвнѣчетомъ и не вът кождо непоколѣбено, порнземо господства ми.

Сеже збо и свидити нѣе поставлѣемъ господство ми: жъпан Іеашко велъ бан Краивскѣи и жъпан Хриза велъ дворникъ и жъпан Еладъса велъ логофетъ и жъпан Шнаки велъ вистѣгаръ и жъпан Мнхо велъ спатаръ и жъпан Мѣшатъ велъ столникъ и жъпан Конде велъ колмсъ и жъпан Баселѣе велъ пѣхарникъ и жъпан Ілеѣандри велъ постелникъ. И исправникъ, жъпан Еладъса велъ логофетъ.

И написахъ азъ, Соаре граматникъ, въ настоу граду въ Бѣксреци, мѣсеца генарѣ гѣ дѣни и вът Ідама до нинѣ теченіе лѣтомъ, въ лѣтъ хѣрлн, 4 вът рождество Христова хѣл.

† Іу Леонъ воевода, мѣлостію божію господниъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Ștefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstului dregător al domniei mele jupan Aslan fost mare vornic și cu fiii lui, ciți Dumnezeu i-a dăruit, ca să-i fie ocină și vecini în sat în Lazu, în județul Mehedinți², din cîmp și din pădure și din apă și cu vecinii și din vie și din vatra satului, de pretutindeni și de peste tot hotarul, oricît se va alege din hotar pînă în hotar.

Și vecinii încă se să știe toți, anume care s-au vîndut vecini cu fiii lor și cu părțile lor de ocină, pe nume: Stanciul cu fiii lui și Lupul cu fiii săi și Stănișoiu cu fiii săi și Stanciul Fulga cu fiii săi și Stroe cu fiii săi și Stan cu fiii săi și Vișan cu fiii săi și Simion cu fiii săi și Stanciul cu fiii săi și Lupul cu fiii săi și Barbul cu fiii săi și Stan cu fiii săi și Prodan cu fiii săi și Pîrvul cu fiii săi și Simeon cu fiii săi și Barbul cu fiii săi și Cîrstea cu fiii săi și Bogdan cu fiii săi și Lazar cu fiii săi și Tudose cu fiii săi și Stepan cu fiii săi și Pătru cu fiii săi și Tudor cu fiii săi și Rătea cu fiii săi și Mărin cu fiii săi și Tudor cu fiii săi și Barbul cu fiii săi și Drăghici cu fiii săi și Nedelco cu fiii săi și Negoilă cu fiii săi și Neagoe al lui Zgăe cu

¹ Omis.

² Cuvînt scris ulterior, pe un loc lăsat inițial alb.

fiii săi și Manea cu fiii săi și Stan Țițeia cu fiii săi și Drăghici cu fiii săi și Stan cu fiii săi și alt Stan cu fiii săi și Dragul cu fiii săi și Radulslav cu fiii săi și Neagul cu fiii săi și Stoian cu fiii săi¹ și Barbul cu fiii săi și Lupul cu fiii săi și Barbul al lui Grama cu fiii săi și Dima cu fiii săi și Stoian cu fiii săi și Dan cu fratele său Necoară, cu fiii lor și Drăghici al Rădicei cu fiii săi.

Pentru că satul Lazul, care este mai sus-scris, au tot fost oameni cnezi cu ocinele lor, din moși, din strămoși, încă dinainte vreme. Iar după aceea, cînd a fost în zilele lui Alexandru voievod fiul lui Iliiaș voievod, acești mai sus-zisi numiți oameni din sat din Laz, cîți sînt pe rînd mai sus-scriși, ei s-au vîndut toți vecini cu fiii lor și cu toată partea lor de ocină din Lazul, și de moștenire și de cumpărătură, cinstitului dregător al domniei mele jupan Aslan fost mare vornic, pentru 534 galbeni toți gata. Și s-au vîndut ei de a lor bunăvoie, fără nici o silă, cu știrea tuturor megiașilor din sus și din jos și din jurul locului și dinaintea domniei mele. Și i-au dat și cărțile lor, pe care le-au avut de moștenire, la mîna jupanului Aslan vornicul. Iar dacă vor scoate cîndva niscaiva cărți, ca să spună că nu s-au vîndut, să nu se creadă, ci să stea mincinoase.

Și am văzut domnia mea și zapis de vînzare de la mîinile lor, cu mulți boieri martori scriși în zapis, anume : din Brîncoveni, Matei aga și din Cepturoaia, Tudosie spătar și Preda spătar și Mihai clucer din Coțofeni și din Dilga, Stanciul postelnic și fiul lui, Pătrașco și din Brădești, Barbul paharnic și din Bezdina, Dima postelnic și din Tîrnava, Radul logofăt și din Șitoaia, Mihart postelnic și din Fălcoi, Pătru logofăt și din Spineni, Dumitrașco postelnic și Ianiu logofăt.

Pentru aceasta, am dat domnia mea cinstitului dregător al domniei mele jupan Aslan, fost mare vornic, ca să-i fie ocina și vecinii, care sînt mai sus-zisi în Lazul, ocină, dedină și de ohabă fiilor < și nepoților >² și stră-nepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea : jupan Ivașco mare ban al Craiovei și jupan Hriza mare vornic și jupan Vladul mare logofăt și jupan Ianachi mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Mușat mare stolnic și jupan Conde mare comis și jupan Vasilie mare paharnic și jupan Alexandri mare postelnic. Și ispravnic, jupan Vladul mare logofăt.

Și am scris eu, Soare gramatic, în cetatea de scaun în București, luna ianuarie 13 zile și de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7138, iar de la nașterea lui Hristos 1630.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Brîncoveni, XVIII/15.

Orig., perg. (40 × 49), pecete umbrată.

Cu o trad. din 1860.

¹ Pasajul „Și Stoian cu fiii săi” șters cu chinovar și scris deasupra, tot cu chinovar „I-au ertat Parasco”.

² Omis.

1630 (7138) ianuarie 13, București.

Leon Tomșa voievod întărește Bisericii Domnești un loc de prăvălie în București.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod și domnu a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preabunului răposatului Ștefan voievod. Dat-am domniia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeestii Bisericii Domnești, care iaste la scaunul domniei mele în București, unde iaste hramul Bunavestire a preasfintei de Dumnezeu născătoarei și preoților și diaconilor, cîți slujăscu sfintei biserici, ca să fie sfintei biserici precum s-au zis mai sus, a scaunului domniei mele, locul Bisericii Doamnei Mariei și cu totul locul după împrejur, oricît să va alege și cu locul de prăvălie de la uliță în lungu și în lat. Însă ca să știe : din locul Seghilovii¹, nepotul popii Bratului, pînă la locul răspîntiei, drept locul Stanciului logofăt.

Pentru că acest locu al Bisericii Doamnei Mariei și cu locul de prăvălie, el au fost locu domnescu. Apoi acea Biserică a Doamnei Mariei s-au stricat pînă la temelie și au rămas numai pămîntul pustiu și deșărt, așa au fost rămas locul acela pustiu, de atuncea pînă în zilele lui Alexandru Iliiaș voievod întru a doao domnie a lui al țării aceștia. Atuncea domniia lui, Alexandru Iliiaș voievod, duple cum s-au zis mai sus, el au socotit dinpreună cu toți cinstiții boerii domniei lui, cum s-au zis, această mai sus Biserică Domnească din scaunul acesta, neavînd cîștig și venit de nicăire, drept aceia au dat și au miluit pre sfînta Biserică Domnească cu acest locu ce s-au zis mai sus, care au fost al Bisericii Doamnei Mariei și cu tot locul dinprejur de prăvălie, cum s-au scris mai sus.

Dreptu aceasta și domniia mea văzînd cartea domniei sale pentru această milă și dăruire a sfintei biserici, întărită cu blestem, am dat și domniia mea și am miluit pre sfînta Biserică Domnească cu acestu locu tot, dupe cumu s-au scris mai sus, ca să fie sfintei biserici de baștină și ohabnică și de nimenea să nu să clătească, după zisa domniei mele.

Și încă și blestem am pus domniia mea, ca după petrecaniia domniei mele, pre care va alege domnul Dumnezeu a fi domnu Țării Rumânești, sau din fiei domniei mele sau din neamul nostru sau, după păcatile noastre sau din altu neamu, de va cinsti și va înnoi această carté a domniei mele de milă, pre acela domnul Dumnezeu să-l cîstească și să-l păzească în scaunul domniei lui și sufletul lui, în veacul cel viitor. Iar de nu va cinsti și nu va înnoi și nu o va întări această carte și milă a domniei mele, ci o va călca și o va strica și o va spargé, acela să fie proclét, afurisit și anathema de tatăl și fiul și de sfîntul duhu, troița de o ființă și de 318 sfinți părinți de la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Ariia la un locu.

¹ În D.R.H., B. Țara Românească, XXII, nr. 343 : Neagul.

Iată dar și mărturii am pus domniia mea pe : Ivașco vel bani pe jupan Hrizea vel vornic i jupan Vlad vel logofăt i jupan Iane vel vistier i jupan Mihol vel spătar i jupan Mușat vel stolnic i jupan Conda vel comis i jupan Vasilie vel paharnic și jupan Dumitru ¹ vel postelnic. Și au fost ispravnic pă acest hrisov jupan Vlad vel logofăt.

Și am scris Radul Năsturel vtori logofătul, în scaunul Bucureștilor, ghenarie 13 dni, leat 7138 <1630>.

Bibl. Acad. ms., 403, f. 25—26.

Copie dln 1762.

EDIȚII. Potra, *Doc. București*, 88—89.

15

1630 (7138) ianuarie 13.

Leon Tomșa voievod împuternicește pe egumenul Dionisie de la Cozia să-și ție satele Studenița și Frăsinetul, jud. Romanați, cu rumâni.

Milostiuu bojiu, Io Leon voivod i gospodin, sinu pocoinago Ștefana voivod. Davat gospodstvo mi sie povelenie gospodstva mi părintelui egumenului Dionisie ² de la sfinta mănăstire Cozia și tuturor călugărilor, ca să fie volnici cu această carte a domnii méle, să-ș ție satele sfintei mănăstiri, anume Studenița i Frăsinetul den județul Romanați, care sate sînt ale mănăstirii de moșie, date de cei ctitori bătrîni. Pentru că au venit egumenul Dionisie înaintea domnii méle în divan de s-au jăluit pentru acéste sate cum sînt ale mănăstiri de moșie, iar cînd au fost în zilele lui Alixandru voevod, feciorul lui Iliiaș vodă, iar o sumă de rumâni dintr-aceste sate, ei s-au sculat de s-au vîndut cinstitului boiarinului domniei méle jupan Neculii vistiar și ei n-au fost megiași, ci au fost rumâni mănăstirei.

Deci domniia mea am căutat și am judecat pre dreptul și pre lege, cu toți cinstiții diregătorii domniei mele, și am dat domniia mea părintelui egumen ce este mai sus-zis, să fie volnic a-i ține să fie rumâni mănăstirii și cu toată ocina cum au fost. Iar lor de la va părea cu strîmb, să vie de față, însă să aibă la Paști a veni. I nad vsia nést, po rece gospodstva mi.

I ispravnic, sam reci gospodstva mi.

Ghenarie 13 dni, leat 7138 <1630>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Cozia, nr. 712, f. 521v — 522.

Copie; alte copii ibidem, mss. 209, f. 306 v și 215, f. 300 v.

¹ În acest timp mare postelnic era Alexandri.

² În actul următor, din aceeași zi, egumen este Ioanichie.

1630 (7138) ianuarie 13.

Leon Tomşa voievod volniceşte pe călugării de la m-rea Cozia să-şi strângă dăjdiile de la toţi ȱigani mănăstirii.

Milostiiu bojiu, Io Leon voevod i gospodin, sinŭ pocoinago Io Ştefan voevod. Davat gospodstvo mi siitŭ poveléniiu gospodstva mi egumenului Ioanichie de la sfinta mănăstire Cozia, hramul sfinta troiŭă, ca să fie volnici călugării cu aciastă carte a domnii méle şi cu sluga domnii méle anume . . . .¹ de să-şi ia dăjdiile de la ȱigani mănăstirii carii sînt rudari şi de la globnici şi de la toţi ȱigani mănăstirii, cum au fost obiceiul şi mai de-nainte vréme şi de nimeni opreală să n-aibă. Pentru că au venit părintele egumenul Ioanichie înaintea domnii méle de au jăluit şi au spus cum nu vor să asculte ȱigani rudarii ai sfintei mănăstiri, să-şi plătească dăjdiile, cum au fost legea.

Drept acéia şi voi, armaşilor, carii umblaţi împreună cu rudarii, în vréme ce veţi vedea cartea domnii méle şi sluga domnii méle, ce scrie mai sus, iar voi să căutaţi să lăsaţi rudarii să-şi dea dăjdiile, pentru că am văzut domniia mea şi cartea lui Alicsandru voevod. Aşăjderea am dat şi cartea domnii méle, de nimeni val sau bîntuială să n-aibă. Iar cine să va ispiti preste cartea domnii méle, acela om mare certare va avea de cătră domnia mea. Inaco da nést, po rici gospodstva mi.

I ispravnic, sam reci gospodstva mi.

Pis méşeŭa ghenarie 13, vă leat 7138 <1630>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Cozia, nr. 712, f. 411.

Copie.

1630 (7138) ianuarie 13.

Leon Tomşa voievod porunceşte orăşenilor din Cîmpulung şi satelor care au vii în Dealul Piteştilor să dea vinărici la m-rea Sfînta Troiŭă <Radu Vodă>.

† Многостію божію, Іо Левн воєвода и господинъ, синъ покойнаго Іо Стефан воєвода. Пишетъ господство ми воао орошанilor de în Cîmpul Lungu

¹ Loc alb.

și voao tuturor satelor care aveți vii în Dealul Piteștelor pre partea domnească de la Vălénî, care parte iaste dată și inchinată la sfînta mănăstire Sfînta Troiță.

După acéia, vă dau în știre domnia mea, pentru că aicea înnaintea domnii méle au venit părintele Atanasie de la Sfînta Troiță, carele iaste nastavnic, de au jăluit și au spus cum unii de în voi ș-au plătit vinăriciul de tot, iar alții nu ș-au plătit, ce purtați pre călugări de val și ziceți că nu veți plăti. Iar domnia mea am văzut atîta cărți bătrîne de la toți domnii de milă pentru acel vinărici, dat și miluit de alți domni și de Alecsandru voevod, feciorul Radului voevod.

Derept acéia, domnia mea înncă n-am vrut să spargu poména altor domni, ce am dat și am miluit și domniia mea pre sfînta mănăstire ce scrii mai sus cu acea parte de vinărici domnescu.

Deci, de vréme ci veți vedea această carte a domnii méle și omul părintelui Atanasie egumenul, iar voi să căutați să vă plătiți toți vinăriciul deplin, mai mult a d-oara să nu mai vii să se mai jăluiască, că apoi bine să știți că o va veni om domnescu de veți da și treapăd și veți plăti tot pînă la un ban. Iar cine nu va avea bani să dea, el să aibă a daré și vin bun și să-l aducă aicea la mănăstire, cum iaste légea și mai mult val să nu fie. Aceasta vă grăescu domnia mea, *иначе да нест, по реч господства ми.*

И исправник, сам реч господства ми.

Пис генарѣ гѣ дьни, въ лѣт хрлм.

† Іѡ Левн воєвода, милостію божію, господинь.

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XVIII 5.

Orig., hîrtie (30 × 22), pecete aplicată, stricată.

Copie ibidem, ms. 256, f. 587.

18

1630 (7138) inauarie 14, București.

Leon Tomșa voievod scutește de dări și slujbe preoții și diaconii de la Biserica Domnească din București.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Leon voevod și domnu a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preabunului răposatului Ștefan voevod. Dat-am domniia mea această poruncă a domniei méle acestor preoți și diaconi, anume : popa Borcea eclisiarh și popa Ivan și popa Dragul și Stanciul diaconul de la sfînta beserică din clirosul domniei mele din curtea domnească a orașului Bucureștii, unde iaste hramul bunavestirea născătoare de Dumnezeu, ca să fie de acum înnainte casele lor și bucatele lor în

pace și slobode de bir și de bou și de oae seacă și de cal și de miiare și de ceară și de galben și de cai de olacu și de vinărici și de păhărnice și de schimbul banilor și de găleată cu fîn și de untdelemn și de dijmă și de năem și de împrumutare și de toate slujbele și mîncăturile cîte sînt preste an în țara domniei méle, de nimic bîntuială să nu aibă, pentru că am ertat domnia mea pre dînșii, ca să se odihnescă în zilele domniei méle, cum au fost ertați și la alți domni, de cînd au fost zidită sfînta beserică. Că am văzut domnia mea și cărțile altor domni, ce au fost mai-nainte de noi : cartea Radului voevod și a fiu său, Alexandru voevod, de ertare și de odihnă.

Și așăjderea am ertat domnia mea pre dînșii, ca ei odihnindu-se să poată încă mai mult, fără de toată turburarea, a păzi sfînta beserică cu slujbe neîncetat zioa și noaptea și pre noi și pre părinții noștri cu osîrdie să ne pomenească întru dumnezeeștile liturghii și pre toți domnii ce s-au pristăvit.

Pentru această și tu, județule, cu 12 purgari din orașul domniei méle din București și voi, birarilor, și altor slugi ale domniei méle, carii umblați în slujbele ce sînt scrise mai sus, voao așa să poruncește de la domnia mea, ca foarte să vă feriți de casele preoților și a diaconilor domniei méle și să-i lăsați în pace de toate dăjdile ce s-au zis mai sus, de nimic să nu le faceți supărare preste această carte a domniei méle, că unul ca acela om urgii și pedepsii va fi supus de domnia mea și mult rău va păși.

Iată și blestem am pus domnia mea : după petrecerea domniei méle pre cine va alege domnul Dumnezeu a fi domnu Țării Rumânești, au din fii domniei méle au din rudeniile noastre sau din alt neam, de va cinsti și va înnoi și va întări această carte a domniei méle, care iaste de mila preoților și diaconilor de la beserica domniei méle, pre unul ca acela domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească întru domnia lui, iar în veacul viitoriu, sufletul lui. Iar de nu va cinsti și nu va întări și nu va înnoi, ci o va sparge mai vîrtos și o va călca, pre acela domnul Dumnezeu să-l zdrobească aici cu trupul, iar în veacul viitoriu sufletul lui și să fie proclat și anathema de tatăl și de fiiul și de sfîntul duhu, troiță sfîntă și de o ființă și nedespărțită și de 318 sfînci părinți de la Nicheia și parte să aibă cu Iuda și cu Ariia la un locu.

Iată dar și mărturii am pus domnia mea pe : jupan Ivașco vel ban de la Craiova i jupan Hrizea vel vornic ¹ i jupan Vladul vel logofăt i jupan Dumitrache ² vel vistier i jupan Miho vel spathar i jupan Conda vel comis i jupan Mușat vel stolnic i jupan Vasilie vel paharnic i jupan Ianache³ vel postelnic. Și ispravnic, jupan Vladul vel logofăt.

¹ În copie greșit, în loc de vornic: „zduc”.

² În acest timp mare vistier era Ianache.

³ În acest timp mare postelnic era Alexandri.

Și am scris eu, Uriil Năsturel, în scaunul orașului Bucureștii, în luna lui ghenarie 14 dni, leat 7138 <1630 >.

Bibl. Acad., ms. 403, f. 20 v — 21v.

Copie din 1762.

EDIȚII. Potra, *Doc. București*, 90—91.

19

1630 (7138) ianuarie 15.

*Preda sulger se obligă să restituie la termen banii ce datorează
cojocarilor Zota, State și Dima.*

Scris-am eu Preda sulgériul acest al meu zapis, să fie la mîna jupî-
nului Zotii și a lu State și a Dimei cojocarii, ca să se știe că ne-am toemit
denaintea Jupînului Hrizei marele vornece, cum de acum nainte în trei
săptămîni să aibă a le da banii ce le sint dator, fără de nici un cuvînt.
Iar de nu le voiu da banii, eu să aibă a le da cărțile satului Putineiului,
cărțile de moșie, să și-l ție.

Și ispravnic ne iaste Stan portariul.

Și am scris eu, Udriște Năsturel, méseța ghenarie 15, leat 7138 < 1630 >
Preda sulgêru <m. p. >

Muzeul Militar Central, Doc. II/48.

Orig., hirtie (15 × 19).

Copie din 1836 la Bibl. Acad., DXLVIII/4.

20

1630 (7138) ianuarie 15 București.

*Leon Tomșa voievod întărește m-rii Bistrița satul Costești, dă-
ruit acesteia de Mihai Viteazul.*

† Милостію божію, Іу Левин коєвода и господинъ вѣсон землє Уггрово-
владѣнскоє, синъ великаго и прѣдобраго поконнаго Іу Цєфан коєвода. Дават гос-
подство ми сїю повелєніє господства ми свѣтѣни, божлєстенѣни монастир глаго-
лемн Бистрицѣж, надеже ест Храм прѣсвѣтѣни, чистѣни, прѣблагословєніє владѣ-
нице наше Богородице и приснодеви Марїа чистоно ен оуспєніє и штьцѣ егѣмен

Баснаѣ нермонах и братїами живѣцима въ свѣтѣмъ швытѣлѣ, іакоже да ем село по имѣ Костещїи шт сѣдство Блъчкѣ, въснхъ със въсом Хотаром и със въснхъ вечниїи и със въс Ходоком шт посѣдн и шт надъ въс Хотаром, варѣ елика сѣ штет извратн.

Занеже того село Костещїи више пис, шн ест бнл нанпрѣжде кнѣзн. Покѣпнл нх ест покоинномъ Мнхана воевода шт надъ въснхъ мегїашїи шт село, по имѣ : шт Мнклѣ със четом его и шт на Бонкѣл със чет его и шт Барѣл със чет его и шт Попа със четом сн и шт Ѣпрѣ Мошодевн със четом сн, за хлѣбъ аспри готовн. И продадоше сѣ шни сами вечнии за своимъ добро волю покоинномъ Мнхана воеводъ кромѣ нн едно силостїе шт къ господствѣ емѣ и поклоннше сѣ шни бити вечнии въ вѣкы. И потомъ, Мнхана воеводъ самъ господство емѣ дадохъ и приложилъ того село Костещїи оу свѣта монастыръ бити радї дѣшѣ его и родителїимъ его, іакоже да ест свѣтомъ монастыръ помоща и шкрѣпленїе. Яли къда покѣпнл ест покоинномъ Мнхана воеводъ того село Костещїи бнл ест тогда на излезенїа его шт господствїе и шт земле и бнл ест тогда въ многа тѣснота и шкрѣба шт свакеѣ странѣ и змаленїе стежанїе за спензѣ. И потомъ помнслл и покрепитъ сїе више рѣхъ монастыръ и шт толѣ шт мало спензѣ нже нмалъ господствѣ его. Иакъ радн лѣфѣ едннѣмъ воннн бнвшеѣ кодъ господство емѣ тогда, прѣтал ест Мнхана воеводъ въснхъ тѣхъ воннн Хокютъ да вставнтъ дѣл нмъ за лѣфѣ кѣпнтн сѣ того село више пис, да ест Бога радї ѣ свѣта монастыръ и радн помѣна господство емѣ. И шни, тѣхъ воннн, въснхъ тогда вѣле гласно глаголетъ бити по ѣгодно и по волѣ господствѣ емѣ и радї свѣта монастыръ више пис, іакоже да ест въ шкрѣпленїе, а ннокомъ въ пнщѣ а господствѣ емѣ вѣчноѣ въспомннанїе. И бнл ест радї нѣможенїа господство его и за толнка ниволю что нмалъ неколко врѣмена, сѣднл ест със тѣхъ воннн ѣ свѣта монастыръ и тогда ест кѣпнл того село више пис. И тѣхъ вечнии еже ест бнл кнѣзн, шни сѣт рѣкли, како да изваднхъ покоиннаго Мнхана воеводъ и за бнр и за сваке іажденїе и по тае бити ѣстроенїе нмъ. Таже тогда възнмалъ ест покоинномъ Мнхана воевода село Костещїи. И ѣзел ест тѣхъ мегїашн аспри више реченн и поклоннше сѣ битї вечнии. И потомъ покоиннаго Мнхана воеводъ приложнл ест того село въ свѣта монастыръ и изваднл нхъ ест за бнр и шт сваке даже вое, іакоже да сѣт оумнрнн и свободнн при днѣи и ѣ живота господство емѣ и на въснхъ благочѣстнвїи господарї Хрнстїанн бити шни процени дондеже стонтъ свѣта монастыръ. бнр да не давати ннкогдаже, ннже къблѣ, ннже венарнч, ннже восок, ннже швци, ннже свннн, ннже мѣд, ннже днжмѣ за пчелн, ннже къшгърїе, ннже конн за шлак. Снце вставнл покоиннаго Мнхана воеводъ със великою клѣтѣѣ.

И видѣхъ господство мн и кннга Мнхана < воеводъ ¹ и кннга Шербанъ воеводъ Хрнсовъ и Хрнсовѣл Радѣла воеводъ и кннга Гаврїла воеводъ и кннга Ялѣгандрѣ воеводъ, снна Радѣла воеводъ и кннга Ялѣгандрѣ воеводъ, сннъ Илїашѣ воеводъ, със великоѣ клѣтѣѣ сътворене едннѣ по едннѣѣ.

Сего радї и господство мн ищѣже сѣлмъ поновнхомъ и штервднхомъ и надъ сїю кннгѣ господство мн надъ ѣстрое швѣмъ господарн више реченн, како ест бнл и шт прѣжде врѣме и дадохъ господство мн сѣлшви Костещїи више пис, како да ест ѣ мнрнн и свободнн за бнр и за въсѣхъ даже вое бити на потрѣбнѣ и штервдннїе свѣтомъ монастыръ Бнстрнца, а дрѣга бантованїе да не нматъ въ вѣкн.

¹ Omis.

ЩЕЖЕ И ЗАКЛІНАНІЕ ПОСТАВИХЪ: ПО ШШЪСТЕІЕ ГОСПОДСТВО МИ КОГО ИЗБЕРЕТ
 ГОСПОДЪ БОГЪ БИТИ ГОСПОДАРЪ ЗЕМЛЕ ВЛАШКОЕ НАИ ШТ СРЪДНИЧНОГО ПЛОДА ГОСПОД-
 СТВО МИ НАИ ШТ СЪРОДНИК НАШЕ НАИ ПО ГРЪСЕХЪ НАШЕ НАИ ШТ ИНОПЛЪМЕННИК, МОЛОУМ
 ВИ СЪ ИМЕНЕМ БОЖІЮ И ПРЪЧЪСТИ ЕГО МАТЕРЬ, КАКО ДА ШТЕРЪДНИТИ И ПОМИЛОВАТИ
 СІЕ МИЛОВАНІЕ И ПРОЩЕНІЕ, ТОГО ГОСПОДЪ БОГЪ ДА ГА ПОЧЪТЕТ И ДА СЪХРАНИТЪ ВЪ
 ГОСПОДСТВЕ ЕГО И А ВЪ БЪДЕЩИ ВЕЩЕХЪ ДЪША ЕГО. А ШЦЕЛИЖЕ НЕ ПОЧЪТЕТ И НЕ ПОМОЖИТ
 И НЕ ШТЪРЪДИТЪ¹ СІЕ <МИЛОВАНІЕ СВЪТЪКЪ: МОИАСЪ¹ ТАР БИСТРИЦА И НЕ ШТАВИТЪ ВИШЕ
 РЕХЪ СЕЛО Ш МИРНО ПО ШТРОЕНІЕ ЧТО ЕСТ БІА И <ИПРЪКЪ¹ ЖДЕ, АИШ ВАЛОВАТИ НАИ ПОПЕРЕТ
 И РАЗОРЕТ И ИСХЛБИТИ СІЮ МИЛОВАНІЕ И КНИГЕ ГОСПОДАРИМ ЗА ПРОЩЕ¹НІЕ, ТОГО ДА
 <БЪДЕТЪ ПРОКАЕТЪ И¹ АНАТЕМА <И А>ФОРЕСАН ШТ ТНІ СВЪТИ ШТАЦИ, ЕЖЕ СЪТЪ ВЪ НЕКЕН
 И ДА ИМАТЪ ЧЪСТІЮ СЪСЪ ІСАДА И СЪСЪ ІРІА И ЕДНО МЪСТО И СЪСЪ ИНИМИ НЕВЪРНИ Ю¹ ДЕН.

<СЕ¹ ЖЕ ШКО <СВЕ¹ ДАЧИТЕ¹ АИ ПОСТАВИХЪ ГОСПОДСТВО МН: ЖСЪПАН ІВАШ¹ КО ВЕЛ
 БАН КРАЛЕВСКІИ И ЖСЪПАН ХРИЗА ВЕЛ ДВОРНІК И ЖСЪПАН ВЛАДУЛ ВЕЛ ЛУГОФЕТ И ЖСЪПАН
 ШНАКИ ВЕЛ ВЪСТІАР И ЖСЪПАН МИХО ВЕЛ СПАТАР И ЖСЪПАН МІШИТЪ ВЕЛНИКІИ ШТОЛНИК И
 ЖСЪПАН КОНДА ВЕЛ КОМІС И ЖСЪПАН БАСНАІЕ ВЕЛ ПЪХАРНИК И ЖСЪПАН ПАНГАНДРИ ВЕЛНИКІИ
 ПОШТЕЛНИК¹. И ИСПРАВНИК, ЖСЪПАН ВЛАДУЛ ВЕЛНИКІИ ЛУГОФЕТ.

И НАПИСАХОМ АЗ, ЛЕПЪДАТЪ ЛУГОФЕТ, ВЪ НАСТОЛНИ ГРАДЪ БЪКЪРЕЦИ, МЪСЕЦА
 ГЕНАРИЕ Ш ДНИ И ШТ ІДАМА ДО ИНИКЪ ТЪЧЕНІА ЛЪТОМ, ВЪ ЛЪТО ШЗРИИ.

† ІУ ЛЕВИИ ВЪЕКЪДА, МІЛОСТІЮ БОЖІЮ, ГОСПОДИНЪ.

ИУ ЛЕВИИ КОЕКОДА < М. Р. >

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod și domn a toată țara
 Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Ștefan voievod.
 Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii
 mănăstiri numită Bistrița, unde este hramul preasfintei, curatei, prea bine-
 cuvintatei stăpînei noastre de Dumnezeu născătoare și pururea fecioară
 Maria, cinstita ei Uspenie și părintelui egumen Vasilie ieromonah și fra-
 ților ce viețuiesc în sfântul lăcaș, ca să-i fie satul anume Costeștii, din
 județul Vilcea, tot cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul de pre-
 tutindeni și de peste tot hotarul, oricît se va alege.

Pentru că acel sat Costeștii mai sus-scris, ei au fost mai înainte cnezi.
 L-a cumpărat Mihail voievod de la toți megiașii din sat, anume : de la Mi-
 clea cu ceata lui și de la Voicul cu ceata lui și de la Barbul cu ceata lui
 și de la Popa cu ceata sa și de la Oprea al Moșoaei cu ceata sa, pentru
 42000 aspri gata. Și s-au vîndut ei singuri vecini, de a lor bunăvoie, răpo-
 satului Mihail voievod, fără nici o silă de către domnia lui și s-au închi-
 nat ei să fie vecini în veci. Iar după aceea, Mihail voievod, însuși domnia
 lui a dat și a dăruit acel sat Costeștii la sfînta mănăstire să fie pentru su-
 fletul lui și al părinților lui, ca să fie sfintei mănăstiri ajutor și întărire.
 Însă cînd a cumpărat răposatul Mihail voievod acel sat, Costeștii, a fost
 atunci la ieșirea lui din domnie și din țară și a fost atunci în mare strîm-
 toare și necaz din toate părțile și în puțină agoniseală de bani. Iar apoi

¹ Loc rupt.

s-a gândit și a întărit această mai sus-zisă mănăstire și de acolo din puținii bani pe care i-a avut domnia lui. Iar pentru leafa unor oșteni, ce erau lângă domnia lui atunci, i-a întrebat Mihail voievod pe toți acei oșteni : vor să lase partea lor de leafă să se cumpere acel sat mai sus-scris, ca să fie la sfînta mănăstire, pentru Dumnezeu și pentru pomana domniei lui ? Iar ei, acei oșteni, toți au strigat atunci cu mare glas : să fie pe placul și pe voia domniei lui și pentru sfînta mănăstire mai sus-scrisă, ca să-i fie de întărire, iar călugărilor de hrană, iar domniei lui veșnică pomenire. Și pentru nepuțința domniei lui și pentru atîta nevoie pe care a avut-o cîtăva vreme, a șezut cu acei oșteni în sfînta mănăstire și atunci a cumpărat acel sat mai sus-scris. Iar acei vecini, care au fost cnezi, ei au spus ca să-i scoată răposatul Mihail voievod și de la bir și de la toate mîncăturile și pe aceea să fie întocmirea lor. Astfel, atunci a luat răposatul Mihail voievod satul Costeștii. Și au luat acei megiași asprii mai sus-spuși și s-au închinat să fie vecini. Iar după aceea, răposatul Mihail voievod a dăruit acel sat la sfînta mănăstire și i-a scos de la bir și de la toate dajdiile, ca să fie în pace și slobozi în zilele și în viața domniei lui și la toți binecinstitorii domni creștini, să fie ei iertați cît timp va sta sfînta mănăstire, bir să nu dea niciodată, nici găleată, nici vinărici, nici ceară, nici oi, nici porci, nici miere, nici dijma din stupi, nici cășărie, nici cai de olac. Așa a lăsat răposatul Mihail voievod cu mare blestem.

Și am văzut domnia mea și cartea lui Mihail <voievod > ¹ și cartea lui Șerban voievod, hrisov, și hrisovul lui Radul voievod și cartea lui Gavriil voievod și cartea lui Alexandru voievod, fiul lui Radul voievod și cartea lui Alexandru voievod, fiul lui Iliiaș voievod, cu mare blestem, făcute una după alta.

Pentru aceasta și domnia mea încă am înnoit și am întărit și pe această carte a domniei mele, pe întocmirea acestor domni mai sus-spuși, cum a fost și dinainte vreme și am dat domnia mea satul Costeștii, mai sus-scris, ca să fie în pace și slobozi de bir și de toate dăjdiile, să fie la nevoia și întărirea sfîntei mănăstiri Bistrița, iar altă turburare să nu aibă, în veci.

Încă și blestem am pus : după trecerea domniei mele, pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau, după păcatele noastre, sau din alt neam, vă rog, cu numele lui Dumnezeu și al preacuratei lui maici, ca să întărească această miluire și iertare, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească în domnia lui și în veacurile viitoare sufletul lui. Iar dacă nu va cinsti și nu va înnoi și nu va întări această <miluire a sfîntei > ¹ mănăstiri Bistrița și nu va lăsa în pace mai sus-zisul sat, după întocmirea care a fost mai dinainte, ci va turbura sau va călca și va strica și va rupe această miluire <și cărțile domnilor de iertare > ², acela să <fie blestemat și > ² anatema <și > ² afurisit de 318 sfînți părinți, care sînt la

---

¹ Omis.

² Loc rupt.

Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie la un loc și cu alți necredincioși iudei.

Iată dar martori am pus domnia mea : <jupan Ivaș>¹co mare ban al Craiovei și jupan Hriza mare vornic și jupan Vladul mare logofăt și jupan Enachi mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Mușat mare stolnic și jupan Conda mare comis și jupan Vasilie mare paharnic și jupan Alixandri mare <postelnic>¹. Și ispravnic, jupan Vladul mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun București, luna ianuarie 15 zile și de la Adam pînă acum, cursul anilor, în anul 7138 <1630>.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Leon voievod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Bistrița, I/19.

Orig. perg. (44 × 53), pecete timbrată.

Cu o trad. din 1795, după care s-au făcut unele completări ; alte traduceri ibidem, mss. 192, f. 146v—147v, 201, f. 28—29v, 713, f. 631—634 și la Arh. St. Rîmnicu-Vilcea, ms. 72, f. 15.

21

1630 (7138) ianuarie 15, București.

Leon Tomșa voievod întărește scutirea de dări și slujbe a satului Tismana, al m-rii Tismana, numai să apere mânăstirea de „oameni răi”.

† Мѣлостѣю божѣю, Іо Леон воєвода и господинъ въсон земли Уггрово-владѣнскаго, сынъ великаго и предобраго, покойнын Іо Шефан воєвода. Дават господство ми сѣю повеленіе господство ми свѣтѣн, божественѣн монастыр гаголеми Тисмѣна, идеже ест храм прѣсвѣтѣн чистѣн и прѣблагословенѣн владѣнцѣ наше Богородице и приснодѣвы Марѣѣ чьстно ен оуспеніе и втѣцѣ егѣмена Овафна нермонах и братѣем живѣщым въ свѣтѣн шентѣлы сѣе, такоже да ест село Тисмѣна вт код монастырѣ ѣ мирно и свободно за бир и за кѣвлю и за сѣно и за вннарич и за кол и за соуѣа шецѣ и за кон и за мѣд и за косок и за джжмѣ пчелам и за горциѣна шецам и свннол и за кѣшѣрѣе и за ванн вт сѣдство и вт кони за влак и за кони господскѣн и за въсѣх слѣжее и дажее и шжденіе, еанко соут през лѣто въ земли господства ми, понеже сѣю више речено Тисмѣна вна ест простна вт прѣжде врѣме, вт при днѣе прочѣем старн господары. И разсмѣхом господство ми вт свѣтоѣ монастыр еже ест више речена, како ест далжкѣ на краюцы земли господство ми и за много крати прѣити тлѣхарѣн и пандѣрѣн

¹ Loc rupt.

ѡт прѣз пламен на свѣта монастыр, тере ест плѣнна и жалова, понеже ест бна простих того село свѣтѣн монастыр више речено, како ест по више писано, бирове и дажбе, тѣчѣю радѣ пазити се сѣе свѣтаа монастыр за злы чловеци. И видѣхом господство ми и книгѣ поконном Шербанок воевод и книгѣ Радѹла воевод, сына МиХнеѣ воевод и Хрисовѣа Ялевѣандрѣ воевод, сына Янашѣ воевода, теченѣ лѣтом хрѣкѣ процинѣ ради више речено.

Тѣмже и господство ми [господство ми] порѣвноваѣ бити новы ктытор оу свѣтое монастыр више речена, иакоже и прѣжним старш господары прѣжде нас бывш. Таже въ том простяхом и господство ми сѣе више речено село Тиславна за вѣсѣл више речене бирове и дажбе, да не дават ница при дѣни живота господство ми, ещѣже и при дѣнѣ иным господары, еже хокет бити ѡт сѣда напред. И а потом и дондеже стоит сѣе свѣта више речена монастыр, тѣчѣе да имат людѣе ѡт сѣе више речено село послѣшати ѡт егоумен више речен и за вѣснѣ калѣгерѣи ѡт свѣтое више речена монастыр каре за что хокет дати им повченѣ радѣ трѣбное и послѣшанѣ свѣтѣн монастыр и да пазит и въ дѣни и въ ноци за злы чловеци.

Сего радѣ и господство ми ещѣже съал поновил и зкрѣпихом и над сѣю книгѣ господство ми по шстроенѣ како ест бил и ѡт прѣжде врѣме.

Ещѣже и заклинанѣ: по шшествѣм господарствѣ ми, комѣ вѣрѣчит господѣ Бога быти господарѣ Влашкоѣ землѣ или ѡт сръдичнаго плода господство ми или ѡт сѣродныки нашѣ или по грѣсѣл нашѣ или ѡт иннопламеник молю ви се съ именем Божѣю и прѣчиство его матерѣ, како да стверѣдѣти и поновити сѣю книгѣ господство ми и помнѣните свѣтаа монастырѣ ѡт господа данаго вам стежанѣ съ чим ви Богѣ наставит, иакоже сам Христос заповѣда ви и рече: „бѣдѣте мѣлостивы, иакоме и аз“ и прочѣи в сем раздрѣшенѣ грѣхом да имат въ страшнѣм и неанцѣмѣрнаго сѣдѣца и втораго пришествѣа господа Бога и спаса нашего Исѣа Христа да прѣдварит ны и сподобит ны в деснѣа Христа праведнаго сѣдѣе стати изрѣчы дръг дръга везелани лицѣ въ царствѣ небеснѣм въ вѣкы, амин, да щѣлиже почтет и поновит и зкрѣпят сѣе книгѣ господство ми того господѣ Богѣ да га почтет и да съхранит въ господствѣ его, а въ бѣдѣцѣм вѣцѣл дѣша его. Я щѣлиже не почтет и не поновит сѣю книгѣ господство ми, того господѣ Богѣ да не почтет въ господствѣ его а не въ бѣдѣцѣм вѣцѣл дѣша его. И кое чловекѣ хокет разорит сѣю книгѣ господство ми, <т>ого господѣ Богѣ да га разорет заѣ тѣлом его, а не въ бѣдѣцѣм вѣцѣл дѣша его и да ест проклет и афѣрсан ѡт тѣи свѣти штѣци, еже соут въ Неке и да имат чыстѣе със Исѣа и със Ирѣм и съ инны невѣрѣи иѣден.

Сеже део и сведитѣлѣи поставил господарство ми: жѣпан Явашко вел бн Кралевскѣи и жѣпан Хриза вел дворник и жѣпан Владѣа вел лшгофет и жѣпан Енаки вел вистѣтар и жѣпан МиХо вел спатар и жѣпан Мишат вел столник и жѣпан Конда вел колмс и жѣпан Баснаѣе вел пахарник и жѣпан Ялевѣандри вел постѣлник. И неправник, Владѣа великѣи лшгофет.

И написал азъ, Лѣпѣдат лшгофет, въ настоинѣи градѣ Боукѣреци, мѣсеца генарѣе еѣ дѣни и ѡт Ядѣм до ннѣк теченѣ лѣтом въ лѣт хрѣли, а рождѣства Христва хрѣли.

† Іѡ Лѣви ввевѣда, мѣлостѣю божѣю, господинѣ.

Иѡ Лѣви воевода <м. р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Ștefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri numită Tismana, unde este hramul preasfintei, curatei și preabinecuvântatei stăpînei noastre de Dumnezeu născătoare și pururea fecioară Maria, cinstita ei Uspenie, și părintelui egumen Teofil ieromonah și fraților care trăiesc în acest sfînt lăcaș, ca să fie satul Tismana, de lingă mănăstire, în pace și slohod de bir și de găleată și de fîn și de vinărici și de bou și de oaie seacă și de cal și de miere și de ceară și de dijma de stupi și de gorștina oilor și a porcilor și de cășărie și de banii de județ și de cai de olac și de cai domnești și de toate slujbele și dăjdiile și mîncăturile cîte sînt peste an în țara domniei mele, pentru că acest mai sus-zis <sat>, Tismana, a fost iertat dinainte vreme, din zilele altor domni bătrîni. Și am înțeles domnia mea de sfînta mănăstire, care este mai sus-zisă, că este departe, la marginea țării domniei mele și de multe ori vin tîlharii și pandurii de peste munte la sfînta mănăstire de o pradă și o jefuiesc și că au fost iertate birurile și dăjdiile acelu sat al sfintei mănăstiri, mai sus-zis cum este mai sus-scris, numai să păzească această sfîntă mănăstire de oameni răi. Și am văzut domnia mea și cartea răposatului Șerban voievod și cartea lui Radul voievod, fiul lui Mihnea voievod și hrisovul lui Alexandru voievod, fiul lui Illiaș voievod, cursul anilor 7125, pentru iertarea mai sus-zisă.

Pentru aceasta și domnia mea am rîvnit să fiu ctitor nou la sfînta mănăstire mai sus-zisă, ca și alți domni bătrîni, care au fost înaintea noastră. Astfel, întru aceea, am iertat și domnia mea acest mai sus-zis sat, Tismana, de toate mai sus-zisele biruri și dăjdii, să nu dea nimic în zilele vieții domniei mele, încă și în zilele altor domni, care vor fi de acum înainte. Și după aceea, și cît timp va dăinui această sfîntă mănăstire mai sus-zisă, numai să asculte oamenii din acest mai sus-zis sat de egumenul mai sus-zis și de toți călugării de la sfînta mănăstire mai sus-zisă, la orice le vor da lor învățătură, pentru treaba și ascultarea sfintei mănăstiri și să o păzească și ziua și noaptea de oameni răi.

De aceea și domnia mea încă am înnoit și am întărit și pe această carte a domniei mele, după întocmire, cum a fost și dinainte vreme.

Încă și blestem : după trecerea domniei mele, cui va încredința domnul Dumnezeu să fie domn al Țării Românești, sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau, după păcatele noastre, sau dintr-alt neam, vă rog în numele lui Dumnezeu și al preacuratei sale mame ca să întăriți și să înnoiți această carte a domniei mele și să miluiți sfînta mănăstire din agoniseala dată vouă de domnul, cu ce vă va învăța Dumnezeu, după cum însuși Hristos v-a poruncit și a zis : „fiți milostivi, după cum și eu” și celelalte, ca să aveți iertarea păcatelor la cumplita și nefățarnica judecată și la a doua venire a domnului Dumnezeu și mînuiătorului nostru Isus Hristos, să ne ferească și să ne învrednicască să stăm la dreapta lui

Hristos, judecătorul cel drept să stea, privindu-ne unul pe altul cu fețe vesele în împărăția cerurilor, în veci, amin. Dacă va cinști și va înnoi și va întări această carte a domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească în domnia lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui. Iar dacă nu va cinști și nu va înnoi această carte a domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să nu-l cinstească în domnia lui, nici în veacurile viitoare sufletului lui. Iar care om va strica această carte a domniei mele, aceluia domnul Dumnezeu să-i nimicească aici trupul lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui și să fie blestemat și afurisit de 318 sfinți părinți, care sînt la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie și cu alți necredincioși iudei.

Iată dar și martori am pus domnia mea : jupan Ivașco mare ban al Craiovei și jupan Hriza mare vornic și jupan Vladul mare logofăt și jupan Enachi mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Mușat mare stolnic și jupan Conda mare comis și jupan Vasilie mare paharnic și jupan Alexandri mare postelnic. Și ispravnic, Vladul mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun București, luna ianuarie 15 zile și de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7138, iar de la nașterea lui Hristos, 1630.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Leon voievod <m.p. >

Arh. St. Buc., M-rea Tismana, XCIII/25.

Orig., perg. (48 × 49), pecete timbrată.

Traduceri ibidem, mss. 329, f. 38—39 și 711, f. 26—27.

22

1630 (7138) ianuarie 15, București.

Leon Tomșa voievod întărește m-rii Tutana vinăriciul domnesc de pe Dealul Piteștilor.

† Милостію вожію, Іу Левн воєвода и господинь вѣсон землє УггровлаХтинское, синь великаго и прѣдобраго, поконинномъ Іу Цифан воєвода. Дават господство ми сїе повелѣніе господства ми свѣтомъ, божественѣи монастыр зове момъ Тѣтанна, идѣже ест храм свѣтого Іѳанасїе Ітонского и штыцъ егоумена Ѡанасїе и вѣскѣм инноком елице живещиХ въ шентелѣн тон, такожи да ест свѣтѣн, божествна монастыр, еже ест више речена, виндричюла, шваче дела господска, что ест над шчина свѣтомъ монастыри шт на Бѣлѣни по Дѣла Питешилор, вѣс виндричюла, елико се хтет избрат достоанїа господска, шт десет ведрє една вадрь,

дан въсѣхъ дела господска за винарнич, понеже съм дал и помилвахом господство ми по свѣта монастыр Тѣтана със того винарничю достоанїѣмъ господска, еже ест више писана, како ест вна дал и помилвал и шт **Алѣксандръ** воєвода, сына поконнаго **Радугла** воєвода и шт **Алѣксандръ** воєвода, сына **Іліаш** воєвода.

И видѣхомъ господство ми **Хрисовѣла Алѣксандръ** воєвода, синь **Радугла** воєвода и книга **Алѣксандръ** воєвода, синь **Іліаш** воєвода, въ лѣт **хърлѣ**, за помилванїе, сътворене със великое клетво. Такождере съм помилвалъ господство ми по свѣта монастыр **Тѣтана** със винарничю дела господска, како ест вна и шт прѣжде вѣрлѣ, такоже да бѣде господствѣ ми и родителїемъ господства ми вечномъ въсполнанїе, а свѣтѣи монастыри **Тѣтана** да ю ест стѣврѣжденїе и въ пицѣ, а божьственнымъ нинкомъ въ стравѣ.

Сего рѣдї и господство ми ешеже съм поновїхомъ и стѣврѣдїхомъ и над сїю книгѣ господства ми, такоже да ест сїе мїлованїе даже до въ вѣки и не шт когождо непоколѣваемо, поризло господство ми.

Ещеже и заканнанїе поставїхъ господство ми: по ошѣствїю господства ми кого нзберетъ господѣ **Богъ** вѣти владаѣтелъ и господарѣ земле **Блашкоє** нан шт срьдичнаго плода господства ми нан шт сьродника нашихъ <и>ли по грѣсїхъ наше нан шт нинопламеникъ, да аще почитетъ и поновїтъ и стѣврѣдитъ сїе книга господства ми, того господѣ **Богъ** да га почититъ и да съхранитъ въ господствѣ его и а въ бѣдїицїхъ вѣцїхъ дѣша его. И ащ анже не почититъ и не шкрѣпитъ и не поновїтъ сїю книгѣ господства ми, того господѣ **Богъ** да не га почитетъ и не съхранитъ въ господствѣ его, а не въ бѣдїицї вѣцїхъ дѣша его, а кое чловека хокетъ поперетъ и разоретъ и расипетъ и не славитъ сїе книга господства ми, того господѣ **Богъ** да га разоритъ и поперетъ и расипетъ зае тѣломъ его, а въ бѣдїицїхъ вѣцїхъ дѣша его, да ест трѣклетъ и анаѣема и аѣсресанъ шт тїи свѣти штацї, еже сѣтъ въ **Никїи** и да иматъ чыстїю със **Ісда** и със **Ірїѣ** и съ нинимъ невѣрїи **Іудей**, еже възъпнше надъ кръвъ господѣ **Бога** и спаса нашего **Ісуса Христа** и рекътъ: „възлїхъ, възлїхъ“ и кръвъ его надъ нѣ и надъ чеда нѣ, такоже ест и бѣдетъ въ вѣки, аминъ.

Еже оубо и сведителїи поставїхъ господство ми: **жѣпан Івашко** велъ бан **Кралевскїи** и **жѣпан Хриза** велъ дворникъ и **жѣпан Владѣл** велъ логофетъ и **жѣпан Іанаки** велъ вѣстїгаръ и **жѣпан Мнѣхо** велъ спатаръ и **жѣпан Мѣшат** велъ столникъ и **жѣпан Конде** велъ колмс <и>¹ **жѣпан Василиѣн** велъ пѣларїакъ и **жѣпан Алѣксандръ** велъ <постелникъ>¹. И исправникъ, **жѣпан Владѣл** велъ логѣфетъ.

И испсѣхъ азъ, **Гоаре** граматикъ, въ настѣл <градъ>¹ **Бѣкѣрѣцїи**, мѣсеца генарїе **її** днѣи и шт **Ідама** <до>¹ нѣнѣ теченїе лѣтомъ, въ лѣт **хърлѣ**.

† **Іу** **Левн** воєвода, мїлостїю божїю господинь.

Іу **Левн** воєвода <т. р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Ștefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri numită Tutana, unde este hramul sfintului Athanasie de la Atos și părintelui egumen Thanasie și tuturor călugărilor ciți trăiesc în

¹ Loc rupt.

acel lăcaș, ca să fie sfintei, dumnezeieștii mănăstiri care este mai sus-
zisă vinăriciul, însă partea domnească ce este pe ocina sfintei mănăstiri
de la Văleni, pe Dealul Piteștilor, tot vinăriciul, cât se va alege venitul
domnesc, din zece vedre, o vadră, însă toată partea domnească de vinărici,
pentru că am dat și am miluit domnia mea sfinta mănăstire Tutana cu
acel vinărici, venitul domnesc, care este mai sus scris, cum a fost dat și
miluit și de Alexandru voievod, fiul răposatului Radul voievod și de Ale-
xandru voievod, fiul lui Iliiaș voievod.

Și am văzut domnia mea hrisovul lui Alexandru voievod, fiul lui
Radul voievod și cartea de miluire a lui Alexandru voievod, fiul lui Iliiaș
voievod, din anul 7136, făcute cu mare blestem. De asemenea am miluit
domnia mea sfinta mănăstire Tutana cu vinăriciul, partea domnească,
cum a fost și înainte vreme, ca să fie domniei mele și părinților domniei
mele veșnică pomenire, iar sfintei mănăstiri Tutana să-i fie întărire și de
hrană, iar dumnezeieștilor călugări de folosință.

Pentru aceasta și domnia mea încă am înnoit și am întărit și pe această
carte a domniei mele, ca să-i fie această miluire pînă în veci și de nimeni
neclintit, după porunca domniei mele.

Încă și blestem am pus domnia mea : după trecerea domniei mele, pe
cine va alege domnul Dumnezeu să fie stăpînitor și domn al Țării Româ-
nești, sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau, după
păcatele noastre, sau din alt neam, dacă va cinsti și va înnoi și va întări
această carte a domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească
și să-l păzească în domnia lui și în veacurile viitoare sufletul lui. Iar dacă
nu va cinsti și nu va întări și nu va înnoi această carte a domniei mele, pe
acela domnul Dumnezeu să nu-l cinstească și să nu-l păzească în domnia lui,
nici în veacurile viitoare sufletul lui. Iar care om va călca și va strica și
va risipi și va nimici această carte a domniei mele, pe acela domnul Dum-
nezeu să-l nimicească și să-l calce și să-i risipească aici trupul lui, iar în
veacurile viitoare sufletul lui să fie de trei ori blestemat și anatema și
afurisit de 318 sfinți părinți, care sînt la Nicheia, și să aibă parte cu Iuda
și cu Arie și cu alți necredincioși iudei, care au strigat asupra singelui
domnului Dumnezeu și mîntuitorul nostru Isus Hristos și au zis : „ia-l
ia-l” și singele lui asupra lor și asupra copiilor lor, ceea ce este și va fi în
veci, amin.

Iată dar și martori am pus domnia mea : jupan Ivașco mare ban al
Craiovei și jupan Hriza mare vornic și jupan Vladul mare logofăt și jupan
Ianachi mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Mușat mare stol-
nic și jupan Conde mare comis <și>¹ jupan Vasilie mare paharnic
și jupan Alexandri mare <postelnic>¹. Și ispravnic, jupan Vladul
mare logofăt.

---

¹ Loc rupt.

Și am scris eu, Soare gramatic, în cetatea de scaun București, luna ianuarie 15 zile și de la Adam <pînă> ¹ acum cursul anilor, în anul 7138 <1630>.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.
Io Leon voievod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XVIII/6.
Orig., hîrtie (42 × 28), pecete timbrată.
Cu o trad. din sec. al XVIII-lea.

23

1630 (7138) ianuarie 17.

*Lăudat logofăt vinde nepotului său Tatul logofăt un rumân
din Cotești, cu delnița lui.*

† Adecă eu Lăudat logofet, feciorul Badei lui Bădease ot Cotești, acesta al meu zăpis, să fie de mare credinți la mîna nepotu-meu Tatului logofetului, cum să să știe că am vîndut un rumân al meu ce am avut de moșie în sat în Cotești, însă anume Vlaicul, feciorul Micului și cu delnița lui, cită să va alége din sat și din cîmp și despre tot hotarul. Și i l-am vîndut de a mea bunăvoe, fără nice o silă, dereptu 3 300 de bani gata. Și mi-eu dat toți în mîna mea. Pentru căce-mi iaste jupîneasa Tatului logofetului nepoată de a doa vară și sintem frați pre toată mușia, ce mi să cade mai bine să dau la singe meu decît la striine.

Și cîndu am făcut acestă tocmală cu Tatul logofetul, de am luat bani ce-s mai sus-scriși, tîmplatu-s-au mărturie de au fost de față: vărumeu Colțea și frate-său Neagoe și văru meu Vlaicul popei și Neagoe Pungina de Cotești. Și au fost și acest rumân de față, ce iaste mai sus-scris.

Și am scris eu, monah Theofan. Și au fost și Cîrstiian, sluga Pîrvului logofetului din Ruda.

Și am scris eu, Lăudat, cu mîna meh pentru credința cum să să știe, că am luat eu cu mîna meh banii. Pis meseța ghenarie 17 dnă, leat 7138 <1630>.

† Καὶ γὰρ ὁ παπᾶς Ἀγαθῶν μαρτυρῶ τὰ ἄνωθεν².

Vlaicu

Colțe, dégitul meu

Negoe

Eu Pungina

¹ Loc rupt.

² Și eu popa Agaton mărturisesc cele de mai sus.

<Pe verso > :

- † Pîrvul, bani 7.
- † Radul, bani 5.
- † Nego, bani 5.
- † Necşul, b¹
- † Tatul, bani 3.
- † Pavel, bani 2.
- † Badul, bani 2.

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., XCIV/6.
Orig., hîrtie (29,5 × 20), trei peceți aplicate.
Copie ibidem, ms. 137, f. 293 v – 294.

24

1630 (7138) ianuarie 17, Bucureşti.

*Stanciu al Voicăi vinde lui Necula vistier partea sa de ocină
din Sărăţeni.*

Eu Stanciul Voicăi ot varoş ot Floci scris-am acest al meu zăpis, să fie de credinţă la mîna jupînului Neculii vistier, ca să ştie că me-am vîndut toată partea mea de ocină din Sărăţeni jupînului Neculii vistier, însă 230 de stînjăni în baltă şi în şăzutul satului 100 stînjăni, drept 13 200 asprii gata. Şi am luat toţi banii dăplin. Şi o am vîndut de bunăvoia mea şi cu ştirea tuturor megiaşilor de pre împrejurul locului, de sus şi de jos.

Şi mărturie : jupan Grigorie comis i Danciul Doicescul i Gherghe paharnic, Iane dă Blagodeşti i Voia de Orezii i Stan de Mătăseşti i Anghel judeţul de Oraş de Floci i Vintilă logofăt i Stanciul pitar de Buciumeni i Leca de Berileşti i Miutescul şi încă alţi boeri şi oameni buni, care nu sînt scrişi, ca să crează.

S-au scris de Gherghe gramatic în Bucureşti, ianuarie 17 dni, leat 7138 <1639>.

Stanciul Voicăi
Ivaşco vornic
Papa biv vel logofăt
Hrizea vel vistier²

¹ Şters cu cerneală de diac.

² În acest timp Hrizea este mare vornic.

Vladul vel logofăt
'Ασλανης προην βορνηκος¹
Grigorie comis
Gherghe paharnic
Mateiu agă
Dumitru căpitan
Enache
Eu Mihaiu clucer
Radu vornec ot Desa
Γουανης βηστηαρης²
Ioniță paharnic sină Stamate agă
Pătrașco postelnic ot Dilga

Arh. St. Buc., Condica m-rii Stobozia lui Enache, nr. 314, f. 182 (nr. 20).
Copie.

25

1630 (7138) ianuarie 18.

Răvaș de boieri hotarnici pentru satul Grădiștea de Jos.

† Zde bolearii hotarnicii lu Dumitru vornic i Bunea logofăt și ai tuturor rumânilor ot Dol Grădiștea, na ime : Staico vornic i Tudor comis ot Izvor i Necula peharnic ot Epurești și Ghiorman logofăt ot Budéni i Nedelco căpitan ot Dărăști i Trifa suljer ot Orbească i Voico ot Mogoșăști i Micul i Delea ot Budéni i Stan ot Sminovu i Micul dragoman ot Berești i Neagoe ot tam, ca să caute și să îmble să adevéze și să inpie-tréze și să aleagă jumătate de sat ot Dol Grădiște de preste tot hotarul, cum vor afla cu sufletele lor.

Инако да нѣст, по реч господства ми.

И исправник, . . .³ вторѣи постѣаник.

Пис гннарѣ нѣ дена, въ лѣт хрлн.

† Іу Лѣтн кѣкѣда, мнлостѣю вожѣю господннѣ.

Bibl. Acad., CCCXCIX/28a.

Orig., hirtie (21 × 15), pecete aplicată. Cu un exemplar identic (b), pe cealaltă jumătate a hirtiei.

¹ Aslan fost vornic.

² Iane vistier.

³ Loc alb.

1630 (7138) ianuarie 18, București.

Leon Tomșa voievod întărește lui Iscrul și fraților săi Zaharia și Preda ocină în Frăsinet.

† Милостію божію, Іу Левин воевода и господинъ вѣсое земле Уггровла-Хинское, синъ великаго и прѣдобраго поконнаго Іу Шефан воевод. Дават господство ми сію повѣленіе господства ми савзѣ господства ми Искрѣлов и братом си Захаріев и Прѣдев, сини Захаріев лнгофет и със ннх синовн си, елицеже ем Богъ даровах, іакоже да мѣ ест учиннѣ в село в Фрѣсннет вт полю, али вѣсцх дела Радѣлов постелник и жѣпанницев Інкѣв вт Баломирѣци, варе еликах се Хтит изврат вт полю и вт шѣл и вт вода и вт седалице селов и вт по вѣс Хотаром и със вечиннѣ и със вѣс доходо<ко>м.

Понеже сію учиннѣ више рѣх, вна ест била за дѣдино Радѣл постелник и жѣпанницев его Інкѣв. Таже въ том Радѣл постелник и жѣпанница его Інка, вни ест продал сію учиннѣ еже више рѣх Мнхо комнс, брат Ником, за ѿз за жнлти вѣснх готовн. Я потом, Мнхо комнс [комнс] прилѣчна се ест вѣрѣме за сѣмрѣтъ и погрнел се ест тѣлом его на свѣта монастыр глаголеми Бѣжѣвец и била дал ест Мнхо комнс и сію учиннѣ вт Фрѣсннет свѣтѣн монастыр радѣ дѣше его. Я къда ест била послѣ, кълѣгерѣи вт свѣта монастыр, вни ест сѣтворна промененіе със жѣпанница Бонкица, жѣпанница Ннкѣв комнс, тере ест дал жѣпанница Бонкица дел Ннкѣв комнс вт село вт Дѣта вѣсцх свѣтѣн монастыр, почто радѣ ест била селов Дѣта близ вт свѣта монастыр, а кълѣгерѣи, вни ест дал жѣпанницев Бонкицев учина вт Фрѣсннет, учиннѣ ради учиннѣ. И такмиле се сѣт вт своем добро волю. Я <потом ж>ѣпанница Бонкица, вна ест <дал> сію <учиннѣ е>жже више рѣх вт Фрѣсннет преке. . . . , <зет>ом си Димев постелник . . . . . Искрѣл и Захаріев <и> Прѣда. . . . . <с>ію дела за учиннѣ. . . . . над мат <ері. . . . > и вт на жѣпанница его Каталина . . . > аспри готовн. <И прода>дох Дима постелник и жѣпанница <его> Каталина сію> учиннѣ еже више рѣх вт своем добро волю <и> със ѡзнаніе вѣсох мѣгашнм вт крѣстѣ мѣстом вт гор нз дол и вт прѣд господства ми.

И видѣхом господство ми и запис Димев постелник и жѣпанницев его Каталинев за продаиѣ на рѣкѣ Искрѣлов и Захаріев и Прѣдев със мнози добри людѣ сведителѣ, на нме: вт ѿтетелиш, ѿтрое постелник и вт Бѣлечиці, Цюра и Калотѣ и вт Мѣнничѣци, Іуш лнгофет и вт Тнтою, Крѣчюн лнгофет и вт Дѣнкѣлѣци, Прѣвѣл и Паскѣл и вт Прѣжевѣ, Захаріев.

Сега радѣ дадох и господство ми Искрѣлов и Захаріев и Прѣдев, іакоже да мѣ ест учиннѣ еже више рѣх въ влѣвѣ синовн и вѣском и превночетом и не вт неко<го>же непоколѣвнмо, по реч господства ми.

Сеже и сведителѣ поставих господство ми: жѣпан Івашко велики ван Жилски и жѣпан Хризѣ вел дворник и жѣпан Владѣл вел лнгофет и ѿнаке вел вистѣтар и Мнхо вел спатар и Мѣшат вел столник и Конда вел комнс и Костандин вел пѣхарник¹ и жѣпан. . .² вел постелник. И исправник, Владѣл вел лнгофет.

¹ În acest timp mare paharnic era Vasilie.

² Loc alb.

И исписка Станка Лугофет въ днешн градъ Бѣкереци, мѣсяца генаріе ѿ
днн, ѿт Падма до нннѣ, въ лѣт хѣран.

† Іу Дѣнн кѣкѣвда, мѣлостію божію господннѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Ștefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele Iscrul și fraților săi Zaharie și Preda, fiii lui Zaharie logofăt și cu fiii lor, cîți Dumnezeu le-a dăruit, ca să le fie ocină în sat la Frăsinetul de Cîmp, însă toată partea lui Radul postelnic și a jupaniței Anca din Balomirești, oricît se va alege din cîmp și din pădure și din apă și din vatra satului și de peste tot hotarul și cu vecinii și cu tot venitul.

Pentru că această ocină mai sus-zisă, ea a fost de moștenire a lui Radul postelnic și a jupaniței lui Anca. Astfel întru aceea, Radul postelnic și jupanița lui, Anca, ei au vîndut această ocină, care s-a zis mai sus, lui Miho comis, fratele lui Nica, pentru 66 de galbeni toți gata. Iar după aceea, lui Miho comis [comis] i s-a întîmplat vreme de moarte și s-a îngropat trupul lui la sfînta mănăstire numită Bucuveș și a dat Miho comis și această ocină din Frăsinet sfintei mănăstiri pentru sufletul lui. Iar cînd a fost mai pe urmă, călugării de la sfînta mănăstire au făcut schimb cu jupanița Voichița, jupanița lui Nica comis, de a dat jupanița Voichița sfintei mănăstiri toată partea lui Nica comis din sat din Diia, pentru că a fost satul Diia mai aproape de sfînta mănăstire, iar călugării au dat jupaniței Voichița ocina din Frăsinet, ocină pentru ocină. Și s-au tocmît de a lor bună-voie. Iar <după aceea>, jupanița Voichița a dat această <ocină> mai sus-zisă din Frăsinet zestre . . . . . ginerelui ei, Dima postelnic . . . . . Iscrul și Zaharie <și> Preda . . . această parte de ocină . . de la mama . . . și de la jupanița lui, Catalina . . . . . aspri gata. <Și> au vîndut Dima postelnic și jupanița lui, Catalina, această ocină, care s-a zis mai sus, de a lor bunăvoie și cu știrea tuturor megiașilor din jurul locului, din sus, din jos și dinaintea domniei mele.

Și am văzut domnia mea și zapisul lui Dima postelnic și al jupaniței lui, Catalina, de vînzare, la mîna lui Iscrul și a lui Zaharie și a lui Preda, cu mulți oameni buni martori, anume : din Oteteliș, Stroe postelnic și din Bălcești, Giura și Calotă și din Mănicești, Ion logofăt și din Titoiu, Crăciun logofăt și din Diiculești, Pîrvul și Pascul și din Prejvă, Zaharie.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Iscrul și lui Zaharie și lui Preda, ca să le fie ocina care s-a zis mai sus de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea : jupan Ivașco mare ban al Jiu-lui și jupan Hrizea mare vornic și jupan Vladul mare logofăt și Enache mare vistier și Miho mare spătar și Mușat mare stolnic și Conda mare comis și

Costandin¹ mare paharnic și jupan . . . .² mare postelnic. Și ispravnic, Vladul mare logofăt.

Și a scris Stancul logofăt în minunata cetate București, luna ianuarie 18 zile, de la Adam pînă acum în anul 7138 <1630>.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Cozia, XXIV/9.

Orig., hîrtie (42 × 28), rupt, pecete timbrată, stricată.

Copie slavă, ibidem, ms. 712, f. 340.

Cu o trad. din 1844; alte traduceri ibidem, mss. 215, f. 301–302 și 215 bis, f. 15–17.

27

1630 (7138) ianuarie 19.

Dumitru vornic vinde fiului său Bunea logofăt ocină și rumâni în Grădiștea.

† Jupan Dumitru vornicul scris-am zapisul meu, ca să fie la mîna fiu-mieu Bunei, cum să se știe că i-am vîndut ocina de la Grădiște de priste tot hotarul, cît am fost ținut eu, și cu toți rumânii, drept ughi 200. Și rumânii anume: Dragomir Cherancea cu feciorii lui i Vîlsul cu frații-și i Dobre meșterul i Neagoe i Dragomir Viariul i Cătăramă i Neagoe pîrcălabul. Și i-am vîndut de a mea bunăvoe. Și el încă să mă caute pînă la moartea mea. Și să-i fie lui moșie neclătîită și nemenilea de neamul meu să n-aibă în treabă cu acéste moșii. Iar cine se va ispiti a face într-alt chip, să fie proclat și blăstemat de 318 otți ije vă Nechii.

Și au fost mulți boiari cînd i-am vîndut această ocină, anume: Ianache vtori postelnic și Ghiurman frate-mieu i Vasilie nepotu-mieu i Tudor comis i Necula peharnic i Nedélco căpitanul i Coman ot Sminov i Délea ot Budéni i Micul ot Budéni i Micul ot Berești i Neagoe i Trifa slujer i Voico ot Mogoșești.

Și am scris eu, Radul postelnic, fecior lu Staico vornicul. Pis méseța ghenarie 19 dni, vă leat 7138 <1630>.

Γιαννης ποστελνηκος³

Nedelco căpitan⁵

Ghiurma logofăt

Νικόλα⁴

Bibl. Acad, CCCXCIX/29.

Orig., hîrtie (30 × 21,5), 11 peceți aplicate.

¹ În acest timp mare paharnic era Vasilie.

² Loc alb.

³ Ianache postelnic.

⁴ Nicola.

⁵ Semnături autografe.

1630 (7138) ianuarie 20, București.

Leon Tomșa voievod întărește lui Cîrstea pîrcălab ocine la Bîroslăveni.

† Милостією божією, Іу Левин воєвода н господинь вѣсви н землѣ ѿггровела <Хѣнс>коє, синь великаго н прѣдобраго, поконинаго Іу Шефан воєвода. Дават господство ми сѣю повелѣніе господства ми Кръстѣ прѣкълабѣ шт . . .¹ н сѣс синови си, единцеже Богъ дароваѣ, шакже да мѣ ест шчинѣ ѿ Бирославѣни, али шт шчина Прѣдѣ Баревалабѣ, шт поля н шт шѣм н шт кѣд н шт сѣх н вѣсѣх винноградѣ что ест вна сѣтворна Тоадѣр, штыцѣ Трифѣк н шт пѣсѣдѣ, вѣре еанка сѣ Хтит нзѣрат шт по вѣсви Хотаршм, пшнеже ест покѣпна Кръстѣ прѣкълабѣ сѣю внише речена шчинѣ шт над Трифа, вниѣс Баревалабѣ шт Бирославѣни, за хѣ аспри гштовн. Н продад шн сѣс ѡзнаніа вѣсѣм братіам его н сѣс ѡзнаніе порѣденіе нм н сѣс ѡзнаніа Драгомнрѣк н Данѣв, зѣти ѡнком си Прѣдѣ Баревалабѣ.

Н пак покѣпна Кръстѣ прѣкълабѣ ѣ агрѣ за мѣштѣ : единного ѿ лѣнка по код ѡлми попѣк Цюре, м̄ за пашн, а дрѣго мѣштѣ ест ѿ Ѧвндѣл Станѣк, дрѣго мѣсто ест ѿ Іголю Каменѣк, дрѣго мѣсто ест ѿ брод на . . .², дрѣго мѣсто ѿ междо блаѣ, шт над Дрѣгич шт Бирославѣни, за хѣ аспри гштовн.

Н пак покѣпна Кръстѣ прѣкълабѣ ѣ агрѣ за мѣсто на Бѣзда н даст сѣс глаѣѣ ѿ пѣр, шт над Костѣ шт Бирославѣни, за ѣ аспри гштовн.

Н пак покѣпна Кръстѣ прѣкълабѣ шт над Прѣда Красташтѣѣ ѣ агрѣ за мѣсто кѣд оуламн попѣн Цюре, шт ѡлми дорн ѿ ѡлми, а дрѣго мѣсто шт Четѣцѣ дорн ѿ Бѣлтѣни, за тѣм аспри гштовн.

Н пак покѣпна Кръстѣ прѣкълабѣ ѣ агрѣ за мѣсто за к̄ пашн през поляви Четѣцѣѣн шт над Нѣгоє Чюхѣл за . . .² аспри гштовн.

Н пак да ест Кръстѣ прѣкълабѣ ѣ агрѣ за мѣсто по кѣд Бѣзда н код Прѣда, понеже ест покѣпна Кръстѣ прѣкълабѣ шт над Дѣцѣл н шт Стан, за рѣ аспри гштовн.

Н пак покѣпна Кръстѣ прѣкълабѣ ѣ мѣсто шт над Ѧчю дорн ѿ земник его шт над Станчюл попѣн н шт вником си Іаню, за тѣн аспри гштовн.

Н пакже покѣпна Кръстѣ прѣкълабѣ шт над Стѣннаѣ ѣ агрѣ за мѣсто : ѿ кѣрѣтѣрн за л̄ пашн н даст сѣс глаѣѣ ѿ мѣсто Дрѣгичѣв, дрѣго мѣсто сѣс глаѣѣ ѿ ѡламн Бѣлѣсанѣв, за тѣл аспри гштовн.

Н пак покѣпна Кръстѣ прѣкълабѣ шт над Никола ѣ мѣсто оу кѣрѣтѣрн код крѣнгѣл Брѣнзарарюлов, за ѣ аспри гштовн.

¹ Loc alb in original (semnalare in copie).

² Loc rupt in original (semnalare in copie).

И пак да ест Кръстев прѣкълаб ѿ мѣстове, един мѣсто на Лѣнкѣ, а друго ест през Жію, понеже ест покѣпна Кръстѣ ѿт над Тоадер за ѿ аспри гѣтовни, али да се знает: на лѣнкѣ сѣт $\tilde{a}$ ¹ за пашин, а през Жію сѣт $\tilde{m}$ за пашин ѿт Балѣ зла къ на дѣл, през Кръчолѣ.

И пак да ест Кръстев прѣкълаб шчиноу с Бирославѣни, вѣсаѣ шчина Тоадеров Негрев на лѣнкѣ и през Жію на дѣл и сѣс вѣсаѣ винограда ѿт пѣсѣдани и ѿт по вѣс Хотаршм, понеже ест покѣпна Кръстѣ прѣкълаб сію више речена шчинѣ от над Тоадер Негрев ѿт Бирославѣни, за $\times\tilde{a}\tilde{x}$ аспри гѣтовни.

И пак покоуѣпна Кръстѣ прѣкълаб $\tilde{a}$ агрѣ за мѣсто за кѣ пашин оу Фѣндѣл Стоев ѿт над Дѣнѣцѣл и ѿт <над> . . . .² за $\tilde{r}\tilde{m}$ аспри гѣтовни.

И продадох сѣе више речени люде нише шчине и мѣстове више речени, шни за своим добро волю, без ниедна силост и сѣс знаніе вѣсѣм мегіашом ѿт гор из дол и ѿт шкрѣст мѣстом и ѿт прѣд господства ми.

И видѣхом господство ми и запис ѿт рѣка ѿт над вѣснѣл више речени люде, за продаше, на рѣка Кръстевни прѣкълаб сѣс мноши добре люде шведителѣе написани оу запис, котори ест бил тогда ест покѣпна, на име: ѿт Бирославѣци, Дѣмитрѣ Линтѣнѣл и Владѣл и Гава и Датко и Степан и Стан Бѣгѣши и Герге и Брата и Кръчюн и Ялекѣ и Данчол и Стѣннѣл и Стога и Прѣвѣл Бѣсїюви и Стан Крас-тавѣц и Стѣннѣл Линтѣнѣл и мноши добре люде, еже не соуѣт писане зде въ тѣе книгѣ.

Сего радѣ дадох съм господство ми Кръстевни прѣкълабѣл, іакѣже да . . . .² шчинѣ . . . .² и въ шхлѣс им и синовшм и вѣнком и прѣвѣнчнѣтом и не ѿт когождѣм непоколѣвнѣмо, поризмо господство ми.

Сеже шведителѣе поставѣлем господство ми: жѣпан Іѣашко великїи бан Кралевски и жѣпан Хриза великїе дворник и жѣпан Владѣл великїе шгофет и жѣпан . . . .² и жѣпан Мнѣло велики спатар и жѣпан Моушат великїе столникѣ и жѣпан Конда великїе комис и жѣпан Василїе великїе пѣхарник и жѣпан Ялѣгандри великїе постѣлник. И исправник, жѣпан Владѣл великїи шгофет.

И намазѣхом азѣ, Дѣмитроу грама<тик> въ настоли градѣ зовемаго Бѣкѣ-рѣци, мѣсеца генарїе кѣ дѣни и ѿт Ядама даже до нинѣ въ сегѣм писанїе теченїа лѣтшм въ лѣт $\times$ зран и а ѿт рѣждѣства Христова $\times$ дѣл.

† Іѣу Лѣвнѣ кѣвѣвѣда, мїлостїю божїю господни.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Ștefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Cirstea pircălab din . . . .³ și cu fiii săi, ciți Dumnezeu i-a dăruit, ca să-i fie ocină în Biroslăveni, însă din ocina lui Preda Barbăalbă, din cîmp și din pădure și din apă și din uscat și toată via ce a făcut-o Toader, tatăl lui Trifa, și de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat Cirstea pircălab această mai sus-zisă ocină de la Trifa, nepotul lui Barbăalbă din Biroslăveni, pentru 2000 aspri gata. Și a vindut el cu știrea tuturor fra-

¹ Probabil: $\tilde{x}$; confuzia copistului, care a transcris $\tilde{a}$ (1) în loc de $\tilde{x}$ (30).

² Loc rupt.

³ Loc alb.

ților lui și cu știrea rudelor lui și cu știrea lui Dragomir și a lui Dan, ginerii unchiului său Preda Barbăalbă.

Și iar a cumpărat Cîrstea pîrcălab 5 ogoare de loc : unul în luncă, pe lîngă Ulmii popii Giura, 40 de pași, iar alt loc în Fundul lui Stoia, alt loc este în Cîmpul Pietrei, alt loc este în vad la . . . ¹ alt loc între bălți, de la Drăghici din Birosălăveni, pentru 1000 aspri gata.

Și iar a cumpărat Cîrstea pîrcălab un ogor de loc la Bîzda și dă cu capul în pâr, de la Costea din Birosălăveni, pentru 200 aspri gata.

Și iar a cumpărat Cîrstea pîrcălab de la Preda Crastaotțu ² 2 ogoare de loc : lîngă Ulmii popii Giura, din ulmi pînă în ulmi, iar alt loc din Cetățuie pînă în Bălteni, pentru 340 aspri gata.

Și iar a cumpărat Cîrstea pîrcălab un ogor de loc de 20 pași peste cîmpul Cetățuiei, de la Neagoe Ciuhul, pentru . . . ¹ aspri gata.

Și iar să-i fie lui Cîrstea pîrcălab un ogor de loc lîngă Bîzda, pe lîngă Preda, pentru că a cumpărat Cîrstea pîrcălab de la Duțul și de la Stan, pentru 170 aspri gata.

Și iar a cumpărat Cîrstea pîrcălab un loc de la Ociu pînă la bordeiul lui, de la Stanciul al popii și de la nepotul său Ianiu, pentru 350 aspri gata.

Și iarăși a cumpărat Cîrstea pîrcălab de la Stănilă 2 ogoare de loc în curături, de 30 pași și dă cu capul în locul lui Drăghici, alt loc cu capul în Ulmii lui Vîlsan, pentru 330 aspri gata.

Și iar a cumpărat Cîrstea pîrcălab de la Necola un loc în curături, lîngă crîngul Brînzararului, pentru 200 aspri gata.

Și iar să-i fie lui Cîrstea pîrcălab 2 locuri, un loc la luncă, iar altul este peste Jiu, pentru că a cumpărat Cîrstea de la Toader, pentru 400 aspri gata ; însă să se știe : la luncă este 1³ pas, iar peste Jiu sînt 40 de pași, din Valea Rea spre deal, peste Cîrcioae.

Și iar să-i fie lui Cîrstea pîrcălab ocină în Birosălăveni, toată ocina lui Toader al lui Negrea, la luncă și peste Jiu la deal și cu toată via, de pretutindeni și de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat Cîrstea pîrcălab această mai sus-zisă ocină de la Toader al lui Negrea din Birosălăveni, pentru 1600 aspri gata.

Și iar a cumpărat Cîrstea pîrcălab un ogor de loc de 25 pași, în Fundul lui Stoia, de la Dănuțul și de la . . . ¹ pentru 140 aspri gata.

Și au vîndut acești mai sus-ziși oameni ocinele și locurile lor mai sus-puse, ei de a lor bunăvoie, fără nici o silă și cu știrea tuturor megiașilor din sus, din jos și din jurul locului și dinaintea domniei mele.

Și am văzut domnia mea și zăpis de vînzare de la mîna tuturor acestor mai sus-spuși oameni la mîna lui Cîrstea pîrcălab cu mulți oameni buni, martori, scriși în zăpis, care au fost cînd a cumpărat, anume : din

¹ Loc rupt.

² Probabil transcriere greșită în loc de „Crastavăț”.

³ Probabil 30 ; confuzia copistului, care a transcris 1 (ā) în loc de 30 (ā).

Biroslăvești, Dumitru Linteanul și Vladul și Sava și Datco și Stepan și Stan Băguș și Gherghe și Brata și Crăciun și Alexe și Danciul și Stănilă și Stoia și Pîrvul al lui Văsiu și Stan Crastavăț și Stănilă Linteanul și mulți oameni buni, care nu sînt scriși aici în această carte.

Pentru aceasta, am dat domnia mea lui Cirstea pîrcălabul, ca < să-
fie de >¹ ocină și de ohabă, lui și fiilor și nepoților și strănepoților și de ni-
meni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori punem domnia mea : jupan Ivașco mare ban al Craio-
vei și jupan Hriza mare vornic și jupan Vladul mare logofăt și jupan . . .¹
și jupan Miho mare spătar și jupan Mușat mare stolnic și jupan Conda
mare comis și jupan Vasilie mare paharnic și jupan Alexandri mare pos-
telnic. Și ispravnic, jupan Vladul mare logofăt.

Și am scris eu, Dumitru gramatic, în cetatea de scaun București,
luna ianuarie 20 zile și de la Adam pînă acum, la această scriere cursul
anilor, în anul 7138, iar de la nașterea lui Hristos, 1630.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., ms. 1233, f. 250—252.

Copie.

Cu o trad.

1630 (7138) ianuarie 20, București.

*Leon Tomșa voievod întărește lui Dumitru Dudescu al doilea
vistiier ocină în Bonțești, jud. Ilfov.*

† Многостѣю божію, Іу Левн воєвода и господинъ късон земли Уггро-
владѣнскоє, синъ великаго и прѣдобраго, покойнаго Іу Шефан воєвода. Дават
господство ми сѣе повеленіе господства ми почтенномъ волѣрниъ господства ми
жѣпан Дѣмитрѣ Дѣдєкѣл вториъ вистѣтар и със синови си, елицем Богъ даровахъ,
пакоже да мѣ ест вчинъ въ село жѣпанцевѣ Ѣпринек ѣ Бонцещи, къ сѣдство
Ѣлхковъ, али сеженн ѣкѣ, шт поля и шт жѣма и шт вода и шт сѣдалище сѣлов,
шт посѣдѣ, варе елика се хтѣт извратн шт надъ къс хотаромъ.

Понеже ест покѣпна волѣрниъ господства ми Дѣмитрѣ вистѣтар < село Тѣтарѣл
шт жѣпанца Ѣпринна, въ дѣнїе покойнаго Радѣла воєвод, въ прѣва господство,
със свѣкал вчинъ и със вечинн и със къс Ходоком шт посѣдѣ, варе
елика се хтѣт извратн шт по къс хотаром, къс по новци готовн. Ѣ потом,

¹ Loc rupt.

къда ест бна въ дънѣ Илеѣандрѣ воюода, сына Іаѣаш воюода, въ прѣвое господство, тиченѣ лѣтом хѣркс, а болѣрин господство ми Дѣмитрѣ вистѣтар, ми ест имал прѣхъ прѣд Илеѣандрѣ воюода радѣ оѣ за сежини за учинѣ въ село Тѣтарѣ със едннѣ доробанцѣ, по име Датко и със жина его; Елѣда и съпрѣше се за лицѣ прѣд Илеѣандрѣ воюода, ѣ великѣи диеми. Таже достигал ест закона и сѣжденѣа, тере сѣт възимал Дѣтко доробанцѣа сѣи оѣ за сежини въ учина селове Тѣтарѣ. И сътворна ест Илеѣандрѣ воюода Дѣмитров вистѣтар книга господство емѣ да възимает въ штѣчества жѣпанциѣ Ѣпринѣ въ Бѣнчеци сѣи оѣ за сежини за учинѣ, да ест учинѣ радѣ учинѣ, како ест више пис.

И пак да ест болѣринѣ господство ми жѣпан Дѣмитров Дѣдесѣ вистѣтар учинѣ ѣ Бонцици, пакнже въ село жѣпанциѣ Ѣпринѣ сежини н въ посевдѣ и въ над въсом Хотаром, вѣри елика се Хтет изврати. Понеже сѣи више речени н сежини за учинѣ, ми ест бнал липсѣвал въ учина селове Тѣтарѣ, на вреѣме къда ест мирна учина селове Тѣтарѣ. Таже ест бна възимал сѣи сежини за учинѣ въ село въ Бѣнчеци, еже сѣт више речени рѣг въ дел жѣпанциѣ Ѣпринѣ. И потом, къда ест вѣвъ при дънѣ Илеѣандрѣ воюода, сына Радѣла воюода, възимал ест Тѣдор столник въсѣхъ дел жѣпанциѣ Ѣпринѣ въ Бѣнчеци, тере ест извѣднѣ Тѣдор столник въ сел и по житѣлиницѣ Ѣпринѣ и по Дѣмитрѣ вистѣтар. И възимал ест Тѣдор столник сѣи рѣг за сежини въ Бѣнчеци въсѣхъ дел Ѣпринѣ и встал ест болѣрин господство ми Дѣмитрѣ вистѣтар въз учинѣ.

Таже а потом, Дѣмитрѣ вистѣтар, ми ест пошел ѣ диеми прѣд Илеѣандрѣ воюода, сына Радѣла воюода, тере възпросна ест въ штѣчества жѣпанциѣ Ѣпринѣ сѣи рѣг за сежини, учинѣ радѣ учинѣ. И сътворна нѣ ест господство емѣ книга господска, како да нѣ дрѣжит Дѣмитрѣ вистѣтар учинѣ ѣ село ѣ Бонцици ѣ село жѣпанциѣ Ѣпринѣ. <И> видѣхом господство ми книга поконннѣмѣ Радѣла воюода и книга чедѣ си Илеѣандрѣ воюода, како да ѣзнимает Дѣмитрѣ вистѣтар сѣи рѣг за сежини заплѣно въс въ сел въ Бонцици, да бѣде учинѣ радѣ учинѣ.

Сѣго радѣ, дѣдох съм и господство ми почтѣннѣмѣ болѣринѣ господства ми жѣпан Дѣмитрѣ вистѣтар, пакже да имат дрѣжати се сѣи рѣг за сежини въ сел въ Бонцици, радѣ оѣ за сежини въ Тѣтарѣ, что ест бна възимал Датко доробанцѣа и радѣ тѣх н за сежини что ест бна ѣзнимал Тѣдор столник въ сел въ Бѣнчеци, пакже да мѣ ест учинѣ, дѣдѣно и въ хѣаб синовѣм и вѣском и прѣвнѣчетом и не въ когождѣ непоколѣбнѣмо, порнзѣмо господства ми.

Ѣже оубѣ и свидѣтелѣи поставлѣим господство ми: жѣпан Івѣшко вѣл бан Кралѣвскѣи и жѣпан Хриза вѣл дворникѣ и жѣпан Еладѣ вѣл лѣгѣфѣт и жѣпан Ѣнаки вѣл вистѣтар и жѣпан Мнѣ вѣл спатар и жѣпан Мѣшат вѣл столник и жѣпан Кондѣ вѣл комнс и жѣпан Еаснѣ вѣл пѣхарник и жѣпан Илеѣандри вѣл постѣлник. И исправник, Еладѣ вѣл логофѣт.

И написѣ аз, Лелѣдат логофѣт, въ граду Бѣксреци, мѣсеца генѣаре н дъни и въ Іадама, въ лѣт хѣрлн.

† Ів Лѣшн вѣвѣвѣда, милѣстѣю божѣю господнѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Ștefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului boier al domniei mele jupan Dumitru Dudescul al doilea vistier și fiilor lui, cîți i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie ocină în satul jupaniței Oprina, la Bonțești, în județul Ilfov, însă 123 de stînjeni din cîmp și din pădure și din apă și din vatra satului și de pretutindenii, oricît se va alege de peste tot hotarul.

Pentru că a cumpărat boierul domniei mele Dumitru vistier satul Tătarul de la jupanița Oprina în zilele răposatului Radul voievod, în prima domnie, cu toată ocina și cu toți vecinii și cu tot venitul de pretutindenii, oricît se va alege de peste tot hotarul, tot pe bani gata. Iar după aceea, cînd a fost în zilele lui Alexandru voievod, fiul lui Iliiaș voievod, în prima domnie, cursul anilor 7126, iar boierul domniei mele Dumitru vistier, el a avut pîră înaintea lui Alexandru voievod pentru 73 stînjeni de ocină din satul Tătarul cu un dorobanș anume Datco și cu soția lui, Vlădaia, și s-au pîrît de față înaintea lui Alexandru voievod, în marele divan. Astfel l-a ajuns legea și judecata de a luat Datco dorobanșul acești 73 de stînjeni din ocina satului Tătarul. Și Alexandru voievod i-a făcut lui Dumitru vistier cartea domniei lui, ca să ia din moșia jupaniței Oprina din Băicești acești 73 de stînjeni de ocină, ca să fie ocină pentru ocină, cum e scris mai sus.

Și iar să-i fie boierului domniei mele jupan Dumitru Dudescul vistier ocină la Bonțești, tot din satul jupaniței Oprina, 50 stînjeni, de pretutindenii și de peste tot hotarul, oricît se va alege. Pentru că acești 50 stînjeni de ocină mai sus-zîși au lipsit din ocina satului Tătarul, în vremea cînd s-a măsurat ocina satului Tătarul. Astfel a luat acești stînjeni de ocină din sat din Băicești care sînt scriși mai sus, 123, din partea jupaniței Oprina. Iar apoi, cînd a fost în zilele lui Alexandru voievod, fiul lui Radul voievod, Tudor stolnic a luat toată partea jupaniței Oprina din Băicești, de a scos din sat Tudor stolnic și pe jupanița Oprina și pe Dumitru vistier. Și a luat Tudor stolnic acești 123 de stînjeni din Băicești, toată partea Oprinei și a rămas boierul domniei mele Dumitru vistier fără ocină.

Astfel după aceea, Dumitru vistier s-a dus la divan înaintea lui Alexandru voievod, fiul lui Radul voievod, de a cerut din moșia jupaniței Oprina acei 123 stînjeni ocină pentru ocină. Și i-a făcut domnia lui carte domnească ca să stăpînească Dumitru vistier ocină în sat la Bonțești, în satul jupaniței Oprina. Și am văzut domnia mea și cartea răposatului Radul voievod și cartea fiului său Alexandru voievod, ca să ia Dumitru vistier acești 123 de stînjeni deplin, toți din sat din Bonțești, să fie ocină pentru ocină.

De aceea, am dat și domnia mea cinstitului boier al domniei mele jupan Dumitru vistier, ca să aibă a stăpîni acești 123 de stînjeni din sat din Bonțești pentru cei 73 de stînjeni din Tătarul, pe care i-a luat Datco dorobanșul și pentru acei 50 stînjeni pe care i-a luat Tudor stolnic din sat din

Бăicești, ca să-i fie ocină, dedină și ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea : jupan Ivașco mare ban al Craiovei și jupan Hriza mare vornic și jupan Vladul mare logofăt și jupan Enachi mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Mușat mare stolnic și jupan Conde mare comis și jupan Vasilie mare paharnic și jupan Alexandri mare postelnic . Și ispravnic, Vladul mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea București, luna ianuarie 20 zile și de la Adam, în anul 7138 <1630>.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., XLII/57.

Orig., hirtie (42,5 × 29), pecete timbrată.

30

1630 (7138) ianuarie 20, București.

Leon Tomșa voievod întărește lui Preda spătar din Albești niște țigani, în urma unor judecăți.

† Милостією божією, Іу Левн воєвода и господинь вѣсон земле Зггрово-владѣнское, синъ великаго и прѣдобраго и поконнаго Іу Шефан воєвода. Дават господство ми сѣю повелѣніе господства ми слоуг господства ми Предек спатар шт Ялещи и със синовн си, елициже Богъ даровах, такоже да мѣ ест един ациган, по име Сѡпрѣк циган, брат Коєв циганѣ, със вѣс чилѣд его и със синовн его, Стан и Халънга, понеже ест тог циган Сѡпрѣк, више пис, вил ест за дѣдѣнно Предек спатар шт над родѣтеле им.

Таже, къда ест вилъ въ дѣни Шербан воєвод, вил ест раздѣлит Бадѣ спатар, ваца Предек спатар, със Радѣл вистѣтар, зиком си, вѣскѣ дѣдѣне и цигани и вил ест раздѣлит тогда и сѣю више речени ѣ цигани. Таже, прелѣчи сѣ Сѡпрѣк циган ѣ дел Предек спатар, синъ Бадѣ спатар, а Коєв, брат Сѡпрек циган, шн ест вил прелѣчил на Радѣл вистѣтар. Я потом, по разделеніе швем цигани и а дѣдѣнове им, прилѣчи сѣ Бадѣ спатар, штцѣ Предек спатар, съмрѣт, а Радѣл вистѣтар вил ест притеснѣл по тог циган, Сѡпрѣк, више пис, кое ест вил Бадѣ спатар.

Таже, къда ест вил въ дѣни Ялѣандръ воєвод, сина поконнаго Ялѣаш воєвод, а Преда спатар, синъ Бадѣ спатар, шн възвнгал прѣх радѣ сѣе више речени цигани и съпрѣше се за лицѣ със Преда сѣлжер и със брат его, Строе постелник, сини Радѣлов вистѣтар шт Гречи, прѣд Ялѣандроу воєвод, синъ Ялѣаш воєвода. И сици плакаше се Преда спатар прѣд господствѣ емѣ како се ест вил прилѣчил тог циган, Сѡпрѣк циган, ѣ достоинѣ вацом си Бадѣ спатар. Таже, аще

прилѣчила се им съмрътъ, а ѿн ест биа встал мал, за съсѣцъ, а Радѹл вистѹтар биа ест притѣснѣл по тог циган Ѣпрѣ, више пис. Въ том, Ялѣѡандрѣ боекод гледѣл и соудѣл по правдѣ и по законо, кѣсноже със вѣсѣми почтеними правителѣе господствѣ емоу и биа истенствовала господство емѣ велма добро, със вѣс днѣаном, вѣжо ест биа Прѣдѣв спатар за дѣдѹнно ѿт над башом си Бадѣв спатар ѿт разделеніе им. Таже ест встал Прѣда слѣжер и брат его, Ѣтрое постѣлиник, сини Радѹл вистѹтар, ѿт закѡн и ѿт сѣжденіе ѿт прѣд Ялѣѡандрѣ боекод. И видѣхом господство ми и книга за прѣх и за встал на рѣка Прѣдѹн спатар, понеже ест нѣст биа имал Прѣда слѣжер и брат его, Ѣтрое постѣлиник, инѣдна трѣбѣ със сѣю цигани Ѣпрѣ, више пис.

И пак да ест слѣг господства ми Прѣдѹн спатар нѣкое циганче, по имѣ Ёонка циганка със дѣщерѣх еи и Докѹл със дѣщерѣх еил, дѣщерѣх Рѣпек циганчек. Понеже сѣе више реченоу циганкѣ, Рѣпа, биа ест Драгомирок постѣлиник ѿт Сѣрата, Таже ест биа посалгал терѣ ест вѣзимал еднн ациган Бадѣв комис, по имѣ . . . ¹. Я Бадѣ комис, дѣд Прѣдѣв спатар, ѿн ест биа имал еднн ациганкѣ, по имѣ Ѓора, дѣщѣра Ѣпрѣк Трѣфашѣл циган, по еднн циган, на имѣ Костандин, терѣ ест се ѣтакмил Бадѣ комис със Драгомир постѣлиник, терѣ ест вѣставил циганкѣ радѹ циганкѣ. Таже а потом, по съмръти Бадѣв спатар, башѣ Прѣдѣв спатар, а Драгомир постѣлиник, ѿн ест биа вѣзимал и по дѣщѣрѣ Рѣпек циганчев, терѣ ест дрѣжал и циганка им и дрѣжал и циганче та за промененіе.

Я потом, къда ест биа вѣ дѣни Ялѣѡандрѣ боекод, синѣ Ялѣгаш боекод, а Прѣда спатар, ѿн подѣгал прѣх със Михѣю постѣлиник ѿт Сѣрата и съпрѣше се за лицѣ. Въ том, Ялѣѡандрѣ боекод нѣст вѣровал, анѣ ест дал ѣ болѣри ѿт прѣд господствѣ емѣ, по имѣ Ялѣе дворник ѿт Корнеціи и Нѣгое постѣлиник ѿт Сѣрата, такоже да истенствѣет како ест вѣрѣтал ѿни със дѣшамн нѣ. Таже сѣи више речени болѣри, ѿни истенствовали како ест биа променил и дал ю ест Драго²мир постѣлиник ѿт Сѣрата по Рѣпа циганка Бадѣв комис, а Бадѣ комис, ѿн ест биа дал по Ѓора циганка Драгомиров постѣлиник. И видѣхом господство ми и книга ѡвѣм више речени болѣри за сѣжденіе, како да дрѣжит Драгомир постѣлиник по Ѓора със дѣщѣра еи, а Прѣда спатар, вѣнѣк Бадѣв комис, да дрѣжит дѣщѣрѣх Рѣпен циганчев, како ест биа променил и дрѣг метѣхѣ да не имат Михѣн със Прѣда спатар.

И пак да ест Прѣдѣв спатар я циганѣ, по имѣ Берчѣ, със вѣс чилѣд его, понеже ест тог циган ѿн ест биа даровал по Бадѣ комис на брак дѣдам си Стан кълѣбгѣрицев със тог циган. И пак да ест Прѣдѹн спатар я циган, по имѣ Бадѣ, със вѣс чилѣд его, понеже ест пакнже ест даровал Бадѣв спатар ѿт прѣдѣдам си Пашадѹа, когда ест родѹтел, и със ациганкѣ, по имѣ Рада. И видѣхом господство ми и записѣ матерам си Ѣтани монахѹи и книга Шѣрван боекод над сѣе цигани, за дарованіе, како ест више пис.

Ѓего радѹ, дѣдох съм и господство ми слѣг господства ми Прѣдѣв спатар ѿт Ялѣѡи, такоже да ест сѣи више речени цигани дѣдѹнно и вѣ ѡхлѣ им и синовом и вѣнѣком и прѣвѣнѣчетом и не ѿт когождо непоколѣбнимо, порнзимо господства ми.

¹ Loc alb.

² Loc rupt.

ЖЕЖЕ И СВЕДІТЕЛН ПОСТАВИХЪ ГОСПОДСТВО МИ: ЖЪПАН ЪВАНШКО ВЕЛ ВАН КРАЛЕВСКИИ И ЖЪПАН ХРИЗА ДВОРНИК И ЖЪПАН БЛАДУА ВЕЛ ЛОГОФЕТ И ШАНАКИ ВНОСТІАР И МИХО СПАТАР И МЪШАТ СТОЛНИК И КОНДА КОМИС И БАСИЛИИ ПЕХАРНИК И ЖЪПАН АЛЕГАНДРИ ВЕЛ ПОСТЕЛНИК. И ИСПРАВНИК, ЖЪПАН БЛАДЪА ВЕЛ ЛОГОВФЕТ.

И НАМАЗАХОМ, ДЪМИТРОС ГРАМАТИК, ВЪ ГРАДУ БЪКЪРЦИИ, МЪСЕЦА ГЕНАРИЕ КЪ ДАНИ И УТ ПДАМА ДО НИИКЪ, ВЪ ЛЪТ ХЪРЛИ.

† ІУ ЛЕОН КВЕКЪДА, АМОЛОСТІЮ БОЖІЮ ГОСПОДИНЪ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod și domn a toată țara Ungro-
vlahiei, fiul marelui și preabunului și răposatului Io Ștefan voievod. Dă
domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Preda
spătar din Albești și cu fiii lui, cîți i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie un țigan,
anume Oprea țiganul, fratele lui Coe țiganul, cu tot sălașul său și cu fiii
săi, Stan și Halînga, pentru că acest țigan mai sus-scris, Oprea, a fost de
moștenire al lui Preda spătar de la părinții lui.

Apoi, cînd a fost în zilele lui Șerban voievod, a împărțit Badea spă-
tar, tatăl lui Preda spătar, cu Radul vistier, unchiul său, toate dedinele și
țigani și au împărțit atunci și pe acești 2 țigani mai sus-zisi. Astfel s-a
întîmplat Oprea țiganul în partea lui Preda spătar, fiul lui Badea spătar,
iar Coia, fratele lui Oprea țiganul, s-a întîmplat la Radul vistier. Iar apoi,
după împărțirea acestor țigani și a dedinelor lor, s-a întîmplat moarte lui
Badea spătar, tatăl lui Preda spătar, iar Radul vistier a cotropit pe acest
țigan, Oprea mai sus-scris, care era al lui Badea spătar.

Astfel, cînd a fost în zilele lui Alexandru voievod, fiul răposatului
Iliiaș voievod, Preda spătar, fiul lui Badea spătar, el a ridicat pîră pentru
acești țigani mai sus-zisi și s-a pîrît de față cu Preda sluger și cu fratele lui,
Stroe postelnic, fiii lui Radul vistier din Greci, înaintea lui Alexandru
voievod, fiul lui Iliiaș voievod. Și așa s-a plîns Preda spătar înaintea domni-
ei lui că acest țigan Oprea țiganul, a căzut în partea cuvenită tatălui său
Badea spătar. Apoi, dacă i s-a întîmplat moartea, el rămăsese mic, de țifță,
iar Radul vistier a cotropit pe acest țigan mai sus scris, Oprea. Intru
aceasta, Alexandru voievod a cercetat și a judecat după dreptate și după
lege, împreună cu toți cinstiții dregătorii domniei lui și a adevărit domnia
lui foarte bine, cu tot divanul, că i-a fost lui Preda spătar de moștenire de
la tatăl său Badea spătar, încă de la împărțeala lor. Astfel Preda sluger
și fratele său Stroe postelnic, fiii lui Radul vistier, au rămas de lege și de
judecată dinaintea lui Alexandru voievod. Și am văzut domnia mea
cartea de pîră și de rămas la mîna lui Preda spătar, pentru că nu au avut
Preda sluger și fratele lui, Stroe postelnic, nici o treabă cu acest țigan mai
sus scris, Oprea.

Și iarăși să-i fie slugii domniei mele Preda spătar niște țigănci, anume
Voica țiganca cu fiicele ei și Dochia cu fiicele ei, fiicele Rupei țiganca. Pen-
tru că această țigancă mai sus-zisă, Rupa, a fost a lui Dragomir postelnic
din Sărata. Apoi s-a căsătorit și a luat un țigan al lui Badea comis, anume

. . .¹. Iar Badea comis, bunicul lui Preda spătar, el a avut o țigancă, anume Sora, fiica lui Oprea Trufașul țiganul, după un țigan anume Costandin, de s-au tocmnit Badea comisul cu Dragomir postelnic, de a lăsat țigancă pentru țigancă. Astfel după aceea, după moartea lui Badea spătar, tatăl lui Preda spătar, iar Dragomir postelnic a luat și pe fetele Rupei țigancă de a stăpînit și pe țigancă lor și pe țigăncile acelea de schimb.

Iar apoi, cînd a fost în zilele lui Alexandru voievod, fiul lui Iliiaș voievod, Preda spătar a ridicat pîră cu Mihaiu postelnic din Sărata și s-au pîrît de față. Întru aceasta, Alexandru voievod nu a crezut, ci a dat 2 boieri dinaintea domniei lui, anume Ilie vornic din Cornești și Neagoe postelnic din Sărata, ca să adeverească cum vor găsi ei cu sufletele lor. Astfel acești mai sus-ziși boieri, ei au adevărit că o schimbăse și o dăduse Dragomir postelnic din Sărata pe Rupa țigancă lui Badea comis, iar Badea comis îi dăduse pe Sora țigancă lui Dragomir postelnic. Și am văzut domnia mea și cartea de judecată a acelor boieri mai sus-ziși, ca să stăpînească Dragomir postelnic pe Sora cu fiica ei, iar Preda spătar, nepotul lui Badea comis, să stăpînească pe fiicele Rupei țigancă, după cum schimbaseră și alt amestec să nu aibă Mihai cu Preda spătar.

Și iar să-i fie lui Preda spătar un țigan, anume Bercea, cu tot sălașul lui, pentru că acest țigan fusese dăruit lui Badea comis la nuntă de bunicul său Stan al călugăriței. Și iarăși să-i fie lui Preda spătar un țigan, anume Badea, cu tot sălașul său, pentru că de asemenea fusese dăruit lui Badea spătar, cînd a fost tată, de străbunicul său Pașadia, și cu o țigancă, anume Rada. Și am văzut domnia mea și zapisele mamei sale Stana monahia și cartea de danie a lui Șerban voievod pentru acești țigani cum este scris mai sus.

De aceea, am dat și domnia mea slugii domniei mele Preda spătar din Albești, ca să-i fie acești țigani mai sus-ziși dedină și ohabă lor și fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea : jupan Ivașco mare ban al Craiovei și jupan Hriza vornic și jupan Vladul mare logofăt și Ianachi vistier și Miho spătar și Mușat stolnic și Conda comis și Vasilii paharnic și jupan Alexandri mare postelnic. Și ispravnic, jupan Vladul mare logofăt.

Și am scris, Dumitru grămătic, în cetatea București, luna ianuarie 20 zile și de la Adam pînă acum, în anul 7138 <1630>.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., XXXIX/8.

Orig., hîrtie (42 × 28), pecete timbrată.

¹ Loc alb.

1630 (7138) ianuarie 20, București.

Leon Tomșa voievod întărește m-rii Sfînta Troiță <Radu Vodă> satul Domnești, jud. Mușcel și Pădureț, în urma unor judecăți.

† <Мѣлос>тїею вожіею, Іу Девн воєвода и господинъ вѣсом землє Угггро-владѣинское, синъ великаго и прѣдобраго, поконинном Іу Циѣан воєвода. Дават господство ми сіе повеленїе господства ми свѣтломѣ, божественѣн монастыр глаго-лемаго Храма Свѣтаа Троица, іажє ест издолни варошѣ Бѣкѣрцини и штыцѣ егѣмена Танасіе и вѣсѣм иннокѣм, еинци живѣцим вѣ шбнтѣлан тоє, іакоже да мѣ ест свѣтѣн монастыр више рѣх село Домнецини шт сѣдство Мѣш<чел> и Падѣ<рец>, вѣс село сѣс вѣсом Хотаром и сѣс вѣснѣ вечини и сѣс вѣс Ходоком шт полю и шт шѣма и шт вода и сѣс водѣницѣх и шт седалище селшен шт посвѣд и шт над вѣс Хотаром, вѣре елика се хтет извѣрат, шт Хотар даже до ѣ Хотар.

Понеже того село Домнециїн, еже ест више пис, било ест за дѣдинѣ жѣпаницев Ёлинн дворничаса, жѣпаница Нѣашковѣ дворникѣл шт Голѣци, дал прѣкю шт родѣтели ен. Я потом, кѣда ест бнл вѣ днїе поконинномѣ МиХнѣ воєвод, по сѣларѣти Нѣашковѣ дворник, а житѣлница его, Ёлина дворничаса, прилѣчило сѣ сѣт вѣрѣме, тѣре ест бнл вѣзимал шт покониннаго МиХнѣ воєвода хѣ за жити, вѣс новци, да нѣ променит вѣ Угггрѣска землє, да нѣ сѣтворит вѣс жити за злато. Я потом жѣпаница Ёлина дворничаса, она ест кѣтовала тѣх новци вѣсн по трѣбове ен, понеже вѣсхошѣт да скѣпннті един село шт Угггрѣска землє, что ест бнл миловал за прѣкю по мѣж ен жѣпан Нѣашко дворникѣл. Я послѣх, жѣпаница Ёлина дворничаса, она ест іадѣл и кѣтовали сѣт вѣснѣ новциїн. Таже вѣ том, покониннаго МиХнѣ воєвод, господства его вѣзимала ест села и ацигани и многе дѣдїне шт жѣпаница Ёлина дворничаса, радї тѣх хѣ за жити шт новци. И вѣзимала ест МиХнѣ воєвод село Домнециїн радї хѣ за ѣги, тѣре сѣт дал и помиловал сѣс село Домнециїн по свѣта монастыр Храма Свѣтаа Троицѣ. И шт тогда вѣс дрѣжал ест канѣгерїи село Домнециїн сѣс добром мирно.

Я потом, кѣда ест бїш при днїе Ялиѣандрѣ воєвод, сына Илиѣш воєвод, а егѣмена Мелентїе шт свѣтаа монастыр Ярѣш, он вѣзенигох прѣх радї сѣлок Домнециїн и пошел ест прѣд Ялиѣандрѣ воєвод оу великїи днѣан, тѣре сѣпрѣше се за лицѣ сѣс штыцѣ егѣмен Танасіе шт свѣта монастыр Свѣтаа Троицѣ. И сице прѣше егѣменѣл Мелентїе оу днѣан и извѣднл ест и едина книга поконинном Пѣтрок воєвод Черчел, како ест бнл село Домнециїн за дѣдїно свѣтломѣ монастыр Ярѣш, покѣпил шт покониннаго Бѣсѣрѣ воєвод и дал и приложил вѣ свѣтаа монастыр Арѣешком и како ест бнл притѣснѣл за Нѣашко дворник по сѣларѣти Бѣсѣрѣ воєвод. Таже вѣ том Ялиѣандрѣ воєвод господство емѣ ест вѣзнимает село Домнециїн више пис шт Свѣтаа Троицѣ, тѣре га ест дал свѣтѣн монастыр Ярѣшѣл, а радї село Домнециїн, дал ест Ялиѣандрѣ воєвод свѣто монастыр Храма

Свѣта Троицъ дрѣго село, на имѣ Голещин, иже ест бѣу за дѣдѣно Ивашкови дворникѣл. И шт тогда, шт по смърѣти Бѣсѣраб воевод, нѣст подръжал монастыра Ирѣшѣла село Домнещин никогдаже, тере сѣт по много за р̄ лѣти.

И потоа, къда ест биа пак въ днѣе Плиѣандрѣс воевод, възвѣнсил ест прѣх Горган вѣншѣл вел спатар радѣ село Голещин и встал ест по калѣсгерини шт Свѣта Троицъ и възимал ест Горган спатар село Голещин шт Свѣта Троицъ, а шцѣс ерѣмена шт свѣта монастыр Ирѣш, шн ест дрѣжал село Домнещин въ силостѣе и без правостѣе.

Таже къда ест биа въ днѣе господства ми, егда даровѣл ми ест господъ Богъ и чѣститом царю със господствѣл ѣ Влашкоѣ землѣ, въ настоа господства ми, а штѣцѣс ерѣмена Тѣнасѣе шт Свѣта Троицъ, шн ест пришѣл пред господства ми оу велнкѣи диван, тере съпрѣше се за лицѣ със ерѣмена Мелентѣе шт свѣта монастыр Ирѣш радѣ село Домнещин. И ѣвнше ерѣменѣла Танасѣе оу диван книги старе и Хрисолае над село Домнещин. Таже въ том, господство ми съл глѣдал и сѣдил по правѣс и по законѣс божѣю, кѣпноже със вѣснѣл почтеннѣли прѣжитѣлини господства ми и добро съл истинствоваа господство ми със вѣс диваном, како свѣта монастыре Ирѣшѣла нѣст дрѣжал село Домнещин никогдаже, ниже на един господарѣ.

И исвѣдѣтелствоваа ест пред господства ми вѣснѣл болѣрини шт диван, како ест биа възимала Миѣнѣ воевод село Домнещини шт жѣпаница Ёлина дворничѣса радѣ х̄л за жити, како ест више пис, и далѣ ест ѣ Свѣта Троицѣс шт давно врѣмѣе. И свѣта монастыр Ирѣшѣла нѣст намаа със село Домнещини ниѣдна трѣбѣс, анѣс ест встал ерѣменѣла Мелентѣе шт закон и шт сѣжденѣе шт прѣд господства ми. И ащѣлиже Хокет извадит клѣсгерини шт Ирѣш нѣкѣе книги над село Домнещини, да не се вѣрѣшет, нѣ да ест лѣжничѣе.

Сего радѣ, дадохъ съл господство ми свѣтолыѣ монастыр Храа Свѣта Троицъ, ѣкоже да мѣс ест село Домнещин със вѣсом Хотаром и със вечинѣи ч със вѣс Ходоком, шчинѣ, дѣдѣно и въ шѣабѣс и шт никогжда непоколѣвимом, поризмом господства ми.

Ёщеже и закланнѣе: по штшестѣею господства ми, кого изберет господъ Богъ бити господарѣ земли Влашкоѣ, или шт сръдична плода господства ми или шт сръдники наше или, по грѣсѣл наше, или шт иноплеменик, молю ви съ именѣм божѣем да почтѣти и да поновит и да оутѣрѣждаѣет сѣе книга господства ми. И кое Хокет поперет и развалит и нѣлабит, того да ест трѣклет и аѣсрисан шт тнѣ свѣти штѣци иже сѣт въ Никѣи.

Сеже оубо и свѣдетѣлѣе поставилъ господство ми: жѣпан Ивашко вел бан Кралевскѣи и жѣпан Хриза вел дворник и жѣпан Бладѣла вел логоѣет и жѣпан Ёнаке вел вистѣтар и Миѣло спѣтар и Мишат вел столник и Конда комис и Баснаѣе вел пѣхарник и жѣпан Плиѣандри вел постѣланник. И исправник, Бладѣла вел логоѣет.

И написахъ аз, Лѣпѣдат логоѣет, въ градѣс Бѣкѣрѣци, мѣсеца генарѣе к̄ днѣи и шт Идама до нынѣ течѣнѣа лѣтом, въ лѣт х̄ран.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Ștefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri numită hramul Sfînta Troiță, care este din jos de orașul București și părintelui egumen Thanasie și tuturor călugărilor, cîți trăiesc în lăcașul acela, ca să fie sfintei mănăstiri mai sus-spuse satul Domneștii din județul Mușcel și Pădureț, tot satul cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul din cîmp și din pădure și din apă și cu morile și din vatra satului, de pretutindeni și de peste tot hotarul ori cît se va alege, din hotar pînă în hotar.

Pentru că acel sat, Domneștii, care este mai sus-scris, a fost de moștenire al jupaniței Elinei vorniceasa, jupanița lui Ivașco vornicul din Golești, dat zestre de părinții ei. Iar după aceea, cînd a fost în zilele răposatului Mihnea voievod, după moartea lui Ivașco vornic, jupanița lui, Elina vorniceasa, s-a întîmplat vremea de a luat de la răposatul Mihnea voievod 2000 galbeni, tot bani, ca să-i schimbe în Țara Ungurească, să-i facă tot galbeni de aur. Iar apoi, jupanița Elina vorniceasa, ea a cheltuit toți acei bani pe treburile ei, pentru că a vrut să răscumpere un sat din Țara Ungurească, cu care a miluit, de zestre, pe bărbatul ei jupan Ivașco. Iar după aceea, jupanița Elina vorniceasa, ea a mîncat și a cheltuit toți banii. Astfel, întru aceea, răposatul Mihnea voievod, domnia lui a luat satele și țigani și multe dedine de la jupanița Elina vorniceasa pentru acei 2000 galbeni de bani. Și a luat Mihnea voievod satul Domneștii pentru 1000 de galbeni, de a dat și a miluit cu satul Domneștii pe sfînta mănăstire hramul Sfînta Troiță. Și de atunci au tot ținut călugării satul Domneștii cu bună pace.

Iar după aceea, cînd a fost în zilele lui Alexandru voievod, fiul lui Iliiaș voievod, egumenul Melentie de la sfînta mănăstire Argeș, el a ridicat pîră pentru satul Domneștii și a venit înaintea lui Alixandru voievod în marele divan, de s-a pîrît de față cu părintele egumen Tanasie de la sfînta mănăstire Sfînta Troiță. Și așa pîra egumenul Melentie în divan și a scos și o carte a răposatului Pătru voievod Cercel, cum a fost satul Domneștii de moștenire al sfintei mănăstiri Argeș, cumpărat de răposatul Băsărab voievod și dat și dăruit la sfînta mănăstire a Argeșului și cum a fost cotropit de Ivașco vornic, după moartea lui Băsărab voievod. Astfel, întru aceasta, Alexandru voievod, domnia lui a luat satul Domneștii mai sus-scris de la Sfînta Troiță de l-a dat sfintei mănăstiri Argeșul, iar pentru satul Domneștii, a dat Alexandru voievod sfintei mănăstiri hramul Sfînta Troiță alt sat, anume Goleștii, care a fost de moștenire al lui Ivașco vornicul. Și de atunci, după moartea lui Băsărab voievod, n-a ținut mănăstirea Argeșul satul Domneștii niciodată, de sînt mai mult de 100 de ani.

Iar apoi, cînd a fost iar în zilele lui Alexandru voievod, a ridicat pîră Gorgan fost mare spătar pentru satul Goleștii și a rămas pe călugării de

la Sfânta Troiță și a luat Gorgan spătar satul Golești de la Sfânta Troiță, iar părintele egumen de la sfânta mănăstire Argeș, el a ținut satul Domnești cu sila și fără dreptate.

Apoi, cînd a fost în zilele domniei mele, cînd m-a dăruit domnul Dumnezeu și cinstitul împărat cu domnia în Țara Românească, în scaunul domniei mele, iar părintele egumen Tănasiu de la Sfânta Troiță, el a venit înaintea domniei mele în marele divan, de s-a pîrit de față cu egumenul Melentiu de la sfânta mănăstire Argeș pentru satul Domnești. Și a arătat egumenul Tanasiu în divan cărți vechi și hrisoave pentru satul Domnești. Astfel, întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după legea lui Dumnezeu, împreună cu toți cinstiții dregătorii domniei mele și bine am adevărit domnia mea cu tot divanul că sfânta mănăstire Argeșul n-a ținut satul Domnești niciodată, nici la un domn.

Și au mărturisit înaintea domniei mele toți boierii din divan că a luat Mihnea voievod satul Domnești de la jupanița Elena vorniceasa pentru 1000 de galbeni, cum este mai sus-scris și l-a dat la Sfânta Troiță de multă vreme. Iar sfânta mănăstire Argeșul n-a avut cu satul Domnești nici o treabă, ci a rămas egumenul Melentiu de lege și de judecată dinaintea domniei mele. Iar dacă vor scoate călugării de la Argeș niște cărți pentru satul Domnești, să nu se creadă, ci să fie mincinoase.

Pentru aceasta, am dat domnia mea sfintei mănăstiri hramul Sfânta Troiță, ca să-i fie satul Domnești cu tot hotarul și cu vecinii și cu tot venitul, ocină, dedină și ohabă și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Încă și blestem : după trecerea domniei mele, pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn al Țării Românești, sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau, după păcatele noastre, sau din alt neam, vă rog, în numele lui Dumnezeu, să cinstiți și să înnoiți și să întăriți această carte a domniei mele. Iar care o va călca și o va strica și o va rupe, acela să fie de trei ori blestemat și afurisit de 318 sfinți părinți, care sînt la Nicheia.

Iată dar și martori am pus domnia mea : jupan Ivașco mare ban al Craiovei și jupan Hriza mare vornic și jupan Vladul mare logofăt și jupan Enache mare vistier și Miho spătar și Mușat mare stolnic și Conda comis și Vasilie mare paharnic și jupan Alixandri mare postelnic. Și ispravnic, Vladul mare logofăt.

Și am scris eu, Lăpădat logofăt, în cetatea București, luna ianuarie 20 zile și de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7138 <1630>.

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XIX ter/4.

Copie figurată din a doua jumătate a sec. al XVIII-lea.

1630 (7138) ianuarie 22, București.

Drosul și Paraschiva din Vîlcănești vînd lui Pătru logofăt și lui Drăgușin ocina lor din Osica.

† Scris-am eu Drosul și Parascăva din în Vîlcănești acest zăpis al nostru, ca să fie de mare credință la mîna lu Pătru logofătul și lu Drăgușin di în Fălcoi, cum să știe că li-am vîndut parti noastră de ocină din Osica, însă o fune deplin și cu viile cîte să vor afla de pre acea fune. Și însă să știe că am vîndut de preste tot locul și di în cîmpul și di în pădure și di în seliște și di în apă și însă o-m vîndut dereptă 4000 aspri gata.

Și cîndu am vîndut aceasta ocină au fost mulți boiari mărturie, anume : Stanciul postelnic ot Pade și Radul logofătul ot Desa și Pătrașco postelnic ot Dilga și Mihai logofătul ot Cîrcioia și jupînul Zahariia ot Priajăva.

Și am vîndut noi de a noastră bunăvoe, ca să le fie lor moșie și ficio-rilor și nepoșilor și strenepoșilor lor.

Și să au făcut acest zăpis în gradu București. Și am scris eu, Stroe logofătul ot Braloștiță și pîntru credință, am pus și pecețile. Pis méseța ghenari, dîi 22 let 7138 <1630>.

† Eu Stanciul postelnic

Eu Drosul

Paraschiva

Eu Mihai

Eu Barbul postelnic

Pătrașco iscal¹

Arh. St. Craiova, CCIII/9.

Orig., hirtie (30 × 21), cinci peceți aplicate.

1630 (7138) ianuarie 22, București.

Leon Tomșa voievod întărește m-rii Sfînta Troiță <Radu Vodă> bîlțile Cornățelu, Corcovatul și Mojdreanul, în urma unor judecări.

† Милостією божією, Їу Левн воєвода и господинъ вѣсон земли Уггрово-владѣтискоє, синъ великаго и прѣдобраго, поконнаго Їу Циѣфан воєвода. Дават

¹ Semnături autografe.

господство ми сѣе повелѣніе господства ми <с>вѣтѣн, божественѣн монастыр глаголемн Храм Свѣтаа Тронцѣ, іакоже да имат дрѣжати се блата Корнѣцелѣ-лѣкѣ и Корковатѣла и Мождрѣнѣла дорн ѡ Гѡргѡци и дорн ѡ Гѡсѣжани и дорн ѡ Ненчюлеци и дорн ѡ Фѡсрен и дорн ѡ Хотарѣла Кѡртѣцилор и Дескоперѣцилор, със вама и със вѣс доходоком блатек, елика се хтит избрати по старе Хотаре и велѣсе, что ест вна избранѣет ѡт вѣи болѣри, ещѣже при днѣе поконниом Радѣла коекод, сынѣ Миѣнек коекод, в лѣт хѡркѣ, въ прѣвое господство. И вна ест тогда исправникѡ жѡпан Черника вѣк вел дворник, терѣ сѡт избраниа ѡн дѣл монастирев Свѣтаа Тронцѣ по старе книги и Христоаве. И ѡт тогда вѣс дрѣжала ест калѡгерѣи ѡт Свѣтаа Тронцѣ сѣе блати със добро лирию.

И потом, къда ест вѣи съда, въ днѣе господства ми, а болѣрии господства ми Нѣнчюл вторѣи дворник, ѡн ест дигиѣл прѣх пред господства ми радѣ блата ѡт Ненчюлеци и пришеа ест терѣ съпрѣше се за лицѡ със ѡтѣцѡ егѣмена Фанасѣе ѡт Свѣтаа Тронцѣ пред господства ми ѡ великѣи днѣан. И сице прѣше Нѣнчюл дворник, како имѣли и ѡн дѣла въ сѣм блат ѡт Ненчюлеци. И егѣменѣла Танасѣе, ѡн ест извадна книги и Христоаве старе пред господства ми ѡ днѣан: книга поконниом Миѣнек коекод, книга поконниом Радѣла коекод, сынѣ Миѣнек коекод, книга Алѣксандрѡ коекода, сынѣ Іаѣмш коекод, въ прѣвое ред за господство, когда вѣнет течѣніе лѣтом хѡркѣ, над сѣю блат вѣше пис. Таже въ том господство ми съм глѣдал и сѣдилом по правѣс и по закон, кѡпноже със вѣснѣ ми чѣститиамн правѣтелин господства ми <н>¹ добре съм истинствовадл господство ми како не имѣли Нѣнчюл дворник въ сѣе блат ми едно трѣбѣс, понеже когда се сѡт вна скѡповал село Ненчюлеци за вѣчинѣе ѡт поконниаго Радѣла коекод, сынѣ Миѣнек коекод, а село Ненчюлеци, ѡни сѡт скѡповал тѣчѣе ѡчини и сѣхо, а блата, ѡна ест вна господска, нѡ нѣст намаа ниѣто ниѣдна трѣбѣс, ере сѡт вна дала и помнаовала сѣм блат въ свѣтаа монастыр Свѣта Тронцѣ, издол вѣрошѣ Бѣсѣрици, ѡт поконниаго стараго Алѣксандрѡ коекод и ѡт поконниаго Миѣнек коекод. Таже ѡстал Нѣнчюл дворник ѡт закон и ѡт сѣждинѣе ѡт пред господства ми, како по вѣкю метѣхѡс ниѣто да не имат със сѣю блат вѣше рѣчена.

<С>его радѣ господство ми ещѣже съм дал и помнаовал и поновнѣи ѡтверѣдилом и над сѣе книга господство ми, како ест вна и ѡт прѣжде вѣрѣме <н>¹ дадохъ съм господство ми <с>вѣтѣн монастыр Храм Свѣтаа Тронцѣ, іакоже да ю ест сѣм блат вѣше рѣчена дѣдию и въ ѡхлѣбѣи ѡкрѣпанѣе въ вѣки и не ѡт когождо непоколѣвѣмо, поризаю господства ми.

<Ѣ>щѣже заканинѣе поставлѣем господство ми: по ѡшѣствѣю господства ми кого избѣрет господѣ Богѣ вѣти господарѣ земли Блѣшкоѣ, или ѡт сѣрѣдѣнаго плода господства ми или ѡт сѣродѣнѣи нашнѣ или по грѣсѣл нашнѣ или ѡт ниноплѣмѣник, да аще почѣтет и поновит и ѡкрѣпит сѣю книгѡ господства ми, того господѣ Богѣ да га почѣтет и да ѡтверѣдит и да сѣхранит въ господствѣе его и а въ вѣдѣцинѣи вѣцѣхъ дѣша его. И ащеаже не почѣтет и не поновит и не ѡкрѣпит сѣе книгѡ господства ми, анѡ поперет и развалит и нѣлавит мѣнаѡ господства ми, того да ест трѣклет и аѣсѣрсан ѡт тѣиу свѣти ѡтѣци, еже сѡт въ Неки.

¹ Omis.

СЕГО РАДІ И СЕДИТЕЛІИ ПОСТАВЛЕМ ГОСПОДСТВО МИ: ЖЪПАН ІВАНШКО БЕЛ БАН КРАЛЕВСКІИ И ЖЪПАН ХРИЗА БЕЛ ДВОРНИК И ЖЪПАН БЛАДЪА БЕЛ ЛУГОФЕТ И ЖЪПАН ШНАКИ БЕЛ ВИСТЪАР И ЖЪПАН МИХО БЕЛ СПАТАР И ЖЪПАН МІШАТ БЕЛ СТОЛНИК И КОНДА БЕЛ КОМИС И БАСНАІЕ БЕЛ ПЕХАРНИК И ЖЪПАН ДЛИДАНДРИ БЕЛ ПОСТЕЛНИК. И ИСПРАВНИК, БЛАДЪА БЕЛНИКІИ ЛУГОФЕТ.

И НАПИСАХ АЗ, ПЕПЪДАТ ЛУГОФЕТ, ВЪ ГРАДСЪ БЪСКЪРИЦИ, МЪСЕЦА ГЕНАРИЕ КЪ ДНИИ И УТЪ ПДАМА ДО НИИКЪ ТИЧЕНІЕ ЛЪТОМ, ВЪ ЛЪТЪ ХЪРАИ.

† ІУ ДЪВН КВЕКЪДА, МІЛОСТІЮ БОЖІЮ ГОСПОДИНЬ.

ИУ ДЪВН КОНКОДА <т. р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Ștefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri numită hramul Sfânta Troiță, ca să aibă a ține bălțile Cornățelul și Corcovatul și Mojdreanul pînă la Gurguiați și pînă la Găujanii și pînă la Nenciulești și pînă la Făurei și pînă la hotarul Cărăteștilor și Descopereștilor, cu vama și cu tot venitul bălților, cît se va alege, pe vechile hotare și semne, care au fost alese de 12 boieri, încă în zilele răposatului Radul voievod, fiul lui Mihnea voievod, în anul 7122, în prima domnie. Și a fost atunci ispravnic jupan Cernica fost mare vornic, de a ales el partea mănăstirii Sfânta Troiță, după vechile cărți și hrisoave. Și de atunci au tot ținut călugării de la Sfânta Troiță aceste bălți cu bună pace.

Iar după aceea, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, boierul domniei mele Nenciul al doilea vornic a ridicat pîră înaintea domniei mele pentru balta din Nenciulești și au venit de s-au pîrit de față cu părintele egumen Thanasie de la Sfânta Troiță înaintea domniei mele în marele divan. Și așa pîra Nenciul vornic că a avut și el parte la această baltă din Nenciulești. Iar egumenul Tanasie a scos cărți și hrisoave vechi înaintea domniei mele în divan: cartea răposatului Mihnea voievod, cartea răposatului Radul voievod, fiul lui Mihnea voievod, cartea lui Alexandru voievod, fiul lui Pias voievod, în primul rînd de domnie, cînd a fost cursul anilor 7124, pe această baltă mai sus-scrisă. Astfel întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, împreună cu toți cinstiții dregători ai domniei mele <și>¹ bine am adevărit domnia mea că n-a avut Nenciul vornic la această baltă nicio treabă, deoarece cînd s-a răscumpărat satul Nenciulești de vecinie de la răposatul Radul voievod, fiul lui Mihnea voievod, satul Nenciuleștii, ei au răscumpărat numai ocina și uscatul, iar balta, ea a fost domnească, ci n-a avut nimeni nicio treabă, căci a fost dată și miluită această baltă la sfînta mănăstire Sfînta Troiță, din jos de orașul București, de răposatul Alexandru voievod cel Bătrîn și de răposatul Mihnea voievod. Astfel a rămas Nenciul vornic de lege și de judecată dinaintea domniei mele, ca mai mult amestec nimeni să nu aibă cu această baltă mai sus-zisă.

¹ Omis.

Pentru aceasta domnia mea încă am dat și am miluit și am înnoit și am întărit și pe această carte a domniei mele, cum a fost și dinainte vreme <și> am dat domnia mea sfintei mănăstiri hramul Sfinta Troiță, ca să-i fie această baltă mai sus-zisă dedină și de ohabă și întărire în veci și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Încă blestem punem domnia mea : după trecerea domniei mele, pe cine-l va alege domnul Dumnezeu să fie domn al Țării Românești, sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau, după păcatele noastre, sau din alt neam, dacă va cinsti și va întări această carte a domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l întărească și să-l păzească în domnia lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui. Iar dacă nu va cinsti și nu va înnoi și nu va întări această carte a domniei mele, ci va călca și va strica și va nimici mila domniei mele, acela să fie de trei ori blestemat și afurisit de 318 sfinți părinți, care sînt la Nicheia.

Pentru aceasta și martori punem domnia mea : jupan Ivașco mare ban al Craiovei și jupan Hriza mare vornic și jupan Vladul mare logofăt și jupan Ianachi mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Mușat mare stolnic și Conda mare comis și Vasilie mare paharnic și jupan Alixandri mare postelnic. Și ispravnic, Vladul mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea București, luna ianuarie 22 zile și de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7138 <1630>.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Leon voievod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XLV/9.
Orig., hirtie (40,5 × 28), pecete timbrată.

34

1630 (7138) ianuarie 23, București.

Stan postelnic din Dîlga vinde lui Dobrin logofăt un sălaș de țigani.

Stan postelnic ot Dîlga și cu feciorii mii scriu și mărturisescū cu acestū al nostru zapisū cum să știe că am vîndutū lu Dobrinū logofătū și fiiu-său lu Gherghe postelnicul unū țiganū, Rîpa, cu țiganca și cu sălașulū și cu toți feciorii și fétele lui, cîte va avea, dereptū 23 000 de bani gata. Însă acestū țiganū cu sălașulū lui fostu-l-amū cumpăratū noi în zilele lu Alexandru voevoda, sina pocoinago Radulū voevoda și l-amū ținutū

totu cu bună pace pînă în zilele domnu nostru lu Leon-vodă, feciorul răposatului Ștefanu voevoda. Însă fostu-l-amu cumpăratu noi de la Simionu postelniculu, feciorulu lui Gheorghie vorniculū otū Săcărești și cu știrea a toată rudenia lorū.

Iară cîndu au fostu acumū, în zilele domnu nostru lu Leonu voevoda, noi amū vîndutu acestū țiganū cu totū sălașulū acestorū boiari cei mai susū-scriși. Și l-amū vîndutu de a noastră bunăvoe și cu știrea a toată rudenia lor și . . . .¹ lorū noștri, ca să le fie lorū moșie neclătită în veci, lorū și . . . . .¹ feciorilorū și nepoțilorū.

Și mărturii : ot Tîrn. . . în . . .¹ Radulū velū vornicū și Pătru slujer, sină Aslanū vorniculū i Gherghe postelniculū otū Negoești i Stanciulū postelnicū otū Zătreni i Cîrstea logofătū otū Coțiani.

Și amū scrisū eu, Pătrașco postelnicū, sină Stanciulū postelnicu otū Dilga. Și pentru credința pusu-ne -amū pecețile. Pis u București, mesița ghenarie 23, leatu 7138 <1630>.

După N. Iorga, *Studii și doc.*, XVI, p. 140 — 141.

Copie după orig. rom.

35

1630 (7138) ianuarie 23, București.

Leon Tomșa voievod întărește m-rii Sfînta Troiță <Radu Vodă> bătăliile Cornățelu, Corcovatul și Mojdreanul, în urma unei judecări cu Nenciul vornic.

† Многостією божією, Іу Левн воєвода и господинъ, синъ покойнаго Іу Ціфан воєвода. Пишет господарство ми воао орошанilor de la Cornățel și voаo satul Nenciuleștii și voаo Gurguiaților și voаo Găujanilor și voаo satul Făureii și voаo Curăteștelor și voаo satul Descopereștii, care sinteți lîngă balta Cornățelului și Corcovatului și Mojdreanului.

După acéia, vă dau în știre domnia mea pentru rîndul părintelui egumenul de la Sviata Troiță, că au avut pîră înaintea domnii méle în divanul cel mare cu Nénciul vornicul, pentru balta Cornățelului și Corcovatului și Mojdreanului. Și se-au pîrît de față înaintea domnii méle și așa pîriia Nénciul vornic cum are și el lucru și parte într-această baltă.

Iar domnia mea am judecat și am citit hrisoave bătrîne și cărțile răposatului Radul voievod pre această baltă și am adevărat și domnia mea cu tot divanul, cum au fost cumpărat Nénciul vornic numai satul Nenciului

¹ Loc rupt.

pământ uscat, iar balta n-au cumpărat, că au fost domnească, nici au avut nici o treabă; ce au rămas Nénciul vornicul de lége den în divan, cum mai mult de acum nainte să nu mai aibă treabă, nici să fie volnici niménilea să între în balta să venéze, fără știrea călugărilor. Iar cine va vîna fără știrea lor, să aibă a-l globi și de niménilea opreală să n-aibă, că așa iaste învătătura domnii méle. Инако да нѣст, по реч господства ми.

И исправник, сам реч господства ми.

Писъ Бѣксрещіѣ, генаріе кѣ дьни, въ лѣтъ хѣрли.

† Іу Левн кверьда, милостію божію господина.

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XLV/10.

Orig., hirtie (30 × 20), pecete mică, aplicată.

Copie ibidem, ms. 256, f. 376v – 377; altă copie la Bibl. Acad., ms. 4985, f. 12.

36

1630 (7138) ianuarie 25, București.

Leon Tomșa voievod întărește lui Tatul postelnic moșie în Berești.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui, răposatului Io Ștefan voievod. Dat-am domniia mea această poruncă a domnii mele slugii domnii mele Tatului postelnic și feciorilor lui, cîți Dumnezeu îi va dărui, pentru ca să fie lor moșie în Berești, adică partea lui Dragomir și a frății-său Stan și cu locul și cu fălcéoa din cîmpu i din pădure și din apă și din siliștea satului și de peste tot hotarul, pentru că au fost cumpărat-o Tatul postelnic această mai sus-zisă moșie de la Dragomir și de la frate-său Stan drept aspri gata 2000.

Și iar au mai cumpărat Tatul postelnicul o fălcé de loc și cu tot pământul și cu o livade de fin de lingă sat în Berești, drept 300 de aspri gata. Pentru că au fost cumpărat Tatul postelnic aceste mai sus-zise moșteniri de la Drăguliu de la Alimănești.

Și au vîndut Dragomir și cu frate-său Stan și Drăguliu aceste mai sus-zise moșteniri de a lor bunăvoe și cu știrea tuturor megiașilor și din sus și din jos și dinnaintea domnii mele.

Și atuncea au fost la acest așăzămînt mulți oameni buni aldămășari, anume : din Berești, Marin și Stan fii-său și Vișan și Stan și [și] de la Căzănești, Manciu și Gherghe și de la Cuca, Hrisant și feciorul lui, Albuș și frate-său Dragomir și Sima, fratele Mircii Fluerațor iul și mulți oameni.

Pentru aceia am dat domniia mea Tatului postelnic, ca să fie lui aceste mai sus-zise moșteniri ohabnice, feciorilor și nepoților și strene-

poților lui și de niminea nici o supărare să nu aibă, după porunca domnii méle.

Și iată și mărturii am pus domniia mea : jupan Hrizea dvornic i jupan Vlad vel logofet i jupan Ianaiche vel vistier i jupan Mihai vel spatari i jupan Mușat vel stolnic i jupan Conda vel comis i jupan Vasile vel paharnic i jupan Alexandrul vel postelnic. Și ispravnic, vel logofet Vladu.

Și am scris eu, Neagoe logofet, în București, în luna lui ghenarie 25, vâ leat 7138 <1630 >.

Arh. St. Buc., Condica m-rîi Cotmeana, nr. 357, f. 38 v — 39.

Copie ; altă copie ibidem, ms. 359, f. 29—30.

37

1630 (7138) ianuarie 26, București.

Leon Tomșa voievod întărește lui Socol paharnic din Cornățeni gîrla Goia.

† Милостію божію, Іу Левн воевода и господинъ, синъ поконниом Іу Цифан воевода. Дават господство ми сѣе повелѣніе господства ми салг господство ми Сокол пехарник ут Корнѣцѣни¹, ca să fie volnic cu această carte a domnii méle să-și ție gîrla ce se cheamă Goia de pre ocina lui de la Clici, cu tot venitul ce va fi și să fie în pace de cătră călugări de la mănăstirea a răposatului Radul voevod, hram svétaa troiță, pentru că iaste a lui de moșie. Și au mărturisit cu mulți oameni buni, cum această gîrlă au fost făcută de părinții lui, încă mai denainte vréme și n-au călugării nici o treabă. Și am văzut domnia mea și cartea a lu Alexandru voevod, feciorul lu Iliiaș voevod, pre această gîrlă, cum scrie mai sus, vâ leat 7136.

Derept acéia, și voi, călugărilor de la Svétaa Troiță, în vréme ce veți vedea cartea domnii méle, iară voi încă să căutați să vă feriți de această gîrlă, ce scrie mai sus, nimica să nu vă amestecați, ce să-și ție Socol peharnic gîrla de la Clici cu bună pace și de nimenilea opreală să n-aibă, pentru că am văzut domnia mea și cartea lu Alexandru voevod, feciorul răposatului Radul voevod, cum iaste gîrla a lui de moșie. Deci de nimenilea val să n-aibă. Инако да нѣет, по реч господства ми.

И исправник, сам реч господства ми.

Писъ в Бѣкѣрѣци, мѣсеца генаріе кѣ дани, въ лѣтъ жѣрли.

† Іу Левн воевода, милостію божію господинъ.

Bibl. Acad. CCCLXVIII/129.

Orig., hîrtie (29,5 × 21), pecete aplicată.

¹ Socol paharnic din Cornățeni.

1630 (7138) ianuarie 28.

Duca, fiul lui Mihai legănarul, vinde lui Ene vistier un loc de casă în București.

† Adécă eu Duca, feciorul lu Mihaiu legănarul, scris-am acesta al meu răvaș să să știe cum am vîndut un loc de casa de în Bocorești, ce-u fostu pre lingă locul agăi Stancioloii, de l-am vîndut vistiiarului Ene, jupînesei Marie, de a me bonăvoe, déreptu 3000 bani, ales cît au fostu îngrădit visterul; er cît au fostu neîngrădit den afară, de-am făcot schimbū cu călogării de la Sveti Ion, eu nu l-am vîndut. Acesta am scris și mărtori au fostū.

Și am vîndut ca să fie de moșie vistieiarului Ene și jupînesei Marie, lor și feciorilor și nepoților, de nime bintoelă să n-aibă, nici de feciorii me, nice de nepoții mei, ai Docăi, fecioru lu Mihaiu legănarul.

Și cîndu am vîndut eu Docă acestū loc au fostū la aldămaș: popa Anghel i dieconul Manta i comisul Vladul i comisul Andronie al doile i Manea neguțătorul și Lazar, frate popii Anghel și portarul Simca. Și cine se va scorni a sparge acesta zapis de în ruda me să fie proklet și anatema <de> 318 otți, ije vă Nichei.

Пис мѣсца гѣнарїа, кѣ дѣни, тѣжѣцим лѣт хрѣсти.
Eu popa Anghel
Eu Sinca portar

Arh. St. Buc., M-rea Valea, XII/2.

Orig., hirtie (31,5 × 22), trei peceți inelare.

1630 (7138) ianuarie 28, București.

Leon Tomșa voievod întărește m-rii Strîmbu un codru de ocind, numit Lacul.

† Многостію божію, Іу Левин воєвода и господинъ въсон земле Уггрово-владіинскоє, синъ великаго и прѣдобраго, поконнаго Іу Шефан воєвода. Дажат господство ми сію повеленіе господство ми сѣктѣн и божіестыгѣн монастыр глаголемн

Стръмеѡа ѡт сѡдство Дѣм<бовицек>, идеже ест Храм свѣтаго ерарха и чюдотворца Николае Мирликиенскѣи и ѡтцѡ егумена Мардарѣе и вѣсѣм инноком, елици живѡщыхъ въ шентѣли тоѡ, такоже да мѡ ест свѣтѣи монастыр више реченаѡ едни кѡдрѡ за ѡчинѡ зовемаго Лакѡа, ѡт вода Аргеѡшлов по вѣлчелѡше и по ѡ шелѣки Стѣнмиров, по из гор ѡт Кладѣница Стръмеѡаѡе дори въ Шмж Кѡркѡе ѡ вода Рѡстѣчен, идеже се вѣкѡпнитъ със Кѡмпѡшорѡа, понеже ест покѡпиа егоумена Мардарѣе и със вѣснхъ калѡгерѣи ѡт свѣта монастыр Стръмеѡа того кѡдрѡ за ѡчинѡ, еже ест више пис, ѡт над Преда постѣлник и ѡт брат его Дросѡа, сини Радѡлов постѣлник ѡт Баломиреци, за хѡ аспри готови и една ациганкѡ. на име Станка, дѡщера Бѡтоюк вѣврарюа, за кѣ жити цѣно еи, ешеже ѡт при дѡнѣ Ялѡандров коекод, синѡ поконинномѡ Радѡла коекод. И продадохъ Преда и брат си Дросѡа того кодрѡ за ѡчинѡ више пис, ѡни за нѣхном добром коае, без ни една силостѣю и със ѡзнанѣе вѣсѣм мегѡашом ѡт гор из дол и ѡт ѡкрѡст мѣстом и ѡт прѣд господство ми.

И видѣхом господство ми и запис ѡт рѡк Предек постѣлник и Дросѡлов за проданѣе, със мнози болѣри сѡедѣтелѣи и свѡщенници, на име: ѡт Копѣчкѣи, Шнаки шефарюа и ѡт Деткон, Бадѣ шефарюа и [ѡт] Сокол пѣхарник ѡт Корнѡцѣни и ѡт Брѣвое, Ялѡа комис и ермонахъ Настасѣе дикѡа и попа Василѣе клисарюа ѡт свѣтаѡа монастыр Стръмеѡа и ѡт Баломиреци, поп Мирчѣ и ѡт Дѡшани, Нѣгѡа лѡгѡфет и мнози добри людѣе, еже не сѡт писани зае къ книга сѣа.

Его радѣ дадохъ сѣа господство ми свѣтомѡа монастыр Стръмеѡа, такоже да мѡ ест того кодрѡ за ѡчинѡ више пис дѣдѣно и въ [ѡхлѡе и ѡкрѣпленѣе и инноком въ пишѡ и не ѡт когѡждѡ непоколѣбимо, поризмо господство ми.

Сеже оубѡе и сѡедетѣлѣи поставѣлем господство ми: жѡпан Іѡашко великѣи бан Кралевскѣи и жѡпан Хризѣ великѣи дворник и жѡпан Бладѡа великѣи лѡгѡфет и жѡпан Шнаки вел вистѣарю и жѡпан Мѣло великѣи спатар и жѡпан Мѡшат вел столник и жѡпан Конда вел комис и жѡпан Василѣе вел пѣхарник и жѡпан Ялѡандри вел постѣлник. И исправник, жѡпан Бладѡа вел логофет.

И написахъ аз, Лѣпѡдат лѡгѡфет, въ градѡ Бѡкѡраци, мѣсеца генарѣе кѣ дѡни и ѡт Ядама, в лѣт хѡрлн.

† Іѡу Лѣѡн вѡевѡда, милостѣю божѣю господинѡ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Ștefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mănăstiri numită Strîmbul din județul Dîmbovița, unde este hramul sfințului ierarh și făcător de minuni Nicolae din Miralichia și părintelui egumen Mardarie și tuturor călugărilor cîți trăiesc în locașul acela, ca să-i fie sfintei mănăstiri mai sus-zisă un codru de ocină numit Lacul, de la apa Argeșului pe vilcelușe și pînă la merii lui Stănimir, pe din sus de Fîntîna Strîmbului pînă la Groapa lui Curcă, la apa Răstoacei, unde se împreună cu Cîmpușorul, pentru că a cumpărat egumenul Mardarie și cu toți călugării de la sfînta mănăstire Strîmbul acest codru de ocină, care este scris mai sus, de la Preda postelnic și de la fratele lui, Drosul, fiii lui Radul postelnic din Balo-

mirești, cu 4000 de aspri gata și o țigancă, anume Stanca, fiica lui Butoiu viorariul, prețul ei, 20 de galbeni, încă din zilele lui Alexandru voievod, fiul răposatului Radul voievod. Și au vîndut Preda și fratele său Drosul acest codru de ocină mai sus-scris, ei de bunăvoia lor, fără nici o silă și cu știrea tuturor megiașilor din sus și din jos și dimprejurul locului și dinaintea domniei mele.

Și am văzut domnia mea și zapis de vînzare de la mina lui Preda postelnic și a lui Drosul, cu mulți boieri martori și cu preoți, anume : din Copăceni, Ianachi șefariul și din Detcoi, Badea șefariul și Socol paharnic din Cornățeni și din Brezoe, Albul comis și ieromonahul Nastasie dichiu și popa Vasilie clisiariul de la sfînta mănăstire Strîmbul și din Balomirești, popa Mircea și din Dușani, Neagul logofăt și mulți oameni buni, care nu sînt scriși aici în cartea aceasta.

De aceea, am dat domnia mea sfintei mănăstiri Strîmbul, ca să-i fie acest codru de ocină mai sus-scris, dedină și de ohabă și întărire, iar călugărilor hrană și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea : jupan Ivașco mare ban al Craiovei și jupan Hriza mare vornic și jupan Vladul mare logofăt și jupan Ianachi mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Mușat mare stolnic și jupan Conda mare comis și jupan Vasilie mare paharnic și jupan Alixandri mare postelnic. Și ispravnic, jupan Vladul mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea București, luna ianuarie 28 zile și de la Adam, în anul 7138 <1630>.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., CCCLXVI/138.

Orig. hirtie (42 × 29), pecete timbrată.

1630 (7138) ianuarie 29, București.

Leon Tomșa voievod poruncește unor boieri să hotărînicească partea lui Vlad mare logofăt și a altora din satul Futești de către partea m-rii Argeș.

† Zde bolerii hotarnici Radulov postelnic, zet jupan Vladulov vel logofet i Radul postelnic de Potoceni și a nepoților lui, feciorii lu Miculeș, po ime : ot Doicești, Radul postelnic i ot Uscăți, Danciul logofăt i ot Mănești, Nénciul dvornic i Tudor stolnic i ot Blagodești, Ianiu postelnic i

ot Piiarseca, Voia i ot Văcărești, Nan logofăt i ot Orboești, Voico i ot Hurezi, Radul, sinŭ Badev i ot Bucu, Nedelco i ot Tătărăi, Drume i ot Ivănești, Manea, să caute să hotărăscă și să aleagă ocina de la satul Futeștii, cită va avea jupan Vladul vel logofăt, socrul Radului postelnic, de moșie și de cumpărătoare și a Radului postelnic Potoceanul și a nepoților lui, feciorii lu Micleuș, innsă a patra parte de preste tot hotarul, den cîmpu și den apă.

Și iar să aleagă și să hotărăscă partea Dragului postelnic de Slătioare, iar a patra parte despre tot satul, de în cîmpu și den apă, ca despre tot satul jumătate, iar altă jumătate să rămie la mănăstirea de Argeș și la Meitești și la Bratul comis și la Pătrașco, sinŭ Bărcan stolnic și la alafți megiași. Să aleagă și să hotărăscă pre dereptate, cum vor afla cu sufletele lor. Și hotarnic . . . .¹.

Пис Мнѣлаче логофет² ѡ Бѣкѣрци. мѣсеца генарї кѹ дѣни, въ лѣт хѣрлѣ
† Іу Лѣви воевода, милостїю божїю господнѣ.

Arh. St. Buc., Ep. Argeș, XXII/8.

Orig., hirtie (21,5 × 15,5), pecete mijlocie timbrată, cu legenda: † Іу Лѣви воевод.

Б<о>жїю м<и>лостїю г<о>спод<и>нѣ Блѣшкоє землє.

41

1630 (7138) ianuarie 29, București.

Leon Tomșa voievod întărește lui Bratu postelnic ocine în Bratia.

† Милостїю божїю, Іу Лѣви воевода и господнѣ вѣсоє землє Уггровелѣ Хїнскоє, синѣ великаго и прѣдобраго, милостиваго и поконнаго Іу Цѣфан воевод. Дават господство ми сїю повѣленїю господства ми сѣбѣ господства ми Братѣлов постелник, синѣ Блѣкѣлов вт Братїѣ и сѣс синовеи си, влицеже Богѣ пришестит, шкоже да мѣ ест шчинѣ, а ѡ село ѡ Братїѣ, шбаче делница кѣке им, котори ест бѣл нїхном за дѣднїѣ и дел<и>нїца Кѣкѣлесек и делница кѣке болѣрескѣк вт на църков, что се хокет избрат третяго дела, понеже сїю вше речене шчинѣ и делнице, вше сѣт вт дѣдн и вт прѣдѣдн Братѣлов постелник. И пак да ест Братѣлов постелник шчинѣ оу село Братїѣ, шбаче делница Шорочїн и дѣлница Кѣкѣлов и дѣлница Нѣнѣшлов и сѣс синовеи им, колико се хокет избрат, понеже сїю шчинѣ и дѣлнице, вше ест бѣлє за дѣдннн Братѣлов постелник.

И вѣс ест бѣл дрѣжал дѣдн Братѣлов постелник сѣс добромнрно и родитѣл емѣ до дани Пѣтрѣ воевод Черчел. И кѣда ест бѣл тогда, а калѣгерїн вт сѣкѣта монастыр вт Бѣурѣш, вше ест бѣл притѣсна сїю дела за шчинѣ вше рѣх.

¹ Loc alb.

² A scris Mihălcea logofăt . . .

И въс ест бѣа дръжаа калѣгером ѡт свѣта монастыр ѡт Вѣрьш до дѣни Гаврѣна Могѣла коѣкода. И кѣда ест бѣа тогда, а слѣг господства ми Братѣа постѣаник, ѡн ест бѣа возенгѣа прѣх прѣд Гаврѣна Могѣла коѣкода със черно-резци ѡт свѣта монастыр Вѣрьшѣа. Таже Гаврѣна коѣкода, господствѣс емѣс, ѡн ест бѣа даа $\tilde{A}$ болѣри по рѣкаше господски, на име: Слѣва ѡт Сѣльниѣ и Бланкѣа ѡт Беревоящое и Кокоратѣа и Радѣа ѡт Плавѣци, да гледати и истинствовати . . . .¹ и шеретаа ѡни со нѣхном дѣше. Таже теѣ болѣри еже више рѣх, ѡни тако ест бѣа шеретаа и истинствонт със дѣше им тогда, како ест бѣа сѣю више речене ѡчинѣс и дѣдинѣс Братѣлов постѣаник ѡт дѣди <за прѣ>²дѣди, анѣ ест бѣа притесниа за калѣгери ѡт свѣта монастыр ѡт Вѣрьш. Таже ест бѣа вѣстаа черно-резци ѡт свѣта монастыр ѡт Вѣрьш тогда ѡт закон и ѡт сѣжденѣе ѡт прѣд Гаврѣна коѣкода.

И пак да ест слѣг господства ми Братѣлов постѣаник ѡчинѣс оу село оу Братѣа, дѣа Нѣгвѣ, дѣщира Нѣкшѣв, вѣска Кондрѣв, теткам Братѣлов постѣаник, косах, ѡбаче пет дѣаници, на име: дѣаница Скъртѣа и дѣаница Молчѣааш и дѣаница Мезриѣ и дѣаница Дѣнѣааѣе и дѣаница Манѣв Бикѣе, али да се знаѣт, ѡт полю и ѡт шѣма и ѡт вода и ѡт седаанице село и сос вѣчини. ѡт по въс Хотаром. ѡбаче да се знаѣт вѣчини, на име: Мирица съ синови и Добротѣ и Манѣ и Нѣнѣа и Ѧпрѣ, сини Бонкѣш и съ синови им и сос дрѣзи, вѣре еанка се хтит изѣрат ѡт теѣ дѣа за ѡчинѣс иже више рѣх, понеже ест бѣа покѣпѣа Братоуѣа постѣаник ѡт на Гидѣиѡн, синѣ Бонков вѣстѣер, за х $\tilde{y}$ аспри готови, ешеже ѡт прѣ дѣни Гаврѣна Могѣла коѣкода.

И пак да ест Братѣлов постѣаник ѡчинѣс оу село оу Братѣе, ѡбаче тре дѣаници, на име: дѣаница Цѣцѣи и дѣаница Лѣпѣдат и дѣаница Дрѣганов, понеже ест бѣа покѣпѣа Братоуѣа постѣаник ѡт наа Гидѣиѡн, синѣ Бонков вѣстѣер, за х $\tilde{g}$ аспри готови. И една лѣваде ѡт Балѣ Слатѣне, за $\tilde{y}$ ѡвци сос агѣецѣ, ешеже ѡт при дѣни Гаврѣна Могѣла коѣкода.

И свѣдѣтели и лѣдѣмѣшарѣи ест бѣа тогда на ѡстроѣнѣи им, на име: Брѣтѣа ѡт Годѣни и Бонкѣш ѡт Братѣа и поѣа Блѣдѣа³ ѡт Плавѣци и Радѣа Оуѣсѣс сос брат еѣо, Блѣдѣи и Дрѣаѣа прѣкѣаѣе и поѣа Герге и поѣа Нѣгре ѡт Дѣагопол и Пѣгѣаѣ лѡгѡфѣт ѡт Кѣадѣриѣи. <И> продадох сѣю више рѣчинѣи именити лѣди сѣа дѣлове за ѡчинѣс за своим добро волю и сос ѡзнанѣе вѣскѣм лѣгѣашем ѡт ѡкрѣст лѣесто, из гор из дол и без не едно силѣст.

Сеѣо радѣа дадох и господство ми слѣг господства ми Братѣлов постѣаник, екоже да мѣс ест сѣю више рѣчене ѡчинѣе и дѣдинѣе ко ѡхлѣѣ синови и вѣском и прѣвѣнѣчитом и не ѡт коѣоже непоколебѣимом, поризамѣс господства ми.

Сеже оуѣо и свѣдѣтели поставѣаѣм господство ми: жѣпан Нѣашко вѣа бѣа Краѣнѣскѣи и жѣпан Хриѣѣ вѣа двѣрѣник и жѣпан Блѣдѣа вѣа лѡгѡфѣт, жѣпан Пѣмаѣи вѣстѣтар и жѣпан Мѣхѣа вѣа спѣтар⁴ и жѣпан Мѣшат вѣа столѣник и жѣпан Кондѣ вѣа комѣс и жѣпан Вѣснаѣе вѣа пѣхарѣник и жѣпан Прѣда⁵ постѣаник. Исправѣник, Блѣдѣа вѣа лѡгѡфѣт.

¹ Loc alb.

² Completare după ms. 479.

³ „Блѣдѣа“ in ms. 479.

⁴ „Комѣс“ in ms. 479.

⁵ „Кондрѣ вѣа“ in ms. 479; in acest timp mare postelnic era Alexandri.

И аз писах . . . . ., во стол градоу Бѣкѣрци, мѣсеца генаріе кѣ дни,
вѣ лѣтъ хрѣан.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, milostivului și răposatului Io Ștefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Bratul postelnic, fiul lui Vlaicul din Bratiia și cu fiii săi, cîți Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie ocină în sat în Bratiia, însă delnița casei lui, care a fost a lui de moștenire și delnița Cuculesei și delnița casei boierești de la biserică, ce se va alege a treia parte, pentru că această mai sus-spusă ocină și delnițe sînt de la moșii și de la strămoșii lui Bratul postelnic. Și iar să-i fie lui Bratul postelnic ocină în satul Bratiia, însă delnița lui Moroci și delnița lui Cucul și delnița lui Nenciul și cu fiii lor, cît se va alege, pentru că această ocină și delnițe au fost de moștenire ale lui Bratul postelnic.

Și tot au ținut moșii lui Bratul postelnic cu bună pace și părintele lui pînă în zilele lui Petru voievod Cercel. Iar cînd a fost atunci, călugării de la sfînta mănăstire de la Vierăș au cotropit această parte de ocină mai sus-spusă.

Și tot au ținut călugării de la sfînta mănăstire de la Vierăș pînă în zilele lui Gavril Moghila voievod. Iar cînd a fost atunci, sluga domniei mele Bratul postelnic, el a ridicat pîră înaintea lui Gavriil Moghila voievod cu călugării de la sfînta mănăstire Vierășul. Astfel Gavriil voievod, domnia lui, a dat 4 boieri pe răvașe domnești, anume : Slavul din Slănic și Vlaicul din Berivoești și Cocoratul și Radul din Albești, să cerceteze și să adeverească . . . .¹ și să afle ei cu sufletele lor. Astfel acei boieri mai sus-spuse, ei așa au aflat și au adeverit cu sufletele lor atunci că a fost această mai sus-spusă ocină și dedină a lui Bratul postelnic de la moși, de la strămoși, ci a fost cotropită de călugării de la sfînta mănăstire de la Vierăș. Astfel au rămas călugării de la sfînta mănăstire de la Vierăș atunci de lege și de judecată dinaintea lui Gavriil voievod.

Și iar să-i fie slugii domniei mele Bratul postelnic ocină în sat în Bratiia toată partea Neagăi, fiica Neacșei, nepoata lui Condrea, mătușa lui Bratul postelnic, însă cinci delnițe, anume : delnița Scurtilă și delnița Momcilaș și delnița Mezrei și delnița lui Dănilă și delnița lui Manea al lui Bică. Însă să se știe, din cîmp și din pădure și din apă și din vatra satului și cu vecinii, de peste tot hotarul. Însă să se știe vecinii, anume : Miriță cu fiii și Dobrotă și Manea și Nenciul și Oprea, fiii lui Voicuș și cu fiii lor și cu alții, oricît se va alege în cea parte de ocină, care este mai sus-spusă, pentru că a cumpărat Bratul postelnic de la Ghidion, fiul lui Voico vistier, pentru 10 000 aspri gata, încă din zilele lui Gavriil Moghila voievod.

---

¹ Loc alb.

Și iar să-i fie lui Bratul postelnic ocină în sat în Bratia, însă trei delnițe, anume : delnița Țățui și delnița Lepădat și delnița lui Drăgan, pentru că a cumpărat Bratul postelnic de la Ghidion, fiul lui Voico vistier, pentru 3600 aspri gata. Și o livadă din Valea Slatinei, pentru 10 oi cu miei, încă din zilele lui Gavriil Moghila voievod.

Și martori și aldămășari au fost atunci la întocmirea lor, anume : Brătilă din Godeni și Voicuș din Bratiia și popa Vlăduțul ¹ din Albești și Radul Ursu cu fratele lui, Vlăduț și Dragul pîrcălab și popa Gherghe și popa Negrea din Cimpulung și Anghel logofăt din Căldărești. <Și> au vîndut acești mai sus-spuși numiți oameni aceste părți de ocină de a lor bunăvoie și cu știrea tuturor megiașilor din jurul locului, din sus și din jos și fără nici o silă.

De aceea am dat și domnia mea slugii domniei mele Bratul postelnic, ca să-i fie această mai sus-spusă ocină și dedină de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea : jupan Ivașco mare ban al Craiovei și jupan Hrizea mare vornic și jupan Vladul mare logofăt, jupan Ianachi vistier și jupan Mihul mare spătar ² și jupan Mușat mare stolnic și jupan Condea mare comis și jupan Vasilie mare paharnic și jupan Preda ³ postelnic. Ispravnic, Vladul mare logofăt.

Și am scris eu . . . ⁴ în cetatea de scaun București, luna ianuarie 29, în anul 7138 <1630>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Vieroș, nr. 710, f. 742.

Copie ; altă copie, ibidem, ms. 479, f. 85—86 v.

Traduceri ibidem, III bis/3, mss. 349, f. 69—70 v și 71—72, 483, f. 120—124 și 710-f. 733.

42

1630 (7138) ianuarie 30, București.

Leon Tomșa voievod scutește de dări și slujbe, în afară de bir, satele Boldorogești și Roata ale m-rii Plumbuita.

† Милостію божію, Іу Левн воєвода и господинъ, синъ покойниама Іу Цѣфан воєвода. Дават господство ми сїе повеленїе господства ми скѣтоамс монастир Плъмешита ут Колинтина, Храм скети Іван⁵, ca să fie satul mănăstirii.

¹ „Vlădul” în ms. 479.

² „comis” în ms. 479.

³ „Condea mare” în ms. 479 ; în acest timp mare postelnic era Alexandri.

⁴ Loc alb.

⁵ Plumbuita de la Colentina, hramul sfințului Ioan . . .

Boldorogęsti cu Rota, ot sudstvo Elhov, ca să fie în pace de lucrul domnescu și de bani de județ și de mertice și de cai de olac și de podvoade, de nimenilea val să n-aibă, numai birul să-și plătească, pentru că i-am ertat domnia mea, cum au fost lăsați și de alți domni, așijderea i-am lăsat și domnia mea, să fie numai de poslușaniia sfintei mănăstiri. Iar bani de județ nimica în sat să nu între, ce să fie în bună pace, cum am văzut domnia mea și cărțile altor domni, cum scrie mai sus.

Iară ce va fi judeca<ta> a satului, să fie volnic egumenul să judece rumânii mănăstirii, cum au fost și mai denainte vrême, pentru că de răul banilor se-au fost răsipit satul mănăstirii, de au fugit.

Derept acéia și voi, banilor de județ, încă să aveți a lăsa satul Boldorogęstii cu Rota foarte în pace, nimic întru ei să nu întrați, că cine se va ispiti preste cartea domnii méle, certare va avea.

Инако да нект, по реч господства ми.

И исправник, сам реч господства ми.

Пис в Бѣскрѣци, мѣсеца генарѣ 7 дѣни, въ лѣтѣ 7381.

† Іу Левн Квеквда, милостію божію господинѣ.

Бчил вел постелник.

Arh. St. Buc., M-rea Plumbuita, XV/7.

Orig., hirtie (28 × 20,5), pecete mică, aplicată.

43

<1630> februarie.

Patriarhul Chiril al Constantinopolului hotărăște ca alegerea egumenilor să se facă de către călugări, fără alt amestec.

Chiril, cu mila lui Dumnezeu, arhiepiscop al Țarigradului și a toată lumea patriiarh.

Domnul nostru Iisus Hristos zice : unde sînt doi sau trei adunați întru numele meu și eu sînt în mijlocul lor, cu cît mai vîrtos unde vor fi zece sau mai mulți, a nu fi în mijlocul lor, precum s-au făgăduit prin nemincinoasa lui gură, care vedem că să ține și să păzeste în sfintele mănăstiri, unde și orînduială prea plăcută și pravilă s-au așăzat de cătră sfinții și dumnezeestii părinți și s-au întărit prin dumnezeiască lege și sfinte canoane, ca alegerea egumenilor să fie la fiieșcare mănăstire, din cei ce vor fi lăcuitori părinți într-acea mănăstire și nici de boiarii locului pentru neturburaria scandăla călugărilor carii vor petrece la acel lăcaș, pentru mai buna stare și prefaceria, iar nu spre prăpădiria mănăstirilor. Căci ieromo-

nașii și monașii ai fieșcăria mănăstiri își aleg igumen care îl cunosc cu faptă bună și vrédnic la această slujbă dintre dânșii, fiind vrédnic nu numai la învățătură și povățuiriia căilor celor spre mîntuirea sufletului și trupului, ci și pentru întăriria, prefaceria, creșterea și pacinica stare, după graiul domnului ce zice : întru aceasta vă vor cunoaște toți că ai miei ucenici sînteți cînd pace veți avea întru voi.

Pentru acéia dar, de vréme ce vrăjmașul cel ce uraște binele și defăimează pacea scornéște și îndeamnă pre unii din mincinoșii ieromonași, sau mai virtos să zic, lupi înbrăcați în piiale de oae și trec cătră unii din boiari și cu daruri iau egumenii și pentru aceasta s-au prăpădit lucrurile mănăstirești, cum smerenia noastră cu trupul am mers și cu ochii am văzut, din care una iaste sfînta și dumnezeiasca mănăstire a sfîntei troițe, care să numéște Cozia, care să prăpădește de tot din schimbarea igumenilor ce vin din putérea boiarilor adése.

Pentru aceasta smereniia noastră zicem și din duhul sfînt poruncim după cartiia răposatului Ieremie patriiarhul Țarigradului, cum alégeria igumenilor să fie din ieromonași și monași care sînt lăcuitoari în mănăstire, iar nu de la boiari. În mare și în véci afurisanie de la Dumnezeu neputred să fie, care ieromonah de acum înainte va îndrăzni să vie igumen la această sfîntă mănăstire a sfîntei troițe cu putére boerească, să fie oprit de preoțiia lui ca un vinovat de care să opréște de nu mai slujăște céle preoțești. Iar cînd nu va vrea să știe de această oprire, să fie afurisit de sfînta troiță și blestemat și neertat și neputred după moarte în véci, să moștenească bubele lui Gheezi și să aibă moartea Iudei sugrumat. La această grea afurisanie să fie și aceia carii ajută la acest féliu de nevrédnici ieromonași.

Pentru întărire s-au făcut și această carte a smereniei noastre și s-au dat la această sfîntă mănăstire a sfîntei troiță.

Februarie, indiction 13.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Cozia, nr. 209, f. 10.

Traducere.

Datat după patriarh și indiction.

44

1630 (7138) februarie 2, București.

Leon Tomșa voievod întărește lui Bunea logofăt ocînd și vecini în Grădiștea de Jos, jud. Vlașca.

† Милостією божією, Іу Левин воєвода и господинь вѣсон земли ЗггггровлаХинскоє, синѣ великаго и прѣдобраго, поконнаго Іу Шефан воєвода. Дават гос-

подство ми сѣю повеленію господство ми болѣринѣ господство ми Бѣнек логофет и със синови его, елице мѣ Богъ даровахъ, икоже да мѣ ест село Дол Гръдице въ сѣдство Влашка, въ полю и въ шѣма и въ вод и със вечинѣи и със виноградъ и въ сѣдалище селов, въ посеваѣ, варе елика се Хтет изврати въ по въсом местом и въ по въсом Хотаром, колко сѣт вна дрѣжал Дѣмитръ дворникѣла. И вечинѣи да се знает, на име: Драгомир Кѣранче със синови си и Бѣсѣла със въснѣ братѣи его и със синови нѣх и Добре мѣцер със синови его и Нѣгое прѣкълаѣла със синови емѣ и Драгомир вѣтарюла със сини его и Добре Кѣтърама със синови его и Нѣгое Бѣдѣан със синови его.

Понеже <с>ело Дол Гръдице и със вечинѣи елице сѣт по редѣ више речени вна ест вечинѣи Дѣмитров дворник за покѣпеніе ещже наю въ прѣжде врѣме, въ при дѣнѣи поконномѣ Милана воевод. Таже а потомъ, Дѣмитръ дворник, вн ест смотри дондеже хокет бити жив и със дѣшѣ, варе на что неволю хокет прѣнде до въ живот его, въс да га гледает и да почтет и да га съхранит ѣ животѣ его, а по съмръти Дѣмитровѣ дворник, а сѣи више речени вечинѣи въ Дол Гръдице, вни да ест прощенѣи за вечинѣи. И сѣтворил им ест на рѣками нѣх и запис за прощенѣи и книга господска за дѣдѣнѣи.

И потомъ, къда ест вѣу при дѣнѣи Ялѣандръ воевода, синѣ Иліаш воевода, а Дѣмитръ дворник въ Могошеци, вн ест продавал болѣринѣ господства ми Бѣнек логѣфет половинѣ за село въ Дол Гръдице, вчинѣ без вечинѣи. Таже въ томъ, Бѣнѣ логѣфет видѣе како не хокет може дрѣжати дѣдѣно въкъсно със сѣи чловѣци еже сѣт више речени, таже когда вист сѣда, въ дѣнѣи господство ми, пришла ест Бѣнѣ логѣфет прѣд господство ми ѣ великѣи днѣан къпноже със сѣи людѣи више речени, тѣре ест възнамаа въ прѣд господства ми вѣ болѣри Хотаринѣи по рѣваше господскѣи, на име: въ Извор, Тѣдор колмс и въ Сѣврати, Нѣкѣла пѣхарник и въ Крецици, Радѣла постѣаник, синѣ Станков дворник и въ Дѣръци, Нѣдѣлако къпитан и въ Бѣдѣни, Гѣрман логѣфет и въ Сѣрѣска, Триѣла сѣджер и въ Сминов, стар Коман и Дѣлѣ и въ Могошеци, Бонко и въ Берѣци, Микѣла и Нѣгое и въ Бѣдѣни, Микѣла, икоже да съгледает и да избранѣет дѣдѣна Дѣмитров дворник что ест продаа Бѣнек логѣфет. И потомъ, вечинѣи въ Дол Гръдице, вни сѣт Ходан съ лѣщенѣи със нѣкое мѣгѣашн, что ест имаа и вни вчинѣ тамѣ въ село, икоже да не логѣт избранѣи въ чѣстѣи Бѣнек логѣфет въ къ нѣхнѣи. Въ томъ Дѣмитръ дворник, ако видѣли сѣт сице, како Ходи вечинѣи със ласкѣнѣи, икоже да сѣтворит по Бѣнѣ логѣфет да си възнамает ноциѣи въ на Дѣмитръ дворникѣла, въ томъ Дѣмитръ дворник, вн въстанѣи сѣ сѣт тѣре нѣх ест продавал Бѣнек логѣфет въснѣ, како ест више пис и със въсѣл дѣдѣна им въ Дол Гръдице, колко ест дрѣжал Дѣмитръ дворникѣла, за хѣи аспри готовѣи, без ни една снаостѣи въ нѣхто, вн за негов доброволю, въ прѣд вѣла вѣ болѣри више речени, икоже да ест дѣдѣнѣи Бѣнек логѣфет въ вѣки. И извадил ест Дѣмитръ дворник и въ книга Ялѣандров воевода, синѣ поконномѣ Иліашѣ воевод, что им сѣт сѣтворил Дѣмитръ дворник за прощенѣи, икоже да ест стоатѣани на рѣска Бѣнек логѣфет.

И видѣхом господство ми и записѣла Дѣмитров дворник въ рѣска Бѣнек логѣфет сѣтворен въ прѣд болѣринѣ господства ми Сѣнѣк постѣаник на къца гос-

подства ми и ѡт прѣд вѣемъ еѹ болѣри више писани и братомъ си Гѹрманъ и а
внѣкомъ си Василѣе, сътвориша със великою клятвѣю: кто Хокетъ се поксѣнѣ поперетъ
и раздрати такмеженѣа его¹. И написа естъ ѡ записъ како съ Хокетъ извѣднѣи вечнѣи
некѣи книги или записе, вѣре вечнѣи, вѣре бити кто ѡтъ сѣродника его, да не се
вѣрѣетъ, нѣ да се разоретъ. И прода естъ Дѣмитроѡ дворникъ сѣи вечнѣи болѣринѣ
господства ми Бѣнекъ лѡгѡфетъ, ѡи за неговъ доброволю и съсъ ѡзвнѣнѣа въскѣмъ
мѣгѣшомъ ѡтъ ѡколно мѣсто и ѡтъ прѣдъ господства ми.

И пакѣже да естъ болѣринѣ господства ми Боѹнекъ лѡгѡфетъ единъ вечнѣи на
имѣ Радѹла, братъ Микѣлаѡѡ ѡтъ Бѣдѣни и съсъ синовѣи его и съсъ въскѣхъ делъ его за
ѡчинѣ ѡтъ полю и ѡтъ шѣма и ѡтъ блато и ѡтъ виноградаѹ и ѡтъ седланѣце сѣловъ,
ѡтъ посѣданъ, вѣре елика се хтѣтъ извѣратѣ. Понеже того чловека Радѹла више писъ,
ѡи естъ бѣла вечнѣи Дѣмитроѡ дворникъ; таже га естъ простѣа за вечнѣе, ещѣже ѡтъ
прѣжде вѣрѣме радѣ дѣшѣ его и бѣла естъ вѣсъ ѡ миро. И потомъ, къда естъ бѣла въ
дѣнѣ Плѣѣандрѣ боевода, сына покоиннаго Ілѣашѣ боевода, а Радѹла, братъ Микѣлаѡѡ
ѡтъ Бѣдѣни, више писъ, ѡи продава естъ сѣ ѡтъ вечнѣи съсъ синовѣи си и съсъ дѣла его
за ѡчинѣ болѣринѣ господства ми Бѣнекъ лѡгѡфетъ, за хѣѹ аспри готовѣи, ѡи за
неговъ доброволю, безъ ни еднѣ силѣст. И видѣхомъ господство ми и записъ ѡтъ рѣка
Радѹлаѡ за продаѣнѣе, съсъ мнози добри люде сведетѣлѣи, написани ѡ записъ.

Его радѣ дадохъ сѣмъ господство ми болѣринѣ господство ми Боѹнекъ лѡ-
гѡфетъ, ѡкоже да лѣ естъ село Долъ Грѣдѣнѣце, колѣко сѣтъ бѣла дрѣжаа Дѣмитроѡ
дворникъ съсъ сѣи вечнѣи еже сѣтъ више речѣи ѡчинѣ дѣдѣнѣ и въ ѡхѣе синовѣомъ
и внѣкомъ и прѣвнѣчетѣомъ и не ѡтъ кождѣо непоколѣбѣнѣомъ, порѣзѣомъ господство ми.

Еже оѹбо и сведетѣлѣи поставѣхъ господство ми: жѣпанъ Іѣашко вѣла бѣа Кра-
левскѣи и жѣпанъ Хриѣѣ вѣла дворникъ и жѣпанъ Бладѹла вѣла лѡгѡфетъ и жѣпанъ Іѣнакѣи
вѣла вѣстѣтаръ и жѣпанъ Мѣхо вѣла спатаръ и жѣпанъ Мѣшатъ вѣла столѣникъ и жѣпанъ Василѣе
вѣла пѣхарѣникъ и жѣпанъ Конда вѣла колѣисъ и жѣпанъ Плиѣандрѣи вѣла постѣлѣникъ. И исправѣникъ,
жѣпанъ Бладѹла великѣи лѡгѡфетъ.

И написахъ азъ, Лѣпѣдатъ лѡгѡфетъ, въ настоа градаѹ Боѹкѣрѣци, мѣсеца февѣрѣарѣе
ѣ дѣни и ѡтъ Іѣдѣма даже до нѣнѣ въ сегѡ писанѣе текѣщимъ лѣтомъ, въ лѣтъ
хѣрѣнѣ, а ѡтъ рождѣства Христоѡѡ, хѣхѣл.

† Іѡ Лѣѡнъ вѣвѣкѣда, милѣстѣю вѣожѣю господѣнѣнѣ.

Иѡ Лѣѡнъ боевода <т. р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod și domn a toată țara Ungro-
vlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Ștefan voievod. Dă
domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele Bunea
logofăt și cu fiii lui, cîți i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie satul Grădiștea de
Jos din județul Vlașca, din cîmp și din pădure și din apă și cu vecinii și cu
viile și din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot
locul și de peste tot hotarul, cît a stăpînit Dumitru vornicul. Și vecinii
să se știe, anume: Dragomir Chierance cu fiii săi și Vîlsul cu toți frații
lui și cu fiii lor și Dobre meșter cu fiii lui și Neagoe pîrcălabul cu fiii lui și

¹ Așa în text, fără continuarea formularului de blestem.

Dragomir vierul cu fiii lui și Dobre Cătăramă cu fiii lui și Neagoe Bădian cu fiii lui.

Pentru că satul Grădiștea de Jos și cu vecinii cîți sînt pe rînd mai sus-ziși au fost vecini de cumpărătură ai lui Dumitru vornic încă de mai înainte vreme, din zilele răposatului Mihail voievod. Apoi după aceea, Dumitru vornic a socotit pînă ce va fi în viață și cu suflet, la orice nevoie se va întîmpla în viața lui, tot să-l caute și să-l cinstească și să-l hrănească în viața lui, iar după moartea lui Dumitru vornic, acești mai sus-ziși vecini din Grădiștea de Jos să fie iertați de vecinie. Și le-a făcut lor și zapis de iertare la mîinile lor și carte domnească de moștenire.

Iar după aceea, cînd a fost în zilele lui Alexandru voievod, fiul lui Iliiaș voievod, iar Dumitru vornic din Mogoșești, el a vîndut boierului domniei mele Bunea logofăt jumătate de sat din Grădiștea de Jos, ocină fără vecini. Astfel întru aceea, Bunea logofăt, văzînd că nu va putea să stăpînească dedina împreună cu acești oameni care sînt mai sus-ziși, astfel cînd a fost acum, în zilele domniei mele, Bunea logofăt a venit înaintea domniei mele în marele divan împreună cu acești oameni mai sus-ziși, de a luat dinaintea domniei mele 12 boieri hotarnici pe răvașe domnești, anume : din Izvor, Tudor comis și din Epurești, Necula paharnic și din Crețești, Radul postelnic, fiul lui Staico vornic și din Dărăști, Nedelco căpitan și din Budeni, Ghiorman logofăt și din Orbeasca, Trifa slujer și din Sminov, Coman cel bătrîn și Delea și din Mogoșești, Voico și din Berești, Micul și Neagoe și din Budeni, Micul, ca să cerceteze și să aleagă dedina lui Dumitru vornic, pe care a vîndut-o lui Bunea logofăt. Iar după aceea, vecinii din Grădiștea de Jos, ei au umblat cu înșelăciune cu niște megiași că au avut și ei ocină acolo în sat, ca să nu se poată alege moștenirea lui Bunea logofăt de către ei. Întru aceea Dumitru vornic, dacă a văzut așa că umblă vecinii cu înșelăciune, ca să facă pe Bunea logofăt să-și ia banii de la Dumitru vornic, întru aceea Dumitru vornic s-a sculat de i-a vîndut lui Bunea logofăt pe toți, cum este mai sus-scris și cu toată dedina lor din Grădiștea de Jos, cît a stăpînit Dumitru vornic, pentru 40 000 aspri gata, fără nici o silă de la nimeni, el de a lui bunăvoie, dinaintea acestor 12 boieri mai sus-ziși, ca să-i fie dedină lui Bunea logofăt în veci. Și i-a scos Dumitru vornic și din cartea lui Alexandru voievod, fiul răposatului Iliiaș voievod, pe care le-o făcuse Dumitru vornic pentru iertare, ca să fie stătători la mîna lui Bunea logofăt.

Și am văzut domnia mea și zapisul lui Dumitru vornic la mîna lui Bunea logofăt, făcut dinaintea boierului domniei mele Enache postelnic din casa domniei mele și dinaintea acestor 12 boieri mai sus-scriși și a fratelui său Ghiorman și a nepotului său Vasilie, făcut cu mare blestem : cine va încerca să calce și să rupă întocmirea lui¹. Și s-a scris în zapis că dacă vor scoate vecinii niște cărți sau zapise, fie vecinii, fie oricine din

---

¹ Așa în text, fără continuarea formularului de blestem.

neamul lui, să nu se creadă, ci să se rupă. Și a vîndut Dumitru vornic pe acești vecini boierului domniei mele Bunea logofăt, el de a lui bunăvoie și cu știrea tuturor megiașilor din jurul locului și dinaintea domniei mele.

Și iarăși să-i fie boierului domniei mele Bunea logofăt un vecin, anume Radul, fratele lui Micul din Budeni și cu fiii lui și cu toată partea lui de ocină din cîmp și din pădure și din baltă și din vie și din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege. Pentru că acel om Radul mai sus-scris, el a fost vecin al lui Dumitru vornic, apoi l-a iertat de vecinie încă dinainte vreme pentru sufletul lui și a tot fost în pace. Iar după aceea, cînd a fost în zilele lui Alexandru voievod, fiul răposatului Iliiaș voievod, Radul, fratele lui Micul din Budeni, mai sus-scris, el s-a vîndut vecin cu fiii săi și cu partea lui de ocină boierului domniei mele Bunea logofăt, pentru 3 400 aspri gata, el de a lui bunăvoie, fără nici o silă. Și am văzut domnia mea și zapis de vînzare de la mîna lui Radul, cu mulți oameni buni martori, scriși în zapis.

De aceea, am dat domnia mea boierului domniei mele Bunea logofăt, ca să-i fie satul Grădiștea de Jos, cît a stăpînit Dumitru vornic, cu acești vecini care sînt mai sus-ziși, ocină, dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea : jupan Ivașco mare ban al Craiovei și jupan Hrizea mare vornic și jupan Vladul mare logofăt și jupan Ianachi mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Mușat mare stolnic și jupan Vasilie mare paharnic și jupan Conda mare comis și jupan Alixandri mare postelnic. Și ispravnic, jupan Vladul mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun București, luna februarie 2 zile și de la Adam pînă acum la această scriere cursul anilor, în anul 7138, iar de la nașterea lui Hristos, 1630.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Leon voievod <m.p.>

Bibl. Acad., CCCXCIX/31.

Orig., perg. (40 × 50), pecete timbrată.

1630 (7138) februarie 2.

Leon Tomșa voievod scutește m-rea Plumbuita de toate dările și slujbele.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod și domnu, feciorul răposatului Io Ștefan voievod. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei

mele sfintei mănăstiri ot Plumbuita de la Colintina, ce să chiamă hram svetii Ioan, ca să fie în pace de bir și de împrumut i de toate slujbele și mîncăturile cîte sînt preste anu în țara domnii mele, de nimica val sau hîntuială să nu aibă în zilile vieții domnii mele, pentru că m-am milostivit domniia mea de o am ertat de toate ce scrie mai sus, căci iaste mănăstirea sărămană.

Drept aceia și voi, toate slugile domnii mele, oricarii dă ce slujbă veți umbla, în vreme ce veți vedea cartea domnii mele, iar voi foarte să vă feriți de sfinta mănăstire ce scrie mai sus și de nimica să nu o învăluți, că așa iaste învățătura domnii mele. Iar cine să va ispiti a o învălui preste cartea domnii mele, acel om mare certare va ave de către domniia mea. Într-alt chip să nu fie, după zisa domnii mele. Și însumi am zis domniia mea.

Februarie 2 dni, leat 7138 <1630>.

Arh. St. Buc., Condica m-rîi Plumbuita, nr. 255, f. 175.
Copie.

46

1630 (7138) februarie 3.

Mai mulți megiași din satul Vîrbița de Jos, jud. Mehedinți, se vînd rumâni, cu ocinele lor, lui Andrei spătar.

† Adecă noi acești magiași, ce sîntem moșnénii satului ot Dol Vîrbița, ot sudstvo Mehedinți, scris-am noi acesta al nostru zapis, ca să fie de mare credință la mîinile jupan Andreiu spătariul, feciorul jupan Vladului velichii logofet, ca să se știe cum ne-am vîndut noi cu feciorii noștri și cu ocinele noastre să-i fim rumâni de moșie.

Vîndutu-m-am eu Stan Vîrbician cu feciorii miei, cu toată ocina mea, radi 2 000 aspri și eu Dragomir cu feciorii miei, cu toată ocina mea, radi 2 400 și Anghel cu feciorii miei, cu toată ocina mea, radi 2 400 și Radul lu Brătian cu toată ocina și cu feciorii miei, radi 2 700 aspri și Dănilă cu feciorii miei și cu toată ocina mea, radi 2 400 aspri și eu Liia cu feciorii miei, cu toată ocina mea, radi 2 400 și eu Ion cu feciorii mie, cu toată ocina mea, radi 2 000 aspri și eu Stan cu feciorii miei, cu toată ocina mea, radi 1200 și eu Florea cu feciorii miei, cu toată ocina mea, radi 1 200 și Lupul cu feciorii miei, cu toată ocina mea, radi 1200 și eu Oprea cu feciorii mei, fără ocină, 2 200 și eu Stan Văcăruș cu feciorii miei, fără ocină, radi 1800 și eu

Neagoe Hotea cu feciorii miei, fără ocină, radi 1 800 și eu Négomir cu feciorii miei și cu ocina mea den Ciorăiași, radi 2 800 și eu Gherghe cu feciorii miei, radi 1 400 și eu Stanciul den Sulariul vîndutu-m-am cu feciorii miei, cu toată ocina mea, radi 2 000 și 1 iapă.

Pentru că noi, acești oameni ot Dol Virbița, ciți scriem mai sus, fost-am megiași cu ocinele noastre pînă în zilele lu Alexandru vodă, feciorul lu Iiaș voevodă. Iară cînd a fost atunce, venit-am noi toți la jupan <An>-dreiu spatâr de ne-am vîndut cu feciorii noștri și cu ocinele noastre să-i fim rumâni de moșie.

Și ne-am vîndut de a noastră bu<nă voe> ¹ fără de nici o silă și am luat toți banii cum scriu mai sus, denaintea tuturor boiarilor celor mari mar<tori> ¹: jupan Ivașco vel ban Crailoveschi i jupan Hrizea <vel dvornic i jupan> ¹ Papa biv vel logofet i jupan Dumitrașco biv vel <vistier i jupan Miho> ¹ vel spatâr i jupan Mușat vel stolnic i jupan Conde vel comis i jupan Dumitru vtori vist<ier> ¹ i . . . ¹. Иначе да икст.

Ис Станчул ², мксѣца феврварѣ гъ дъни, въ лѣт хърлн.

Ivașco dvornic

Hrizea vel dvornic

Papa biv vel logofet

Dumitrașco vistier

Mușat vel stolnic

Stroe Fiera logofet

Ionă peharnic

Pătrașco postelnic ot Dîlga ³

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., CLXVIII/7.

Orig., hirtie (43 × 29), șase peceți aplicate.

47

1630 (7138) februarie 3, București.

Leon Tomșa voievod poruncește rumânilor din Ionești, jud. Vlașca, să asculte de stăpînul lor, Trufanda fost mare vistier, să-i lucreze „la tot lucrul”, cum „iaste lęea și obicęitul rumănescu”.

† Милостѣю божію, Іу Левн коєкода и господинъ, синъ покойнаго Іу Циѣн коєкода. Пишет господство ми воао satul Ioneștii ot sudstvo Vlașca.

¹ Loc rupt.

² Am scris Stanciul . . .

³ Semnăturile sint autografe.

După acéia vă dau în știre domnia mea pentru că au fost miluit răposatul Radul voevod pe cinstit dregătoriul domnii méle jupan Trufanda biv vel vistiiar cu voi, cu tot satul Ioneștii și cu toți rumânii, ca să-i fie de moșie, pentru slujbă direaptă ce i-au fost slujit ; așijderea miluitu-l-au și fiiu-său, Alexandru voevod.

Iar după acéia, cîndu au fost în zilele lu Alexandru voevod, feciorul lu Iliashi voevod, domnia lui încă l-au fost miluit cu voi, cu tot satul.

Iar cîndu au fost acum, în zilele domnii méle, deaca m-au dăruit domnul Dumnezeu și cinstitul înpărat cu domniia și cu steagul Țării Rumânești, domnia mea încă l-am miluit cu voi, cu tot satul Ioneștii și cu toți rumânii și cu tot venitul, ca să-i fiți rumâni de moșii în veac, cum am văzut domnia mea și cărțile altor domni, de milă, cu mare blăstem.

Derept acéia, de vréme ci veți vedea această carte a domnii méle și oamenii cinstitului dregătoriului domnii méle, ce scrii mai sus, iar voi încă să căutați să aveți a ascultare toți de toate de ce o vor da ei învățatură, să lucrați la tot lucrul ce-i va trebui, cum iaste légea și obicéiul rumânescu, că v-am dat domnia mea să-i fiți tot rumâni, pre seama lui, cum ați fost și mai de înainte vréme. Iar carele de în voi nu va asculta, să-i facă mare certare și de nimenilea opreală să n-aibă, că așa iaste învățatură domnii méle. Инако да нкст, по реч господства ми.

И исправник, сам реч господства ми.

Писъ в Бѣскрѣпцѣ, мѣсеца фебрѣарѣ 7 дѣни, въ лѣт хѣрлн.

† Іу Левн Квеквда, милостію божію господинѣ.

Иу Левн Квеквда <м. р.>

Institutul de istorie „N. Iorga” al Academiei Republicii Socialiste România.

Fotocopie după orig., la Arh. St. Budapesta.

1630 (7138) februarie 5, București.

Leon Tomșa voievod scutește de dări satul Parapani, jud. Vlașca, al m-rii Sfînta Troiță <Radu Vodă>.

† Милостію божію, Іу Левн Квеквда и господинѣ, синѣ покойномъ Іу Цѣфан Квеквда. Дѣлатъ господство ми сѣе повелѣніе господства ми селавк ПарAPANIN WT СѢДСТВО БЛАН<КА>¹, ce iaste al mănăstirii hram Svétaa Troiță, de jos de București, ca să fie de acum în pace și slobod de găleată și de fin și de maje

¹ . . .Parapanii din județul Vlașca . . .

de fum de pre margine și de cai de olac, să nu dea și de mertice și de podvoade și de maldăr, pentru că i-am lăsat domnia mea și am ertat pre satul Parapanii, cum au fost lăsați și ertați și de răposatul Radul voevod și de fiu-său Alexandru voevod. Și am văzut domnia mea și cărți de ertăciune. Așijderea lăsatu-l-am și domnia mea ca pentru să fie numai de slujbă și de poslușania sfintei mănăstiri hram Svetaa Troiță.

Derept acéia și voi, slugile domnii méle, carii veți umbla în slujbe într-acest județu, în vréme ce veți vedea cartea domnii méle, iar voi încă să căutați nimica să nu-i învăluiți, ce în pace să-i lăsați de aceaste slujbe ce scriu mai sus și să fie în pace și de lucrul domnescu, nimica val să n-aibă.

Așijderea și de o gîrlă ce iaste a mănăstirii la satul Parapanii încă să fie în pace de cătră stolnici, să fie numai pre treaba mănăstirii, că o am lăsat și domnia mea cum au fost lăsată și de Radul voevod și de fiu-său Alexandru voevoda.

Derept acéia și voi, măjarilor de pre margine, carii sînteși acum și carii veți fi și de acum înainte, încă să căutați nimenilea să nu se ispitească a bîntui pre ceastă carte a domnii méle, că apoi acela om mare certare va avea de cătră domnia mea, ce să aibă bună pace, cum iaste porunca domnii méle. Și această carte să fie preste toate cărțile. Инако да нест, по реч господства мн.

И исправник, сам реч господства мн.

Ис в Бѣскѣрици, мѣсеца февральѣ 7 дъни, въ лѣтѣ хѣрлн.

† Іу Левн воевода, мнлостію божію господинь.

Иу Левн воевода <м. р.>

Bibl. Acad., CCCX/20.

Orig., hirtie (30 × 21), pece'e aplicată.

Cople la Arh. St. Buc., ms. 256, f. 702.

1630 (7138) februarie 6.

Lăudat, fiul Dobrei din Beleși, vinde partea sa de ocină și vie din Țigănești lui Stroe logofăt.

† Adecă el ¹ Lăudat, feciorul Dobrei de Beleși, fac cest zapis al mieu, să fie de credință la mâna jupînului Stroe logofăt și a fraților lui, Vintilă i Neagul, cum să se știe că am fost trei frați și am avut niște ocină și vii în

¹ Pentru : eu.

sat în Țigănești toți împreună. Deci mi-am ales partea mea toată, de o-m vîndut drept dumnealor, drept 840 de bani gata și partea de în vie și de în cîmpu și de în pădure și de unde se va afla toată partea mea.

Și o-m vîndut de a mea bunăvoe, cu știrea mîine-mea Dobrei și a fraților miei și cu știrea tuturor megiașilor de înprejurul locului.

Și cînd am vîndut această parté a mea de vie și de moșie, mărturie au fost : Vlaicul și Baldovin i Dumitru i Șerban i popa Dumitru i Dona i sinû ego Stan i Neacșul de în Țigănești i Fiera i sinû ego Baico i Preda i Grozea i Coman i Ghiorghi i Tanasie și uncheașul Strati și încă mulți oameni buni.

Испиках аз, Нексала лугивѣт¹, мѣсеца феврсаріе 5 дьни, лѣт х5рлн.

Muzeul de istorie a orașului București, nr. 13.767.

Orig., hîrtie (15 × 21), patru peceti aplicate.

50

1630 (7138) februarie 6, București.

Leon Tomșa voievod întărește scutirea de dări a satului Dobrușești, jud. Ilfov, căci sătenii sînt lemnarii m-rii Snagov.

† Милостію божією, Іу Левн ввевѣда и господинъ въсон землѣ Зггггровладѣнское, синъ великаго и прѣдобраго, покойнаго Іу Шефан воевода. Дават господство ми сіе повеленіе господство ми свѣтомъ, божественен монастыр глаголемога Гнѣговъ, идеже ест Храм прѣсвѣтыя владичице нашея Богородице и присно девы Маріи и чьстное ея въведеніе, чьстнѣншом отъцѣ епископѣ кѹр Парденіе, соущи нѣстѣннык въ свѣтѣн шентѣли сен и въскѣм нноком шеще жителем въ свѣтомъ монастырѣ Гнѣговѣши више реченна, іакоже да ест село свѣтаго монастыра зовемомъ Добрѣшицѣи от сѣдство Блѣковъ, еже сѣт дрѣвари свѣтѣн монастыр мирно и прощен за бир и за кѣбѣлѣ и за сѣно и за сѣла шецѣ и за вол и за кон господскѣ и за кони за влак и за работ господскѣи и за бани от сѣдство и за дрѣвѣани и за . . . .² и за влѣчиннаши и за взаємствованіе и за мед и за восок и за шецн за сѣлю и за свѣкѣл сѣджебѣе и даже и іажденіе колико сѣт през лѣто въ земан господства ми, понеже того село Добрѣшицѣи нѣст ест іакоже дрѣге села словозіе, анѣ ест єдин село поминовали от господства ми, да ест тѣчю послѣшници и дрѣвари свѣтомъ монастыр за работ. И съм извѣдихом господство ми съю више речено село Добрѣшицѣи и от катастих от вистѣрїа господства ми, да ест ѣ мирно за въскѣл дажебѣе еице сѣт през лѣто ѣ землѣ господства ми,

¹ . . . Necula logofăt.

² Loc alb.

яко ест вѣш прощени и вставити и шт прочїи господари, тѣчїю да имат помагати по господство ми кѣда Хокют дати дрѣге словозїи вѣземствованїе да даст и шни, вѣаче да се знает, да даст шги ѿ и да не дават ниже по много, ниже по мало, кромѣ тѣчїю сїа числѣ за новци више пис, понеже сице вставїхом господство ми, дондеже Хокю вїти господство ми въ господство и въ животѣ господства ми.

И видѣхом господство ми и книгѣх стари господари и Хрисовѣл господарѣ. Іу Гав<р>ѹла воевода и книга покойнаго Радѹла воевод и книга чедѣ си Ілѣѣандрѣ воевода радї сего више реченаго милованїе със великою клатвою оутверждакне>.

Тѣм радї, кѣда ест вил съда, въ при днїе господства ми, а господство ми ищеже съм оутвердихом милованїе и поновихом и със сїю книгѣ господства ми и <п>ростихом господства ми сїе више реченое село монастырское, да ест ѣ мирно и свободно за свакех елика сѣт више писане, тѣчїе да вѣдет шни за послѣшанїе и за слѣжбы свѣтаго монастыра и да поновждает въ вѣсѣх трѣба монастырїи и да вѣдѣт готови въ вѣсѣх что Хокет вїти заповѣд настоателѣ и вгѣмена свѣтаго монастырѣ и да ест свѣтѣи монастыри въ помощ и иноком въ вѣстравѣ, а господствѣ ми и родїтелѣм господство ми вѣчное вѣспоминанїе.

Такожде и по шшѣствїю господства ми молим сѣ вѣсѣм благочастивїим скриптѣ правѣцим господаремъ въ слѣд нас вѣдецим иже ище вѣдѣт шт срднчнаго плода господство ми или шт сѣродник наше или по грѣсѣх наши или шт инноплѣменик или иже ище вѣдет шт Богомъ дарованых господари съ имекнежем. Божїемъ молим ви молитви радї пречистїе Богородице Храма сего, да> почитете и да втерѣдите сїе мїлованїе и да поновите сїе книгѣ господство ми, а господѣ Богъ да почитет ви въ господствѣ вашем, а въ вѣдѣщем вѣцѣх дѣша его. Я иже ище не втерѣдит сїе мїлованїе и> не поновит сїе книгѣ господства ми, нѣ раздрѣшит и поперет и нехабит и за вѣвенїе вставит, того да ест трѣклет и афоресан шт тнї свѣти штѣци, еже сѣт въ Некеи, такоже и въ вѣдет въ вѣки, амин.

Геже шео и сведетелѣе поставїх господство ми: жѣпан Іеашко вел бань Кралевскїи и жѣпан Хриза вел дворник и жѣпан Бладѣла вел лугофет и жѣпан Іѣнаки вел вистїтар и жѣпан Мїхо вел спатар и жѣпан Мѣшат вел столник и жѣпан Конде вел колнис и Еасилѣе пѣхарник и жѣпан Ілѣѣандри вел постѣлник. И исправник, [по] сам реч господства ми.

И написах аз, Лепѣдат лугофет, въ настоа градѣ Бѣкѣрїї, мѣсеца февралїе 5 днїи и шт Пѣама даже до <и>никѣ теченїа лѣтоа, въ лѣт хѣран.

† Іу Левн воевода, мїлостїю божїю господинѣ.

Иу Левн воевода <м. р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Ștefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri numită Snagov, unde este hramul preasfintei noastre de Dumnezeu născătoare și pururea fecioară Maria și cinstita ei Vovidenie, cinstitului părinte episcop chir Parthenie, fiind nastavnic în sfintul lăcaș acesta și

tuturor călugărilor în obște viețuitori în sfânta mănăstire Snagovul mai sus-zisă, ca să fie satul sfintei mănăstiri numit Dobrușeștii din județul Ilfov, care sînt lemnarii sfintei mănăstiri, în pace și iertat de bir și de găleată și de fin și de oaie seacă și de bou și de cal domnesc și de cai de olac și de lucrul domnesc și de bani de județ și de dărăbani și de . . . .¹ și de opăcinași și de împrumut și de miere și de ceară și de berbeci de sulgiu și de toate slujbele și dăjdiile și mîncăturile cîte sînt peste an în țara domniei mele, pentru că acest sat Dobrușeștii nu este ca alte sate slobozie, ci este un sat miluit de domnia mea, ca să fie numai poslușnici și lemnarii sfintei mănăstiri pentru lucru. Și am scos domnia mea acest mai sus-zis sat Dobrușeștii și din catastiful de la vistieria domniei mele, ca să fie în pace de toate dajdiile, cîte sînt peste an în țara domniei mele, cum au fost iertați și lăsați și de ceilalți domni, numai să aibă a ajuta pe domnia mea, cînd vor da celelalte slobozii împrumut, să dea și ei, însă să se știe : să dea 10 ughi și să nu dea nici mai mult, nici mai puțin, în afară numai de această sumă de bani mai sus-scrisă, pentru că așa am lăsat domnia mea, cît timp voi fi domnia mea în domnie și în viața domniei mele.

Și am văzut domnia mea și cărțile bătrînilor domni și hrisovul domnului Io Gavriil voievod și cartea răposatului Radul voievod și cartea fiului său, Alexandru voievod, pentru această mai sus-scrisă miluire, întărite cu mare blestem.

Pentru aceasta, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, domnia mea am întărit miluirea și am înnoit și cu această carte a domniei mele și am iertat domnia mea acest mai sus-zis sat mănăstiresc, să fie în pace și slobod de toate cîte sînt mai sus-scrise, numai să fie ei de ascultare și de slujbă sfintei mănăstiri și să se străduiască la toate treburile mănăstirii și să fie gata la tot ceea ce va fi porunca cîrmuitorului și egumenului sfintei mănăstiri și să fie sfintei mănăstiri de ajutor și călugărilor folosință, iar domniei mele și părinților domniei mele veșnică pomenire.

De asemenea și după trecerea domniei mele, mă rog de toți binecinstitorii domni purtători ai schiptrului, care vor fi în urma noastră, dacă vor fi din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau, după păcatele noastre, sau din alt neam sau oricare vor fi dăruiți de Dumnezeu domni, în numele lui Dumnezeu vă rog, pentru rugăciunile preacuratei de Dumnezeu născătoare, hramul acesta să cinstiți și să întăriți această miluire și să înnoiți aceste cărți ale domniei mele, iar domnul Dumnezeu să vă cinstească în domnia voastră, iar în veacurile viitoare sufletul vostru. Iar dacă nu va cinsti această miluire și nu va înnoi această carte a domniei mele, ci o va nimici și o va călca și o va strica și o va lăsa uitării, acela să fie de trei ori blestemat și afurisit de 318 sfinți părinți, care sînt la Nicheia, și cum va fi în veci, amin.

---

¹ Loc alb.

Iată dar și martori am pus domnia mea : jupan Ivașco mare ban al Craiovei și jupan Hriza mare vornic și jupan Vladul mare logofăt și jupan Ianachi mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Mușat mare stolnic și jupan Conde mare comis și Vasilie paharnic și jupan Alexandri mare postelnic. Și ispravnic, însăși spusa domniei mele.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun București, luna februarie 6 zile și de la Adam pînă acum, cursul anilor, în anul 7138 <1630>.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Leon voievod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Snagov, IV/5.

Orig., hirtie (43,5 × 29), rupt și pătat, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. din 1852; altă trad. ibidem, ms. 354, f. 16–17.

51

1630 (7138) februarie 10, București.

Leon Tomșa voievod întărește lui Necula fost mare vistier o vie și trei roți de moară în București.

† Милостію божію, Іу Левн виевѣда и господинъ късон землѣ Сггровла-Хіинское, синъ великаго и прѣдобраго, поконнившѣ Іу Цефан коевода. Дават господство ми сѣе повеленіе господство ми почътеннвшѣ правителю господство ми жѣпан Некѣла еже бие вел вистѣар и съе синоки си, елицѣ мѣ Богъ даровах, такоже да мѣ ест виноградѣ та господска шт варош господство ми, шт Бѣскреци, что ест код дома его и три колеса за воденицѣ, господски, еже сѣт ѣ вода Дѣмбевецѣв, код блѣ, близ шт двор.

Понеже сѣю виноградѣ и воденици, еже соут више речене, било ест господски ещѣже наю шт прѣжде вѣкме. Я потом, къда ест биа при днѣе Ялѣѣандрѣ коевода, синъ поконнившѣ Іліѣшѣ коевода, а господство емѣ сам дал и помиловав по почътеннаго правитѣл господство ми жѣпан Некѣла вистѣар съе виноградѣ и съе воденицѣх, радѣ права и вѣрна слоужбѣ что ю ест послѣжна господство емѣ, такоже да ю ест за дѣдѣнѣ. И сътворил нѣ ест господство емѣ и книгѣ за милваніе над виноградѣ и над воденици, съе великоѣ клетко.

Я потом, къда ест бѣш нинѣ, въ днѣе господство ми, елма даровав мѣ ест господъ Богъ и чьститом царю по господство ми съе господствѣм и съе скѣптрѣ дрѣжавнѣи землѣ Блѣшкое, а господство ми ещѣже съм дал и помиловав по почътеннаго правитѣл господство ми жѣпан Некѣла вистѣар съе сѣю виноградѣ и воденици, еже соут више реченне, радѣ права и вѣрна слѣжбѣ что ест послѣжна и господство ми и съе подвигом добрим подвижати се въ вѣсѣх что ест биа трѣ-

БОВЕ ГОСПОДСТВА МИ. И ВНАДѢХОМ ГОСПОДСТВО МИ И КНИГЪ ПЛЕХАНДРОСЪ ВОЕВОДА, СИНЪ ІЛІАШЪ ВОЕВОДА, ЗА ПОМИЛОВАНИЕ, СЪТВОРЕНА СЪСЪ ВЕЛИКОЮ КЛЕТВОЮ НАД ВИНОГРАДСЪ И НАД ВОДЕНИЦИ ВИШЕ РЧЕНЕ.

СѢГО РАДІ ГОСПОДСТВО МИ ЕЩЕЖЕ СЪМЪ ПОНОВИХОМЪ И СТѢРЪДИХОМЪ И НАД СІЮ КНИГЪ ГОСПОДСТВО МИ КАКО ЕСТЪ БНА И ШТЪ ПРѢЖДЕ ВРѢМѢ. И ДАДОХЪ СЪМЪ ГОСПОДСТВО МИ И ПОМИЛОВАХОМЪ ПО ПОЧЪТЕННИМЪ ПРАВЕНТЕЛЮ ГОСПОДСТВА МИ ЖЪПАНЪ НЕКСЛА ВІСТІАРЪ КАКО ЕСТЪ БНА ПОМИЛОВАНЪ И ШТЪ ПЛЕХАНДРОСЪ ВОЕВОДА, ІАКЪЖЕ ДА МЪ ЕСТЪ СІЮ ВІНОГРАДСЪ И ВОДЕНИЦЕХЪ ГОСПОДСКИ, ЕЖЕ СЪТЪ ВІШЕ РЧЕНЕ, ДѢДІУШЪ И ВЪ ШУДѢСЪ СІНОВОМЪ И ВІШКОМЪ И ПРѢВІШЧЕТОМЪ И НЕ ШТЪ КОГОЖДО НЕПОКОЛѢЕМЪ, ПОРИЗМО ГОСПОДСТВО МИ.

СѢЩЕЖЕ И ЗАКЛИНАНИЕ ПОСТАВИХЪ ГОСПОДСТВО МИ: ПШЪ ШТЪШЪ СТѢВІЮ ГОСПОДСТВО МИ, КОГО ИЗБЕРЕТЪ ГОСПОДЪ БОГЪ ВІТТИ ГОСПОДАРЪ ЗЕМЛЕ БЛАШКОЕ ИЛИ ШТЪ СРѢДЕЧНАГО ПЛОДА ГОСПОДСТВА МИ ИЛИ ШТЪ СЪРОДИКЪ НАШИ ИЛИ ПО ГРѢСЕХЪ НАШИ ИЛИ ШТЪ ИНИШЪ ПЛАМЕНИКЪ, ДА АЩЕ ПШЪЧЪТЕТЪ И ПОНОВИТЪ И СТѢРЪДИТЪ СІЮ КНИГЪ ГОСПОДСТВО МИ ЗА ПОМИЛОВАНИЕ, ТОГО ГОСПОДЪ БОГЪ ДА ГА ПОЧЕТЕТЪ И ДА СЪХРАНИТЪ ВЪ ГОСПОДСТѢКЪ ЕГО И ДА ВЪ БЪДЕЩИХЪ ВЕЩАХЪ ДЪША ЕГО. И АЩЕЛІАЖЕ НЕ ПШЪЧЪТЕТЪ И НЕ ПОНОВИТЪ И НЕ СТѢРЪДИТЪ СІЮ КНИГЪ ГОСПОДСТВА МИ, АНЪ ШЪ ПОПЕРЕТЪ И РАЗОРЕТЪ И НЕ СЪЛІАБИТЪ, ТОГО ДА ЕСТЪ ТРЪКЛЕТЪ И АНАТѢМА И АФОРЕСАНЪ ШТЪ ТИИ СЪВѢТТИ ШЪЦЦИ, ЕЖЕ СЪТЪ ВЪ НЕКЕНЪ И ДА ИМАТЪ ЧЕСТИЮ СЪСЪ ІВДА И СЪСЪ ІРІАШЪ И СЪ ИНИШИМИ НЕВѢРНИИ ІОУДЕНЪ ЕЖЕ ВЪЗЪПІАШИ НАДЪ КРЪВЕ ГОСПОДА БОГА И СПАСА НАШЕГО ІЕСУСА ХРИСТА И РЕКЪТЪ: „ВЪЗЪМИХЪ, ВЪЗЪМИХЪ, РАСПЕНИ ЕГО“ И КРЪВЕ ЕГО НАДЪ НЫХЪ И НАДЪ ЧЕДА ИХЪ, ЕСТЪ И БЪДЕТЪ ВЪ ВѢККИ, АМИНЪ.

СѢЩЕЖЕ ШЕО И СВЕДЕТЕЛІИ ПОСТАВІАЕМЪ ГОСПОДСТВО МИ: ЖЪПАНЪ ІЕАШКО ВЕЛИКІИ БНА КРАЛЕВЕСКІИ И ЖЪПАНЪ ХРИЗА ВЕЛИКІИ ДВОРИКЪ И ЖЪПАНЪ БЛАДУА ВЕЛИКІИ ЛОГОФЕТЪ И ЖЪПАНЪ ІІНАКІИ ВЕЛИКІИ ВІСТІАРЪ И ЖЪПАНЪ ІІНИХО ВЕЛЪ СПАТАРЪ И ЖЪПАНЪ ІІШІАТЪ ВЕЛЪ СТОЛНИКЪ И ЖЪПАНЪ КОИДА ВЕЛЪ КОМІСЪ И ЖЪПАНЪ БАСНАІЕ ВЕЛИКІИ ПЕХАРНИКЪ И ЖЪПАНЪ ПЛЕХАНДРИ ВЕЛИКІИ ПОСТЕЛНИКЪ. И НЕПРАВНИКЪ, ЖЪПАНЪ БЛАДЪА ВЕЛИКІИ ЛОГІУФЕТЪ.

И НАПИСАХЪ АЗЪ, ЛЕПЪДАТЪСЪ ЛОГОФЕТЪ, ВЪ НАСТОЛНИИ ГРАДСЪ БІШЪСРЕЦИ, МЪСЕСЪА ФЕВРЪСАРІЕ І ДЪНИ, И ШТЪ ІІДАМА, ВЪ ЛѢТО ХЪРЛІИ.

† ІІУ ЛЕШІИ КВЕКЪДА, МНОЛОСТІЮ БОЖІЮ ГОСПОДНИНЪ.

ИШЪ ЛЕШІИ ВОЕВОДА <т. р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Ștefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstului dregător al domniei mele, jupanului Necula, care a fost mare vistier și cu fiii săi, cîți îi va dărui Dumnezeu, ca să-i fie via cea domnească, din orașul domniei mele, din București, ce este lîngă casa lui și trei roți de moară, domnești, care sînt pe apa Dîmboviței, lîngă baie, aproape de curte.

Pentru că această vie și mori, care sînt zise mai sus, au fost domnești încă de mai înainte vreme. Iar apoi, cînd a fost în zilele lui Alexandru voievod, fiul răposatului Pîiaș voievod, domnia sa însuși a dat și a miluit pe cinstitul dregător al domniei mele jupan Necula vistier cu via și cu morile, pentru dreapta și credincioasa slujbă ce i-a slujit domniei sale, ca să-i fie

de moștenire. Și i-a făcut domnia sa și carte de miluire pe vie și pe mori, cu mare blestem.

Iar după aceea, cînd a fost acum în zilele domniei mele, cînd m-a dăruit domnul Dumnezeu și cinstitul împărat pe domnia mea cu domnia și cu sceptrul stăpînirii Țării Românești, iar domnia mea încă am dat și miluit pe cinstitul dregător al domniei mele jupan Necula vistierul cu această vie și mori, ce sînt zise mai sus, pentru dreapta și credincioasa slujbă cu care a slujit și pe domnia mea și cu isprăvi bune s-a nevoit în toate cele ce au fost treburile domniei mele. Și am văzut domnia mea și cartea de miluire a lui Alexandru voievod, fiul lui Iliăș voievod, făcută cu blestem peste via și peste morile, mai sus-zise.

Pentru aceasta, domnia mea încă am înnoit și am întărit și cu această carte a domniei mele, cum a fost de mai înainte vreme. Și am dat domnia mea și am miluit pe cinstitul dregător al domniei mele jupan Necula vistierul cum a fost miluit și de Alexandru voievod, ca să-i fie această vie și mori domnești, ce sînt mai sus-zise, dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Încă și blestem am pus domnia mea : după moartea domniei mele, pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domnul Țării Românești, sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau, după păcatele noastre, sau din alt neam, dacă cinsteste și înnoiește și întărește această carte a domniei mele de miluire pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească în domnia lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui. Iar dacă nu va cinsti și nu va înnoi și nu va întări această carte a domniei mele, ci o va călca și va strica și o va sfărîma, acela să fie de trei ori blestemat și anatema și afurisit de 318 sfinți părinți ce sînt în Nicheia. Și să aibă parte cu Iuda și cu Arie și cu alți iudei necredincioși, care au strigat asupra singelui domnului Dumnezeu și mîntuitorul nostru Isus Hristos și au zis „ia-l, ia-l și răstignește-l” și sîngele lui asupra lor și asupra copiilor lor este și va fi în veci, amin.

Iată dar și martori punem domnia mea : jupan Ivașco mare ban al Craiovei și jupan Hriza mare vornic și jupan Vladul mare logofăt și jupan Ianachi mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Mușat mare stolnic și jupan Conda mare comis și jupan Vasilie mare paharnic și jupan Alexandri mare postelnic. Și ispravnic, jupan Vladul mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt în cetatea de scaun București, luna februarie 10 zile și de la Adam, în anul 7138 <1630>.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Leon voievod <m.p. >

Bibl. Acad., CCCXCVII/43.

Orig., perg. (38 × 45), pecete timbrată.

1630 (7138) februarie 14, București.

Leon Tomșa voievod închină mănăstirea Dealul ca metoh la m-reia Iviron de la Athos.

† Бъ Христа Бога, благовѣрнѣи и благочестивѣи и Христоулюбивѣи и самодръжавнѣи Іу Левн воєвода, синь великаго и прѣдобраго, поконномѣ Іу Шефан воєвода, вожіею и милостію и вожіемъ дарованіемъ, обладаещо ми и господствоуещо ми въсон землѣ ОуггровлаХтинское, ещѣже и Запаменскѣи страннамъ, Ямлаш и Фагараш Херцег. БлагопроизволиХ господство ми сконмъ благымъ произволеніемъ чистѣи и свѣтлѣемъ срѣдцемъ господства ми, тако прославитѣи сѣ прославльшаго мѣ Бога и съ славою възнѣсѣшаго мѣ на прѣстола свѣто почившеХ родителю господства ми. Сеже дароваХ и господство ми сынъ въсвѣчистѣи и благоувераніе и прѣпочтаніе, сеже надъ въсвѣи чистѣи даровъ настоѣщѣи, сѣе Христова господства ми свѣтѣи, вожьственѣи монастырѣш въ свѣта Гора глаголемога Івѣра, идѣже ест Храмъ прѣсвѣтѣи, чистѣи, прѣблагословенѣи владичице нашеѣ Богородице и приснодѣвѣы Маріе и чистно ен оуспеніе и чистнѣишомѣ шъцѣс егѣмена Фанасіе, соѣиѣи наставникъ въ свѣтѣи шѣнтѣли сен и въсвѣи инокомъ шѣце жителемъ въ свѣтомѣ мнѣнастирѣш, такоже да мѣ ест свѣта монастыръ зовемѣ Дѣла въ кодъ Трѣговице, Храмъ свѣти Николае, метохъ и въ подрѣчѣе свѣтѣи монастыръ Івѣра въ свѣта Гора, еже ест више рѣХ, съе въсвѣХ села и съе въсвѣХ шътѣчествѣе и съе въсвѣХ кѣчинѣи и съе ациганѣи и съе водницѣХ и съе винограду и съе вала въ Мала Гѣкнѣ и съе винарничю и съе въсвѣХ кѣлати и съе въе скотомъ и съе въсвѣХ шкованіе свѣтѣи монастыръ Дѣла¹ и съе въе Ходокомъ еликаХ се Хтитъ изѣратъ много, мало.

Понеже сѣмъ свѣта монастыръ Дѣла была ест сътворѣна и шнована въ темелѣи ен въ поконномѣ Іу . . .² воєвода. Я потомъ, къда ест вилъ съда, въ днѣи господство ми, аще подарова мѣ ест господъ Богъ и чѣститомъ царю по господство ми съе господствѣи и съе скиптромъ дрѣщициеи Землѣ Влашкоѣ, а господство ми видѣе сѣю свѣта монастыръ Дѣла, како въсхотѣлъ свѣта монастыръ да поустѣетъ и да шѣнищавашѣ; что ест вилъ Ходокомъ свѣтѣи монастыръ въе шзималъ ест тѣждѣи которѣи сѣтъ вилъ ѣгоумѣни и штиди въ свѣта монастыръ. Таже въ томъ господство ми шмотрѣхомъ, кѣпноже съе шъцѣс нашеѣ кѣр владика Григѣрѣе и съе въсвѣли чѣститѣи правитѣліиѣмъ господства ми и съе въе диканомъ, невѣсхотѣхомъ господство ми, такоже да се шѣшетѣваетъ сѣю свѣта монастырѣш и да шѣнищавѣтъ и да пошженѣтъ помѣнѣи темъ почившеХ кѣиторнѣи дрѣкнѣиХ и да не пошѣдетъ надъ разлога егѣмениномъ, даХ шпоустѣетѣи, съмъ послаа господство ми именовѣи кѣиторѣи въ свѣтомъ монастырѣш въ Дѣла, да въшповинаѣти тамо на свѣта монастыръ Івѣра въ свѣта Гора, како се помѣнѣшѣтъ и прочѣи кѣиторнѣи, которѣи сѣтъ сътворѣна Івѣра.

Сею радѣ съмъ далъ господство ми свѣта монастыръ Дѣла да ест метохъ на свѣта монастыръ Івѣра въ свѣта Гора, Храмъ оуспеніе Богородице, съе села и съе

¹ Așa în text.

² Loc alb în orig.

вчинїи и със ациганїи и със шкованїе и със вѣс скотом и със вѣсѣх дѣдїновѣ и със вѣсѣх коматѣх и със винограду и със воденицих и със вѣс Ходоком, что Хокет вѣти много, мало, вѣс да ест по рѣка штьцѣ егѣмена Фанасїе и а вѣсѣм калѣгером шт свѣтаа монастыр Івѣра. И что Хокет трѣвѣет оу свѣта монастыр Дѣлаѣ, вѣс да имат калѣгерїи шт свѣта Гора носити с печали дах штерѣждаеть и дах сѣгандает, да сѣмотрѣет вѣс работ свѣтѣи монастырѣ Дѣлаѣ и вѣс ничтоже да не бѣдет вѣс шкодно. Пак радї егѣмени, да ест волицн калѣгерїи шт свѣта Гора когда Хокет вѣти волѣ им да поставит дрѣг егѣмен, да имат послати се шт там, да ест наставьник заде вѣс свѣта монастыр Дѣлаѣ, како ест шенчиюл и на свѣта монастыр шт заде шт свѣта Тронце, еже поклонила летох пак на свѣта монастырѣ Івѣра. И не шт кождае непоколѣбимо, поризмо господства ми.

Щеже заканнанїе поставих господство ми: пш шшьстѣїе господства ми, кого изверет господь Богъ вѣти владалецѣ и господарь Земле Влашкон или шт срьдичнаго плода господства ми или шт сьродник наши или, по грѣсѣх наших, или шт иннопламеникѣ, да аще почтет и поновит и шкрѣпит сїе Хрїсовѣа господство ми, тшг господь Богъ да га почтет и да штерѣдит и да сѣхранит вѣс господствѣа его, а вѣс вѣднцых вѣцѣх, дѣша его. И ащелиже не почтет и не поновит и не оукрѣпит сїа Хрїсовѣа господства ми, того господь Богъ да не почтет и не сѣхранит вѣс господствѣа его, а не вѣс вѣднцых вѣцѣх дѣша его. Иа кое чловекъ Хокет попереет и разорит и расипет сїа Хрїсовѣа господства ми, того господь Богъ да разорет и попереет и расипет заде тѣлом его, а вѣс вѣднцых вѣцѣх дѣша его и да ест трѣклет и анаѣема и аѣшресан шт тїи свѣти штьци, еже сѣт вѣс Некїи и да имат частїю със Ісѣда и със Ірїа и със инними нивѣрїи Ісѣден, иже възвѣнше над кръв господа Бога и спаса нашего Ісѣсу Хрїста и рекьт: „възмих, възмих, распени его“ и кръв его над ных и над чеда их, ест и бѣдет вѣс вѣкы, амин.

Се оубо и сѣдѣтелїе поставлѣем господство ми: жѣпан Івѣашко вел вѣан Кралевскїи и жѣпан Хрїза вел дворник и жѣпан Бладула вел лшгшфет и жѣпан Шнаки вел вистїар и жѣпан Мнхо вел спатар и жѣпан Мшшат вел столоник и жѣпан Конде вел комис и жѣпан Васлаїе вел пѣхарник и жѣпан Ілѣбандри вел пвстѣалиник. И исправник, сам реч господства ми.

Написах аз, Шваре граматик, вѣс настоа граду Бѣкѣрци, мѣсеца феврарїе дї дни и шт Ідамаже до нынѣ теченїе лѣтом, вѣс лѣт шѣран.

† Іу Левн вѣевѣда, мнлостїю вожїю господнїнѣ.

Іу Левн коевода <т. р.>

† În Hristos Dumnezeu, binecredinciosul și bineinstitorul și de Hristos iubitorul și singur stăpînitorul Io Leon voievod, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Ștefan voievod, din mila lui Dumnezeu și cu darul lui Dumnezeu stăpînind și domnind peste toată țara Ungrovlahiei, încă și al părților de peste munți, Amlașului și Făgărașului herțeg. A binevoit domnia mea, cu a sa bunăvoință, din curată și luminată inimă a domniei mele, ca să proslăvesc pe Dumnezeu care m-a proslăvit și cu slavă m-a înălțat la scaunul sfint răposaților părinți ai domniei mele. Iată am dăruit și domnia mea acest atotcinstit și cu frumoasă față și preacinstit, care este

deasupra tuturor cinstitelor daruri, acest hrisov al domniei mele sfintei, dumnezeieştii mănăstiri de la Sfântul Munte, numită Iver, unde este hramul preasfintei curatei, preabinecuvîntatei stăpînei noastre, de Dumnezeu născătoare şi pururea fecioară Maria şi curatei ei uspenii şi preacinstitului părinte egumen Thanasie, care este nastavnic în acest sfînt lăcaş şi tuturor călugărilor care trăiesc în obşte în sfînta mănăstire, ca să-i fie sfînta mănăstire numită Dealul de lingă Tîrgovişte, hramul sfîntului Nicolae, metoh şi în stăpînirea sfintei mănăstiri Iverul de la Sfântul Munte, care este mai sus-zisă, cu toate satele şi cu toate moşile şi cu toţi vecinii şi cu toţi Țiganii şi cu morile şi cu via şi cu vama de la Ocna Mică şi cu vinăriciul şi cu toate averile şi cu toate vitele şi cu toate ferecăturile sfintei mănăstiri Dealul şi cu tot venitul cît se va alege mult, puşin.

Pentru că această sfîntă mănăstire Dealul a fost făcută şi ridicată din temelie ei de răposatul Io . . .¹ voievod. Iar apoi, cînd a fost acum în zilele domniei mele, dacă m-a dăruit domnul Dumnezeu şi cinstitul împărat pe domnia mea cu domnia şi cu schiptrul de stăpînire a Țării Româneşti, iar domnia mea văzînd această sfîntă mănăstire Dealul că era să se pustiască sfînta mănăstire şi să se nimicească ; ceea ce a fost venitul sfintei mănăstiri l-au tot luat străinii care au fost egumeni şi au plecat de la sfînta mănăstire. Astfel, întru aceasta, domnia mea am socotit, împreună cu părintele nostru chir vlădica Grigorie şi cu toţi cinstiţii dregătorii domniei mele şi cu tot divanul, nevrînd domnia mea ca să se pustiască această sfîntă mănăstire şi să se nimicească şi să se prăpădească pomana acelor răposăţi ctitori de demult şi ca să nu fie pe seama egumenilor ca s-o pustiască, am trimis domnia mea numele ctitorilor de la sfînta mănăstire de la Dealul ca să-i pomenească acolo la sfînta mănăstire Iver de la Sfântul Munte, cum se pomenesc şi alţi ctitori care au făcut Iverul.

Pentru aceasta, am dat domnia mea sfînta mănăstire Dealul, ca să fie metoh la sfînta mănăstire Iverul de la Sfântul Munte, hramul Uspeniia Născătoarei de Dumnezeu, cu satele şi cu vecinii şi cu Țiganii şi cu ferecăturile şi cu toate vitele şi cu toate dedinele şi cu toate averile şi cu via şi cu morile şi cu tot venitul cît va fi, mult, puşin, tot să fie pe mîna părintelui egumen Thanasie şi a tuturor călugărilor de la sfînta mănăstire Iverul. Şi ce va trebui în sfînta mănăstire Dealul, tot să aibă călugării de la Sfântul Munte să poarte de grijă, să întărească şi să caute să îngrijească de toată treaba sfintei mănăstiri Dealul şi întru nimic să nu fie în lipsă. Iar pentru egumeni, să fie volnici călugării de la Sfântul Munte, cînd va fi voia lor să pună alt egumen, să aibă a-l trimite de acolo, ca să fie nastavnic aici în sfînta mănăstire Dealul, cum este obiceiul şi la sfînta mănăstire de aici de la Sfînta Troiţă, care este închinată metoh iarăşi la sfînta mănăstire Iverul. Şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

---

¹ Lcc alb în orig.

Încă blestem am pus domnia mea : după trecerea domniei mele pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie stăpînitor și domn al Țării Românești, sau din rodul inimii domniei mele sau din ruda noastră sau, după păcatele noastre, sau din alt neam, dacă va cinsti și va înnoi și va întări acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l întărească și să-l păzească în domnia lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui. Iar dacă nu va cinsti și nu va înnoi și nu va întări acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să nu-l cinstească și să nu-l păzească în domnia lui și nici în veacurile viitoare sufletul lui.

Iar care om va călca și va strica și va risipi acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l strice și să-l calce și să-l risipească aici trupul lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui și să fie de trei ori blestemat și anatema și afurisit și de 318 sfinți părinți care sînt în Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie și cu alți necredincioși iudei, care au strigat asupra singelui domnului Dumnezeu și mîntuitorului nostru Isus Hristos și au zis : „ia-l, ia-l, răstignește-l pe el”, și sîngele lui asupra lor și asupra copiilor lor este și va fi în veci amin.

Iată dar și martori punem domnia mea : jupan Ivașco mare ban al Craiovei și jupan Hriza mare vornic și jupan Vladul mare logofăt și jupan Enachi mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Mușat mare stolnic și jupan Conde mare comis și jupan Vasilie mare paharnic și jupan Alexandri mare postelnic. Și ispravnic, însăși spusa domniei mele.

Am scris eu, Soare gramatic, în cetatea de scaun București, luna februarie 14 zile și de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7138 <1630>.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Leon voievod <m.p.>

După Grigore Nandriș, *Doc. Athos*, p. 146—151.

Copie după orig., perg., aflător la m-rea Iviron de la Athos.

53

<1630—1632> februarie 16.

Mitropolitul Grigorie al Țării Românești scrie orășenilor și preoților din București să cerceteze care este locul m-rii Banu din Buzău în orașul București.

† Милостію божію, прѣвосвѣщенныи кѣр Грѣгоріе, митрополитъ въсон земанъ Блжшкон¹.

¹ Preasfințitul chir Grigorie, mitropolit a toată Țara Ungrovlahiei

Scris-am vlădicia mea pace și blagoslovenie la voi toți preoți și la voi toți orașani mici și mari ot varoș București.

Altă vă dau știre vlădicia mea că au venit înainte noastră egumenul Samoil ot mănăstirea Banului ot Buzău și s-au jeluit cum au fost cumpărat un loc de la Vladul pîrcălabul în zilele Mihnei voevoda; deci acel loc iaste acmu înpresuratu de alți oameni. Deci vă grăescu vlădicia mea să căutați să socotiți să adevărați acel loc cumu-i iaste tocmală, că cine va adevăra și va spune cumu iaste cu dreptul, acel om să fie blagoslovit de vlădica Isus Hristos și de vlădicia mea, iar cine va ști și nu va spune cumu-i cu dreptul, ce va fățări și va să îngroape moșie sfintii mănăstiri, acela om să fie proklet și afurisit de vlădica Isus Hristos i ot 318 otță eje vă Nichei i ot vladicestva mi, că așa am judecat vlădicia mea. ИНАКО ДА ИКЕТ.

Πνε φερσαριε σ̄ι δ̄ημη.
† Βλαδ̄ηκα Γριγοριος¹.

Arh. St. Buc., M-rea Banu, XXXVI/2.
Orig., hirtie (28 × 19,5).
Datat după vlădică și egumen.

54

1630 (7138) februarie 19.

Danciul vinde lui Hrizea mare vornic un țigan.

† Scris-am eu Danciul aceast-al meu zapis cum să să știe că am vîndut dumnealui jupînului Hrizei vel dvornicū un țigan, anume Tetiul și cu feciori, cîți Dumnezeu îi va da. Și l-am vîndut de a mea bunăvoe, fără di nici o silă, drept . . .² bani, ca să-i fie dumnealui moșie ohabnică. Păntru că acest țigan eu l-am cumpărat de la Stan de Gaia și l-am vîndut dumnealui vornicului să-i fie moșie în veac.

Mărturie au fost: Mihai cliucer, Radul vornic, Pătrașco postelnic, Mogoș vătah, Spiridon logofet. Păntru credința pus-am și pecetea.

Πνε λ̄κειца φερσαριε σ̄ι δ̄ημη, λ̄κτ̄ κ̄σρ̄λη.

Danciul logofet Pîrîianul <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XXXIX/9.
Orig., hirtie (31,5 × 22), pecete aplicată.

¹ Semnătură autografă: vladica Grigorie

² Loc alb.

1630 (7138) februarie 26, București.

Leon Tomșa voevod întârește m-rii Sfînta Troiță <Radu Vodă> din București balta Cornățelului, în urma unei judecăți.

† Милостією божією, Іу Левн воєвода и господиень въсон земле Оугрро-влахискоє, синь великаго и прѣдобраго, поконинномѣ Іу Шефан воєвода. Дават господство ми сїе повелѣніе господства ми свѣтѣки, божественѣки монастыр глаго-лели Храм свѣта Троице, такоже да имат дрѣжати сѣ балта Корнѣцелаве, шт мост Гоургоуѣацилор дори на сѣлом Гоургоуѣацин и шт малѣла Гоургѣацилор дори на малѣла варош Корнѣцелов и дори на малѣла Гѣоужанилор и дори на малѣла Ненчу-лещилом и дори на Хотарѣла Фьоуренлом и дори на Хотароул Дѣскоперещилом със вама и със въс доходоком влатев елика се хтит избрати по старе Хотаре и белѣсе, что ест бил избранѣет шт вѣ болѣри, ещезе при дѣнїи поконинномѣ Радѣла воєвода, синь Михнев воєвода, въ лѣт хѣркѣ, въ прьвое господство. И бил ест тогда исправник жѣпан Черника бив дворник, тере сѣт избранил шн дела монастыревн свѣта Троицѣ по старе и книги и Христоаве. И шт тогда въс дрѣжал ест калоу-герїи шт свѣта Троицѣ сїе влати със добро мирно.

И потом, къда ест вѣу съда, въ дѣнїе господства ми, а болѣрин господства ми Нѣнчул вторїи дворник, шн ест дигнѣ прѣд господства ми радѣ влата шт Ненчулещи и пришел ест тере съпрѣше се за лицѣ със штыцѣ егѣмена Оанасїе от свѣта Троици прѣд господства ми оу великїи диван и сице прѣше Нѣнчул дворник, како имѣли и шн дел въ сїм влат шт Ненчулещи, а штыцѣ егѣмен Оанасїе, шн извадил ест книги и Христоаве старе прѣд господство ми оу диван: книга поконинномѣ Михнев воєвода и книга поконинномѣ Радѣла воєвода и книга Ялеѣандрѣ воєвода, синь Ялѣаш воєвод, въ прьвое редѣ за господство, когда вист теченїе лѣтолом хѣркѣ над сїе влато више пис. Таже въ том господство ми сѣм гледал и соуднѣ по правдѣ и по закон, със въснѣми чѣститими правителїи господство ми и добре сѣм истинствоваѣ господство ми, како не имѣли Нѣнчул дворник ѣ сїм влат ниедна трѣбѣ, понеже когда се сѣт скѣповал село Ненчулещїи за вечинїе шт покониннаго Радѣла воєвода, сына Михнев воєвод, а село Ненчулещїи, шн сѣт скѣповал тѣчїе шчина и сѣло, а влата шна ест бил господска, нѣ нѣст имал ништо ниедно трѣбѣ, ере ест вѣу дал и помиловала сїм влат въ свѣта монастыр Храм свѣта Троицѣ издол варош Бѣскрещїи шт покониннаго стараго Ялеѣандрѣ воєвода и шт покониннаго Михнѣ воєвода. Таже ест остал Нѣнчул дворник шт закон и шт соудженїе шт прѣд господство ми, како по векю летѣл ништо да не имат със влато више речена.

Сего радѣ господство ми ещезе сѣм дал и помиловал и поновил и штерѣдил и над сїю книгѣ господство ми, како ест вѣу и шт прѣжде вѣрѣме, дадох сѣм господство ми свѣтѣки монастыр Храм свѣта Троицѣ, тако да ю ест сїм влат више реченна дѣдїно и въ шлѣвѣ и шкрѣпленїе въ вѣкы и не шт кождо-непоколѣенно, поризмо господство ми.

ЩЕЖЕ И ЗЪКЛИНАНІЕ ПО ШЫСТЬВЮ ГОСПОДСТВО МИ КОГО ИЗВЕРЕТ ГОСПОДЪ БОГЪ
БИТИ ГОСПОДАРЬ ЗЕМЛЕ БЛАШКОЕ ИЛИ ШТ СРЪДИЧНАГО ПЛОДА ГОСПОДСТВО МИ ИЛИ ШТ
СЪРОДНИКИ НАШИХ ИЛИ ПО ГРЕСАХ НАШЕ ИЛИ ШТ ИНОПЛЕМЕНИК, ДАЩЕ ПОЧТЕТ И ПОНОВИТ
СІЕ КНИГЪ ГОСПОДСТВО МИ, ТОГО ГОСПОДЪ БОГЪ ДА ГА ПОЧТЕТ И ДА СЪХРАНИТ ВЪ
ГОСПОДСТВѢ ЕГО И А ВЪ ВОУДЕЩЫХ ВЕЩЕХ ДЪША ЕГО, А АЩЕЛИЖЕ НЕ ПОЧТЕТ И НЕ
ПОНОВИТ И НЕ ОУКРѢПИТ СІЮ КНИГЪ ГОСПОДСТВА МИ, А НЪ ПОПЕРЕТ И РАЗОРЕТ, ТОГО ДА
ЕСТ ТРЪКЛЕТ И АНАОЕМА И АФЪРСАН ШТ ТИУ СВАТИ ШТЬЦЫ ЕЖЕ СЪТ КЪ НЕКЕН.

СЕЖЕ И СВЕДИТЕЛІЕ ПОСТАВИХ ГОСПОДСТВО МИ: ЖЪПАН ЫВЛШКО ВЕЛ ВАН КРАЛЕВ-
СКІИ И ЖЪПАН ХРИЗА ВЕЛ ДВОРНИК И ЖЪПАН БЛАДЪЛА ВЕЛ ЛУГОФЕТ И ЖЪПАН ПНАКИ ВЕЛ
ВИСГІАР И ЖЪПАН МИХО ВЕЛ СПАТАР И ЖЪПАН МЪШАТ ВЕЛ СТОЛНИК И ЖЪПАН БОУЗИНКА
ВЕЛ КОМКС И ЖЪПАН БАСНАІЕ ВЕЛ ПЕХЪРНИК И ЖЪПАН ПЛИХАНДРИ ВЕЛ ПОСТЕЛНИК. И
ИСПРАВНИК, БЛАДЪЛА ВЕЛИКІИ ЛОГОФЕТ.

И НАПИСАХ ЛЕПЪДАТ ЛУГОФЕТ ВЪ ГРАДЪ БЪКЪСЪЦІУ, МЪСЪЦА ФЕВРЪРАІЕ КЪ ДЪНИ
И ШТ ПДАМА ДО НИИЪ ТЕЧЕНІЕ ЛЪТОМ ВЪ ЛЪТ ХЪРЛИ.

† Іу Левн виевода, мѣлостію божію, господинь.

Іу Левн воевода <т. р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod și domn a toată țara Un-
grovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Ștefan voievod. Dă
domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăs-
tiri numită hramul Sfinta Troiță, ca să aibă a-și ține balta Cornățelului,
de la podul Gurguiatilor pînă la satul Gurguiatii și din malul Gurguiatilor
pînă la malul orașului Cornățel și pînă la malul Găujanilor și pînă la malul
Nenciuleștilor și pînă la hotarul Făureilor și pînă la hotarul Descopereshi-
lor, cu vama și cu tot venitul bălții, cît se va alege pe vechile hotare și
semne, care a fost aleasă de 12 boieri, încă în zilele răposatului Radul
voievod, fiul lui Mihnea voievod, în anul 7122, în întîia domnie. Și a fost
atunci ispravnic jupan Cernica fost vornic, de a ales el partea mănăstirii
Sfinta Troiță după vechile cărți și hrisoave. Și de atunci au tot ținut călu-
gării de la Sfinta Troiță aceste bălți cu bună pace.

Iar după aceea, cînd a fost acum în zilele domniei mele, boierul dom-
niei mele Nenciul al doilea vornic a ridicat pînă înaintea domniei mele pen-
tru balta de la Nenciulești și a venit de s-a pîrit de față cu părintele egu-
men Tanasie de la Sfinta Troiță, înaintea domniei mele în marele divan.
Și așa pîra Nenciul vornic că a avut și el parte în această baltă de la Nen-
ciulești, iar părintele egumen Thanasie, el a scos cărți și hrisoave vechi
înaintea domniei mele în divan: cartea răposatului Mihnea voievod și
cartea răposatului Radul voievod și cartea lui Alexandru voievod, fiul lui
Iliăș voievod, în primul rînd de domnie, cînd a fost cursul anilor 7124, pe
această baltă mai sus-scrisă. Astfel, întru aceasta, domnia mea am cerce-
tat și am judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregătorii
domniei mele și bine am adevărit domnia mea că n-a avut Nenciul vornic
în această baltă nici o treabă, pentru că atunci cînd s-a răscumpărat
satul Nenciuleștii de vecinie de la răposatul Radul voievod, fiul lui
Mihnea voievod, iar satul Nenciuleștii, ei au răscumpărat numai

ocina și uscatul, iar balta, ea a fost domnească, ci n-a avut nimeni nici o treabă, căci a fost dată și miluită această baltă la sfînta mănăstire, hramul Sfînta Troiță, din jos de orașul București, de răposatul Alexandru voievod cel Bătrîn și de răposatul Mihnea voievod. Astfel, a rămas Nenciul vornic de lege și de judecată dinaintea domniei mele, ca mai mult amestec să nu aibă cu balta mai sus-zisă.

Pentru aceasta, domnia mea încă am dat și am miluit și am întărit și am înnoit și pe această carte a domniei mele, cum a fost și dinainte vreme, am dat domnia mea sfintei mănăstiri hramul Sfînta Troiță, ca să-i fie această baltă mai sus-zisă dedină și de ohabă și întărire în veci și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Încă și blestem : după trecerea domniei mele, pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn al Țării Românești, sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau, după păcatele noastre, sau din alt neam, dacă va cinști și va înnoi această carte a domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească în domnia lui și în veacurile viitoare sufletul lui. Iar dacă nu va cinști și nu va înnoi și nu va întări această carte a domniei mele, ci o va călea și o va strica, acela să fie de trei ori blestemat și anatema și afurisit de 318 sfinți părinți, care sînt la Nicheia.

Iată și martori am pus domnia mea : jupan Ivașco mare ban al Craiovei și jupan Hriza mare vornic și jupan Vladul mare logofăt și jupan Ianachi mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Mușat mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vasilie mare paharnic și jupan Alixandri mare postelnic. Și ispravnic, Vladul mare logofăt.

Și am scris Lepădat logofăt, în cetatea București, luna februarie 26 zile și de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7138 <1630>.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Leon voievod, <m. p. >

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XLV/11.

Orig., hirtie (42 × 28), pecete timbrată.

Cu două traduceri., una din 1752, iar cealaltă de la sfîrșitul sec. al XVIII-lea; alte traduceri ibidem, mss. 256, f. 371 v — 372 și 377—378 și la Bibl. Acad., XI/14 și ms. 4985, f. 11.

1630 (7138) februarie 28, București.

Leon Tomșa voievod întărește lui Lăudat ocina la Golești.

† Многостію кожїю, Ію Леон воєвода и господинъ вѣсон земли Зьггеро-владїнескоі, синъ великаго и прѣдобраго поконнаго Ію Цифан воєводѣ. Дават господство ми сїю повелѣнїю господство ми Лѣдатови със синови его, елициже

Богъ даст, ѡкоже да ест его учинѣс ѡ селок Голещи, ѡбаче дел Ѧпрек, бацом Нѣкшеѡ, вѣсаѡ, ѡт поля и ѡт шѡм и ѡт вод и ѡт сѣданице селок и ѡт по вѣс Хотаром, варе еанка се Хтет изврати.

Понеже сѣю више речена учинѣс биа сѣт за дѣдѣню Ѧпрек, ѡком Лѣсдаток и дѣщереѡ его Нѣкшеѡ, за дѣдѣ ѡт прѣдѣдѣ. Таже прилѡчил се ест Ѧпрек и дѣщери его Нѣкшеѡ мрѣтѡѡ, тере ест ѡмрѣтѡѡ ѡба дѡе; таже на мрѣтѡѡ емѡ, ѡни ѡставили сѣс мѡзик иѡ, доклѣ ест биа ѡни живи, вѣсаѡ дел емѡ за учинѣс вѡском си Лѣсдаток, радѣ дѡша иѡ, ѡкоже да вѣспомянѡше и сѣтворише сѡѣ помѣнѡ иѡ, что вѣстрѡбѡет мрѣтѡѡ. Я дрѡго ѡт порѡдениѣ емѡ никто метѣѡ да не имат сѣс сѣю више речена учинѣс, дел Ѧпрек, без тѣчѣю вѡском си Лѣсдаток, да бити его учинѣс за дѣдѣню.

И видѣѡмом господство ми и запис Ѧпрек и дѣщереѡ его, Нѣкшеѡ, сѣтворен на рѡцѣѡ Лѣсдаток, сѣс велнокѡ клетѡѡ и сѣс сведѣтелѣѡ добри людѣѡ, на име: ѡт Голещи, Ѧтан и Трѣндаѡфир и Влѡд и Крѣстѣк и попа Ѧтонка.

Кѡе человекѡ ѡт порѡдениѣ емѡ покѡснѡти разарати сѣю такмежѣю иѡ, да ест трѣклѡет за тѣѣ сѡѣтѡи ѡци и да имат частѣю сѣс Юда и сѣс Ярѣѡ на едни место.

Ѧего радѣ дадѡѡ и господство ми Лѣсдаток, ѡкоже да ест учинѣс за дѣдѣню вѣ ѡѡб и сѣс синовѡи его, вѡском и превночетом и не ѡт когожде непоколѣбѡмо, порѡзѡмо господство ми.

Сеже и сведѣтели постави господство ми: жѡпан Явѡшко вел бан Краловскѣи и жѡпан Хриѡѣ вел дворник и жѡпан Влѡдѡѡ вел логоѡет и жѡпан . . . .¹ вел вѡстѣар и жѡпан Миѡѡ вел спатар и Мѡшат вел столѡнѡ и Конда вел комис и . . . .¹ вел пѣѡарник и жѡпан . . . .¹ вел постѣлѡник. И исправник, Влѡдѡѡ вел ѡлгѡѡѡет.

И испѡсаѡ аз, Ѧтанѡѡл, вѣ стол граду ѡ Бѡксрѡѡѡѡ, мѣсеца феѡрѡарѣѡ кѣ дѡни, ѡт Ядѡма до нѡнѣ течѡнѣ лѣтѡм, вѣ лѣт хѡран.

† Яѡ Деѡн вѡвѡѡда, милѡстѣю божѣю господѡнѡ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Ștefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Lăudat și cu fiii lui, cîți îi va da Dumnezeu, ca să-i fie lui ocină în satul Golești, însă toată partea lui Oprea, tatăl Neacșei, din cîmp și din pădure și din apă și din vatra satului și de peste tot hotarul, oricît se va alege.

Pentru că această mai sus-zisă ocină a fost de moștenire a lui Oprea, unchiul lui Lăudat și a fiicei lui, Neacșa, din moși, din strămoși. Astfel s-a întîmplat moarte lui Oprea și fiicei lui, Neacșa de au murit amîndoi. Deci, la moartea lor, ei au lăsat cu limba lor, cît au fost în viață, toată partea lor de ocină nepotului lor, lui Lăudat, pentru sufletul lor, ca să-i pomenescă și să le facă toate pomenile care se cuvin mortului. Iar din rudele lui, nimeni altul să nu aibă amestec cu această ocină mai sus-zisă, cu partea lui Oprea, afară numai de nepotul său Lăudat, să-i fie lui ocina de moștenire.

¹ Loc alb.

Și am văzut domnia mea și zapisul lui Oprea și al fiicei lui, Neacșa, la mîinile lui Lăudat, făcut cu mare blestem și cu martori oameni buni, anume : din Golești, Stan și Trăndafir și Vlad și Cirstea și popa Stoica.

Care om din rudele lui se va încerca să rupă această tocmeală a lor, să fie de trei ori blestemat de 318 sfinți părinți și să aibă parte cu Iuda și cu Arie la un loc.

De aceea am dat și domnia mea lui Lăudat, ca să-i fie ocină de moștenire, de ohabă și cu fiii săi, nepoților și strănepoților săi și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori a pus domnia mea : jupan Ivașco mare ban al Craiovei și jupan Hrizea mare vornic și jupan Vladul mare logofăt și jupan ...¹ mare vistier și jupan Miho mare spătar și Mușat mare stolnic și Conda² mare comis și ....¹ mare paharnic și jupan . . . .¹ mare postelnic și ispravnic, Vladul mare logofăt.

Și am scris eu, Stanciul, în cetatea de scaun în București, luna februarie 28 zile și de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7138 <1630>.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu domn.

< Pe verso rom. : > Cartea lu Leon vodă pentru ocină la Goleștii Vulpariului, ot po voda Bratiev³, 7179 <1670—1671>.

Bibl. Acad., XXIX/336.

Orig., hirtie (41 × 27,5), pecete timbrată.

57

1630 (7138) februarie 28, București.

Leon Tomșa voievod scutește de dări și slujbe satul Luciani, jud. Dîmbovița, căci „sînt meșteri domnești”.

† Многостѣю божію, Іу Леон воєвод и господинъ, синъ Стефан воєвода. Дават господство ми сѣ повелѣнїи господства ми satului Lucianii ot sudstvo Dîm<bovița>, ce sînt meșteri domnești, ca să fie în pace și slobozi de bir, de miare, de ceară, de oae seacă, de cal, de bou, de găleată cu fin, de dijmă, de gorștină, de bani de județ, de mertice, de podvoade, de gloabe să nu poarte, de cășărie, de cai de olac și de toate

¹ Loc alb.

² Începînd cu data de 26 februarie 1630, mare comis apare Buzinca.

³ . . . de pe apa Bratiei.

dăjdile și mîncăturile cîte sînt preste an în țeara domnii méle, de nimica val sau bîntuială să n-aibă.

Și să fie în pace și o seamă de meșteri carii au ieșit de în Luciani, de-și vor fi mersu la moșia lor să șază, numai să aibă a fi gata la lucrul domnii méle, împreună cu alalți meșteri.

Pentru că i-am ertat domnia mea, cum au fost ertați și de alți domni și de răposatul Radul voevod și de fiiii -său Alexandru voevod și de Alexandru voevod, feciorul lu Iliiaș voevod și den domniia de întîiu și de a doao domnie, așijderea i-am ertat și domnia mea, ca să să răpaose în zilele și în viața domnii méle cu bună pace, numai să fie de lucrul și de treaba curții domnii méle, să lucreze ce va trebui aicea la scaun în București, tot lucrul de lemn, căci sînt meșteri domnești și sînt scoși și de la catastih de în vistierie, de nu sînt în număr cu țeara la dăjdi.

Și am văzut domnia mea și cărțile altor domni : și cartea a răposatului Radul voevod și cartea lu Gavriil voevod și cartea lu Alexandru voevod, sinu Iliiaș voevod, de în domnia de întîiu, leat 7126 și de al doilea rîndu de domnie, leat 7136, făcute tot de pace și de răpaos, cum scrie mai sus.

Derept acéia și voi, birarilor și voi, toate slugile domnii méle, cari veți umbla într-acest județ în Dîmbovița, în vréme ce veți vedea această carte a domnii méle, iar voi încă să căutați foarte să vă feriți și în pace să-i lăsați, niménilea într-înșii să nu înntre să-i învăluiască, că lucrează la scaunul domnii méle tot lucrul de lemn ce trebuiaște. Iar cine se va ispiti a-i învălui preste această carte a domnii méle, acela om mare certare va avea de cătră domniia mea. Инако да нѣст, по реч господства ми.

И исправник, сам реч господства ми.

Писъ Бѣсрѣцѣ, мѣсеца фѣврѣарѣ кѣ дни, въ лѣтѣ хрѣти.

† Іѡ Дѣвн крѣкѡда, милостію Божію господина.

Учна Іѡн прѣкѣлабѣ.

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., XXXVII/5.

Orig., hirtie (30 × 20), pecete mică, aplicată.

Copie ibidem, ms. 127, f. 8.

1630 (7138) martie 3, București.

Dumitru vornic din Mogoșești dăruiește fiului său Bunea logofăt satul Grădiștea de Jos, jud. Vlașca. -

† Adecă eu Dumitru dvornic Zémțea ot Mogoșești scris-am și mărturisescu cu acest zapis al mieu, să fie de mare credință, cum să se știe că am

miluit și am dăruit pre fiu mieu Bunea logofătul cu satul Dol Grădiștea, în județul Vlaș<ca>, despre tot hotarul, cît am ținut eu, de în cîmpu, de în pădure, de în apă și cu viile și cu rumânii, anume : Vîlsul cu toți frații lui și cu feciorii lui și Dragomir viiarul cu feciorii lui și Dobre Cătăramă cu feciorii lui și Dobre meșterul cu feciorii lui și Dragomir Chierance cu feciorii lui și Neagoe pîrcălabul cu feciorii lui și Stoica Bădiianu cu feciorii lui. Pentru că acești rumâni ce scriu mai sus fost-am socotit cum, pînă voiu fi eu viu, să mă caute și să mă asculte și să mă hrănească, iară după moartea mea, ei să fie ertați.

Iară după acéia, eu văzîndu deaca m-au dăruit milostivul Dumnezeu cu darul sfinției lui, de mi se-au luat vederea ochilor, ei nice m-au căutat, nice m-au socotit. Deci văzîndu eu așa, datu-i-am fiu mieu Bunei logofătul să-i fie moșie stătătoare, pentru căce m-au căutat la nevoia mea și la bătrînețele méle și m-au socotit și m-au cinstit și m-au înbrăcat și m-au hrănit, cît nici de o nevoe n-am știut, și ca să mă pomenească după moartea mea. Ce văzîndu eu atîta căutare, sculatu-m-am de-am venit înaintea domnu nostru Io Leon voevoda, feciorul răposatului Ștefan voevodă, în divan și înaintea tuturor boiarilor, marii și mici, de am dat această moșie și cu rumânii ce scriu mai sus fiu-mieu Bunei logofătul, ca să-i fie moșie stătătoare lui și feciorilor lui.

Și le-am scos și numele acestor rumâni de întru o carte domnească ce le-am fost făcut eu de ertăciune. Iară să vor scoate rumânii nescare zapise au de la oamenii miei și de la rudele méle ori de la cine voru fi, măcară și zăpisul mieu, tot să nu se crează și întru nimica să nu fie, pentru că așa mărturisescu eu singur cu gura mea într-acest zăpis, cum scrie mai sus.

Și am pus și blăstemu : cine va sparge această tocmeală a mea și miluitură, au den frații miei au de în nepoții miei au fiecine de în ruda mea, să fie trăclet și blăstemat de 318 sveti otți, ce sînt întru vă Nechei și să nu vază acela fața lu Hristos, nici să se judece cu creștinii, ce să lăcuiască întru un loc cu Iuda și cu Arie.

Ce pentru mai mare credință, făcut-am acest zăpis și mi-am pus și peceatea denaintea a tuturor boiarilor divanului : întiiu jupan Necula biv vel vistiiar i jupan Ivașco vel ban Cralevschi i jupan Hriza vel dvornic i jupan Vladul vel logofăt i jupan Papa biv vel logofăt i jupan Aslan biv vel dvornic i jupan Miho vel spatari i jupan Mușat vel stolnic i jupan Trufanda biv vel vistiiar i Dumitrașco vistiiar i Buzinca vel comis i Gligorie comis i Dumitru vtorii vistiiar i Sima vtorii logofăt i Vasilachi aga i Neagul vel agă i Gherghe vel armaș i Nedelco biv vel portar i Iane vel portar i Grama vel pitar i Calotă biv vel armaș i Para logofăt i Staico dvornic i Cârștîian dvornic i Stroe logofăt, sinu Fierăv biv vel logofăt și mulți boiari.

Aceasta scriu și mărturisescu să se știe și să se crează.

И написахъ Лепѣдатъ логѡфѣтъ¹ съ варошъ Бѣскрици, мѣсеца мартѣѣ 3 дѣни, въ лѣтъ хзрли.

Ivașco dvornic

Hrizea vel dvornic

Vlad vel logofăt

Dumitrașco vistiiar

Асланъ прогнъ βρονηκος²

Μιχος σπαταρης³

Gherghe vel armaș

Buzinca vel comis

Gramă pitar

Gligorie comis

Nedélco portariul

Mitre pitar

Neagul vel agă

Para logofăt manu propria⁴

Σίμων λογοφειτης⁵ manu propria

Staiico dvornic

Dumitru vistier

Vasili Paindur aga

Stroe logofăt, sinŭ Firi

logofăt⁶

Bibl. Acad. CLXXXI/84.

Orig., hirtie (43 × 29), 18 peceți aplicate.

59

1630 (7138) martie 3.

Manea postelnic cumpără moșie în Ibănești.

Adecă să să știe cum au dat postelnicul Manea un cal drept 12 ughi și dintr-acești ughi i-au dat moșie drept ughi 8 a Draghiei dăn Ibănești, muiarea lui Vlad, moșia ei dă zestre. Și au rămas ughi 4 dupre cal nedați.

Și acest zapis dat de Vlad în mîna postelnicului Manii, cum să să știe că i-au dat moșie stătătoare, drept cei 8 ughi, dă bunăvoia lui. Și s-au scris acest zapis dă la mîna lui Vlad și a muierii lui, Draghii, din zilele lui Alexandru voivod cel mare.

Și mărturie cînd au dat această carte pre această moșie : Onea⁷ ceaușul de Căzănești i Dragomir călăraș ot Iubănești i Mogoș ot Căzănești i Ion ceaușul ot Ponor, Stoichirli ot Creți.

Pis méseța martie 3 dni, leat 7138 <1630 >.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Cozia, nr. 712, f. 548.

Copie.

¹ Și a scris Lepădat logofăt . . .

² Aslan fost vornic.

³ Miho spătar.

⁴ Cuvintele „manu propria” scrise cu caractere latine.

⁵ Simon logofăt.

⁶ Semnăturile sînt autografe.

⁷ În doc. din 1619 și 1628 : Oancea.

1630 (7138) martie 6.

Leon Tomşa voievod întăreşte m-rii Bolintin satul Bolintinul.

Hrisov lui Leon voievod ce-l dă la mănăstirea Bolintinul, ca să-i fie Bolintinul cu rumâni, anume în satul Pileşti, în sud. Ilfov, fiindcă doi rumâni din Pileşti s-au lepădat de rumânie, şi au rămas de lege, i proci.

Arh. St. Buc., M-rea Mihai Vodă, VIII/70, f. 4 v.

Rezumat.

EDIȚII. Ionaşcu, *Bolintin*, 335.

1630 (7138) martie 8, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod întăreşte m-rii Vîforăşti bălţile de la Gurguiaţi şi de la Vărăşti.

† Мнѡстїю божїю, Ыу Левн коєкода и господинѣ, синѣ поконниго Ыу Шефан коєкода. Дават господство ми сїе повеленїе господства ми скѣтомѣ божественнѣи монастыр глаголемого Внхорѣцї¹ и дѣже ест Храма чистное Рождество Богородице, са сѣ fie volnice cǎlugǎrişele cu această carte a domnii mѣle sǎ-şi fie partea mǎnǎstirii de в baltǎ de la satele sfintei mǎnǎstiri de la Gurguiaţi şi de la Vǎrǎşti, вnsǎ de в podul Gurguiaşilor в jos, cu Argişul, şi cu Sticlenul şi cu toate gırlele, cїt ţine hotarul mǎnǎstirii, cu tot venitul ce va fi partea mǎnǎstirii. Şi sǎ fie в pace de cǎtrǎ stolnici şi de cǎtrǎ vameşi, de nimenilea val sǎ n-aibǎ, nici sǎ se amѣstece alt nimenilea вntr-aceaste bǎlţi ale mǎnǎstirii, ce iaste mai sus-scris.

Şi cвнду se vor vende alalte bǎlţi, iar cu partea mǎnǎstirii den baltǎ tot sǎ n-aibǎ treabǎ, pentru cǎ aceaste sate cu bǎlţile au fost date şi miluite la sfinta mǎnǎstire de rǎposatul Alexandrǔ voevoda cel Bǎtrвn.

Aşjderea am dat şi domnia mea, pentru cǎ am vǎzut domnia mea şi cartea a rǎposatului Simeon voevod şi cartea a fiu sǎu Gavriil voevod, vǎ leat 7127 şi cartea a rǎposatului Radul voevod, feciorul Mihnei voevod, de milǎ pentru pomeana celui rǎposat domnu.

¹ Vihorăşti

Așijderea domnia mea încă am dat și am miluit pre sfînta mănăstire cu balta de la Gurguiafi și de la Vărăști, de în pod în jos pînă unde se hotărăscu cu Ciocănești, cum au fost dat și mai denainte vrême, de alafî domni.

Derept acéia și voi, stolnicilor și vameșilor, încă să căutați în pace să lăsați balta ce va fi partea mănăstirii și tot venitul, să și-o ție călugărițele, că așa iaste învățătura domnii mele.

Инако да нѣст, по реч господства ми.

И исправник, сам реч господства ми.

Пис с Бѣсѣрци, мѣсеца мартіе ѿ дъни, въ лѣт зрли.

† Іу Левн воевода, милостію божію господинь.

Учиа втори логофет.

Arh. St. Buc., M-rea Viforita, I/18.

Orig., hirtie (30 × 21), pecete inelară.

62

1630 (7138) martie 10, București.

Leon Tomșa voievod întărește Mitropoliei din Tîrgoviște satele Vărăști, Călugăreni și Periași, jud. Rîmnîcu Sărat și Brăila.

† Милостію Божію, Іу Левн воевода и господинъ въсом земле Хугро-владѣнскоѣ, синъ великаго и прѣдобраго, поконнаго Іу Цифан воевода. Дават господство ми сѣе повеленіе господство ми свѣтомъ божественки Митрополѣи въ варошѣ господство ми въ Тръговище, сирѣч мати свѣтымъ цръквамъ, идеже ест Храмъ възнесеніе господа Бога и спаса нашего Ісуса Христа и чистнѣишом и прѣвсвѣщенномъ отцѣшъ нашемъ архіимитрополитъ кѣр владика Григоріе Блашкое земле, такоже да мѣ ест свѣтѣи митрополіе село глаголемаго Въръцинъ Мошов и Кълбгърѣнѣи и Періацинъ въ сѣдетво Слад Рилъникъ и Бранла, със въсахъ учина и със въс Хотаром и със въснхъ вечинѣи и със Бела Блато и със Чюклиница, еанка сѣ Хтит избрати въ стѣп дори с стѣп, вът посвѣдѣи и вът презъ въсом Хотаром.

И вечинѣи ещже да сѣ знает по имѣ: вът Въръцинъ, Мшшатъ със синови си и Бѣскръ със сини его и Баревѣ със сини его Микѣл и Станъ със синови нхъ и . . . . .¹ и вът Кълбгърѣни, Баревѣ със сини его и . . . . .¹.

Понеже село Въръцинъ и Кълбгърѣнѣи и Періацинъ, еже сѣтъ выше речене, вьло естъ Милалчевъ банѣла за покѣпленіе вът надъ наследницѣи селовъ, на имѣ: Мшшатъ и

¹ Loc alb.

wt Барбѣла и wt Мнѣхъ и wt Стан и wt четол нѣхъ, вѣрже нѣко wt прѣжде
врѣмѣ, wt при днѣхъ поконномъ Мнѣхъа воеводѣ и вѣсѣ бнѣ вечиннѣ надъ разлога его
съсѣ добро мирно. Я потомъ, Мнѣхъа вѣнѣла внѣ ест даа село Вѣрѣцѣи и Кѣлѣгѣ-
рѣнѣи и Перѣпацѣи прѣкю дѣщерамъ си жѣспаницѣкъ Прѣдѣкъ ключерѣса, житѣлицѣа Радѣслоу
ключарѣ Бѣзѣскѣла, такоже да бѣдетъ енѣ за дѣдѣно.

Я потомъ, кѣда ест бнѣа вѣ днѣхъ поконномъ Шѣрѣан воеводѣ, прилѣчило сѣ
сѣт жѣспаницѣкъ Прѣдѣнъ ключерѣса сѣмѣрѣти и погрѣбѣла сѣ ест костъ енѣ ѣ свѣта
Мнѣтрополѣе. Таже кѣда ест бнѣа на врѣмѣ енѣ за сѣмѣрѣтѣ, а жѣспаницѣа Прѣда ключерѣ-
рѣса, дѣщера Мнѣхъа вѣнѣла, она сама wt волѣ енѣ даа ест и помиловѣла по свѣта
Мнѣтрополѣе съсѣ вѣсѣ село Вѣрѣцѣи и съсѣ Кѣлѣгѣрѣнѣи и съсѣ Перѣпацѣи и съсѣ
вечиннѣи и съсѣ вѣсѣ Ходокомъ, елика сѣ хѣтитъ избѣрати и поклонна нѣхъ ест за добра
волю енѣ и написашѣ сѣа вѣ свѣтою помѣнѣникъ, такоже да бѣдетъ енѣ вечное вѣспоминѣ-
нѣе радѣ дѣша енѣ, а свѣтѣнъ Мнѣтрополѣи да ест дѣдѣно и постоатѣанно вѣ вѣки,
а божѣственнѣмъ инокомъ вѣ пищѣ и вѣ шѣтравѣ. И wt тогда само вѣсѣ дрѣжалъ ест
свѣта Мнѣтрополѣе сѣе више рѣченѣ села съсѣ добромъ мирно.

Таже а потомъ, кѣда ест бнѣа съда, вѣ днѣхъ господство мнѣ, а наслѣднѣицѣи
селовъ wt Кѣрѣцѣи и wt Кѣлѣгѣрѣнѣи и wt Перѣпацѣи, еже соутъ више рѣченѣ, они ест
днѣнѣла прѣхъ и пришѣла ест прѣдъ господство мнѣ ѣ великѣи днѣванъ, тѣре сѣпрѣше сѣ
за лицѣ съсѣ шѣщѣа нашѣмъ мнѣтрополѣитъ вѣлѣдѣика Григорѣе. И сицѣ прѣше вечиннѣи
wt сѣе села више рѣченѣ, како сѣ сѣтъ скѣповѣали они за вечнѣе wt надъ поконнѣаго
вѣлѣдѣика Лѣска вѣнѣшѣлъ мнѣтрополѣитъ, за ѣ жилѣти при днѣхъ Гавѣрѣила воеводѣ, синѣхъ
Ѣнѣмѣи воеводѣ, вѣ течѣнѣе лѣтомъ хѣрѣкѣ. И извѣднѣи сѣтъ вечиннѣи wt Вѣрѣцѣи и
wt Кѣлѣгѣрѣнѣи и нѣкое книги лѣжнѣичѣ ѣ днѣванъ. Таже вѣ томъ господство мнѣ
сѣа глѣдахъ и сѣднѣа по правдѣ и по законѣ съсѣ вѣсѣхъли чѣстѣитѣлими правнѣтелѣи
господства мнѣ и добре сѣа истинѣствовѣла господство мнѣ съсѣ вѣсѣ днѣваномъ како ест
бнѣа сѣе села вечиннѣи свѣтѣнъ Мнѣтрополѣи нѣхъ ест Ходока вечиннѣи съсѣ книги заѣ и
сѣ лѣсканѣе, такоже да вѣзможѣтъ стѣкаетъ за вечнѣе. Таже ест шѣтѣла вечиннѣи wt
Вѣрѣцѣи и wt Кѣлѣгѣрѣнѣи и wt Перѣпацѣи wt законъ и wt сѣжденѣе и wt прѣдъ
господства мнѣ. И ѣзѣхъомъ господство мнѣ и книгѣе wt днѣванѣхъ и нѣхъ сѣа даа
господство мнѣ да ест пакъ вечиннѣи свѣтѣнъ Мнѣтрополѣи, како ест бнѣа и wt прѣжде
врѣмѣ. Я ащѣлиже хѣщѣетъ извѣднѣти вечиннѣи нѣкогда нѣкѣе книги сѣтворѣнѣе сѣ
лѣщѣнѣе, да не сѣ вѣрѣшетъ, нѣ лѣжнѣичѣ да стоѣтъ, нѣ да ест вѣсѣ вечиннѣи вѣ вѣки, како
ю ест поклонна жѣспаницѣа Прѣда ключерѣса.

Ѣго радѣ, дадохъ сѣа господство мнѣ свѣтомъ Мнѣтрополѣи, такоже да мѣ ест
село Вѣрѣцѣи и Кѣлѣгѣрѣнѣи и Перѣпацѣи съсѣ вѣсѣхъ шѣчина и съсѣ вечиннѣи и съсѣ
Бѣла Блатѣо и съсѣ Чюлнѣница и съсѣ вѣсѣ Ходокомъ, елика сѣ хѣтетъ избѣратѣи шѣчинѣхъ
дѣдѣно и вѣ шѣлаѣсѣ и не wt когождѣ непоколѣбѣнѣа, порнѣзѣла господства мнѣ.

Ѣже ѣбо и свѣдѣтелѣе поставѣлѣемъ господство мнѣ: жѣспѣанъ Хрѣза вѣла двѣрнѣикъ
и жѣспѣанъ Бѣладѣа вѣла логофѣтъ и жѣспѣанъ Ѣнѣаки вѣла вѣстѣипѣаръ и жѣспѣанъ Мнѣхо вѣла спѣатаръ
и жѣспѣанъ Мѣшатъ вѣла столѣникъ и жѣспѣанъ Бѣзѣнѣка вѣла комѣисъ и жѣспѣанъ Бѣасѣлѣе вѣла пѣхарнѣикъ
и жѣспѣанъ Ялѣдѣандѣри вѣла постѣланѣикъ. И испѣравнѣикъ, Бѣладѣа вѣла логофѣтъ.

И написѣхъ азъ, Лѣпѣдатъ логофѣтъ, вѣ настѣолнѣи градѣ Бѣскѣрѣци, мѣсеца
мѣртѣе ѣ днѣи и wt Ядѣла до ннѣкѣ течѣнѣе лѣтомъ вѣ лѣтѣ хѣрѣли, лѣта господнѣи хѣлѣ.

† Іу Лѣви вѣвѣвѣда, мѣлѣстѣю божѣю господнѣи.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Ștefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii Mitropolii din orașul domniei mele din Tîrgoviște, adică mama sfintelor biserici, unde este hramul înălțării domnului Dumnezeu și mîntuitorului nostru Isus Hristos și preacinstului și preasfințitului părintelui nostru arhimitropolit chir vlădica Grigorie al Țării Românești, ca să fie sfintei Mitropolii satul numit Vărăștii lui Moș și Călugărenii și Periații din județul Rîmnicul-Sărat și Brăila, cu toată ocina și cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu Balta Albă și cu Ciu nița, cît se va alege din stîlp pînă în stîlp, de pretutindeni și de peste tot hotarul.

Și vecinii încă să se știe, anume : din Vărăști, Mușat cu fiii săi și Bucur cu fiii lui și Barbul cu fiii lui și Micul și Stan cu fiii lor și . . . . .¹. și din Călugăreni, Barbul cu fiii lui și . . . . .¹.

Pentru că satul Vărăștii și Călugărenii și Periații, care sînt mai sus-zise, au fost ale lui Mihalcea banul de cumpăratură de la moșnenii satului, anume : Mușat și de la Barbul și de la Mihăilă și de la Stan și de la ceata lor, încă de mai înainte vreme, din zilele răposatului Mihail voievod și au tot fost vecini pe seama lui cu bună pace. Iar apoi, Mihalcea banul a dat satul Vărăștii și Călugărenii și Periații zestre fiicei sale, jupaniței Preda cliucereasa, soția lui Radul clucer Buzescul, ca să-i fie ei de moștenire.

Iar după aceea, cînd a fost în zilele răposatului Șerban voievod, s-a întîmplat moarte jupaniței Preda cliucereasa și s-au înmormîntat osemintele ei în sfînta Mitropolie. Astfel, cînd a fost la vremea morții ei, jupanița Preda cliucereasa, fiica lui Mihalcea banul, ea singură, de voia ei, a dat și a miluit sfînta Mitropolie cu tot satul Vărăștii și cu Călugărenii și cu Periații și cu vecinii și cu tot venitul, cît se va alege, și le-a închinat de bună-voia ei și s-a scris în sfîntul pomelnic, ca să-i fie ei veșnică pomenire pentru sufletul ei, iar sfintei Mitropolii să-i fie dedină și stătătoare în veci, iar dumnezeieștilor monahi de hrană și de întremare. Și de atunci numai a tot ținut sfînta Mitropolie aceste mai sus-zise sate cu bună pace.

Astfel după aceea, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, moșnenii satului din Vărăști și din Călugăreni și din Periați, care sînt mai sus-scriși, ei au ridicat pîră și au venit înaintea domniei mele în marele divan, de s-au pîrit de față cu părintele nostru mitropolit vlădica Grigorie. Și așa pîrau vecinii din aceste sate mai sus-zise că s-au răscumpărat ei de vecinie de la răposatul vlădica Luca, fostul mitropolit, pentru 60 galbeni, în zilele lui Gavriil voievod, fiul lui Simion voievod, în cursul anilor 7127. Și au scos vecinii din Vărăști și din Călugăreni și niște cărți mincinoase în divan. Astfel, întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și

---

¹ Loc alb

după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și bine am adevărit domnia mea cu tot divanul că au fost aceste sate vecinii sfintei mitropolii, ci au venit vecinii cu cărți rele și cu înșelăciune, ca să poată să scape de vecinie. Astfel au rămas vecinii din Vărăști și din Călugăreni și din Periați de lege și de judecată și dinaintea domniei mele. Și am luat domnia mea și cărțile din divan și i-am dat domnia mea să fie iar vecini sfintei Mitropolii, cum au fost și dinainte vreme. Iar dacă vor scoate vecinii cîndva niscaiva cărți, făcute cu minciună, să nu se creadă, ci să stea minicinoase, ci să fie tot vecini în veci, cum i-a închinat jupanîța Preda cliucereasa.

Pentru aceasta am dat domnia mea sfintei Mitropolii, ca să-i fie satul Vărăștii și Călugărenii și Periații cu toată ocina și cu vecinii și cu Balta Albă și cu Ciulinița și cu tot venitul cît se va alege ocină, dedină și de ohabă și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea : jupan Hriza mare vornic și jupan Vladul mare logofăt și jupan Enachi mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Mușat mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vasilie mare paharnic și jupan Alexandri mare postelnic. Și ispravnic, Vladul mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun București, luna martie 10 zile și de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7138, anul domnului 1630.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., LXXXIX/4.

Orig., hirtie (42,5 × 29), pecete timbrată.

Cu o trad. din 1854 ; alte traduceri ibidem, mss. 130, f. 76v—78 și 132, f. 267v—268.

63

1630 (7138) martie 10, București.

Leon Tomșa voievod întărește lui Trufanda fost mare vistier un loc de vie în București.

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod și domnu a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preabunului, răposatului Io Ștefan voievod. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele cînstițului boiariului domniei mele jupan Trufanda biv vel vistiar și cu feciorii lui, cîți Dumnezeu îi va dărui, ca să-i fie lui un loc și deal de vie aici în orașul

domniei mele în București, care iaste preste apa Dîmboviții, alătura cu viia sfintei mănăstiri Sinaia, hramul sfînta Ecaterina, den sus de ariia domnească, oricit se va alége.

Pentru că acel loc și deal de vie au fost dinnainte vrême loc domnesc și vie făcută , iar de cînd răotățile, acea vie iars-au pustiit și au rămas un loc pustiu.

Apoi după acéia, cînd au fost acum, în zilele domniei méle, iar domnia mea însumi am dat și am miluit pă cîstitul boiariul domniei méle jupan Trufanda biv vel vistiiar cu acel loc și deal de vie, cît să va alége, pentru dreaptă și credincioasă slujbă ce au slujit domniei méle și curții, ca să-i fie lui de baștină și să facă vie pre acest deal, să-i fie moșie stătătoare, lor și feciorilor și nepoților și strănepoților și de cătră nimenea să nu să clătească, după zisa domniei méle.

Încă și blestem am pus domnia mea : după petrecania domniei méle, pre carele va alége domnul Dumnezeu a fi stăpînitoriu și domn Țării Rumânești, sau din fiii domniei méle sau din neamul nostru sau, după păcatele noastre, sau dintr-altă seminție, de va cinsti și va înnoi și va întări această carte a domniei mele ¹. Iar de nu va cinsti și nu va înnoi și nu va întări această carte a domniei méle, acela să fie proklet și anathema și afurisit de 318 sfinți părinți de la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Ariia și cu alți necredincioși jidovi, cari au strigat pre sîngele domnului Dumnezeu și mîntuitorului nostru Iisus Hristos și au zis : „ia-l, ia-l, răstignește-l pre el” și sîngele lui asupra lor și asupra feciorilor, care iaste și va fi în véci, amin.

Iată dar și mărturii am pus domnia mea : pe jupan Aslan biv vel dvornic, ispravnicul scaunului Craiovei i jupan Hrizea vel dvornic i jupan Vladul vel logofăt i jupan Ianache vel vistiiar i jupan Miho vel spatar i Mușat vel stolnic i Buzinea vel comis i Vasilie vel peharnic i jupan Alexandri vel postelnic. Și ispravnic, jupan Vladul vel logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în scaunul cetății Bucureștii, luna martie 10 zile și de la Adam pînă acum, într-această scrisoare, curgerea anilor, vă leat 7138 <1630>.

Acest izvod s-au tălmăcit după uric sîrbescu de Costandin dascăl slovenesc la școala slovenească la Svetii Ghiorghie cel Vechi, u București.

† Az Costandin dascăl slovenesc izpisah, în anul 1779.

Bibl. Acad., DCXXIII/33.
Traducere.

---

¹ Așa în text, fără a se termina formularul obișnuit al blestemului.

1630 (7138) martie 19, București.

Leon Tomșa voievod întărește lui Bunea logofăt ocină și rumâni în Comani, jud. Olt.

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Leon voevod și domnă a toată țeara Rumânească, feciorul marelui și preabunului, răposatului Io Ștefan voevod. Dat-am domnia mea această porincă a domnii méle boiarenului domnii méle Bunei logofătul și cu feciorii, ciți Dumnezeu îi va dăruî, ca să fie lui ocină și rumâni în sat în Comani, den județul Oltului, însă den partea lu Staico clucériul jumătate de ocină, den cîmpu și den pădure și den apă și den vii și cu rumâni și den silișt[t]ea satului, de peste tot, oricît se va alége de peste tot hotarul.

Și rumâni ca să știe anume : Miloș cu feciorii și Badea cu feciorii și Gunoia cu feciorii și Manea Mațgros cu feciorii și Stanciul și Lazar cu feciorii și Bădicea cu feciorii și Anghel cu feciorii și Bucșe cu feciorii și Ion cu feciorii și Tilea Ortacul cu feciorii și Stan al lu Bratiție și Stan, feciorul Tilei și Bălaur cu feciorii și Voinea, ginerile Nuceteanului cu feciorii.

Pentru că această jumătate de ocină den partea lu Staico clucer și cu acești rumâni, care sîntă anume pe rîndă mai sus-ziși, au fostă de la moși a lui Staico clucer de la părinții lui, încă de mai nainte vrême, den zilele altoră domni bătrîni. Iar după acéia, cînd au fostă în zilele lui Alecxandru voevod, feciorul lu Iliiaș voevod, cîndă au fostă alergarea anilor 7130, boierenul domnii méle Bunea logofătul au fostă cumpărat această pol de ocină den sat den Comani, însă de peste toată partea lu Staico clucériul și cu acești rumâni, ce sîntă z <iși>¹ mai sus, dreptă 70 000 aspri gata. Și au vîndut Staico clucérul această ocină și rumâni, de a lui bunăvoe, fără nici o silă și cu știrea tuturor rudeniilor lui și a boiarilor den sus și den jos și denprejurul locului și dennaintea domnii méle. Și am văzut domnia mea și zapisul de vînzare de la mîna lu Staico clucériul la mîna Bunei logofătul, cu mulți boiari mărturie, scriși în zapis tot pe anume . . ²

Dreptă aceasta, am dat singur domnia mea boiarenului domnii méle Bunei logofătul, ca să-i fie lui ocină în Comani, care o au fostă cumpărat de la Staico clucer, den partea lu pol, cu rumâni și de peste tot hotarul și cu tot venitul și să-i fie stătătoare feciorilor și nepoților și strenepoților lui și de cătră niminilea neclătîtă, peste zisa domnii méle.

Décii și mărturii am pus domnia mea : jupan Hriza vel vorneacă și jupan Vladul marele logofăt și jupan Ianache marele vistiâr și <jupa>¹ⁿ

¹ Loc rupt.

² Loc alb.

Miho vel spătariu și jupan Mușat marele stolnecŭ și jupan Buzin <с>¹а vel comis și jupan Vasilie marele păharnec și jupan Alexandru marele postélnecŭ. Și ispravnec, Vladul marele logofăt.

Și sé-au scris în cetate, în București, în luna lui martie 10 dni și de la Adam pînă atunce alergarea anilor, ani 7138 <1630>.

Bibl. Centrală de Stat, XCIII/2.

Traducere.

65

1630 (7138) martie 10, București.

Leon Tomșa voievod întărește lui Bunea logofăt satul Grădiștea de Jos.

† Шилостїю божию, Іу Левн воєвода и господинъ въсом землє ССГГрро-владѣинское, синъ великаго и прѣдобраго, покойнаго Іу Шефан воєвода. Дажат господство ми сіе повеленїе господства ми волѣринѣ господства ми Бѣнев лугу-фет и със синовн его, елицем Богъ дароваѣ, такоже да мѣ ест село Дол Гръдище wt над въсом Хотаром, колико сѣт дрѣжаа Дѣмитрѣ дворникѣа Зѣмцѣ wt Шогошеци, wt полю и wt шѣла и wt вод и със виноградї и със вечинїе и wt сѣданище селов, wt посѣдї, варє елика се хтет избрати wt по въс Хотаром.

И вечинїи ешеже да се знает по нме: Елѣсѣа със вѣснѣ братїе емѣ и със синовн его и Драгомир вїар със синовн си и Добре Кѣтърамѣ със синовн его и Добре мещерѣа със синовн си и Драгомир Кѣранче със синовн его и Нѣгое прѣ-кѣлабѣа със синовн его и Стопка Бѣдїан със синовн си.

Понеже сїн вечини, еже сѣт више речени, било ест сѣмотрна Дѣмитрѣ дворник како, дондеже хокет бити wn живє, да га сѣгледает и да га послашяет и да га прихранит, а по сѣмрѣти его, да ест прощенн. Я потом, сїн вечини wt Дол Гръдище, wnн видѣв ако дароваа ест господъ Богъ по Дѣмитрѣ ворник със даром свѣтинѣ его, терє нѣ ест вѣзєа видѣнїѣа очима, wnн ниже глєдала нѣ ест ниже сѣмотрна ест нѣ. Таже вѣ том, Дѣмитрѣ ворник, wn видѣв сице, дал ю ест волѣринѣ господства ми Бѣнев лугуфет, да ест емѣ дѣдїнѣ постѣжєтєлна, почто радї глєдала ѣ ест на неволю его и на старостїю его и смотри ѣ ест и шєлѣчна ѣ ест. Имѣан сѣт Дѣмитрѣ ворникѣа много добре и глєданїе елико ниже за едно неволю не знает и да га вѣспоминает по сѣмрѣти его.

Таже видѣв Дѣмитрѣ дворник толика глєданїе, wn вѣстанет сѣ терє ест пришеа wn сам прѣд господства ми ѣ великїн диван и прѣд вѣсѣлми волѣром, терє ест дал сїѣ дѣдїнѣа и със вечинїи, еже сѣт више речени волѣринѣ господства ми

¹ Loc rupt.

БѢНЕВ ЛУГВФЕТ, УН ЗА НЕГОВ ДОБРО ВОЛЮ, ДА БѢДИ ДѢДИНѢ СТОЛТЕЛНА ЕЛѢ И СИНОВИМ ЕГО.

<И> ИЗВАДИЛ ИХЪ ЕСТ ДЪМИТРЪС ВОРНИКЪ ПО ВЕЧИНИ И УТЪ КНИГА ГОСПОДСКА, ЧТО ЕСТ БИЛ ИМАЛ ВЕЧИНИ ЗА ПРОЩЕНІЕ УТЪ ДЪМИТРЪС ДВОРНИКЪСА, НАИ УТЪ ПРѢЖДЕ ВРѢМЕ. ЯЩЕ АЩЕ ИЖЕ ХОКЮТ ИЗВАДИТИ ВЕЧИНИ НѢКОГДА НѢКІЕ ЗАПИСЕ ЛЮБО УТЪ СЪРОДНИЦЕХЪ ДЪМИТРОВЪС ДВОРНИКЪ ИЛИ УТЪ ВНСЦІИ ЕГО ИЛИ УТЪ РѢКА ДЪМИТРОВЪС ДВОРНИКЪ ВЪС ДА НЕ СЕ ВѢРЪСЕТ, НѢ ЛЪЖНИЧИ ДА СТОИТЪ.

И ВИДѢХОМЪ ГОСПОДСТВО МИ И ЗАПИСЕ УТЪ РѢКА ДЪМИТРОВЪС ДВОРНИКЪ НА РЪЦѢ БѢНЕВ ЛУГВФЕТ, СЪТВОРЕНЪ СЪС ВЕЛИКОЮ КЛЕТВОЮ И СЪС МНОЗИ БОЛѢРИ НАПИСАНИ СВЕДЕТЕЛІИ Ѣ ЗАПИСЕ ВЪСИ, НА ИМЕ: ЖЪПАН НЕКЪСА БИВЪ ВЕЛЪ ВИСЪТАРЪ И ЖЪПАН ЯСЛАН ВЕЛЪ БАНЪ КРАЛЕВСКІИ И ЖЪПАН ХРИЗА ВЕЛЪ ДВОРНИКЪ И ІВЪШКО БИВЪ ВЕЛЪ ДВОРНИКЪ И БЛАДЪУЛ ВЕЛЪ ЛОГОФЕТЪ И ПАПА БИВЪ ВЕЛЪ ЛОГОФЕТЪ И ЖЪПАН ТРЪСЪАНДА БИВЪ ВЕЛЪ ВИСЪТАРЪ И ДЪМИТРАШКО БИВЪ ВЕЛЪ ВИСЪТАРЪ И МЪШАТЪ ВЕЛЪ СТОЛНИКЪ И БЪЗНИКА ВЕЛЪ КОМИСЪ И НѢГЪСА ВЕЛЪ АГЪ И БАСИЛАКИ АГА И НЕДЕЛКО БИВЪ ВЕЛЪ ПОРТАРЪ И ГЕРГЕ ВЕЛЪ АРМАШЪ И КАЛОТЪ БИВЪ ВЕЛЪ АРМАШЪ И ПАРА ЛОГОФЕТЪ И СТАИКО ДВОРНИКЪ И СТРОЕ ЛОГОФЕТЪ, СИНЪ ФІТЕРЪВЪ ЛУГВФЕТЪ И МНОЗИ БОЛѢРИ, ЕЖЕ НЕ СЪТЪ ПИСАНИ ЗАДЕ ВЪ КНИГА СІА.

<И> ПОСТАВИЛЪ ЕСТЪ ДЪМИТРЪС ДВОРНИКЪ И КЛЕТВО: КОГО УТЪ СЪРОДНИКА ЕГО ХОКЕТЪ ХТЕТЪ ДА ПОПЕРЕТЪ И ДА РАЗКАЛИТЪ СІА ЕГО ТАКМЕЖЕНІЕ И МИЛОВАНІЕ ИЛИ УТЪ БРАТІИ ЕГО ИЛИ УТЪ ВНСЦИ ЕГО ИЛИ КТО ХОКЕТЪ БИТИ УТЪ ПОРЪДЕНІА ЕГО, ТОГО ДА ЕСТЪ ТРЪКАЕТЪ И АНАТЪМА И АФОРЕСАНЪ УТЪ ТИИ СВЕТИИ УТЦИ, ЕЖЕ СЪТЪ ВЪ НЕКЕИ И ДА НЕ ВИДѢТИ ЛИЦА БОЖІЮ, НИЖЕ ДА СЕ СЪДИТИ СЪС ХРИСТІЯНИИ, НѢ ДА ПРѢВЪКЪАЕТЪ ВЪ ЕДИНЪ МѢСТО СЪС ІУДА И СЪС ІРІА.

<Е>ЕГО РАДИ ДАДОХЪ СЪМЪ ГОСПОДСТВО МИ БОЛѢРИНЪС ГОСПОДСТВА МИ БОУНЕВЪ ЛУГВФЕТЪ, ТАКОЖЕ ДА ЛЪСЪ ЕСТЪ СЕЛО ДОЛЪ ГРЪДИЦКЪ СЪС ВЪСЪ ХОТАРОМЪ, КОЛИКО ДРЪЖЕТЪ ДЪМИТРЪС ДВОРНИКЪ И СЪС ВЕЧИНИИ И СЪС ВЪСЪ ХОДОКОМЪ УЧИНСЪ, ДѢДИНО И ВЪ УХАЕ СИНОВОМЪ, ВНСКОМЪ И ПРѢВНСЧЕТОМЪ И НЕ УТЪ КОГОЖДО НЕПОКОЛѢВИМО, ПОРИЗМО ГОСПОДСТВА МИ.

ЕЖЕ И СВЕДЕТЕЛІЕ ПОСТАВЛЕНО ГОСПОДСТВО МИ: ЖЪПАН ЯСЛАН ВЕЛЪ БАНЪ КРАЛЕВСКІИ И ЖЪПАН ХРИЗА ВЕЛЪ ДВОРНИКЪ И ЖЪПАН БЛАДЪУЛ ВЕЛЪ ЛУГВФЕТЪ И ЖЪПАН ІПАКИ ВЕЛЪ ВИСЪТАРЪ И ЖЪПАН МИХО ВЕЛЪ СПАТАРЪ И ЖЪПАН МЪШАТЪ ВЕЛЪ СТОЛНИКЪ И ЖЪПАН БЪЗНИКА ВЕЛЪ КОМИСЪ И ЖЪПАН БАСИЛІЕ ВЕЛЪ ПЕХАРНИКЪ И ЖЪПАН ІЛЕЗЪАНДРИ ВЕЛЪ ПОСТЕЛНИКЪ. И ИСПРАВНИКЪ, БЛАДЪСА ВЕЛЪ ЛОГОФЕТЪ.

И НАПИСАХЪ АЗЪ, ЛЕПЪДАТЪ ЛУГВФЕТЪ, ВЪ НАСТОЛНИ ГРАДСЪ Ѣ БЪСКЪРЕЦИИ, МѢСЕЦА МАРТИЕ Ѣ ДЪНИ И УТЪ ЯДАМА ДАЖЕ ДО НИНѢ ТІЧЕНІА ЛѢТОМЪ, ВЪ ЛѢТЪ ХЪРЛИ.

† ІУ ЛЕВЪИ ВЪВЕВЪДА, МИЛОСТІЮ БОЖІЮ ГОСПОДИНЪ.

ИУ ЛЕВЪИ ВОЕВОДА <М. Р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Ștefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele Bunea logofăt și cu fiii lui, cîți i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie satul Grădiștea de Jos de peste tot hotarul, cît a ținut Dumitru vornicul Zemțea din Mogoșești, din cîmp și din pădure și din apă și cu vii și cu vecinii și din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul.

Și vecinii încă să se știe, pe nume : Vilsul cu toți frații lui și cu fiii lui și Dragomir vier și cu fiii lui și Dobre Cătăramă cu fiii lui și Dobre meșterul cu fiii lui și Dragomir Cherance cu fiii lui și Neagoe pîrcălabul cu fiii lui și Stoica Bădian cu fiii lui.

Pentru că acești vecini, care sînt mai sus-ziși, a socotit Dumitru vornic, ca pînă cînd va fi el viu, să-l caute, să-l asculte și să-l hrănească, iar după moartea lui să fie iertați. Iar după aceea, acești vecini din Grădiștea de Jos, dacă au văzut că a dăruit domnul Dumnezeu pe Dumitru vornic cu darul sfinției sale de i-a luat vederea ochilor, ei nici nu l-au mai căutat, nici n-au mai ținut seamă de el. Astfel, întru aceasta, Dumitru vornic, văzînd așa, a dat boierului domniei mele Bunea logofăt ca să-i fie dedină stătătoare, pentru că l-a căutat la nevoia și la bătrînețea lui și a ținut seamă de el și l-a îmbrăcat. Și a avut Dumitru vornicul mult bine și îngrijire, încît nici nu a știut de vreo nevoie și ca să-l pomenească după moartea lui.

Astfel văzînd Dumitru vornic atîta îngrijire, el s-a sculat de a venit singur înaintea domniei mele în marele divan și înaintea tuturor boierilor, de a dat această dedină și cu vecinii, care sînt mai sus-ziși, boierului domniei mele Bunea logofăt, el de bunăvoia lui, să-i fie dedină statornică lui și fiilor lui.

<Și> i-a scos Dumitru vornic pe vecini și din cartea domnească de iertare pe care o aveau vecinii de la Dumitru vornicul, de mai înainte vreme. Iar dacă vor scoate vecinii vreodată niște zapise sau de la rudele lui Dumitru vornic sau de la nepoții lui sau de la mîna lui Dumitru vornic tot să nu se creadă, ci să rămînă mincinoase.

Și am văzut domnia mea și zăpis de la mîna lui Dumitru vornic la mîna lui Bunea logofăt, făcut cu mare blestem și cu mulți boieri martori scriși în zăpis toți, anume : jupan Necula fost mare vistier și jupan Aslan mare ban al Craiovei și jupan Hriza mare vornic și Ivașco fost mare vornic și Vladul mare logofăt și Papa fost mare logofăt și jupan Trufanda fost mare vistier și Dumitrașco fost mare vistier și Mușat mare stolnic și Buzinca mare comis și Neagul mare agă și Vasilachi aga și Nedelco fost mare portar și Gherghe mare armaș și Calotă fost mare armaș și Para logofăt și Staico vornic și Stroe logofăt, fiul lui Fiera logofăt și mulți boieri, care nu sînt scriși aci, în cartea aceasta.

<Și> a pus Dumitru vornic și blestem : cine din rudele lui va voi să calce și să răstoarne această întocmire și miluire a lui sau dintre frații lui sau dintre nepoții lui sau cine va fi dintre rudele lui, acela să fie de trei ori blestemat și anatema și afurisit de 318 sfinți părinți, care sînt în Nicheia și să nu vadă fața lui Dumnezeu, nici să nu fie judecați cu creștinii, ci să trăiască la un loc cu Iuda și cu Arie.

De aceea, am dat domnia mea boierului domniei mele, Bunea logofăt ca să-i fie satul Grădiștea de Jos cu tot hotarul, cît ține Dumitru vornic și cu vecinii și cu tot venitul ocină, dedină și de ohabă, fiilor, nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea : jupan Aslan mare ban al Craiovei și jupan Hriza mare vornic și jupan Vladul mare logofăt și jupan Ianachi mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Mușat mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vasilie mare paharnic și jupan Alexandri mare postelnic. Și ispravnic, Vladul mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun, în București, luna martie 10 zile și de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7138 <1630>.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Leon voievod <m.p.>

Bibl. Acad., CLXXXI/86.

Orig., hirtie (42 × 28), pecete timbrată.

66

1630 (7138) <martie-iunie> 10, București.

Leon Tomșa voievod întărește lui Bunea logofăt ocini și vecini în satul Grădiștea de Jos, jud. Vlașca.

† Минаостією кожю, Іу Левн коєвода и господинъ вѣсон земле Уггеро-владѣискоє, синъ великаго и прѣдобраго, покоинноу Іу Шефан коєвода. Дакат господство ми сїе повеленїе господства ми колѣринъ господство ми Бѣнек логофет и сѣе синовн его, елице мѣ Богъ даровах, такоже да мѣ ест учинѣ с Дол Гръдише, въ сѣдетко Блѣшка, ут полю и ут шѣма и ут вод и ут виноградї и сѣе вечинн, на имѣ: Драголин вѣтарюл сѣе синовн его и Добре мѣцера сѣе синовн си и Блѣса сѣе вѣсин братїи его и сѣе синовн нѣ и Драголин Кїеранче сѣе синн его и Добре Кѣтѣрамъ сѣе синн его и Стоика Бѣдїан сѣе синовн его и Нѣгоє прѣкѣлабѣла сѣе синовн его и ут сѣдалище сѣлок, ут посвѣде и ут над вѣс Хотаром, елико сѣт дрѣжал Дѣмитрѣ Зѣмцѣ дворникѣл ут Могошеши.

Понеже сїю учинѣ и сѣе сїи више речени вечинн били сѣт вечинн Дѣлантрок дворник, покѣпан сѣе новци готовн, ещеже ут при дѣнїе покоинноу Милана коєвода. Таже вѣ том, Дѣлантрѣ дворник било ест сѣмотриа како дондеже Хокет бити ун жив, да га пазнше и да га прихранит и да га почтет вѣ живота его, а по сѣмрѣти его, унн да ест прощенн. И сѣтворил им ест и запис и книга Ялѣдандрѣ коєвода, синъ покоиннаго Ілїаш коєвода за проценїе.

И потоал, на вѣрѣме за старостїю его и по нже вѣзимал сѣ сѣт видѣнїа уком, а вечинїи више речени, унн ниже с ест гледал, ниже с ест почтит. Таже видѣк ун сице, ун не вѣсхотѣл да нѣ простили, анѣ нѣ ест дал чедѣ си Бѣнек логѣфет и помилѣвал с ест сѣе сїи вечинн, еже сѣт више речени, ут Дол Гръ-

Дѣще, такоже да ю ест дѣдѣнѣ елѣ и синовом, въ вѣки. И изведна нѣ ест и вт книга та господска Плехандров воєвод и сътвори нѣ ест запис вт предъ вѣс диваном, почто радѣ ѣ ест гледал Бѣнѣ лугвѣт и почтна и велѣчил и не знаетъ нике за едно неколю.

И потомъ, къда ест била съда, въ днѣе господства ми, а сѣи вечини, вни се сѣт въздвигалъ със прнѣе предъ господства ми и дошли сѣт тере съпрѣше се за лицѣ със Дѣмитрѣ дворник и сице прѣше вечинѣи ѣ диванъ како им ест билъ сътвори прощенѣе испрѣво и книги вѣс сице да ест прощени или да си скѣповали главе им, да ест прощени за вечинанѣе а втѣчествѣа им вт Долъ Гръдѣще да ест по рѣска Бѣнек лугвѣт. И въ томъ Дѣмитрѣ дворник, въ никакоже не вѣсѣщетъ да нѣ простилъ, нике да нѣ скѣпнивы, анѣ нѣ ест далъ чедѣ си Бѣнек лугвѣт по сѣи внише речени вечини вт предъ господства ми и вт предъ вѣс диваномъ със дѣдѣнѣе им и със виноградѣе и със вѣс Ходокимъ, да нѣ ест вечини за дѣдѣно елѣ и синовемъ его. И сама свѣдѣтелствовала ест Дѣмитрѣ дворник ѣ великѣи диванъ како щелиже Хокютъ изведати вечинѣи или битѣ кто вт сѣродникъ его некѣи записе или книги, да не се вѣрѣшетъ, понеже вт предъ господства ми реклъ ест Дѣмитрѣ дворникъ ере не нѣ Хокетъ простилъ.

Сего радѣ дадохъ съмъ и господство ми болѣринѣсъ господство ми Бѣнек лугвѣт, такоже да мѣ ест сѣи вечини вт Долъ Гръдѣще, колѣци сѣт по редѣ внише речени дѣдѣно въ вѣки его и въ шлѣкѣ синовомъ и внишкѣмъ и прѣвнѣчетомъ и не вт кождо непоколѣбимомъ, поризомъ господства ми.

Сеже себѣ и свѣдетелѣи поставилъ господство ми: жѣпанъ Хриза велъ дворникъ и жѣпанъ Бладула велъ лугвѣтъ и жѣпанъ Пѣнки велъ вистѣаръ и жѣпанъ Мило велъ спатаръ и жѣпанъ Мѣшатъ велъ столникъ и жѣпанъ Бѣзинка велъ комисъ и жѣпанъ Басилѣе велъ пѣхарникъ и жѣпанъ Плехандри велъ постѣлникъ. И исправникъ, Бладула великѣи логофетъ.

И написалъ азъ, Лепѣдатъ лугвѣт, въ настола граду Бѣскрѣци, лѣсеца . . . .¹
ѣ днѣи и вт Пѣлама до нинѣ теченѣе лѣтомъ, въ лѣтъ хѣрѣли.

† Іу Леонъ воєвода, мноостѣю божѣю господинѣ.

Иу Леонъ воєвода <т. р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Ștefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele Bunea logofăt și cu fiii lui, cîți i-au dăruit Dumnezeu, ca să-i fie ocină la Grădiștea de Jos, în județul Vlașca, din cîmp și din pădure și din apă și din vie și cu vecinii, anume : Dragomir vierul cu fiii săi și Dobre meșterul cu fiii săi și Vilsul cu toți frații lui și cu fiii lor și Dragomir Chierance cu fiii săi și Dobre Cătaramă cu fiii lui și Stoica Bădian cu fiii lui și Neagoe pircălabul cu fiii lui și din vatra satului, de pretutindenii și de peste tot hotarul, cît a stăpînit Dumitru Zemțea vornicul din Mogoșești.

Pentru că această ocină și acești mai sus-ziși vecini au fost vecini ai lui Dumitru vornic, cumpărați cu bani gata, încă din zilele răposatului

¹ Loc alb.

Mihail voievod. Astfel întru aceea, Dumitru vornic a socotit că pînă ce va fi el în viață să-l păzească și să-l hrănească și să-l cinstească în viața lui, iar după moartea lui ei să fie iertați. Și le-a făcut lor și zapis și cartea de iertare a lui Alexandru voievod, fiul răposatului Iliș voievod.

Iar după aceea, la vreme de bătrînețe și după ce i s-a luat vederea ochilor, iar vecinii mai sus-ziși, ei nici nu l-au căutat, nici nu l-au cinstit. Apoi văzînd el așa, n-a vrut să-i ierte, ci i-a dat fiului său Bunea logofăt și l-a miluit cu acești vecini care sînt mai sus-ziși din Grădiștea de Jos, ca să-i fie dedină lui și fiilor în veci. Și i-a scos și din cartea cea domnească a lui Alexandru voievod și i-a făcut lui zapis dinaintea întregului divan, pentru că l-a căutat Bunea logofăt și l-a cinstit și l-a îmbrăcat și nu a știut de nici o nevoie.

Iar după aceea, cînd a fost acum în zilele domniei mele, acești vecini, ei s-au sculat cu pîră înaintea domniei mele și au venit de s-au pîrit de față cu Dumitru vornic, și așa au pîrit vecinii în divan că le-a făcut iertare dintii și cărți, tot astfel să fie iertați sau să-și răscumpere capetele lor, să fie iertați de vecinie, iar moștenirea lor din Grădiștea de Jos să fie pe mîna lui Bunea logofăt. Iar întru aceea Dumitru vornic, el nicicum n-a voit să-i ierte, nici să-i răscumpere, ci i-a dat fiului său Bunea logofăt pe acești vecini mai sus-ziși dinaintea domniei mele și dinaintea întregului divan cu dedinele lor și cu viile și cu tot venitul, să-i fie vecini de moștenire, lui și fiilor lui. Și singur a mărturisit Dumitru vornic în marele divan că dacă vor scoate vecinii sau oricine din neamul lui niște zapise sau cărți, să nu se creadă, pentru că a spus Dumitru vornic înaintea domniei mele că nu-i va ierta.

De aceea am dat și domnia mea boierului domniei mele Bunea logofăt, ca să-i fie acești vecini din Grădiștea de Jos, cîți sînt pe rînd mai sus ziși, dedină, în veac, lui și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea : jupan Hriza mare vornic și jupan Vladul mare logofăt și jupan Ianachi mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Mușat mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vasilie mare paharnic și jupan Alexandri mare postelnic. Și ispravnic, Vladul mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun București, luna . . .¹ 10 zile și de la Adam pînă acum, cursul anilor în anul 7138 <1630>.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Leon voievod <m. p. >

Bibl. Acad., CLXXXI/87.

Orig., hîrtie (43,5 × 29,5), pecete timbrată.

Lunile, după divan.

---

¹ Loc alb.

1630 (7138) <martie 10- iunie 10> București.

Leon Tomșa voievod întărește lui Pădure paharnic ocini în Lazuri și în Sturzeni.

† Милостію божію, Іу Левн воєвода и господинъ въсое земле Зггровла-Хынское, синъ великаго и прѣдобраго и милостеваго и поконниаго Іу Шефан воєвода. Дават господство ми сію повеленіе господства ми слѣг господство ми Пъдърре пѣхарник, синъ Татѣлов постелник wt Лазори и със синови емѣ, еицеже Богъ припостит, іакоже да мѣ ест учинѣ ѣ село ѣ Лазори, шелчи wt ѣжа wt дол шистаго дел, али дел Некѣлев, синъ Илсафѣтєв червохрєзца въсах, wt поля и wt шѣм и wt вода и wt по въсом хотах<І>и wt седалици селов и wt посевдї, вари елика се Хтит изврат.

Понеже сію дел за учинѣ шна ест биа wt наипрѣжде врѣме дѣдом его Пъдъри пѣхарник. Таже ест биа покѣпила попа Сах[Х]ат, дѣдї Некѣлев. Таже, по сѣлрѣт попєв Сах[Х]ат ест биа шстал дел емѣ за учинѣ wt Лазори по рѣкы анепѣѣм си Гергєв питар и брати се Некѣлев и Нѣгоє. И въс ест биа дрѣжал уни сію дел за учинѣ дѣдом си попєв Сах[Х]ат заплаѣн. Я кѣда ест биа сѣда, въ дѣни господства ми, а Некѣла, брат Гергєв питар и Нѣгоє, синъ Илсафѣтїи червохрєзцев, уни се сѣт въстанна се, анѣ ест биа сѣтворна сію дел емѣ за учинѣ проданїе и ест биа въпрашаа Некѣла по въснх брати его wt село Лазорєлє: Хоцише ле кѣпити сію дел емѣ за учинѣ wt село Лазорєлє или не? Я уни ест биа реклѣ ере не можт да дрѣжит неговє деловє за учинѣ, некако да се кѣпише дрѣсе учинє и дѣдїни, анѣ тѣчю се сѣт шєрѣтаа тогда Падъре пѣхарник да кѣпише сію дел за учинѣ wt над Некѣла, за хѣ аспри готови. И кѣда ест биа покѣпила Пъдъре пѣхарник сію дел за учинѣ wt Некѣла вїу мнози людї добре и болѣри сѣдѣтелю и аддѣмѣшари на нме: Гергє питар, брат Некѣлев и Нєдѣлако и брати се МиХаю и Стопка и Прєда, сини Прѣвєлов wt Лазъре и попа Прѣвєла и попа Бладѣл и Стан wt там и Тѣдор постелник wt Трѣговице.

И пак покѣпила слѣг господства ми Пъдъре пѣхарник учинѣ ѣ Стѣрѣѣни и wt Брана дел Нанов постелник и синѣ его Тѣдоров, въсах wt поля и wt шѣм и wt вода и wt сѣх и wt по въсом хотаром и wt посевдї, вари елика се Хтит изврат. Понеже сію дел за учинѣ wt Стѣрѣѣни, шна ест биа wt наипрѣжде врѣме Киртоп, синъ Данов, зиком Татѣлов постелник, вѣци Пъдъри пѣхарник и wt Данов Поркѣл. Я послѣ ест биа покѣпила Сѣпрѣшор лѣгѣфєт, бащ Нанов постелник¹ wt над Киртоп, зиком Татѣлов постелник и wt над Дан Поркѣл, ецеже wt наипрѣже врѣме wt при дѣни ннїх поконни старє господари. И въс ест биа дрѣжал уни до сѣда въ дѣни господства ми. Я кѣда ест биа сѣда, въ дѣни господства ми, а Нано постелник² и със синѣ его, Тѣдoro³, уни се сѣт въстанна се, анѣ ест биа

¹ Cuvintele: „Сѣпрѣшор... постелник“ sînt scrise ulterior.

² Cuvintele: „Нано постелник“, la fel.

³ Cuvîntul: „Тѣдoro“ la fel.

продадъ сѣбѣ господства мнѣ Пѣдѣревъ пѣхарникъ, за х҃г҃ х҃г҃ аспрѣи готови. И кѣда естъ бѣла покѣспѣла Пѣдѣре пѣхарникъ сѣю дѣла за учинѣ, иже више рѣхъ въ Стѣрѣжнѣи въ надъ Нано постѣлникъ¹ и въ надъ синѣ его, Тѣдѣро², шнѣ естъ бѣла мнози людіи добре свѣдѣтели и ладѣльшири, по имѣ: Иванъ въ Бѣкѣрѣци и Тѣмасѣи въ Бѣрѣбѣтеци. Или вѣсѣхъ дѣла иже естъ бѣла покѣспѣла Сѣпрѣшанъ³ логофѣтъ, бащи Нанъ постѣлникъ въ Киртопъ и въ Данъ Свинъ⁴. И продадоши сѣю више речинѣи именовани людіи сѣю иже по више речинѣи дѣла за учинѣ за нѣхоломъ доброволю и съсѣ знаніе вѣсѣла мѣгѣшомъ въ шкрѣстѣ мѣсто, изъ горъ, изъ долъ и безъ не едно силостію.

Сего радѣи, дадохъ и господство мнѣ Пѣдѣревъ пѣхарникъ, ѣкоже да мѣ естъ сѣю иже више рѣхъ учинѣ и дѣдѣни въ шлѣбъ и за дѣдѣни синѣви си и вѣскомъ и прѣвночитомъ и не въ кого же непоколѣбимомъ, порезѣмо господства мнѣ.

Сеже себо и свѣдѣтелю поставѣкимъ господство мнѣ: жѣпанъ Исѣланъ велики бѣла Кралѣвскыи и жѣпанъ Хрѣзе велики дворникъ и жѣпанъ Бѣладѣла велики логѣфѣтъ и жѣпанъ Иѣнаки велики вѣстѣръ и жѣпанъ Мнѣхо <вѣл>⁵ники вѣстѣтаръ⁶ и жѣпанъ Мѣшатъ велики столникъ и жѣпанъ Бѣзинка велики колѣисъ и жѣпанъ Бѣсалѣи пѣхарникъ и жѣпанъ Илѣкѣандрѣи велики постѣлникъ. И исправникъ, жѣпанъ Бѣладѣла велики логѣфѣтъ.

<И> испѣсѣхъ азѣ, Стѣанъ, вѣскъ старъ Стѣановъ логѣфѣтъ въ Стѣвѣвскыи, въ настѣлнѣи градѣу иже се зовѣтъ Бѣкѣрѣци, мѣсеца . . .⁷, въ Иѣдѣла до нѣнѣ текѣщѣго лѣтомъ, въ лѣтъ хѣрѣлѣи.

† Іу Лѣви вѣвѣвѣда, милостію божію господнѣи.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului și milostivului și răposatului Ștefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Pădure paharnic, fiul lui Tatul postelnic din Lazuri și cu fiii lui, cîți Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie ocină în sat în Lazuri, însă în funia de jos a șasea parte, însă partea lui Necula, fiul Iisaftei călugărița, toată, din cîmp și din pădure și din apă și de peste tot hotarul și din vatra satului și de pretutindeni, oricît se va alege.

Pentru că această parte de ocină ea a fost mai dinainte vreme a bunicului lui Pădure paharnic. Deci, a cumpărat popa Sahat, bunicul lui Necula. Apoi, după moartea popii Sahat, a rămas partea lui de ocină din Lazuri pe mîna nepoților săi Gherghe pitar și frații săi Necula și Neagoe. Și tot au ținut ei această parte de ocină a bunicului lor popa Sahat deplin.

Iar cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar Necula, fratele lui Gherghe pitar și Neagoe, fiii Iisaftei călugărița, ei s-au sculat de au făcut această parte de ocină vînzătoare și a întrebat Necula pe toți frații lui din

¹ Cuvintele : „Нано постѣлникъ“ sînt scrise ulterior.

² Cuvîntul : „Тѣдѣро“ este scris ulterior cu altă cerneală.

³ Așa în text.

⁴ Pasajul „Іванъ въ Бѣкѣрѣци, . . . Свинъ“, este scris ulterior, cu altă cerneală.

⁵ Loc rupt.

⁶ În loc de : вѣл сѣпѣтар.

⁷ Loc alb.

satul Lazurile : vor ei să cumpere această parte de ocină din satul Lazurile sau nu ? Iar ei au spus că nu pot să-și țină părțile lor de ocină, necum să-și cumpere alte ocine și dedine ; ci numai ce s-a aflat atunci Pădure paharnic să cumpere această parte de ocină de la Necula pentru 5000 aspri gata. Și cînd a cumpărat Pădure paharnic această parte de ocină de la Necula au fost mulți oameni buni și boieri mărturie și aldămășari, anume : Gherghe pitar, fratele lui Necula și Nedelco și frații săi Mihai și Stoica și Preda, fiii lui Pîrvul din Lazuri și popa Pîrvul și popa Vladul și Stan de acolo și Tudor postelnic din Tirgoviște.

Și iar a cumpărat sluga domniei mele Pădure paharnic ocină în Sturzeni și de la Braia partea lui Nan postelnic și de la fiul lui, Tudor, toată din cîmp și din pădure și din apă și din uscat și de peste tot hotarul și de pretutindeni, oricît se va alege.

Pentru că această parte de ocină din Sturzeni, ea a fost mai dinainte vreme a lui Chirtop, fiul lui Dan, unchiul lui Tatul postelnic, tatăl lui Pădure paharnic ; și de la Dan Porcul. Iar apoi a cumpărat Oprișor logofăt, tatăl lui Nan postelnic ¹ de la Chirtop, unchiul lui Tatul postelnic și de la Dan Porcul, încă mai dinainte vreme, din zilele altor răposăți, bătrîni domni. Și au tot ținut ei pînă acum în zilele domniei mele. Iar cînd a fost acum în zilele domniei mele, iar Nano postelnic ² și cu fiul lui, Tudoro ³, ei s-au sculat de au vîndut slugii domniei mele Pădure paharnic pentru 13 000 aspri gata. Iar cînd a cumpărat Pădure paharnic această parte de ocină din Sturzeni, care este mai sus-scrisă, de la Nano postelnic ² și de la fiul lui, Tudoro³, au fost mulți oameni buni martori și aldămășari, anume : Ivan din Văcărești și Tănasiu din Bărbătești. Însă toată partea care a cumpărat-o Oprișan ⁴ logofăt, tatăl lui Nan postelnic, de la Chirtop și de la Dan Porcul ⁵. Și au vîndut acești mai sus-zîși numiți oameni mai sus-zisele părți de ocină de a lor bunăvoie și cu știrea tuturor megiașilor din jurul locului, din sus, din jos și fără nici o silă.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Pădure paharnic, ca să-i fie aceste mai sus-zise ocine și dedine de ohabă și de moștenire fiilor săi și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea : jupan Aslan mare ban al Craiovei și jupan Hriza mare vornic și jupan Vladul mare logofăt și jupan Ianachi mare vistier și jupan Miho mare vistier ⁶ și jupan Mușat mare stolnic și jupan Buzinea mare comis și jupan Vasalii paharnic și jupan Alexandri mare postelnic. Și ispravnic, jupan Vladul mare logofăt.

¹ Cuvintele : „Oprișor logofăt, tatăl lui Nan postelnic” sînt scrise ulterior.

² Cuvintele „Nano postelnic” la fel.

³ Cuvîntul : „Tudoro” la fel.

⁴ Așa în text.

⁵ Pasaful „Ivan din Văcărești... Porcul” este scris ulterior, cu altă cerneală.

⁶ Greșit, în loc de : mare spătar.

<Și> am scris eu, Stan, nepotul bătrînului Stan logofăt din Săvești, în cetatea de scaun care se chiamă București, luna . . . .¹, de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7138 <1630>.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., MDLXVII/19.

Orig., perg. (38 × 37), pecete timbrată.

Lunile, după divan.

EDIȚII. Slav și trad. Florescu-Pleșa. *Mat. arh. part.*, 600—602, sub <martie-iunie 18>.

68

1630 (7138) martie 13, București.

Radu, Simion, Prodan și Lațcu, din Comanca, împreună cu fiii lor, se vînd rumâni lui Necula vistier.

† Adecă eu Radul, cu fiiu meu Cernat și eu Simion, cu fiiu miu Vladul și eu Prodan, frate lu Simion, cu fiiu meu Vladul și eu Lațcu <cu> feciorii mii de în sat de în Comanca, scris-am acest zăpis al nostru să fie de credință la mîna jupînului Neculii vistier, cum să să știe că am fostu megiași cu toate moșiile noastre încă mai denainte vrême. Iar după acéia, cînd au fostu acuma, în zilele domnu nostru creștin Lion voievoda, sinu Ștefan vodă, iar noi am venit la dumnealui de bunăvoia noastră, fără dă nici o silă, de ne-am vîndut rumâni cu feciorii noștri și cu toate moșiile noastre, derept 6800 aspri gata. Și am luoat toți banii deplin.

Și mărturii : jupan Hrizea vel dvornic i jupan Vladul vel logofăt i jupan Papa biv vel logofăt i jupan Ivașco vornicul i jupan Trufanda biv vel vistiiar i jupan Gligorii comis i jupan Para logofăt i jupan Bunea logofăt și Stanciul vtori dvornic.

И написа аз, Герге лугѡфѣт², с Бѣкѡрѣци, мѣсеца мартѣя г¹ дани, въ актъ хърани.

Hrizea vel vornic

Vladul vel logofăt

Papa biv vel logofăt

Ivașco dvornic

Μίχος σπαταρίς³

Dumitrașco logofăt

¹ Loc alb.

² Și am scris eu, Gherghe logofăt.

³ Miho spătar.

Grama pitarul
Κωσταντινος πάχαρνικός¹
Stroe, sinū Fieri logofăt²

Bibl. Acad., DXCII/11.
Orig., hirtie (29 × 21).

69

1630 (7138) martie 15.

Preda sluger pune zălog la Zota cojocar satul Cîrlomani pentru niște bani pe care i-a împrumutat.

† Scris-am eu Preda slugear acest al meu zăpis, să fie de mare cre-
dință la mîna jupînului Zotei cojocar, cum să știe că am pus zălog satul
Cîrlomani, drept patru sute de galbeni. Să aibu a-i da banii la sfeti Dimi-
trie și să-mi iau satul. Iar de nu voiu da banii, să fie volnec să-l vînză sau
să-i fie lui moșie și coconilor.

Și la această tocmeală a noastră au fost mulți boiari : jupan Necula
vistiar, jupan Ivașco vornecul, jupan Gligorie comis i Ghinea Parepa și
alți mulți boiari, ce n-am scris, și Sima vătafu.

Și am scris Radul logofăt, cu voia slugearului și a jupînului Zotei.
Pis méseța martie 15 dni, leatū 7138 <1630>.

Muzeul Militar Central, Doc. II/49.
Orig., hirtie (31 × 21), o pecete aplicată.
Cople din 1836, la Bibl. Acad., DXLVIII/5.

70

1630 (7138) martie 16, București.

*Leon Tomșa voievod întărește lui Miloș logofăt satul Bîlta,
jud. Gorj, în urma unei judecări cu vecinii din sat, care se jude-
ciseră.*

† МІЛОСТІЮ БОЖІЮ, Іу Левн коєвода и господинъ въсон земле Уьггровла-
Хітскоє, синъ великаго и прѣдобраго поконинномѣ Іу Шефан коєвода. Дакат господ-
ство ми сїе повеленію господство ми савго господства ми Милош логофет, внск
Гтонжъв внск вел вистїар за брат и със синови си, еанцем Богъ припсѣтит,
шкже да мѣ ест село Бѣлта шт сѣдство Гор Жна със вичинїи и със въс Кодо-

¹ Costantin paharnic.

² Semnăturile sînt autografe.

ком ѡт полю и ѡт шѣма и ѡт вод и ѡт виноградї и ѡт седалище селѡв, колико сѣт била дрѣжал Стонка вистїпар, ѡт посвѣдї и ѡт надъ вѣсомъ Хотаромъ елика сѣ Хтетъ изврати, по старе Хотаре и белѣге.

Понеже село Блѣта више пис били сѣт покѣпила за Стонка вистїпар ѡт надъ Тевдосїе логофет ѡт Рѣда, ешеже въ днѣе поконинномъ Шербанъ воевод. И потомъ къда ест бїѡ при днѣе Гаврїла воевод, по сѣмрѣти Стонкѣв вистїпар, ѡстала ест вѣсѣхъ дѣдїнеке надъ рѣка вѣскомъ си Милошъ логофет, понеже сини ѡт теломъ его нѣст имал.

И потомъ, къда ест била при днѣе Илѣандрѣ воевода, сынъ поконинномъ Іаїѡшъ воевода, по сѣмрѣти жѣпаницевъ Докїа вистїерѣса Стонкѣв вистїпар, а село Блѣта пошеа ест тере сѣ сѣт скѣповали за вечинанїе сѣс новци готови ѡт надъ Илѣандрѣ воевод, ѡкоже да бѣдї пакъ кнѣзи.

И потомъ, къда ест била сѣда, въ днѣе господства ми, а сѣбга господства ми Милошъ логофет, ѡн не извѣрише сѣ да ест кнѣзи, анѣ ест пришелъ сѣс вечинїи ѡт Блѣта ѣ прѣхъ прѣдъ господства ми ѣ великїи диван, тере сѣпрѣше сѣ за лицѣ прѣдъ господства ми сѣс село Блѣта. Таже въ томъ господство ми сѣмъ гледаѣхъ и сѣдла по правдѣ и по законѣ, кѣпноже сѣс вѣсїлми почтенними правителїи господства ми и дозрѣ сѣмъ истинствоваѣломъ господство ми сѣс вѣс диваномъ и смотриѣломъ господство ми како нѣст ест закона да сѣ скѣповати вечинїи волѣрскїи ѡт господары, почто радї нѣст била село господскѣ, нѣ ест била село волѣрскѣ, покѣпила ѡт Стонка вистїпар по негови правнї аспри ѡт на Тевдосїе логофет, како ест више пис. И исвѣдїтелствовали сѣт прѣдъ господства ми ѣ диван и почтѣннаго правителъ господства ми жѣпанъ Владѣла велъ логофет и ѣкомъ си Тѣдоръ вѣк велъ сѣвжеръ Рѣдѣнѣла, продавници сего село Блѣта, како ест били ниѣнѣ за дѣдїно. Таже ѡстала ест село Блѣта ѡт законъ и ѡт сѣвженїе ѡт прѣдъ господства ми ѡт диван. И ѣвѣломъ господство ми и книги что сѣт имѣла за скѣпованїе ѡт рѣками нѣ, да ест пакнї вечини Милошовъ логофет, како ест била вечини и на ѣскомъ си Стонка вистїпар, а новци что ест била далъ да ест въ ничтоже, почто радї ходила ест сѣ лѣсканїе да ѡтекаетъ за вечинїе.

Сего радї, дадохъ сѣмъ господство ми сѣбга господства ми Милошѣ логофет, ѡкоже да мѣ ест <село Блѣта сѣс вечинїи и сѣс вѣсъ Ходокомъ, колико сѣт дрѣжалъ Стонка вистїпаръ вчинѣ, дѣдїно и въ ѡлаѣвъ синомъ и вѣскомъ и прѣвѣнѣчетомъ и не ѡт когождо непоколѣблемо, поризмо господства ми.

Сеже себѣ и свѣдїтелїе поставилъ господство ми: жѣпанъ Ісланъ вѣк велъ дворникъ, исправникъ въ столъ Кралева и жѣпанъ Хриза великїи дворникъ и жѣпанъ Владѣла велъ логофет и жѣпанъ Шнаки велъ вистїпар и жѣпанъ Мило велъ спатар и жѣпанъ Мѣшатъ велъ столникъ и жѣпанъ Бѣзинка велъ комисъ и <жѣпанъ Еаси>¹лїе велъ пѣларникъ и жѣпанъ Илѣандри велъ постелникъ. И исправникъ, жѣпанъ Владѣла великїи лог<офет>¹.

И написаѣхъ азъ, Лѣпѣдатъ логофет, въ настола граду Бѣвѣрици, мѣсеца <мар>¹-тїе сї днїи и ѡт сѣвданїе мира ѡт испрѣваго человека Іадала даже до ннѣ, въ сего писанїе, теченїе лѣтомъ, въ лѣтъ <ѣрл<и>¹, а ѡт рождества Христова, <ѣхл>.

† Іу Лѣши вѣвѣда, мїлостїю божїю господинъ.

Іу Лѣши воевода <м. р.>

¹ Loc rupt.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Ștefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Miloș logofăt, nepotul de frate al lui Stoica fost mare vistier și cu fiii săi, cîți Dumnezeu i-a lăsat, ca să-i fie satul Bilta din județul Gorj, cu vecinii și cu tot venitul din cîmp și din pădure și din apă și din vie și din vatra satului, cît a ținut Stoica vistier, de pretutindeni și de peste tot hotarul cît se va alege, pe vechile hotare și semne.

Pentru că satul Bilta, mai sus-scris a fost cumpărat de Stoica vistier de la Teodosie logofăt din Ruda, încă în zilele răposatului Șerban voievod. Iar apoi, cînd a fost în zilele lui Gavriil voievod, după moartea lui Stoica vistier, au rămas toate dedinele la mîna nepotului său Miloș logofăt, pentru că fii din trupul lui n-a avut.

Iar apoi, cînd a fost în zilele lui Alexandru voievod, fiul răposatului Iliăș voievod, după moartea jupanîței Dochia, vistiереasa, a lui Stoica vistier, satul Bilta a mers de s-au răscumpărat de vecinie cu bani gata de la Alexandru voievod, ca să fie iar cnezi.

Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, sluga domniei mele Miloș logofăt n-a îngăduit să fie cnezi, ci a venit cu vecinii din Bilta în pîră înaintea domniei mele, în marele divan, de s-au pîrît de față înaintea domniei mele cu satul Bilta. Astfel întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și bine am adevărit domnia mea cu tot divanul și am socotit domnia mea că nu este lege să se răscumpere vecinii boierești de la domn, deoarece n-a fost sat domnesc, ci a fost sat boieresc, cumpărat de Stoica vistier pe ai lui drepti aspri de la Teodosie logofăt, cum este mai sus-scris. Și au mărturisit înaintea domniei mele în divan cinstitul dregător al domniei mele jupan Vladul mare logofăt și unchiul său Tudor Rudeanul fost mare sluger, vînzătorii acestui sat Bilta, că a fost al lor de moștenire. Astfel a rămas satul Bilta de lege și de judecată dinaintea domniei mele din divan. Și am luat domnia mea și cărțile ce le-au avut de răscumpărare din mîinile lor, ca să fie iar vecini lui Miloș logofăt, cum au fost vecini și la unchiul său Stoica vistier, iar banii ce i-au dat să fie întru nimic, pentru că au umblat cu înșelăciune, ca să scape de vecinie.

De aceea am dat domnia mea slugii domniei mele Miloș logofăt, ca să-i fie satul Bilta cu vecinii și cu tot venitul, cît a ținut Stoica vistier, ocină, dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea : jupan Aslan fost mare vornic, ispravnic în scaunul Craiovei și jupan Hriza mare vornic și jupan Vladul mare logofăt și jupan Ianachi mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Mușat mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și <jupan Vasi >—¹

---

¹ Loc rupt.

lie mare paharnic și jupan Alexandri mare postelnic. Și ispravnic, jupan Vladul mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun București, luna <mar>¹tie 16 zile și de la zidirea lumii, de la cel dintâi om, Adam, pînă acum la această scriere cursul anilor, în anul 7138, iar de la nașterea lui Hristos, 1630.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Leon voievod <m.p.>

Arh. St. Buc., Ep. Rîmnic, XCIX/3.

Orig. hîrtie, (42 × 29), pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. din sec. al XVIII-lea.

71

1630 (7138) martie 20.

Oprea fiul lui Badea, vinde lui Dumitru și lui Sfranțea ocină la Păușești.

† Adecă scris-am eu Oprea, ficiorul Badei, acesta al meu zapis, cum să știe că am vîndut lu Dumitru și Sfranței, ficiorei Grecului, ocină anume Siileștea, de la Iane și locul de pre lingă vale de în jos de sat și curătu-relei de în Cornul Măgurei, de la Iane. Și mie-au dat bani toți za gotovi bani 1000.

Și au fostu atunci mărturie, anume : Antonie și Ilie și Badea și Niculașe Grigorie și Dumitru lu Bălaur. Și aceste moșii le-am fost cumpărat eu de la Iane mai nainte și sînt scrisă și în carte domnească.

Ispisa eu Ghinea logofet. Pis méseța martie 20 dni vă leat 7138 <1630>.

† Și eu Oprea vînzător m-am pusă mîna pentru credența². Și mi-amu pus și picitea.

<Pe verso :> Păușești.

Arh. St. Buc., M-rea Dintrunlemn, V/16.

Orig., hîrtie (26,5 × 21), pecete aplicată. Scris împreună cu un alt zapis, din 20 iunie 7151 <1643>, pentru aceeași moșie.

Copie ibidem, ms. 445, f. 131 v.

¹ Loc rupt.

² Scris autograf.

1630 (7138) martie 20, București.

Leon Tomșa voievod întărește Mitropoliei din Tîrgoviște satul Vărăștii, jud. Rîmnicu-Sărat și Brăila.

† Милостиво божию, Іу Левин воєвода и господинъ въсом земле Зггровла-Хинское, синъ великаго и прѣдобраго, поконнаго Іу Цефан воєвода. Дзват господство ми сѣе повеленіе господство ми свѣтѣи, божественѣи Митрополіе ут варош господства ми Тръговище, сирѣч мати свѣтима цръквама, идеже ест Храмъ Бъзнесеиніе господа Бога и спаса нашего Ісуса Христа и чистнѣишомъ и прѣисвещеномъ утѣцъ нашемъ архіепископъ кър владѣика Григоріе Влашкоє Земле, такоже да мѣ ест свѣтѣи Митрополіи село глаголемо Бъръции ут сѣдство Глам Рин и Брана, със въсаѣи шина и със въс Хотаром и със въснѣи вечнии и ут Блато Бела и със Чулина, елика се хтет изерат ут стаѣп дори ѣ стаѣп, ут посѣдѣи и ут надъ въсом Хотаром.

Понеже тѣго село Бъръции више писано ест Михалчев банѣа за покъпеніе ут наследниции селоє, на име: ут Аѣшат и ут Барѣа и ут Михънаѣ и ут Стан със четомъ нѣ, ешеже наюу прѣжде вѣрѣме, ут при днѣи поконномъ Михали воєвод и въс билан сѣт вечнии надъ разлога его със добро мирно.

И потомъ, Михалча банѣа ви ест далъ село Бъръции прѣкю дѣщерамъ си жѣпаннице Прѣдѣа ключерѣса, жителница Радѣловъ ключаръ Бѣзескѣа, такоже да бѣде ен за дѣдѣино.

И потомъ, къда ест билъ въ днѣи поконнаго Шербановъ воєвод, пришло сѣ сѣт жѣпаннице Прѣдѣа ключерѣса съмрътъ и прогрѣва сѣ сѣт кости ен ѣ свѣта Митрополіе. Таже, къда ест билъ на вѣрѣме за съмръти, а жѣпанница Прѣдѣа ключерѣса, дѣщера Михалчевъ банѣа, вина сама ут колѣ ен далъ ест и помиловалъ по свѣта Митрополіе със въс село Бъръции със вечнии и със въс Ходокомъ, елика се хтет изерат и поклонна нѣ ест за добро волю и написаше се въ свѣтою жрътвѣникъ, такоже да бѣдетъ ен вечное въспомянѣ радѣ дѣша ен, а свѣтѣи Митрополіи да ест дѣдѣино постоателно въ вѣки, а божественнимъ инокомъ въ пиѣс и въ скръпленіе. И ут тѣгда шкано въс дрѣжалъ свѣта Митрополіе по село Бъръции със добромъ мирно.

Таже а потомъ, къда ест билъ съда, въ днѣи господства ми, а наследниции селоє ут Бъръции, еже сѣт више речени, вины въздвиженетъ прѣхъ и пришелъ ест прѣдъ господства ми ѣ великии диванъ, тѣре съпрѣше се за лицѣ със утѣцъ нашемъ митрополита кър владѣика Григоріе и сице прѣше вечнии ут Бъръции, више речени, како се сѣт скѣповали вины за вечнии ут на поконномъ владѣика Аѣка, еже билъ митрополитъ, за ѣги ѣ, въ днѣи Гаврила воєвод, синъ Симеонъ Могила воєвода, въ тѣченіе лѣтомъ хѣркѣ. И извидна ест вечнии ут Бъръции и нѣкое книги лѣжнице ѣ диванъ. Таже въ томъ господство ми съмъ гледалъ и сѣднѣомъ по правѣс и по законѣ, кѣпноже със въснѣи чистнѣи правитѣлии господство ми и добре съмъ

истинствоваѣ господство ми съе въс днѣном, како ест бна село Бъръщїи вечини свѣтѣи Митрополїи, а вечинїи уни ест ходил съе книги зан и съе ласканїе, какоже да могът стѣкает за вечинїе. Таже ест встал вечинїи вт Бъръщїи вт закон и вт сѣжденїе вт пред господства ми <и >¹зѣлом господство ми и книгове вт днѣм и нѣ съм дал господство ми да ест пак вечини свѣтѣи Митрополїи, како ест бна и вт прѣжде врѣме. Я ащелиже хокет извадитї вечинїи нек<огда>¹а некїе книги сътворене съ лѣщенїе, да не се вѣршет, нѣ лѣжнице да стонт, нѣ да ест въс вечини, како нѣ ест поклонна жѣпаница Прѣда каючерѣса, въ вѣки.

Сего радї дадохъ съм господство ми свѣтѣи Митрополїе, какоже да мѣ ест село Бъръщїи съе свакаѣ вчинѣ и съе вечинїи и съе Блато Бѣла и съе Чулина вчинѣ, дѣдїю и въ вѣлѣб и не вт когождо непоколѣбимо, поризмо господства ми.

Сеже вѣо и свидѣтелїи поставкїи господства ми: жѣпан Хриза вел дворник и жѣпан Бладѣла велникїи логофет и жѣпан Бнаки вел вистїар и жѣпан Мнхо вел спатар и жѣпан Мѣшат вел столник и жѣпан Бѣзинка вел колѣс и жѣпан Василїе вел пѣхарник и жѣпан Плидандри велникїи постелник. Исправник, Бладѣла вел логофет.

И написаѣ аз, Лѣгдѣт логофет, въ настолни градѣ Бѣкѣрѣци, мѣсеца мартїе кѣ дѣни и вт Пѣдама даже до нанѣ, въ сего писанїе, теченїе лѣтом, въ лѣт хѣран, а рождѣство Христова, хѣл.

† Іw Левн ввекѣда, мїлостїю божїю господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Ștefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii Mitropolii din orașul domniei mele Tîrgoviște, adică mama sfintelor biserici, unde este hramul înălțării domnului Dumnezeu și mîntuitorului nostru Isus Hristos și preacinstului și preasfințitului părintelui nostru arhimetropolit chir vlădica Grigorie al Țării Românești, ca să-i fie sfintei Mitropolii satul Vărăștii din județul Rîmnicul Sărat și Brăila, cu toată ocina și cu tot hotarul și cu toți vecinii și din Balta Albă și cu Ciulina ², cît se va alege din stîlp în stîlp, de pretutîndeni și de peste tot hotarul.

Pentru că acel sat Vărăștii, mai sus scris, a fost al lui Mihalcea banul de cumpărătură de la moștenii satului, anume : de la Mușat și de la Barbul și de la Mihăilă și de la Stan cu ceata lor, încă de mai înainte vreme, din zilele răposatului Mihail voievod. Și au tot fost vecini pe seama lui cu bună pace. Iar apoi, Mihalcea banul a dat satul Vărăștii zestre fiicei sale, jupaniței Preda clucereasa, soția lui Radul clucer Buzescul, ca să-i fie de moștenire.

Iar după aceea, cînd a fost în zilele răposatului Șerban voievod, s-a întîmplat jupaniței Preda clucereasa moarte și s-au înmormîntat osemintele ei în sfînta Mitropolie. Astfel, cînd a fost la vremea morții, jupanița Preda clucereasa, fiica lui Mihalcea banul, ea singură, de voia ei,

¹ Loc rupt.

² În alte documente : Ciulinița.

a dat și a miluit sfînta Mitropolie cu tot satul Vărăștii, cu vecinii și cu tot venitul cît se va alege și i-a închinat de bunăvoie și s-a scris în sfîntul jertfelnic, ca să-i fie ei veșnică pomenire pentru sufletul ei, iar sfîntei Mitropolii să-i fie dedină stătătoare în veci, iar dumnezeieștilor călugări de hrană și de întărire. Și de atunci încoace a tot ținut sfînta Mitropolie satul Vărăștii cu bună pace.

Astfel după aceea, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, moștenii satului din Vărăști, care sînt mai sus-ziși, ei au ridicat pîră și au venit înaintea domniei mele în divanul cel mare, de s-au pîrit de față cu părintele nostru mitropolit chir vlădica Grigorie și așa pîrau vecinii din Vărăști mai sus-ziși că s-au răscumpărat ei de vecinie de la răposatul vlădica Luca, care a fost mitropolit, pentru 60 ughi, în zilele lui Gavriil voievod, fiul lui Simeon Moghilă voievod, în cursul anilor 7127. Și au scos vecinii din Vărăști și niște cărți mincinoase în divan. Astfel, întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, împreună cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și bine am adevărit domnia mea cu tot divanul că au fost satul Vărăștii vecini sfîntei Mitropolii, iar vecinii au umblat cu cărți rele și cu înșelăciune, ca să poată scăpa de vecinie. Astfel au rămas vecinii din Vărăști de lege și de judecată dinaintea domniei mele și le-am luat domnia mea și cărțile din divan și i-am dat domnia mea să fie iar vecini sfîntei Mitropolii, cum au fost și înainte vreme. Iar dacă vor scoate vecinii cîndva niscaiva cărți făcute cu înșelăciune, să nu se creadă, ci să stea mincinoase, ci să fie tot vecini, cum i-a închinat jupanița Preda clucereasa, în veci.

Pentru aceasta am dat domnia mea sfîntei Mitropolii, ca să-i fie satul Vărăștii cu toată ocina și cu vecinii și cu B alta Albă și cu Ciulina¹ ocină, dedină și de ohabă și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea : jupan Hriza mare vornic și jupan Vladul mare logofăt și jupan Enachi mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Mușat mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vasilie mare paharnic și jupan Alixandri mare postelnic. Ispravnic, Vladul mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun București, luna martie 20 zile și de la Adam pînă acum la această scriere cursul anilor, în anul 7138, iar de la nașterea lui Hristos, 1630.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., LXXXIX/5.

Orig., hîrtie (41 × 30), pecete timbrată.

Cu o trad. din 1854; alte traduceri ibidem, mss. 130, f. 78—79 și 132, f. 269—270.

¹ În alte documente : Ciulinița.

1630 (7138) martie 20, București.

Leon Tomșa voievod dă voie lui Trufanda fost mare vistier să-șă facă slobozie la Stănești, jud. Vlaşca, scutind de dări pe cei ce se vor așeza acolo.

† Милостію божію, Іу А ѿн воевода и господинъ вѣсон земле Уггровла-Хинское, синъ великаго и прѣдобраго, поконниаго Іу Шефан воевод. Дават господство ми сїе повеленїе господство ми почтеномѣ правителъ господство ми жѣпан Трѣфанда вившеѣ вел вистіар, іакоже да имаѣ сътворити се словозїе над негова учинъ ѿт на село Стѣнѣшїн, ѿт сѣдство Блѣшкѣа, іаже ест негова покѣпенїе ѿт на Плевѣа комис ѿт Брѣзоѣ, да събравѣт тѣждан людїе ѿт дрѣга земле, без дажде, варѣ срѣбни, варѣ грѣк, нан вѣчин¹, варѣ арѣѣнаш, варѣ молдовѣн, которїн Хокют желати да прѣбравѣт над сїю учинъ, да се ѣфатити за место и за Хранѣ, а ѿт господство ми да ест ѣ мирни и прощенїи за вѣр и за кѣбелю и за сено и за вол и за сѣха ѿвѣцѣ и за кон и за мед и за восокѣ и за ѣзавѣл и за работъ господскѣ и за мертнїе и за подводѣ и за конн за ѿлак и за ѿвѣци за сѣлю и за бани ѿт сѣдство и за ѣгн и за сѣвѣе сѣѣжѣвѣе и даже, колико сѣт през лѣто въ земле господства ми, за ница бантованїе да не имаѣ ѿт ницѣ до . . .² години, понеже простна нѣ съла господство ми да ест за сїе за вѣсѣѣ ѣ мирно, како ест вивше пис.

И съм дадъ господство ми почтеномъ правителъ господства ми жѣпан Трѣфанда вистіарюа да си сътворитъ сѣл за мнѣ и словозїе над учини его ѿт на Стѣнѣши и ницѣто въ ницѣ да не ѣлѣзоше, дондеже не напѣвнїт сїи лѣти.

Тѣм радї и вѣ, вѣраром и вѣ, вѣсѣѣѣ сѣѣземъ господства ми, кое хокет ходити ѣ сѣѣжѣе въ того сѣдство, ѣ врѣме еже хокет ѣзрнїше сїю книгъ господство ми, а вѣ ешеже да гледати и велма да вѣ вѣрѣтн за сїа словозїе и ѣ мирно да ѿста-внїти, за ница да не бантовати много, колико ест ѣдинъ вѣлс глаѣѣѣ, ере а того человекъ зло ѿргїю вѣспрїемаѣт ѿт къ господство ми и не ѿт кождо непоко-лѣенно, порнзѣмо господства ми.

Ѣщеже и заканинїе: по ѿшѣствїю господства ми кого избѣретъ господѣ Богъ внїти господарѣ и вѣдѣтелъ земле Блѣшкое нан ѿт срѣднїаго плаѣда господства ми нан ѿт сѣроднїк наше нан, по грѣсѣѣѣ наше, нан ѿт нїноплѣмнїк, да ѿце почтет и поновит и ѣтверѣдїти сїю книгъ господства ми и да ест столѣтнѣ³. И ѿцѣлїже непочтет и не поновит и не ѣкрѣпнїт, а нѣ поперет и разорет и нѣславнїт сїю книгъ господства ми за мнѣ и за словозїе, того да ест трѣклѣт и анѣтема ѿт тнї сѣѣтн ѿтци еже сѣт въ Нѣкѣн.

Ѣже ѣво и сѣдѣтелїе поставнїѣ господство ми: жѣпан Пѣслан вел бан Кра-левскїн и жѣпан Хрнза вел дворнїк и жѣпан Блѣдѣл вел ѿѿгѣѣѣт и жѣпан Пѣнѣкн

¹ Cuvintele „нан вѣчин” sînt adăugate la marginea rîndului.

² Loc alb.

³ Așa în text, neterminat.

ВЕЛ КИСТІАР Н ЖЪПАН МНХО ВЕЛ СПАТАР Н ЖЪПАН МЪШАТ ВЕЛ СТОЛНИК Н БЪЗНИКА ВЕЛ КОМИС Н БАСНАУКЕ ВЪ¹ЕЛ ПЕХАРНИК Н ЖЪПАН ПЛЕДАНДРИ ВЕЛ ПОСТЕЛНИК. Н ИСПРАВНИК, БЛАДДА ВЕЛ ЛОГОФЕТ.

Н НАПИСАХ АЗ, ЛЕПЪДАТ ЛОГОВФЕТ, ВЪ ГРАДУ БЪЗЪРАЦИ, МЪСЕЦА МАРТЪЕ КЪ ДЪНИ Н УТ ПДАМА ВЪ ЛЪТЪ ХЪРАИ.

† Іw ЛЕВН КОЕВОВА, МИЛОСТІЮ БОЖІЮ ГОСПОДИНЪ.

Іw ЛЕВН КОЕВОВА <т. р.>

† Din mila lui Dumnezeu Io Leon voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Ștefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele jupanului Trufanda fost mare vistier, ca să-și facă slobozie pe ocina lui de la satul Stăneștii, din județul Vlașca, care îi este cumpărătură de la Albul comis din Brezoie, să strângă oameni străini din altă țară, fără dajdie, ori sîrb ori grec sau vecin² ori arbănaș ori moldovean, care vor dori să trăiască pe această ocină, să se apuce de loc și de hrană, iar de domnia mea să fie în pace și iertați de bir și de găleată și de fîn și de bou și de oaie seacă și de cal și de miere și de ceară și de împrumut și de lucru domnesc și de mertice și de podvoade și de cai de olac și de oi de sulgiu și de bani de județ și de ughi și de toate slujbele și dajdiile, cîte sînt peste an în țara domniei mele, de nimic turburare să nu aibă de acum pînă . . .³ ani, pentru că i-am iertat domnia mea să fie în pace de toate acestea cum este mai sus scris.

Și am dat domnia mea cinstitului dregător al domniei mele jupan Trufanda vistierul să-și facă sat de milă și slobozie pe ocina lui de la Stănești și nimeni la ei să nu intre, pînă ce nu se vor împlini acești ani.

De aceea și voi, birarilor și voi, toate slugile domniei mele, care veți merge în slujbe în acel județ, în vremea în care veți vedea această carte a domniei mele, voi încă să căutați și foarte să vă feriți de această slobozie și în pace s-o lăsați, de nimic să n-o tulburați mai mult, nic' cît un fir de păr din cap, căci acel om va primi rea urgie de la domnia mea, și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Încă și blestem : după plecarea domniei mele, pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn și stăpîn al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele, sau din ruda noastră sau, după păcatele noastre, din alt neam, dacă va cinsti și va înnoi și va întări această carte a domniei mele și să fie stătătoare⁴. Iar dacă nu va cinsti și nu va înnoi și nu va întări, ci va călca și va strica și va rupe această carte a domniei mele de milă și de slobozie, acela să fie de trei ori blestemat și anatema de 318 sfinți părinți care sînt la Nicheia.

¹ Loc rupt.

² Cuvintele : „sau vecin” sînt adăugate la marginea rindului.

³ Loc alb.

⁴ Așa în text, neterminat.

Iată dar și martori am pus domnia mea : jupan Aslan mare ban al Craiovei și jupan Hriza mare vornic și jupan Vladul mare logofăt și jupan Ianachi mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Mușat mare stolnic și Buzinca mare comis și Vasilie mare paharnic și jupan Alexandri mare postelnic. Și ispravnic, Vladul mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea București, luna martie 20 zile și de la Adam, în anul 7138 <1630>.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Leon voievod <m.p.>

Bibl. Acad., MDLXVII/18.

Orig., hirtie (40,5 × 27,5), pecete timbrată.

74

1630 (7138) martie 22.

Maria, jupîneasa lui Crăciun vornic din Cîrlomănești vinde lui Mihalcea vornic un scoc de roată de moară.

† Eu jupîneasa Maria a lu Crăciun vornicul den Cîrlomănești și cu coconii miei, Ianachi și Crăciuna¹, scriu și mărturisesc cu acest zapis al nostru cum am vîndut jupînului Mihalcei vornicul un scoc de o roată de moară întregă pre ocina Cîndeștilor, derept 1800 de bani gata, însă numai scocul fără ocină. Și am vîndut de bunăvoia noastră, cu știrea fraților noștri și a tuturor megeiașilor den înprejurul nostru, ca să-i fie dumnealui de moșie.

Și <la>² tocmeala noastră fost-au mulți boiari și megeiași mărturie, anume : de Odobéni, Giurgiu i Lefter i ot Mărăcinéni, Sava cel mic i Opriș, feciorul lu Anghel logofăt i ot Cîrlomănești, popa Radul i Stoicanul i Calin, fratele lu Crăciun vornicul i jupîneasa Doda i Stan i Dobre i Răzmi-riță. Așa mărturisim și cu mare credință <pus-am>² pecetele noastre.

Писъ Ино лугвѣетъ въ Годѣвѣни³, мѣсица мартѣе кѣ дъни, въ лѣтъ хѣрли.
Popa Radul <m.p.>

Bibl. Acad., CXCVI/60.

Orig., hirtie (15,5 × 21,5), șase peceti aplicate.

¹ În documentul de sub nr. 215 : Crăciun.

² Omis.

³ Iano logofăt din Odobéni...

1630 (7138) martie 27.

Călugărița Elisafta lasă la moartea sa două țigănci m-rii Vierăș.

† Eu Elisafta, călugărița de la sfânta mănăstire din Valea Mare, scris-am al meu zăpis la ceasul de moarte, cum să fie de credință la sfânta mănăstire de la Vierăș, ce să chiamă hramul vovedeniei Bogorodițe, pentru că am dat eu aceștii sfinte mănăstiri doao țigance, anume țiganca lui Cioban cu o fată a ei, să fie de moșie ale sfintei mănăstiri. Și am lăsat eu la ceasul morții să mă îngroape la sfânta mănăstire Vierășului. Și am dăruit sfintei mănăstiri aceste țigance.

Drept aceia să fie volnic părintele Damaschin egumenul să meargă la popa Iane den Cîmpulungu să ia aceste țigance, pentru că sînt ale mele de moșie. Și am dat și cartea măriei sale Radului vodă răposat la mîna părintelui Damaschin egumenului, cum să aibă a lua aceste țigance de la popa Iane den Cîmpulungu, pentru că eu multă piră am tras pentru aceste țigance și l-am rămas denaintea divanului raposatului Radului voevod. Și mi-au făcut și domniia lui și carte cum să dé popa Iane țigancile și nu mi le-au mai dat.

Și mărturie iaste popa Vișan di Valea Mare și călugărițile den mănăstire și popa Pătru ot Golești, cum am dat aceste țigance să fie ale sfintei mănăstiri. Așa am lăsat la moartea mea, într-altu chip să nu fie. Iar cine nu va asculta de cuvîntul meu, să aibă a da seama înaintea lui Dumnezeu.

Pis méseța martie 27 dni, leat 7138<1630>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Vierăș, nr. 710, f. 740 v.
Copie; altă copie ibidem, ms. 479, f. 101.

1630 (7138) martie 27.

Leon Tomșa voievod scutește de dări și slujbe pe dîrvarii m-rii Mislea.

† Многостію божію, Іу Левн конкода и господинъ, синъ поконнаго Іу Цісѣан конкода. Дакат господство ми сію повеленіе господства ми дîrvarilor svintei și domnezăiască <mănăstiri>¹ Mislea, ce iaste hram sveti troiță,

¹ Omis.

ca să fii în pace și sloboză de acum nainte de găléată cu fină și de oai séacă și de bou și de cal și de miiare și de céară și de cai de olac și de bănișori de județu, să nu le calce casăli, și de podvoade și de toate slujbile și mîncăturile cîte sînt preste an în țara domni méle, de nimica val sau bîntuială să n-aibă, nici de potropopii, nici de lucru domniscu, nici boiriscu, nici de nimic, ce de toate să aibă bună pace și răpaos în zileli vieții domni méle, pîntru că i-am ertat domnéa mea, să fii numai de lucru și de poslușaniia svintei mănăstirii. Că am văzut domnéa mea și cărțile altor domni și cartea răposatului Radul voivod și cartea fiu-său lu Alixandru voivod și a lu Alixandru voivod, ficiorul lu Iliiaș voivod, de pace și de ertăciune la mina lor, cum scrie mai sus.

Derept acéia și voi, birarilor și voi, toate slugile domni méle, vericare de ce slujbă veți umbla, în vréme ce veți vedea cartea domni méle, iar voi încă să căutați să vă feriți și foarte în pace să lăsați pre acești dîrvari ai mănăstirii Mislei, ce scri mai sus, de nimica să nu-i învăluți, că i-am ertat însumi domnéa mea, să fie numai de treaba și de poslușaniia svintei mănăstirii ce iaste mai sus-zisă.

Iar ceni să va ispiti priste cartea domni méle, acela om mare certare va avea de cătră domnéa mea. Инако де нѣст, по реч господства ми.

Исправник, сам реч господства ми.

Пис мартѣ кѣ дъни, въ лѣт хѣрлн.

† Іw Лѣтн кѣкѣвдѣ, мнлостію кѣжію господннѣ.

Arh. St. Buc., M-rea Mislca, IV/4.

Orig., hirtie (30,5 × 21), pecete mică aplicată, cu legenda :

† Іw Лѣтн конрода Блѣшкоє, сннѣ Стефанѣ.

Copii ibidem, mss. 465, f. 58 și 466, f. 69—70.

Un al doilea original IV/4 bis, fără pecete.

77

1630 (7138) aprilie 1.

Ispravnicii scaunului Tîrgoviștei judecă pricina dintre Zaharia și Vlad din Boteni pentru niște locuri.

† Jupan Gherghe vornicul i Néstor logofăt, ispravnéci ai scaunului Tîrgoviștii, scris-aam cartea noastră Zahariei, fecioriul uncheșului Vilsan ot Neagomirea, ca să fie în pace și slobod dé-acum nainté dé [dé] cătră Vladul ot Boténii, pentru ca au fost cupărat Vilsan, tatăl Zahariei, niști locorii dé la Vladu, déréptu 450 dé bani.

Și sé-au toemit dé a lor bonăvoe și cu omenii bunii mărturie : popa Badea ot Boténii i Alaman i Radul Țuțea i Băncelă i Vladu ot Vălénii i

Stan Néagomiréscul, toți au fost la toc <mea > la lu Vilsan, cînd sé-a tocmit cu Vladul pentru acélé locorii.

Și au fost cupăraté încă dé în zilélé Radului vodă dé în domnie dé întiū. Iar cînd au fost acum, au venit Vladul naintea noastră să întorcă acélé locorii, iar noi am căutat și am judécat pré déréptu că nu sé-au căzut să să întorné dé pré atunci, cé au rămas Vladul dé légé.

Déréptu acea am făcut și noi cartea noastră Zaharie să fie în pace dé cătră Vladul și ce-au cupărat să fie cupărat.

Инако да нѣст, по наше рѣчѣнїѣ.

Пис мѣсеца апрїлїѣ 7 днїи, лѣт хзрлїи.

Arh. St. Buc., M-rea Cîmpulung, IX/4.

Orig., hîrtie (30 × 21), două peceți inelare.

Cu o copie din sec. XIX; altă copie ibidem, ms. 204, f. 118.

78

1630 (7138) aprilie 6.

Manea vinde lui Mogoș vâtaf vie și ocină la Jigorani.

Adică eu Manea, ficiorul lui Stan ot Jigorani, acista al miiu zapis, <ca să se știe că am vîn > dut, jupînului Mogoș vatah 1 pogon di vii di în funea <Ghigăi și cu jumă > tati di stînjan di ocină, di în hotar pînă în hotar <din mlacă pînă > în virful piitrii, di în cîmpū, di în păduri, diript <1200 aspri ga > ta, să-i fii moșii. Și o-m vîndut di a mea bunavoe, <cu știrea tu > turor fraților miii și sătenilor miii <și megiaș > ilor miii di înprijurul locului și di sus și di jos.

<Și la > tocmeala noastră fost-au mulți boiari <martori >, oamini buni, anume: Radul piharnic ot Frujiréni i <ot Rătești, Tudor logofăt i ot Slănic >, Mihai iuzbașa, ot Vălénı, Crăciun călărașul <i Novae i > Știful, i Ghirghi i Liftir i Tudoran ot Jigorani. <Și pintru mai adevărata credin > ța ne-am pus și picitile.

Пис аз Стѣнїмїр логофѣт¹, <мѣсеца > апрїлїѣ 6 днїи, лѣт хзрлїи.

Manea vînzător.

Radul piharnic ot Frujiréni.

Arh. St. Iași, DCLXXXV/23.

Orig., hîrtie, fragment, două peceți aplicate.

Completările s-au făcut după actul de întărire din 18 aprilie 1630.

¹ Stănimir logofăt...

1630 aprilie 7, București.

Leon Tomșa voievod stabilește, în urma unor hotărâri anterioare ale patriarhilor din Constantinopol, modul de alegere a egumenilor și de judecată a călugărilor.

Săbornicilor fieștecărora celor osebiți ori de ce vîrstă și de ce cinste și de ce vrednicie vă veți afla, patriarșilor, sfinților și preaasfinților de Dumnezeu iubitorilor episcopi, preacuvioșilor arhimandriți și cuvioșilor igumeni, cinstiților și bunilor boiari și celorlalți dinpreună, luminaților marilor cuvioși și blagorodnicilor, bunilor slăvitori, îndreptătorilor și tuturor stăpînitorilor locurilor, celor ce vă veți afla în laturile țării noastre, așa stăpînitorilor ca și chivernisitorilor celor ce sînteți acuma și celor ce veți fi după acéște, vă zicem să vă bucurați aducerii aminte, punem înaintea blagorodniei voastre această scrisoare a noastră.

Pentru că văzînd noi dar scrisorile, ce sînt puse ca și niște legi, ale sfîntului patriarh al Țarigradului chir Ieremiia și ale altor patriarși a toată lumea, foarte întărite pentru săbornica obște, carele sîntu scrise și cu mare blestem așezate cătră toți cei ce vor fi stăpînitori țării și mănăstirilor, iară mai ales căpeteniilor sfintei mănăstiri Cîmpulungu, hramul sfintei adormirei preceștii, așa ca să aibă totdeauna lége neschimbată în véci, care iaste cum arată după obicia pravilei călugărești și a soborului celui de obște, ca de acum înaintea să nu să mai facă céle ce s-au făcut pînă acum fără de socoteală și fără de orînduială, schimbarea céia ce s-au făcut făcîndu igumenilor care foarte fără de pravilă și afară din socoteală s-au făcut ; făcîndu adecă după ce ș-au fost puîndu soborul fraților igumeni după obicină, iară alții au fost luîndu putere și voe de la arhierii, sau de la mai marii țării și pe igumenul cel pus de obște fără nice o vină și în silă îl lipsiia și altul punea în locul aceuia precumu aceasta la arătare iaste. Căci s-au fost făcîndu acéște vînzîndu-se pre sine la cei putérnici cu prețuri pen<tru> igumeniia de aici. Care lucru să cunoaște că iaste ca o hrăpire și mai alesu de mare hrăpire a strînsorii sfintei mănăstiri, sau mai alesu să zicem a sărăciei cei desăvîrșită și de toate céle după din lăuntru și după din afară dezgolire și pustiire de tot, iară mai virtos loru-și acéia ce să nevoescu pentru aceasta cu neputința iubirii de argint fără de minte îndrăznescu și de cătră Dumnezeu pustiire își facu lor singuri.

Și acéstea dar făcîndu-se, ce pace vor fi avut frații între dînșii precum zice evangheliia : le arătoare iaste ca acum nicicum fără numai cerți și gilcevi și célélalte ce urmează ale netocmirii, iară dragostea cea pohtită de Dumnezeu din mijloc o goniia.

Pentru aceasta dar și acest mai sus-zis părinte și a toată lumea păstori întru venirea lui aici, de Dumnezeu fiindu îndemnat au scris săbornica aceasta și cu toată pohta și voința o au pusă ca o lege, ca de acum înainte pravila călugărească ce iaste dată prin părinți să fie adăpată prin duhul sfânt, să stea în véci neschimbată și nestricată întru toate orînduialele, iară mai ales și la arătare să zicem dar : ca nimic dar din rînduiala arhierescă, nici mitropolit, nici episcopii dintr-amîndoa laturile, nici mai marii norodului, nici singuri domnii, nici din putérnicii lui boiari mari, să nu îndrăzniți această pravilă ce s-au încredințat și cu legătură s-au legat pentru sobor, să nu cutezați a o dezlega. De unde vă zicem : nici unul din cei streini și din cei ce dau mite, cei ce se află mulți cercători și cu dobinzi să nevoesc ca să se pue la spița năstăvniciei, cei ce sînt cu bune orînduiale precumă au fostu și mai dintii, precumă au zis sfinții părinți, iară această urmare de aicea ce s-au întărit cu sobor și cu hotar nestricat, să o lăsați ca fieștecarele mănăstire de sobor, singuri călugării din mijlocul lor ciți vor fi din ei, adecă pre carele îl vor iubi ei, să fie și să-l pue loru-și igumen cu un graiu al tuturor fraților dinpreună și cu sfatul lor fără de toată înpocișare vorbelor. Iară pentru nevrednicia, adecă de nu să va afla într-acea mănăstire bărbat iscusit ca să-l ridice la rînduiala igumeniei, atuncea frații pre carele ar ști într-altă mănăstire preot călugăr iscusit, așa cu voința lor cea de obște, să să ducă la oariicarii-și frați să-l céia pre dînsul. Și așa cu ertăciune și cu blagoslovenia de acolo să-l aducă pre dînsul și să și-l puié pre dînsul loru-și igumen. Iară numai însă să se întîmplineze toți cei ce sînt postrigașii din mănăstire, toți preoți și călugări că să aleagă și cu ceilalți ai mănăstirii părtași, de către toți să să aleagă despre amîndoa părțile și să să pue.

Iară de cei streini și de mite dătători în locul năstăvnicilor să nu să pue nicicum, pentru că acestu lucru iaste călcare de lége. Iară din cei ce vor veni streini și de curîndu și nesocotiți, să nu se primească numai îndată oariicarii ai mănăstirii și să-l pue la rînduială năstăvnicilor, măcar să fie și iscusit bărbat și preot călugăr, ca nu cumva încredințîndu-l igumeniei, iară după ce pre urmă, care toată agoniseala mănăstirii o va cheltui și așa va rămînea mănăstirea la sărăcie.

Ci însă dar din călugării cei veniți de curîndu într-acestași chip să-l primească, măcar și de cînte să fie vrédni <c> bărbat nu așa îndată și după întîmplare să se învrednicească igumeniei, ci pre încet. Întii să i să dea de cătră frați locu de lăcuință și de odihnă unde va pohti acela pînă cînd cu bună vrere va fi ispitit de cătră obște ca să să făgăduiască cu jurămînt să petreacă în mănăstire pînă la moartea lui.

Iară oricarele din frați va cădea în vreo greșală să nu aibă elū voe să fugă din mănăstire și nici igumenul și nici alți din călugări să nu aibă putere a-l izgoni pre el din mănăstire, ci cu soborul să ție judecată frățește. Și de să va socoti pre sine a fi obidit de cătră sobor, atuncea și cătră arhieriei, adecă cătră episcopul al acéiași lature să fie slobod a mérge ca să să judece și

iarăși la al lui postrig să să întoarcă. Iară de va fi <vi>novat cu greșală mare, atuncea să fie dusu și la judecători mai mare ca să să judece și să să îndrepteze, iară alt din călugării mănăstirii aceștia să nu fie slobod să iasă din postrigul lui, nici a să înstreina din obște, nici să-și facă chilie deosebi afară din mănăstire, ci să lăcuiască în mănăstire dinpreună cu toți frații, fără numai de va fi vreun bărbat iubitor de pustie, carele să să cee pre sine de la sobor să-l slobozească și să-l iarte și cu blagoslovenia lor să-l lase să să ducă la Sfintagoră sau aiurea unde va găsi ca să lăcuiască cu lucruri sufletești și de folos. Și așa cu blagoslovenia lor să nu-l oprească a să duce.

Iară alții ce vor eși din postrigul lor și să vor muta din mănăstire în mănăstire, pre unii ca acéia să nu-i priimească nicăirea nicicum, nici în rînduiala bisericască să nu-i învredniciască, nici odihnă, nici loc de lăcuință să nu-i dea pînă cîndu iarăși să vor întoarce la postrigul lor.

Iară călugării ce vor eși la poslușaniile mănăstirii céle de strînsoare să nu-și ascunză nici să-și strîngă loru-și ceva deosebi nicicum, cît de puțin, măcar și mirean de vor fi, fieștecarele să slujească în dreptate și tot venitul ce va fi să-l aducă în mănăstire. Iară cel ce va fura și va lua de la mănăstire fără de voia și blagoslovenia fraților, acela blestemul va dobîndi. Igu-menul ce va fi, împreună cu toți frații, să socotească slujba acelora și să le dea lor orice va fi hotărît cel ce au zis din mănăstiré, nimic să nu-i lipsească din obicina dării de plată.

După acestea și igumenii ce vor fi ai mănăstirii să nu fie apucătorii sau să-i tinză mîna sa și să-și ascunză ceva lui-și sau și de față să nu aibă ceva de al mănăstirii, sau să facă schimburi, sau să le risipească, sau să le dea altor streini fără de sfatul soborului obștii.

După aceasta și arhierilor și voao domnilor și tuturor boiarilor și mai marilor a toată țara vă scriem de obște ce veți vrea să fiți de acum înnaite.

Iară cîndu va căde asupra voastră grăotăți și turburări oarecarele din venirea lucrurilor celor protivnice și a vrăjmașilor celor ce tocmescu războaie, asupra voastră, dintru carele să vă păzească pre voi domnul Dumnezeu și să vă acopere cu dreapta lui cea întru totul puternică, de unde ca să scăpați și la vistieriile bisericii sau ale mănăstirii, vă veți împrumuta, acéia să socotiți cu toată adevărata grije și cum ar fi cu degrabă după ce vă veți mîntui să-l întoarceți; iară voi cu frica lui Dumnezeu și fără de toată zăbava, orice féliuri de dichise vor fi, iară să nu fiți nebăgători de samă, ca nu în locu de a milui sfintele mănăstiri iară voi să le lipsiți și de ale lor că mîniia lui Dumnezeu asupra voastră o veți aduce.

Și alta, oricarele din domni sau din boiarii carii va veni la sfînta mănăstire pentru ca să vază sau să să ospeteze sau să să blagoslovească de la sfîntii părinți, acela de va binevoi ca să să împreune ctitoriei cu vreo adăogare să facă ceva bine să fie blagoslovit, iară de nu va adaoga, iară să fie blagoslovit, iară de va îngreoaia călugării și va lua ceva din mănăstire

fără de blagoslovenie, făcându-se pre sine năcăjitoriu obiceiului, moștenitoriu blestemului să face. Cătră aceștia așa atuncea dar de cele mai susuzise s-au pomenit mai marele părinte dinpreună au pus lege cu mare blestem și după dînsul oariicarii dintr-ai noștri buni și luminați domni au legiuit, precum și domnul și stăpînitoriu Mihail Pătrașcovici acelu părinte mai mare a toată lumea i-au urmat și s-au nevoit spre această pravilă a mănăstirii ce iaste mai sus-zisă de o au înnoit și o au întărit cu a lui hrisovū de sobor foarte întărit și cu groaznice blesteme și afurisanii patriiarșești și nemișcate le-au așezat, ca să urmēze toți după acea pravilă.

Care și noi cu îndemînare dumnezeiască cu multă rîvnă am pohtit și am înnoit acea rînduială de lege ce au legiuit-o ei, ca și acestū hrisovū al nostru urmează scrisori lor cu blestemul și cu pecētea și cu bună orînduială l-am înnoit.

Pentru aceasta precum de acēia s-au așezat ca să stea această punere de lege nestricată și neschimbată pînă în véci să rămîe, așa și noi precum mi s-au căzut așa am și tocmit să fie pînă în véci.

Pentru acēstea dar socotindū și noi această tocmit și înnoire a fi foarte de folosū ce s-au tocmit cu hotar de cătră cel mai sus [sus]-zis, carele mai nainte de noi au înnoitū și au întărit, așa și noi am urmat. Iară darū și noi cu îndemnarē lui Dumnezeu și cu a noastră socotință și faptă o dăm și tot acēlea ce au poruncit aceia atuncea și noi acēlea poruncim acele ce au legat, acelea și noi legăm și cele ce au oprit aceia și noi oprim, nimic dintr-acelea mai mult adăogîndū, nici mai scăzîndū dintr-acēlea, ce au așezat, precum am văzut și scrisorile lor cele de înnoire.

Așa și noi am pus cu aceleași blestem și afurisanii asupra tuturor, sau mitropolit, sau episcopū, sau domnū, sau oricine ar fi de cătră amîndoao orînduialele ce sînt mai sus pomeniți, ce nu vor vrea să urmēze aceștii pravile ce să véde, nici cît de puțin nu să vor arăta luotori aminte, cine vor osîndi și înnoirea aceasta întru o nimic o vor socoti și vor călca acēste hotară ce am pus, unii ca aceia să fie anathema de domnul nostru Isus Hristos mîntuitorul nostru și de preacurata și preaslăvită a lui maică și de 318 sfinți părinți ce s-au adunat la Nicheia și de cele șapte soboară și de cei ce au legiuit aceasta ce sînt mai sus-pomeniți patriiarși a toată lumea și de toți cei de atuncea arhieriei ale căroră nume întru mărturii le punem : întii preasfințitul părintele nostru cel sufletescū chir Grigoire, mitropolitul Țării Rumânești și chir Theofil episcopul Rîmnicului și chir Efrem episcopul Buzăului și de toți preacuvioșii arhimandriți și igumenii mănăstirilor din toată țara și întru această viață să-i bată pre acēia mîniia și urgiia lui Dumnezeu celui viu, iară în celălalt veacu ce va să fie să aibă parte cu Dathan și cu Aviron și cu Iuda și cu Ariia să fie la un loc, amin.

Iată dar și innaintea sfētnicii și cinștiții boiari ai graiurilor noastre dinpreună înțelegători și cu un gîndū ca și noi voitori întru toate următori și ascultători pre anume înscriem ca niște mărturii credincioase ce sîntū : jupan Hrizea întiiul judecătoriu al norodului de o împreună, jupan Vladul

vel logofăt, jupan Ianache marele vistier, jupan Mihai marele spathar și povățuitor ostașilor, jupan Mușat marele stolnic și jupan Buzinca mai marele cămărașilor și jupan Vasile vel elucer¹ și jupan Alexandru vel dvornic².

Și am scris eu, logofătul Uriil din Fierești. Și s-au dat în orașul scaunului nostru al Bucureștilor, în luna lui april în 7, întru anii de la domnul nostru Isus Hristos 1630.

Arh. St. Buc., Condiца m-rii Clmpulung, nr. 1157, f. 6—12.

Traducere.

Copii ibidem, mss. 712, f. 265—269 și 209, f. 12—14 și la Bibl. Acad. LIII/4 și DCXXV/6.

Un rezumat francez la Bibl. Acad., ms. 4783, f. 6, nr. 42.

EDIȚII. Urechii, *Memoriu*, 719—723.

80

1630 (7138) aprilie 10, București.

Leon Tomșa voievod întărește lui Negrilă și altora vii, locuri de vii și ocini în dealul Verneștilor și la Poenari.

† Многостѣю божію, Ісѡ Леѡнъ коєвода и господинѣ въсон земає Угггровкѡлѡнскоє, снѣ великаго и прѣдобраго, поконнинаго Іѡ Шефанъ коєвода. Дават господство ми сѣе повеленіє господство ми Негрилѣ вът Поенари, вът сѣдство Бѡзѡсѡ, и сѣ снѡви єго, елицемъ Богѡ дароваѡл, ѡкоже да мѡ ест ѡ дѣла Бєрнєщѡлор, по Балѣ Танкѡлов, єдна половинѡ за погон за винограду и сѣс дѣе сеженн за щинѣ ѡ Поенари, елика се ѡтет ѡзрат, понеже ю ест покѡпна Негрилѣ вът над Нєкнѡра, дѣщєра Бєнкѡвє, за хѡ аспри готовн въ дѣнїє Шєрєанъ коєвод. И пакн покѡпна Негрилѣ вът над Єтонка вът Поенари ѣ сеженн за щинѣ и сѣс дєл за воднинцѡ, елика се ѡтет ѡзратн, за хѡ аспри готовн, въ дѣнїє Радѡла коєвода. И пакн покѡпна Негрилѣ вът Манѣ вът Дєдѡлєщѡ ѡ дѣла Бєрнєщѡлор ѡ погон за лєзїє и сѣс ѣ сеженн за щинѣ, вът глає до глає, за хѡ аспри готовн и за ѡ вєдра за вино, въ дѣнїє Шєрєанъ коєвод, вът дєл Тѣрѣцѣв.

И пак покѡпна Татѡла, тѣст Негрилѣв, ѡ погон за винограду ѡ дѣла Бєрнєщѡлор вът над Дєбра, дѣщєра Кєстандинѡвъ вът Поенари, за ѡ кон и за хѡ аспри готовн, въ дѣнн Мнѡнєв коєвода. И єнѡ ест тогда на сѣе покѡпенїє мнози дєбри людїє свєдєтєлѡн, на нѡмє: попа Гѡца и попа Єтанѡл и попа Бладѡла и Шєрєа и Комаѡн вът Мирѣщн и вът Бѣчю, Тѣдор и Дєбрѡтѡ и Рѣзєнч вът Фѡрєщѡ.

¹ În loc de : paharnic.

² În loc de : postelnic.

И пак покѣпна Нан ѡт над вѣскол си Преда, синѣ Браницев ѿ погон за виноградѹ и три четвѣрци ѡ дѣлаѣ Бернециѡлор и със половинно за сеженѣ за учинѣ, ѡт глав до глав, за ф аспри готови, въ дѣнѣ Шербан воєвод.

И пак покѣпна Гора, жена Нѣгѣлов, ѡт над братѣчед си Рѣднѣ ѿ погон и три четвѣрци ѡ дѣлаѣ Бернециѡлор и със половинно за сеженѣ за учинѣ, за ф аспри готови, въ дѣнѣ Шербан воєвод.

И пак покѣпна Нан ѡт над Радѹл Датков мѣсто за ѿ погон със шкочию и със кѣкю ѡ дѣлаѣ Бернециѡлор, за хѣ аспри.

И пак покѣпна Нѣгѣл ѡт над Радѹл Датков мѣсто за ѿ погон със периволю и със кѣкю, за . . . аспри готови.

И пак покѣпна Стопка ѡт над Радѹл Датков едни половини за погон, мѣсто за помн и за кѣкѣ ѡ дѣлаѣ Бернециѡлор . . . . въ дѣнѣ Радѹла воєвода.

И продадоше сѣн више речени имесни>ти люде нише учини и лозѣ за нише доверволю и със знанѣа въсѣл мѣрѣишом ѡт гор> из дол и ѡт шкрѣст мѣстол.

И ена ест мнози добри люде свидѣтели, на име: ѡт Поенари, Еасилѣ монах и Яндрѣю и Радомир <и . . . . Др>аголинр Тѣртѣ и Болѣ и Цѣмешка и ѡт Поточѣни, Иню дово<ша>р <и> ѡт Бернеци, Нан и ѡт Кѣпѣцѣнишѣ, Нѣгѣл и ѡт П . . . . фѣл.

Сѣго радѣ, дадох сѣм господство ми Негриѣлѣ и Татѣлок и Нанѣ и Горѣ и Нѣгѣлов и> Стопкѣи, ѣкоже да сѣт им учинѣ и лозѣ <въ учинѣ и въ шѣк ним и синовол и вѣш>ком и прѣвѣшчетол и не ѡт кожедо <непоколѣнимо>, пор<изамѣ> господства ми.

Сѣже и свидѣтели постѣвлѣи господство ми: жѣпан Хризѣ вел дворник и> жѣпан Бладѹл вел лѣгѣфѣт и жѣпан Инаки вел кистѣар и жѣпан Миѣо вел сѣтар и жѣпан Мѣшат вел столник и жѣпан Бѣзинка вел колмс <и жѣпан Еасилѣ> вел пѣхарник и жѣпан Плѣгандри вел постѣлник. И исправник, Бладѹл вел логофѣт.

И написах Лѣпѣдат логофѣт, със повченѣа Симѣк втори лѣгѣфѣт, въ градѹ Бѣк<срѣци, мѣсе>ца зпнѣлѣ ѿ дѣни и ѡт Пѣлама въ лѣт хѣран.

† Іw Лѣви вѣвѣвада, милостѣю божѣю господинѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Ștefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Negrilă din Poenari, din județul Buzău, și cu fiii săi, cîți i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie în dealul Verneștilor, pe valea Tancului, o jumătate de pogon de vie și cu doi stînjeni de ocină la Poenari, cît se va alege, pentru că a cumpărat de la Nechifora, fiica lui Voico, pentru 1000 aspri gata în zilele lui Șerban voievod. Și iar a cumpărat Negrilă de la Stoica din Poenari 5 stînjeni de ocină și cu parte de moară, cît se va alege, pentru 1000 aspri gata în zilele lui Radul voievod. Și iar a cumpărat Negrilă de la Manea din Dedulești în dealul Verneștilor un pogon de vie și cu 2 stînjeni de ocină, din cap pînă în cap,

pentru 2400 aspri gata și pentru 80 de vedre de vin în zilele lui Șerban voievod, din partea lui Tăriță.

Și iar a cumpărat Tatul, socrul lui Negrilă, un pogon de vie în dealul Verneștilor de la Dobra, fiica lui Costandin din Poenari, pentru 1 cal și pentru 1000 aspri gata în zilele lui Mihnea voievod. Și au fost atunci la această cumpăratură mulți oameni buni martori, anume : popa Guța și popa Stanciul și popa Vladul și Șerba și Coman din Mircești și din Beciu, Tudor și Dobrotă și Răzbici din Furești.

Și iar a cumpărat Nan de la nepotul lui Preda, fiul lui Braniste, un pogon de vie și trei cetvirți în dealul Verneștilor și cu jumătate de stinjen de ocină, din cap pînă în cap, pentru 500 aspri gata, în zilele lui Șerban voievod.

Și iar a cumpărat Sora, femeia lui Neagul, de la vărul său Rădilă 1 pogon și trei cetvirți în dealul Verneștilor și cu jumătate de stinjen de ocină, pentru 500 aspri gata în zilele lui Șerban voievod.

Și iar a cumpărat Nan de la Radul al lui Datco loc de un pogon cu pomet și cu casă în dealul Verneștilor, pentru 1000 aspri.

Și iar a cumpărat Neagul de la Radul al lui Datco loc de un pogon cu grădină și cu casă, pentru . . . aspri gata.

Și iar a cumpărat Stoica de la Radul al lui Datco o jumătate de pogon loc de pomi și de casă în dealul Verneștilor . . . în zilele lui Radul voievod.

Și au vîndut acești numiți oameni mai sus-ziși ocinele și viile lor de a lor bunăvoie și cu știrea tuturor megiașilor <din sus>, din jos și din jurul locului.

Și au fost mulți oameni buni martori, anume : din Poenari, Vasilie monah și Andrei și Radomir <și . . . Dr> agomir Turtea și Boldea și Țambușca și din Potoceni, Ianiu dobo <șa> r <și> din Vernești, Nan și din Căpăținești, Neagul și din P . . . ful.

Pentru aceasta am dat domnia mea lui Negrilă și lui Tatul <și lui Nan și Sorăi și lui Neagul> și lui Stoica, ca să le fie ocină și vii <de ocină și de ohabă lor și fiilor și nepoților> și strănepoților și de nimeni <neclintit, după porunca > domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea : jupan <Hrizea mare vornic și> jupan Vladul mare logofăt și jupan Ianachi mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Mușat mare stolnic și jupan Buzinca mare comis <și jupan Vasilie> mare paharnic și jupan Alexandri mare postelnic. Și ispravnic, Vladul mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, cu învățatura lui Sima al doilea logofăt, în cetatea București, luna aprilie 10 zile și de la Adam, în anul 7138 <1630>.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad. DCXXXIX/7.

Orig., hirtie (43,5 × 29,5), rupt, pecete timbrată, stricată.

1630 (7138) aprilie 12.

Leon Tomşa voievod împuterniceşte m-rea Vişorîta să-şi fie balta Sticlenul.

† Милостію божію, Іу Левн воєвода и господинъ, [синъ покинномъ Іу Шефан воєвода. Дават господство ми сѣе повеленіе господство ми свинтеі, dumnezeeşti mănăstiri de călugăriţe de lingă Tîrgovişte, ce iaste hramul rojdestvo Bogorodiţe, ca să fie volnice călugăriţele cu această carte a domnii méle de să-şi fie balta ce se cheamă Sticlenul de la Vărăştii de lingă Cornăţel, ce iaste balta mănăstirii de moşie încă mai denainte vréme, în mijlocul ocinii. Şi tot o au ţinut călugăriţele această baltă Sti-clenul cu bună pace.

Iar cîndu au fost acum, în zilele domnii méle, iară şefarii, ei au înpresurat balta mănăstirii, Sticlenul şi au zis cum iaste baltă domnească, miluită de domni pre seama şifărească. Iar maica Anghelina stariţa, ia se-au plînsu înaintea domnii méle în divanul cel mare şi au venit de se-au pîrît de faţă cu Chirca vameşul, care au fost cumpărat balta Sticlenul de la şifarii domneşti. Şi au scos călugăriţele cărţi pre baltă de la Sti-clen înaintea domnii méle de la toţi domnii.

Într-acéia, domnia mea am căutat şi am judecat pre drept şi pre judecată direaptă şi cu toţi cinstiţii deregătorii domnii méle şi au mărturisit toţi boiarii ai divanului, cei bătrîni, cum balta Sti-clenul n-au fost şifă-rească niciodată, ce au fost tot a mănăstirii de călugăriţe ce se cheamă Vihorîta, iar şifarii n-au avut nici o treabă, ce au fost balta şifărească în balta Cornăţelului ce se cheamă Cépiia deosebi. Şi au rămas Chirca vameşul şi şefarii de lége şi de judecată denainte domnii méle de în divan.

Derept acéia, domnia <mea am judecat>¹ şi am dat călugăriţelor de la Vihorîta ca să aibă a-şi ţiné balta mănăstirii ce <se chiamă Stic>lenul cu bună pace de cătră toţi şifarii, nimenilea treabă să n-aibă, ce să fie mănăstirii moşie ohabnică în veac.

Инако да нѣст, по реч господства ми.

И исправник, сам реч господства ми.

Пис мѣсеца апрѣлѣ кѣ дни, къ лѣт хрлм.

† Іу Левн воєвода, милостію божію господинъ.

Зчиа велици болѣри.

Arh. St. Buc., M-rea Vişorîta, I/17.

Orig., hirtie (29,5 × 21), pecete inelară.

¹ Loc rupt.

1630 (7138) aprilie 13, București.

Leon Tomșa voievod întărește lui Enache postelnic satul Slăvica, în urma unor judecăți

† Милостією божією, Іу Левн воевода и господинъ вѣсви землѣ Оуггров-владѣнскоѣ, синъ великаго и прѣдобраго, покониниши Іу Шефан вшевода. Дават господство ми сѣю повелѣнію господства ми почтенниши жоупан Шнаке постелник вт землѣ Молдавскоѣ и със синови си, единцеже Богъ даровах, такоже да мѣ ест село Славика вт сѣдство . . .¹, вѣс село със вѣс Хотарум и със вѣс Ходокум вт полю и вт шѣм и вт вод и вт посевдѣ, варе енка се хтит изберат вт по вѣс Хотарум, али тѣчю ичина без вечнии.

Понеже ест того село Славика више пис ви ест бил за дѣдѣнно жѣпаницек Нѣкшиє, жителница Нѣнчулов дворник и Баревлов постелник вт Мѣнеци, ициже вт прѣжде врѣме. И потом, кѣда ест бил прѣ дѣни покониниши Шерван воевода, а жѣпаница Нѣкши и мѣж ви Нѣнчул ворник и Баревл постелник вт Мѣнеци, виши ест бил продад того село Славика и със вѣснх вечниѣи болѣринѣ господства ми Ѡанчєк лугвфет, брат Нѣнчулов, за 8ги р, за своим доброволю. И бил ест дрѣжда Ѡанчѣ лугвфет того село Славика више пис кѣ лѣти вѣс добра мирно.

Таже потом Ѡанчѣ лугвфет бил ест продад село Славика почтенноши жѣпан Шнаке постелник, за хр аспри. И потом, кѣда ест бил прѣ дѣни Алекѣандрѣ воевод сина поконинаго Іу Іліаш воевод, а Нѣнчул дворник и жѣпаница его Нѣкши и Баревл постелник вт Мѣнеци, виши ест Ходна със ласканіє и със мѣздѣ на Батещи вие вел ключар, шѣр Алекѣандарѣ воевод Іліаш, тере ест сѣтворна закона добръ оу диван Нѣнчул дворник и жѣпаницек его Нѣкшиє, такоже да повратна новціи Ѡанчєк лугвфет вѣспет, 8ги р. И повратна новціи тогда 8 диван и вѣзла виши село Славика назад вт над жѣпан Шнаке постелник, тере ест бил по рѣка им.

И потом, кѣда ест бил нишѣ, вѣ дѣни господства ми, а Ѡанчѣ лугвфет, ви не встаклѣет се сице, анѣ ест ирѣидет прѣд господство ми оу диван, тере сепрѣше се за лицѣ със брат си Нѣнчул дворник и със жѣпаница его Нѣкши и със Баревл постелник радѣ село Славика. Таже вѣ том господство ми сѣм гледах и сѣдих по правдѣ и по законѣ кѣиноже със вѣснхми почтенниши правителн господства ми, и истенствовад със вѣс диваном како ест бил продад Нѣнчул ворник и жѣпаница его Нѣкши село Славика за нишном доброволю Ѡанчєк лугвфет и како ест Ходна със лиценіє и със мѣздѣ на Батещи, такоже да сѣтворна Алекѣандрѣ воевод Іліаш закона добръ. Таже ест встел Нѣнчул ворник и жѣпаница его Нѣкши и Баревл постелник вт закон и вт сѣжденіє вт прѣд

¹ Loc alb.

господства ми ѡт великѣ диванѡ и повратна Ѧанчѣ лѡгѡфѣт новѣѣн Нѣнчулов дворник и жѡпанницев еи Нѣкшев пакижѣ вѣспѣт зги р. И ѡстаа село Славика по рѡка жѡпан Инаке постѣлник, како и ест бѣла покѡпѣла, али тѣчѣю ѡчина Славикѣан вѣсаѣ, а вечинѣи ѡстаа на рѡка Ѧанчев лѡгѡфѣт.

И видѣхом господство ми и запис ѡт рѡка Нѣнчулов дворник и а жѡпанницев его Нѣкшев и Баревлов постѣлник за проданѣ на рѡка жѡпан Инаке постѣлник, сътворен ѡт по пренѣе что ест прѣла със Ѧанчѣ лѡгѡфѣт, със вѣсѣлми чьстѣтѣми правѣтелѣи господства ми свѣдетѣлѣи написани ѡ запис вѣсѣл по име: жѡпан Хриза вѣла дворник и жѡпан Бладула вѣла лѡгѡфѣт и жѡпан Папа вѣне вѣла лѡгѡфѣт и жѡпан Увашко вѣне вѣла дворник и жѡпан Бѡзника вѣла комѣс и Глѣгорѣи комѣс и Дѡмитрашко вѣне вѣла вѣстѣар и Дѡмитрѡс Дѡдѣскѡс вторѣи вѣстѣар и Герге вѣла армаш и Грама вѣла пѣтар и Баснѣе ага и Тѡдор сѡлжер и Пара лѡгѡфѣт и Ѧпрѣ <кѡпитан>¹.

<И поставѣла Нѣнчул дворник и жѡпанница его Нѣкша>¹ и Баревла постѣлник и <глоба>²: кое ѡт нѣх се хѡкет вѣзвѣгал прѡх или със Ѧанчѣ лѡгѡфѣт или със жѡпан Инаке постѣлник радѣ село Славика, да даст на господствѣе зги . . . ²

Сѣго радѣ дадох и господство ми почтѣннѡмѡ жѡпанѡ Инаке постѣлник, ѡкоже да мѡ ест того село Славика със вѣс хотаром и със вѣс Ходоком, ѡчинѡ без вечинѣи, за дѣдѣннѡ и вѣ ѡхѡзѣ им и сином и вѣнѡком и прѣвѣнѡчитѡм и не ѡт кожедо непоколѣвѣнѡ, порѣзѡ господства ми.

Сѣже сѡо и свѣдѣтелѣи поставѣлѡм господство ми: жѡпан Исаан вѣне вѣла дворник, исправникѡла стол господства ми на Краювѣ, жѡпан Хриза вѣла дворник и жѡпан Бладула вѣла лѡгѡфѣт и жѡпан Инаке вѣла вѣстѣарю и жѡпан Миѡ вѣла спѣтар и жѡпан Мѡшат [вѣла столник и жѡпан Бѡзника вѣла комѣс и жѡпан Баснѣе великѣе пѣларникѡс и жѡпан Ялѣксѡндрѡн великѣе постѣлникѡс. И исправникѡс, жѡпан Бладула великѣе лѡгѡфѣт.

И написѣл аз, Дѡмитрѡс грамѣтѣк, вѣ настѡлин градѡс Бѡксрѣѣи мѣсеца апрѣлѣе гѣ дѣни и ѡт Ядамаже до нѣнѣ, вѣ сѣго писѣнѣа течѣнѣе лѣтѡм, вѣ лѣт хѡрѣи.

† Iw Leon кѡвѣвѣда, милѡстѣю бѡжѣю господѣнѣа.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Ștefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului jupan Ianache postelnic din țara Moldovei și cu fiii săi, ciți Dumnezeu îi va dărui, ca să-i fie satul Slavica din județul . . . ³, tot satul cu tot hotarul și cu tot venitul din cîmp și din pădure și din apă și de pretutîndeni, oricît se va alege de peste tot hotarul, însă numai ocină fără vecini.

¹ Loc rupt.

² Editorul are aci litera ѣ, care însă în alfabetul chirilic nu este cifră; în traducere s-a trecut cifra 2000, ceea ce evident este imposibil. În manuscrisul nr. 314 este cifra 11, ceea ce pare mai aproape de realitate.

³ Loc alb.

Pentru că acel sat Slavica mai sus-scris, el a fost de moștenire al jupaniței Neacșa, soția lui Nenciul vornic, și al lui Barbul postelnic din Mănești încă mai dinainte vreme. Iar apoi, când a fost în zilele răposatului, Șerban voievod, iar jupanița Neacșa și soțul ei Nenciul vornic și Barbul postelnic din Mănești, ei au vîndut acel sat Slavica și cu toți vecinii boierului domniei mele Oancea logofăt, fratele Nenciului, pentru 100 ughi, de a lor bunăvoie. Și a ținut Oancea logofăt acel sat Slavica mai sus-scris 27 de ani tot cu bună pace.

Iar după aceea, Oancea logofăt a vîndut satul Slavica cinstitului jupan Ianache postelnic, pentru 100 000 aspri. Iar apoi, când a fost în zilele lui Alexandru voievod, fiul răposatului Io Iliiaș voievod, iar Nenciul vornic și jupanița lui, Neacșa și Barbul postelnic din Mănești, ei au umblat cu minciuni și cu mită la Batiște fost mare clucer, cumnatul lui Alexandru voievod Iliiaș, de le-a făcut lege bună în divan, lui Nenciul vornic și jupaniței lui, Neacșa, ca să întoarcă banii lui Oancea logofăt îndărăt, ughi 100. Și au întors atunci banii în divan și au luat ei satul Slavica înapoi de la jupan Ianache postelnic, de a fost pe mîna lor. Iar apoi, când a fost acum, în zilele domniei mele, iar Oancea logofăt el nu s-a lăsat așa, ci a venit înaintea domniei mele în divan de s-au pîrit de față cu fratele său Nenciul vornic și cu jupanița lui Neacșa și cu Barbul postelnic pentru satul Slavica. Astfel întru aceea domnia mea am căutat și am judecat după dreptate și după lege, împreună cu cinstiții dregătorii domniei mele, și am adeverit cu tot divanul că a vîndut Nenciul vornic și jupanița lui, Neacșa, satul Slavica de a lor bunăvoie lui Oancea logofăt și că au umblat cu minciună și cu mită la Batiște, ca să le facă Alexandru voievod Iliiaș lege bună. Astfel a rămas Nenciul vornic și jupanița lui, Neacșa și Barbul postelnic de lege și de judecată dinaintea domniei mele din marele divan și a întors Oancea logofăt banii lui Nenciul vornic și jupaniței lui, Neacșa, iarăși îndărăt, ughi 100. Și a rămas satul Slavica pe mîna jupanului Ianache postelnic, după cum l-a și cumpărat, însă numai ocina Slavicăi toată, iar vecinii au rămas pe mîna lui Oancea logofăt.

Și am văzut domnia mea și zăpis de la mîna lui Nenciul vornic și a jupaniței lui, Neacșa și a lui Barbul postelnic, de vînzare, la mîna lui jupan Ianache postelnic, făcut după pîra ce s-au pîrit Oancea logofăt, cu toți cinstiții dregătorii domniei mele martori, scriși în zăpis toți pe nume : jupan Hriza mare vornic și jupan Vladul mare logofăt și jupan Papa fost mare logofăt și jupan Ivașco fost mare vornic și jupan Buzinea mare comis și Grigorie comis și Dumitrașco fost mare vistier și Dumitru Dudescu al doilea vistier și Gherghie mare armaș și Grama mare pitar și Vasilie aga și Tudor sluger și Para logofăt și Oprea <căpitan>¹.

---

¹ Loc rupt.

<Și au pus Nenciul vornic și jupanița lui, Neacșa >¹ și Barbul postelnic și <gloabă >²: care dintre ei se va ridica cu pîră, sau cu Oancea logofăt sau cu jupan Ianache postelnic pentru satul Slavica, să dea la domnie ughi . . .²

Pentru aceea, am dat și domnia mea cinstitului dregător al domniei mele jupan Ianache postelnic, ca să-i fie acel sat Slavica cu tot hotarul și cu tot venitul, ocină fără vecini, de moștenire și de ohabă lui și fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea : jupan Aslan fost mare vornic, ispravnicul scaunului domniei mele la Craiova, jupan Hriza mare vornic și jupan Vladul mare logofăt și jupan Ianache mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Mușat mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vasilie mare paharnic și jupan Alexandri mare postelnic. Și ispravnic, jupan Vladul mare logofăt.

Și am scris eu, Dumitru gramatic, în cetatea de scaun București, luna aprilie 13 zile și de la Adam pînă acum la această scriere cursul anilor, în anul 7138 <1630 >.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

După Gr. Nandriș, *Doc. Athos*, p. 142—144.

Orig., hirtie (31 × 42), pecete aplicată.

Traducere la Arh. St. Buc., ms. 314, f. 82—83, după care s-au făcut unele completări.

1630 (7138) aprilie 13, București.

Leon Tomșa voievod întărește lui Frîncu postelnic ocină la Mănicești.

† Милостію вождію, Іу Левин воєводъ и господинь въсою земле Зггровла-Хіискоє, синъ великаго и прѣдобраго, поконнаго Іу Шефан воєвод. Дават господства ми сію повѣленіе господства ми слѣгъ господства ми Фрѣнкшлов постелник, синъ Бонкъе, Бадек Негров и съ синови емъ, елицем Богъ даст, икоже да им ест учинъ з Мъничици, вѣаче вт дела дѣдѣю си Бадѣк Негршлов половино и вт село и вт полю и вт шѣм и вт вод и вт по въсом Хотаром елика съ Хокет нзбрат, понеже га ест стара и прака учинъ вт дѣдѣю прѣдѣдѣю. И пак да им ест слѣгъ господства ми Фрѣнкшлов постелник учинъ з Мъничици, вѣаче дела теткам си Нѣкшкє въсѣх и вт село и вт полю и вт шѣм и вт вод и вт по въсом

¹ Loc rupt.

² Edîtorul are aci litera *ε*, care însă în alfabetul chirilic nu este cifră ; în traducere s-a trecut cifra 2000, ceea ce evident este imposibil. În manuscrisul nr. 314 este cifra 11, ceea ce pare mai aproape de realitate.

Хотаром, елика съ Хокет избрат. Понеже га тае дела за учинъ Некшек была ест продана попек Пѣтрѣ и попек Цалпи. Таже попа Цалпи а вн ест продаа негов дел за учинъ половино wt дел Некшек Дѣмитрѣ лугофет, за хѣ аспри. И потом слѣга господства ми Фрѣнкѣл постелник, а вн ест покопила тае половино за учинъ wt дел Некшек wt на Дѣмитрѣ лугофет, за хѣ аспри. И дрѣго половино за учинъ wt дел Некшек, а Фрѣнкѣл вн покопи wt попа Пѣтрѣ, за хѣ аспри.

И пак да им ест Фрѣнколѣв постелник виноград wt грѣдини, понеже нестѣ продан къда ест продаа матер емѣ Бонка учинѣ Драгомиров, а винограда нестѣ продаа.

И продаа сѣт сѣю више речени людѣ сѣю учинъ wt по више писани wt наипрѣжде врѣме за нхном добро волю и със знане въсем братѣм и въсем мегнишом wt крѣстѣ мѣсто и wt прѣд господства ми и със адѣльмшарѣ, на име: Могош и Къзан wt Гѣлѣшци и Цалпи и Мареш и Крѣстѣян wt Бѣнеци и Станчюл и Ивн и Стонка wt Мѣнишци.

Сѣго ради, дадох и господства ми слѣгѣ господства ми Фрѣнкѣлѣв постелник такоже да им ест нѣ више речена учинъ къ шѣлѣс емѣ и синоен ем и еноком, прѣвѣночитом и ни wt когоже непокопѣнѣмо, поризмо господства ми.

Сеже [и] и сѣдѣтелю поставѣлѣм господства ми: жѣпан Хриза вел дворник и жѣпан Бладѣл вел лугофет и жѣпан Инаки вел вѣстѣар и жѣпан Михо вел спатар и Мѣшат столник и Бѣзѣнка комис [и] и Басѣлие вел пѣхарник и жѣпан Флидѣандри велики постелник. И исправник, жѣпан Бладѣл вел лугофет.

И шмѣза аз, Дѣмитрѣ, къ днево стол град зовемаго Бѣкѣрици, мѣсеца априлѣ гѣ дѣни, къ лѣт зрѣли.

† Іw Дѣви вѣвѣда, мѣлостѣю вожѣю господинѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Ștefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele lui Frîncul postelnic, fiul Voicăi a lui Badea Negrul și cu fiii lui, cîți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină în Mănicești, însă din partea bunicului său Badea al lui Negrul jumătate și din sat și din cîmp și din pădure și din apă și de peste tot hotarul cît se va alege, pentru că îi este veche și dreaptă ocină din moși strămoși. Și iar să-i fie slugii domniei mele lui Frîncul postelnic ocină în Mănicești, însă partea mătușii sale Neacșa, toată și din sat și din cîmp și din pădure și din apă și de peste tot hotarul cît se va alege. Pentru că acea parte de ocină a Neacșei a fost vîndută popii Pătru și popii Țalapi. Astfel popa Țalapi a vîndut partea lui de ocină, jumătate din partea Neacșei, lui Dumitru logofăt pentru 1000 aspri. Iar după aceea, sluga domniei mele Frîncul postelnic a cumpărat acea jumătate de ocină din partea Neacșei de la Dumitru logofăt, pentru 1000 aspri. Iar cealaltă jumătate de ocină din partea Neacșei, Frîncul a cumpărat-o de la popa Pătru, pentru 1400 aspri.

Și iar să fie lui Frîncul via de la grădini, pentru că n-a fost vîndută cînd a vîndut mama lui, Voica, ocina lui Dragomir, iar via n-a vîndut-o.

Și au vîndut acești mai sus-ziși oameni aceste ocine de mai sus-scrise, de mai înainte vreme, de a lor bunăvoie și cu știrea tuturor fraților și a tuturor megiașilor din jurul locului și dinaintea domniei mele și cu aldă-mășari, anume : Mogoș și Căzan din Găleşești și Țalapi și Mareș și Cirstiian din Bunești și Stanciul și Ion și Stoica din Mănicești.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea slugii domniei mele lui Frn-cul postelnic, ca să-i fie lui mai sus-zisa ocină de ohabă, lui și fiilor lui și nepoșilor și strănepoșilor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea : jupan Hriza mare vornic și jupan Vladul mare logofăt și jupan Ianachi mare vistier și jupan Miho mare spătar și Mușat stolnic și Buzinca comis și Vasilie mare paharnic și jupan Alixandri mare postelnic. Și ispravnic, jupan Vladul mare logofăt.

Și am scris eu, Dumitru, în minunata cetate de scaun numită București, luna aprilie 13 zile, în anul 7138 <1630>.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

<Pe verso, în rom. : > „Cărțile de moșia Măniceștilor, care au dat jupinul Tudor stolnicelul din Mănicești mănăstirii Argișului, ghenarie 20 zile, anul 7194 <1680>”.

Arh. St. Buc., Ep. Argeș, X/2.

Orig., perg. (31 × 45), pecete timbrată.

Cu o trad. din 1796 ; alte traduceri ibidem, mss. 168, f. 95 și 708, f. 316.

84

1630 (7138) aprilie 18, București.

Leon Tomșa voievod întărește lui Mihalcea al doilea vornic din Pătîrlage niște sălașe de țigani.

† Милостію божію, Іу Левн воєвода и господинъ вѣсон земан Уггровладхїнское, синъ великаго и прѣдобраго, покойнаго Іу Шефан воєвода. Даят господство ми сїе пожеланїе господство ми болѣринѣс господство ми Михалчев вторъ дворникѣс въ Пѣтрѣлацѣ и със синови си, елицемѣс Богъ припѣстит, іакоже да мѣс ест ѣ дѣше за цигани, вѣаче вѣс момци дробни и със матѣра им, Станка циганка и със синъ ен Татѣла, със ациганкам си Янасѣла и Дина и Некѣла и Бонка и Стана.

Понеже сїи више речени ацигани били сѣт за дѣдїнѣс свѣтомѣс манастир зовемомѣс Пинѣла, Храма рождество Богородице. Таже, къда ест била въ при днїе Ялѣандарѣс воєвода, сына покойнаго Іалѣаш воєвода, теченїе лѣтомъ хѣрѣла, ктиториѣн свѣтѣн манастири Пинѣла, на име Нѣгоѣ постѣланнѣс и Михан постѣланнѣс въ Гѣрата, они сѣт тѣгана пренїе със сѣлау манастириѣн Пинѣла, на име Брѣциѣн въ сѣдство

Бѣзъѣс> и пошеа ест предъ Александрѣ воевода, терѣ съпрѣше се за лицѣ ѡ диван и встала ест село Бръѣциѣи ѡт закон. Таже сѣи више речени кѡнтори, ѡни нѣст имала келтѡваніе със что къзавизахъ пренїа, анѣ ест продаа Нѣгоѣ постѣлиник и Милѣю постѣлиник ѡт Сѣрата сѣе ѣ дѣше за ацигани, еже сѣт више речене, болѣриновъ господства л.и Милѣалчевъ дворникѣа ѡт Пѣтрѣлацѣе, за ѣ жити готови, терѣ сѣт ѣзвадил дѣдїна монастыревъ, село Бръѣциѣи, да не се постѣетъ свѣта монастырѣи и да погинеетъ полѣна починешїимъ кѡнтори и село Бръѣциѣи да се кнѣсетѣсвашѣ понеже съпрѣше се на три господари и със встала ест село Бръѣциѣи ѡт закон. <И> продаваа Нѣгоѣ постѣлиник и Милѣю постѣлиник ѡт Сѣрата сѣе ѣ дѣше за ацигани више речене Милѣалчевъ дворникъ, ѡни за своелъ доброволю и със ѣзнанїа въскъ мѣгїашомъ ѡт школно мѣстомъ. И видѣхомъ господство ми и записъ ѡт рѣка Нѣгоѣѣ и ѡт рѣка Милѣюѣ за продаїе на рѣка Милѣалчевъ дворникъ със болѣри свѣдетѣлїи написани ѡ записъ, на име: Радѣла пѣхарникъ Фрижѣрѣнѣа и ѡт Пѣтрѣлацѣе, Юѡрга и ѡт Рѣтици, Конокъ Драгомирѣѣ и ѡт Зорѣци, Бадѣ.

<И> пакъ да ест болѣринѣѣ господство ми Милѣалчевъ дворникъ нѣкоѣ ацигани, на име Фѣра циганѣа и Барѣа и Кервасїе, сини Станѡѣ циганѣа. Понеже сѣи више речени ацигани, ѡни сѣтъ била за дѣдїно Станѣѣ, жена Конокѣѣ. Таже, къда ест била на сѣмрѣти Станѣѣ, ѡна сама, със нѣнна цизикъ встала нѣ ест мѣжѣ еи Конокъ ѡт селъ ѡт Рѣтици, със записъ ѡт сѣмрѣти еи, със великоѣ келтѡѣ и със мнози добри людїе свѣдетѣлїи написани ѡ записъ. И потомъ, Конокъ, ѡнъ продаваа ю ест сѣи ацигани еже сѣтъ више речени болѣринѣѣ господства ми Милѣалчевъ дворникъ, за хѣтѣ аспри готови. И видѣхъ господство ми и записъ ѡт рѣка Станѣѣ ѡт сѣмрѣти на сѣи више писани ацигани на рѣка Конокѣѣ, како ест више писъ, ѣкоже дахъ ѡ въспоминаетъ мѣжъ еи Конокъ и да нѣ възвигнѣти въскѣхъ сѣгрѣшенїемъ еи. И продаа ест Конокъ сѣи ацигани ѡни за неговъ доброволю и даваа нѣ ест въскѣхъ книгоѣ въ рѣка Милѣалчевѣѣ дворникъ.

Сѣго радї дадохъ сѣмъ господство ми болѣринѣѣ господства ми Милѣалчевъ дворникъ, ѣкоже да сѣтъ имѣ сѣи дѣше за ацигани више речене дѣдїно и въ шлѣѣ синовоѣ и вѣнкомъ и прѣвѣнѣчетомъ и не ѡт когождѡ непоколѣбни, поризмо господства ми.

Сѣже и свѣдетѣлїи поставлѣемъ господство ми: жѣпанъ Хриза вѣа дворникъ и жѣпанъ Владѣла вѣа лѡгѡфѣтъ и жѣпанъ Іѣнаки вѣа вѣстїаръ и жѣпанъ Милѣѡ вѣа спатаръ и жѣпанъ Мѣшатъ вѣа столникъ и жѣпанъ Бѣзвинка вѣа комисъ и жѣпанъ Баснѣѣѣ вѣа пѣхарникъ и жѣпанъ Александрѣ вѣа постѣлиникъ. И исправникъ, Владѣла вѣа лѡгѡфѣтъ.

И написахъ Лѣпѣдатъ лѡгѡфѣтъ въ настоѣ градѣ Бѣкѣрѣци, мѣсеца апрїлїѣ гѣ дѣни и ѡт Іѣдама до нинѣ течѣнїѣ лѣтомъ, даже до сѣга писанїѣ, въ лѣтъ хѣрѣанъ, а ѡтъ рождѣства Христоѣѣ, хѣхѣ.

† Іѡ Мѣѡнъ вѣѣкѣѣѣ, мнѣлѣстїю вѡжїю господнїнѣѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Ștefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele

Mihalcea al doilea vornic din Pătîrlage și cu fiii săi, cîți Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie șapte suflete de țigani, însă toți copiii mici și cu mama lor, Stanca țiganca și cu fiul ei Tatul, cu țiganca sa Anasiia și Dima și Necula și Voica și Stana.

Pentru că acești mai sus-ziși țigani au fost de dedină ai sfintei mănăstiri numită Pinul, hramul nașterea născătoarei de Dumnezeu. Astfel, cînd a fost în zilele lui Alexandru voievod, fiul răposatului Iliiaș voievod, cursul anilor 7137, iar ctitorii sfintei mănăstiri Pinul, anume Neagoe postelnic și Mihai postelnic din Sărata, ei au tras pîră cu satul mănăstirii Pinul, anume Brăeștii, din județul Buzău și au venit înaintea lui Alexandru voievod de s-au pîrit de față în divan și a rămas satul Brăeștii de lege. Astfel acești mai sus-ziși ctitori ei n-au avut de cheltuială, cu ce să ridice pîra, ci a vîndut Neagoe postelnic și Mihai postelnic din Sărata aceste șapte suflete de țigani, care sînt mai sus-zise, boierului domniei mele Mihalcea vornicul din Pătîrlage, pentru 100 galbeni gata, de au scos dedina mănăstirii, satul Brăeștii, să nu se lipsească sfînta mănăstire și să cadă pomana răposaiților ctitori și satul Brăeștii să se cnezească, pentru că s-au pîrit la trei domni și tot a rămas satul Brăeștii de lege.

Și au vîndut Neagoe postelnic și Mihai postelnic din Sărata aceste șapte suflete de țigani mai sus-zise lui Mihalcea vornic, ei de a lor bunăvoie și cu știrea tuturor megiașilor din jurul locului. Și am văzut domnia mea și zăpis de la mîna lui Neagoe și de la mîna lui Mihai, de vînzare, la mîna lui Mihalcea vornic, cu boieri martori scriși în zăpis, anume : Radul paharnic Frijureanul și din Pătîrlage, Iorga și din Rătești, Voico al lui Dragomir și din Zorești, Badea.

<Și> iar să fie boierului domniei mele Mihalcea vornic niște țigani anume Fiera țiganul și Barbul și Chervasie, fiii lui Stan țiganul. Pentru că acești mai sus-ziși țigani, ei au fost de moștenire ai Stanei, soția lui Voico. Astfel, cînd a fost la moartea Stanei ea însăși cu limba ei i-a lăsat soțului ei Voico din sat din Rătești, cu zăpis de la moartea ei, cu mare blestem și cu mulți oameni buni martori scriși în zăpis. Iar apoi, Voico i-a vîndut pe acești țigani care sînt mai sus-scriși boierului domniei mele Mihalcea vornic, pentru 12 000 de aspri gata. Și am văzut domnia mea și zăpis de la mîna Stanei, de la moarte, pe acești mai sus-scriși țigani, la mîna lui Voico, cum este mai sus-scriș, ca să o pomenească soțul ei Voico și să-i ridice toate păcatele ei. Și a vîndut Voico acești țigani de a lui bunăvoie și a dat toate cărțile la mîna lui Mihalcea vornic.

Pentru aceasta am dat și domnia mea boierului domniei mele Mihalcea vornic, ca să-i fie aceste suflete de țigani mai sus-zise dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea : jupan Hriza mare vornic și jupan Vladul mare logofăt și jupan Ianachi mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Mușat mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vasilie mare paharnic și jupan Alexandri mare postelnic. Și ispravnic, Vladul mare logofăt.

Și a scris Lepădat logofăt în cetatea de scaun București, luna aprilie 13 zile și de la Adam pînă acum cursul anilor, pînă la această scriere, în anul 7138, iar de la nașterea lui Hristos, 1630.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., MDLXVII/20.

Orig., hirtie (36 × 25,5), pecete timbrată, căzută.

85

1630 (7138) aprilie 18.

Drăgan vinde Popii Ciochină din Pleșoi ocină la Cîrlogani.

† Scris-am eu Drăgan, feciorul Manii din Cîrlogani, acesta al meu zapis la mîna popii lu' Ciochină din Pleșoi, cum să știe că i-aam vîndut partea mea de ocină din Cîrlogani, însă dintr-o fone, a patra parte de preste tot hotarul și din cîmp și din pădure și din săliștie și din dealul viilor, oricît să va alégie de preste tot hotarul.

Și o aam vîndut de a mea bunăvoie, drept 1200 de bani gata și cu știrea tuturor părtașilor miei, ca să-i fie popii lu Ciochină moșie neîn-torsă și lui și feciorilor lui.

Și mărturii au fost oameni buni, anume : popa Lupul din Pădureți, din Pleșoi, Pantazi i Sima i Barbul și Ivan și Vișan ot Cînești.

Иисъ Тѣдоръ ѡвгѡвѣтъ ѡт Пѣдрѣцѣ¹, мѣсеца апрѣлѣ иѣ дѣни, летъ 7138.

Eu Drăgan

<Pe verso :> Această moșie o vîndut Pleșoianii Morinăglavilor diiaconului, la noembrie 24 dni, leat 7216 <1707>.

Bibl. Acad., CCCLXXI/187.

Orig., hirtie (29,5 × 20), patru peceti aplicate.

¹ Tudor logofăt din Pădureți...

1630 (7138) aprilie 18, București.

Leon Tomșa voievod întărește lui Mogoș vătaf vie și ocină la Jugureni.

† Милостію божію, Іу Лиши воєвода и господинъ вѣсоє земає ЪггровлаХітескон, синъ великаго и прѣдобраго и поконнаго Іу Шефан воєвода. Дават господство ми сїе покѣленіе господства ми слѣг господства ми Могош вѣтаХѣла, икоже да мѣ ест учинѣ оу Жъгорани, але wt дѣл Бладулаше Чюуроюл дѣк погоане за винограду 8 дѣла Жъгоранилаше, понижъ ест покѣпна Могош вѣтаХѣла wt над Бладѣ Чюуроюл wt Жъгорани, за хѣс аспри готови и сѣс запис за проданіе на рѣка Могош вѣтаХ. И продал wn за своимъ доброволю, без <ни>¹една силвстїе.

И пак покѣпна Могош вѣтаХѣла една чедерѣте за цѣлннъ, пакн wt над Бладула, за рѣк аспри готови. И продал wn за своимъ доброволю, без <ни>¹една силвстїе, сѣс ѡзнанїа вѣскм мегїашом и сѣс запис за проданіе на рѣк Могош вѣтаХѣла.

И пак покѣпна Могош вѣтаХ едно погон за винограду и сѣс полввин за сеженъ за учинѣ 8 Жъгорани, wt Хот.р до Хот.р, wt млакъ даже до врѣХ Камени, wt пол и wt шѣмѣ али wt дѣл . . . . .², понеже ест покѣпна Могош вѣтаХѣла wt над Станчул Которчѣ wt Жъгорани, за ѣн аспри готови. Таже wt на сїю погон вие ишижъ едно чедерѣте за цѣлннъ w ест вѣзимал Могош вѣтаХѣла wt над Станчул Которчѣ wt Жъгорани, за рѣк. И продал Станчул сїе учини, wn за своимъ доброволю без <ни>¹едно силвстїе, сѣс ѡзнанїа вѣскм мегїашом и сѣс запис за проданіе на рѣк Могош вѣтаХѣла и сѣс мнози свѣдители, на име: Іуш Бѣка wt Жъгорани и братом си Нокак и Бладѣла Позманкѣ шѣ Крѣчюш шѣ Гимедрю и Станчул столник и Спиридон лвогфет.

И пак покѣпна Могош вѣтаХѣла едно погон за винограду 8 Жъгорани и сѣс една чедерѣте и сѣс полввин за сеженъ за учинѣ, wt пол и wt шѣмѣ и wt вод и wt по вѣс Хот.роюл, вѣаче wt млакъ даже до врѣХ Камени wt над Ѡпрѣ и Станчул wt Жъгорани, за ѣн аспри готови. И продал Ѡпрѣ и Станчул сїе погон за винограду и сѣс полввин за сеженъ за учинѣ wни за своимъ добро волю сѣс ѡзнанїа вѣскм братїал си и а мегїашом и сѣс запис за проданіе на рѣко Могош вѣтаХ и сѣс мнози свѣдители, на име: Нокак wt Жъгорани и Лѣпѣла ювѣлаш и Данчул лвогфет wt Пърѣцини и Спиридон лвогфет.

И пак покѣпна Могош вѣтаХ wt над Бладула Чюуроюл wt Жъгорани дѣк погоане за винограду и сѣс едно сеженъ за учинѣ, wt а млакъ даже до врѣХ Камени. И продал Бладула сїю погоане и сѣс учинѣ иже ест вишѣ пис, за своимъ доброволю, без ни една силвстїе, за хѣт.

И пак покѣпна Могош вѣтаХ wt над Гимедрю wt Жъгорани едно погон за винограду и сѣс полввин за сеженъ за учинѣ, wt млакъ даже до врѣХ <Ка-

¹ Omis.

² Text ilizibil.

мени¹ вт над Гимедрю, за ѿ аспри готови. И продал Гимедрю ви за своим доброволю, без славстїе, със ѳзнанїа въсѣм мегїашом и със запис за проданїе на рѣк Могош вѣтаѣ и със мнози свѣдителие, на име: Спиридон лугофет и вт Жъгорани, Новак и вт Прочкѣ, Драгѣл и вт Пъръгани, Данчул лугофет и вт Мъници, Хризан постелинк и Никѣла постелинк и Гава шѣтрарюл и вт Рѣда, Кисар пѣхарник.

И пак покѣпна Могош вѣтаѣл вт над Бладул Позмънкъ вт Жъгорани полшени за погон цѣланиъ вт глав винограду тере сътворна кѣкїеъ по сїе полшени за погон цѣланиъ, за ѿ аспри готови. И продал Бладул Позмънкъ² сїю полшени за погон цѣланиъ ви за своим доброволю и със запис за проданїе на рѣк Могош вѣтаѣ и със мнози свѣдителие, на име: вт Жъгорани, Іоан Бѣка и брат си Новак и Станчул Которчѣ и Симедрю и Бладул и Станчул столник и Спиридон лугофет.

И пак покѣпна Могош вѣтаѣ вт над Манѣ, синъ Стан вт Жъгорани, едно погон за винограду, але вт ѳжа Гигън и със полшени за сежинъ за учинъ, вт Хотар до Хотар, вт маакъ даже до вѣрѣл Камена, вт пол и вт шѣм и вт над Манѣ, за хѣс. И продал Манѣ ви за своим доброволю, със ѳзнанїа въсѣм братїам си и а мегїашом вт гор из дол и вт крѣст мѣсто и със запис за проданїе на рѣк Могош вѣтаѣ и със мнози свѣдителие, на име: вт Фрижѣрѣин, Радѣл пѣхарник и вт Рѣтици, Тѣдор лугофет и вт Глѣник, Михѣю юзеша и Крѣчюи [кѣларашѣл вт Бѣлѣни и Новак и Шефѣл и Герге и вт Жъгорани, Тѣдоран и Стънмир лугофет. И пак покѣпна Могош вѣтаѣ вт над попа Стонка вт Финцеци и вт над синъ его Негонцѣ едно погон и полшени за винограду и със едно сежино за учинѣ, вт пол и вт шѣм и вт вод и вт по къс Хотаром и вт седалищїи селавѣ, але вт Камена до маакъ, вт Хотар до Хотар, вт над попа Стонка и вт над синъ его Негонцѣ, за ѿ аспри готови. И продал попа Стонка и синъ его Негонцѣ сїю погон и полшени за винограду и със сїю сежинъ за учинѣ, ви за своим доброволю, без ни една славстїе, със ѳзнанїе въсѣм братїам си и а мегїашом вт гор из дол и вт крѣст мѣстом и вт прѣд господства ми. И видѣхом господство ми и записѣв за проданїе на рѣк Могош вѣтаѣ и със мнози свѣдителие, на име: игѣменѣл Герасим [вт над свѣта монастыре Крѣнѣл и попа Младан и Крѣстѣ вѣв вѣл сѣвжер и Спиридон лугофет и Нистор лугофет и Станчул столник.

Сего ради дадохом господство ми Могош вѣтаѣ и със сини его, елице мѣ Богъ припѣстит, такоже да сѣт емѣ учинѣ дѣдинѣ и вѣ шѣле им и синови им и вѣнком си и прѣвѣнчетом им и не <вт>² кожеждо непоколѣбено, по врїзано господства ми.

Сеже свѣдителии поставѣем господство ми: жѣпан Хризѣ вѣл дворник и жѣпан Бладул вѣл лугофет и жѣпан Инаки вѣл вѣстїар и жѣпан Михѣ вѣл спатар и жѣпан Мѣшат вѣл столник и жѣпан Бѣзника вѣл комис и жѣпан Баслаїе вѣл пѣхарник и жѣпан Ялѣандри вѣл постелинк. И исправник, Бладул вѣл лугофет.

¹ Text ilizibil și rupt.

² Omis.

И написах аз, Манолое граматик, въ настоа градѹ Бѣскрици, мѣсеца априлѣ
Нѹ дѣне и шт Ядѣма до нинѣ текѣщѣго лѣтомъ хѣрѣи, и шт рождѣства Христова,
въ лѣтѣ хѣрѣи.

† Іу Дѣвнъ воєвода, милостію божію, господинъ.

Иу Дѣвнъ воєвода <м. р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Lion voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului și răposatului Io Ștefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Mogoș vătahul și cu fiii săi, ciți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină la Jăgorani, însă din partea lui Vladul Cioroiul două pogoane de vie în dealul Jăgoranilor, pentru că a cumpărat Mogoș vătahul de la Vladul Cioroiul din Jăgorani, pentru 1200 aspri gata și cu zapis de vânzare la mâna lui Mogoș vătah. Și a vîndut el de a lui bunăvoie, fără nici o silă.

Și iar a cumpărat Mogoș vătahul o cedvirtă de țelină, iarăși de la Vladul, pentru 120 aspri gata. Și a vîndut el de a lui bunăvoie, fără nici o silă, cu știrea tuturor megiașilor și cu zapis de vânzare la mâna lui Mogoș vătahul.

Și iar a cumpărat Mogoș vătah un pogon de vie și cu jumătate de stîngen de ocină în Jăgorani, din hotar în hotar, din mlacă pînă în vîrfurile Pietrii, din cîmp și din pădure, însă din partea . . . .¹, pentru că a cumpărat Mogoș vătahul de la Stanciul Cotorcea din Jăgorani, pentru 450 aspri gata. Astfel, la acest pogon mai fiind încă o cedvirte de țelină, a luat-o Mogoș vătahul de la Stanciul Cotorcea din Jăgorani, pentru 120. Și a vîndut Stanciul aceste ocine, el de a lui bunăvoie, fără nici o silă, cu știrea tuturor megiașilor și cu zapis de vânzare la mâna lui Mogoș vătahul și cu mulți martori, anume : Ion Bica din Jăgorani și fratele său Novac și Vladul Pozmîncă și Crăciun și Simedriu și Stanciul stolnic și Spiridon logofăt.

Și iar a cumpărat Mogoș vătahul un pogon de vie la Jăgorani și cu o cedvirtă și cu jumătate de stîngen de ocină din cîmp și din pădure și din apă și de peste tot hotarul, însă din mlacă pînă în vîrfurile Pietrii, de la Oprea și Stanciul din Jăgorani, pentru 450 aspri gata. Și au vîndut Oprea și Stanciul acest pogon de vie și cu jumătate de stîngen de ocină ei de a lor bunăvoie, cu știrea tuturor fraților lor și a megiașilor și cu zapis de vânzare la mâna lui Mogoș vătah și cu mulți martori, anume : Novac din Jăgorani și Lupul iuzbașa și Danciul logofăt din Pîrîiani și Spiridon logofăt.

Și iar a cumpărat Mogoș vătah de la Vladul Cioroiul din Jăgorani două pogoane de vie și cu un stîngen de ocină de la mlacă pînă în vîrfurile Pietrii. Și a vîndut Vladul aceste pogoane și cu ocina, care s-au scris mai sus, de a lui bunăvoie, fără nici o silă, pentru 1300.

Și iar a cumpărat Mogoș vătah de la Simedriu din Jăgorani un pogon de vie și cu jumătate de stîngen de ocină, din mlacă pînă în vîrfurile Pietrii, de

¹ Text ilizibil

la Simedriu, pentru 700 aspri gata. Și a vîndut Simedriu de a lui bunăvoie, fără nici o silă, cu știrea tuturor megiașilor și cu zapis de vînzare la mina lui Mogoș vătah și cu mulți martori, anume : Spiridon logofăt și din Jăgorani, Novac și din Prociă, Dragul și din Pirîiani, Danciul logofăt și din Mănești, Hrizan postelnic și Necula postelnic și Sava șătrariul și din Ruda, Chisar paharnic.

Și iar a cumpărat Mogoș vătahul de la Vladul Pozmîncă din Jăgorani jumătate de pogon de țelină din capul viei, de a făcut case pe această jumătate de pogon de țelină, pentru 300 aspri gata. Și a vîndut Vladul Pozmîncă această jumătate de pogon de țelină de a lui bunăvoie și cu zapis de vînzare la mina lui Mogoș vătah și cu mulți martori, anume : din Jăgorani, Ion Bica și fratele său Novac și Stanciul Cotorcea și Simedriu și Vladul și Stanciul stolnic și Spiridon logofăt.

Și iar a cumpărat Mogoș vătah de la Manea, fiul lui Stan din Jăgorani, un pogon de vie, însă din funia Ghigăi și cu jumătate de stîngen de ocină, din hotar pînă în hotar, din mlacă pînă în virful Pietrii, din cîmp și din pădure și de la Manea, pentru 1200. Și a vîndut Manea de a lui bunăvoie, cu știrea tuturor fraților săi și a megiașilor din sus, din jos și din jurul locului și cu zapis de vînzare la mina lui Mogoș vătah și cu mulți martori, anume : din Frejurenii, Radul paharnic și din Rătești, Tudor logofăt și din Slănic, Mihai iuzbașa și Crăciun călărașul din Văleni și Novac și Șteful și Gherghe și din Jăgorani, Tudoran și Stănimir logofăt.

Și iar a cumpărat Mogoș vătah de la popa Stoica din Fînțești și de la fiul lui, Negoită, un pogon și jumătate de vie și cu un stîngen de ocină, din cîmp și din pădure și din apă și de peste tot hotarul și din vatra satului, însă din Piatră pînă în mlacă, din hotar pînă în hotar, de la popa Stoica și de la fiul lui, Negoită, pentru 1800 aspri gata. Și a vîndut popa Stoica și fiul lui Negoită, acest pogon și jumătate de vie și cu acest stîngen de ocină, ei de a lor bunăvoie, fără nici o silă, cu știrea tuturor fraților săi și a megiașilor din sus, din jos și din jurul locului și dinaintea domniei mele. Și am văzut domnia mea și zapise de vînzare la mina lui Mogoș vătah și cu mulți martori, anume : egumenul Gherasim de la sfînta mănăstire Cîrnul și popa Mladin și Cîrstea fost mare slujer și Spiridon logofăt și Nistor logofăt și Stanciul stolnic.

Pentru aceasta am dat domnia mea lui Mogoș vătah și cu fiii lui, cîți Dumnezeu îi va lăsa, ca să le fie ocină dedină și de ohabă lor și fiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori punem domnia mea : jupan Hrizea mare vornic și jupan Vladul mare logofăt și jupan Ianachi mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Mușat mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vasilie mare paharnic și jupan Alexandri mare postelnic. Și ispravnic, Vladul mare logofăt.

Și am scris eu, Manole gramatic, în cetatea de scaun București, luna aprilie 18 zile și de la Adam pînă acum ani curgători 7138 și de la nașterea lui Hristos, în anul 1630.

† Io Lion voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.
Io Leon voievod <m.p.>

Arh. St. Iași, CDLI/11.

Orig., perg. (58 × 58), pecete timbrată.

O trad. din 1773 la Arh. St. Buc., A.N., CIX/5 : alte două copii din 1907, ibidem.

EDIȚII. Slav și Trad. Ghibănescu, *Surete*, V. 139—145. Trad., același, *Documente*, 1.

87

1630 (7138) aprilie 23, București.

Călin postelnic vinde lui Iane negustor vie, livezi și locuri de arătură în Sătēni.

† Adecă eu Calin postelnic din Sătēni scris-am acesta al meu zapis, să fie de mare credință la mîna jupînului Iane neguțătorul, ca să știe că am fost cumpărat o vie în Dealul Sătēnilor, cu livezi și cu pomet și cu o delniță în sat, cu loc de arătură în cîmp, de la Gherghe al Bunei și de la Mihaiu șoimariul din Sătēni, în zilele Radului voevod, feciorul Mihnii voevod, în domnia dîntîiu.

Iar după acēia, cînd au fost acum, în zilele domnului nostru Io Leon voevod, feciorul răposatului Ștefan voevod, iar eu Calin postelnicul și cu feciorii miei, Costea și Iorga, ajuns-am vrēme de nevoe și de lipsă și am căzut în datorie. Deci am vîndut via din Dealul Sătēnilor cu locul și cu pivnița de pîiatră și cu livezi și cu pomet și cu locuri de arătură în cîmp cît să vor alege, jupînului Iane neguțătorul, drept 170 de galbeni ¹ gata. Și am vîndut de a mea bunăvoe, fără de nici o silă și cu știrea tuturor vecinilor miei de pe împrejur și din sus și din jos, ca să-i fie jupînului Iane neguțătorul moșie, lui și coconilor.

Și cînd am vîndut întreat-am pre toți oamenii și vecinii ce au fost lîngă via mea. Deci nimenea nu s-au aflat ca să cumpere, fără numai jupîn Iane neguțătorul; și am vîndut cu știrea tuturor. Și au fost la tocmeala noastră mulți oameni buni mărturii, anume : jupan Ghinea neguțătorul și Ianoș Sîrbul și Dușca neguțătorul și Miho neguțătorul și Cara-Iane.

---

¹ Cifra pare neverosimilă; este mult prea mare.

Aceasta am scris și mărturisesc, ca să știe și să crează. Și i-am dat și cărțile ce am avut de moșie. Într-alt chip să nu fie.

Și am scris eu, Lepădat logofătul, la București, în luna lui aprilie în 23 dni, în zioa sfântului Gheorghii, leat 7138 <1630>.

† Acest izvod de zăpis l-am prefăcut și l-am scris eu, Lupp dascăl slovenesc, după alt zăpis ce iaste scris rumânește, numai acela fiind foarte șters la slove și neputându-se lésne a să ceti l-am prefăcut pre această coală de hîrtie, puind mare nevoință pînă am nemerit cuvintele. Și cum au fost scris întru acela ștersu așa am scris și eu întru acest izvod. Și pentru ca să să încredințeze oricarele cine va ceti cum că după acel zăpis am scris, să caute întru acela ștersul, că va vedea că sînt 6 peceți ale mărturiilor celor ce au fost la vînzarea aceștii vii și iscăliți cu numele lor, numai eu am scris aici un izvod, ca să să poată ceti, neavînd acest izvod nici peceți, nici iscălituri.

Și pentru credința am pus numai iscălitura mea, leat 7251.

Az Lupp dascăl slovenesc izpisah.

Arhiepiscopia romano-catolică, București, I, 2.
Copie; alte două copii din secol. al XIX-lea, ibidem.

88

1630 (7138) aprilie 24.

Mai mulți megiași din Comanca se vînd rumâni lui Necula vistier.

† Adecă eu Stroe cu fiiu mii Neagoe și eu Stanciul, frate lu Stroe, cu fiiu mieu Ivan și eu Iane cu fecior, Stoica și eu Iva, fratele lu Iane cu fecior, Duma, de în sat de în Comanca, scriem și mărturisim cu acest zăpis al nostru ca să știe că noi toți am fostu megiași cu toate moșiile noastre încă mai denainte vréme. Iar după acéia, cînd au fost acuma, în zileli domnu nostru creștin, Lion voevodu, sinû Ștefan voevodu, iar noi sînguri, de bună-voia noastră, fără dă nici o silă, venit-am la jupînul Nicula vistiar de ne-am vîndut toți rumâni, cu toți feciorii noștri și cu toate moșiile noastre, ca să-i fim rumâni în vecii.

Însă să se știi cini cîți bani : am luoat eu Stroe cu fiiu mieu Neagoe, am luoat 1600 de bani și eu Stanciul, frate lu Stroe, cu fiiu mieu Iovan,¹ am luoat 1600 de bani și eu Iane cu fiiu mieu Stoica am luoat 1600 de bani

¹ Așa în text; mai sus: Ivan.

gata, și eu Iova¹, frate lu Iane, cu fiu mieu Duma am luoat 1600 aspri.
Și am luoat toți banii deplin de în mîna jupînului . . . . .²

Și mărturie : jupan Hriza vel vornic i jupan Vladul vel logofet
i jupan Papa biv vel logofet i jupan Ivașco vornic i jupan Mușat stolnic i
jupan Gligorie comis i jupan Mitrea pitar i jupan Dumitru vistiiar i jupan
Iane vistiiar i jupan Bunea logofet.

И написах аз, Герге логωφет³, мѣсеца априлѣ кѣ дѣни, въ лѣтѣ хрѣан.

Hriza vel dvornic

Vladul vel logofet

Papa biv vel logofet

Ivașco dvornic

Μιχος σπαταρης⁴

Mușat vel stolnic

Costandin vtori postelnic

Κοσταντηνος παχαρνηκος⁵

Gligorie comis

Mitre pitar

Mateiu aga

Vasile Paindur aga

Eu Radu postelnic Năsturel

Σιμας λογοφетης⁶

Danciul logofet ot Uscași⁷

Bibl. Acad., CLXXXIII/105.

Orig., hîrtie (29,5 × 21).

1630 (7138) aprilie 24.

*Vruțul din Scărișoara și alții se vînd rumâni lui Necula vis-
tier.*

Adică eu Vruțul cu fiul mieu Stoica i Stan și cu alalți feciori, ciț-im
va hărăzi Dumnezeu, însă sîntem din sat de Scărișoara, scrim și mărturi-

¹ Așa în text ; mai sus : Iva.

² Loc alb.

³ ...Gherghe logofăt...

⁴ Miho spătar.

⁵ Costantin paharnic.

⁶ Sima logofăt.

⁷ Toate semnăturile sînt autografe.

sim cu acest zapis al nostru ca să se știe că ne-am vîndut rumâni jupînului Niculii vistieru. Pentru că noi am fost megiași cu toată moșia noastră, însă mai dinnainte vreme. Iar dupe aceia cînd au fost acum, în zilele domn nostru Io Lion voevod, sinū pocoinago Ștefan voivod, iar eu și cu feciorii miei singuri am venit, de bunăvoia noastră, la jupînul Nicula vistieru de ne-am vîndut rumâni cu toți feciorii noștri și cu toată moșia noastră, cită se va afla, drept 1600 de bani gata. Și am luat toți banii deplin din mîna jupînului.

Și mărturii : jupan Hrizea vel vornic, jupan Vladul vel logofăt i jupan Papa biv vel logofăt i jupan Ivașco vornic i jupan Grigorie comis i jupan Mușat vel stolnic i jupan Mitrea biv vel postelnic i jupan Dumitru vel¹ vistier i jupan Iane vistieru i jupan Bunea logofăt.

Scris-am Gherghe logofătu, luna aprilie 24 zile, anul 7138 <1630>.

Hriza vel dvornic

Vlad vel logofăt

Papa biv vel logofăt

Ivașco dvornic

Mușat vel stolnic

Costandin paharnic

Miho spatar

Costandin vtori postelnic

Mitrea postelnic

Grigorie comis

Matei agă

Eu Radu postelnic Năsturel

Sima vel¹ logofăt

Danciu logofătu ot Uscăți

Arh. St. Buc., Condica m-rii Țigănești, nr. 327, f. 8.

Copie.

1630 (7138) aprilie 24.

Răvaș de jurători ai lui Radu postelnic din Fărcaș și ai lui Stan postelnic din Greci pentru niște rumâni <din Bărcănești>.

† Zdă boiarii ai Radului postelnic de Fărcaș și ai lui Stan postelnic de Greci : ot Bălănești, Negre, ot Mihăești, Stan, ot Puturoasa, Staico,

¹ În loc de : vtori.

ot Prisaca, Barbul, ca să caute și să adevăreze pântru niști rumâni ce au avut pîră și mîncătură, Radul postelnic de Fărcaș i Stan postelnic de Greci, ai cui au fost de moșii și unde i-au apucat legătura lui Mihai voivod. Dîci, cum vor adevăra acești boiarii cu ale lor suflete, așa să-i tocmească. Și zioa la sveti Petră. Iar cari nu va putea strîngi boiari la zî, să fii rămas de lége.

Ispravnic Stan portar.

Инако да нѣст, по рич господства ми.

И исправник, сам рич господства ми.

Пис априлѣ кѣ, въ лѣт хѣрли.

† Іу Левн кннєвда, мнлостію божію господинѣ.

Bibl. Acad., MDLVI/16.

Orig., hirtie (16 × 15), pecete.

91

1630 (7138) aprilie 25, București.

Jupîneasa Neaga din Pătîrlage vinde lui Dumitru Dudescu ocina sa din Cîrstieneștii de pe Colentina.

† Adecă eu, jupîneasa Neaga, fata a lu Pătru postelnic de Pătîrlage, jupîneasa Udrei, feciorul Danciului Doiceascu, scris-am acesta al meu zăpis, să fie de mare credință la mîna jupînului Dumitru Dudescul al doile vistier, ca să se știe cum i-am vîndut toată partea de ocină de în Cîrstieneștii de pre Colîntina, care ocină au fost de la părinții miei, de în cîmpu și de în pădure și de în apă și de în vad de moară și cu doi rumâni, anume Dan cu feciorii-și și Voinea¹ cu feciorii-și și cu alți rumâni ce se vor mai afla pre partea mea și den siliștea satului și de preste tot hotarul cît se va alége.

Pentru că o am vîndut această ocină cu rumâni ce scrie mai sus jupînului Dumitru vistier, drept 80 de galbeni gata. Și o am vîndut de a mea bunăvoe, fără nici o silă, cu știrea tuturor rudelor méle și a boiarilor de pre înprejurul locului, ca să-i fie lui de moșie și coconilor în vecie.

Și au fost la tocmeala noastră mulți boiari mărturie, anume: jupan Ianiu vel portar i Radul Doicescul i Danciul ot Ușcați i Miloș logofet, nepot Danciului cliucer Doicescul i Tudor stolnic i Răzvan dvornic i

¹ Corectat în „Voico”.

Stanciul logofet i ot Boleasca, Radul postelnic i Dumitru logofet. Aceasta mărturisescu să se știe și să se crează.

И написанъ азъ, Деспѣдатъ Логофетъ¹ ѿ Бѣскѣрѣцѣ, мѣсеца апрѣлѣ Кѣ дѣни, въ лѣтъ х^рста^н.

Ἰωαννης μαρτυρο τα ανοθεν²

Eu Calotă armaș

Radul logofet

Staico dvornic

Eu Radu postelnic, mărturie

Bunea Vilcul logofet

Eu Prăda vornicu mărturisescu

Eu Oprea vornicul

Eu Neagoi peharnic mărturie

Eu Radul Doicescul

Stroe Fira logofăt

Miloș logofet

Paraschiva treti logofet

Șerban vtori logofet³

Arh. St. Buc., M-rea Cotroceni, XC/9.

Orig., hrtie (30,5 × 22), patru peceti aplicate.

Cu o copie ibidem, ms. 692, f. 43.

92

1630 (7138) aprilie 27.

Socol peharnic recunoaște că a primit bani de la Hriza mare vornic pentru o ocină în Gemenile, fiind acesta mai volnic să cum-pere.

† Eu Socol peharnic s<cris->⁴-a<m>⁴ acesta al meu zapis, ca să fie la mîna cînstitului, mai marelui nostru jupan Hreza vel vornic, cum să știe că am fost cumpărat eu Socol peharnic partea Prédei postelnic, feciorul Pîrvului de Lazure, cîtu au fost parte lui în sat în Gemenile, despre frații lui, a patra parté și cu trei rumâni, pre numé Voico Glăva șe Coman șe Cîrstea șe cu feciorii lor, cum scrie șe în zapiselé Predéi postelnic, caré mi-eu făcut mie de la mîna lui cîndu mi-eu vîndut.

Iară după aceia, cîndu au fost acum, iar dumnelui vornicul Hreza mi-eu dat banii cît amu dat iu Socol peharnic în mîna Predéi pre această parté,

¹ ... Lepădat logofăt. ...

² Ioan mărturisesc cele de mai sus.

³ Toate semnăturile sint autografe.

⁴ Loc rupt.

cum scrii mai sus. Însă banii să să știi șasezice șe optu de galbini. Șe amu dat șe zapiselé amîndoă la mîna dumnelui vornicului cari am avut eu de la mîna Predei postelnic de cumpărătoré, pintru că au fost dumnilui mai volnic a cumpăra.

Acesta am scris. Pis méșeța aprilie 27, vă let 7138 <1630>.

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XVI/17.

Orig., hirtie (30 × 21,5), pecete aplicată.

O copie ibidem, ms. 256, f. 566.

EDIȚII. Hașdeu, *Arh. isl.*, I, 32.

93

1630 (7138) aprilie 28, București.

Leon Tomșa voievod întărește lui Vucina căpitan un sălaş de țigani.

† Милостією божією, Іу Левин коєвода н господинѣ въсон землѣ Уггровъ владѣтинскоє, синѣ великаго н прѣдобраго, покойнаго Іу Цефан коєвода. Дават господство ми сѣю пѣвлениѣ господство ми, вѣриомѣ слѣгѣ господство ми Бѣчиникъ капитан за сръби н със синовн елциемѣ Богѣ припѣстит, такоже да мѣ ест единъ ациган, на нмѣ Дръгѣцѣ н със циганка его, Стана, дѣщира Кръчюновъ циганѣ.

Понеже сѣа ациганѣ, Стана, она ест бнл волѣринѣ господство ми Митреѣ, еже бик вел питар. И потом, Кръчюнъ циганѣ, онъ вѣстанет, терѣ ест покѣпнл дръга циганѣ, дѣщера Никитеѣ, терѣ ш ест дал Митреѣ питарюл, радѣ дѣщера его, Стана, да ест циганѣ радѣ циганѣ. И встал ест бнти Стана циганѣ над разлога господска.

И потом, къда ест бнл съда, въ дѣнѣ господства ми, въ дѣнѣ шт свѣти Георгіѣ, къда съм бнл господства ми на трапѣз със владѣка Макаріѣ шт Тръново, екзарѣл н със штъцѣ нашнмъ кѣр владѣка Григоріѣ архѣмитрополнтъ Блѣшкоє Землѣ н със вѣснѣ волѣрѣнъ велици н мали н много двор, а господство ми сам, шт волѣ господство ми, съм дал н помилеѣл по вѣрниго слѣгѣ господства ми Бѣчина къпитан със того члѣд за ацигани, Дръгѣцѣ н със ациганка его, Стана, еже сѣт више писани, радѣ права н вѣрна слѣжеѣ что ест послѣжна господства ми, такоже да бѣдетъ дѣдѣнѣ емѣ н синовомъ н вишкомъ н прѣвнѣчетомъ н не шт кожеже непоколѣвению, порнзмо господство ми.

Ещеже н заклинаниѣ поставнтъ господство ми: по шшестѣію господство ми, кого изберетъ господѣ Богѣ бнти господаръ Землѣ Блѣшкоє или шт сръдичнаго плода господство ми или шт сѣродникъ нашн или, по грѣсѣлъ нашѣ, или шт ниюплѣмникъ, да аще почтѣтъ н поновнтъ н зкрѣпитъ сѣе книгъ господство ми, того гос-

подъ Богъ да га почтет и да съхранит въ господствѣ его, а въ бѣдѣхъ вѣщеѣ дѣша его. И ащелиже не почтет и не поновит и не скрѣпит сѣ книгъ господства ми, анѣ поперет и развалит и исхаент сѣю милованію господство ми, того да ест проклет и анаѣема и аѣѣресан ѡт тѣхъ штъци еже въ Некии и да имат частію със Ісда и със Пріе.

Сеже збо и свидѣтелѣ поставлѣемъ господство ми: жѣпан Хриза вел дворник и жѣпан Бладула вел логофет и жѣпан Инаки вел вистѣтар и жѣпан Мило вел спатар и жѣпан Мѣшат вел столник и жѣпа Бѣзника вел комис и жѣпан Плѣдандри вел постѣлник. Исправник, Бладула вел логофет.

И пис аз, Лепѣдат логофет, въ граду Бѣскреци, мѣсеца апрѣлѣ кѣ дни и ѡт Идамаже до нинѣ въ сего писаніе текѣщаго лѣтомъ, въ лѣт хѣран, а ѡт рождѣства Христова, хѣл.

† Іу Левн кивекѡда, милостію божію господинѣ.

Іу Левн конеода <м. р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Ștefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele credincioasei slugi a domniei mele Vucina căpitan de sirbi și cu fiii, cîți Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie un țigan anume Drăguțu și cu țiganca lui, Stana, fiica lui Crăciun țiganul.

Pentru că această țigancă Stana, a fost a boierului domniei mele Mitrea, care a fost mare pitar. Iar apoi, Crăciun țiganul, el s-a sculat de a cumpărat altă țigancă, pe fiica lui Nichita, de a dat-o lui Mitre pitariul pentru fiica lui, Stana, ca să fie țigancă pentru țigancă. Și a rămas Stana țigancă să fie pe seama domnească.

Iar apoi, cînd a fost acum în zilele domniei mele, în ziua de sfîntul Gheorghe, cînd am fost domnia mea la masă cu vlădica Macarie de la Tîrnovo, exarhul și cu părintele nostru chiar vlădica Grigorie arhiepiscopul Țării Românești și cu toți boierii mari și mici și multă curte, iar domnia mea singur, din voia domniei mele, am dat și am miluit pe credincioasa slugă a domniei mele Vucina căpitan cu acest sălaș de țigani, Drăguțu și cu țiganca lui, Stana, care sînt mai sus-scriși, pentru dreaptă și credincioasă slujbă pe care au slujit-o domniei mele, ca să-i fie dedină lui și fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Încă și blestem am pus domnia mea : după trecerea domniei mele pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din ruda noastră sau, după păcatele noastre, sau din alt neam, dacă va cinști și va înnoi și va întări această carte a domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l întărească în domnia lui, iar în veacurile viitoare, sufletul lui. Iar dacă nu va cinști și nu va înnoi și nu va întări această carte a domniei mele, ci o va rupe

делове им за учинѣ въ Бръдѣшци Бадѣк въ Фруш логофет, за хлхс аспри готови. И продадоше се ими вечини Бадѣк логофет за своим добро волю, без ни една славет за ништо, како ест више пис, да ест вечини и ими и синовѣ им въ вѣки.

И пак да ест сѣгш господарства ми Бадѣк логофет учинѣ ѿ Сшчорн дел поп Стѣннимиров въ Дръгансѣ вѣсѣх въ полю и въ шѣм и въ вод и въ седмичи селове и въ по вѣс Хотаром понеже ест покѣпна Бадѣк логофет сѣе више речени учинѣ въ над жѣпанца Станка Грозавок постелиник въ [Мъничеш¹ за х̄ аспри готови, въ дѣни Александръ коевод, синъ поконнаго Радѣл коевод. И жѣпанца Станка, жѣпанца Грозавок постелиник, ими ишиже ест бѣла покѣпна сѣе учинѣ више пис въ над поп Стѣннимир, въ дѣни поконнаго Радѣл коевод, въ прѣвое ред, и сѣе запис за продаше на рѣка Бадѣк логофет, сѣе свидѣтели написани ѿ запис.

И пак покѣпна Бадѣк логофет дел Бадѣк Рок за учинѣ ѿ Сшчорн вѣсѣх, за х̄в аспри готови, въ по вѣс Хотаром.

И пак да ест Бадѣк логофет един вечинѣ, по име Бладѣла, въ Дол Шшѣ, сѣе вѣсѣх дел его за учинѣ, въ Гергинѣскѣ половино въ полю и въ шѣм и въ вод и въ по вѣс Хотаром, понеже се ест продад Бладѣла вечинѣ Бадѣк логофет сѣе синовѣ его и сѣе дел его за учинѣ, како ест више пис, за х̄ аспри готови и сѣе запис въ рѣк им за продаше, сѣе мнози свидѣтели написани ѿ запис.

И пак да ест сѣгш господарства ми Бадѣк логофет нѣкое вечини въ село въ Череврѣни, по име: Ялѣва и Мѣшат, синъ Ялѣмянок того стар, сѣе делове им за учинѣ, понеже ест бѣла дѣжини Бадѣк логофет х̄зѣ аспри въ пре дѣни Гавриѣл коевод. Таже вѣс бѣла поставѣла дѣнъ по дѣнъ, икоже да платѣла новцим Бадѣк логофет, а послѣ ими нѣст нама можешѣе да платѣла сѣи више речени новци; таже се ест бѣла ѿтакала за своим доброволю сѣе Бадѣк логофет, тѣе ест бѣла даа х̄ аспри, икоже да сѣт им вечини и сѣе синовѣ им и сѣе запис въ рѣки им за продаше на рѣка Бадѣк логофет, сѣе мнози свидѣтели мѣгѣши написани ѿ запис, которѣи ест бѣла тогда на ѿстроешѣе им.

И пак да ест Бадѣк логофет един [вечинѣ, по име Драгомир въ Череврѣни сѣе синовѣ им, понеже се ест бѣла продад вечинѣ Бадѣк логофет им за своим доброволю, тѣчѣю глав его, без учинѣ, за х̄в аспри готови и сѣе [запис [въ рѣки им за продаше, сѣе свидѣтели написани ѿ запис.

И пак да ест Бадѣк логофет един вечинѣ, по име Нѣгоѣ, синъ <Дѣм>² ѿтров въ Хиришци, сѣе синовѣ си, понеже се ест бѣла продад вечинѣ Бадѣк логофет, им за своим доброволю, за х̄в аспри готови и сѣе запис въ рѣк им за продаше сѣе свидѣтели написани ѿ запис.

И пак покѣпна Бадѣк логофет по Спрѣ Цѣра въ Кѣзѣници сѣе синовѣ его и сѣе вѣсѣх учина его и сѣе врод за водиницѣ, радѣ х̄дѣ аспри, да вѣтѣ вечинѣ.

И пак да ест Бадѣк логофет един вечинѣ, по име Драгомир въ Ялѣмѣници, сѣе синовѣ си и сѣе вѣсѣх дела его за учинѣ, понеже се продад вечинѣ Бадѣк логофет, за х̄в аспри готови.

¹ „Мъничеш“ este scris cu altă cerneală.

² Loc rupt și șters.

И пак се продаде Бадек логофет един вечинѣ, по име Сѹпрѣ въ Брътциѣ със синовѣ си и със вѣсѣхъ вчинѣ его, за хѣдъ аспри и един кон цѣно им аспри хѣхъ, да бѣтѣ вечинѣ. И продадоше се вни вчинѣ със синовѣ им и със вѣсѣхъ деловѣ им за вчинѣ, како ест више пис, вни за ниѣном доброволю.

И пак покѣпи Бадѣ логофет една ациганкѣ, на име Ирина въ над Захарїта и въ над врат си Тѣдор въ Бѣрещїѣ, за хѣвѣ аспри готовѣ и със запис за проданїе, със свидѣтели написани ѣ запис.

И пак покѣпи Бадѣ логофет една момкѣ за циган, на име Белика за половино за годин, въ над Яврал постѣльник и въ жѣпаницѣ его, Мѣшика, въ . . . .¹ за ѣдъ аспри готовѣ, въ дѣни поконнаго Радѣла воевод, въ прѣвое ред и със запис за проданїе.

И пак покѣпи Бадѣ логофет една ациганкѣ, на име Сѹприша циганкѣ, въ над Радѣла въ Глѣтофани и въ над синѣм си Марїа и въ над вѣскам си Марїа, дѣщера Тѣдоров въ Бѣвѣни, са хѣбъ аспри готовѣ и със <запис>² за проданїе със свидѣтели написани ѣ запис.

И продадоше се сїи више речени людї и вчинѣ и ниѣни вчинѣ и циганче, вни за ниѣном доброволю, без ни една силост, със знанїе вѣсѣм мегїашом въ гор из дол и въ шкрѣст мѣстом и със записе въ рѣки им за проданїе, със многи свидѣтели, како ест више пис.

Сего радї, дадохъ и господство ми слѣгѣ господства ми Бадѣви логофет въ Ирѣш, такоже да ест им сїи више речени вчинѣ и циганче дѣдїно и въ шѣвѣ им и синовом и вѣском и прѣвѣнѣчитом и не въ кождо непоколѣенмо, поризмо господства ми.

Сеже и свидѣтели поставилѣм господство ми: жѣпан Хриза вел дворник и жѣпан Бладѣла вел логофет и Йѣнки вел вѣстїар и Мѣхо вел спатар и Мѣшат вел столник и Бѣзинка вел комис и Бѣсилїи вел пѣхарник и жѣпан Ялѣдандри велникїи постѣльник. И исправник, жѣпан Бладѣла велникїи логофет.

И написѣхъ аз, Дѣмитрѣ граматик, въ настоѣ градѣ Бѣксрѣциѣ, мѣсеца мѣнѣ дѣнѣ и въ Ядѣма въ лѣтѣ хѣрли.

† Іу Дѣли влѣвѣда, мїлостїю божїю господинѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Ștefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele lui Badea logofăt din Argeș și cu fiii săi, cîți Dumnezeu i-a dăruit, ca să-i fie ocina mai sus-zisă în satul¹ Brădișești din județul Argeș. Și vecinii să se știe toți, anume: Radul cu fiii săi și Tatul² cu fiii săi și Neacșul și Sin cu fiii lor și Stan³ și Tudor³ cu fiii lor și partea lui Badea toată și partea lui Toa-

¹ Loc alb.

² Omis.

³ Cuvinte scrise ulterior peste răzături.

der, toată, de peste tot hotarul și o grădină numită Grădina Lubolii¹, din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul. Pentru că acești mai sus-ziși oameni au fost toți vecini de mai înainte vreme ai lui Radul vistier de moștenire. Astfel Radul vistier a miluit pe Stoian Bocotan pentru slujba pe care i-a slujit-o și au tot fost vecini pe seama lui.

Iar apoi, cînd a fost în zilele lui Gavriil voievod, acești mai sus-ziși vecini s-au răscumpărat cu bani de la Stoian Bocotan și au rămas să fie megiași cu ocinele lor.

Iar cînd a fost în zilele răposatului Radul voievod, în al doilea rînd, acești mai sus-ziși vecini s-au vîndut vecini cu fiii lor și cu toate părțile lor de ocină din Brădișești lui Badea logofăt din Argeș, pentru 36 000 aspri gata. Și s-au vîndut ei vecini lui Badea logofăt de a lor bunăvoie, fără nici o silă de la nimeni, cum este mai sus-scris, să fie vecini și ei și fiii lor în veci.

Și iar să fie slugii domniei mele lui Badea logofăt ocină în Eșciori partea popei Stănimir din Drăganul, toată, din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului și de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat Badea logofăt această mai sus-zisă ocină de la jupanița Stanca a lui Grozav postelnic din Mănicești² pentru 600 aspri gata, în zilele lui Alexandru voievod, fiul răposatului Radul voievod. Iar jupanița Stanca, jupanița lui Grozav postelnic, ea încă a cumpărat această ocină mai sus-scrisă de la popa Stănimir, în zilele răposatului Radul voievod, în primul rînd și cu zăpis de vînzare la mîna lui Badea logofăt, cu martori scriși în zăpis.

Și iar a cumpărat Badea logofăt partea de ocină a lui Badea Robul în Eșciori, toată, pentru 860 aspri gata, de peste tot hotarul.

Și iar să-i fie lui Badea logofăt un vecin anume Vladul din Iașii de Jos, cu toată partea lui de ocină, jumătate din funia Gherghinească, din câmp și din pădure și din apă și de peste tot hotarul, pentru că s-a vîndut Vladul vecin lui Badea logofăt, cu fiii lui și cu partea lui de ocină, cum este mai sus-scris, pentru 5000 aspri gata și cu zăpis de vînzare de la mîna lui, cu mulți martori scriși în zăpis.

Și iar să fie slugii domniei mele lui Badea logofăt niște vecini din sat din Cerbureni, anume : Albul și Mușat, fiii lui Alăman cel bătrîn, cu părțile lor de ocină, pentru că au fost datori lui Badea logofăt 7400 aspri, din zilele lui Gavriil voievod. Astfel a tot pus zi după zi ca să plătească banii lui Badea logofăt, iar după aceea ei n-au avut putință să plătească acești mai sus-ziși bani ; astfel s-au tocmit de bunăvoia lor cu Badea logofăt, de le-a dat 3000 aspri, ca să-i fie vecini și cu fiii lor și cu zăpis de la mîna lor, de vînzare, la mîna lui Badea logofăt, cu mulți martori megiași scriși în zăpis, care au fost atunci la întocmirea lor.

---

¹ Cuvînt scris ulterior peste un loc răzuit.

² „Mănicești” este scris cu altă cerneală.

Și iar să-i fie lui Badea logofăt un vecin, anume Dragomir din Cerbureni cu fiii lui, pentru că s-a vîndut vecin lui Badea logofăt, el de a lui bunăvoie, numai capul lui, fără ocină, pentru 2000 aspri gata și cu zapis de vînzare de la mîna lui, cu martori scriși în zapis.

Și iar să-i fie lui Badea logofăt un vecin, anume Neagoe, fiul lui <Dum>itru din Hirîșăști, cu fiii săi, pentru că s-a vîndut vecin lui Badea logofăt, el de a lui bunăvoie, pentru 2600 aspri gata și cu zapis de vînzare de la mîna lui, cu martori scriși în zapis.

Și iar a cumpărat Badea logofăt pe Oprea Țăra din Căzănești, cu fiii lui și cu toată ocina lui și cu vadul de moară, pentru 4 600 aspri, să fie vecin.

Și iar să-i fie lui Badea logofăt un vecin, anume Dragomir din Alămănești, cu fiii săi și cu toată partea lui de ocină, pentru că s-a vîndut vecin lui Badea logofăt, pentru 2 800 aspri gata.

Și iar s-a vîndut lui Badea logofăt un vecin, anume Oprea din Brătești cu fiii săi și cu toată ocina lui, pentru 4 000 aspri și un cal, prețul lui 1 600 aspri, să fie vecin. Și s-au vîndut ei vecini cu fiii lor și cu toate părțile lor de ocină, cum este mai sus-scris, ei de a lor bunăvoie.

Și iar a cumpărat Badea logofăt o așigancă, anume Irina, de la Zaharia și de la fratele său Tudor din Berești, pentru 2 400 aspri gata și cu zapis de vînzare, cu martori scriși în zapis.

Și iar a cumpărat Badea logofăt o fată de țigan, anume Velica, de jumătate de an, de la Avram postelnic și de la jupanița lui, Mușica din . . . . .² pentru 800 aspri gata, în zilele răposatului Radul voievod, în primul rînd, și cu zapis de vînzare.

Și iar a cumpărat Badea logofăt o țigancă, anume Oprișa țigancă, de la Radul din Giltofani și de la fiica sa Maria și de la nepoata sa Maria, fiica lui Tudor din Băbeni, pentru 2070 aspri gata și cu <zapis>³ de vînzare cu martori scriși în zapis.

Și s-au vîndut acești mai sus-ziși oameni și vecini și ocinele lor și țigăncile, ei de a lor bunăvoie, fără nici o silă, cu știrea tuturor megiașilor din sus, din jos și din jurul locului și cu zapise de la mîna lor, de vînzare, cu mulți martori, cum este mai sus-scris.

Pentru aceasta am dat și domnia mea slugii domniei mele lui Badea logofăt din Argeș, ca să-i fie acești mai sus-scriși vecini și țigănci dedință și de ohabă lui și fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea : jupan Hriza mare vornic și jupan Vladul mare logofăt și Ianachi mare vistier și Miho mare spătar și Mușat mare stolnic și Buzinca mare comis și Vasilie mare paharnic și jupan Alexandri mare postelnic. Și ispravnic jupan Vladul mare logofăt.

¹ Loc rupt și șters.

² Loc alb.

³ Omis.

Și am scris eu, Dumitru gramatic, în cetatea de scaun București, luna mai 1 zi și de la Adam în anul 7138 <1630>.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Ep. Argeș, V/2.

Orig., perg. (34 × 48), pecete timbrată, stricată.

1630 (7138) mai 2, București.

Leon Tomșa voievod întărește lui Dumitru Dudescu al doilea vistier ocină și vecini la Cîrstieneștii de pe Colentina.

† Милостію вождію, Іу Левн воєвода и господиный въсон земле Уггрово-владѣнское, синъ великаго и прѣдобраго поконниаго Іу Шефан воєвода. Дават господство ми сїе повеленїе господство ми початиннаго болѣринъ господство ми жѣпан Дѣмитрѣ Дѣдескѣа вторїи вистїар и съе синови си, елицеже Богъ дароваѣ, такоже да мѣ ест вчинѣ ѣ Кръстенищїи вт по Колитина, вѣаче дел жѣпанницѣ Нѣгън, дѣщера Пѣтров постеланик [вт Пѣтрѣлаце, жителаница Ѣдрек, синъ Данчюлок Донческѣа, дел ен въсѣл, коланко сѣт имѣл вт на родїтелїи ен вт полю и вт шѣма и вт вод и съе врод за воденицѣ и съе две вчинин, по имѣ: Дан съе синови си и Бон...¹ съе синови си и съе инны вчинин еже се Хокют наншверѣстыѣ над дѣла жѣпанницѣ Нѣгън и вт седаланице селок вт посвоудї, вѣре елика се Хтет избратїи вт по въсом Хотаром, понеже ю ест покѣпна початинном болѣринъ господство ми жѣпан Дѣмитрѣ Дѣдескѣа вторїи вистїар сїю више речена вчинѣ вт над жѣпанница Нѣга, дѣщера Пѣтров постеланик вт Пѣтрѣлаце, жѣпанница Ѣдрек Донческѣа, за хѣхї спри готови. И вилн сѣт и Ѣдрѣ, мѣж жѣпанницѣ Нѣгън за лицѣ, когда ест възимѣл новцїи по вчинѣ више пис. И продадохъ вни за своимъ добро волю и съе ѣзнанїе въсам мегїашом и а болѣром вт вкрѣст мѣстом и вт прѣд господство ми и съе знанїю въсѣм порѣдїнїем ен, кромѣ ни една силост.

И видѣхом господство ми и запис вт рѣка жителаницѣ Нѣгън за продаванїе на рѣка болѣринъ господство ми Дѣмитров вистїар съе мнози болѣри свидѣтелїи, написани ѣ запис, на имѣ: жѣпан Іню вїл портар и вт Донческѣа, Радѣа постеланик и вт Ѣскаци, Данчюл лвогѣт и вѣском си Милаш и Тѣдор столаник и Рѣзван дворник и Ётанчюл лвогѣт и вт Болѣска, Радѣл постеланик и Дѣмитрѣ лвогѣт и Калотъ армаш и Ётанко дворник и вт Хїерѣщи, Радѣл постеланик и Ёпрѣ дворник и Прѣда дворник и Радѣл лвогѣт и Бѣнѣ лвогѣт и Ётроѣ, синъ Фїерѣви лвогѣт и Параскива лвогѣт и Ширван лвогѣт и Нѣгоѣ пѣларник Мѣювт и Мѣнѣ кѣпцѣ.

¹ Loc alb.

Сего радї, дадохъ съмъ господство ми почтеномъ болѣринѣ господство ми
Дѣмитрови вистїтаръ Дѣдеска, такоже да мѣ естъ учинѣ и вечини дѣдїно и въ
Ухабѣ синокомъ и вѣскомъ и прѣвѣнчетомъ и не вът кождо непоколѣбнїю, порнзю
господства ми.

Сеже сео и сведителїе поставихъ господство ми: жѣпанъ Хриза велъ дворникъ и
жѣпанъ Бладѣа велъ лѣгофетъ и жѣпанъ Инаки велъ вистїтаръ и жѣпанъ Мнхо велъ спатаръ
и жѣпанъ Мѣшатъ велъ столникъ и жѣпанъ Бѣзника велъ колмисъ и жѣпанъ Василїе велъ пе-
Харникъ и жѣпанъ Ялѣандрїи велъ постелникъ. И исправникъ, Бладѣулъ великїи лѣгофетъ.

И написахъ азъ, Лепѣдатъ лѣгофетъ, въ настоанїи градѣ Бѣскреціи, мѣсеца май
ѣ дѣни и вът Ядама до нынѣ въ сего писанїе текѣщаго лѣтомъ въ лѣтъ хрѣли, а
вът рождества Христова хрѣл.

† Іо Левнъ воєвода, мїлостїю божїю, господинь.

Ивъ Левнъ воєвода <м. р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod și domn a toată țara
Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Ștefan voievod.
Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului boier al domniei
mele jupan Dumitru Dudescul al doilea vistier și cu fiii săi, cїti Dumnezeu
i-a dărui, ca să-i fie ocină în Cirstieneștii de pe Colintina, însă partea jupa-
niței Neaga, fiica lui Pătru postelnic din Pătirlage, soția lui Udrea, fiul lui
Danciul Doicescul, partea ei toată, cїtă a avut de la părinții ei, din cїmp și
din pădure și din apă și cu vadul de moară și cu doi vecini, anume Dan cu
fiii săi și Voi<nea>¹ cu fiii săi și cu alți vecini, care se vor mai găsi pe partea
jupaniței Neaga și din vatra satului, de pretutindeni, oricїt se va alege de
peste tot hotarul, pentru că o a cumpărat cinstitul boier al domniei mele
jupan Dumitru Dudescul al doilea vistier această mai sus-zisă ocină de la
jupanița Neaga, fiica lui Pătru postelnic din Pătirlage, jupanița lui Udrea
Doicescul, pentru 16 000 aspri gata. Și a fost și Udrea, soțul jupaniței
Neaga, de față, cїnd a luat banii pe ocina mai sus-scrisă. Și au vїndut ei
de a lor bunăvoie și cu știrea tuturor megiașilor și a boierilor dimprejurul
locului și dinaintea domniei mele și cu știrea tuturor rudelor ei, fără nici
o silă.

Și am văzut domnia mea și zapis de la mїna jitelniței Neaga, de vїn-
zare, la mїna boierului domniei mele, a lui Dumitru vistier, cu mulți boieri
martori scriși în zapis, anume: jupan Ianiu mare portar și din Doicescul,
Radul postelnic și din Uscați, Danciul logofăt și nepotul său Miloș și Tudor
stolnic și Răzvan vornic și Stanciul logofăt și din Boleasca, Radul postelnic
și Dumitru logofăt și Calotă armaș și Staico vornic și din Hierăști, Radul
postelnic și Oprea vornic și Preda vornic și Radul logofăt și Bunea logofăt
și Stroe, fiul lui Fiera logofăt și Paraschiva logofăt și Șerban logofăt și
Neagoe paharnic Meiuot și Manea negustorul.

¹ Completat după zapisul din 1630, aprilie 25.

Pentru aceasta, am dat domnia mea cinstitului boier al domniei mele, Dumitru vistier Dudescul, ca să-i fie ocină și vecini dedină și de ohabă fiilor și nepoșilor și strănepoșilor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea : jupan Hriza mare vornic și jupan Vladul mare logofăt și jupan Ianăchi mare vistier și jupan Mihomare spătar și jupan Mușat mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vasilie mare paharnic și jupan Alexandri mare stolnic. Și ispravnic, Vladul mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun București, luna mai 2 zile și de la Adam pînă acum la această scriere cursul anilor, în anul 7138, iar de la nașterea lui Hristos, 1630.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Leon voievod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Cotroceni, XC/10.

Orig., perg. (24 × 41), pecete timbrată.

Cu o trad. din sec. al XVIII-lea; altă traducere ibidem, ms. 692, f. 43v—44.

96

1630 (7138) mai 7, București.

Leon Tomșa voievod întărește m-rii Nucet un loc de casă și de prăvălii și cu pivniță în Tîrgoviște.

† Милостиво божие, Ъу Левн воєвода и господинъ въсон земле Уггрово-влахїиское, синъ великаго и прѣдобраго, покоинноиѣ Ъу Цѣфан воєвода. Дават господство ми сїе повеленїе господства ми свѣтомѣ, божественѣи монастыр глаголеми Нѣчет, идеже ест Храма свѣтаго, велико мѣченика Георгїе и штыцѣ егоумена Прѣта и въсѣл иноком, елици живѣщим въ швѣтѣл тоє, якоже да мѣ ест свѣтомѣ монастыроу еже ест више рѣх един место за кѣкю ѣ варш господства ми ѣ Тръговице със пивницѣ и със место за четири прѣвѣлїи и със въс местом, елико се хтет изврат школно ѣ даъгот и въ широт.

Понеже того мѣсто за кѣкю и за прѣвѣлїи и със пивница, шно ест бил жѣпаницевѣ Марїев, жѣпаница Михаює постелник шт Бървѣтицї. И потом, къда ест бил въ дънїе Плѣхандров воєвод, синъ Ълїашов воєвода, въ лѣт хѣрлз, а жѣпаница Марїа шна ест възлмла ѣзем шт над егѣлмѣла Прѣта шт свѣта монастыр Нѣчетѣл ѣги ѣа, радї многе неволн что ест имал и със запис шт рѣка ии и със многе свѣдїтелїи. И поставилн сѣт дънъ како да даст новцїи, шт мѣсеца ноемврїе и дъни даже до рождества Христова; а шцелїже мнѣсет дънъ, да ест того место стоятелно. Таже къда ест бил тогда, на дъни, а жѣпаница Марїа

нѣст могла платити новци. Въ томъ жѣпаница Марїа видѣе неколѣ, она ест падалъ съе моленїе на грѣшнѣ Прето въ свѣта монастыр Нѣчетса, тере нѣ ест прислана данъ въ на рождество Христово дондеже на свѣти Геворгїе, въ прѣдъ вѣсемъ карошаниломъ въ Тръговици и въ прѣдъ волѣринъ господство ми Гирге дворникъ, исправникѣа столномъ градѣ Тръговици и въ прѣдъ Миханъ ватахъ и Прокѣе прѣкълаба и Ѣфремовъ сѣдцѣ и Лимберїекъ шеларюа въ Тръговици. Я потомъ, къда ест била на данъ, а жѣпаница Марїа, она пакъ нѣст могла плати новци, она ест вѣстахъ бити того мѣсто за кѣкѣ и за правѣлїи и съе пивница по стоатїлю.

И видѣхъ господство ми и записъ въ рѣка жѣпаницекъ Марїи, како ест више писъ, съе свѣдѣлїи, на име: въ Бѣрѣгѣциї, Танаїе и въ Тръговици, Дѣмитрѣс и Басилїе постѣлникъ и Нанъ мѣщерѣа. И видѣхъ господство ми и книга Ѣфремовъ сѣдцѣ съе вѣ прѣгари и съе свѣдѣлїи, како за не хокѣтъ платї новци, ѣги бѣа, еже сѣтъ више речени, на данї, да ест того мѣсто постѣлїанѣс. Таже пакъ ест лїнїа данъ въ свѣти Геворгїе до на Бѣзникїи.

Бїго радї дадохъ съемъ господство ми свѣтомѣс монастыр Нѣчетса, Храма свѣти Геворгїе, такоже да мѣ ест того мѣсто за кѣкѣ и за правѣлїи и съе пивница ѣ карошъ Тръговици вчинѣ дѣдїно и въ вѣлабѣс и не въ кождѣ непоколѣенно, по-рїзлѣо господствѣ ми.

Бїже ѣбо и свѣдѣлїи постѣлїи господство ми: жѣпанъ Хрїза вѣа дворникъ и жѣпанъ Бладѣа вѣа лѣгофѣтъ и жѣпанъ Инакѣ вѣа вѣстїаръ и жѣпанъ Мїхо вѣа спатаръ и жѣпанъ Мѣшатъ вѣа столникъ и Бѣзникѣа вѣа колѣс и жѣпанъ Басилїе вѣа пѣхарникъ и жѣпанъ Ілїѣандри вѣа постѣлникъ. И исправникъ, Бладѣа вѣа лѣгофѣтъ.

И написахъ азъ, Лѣпѣдатъ лѣгофѣтъ, въ градѣ Бѣкѣрѣциї, мѣсеца мїа 3 данї и въ Пѣама въ лѣтѣ хѣрлїи.

† Іу Лѣвнъ вѣвѣвѣа, мїлостїю божїю, господїнѣ.

Іу Лѣвнъ конвода <т. р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod și domn a toată țara Ugronvlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Ștefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri numită Nucet, unde este hramul sfântului mare mucenic Gheorghie și părintelui egumen Areta și tuturor călugărilor, cîți viețuiesc în acel lăcaș, ca să-i fie sfintei mănăstiri, care este mai sus-zisă, un loc de casă în orașul domniei mele în Țirgoviște, cu pivniță și cu loc pentru patru prăvălii și cu tot locul cît se va alege în jur, în lung și în lat.

Pentru că acel loc de casă și de prăvălii și cu pivnița a fost al jupaniței Maria, jupanița lui Mihai postelnic din Bărbătești. Iar după aceea, cînd a fost în zilele lui Alexandru voievod, fiul lui Iiaș voievod, în anul 7137, jupanița Maria a luat împrumut de la egumenul Areta de la sfînta mănăstire Nucetul 64 ughi, pentru multe nevoi ce-a avut și cu zapis de la mina ei și cu mulți martori. Și au pus zi, ca să dea banii, din luna noiembrie 8 zile pînă la nașterea lui Hristos; iar dacă va trece ziua, să fie acel loc statornic. Astfel, cînd a fost atunci, la zi, jupanița Maria n-a putut să plătească banii. Întru aceea, jupanița Maria, dacă a văzut nevoia, ea a căzut cu rugăminte

la egumenul Areta de la sfânta mănăstire Nucetul de i-a mutat ziua de la nașterea lui Hristos pînă la sfîntul Gheorghe, dinaintea tuturor orășenilor din Tîrgăviște și dinaintea boierului domniei mele Gherghe vornic, ispravnicul cetății de scaun Tîrgoviște și dinaintea lui Mihai vătaf și a lui Proca pîrcălabul și a lui Efrem județul și a lui Limber șelariul din Tîrgoviște. Iar după aceea, cînd a fost la zi, iar jupanița Maria, ea iar n-a putut să plătească banii, ci a rămas să fie acel loc de case și de prăvălii și cu pivnița statornic.

Și am văzut domnia mea și zapis de la mina jupaniței Maria, cum este mai sus-scris, cu martori, anume : din Bărbătești, Tanasie și din Tîrgoviște, Dumitru și Vasilie postelnic și Nan meșterul. Și am văzut domnia mea și cartea lui Efrem județul cu 12 pîrgari și cu martori, cum dacă nu va plăti banii, 64 ughi, care sînt mai sus-ziși, la zi, să fie acel loc statornic. Astfel iar a trecut ziua, de la sfîntul Gheorghie pînă la înălțare.

Pentru aceasta, am dat domnia mea sfintei mănăstiri Nucetul, hramul sfîntul Gheorghie ca să-i fie acel loc de casă și de prăvălii și cu pivnița în orașul Tîrgoviște, ocină, dedină și de ohabă și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea : jupan Hriza mare vornic și jupan Vladul mare logofăt și jupan Ianache mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Mușat mare stolnic și Buzinca mare comis și jupan Vasilie mare paharnic și jupan Alexandri mare postelnic. Și ispravnic, Vladul mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea București, luna mai 7 zile și de la Adam, în anul 7138 <1630>.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Leon voievod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Nucet, XV/5.

Orig., perg. (35 × 40), pecete timbrată, cu legenda : † Іо Леонъ воєвода, синъ Цѣсарѣвъ воєвода, божию милостію господинъ Блшкоє земле.

Trad., ibidem, ms. 457, f. 31 v – 32.

1630 (7138) mai 12.

Jupîneasa Voica cu rudele ei și Barbul Buciumaș dăruiesc moșiile lor din Jdreala mănăstirii care atunci se făcea acolo.

† În numele tatălui și al fiului și al sfîntului duh, amin.

Eu Voica jupîneasa, fata Mihnei banului ot Urezi și cu feciorii miei, anume Dumitru i Socol i Dragomir i Stan și cu nepoată-mea Stanca și cu

feciorii ei, anume Radul i Manea i Albu și cu Ion, nepotul lui Neagoe i Voica i Necola al Cîrstei, scris-am acest al nostru zapis cum să știe că am dat moșia din Jdreala, partea noastră, cu livezi, cu pădure, cu baltă, sfintei mănăstiri ce să face în Jdreala. Și o am dat de a noastră bunăvoie, pentru ca să fie pomană moșilor și părinților și noao în veac de veac.

Iară cine ar vrea să spargă această pomană din neamul nostru să fie afurisit de 318 sfinți părinți de la Nicheia.

Și iară eu Barbul Buciumaș și cu nepoții miei să știe că am dat și eu partea de moșie din Jdreala, cît am avut, cu pădure, cu livezi, cu baltă, ca să fie părinților și mie pomenire în véci. Și o am dat de a mea bunăvoie, pentru că au fost moșie a mea dreaptă.

Iară cine ar vrea să spargă această pomană să fie proclat și afurisit de 318 sfinți părinți de la Nicheia, au din ruda mea au de alți streini.

Și pentru credința, ne-am pus dégetele, ca să crează.

Mai 12 dni, leat 7138 <1630>.

Eu Voica.

Eu Dumitru.

Eu Socol.

Eu Dragomir.

Eu Stan.

Eu Stanca.

Eu Radul.

Eu Manea.

Arh. St. Buc., Condica Ep. Rîmnic, nr. 707, f. 183.

Copie.

1830 (7138) mai 12.

Stanciu logofăt și Oancea logofăt se înțeleg cu egumenul Nicodim de la m-rea Valea în privința unor țigănci.

† Adecă eu Stanciul logofăt ot Cîlcești și Oancea logofăt ot Lerești scris-am acesta al nostru zapis, să fie de credință la mîna părintelui Nicodim egumenul de la mănăstirea den Vale, cum să știe că au fost robii ungurii nește țigance ale mănăstirei și le-au trecut în Țara Ungurească. Iar cîndu se-au tîmplat de au bătut Șerban pre crai, iar acéle țigance prinsus le-au haiducii și le-au dus în tabără, să le vînză la cochi vechi. Deci

într-acéia, Pribeag Mihaiu, el se-au tîmplat de le-au cumpărat acéle 4 țigance, drept ughi 15. Apoi țigancele au scăpat de acolo și au venit în țară, iar la mănăstire.

Iar Pribeag Mihaiu, cîndu au venit apoi den pribegie cu doamna lu Șerban vovod, în zile Radului vovodă, el au trimes de ș-au luat țigancele de la mănăstire. Iar părintele Ioan, care au fost atunce egumen, el n-au vrut să dea țigancele, ce au venit în piră naintea Radului vodă cu Pribeag Mihaiu. Deci Radul vodă au dat acéste țigance iar lu Pribeag Mihaiu, cum le-au cumpărat, să și le fie.

Deci Pribeag Mihaiu apoi, el au făcut țigancele vînzătoare, iară părintele Ioan, care au fost egumen, el n-au avut bani să le scumpere, ce au venit la noi de se-au rugat să-i dăm bani să le scumpere și să ne dea banii pînă la o zi. Deci noi, într-acéa, am dat bani de le-am scumpărat și i-am pus zi de la Bobotează pînă la Paști, ca să ne dea banii. Iar el n-au putut nici într-un chip să ne dea banii, ce au rămas țigancele la noi. Și am mersu de față cu egumenul naintea Radului vodă în divan și ne-au făcut cartea dumealului. Și am mersu și naintea părintelui vlădicăi Luca, de am făcut și cartea sfinției lui.

Iar cînd au fost acum, în zilele domnu nostru Leon vovodă, iar egumenul Nicodim au vrut să ne lépede banii de atîta vréme și să ia țigancele toate. Iar noi am mersu cu dînsul naintea neguțătorilor și naintea a mulți boiari, anume : ot Uscăți, Danciul logofăt i ot Cornești, Ilie vtori dvornic i ot Mogoșani, Stoica Boteanu i ot Dărmănești, Raduslav i ot Rătéști, Muja i Antonie i ot Voinești, Radul pitar i ot Rătivoești, Simion pitar i Oprea logofăt, de ne-am tocmit de bunăvoe, de am dat 2 țigance să fie la mănăstire, iar 2 le-am luat noi pîntru bani ce am dat pre iale.

Deci am dat acest zapis al nostru la mănăstire cum de acum nainte să avem pace unul de cătră alalt. Așa ne-am tocmit noi denaintea acestor boiari carii sînt scriși aici în cest zapis, cum de acum nainte să nu mai fie nici o price între noi.

· Iar carele va mai scorni pîră de acum nainte, acela om să fie blestemat de vlădica Hristos și de 318 otți ije vă Nichei și să lucuiască cu Iuda și cu Aria. Și pîntru credința am pus și pecețile noastre spre acest zapis ca să știe.

Нписах аз, Драгомир от Рѣтивоѣци¹, мѣсеца май бѣ дни, лѣт хрѣти,

Eu Stanciul logofet

Iacovu logofet² manu propria³

Arh. St. Buc., M-rea Valea, XVIII/16.

Orig., hirtie (31 × 21,8), șapte peceți inelare.

Copie Ibidem, ms. 478, f. 114.

¹ ...Dragomir din Rătivoești...

² Semnături autografe.

³ Cuvintele „manu propria” scrise cu caractere latine.

1630 <mai 12>.

Nicodim, egumenul m-rii Valea, se învoiește cu Stanciu din Cîlcești și Oancea din Lerești, în pravința unor ȝigănci.

† Ἐμολογο εγω ω ηγουμενος απο την Βαλθα, ω παπα Νηκοδιμος το ποσ ησηαστημε με τον Στατζουλο απο το Κλητζεστη και με τον Ἐτζηα απο το Ληρεστη το ποσ ησηαστηκαμε με τες κατζηβελες ουπου τες ηχε εξαγοραση απο τον Μπρημπα η Μηχαη απο την Ἐκγρηα και ηπ[ρ]ηρα εγω τες διω τη μηα την Δτραγανα και την αλη την Κραζονα[να] και ηπηραν και αιτη τες αλες τες διω, τη μηαν την Λενφρονμα και την αλη Ραδτα και πληωτερο το μαναστηρη να μη εχη να καμη με ταυτουνους.

Και δια το βεβεον της αληθθας εγηνην η παρουσα ωμολογηα κατεμπροσθεν τον αξηοπήστον μαρτηρον ω Δτατζουλος ω λογοθετης απο το Ουσκατζη και ω Ηληας ω βρονηκος απο το Κ[ρ]ορνέστη και ω Ραδτουσλαβος απο το Τερμανεστη και ω Σημεωνος απο το Ρετεβεγεστη και Ἐπρηας ω λογοθετης και ω Τραγομηρης ω καμαρασης και ω Ραδτος ω πηταρης απο το Βονεστη και ω Στοηκας απο το Μποτηανη και ητης δεν την πηακη, τουτην την ωμολογηα να εχη να κρευετε με τον Ηουδα, καχλ.

† Νικοδιμος μοναχος και καθηγουμενος της Αγιας Τριαδος ης τη Βαλθα.
 Ἰκοεσ λωρωφετ manu propria.

† Mărturisesc eu egumenul de la Valea, popa Nicodim, că ne-am înțeles cu Stanciul de la Cîlcești și cu Oancea de la Lerești și ne-am înțeles pentru niște ȝigănci pe care le răscumpăraseră de la Pribeag Mihai din Ungaria și am luat eu două, una Drăgana și alta Crăciuna. Și am mai luat încă alte două, una Lenfronma și alta Rada și mai mult să nu aibă mănăstirea a face cu aceste suflete.

Și pentru adevărată credință s-a făcut acest zapis în fața martorilor vrednici de încredere: Danciul logofătul din Uscăți și Ilie vornicul din Cornești și Radoslav din Dărmănești și Simeon din Retivoești și Oprea logofătul și Dragomir cămărașul și Radul pitarul din Voinești și Stoica din Boteani. Și cine nu va păzi acest zapis să fie judecat cu Iuda, 1630.

† Nicodim monah și egumen al Sfintii Treimi de la Valea.
 Iacovu logofet manu propria

Arh. St. Buc., M-rea Valea, XVIII/15.
 Orig., hirtie (30 × 21), patru peceti inelare.
 Luna și ziua după documentul anterior.

1630 (7138) mai 14.

Miloș logofăt răscumpără m-rea Strîmba de la m-rea Tismana cu 300 de galbeni, pentru a nu mai fi acesteia metoh.

† Смеритѣ егѹмен Давид ѡт сѣкта, божествена монастыр глаголемога Тисмѣна, храмъ успеніе прѣчисти Богородице и проегѹмен нарицаемъ Теофілъ и попа Іон еже естъ дѣкен и съсѣкъ сѣборъ живецина къ сѣю сѣкта монастыр¹ scriem și mărturisim cu acesta al nostru zapis la mîna lu Miloș logofet, nepotu de frate jupînului Stoicăi ce au fost mare vistiîar, cum să se știe că au fost trimis Alexandru voevod, feciorul lu Iliiaș voevod, pre Antonie postelnic ce-i zice Cați Diiavolul, ca să strice și să prade mănăstirea ce să chiamă Strîmba, hram sfînta troiță, care o au zidit den temelie jupan Stoica vistiîar, unchiul lu Miloș logofet.

Iar după acéia, am văzut noi făcîndu-se atîta răotate despre domnie la cea sfîntă mănăstire, noi ne-am sculat toți, cu tot săboriul, de am chiebat pre Antonie postelnic ce scrie mai sus, de l-am ospătat în sfînta monastire în Tismeana și ne-am rugat să nu facă răotate mănăstirei. Și ne-am tocmit de i-am dat galbeni 250, de o am cupărat această mănăstire despre domnie și am venit la Alexandru voevod, dacă i-am dat banii și ne-au făcut carte pre mănăstire, ca să fie mehtoh, moșie ohabnică. Și o am tot ținut cu bună pace pînă acuma, în zilele domnu nostru Leon voevod, feciorul lu Ștefan voevod.

Deci cîndu au fostu acuma, iar Miloș logofet, carele iaste titor mănăstirii de la Strîmba, n-au vrut să-și lase mănăstirea care o au zidit unchi-său Stoica vistiîariul ca să fie metohu la Tisména, cum né-o fost vîndut Alexandru voevod, ce ne-am tocmit noi de-a noastră bunăvoie să ne dea banii noștri și să-și ție mănăstirea, deacă nu-*<i>* iaste voia să o lase metoh Tisménii. Și am socotit cu toată cheltuiala și cu dobînda banilor fac galbeni 300 de toți. Derept acéia, iar Miloș logofet el au muncitu și ne-au dat acești bani ce scriu mai sus, galbeni 300, toți deplin pînă la un ban, în mîna noastră tuturora, cîți ne scriem mai sus.

Și acești bani ni i-au dat denaintea cinștiilor deregătorilor domnu nostru : jupan Hriza vel dvornic i jupan Vladul vel logofet i jupan Papa biv vel logofet i jupan Miho vel spatâr i jupan Mușat vel stolnic i jupan Buzinca vel comis i jupan Tudor biv vel slujer i jupan Mateiu biv vel agă. Și neguțători mărturie : jupînul Ghinea Coți și jupînul Proca i jupînul Jipa și jupînul Isar. Deci mai mult noi călugării Tisménii treabă să nu mai avem

¹ Smeritul egumen David de la Sfînta, dumnezeiasca mănăstire numită Tismeana, hramul uspenia preacuratei de Dumnezeu născătoare și proegumenul numit Theofil și popa Ion, care este dichei și cu tot soborul, care trăiește în această sfîntă mănăstire.

cu mănăstirea Stoicăi vistiiar, ce să chiemă Strimba, că ne-au plătit toată datoriia pînă la un ban Miloş logofet, ce să avem pace de acum nainte unii cu alţii.

И написах аз, Соаре граматик¹, месеца мѣн Дѣ дни, въ лѣт хъран.

† Και εγω Δάβρηδ ηγούμενος Τζομανας².

Μίχος σπατάρις³

Hriza dvel vornic

Vlad vel logofăt

Papa biv vel logofetu

Muşat vel stolnic

Buzinca vel comis

Tudorŭ suljer

Eu Mateiu aga⁴

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., CCCXII/2.

Orig., hirtie (44 × 29), zece peceti aplicate.

Copie la Bibl. Acad., ms. 61, f. 47–48.

101

1630 (7138) mai 18, Bucureşti.

Leon Tomşa voievod întăreşte Malei vie în dealul Bădenilor.

† Милостѣю божію, Іу Левн воєвода и господинъ въсон земли Оуг<г>рро-владхійскон, синъ великаго и прѣдобраго, покойнаго Іу Цефан воєвода. Дават господство ми сѣи повелѣніи господства ми Малек, вѣска за сѣстрѣ <Бок>отъѣ монахъ wt Бѣдѣни, и със синови еи, елицеже Богъ препсѣтит, такоже да сѣт еи две погоане за виноградѣ и половино ѣ дѣла Бѣдѣнилор . . . . . по Пискѣ Дѣрев ѣ Брѣницѣ Кънѣрѣцилом и със три рѣзоре за вчинѣ ѣ полю, вѣре елика се Хтит изврат.

Понеже сѣи више речени погоане за лозѣи и със сѣи рѣзоре за вчинѣ ѣ полю вѣла ю ест покѣпила за Бокотъѣ монахъ, вѣска Малек, wt над Степан того стар, баца Стѣнѣлаѣ wt Бѣдѣни, три погоане заплѣно и със сѣи три рѣзоре за вчинѣ, за хѣ аспри готови, при дѣни покойнаго Шѣрбан воєвод.

И потом, къдѣ ест вѣла прѣ дѣни Плѣдѣандрѣ воєвод, сина покойнаго Радѣла воєвод, въ слѣд тѣтаром, а Малек, вѣска Бокотъѣ монахъ за сѣстрѣ, вѣна ест вѣла покѣпила ѣ погоане и половино и със сѣи три рѣзоре за вчинѣ wt над Неделѣк и

¹ Soare grămătic.

² Şi eu David egumenul Tismanei.

³ Miho spătar.

⁴ Semnături autografe.

wt ндд сестрам си, Нтрд, вжски Бокотърв монах за синъ, за кр аспри готови, по скарпъртн зиком си, Бокотърв монах, понеже ест ена вна вна покорава поклити се. Дан да се знаест дэво Влнкрьб, сестра Ндэвек и Нтръ, wt сје погоде за киногрддл и wt сїи три пръворе за вчинь wt пою, wста тратго дэво непродана[на] вчинна. Понекже ест ена три сестри и сртборна сїи внише речени три погоде за возю и срс сїи три пръворе за вчинь 8 три дэви. Также дэво Влнкрь, тратго дэво, вна нт ена прода, како ест внише пис.

И вна ест тора сзэйтэи, крэд ест покшна Млат сїи погоде за кино- грддл и срс сїи пръворе за вчинь внише пис мнози дорге аюдїи и аддъръшари, по name: wt Врэдкни, Влким и Шлрван и Рддлва и Ланка и пак Рддлва и Етонка и мнози аюдїе сзэйтэи. И wt тора крс дпръжа Млат, вжска Бокотърв монах, сїи внише речени погоде за киногрддл неджкниче, срс дорго анрно.

И потом, крэд ест ена срэд, кр дэви погодэ вни, д Етана Бододэ wt Врэдкни, вна се ест вртана вез ннэдн трбъ, какоже да взымаест киногркю wt ндд Млат и рекар како ест киногрддл по вчина еи, почто рддї ест ена брат wt ндд Млат срс сїи внише речени продаванїи, Етанн тор стар, wtуц Етр- ннаръ wt Врэдкни. И пришии прдд погодэ вни, тере сарпкше се за ануц. Также въ том погодэ вни скарп гэдд и сддх по прддд и по законь и скарп ддд погодэ вни дге аертлши по дэви нн пркдш погодэ вни wt Врэдкни, Влнкнт и Тлховас, какоже да гаддт и ад нстентсрвст рддї сїи внише речени погоде за возю: вна ест по вчина Етане Бододэ вни нн? Также въ том, сїи внише речени аертлши, вни нстентсрвд срс дшамн нх како ест ена прода Етанн, ваца Етръннавар, сїи погоде за киногрддл и срс сїи три пръворе за вчинь неджкниче, срс вчинь, Бокотърв монах, како ест внише пис, д Етана Бододэ, вна нтст нма ннэдн трбъ, понеже ест ена дэви брат за вчинь, какоже и вни. <Н> wста Етана wt закон и wt сзжэнтїе, како да не нмат wt срдд нн ена трбъ. И катова Млат срс сїи ренїи дспри *д.

И вни ест мнози дорге аюдїи и сзэйтэи, на name: wt Врэдкни, Етонка Борник и вжк еро, Етгнъва и Крктїан и Нтрко и Етонка аорфет и Едпрт и Пснмаке и . . . . . и Шлрван . . . . . шор . . . . . мнози дорге аюдїи, еже не ест писани зде.

И кнэдком погодэ вни и пркдш . . . . . на рска Млат, за wстанок. Еро рддї, дддд и погодэ вни Млат, вжска за сестр Бокотърв монах, какоже да ест еи сїи внише речени дге погоде за киногрддл и повокино неджкниче и срс сїи три пръворе за вчинь дтдїи и кр дхкръ еи и синовои <и вжкн> и првнъчтом и не wt корожд непокованю, порнзмо погодэ вни.

Еже ввз и сзэйтэи погодэ вни: вжска Хрнза вна дорник и вжска Рддлва вна аорфет и вжска Ннэке вна внстїар и вжска Млхо вна снтар и вжска Млшлат вна етовник и <Взынка> вна ковиц и Пснмаке вна пехдрик и вжска Влжннарїи вна поствник. И исправник, вжска Рддлва аорфет.

И написдд аз, джмнтръ гравитик, кр внастовни гравл Вжсрпнн, втсца вта нт дэви и wt дддд джк дд нннт кр сртв писанїе тчению вртвн, кр вт вт дэви вжсвдд, мнозїю вожїю гесподннъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod și domn a toată țara Un-grovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Ștefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele Malei, nepoata de soră a lui Vocotă monahul din Bădeni, și cu fiii ei, cîți Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie două pogoane și jumătate de vie în dealul Bădenilor . . . . . pe Piscul Dărei, în braniștea Cănureștilor și cu trei răzoare de ocină în cîmp, oricît se va alege.

Pentru că aceste mai sus-zise pogoane de vie și cu aceste răzoare de ocină în cîmp au fost cumpărate de Vocotă monahul, unchiul Malei, de la Stepan cel bătrîn, tatăl lui Stănilă din Bădeni, trei pogoane deplin și cu aceste trei răzoare de ocină, pentru 1 000 de aspri gata, în zilele răposatului Șerban voievod.

Iar apoi, cînd a fost în zilele lui Alexandru voievod, fiul răposatului Radul voievod, în urma tătarilor, iar Malea, nepoata de soră a lui Vocotă monahul, ea a cumpărat două pogoane și jumătate și cu aceste trei răzoare de ocină de la Nedelea și de la sora sa, Neaga, nepoatele de fiu ale lui Vocotă monahul, pentru 2 000 aspri gata, după moartea unchiului său, Vocotă monahul, pentru că a fost ea mai volnică să cumpere. Însă să se știe că partea Ancăi, sora Nedelei și a Neagăi, din aceste pogoane de vie și din aceste trei răzoare de ocină din cîmp, a rămas a treia parte ocină nevîndută. Pentru că au fost trei surori și au făcut aceste trei pogoane de vie și cu aceste trei răzoare de ocină în trei părți. Deci partea Ancăi, a treia parte, ea n-a vîndut-o, cum este mai sus scris.

Și au fost atunci martori, cînd a cumpărat Malea aceste pogoane de vie și cu aceste răzoare de ocină mai sus-scrise, mulți oameni buni și aldămășari, anume . din Bădeni, Iachim și Șerban și Radul și Laica și iar Radul și Stoica și mulți oameni martori. Și de atunci a tot ținut Malea, nepoata lui Vocotă monahul, aceste pogoane de vie mai sus-spuse, nedajnice, cu bună pace.

Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar Stana ȚBoldoie din Bădeni s-a sculat fără nici o treabă, ca să ia vinărici de la Malea și a spus că este via pe ocina ei, pentru că a fost frate de ocină, alături, cu acest mai sus-zis vînzător, Stepan cel bătrîn, tatăl lui Stănilă din Bădeni. Și au venit înaintea domniei mele de s-au pîrît de față. Deci, întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege și am dat domnia mea între ei doi megiași pe un răvaș domnesc, anume din Bădeni, Mihnea și Tihul, ca să cante și să adevereze pentru aceste mai sus-zise pogoane de vie : au fost pe ocina Stanei Boldoie sau nu ? Astfel întru aceea, acești mai sus-zii megiași, au adevărit cu sufletele lor că a vîndut Stepan, tatăl lui Stănilă, aceste pogoane de vie și cu aceste trei răzoare de ocină nedajnice, cu ocină, lui Vocotă monah cum este mai sus-scris, iar Stana Boldoie n-a avut nici o treabă, pentru că a fost frate de ocină, ca și ei. Și a rămas Stana de lege și de judecată, ca să

nu aibă de acum nici o treabă. Și a cheltuit Malea cu aceste pîri 1 000 de aspri.

Și au fost mulți oameni buni și martori anume : din Bădeni, Stoica vornic și nepotul lui, Stanciul, și Cirstian și Neagoe și Stoica logofăt și Oprea și Vasilache și . . . . . și Șerban . . . . . mulți oameni buni, care nu sînt scriși aici.

Și am văzut domnia mea și răvaș . . . . . la mina Malei, de rămas.

Pentru aceasta am dat și domnia mea Malei, nepoata de soră a lui Vocotă monahul, ca să-i fie aceste mai sus-zise două pogoane și jumătate de vie nedajnice și cu aceste trei răzoare de ocină, dedină și de ohabă ei și fiilor <și nepoților > și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea : jupan Hriza mare vornic și jupan Vladul mare logofăt și jupan Ianache mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Mușat mare stolnic și <Buzinca > mare comis și Vasilie mare paharnic și jupan Alecxandri mare postelnic. Și ispravnic, jupan Vladul logofăt.

Și am scris eu, Dumitru gramatic, în cetatea de scaun București, luna mai 18 zile și de la Adam pînă acum la această scriere cursul anilor, în anul 7138 <1630>.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., A. N., MMDCCXCIX/2.

Orig., perg. (29 × 47), deteriorat și greu lizibil, pecete timbrată, căzută.

102

1630 (7138) mai 20, București.

Leon Tomșa voievod întărește lui Limber șelariul ocină și vecini în Vlădeni, jud. Prahova.

† Дулоствѣю божию, Іо Леон воивода и господинъ късон земан Уггрово-владѣнскоє, синъ великаго и прѣдобраго, покойнаго Іо Шефан воивода. Дават господство ми сѣе повеленіе господства ми сѣсѣс господство ми Димберюви седларю и сѣе синовн его, еанцем Богъ даровах, такоже да мѣ ест учинѣ и вечниѣ с село с Елѣдѣни въ сѣдство Прах<ова>¹, али дела жѣпанницѣ Марѣе въсах, дѣщера Лѣсплок вие вел лугофѣт, вт полю и вт шѣма и вт вод и сѣе вечниѣн, на нме : Станчул

¹ „Прах“ scris cu altă cerneală.

със синови си и Ъанча със синови его и Истратїе със брат его Ътан и със синови нѣх и сини Истратїев, по име: Ътонка и Ътанко¹ със синови нѣх и шт сѣдалище селашви, шт посвѣдѣ, варє елика се хтѣт извратї шт над вѣсом Хотарол.

Понеже сїю више речена шчинѣ и вечини вїш ест за дѣдїно жѣпаницев Марї<е>к шт над ро<дї>телїи ен, ещеже шт прѣжде врѣме. Я потом, кѣда ест била вѣ днїе Ялѣѣандрѣ боевода, а жителница Марїа, дѣщера Лѣпшлов лшгофет, жѣпаница Михѣюк постелник шт Бѣрвѣтецї, шна ест поставила залшг вѣсаѣ дѣла ен за шчинѣ и със вечинїи шт села шт Блѣдѣни на слѣгѣ господство ми Лимберю шеларюл за хнѣ аспри, със запис шт рѣка ен и със днїи дондеже на свѣти Георгїе, тере нѣ хокет дати новцїи на днѣ, а жѣпаница Марїа, шна да си дрѣжит шчина и вечинїи, а ащелиже не хокет дати новцїи на днѣ, а слѣга господство ми Лимбер сѣдлар, шн да си дрѣжит шчина и вечинїи, понеже ест била поставила сїю шчинѣ залшг, тере се сѣт платила радї мѣд Хащик чѣвш, что ест била длѣжна: Таже кѣда ест била на днѣ, а жѣпаница Марїа, шна никакже нѣст моглѣ да даст новцїи и били сѣт Лимбер шеларюл радост да нѣ дават новцїи нежан шчина.

Таже, кѣда ест била сѣда, вѣ днїе господства ми, а жѣпаница Марїа и брат си Герге пѣхарник, синѣ Лѣпшлов лшгофет, шни сами прїидет пред господство ми, тере сѣт реклѣ како не могѣ да даст новцїи, нѣ да нѣ сътворит книгѣ над шчинѣ стоателна.

И видѣхом господство ми и запис шт рѣка жѣпаницевн Марїен, како ест више пис, на рѣка Лимберюк сѣдларю със лшози болѣри свѣдїтелїи написани ѣ запис, на име: Георгє дворник и Ялѣѣ дворник и Гангорїе комис и шт Бѣтѣни, Ъпрѣ постелник и Крѣстѣ и шт Бѣрвѣтецї, Хризан постелник и Танасїе и Ътонка и шт Мѣнеши, Мавродин пѣхарник и Барѣл постелник и шт Рѣзвѣд, Ътонка и Ілѣе дворник. И продадоше шни сїю шчинѣ и вечини и дал ест жѣпаница Марїа, шна за нина добро волю и със ѣзнанїе вѣсѣм мѣгїашом шт гор из дол и шт шкрѣст местом и шт пред господства ми и със знанїю вѣсам порѣденїем ен и нїхто нѣст се сѣт шврѣтал да даст новциѣ

Бего радї, дадох сѣм господство ми слѣгѣ господство ми Лимберю шеларюл, какоже да мѣ ест шчинѣ и вечини ѣ Блѣдѣни, како ест више пис, дѣдїнѣ и вѣ шлѣвѣ синоком и внѣком и прѣвнѣчетом и не шт когождо непоколѣбилѣ, поризмо господство ми.

Сеже ѣво и свѣдїтелїи <по>с<тави>²х господство ми: жѣпан Хриза вел дворник и жѣпан Владѣл вел логофет и жѣпан Шнаки вел вистїтар и жѣпан Михѣ вел спатар и жѣпан Мѣшат вел столник и жѣпан Бѣзника вел комис и жѣпан Василїе вел пѣхарник и жѣпан Ялѣѣандри вел постелник. И исправник, Владѣл вел логофет.

И написаѣ Лѣпѣдат лшгофет вѣ градѣ Бѣкѣрцї, мѣсеца мѣн ѣ днїи и шт Ядама до нинѣ, вѣ лѣт хзрлїи.

† Іш Лѣши боевода, мїлостїю вожїю господинѣ.

Іш Лѣши боевода <т. р.>

¹ Cuvintele "Ътонка и Ътанко" completate ulterior.

² Loc rupt.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Ștefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele lui Limber șelariul și cu fiii lui, cîți Dumnezeu i-a dăruit, ca să-i fie ocină și vecini în sat în Vlădeni, în județul Prahova ¹, însă toată partea jupaniței Maria, fiica lui Lupul fost mare logofăt, din cîmp și din pădure și din apă și cu vecinii, anume : Stanciul cu fiii săi și Oancea cu fiii lui și Istratie cu fratele lui, Stan și cu fiii lor și fiii lui Istratie, anume Stoica și Staico ² cu fiii lor și din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul.

Pentru că această mai sus-zisă ocină și vecini au fost de moștenire ai jupaniței Maria de la părinții ei, încă dinainte vreme. Iar după aceea, cînd a fost în zilele lui Alexandru voievod, jitelnița Maria, fiica lui Lupul logofăt, jupanița lui Mihai postelnic din Bărbătești, ea a pus zălog toată partea ei de ocină și cu vecinii din sat din Vlădeni la sluga domniei mele Limberiu șelariul pentru 18 000 aspri, cu zapis de la mîna ei și cu zi pînă la sfîntul Gheorghie, de-i va da banii la zi, iar jupanița Maria, ea să-și țină ocina și vecinii, iar dacă nu-i va da banii la zi, sluga domniei mele Limber șelar, el să țină ocina și vecinii, pentru că a pus această ocină zălog, de s-a plătit pentru miere la Hagi ceauș, ce a fost datoare. Astfel cînd a fost la zi, jupanița Maria, ea nicicum n-a putut să dea banii și era Limber șelariul bucuros ca să-i dea banii în loc de ocină.

Astfel, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, jupanița Maria și fratele său Gherghe paharnic, fiii lui Lupul logofăt, ei singuri au venit înaintea domniei mele, de au spus că nu pot să dea banii, ci să le facă carte pe ocină statornică.

Și am văzut domnia mea și zapis de la mîna jupaniței Maria, cum este mai sus-scris, la mîna lui Limber șelariul cu mulți boieri martori scriși în zapis, anume : Gheorghe vornic și Albul vornic și Gligorie comis și din Săteni, Oprea postelnic și Cîrstea și din Bărbătești, Hrizan postelnic și Tanasie și Stoica și din Mănești, Mavrodin paharnic și Barbul postelnic și din Răzvad, Stoica și Ilie vornic. Și au vîndut ei această ocină și vecini și a dat jupanița Maria de a ei bunăvoie și cu știrea tuturor megiașilor din sus, din jos și din jurul locului și dinaintea domniei mele și cu știrea tuturor rudelor ei și nimeni nu s-a aflat ca să dea banii.

De aceea, am dat domnia mea slugii domniei mele lui Limber șelariul, ca să-i fie ocină și vecini în Vlădeni, cum este mai sus-scris, dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori <am pus> ³ domnia mea : jupan Hriza mare vornic și jupan Vladul mare logofăt și jupan Ianachi mare vistier și

¹ „Prahova” scris cu altă cerneală.

² „Stoica și Staico” completat ulterior.

³ Loc rupt.

jupan Miho mare spătar și jupan Mușat mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vasilie mare paharnic și jupan Alexandri mare postelnic. Și ispravnic Vladul mare logofăt.

Și am scris, Lepădat logofăt, în cetatea București, luna mai 20 zile și de la Adam pînă acum, în anul 7138 <1630>.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Leon voievod <m.p.>

Arh. St. Buc., A. N., CXI/21.

Orig., perg. (31 × 45), pecete timbrată.

Cu o trad. din 1913.

103

1630 (7138) mai 20, București.

Leon Tomșa voievod întărește lui Miloș logofăt și fraților lui, Bălaci și Dragotă, moșie în Brănești, în urma unei judecări.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod și domn a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preabunului, răposatului Io Ștefan voievod. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele lu Miloși logofătu și fraților lui, Bălaci și Dragotă, feciorii Badei din Piriu și feciorilor lor, cîți Dumnezeu le va dărui, ca să le fie moșie în Brănești din județul Jiului-de-Jos, însă din partea moșu-său Stan vătafu jumătate. Pentru că au avut Stan vătafu, moșu lu Miloși logofăt, în Brănești, de preste tot satul a patra parte.

Iară cînd au fost în zilele răposatului Mihail voievod, s-au sculat Roman și Vladu și Berivoe, unchiu lui Miloși logofăt, de au înfrățit pe soru-sa, jupîneasa Dumitra, maica lui Miloși logofăt și pre Badea, cumnatu-său, tata al lui Miloși logofăt, ca să fie patru frați nedespărțiți pre această mai sus-zisă moșie, a [a] patra parte a lui Stan vătafu din Brănești. Iară soru-sa Dumitra cu bărbatul ei Badea postelnic, tata al lui Miloș logofăt, ei au dăruiut pă acești trei frați, pă unul cîte 7 oi cu miei și cu lînă și cîte 3 stupi și cîte o rimătoare cu prăsilă. Și au fost dator la Drăghici din Năsip 1 000 de aspri gata. Și au fost pus la Drăghici zălog 10 locuri arătoare. Deci au fost plătit tata al lui Miloș logofăt și acea datorie de la Drăghici. Și au dat acea mie de aspri gata în mîna lui

---

¹ Loc rupt.

Drăghici și acele 10 locuri le-au luat Badea postelnic de la Drăghici. Și iară au împărțit și acele 10 locuri pe 4 frați. Și tot au stăpînit tata al lui Miloș logofăt această moșie cu rumânii, precum am zis mai sus, cu bună pace, din zilele lui Mihail voevod pînă în zilele lui Șarban vodă.

Iară cînd au fost în zilele răposatului Șerban voevod, au căzut Roman, fratele Vladului și al lui Berivoe, dator la Ivașco vornic aspri 3 000. Și au trimis slugile sale de au luat toate bucatele Vladului pentru frate-său Roman. Iară Vladul nu au vrut să-și lase bucatele sale să piară pentru frate-său Roman, ci au făcut partea lui Roman de moșie din Brănești vinzătoare. Iară Vladul iar au mersu la frate-său Berivoe ca să cumpere partea frățini-său, a lui Roman, de moșie din Brănești, ca să-și răscumpere bucatele sale de la Ivașco vornic. Iar frate-său Birivoe n-au vrut să cumpere partea lui Roman de moșie. Iară Vladul iar au mersu la cumnatu-său Badea postelnicu, tata lui Miloș logofăt, de l-au întrebat ca să cumpere partea lui Roman de moșie din Brănești. Iară Badea postelnic, tata al lui Miloș logofātu, el au zis cum că nu va cumpăra partea lui Roman de moșie, ci, de va vrea, a sa parte de moșie să o vinză. Deci Vladul au vîndut a lui parte de moșie din Brănești, drept 3 000 de aspri gata. Și au plătit ale lui bucate de la Ivașco vornic. Și tot au stăpînit Badea și cu fiu-său Miloș logofăt aceste 2 părți cu bună pace, din zilele lui Șarban vodă pînă în zilele lui Alexandru vodă, feciorul Radului vodă.

Iar cînd a fost în zilele lui Alexandru vodă, feciorul Radului vodă, cînd au fost Ivașco vornic la scaunul Craiovii, s-au sculat Drăghici postelnicu, feciorul lui Stan logofātu din Brănești, de au tras pîră înaintea lui Ivașco vornic cu Berivoe, unchiu lui Miloș logofăt, pentru această moșie. Și așa pîrîia Drăghici postelnicu pă Birivoi, cum că au plătit tată-său Stan logofăt în zilele Mihnei vodă birul de roșii aleși al lui Stan vătafu, tata al lui Berivoe, și au plătit și birul rumânilor lui Stan, 8 năpăști, de au dat și au cheltuit pentru acestu biru de roșii și pentru acele optu năpăști boi 30 și iapă 1 și cal 1 și aspri gata 1 000. Și au dat la rîndași pînă au scos birul de roșii și acele 8 năpăști aspri 900. Și au scos la judecată și o carte a Mihnii vodă.

Iar într-aceia, Ivașco vornicu, el au dat lui Berivoe lege să jure cu 12 boiari, însă 6 megeiași și 6 boiari roșii aleși. Iară dacă au venit Ivașco vornicu de la Craiova aicea la curtea domnească, și triimițînd Alexandru voevod în locul lui la scaunul Craiovii pre cinstitul dregătoriul domnii méle jupan Mușat marele stolnic, iară Birivoe s-au plînsu înaintea lui Mușat marele stolnic cum că nu poate să aducă acei 6 boiari, ci să-i schimbe și să-i dea 6 megeiași. Deci într-aceia, jupîn Mușat marele stolnic, el au schimbat acei 6 boiari și i-au dat 6 megeiași, ca să jure cu 12 megeiași. Deci nici cu acei 12 megeiași nu au putut să jure la scaunul Craiovii.

Iar după aceea, sluga domnii mele Miloș logofăt, el au venit de s-au pîrit de față cu Drăghici postelnicu înaintea lui Alexandru vodă, feciorul Radului vodă. Și au scos Miloși logofăt atuncea în divan și cartea ce au avut pre acea moșie, de frăție și de cumpărătoare. Deci într-aceia, Alexandru voevod, domnia lui au căutat și au judecat pre dreptate și pre lege și au dat lege 12 boiari roșii aleși, scriși pă răvașe domnești, cum ca să jure că au plătit unchiu-său Berivoe și maica lui Stăneasa toate bucatele lui Stan logofăt pînă la un ban. Deci cînd au fost la zi și la soroc, iar sluga domnii mele Miloși logofăt, el au adus acei 12 boiari toți deplin în divan înaintea lui Alexandru vodă, feciorul Radului vodă. Deci au jurat Miloș logofăt cu acei 12 boiari și au scos Miloș logofăt această moșie ce s-au zis mai sus de la mîna lui Drăghici postelnic. Și au chiețuit sluga domnii mele Miloș logofăt pînă au scos această moșie de la mîna lui Drăghici postelnicu 4000 de aspri gata. Și tot au stăpînit Miloș logofăt această moșie împreună cu unchiu-său Berivoe cu bună pace, din zilele lui Alexandru vodă, feciorul Radului vodă, pînă acum în zilele domnii mele.

Iară cînd au fost acuma, în zilele domnii mele, s-au sculat Berivoe în pîră cu Miloși logofăt de s-au pîrit de față înaintea domnii mele în marele divan. Și așa pîria Berivoe pe Miloș logofăt cum că n-au avut frăție el și frații lui cu Badea postelnic, tata al lui Miloș logofăt, și cu jupîneasa lui, Dumitra, maica lui Miloș logofăt, nici au dăruit tata al lui Miloș logofăt pă acei 3 frați cu oi și cu stupi și cu rîmători, nici au cumpărat partea Vladului de moșie, precum am zis mai sus, ci au stăpînit în sila lor. Iar sluga domnii mele Miloș logofăt, el au scos cărți înaintea domnii mele : cartea de frăție și de cumpărătoare, și au scos cartea lui Alexandru vodă, cum au jurat cu acei 12 boiari pînă au scos această moșie de la Drăghici postelnic.

Și au mărturisit înaintea domnii mele în divan și cinstitul dregătoriul domnii mele jupînul Ivașco ce au fost mare dvornic, precum că au luat Vladul, fratele lui Berivoe, acei 3000 de aspri gata de la Badea postelnic, tata al lui Miloș logofăt, de s-au plătit de la dînsul. Și au mărturisit înaintea domnii mele și boiariul domniei mele Preda ce au fost al doilea vornic, feciorul lui Drăghici din Năsip, cum că au luat tată-său și acea 1000 de aspri gata din mîna Badei, tata al lui Miloș logofăt, pentru acea datorie, și cum că s-au înfrățit și au împărțit și acele 10 locuri, precum s-au scris mai sus, cum că au dăruit și tata al lui Miloș logofăt pre acei 3 frați ce s-au zis mai sus cu oi și cu stupi și cu rîmători. Iar domnia mea am judecat pre dreptate și pre lege cu toți dregătorii domnii mele și am dat lui Berivoe lege preste légea lui Miloș logofăt, 24 de boiari, ca să jure cum că n-au avut Miloș logofăt nici o treabă cu această moșie din Brănești, care am zis mai sus, nici au cumpărat, nici au plătit acea 1000 de aspri gata la Drăghici din Năsip, tata al lui, precum am zis mai sus, nici au dăruit pre acei 3 frați cu oi și cu stupi

și cu rîmători, precum am zis mai sus, ei au stăpînit în sila sa. Iar Berivoe nu au vrut să apuce de lege să jure nicicum, ci au rămas Berivoe de lege și de judecată denaintea domnii méle.

Drept aceia, am dat însumi domnia mea slugii domnii méle lui Miloș logofăt și fraților lui, Balaci și Dragotă, ca să fie lor moșie moștenitoare și ohabnică, feciorilor, nepoților și strănepoților și de nim.nea să fie neclătită, peste zisa domnii méle.

Și am întărit cartea aceasta cu tot sfatul credincioșilor boiarii domnii domnii méle : jupan Hriza vel dvornic, jupan Vlad vel logofăt i jupan Ianachi vel vistier i jupan Miho vel spatari jupan Mușat vel stolnic i jupan Buzinca vel comis i jupan Vasilie vel paharnic i jupan Alexandri vel postelnicu. Și ispravnic, jupan Vladul vel logofăt.

Și am scris eu, Soare grămătic, în cetatea scaunului București, luna lui mai 20 zile, leat de la Adam 7138, iar de la nașterea lui Hristos 1630.

Io Leon voevoda.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Motru, nr. 252, f. 77—79.

Copie; alte copii ibidem, mss. 253, f. 57—59 și 716, f. 1138—1141 și la Bibl. Acad., CMLXVII/70.

EDIȚII. Constantinescu, *Com. Brănești*, 154—159.

1630 (7138) mai 22.

Marii boieri mărturisesc în privința împrejurărilor în care satul Cîinești cade în rumânie la Sima al doilea logofăt.

† Jupan Necula biv vel vistiiar i jupan Hriza vel dvornic i jupan Vladul vel logofet i jupan Papa biv vel logofet i jupan Ivașco biv vel dvornic i jupan Miho vel spatari jupan Dumitrașco biv vel vistiiar i jupan Mușat vel stolnic i jupan Gorgan biv vel spatari jupan Buzinca vel comis i jupan Costandin biv vel peharnic i jupan Gligorii biv vel comis i jupan Grama vel pitar i jupan Gherghi vel armaș i jupan Neagul vel aga i Mitrea pitar i Tudor slujer Rudeanul i Vasilie aga i Mateiu aga i Stamatie aga i Nedelco portari Ianiu velichii portari Dumitru vtorii vistiiar Dudescul i Radul logofet i Para logofet i Paraschiva logofet i Bunea logofet ot vistiarie i Mateiu cliucer dascalul i Cîrstiiian i Oprea i Ilie i Staico i Nénciul i Mihalcea i Iorgachi i Paraschiva vtorii dvornici i Drăghici spatari, sinu Papev logofet i Andreiu spatari, sinu Vladul vel

logofet i Stroe logofet, sină Fierăv logofet i Radul spatar Dudescul i Tudor comis Știrbéiu i Riga vtorii armaș și alți boiari și roșii mulți de în țeară, carii-ș vor pune mai jos pecețile lor și iscăliturile lor, facem această carte a noastră să fie de mare credință la mîna fratelui nostru Sima vtorii logofet ca să-i fie satul Cîineștii de în Otăsău, ot sudstvo Vilcea, tot satul cu tot hotarul și cu toți megiiășii cîți se vor afla în sat, să-i fie rumâni și cu tot venitul de pretutindenilea, oarecît se va alége de preste tot hotarul.

Pentru că se-au fost ucis un om în sat în Cîinești, anume Tudor Cambaz și l-au fost ucis feciorii lui în casa lui. Deci au trimis domnu nostru Io Leon voevod, sină Ștefan voevod, armaș ca să prinză pre acei hoți și să ia și deșugubina. Apoi săténii n-au sărit să prinză hoții, ce au scăpat.

Deci au adus pre Pîrvul Cosoroavă și pre Vladul Bursul și iar pre Vladul de în Surpatele și pre Bîrsanu și pre . . . .¹ aicea de i-au închis domnu nostru în temniță. Iar fratele nostru Sima vtorii logofet, el i-au luoat pre Cîinești în chizășia lui de cătră domnu nostru, cum vor plăti deșugubina domnească. Apoi ei au fugit și deșugubina nu o au plătit, ce au apucat domnu nostru pre fratele nostru Sima logofet chezașul, de au plătit el toată deșugubina deplin, de au dat domnu nostru 115 oi cu mii. Și au dat venitul fratelui nostru Hrizii vornic, partea lui, ughi 20 și la Gherghi vel armaș, ughi 10 și treapăd armașilor, ughi 10, carii au fost mersu acolo. Și au dat la fratele nostru Vladul logofet ughi 15, de au scos 16 vaci ale Parashivei logofet, că au fost întrat chezaș pentru niște birure ale Cîineștilor. Și au dat fratele nostru Sima vtorii logofet acéste oi și acești bani de înaintea noastră tuturor și a tot sfatul divanului. Și am văzut și cartea domnu nostru la mîna fratelui nostru ce scrii mai sus, cum să ție satul Cîineștii să-i fie rumâni, cum scrie și mai sus.

Așijderea și noi încă așa mărturisim și am făcut și această carte a noastră ca să ție satul Cîineștii, să-i fie rumâni, cu tot hotarul și cu tot venitul, cum scrie și mai sus. Și ș-au pus zi pînă acum la Ispas, de nu se vor îndura de moșie, să-i plătească și oile și banii și să aibă pace. Iar de nu vor plăti pînă la zi, să-i fie satul Cîineștii de moșie stătători în veacu. Deci zioa le-au trecut și oile și banii nu i-au mai plătit. Deci am dat și noi, ca să-i fie rumâni de moșie cum scrii mai sus.

Aceasta am scris, ca să se știi și să se crează. Și pentru mai adevărată credință ne-am pus și pecețile noastre și iscăliturile noastre mai jos. **Имако да мкст.**

---

¹ Loc alb.

Πνε ΔΣΜΙΤΡΟΣ ¹ & ΕΙΣΚΡΕΜΥ, ΜΕΚΕΣΙΑ ΜΑΝ ΚΕ ² ΔΑΝΗ, ΕΞ ΛΕΚΤ ΧΑΡΛΗ	
Necula	Paraschiva logofet
Hriza vel dvornic	Gherghe vel armaș
Vladul vel logofet	Μαθταῖος κλουτζαρης ⁵
Papa biv vel logofet	Drăgan spătar
Ivașco dvornic	Staicu dvornic
Μίχος σπατάρις ³	Stanciul vornic
Mușat vel stolnic	† Preda vtori dvornic
Gorgan spatat	Cîrstian dvornic
Buzinca vel comis	Eu Iurgachi vornic
Κοσταντῖνος παχάρηκος ⁴	Ilie vornic
Gligorie comis	Andréiu spatat Rudenu
Tudor suljer	† Eu Vasilie spatat
Mitrea pitar	Radu spatat Dudescul
Neagul vel agă	Harvatu spatat ⁶
Eu Mati aga	
Dumitrașco vistiiar	
† Iane vel portar	
Stamati aga	
Tuduran slujer	
Vasile Paindur aga	
Bunea Vilcul vtorii logofet	
Para logofet ot vistiiar	

<Pe verso, însemnare ulterioară : > Carte la mîna Simei vistiiar de la divanul Bucureștilor, pe satu Cîineștii, mai 22, 7138.

Arh. St. Buc., M-rea Dintrunlemn, IV/12.
Orig., hîrtie (41 × 27), 35 peceti inelare.
Copii ibidem, IV/13 și ms. 445, f. 107v—108.

105

1630 (7138) mai 23, București.

Leon Tomșa voievod întărește lui Anastasie și lui Alexe, fiii lui Savasto, precum și altora, ocini și vii la Băncești și Zorești, jud. Buzău.

† МѢЛОСТІЮ БОЖІЮ, Іу ЛЕОН ВОЕВОДА И ГОСПОДИНЪ ВЪСОН ЗЕМЛЕ УГГРО-ВЛАХІНСКОЕ, СИНЪ ВЕЛИКАГО И ПРѢДОБРАГО, ПОКОИНИМОС Іу ШЕФАН КВЕКВДА. ДАВАТ ГОСПОДСТВО МИ СІИ ПОВЕЛѢНІИ ГОСПОДСТВА МИ АНАСТАСІЕ, СИНЪ САВАСТОК УТ БЪН-

¹ Dumitru.

² Luna și ziua sînt scrise mai tîrziu, cu altă cerneală.

³ Miho spătar.

⁴ Costantin paharnic.

⁵ Matei clucer.

⁶ Semnăturile sînt autografe.

чци, със синови си, елицем Богъ препъстит, иакоже да мѣ ест учинѣ ѡ Бѣнчещи, съдство Бѣзъѣ, али дѣл Стоикъѣ и дѣл Радъѣлов вѣсаѣ, вѣре елика се хтит изберат шт поѣю и шт шѣм и шт вод и шт дѣл и шт посѣдѣ, занеже ю ест била покъпна Сѣвасто, штѣцѣ Анастасѣѣ, сѣе учинѣ више пис шт над Стоика и шт над Радъѣл шт Бѣнчещи, за хѣцѣ аспри, али за тѣо аспри шт тѣх више речени аспри, шни сѣт продали Стан Питъ и Нѣгъци и Стан Братъѣлов една дѣл за учинѣ Стоикъѣ и Радъѣлов шт Стара Грѣѣл до Рѣкици. И пак покъпна Сѣвасто, баща Анастасѣѣ, учинѣ оу Бѣнчещи шт дѣл Владъѣлов ѣ сежени шт по вѣсаѣ учина, за хѣ аспри. И пак била покъпна Сѣвасто, баща Анастасѣѣ, учинѣ ѡ Бѣнчещи шт дѣл Данов ѣ сежени шт по вѣсаѣ учина, за х аспри. И пак покъпна Сѣвасто, штѣцѣ Анастасѣѣ, учинѣ ѡ Бѣнчещи шт дѣл Стоикъѣѣ ѣ сежени шт по вѣсаѣ учина, за хѣ аспри. И пак покъпни Сѣвасто учинѣ ѡ Бѣнчещи шт Нѣгъѣл ѣ сежени, за ѣ аспри. И пак покъпна Сѣвасто учинѣ оу Бѣнчещи шт дѣл Станов сежени ѣ шт по вѣсаѣ учина, за . . . .¹ аспри, понеже покъпна Сѣвастѣ, баща Анастасѣѣ сѣи више речене учине до Лакъѣ Гѣнцѣѣ.

И пак покъпна Дѣниѣлъ учинѣ ѡ Бѣнчещи, дѣл Негоѣв вѣсаѣ, вѣре елика се хтит изберат, али сежени ѣ и дѣл емѣ за водиницѣ и дѣл ем за винограду, шт глав учинѣв до Рѣкици, за хѣри аспри. И пакже ест покъпна Дѣниѣлъ, брат Сѣвастѣѣ, учинѣ ѡ Бѣнчещи дѣл Стоикъѣѣ Лѣгъѣлов вѣсаѣ и дѣл ем за водиницѣ и дѣл ем за винограду, шт Лакъѣ Гѣнцѣѣ до Рѣкици, за хѣри аспри. И пакже ест покъпна Дѣниѣлъ, брат Сѣвастѣѣ, зик Анастасѣѣѣ, учинѣ ѡ Бѣнчещи дѣл Владъѣлов ѣпрев вѣсаѣ и дѣл емѣ за водиницѣ и оу поѣю шт Лакъѣ Гѣнцѣѣ до Рѣкици за хѣѣ аспри. И пак покъпна Дѣниѣлъ учинѣ ѡ Бѣнчещи дѣл Станов Питъ вѣсаѣ шт по свака учина и шт водиницѣ, шт Лакъѣ Гѣнцѣѣ до Рѣкици, за ѣ аспри.

И пак да сѣт Нѣгъци и Станов Братъѣлов и Сѣвасто и Дѣниѣлъ читри над един брод за водиницѣ оу матка Бѣзъѣѣлов, къдѣ хѣкет сѣтворит Нѣгъци и Стан Братъѣлов водиници, да вѣдит и Сѣвасто и Дѣниѣлъ брати сѣш ними.

И продадох сѣи више речени людѣе ниѣне учине и виногради и водинице за своим добрѣ волю им, како ест више пис, пре дѣни покоиннаго Мѣхѣѣв вѣвѣд, синѣ Ялѣѣандръ вѣвѣд, когда бист течѣнѣѣ лѣтом хѣѣѣ.

И пак да ест Сѣвастѣѣѣ, баща Анастасѣѣѣѣ учинѣ ѡ Бѣнчещи Жѣвѣѣѣ, али сежени ѣ шт дѣл Ялѣѣншѣѣѣ, понеже ю ест била покъпна Сѣвасто тѣх ѣ сежени за учинѣ више пис шт над Ялѣѣншѣѣѣѣ, за хѣ аспри, али шт вода Бѣзъѣѣлов дѣри ѡ глав учинѣв. И пак покъпни Сѣвасто ѣ сежени за учинѣ шт над Станко и шт над брат си Стѣниѣлъ шт сѣл, за хѣ аспри, и пак шт вода Бѣзъѣѣлов дѣри ѡ глав учинѣв. И пакже ест покъпна Сѣвасто, штѣцѣ Анастасѣѣѣѣ, ѣ сежени за учинѣ шт над Жѣвѣѣѣ и шт над брат си Нѣгъѣл и шт над сѣстрам си Нѣкъша шт сѣл, за хѣ аспри, али шт вода Бѣзъѣѣлов дѣри ѡ глав учинѣв. И пак покъпни Сѣвасто половинно за водиницѣ шт над Стан ѣанчѣѣѣ шт сѣл, за хѣ аспри. И пак покъпна Сѣвасто трѣтаѣѣ дѣло за водиницѣ шт над Стан ѣанчѣѣѣ шт сѣл за ѣ аспри. И пак покъпни Сѣвасто трѣтаѣѣ дѣло за водиницѣ шт над Жѣвѣѣѣ и шт над брат си Нѣгъѣл и шт над сѣстрам сѣ Стана и шт над Нѣкъша шт сѣло за ѣ аспри.

¹ Loc alb.

И покъсни Плекънъ ѿ сежени за учинъ вѣтъ надъ Манѣ вѣтъ село, за хѣ аспри
данъ вѣтъ вода Бѣзъзловъ дорнъ ѿ глакъ учинекъ.

И продадохъ вни за неговъ добро колю вѣтъ пре дѣни поконнаго Михаилъ
воеводъ, синъ Петрашковъ воеводъ, вѣтъ когда вистъ теченїа лѣтъмъ хѣрѣ.

И пакъ да вѣтъ Плекъевъ и братъ си Анастасїевъ учинъ ѿ Бѣнчещїи Жавревъ, данъ
сежени ѿ вѣтъ по вѣтъ Хотаромъ, занеже вѣтъ покъсни Плекънъ и братъ си Анастасїе
тѣхъ сежени за учинъ више писъ вѣтъ надъ Братъла, синъ ѿ Ганчекъ вѣтъ Бѣнчещїи Жавревъ,
за ѿ аспри готови.

И пакъ покъсни Анастасїе, синъ ѿ Савастовъ, ѿ погонъ за винограду ѿ дѣла
Бѣнчещинломъ вѣтъ надъ Флацѣр вѣтъ Бѣнчещи, за хѣ аспри. И пакъ покъсни Анастасїе
единъ погонъ за лозїе ѿ дѣла Бѣнчещинломъ на ѿркѣнещи вѣтъ надъ Драгомиръ, синъ
Драгомировъ вѣтъ Бѣнчещїи, за ѿ аспри.

И пакъ покъсни Анастасїе учинъ ѿ Мочещїи на ѿркѣнещи, дѣла Нѣгъевъ, сестра
Драгомировъ Дѣннѣ вѣтъ Зорещи вѣтъсѣхъ, вѣре вѣнка се хѣтитъ избратъ вѣтъ по вѣтъ
Хотаромъ вѣтъ надъ Драгомиръ, братъ Нѣгъевъ вѣтъ Зорещїи, за ѿ аспри готови.

И пакъ покъсни Анастасїе половино за погонъ за винограду ѿ дѣла Зорещинломъ
вѣтъ надъ шѣр си Бладъла и вѣтъ надъ Богдана вѣтъ Зорещи, за хѣ аспри готови.

И били сѣтъ свидѣтелїи, на име: вѣтъ Бѣнчещи, попъ Вончилъ и Нѣгое и
Михалаки и вѣтъ ѿ Гѣнзлещи, Манѣ и Финта и Крѣстїанъ и ѿ Ганко и вѣтъ Мо-
чещи, Гогоашъ и вѣтъ трѣгъ Бѣзъзловъ, Герги сѣдѣцѣ.

И вѣла вѣтъ продадъ сїи више речени люде ни хѣне учине више писани вни за
<с>воимъ добро колю, безъ ни една силѣстъ вѣтъ ни хѣто и сѣтъ ѿзнанїе вѣтъсѣмъ мѣгѣ-
шомъ вѣтъ горъ изъ долъ и вѣтъ шкрѣстѣ мѣстѣмъ. И вѣдѣхомъ господство ми и книга
поконномъ Михаилъ воеводъ и книга <покон>¹номъ Михаилъ воеводъ надъ сїи више речени
учине вѣтъфи и раздрани.

Сего радѣ господство ми сѣмъ поновїхомъ и ѿтерѣдїхомъ сѣтъ сїю книгу
господства ми како вѣтъ вѣла и вѣтъ прѣжде вѣтъкле, и дадохъ сѣмъ господство ми
Анастасїевъ и братъ си Плекъевъ, сини ѿ Савастомъ вѣтъ Бѣнчещїи, ѿкоже да сѣтъ имъ сїи
више речени учине и погонѣ за винограду и водїницехъ учинъ дѣдїнно и вѣтъ шлѣвъ
имъ и синовомъ и вѣтъкомъ и прѣвѣнчетомъ и не вѣтъ кождо непоколѣбимомъ, поризомъ
господство ми.

Сеже ѿбо и свидѣтелїи поставїхомъ господство ми: жѣпанъ Хриза великїи
дворникъ и жѣпанъ Бладъла великїи лѣгофетъ и жѣпанъ Инаки вѣла вистїаръ и жѣпанъ
Мило великїи спатарю и жѣпанъ Мѣшатъ великїи столникъ и жѣпанъ Бѣзинка великїи
кѣмисъ и жѣпанъ Баснаїе великїи пѣларникъ и жѣпанъ Плекъандри великїи постелникъ.
И исправникъ, жѣпанъ Бладъла великїи лѣгофетъ.

И написахъ азъ, Дѣмитрѣсъ граматникъ, вѣтъ настолни градъ зовемаго Бѣскрещи,
мѣсеца майа кѣ дѣни и вѣтъ Идама даже до нинѣ вѣтъ сего писанїю теченїю лѣтъмъ
вѣтъ лѣтъ хѣрѣ, а вѣтъ рождества Христова хѣрѣ.

† Іу Левнъ вѣвѣда, мїлостїю божїю господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod și domn a toată țara
Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Ștefan voievod.
Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Anastasie, fiul lui

¹ Loc rupt și șters.

Savasto din Băncești, cu fiii săi, cîți Dumnezeu i-a lăsat, ca să-i fie ocină în Băncești, județul Buzău, însă partea lui Stoica și partea lui Radul toată, oricît se va alege din cîmp și din pădure și din apă și din deal și de pretutindeni, pentru că a cumpărat Savasto, tatăl lui Anastasie, această ocină mai sus-scrisă de la Stoica și de la Radul din Băncești, pentru 4970 aspri, însă pentru 370 aspri din acești mai sus-ziși aspri ei au vîndut lui Stan Pită și Neguț și lui Stan al lui Bratul o parte din ocina lui Stoica și a lui Radul, de la Gîrla Veche pînă la Răchiți. Și iar a cumpărat Savasto, tatăl lui Anastasie, ocină în Băncești din partea lui Vladul 7 stînjeni, de peste toată ocina, pentru 560 aspri. Și iar a cumpărat Savasto, tatăl lui Anastasie, ocină în Băncești din partea lui Dan 3 stînjeni de peste toată ocina, pentru 600 aspri. Și iar a cumpărat Savasto, tatăl lui Anastasie, ocină în Băncești din partea lui Stoica 5 stînjeni de peste toată ocina, pentru 1000 aspri. Și iar a cumpărat Savasto ocină în Băncești de la Neagul 2 stînjeni, pentru 400 aspri. Și iar a cumpărat Savasto ocină în Băncești din partea lui Stan 4 stînjeni de peste toată ocina, pentru...¹ aspri, pentru că a cumpărat Savasto, tatăl lui Anastasie, aceste mai sus-zise ocini pînă la Lacul lui Gîntă.

Și iar a cumpărat Dănilă ocină în Băncești partea lui Neagoe toată, oricît se va alege, însă 5 stînjeni și partea lui de moară și partea lui de vie, din capul ocinii pînă la Răchiți, pentru 2150 aspri. Și iar a cumpărat Dănilă, fratele lui Savasto, ocină în Băncești partea lui Stoica al lui Legul toată și partea lui de moară și partea lui de vie, de la Lacul lui Gîntă pînă la Răchiți, pentru 1150 aspri. Și iarăși a cumpărat Dănilă, fratele lui Savasto, unchiul lui Anastasie, ocină în Băncești partea lui Vladul al lui Oprea, toată și partea lui de moară și în cîmp, de la Lacul lui Gîntă pînă la Răchiți, pentru 1015 aspri. Și iar a cumpărat Dănilă ocină în Băncești partea lui Stan Pită toată, de peste toată ocina și din moară, de la Lacul lui Gîntă pînă la Răchiți, pentru 900 aspri.

Și iar să fie Neguț și Stan al lui Bratul și Savasto și Dănilă, patru pe un vad de moară în matca Buzăului, unde vor face Neguț și Stan al lui Bratul mori, să fie și Savasto și Dănilă frați cu ei.

Și au vîndut acești mai sus-ziși oameni ocinile lor și viile și morile de a lor bunăvoie, cum este mai sus-scris, în zilele răposatului Mihnea voievod, fiul lui Alexandru voievod, cînd a fost cursul anilor 7091.

Și iar să-i fie lui Savasto, tatăl lui Anastasie, ocină în Bănceștii Javrei, însă 7 stînjeni din partea lui Albișor, pentru că a cumpărat Savasto acei 7 stînjeni de ocină mai sus-scriși de la Albișorul, pentru 1000 aspri, însă din apa Buzăului pînă în capul ocinii. Și iar a cumpărat Savasto 7 stînjeni de ocină de la Staico și de la fratele său Stănilă din sat pentru 1000 aspri, iarăși din apa Buzăului pînă în capul ocinii. Și iar a cum-

---

¹ Loc alb.

părat Savasto, tatăl lui Anastasie, 7 stinjeni de ocină de la Javra și de la fratele său Neagul și de la sora sa Neacșa din sat, pentru 1000 aspri, însă din apa Buzăului pînă în capul ocinii. Și iar a cumpărat Savasto jumătate de moară de la Stan al lui Oancea din sat, pentru 1000 aspri. Și iar a cumpărat Savasto a treia parte de moară de la Stan al lui Oancea din sat pentru 700 aspri. Și iar a cumpărat Savasto a treia parte de moară de la Javra și de la fratele său Neagul și de la sora sa Stana și de la Neacșa din sat, pentru 700 aspri.

Și a cumpărat Alexi 7 stinjeni de ocină de la Manea din sat, pentru 1000 aspri, însă din apa Buzăului pînă în capul ocinii.

Și au vîndut ei de a lor bunovăie, din zilele răposatului Mihail voievod, fiul lui Petrașco voievod, de cînd a fost cursul anilor 7102.

Și iar să fie lui Alexe și fratelui său Anastasie ocină în Bănțești Javrei, însă 7 stinjeni de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat Alexi și fratele său Anastasie acei stinjeni de ocină mai sus-scriși de la Bratul, fiul lui Oancea din Bănțești Javrei, pentru 800 aspri gata.

Și iar a cumpărat Anastasie, fiul lui Savasto, un pogon de vie în dealul Bănțeștilor de la Fulger din Bănțești, pentru 600 aspri. Și iar a cumpărat Anastasie un pogon de vie în dealul Bănțeștilor, la Orcănești, de la Dragomir, fiul lui Dragomir din Bănțești, pentru 900 aspri.

Și iar a cumpărat Anastasie ocină în Mocești, la Orcănești, partea Neagăi, sora lui Dragomir Dăinea din Zorești, toată, oricît se va alege de peste tot hotarul, de la Dragomir, fratele Neagăi din Zorești, pentru 900 aspri gata.

Și iar a cumpărat Anastasie jumătate de pogon de vie în dealul Zoreștilor, de la cumnatul său Vladul și de la Bogdana din Zorești, pentru 1800 aspri gata.

Și au fost martori, anume : din Bănțești, popa Voicilă și Neagoe și Mihalachi și din Stănulești, Manea și Finta și Cîrstian și Staico și din Mocești, Gogoasă și din tîrgul Buzăului, Gherghi județul.

Și au vîndut acești mai sus-zîși oameni ocinile lor mai sus-scrise și de a lor bunăvoie, fără nici o silă de la nimeni și cu știrea tuturor megiașilor din sus, din jos și din jurul locului. Și am văzut domnia mea și cartea răposatului Mihnea voievod și cartea răposatului Mihail voievod pe aceste mai sus-zise ocini, vechi și rupte.

Pentru aceea, domnia mea am înnoit și am întărit cu această carte a domniei mele, cum a fost și dinainte vreme și am dat domnia mea lui Anastasie și fratelui său Alexe, fiii lui Savasto din Bănțești, ca să le fie lor aceste mai sus-zise ocini și pogoane de vie și mori ocină, dedină și de ohabă lor și fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea : jupan Hriza mare vornic și jupan Vladul mare logofăt și jupan Ianachi mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Mușat mare stolnic și jupan Buzinca mare

comis și jupan Vasilie mare paharnic și jupan Alexandri mare postelnic. Și ispravnic, jupan Vladul mare logofăt.

Și am scris eu, Dumitru gramatic, în cetatea de scaun numită București, luna mai 23 zile și de la Adam pînă acum, la această scriere, cursul anilor, în anul 7138, iar de la nașterea lui Hristos, 1630.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, X/9.

Orig., perg. (42 × 55), pecete timbrată.

Cu o trad. din 1851; altă trad. ibidem, ms. 173, f. 98v—100.

106

1630 (7138) mai 23.

Leon Tomșa întărește m-rii Mislea moșie în Cîmpineni.

Milostiiu bojiu, Io Leon voevod i gospodinū Ungrovlahiiscoe, sinu velicago i preadobrago Io Ștefan voevod. Davat gospodstvo mi sie poveleiiu gospodstva mi. [Dat-am domniia mea această poruncă a domnii méle] sfintei, dumnezeestii mănăstiri ce să chiamă Mislea, unde iaste hramul sfintei troițe și părintelui egumenului Zosim și tuturor călugărilor, cîți vor lăcui în selașul acela, ca să fie sfintei mănăstiri ce scrie mai sus moșia ce să grăiaște Cîmpineni, în județul Prahovei, însă partea cinstitului boiariului domnii méle jupan Nicolei, care au fost vel vistiiar, partea lui toată, dă preste tot satul a patrulea parte, care moșie iaste aleasă și înpietrită dăspre satul Călugărenii, care iaste aproape lingă sfînta mănăstire Mislea, însă moșie fără de rumâni, den cîmpu și den pădure și den apă și den siliștea satului du pretutindenea, cu tot venitul, oricît să va alége dă preste tot hotarul. Pentru că această moșie ce iaste zisă mai sus o au fost cumpărat cinstitul boiariul domnii méle jupan Nicola, care a fost vel vistiiariu, încă den zilele lui Alixandru vodă, de la Șteful neguțătoriu ot Stănțești, drept 14 000 aspri gata.

Iar după acéia, cîndu au fost acum, în zilele domnii mele iar cinstitul boiariul domnii méle jupan Nicola vistiiariul, el au făcut schimbu cu egumenul Zosim și cu voea tuturor călugărilor de la sfînta mănăstire Mislea, hramul sfintei troițe, pentrucă au fost avut și el moșie în satul Sărățenii, în județul Ialomiții, împreună cu călugării de la sfînta mănăstire Mislea. Drept acéia au venit toți de față împreună înaintea domnii méle de au mărturisit în divan cum au dat cinstitul boiariul domnii méle jupan Nicola vistiiariul toată partea lui de moșie dem Cîmpineni, dă preste tot

hotarul, sfintei mănăstiri Mislei ce scrie mai sus, moșie' făr de rumâni, pentru ce că au fost aproape, lângă sfinta mănăstire. Iar egumenul Zosim împreună cu tot săborul dă la sfinta mănăstire Mislea, hramul sfintei troițe, ei încă au dat cinstitului boiariului domnii mele jupînului Nicolii, ce au fost vistiiariu, toată partea sfintei mănăstiri Mislea, din sat din Sărățeni, stînjeni 427, dă preste tot, pretudindinea și dă preste tot hotarul oricît să va alége, însă moșie făr de rumâni, ca să fie moșie pentru moșie. Pentru ce văzîndu călugării cum iaste moșia din Sărățeni, partea mănăstirii Mislui, fiindu departe și preste mîna și nici un folos neavînd călugării de acolo, pentru ce fiindu sfinta mănăstire la munte, iar moșia de la Sărățeni fiindu delungată, foarte departe, de nu pot călugării să să hrănească și au schimbat unii cu alții, ei de a lor bunăvoe, fără de nici o silă și cu știrea tuturor boiariilor și mari și mici și dennaintea domnii mele.

Și am văzut domnia mea și zăpisiul de la mîna cinstitului boiariului domnii mele jupan Nicolii vistiiariul de schimbu la mîna părintelui Zosim de la sfinta mănăstire Mislea, cu mulți boeri mărturii, scriși în zăpisi, anume : jupan Hrizea vel dvornic i jupan Vladul vel logofăt Rudeanul, Papa care au fost vel logofăt i Ivașco care au fost vel dvornic i Miho vel spătar și Dumitrașco care au fost vel vistiiar i Grama vel pitar i Costandin ce au fost vel păharnic i Stroe logofăt, feciorul Fierăi ce au fost vel logofăt i Gherghie logofăt și mulți boiari, care nu sînt scriși în cartea aceasta.

Pentru acéia, am dat domnia mea sfintei, dumnezeestii mănăstiri Mislei, ce s-au zis mai sus, ca să să știe moșia ce să chiamă Cîmpineni, moșie stătătoare, ohabnică în véci și de nimenea neclătită, după zisa domnii mele.

Și mărturii am pus domnia mea : jupan Hriza vel dvornic i jupan Enache vel vistier, jupan Buzinca vel comis.

Mai 23 dni, 7138 <1630>.

Arh. St. Buc., Condica m-ril Mislea, nr. 465, f. 14 v — 15.

Traducere.

Copie ibidem, ms. 466, f. 120.

107

1630 (7138) mai 26, București.

Leon Tomșa voievod întărește lui Gorgan fost mare spătar ocină și vecini în Criva de Jos, jud. Romanași.

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod și domn a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preabunului, răposatului Ștefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al

domniei mele jupan Gorgan biv vel spătar și jupînesii lui, Stanei, și cu feciorii lor, cîți Dumnezeu le va dăruî, ca să le fie ocină și vecini în Criva de Jos din județul Romanați, însă partea lui Stoica și a lui Pîrvul și a lui Oprea, feciorii Pîrvului din Zătreni, toată partea lor din cîmp, din pădure și din apă și cu vecinii anume etc. etc.¹ Pentru că au cumpărat cînstitul dregător al domniei mele jupan Gorgan biv vel spătar și jupîneasa lui, Stana, această mai sus-zisă ocină și vecini de la Stoica și de la frații lui Pîrvul și Oprea, feciorii Pîrvului din Zătreni, în 24 000 de aspri.

Și iar au cumpărat jupan Gorgan și jupîneasa Stana un vecin, anume Lepădat cu feciorii lui, etc. etc.¹, drept 3 000 aspri gata, dar numai capul lui, fără de ocină.

Și au vîndut ei de a lor bunăvoie fără de nici o silă, cu zăpis de la mîna lor de vînzare și cu mărturii scrise în zăpis, anume : din Brîncoveni, Matei aga și din Vardeniță, Stamatie aga și din Ruda, Chisar și Andrei spătar Rudeanul și din Popești, Calotă armașul și din Farcaș, Radul postelnic și din Leurdeni, Stroe logofăt, feciorul Fierăi logofăt, și din Greci, Stroe postelnic și din Prădești, Petru slujer și din Fălcoiu, Pătru logofăt și din Roșiani, Preda postelnic, și din Jiugălie, Sima.

Și iarăși să-i fie etc.¹ jupîn Gorgan spătar și Stanei ocină în Jigălie, dar din partea lui Nedelco o funie întregă deplin din cîmp etc. etc.¹ și din vîi a treia parte, din șezutul satului, de pretutîndeni, cît se va alege de peste tot hotarul. Pentru că această funie etc.¹ au fost ale Condeii comis, date de socrul său Nedelco slujer, încă în zilele răposatului Radului voievod, pentru sufletul lui și multă căutare și buna cînstire ce au avut Nedelco slujer de la ginere-său Conda comis la vreme de nevoie și la bătrînețea lui. Pentru că a făcut Conda comisul multă cheltuială de la el pînă ce a vrut să scoată socru-său Nedelcu slujer această funie de ocină de la megiașii din Jegălie. Și am văzut domnia mea și zăpisul de la mîna lui Nedelco slujer de miluire la mîna Condeii comisul, cu mulți boieri mărturii scriși în zăpis toți anume. Iar după aceea, cînd a fost în zilele lui Alexandru voievod, feciorul răposatului Radului voievod, pe vremea cînd a făcut domnia lui nunta peste Siret la Mihail Tecuciul, atunci cînstitul dregător al domniei mele jupan Gorgan spătar și jupîneasa lui, Stana, ei au vîndut partea jupînesei Stanei de ocină din Izvorani lui Mușat vel stolnic și a fost cumpărat această funie de moșie și via a treia parte de la Conda comisul pentru ughi 100. Și a vîndut-o el de a lui bunăvoie, fără de nici o silă și cu știrea tuturor boierilor și a megiașilor dinprejurul locului și dinaintea domniei mele.

Și am văzut domnia mea și zăpisul de la mîna Condeii comisul la mîna lui Gorgan spătarul de vînzare și cu mărturie, anume : Stamatie

---

¹ Așa în text.

aga și Mateiu aga și Mihaiu elucerul și Dumitru Fiileșanul și Dimiiian căpitanul.

Drept aceea, am dat și domnia mea cinstitului dregător al domniei mele jupanului Gorgan spătar și jupînesei lui, Stanei, ca să le fie lor ocină de moștenire și ohabnică feciorilor și nepoților și strănepoților și de către nimeni să nu să clătească, după porunca domniei mele.

Iată și mărturii au pus domnia mea : jupan Hriza vel dvornic și jupan Vladul vel logofăt și jupan Ianachi vel vistier și jupan Miho vel spătar și jupan Mușat vel stolnic și jupan Buzinca vel comis și jupan Vasilie vel paharnic și jupan Alexandri vel postelnic. Si ispravnic, jupan Vladul vel logofăt.

Și am scris eu, Soare grămăticul, în scaunul de cetate București, una mai 26 zile și de la Adam pînă la această scriere cursul anilor, în anul 7138 <1630>.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.
Io Leon voievod <m.p.>

După Ion Marian, *Patru documente nr. 89—91, p. 92—94.*
Traducere din 1911, după orig. slav, hirtie, pecete căzută.

108

1630 (7138) mai 27, București.

Leon Tomșa voievod întărește lui Miloș logofăt mănăstirea Strimba cu toate averile sale.

† Милошѣю воиѣю, Іу Левн воєвода и господинѣ въсон землє Хггггг-влаѣинское, синѣ великаго и прѣдобраго, покоинномѣ Іу Шефан воєвода. Дават господство ми сѣе повѣленіє господства ми салг господства ми Милош логѣет, аписи шт брат жѣпан Стонкица бившиѣ вел вистіар, ѣакоже да мѣ ест свѣтѣи мѣнастирь глаголемаго Стрѣмба, ндѣже ест храм свѣтѣи тронце, еже създана и основана шт темеліє еи жѣпан Стонка бивр вел вистіар и съє съпрѣгѣ его жѣпаница Докіє и помилѣвана и зкреплена съє селами и съє циганіи и въ црѣков си шдѣждивами прѣшкращена и съє скотами, еже нарече швции и волови и крави и биволи и пчели и кони и кобиле и свини и шт въєкѣ нимани помилѣваше, ѣакоже да ест иноком въ пицѣ а нимѣ въ вѣчноє въспоминаніє. И въє дрѣждалн съє добромирно до прѣставленіє жѣпан Стонкѣи вистіар. И по прѣставленіє его въє ест дрѣждал съєпрѣг его жѣпаница Докієи и съє аписиѣ им Милош логѣет до

пре дъниѣ Флехандръ воевода, сына Илиаш воевод. Тѣмже тогда прѣстави се и жѣпаница Докѣна вистнерѣса.

И по съларѣтѣ жѣпаницек Докѣк вистнерѣса, тѣтка Милош логофет, вгда прѣиде Флехандръ воевод, синъ Илиаш воевод, и став бити господаръ Земле Блшкое въ настоа граду Бѣксрици, тогда послаа¹ест Флехандръ воевод по Антонѣ постелник, нарицаем Каци Дивкол, със великое гар<о>сть како да порѣшит и раздѣрет и да пленит сѣм свѣта монастыр глаголемого Стрѣмца више пис. И калѣгерн шт свѣта монастыре нарицаем Тисмѣна, идѣже ест Храм сепенѣ прѣсвѣтѣи Богородице и със ерѣменѣ ермонах Оеуфила и със декѣ поп Иван, вгда видѣши уни толанко зло и порѣшенѣ и плененне іаже Хоцит да се сътворит семо свѣтомѣ монастырѣ шт къ господарѣ уни висилъ вѣсташе вѣкснѣ със вѣсем съвором призваше по Антонѣ постелник више пис ѣ свѣта монастыре ѣ Тисмѣна тере гостише се и молиши се да не сътворит толанком зло свѣтомѣ монастырѣ, нѣ стакмише се и дадоше немѣ жити сѣн, тере ест скѣмповал сѣс свѣта монастырѣ шт къ господарѣ. И пришели сѣт калѣгерн шт Тисмѣна на Флехандръ воевод, вгда сѣт скѣмповал монастыри шт негов господарѣ и сътворише се книгове калѣгером шт Тисмѣна над сѣм свѣта монастыр, іакоже да битн им мѣтох въ дѣдѣнс и въ шѣб. И вѣс дрѣжаа със добромирно калѣгерн шт Тисмѣна по сѣм монастыр до дъниѣ господарѣ ми.

И кѣда ест бил сѣда, въ дъниѣ господарѣ ми, а сѣбг господарѣ ми Милош логофет, кон ест титор сѣмѣ свѣтѣи монастыр шт Стрѣмца, он не вѣсхотѣше вѣставити свою монастыр, іаже създана родѣтеле его, Стопка вистѣар, да бити мѣтох ѣ Тисмѣна, како ест бил продаа Флехандръ воевод, синъ Илиаш воевода, нѣ стакмише се сѣбга господарѣ ми Милош логофет със калѣгерн шт Тисмѣна, със ерѣмен, на име Давид и проерѣмен Тевфила и със поп Иван, еже ест бил декн и със вѣсем соборѣа шт Тисмѣна, како да им повратет новци вѣси, със вѣс < . . . кел>¹ тованіе, іаже сѣт сътворише радѣ монастыр Стрѣмца и съ . . . ¹ше със вѣсем и със добѣа новци, цен през вѣс жѣнати тѣ¹.

И ѣ тем, сѣбга господарѣ ми Милош логофет, он потрѣдише се и дал ест сѣн новци висн запаљно, жити тѣ, въ рѣк ерѣмена Да<вид н>¹ проерѣмена Оеуфила и поп Иван, понеже сѣн сѣт билн по тѣ вѣкснѣно кѣда ест дал Милош логофет сѣн новци ѣгн тѣ тере ест платна негов монастыре Стрѣмца по неговн правн новци.

И дал ест сѣбг господарѣ ми Милош логофет сѣе новци шѣем калѣгером шт Тисмѣна више пис шт пред господарѣ ми ѣ дикан и шт прѣпочтенѣм правителѣю господарѣ ми жѣпан Хриза вел дворник и жѣпан Владѣла вел логофет и жѣпан Папа вневшил вел логофет и жѣпан Мило вел спатар и жѣпан Мѣшат вел столик и жѣпан Бѣзника вел колис и жѣпан Тѣдор вие вел сѣажер и жѣпан Мѣхтею ага.

И видѣхом господарѣ ми и запис шт рѣк калѣгером шт свѣта монастырѣ шт Тисмѣна на рѣк Милош логофет със шѣем болѣри више рѣх свидѣлѣн и със

¹ Loc rupt.

многи кѣпци писани въ запис на име Гинѣ Коц и Прока и Жипа и Исар и Манѣ.

Сега радї и дадохъ съмъ господство ми сїа книга господства ми на рѣкъ слѣгъ господства ми Милош, ѣкоже дамѣ ест сїе свѣта монастыри глаголемаго Стрѣмба, нѣже ест Храмъ свѣта троиць, със селами, със учиниве, дѣдїнове и със ацїганїи и със скотомъ и със вѣси шкованїе и със вѣс Ходокомъ еже биан монастырски, ѣкоже да бѣдетъ онъ ктитѣр, какоже ест биан и родїтелїи его жѣпанъ Стоика внѣшиѣ вел вистїар и със прѣгъ его, жѣпаница Докїа вистїнерѣса, а инѣго никтоже да ни иматъ ниѣто трѣбо със сїа свѣта монастыр ѣт Стрѣмба тѣчїю онъ и сынове его и внѣкомъ, прѣвнѣчетомъ и не ѣт кождо непоколѣбїлю, порїзмо господства ми.

Сеже всѣ и свѣдѣтелїи поставїи господство ми: жѣпанъ Хриза вел дворникъ и жѣпанъ Бладуѣ вел лѣгѣфѣт и жѣпанъ Йнаки вел вистїар и жѣпанъ Млїхо вел спатар и жѣпанъ Мѣшатъ вел столнїк и жѣпанъ¹ Бѣзинка вел комисъ и жѣпанъ Василїе вел пѣхарникъ и жѣпанъ Плѣдїандрїи вел постѣлникъ. И исправникъ, жѣпанъ Бладуѣ вел лѣгѣфѣт.

Написаѣ азъ, Содрѣ граматикъ, въ настоѣ градѣ сѣ Бѣскѣрѣци, мѣсеца мѣанъ кѣ днїи и ѣт Йдїамъ до нинѣ текѣщи лѣтомъ, въ лѣтъ хѣранъ, а ѣт рождѣ¹ство Христово, хѣл.

† Іу Левнѣ вѣвѣвѣдъ, милостїю божїю господинѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Ștefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugi domniei mele Miloș logofăt, nepotul de frate al jupanului Stoichița fost mare vistier, ca să fie sfintei mănăstiri numită Strimba, unde este hramul sfinta troiță, pe care a zidit-o și a ridicat-o din temelie ei jupan Stoica fost mare vistier și cu soția lui, jupanița Dochia, și miluită și întărită cu sate și cu țigani și biserica sa înfrumusețată cu odăjdii și cu vite, care se cheamă: oi și boi și vaci și bivoli și stupi și cai și iepe și porci și din toate averile miluită, ca să fie călugărilor de hrană, iar lor de veșnică pomenire. Și a tot ținut cu bună pace pînă la moartea jupanului Stoica vistier. Iar după moartea lui, a tot ținut soția lui, jupanița Dochia și cu nepotul lor Miloș logofăt pînă în zilele lui Alexandru voievod, fiul lui Iliș voievod. Apoi atunci a murit și jupanița Dochia vistiareasă.

Iar după moartea jupaniței Dochia vistiareasă, mătușa lui Miloș logofăt, dacă a venit Alexandru voievod, fiul lui Iliș voievod și a stat să fie domn al Țării Românești în cetatea de scaun București, atunci a trimis Alexandru voievod pe Antonie postelnic, zis Cați Diavolul, cu multă tărie ca să ardă și să strice și să jefuiască această sfintă mănăstire numită Strimba, mai sus scrisă. Iar călugării de la sfinta mănăstire numită Tismana, unde este hramul uspenia preasfintei născătoare de Dumnezeu și cu egumenul ieromonah Theofil și cu duchiul popa Ioan, dacă au văzut

¹ Omis.

ei atîta răutate și stricăciune și jaf care trebuia să se facă acestei sfinte mănăstiri de către domn, ei toți s-au sculat împreună cu tot soborul și au chemat pe Antonie postelnic mai sus-scris la sfînta mănăstire la Tismana de l-au ospătat și s-au rugat de el să nu facă atîta rău sfintei mănăstiri, ci s-au tocmît și i-au dat lui 250 de galbeni, de au răscumpărat această sfîntă mănăstire de către domn. Și s-au dus călugării de la Tismana la Alexandru voievod cînd au răscumpărat mănăstirea de la domnia lui și s-au făcut și cărți călugărilor de la Tismana pe această sfîntă mănăstire, ca să le fie metoh de moștenire și de ohabă. Și au tot ținut cu bună pace călugării de la Tismana această sfîntă mănăstire pînă în zilele domniei mele.

Iar cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar sluga domniei mele Miloș logofăt, care este ctitor acestei sfinte mănăstiri de la Strîmba, el n-a vrut să lase mănăstirea sa, care a fost zidită de părintele lui, Stoica vistier, să fie metoh la Tismana cum a vîndut Alexandru voievod, fiul lui Iliăș voievod, ci s-a tocmît sluga domniei mele Miloș logofăt cu călugării de la Tismana, cu egumenul anume David și proegumenul Teofil și cu popa Ioan, care a fost dichiu și cu tot soborul de la Tismana, ca să le întoarcă banii toți, cu toată cheltuiala pe care au făcut-o pentru mănăstirea Strîmba și . . . .¹ cu tot și cu dobînda banilor, fac peste tot galbeni <300>¹.

Iar întru aceasta, sluga domniei mele Miloș logofăt s-a trudit și a dat acești bani toți deplin, galbeni 300, în mîna egumenului David și a proegumenului Teofil și a popii Ioan, pentru că aceștia au fost cîteși trei împreună cînd a dat Miloș logofăt acești bani, 300 de ughi, de a plătit mănăstirea sa Strîmba, pe banii săi drepti.

Și a dat sluga domniei mele Miloș logofăt acești bani acestor călugări de la Tismana mai sus-scriși dinaintea domniei mele în divan și dinaintea preacinstiților dregători ai domniei mele: jupan Hriza mare vornic și jupan Vladul mare logofăt și jupan Papa fost mare logofăt și jupan Miho mare spătar și jupan Mușat mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Tudor fost mare sluger și jupan Matei aga.

Și am văzut domnia mea și zăpis de la mîna călugărilor de la sfînta mănăstire de la Tismana la mîna lui Miloș logofăt, cu acești boieri mai sus-ziși martori și cu mulți negustori scriși în zăpis, anume Ghinea Coți și Proca și Jipa și Isar și Manea.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea această carte a domniei mele la mîna slugii domniei mele Miloș, ca să-i fie această sfîntă mănăstire numită Strîmba, unde este hramul sfînta troiță, cu satele, cu ocinile, dedinele și cu țiganii și cu vitele și cu toate ferecăturile și cu tot venitul care a fost mănăstiresc, ca să fie el ctitor cum au fost și părinții lui, jupan Stoica fost mare vistier și cu soția lui, jupanița Dochia vistiereasa, altul

---

¹ Loc rupt.

nimeni să nu aibă nici o treabă cu această sfintă mănăstire de la Strimba, numai el și fiii lui și nepoții, strănepoții și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea : jupan Hriza mare vornic și jupan Vladul mare logofăt și jupan Ianachi mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Mușat mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vasilie mare paharnic și jupan Alexandri mare postelnic. Și ispravnic, jupan Vladul mare logofăt.

Am scris eu, Soare gramatic, în cetatea de scaun în București, luna mai 27 zile și de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7138, iar de la nașterea lui Hristos, 1630.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Craiova, LXXVII/1.

Orig., hirtie (44 × 29), pecete timbrată.

EDIȚII. Trad. Săulescu, *Hrisov Strimba*, 464—466.

109

1630 (7138) mai 28.

Ursea din Jideni cumpără niște răzoare la Țușăști.

† Să se știe acesta răvaș cumă au cum[ăi]părat Ursea ot Jădēni 2 răzore, unu în imășu, altul la Tufele Un[ă]tei, de la Tatomir și o jumătate de pogon, 660 aspri. Iară au cumpărat Ursea 4 prăjini în lat și în lungu, 10 prăjini de la Stanū, nepotul lu Tatomir, 230 bani. Iară au cumpărat Urisea 1 răzor de la Enachi, fratele Manei lu Lupoe, la Țușăști, 110 bani.

Aldămășari, anume : Radul Ciocanū i Procopie i Giura i Bălan i Bratia i Meliintie, Ionașco i Stoican i Mihalcea, Ignat i Stan Geloitul i Miclea i Milea, Mușat Bughea i Stan lu Pătru i Stanū Voilă i Neagul i Manciuil Cămîrzan.

Пис Андрей¹. Пис мѣсеца мѣн, кѣ дни, въ лѣт хзрлн.

Popa Dragomir

Popa Curea

Arh. St. Buc., M-rea Rimnicu Sărat, II/7.

Orig. hirtie (11,5 × 23), patru peceți aplicate.

¹ A scris Andrei.

1630 (7138) mai 28, București.

Leon Tomșa voievod întărește popii Ionache din Moringlavi și popii Pîrvul din Șerbănești părți din satul Șerbănești.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod și domn a toată Țara Rumânească, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Ștefan voievod. Dat-am domnia mea această poruncă a domnii mele popei lui Ionache de la Moringlavi și preotesei lui Cherei, fata Buicăi și popei Pîrvului din satul Șerbănești și cu feciorii lor, cîți Dumnezeu le va dăruia, ca să le fie lor moșie în Șerbăneștii de la Olt, însă partea lui Marco toată, de preste tot satul doao părți, din cîmpu și din pădure și din apă și din dealul cu viile și din șezutul satului, de pretutindenea și de preste tot hotarul, oricît să va alége. Însă să știe, să ție sîngur popa Ionache, din partea lui Marco jumătate, iar popa Pîrvul cu frații lui de moșie, ei să ție toți altă jumătate.

Pentru că au fost cumpărat Buica cu soru-sa Ana de la Giura cel mic, unchiul lui Marco, drept 5 600 de aspri gata. Pentru că această moșie au fost de moștenire lui Marco și Marco el n-au avut feciori din trupul lui. Apoi Marco, la moartea lui, au împărțit moșiia lui din Șerbănești în doao părți : jumătate din partea lui Marco unchiului său Giurei, iar altă jumătate, altui Giură, tatăl Buicăi, soacra popei lui Ionache, ca să fie doi frați amîndoi pe această moșie. Apoi, dintr-un Giură au rămas jupanița Buica și Anna, iar din alt Giură au rămas un fecior, anume Preda din Șărbănești. Deci Giura, tatăl Predei, el au căzut într-o nevoe pentru o datorie la un gelep, pentru 5 600 aspri. Într-acéia, Giura cel mic, tatăl Predei, el au vrut să vinză partea lui de moșie din partea lui Marco din Șărbănești, ca să plătească acei aspri la acel gelep pentru datorie. Într-acéia, Buica și Ana, ele au vîndut partea lor de moșie din satul Fata și au cumpărat partea Giurei, tatăl Predei, ce au fost din partea lui Marco din Șărbăneștii de la Olt, pe acești mai sus-zîși aspri, ca să fie moșie pentru moșie. Și au plătit Buica și Ana pe Giura cel mic, tatăl Predei, de către acel gelep, de acea datorie și grotate. Și au vîndut Giura cel mic această mai sus-zisă moșie de a lui bunăvoe și cu știrea tuturor megiașilor dinprejurul locului, în zilele răposatului Mihail voievod. Și am văzut domnia mea și cartea răposatului Vladu voievod, feciorul Vladului voievod, de moștenire pe moșiia din Șărbănești, cu leatul 7040 și cartea răposatului Mihail voievod de cumpărătoare pre partea Giurei celui mic, tatăl Predei, de cînd au fost curgerea anilor 7104. Și de atuncea tot au ținut această moșie cu bună pace.

Iar cînd au fost în zilele răposatului Radu voevod, feciorul Mihnei voevod, iar Buica, ia au dat partea ei zestre gineri-său, popei lui Ionache și fetei sale, Cherei, iar popa Pîrvul, el au cumpărat din partea Anei jumătate de la Mihai, ginerile Anei și de la muerea lui, Buica, pe bani gata, în zilele lui Mihail voevod. Și de atunci încoace tot au ținut această moșie cu bună pace.

Iar cînd au fost acum, în zilele domniei mele, după moartea Buicăi și a Anei, iar popa Ionache și popa Pîrvul, ei au avut pîră cu Preda, feciorul Giurei celui mic din Șărlănești, pentru partea lui de moșie. jumătate, ce au fost dat Marco, feciorul lui Cazan, fratele Giurei, tatăl Predei, la moartea lui; după acéia, au fost vîndut-o Giura cel mic Buicăi și Anei, fetelor Giurei celui mare, partea lor de miluire, drept acel preț de aspri, mai sus-scriși, 5 600. Și au venit popa Ionache și popa Pîrvul înaintea domniei mele în divanul cel mare, cu Preda, feciorul Giurei celui mic, de s-au pîrît de față. Și așa pîra Preda înaintea domniei mele în divan cum au fost întors aspri îndărăt Buicăi, soacrei popei lui Ionache și Anei, soacrăi lui Mihail, fetelor Giurei celui mare, pe partea tătîni-său Giurei celui mic, de miluire, ca să ție partea lui Marco, feciorul lui Cazan pe în doao. Într-acéia domnia mea am cătat și am judecat, pe dreptate și pre lége, cu toți cinstiții bcerii domniei mele și am întehit domnia mea pe Preda, ca să scoață în divan cartea cum că au întors aspri înapoi, 5 600, mai sus-ziși. Iar Preda, el singur au mărturisit în divanul cel mare, înaintea domniei mele, cum că nu are carte, ci are oameni mărturii. Iar popa Ionache și popa Pîrvul, ei au scos în divan cartea răposatului Mihail voevod, de cumpărătoare pe partea de moșie a Giurei, tatăl Predei, de miluire, cum că au fost cumpărat-o precum scrie mai sus. Apoi au rămas Preda de lége și de judecată dinnaintea domniei mele, cum mai mult amestec Preda să nu aibă cu partea lui Marco, feciorul lui Cazan, nicicît. Numai ales să știe : să ție Preda partea tătîni-său Giurei celui mic, partea lui cea de moștenire, du preste tot satul Șărbăneștii, a treia parte, iar popa Ionache și popa Pîrvul, ei să ție de preste tot satul doao părți.

Drept acéia, am dat și domnia mea popei Ionache și preotésii lui Cherei și popei Pîrvului cu frații lui, ca să le fie lor moșie întu moștenire și ohabnică și feciorilor, nepoților și strănepoților lor și de nimenea să nu să clătească, după porunca domniei mele.

Iată dar și mărturii am pus domnia mea : jupan Hriza vel dvornic și jupan Vladul vel logofăt și jupan Ianache vel vistieriu și jupan Miho vel spatariu și jupan Mușat vel stolnic și jupan Buzinea vel comis și jupan Vasilache vel paharnic și jupan Alexandri vel postelnic. Și ispravnic, jupan Vladul vel logofăt.

Și am scris eu, Lăpădat logofătul, în scaunul cetății Bucureștii, în luna lui mai în 28 de zile, iar de la zidirea lumii și de la facerea omului

celui dintîiu, Adam, pînă acum, curgerea anilor, văleat 7138, iar de la nașterea lui Hristos, 1630.

Io Leon voevod.

Bibl. Acad., ms. 5722, f. 21 v— 23 v.

Copie.

111

1630 (7138) iunie 2.

Teofan patriarhul Ierusalimului arată că Dumitru vornic a stricat cărțile de iertare a unor rumâni, dîndu-i fiului său Bunea logofăt.

Θεοφαν, милостію божію патріархъ свѣтого града Іерусалима, Сирійскіи и Іракійскіи, Кана Галиланскіи и вѣсон пол Іурданскіи и свѣтого Гѣтна и вѣсен Палестини¹.

Înnaintea smerenii noastre venit-au jupînul Dumitru biv dvornic de au mărturisit cum au fostu ertat niște rumâni ai lui, ca pînă va fi viu să-l socotească și să-l hrănească și să-l asculte de toate, iar după moartea lui, ei să fie ertați. Și le-au fostu făcutu și cărți domnești și zapisele lui la mîna lor. Iar după acéia, ei nici l-au căutat, nici l-au socotit, nici l-au ascultat. Deci într-acéia, văzînd și el așa, venit-au în divan înaintea dumisale lu Io Leon voevoda, domnul Țării Rumânești, feciorulu răposatului și preahunului Io Ștefan voevoda și înaintea tuturor boiarilor cu rumânii de față, de i-au datu fiu-său Bunei logofăt, căci l-au căutat și l-au cinstit și nici de o nevoe n-au știut. Deci le-au luat cărțile și zapisele ce le-au fostu făcut de ertăciune, de le-au datu în mîna fiu său Bunei logofăt, să-i fie de moșie rumâni, ei și moșia lor și cu altă moșie și vii, citu au ținut jupînul Dumitru vornicul în Dol-Grădiște.

Deci într-acéia, venit-au Dumitru vorniculu și înaintea smerenii noastre, de au mărturisit însuș și au arătat și zăpisul lui, carele au fostu făcutu la mîna fiu său Bunei logofet pîntru acești rumâni și moșii ce scrie pre nume în zăpisul lu Dumitru vorniculu, cum i-au dat și l-au miluit du bunăvoea lui, să-i fie moșie stătătoare.

Derept acéia și smerenia noastră încă am datu această carte a noastră la mîna Bunei logofăt cum cine se va ispiti după petrecania lu Dumitru

¹ Theofan, din mila lui Dumnezeu, patriarh al sfintei cetăți a Ierusalimului, al Siriei și al Arabiei, al Canei Galileii și al ambelor părți ale Iordanului și al sfintului Sion și a toată Palestina.

vornicul, au de în frații lui au de în nepoții lui au fie cine de în ruda lui sau măcar de într-altu neam străinu, a sparge tocméala și miluitura aceasta, cé-au miluit și cé au tocmit Dumitru vornic păntru acești rumâni ce scriu mai susu și moșii, acela să fie afurisit și treclet de domnul nostru Isus Hristos și de smerenia noastră și după moartea lui netopit să fie.

Derept aceasta, am datu această carte a smerenii noastre.

Μικσεια κυριε ε δωνη, λετ xβpλη.

† Θεοφάνης ἐλέω θεοῦ πατριάρχης τῆς αγίας πολεως Ἱερουσαλημ¹ <in. p.>

Bibl. Acad., CLXXXI/85.

Orig., hirtie (43,5 × 29).

112

1630 (7138) iunie 2.

Leon Tomșa voievod împuternicește pe Gherghe să ia dijmă de la toți oamenii care „vor fi arat pre moșia lui în Zorilești”.

† Многостїю божїю, Їу Левн воєвода и господинъ, синъ поконного Їу Шефан воєвода. Дакат господство мн, cu învățătura domnii méle, acestui om, anume Gherghe de în Zorilești, ca să fie volnic cu cartea dumniei méle de să-ș ia dijmă și de grfu și meu de la rumânii <lu> Trufanda și de la toți oamenii carii vor fi arat pre moșiia lui în sa<t> în Zorilești și dă nimenea opreală să n-aibă naintea cărții dumnii méle. Și să fie volnic Gherghe cu cartea domnii méle, cine va mai ara de acumŭ <na>inte neîntrebat pre moșiia lui, să-l prade pre acela om de pre...u, pentru că așa iaste și dreptate cum <și> lége să ia <dijmă de> pre moșiia lui dă la ci<ne> va ara... Инако да неѣт по реч господства мн.

. . . . . κυριε ε δωνη, λετ xβpλη.

† Їу Левн воєвода, многостїю божїю господинъ.

Arch. St. Buc., M-rea Dintrunlemn, XVII/2.

Orig., hirtie (29,6 × 20), rupt, pecete mijlocie aplicată.

¹ † Theofan, din mila lui Dumnezeu, patriarh al sfintei cetăți a Ierusalimului.

1630 (7138) iunie 6, București.

Leon Tomșa voievod întărește m-rii Iver de la muntele Athos m-rea lui Stelea spătarul din București.

† Милостиво божію, Іу Левъ воевода и господинъ въсон земле Уггрово-владѣнское, синъ великаго и прѣдобраго, поконнаго Іу Шефан воевода. Дават господство ми сїе повелѣніе господства ми <с>вѣтомъ, божественки монастыр зове момъ Івера въ свѣта Гора, идѣже ест храмъ честое оупеніе Богородице, такоже да ест свѣтѣн монастыр въ свѣта Гора више рѣкъ свѣта монастырѣ глаголемога Стелек спатар, зде въ варош господства ми Буѣкѣреци, храмъ пакыже зпеніе Богородице, метохъ и въ подрѣчїе свѣтомъ монастыр Івера, със въсѣхъ села и със въсѣхъ вичинѣи и със ациганѣи и със виноградї и със бродове за водїнице¹ и със въсѣхъ втѣчестїе, понеже сїю свѣта монастыр Стелек спатар, више реченна, прѣвїи къда ест помислъ да сътворит сїю монастыр, ещѣже въ днїе Михлея воевод, въ прѣкое редъ за господство, призвал иХ сам Стелк спатар по калѣгерїи въ свѣта монастыр Івера въ свѣта Гора, тере ест пришеа зде, тере сѣт сътвориа Стелк спатар сїа свѣта монастыр. И били сѣт испражници калѣгерїи въ там въ свѣта Гора, а келтованїа монастырїи ест била въсаХ въ на Стелк спатар. И поклониа ю ест въ самъ със въсѣхъ дѣдїне и със въсѣхъ коматїе, да ест метохъ на свѣта монастыр Івера, еже више пис, радї дѣша его и радї дѣше родїтелїемъ его. И написахъ се на свѣтою помѣникъ и въс била ест по разлогѣ монастырїи въ свѣта Гора.

И потомъ, къда ест била при днїе поконномъ Михлея воевод, достигоша времѣ тере иславна сѣ ест свѣта монастырѣ, когда Синан паша въ злодѣстїе и постоувал сѣ сѣт със въсомъ.

И потомъ, къда ест била въ при днїи Ілѣхандрѣ воевода, сына Іліашъ воевода, стоа ест биты втѣцѣ нашѣмъ Григорїе влѣдїкѣ и митрополитъ земли Влѣшкоѣ, кого били сѣт настѣвникъ въ на свѣта монастырѣ Івера поставила егѣменъ зде на монастырѣ поконномъ, стараго Ілѣхандрѣ воевода, втѣцѣ Михлея воевод, въ варош господства ми оу Буѣкѣреци, храмъ свѣтаа тронцѣ. Таже свѣтѣнѣ его тогда, въ днїе Ілѣхандрѣ воевод, сына Іліашъ воевода, и чиниетъ и сътвориа ест кѣке и пимница по мѣстомъ свѣтѣн монастыр Стелек спатар.

И къда ест била нинѣ, въ днїе господства ми, ако подаровал мѣ ест господѣ Богѣ и честитомъ царю по господство ми със господство и със скриптрѣ Влѣшкоѣ земле, а втѣцѣ нашѣмъ влѣдїка Григорїе митрополита, свѣтѣнѣ его начинаетъ тере ест направилъ свѣта монастыр Стелек спатар и створѣна ю ест въс въ стѣдна свѣтѣнѣкъ его със слѣжда и със патрѣхїрѣа, тере ест келтовалъ въс

¹ Cuvintele: и със бродове за водїнице sînt șterse cu chinovar și s-a scris deasupra, tot cu chinovar: „измажнї аз, ѣдрице Нѣстѣрѣа вторїи логофѣт, въ днїанъ Матѣеа воеводн, лѣтъ хзрмъ“.

wt cвeтѣнѣ его и cъcтвopиa eст cвѣтa мoнaстиp Стeлeк cпaтap пaкижe кaкo eст бнa wt нeпpѣвo нe wt Хoдoкoм cвѣтѣнѣ митpoпoлѣи wt Тpъгoвицe, нѣ вѣc wt мѣк и wt тpѣднo cвeтѣнѣ его, пoчтo рaдѣ eст бнa дѣжнѣ влѣдѣкa Гpигopѣ нa cвѣтa мoнaстиpѣ Івeрa ѡги сѣи и кeлтoкaл eст сѣи нoвци, кoгдa вѣзнeснa eст cвeтѣнѣ его митpoпoлит и влѣдѣкѣ вѣ при дѣнѣ Плeгъндpѣ вoвoдѣ. И пaк вѣ слѣд cвeтѣнѣ его дa eст сѣю cвѣтa мoнaстиp Стeлeк cпaтap Хpам ѡспeнѣ Бoгoрoдѣцe мeтoхѣ и нaд рaзлoгa cвѣтoмѣ мoнaстиp Івeрa cъc вѣcкѣх wtъчeствѣeх и cъc вѣc Хoдoкoм, кaкo eст бнa дaдeнa и пoклaннa wt пoкoннaгo Стeлѣ cпaтap нaю wt пpѣждe вpѣмe, тaкoждe ю пoклoннa и гoспoдcтвa мн. И ннѣ wt ннѣ нaпpед дa нe бѣдeт вoлeн cъc сѣю cвѣтa мoнaстиp Стeлѣ вѣѣцѣтe вѣ ннa cтpaннo, ннжe гoспoдapѣ, ннжe влѣдѣкѣ, ннч вeл бoлѣрнн нн wt cъpoдннкa Стeлeк cпaтap, ннжe дpѣгo ннѣтo, кpомѣ тѣчѣю кoлнкo вѣc дa eст мeтoхѣ нa cвѣтa мoнaстиp Івeрa, кaкo eст бнa пoклoннa и wt пpѣждe вpѣмe, epe cѣт бнa вѣѣцѣнa wt cдaм Стeлѣ cпaтap, кoгo cъcтвopиa eст wн сѣю cвѣтa мoнaстиp wt тeмeлѣ.

Съeгo рaдѣ дaдoх cъcл и гoспoдcтвo мн cвѣтoмѣ мoнaстиp Івeрa wt Стeлѣ Гopa, Хpам ѡспeнѣ Бoгoрoдѣцe, тaкoждe дa eст cвѣтa мoнaстиp глaгoлeмaгo Стeлeк cпaтap wt здe вaрoш гoспoдcтвa мн Бѣжъpцнн мeтoхѣ и вѣ пoдpѣчѣe cъc вѣcкѣ ceлa ѣ cъc вѣc Хoдoкoм и cъc вѣcкѣх wtъчeствѣeх вѣ ѡкрѣплeнѣe и вoжeствeннн ннoкoм вѣ пнцѣѣ и нe wt кoгoждo нeпoкoлѣбeннo, пoрнзѣмo гoспoдcтвa мн, вѣ вѣкн.

Щeжe и зaклннaнѣe пoстaвaлѣeм гoспoдcтвo мн пo шъcтeтѣю гoспoдcтвa мн кoгo нзбepeт гoспoдѣ Бoгѣ бнтн гoспoдapѣ зeмлe Блaшкoѣ нлѣ wt cрѣднчнaгo плoдa гoспoдcтвo мн ѣлн wt cъpoдннкa нaшe нлн пѣ грѣcѣх нaлѣe нлн wt нннoплѣмeннк, дa aщe пoчѣтeт и пoнoвнт и ѡтвpѣднт сѣe кннгa гoспoдcтвa мн, тoгo гoспoдѣ Бoгѣ дa гa пoчтeт и дa cъХpaннт вѣ гoспoдcтвѣe его и вѣ бѣдeцннѣх вѣцѣх дѣшa eгo. Я aщeлнжe нe пoчѣтeт и нe пoнoвнт и нe ѡкрѣпнт сѣe кннгa гoспoдcтвa мн, aнѣ w пoпepeт и рaзopeт и <нeХa>бнт сѣe кннгa гoспoдcтвa мн, тoгo дa eст тpѣклeт и <a>нaвeмa и aѣѡpecaн wt тнѣ cвeтнн wtъцн, eжe cѣт вѣ Нeкeн и дa нмaт чѣcтѣю cъc Ісдa и cъc Іpѣa нa eднѣ мeстo и cъc ннннмн нeвѣрнѣнн Ісдeн, eжe вѣзъпншe нaд крѣв гoспoдa Бoгa и cпaca нaшeгo Іeсyca Хpнcтa и рeкѣт: „вѣзъмн, вѣзъмн, рaспeнн eгo“ и крѣв eгo нaд нѣх ѣ нaд чeдa нѣх, eст и бѣдeт вѣ вѣкн, aмнн.

Щeжe oубo ѣ cвeдeтѣлѣe пoстaвaлѣeм гoспoдcтвa мн: жѣпaн Хpнзa вeл дeвopннкѣ и жѣпaн Блaдѣa вeл лoгoфeт и жѣпaн Стaкнн вeл внcтѣap и жѣпaн Мнѣo вeл cпaтap и жѣпaн Мѣшaт вeл cтoлннк ѣ жѣпaн Бѣзннкa вeл кoмнc и жѣпaн Бaсѣaлѣe вeл пѣХapннк ѣ жѣпaн Плeгъндpѣ вeлнкнѣнн пoстeлннк. И нcпpaвнкн, Бл'дѣa вeлнкнѣнн лѣгoфeт.

И нaпнcaх аз, Лeпѣдaт лoгoфeт, вѣ нaстoлнн гpaдѣ Бѣжъpцнн, лѣтeцa юнѣ 5 дѣнн и wt Пдaмa дo нннѣ тeчeнѣe лѣтoм, вѣ лeт <зpнн.

† Іw Лeвн ввeрѣдa, мѣлoстѣю вoжѣю гoспoдннѣ.

Іw Лeвн вoвoдa <т. p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Ștefan voievod.

Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei dumnezeieștii mănăstiri numită Iver de la Sfântul Munte, unde este hramul cinstitei uspenii a născătoarei de Dumnezeu, ca să fie sfintei mănăstiri de la Sfântul Munte, mai sus-zisă, sfânta mănăstire ce se cheamă a lui Stelea spătar de aici din orașul domniei mele București, hramul iarăși uspenia născătoarei de Dumnezeu, metoh și în ascultarea sfintei mănăstiri Iver, cu toate satele și cu toți vecinii și cu așiganii și cu viile și cu vadurile de moară¹ și cu toată moștenirea, pentru că această sfântă mănăstire a lui Stelea spătar, mai sus-zisă, mai întâi când s-a gândit să facă această mănăstire, încă în zilele lui Mihnea voievod, în primul rând de domnie, i-a chemat însuși Stelea spătar pe călugării de la sfânta mănăstire Iver de la Sfântul Munte, de au venit aici, de a făcut Stelea spătar această sfântă mănăstire. Și au fost ispravnici călugării de acolo, de la Sfântul Munte, iar cheltuiala mănăstirii au fost toată de la Stelea spătar. Și a închinat-o el însuși, cu toate dedinele și cu toate averile, să fie metoh la sfânta mănăstire Iver, care s-a scris mai sus, pentru sufletul lui și pentru sufletele părinților lui. Și s-a scris în sfântul pomelnic și a tot fost pe seama mănăstirii de la Sfântul Munte.

Iar după aceea, când a fost în zilele răposatului Mihail voievod, a venit vremea de s-a stricat sfânta mănăstire de răutăți când cu Sinan pașa de s-a pustiiit cu totul.

Iar după aceea, când a fost în zilele lui Alexandru voievod, fiul lui Iliăș voievod, a stat să fie părintele nostru Grigorie vlădică și mitropolit al Țării Românești, care a fost nastavnic de la sfânta mănăstire Iver, pus egumen aici la mănăstirea răposatului, bătrînului Alexandru voievod, tatăl lui Mihnea voievod, în orașul domniei mele în București, hramul sfânta Troiță. Astfel sfinția lui atunci, în zilele lui Alexandru voievod, fiul lui Iliăș voievod, a început și a făcut case și pivniță pe locul sfintei mănăstiri a lui Stelea spătar.

Dar când a fost acum, în zilele domniei mele, dacă m-a dăruit domnul Dumnezeu și cinstitul împărat pe domnia mea cu domnia și cu sceptrul Țării Românești, părintele nostru vlădica Grigorie mitropolitul, sfinția lui a început de a dres sfânta mănăstire a lui Stelea spătar și a întărit-o din truda sfinției lui, cu slujba și cu patrafirul, de a cheltuit tot de la sfinția lui și a făcut sfânta mănăstire a lui Stelea spătar iarăși cum a fost dintii, nu din venitul sfintei mitropolii din Tîrgoviște, ci tot din chinul și din truda sfinției lui, pentru că a fost dator vlădica Grigorie la sfânta mănăstire Iver 250 ughi și a cheltuit acești bani când s-a înălțat sfinția lui mitropolit și vlădică, în zilele lui Alexandru voievod. Și iar în urma sfinției lui să fie această sfântă mănăstire a lui Stelea spătar, hramul uspenia născă-

---

¹ Cuvintele : „și cu vadurile de moară” sînt șterse cu chinovar și s-a scris deasupra, tot cu chinovar : „am șters eu, Udriște Năsturel, al doilea logofăt, din divanul lui Matei voievod, anul 7146”.

toarei de Dumnezeu, metoh și pe seama sfintei mănăstiri Iver, cu toate moștenirile și cu tot venitul, cum a fost dată și închinată de răposatul Stelea spătar de mai înainte vreme, așijderea am închinat-o și domnia mea. Și nimeni de acum înainte să nu fie volnic cu această sfintă mănăstire a lui Stelea să o făgăduiască în altă parte, nici domn, nici vlădică, nici mare boier, nici din ruda lui Stelea spătar, nici altul nimeni, afară numai cît să tot fie metoh la sfinta mănăstire Iver, cum a fost închinată și dinainte vreme, căci a fost făgăduită de însuși Stelea spătar, care a făcut el această sfintă mănăstire din temelie.

Pentru aceasta am dat și domnia mea sfintei mănăstiri Iver de la Sffintul Munte, hramul uspenia născătoarei de Dumnezeu, ca să fie sfinta mănăstire ce se cheamă a lui Stelea spătar, de aici din orașul domniei mele București, metoh și sub ascultare, cu toate satele și cu tot venitul și cu toate moștenirile de întărire și dumnezeieștilor călugări de hrană și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Încă și blestem punem domnia mea : după trecerea domniei mele, pe cine-l va alege domnul Dumnezeu să fie domn Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau, după păcatele noastre, sau din alt neam, dacă va cinsti și va înnoi și va întări această carte a domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească în domnia lui și în veacurile viitoare sufletul lui. Iar dacă nu va cinsti și nu va înnoi și nu va întări această carte a domniei mele, ci o va călca și o va nimici și o va strica această carte a domniei mele, acela să fie de trei ori blestemat și anatema și afurisit de 318 sfinți părinți, care au fost la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie la un loc ș. cu alți necredincioși iudei, care au strigat asupra singelui domnului Dumnezeu și mintuito-rului nostru Isus Hristos și au zis : „ia-l, ia-l, răstignește-l” și singele lui asupra lor și asupra copiilor lor este și va fi în veci, amin.

Iată dar și martori punem domnia mea : jupan Hriza mare vornic și jupan Vladul mare logofăt și jupan Enachi mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Mușat mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vasilie mare paharnic și jupan Alixandri mare postelnic. Și ispravnic, Vladul mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun București, luna iunie 6 zile și de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7138 <1630>.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezen, domn.

Io Leon voievod <m. p.>

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XXIII/7.

Orig., hîrtie (44 × 29), pecete timbrată.

Cu o trad. din 1903.

1630 (7138) iunie 9, București.

Leon Tomșa voievod întărește lui Văsiu și soției lui, Neagolea, ocină în Berivoești.

† Милостію божію, Іу Левин воєвода и господинъ вѣсон землѣ Эггровла-Хтискоє, синъ великаго и прѣдобраго, покойнаго Іу Цефан воєвод. Дакат господство ми сїю повѣленіе господства ми Бѣсїю ут Влѣдещї и жинев его, Нѣголе и със синовн си, елицеже емѣ Богъ даровах, такоже да мѣ ест учинѣ ѣ село ѣ Беревоеци, вбаче ут дел тѣстом си, Барагинъ, една дѣланицъ Марков вѣсех, ут поля и ут вод и ут шѣм и ут седалищѣ сѣлов ѣ ут планинѣ и ут по вѣс Хотарол, варѣ елика се Хтит изверет, понеже ест покѣпна Бѣсїю и жинев его, Нѣголе, сїю дѣланицѣ за учинѣ, еже више реченѣ, ут на тѣстаи си Станка и ут на синовн еи, Бонко и Вланикѣл, сини Барагинъ, за две кобиле със жревици, цѣно емѣ хѣ за новци и за рѣ аспри готови и за десѣт шѣраче за жито. И продадох Станка и синовн еи, Бонко и Вланикѣл, сїю дѣланицѣ, еже више речено, ут своем доброволю и със ѣзнаніе вѣсох мегїаши и шткрѣстѣ мѣстов, ут гор из дол и ут прѣд господства ми.

И видѣхом господство ми и записов Станкѣв и синовн еи, Бонко и Вланикѣл, за проданіе на рѣк Бѣсїю и Нѣголев, със мнози добри людіе свидѣтелѣе, на имѣ: ут Беревоеци, Нан и синъ его, Болвосѣ и Шербан и Лепѣдат и Ёпрѣ и Драгне и Стѣнїилъ и Дѣрагомир и Ліа и ут Гогѣци, Грама ѣ Нѣгоє и ут Яниноса, Жошош.

И пак да ест Бѣсїю и жинев его, Нѣголе, учинїи пак ѣ Беревоеци ут дел тѣстом си Барагинъ третаго дело ут по вѣсех дел его за учинѣ ут Беревоеци, понеже ест бил дал тѣстом си Барагинъ сїю учинѣ, еже више реченѣ, прѣкїю дѣщераи си Нѣголев и зетом си Бѣсїю, за негово доброволю.

И ещѣже сѣт бил тогда нѣ шѣроченїе им, къда ест дал тѣстом си <Барагинъ> сїю учинѣ, еже више речено, дѣщїрам си Нѣголе и зетом си, Бѣсїю, мнози добри людіе сведѣтелїи, на имѣ: ут Беревоеци, Драгомир и ут Яниноса, поп Радѣл и синъ его, Дѣмитрѣ и ут Лѣнѣци, Ялѣл столник и ещѣже <мнози> добри людіе, еже нѣст сѣт писани заѣ.

Сего радї, дадох <сѣм и господство ми> Бѣсїю и жинев его Нѣголе, такоже да мѣ ест учинѣ, еже више речено въ шѣбѣ синовн и вѣскои и прѣвночетом <им и> нѣ ут кожеже непоколѣвимо, поризмо господства ми.

<Еще> и свидѣтелѣе поставлѣем господство ми: жѣпан Хриза велики дворник и жѣпан Владѣл вел шѣгѣфет и Ёнаке вел вистїар <и Ми>хо вел спатар и жѣпан . . . .¹ вел пѣхарник и жѣпан . . . .¹ вел постѣлник. И исправник, Блѣадѣл вел шѣгѣфет.

¹ Loc alb.

И исписка аз, Станка лугуфет, въ настоли граду Бисерци, мѣсеца юнѣ ѿ дни, отъ Падма до нинѣ текущаго, въ лѣтѣ хрѣти.

† Іу Девн кивелд, милостію божію господинѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Ștefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Văsiu din Vlădești și soției lui, Neagolea, și cu fiii săi, cîți i-a dăruit Dumnezeu, ca să le fie ocină în sat la Berevoești, însă din partea socrului său Baraghină o delniță a lui Marcu, toată, din cîmp și din apă și din pădure și din vatra satului și din munte și de peste tot hotarul, oricît se va alege, pentru că a cumpărat Văsiu și soția lui, Neagolea, această delniță de ocină care este mai sus-zisă de la soacra sa Stanca și de la fiii ei, Voico și Vlaicul, fiii lui Baraghină, pentru două iepe cu minji, prețul lor 4000 de bani și pentru 100 de aspri gata și pentru 10 obroace de grîu. Și au vîndut Stanca și fiii ei, Voico și Vlaicul, această delniță, care este mai sus-zisă, de bunăvoia lor și cu știrea tuturor megiașilor din jurul locului, din sus și din jos și dinaintea domniei mele.

Și am văzut domnia mea și zapisul de vînzare al Stancăi și al fiilor ei, Voico și Vlaicul, la mîna lui Văsiu și a Neagolei cu mulți oameni buni martori, anume : din Berevoești, Nan și fiul lui, Bolbosea și Șerban și Lepădat și Oprea și Dragne și Stănilă și Dragomir și Lăia și din Goguești, Grama și Neagoe și din Aninoasa, Mogoș.

Și iarăși să-i fie lui Văsiu și soției lui, Neagolea, ocină tot în Berevoești, a treia parte din partea socrului său Baraghină de peste toată partea lui din ocina de la Berevoești, pentru că socrul său Baraghină a dat această ocină, care este mai sus-zisă, de zestre fiicei lui, Neagolea și ginerelui său, Văsiu, de bunăvoia lui.

Și încă au fost atunci la căsătoria lor, cînd a dat socrul său <Baraghină> această ocină, care este mai sus-zisă, de zestre fiicei sale Neagolea și ginerelui său Văsiu, mulți oameni buni martori, anume : din Berevoești, Dragomir și din Aninoasa, popa Radul și fiul lui, Dumitru și din Lăngești, Albul stolnic și încă < mulți > oameni buni, care nu sînt scriși aici.

De aceea am dat și <domnia mea> lui Vasiiu și femeii lui, Neagolea, ca să-i fie ocina care este mai sus-spūsă de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților <lor și> de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

<Iată dar> și martori punem domnia mea : jupan Hriza mare vornic și jupan Vladul mare logofăt și Enache mare vistier <și> Miho mare spătar și Mușat mare stolnic și Buzinca mare comis și jupan...¹ mare paharnic și jupan...¹ mare postelnic. Și ispravnic, Vladul mare logofăt.

¹ Loc alb.

Și am scris eu, Stancul logofăt, în cetatea de scaun București, Jună iunie 9 zile și de la Adam pînă acum, cursul anilor, 7138 <1630>.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., XXX/21 a.

Orig., hirtie (43 × 29), rupt, pecete timbrată, căzută.

Cu o trad. din secol al XVIII-lea.

115

1630 (7138) iunie 12, București.

Leon Tomșa voievod întărește lui Ion logofăt din Muși ocină la Plăviceni și la Studina.

† Многостією божією, Іу Левин воевода и господинъ вѣсон земле Оуггрово-владѣнское, синъ вѣанкаго и прѣдобраго покоинномъ Іу Шефан воевода. Дават господство ми сѣи повелѣніе господства ми слѣг господства ми Іушов лѣгѣет въ Мѣци и със синови си, еанцеже Богъ прѣдѣстит, ѣкоже да мѣ ест ѡчѣнъ ѡ Пльвѣчѣнн и ѡ Стѣдѣна, ѡт сѣдство Романаши, ани ѡт деа Станов Бѣзѣанша половинно, ѡт поля и ѡт шѣма и ѡт вод и ѡт винограду и със лѣвези и ѡт сѣданце село, ѡт пѣсѣдѣ, вѣре еанка се хтит извратѣ ѡт по вѣс Хотаром, ѡт Хотар до Хотар.

Понеже ест сѣи више рѣчина ѡчѣне вѣли сѣт за дѣдѣно Станов Бѣзѣанша. Я потом, кѣда ест вѣла прѣ дѣни Шербан воевода, вѣск Бѣсѣрѣеъ воевода, а слѣг господства ми Іуш лѣгѣет, ѡи ест вѣла платѣ по жѣпѣница Елѣна Станов Бѣзѣанша и по синъ еи Казан ѡт поровелѣне ѡт над татарн, тѣре ест дал Іуш лѣгѣет новѣци готовн ѡм жѣлѣти и ѡковѣнѣ, цѣно за хѣ аспри. Таже а пѣслѣ, Іуш лѣгѣет, докле ест извѣдѣна ѡт над тѣтарн, прѣсна новѣци нѣм назад. Кѣ том, жѣтелѣница Елѣна и синъ еи Казан, ѡни нѣст нѣмал новѣци да дѣст, ани ест вѣсносна съ словѣси по слѣг господства ми Іуш лѣгѣет, докле ест достѣзѣл вѣрѣме за сѣлѣрѣт, тѣре ест ѡмрѣл ѡвѣдѣе и новѣци нѣст вѣла дал. Таже ест вѣла вѣста едѣни синъ Станов Бѣзѣанша, на нѣме Дѣмѣтрѣ.

Кѣ том, Іуш лѣгѣет, ѡи пакѣже испрѣсна новѣци на Дѣмѣтрѣ, ѣкоже да платѣ по матерѣм са Елѣна и вѣрат си Казан. Я Дѣмѣтрѣ, ѡи нѣст дал новѣци, ани ест прѣфѣтѣна вѣла и рѣкалъ како нѣст вѣла дал Іуш лѣгѣет не едѣни новѣсѣ. И прѣидѣт прѣд господства ми ѡ дѣвѣн, тѣре сѣпрѣше се за лѣцѣ. Таже вѣ том, господство ми сѣм глѣдѣх и сѣдѣх по правѣс и по закон, кѣпѣноже сѣс вѣснѣми чѣститѣлѣи правѣтеле господства ми и дал сѣм господство ми на сѣрдѣнѣм чѣтири вѣлѣри по рѣвѣше господски, на нѣме: ѡт Пльвѣчѣнн, Нѣгѣе монах и Дрѣган и Дрѣганн ѡт Екѣрѣшоара, ѣкоже да глѣдѣет и да истѣнѣстѣет сѣс

дѣшамн нѣ, како ест енти по правостѣи. Въ томъ, сѣи више речени болѣри, вини ест шерѣтанн и истинствованн със дѣшамн нѣ, како ест виа дла Іуви логофет сѣи више речени новци въснѣ, те, е ест платил по матерам си, жѣпанница Елани и по синь еи Казан вт поробаніе, како ест више пис. И приндет сѣи више речени болѣри и прѣд господства ми 8 днѣан, теже ест свѣдѣтелествованн како ест више пис. И видѣхом господство ми вѣа рѣваше господски и книга вѣем читирн болѣри за сѣжденіе и за такмеженіе на рѣк Іувиок логофет више реченѣ. Таже ест вѣтаа Дѣмитрѣ, синь Етанок Бѣзван, вт закон и вт сѣжденіе и вт прѣд господства ми вт днѣан и излѣзна със великоѣ страмот вт днѣан, како по много метѣх да не имат със сѣи више речени вчинѣ, ниже със Іуви логофет, въ <вѣки>¹.

Его радѣ дѣдох съм господство ми слѣг господства ми Іувиок логофет, какоже да мѣ ест сѣи више <речене> вчинѣ вт Пѣвнѣнн и вт Етѣдѣни вчинѣ и дѣдѣно и въ вѣаб им и синовом и вѣском и прѣвнѣнчнотом и не вт кождо непоколѣенмо, порнзмо господства ми.

Еже жеѣ и свѣдѣтелн поставнхом господство ми: жѣпан Хриза вѣа дворник и жѣпан Еладѣа вѣа лѣгѣфет и Іувиок вѣа вѣстѣар и Мнѣо вѣа спѣтар и Мѣшат вѣа столник и Бѣзникѣа вѣа колмс и Еаснѣнн вѣа пѣларник и жѣпан Пѣвѣандрн вѣа постѣаник. И исправник, жѣпан Еладѣа вѣа лѣгѣфет.

И намазахом аз, Дѣмитрѣ граматик, въ настоа граду Бѣскѣрѣнн, мѣсеца юніе вѣ дѣнн и вт Пѣдѣа до ннѣ теченіе лѣтом, въ лѣт хѣранн.

† Іу Деви еверѣда, милостію божію господннѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Ștefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Ion logofăt din Muți și cu fiii săi, cîți îi va lăsa Dumnezeu, ca să-i fie ocină la Plăviceni și la Studina, din județul Romanați, însă jumătate din partea lui Stan Buzianul din cîmp și din pădure și din apă și din vie și cu livezi și din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul, din hotar în hotar.

Pentru că aceste mai sus-zise ocine au fost de moștenire ale lui Stan Buzianul. Iar după aceea, cînd a fost în zilele lui Șerban voievod, nepotul lui Băsărab voievod, iar sluga domniei mele Ion logofăt, el a plătit pe jupanița Elina a lui Stan Buzianul și pe fiul ei Cazan din robie de la tătari, de a dat Ion logofăt bani gata 140 galbeni și ferecături în preț de 7 000 aspri. Astfel apoi, Ion logofăt, după ce i-a scos de la tătari, le-a cerut lor banii înapoi. Întru aceea, jitelnița Elina și fiul ei Cazan, ei n-au avut bani să dea, ei l-au purtat cu vorba pe sluga domniei mele Ion logofăt pînă ce i-a ajuns vreme de moarte, de au murit amîndoi și banii nu i-au dat. Astfel a rămas un fiu al lui Stan Buzianul, anume Dumitru.

Întru aceea, Ion logofăt el iarăși a cerut banii de la Dumitru, ca să plătească pe mama lui, Elina și pe fratele său Cazan. Iar Dumitru n-a dat

¹ Loc rupt.

banii, ci a apucat biha și a spus că n-a dat Ion logofăt nici un ban. Și au venit înaintea domniei mele în divan, de s-au pîrît de față. Astfel întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, împreună cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea între ei patru boieri pe răvașe domnești, anume : din Plăviceni, Neagoie monah și Drăgan și Drăgulin din Scărișoara¹, ca să cerceteze și să adeverească cu sufletele lor cum va fi după dreptate. Întru aceea, acești mai sus-zii boieri, ei au aflat și au adevărit cu sufletele lor că a dat Ion logofăt acești mai sus-zii bani, toți, de a plătit pe mama lui, jupanița Elina și pe fiul ei, Cazan, din robie, cum este mai sus-scris. Și au venit acești mai sus-zii boieri și înaintea domniei mele în divan de au mărturisit cum este mai sus-scris. Și am văzut domnia mea amîndouă răvașele domnești și cartea de judecată și de întocmire a acestor patru boieri la mîna lui Ion logofăt mai sus-zis. Astfel a rămas de lege și de judecată Dumitru, fiul lui Stan Buzian, dinaintea domniei mele din divan și a ieșit cu mare rușine din divan, ca mai mult amestec să nu albă cu această mai sus-zisă ocină, nici cu Ion logofăt, în <veci>².

De aceea, am dat domnia mea slugii domniei mele Ion logofăt, ca să-i fie aceste mai sus-<zise>² ocine de la Plăviceni și de la Studina ocină, dedină și de ohabă lui și fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea : jupan Hriza mare vornic și jupan Vladul mare logofăt și Ianachi mare vistier și Miho mare spătar și Mușat mare stolnic și Buzinca mare comis și Vasilie mare paharnic și jupan Alexandri mare postelnic. Și ispravnic, jupan Vladul mare logofăt.

Și am scris eu, Dumitru gramatic, în cetatea de scaun București, luna iunie 12 zile și de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7138 <1630>.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., DXCIV/10.

Orig., lîrtic (42 × 29), pecete aplicată, căzută.

116

1630 (7138) iunie 14, București.

Leon Tomșa voievod întărește eliberarea din rumânie a lui Mihai din Șotînga, jud. Dîmbovița.

Cu mila lui Dumnezeu, Ion Leon voivoda și domn a toată Țara Rumânească, ficiorul marelui și preabunului, răposatului Ion Ștefan voie-

¹ Al patrulea jurător este omis în text.

² Loc rupt.

voda. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele Mihului de la Șotînga, den județul Dîmboviții și cu feciorii lui, cîți Dumnezeu îi va da, ca să fie în pace și slobod de acum înaintea de rumânie el și feciorii lui de către sluga domniei mele Hrinzan postelnicul din Bărbătești și de către frații lui și de către toate rudeniile lui, de nimenea bîntuială să nu aibă. Și să-i fie delnița lui de casă și cu tot pometul cît va fi pe această delniță.

Pentru că au fost Mihul rumân lui Hrinzan postelnicu de mai nainte vreme. Iar după aceea, cînd au fost în zilele răposatului Radului voivoda, feciorul Mihnei voivoda, în domnia a doua în Țara Rumânească, iară Hrinzan postelnicul, el au dat slobozenie Mihului ca să răscumpere de către dînsul împreună cu delnița lui de casă și să fie slobod. Și au cerut Hrinzan postelnicul de la Mihul, pentru slobozenia lui și pentru delnița lui împreună, să dea lui 7 000 de aspri. Întru aceea, Mihul, iel au dat lui Hrinzan de s-au răscumpărat împreună cu delnița lui șapte mii de aspri gata, toți în mîna lui Hrinzan deplin. Și au slobozit Hrinzan pe Mihul de a lui bunăvoie și fără de nici o silă și cu voia tuturilor fraților lui și a rudeniilor lui și a tuturilor megiașilor după împrejurul locului.

Și am văzut domnia mea și zapisul lui Hrinzan postelnicul la mîna Mihului, de răscumpărare și cu multe mărturii, anume: Tatul și de la Șotînga anume Radul și Danciul și Mușat și din Solomon, Dîrjan și Onofrie și den Mănești, popa Codrea și alți mulți.

Și am văzut domnia mea și cartea răposatului Radului voivoda de răscumpărare, cum iaste mai sus-scris, de cînd au fost curgerea anilor 7130.

Pentru aceia și domnia mea încă am înnoit și am întărit și cu această carte a domniei mele, precum au fost și mai dinainte vreme. Și am dat singur domnia mea Mihului, ca să fie lui delnița casei stătătoare și ohabnică și feciorilor lui, nepoților și strănepoților lui, și să fie în pace și slobod de rumânie de către Hrinzan postelnicu și de către frații lui și de către toată rudenia și să fie slobod în veci și de nimenea să nu să clinească, după zisa domniei mele.

Iată dar și marturi am pus domnia mea pe : jupan Hrinzan vel vornic și jupan Vladul vel logofet și jupan Ianache vel vistier și jupan Miho vel spatar i jupan Mușat vel stolnic i jupan Buzinca vel comis i jupan Vasilie vel paharnic i jupan Alexandri vel postelnic. Și ispravnic, Vladul vel logofet.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în scaunul orașului București, iunie în 14, anno Adami 7138, di la Hristos, 1630.

Acest izvod s-au scris pe limba rumânească dupe uricul slovenesc de Lupul dascălul slovenesc la școala domnească în București.

1630 (7138) iunie 14.

Leon Tomşa voievod împuterniceşte pe Miloş logofăt să-şi strângă rumânii fugiţi din Brăneşti.

Milostiiu bojiu, Io Leon voevod i gospodin, sinū pocoinomu Io Ştefan voevoda. Davat gospodstvo mi siiu poveleniiu gospodstva mi Miloş logofăt, ca să fie volnic cu această carte a domnii méle şi cu sluga domnii méle, anume...¹ să-şi strângă ai lui rumâni din Brăneşti, anume Stan Stănilav i Stanciul şi alţi rumâni, ciţi vor fi de în plasa moşu său lui Stan vătaf. Şi au unde fi va găsi să fie şăzînd, au în sat boerescū au în sat călugărescū au în sat domnescū au la slobozie au la oraşi au unde-i va găsi, tot să fie volnic să-i ducă la casa lui, pentru că acei rumâni sînt ai lui, cumpăraţi de tata-său Sandul ² postelnic.

Şi iar să fie volnic sluga domnii méle Miloş logofăt cu această carte a domnii méle şi cu sluga domnii méle ce e mai sus-zis, să apuce pă Mihai, nepotul Manului ³ Vodă, ca să-i plătească trei ȕigani, să aibă a da ȕigan pentru ȕigan, pentru că au vîndut Mihai Stoicăi vistiiariul un sălaş de ȕigani. Iară cînd au fost acum, au luat pă acei ȕigani cinstitul dregătoriau domnii méle jupan Miiho vel spathar. Iară de nu va vrea să plătească acei ȕigani, iar Miloş logofăt să fie volnic cu această carte a domnii méle să-l aducă fără de voiia lui aicea la divan înnaintea domnii méle. Şi de va fi la dînsul bucate...¹ sau ei să tragă pentru ȕigani, sau să va afla ȕigani, încă să ia ȕigance pentru ȕigani.

Şi iar să fie volnic Miloş logofăt cu această carte a domnii méle şi cu sluga domnii méle să tragă pă Drăghici postelnicu ot Bălteni să-i ia un cal, pentru că au luat nişte birari de roşii un cal al Oprei Pîrvu pentru birul lui Miloş logofăt. Iară Miloş logofăt, el ş-au strîns birul şi l-au luat Drăghici birul lui Miloş ughi 13. Deci n-au vrut Drăghici să plătească acel bir, ci au perit calul Oprei. Deci Miloş logofăt au prinsū pre Drăghici ca să-i dea banii birului, să plătească acel cal. Iară Drăghici s-au rugat să nu-l tragă. Şi i-au făcut zapis la mîna lui Miloş logofăt cu mărturii că-i va plăti el calu. Şi pînă acum nu l-au mai plătit.

Drept aceia, i-am dat această carte a domnii méle să fie volnic a-l trage şi de nimenea opreală să n-aibă înnaintea cărţii domnii méle. Inaco da nest, po reci gospodstva mi.

¹ Loc alb.

² În loc de: Badea.

³ În loc de: banului.

I ispravnic, sam reci gospodstva mi.
Iunie 14, leat 7138 <1630>.
Io Leon voevoda.

Arh. St. Buc., Condica m-rfii Motru, nr. 252, f. 94 v.
Copie.

118

1630 (7138) iunie 14, București.

*Leon Tomșa voievod întărește lui Șerbu din Nenișori și soției
lui, Staica, două pogoane de vie în dealul Vălenilor.*

† Милостію божію, Іу Леон воєвода и господинъ, синъ покойнаго Іу
Цефан воєвода. Дават господство ми сѣ повеленіе господства ми лу Șerbu
de în Nănișori și fâmeii lui, Staicăi, ca să fie volnici cu aceasta
carte a domnii mele de să-și fie 2 pogoane de vie în dealul Vălenilor, care
pogoane au fost ale fie-sa Mihaei și ale ginere-său lu Bogdan. Și să fie în
pace Șerbu de cătră Stan răchiariul și de cătră Stan al Buzei de Oraș de
Floci, pentru că acéste pogoane de vie, ce scrie mai sus, fost-au de moșie
ale Udrei grămăticul, vărul Mihaei, f<eciorul> lu Tudor Grecul.

<Deci s-au> sculat vară-sa Mihaia împreună cu bărbatul ei Bogdan
<de au> fost vîndut acéste do<ao> pogoane de vie lu Stan ră<chi>iar
și lu Stan al Buzei, <încă> în zilele lu Alixandru <vo>evod Iliiaș, fără
știrea Udr<ei> grămătic <și fără știrea... Șerbu, iar a<poi> Udrea
grămătic, deaca au prins <de veste>, el ș-au luat <ocina> lui îndărăt
d<e la> acești cumpărători, ce scriu mai sus... ale lui... iar Stan
ră<chiariul> și cu Stan al Buze<i>, ei se-au sc<ulat>... pre... ¹ f<e>me-
ia... vani... fie... în pripă și au <avut> strînsoare de bani... dregă-
toriului domnii mele jupan Hriza vel dvornic de le-au d<at...> drept 15
ga<lbeni> și o iapă căci vrea să <dea> Danciul cliucer Doicescul... ia
acéle pogoane. Deci i-au fost judecat atunce să ia Șerbu de la fie-sa...
și de la ginere-său Bogdan ce va putea afla pentru bucatele lui ce au dat
pentru d<în>șii, den altu <n-a>u aflat nemica să ia fără numai céste 2
pogoane de vie de în dealul Văl<e>niilor, de le-au luat.

Și am văzut domnia mea și cartea lu Alexandru voevod de judecată
cum scriu mai sus, leat 7137, cu mărturii, anume : Danciul cliucer i Stan-

¹ Rupt, lipsă trei rinduri.

ciul peharnic Meiutescul i Capotă ot Șchéi i ot Bucșănești, Vîlsan i Vasiu i Ona ot Gîrbovi. Deci și domnia mea încă am judecat și am dat lu Șărbu i Staicăi ca să le fie acéste 2 pogoane de vie moșie lor și coconilor lor în veacu. Инако да нѣст, по реч господства ми.

И исправник, сам реч господства ми.

Пис в Бѣкѣрци, юнѣ дѣ дни, въ лѣт хрѣан.

† Іу Левн ввекѣда, милостію божію господин.

Arh. St. Buc., M-rea Bradu, III/2.

Orig., hirtie (27 × 20), rupt, pecete aplicată.

Copii ibidem, ms. 441, f. 18 și f. 36 v.

119

1630 (7138) iunie 16.

Paraschiva cu fiicele ei vînd m-rii Coziani ocina lor din Tifulești.

† Eu Paraschiva, muiarea lu Ion, feciorul Manei Béntii de în Tifulești și cu fetelē melē, anume : Samhira i Rada i Iona i Stana i Dobra, scriem și mărturisim cu cestu zapis al nostru cum am vîndut noi tooată ocina nos[nos]tră ce ne-u rămasu de la părinții noșștri, de préstē tot hotarul de înn satu de înn Tefulești, de în silēște satului și de în cîmpu și de în pădurē și de într-apă și de préstē totu locul citu se va alegei, părintelui Savei egumenol de la mănăstirea Coziianilor, unde iaste hramul sfinta troiță, derēptu 700 aspri gata.

Și am luatu eu Paraschiva cu fetele cele mai mici, cu Stana și cu Dobra, 350 aspri, iar Samhira i Rada și Iona așijdirea au luatu 350 aspri gata, la vrēme de fomete, de ne-m prinsu suflētelē.

Și mărturiia mulți omeni buni : de în Tifulești, Mirce i Stanciul i Tudor, de Moșăști, Radul Scrălēnte i Stănigoci i Theodosie diiacon, de Bănolești, Țintea i Vlădan, de în Trēstiia, Dragomir.

Пис мѣсеца юнѣ дѣ дни, въ лѣтѣ хрѣан.

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, XLIX/8.

Orig., hirtie (24,5 × 19).

1630 (7138) iunie 17.

Barbu și Neag, fiul lui Toader, se vînd rumâni, cu toată ocina lor din Găurici, lui Leca spătar.

† Adecă eu Barbul s...¹ urii i Neag, feciorul lu Toder de Găurici, scris-am și mărturisim cu acesta al nostru zăpis ca să fie de mare credință la mîna Lecăi spatar, cum să să știi că ne-am vîndut noi de bunăvoi noastră Lecăi spatar, fără nici o silă, să-i fiim lui rumâni și cu ocina noastră, să-i fim moșii și noi și ficiorii nostre și cu toată ocina noastră ohabnică, însă cu toată ocina noastră cît se va alégi din Găurici, deript 40 de galbini gata, însă unul cît 4000 di bani.

Și la acistă tocmeală a noastră întimplatu-se-au de-au fost mulți boiri și omini buni, anume Bunea logofăt și Tatul logofăt i Dan ot Lătcini i Voico ot Groziști i Lazar ot tam și alți mulți migiași și omini buni, carii nu sînt seris. Acist-am scris să fii di mari cri[n]dință.

Ине мѣсеца юнѣ сѣ дѣни, въ лѣтѣ хѣрли.

I Crăciun ot Novaci²

Barbul

Neag

Și eu B<a>¹dea mărturii

Dan den Lătcéni

Voico de Vîlcéni

Gagiul ot Vitănești

Stoica de Vitănești

Tudor ot Poenari

Virlea ot Poenari

Bibl. Acad., MDXXXI/16.

Orig., hirtie (29 × 21,5).

1630 (7138) iunie 20.

Mai mulți megiași vînd lui Radu logofăt un vad de moară la Smedești.

Adecă eu Ghinea, feciorul Vilcului din oraș din Buzău și noi megiașii din sat din Smedești anume : Voico i Stoica și iar Voico al Nedelii i Dra-

¹ Loc rupt.

² „I Crăciun ot Novaci” adăugat, de aceeași mină, între „iunie” și „17”.

gomir, feciorul lui Voicheci i Neagoe al Suptirelului, scriem și mărturisim cu acest zapis al nostru, cum să știe că am vîndut jupînului Radului logofătu vad de o roată de moară întreagă pe ocina noastră cea din jos din hotarul tîrgului pînă în hotarul Edului, din sus de morile călugărilor de la mănăstirea Banului drept 2 800 de bani gata.

Însă eu Ghinea însumi am vîndut partea mea, o jumătate de roată, iar noi filalți megiași, care sîntem mai sus scriși, am vîndut altă jumătate de roată, ca să fie o roată întreagă, cum scrie mai sus.

Și n-am vîndut de vre-o silă sau de nevoe, ci am vîndut de bună-voia noastră, cu știrea tuturor fraților noștri, ca să-i fie dumnealui de moșie.

Și la tocmeala noastră fost-au mulți boeri și megiași dinprejurul locului mărturie, anume: din Mărăcineni, Sava al lui Avram i Necula Botoșanul i Sava al Fătului i Sava al Simei i Mihaiu Carșotei i ot Puținei, Cernat logofăt i ot Vernești, Jipa i popa Gherghe i Stanciul vătaf ot Bozieni i ot Cîrlomănești, Dobre i Iachim și alții mulți.

Însă iar să știe că am vîndut această roată de moară cu loc înprejur cît va arunca un voinic cu măciuca, să-i fie de treaba morilor dumnealui.

Și am scris eu, Iano logofăt ot Odobeni, în luna lui iunie 20, văleat 7138 <1630>.

Cernat.

Bibl. Acad., MCCCCXXI/1.

Copie.

122

1630 (7138) iunie 23, București.

Radu Turcul și fiii săi se vînd rumâni lui Bunea logofăt, împreună cu ocina lor din Sminov, jud. Vlașca.

† Adecă eu Radul Turcul și cu feciorie mie, anume Sasul și Stoica și Staico, den satu den Sminov și cu alalți feciori, cîți Dumnezeu-mi va da, <scris-am>¹ acesta al mieu zapisu, ca să fie de mare credință la mîna Bunei logofăt de Orbească, cum să se știe că m-am vîndut eu dumnealui, să-i fi eu rumân și cu feciorii mie și cu toată ocina mea din satu den Sminov, ot sud Vlașca și cu viele și cu tot venitul de preste tot hotarul, cît mi se va vene. Și m-am vîndutu eu de a mea bunăvoe și cu știrea tuturor

¹ Omis.

megiașilor, fără de nici o silă, drept 5 000 de bani gata, ca să-i fi eu lui rumân, șe feciorilor lui, cîți Dumnezeu-i va da și nepoților lui și eu și feciorie mie, în vecie.

Și la toameala noastră tîmplatu-se-au mulți boiari mărturie, anume : jupînul Gherghe vel armaș și Para logofăt și Paraschiva logofăt ot Butești i Șerban logofăt den Bilcerești i Dumitru logofăt și Trifa slujer ot Orbească și Vilcul logofăt de Budéne. Și pentru mare credență, pus-am și pecétea mea.

Și am scrisu eu, Ștefan logofăt, sinū Marco peharnic ot Brătiiane, vă nastolea București, méseța iunie 23 dni, vă leat 7138 <1630>.

Eu Radul	Vilcul logofet
Radul logofăt	Paraschiva logofăt ¹
Șerban vtori logofăt	
Dumitru logofăt	

Bibl. Acad., CCCXCIX/32.

Orig., hirtie (30 × 21), patru peceți aplicate.

123

1630 (7138) iunie 28.

Theofan, patriarhul Ierusalimului, scrie unor megiași jurători să cerceteze pricina dintre rumânii din Studenița și m-rea Cozia.

Theofan, bojiu milostiu i patriiarh svetie Ierusalimschi grada i Sirie i Aravie i oboi pol Iordana i Cana Galileii i vosei Palistinei. Scris-am smereniia noastră a noastră carte la dumneavoastră megiașilor care sînteți luați pre răvașe domnești ai sfintei mănăstiri Coziei și ai satului Studeniței, molitvă și blagoslovenie să aveți de la noi.

Alta vă grăesc, cum să căutați și să adeveriți cum va fi cu dreptul pentru sfînta mănăstire Cozia și pentru studenicénii : să vor fi luat bani toți rumânii de la Mihai vodă și să vor fi toți dintr-acești moși ce-i scrie în hrISOVUL lui Mihai voevod, dați să fie la sfînta mănăstire. Iar carii nu vor fi dintr-acei moși, nici vor fi luat bani, cum scrie mai sus, să fie slobozi de cătră sfînta mănăstire și să nu asuprați sfînta mănăstire, nici pre ei, nici să fățăriți cuiva, ci cum va fi cu dreptul.

Deci de veți căuta cum va fi cu dreptul, voi să fiți blagosloviți de vlădica Hristos și de noi. Iară de veți fățări cuiva, voi să fiți procleți și

¹ Semnăturile martorilor sînt autografe.

afurisiți de vlădica Hristos și de 318 părinți de la Nicheia și să fiți procleți și afurisiți și de noi și să fie cu Iuda și cu Ariia cine va fățări cuiva. Aceasta scriem. Să fiți sănătoși, amin.

Iunie 28, leat 7138 <1630>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Cozia, nr. 209, f. 291.

Copie.

124

1630 (7138) iunie 30.

Dumitru din Béleți vinde lui Stroe logofăt o siliște în mijlocul satului Țigănești.

† Adecă eu Dumitru de Béleți, ginerile lu Mogoșilă de în Țigănești, fac cest zăpis al meu, să fie de credință la mina jupan Stroe logofet și a fraților lui, Vintilă i Neagul, cum să se știe că i-am vîndut o siliște în mijlocul satului Țigănești, de la părul cela zgrăunțatul, care siliște mi-au dat zestre socru-mieu Mogoșilă, drept 1150 de bani gata.

Și o-m vîndut de a mea bunăvoe, fără nici o silă și cu știrea fraților miei și a tuturor megiișilor, ca să le fie moșie în vecie.

Și cînd le-am vîndut această siliște, ce serie mai sus, mărturie au fost : de în Țigănești, Vlaicul i Radul i Stau i pac Stan, sină Donei i Stoian dorobanțul i Stan de margine i Dumitru Borcei.

Нечкаѧ аз, Некѧла лѧгѧфѧт¹, мѧксѧца юнѧе ѧ дѧни, лѧт хѧрѧн.

Muzeul de istorie a orașului București, nr. 13 776.

Orig., hirtie (16 × 22), șapte peceți aplicate.

125

1630 (7138) <iulie>, București.

Răvaș de jurători dat unor săteni din Studenița să jure că nu sînt rumâni ai m-rii Cozia.

Un răvaș domnescu al lui Leon voivod de jurămînt pentru rumâni de la Studeniță.

Zde cletovții i a lu Stan Ariciul și a lu Bălan și a tuturor studenicienilor, po ime : ot Răde, Răduianul i ot Devesel, Stoinea i Borcan i Dragul i ot Comanca, Rădul mazilul i ot Vlădilă, Stan mazil i ot Scărișoară,

¹ Necula logofăt.

Drăgăneiu i ot Caracal, Badea i ot Amărăști, Barbul i ot Zvorsca, Hamza i ot Obîrșie, Stoica Purnéche i ot Soare, Manea, să jure cum că nu sînt rumâni ai mănăstirii Coziia și cum că nu sînt din trei moși, Stavăr i Buia i Tatul, carii sînt scriși în hrisovul lui Mihail voivod, cumpărați de Mihail voivod și cum n-au luat bani și cum nu iaste Stan Ariciu, nepot Buii și Bălan, fecior Buii, nici sînt dintr-acești oameni, însă cum vor afla cu sufletele lor. Și zioa la Cîrstov.

Și ispravnic, Iane vel portariu.

Pis Lepădat u București, leat 7138 <1630>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Cozia, nr. 712, f. 425.

Copie.

Luna, după hrisovul din 1631 iunie 19, privind aceleași fapte.

126

1630 (7138) iulie 2.

Tudor sluger scrie nepotului său Vlad mare logofăt într-o pricină pe care a avut-o Anghel cu niște judeci din Cremenari.

† Eu Tudor sulgeriul scris-am la al mie cinstit și prea iubit fecior¹, jupan Vladul vel logofăt, de la Dumnezeu pace și sănătate scriem dumnetale.

Alta, dăm știre dumnetale pentru o pîră ce-au avut Anghel cu judecii de în Cremenari pentru o siliște de sat, că judecii o făcea acea siliște curățură a lor, iar noi am căutat împreună cu părintele piscupul și cu Tanasie peharnic ș-am adevărat că iaste siliște, nu iaste curățură. Ce-am judecat să înparță acea siliște cu funea, cum înpartu și cîmpul, însă Anghel să funească, iar ei să iubească. Iar dumneavoastră veți socoti și mai bine, să_știe cum li se va veni.

Aceasta dăm știre dumnetale. Să fii dumneata sănătos, amin.

Исц аз Іуан², мѣсѣца юліѣ ꙗ Дѣни, лѣтѣ 7138.

Smérănni episcop Theofil Rîmniceschi

Tudor suljer³

<Pe verso :> † La al meu cinstit și prea iubit fecior jupan Vladul vel logofet.

Arh. St. Buc., M-rea Dintrunlema, IX/4

Orig., hirtie (22,5 × 20,5), pecetea episcopiei aplicată.

Copie ibidem, ms. 445, f. 15.

¹ În realitate: nepot.

² Ion.

³ Semnăturile sînt autografe.

1630 (7138) iulie 2.

Patru boieri luați de Tudor sluger mărturisesc în pricina unor rumâni din Ciomăgești, că unii s-au judecat înainte de legătura lui Mihai Viteazul, iar alții după aceea.

† Adecă noi acești 4 boeri, ci-am fost luați denaintea domnu nostru lu Leon vodă de Tudor sulgeriul și de Dionisie egumenul den Coziia și de călugării de în Codmeana, boeri anume : Tanasie peharnic, Ghioca postelnic, Goran logofet, Dumitru logofet, ca să adevărăm pântru nește rumâni de Număgești¹, anume Vladul cu feciorii lui și Toma cu feciorii lui și Dumitru Bănăgui cu feciorii lui, care rumâni au fost mai nainte vreme ai mănăstirei de în Codmeana ; ci să aflăm : fost-au eșit acești rumâni de la mănăstire mai nainte vreme, în zilele celor domni bătrâni, cîndu au fost rumânii slobozi a să judeci, au fost-au eșit de la Mihai vodă încoci ? Și Tudor sluger dat-au bani pre ei, au ținutu-i-au în sila lui ?

Dereptu aceia, noi am căutat înpreună cu cinstitul părintele episcopul Theofil Rimnicesc și cu mulți omeni buni și [a] am adevărat cum Vladul au fost eșit de la mănăstire încă mai nainte vreme, în zilele altor domni bătrâni și au fost dat Vladul la mănăstire înzăciuală de în toote bucatele și găleata de judecie, cum au fost obiceiul țării și au fost slobod despre mănăstire ș-au săzut pre moșia lui în sat în Ciomăgești. Iar după aceia, el s-au vîndut lu Tudor sulgerul, să-i fie rumân și i-au fost.

Dereptu aceia, am dat și noi pre Vladul cu feciorii lui să fie rumâni lu Tudor sulgeriul cum s-au vîndut și l-am scos den cărțile Coziei.

Iar Toma și Dumitru, noi am adevărat cum au fost eșit de la mănăstire mai încoce de legătura lu Mihai vodă și au fost luat și ei bani de la Tudor sulger, ci noi i-am dat să fie rumâni mănăstirii, ei și feciorii lor, și i-am scos den cărțile lu Tudor sulgeriul, iar pântru banii ce-au luat de la Tudor sulger, el să le ție, Tudor sulger, ocina lor, cum o vîndut sau să dea banii.

Aș-am adevărat și i-am tocmit și i-am înpăcat denaintea părintelui episcopul Theofil Rimnicesc și am făcut 2 cărți de ceste, să fie cîte una la unul de ei, pântru să aibă pace unui cu alți. Și au fost la această tocmeala proegumenul Ionichie, ispravnicul de la Coziia. Aș-am adevărit noi cu sufletele nostre.

Исписка мѣсеца юліе ѿ дѣни, въ летъ хѣрѣн.

Tanasie peharnic

¹ Așa în text.

Eu Ghioca
† Goran logofet
Eu Dumitru ¹

Arh. St. Buc., M-rea Cozia, LI/3.
Orig., hirtie (31 × 21), trei peceți aplicate.

128

1630 (7138) iulie 3, Băjești.

Stanciu se înfrăjește cu vărul său Oancea dăruindu-i o delniță în Mihăești și primind de la acesta 600 de bani.

† Adecă eu Stanciul scris-am al meu zapis cum să se știe că <m-am>² înfrățit cu vărul meu Oancea și l-am dăruit cu o delniță de în Mihăești, însă delnița Mircei cu șazutul ei și cu locurile de în câmpu și pespre tot, pre unde va avea. Iar vărul meu Oancea m-au dăruit cu 600 de bani. Și iar m-au mai dăruit cu o vacă cu lapte. Și am dăruit pentru că am avut multă parte de el.

Și mărturie încă am pus : de în Băjești, Ivan păharnic și popa Raduslov de Românești și Preda de Lerești.

Și am scris eu, popa Vladulă de Băjești, în casa mea. Pis vă măseta iulie vă 3 dni, vă leat 7138 <1630>.

Bibl. Centrală de Stat, D. 11. P. V/7.
Orig., hirtie (15,5 × 22), pecete aplicată.

129

1630 (7138) iulie 6, București.

Dumitru vinde lui Stamate postelnic din Pitești un loc de casă în București.

† Scris-am eu Dumitru, bărbatul Ștefanei, de aice de București, acesta al meu zapis, cumu să știe că amu vîndut eu Dumitru u <n> locu aice în București, locul cîtu se va alege de lungu și de lat și cu 2 prăvălie

¹ Semnături autografe.

² Loc rupt.

și lângă girlici, de în dreapta, o prăvălioră mai mică. Și între-acele 2 prăvălii au fostu ulicioră, de au trecut cu calul încărcatu. Și este acestu locu lângă prăvălie lu Sveti Ion și lângă Strapodarul, și de în zosu au fostu Stana Voivei. Și acestu locu au fostu alu Ștefanei, cunpăratu de Nechiforu. Eră deca au murit Nechiforu, au luat Ștefana pre mine. Eră Nechiforu și Ștefana au fostu datoru la Ghiune gelepul 15 000 [mie] de bani. Ce deca amu luat eu Dumitru pre Ștefana, amu făcut coconi cu dinsa, de la Mihne vodă pînă în zilele lu Șărban voivod. Ș-amu plătit ace bani eu Dumitru, 15 000 de bani turcești. Deci acest locu l-amu vîndut lu Stamatî postelnic de oraș de Pitești dreptu ughi 20 și cheltuelă, ughi 2, ca să-i fie lui moșie și lui și fecioriloru lui și să n-aibă nici o bîntuelă de niminile.

Și cîndu au dat Stamatî acești 20 d<e> galbeni și 2 cheltuelă, au fostu mărturie : popa Anghel i dieconul Manta i Dima cantaragiul i Dihni i Negul postelnic, Enachi croitor i Dima plapumar i Cîrste plapumar, Dumitru croitor.

Și cine va sparge acesta al meu zapis să fie proklet de 318 de oteți ce sîntu întru vă Necheiu și să lăcuescă cu Iuda și cu Arie la u<n> loc.

Пис мѣсеца юліе 8 дѣни, пис въ летъ $\times$ 58^{лм}.

Eu Dihni

Eu postelnic Negul

Eu Dumitru

Eu popa Anghelū

Eu Dima

<Pe verso :> Martie 3, 7153. Zapisul de cumpărătoarea Ducăi ceauș ot Pitești de 1 pimniță den București cu prăvălii, care le-au vîndut acum ei cu frații lui jupînului Costandin vel postelnic, za ughi 60.

Bibl. Acad., XLII/58.

Orig., hirtie (31 × 21), cinci peceti aplicate.

EDIȚII, Bianu, *Doc. rom.*, 172—173.

1630 (7138) iulie 8, București.

Leon Tomșa voievod întărește lui Oprea și soției lui, Maria, ocini în Budișteni, Dobroești și Crîngureni.

† Шлостією божією, Іу Левн коєвода и господинъ въсон земле Хггггг-
владѣтнскоє, синъ великаго и прѣдобраго, поконннаго Іу Шефан коєвода. Дават
господство ми сѣе повеленіе господство ми слѣг господство ми Сѡпрек и жѡпанн-
цке его Марїен, дѣщера Станек вт Бѡднцкни, вт сѣдство Мѡшччел и Падѣ<рец>

и със синови нѣ, вѣнцемъ Богъ пришестит, ѿкоже <да ест>¹ имъ учини ѿ Бѣдѣшкѣнн, ѿбаче дела тѣстамъ си Станекъ вѣсаѣ и със вечинн, на имѣ: Баревѣл и Бабан и Кънда, синѣ Баревѣлов и Мнѣхана, синѣ Пѣнгинекъ ѿт Бѣдѣшкѣнн и ѿ село Долъ Добровѣщї, пакъ дела тѣстамъ си Станекъ вѣсаѣ и ѿ Горъ Добровѣщн пакъ дела Станекъ вѣсаѣ и ѿ село ѿ Крънгѣрѣкнн пакъ дела Станекъ вѣсаѣ и винограду глаголемоу ѿт Хоцѣл, ѿт поля и ѿт шѣма и ѿт вода и ѿт винограду и ѿт водиннцѣ и ѿт сѣдалище сѣлов, ѿт посѣвѣдї, вѣре еанка се хтѣтъ извратъ ѿт надъ вѣсѣхъ Хотаровѣ.

Понеже сѣе делн за учинѣ и вечинн ѿт сѣе села вѣше речене вѣнн сѣтъ за дѣдѣнѣ жѣпаннцѣ Станекъ, дѣщера Ѧпрекъ ѿт Бѣдѣшкѣнн, ѿт роднтелѣнн енн, ещѣже ѿт прѣжде вѣрѣме. И потомъ, къда естъ вѣнн въ дѣннѣ Пѣлѣзандрѣ коеводъ, синѣ Юлѣшъ коеводъ, въ на вѣторѣ редѣ за господство, а жѣпаннца Стана вѣна сама естъ далъ сѣе вѣше речене дѣдѣннѣ прѣкѣ зѣтомъ си Ѧпрекн и дѣщерамъ си жѣпаннцѣ Мѣрѣн, ѿкоже да сѣтъ имъ за дѣдѣнѣ въ вѣкнн, понеже дрѣгн синн ѿт тѣлол енн нѣстъ имѣл, кромѣ тѣчѣе дрѣга дѣщера, на имѣ Ѧфѣлана, что естъ посагала и зпрѣкнствовала ещѣже ѿт прн дѣннѣ поконнннго Радѣл коеводъ, въ прѣвое редѣ за господство. И вѣдѣхомъ господство лнн и записъ ѿт рѣка жѣпаннцѣ Станѣ за прѣкѣ на рѣкѣ зѣтомъ си Ѧпрекѣ, със мношн добрн людѣ сведѣтелѣнн написанн ѿ записъ, по имѣ: ѿт Бѣдѣшкѣнн, Ѧтожка Колцѣ и Ѧтан и Юврдан и Ѧтан Могошанѣл и Янка, сѣстра жѣпаннцѣ Станѣ и Добрншан, синѣ Янкѣе и ѿт Рѣмннн, Тѣдор.

И пакъ да естъ слѣгъ господства лнн Ѧпрекѣ ѿ Дѣлѣл Крънгѣрѣкннларъ четнрн погоднѣ за винограду, ѿт пѣтъ за колъ ѿ горнн дорн ѿ Хотаръ и със шѣстн мѣстоѣе ѿ поля, лнн трн мѣстоѣе ѿт на Дѣлнтрѣшъ и трн ѿт надъ Бѣлнцѣл, понеже ю естъ покѣпнла слѣга господства лнн Ѧпрекѣ ѿт Бѣдѣшкѣнн ѿт надъ Ѧтан лнвофѣтъ и ѿт надъ вратъ егѣ, попъ Прѣвѣл ѿт Ѧвѣещн, за хѣтъ аспрн готовн, въ дѣннѣ господства лнн и със записъ ѿт рѣка нѣ за продѣннѣ и със сведѣтелѣнн написанѣ ѿ записъ, на имѣ: ѿт Бѣдѣшкѣнн, Юврданъ и Ѧтожка Колцѣ и ѿт Крънгѣрѣкнн, Вѣсѣю и ѿт Мнѣщн, Ѧтан постѣлннцъ и ѿт Ѧвѣещн, Ѧтрѣе. И продадоше вѣнн и далн естъ сѣе дѣдѣннѣ, еже сѣтъ вѣше речене, за ннѣномъ добро волю и със зѣнннѣе вѣсѣмъ мѣгѣшомъ ѿт горъ нѣзъ долъ и ѿт шкрѣстъ мѣстомъ и ѿт прѣдъ господства лнн.

Бѣго радѣ, дадохъ съмъ господство лнн слѣгъ господства лнн Ѧпрекѣ и жѣпаннцѣ егѣ Мѣрѣнн, ѿкоже да мѣ естъ учннѣ дѣднннѣ и въ шѣлѣсъ синовомъ и вѣнѣкомъ и прѣвѣнѣчетомъ и не ѿт кождѣо непоколѣвѣомъ, порнзѣмо господства лнн.

Сѣже зѣо и сведѣтелѣннѣ поставнѣхъ господство лнн: жѣпанъ Хрнза вѣл дворнннъ и жѣпанъ Бѣладѣл вѣлнкнн лнвофѣтъ и жѣпанъ Дѣлннтрѣшкѣ вѣл внстїаръ и жѣпанъ Мнѣхо вѣл спатаръ и жѣпанъ Мѣшѣтъ вѣл столнннцъ и жѣпанъ Бѣзѣнннѣ вѣлнкнн комннѣ и жѣпанъ Бѣснлѣе вѣл пѣхарнннъ и жѣпанъ Пѣлѣзандрн вѣл постѣлннцъ. И нсправнннъ, Бѣладѣл вѣлнкнн лнвофѣтъ.

И въ настѣлннн градѣ Бѣкѣрѣщнн написѣхъ азъ, Дѣпѣдатъ, със повѣченнѣ Ѧнннн лнвофѣтъ, мѣсѣца юлѣе и дѣннн и ѿт Пѣдама до нннѣе въ лѣтъ хѣрлн.

† Юлѣ Дѣвнн вѣвѣвѣда, мѣлѣстїю божїю господннѣ.

¹ Omis.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Ștefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, lui Oprea și jupaniței lui, Maria, fiica Stanei din Budișteni, din județul Mușcel și Pădureți, și cu fiii lor, cîți Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie lor ocină în Budișteni, însă partea soacrei sale Stana toată și cu vecinii, anume : Barbul și Baban și Cînda, fiul lui Barbul și Mihail, fiul lui Punghinea din Budișteni și în satul Dobroeștii de Jos, iar partea soacrei sale Stana toată și în Dobroeștii de Sus, iar partea Stanei toată și în sat în Crîngureni, iar partea Stanei toată și via numită de la Hoțul, din cîmp și din pădure și din apă și din vie și din moară și din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste toate hotarele.

Pentru că aceste părți de ocină și vecini din aceste sate mai sus-zise au fost de moștenire ale jupaniței Stana, fiica lui Oprea din Budișteni de la părinții ei, încă dinainte vreme. Iar după aceea, cînd a fost în zilele lui Alexandru voievod, fiul lui Iiaș voievod, în al doilea rînd de domnie, jupanița Stana, ea însăși a dat aceste mai sus-zise dedine zestre ginereului său Oprea și fiicei sale jupaniței Maria, ca să le fie lor de moștenire în veci, pentru că alți fii din trupul ei n-a avut, în afară numai de o altă fiică, anume Eftana, care este măritată și înzestrată încă din zilele răposatului Radul voievod, în primul rînd de domnie. Și am văzut domnia mea și zăpis de la mîna jupaniței Stana, de zestre, la mîna ginereului său, a lui Oprea, cu mulți oameni buni martori, scriși în zăpis, anume : din Budișteni, Stoica Colțea și Stan și Iuordan și Stan Mogoșanul și Anca, sora jupaniței Stana și Dobrișan, fiul Ancăi și din Rîmnic, Tudor.

Și iar să-i fie slugii domniei mele Oprea în dealul Crîngurenilor patru pogoane de vie, de la drumul de care în sus, pînă în hotar și cu șase locuri în cîmp, însă trei locuri le-a cumpărat sluga domniei mele Oprea din Budișteni de la Stan logofăt și de la fratele lui, popa Pîrvul din Săvești, pentru 1 300 aspri gata în zilele domniei mele și cu zăpis de la mîna lor, de vînzare și cu martori scriși în zăpis, anume : din Budișteni, Iuordan și Stoica Colțea și din Crîngureni, Văsiu și din Micești, Stan postelnic și din Săvești, Stroe. Și au vîndut ei și au dat aceste dedine, care sînt mai sus-zise, de a lor bunăvoie și cu știrea tuturor megiașilor din sus, din jos și din jurul locului și dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta am dat domnia mea slugii domniei mele Oprea și jupaniței lui, Maria, ca să le fie ocină, dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea : jupan Hriza mare vornic și jupan Vladul mare logofăt și jupan Dumitrașco mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Mușat mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vasilie mare paharnic și jupan Alexandru mare postelnic. Și ispravnic, Vladul mare logofăt.

Și în cetatea de scaun București am scris eu, Lepădat, cu învățătura lui Sima logofăt, luna iulie 8 zile și de la Adam pînă acum, în anul 7138 <1630>.
† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Cotroceni, V/3.

Orig., hirtie (43 × 29), pecete timbrată.

Cu o trad. din sec. al XVIII-lea; altă trad. ibidem, ms. 690, f. 68–69.

131

1630 (7138) iulie 13, București.

Leon Tomșa voievod scutește de dări pe rumânii mănăstirii de la Colentina <Plumbuita>, care locuiesc în jurul ei.

† МНОГОСТІЮ БОЖІЮ, Їу Левн воєвода и господннъ, синъ поконниго Їу Цѣфан воєвода. Дават господство ми сїе повелѣнїи господства ми свинтеи, думnezeешти мănăstiri de la Colentina, ce iaste hramul sveti Ioan Cristitel, ca să fie rumânașii de sînt înprejurul mănăstirii în pace de dijmă de stupi și de gorștină de porci și de oi, pentru că i-am ertat domnia mea de toate mîncăturile, cum au fost ertați și mai de înnainte vrême de alalți domni, numai să fie de poslușaniia svintei mănăstiri ce va trebui.

Derept aceia și voi, deregătorilor și voi, toate slugile domniei méle, carii veți fi într-acest județ Elh <ov>, în vrême ce veți vedea această carte a domnii mélé, iar voi încă să căutați foarte să vă feriți și în pace să-i lăsați, nemica să nu-i învăluți rumânașii ce sînt ai mănăstirii înprejur și să aibă pace și sfinta mănăstire de toate, cum scrie mai sus. Pentru că am văzut domnia mea și cartea lu Alexandrū voevod, sinū Radul voevod, leat 7135 și cartea lu Alexandrū voevod Iliiaș, leat 7136, tot de pace și de ertăciune. Așijderea și domnia mea încă i-am ertat și le-am întărit cărțile pre tocmeală, cum scrie mai sus.

Iar cine se va ispiti preste această carte a domnii méle a învălui mănăstirea și rumânii mănăstirii, ce scrii mai sus, bine să știe că acela om mare certare va avea de cătră domnia mea. Инако да нѣст, по реч господства ми.

И исправник, сам реч господства ми.

Писъ въ Бѣксрещї, юліе ҃ї дннн, въ лѣтъ хзрлн.

† Їу Левн воєвода, многостію божію господннъ.

Иу Левн воєвода <т. р.>

Arh. St. Buc., M-rea Plumbuita, XVI/4.

Orig., hirtie (30 × 21), pecete inelară, aplicată.

1630 (7138) iulie 21, București.

Leon Tomșa voievod întărește lui Bolovan ocini, vii și livezi în Berislăvești.

† Милостію божію, Іу Левн конкод и господинъ късоу земле Уггрово-клатіиское, синъ великаго и прѣдобраго, поконнаго и стараго Іу Шіфзи конкод. Дават господства ми сію повѣленію господства ми Болованов и със синови им, елцѣм Богъ даст, такоже да им ест учинѣ ѿ Бериславѣци, шбачѣ една виноград ѿ дѣлаш что се зовет ѿ Грѣюа Кланнов и ѣ ливѣзи ѿ <грѣ>¹ю, али ѣ ливадѣи дол ѿ надрѣ виноградов, а дрѣга что съ зовет ливадѣ <шт>¹ Корнѣ, понеже га ест покопѣа Болован шт на Илѣ и шт на Дѣмитрѣ, синови Ѧпрншов, елика ест вчла дрѣжала Ѧпрнш вѣсе и със вѣс место шкрѣстѣ виноградов шт на синови Ѧпрншов внише рѣ за хѣс аспри готови. И когда ест покопѣа вили сѣт сведеніе ладѣмъшаріи добріи ладі, на име: Дръгоу и Шерван и Стан, синъ Стонкъв шт Бериславѣци и Нѣгоѣ калѣгером шт Брѣтѣвоци.

И пак покопѣа Болован една ливадѣ ѿ Къзанѣа шт Нѣгоѣ калѣгером и шт на синъ ем, Мартин, за Хи аспри готови.

И пак покопѣа Болован учинѣ ѿ Кокою, али една ливадѣ что съ зовет ѿ Ханьш, шт на Давид, за сѣ аспри готови.

И пак покопѣа Болован една ливадѣ <шт>¹о съ зовет ѿ Грѣюа Нѣгоѣв шт на Станюа Д . . .¹ ча, за сѣ аспри готови.

И продадоше сію внише речесни именити¹ людѣ сіююже по внише [по внише] <пи>¹сани . . . .¹ местовѣ еже по внише пис за ниѣном д<обро волю>¹ и със знаніе вѣсем братие их и вѣ<сем>¹ мѣрѣаш шткрѣстѣ местовѣ и шт пред господства <ми>¹.

Сеѣго раді, дадохом и господства ми Болованов, такоже да им ест учинѣ вѣ шѣвѣс емѣ и синови ем и вчюком и превночитом и ни шт коѣже непоколебнѣю, порнзѣмо господства ми.

Сеже и сведѣтели поставѣем господства ми: жѣпан Хрѣва вел дворник и жѣпан Владѣа вел лѣгофѣт и жѣпан Дѣмитрашко вел вѣстѣар и жѣпан Мнѣо вел спатар и Мѣшат вел столник и Бѣзника вел комис и Васѣане пѣхарник и жѣпан Янѣандри велики постѣяник. И исправник, жѣпан Владѣа вел лѣгофѣт.

И змизах аз, Дѣмитрѣ лѣгофѣт шт дрѣжаніе Оргишѣв, вѣ дневнѣ стол град нарецаемаго Бѣкѣрци, ѿ мѣсеца юліе ка дѣни и текѣцим лѣтом шт Ядѣма до сѣле, вѣ лѣт хѣран.

† Іу Левн вѣвѣвда, милостію божію господинъ.

¹ Loc rupt.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului și bătrînului Io Ștefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Bolovan și cu fiii lui, cîți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină în Berislăvești, însă o vie în dealul ce se cheamă în Gruiful lui Călin și 2 livezi în...¹, însă o livadă jos, la cotul viei, iar alta, care se numește livada <de la>¹ Cornu, pentru că a cumpărat Bolovan de la Ilie și de la Dumitru, fiii lui Opriș, toate cît a ținut Opriș și cu tot locul din jurul viei, de la fiii lui Opriș, mai sus-ziși, pentru 2 200 aspri gata. Și cînd a cumpărat au fost martori aldămășari, oameni buni, anume : Drăgoiu și Șerban și Stan, fiul lui Stoica din Berislăvești și Neagoe călugărul din Brătivoești.

Și iar a cumpărat Bolovan o livadă în Căzanul de la Neagoe călugărul și de la fiul lui, Martin, pentru 650 aspri gata.

Și iar a cumpărat Bolovan ocină în Cocoiu, însă o livadă ce se cheamă în Hanăș, de la David, pentru 230 aspri gata.

Și iar a cumpărat Bolovan o livadă ce se cheamă în Gruiful lui Neagoe, de la Stanciul...¹ cea, pentru 230 aspri gata.

Și au vîndut acești mai sus-ziși <numiți>¹ oameni aceste care sînt mai sus-scrise.....¹ locuri mai sus-scrise, de a lor bunăvoie și cu știrea tuturor fraților lor și a tuturor megiașilor din jurul locului și dinaintea domniei <mele>¹.

Pentru aceasta am dat și domnia mea lui Bolovan, ca să-i fie ocina de ohabă lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea : jupan Hriza mare vornic și jupan Vladul mare logofăt și jupan Dumitrașco mare vistier și jupan Miho mare spătar și Mușat mare stolnic și Buzinca mare comis și Vasilie paharnic și jupan Alixandri mare postelnic. Și ispravnic, jupan Vladul mare logofăt.

Și am scris eu, Dumitru logofăt din ținutul Argeșului, în minunata cetate de scaun numită București, în luna iulie 21 zile și anul curgător de la Adam pînă acum, în anul 7138 <1630>.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., A. N., CCLXXXVIII/38.

Orig., hirtie (36 × 28), pecete timbrată, stricată.

Cu o trad.

¹ Loc rupt.

1630 (7138) iulie 25.

Dobromir pîrcălab și jupîneasa lui, Maria, vînd lui Dumitrașco mare vistier o ocină în Bereni.

† Adecă eu Dobromir pîrcălabul și jupîneasa mea Mariia, fata lu Dumitru Pirtinea și eu Vladul, feciorul Udrii ot Murgăși, scriem și mărturisim cu acesta al nostru zapis, să fie de mare credință la mîna jupînului Dumitrașco marele vistiar, cum să se știe că i-am vîndut noi, de a noastră bunăvoe partea noastră de ocină den sat den Bereni. Însă să se știe că sîntu preste tot hotarul în sat în Bereni 3 funi; ci i-am vîndut noi amîndoi părțile nostre de ocină de preste tot hotarul doo funi deplin și dentr-altă fune a patra parte, dereptu bani gata ughi șasezeci.

Și am dat eu Vladul și doi rumâni, anume Negre, feciorul lu Andreiu și Dan cu făméia lui. Și i-am vîndut noi de a noastră bunăvoe, cu știrea a tuturor megiașilor și a tuturor fraților de ocină.

Și am luat noi de la dumnealui bani gata: eu Dobromir pîrcălabul ughi treizeci și eu Vladul, feciorul Udrei, ughi treizeci. Și i-am dat noi și cărțile de moșii ca să-și facă dumnealui cărți, să-i fie moșie ohabnică și lui și coconilor dumnealui, cîți Dumnezeu-i va dăru.

Și la tocmeala noastră fost-au mulți boiari mărturie: părintele Teofil episcopul u Rîmnic i jupan Vladul vel logofet i jupan Gorgan biv vel spatari i jupan Matei aga i Ivașco vornic ot Bălotești i Cîrstiiian vornic ot Boteni i Muja i brat ego Ivașco ot Rătești i Dragomir Prundeanul și alți boiari mulți mărturie.

Aceasta am scris. Pis iulie 25 dni, leat 7138 <1630>. Și am scris eu Dumitru logofăt.

† Theofil episcop Rîmnic

Eu ermona<h> egumen ot Bistrița

Igumen Dionisie ot Cozia

Vlad vel logofet

† Eu Vlad postelnic ot Murgăși¹

<Adaos ulterior> † La noi la 24 de boiari așa s-au adeverat dentr-acest zapis, partea Vladului, feciorul Udrei, ughi 30; au lipsit, că s-au aflat răscurat cu cartea lui Matei vodă.

† Iar partea lu Dobromir, cu ughi 30, au rămas sfintei episcopii.

Arh. St. Buc., Ep. Rîmnic, LXXI/3.

Orig., hirtie (30,5 × 21), șapte peceti aplicate.

¹ Semnături autografe.

1630 (7138) iulie 25.

Răvaș de boieri tocmelnici pentru niște rumâni din Lichirești.

Zde bolearii tocmelnici ai jupanului Vlad vel logofăt și a lui Ivașco Drocneanu¹ ot Băleni : ot Blagodești, Iano postelnic, ot Perieți (?)², Voea, ot Doicești, Radu postelnic, ot Uscași, Danciul logofăt, ot Fierăști, Radu Năsturel postelnic, ot Cornășeni, Socol paharnic, de să caute și să adevereze pentru rumânii Dragului postelnic, cari au fost din Lichirești și șăd acum în Crăceani ; cari rumâni va fi șezut în Crăceani din legătura lui Mihai vodă încolo, aceia să fie rumânii lui Ivașcu vornicu ; iar cari rumâni vor fi șezut în Crăceani de în legătura lui Mihai vodă încoa, aceia să fie rumânii jupinului Vlad vel logofăt. Însă, cum vor afla acei boeri cu sufletele lor și zic.

7138 <1630> iuli 25.

Leon voevod

După Pompei, *Căldărași*, p. 197.

Copie după orig. rom., aflătoare în actele Eforiei.

1630 (7138) iulie 27, București.

Leon Tomșa voievod scutește m-rea Nucetul de vamă pentru bucatele ce le va vinde în târg la Tîrgoviște.

† Милостією божією, Іу Левн коєвода и господинъ вѣсон земли Сѣргро-
кляхінское, сына великаго и прѣдобраго, покойномъ Іу Шефан коєвода. Дават
господство ми сїи повеленїе господства ми свѣтомъ божісткенин монастыр зове-
маго Нсчѣтѣл, надеже ест храм свѣтомъ и повѣдоносца Христова Гѣургїе и
вѣтцѣ е<гѣ>мена Харета и вѣскм иноком, елицн жившцихъ въ шентѣлн тоє,
закже да ест свѣта монастыр внише речена оу мирно и свободно за вѣмо шт къ
вѣснхъ прѣкълѣбїи шт варош господство ми шт Тръговище, каре что Хокет продад
свѣта монастыр ѣ пазар вѣре жито вѣри скот нан дрѣвн коматѣ, вѣс да ест оу
мирно и свободно, за нїхто вѣнтоканїе да не имат, понеже сїе свѣта монастыр
Нсчѣтѣл, внише речена, дрѣгъ Ходок шт къ нна страно нѣст нмѣл, без тѣчїю

¹ În loc de : biv vel dvor.

² În loc de : Piersica.

дръжати се и прихранише със пазаром на варош господства ми в Тръговице. Таже ест простилом господство ми за вало вт въсѣхъ коматовѣ, колико ест продадъ в пазар, како ест вна процени и вт дрѣси стари господари вт найпрѣжде врѣмѣ, такоже да ест свѣтомъ манастир за Храмо и въ помощи и божественіи инокомъ въ встравѣ, а господство ми и родителіи господства ми да ест вечное въспоминаніе. И ималъ свѣта манастир Нѣчетѣла и книги за проценіе и за съмирніе вт надъ дрѣси стари господари еже ест прѣжде нас, анѣ ест загинѣла вт злочестіе. Таже съмъ поновиломъ господство ми и оутвердиломъ полѣна и проценіа дрѣси господари съсъ сѣю книгѣ господства ми, како ест вна и вт найпрѣжде врѣмѣ по такмеженіе, како ест више пис.

Темъ радѣ и ви, въсѣми прѣкъланіемъ, которіи ест бити вт съда на прѣдъ в варош господства ми оу Тръговице, в врѣмѣ иже Хокетъ взрети сѣи книгѣ господства ми за проценіе, а ви вѣла да ви вѣрѣте и в мирно да вставите въсѣхъ комате свѣтѣи манастир Нѣчетѣла за вало, колико ест продадъ в пазар; за ништо <вантованіе да не иматъ, поне ест самъ простиломъ господство ми, како ест више пис.

И кое се Хокетъ покѣснѣ вантовати или вловати свѣта манастирѣ Нѣчетѣла за вало, того человекѣ зло Хокетъ въсприимлетъ вт къ господства ми.

Щиже и закланіе поставиломъ господство ми по шестіе господства ми, кого избѣретъ господъ Богъ бити господаръ Блашкое земле или вт сѣрдичнаго плода господства ми или отъ сѣродники нашихъ или по грѣсѣхъ нашихъ или вт ино племенникъ, да аще почтетъ и поновитъ и оутвердитъ сѣю господства ми книгѣ, по встроеніе како ест више пис. Щианже не почтетъ и не втвердитъ сѣи книгѣ господства ми, анѣ поперетъ и разоретъ и забвеніе вставитъ, того господъ Богъ да не почтетъ и не втвердитъ къ господствѣ его, ниже да вѣдетъ <въ вѣцѣхъ дѣша его, анѣ да ест трѣкаетъ и аѣнѣма и аѣсрисанъ вт тѣи втѣци еже сѣтъ въ Никѣи и да иматъ частію съсъ Юуда и съсъ Ирѣа и съсъ иними невѣрни Юудѣе, еже ест възъписъ надъ кръвѣ господѣ Бога и спаса нашего Іѣсуса Христа и рекътъ: „възми, възми и распени его“ и кръвѣ его надъ нихъ и надъ чѣда ихъ ест, вѣдетъ въ вѣки, амин.

Еже взо и свѣдѣтеліи поставилемъ господство ми: жѣпанъ Хриза велъ дворникъ и жѣпанъ Владѣла великѣи лѣгофетъ и жѣпанъ Дѣмитрашко велъ вистѣаръ и жѣпанъ Михо велъ спатаръ и жѣпанъ Мѣшатъ велъ столникъ и жѣпанъ Бѣзинка велъ комисъ и жѣпанъ Василѣи велъ пѣхарникъ и жѣпанъ Плѣгандри великѣе постѣлникъ. И исправникъ, Симѣ вторѣи лѣгофетъ.

И написахъ азъ, Дѣмитрѣ граматикъ, въ настола града Бѣкѣрѣцѣ, мѣсеца юліе кѣзъ дѣни и вт Іѣдама даже до нинѣ въ сегѣ писаніе теченіе лѣтомъ, въ лѣтѣ хѣрѣли и а вт рождѣства Христова, хѣлѣ.

† Іѣ Леонъ воевода, мѣлостію вожію господинь.

Иѣ Леонъ воевода <т. р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Ștefan voievod.

Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mănăstiri numită Nucetul, unde este hramul sfintului și purtătorului de biruințe al lui Hristos, Ghiorghie și părintelui egumen Hareta și tuturor călugărilor ciți viețuiesc în acel lăcaș, ca să fie sfinta mănăstire mai sus-zisă în pace și slobodă de vamă de către toți pîrcălabii din orașul domniei mele din Tîrgoviște, orice va vinde sfinta mănăstire în bazar ori grîu ori vite sau alte bucate, tot să fie în pace și slobodă, de la nimeni turburare să nu aibă, pentru că această sfintă mănăstire Nucetul mai sus-zisă alt venit din altă parte n-a avut, fără numai s-a ținut și s-a hrănit cu bazarul în orașul domniei mele în Tîrgoviște. Astfel am iertat domnia mea de vamă din toate bucatele, cite le-au vîndut în bazar, cum au fost iertați și de alți bătrîni domni de mai înainte vreme, ca să-i fie sfintei mănăstiri de hrană și de ajutor și dumnezeieștilor călugări de folosință, iar domniei mele și părinților domniei mele să fie veșnică pomenire. Și a avut sfinta mănăstire Nucetul și cărți de iertare și de pace de la alți domni bătrîni, care au fost înaintea noastră, ci le-au pierdut din pricina răutăților. Astfel am înnoit domnia mea și am întărit pomena și iertarea altor domni cu această carte a domniei mele, cum a fost și mai dinainte vreme după întocmire, cum este mai sus-scris.

Pentru aceasta și voi, toți pîrcălabii, care veți fi de acum înainte în orașul domniei mele în Tîrgoviște, în vremea în care veți vedea această carte de iertare a domniei mele, voi tare să vă feriți și să lăsați în pace de vamă toate bucatele sfintei mănăstiri Nucetul, cite a vîndut în bazar, de la nimeni turburare să nu aibă, pentru că am iertat însuși domnia mea, cum este mai sus-scris.

Iar cine se va încerca să turbure sau să învăluie sfinta mănăstire Nucetul de vamă, acel om rău va primi de la domnia mea.

Încă și blestem am pus domnia mea : după plecarea domniei mele, pe cine-l va alege domnul Dumnezeu să fie domn Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau, după păcatele noastre, sau din alt neam, dacă va cinsti și va înnoi și va întări această carte a domniei mele, după întocmire, cum este mai sus-scris¹. Iar dacă nu va cinsti și nu va întări această carte a domniei mele, ci o va călca și o va strica și o va lăsa uitării, pe acela domnul Dumnezeu să nu-l cinstească și să nu-l întărească în domnia lui și nici să nu-i fie în veacuri sufletul lui, ci să fie de trei ori blestemat și anatema și afurisit de 318 părinți care au fost la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie și cu alți necredincioși iudei, care au strigat asupra singelui domnului Dumnezeu și mîntuitorul nostru Isus Hristos și au zis : „ia-l, ia-l și răstignește-l” și singele lui asupra lor și asupra copiilor lor este și va fi în veci, amin.

Iată dar și martori punem domnia mea : jupan Hriza mare vornic și jupan Vladul mare logofăt și jupan Dumitrașco mare vistier și jupan

¹ Așa în orig., cu formularea blestemului incompletă.

Miho mare spătar și jupan Mușat mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vasilie mare paharnic și jupan Alexandri mare postelnic. Și ispravnic, Sima al doilea logofăt.

Și am scris eu, Dumitru gramatic, în cetatea de scaun București, luna iulie 27 zile și de la Adam pînă acum la această scriere cursul anilor, în anul 7138, iar de la nașterea lui Hristos, 1630.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Leon voievod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Nucet, XX/14.

Orig., perg. (31 × 46), pecete timbrată.

Trad. ibidem, XXIV/2 și ms. 457, f, 32 v – 33.

136

1630 (7138) iulie 29.

Gligorie, fiul popii Dumitru, vinde lui Sima logofăt o luncă pe Otăsău, la Păușești.

† Scris-am eu Gligorie, ficiorul popei lu Dumitru¹ de pre Otăsău, acesta al mie zapis să fie de mare credință la mîna jupanului Sima logofăt și la mîna jupînesei Mariei logofeteseie, cum să să știee că am vîndut dumniilor lîunca de la rîu, însă a me parte, de în mejdina lu Antonié în curmeziș, pînă în apă, însă cu apă cu tot, și în lungiș, de în Crucea Călugărului iar pînă în apă, iar cu apă cu tot și în sus și în jos, drept aspri 160.

Și o am vîndut eu de b<un>ăvoia me și cu știre omenilor miei, ca să fie dumniilor moșié.

Și mărturiie: popa <S>²toica, popa Zahariia și Luca, Antonié de acole, Tudor Grecul i Bade, Ilié.

Și am scris eu, Ghiorma pitar. Pis méseța iulie 29 dnă, vă let 7138 <1630>.

Eu Gligoriia <m.p.>

<Pe verso :> Păușești.

Arh. St. Buc., M-rea Dintrunlemn, V/17.

Orig., hirtle (13 × 20).

Copie ibidem, ms. 445, f. 132.

¹ Cuvînt corectat.

² Loc rupt.

1630 (7138) august 1.

Oprea logofăt vinde lui Hrizea mare vornic moșie în Bălțați.

† Eu Oprea logofătul de Bălțați scris-amu acestu zăpis al meu la mîna jupînu[nu]lui Hrizei marili vornic, să sé ște cumu vîndut iar 20 de stînjini de ocină în Bălțați, dereptu 2 000 de bani présté tot hotarul de în matca Prohovei pînă în matca Roșiei.

Și mărturie pus-am anume. Și de apă și de în ci<m>p și de în del, présté tot hotarul, pînă în matca Roșieia.

Și adămășari pus-am anume : Dediul arbunașil și jupînul Sima și Ghica aga și Miha arbunașul și Ghioca și Stăncioi i Coman de Călinești.

Исцъ Гопѣ лурѡѡѣт, мѣстѡѡ ѡкрѣст ѡ данѣ, лѣтъ хѣрлн.

<Pe verso :> ot Dol Bălțați.

Arh. St. Buc., A. N., LX/20.

Orig., hirtie (22,5 × 16), pecete aplicată.

1630 (7138) august 1.

Șase boieri jurători mărturisesc într-o pricină pentru niște rumâni din Lichirești.

Scris-am noi 6 boeri, anume : Ianu postelnic ot Blagodești, Voinea paharnic din Perieți (?)¹, Radu postelnicu Năsturel din Herăști, Radu postelnicu din Doicești, Danciu logofătu din Ușcați, Socol căpitanul² din Cornățeni, ce am fost luați dinnnaintea domnului nostru Io Leon voevod, pre răvașe domnești, de jupînul Vlad vel logofăt și de jupînul Ivașcu vel vornic, ca să căutăm să-i judecăm pentru rumânii Dragului postelnicu, ce au fost din Lichirești, cari rumâni vor fi apucați de legătura

¹ În loc de : Voia din Piersica.

² În loc de : paharnicul.

lui Mihai voevod în sat la Lichirești, să fie pe seama jupînului Vlad vel logofăt, iar cari rumâni vor fi apucat legătura lui Mihai voevod în sat în Crăceani, ei să fie pe seama jupînului Ivașcu vornicu.

Într-acea, noi am mers acești 6 boeri în sat în Lichirești, dinpreună cu Andrei spătaru, feciorul Vladului vel logofăt și cu Gheorghe spătaru, fecioru lui Ivașco vornicu, de am căutat și am strîns oameni buni megiași de pre împrejurul locului și de sus și de jos, și am adevărat din gura lor și i-am și jurat pre sfînta evanghele cum să spuie cu dreptul. Deci așa au mărturisit, cum rumânii Dragului postelnicu i-au apucat legătura lui Mihai voevod în satu lui, la Lichirești și au fost tot rumâni în Lichirești, pînă în zilele lui Șerban voevod, pre vremea cînd s-au bătut cu hanul, în gura Teleajenului; atunci s-au răsipit, de au mers în sat la Crăceani. Deci să se știe și rumânii anume i-am dat să fie rumâni jupîn Vlad vel logofăt, din partea lui Ivașco vornicu, pre nume: Marin și Dobrin i Radu Marin și iar Dobrin și Costanda ¹ i Mușat Cercănescu ² i Mihai lungă i Neaescu i Mușat Osiescu și iar Mihai, și din partea lui jupan <Muja postelnic>, Stoian i Dușman i Tudor i Stan i Florea i Muzea ³ i Tufcală ⁴. Și iar am dat jupînului Ivașcu vornicu rumâni anume: Mușat, brat Costi i Gradea i Comoia ⁵. Și am dat Mujii <postelnic> rumâni, anume: Radul. Și am dat mînăstirei Vieroșul un rumân, anume Pătru. Iar Zmiul ⁶, feciorul Tzugulii și Costea robul ⁷, noi am adevărat cum nu i-au fost apucat legătura lui Mihai voevod nici în Lichirești, nici la Crăceani, ci au fost robiți, ci am dat și noi să aibă acești oameni pace de rumânie de către acești boieri.

Drept aceea, am făcut și noi această carte a noastră, ca să fie de credință.

Văleat 7138 <1630> august 1.

<ss>: Iano postelnicu, Voea ot Perieți ⁸, Radu Năsturel, Radu postelnicu, Danciu logofătu, Socol căpitanu.

După Pompei, *Călărași*, p. 198.

Copie după orig. rom., între actele Eforiei.

Îndreptările din text și note s-au făcut după documentul original din 1630 august 12.

¹ În loc de: Dobrin Costandă.

² În loc de: Cernătescul.

³ În loc de: Budea.

⁴ În loc de: Tăfală.

⁵ În loc de: Babolea.

⁶ În loc de: Mihăilă.

⁷ În loc de: Costea, robii.

⁸ În loc de: Piersica.

1630 (7138) august 10, București.

Leon Tomșa voievod întărește m-rii Hotărani satul Plosca, jud. Dolj, cu baltă.

† Мѣлостією божією, Ыѡ Левн воевода и господинь вѣсом земли Уггрово-владѣинское, синь великаго и прѣдобраго, поконнаго Ыѡ Шефан ввекѡвда. Дават господство ми сѣе повеленіе господство ми свѣтѣн, божественѣн монастыр зове-момѡ Хотърани, идеже ест храм свѣтаго архѣстратига Мнѣхана и штъцѡ егѡмена Захарїа и вѣсѣм иноком елице живоуциѡ въ шбитѣли тоє, такоже да мѡ ест свѣтомѡ монастыр еже ест више речѣна село Пlosca, шт соудство Дол Жил, вѣс село сѣс вѣсом Хотаром и сѣс блато, колико хокют бити Хотарове селаш Пlosca дорн ѡ Дѡнава, сѣс вечинїи и сѣс вѣс доходоком, шт посвѣди, варе елика се хтѣт избратї и да нѣ възимаѣт калѡгерїи вама от рне десѣтаго рнеѡ, како ест вѣѡ закона и шенчаюл и шт прѣжде врѣме, понеже того село Пlosca више пис елиа сѣт покѡпна свѣта монастырѡ шт над Бентилѡ ключар, ешеже шт давно врѣме, шт при дѡнїе Мнѣнерѡ воевода.

И видѣхом господство ми и Хрискѡла Мнѣнер воевод над село Пlosca, сѣс блато, шт когда вист течѣнїа лѣтом хзѡс и книга поконном Шерѡан воевод, вѣ лѣт хзрѣї и книга поконнаго Радѡла воевода, синь Мнѣнер воевода, вѣ лѣт хзркѣ и книга Флѣѡандрѡ воевода, синь Радѡла воевод, вѣ лѣт хзрлз и книга Флѣѡандрѡ воевода, синь Ылїаш воевод, вѣ теченїе лѣтом хзрлз. Темь ради и ви, калѡгером шт свѣта монастырѡ Тисмѣна ѡ врѣме еже хокет ѡзрнше сїю книга господства ми, а ви ешеже да гледати да имат варѡети шт блато селок Пlosca више пис, свѣтомѡ монастыри шт Хотърани, ниѣто сѣс штъчѣство монастырїи трѣѡс да не имат вѣ вѣки.

Сеѡ ради, даѡх сѣм и господство ми и поновїхом и ѡтверѡдїхом и над сїю книга господства ми како ест ели и шт прѣжде врѣме, такоже да ест свѣтѣн монастыр Хотаранїи, еже ест по више речѣнна, село Плѡска и сѣс блато и сѣс вѣс Ходокѡм учинѡ, дѣдинѡ и вѣ пишѡ и вѣ штраѡс и не шт коѡждо непоколѣенмо, поризмо господства ми.

Ешеже и заклинанїе по шшѣствїю господства ми, кого изберѣт господѡ Богѡ бити господарѡ земли Блѡшкое вѣ слѣд нас или шт срѣдичнаго плодѡ господства ми или шт сѣродника нашиѡ или, по грѣсѣлїи нши, или шт инно племѣник, да аще почѣтет и поновит и ѡкрѣпит сїю книга господства ми, того господѡ Богѡ да га почѣтет и да сѡхранит вѣ господствѣ еѡ, а вѣ боудѣщїѡ вѣцѣлї дѡша еѡ. И ащелиже не почѣтет и не ѡтверѡдит и не поновит сїю книга господство ми, анѡ попереѣт и разорѣт и нсѡхавит сїю книгѡ господства ми, того да ест трѡклет и дѡѡресан шт тнїѡ штъци еже соут вѣ Неки.

Сеже оубо сѣдїтелїи поставлю господство ми: жѡпан Хриза вел дворник и жѡпан Блѡдѡ вел лѡѡфѣт и жѡпан Енаки вел вистїар и жѡпан Мнѣо вел спатар и жѡпан Мѡшат вел столник и жѡпан Басилїе вел пѣхарник и жѡпан

БѢЗНИКА ВЕЛ БОМНС И ЖЕПАН ПЛЕЖАНДРИ ВЕЛ ПОСТЕЛНИК. И ИСПРАВНИК, БЛАДША ВЕЛ ЛУГОФЕТ.

И НАПИСАХ АЗ, ПЕПЪДАТ ЛУГОФЕТ, ВЪ НАСТОЛНИ ГРАДС БѢКЪРЕЦИН, МѢСЦА АРГУСТ Ъ ДЪНИ И УТ ПДАМА ДО НИИКЪ ТЕЧЕНИЕ ЛѢТОМ, ВЪ ЛѢТЪ ХЪРЛИ.

† Іу ПЕВН ВВЕВДА, МІЛОСТІЮ БОЖІЮ ГОСПОДИНЬ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Ștefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri numită Hotărani, unde este hramul sfintului arhistrateg Mihail și părintelui egumen Zaharia și tuturor monahilor ciți viețuiesc în acel lăcaș, ca să-i fie sfintei mănăstiri, care este mai sus-zisă, satul Plosca, din județul Dolj, tot satul, cu tot hotarul și cu balta, cât vor fi hotarele satului Plosca pînă la Dunăre, cu vecinii și cu tot venitul, de pretutindeni, oricît se va alege și să ia călugării vama din pește, al zecelea pește, cum a fost legea și obiceiul și dinainte vreme, pentru că acel sat Plosca, mai sus-scris, l-a cumpărat sfinta mănăstire de la Vintilă clucer, încă de multă vreme, din zilele lui Mihnea voievod.

Și am văzut domnia mea și hrisovul lui Mihnea voievod pe satul Plosca, cu balta, de cînd a fost cursul anilor 7096 și cartea răposatului Radul voievod, fiul lui Mihnea voievod, în anul 7122 și cartea lui Alexandru voievod, fiul lui Radul voievod, în anul 7131 și cartea lui Alexandru voievod, fiul lui Iliiaș voievod, în cursul anilor 7137. Pentru aceasta și voi, călugărilor de la sfinta mănăstire Tismana, în vremea în care veți vedea această carte a domniei mele, iar voi să căutați să vă feriți de balta satului Plosca mai sus-scrisă, a sfintei mănăstiri din Hotărani, nimeni cu moștenirea mănăstirii treabă să nu aibă în veci.

Pentru aceasta am dat și domnia mea și am înnoit și am întărit și pe această carte a domniei mele, cum a fost și dinainte vreme, ca să fie sfintei mănăstiri Hotărani, care este mai sus-zisă, satul Plosca și cu balta și cu tot venitul ocină, dedină și de hrană și de întremare și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Încă și blestem : după plecarea domniei mele, pe cine-l va alege domnul Dumnezeu să fie domn Țării Românești în urma noastră sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre, sau, după păcatele noastre, sau din alt neam, dacă va cinsti și va înnoi și va întări această carte a domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească în domnia lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui. Iar dacă nu va cinsti și nu va întări și nu va înnoi această carte a domniei mele, ci va călca și va nimici și va strica această carte a domniei mele, acela să fie de trei ori blestemat și afurisit de 318 părinți, care au fost la Nicheia.

Iată și martori pun domnia mea : jupan Hriza mare vornic și jupan Vladul mare logofăt și jupan Enachi mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Mușat mare stolnic și jupan Vasilie mare paharnic și jupan

ниже Ѹ Кръчѣни, анѸ ест по тѣе вѣкѣе поробеннн, анѸ ест дал да ест Ѹ мирни за вечниѣе и шт къ жѸпан ВладѸа лшгѸфѣт и шт Ивашко дворник и шт МѸжа и шт къ свѣта монастыр БирѸша. И видѣхом и книга швем Ѹ болѣри за сѸжденїе и за такмеженїе, како ест више пис.

Сего радї, дадохъ съм господство ми почтенномѸ правителю господство ми жѸпан ВладѸа великїи лшгѸфѣт, зет ДрагѸлов постелник, иакоже да ест сїи више речени вечнии шт Ликирицї дѣдїно и въ шлѣб нл и синовом и вншком и прѣвншчтом и не шт кождо непоколѣбимо, порнзмо господства ми.

Сеже сеѸ и сведїтелїи поставїхъ господство ми : жѸпан Хриза вел дворник и жѸпан Папа внк вел лшгѸфѣт и жѸпан Иїнаки вел внстїар и жѸпан Мїхо вел спатар и МѸшат вел столник и БѸзинка вел колмс и Басилїе вел пѣларник и жѸпан ЯлекѸандри вел постелник. И исправник, жѸпан Хриза великїи дворникѸ.

И начерталом аз, ДѸмитрѸ граматик, въ настоли градѸ БѸксрециї, лѸксецц лѸгѸст вї дѸни и шт Ядала до ннїе теченїа лѣтшм, въ лѣт хѸрлїи.

† Іw Левн квекївд, мнлостїю божїю господнїѸ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Ștefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele jupan Vladul mare logofăt și cu fiii lui, ciți i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie niște vecini în sat la Lichirești, în județul Ialomița, însă din partea lui Ivașco vornicul, anume : Marin cu fiii săi și Dobrin, fratele lui Marin cu fiii săi și iarăși Dobrin Costandă cu fiii săi și Mușat Cernătescul cu fiii săi și Mihăilă cel lung și Mușat Osiescul cu fiii lui și Neacșul și iarăși Mihăilă cu fiii lui și iarăși din partea lui Muja postelnic, Stoian cu fiii lui și Dușman cu fiii lui și Tudor și Stan cu fiii lor și Florea și Budea și Tăfală cu toți fiii lor.

Pentru că acești vecini mai sus-ziși au fost de moștenire ai lui Dragul postelnic, socrul jupanului Vladul mare logofăt din sat de la Lichirești, încă de mai înainte vreme, din zilele altor domni bătrini. Iar din zilele răposatului Șerban voievod, pe vremea când s-a bătut cu hanul la gura Teleajănului, atunci s-au risipit vecinii din Lichirești și s-au dus pe ocina jupanului Ivașco vornicul, la Crăceni.

Iar după aceea, când a fost acum, în zilele domniei mele, cinstitul dregător al domniei mele jupan Vladul mare logofăt împreună cu jupan Ivașco vornic au luat între ei 6 boieri pe răvașe domnești dinaintea domniei mele din divan, anume : din Blagodești, Ianiu postelnic și din Piar-seca, Voia și din Hierăști, Radul postelnic Năsturel și din Doicești, Radul postelnic și din Ușcați, Danciul logofăt și din Cornățeni, Socol paharnic, ca să cerceteze și să adeverească pentru acești vecini mai sus-ziși, ai lui Dragul postelnic, care au fost din Lichirești, pe care vecini i-a apucat legătura lui Mihai voievod în sat la Lichirești, să fie pe seama cinstitului dregător al domniei mele jupan Vladul mare logofăt, ginerele lui Dragul

postelnic, iar vecinii pe care i-a apucat legătura lui Mihai voievod în sat la Crăceni, ei să fie pe seama jupanului Ivașco vornicul. Astfel, întru aceea, cei 6 boieri mai sus-ziși au venit în sat la Lichirești împreună cu Andreiu spătar, fiul jupanului Vladul mare logofăt și împreună cu Gherghi spătar, fiul jupanului Ivașco vornic, de au cercetat și au adunat oameni buni, megiași dimprejurul locului, din sus și din jos. Și au adevărit acești boieri mai sus-ziși din gura lor și încă au și jurat pe sfânta evanghelie că vor spune cu dreptate.

Astfel ei așa au adevărit cu sufletele lor, că pe vecinii lui Dragul postelnic i-a apucat legătura lui Mihai voievod în satul lor, la Lichirești și au tot fost vecini la Lichirești pînă în zilele lui Șerban voievod, cum este scris mai sus. Astfel acești 6 boieri mai sus-scriși, ei încă așa au judecat și au dat cinstitului dregător al domniei mele jupan Vladul mare logofăt pe acești vecini mai sus-ziși, care sînt scriși pe rînd. Iar jupanului Ivașco vornic i-au dat vecinii, anume : Mușat, fratele lui Costea cu fiii săi și Gradea și Babolea cu fiii săi și i-au dat lui Muja postelnic un vecin, anume Radul și au dat sfintei mănăstiri Virășul iarăși un vecin, anume Pătru. Și încă acești vecini mai sus-ziși, pe care i-au dat lui Ivașco vornic și lui Muja și mănăstirii Virăș, ei au fost toți de moștenire vecini din Lichirești, ci au venit în Crăceni mai dinainte de legătura lui Mihai voievod. Iar doi vecini, anume Mihăilă, fiul lui Țigulea și Costea, robii, ei așa au adevărit că nu i-a apucat legătura lui Mihai voievod nici în Lichirești, nici în Crăceni, ci în acea vreme au fost robi, ci au dat să fie în pace de vecinie și de către jupan Vladul logofăt și de Ivașco vornic și de Muja și de către sfînta mănăstire Virășul. Și am văzut și cartea de judecată și de întocmire a acelor 6 boieri, cum este scris mai sus.

De aceea am dat și domnia mea cinstitului dregător al domniei mele jupan Vladul mare logofăt, ginerele lui Dragul postelnic, ca să-i fie acești vecini mai sus-ziși din Lichirești dedină și ohabă lui și fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea : jupan Hriza mare vornic și jupan Papa fost mare logofăt și jupan Ianachi mare vistier și jupan Miho mare spătar și Mușat mare stolnic și Buzinca mare comis și Vasilie mare paharnic și jupan Alexandri mare postelnic. Și ispravnic, jupan Hriza mare vornic.

Și am scris eu, Dumitru gramatic, în cetatea de scaun București, luna august 12 zile și de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7138 <1630>.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., CCCLXVII/36.

Orig., hirtie (42 × 28), pecete timbrată.

1630 (7138) august 13.

Despa, Ieremia și Dumitra vînd lui Hrizea vornic ocină și vie în Greci.

† Scris-am noi jupîneasă Despa și Eremia i Dumitra, feciorii Radului postelnic di Potoceni, acesta zapis al nostru, cum să fie de credință la mina jupanului Hrizea vel dvornic, cum să știe că i-am vîndut patruzeci de stînjăni de ocină în sat în Greci, preste tot hotarul, de în hotar pînă în hotar, și cu 1 pogon de vie lucrat și cîte pogoane să vor afla lucrate și nelucrate, partea a 40 de stînjăni ce-am vîndut noi din Greci cu casa și cu grădini cu tot.

Și o am vîndut de a noastră bunăvoe și cu știrea tuturor fraților noștri, drept 12 galbeni. Și mărturisesc și eu Dêtco peharnic, fratele Radului postelnic, cum au vîndut cumnată-mea Despa și acești nepoți ai miei ce sîntu mai sus-scriși, de a lor bunăvoe acea ocină cu vie, ce-i mai sus-scris.

Iară carele se va ispiti veri cine din ruda noastră a lăpăda banii îndărăt sau altă piră a purta, să fie blăstămat de 318 otți ije vă Nichei și să fie cu Iuda și cu Ariia întru loc.

Și mărturie : Stanciul vornicul ot Sălătruc și Nénciul vornicul ot Mănești i Gherghe vornicul.

Și pîntru credința pusu-ne-am și peceteile.

Πνε μακευα δεγρετ γ̃ δ̃ννι, ακτ κ̃δ̃ρλη.

† Eu Radu vornicul ot Desa mărturie

Καί εγὼ ὁ Αντωνης μαρτιρο τα ανοθεν¹

† Stanciul postelnic ot Pade

† Eu Barbul postelnic ot Potoce<ni> mărturie

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XLIII/6.

Orig., hirtie (31 × 21,5), șase peceti aplicate.

Copie ibidem, ms. 256, f. 86v-87.

¹ Și eu Antonie mărturisesc cele de mai sus.

1630 august 20.

Partenie ieromonah mărturisește că a primit de la familia lui Trufanda fost mare postelnic 150 de galbeni pentru satul Bel-Izvor, jud. Mehedinți.

† Διὰ τοῦ παρόντος μου ἰδιοχείρου γράμματος ὁμολογῶ ἐγὼ ὁ πρόην Πετράσκος ὁ ποστέλνικος, ὁ νῦν Παρθένιος ἱερομόναχος καὶ ἀρχιμανδρίτης ὅτι ἐμεσίτευσεν ὁ ἀρχων ὁ κύρ Νικόλαος ὁ βησιτάρης εἰς τὸν μακαρίτην τὸν Ῥάδουλ βοεβόδα, διὰ μίαν συλύσταν εἰς τὸ Μεγχετίντζι, τὴν ὁποῖαν λέγουσι Μπέλ-Ἰσβὼρ τῆς ὁποίας οἱ βλάχοι εὐρίσκονταν φευγάτοι εἰς τὸ Βιτίνι καὶ εἰς τὸ Ὀστροβον καὶ ἔτζι με ἐδικὴν μου ἐξοδίαν τοὺς εὐγαλα καὶ τοὺς ἤφερα εἰς τὸ Χωρίον καὶ ἀφ' οὗ εὐγαλα ἐγὼ τοὺς βλάχους καὶ τοὺς ἤφερα εἰς τὸ Χωρίον, ὁ μακαρίτης ὁ Τρουφ<αν>τᾶς ὄντας τον μέγας ποστέλνικος ἐγύρεψεν τὸ ἀπὸ τὸν μακαρίτην Ῥάδουλ βοῖβοδ αὐθεντεύοντας τον εἰς τὴν Πογδανίαν καὶ τοῦτο ἐχάρισεν αὐτοῦ εἰς τὸ ὁποῖον ἐγὼ ἐπήγα νὰ τὸ γυρέψω ἀπὸ τὸν μακαρίτην Ῥάδουλ βοῖβοδ καὶ ὅταν ἐπήγα ἐκεῖ ἀνταμωθήκαμεν με τὸν μακαρίτην τὸν Τρουφαντᾶ, καὶ ἔτζι ἔπεσαν οἱ ἀρχοντες εἰς τὴν μέσην καὶ μᾶς ἐσυνέβασαν, καὶ μου ἔδωσεν ἓνα ἄλογον τούρκικον, ἡ τιμὴ του ἦτον διὰ ἑκατὸν φλωρία καθὼς φαίνεται καὶ ἡ ὁμολογία μου ὅπου τοῦ ἤθελα δώση ἰδιοχείρως ἔτζι τὸ ἄλογον εὐγῆκεν κουτζὸν καὶ τοῦτο ἐγύρισα ὀπίσω εἰς τὸ ὁποῖον ἐπέρασεν πολὺς καιρὸς ἕως ὅπου ἀπέθανεν ὁ μακαρίτης ὁ Τρουφαντᾶς καὶ δὲν τοῦ ἐγύρευσα τίποτες, καὶ ἔτζι μετὰ ταῦτα ἐφάνηκεν μου πάλιν νὰ γυρεύσω τὰ ἐξοδα ὅπου ἔκαμα εἰς τὸ ἄνωθεν Χωρίον, καὶ ἐβλάκαμεν κριτάδες τοὺς ὑποκάτωθεν γραμμένους καὶ μᾶς ἔ<κριν>αν ὅτι νὰ μου γυρησούν τὰ ἑκατῶ φλωρία τὴν τιμὴν τοῦ ἀλόγου, καὶ ἐγὼ εἶπα ὅτι τὰ εἶχα με τὸν διάφορον τὰ ἄσπρα καὶ ἔτζι οἱ αἰρεταὶ κριταὶ ἀποφάσισαν ὅτι διὰ τὸν ἐξοδὸν μου καὶ διὰ τὸ διάφορον τῶν ἀσπρῶν νὰ πάρω ἑκατὸν πενήντα φλωρία ἀπὸ τὴν φαμίλιαν τοῦ μακαρίτου τοῦ Τρουφαντᾶ, καὶ ἀπὸ τὰ παιδία του, καὶ ἐπήρα αὐτὰ τὰ ἑκατὸν πενήντα φλωρία, καὶ εὐγαλα τὸ ὄνομα τοῦ Χωρίου ἀπὸ τὸ Χρυσόβουλλόν μου, καὶ ἔδωκά τους καὶ τὸ ἀφωριστικὸν γράμμα, καὶ κατὰ πῶς ἔκριναν οἱ αἰρεταὶ κριταὶ ἔδωσα τὸ παρόν μου ἰδιόχειρον γράμμα με τὸ ἴδιόν μου θέλημα, καὶ πλέον δὲν ἔχω νὰ κάμω τίποτες καὶ διὰ τὸ βέβαιον τῆς ἀληθείας ἔγραψα τὴν παροῦσαν μου ὁμολογίαν καὶ ἰδοὺ βάνω καὶ τὴν βουλλ<αν>μου.

Ἐν μηνὶ αὐγουστ εἰς τὰς 20, ἔτει ἀπὸ Χρηστοῦ 1630.

† Παρθένιος ἱερομόναχος καὶ ἀρχιμανδρίτης

† Γεννάδιος ἱερομόναχος Σιναΐτης μαρτυρο τα ἄνωθ<εν>

† Γγίννος Κότζης <στέργο τὰ ἄνω>θεν γεγραμμένα

† Πανος Παλάμαρης μαρτίρο τὰ ἄνωθεν

† Μπούνιας λωγωθέτης μαρτιρο τὸ ἄνωθεν

† ...¹ ανοθεν

† Μάνος Μουζακίς μαρτηρώς

† Σηπας Δώνου μαρτιρο τ'ανοθεν²

† Prin această carte <scrisă> de mîna mea, mărturisesc eu cel ce-am fost Pătrașcu postelnicul, acum Partenie ieromonah și arhimandrit, că a mijlocit boierul chir Nicolae vistierul la răposatul Radu voievod pentru o siliște în Mehedinți, ce se numește Bel-Izvor, ai cărei rumâni se aflau fugiți la Vidin și la Ostrov și așa cu însăși a mea cheltuială i-am scos și i-am adus în sat. Și după ce i-am scos eu pe rumâni și i-am adus în sat, răposatul Trufanda, fiind mare postelnic, a cerut satul de la răposatul Radul voievod, care domnea pe-atunci în Moldova și i l-a dăruit acestuia. După care eu m-am dus să-l cer de la răposatul Radu voievod și cînd m-am dus acolo, ne-am întilnit cu răposatul Trufanda și încă au mijlocit boierii și ne-au împăcat și mi-a dat un cal turcesc, al cărui preț era de o sută de galbeni, după cum arată și mărturia mea pe care i-am dat-o <scrisă> de însăși mîna mea. Iar calul s-a dovedit șchiop și i l-am dat înapoi.

După care a trecut multă vreme pînă cînd a murit răposatul Trufanda și nu i-am cerut nimic și așa, după aceasta, mi-a venit în gînd iarăși să-mi cer cheltuielile pe care le-am făcut în satul de mai sus și am luat judecători pe cei iscăliți mai jos și ne-au judecat ca să-mi înapoieze cei o sută de galbeni, prețul calului și eu am spus că acești bani să-i capăt cu dobîndă și astfel judecătorii aleși au poruncit ca pentru cheltuiala mea și pentru dobînda banilor să iau o sută cincizeci de galbeni de la familia răposatului Trufanda și de la copiii lui și am luat acești o sută cincizeci de galbeni și am scos numele satului din hrisovul meu și le-am dat și cartea de blestem și după cum au judecat judecătorii aleși, am dat această a mea carte, <scrisă> de însăși mîna mea, de bunăvoia mea și mai mult nu am să fac nimic.

Și spre întărirea adevărului am scris această a mea mărturie și iată pun și pecetea mea.

În luna august la 20, anul de la Hristos 1630.

† Partenie ieromonahul și arhimandritul

† Ghenadie ieromonahul Sinaitul mărturisesc cele de mai sus

† Ghinea Coți mărturisesc cele scrise mai sus

† Pană Palamaris mărturisesc cele de mai sus

† Bunea logofătul mărturisesc cele de mai sus

† . . .¹ cele de mai sus

---

¹ Loc rupt.

² Semnături autografe.

† Manu Muzachis martor

† Jipa al lui Dona mărturisese cele de mai sus ¹

Bibl. Acad., CCV/174.

Orig., hirtie (41 × 28), pecete aplicată.

Fotocopie, ibidem, Fofografii III/25.

EDIȚII. Trad. Hagi-Mano, *Doc. oll.*, 188—189.

144

1630 (7138) august <2>6, București.

Leon Tomșa voievod întărește moștenilor din Cîmpulung ocina orașului și niște plaiuri.

† Милостією божією. Іу Дешн воевода и господинъ вѣсон земли Зггровлад-Хинское, синъ великаго и прѣдобраго, покойнаго Іу Шефан воевода. Дават господство ми сїе повеленїе господства ми варошом Длѣгополю и вѣсем наследницїим варошом и сѣс синовни > нх, единеже Богъ припсѣтит, такоже да им ест щина глаголемаго . . . . . варошом, иже соут вт създаию Хорив, шбачи да се знайт на име: Плаюл Пѣтров, вт Рѣка Варошолов Длѣгополю дори ѡ вода стар Дѣм-вонцие и Плаюл Фрѣчив пак дори ѡ Дѣмвонцие и Жимесра пак дори ѡ <Дѣм-вонцие и> дори ѡ Пѣпшше и Плаюл Коеводѣ, вт Менадек през Кѣлнчѣ дори ѡ Капра и врѣтопѣла Модрогина и врѣтопѣла Боартешов и Нете<дов> и врѣтопѣла вт Спѣрив и вт врѣтопѣла Боартешов дори ѡ Трѣк<авок>, колико дрѣжит . . . . . Дѣмвонцие вѣс, понеже сїе више речене <щине> бил сѣт за дѣдино варошом Длѣгополю вт дѣди за прѣдѣди, ешеже вт наю вт прѣжде врѣме, вт сздаиѣа варошов, вт при дни дрѣгнх стлрнх господари еже сѣт <бил вт давно>.

И видѣхом господство ми и книга покойнаго стараго Мирча воевода, вт когда бист теченїа лѣтом хѣц и книга покойнаго Блада воевода, вт когда бист теченїа лѣтом хѣцмѣс и книга Бладди>слав воевода <вт когда бист теченїа> лѣтом хѣцѣ <и ешеже мнози книги> и Хрисовѣ вѣсем благочестивым Христїани господары, еже быст прѣжде нас.

Его радї и господство ми такожде поновнх сѣм и потерѣдином теѣ сїе старе книге и сѣс сим Хрисовом господства ми, ико да бѣдет како и вт наипрѣжде врѣме. И дадох <сѣм> господство ми варошом Длѣгополю, али вѣсем наследницїим варошолов, такоже да сѣт им щине и плаюве, еже сѣт по рѣдѣ више речене, щинѣ, дѣдинѣ и вѣ шѣак им и синовом <им и внском и прѣкнѣчетом> и вт никогождо непоколѣвимо, поризмо господствї ми.

Ешеже и заклинанїе поставѣем господство ми: по штшестїєю господствїем ми, кого избѣрет господѣ Богъ бити владатеѣ и господар земли Блѣшкое или вт

¹ Semnături autografe.

<срѣдичнаго плода господства ми или вт сѣродники> нашиѣ или, по грѣсѣѣ нашиѣ, <вт иноплѣмник>, аще почтет и поновит и стверѣдит сѣе книгъ господства ми, <того господъ Богъ да га почтет> и стверѣдит въ господствѣ его, зде <тѣлои его>, а въ вѣдещиѣ <вѣщеѣ дѣша его.> Ищеи не почтет и > не поновит и не стверѣдит сѣю книгъ господства ми, анѣ поперет <и разорит> и исхлѣбит сѣю книгъ господства ми и книги дрѣгнѣ господарѣ и встанѣтъ въ забываніе, того да ест проклет и анѣи вт тѣи сѣктѣи втци еже въ Никѣи и да иматъ вчастіе със Юда и със Яріа и със иними невѣрными юдѣи, еже възъпише надъ кровъ господа Бога и спаса нашего Ісуса Христа и рекѣтъ : „вѣзми, вѣзми и распени его“, кровъ его надъ ниѣ и на чедоѣ ниѣ, еже ест и вѣдетъ въ вѣки, амин.

Сеже сео и сведѣтеліе поставлѣемъ господство ми : жѣпанъ Хриза велъ дворникъ и жѣпанъ Мило велъ лугвѣтъ <и жѣпанъ Инаки велъ вистѣтаръ и жѣпанъ Дѣмитрашко велъ спатаръ и жѣпанъ Мѣшатъ велъ столникъ и Бѣзинка> велъ комисъ и Касиліе <велъ пѣларникъ> и жѣпанъ Плѣѣндри велъ постелникъ. И исправникъ, <жѣпанъ Мило велъ> логофѣтъ.

И написаѣ азъ, Лепѣдатъ логофѣтъ, въ настоли градѣ Бѣскрещіи, лѣксеца августъ <к>сѣ дѣни и вт Пѣдма до никѣ теченіе лѣтомъ, въ лѣтъ хѣрли, а вт рождества Христова, хѣл.

† Іу Левн воевода, милостію божію господинѣ.

Иу Левн воевода <т. р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Ștefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele orașului Cîmpulung și tuturor moștenilor orașului și cu fiii lor, cîți le va lăsa Dumnezeu, ca să le fie ocina numită . . . . a orașului, care este de la întemeierea țării, însă să se știe, anume : Plaiul lui Pătru, de la Rîul Orașului Cîmpulung pînă la apa Dîmboviței Vechi și Plaiul lui Frăcea, tot pînă la Dîmbovița și Jimbura tot pînă la <Dîmbovița și> pînă la Păpușa și Plaiul Voevodului, de la Menadec peste Clăncea pînă la Capra și vîrtopul Modroghina și vîrtopul Boarteșului și al Nete<dului> și vîrtopul de la Epure și de la vîrtopul Boarteșului pînă la <al lui Tîrcav> cît ține . . . . Dîmboviței, tot, pentru că aceste mai sus zise <ocine> au fost de moștenire ale orașului Cîmpulung din moși, din strămoși, încă de mai înainte vreme, de la întemeierea orașului, din zilele altor domni bătrîni, care <au fost de demult>.

Și am văzut domnia mea și cartea răposatului Mircea voievod cel Bătrîn, de cînd a fost cursul anilor 6900 și cartea răposatului Vlad voievod, de cînd a fost cursul anilor 6947 și cartea lui V<ladi>slav voievod <de cînd a fost atunci cursul> anilor 6960 <și încă multe cărți> și hrisoave ale tuturor binecinstitorilor domni creștini, care au fost înaintea noastră.

De aceea și domnia mea de asemenea am înnoit și am întărit și prin acest hrisev al domniei mele aceste cărți vechi, ca să fie cum a fost de mai înainte vreme. Și am dat domnia mea orașului Cîmpulung, însă

tuturor moștenitorilor orașului, să le fie lor ocinele lor și plaiurile care sînt mai sus-zise pe rînd, ocină, dedină și de ohabă, lor și fiilor <lor și nepoților și strănepoților> și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Încă și blestem punem domnia mea : după trecerea domniei mele pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie stăpînitor și domn al Țării Românești sau din <rodul inimii domniei mele sau dintre rudele> noastre fie, după păcatele noastre, <din alt neam>, dacă va cinsti și va înnoi și va întări această carte a domniei mele <pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească> și să-l întărească în domnia lui, aici <trupul lui>, iar în <veacurile> viitoare <sufletul lui. Iar dacă nu va cinsti> și nu va înnoi și nu va întări această carte a domniei mele, ci va călca și <va rupe> și va nimici această carte a domniei mele și cărțile altor domni și vor rămîne în uitare, acela să fie blestemat și anatema de 318 sfinți părinți cei de la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie și cu alți iudei necredincioși, care au strigat asupra sîngelui domnului Dumnezeu și mîntuitorului nostru Isus Hristos și au zis : „ia-l, ia-l și răstignește-l”, sîngele lui asupra lor și asupra copiilor lor, care este și va fi în veci, amin.

Iată și martori punem domnia mea : jupan Hriza mare vornic și jupan Miho mare logofăt <și jupan Ianachi mare vistier și jupan Dumitrașco mare spătar și jupan Mușat mare stolnic și Buzinca> mare comis și jupan Vasilie <mare paharnic și jupan Alexandri mare postelnic>. Și ispravnic, <jupan Miho mare> logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun București, luna august <2>6 zile și de la Adam pînă acum cursul anilor . . . , în anul 7138 și de la nașterea lui Hristos, 1630.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Leon voievod <m.p.>

Bibl. Acad., XXI/195.

Orig., perg. (37×46), șters și rupt, pecete timbrată, căzută.

Data zilei după Miho mare logofăt.

EDIȚII. Trad. *Mag. ist.*, V, 334—336.

<1630 septembrie 1—1631 august 31> 7139.

Nan cumpără loc de casă la Jugureni și vii la Dumbrava.

† Să să știe cum au cumpărat Nan de la Stanciul ot Jugurani o jumătaate de loc de casă dreptu 600 aspri. Șe aldămășari : Petco i Stoicea i popa Neagul i Radulū.

† Și iară cumpăratu Nanu de la Sora, fata lui Mareșu de Creți, 2 pogoné de vie și jumătaate în Dumăbravă, în dealulu viilo<r>¹ și u<n> stinjeniu de ocină și u<n> rozor în cîmpu, de o țene Pascale. Aldămășari : Oana i Stan i Radu i Stélea i Calcea.

Șe se-u cumpărat acele moșei dereptu 2400 aspri. Dédi Lepădat hină-sa Rării pogun, cîndu o au botézat, de vie cu loc, să nu fi dajnic, în Du<m>bravă. Cini-i va l<u>a, să fie brăstémat 300 și 18 oteți.

Leatul 7139 <1630—1631>.

Bibl. Acad., CIII/191.

Orig., hirtie (16 × 15).

EDIȚII. Bianu, *Doc. rom.* 196.

146

<1630 septembrie 1—1631 august 31> 7139.

Leon Tomșa voievod întărește m-rii Molomoc moșie la Crețești, jud. Prahova.

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Leon voevod și domn a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preabunului, răposatului Io Ștefan voevod. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei méle sfintei și dumnezeștii mănăstiri ce să zice Molomoc, caré iaste din jos de orașul Gherghiței, unde iaste hramul sfintului ierarh și de minuni făcătoriu Nicolae, și părintelui igumenului Grigorie și tuturor călugărilor cîți vor lăcui întru acest sfînt lăcaș, ca să fie sfintei mănăstiri ce s-au scris mai sus moșie la Crețești în județul Prah<ova>, însă partea lui Tănasié postelnic toată ce iaste de la jupîneasa lui, Calea, din cîmp și din pădure și din apă și cu vad de moară și din siliștea satului, dupretutindenea, oricît să va alége du preste tot hotarul și jumătate de roată de moară gata, caré iaste la apa satului Orbii.

Însă să să știe, numai fără de doao locuri de casă dintru această mai sus-zisă moșie, ce o au fost vîndut Tănasié postelnic săténilor din sat din Smîrci, încă de mai dinnainte vréme, iar céalaltă moșie toată să fie la sfînta mănăstire Molomocul, cum iaste mai sus-scris, pentru că au cumpărat părintele igumenul Grigorie de la sfînta mănăstire Molomocul această mai sus-zisă moșie și cu jumătate de roată de moară de la Tănasié

---

¹ „In Dumbravă, in dealulu viilo<r>” adăugat deasupra rîndului.

postelnic și de la feciorii lui, Pătru și Ștefan din Bărbătești, drept ughi 100 bani gata.

Și au vîndut ei de a lor bunăvöe, fără de nici o silă în zilele lui Alexandru vöevod, feciorul lui Iliiaș vödă, leat 7137 și cu știrea tututor megiașilor din sus și din jos și după înprejurul locului.

Și am vîzut domnia mea și zăpisul de la mîna lui Tănasiö postelnic și de la feciorii lui de vînzare la mîna sfintei mănăstiri Molomocul, cu mulți boiari și oameni buni mărturie scriși în zăpis, cari au fost la tocmeala lor, anume : Grama cliucer și Puiul¹ iuzbașa și din Buzău, Ursu și din Lazure, Pădure și din Oraș de la Floci . . .² neguțătoriu și Nica Damaschino neguțătoriu și Iane și din Tirgoviște, Stoica al Barbului și Udrea grămăticul.

Pentru acéia am dat și domnia mea sfintei mănăstiri ce s-au zis mai sus, Molomocul, ca să-i fie moșia stătătoare și ohabnică și de nime-neă să nu să clătească, după zisa domniei méle.

Iată dar și mărturii am pus domnia mea, pe jupan . . .² vel ban Craiovescul i jupan Hrizea vel dvornic și alții.

Și s-au scris în orașul Bucureștilor la luna . . .², leat 7139 <1630—1631>.

† Acest izvod s-au scris pe limba rumânească de pe hrisovul slovenesc de Lupp dascalul slovenesc, la Școala Domnească în București, la leat 7250. Az Lupp dascăl slovenesc ispisah.

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., XXX/6.

Traducere.

Copie ibidem, ms. 128, f. 524.

147

<1630 septembrie 1—1631 august 31> 7139.

Leon Tomșa vöevod, întărește lui Radu postelnic din Farcaș niște rumâni din Bîrcănești, în urma unei judecăți.

† Милостію божію, Іу <Левн>³ вöевода и господинъ, синъ покониаго Іу Ціефан вöевода. Дакат господство ми сію повеленіе господства ми сасг господства ми Radului postelnic ot <F>³a <r>³caș, ca de să-i fie lui nește rumâni în satul Bărcăneștii, pentru c-au avut pîră naintea domniei <m>³éle Radul

¹ În loc de: Lupul. Cf. doc. din 1629 aug. 6.

² Loc alb.

³ Loc rupt.

postelnic ot Farcaș cu Stan postelnic din Greci și se-au pîrit de față nainte domnii mele. Deci domnea mea le-am dat 4 boiari pre răvașe domnești, anume : Negre logofătul i Stan din Mihești i Staico ot Puturoasa i Barbul ot Prisaca, ca să caute să-i judece și să-i tocmească cum vor afla cu sufletele lor. Deci acești boiari ce sîntu mai sus-scriși au căutat și i-au judecat și ia-u tocmit de-au dat Radului postelnic acești rumâni, anume : Stan i Mircea, feciorii Radului Dămțuescul și Oancea cu nepotu-său Cîrstea. Iară lu Stan postelnic i-au dat pre Bordușilă cu feciorul și pre feciorul lu Opriș.

Ș-am văzut domneea mea și zapisul acestor boiari, ce sîntu mai sus-scriși, la mîna Radului postelnic, cum i-au judecat și i-au tocmit și i-au înpăcat cum dé acum nainte să nu mai aibă pîă și gilceavă întru ei.

Dereptu acée am dat și această carte a domnii mele Radului postelnic ca să-ș ție acești rumâni ce sînt mai sus-scriși cu bună pace, pre tocmeală ce i-au tocmit și i-au judecat și i-au înpăcat acești boiari ce sînt mai sus-zîși. Тоє говорім господство ми, инакѡ да нѣст, по реч господства ли.

И исправник сам реч господства ми.

Пис мѣсца . . . . .¹, лѣт хѣрлѡ.

† Іу Дивн евреѡда, милостію божію господинь.

Bibl. Acad., CXCVII/57.

Orig., hirtie (30,5 × 21), pecete timbrată, căzută.

<1630> septembrie 1.

Neagu din Cîndești vinde lui Albu din Mierția 2 pogoane de vie <la Cîrlomănești>.

Să să știe acest răvaș că a vîndut Neagul ot Cîndești Albului din Mierția 2 pogoani de vie cu obrație și din sus și din jos, cu 1 stînjăn de ocină din hotar pînă în hotar, drept 1000² bani gata și cu știrea tuturor fraților din sus și din jos. Și o am vîndut Albului acea moșie să fie neclătită și lui și feciorilor lui.

Și aldămășari au fost : Lupul ot Cîndești, Dragu, Stoica, Mușat, Balotă ; din Cîrlomănești, Radul i Dragomir Cheramalaiul, Roman, Stan Țapora. Și am vîndut în zilele Radului vodă.

Și am scris eu, logofăt Ifrim.

¹ Loc alb.

² În actul domnesc original (v. nr. 242) : 2000.

Ішов Барбѣалекъ въ Бръеница и със синовѣи имъ, за ѡгнѣи готовѣи. И Нисторъ, синъ Становъ, със синовѣи его и със вѣсакъ делъ его за шчинѣи въ Свларюу, за ѡгнѣи готовѣи. Чинъ по вѣсѣи ѡгнѣи рѣзъ полъ.

Понижѣ село Свларѣи били сѣт вѣсикъ людѣи кнѣзи със шчинѣи имъ въ дѣдѣи, за прѣдѣдѣи, ещѣже наку въ прѣждѣи вѣрѣмѣи, въ при дѣнѣи прочѣи старѣи господарѣи дрѣвнѣи. И потомъже, къда ест бѣи въ при дѣнѣи Плѣдандрѣи воевода, синъ Іліашовъ воевода, по вѣрѣмѣи когдѣи нѣи сѣт вѣзнималъ господарѣи въ царствѣи, а наследницѣи сѣлѣи въ Свларѣи, которѣи сѣт по редѣи више речени, они сѣт пошелъ, за нѣиномъ доброволю, терѣи продадоше сѣи вѣчинѣи почтенномъ, вѣрнѣи болѣринѣи господствѣи ми жѣпан Дѣмитрѣи Дѣдескѣи вторѣи вѣстѣар, със синовѣи нѣи и със вѣсѣи делѣи имъ за шчинѣи, въ Свларѣи, за . . . .¹ жнати готовѣи, вѣз ннѣднѣи силюстѣи въ нѣи, със ѡзнѣи вѣсѣи болѣромъ и а мѣрѣишомъ въ горѣи и нѣи долъ и въ шкрѣстнѣи мѣстомъ и въ прѣдъ господствѣи ми, шкоже да ю ест вѣчинѣи дѣдѣи, въ вѣки. И вѣзнимали сѣт вѣсикъ аспрѣи запалѣи въ рѣкамѣи нѣи, комождѣи надъ главѣи его и надъ чѣдѣи нѣи, како ест више писѣи.

И видѣхомъ господствѣи ми и записъ въ рѣка имъ за проданѣи съи многѣи болѣри свидѣтелѣи, написани ѡ записѣи, которѣи сѣт били на ѡстроиѣи нѣи, на имѣи: жѣпан Николѣи бнѣи вѣи вѣстѣар и жѣпан Хриза вѣи дворникъ и жѣпан Папа бнѣи вѣи лѣгѣишѣи и Івѣашко бнѣи вѣи дворникъ и Трѣфанда вѣстѣар и Владѣи вѣи лѣгѣишѣи и Мѣхо вѣи лѣгѣишѣи, что ест били тогдѣи вѣи спатар и Дѣмитрашко вѣи спатар, ежѣи бнѣи тогдѣи вѣи вѣстѣар и Горган бнѣи вѣи спатар и Мѣшат вѣи столникъ, что ест били тогдѣи вѣи сѣлѣи и Стамати ага и Мѣтею бнѣи вѣи агъ и Радѣи вторѣи дворникъ въ Дѣса и въ Падѣи, Станчулъ постѣишѣи и въ Брѣдѣици, Барѣи пѣиарникъ и въ Мѣнѣици, Радѣи лѣгѣишѣи и Дѣмитрѣи лѣгѣишѣи и Бѣнѣи лѣгѣишѣи и Параскиѣи лѣгѣишѣи и Шѣрбанъ лѣгѣишѣи и Дѣмитрашко постѣишѣи и Мѣхоу кѣишѣи и въ Брѣдѣици, Дѣмитрѣи лѣгѣишѣи и въ Тополовѣици, Тѣдоръ лѣгѣишѣи и Борчѣи и мнози болѣри, ежѣи не сѣт писани здѣи въ книга сѣи.

Сѣго радѣи, дадохъ сѣи господствѣи ми вѣрнѣи болѣринѣи господствѣи ми жѣпан Дѣмитровъ Дѣдескѣи вторѣи вѣстѣар, шкоже да мѣи ест шчинѣи и вѣчинѣи въ село ѡ Сѣларѣи, како ест више писѣи, дѣдѣи и въ шкѣи синовѣи и вѣшкомъ и прѣвѣишѣи и не въ кождѣи непоколѣбнѣи, порнѣи господствѣи ми.

Ежѣи ѡбѣи и свидѣтелѣи поставѣишѣи господствѣи ми: жѣпан Хриза вѣи дворникъ и жѣпан Мѣхо вѣишѣи лѣгѣишѣи и жѣпан Сѣнѣи вѣи вѣстѣар и жѣпан Дѣмитрашко вѣи спатар и жѣпан Мѣшат вѣи столникъ и жѣпан Бѣзинка вѣи комѣи и жѣпан Касилѣи вѣи пѣиарникъ и жѣпан Плѣдандри вѣишѣи постѣишѣи. И неправникъ жѣпан Мѣхо вѣишѣи лѣгѣишѣи.

И написѣи азъ, Дѣпѣдатъ лѣгѣишѣи, въ настѣишѣи градѣи Бѣкѣишѣи, мѣсеца сѣптемѣириѣи ѡ дѣнѣи и въ Пѣдѣи дажѣи до ннѣи течѣи лѣтомъ, въ лѣтѣи хѣрлѣи, лѣтѣи господнѣи хѣлѣи.

† Іу Дѣишѣи кѣишѣи, милѣишѣи вѣишѣи господнѣи.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Ștefan voievod.

¹ Loc alb.

Dă domnia mea această poruncă a domniei mele credinciosului boier jupan Dumitru Dudescul al doilea vistier și cu fiii lui, cîți Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie ocină și vecini în satul Sulari, în județul Dolj, din cîmp și din pădure și din apă și cu via și cu vecini și din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul, pe vechile hotare și semne.

Și vecinii încă să se știe pe nume, cîți s-au vîndut vecini boierului domniei mele jupan Dumitru vistier, cu fiii lor și cu frații lor și cu toate părțile lor de ocină din Sulari, și de moștenire și de cumpărătură. Și au luat bani fiecare pe capul lui și pe copiii lor, anume : Văsiu cu 5 fii, anume Căzan și Ghiorma și Radul și Odor și Stancul și cu fiii lor, cîți Dumnezeu le va da și cu toată partea lui de ocină, pentru ughi 30 gata și cu 80 de stînjeni. Și Danciul cu 2 fii, anume Ion și Vladul și cu fiii lor și cu toată partea lor de ocină, stînjeni 35, de peste tot satul, pentru ughi 15 gata. Și Stănilă și cu fratele său Nedelco și cu fiii lor și cu toată partea lor de ocină, stînjeni 12, pentru ughi 10 gata. Și Radomir cu 2 feciori, anume Stanciul și Stoica și cu fiii lor și cu partea lor de ocină, stînjeni 40, pentru ughi 15 gata. Și Mihaiu cu 3 fii, anume Voico și Neacșul și Ilea și cu fiii lor, cîți le va da Dumnezeu și cu toată partea lor de ocină, 12 stînjeni, pentru ughi 20 gata. Și Dobre singur, fără ocină, și cu fiii lui, pentru ughi 9. Și Mihnea singur, fără ocină, și cu fiii lui, pentru ughi 8 și jumătate. Și Stan cu fratele său Spahiul și cu fiii lor, cîți Dumnezeu le va da, pentru ughi 13 gata. Și Neagoe cu 2 fii, anume Oprea și Dahna, cu fiii lor, fără ocină, pentru ughi 15 gata. Și Radul cu fiii lui și cu toată partea lui de ocină, stînjeni 40, pentru două iepe, prețul lor aspri 2800. Și Nanciul cu fiii săi și cu toată partea lui de ocină pentru ughi 5 gata, stînjeni 8. Și Ion și Oprea, nepoții lui Ion Barbăalbă din Vîrbița și cu fiii lor, pentru ughi 8 gata. Și Nistor, fiul lui Stan, cu fiii lui și cu toată partea lui de ocină din Sulariul, pentru ughi 5 gata. Fac peste tot ughi 167 și jumătate.

Pentru că satul Sularii au fost toți oamenii cnezi cu ocinele lor din moși, din strămoși, încă mai dinainte vreme, din zilele altor domni bătrîni de demult. Iar după aceea, cînd a fost în zilele lui Alexandru voievod, fiul lui Iliiaș voievod, pe vremea cînd se lua domnia de la împărăție, iar moșnenii satului din Sulari, cîți sînt pe rînd mai sus-ziși, ei au venit de a lor bunăvoie de s-au vîndut vecini cinstului, credinciosului boier al domniei mele jupan Dumitru Dudescul al doilea vistier, cu fiii lor și cu toate părțile lor de ocină din Sulari, pentru . . .¹ galbeni gata, fără nici o silă de la nimeni, cu știrea tuturor boierilor și a megiașilor din sus și din jos și din jurul locului și dinaintea domniei mele, ca să-i fie vecini dedină, în veci. Și au luat toți aspri deplin în mîinile lor, fiecare pe capul lui și al copiilor lui, cum este mai sus-scris.

---

¹ Loc alb.

Și am văzut domnia mea și zapis de vânzare de la mâna lor, cu mulți boieri martori scriși în zapis, cîți au fost la întocmirea lor, anume : jupan Nicola fost mare vistier și jupan Hriza mare vornic și jupan Papa fost mare logofăt și Ivașco fost mare vornic și Trufanda vistier și Vladul mare logofăt și Miho mare logofăt, care a fost atunci mare spătar și Dumitrașco mare spătar, care a fost atunci mare vistier și Gorgan fost mare spătar și Mușat mare stolnic, care a fost atunci mare slujer și Stamati aga și Mateiu fost mare agă și Radul al doilea vornic din Desa și din Pade, Stanciul postelnic și din Brădești, Barbul paharnic și din Mănești, Radul logofăt și Dumitru logofăt și Bunea logofăt și Paraschiva logofăt și Șerban logofăt și Dumitrașco postelnic și Mihaiu clucer și din Bărbătești, Dumitru logofăt și din Topoloveni, Tudor logofăt și Borcea și mulți boieri, care nu sînt scrisi aici în această carte.

Pentru aceasta am dat domnia mea credinciosului boier al domniei mele jupan Dumitru Dudescul al doilea vistier, ca să-i fie ocină și vecini în sat în Sulari, cum este mai sus-scris, dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea : jupan Hriza mare vornic și jupan Miho mare logofăt și jupan Enachi mare vistier și jupan Dumitrașco mare spătar și jupan Mușat mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vasilie mare paharnic și jupan Alexandri mare postelnic. Și ispravnic, jupan Miho mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun București, luna septembrie 1 zi și de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7139, anul domnului, 1630.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Muzeul Militar Central, doc. III/58.

Orig., perg. (41 × 50), pecete timbrată.

Trad. din 1905 la Bibl. Acad. CXCI/43.

<1630 septembrie — 1631 august> 5, 7139.

Groza din Brîncoveni se răscumpără din rumânie de la Barbu postelnic, împreună cu moșia.

† Adecă eu Barbul postelnecul, feciorul Dulcelui postelnecul, <scris-am>¹ acesta al meu zapes la mâna Grozei ot Brîncovenie cu feciorul lui,

¹ Omis. .

cîpe Dumnezeu au data, șe cu moșeia lui, cîtă să va adăvăra den fune a lu Stăneslavŭ, pântru că s-au scumpărat de la Barbul postelnic, dreptŭ aspre 12 900 de a lui bunăvoe șe cu șterea tuturor megeiașelorŭ.

Șe iar să știe că această moșee, ce iaste mai sus-scesă, <cu> ¹m să ște că au scupăratŭ Groze șe Avan, parăte Groze, cîtă să va adive <ra> ¹ dentr-ace fune.

Șe mărture : popa Mehae ot Lumașŭ, popa Dumetru Dol Coșovene și Mehea ot Cărăceia șe Preda ot Robănește e Vladul Coșăvenŭ ot Jăi e Gherghena ot tam.

Име мѣстѣа . . . . .² ѿ, лѣтѣ хзрлѣ.

Bibl. Acad., CCCC/230.

Orig., hirtie (28,5 × 19), pecete aplicată.

151

<1630 septembrie — 1631 august>5, 7139.

Leon Tomșa voievod întărește lui Sima al doilea logofăt vie la Păușești.

† Многостію кожію, Іу Девн конвода н господинѣ, синѣ поконниго Цѣфан конвода. Дават господство ми сію повеленіи господства ми боиаринѣ господства ми Сimei vtorii logofăt, ca să-i fii lui 2 pogoane de vii de la viia cea boerească de jos de la Păușăști den Otăsău. Pântru că acele 2 pogoane fost-au den viia a Oprii logofăt, iar cînd au vîndut Preda, feciorul Oprii logofăt, acele vii, iar aceste 2 pogoane el le-au făcut că sîntu rumânești, ale 2 rumâni, ce să fac judeci, anume Radul și ³ . . . .² Și tot le-au ținut pînă acum, că au fost tot făcut înșălăciune de cătră jude-său Preda, ca să i le plătească, de nu le va ști boiarinul dumnii méle Sima logofăt.

Iar cînd au fostu acum, în zilele dumnii mele, iar boiarinul dumnii mele ce-i mai sus-scris, iar el au aflat cum acele 2 pogoane de vii au fostu den viia boerească, n-au fostu acelor rumâni. Și au mărturisit toți megiași den prejurul locului și de acolo den sat den Păușăști. Iar boiarinul dumnii méle Sima logofăt au apucat pre Preda, feciorul Oprii logofăt, pentru acele 2 pogoane de vii. Deci și el încă le-au dat boiarinului dumnii méle Simei logofăt, ca să-i fi moșii stătătoare cum sînt și celelalte vii.

¹ Loc rupt.

² Loc alb.

³ Cuvintele „Radul și” sînt adăugate ulterior de altă mină cu altă cerneală.

Derept acéia am dat și dumnia mea ca să-i fii aceste răzoare de vii ohabnice și de nimeni opréală să n-aibă. Инако да нест, по реч господства ми. Исправник, сам реч господства ми.

Пис мѣсеца . . . . .¹ ꙗ дѣни, въ лѣт хзрлѹ.

† Іу Левн воевода, милостію божію господинь.

Іу Левн воевода <т. р.>

Arh. St. Buc., M-rea Dintrunlemn, V/21.

Orig., hirtie (31 × 22), pecete timbrată.

Copie ibidem, ms., 445, f. 132 v.

152

1630 (7139) septembrie 7, <București>.

Stoican cu fratele său Marin din Comanca se vînd rumâni lui Necula vistiier, împreună cu moșia lor.

† Adecă eu Stoican și cu frate-mieu Marin, feciorii popei Radului ot Comanca, scris-am zăpisul nostru, să fie de credință la mîna jupînului Necului vistiier, ca să știe că am fostu toți megiași cu moșiele noastre, încă mai denaente vrême. Iar după acéia, cînd au fost acuma, în zilele domnu nostru creștin Leon voevodă, iar noi sînguri, de bunăvoia noastră, fără dă nici o silă, venit-am la dumnealui jupan Necula vistiier, dă ne-am vîndut amîndoi frații rumâni cu feciorii noștrii și cu toate moșile noastre de în Comanca, derept 2000 de bani. Și am luoat toți banii deplin de în mîna jupînului Ivașco vornicul.

Și mărturii: jupan Ivașco biv vel dvornic i jupan Gligorie comis, i jupan Gherghe biv vel spătar i jupan Răzvan vtorii vornic i Barbul postelnic de Poiana și încă mulți boiari, carii nu sînt scriși într-acest zăpis.

Пис Герге граматикъ с мѣнѣстирѣ Радул вода, Гектаа Тронцъ,² септем-
вриѣ ꙗ дѣни, въ лѣт хзрлѹ.

Ivașco dvornic

Gligorie comis

Gherghe peharnic

Ghiuriță căpitan

Barbul postelnic³

Bibl. Acad., CLXXXIII/99.

Orig., hirtie (29,5 × 21), trel peceți aplicate.

¹ Loc rupt.

² A scris Gherghe gramatic în mănăstirea Radu Vodă, Sfînta Troița.

³ Toate semnăturile sînt autografe.

1630 (7139) septembrie 10.

Leon Tomşa voievod hotărăşte ca Muşat stolnic să întoarcă fostei sale nurori, Maria, toată zestrea pe care a avut-o ea de la tatăl ei, Ivaşco vornic.

† Милостію божію, Іу Левн воевода и господинъ, синъ поконном Іу Цефан воевод. Дават господство ми сію повеленіе господства ми почтенном правителам господства ми jupan Ivaşco biv vel vornic, ca să să ştie că se-au tocmit cu boiarinul domnie méle jupan Muşat vel stolnic dinaintea domnie méle pântru zestre care au fost dat jupinul Ivaşco vornicul fie-sii, jupineasa Mariia, toată să le dea jupinul Muşat stolnecul jupinėsii Marii, nemica să nu oprească. Şi aini ce va fi făcut Vasilie spătar jupinėsii Marii toate să i le dea, iar ce vor fi agonisit Vasili spătar şi cu jupineasa Marii, ori rumâni, ori ȕigani, ori firecături, ori vite de cai, veri dechise de casă, veri vii, orice vor fi agonesit pînă vor fi fost în casă amîndoi, tot să împartă dă în doo, toati să dea jupinėsii Marii jumătati, iar altă jumătati să rămii la cocoani, să fie lor şi cocoanili să rămii pri seama lu Vasili spătar, pântru că așa se-au tocmit dinaintea domnie méle jupinul Ivaşco vornic şi cu Muşat stolnic de bunăvoia lor, fără dă nici o silă.

Derept acéia să aibă a daré jupinul Muşat stolnic acéstea toate cite să scrie mai sus jupinėsii Marii. Инако да нѣст, по реч господства ми.

И исправник, сам реч господства ми.

Пне септемвриѣ 7 дьни, въ лѣт 7390.

† Іу Левн воевода, милостію божію, господинъ.

Arh. St. Buc., M-rea Cimpulung, LX/6.
Orig., hirtie (30 × 21), pecete aplicată.

1630 (7139) septembrie 10, Buceureşti.

Leon Tomşa voievod întăreşte lui Stanciu al doilea vornic ocina la Sălătruc, jud. Argeş.

† Милостію божію, Іу Левн <воевода и>¹ господинъ въсон землѣ Зггрово-владѣтискоѣ, синъ великаго и прѣдобраго, поконнаго Іу Цефан воевода. Дават господство ми сіе повеленіе господство ми <болѣ>¹ринс господство ми Станчу

¹ Loc rupt.

вторїи дворник, синъ Дръгичюв лугофет wt Сьльтрѣк wt соудство Преш и със синовн его, елицеже емѣ Богъ даровах, такоже да мѣ ест wчиннъ ѿ Сьльтрѣк, wбаче дел Данев вѣсах, елика се хтет избрат wt полку и wt вод и wt шем и със вѣснх вечннїи и wt седалище селов wt посѣзде и wt по вѣс Хотаром и wt планины что се зовет Брата половинс и wt Къвѣчецѣ и wt Спинн, занеже ю ест покѣспнw Дръгич логофет, вацѣ Станчулов дворник, кѣсноже със жѣпанница его, Деспина, сїа внише речена wчиннѣ wt Тѣдор, мѣж Данев, за хн аспри готовн. Wбаче сїе внише рѣх wчиннѣ енw ест за дѣднѣ Данев, прѣввратачеда Дръгичюв лугофет. Таже змрела ест Дана и синн нѣст нмал, анѣ wстави нх ест комати и wчиннѣ ен wt Сьльтрѣк мѣжс си Тѣдоров, такоже да ю поменнл.

И потом, Дръгич лугофет и жѣпанница его Деспина и Бадѣ, wни нѣст вѣсхотѣл да вѣдї внише рѣх wчиннѣ въ рѣкѣ Тѣдоров, анѣ сѣт нмалн прѣх пред Мнхнѣв воеводї със Тѣдор, мѣж Данев и сице прѣше Дръгич логофет и Бадѣ како не ест wставнла вратачеда си Дана сїе wчиннъ ѿ рѣкѣ Тѣдоров никакоже, ниже ест келтовал Тѣдор ни едни новѣс wt комати емѣ радї комати Даневѣ.

И оу тем, Мнхнѣ воевода, господство емѣ гледал ест и сѣднх по правѣс и по закон, кѣсно със вѣснхми чѣститимн правнтелїи господство емѣ и със wтѣцѣ влѣдїка Серафим. И видѣл ест Мнхнѣ воевода и прочтлх и книга поконнномѣ родїтелю господство емѣ Іw Плѣхандръ воевода, како ест дал и wстави Дана, къда ест енw жива, вѣсѣх комате и wчинна ен wt Сьльтрѣк мѣжс си Тѣдоров. Такождере wставила ест и по сьлрѣт ен, със келтованїе, како да не имат прѣвн вратичедї Дръгич лугофет и Бадѣ ни една метѣх със сїю внише речена wчиннѣ, разѣк мѣжс ен Тѣдорѣ. И ешеже ест енл дал Мнхнѣ воевода Дръгичюв лугофет и Бадѣв закон вї волѣри, wзаче да вѣдї тех вї волѣри wt гдѣ змрела ест Дана, а Дръгич логофет и Бадѣ, wни никакоже нѣст могнѣс оуфатити се wt закон, да заклѣт како не ест дал и wстави Дана вѣсѣх комати ен и wчиннѣ мѣжс ен Тѣдоров, анѣ сѣт wстлн Дръгич лугофет и Бадѣ wt закон wt пред Мнхнѣв воевод.

И потом, Тѣдорѣ сѣтворѣна ест кыше речена wчиннѣ продателна ѿ деор. Къ том Дръгич логофет и жѣпанница его Деспина, wни не wеннѣшн се wt внише рѣх wчиннѣ да злезит дрѣгн ѿ дѣднѣ деѣс си, анѣ сѣт продал дела жѣпаннѣв Деспинѣв wt село wt Рѣнкѣ, wt през Сѣлт, еже ест енл wt на вацѣ си Сръвѣл лугофет и жѣпанница его Кале, почтенном жѣпанѣс Добромиров, енѣ велнкїи ван, тере сѣт кѣповалн wt по тех аспри дел Данев wt Сьльтрѣк wt мѣжс си Тѣдор, за хн аспри готовн, такоже да вѣдї въ мѣсто селов Рѣнкѣл, да не загннѣт дѣднѣс жѣпаннѣв Деспинѣв и роднтелїе ен и далн се сѣт тех аспри по wчиннѣ wt Сьльтрѣк ѿ кѣкев попѣв Параскнѣв wt Тръговище.

И продал ест Тѣдорѣ wt своѣмѣ добро волю и със знанїе всем мѣгїашом wt гор из дол и wt шкрѣст мѣстом. И келтовал ест тогда Дръгич логофет и жѣпанница его Деспина, матн Станчулов дворник, по тех комати докле хтет кѣповати, р аспри готовн.

И видѣх господство мн и книга Мнхнѣвѣс воевода над сїю wчиннѣ wt Сьльтрѣк, еже внише пис, wt когда енст теченїе лѣтом хѣпз, и книга поконнном Мнхана воевода, сѣтворѣна едина по едннѣ, въ теченїе лѣтом хѣрд.

Сего радї, господство ми ешеже съм поновнѣом и стврѣднѣом и над сїю книга господства ми, како ест вна и шт прѣжде господства ми и дадохъ съм господство ми болѣринѣ господство ми Станчюлов вторїи дворник, синѣ Дръгичюк лугофет, ѣкоже да мѣ ест учинѣ више речена и вечини дѣдїно и въ шлѣбѣ синовиѣм и внѣком и прѣвнѣчедом и не шт кождо непоколѣвимо, порнзмо господства ми.

Еже оубо и сведїтелїи поставнѣ господство ми: жѣпан Хриза великїи дворник и жѣпан Михо вел лугофет и жѣпан Ынаки вел вистїар и жѣпан Дмитрашко вел спатар и жѣпан Мишат вел столник и жѣпан Бвзника великїи комис и жѣпан Баснаїе вел пѣларник и жѣпан Ялѣгандри великїи постелник. И исправник, Михо великїи логофет.

И написахъ аз, Лепѣдат логофет, въ настоѣ градѣ Бѣскреци, мѣсеца септемвриѣ ѣ днїи и шт Ядана до нинѣ теченїе лѣтом, въ лѣто хъраѠ.

† Іw Девн еверѣда, мїлостїю божїю, господинѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon <voievod și >¹ domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Ștefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele Stanciul al doilea vornic, fiul lui Drăghici logofăt din Sălătruc, din județul Argeș, și cu fiii săi, cїți Dumnezeu i-a dăruit, ca să-i fie ocină în Sălătruc, însă partea Danei toată, cїт se va alege din cїmp și din apă și din pădure, și cu toți vecinii și din vatra satului, de pretutindenї și de peste tot hotarul, și din muntele ce se chiamă Braia jumătate și din Clăbucețu și din Spini, pentru că a cumpărat-o Drăghici logofăt, tatăl lui Stanciul vornic, împreună cu jupanița lui, Despina, această mai sus-zisă ocină de la Tudor, soțul Danei, pentru 8 000 aspri gata. Însă această mai sus-zisă ocină a fost de moștenire a Danei, vara primară a lui Drăghici logofăt. Astfel a murit Dana și fii n-a avut, ci i-a lăsat averile și ocina ei din Sălătruc soțului său, lui Tudor, ca să o pomenească.

Iar după aceea, Drăghici logofăt și jupanița lui, Despina și Badea, ei n-au vrut să fie mai sus-zisa ocină la мїна lui Tudor, soțul Danei și așa піrau Drăghici logofăt și Badea că n-a lăsat vara lor, Dana, această ocină la мїна lui Tudor nicicum, nici n-a cheltuit Tudor nici un ban din averea lui pentru averea Danei.

Iar вїтру aceea, Mihnea voievod, domnia lui a cercetat și a judecat după dreptate și după lege, împreună cu toți cїnstїїи dregători ai domniei lui și cu părintele vlădica Serafim. Și a văzut Mihnea voievod și a citit și cartea răposatului părinte al domniei lui, Io Alexandru voievod, cum a dat și a lăsat Dana, cїnd a fost vie, toate averile și ocina ei din Sălătruc soțului său, Tudor. De asemenea a lăsat și după moartea ei, cu blestem, ca să nu aibe verii ei primari, Drăghici logofăt și Badea, nici un ames-

¹ Loc rupt.

tec cu această mai sus-zisă ocină, în afara soțului ei, Tudor. Și încă a dat Mihnea voievod lui Drăghici logofăt și lui Badea lege, 12 boieri, însă să fie acei 12 boieri de unde a murit Dana, iar Drăghici logofăt și Badea, ei nicicum n-au putut să se apuce de lege, să jure că n-a dat și n-a lăsat Dana toate averile ei și ocina soțului ei, lui Tudor, ci au rămas Drăghici logofăt și Badea de lege dinaintea lui Mihnea voievod.

Iar apoi, Tudor a făcut această mai sus-zisă ocină vânzătoare la curte. Întru aceea, Drăghici logofăt și jupanița lui, Despina, ei nu s-au îndurat de mai sus-zisa ocină, ca să intre alții în dedina bunicului său, ci au vândut partea jupaniței Despina din sat din Runcu, de peste Olt, care a fost de la tatăl său, Sîrbul logofăt și de la jupanița lui, Cale, cins-titului jupan Dobromir fost mare ban, de au cumpărat de pe acei aspri partea Danei din Sălătruc, de la soțul său Tudor, pentru 8 000 aspri gata, ca să fie în locul satului Runcu, ca să nu se piardă dedina jupaniței Despina și a părinților ei. Și au dat acei aspri pe ocina din Sălătruc în casa popei Paraschiva din Tîrgoviște.

Și a vândut Tudor de a lui bunăvoie și cu știrea tuturor megiașilor din sus, din jos și din jurul locului. Și a cheltuit atunci Drăghici logofăt și jupanița lui, Despina, mama lui Stanciul vornic, pe acele averi, pînă le-au cumpărat, 100 aspri gata.

Și am văzut domnia mea și cartea lui Mihnea voievod pe această ocină din Sălătruc, care s-a scris mai sus, de cînd a fost cursul anilor 7087 și cartea răposatului Mihail voievod, făcută una după alta, în cursul anilor 7104.

Pentru aceasta, domnia mea încă am înnoit și am întărit și pe această carte a domniei mele, cum a fost și dinaintea domniei mele și am dat domnia mea boierului domniei mele, lui Stanciul al doilea vornic, fiul lui Drăghici logofăt, ca să-i fie ocina mai sus-zisă și vecinii dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea : jupan Hriza mare vornic și jupan Miho mare logofăt și jupan Ianachi mare vistier și jupan Dumitrașco mare spătar și jupan Mușat mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vasilie mare paharnic și jupan Alexandri mare postelnic. Și ispravnic, Miho mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun București, luna septembrie 10 zile și de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7139 <1630>.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., CLVII/25.

Orig., hîrtie (41,5 × 28), pecete timbrată.

Cu o trad. din sec. al XVIII-lea ; altă trad. ibidem, ms. 133, f. 14 — 15.

1630 (7139) septembrie 10, București.

Leon Tomșa voievod poruncește dijmarilor, vinăricerilor și mierarilor din jud. Gorj să lase în pace satul Tismana al m-rii Tismana, deoarece este scutit de dări.

† Милостію божію, Іу Левн коевода и господинъ, синъ покойномъ Іу Цѣфан коевода. Пишетъ господство ми воао dijmarilor și voао vinăricerilor și voао mierarilor ot sudstvo Gorjil.

După acéia vă dau în știre domnia mea pentru că am fost ertat domnia mea satul Tismana, slobozia al sfintei mănăstiri Tismana, cu cartea domnii méle, ca să fie în pace de toate mîncăturile și slujbele cîte sînt preste an, cum au fost ertat și de alalți domni. Iară cîndu au fost acum, voi de cartea domnii méle n-ați ascultat, ce umblați învăluindu. Deci au venit egumenul Ignatie de la sfînta mănăstire Tismana aicea înaintea domnii méle, de au jeluit și au spus cum n-au pace, ce ați scris și veți să-i dijmuți.

Deci, în vréme ce veți vedea ceastă carte a domnii méle, iar voi să căutați să lăsați foarte în pace bucatele mănăstirii și ale satului Tismana, nimica să nu-i învăluți, nici să luoți ceva, pentru că am lăsat și am ertat domnia mea să fie în pace de toate, în zilele domnii méle, cum au fost ertat și de alalți domni.

Și de veți fi luoat ceva sau veți fi tras, au den bucatele mănăstirii au de în bucatele satului Tismana, tot să dați îndărăt, nimica să nu vă atingeți de ceva sau să vie a do-ara jalbă, că bine să știți că nu veți plăti cu alt, ce cu capetele și mare certare veți avea, căci nu veți asculta cum iaste porunca domnie méle.

Aceasta vă grăescu domnia mea. Инако да нѣст, по рече господства ми.

И исправник, сам реч господства ми.

Писъ с Бѣксречи, мѣсеца септемвриѣ 7 дьни, въ лѣтѣ хѣрлѣ.

† Іу Левн коевода, милостію божію, господинъ.

Arh. St. Buc., M-rea Tismana, XCII/23.

Orig., hîrtie (30 × 20,5), pecete aplicată.

Copie ibidem, ms. 329, f. 39.

1630 (7139) septembrie 15.

Gherman mărturisește că Stan gramatic a răscumpărat o ocină în Băbeni, fostă a moșului său.

În numele tatălui și al fiului și al sfintului duh, troița cea de o ființă și nedespărțită.

Adică să se știe zapisele de moșiile popei Staz din Băbeni. Adică eu Gherman, feciorul lui Gherman, nepotul lui Opriș logofătu, scriu și mărturisesc cu acest zăpis al meu ca să fie de mare credință la mîna lui Stan grămăticul, feciorul lui Mănăilă, nepotul lui Mustață vătaful, cum să se știe că ș-au răscumpărat partea de moșie a moșu-său Stoica din Băbeni, toată cîtă se va alege din hotar pînă în hotar, din siliștea satului, din grădinile cu pomi și din pădure și din apă și din cîmp și din vaduri de moară și du peste tot locul, drept vedre de vin 100, ca să fie lor moșie în veci, fiilor și nepoților și strenepoților.

Și cînd au cumpărat această mai sus-zisă moșie fost-au boeri și oameni buni mărturii : Marin Mustață vătaful din Băbeni i popa Mirăul protopopol i Stan gineri-său i Micul cu fiul său Marin i Manea i Preman i Neagul Băzaci i Mîinea cel bătrîn i Pascul i Neagul, feciorul Oprinei i Grigorie i Nistor din Răcești i Pătru i Dragomir Blăptavul.

Și am scris eu, popa Neniță, luna lui septemvrie zile 15, leat 7139 <1630 >.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Dedulești, nr. 218, p. 252.
Copie.

1630 (7139) septembrie <25>, București.

Leon Tomșa voievod întărește lui Leca spătar ocini în Măgurele, jud. Prahova.

† Многостію божією, Іу Леон воєвода и господинъ вѣсон земли Сѣверо-владітнскоє, синъ великаго и прѣдобраго, поконникомъ Іу Цифан воєвода. Дават господство ми сїи повелѣніи господства ми савгъ господства ми Лекѣ спатар

wt Мъгърѣле н със синови си, ванцеже Богъ даровах, екоже да мѣ ест wчинѣ ѡ Мъгърѣле, wt сѣдетво Прах<ока>, дела Івашков н а братом си, Спинчюл, половинно, wt полю н wt шѣма н wt вод н wt виноградї н със две вечини, на нме Нѣгоѣ със синови си н Дръгою със синови си, н wt седалище селаве, wt пѣсвѣдї, варе еанка се Хтит нзврат wt по вѣс Хотаром, понеже ест покѣпна слѣга господство ми Лека спатар сїн вше речена wчинѣ wt над Івашко н wt над брат его, Спинчюл, сини . . .¹ wt Мъгърѣле², за х̄т̄ аспри готови н със запис wt рѣкамн нх̄ за проданїе, със свѣдїтелїн написани ѡ запис, по нме: wt Мъгърѣле, Мартин н Вълса н Преда постелник, синъ Некѣлев дворник н Данчюл н Михалчѣ лугѡфет.

И пак да ест слѣгѣ господство ми Лекѣв спатар wчинѣ ѡ Мъгърѣле дела Вълсааве половинно, wt полю н wt шѣма н wt вод н със винограду н wt седалище селаве, wt пѣсвѣдї, варе еанка се Хтит нзврат wt по вѣсом Хотаром, занеже w ест покѣпна слѣга господство ми Лека спатар сїн вше речена wчинѣ wt над Вълса wt Мъгърѣле, за х̄т̄ аспри готови н със запис wt рѣка нм за проданїе. Сїн свѣдїтелїн написани ѡ запис, которїе ест вни тогдѣ на такмѣженїе нм, на нме: wt Мъгърѣле, пакнже Мартин н Преда постелник н Михалчѣ лугѡфет н Данчюл н Іню граматик н мнози добре людїе свѣдїтелїе, еже не сѣт писанї зае въ книга сїе.

И прода[да]дохъ wни за нїхном доброволю, без ни една славет за нїхто н със ѡзнанїе вѣсѣм мегїашом wt гор нз дол н wt wкрѣстѣ мѣстом н wt прѣд господство ми. И вндѣхом господство ми н записе wt рѣкн нм за проданїе със свѣдїтелїн которїн сѣт по рѣдо вше писани.

Сега радї, дадохъ съм господство ми слѣгѣ господство ми Лекѣв спатар, екоже да мѣ ест сїн вше речена wчинѣ wt Мъгърѣле wчинѣ, дѣдїнно н въ wлаб нм н синовом н внѣком н прѣвнѣчетом н не wt кождо непоколѣбено, порнзлно господство ми.

Сеже себѣ н свѣдїтелїн поставнхом господство ми: жѣпан Хриза вел дворник н жѣпан Мнхо вел лугѡфет н жѣпан Інаки вел внстїтар н жѣпан Дѣмитрашко вел спатар н жѣпан Мѣшат велнкїн столник н жѣпан <Бѣз>³ника велнкїе комис н жѣпан Баснаїе велнкїе пѣхарникѣ <н жѣп>³ан Плевѣандрн велнкїн постелник. И исправник, жѣпан <Мнхо>³ велнкїн лугѡфет.

И написахъ аз, Дѣмитрѣ граматик, въ насѣтолнн граду Бѣкрѣ³ешї, мѣсеца септеврїе <кѣ>⁴, wt Пдама даже до ннѣ, въ сега писанїе, <тченїе лѣ>³том, въ лѣто <хрлѣ>⁴, а wt рождѣства Христова, х̄л.

† Іw Пїwn вшевада, млностїю божїю, господннь.

<Pe verso :> Ат хрлѣ, септеврїе кѣ.

¹ Loc alb.

² Cuvint adăugat ulterior, de altă mină, pe loc alb.

³ Loc rupt.

⁴ Loc rupt, completat după însemnarea de pe verso.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Ștefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Leca spătar din Măgurele și cu fiii săi, cîți i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie ocină în Măgurele, din județul Prahova, partea lui Ivașco și a fratelui său Spinciul, jumătate, din cîmp și din pădure și din apă și din vie și cu doi vecini, anume Neagoe cu fiii săi și Drăgoiu cu fiii săi, și din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat sluga domniei mele Leca spătar această mai sus-zisă ocină de la Ivașco și de la fratele lui, Spinciul, fiii lui . . . ¹ din Măgurele ², pentru 10 000 de aspri gata și cu zăpis de vînzare de la mîinile lor, cu martori scriși în zăpis, anume : din Măgurele, Martin și Vîlsul și Preda postelnic, fiul lui Necula vornic și Danciul și Mihalcea logofăt.

Și iarăși să fie slugii domniei mele Leca spătar ocină la Măgurele, partea lui Vîlsul, jumătate, din cîmp și din pădure și din apă și cu vie și din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat-o sluga domniei mele Leca spătar această mai sus-spusă ocină de la Vîlsul din Măgurele, pentru 15 000 de aspri gata și cu zăpis de vînzare de la mîna lor. Acești martori <sînt> ³ scriși în zăpis, care au fost atunci la tocmeala lor, anume : din Măgurele tot Martin și Preda postelnic și Mihalcea logofăt și Danciul și Ianu gramatic și mulți oameni buni martori, care nu sînt scriși aici, în această carte.

Și au vîndut ei de bunăvoie, fără nici o silă de la nimeni și cu știrea tuturor megiașilor din sus, din jos și din jurul locului și dinaintea domniei mele. Și am văzut domnia mea și zăpisele de vînzare de la mîinile lor, cu martori care sînt scriși mai sus pe rînd.

De aceea am dat domnia mea slugii domniei mele Leca spătar, ca să-i fie această mai sus-scrisă ocină de la Măgurele ocină, dedină și de ohabă lui și fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea : jupan Hriza mare vornic și jupan Miho mare logofăt și jupan Ianachi mare vistier și jupan Dumitrașco mare spătar și jupan Mușat mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vasilie mare paharnic și jupan Alexandri mare postelnic. Și ispravnic, jupan <Miho> ⁴ mare logofăt.

Și am scris eu, Dumitru gramatic, în <cetatea> ⁴ de scaun <Bucur> ⁴ ești, luna septembrie <25> ⁵, de la Adam pînă acum la această

¹ Loc alb.

² „Măgurele”, adaus ulterior, de altă mîna, pe loc alb.

³ Omis.

⁴ Loc rupt.

⁵ Loc rupt, completat după însemnarea de pe verso.

scriere <cursul>¹ anilor, în anul <7139>², iar de la nașterea lui Hristos, 1630.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.
<Pe verso :> „Leat 7139 septembrie 25”.

Bibl. Acad., XXXIX/1.

Orig., hirtie (41 × 29), pecete timbrată.

158

1630 (7139) octombrie.

Eftimie postelnic schimbă cu Bratul comis un loc în Peștera pentru un loc în Ciofringeni.

† Scris-am eu Eftimie al meu zapis la mina Bratului comis și a coconilor dumnealui, cum să știe că am schimbat un loc eu cu Bratul comis. Ci Bratul comis datu-mi-au un loc la Ciofringeni, lângă via mea, iar eu am dat comisului un loc în Peșteră, loc măsurat pre loc. Iară de va fi locul de în Peșteră mai mare de cel de la Ciofringeni, totu să fie dat, iar de va fi mai mic locul de în Peșteră, să mai ia loc de aire, să să unple măsura, loc pre loc să fie toema.

Și am scimbat de a noastră bunăvoe, cu știrea a mulți boiari și megiași, carii vor mărturisi mai jos.

Și am scris eu Eftimie cu mina mea și nemé de noi sau de feciorii noștri să nu mai întoarcă, ci să fie moșie stătătoare în veci. Pis méseșa ohtombrie . . . ³ dni, vă leat 7139 <1630>.

Eftimie postelnic

Dumitru postelnic, sinū Mitrii pitar

Albul ot Argiș, mărturie ⁴

Arh. St. Buc., A. N., CLXXIV/7.

Orig., hirtie (29 × 19), pecete aplicată.

---

¹ Loc rupt.

² Loc rupt, completat după însemnarea de pe verso.

³ Loc alb.

⁴ Semnături autografe.

1630 octombrie.

Chiril Lucaris, patriarhul Constantinopolului, consfințește închinarea la biserica Sfântului Mormînt din Ierusalim a satului Poieni al m-rii Sf. Gheorghe din București, scutit de slujbe și dări de Leon Tomșa voievod.

† Κύριλλος, ἐλέω Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως νέας Ῥώμης καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης.

Τὰ κατὰ θεῖον σκοπὸν γινόμενα πάντα καλὰ λίαν εἰσι καὶ πρὸς Θεὸν εὐπρόσδεκτα, καὶ μᾶλλον ὅτε τὶς αὐτὰ ἤνικα δεῖ, καὶ ὅπου δεῖ ἐναποθησαυρίσειε, κρίσιν ἐν καλοῖς ποιούμενος, καὶ τὰ καλὰ τοῖς καλλίστοις ἀνατιθέμενος. φανερόν, πάντως καὶ πρόδηλον, ὡς κατορθουμένων ἔργων ἀειμνήστων καὶ μακαρίων, πολλὴν τὴν λυσιτέλειαν κοινῶς πᾶσι ποιούντων. Ἐπεὶ τοίνυν καὶ ὁ εὐσεβέστατος καὶ ἐκλαμπρότατος αὐθέντης πάσης Οὐγκροβλαχίας κύριος Ἰωάννης Λέων βοεδόνδας, κατὰ πνεῦμα υἱὸς ἀγαπητὸς τῆς ἡμῶν μετριότητος, φύσεως ὦν ἀγαθῆς καὶ πολλὰ περὶ τὰ θεῖα ποιούμενος τὴν φροντίδα, ζῆλόν τε ἀναλαβὼν ἐνθεὸν καὶ διάπυρον ἔρωτα, χρησάμενος τῇ φιλοτιμίᾳ, καὶ θέλων πορείαν τινὰ κτᾶσθαι, καὶ ἔχειν τὸν ζωοδόχον Τάφον τοῦ κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν λοιπῶν αὐτοῦ θεοδαδίστων τόπων, ἀνακουφισμοῦ ἕνεκα καὶ ἐπικουρίας τῶν συνεχῶς γιγνομένων αὐτῷ ἀνυποφόρων χρεῶν, ὑπὲρ ὧν καὶ ὁ ἀγιώτατος καὶ μακαριώτατος πατριάρχης τῆς ἀγίας πόλεως Ἱερουσαλὴμ κύρ Θεοφάνης, ὁ ἐν ἀγίῳ πνεύματι ποθεινότατος ἀδελφὸς καὶ συλλειτουργὸς τῆς ἡμῶν μετριότητος, ἐπηρέάζεται καὶ ἀπαιτεῖται ὅτι μάλιστα, προσηλώσατο καὶ ἀφιερῶσατο ἐν αὐτῷ τῷ ζωοδόχῳ Τάφῳ το χωρίον Πογιάνι τὸ ἐν τῷ κανδηλικίῳ Βλάσκα, ὅπερ ἐστὶ τοῦ κατὰ τὴν ἀγορὰν τοῦ Μπουκουρεστιῦ ἀγίου Γεωργίου, κατασφαλίσας χρυσοβούλλῳ αὐτοῦ, ὑπογραφαῖς ἔχοντι ἀρχόντων πολλῶν τοῦ Ῥίζου βορνίκου, τοῦ Βλάντου μεγάλου λογοθέτου, τοῦ Ἰωάννου μεγάλου διστιάρη, τοῦ Μίχου μεγάλου σπαθάρη, τοῦ Μουσάτου μεγάλου στολνίκου, τοῦ Μπουζούσκα μεγάλου κομίσου, τοῦ Βασιλείου μεγάλου μπαχαρνίκου, τοῦ Ἀλεξανδρῆ μεγάλου ποσταλνίκου καὶ ἄλλων πολλῶν, βεβαιώσαντος τὸ αὐτὸ χρυσοβούλλον καὶ τοῦ κατὰ τὸν ἱεροτάτου μητροπολίτου Οὐγκροβλαχίας κύρ Γρηγορίου καὶ τῶν θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων <...> Ῥυμνίκου καὶ Ἐφραῖμ Μπουζέου καὶ δούς αὐτῷ τὴν ἐλευθερίαν ταύτην, τοῦ εἶναι ἀκαταπάτητον, ἀσύδοτον καὶ ἀνενόχλητον, παρὰ παντὸς προσώπου αὐθεντικοῦ καὶ ἀρχοντικοῦ, ἐν τε τῷ ἐκάστῳ μηνὶ παρεχομένῳ χαρατζίῳ καὶ τοῖς δικαιώμασι τῆς γαλίτας τοῦ χόρτου, τῶν βοῶν, τῶν προβάτων τῶν λεγομένων σάκα, τῶν αὐθεντικῶν ξιπῶν, τοῦ μέλιτος, τοῦ κηρίου, τῆς δεκατίας τῶν μελισσίων, τῶν προβατονομίων, τῶν χαίρων, τοῦ αὐθεντικοῦ κρασονομίου, τοῦ τυρονομίου, τοῦ βασιλικοῦ χαρατζίου, τοῦ αὐθεντικοῦ κανισκίου ἡνίκα τὴν

αὐθεντείαν λαμβάνει αὐθέντης νέος, τῶν δανειακῶν, τοῦ ἐνὸς φλωρίου τοῦ χόρτου, τῆς κάζιας (sic) τῆς ἄκρας τοῦ καπνιάτικου, τῶν διερχομένων μπάνων ἐν ταῖς ἄκραις, τῶν ἐτέρων μπάνων τῶν περιπατούντων ἐν τοῖς καδηλικίσις, τῶν στολνίκων τῆς Γραΐκας, ἤτοι μὴ ἐχόντων ἄδειαν λαμβάνειν θάμα ἐκ τῶν ἰχθύων τῆς μπάλτας τῆς ἐν τῷ χωρίῳ αὐτῷ Πογιάνι οὔσης, τῶν ἵππων τῶν δάκκηδων, τῶν ποτθόντων τοῦ χαρατζίου τοῦ μολτεβενέσκου, τῶν μερτικίων, τῶν ριπτότων ἐν τῷ χωρίῳ παρὰ τοῦ αὐθεντὸς προβάτων καὶ ἀγοραζόντων εἰς μερτικία τῶν ἐξωτερικῶν, τοῦ παζηνασίου, τῶν ξύλων, τῶν σανιδίων, τῆς αὐθεντικῆς δουλείας, τοῦ χλωροῦ χόρτου, τοῦ ζαῖρε καὶ τῶν λοιπῶν σудоσιμάτων τῆς αὐθεντικῆς τζάρας τοῦ ἐνιαυτοῦ ὅλου ὡσαύτως καὶ τοὺς ἐν τῷ χωρίῳ αὐτῷ Πογιάνι οἰκοῦντας Βλάχους, τοὺς ὄντας ἐγγεγραμμένους ἐν τῷ χρυσοβούλλῳ ὀνομασί, Πατούλην, Κάλεον, Στᾶνον, Μεθόδιον, Στᾶνον, Κόρμπεν, Πικατούρην, Τόμπρεν Μαρῖνον, Στᾶνον, Ῥάνδολον Μουκάνου, Βλάντουλον, Μπάλιαν, Μπόγδανον Γιόκαν, Ἰουλ (?), Ντρεζᾶνον, Ντᾶνον, Ντομπρίκαν, Ἰωβάν, Τερτζίλιαν, Μπούρλιαν, Στατζουλον, Ἰών, Νάξουλον, Ῥαδουλιαν, Τζούρκαν, Μάρεσην, Μίκουλιαν, Σέρμπουλον, Μαρτῖνον, Ῥαδουλιαν, Νάγκουλον, Στωῖᾶνον, Νάγκουλον, Φλόκάν, Ῥάντε, Ντάϊκον, Ἰσλάτε, Στᾶνον, Στέλιαν, Μόσουλ, Βλάντουλον, Ῥαντουλον, Στῶϊκάν, Ὀπριαν, Ντόμπρε, Μιρκάν, Μπάτζον, Νικόλα μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ καὶ τῶν, παίδων καὶ τοὺς ἐξ ἀλλοδαπῆς ἀφιγμένους χρέους δίχα τοὺς ὄντας πέραν τοῦ Δουνάβεως ἢ Σέρβους ἢ Ῥωμαίους ἢ Ἀλβανούς ἢ ἀπὸ τῆς Μολθόδας ἢ καὶ ἀρχοντικούς, Βλάχους, αὐθεντικὸν χρέος μὴ ἔχοντας καὶ ἐτέρους καὶ μηδεμίαν ἔχειν ἐξουσίαν τοὺς μπάνους καὶ τοὺς περκαλάμους καὶ ἄλλους εἰσερχεσθαι ἐν τῷ προσηλωμένῳ αὐτῷ χωρίῳ καὶ ζητεῖν τι τῶν ἀνωτέρω, ὡς εἴρηται καὶ λαμβάνειν καὶ ἐνοχλεῖν τοὺς ἐγγχωρίους καὶ κατὰ τυραννεῖν, ἐκτὸς μόνον τὸν ἀπὸ τοῦ ἀγιωτάτου πατριάρχου Ἱεροσολύμων καθιστῶντα ἡγούμενον τοῦ μοναστηρίου ἀγίου Γεωργίου καὶ ἐζητήθη καὶ παρ' ἡμῶν ἐπιβραβευθῆναι τῷ χρυσοβούλλῳ καὶ ἡμέτερον πατριαρχικὸν γράμμα.

Τούτου χάριν ἡ μετριότης ἡμῶν γράφει καὶ ἐν ἀγίῳ παρακελεύεται πνεύματι, γνώμη κοινῇ συνοδικῇ, ἵνα, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα, τὸ μὲν χωρίον αὐτὸ Πογιάνι, κατὰ τὸ αὐθεντικὸν ἐγγραφον καὶ τὰ παρ' αὐτῷ ἀρχιερατικὰ γράμματα εἴη καὶ διαμένῃ ἀπαρασάλευτον καὶ ἀπόσπαστον, ἄχρις οὐ ὁ ἥλιος ἐφορᾷ, ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν καὶ δεσποτείαν τοῦ τε νῦν ἀγιωτάτου πατριάρχου Ἱεροσολύμων καὶ τῶν μετ' αὐτὸν, διοικούμενον καὶ κυβερνούμενον παρ' αὐτοῦ τε καὶ τῶν ὑπ' αὐτοῦ πεμπομένων πατέρων, φροντιζόντων διὰ παντὸς τὴν διαμονὴν αὐτοῦ καὶ αὔξησιν καὶ οἱ ἐν αὐτῷ οἰκοῦντες, ὡς προδεδήλωται, ὧσιν ἐλεύθεροι, ἀδούλωτοι καὶ ἀκαταζήτητοι παρὰ πάντων τῶν βασιλικῶν καὶ αὐθεντικῶν σудоσιμάτων καὶ θάρεων ὅς δ' ἂν τῶν μετὰ ταῦτα, ἢ ἀρχων ἀρχόμενος, ἢ ἀρχιερεὺς, ἢ μικρὸς ἢ μέγας, ἢ καὶ τῶν κατὰ καιροὺς αὐθέντων Οὐγκροδλαχίας θελήσῃ κατὰ τινα τρόπον ἀνατρέψαι οὐ μόνον τὸ αὐθεντικὸν αὐτὸ χρυσοβούλλον τοῦ εὐσεβεστάτου αὐτοῦ καὶ ἐκλαμπροτάτου αὐθέντου Οὐγκροδλαχίας, κυρίου Ἰωάννου Λέοντος βοεβόνδα, ἀλλὰ καὶ τὴν ἡμετέραν ἀπόφασιν παραβλέψαι καὶ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ χωρίου αὐτοῦ διαλύσαι καὶ, ἀποξενῶσαι τῆς δεσποτείας τοῦ ἀγίου Τάφου καὶ εἰς ἰδίαν ἐξουσίαν καταγαγεῖν αὐτὸ καὶ τοὺς οἰκοῦντας ἐν αὐτῷ διασεῖσαι, ἀφωρισμένους ἔστω [ἔπονται

αί συνήθεις ἀραί]. Οὕτως ἀπεφηνάμεθα. Ἐγράφη δὲ τὸ παρὸν τῆς ἡμῶν μετριότητος θεβαιωτικὸν γράμμα τῆς ἀφιερώσεως καὶ προσηλώσεως τῷ ἁγίῳ Τάφῳ τοῦ χωρίου αὐτοῦ καὶ ἐπεδόθη τῷ ἁγιωτάτῳ καὶ πατριαρχικῷ Θρόνῳ τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλήμ, εἰς πλείονα καὶ διηνεκῆ τὴν ἀσφάλειαν καὶ μνημοσύνου ἕνεκα τοῦ εὐσεβεστάτου αὐτοῦ αὐθέντου κυροῦ Ἰωάννου Λέοντος, ἐν ἔτει καχλ', μηνὶ ὀκτωβρίῳ, Ἰνδικτικῶνος ιδ'.

† Κύριλλος ἐλέω Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως νέας Ῥώμης καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης

† Θεοφάνης ἐλέω Θεοῦ πατριάρχης τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλήμ

† Ὁ Τουρνόβου Μακάριος

† Ὁ Μονεμβασίας Νεόφυτος

† Ὁ Βερροίας Κύριλλος

† Ὁ Αἰνίου Παρθένιος

† Ὁ Σηλυβρίας Λαδρέντιος

† Ὁ Νικομηδείας

† Ὁ Φιλιππουπόλεως Χριστοφόρος

† Ὁ Ἀμασίας Ζαχαρίας

† Ὁ Ἰκονίου Ἀβέρκιος

† Ὁ Γαρδικίου Γρηγόριος

† Ὁ μέγας ῥήτωρ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, ἔχων τὰς γνώμας τῶν πανιερωτάτων ἀρχιερέων τοῦ Ναυπάκτου καὶ Ἀρτης τοῦ Μιτυλήνης τοῦ Μεθύμνης καὶ τοῦ Βάρνης.

† Chiril, cu mila lui Dumnezeu, arhiepiscop al Constantinopolei Roma cea nouă și patriarh ecumenic.

Cele ce se fac potrivit unui țel dumnezeiesc sînt toate bune foarte și bine primite la Dumnezeu, și mai ales cînd cineva își face comoară dintr-insele, cînd și unde trebuie, făcînd alegere între cele bune, și adăugînd cele frumoase celor prea frumoase, este întru totul limpede și vădit că, săvîrșindu-se lucruri de neuitat și fericite, acestea aduc îndeobște mult folos tuturor. O dată ce, dar, și preacucernicul și prealuminatul domn a toată Țara Românească, domul Io Leon voievod, iubit fiu duhovnicesc al smereniei noastre, fiind bun din fire și îngrijindu-se mult de cele dumnezeiești și cuprins de un zel de Dumnezeu insuflat și de o aprinsă iubire, din aleasă rîvnă și dorind să dobîndească și să aibă un oarecare ajutor Mormîntul cel primitor de viață al Domnului și Dumnezeului și Mîntuitorului nostru Iisus Hristos și celelalte locuri care țin de el pe unde a pășit Dumnezeu pentru ușurare și ajutor la nesuferitele datorii care neconținut i se adăugau, pentru care și preasfîntul și preafericitul patriarh al sfintei cetăți a Ierusalimului, chir Teofan, cel întru Duhul Sfînt prea dorit

frate și împreună liturghisitor al smereniei noastre stăruie și cere cât mai mult, a dăruit și a închinat acestui de viață primitor Mormint satul Poieni din județul Vlașca, care este al <mănăstirii> Sf. Gheorghe din târgul Bucureștilor, întărindu-l prin hrisovul său, care are iscăliturile multor boieri : a lui Rizea vornicul, a lui Vlad marele logofăt, a lui Ioan marele vistier, a lui Mihu marele spătar, a lui Mușat marele stolnic, a lui Buzinca marele comis, a lui Vasile marele paharnic, a lui Alexandri marele postelnic și a altor mulți, care întăresc acest hrisov, și aceea a preasfințitului mitropolit al țării, chir Grigorie și a preaiubiților de Dumnezeu episcopi <Teofil> al Rîmnicului și Efrem al Buzăului și prin care-i dă această slobozenie de a fi neîncălcat, nesupus la dări și nebîntuit de orice față domnească sau boierească, de haraciul care se dă în fiecare lună, și de drepturile pe găleata de fin, pe boi, pe oaia ce se cheamă seacă, pe caii domnești, pe miere, pe ceară, pe dijma stupilor, de darea pe oi, pe porci, de vinăriciul domnesc, de cășărit, de haraciul împărătesc, de poclonul domnesc, cînd un domn nou ia domnia, de dajdiile de un florin pe fin, de straja de margine, de fumărit, de banii care umblă pe la margini, de ceilalți bani care umblă prin județe, de stolnicii de la Greaca, adică să nu aibă voie să ia vama din peștii bălții care se găsește în satul acesta Poieni, de caii de olac, de podvoade, de birul moldovenesc, de mertice, din oi, care sînt puse de domn asupra satului și de cele care se cumpără pentru merticele străinilor, de pășunat, de lemne, de scînduri, de lucru domnesc, de galbenul de fin, de zaherea și de celelalte dări ale țării domnești pe întreg anul, de asemeni și pe rumânii care locuiesc în satul acesta Poieni, care sînt scriși în hrisov, pe nume : Pătulea, Călin, Stan, Metodie, Stan, Corbea, Picătură, Dobre, Marin, Stan, Radul Mocănușul, Vladul, Balea, Bogdan Iuca, Iul (?), Drăgan, Dan, Dobrică, Iova, Tergilă, Burlea, Stanciul, Ion, Neacșul, Stoica, Giurcă, Mareș, Micula, Șerbul, Martin, Radul, Neagul, Stoian, Neagul, Floca, Rade, Daicu, Istrate, Stan, Stelea, Moșul, Vladul, Radul, Stoica, Oprea, Dobre, Mircan, Baciuc, Nicula cu frații lui și cu copiii și pe cei veniți din țară străină, fără datorii, care sînt de dincolo de Dunăre, fie sîrbi, fie greci, fie albanezi, fie din Moldova, fie și rumâni domnești, care nu au datorie domnească, precum și alții și să nu aibă nici o putere banii și pîrcălabii și alții să pătrundă în satul dăruit lui și să ceară ceva din cele de mai sus, cum s-a spus, și să ia și să-i supere pe săteni și să-i asuprească afară numai de igumenul rînduit de preasfințitul patriarh al Ierusalimului la mănăstirea Sf. Gheorghe. Și a cerut și de la noi să întărim hrisovul și <să dăm și> cartea noastră patriarhicească.

Pentru aceasta smerenia noastră scrie și îndeamnă întru Duhul Sfînt, cu încuviințarea obștească a sinodului, ca, de acum și pînă în veac, satul acesta Poieni, potrivit cu înscrisul domnesc și cu scrisorile

arhieresti care-l insoțesc, să fie și să rămână neclintit și neîmpărțit — cât va lumina soarele — sub stăpînirea și puterea celui de acum prea sfînt patriarh al Ierusalimului și a celor ce-l vor urma, gospodărit și cîrmuit de el și de părinții trimeși de el, care să îngrijească pentru totdeauna de dăinuirea și sporirea lui, și cei ce locuiesc într-însul, cum mai sus s-a arătat, să fie slobozi, nerobiți și nebintuiți de orice dări și angarale împărătești și domnești.

Iar după acestea, oricine — fie cîrmuitor, fie cîrmuit, fie arhieru, fie mic, fie mare, sau și dintre cei după vremi domni ai Țării Românești — ar dori, în vreun chip, nu numai să răstoarne acest hrisov domnesc al preacucernicului și prealuminatului domn al Țării Românești, domnul Io Leon voievod, ci să treacă cu vederea și hotărîrea noastră, și să nimicească slobozenia satului și să-l înstrăineze de stăpînirea Sfîntului Mormînt și să-l aducă în stăpînire proprie iar pe cei ce locuiesc într-însul să-i turbure, să fie afurișit [urmează obișnuitele blesteme]. Astfel am hotărît. S-a scris această scrisoare de întărire a smereniei noastre, pentru închinarea și legarea de Sfîntul Mormînt a satului acesta și s-a dat preasfîntului și patriarhicescului Scaun al sfîntei cetăți a Ierusalimului, pentru mai deplină și îndelungată încredințare și pentru pomenirea preacucernicului domn, chir Io Leon, în anul 1630, luna octombrie, indicțiunea a XIV-a.

† Chiril, cu mila lui Dumnezeu arhiepiscop al Constantinopolei, Roma cea nouă, și patriarh ecumenic

† Teofan, cu mila lui Dumnezeu patriarh al sfîntei cetăți a Ierusalimului

† al Tîrnovei Macarie

† al Monembasiei Neofit

† al Verriei Chiril

† al Enosului Partenie

† al Selimvriei Lavrentie

† al Nicomediei . . .

† al Filipopolei Hristofor

† al Amasiei Zaharia

† al Iconiului Averchie

† al Gardikiului Grigorie

† Marele ritor al Marii Biserici, avînd și încuviințările prea sfîntiților ierarhi de Naupact și Arta, de Mitilini, de Methymna și de Varna

După Em. Legrand, *Recueil de documents grecs*, p. 5—9.

Copie în lb. greacă după ms. 605 al Bibliotecii din Ierusalim¹.

Altă copie în lb. greacă, Bibl. Acad, DCLXXXVII/53.

EDIȚII. Grec și trad. *Hurmuzaki-Iorga*, XIV, 1, p. 129—130.

¹ La A. Papadopoulos Kerameus, *Ἱεροσολυμιτικὴ Βιβλιοθήκη*, Petrograd, 1915, p. 181, pct. 174, ms. 605 figurează cu nr. 622.

1630 (7139) octombrie 2.

Grigorie vinde lui Sima logofăt o siliște la Păușești.

† Eu Gligorié de în Păușești, ficiorul pope lui Dumitru, scris-am acesta al meu zapis să fie la mîna jupan logofătului Simei, de mare credință, cum să știe că i-am vîndut o seliște de între văi, drept aspri 150. Și o am vîndut eu de bunăvoia me și cu știre tuturor omenilor miei și a rudelor.

Și cînd am făcut această tocmală fost-au mulți megiași și omini buni, anume : popa Stoica și popa Zahariia și Stănilă și unchiașul Bălaur și Dumitru și Antonie și Luca[ca] și Oprea Bădese.

Și am scris eu Ghiorma pitar. Pis meseța ohtomvrie 2 dnă, vă let 7139 <1630>.

Pitariuul Ghiorma

Eu popa Stoica¹.

Arh. St. Buc., M-rea Dintrunlemn, V/18.

Orig., hirtie (15 × 21), trei peceti aplicate. Scris pe aceeași hirtie cu zapisul următor. (V/18 bis).

1630 (7139) octombrie 2.

Popa Stoica vinde lui Sima logofăt o siliște la Păușești.

† Eu popa Stoica de în Păușești scris-am acesta al meu zapis să fie la mîna jupan Simei logofătul, să fie de mare credință, cum să știe că i-am vîndut o seliște de între văi, ce o am fost cumpărat de la Radul lui Drăgan mai deinte vreme; acum o am vîndut logofătului, drept aspri 150.

Și o am vîndut eu de bunăvoia me și denainte cestor mărturii ce-s mai sus-scrise. Păintru credința pus-am mîna și pecete.

Și am scris eu Ghiorma pitar. Ohtomvrie 2 dnă, vă let 7139 <1630>.

Eu popa Stoica o-m vîndut de voe me

Pitariuul Ghiorma¹

¹ Semnături autografe.

<Pe verso :> „Zapisul lui Gligorie și a popei Stoicăi pre siliștele lor din Păușești, 7139” <1630>.

Arh. St. Buc., M-rea Dintrunlemn, V/18 bis.

Orig., hirtie (15 × 21), trei peceti aplicate.

Copie ibidem., ms. 445, f. 131.

162

1630 (7139) octombrie 5.

Răzmiriță vinde popii Șerbu vie și loc de casă în dealul Cîndeștilor.

† Eu Răzmiriță, feciorul logofătului Stoicăi și al Mușii den sat den Cîndești, scriu și mărtirisesc cu acesta zapis al meu cum am vîndut popei lu Șerbu den sat den Odobéni 1 locu¹ de pogono de vie cu un locu de casă în dealul Cîndeștilor, dereptu 300 de aaspri gata locul cu ocină² nedajnic, den partea lu Năgrușu.

Și o vînzu eu Răzmiriță popei lu Șerbu de bunăvoia mea, să fie lui moșie și lui și făciilor lui și nepoților lui și strenipoților lui, niclintită.

Și aldămășari oameni buni, annume : Neguleciu și Balotă și Lupul și Voico, făciorul lu Neagoe și Dragomiru, făciorul lu Mușat și Stoica lu Răzmiriță den Cîrlomăniști și Chiricu de Mierfia și Tudoru, făciorul iară al Mușat și Neagulu, făciorul Radul de Négoșina.

Име мѣсца вътомкрѣіе 5 дьни, въ лѣтѣ 7139.

Bibl. Acad., CXCVI/61.

Orig., hirtie (31,5 × 21,5), o pecete aplicată.

163

1630 (7139) octombrie 6.

Stoilă vinde lui Sava postelnic din Stănțești o ocină în hotarul satului Găgeni.

Zapisul lu Stoilă . . .³ ot sud Prah<ova> la mina lu Savi postelnic ot Stănțești, moșie pe Dîmbul, leat 7139 <1630> octomvrie 6 dni.

¹ A fost scris întâi : „pogon”, apoi șters.

² „cu ocină”, șters cu o linie.

³ Loc alb.

† Adică eu Stoi . . .¹ sud Prahova, scris-am zapisul meu la mîna Savii postelnic ot Stăncești, pe cum să știe că i-am vîndut dumnealui moșie, însă pe Dîmbul, dă peste tot hotarul satului Găgeni a șase parte, drept bani gata ughi 12 pol. Și i-am vîndut din cîmp, din pădure, din siliștea satului și din deal 3 pogoane țelină, ca să-ș pue vie și cît va mai putea, să fie volnec.

Și lungul aceștii moșii, din apa Teléajănelui asupra Brancioagului pînă în Lacul Porcului în hotarul Tîrșorului.

Și am vîndut eu Stoilă această moșie de a mea bunăvoe și fără de nici o silă și cu știrea tuturor megiașilor și a tuturor vecinilor și din sus și din jos.

Și cînd s-au făcut acest zapis fost-au mulți oameni buni mărturie, care își vor pune mai jos degetile și iscăliturile. Și pentru mai adevărată credință mi-am pus iscălitura mai jos, ca să să crează.

Și am scris eu, diaconu Radu.

† Eu Voico ot Găgeni.

† Eu Stoica Drușul.

† Eu Mărcea.

Eu Mareș ot Călugăreni martur

Eu Năvrap martur

Eu Manea ot Tîrșor martur

Eu Stan martur

Arh. St. Buc., Condica m-rii Mîslea, nr. 466, f. 58.
Copie.

164

1630 (7139) octombrie 10, București.

Ianiu Psira vistier și soția lui, Maria, vînd lui Gherghe logofăt de vistierie satul Vărăști de pe Sabar, jud. Ilfov.

† Adecă eu jupan Ianiu Psira vistiiariul denpreună cu jupîneasă mea Maria scris-am și mărturisim noi cu acesta al nostru zapis, să fie la mîna jupînelui Gherghe logofet de la vistierie de mare credință, ca să se

---

¹ Loc alb.

știe cum i-am vîndut satul Vărăștii de pre Sabar, de în județul Elh<ov>, de în cîmpu și de în pădure și de în apă și cu toți rumânii și de în siliștea satului, de pretutindinilea, oarecît se va alége de preste tot hotarul, drept 90 000¹ de bani gata. Și l-am vîndut noi acest satu Vărăștii de a noastră bunăvoe, fără de nici o silă, cu știrea tuturor boiarilor, ca să-i fie lui moșie și coconilor ce-i va da Dumnezeu în vecie.

Pentru că acest satu Vărăștii fost-au dat de doamna Elina lu Costandin cliucéruil, feciorul răposatului Șerban voevod. Iară apoi, cîndu au fost în zilele lu Alexandru voevod, feciorul lui Iiaș voevoda, iar Costandin cliucer, el au vîndut acest satu, Vărăștii, la noi, pre bani gata.

Iară după acéia, cîndu au fost acum, în zilele domnu nostru Io Leon voevoda, feciorul răposatului Ștefan voevod, iară eu Ianiu vistiiar și cu jupîneasa mea Mariia, noi am vîndut acest satu Vărăștii, ce scrie mai sus, jupînului Gherghe logofătul drept acest prețu, cum iaste mai sus-scris.

Și au fost la tocmeala noastră mulți boiari mărturie, anume : jupan Dumitru al doilea vistiiar Dudescul și Para logofet și Dula logofet și Bunea logofet și Dumitru logofet și Paraschiva cliucer și Mogoș cliucer și Andreiu spatar, fecior Vladului ce au fost logofet mare și Costandin biv vel pehar-nic și iar Costandin cliucer și Panga vătahul de aprozi și Manea cupețu și Dumitru și alți mulți boiari carii se-au scris mai jos cu pecețile lor și cu iscăliturile lor.

Așijdere și noi pentru mai mare credință, adevărată, pusu-mi-am și peceatea ca să se știe și să se crează. *Имако да нкст.*

*Πνε Ληπάδατ λογοφῆτ² & Βικσβριμν, μῆκιμα υκτομερῆε Ἰ ΔΑΝΗ, Εἶ Λῆτ
κβρλθ.*

Ιωαννης πρωην βεστιαρης³

Πανος κωμης⁴

Bunea Vilcul logofet

Dumitru logofet

Paraschiva vtori clucer⁵

Bibl. Acad. CCCLXVIII/91.

Orig., hirtie (43,5 × 29), patru peceți aplicate.

EDITII, Zota, Dobreni, 188–189; Ionașcu, Radu Popescu, 28.

¹ Cifra corectată.

² Lepădat logofăt...

³ Ioan fost vistier.

⁴ Pană comis.

⁵ Semnăturile sînt autografe.

1630 (7139) octombrie 12.

Stoica Bonchiciu vinde lui Gherghe postelnic din Pitești o vie în Samara.

Zapisul Stoicăi Bonchiciu dé o vie ot Samara.

Să se știe cum am vîndut eu Stoica Bonchiciu cu feciorii miei cu toți o vie dîn Coada Gémenii, cu braniște cu tot, pînă în Coada lui Capiciu de lată și de lungă, pînă în Zlapiia și merge pînă în apă și dă în poala vii pînă în căpătîiul locului. Și o am vîndut lui Ghierghe postelnic ot Pitești, de bunăvoia mea, drept aspri 3 300 și aldămașul 200 de aspri.

Și mărturie : Danciul dîn Samara și Oprîș și Radul Mînie și Oprea dîn Samara și Duminică, feciorul lui Colceacu și Darul dîn Izvorul și Vladul și Stanciul lui Gardină și Stanciul Radului dîn Lipiia.

Și să fie acea vie postelnicului Gherghe și feciorilor lui moșie, pentru că o am vîndut eu de bunăvoe, să n-aibă bîntuială de nici un om. Aici am scris noi toți megiiășii.

Pis Dumitru logofăt, méseța octomvrie 12 dni, leat 7139 <1630>.

Eu Stoica Bonchiciu cu feciorii mei vînzători.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Trivalea, nr. 477, f. 39 v.

Copie ; altă copie ibidem, ms. 371, f. 21.

1630 (7139) octombrie 13.

Drăgan cu fiii și nepoții săi se vînd rumâni lui Hrizea vornicul împreună cu moșia lor din Stănești.

† Adecă noi Drăgan cu 3 feciori, anume : Dragomir i Radul i Dumitru, i Stanciul cu un fecior, anume Dumitru, i Dragomir cu un fecior, anume Voicu și cu cîți feciori vor naște de acum nainte den noi, scris-am zapisul nostru ca să fie la mîna jupînului Hrizei marele dvornic, cum să se știe că ne-am vîndut noi de a noastră bunăvoie, fără nici o silă, să-i fim rumâni cu toată moșie noastră ot Stănești ot Teleajăn, de în hotar pîn în hotar și de priste tot locul cîtă moșie am avut.

Și cîndu ne-am vîndut noi, ne-am vîndut cu știrea tuturor migiiășilor de în prejurul locului și de sus și de jos. Însă anume am luat : eu Dră-

gan, ughi 28 i Stanciul, ughi 14 i Dragomir, ughi 14. Aşa am tocmi şi ne-am vîndut noi de a noastră bunăvoe.

Pis mésefa octomvrie 13 dni, leat 7139 <1630>.

Şi pântru credinţă ne-am pus şi dégitili.

Drăgan.

Stanciul.

Dragomir.

Arh. St. Buc., ms. 1233, f. 255.

Cople.

137

1630 (7139) octombrie 19.

Leon Tomşa voievod întăreşte m-rii Mislea vama de peşte de la Greaca, jud. Vlaşca.

Milostiiu bojiu, Io Leon voevod; sinŭ pocoinago Io Ştitan voevod. Davat gospodstvo mi siu poveleniiu gospodstva mi părintelui Zosim, egumenul dă la sfînta mănăstire Mislea, hramul sfetae troiţă, ca să fie volnici călugării cu această carte a domnii méle să-ş ia vama de peşte dă la toate năvoadele, cîte vor vîna peşte pre ocina sfintii mănăstiri de la satul Greaca, tot să aibă a-ş luare vama de în 10 peşti un peşte şi de în 10 bani un ban, cum au fost luat şi mai denainte vréme, pentru că am văzut domnia mea şi cartea lui Alixandru voevod Iliiaş de în domniia de întii, vă leat 7125 şi cartea răposatului Radul voevod, vă leat 7129 şi cartea fii-său, lui Alixandru voevod, vă leat 7134 şi iar cartea lui Alixandru voevod Iliiaş, vă leat 7136 pre tocmeală cum scrie mai sus. Într-acéia şi domnia mea încă am dat şi am înnoit cărţile pentru vama mănăstirii şi pre această carte a domnii méle, ca să-ş ia mănăstirea vama, cum au fost de veacu.

Drept acéia şi voi, toţi năvodarii, care veţi vîna peşte pe ocina mănăstirii Mislea, în vreme ce veţi vedea cartea domnii méle, iar voi să aveţi toţi a vă daré vama la oamenii sfintei mănăstiri, cum scrie mai sus, mai mult val să n-aibă, că aşa iaste învăţătura domnii méle. Că apoi de va mai veni egumenul să să plîngă de voi, certare veţi avea.

I ispravnic, saam reci gospodstva mi.

Octomvrie 19 dni, vă leat 7139 <1630>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Mislea, nr. 465, f. 47.

Copie; altă copie ibidem, ms. 466, f. 29.

<1630> octombrie 20.

Vasile scrie lui Paraschiva logofăt despre fuga unor mari boieri în Transilvania din cauza lui Leon vodă.

† Cinstite logofete, să fii dumneata sănătos.

Dau știre dumitale pentru rîndul slujbei noastre de aicea, că slujim pînă o petrecuiū foarte bună. Cînd au fost luni în prînz, în 18 zile, eu mă duseseam de la soroc să tocmescu nește miiare cu cești negustori, să o iau, că ne grăbiia turcul cu miiare; în urma mea fost-au venit feciorul Filieșanul cu 30 de omeni la mine să mă prinză. El nu m-au găsit acoloa, ce-au găsit ficiorii, ce-au și prinsu a-i ucideré și a-ntrebaré de mine unde sînt. Eii, deac-au văzut nevoia, au fugit; ce-au luat și caii miei toți, de n-am rămas nici cu unul, ce sînt pedestru. Și au luat calul Savei și al lu Ion și al lu Stan Pățitul și au luat și banii cîți era strinși de mierărie, toți, și cîți bani au fost de pre birărie, că atunce ne venise nește feciori den birărie, și au luat; eara, cît n-au fost băgat în berbeniță, toate. Și au luat dulama mea și hainele Radului frăține-mieu, i-au luat tot, de-au rămas numai cu cămeașa și au luat dulămile feciorilor, de sînt numai cu trupurile. Și ne-au luat și cămeși și tot ce au găsit. Și cită vită au găsit de trăsură de miiare, toată o au luat: și vaci și cai și tot. Și catastișele, cite au fost de astăvară, toate le-au luat, că era în desagii cu bani. Și cîți birari au găsit, toți i-au luat de i-au legat, de le-au luat banii și catastișele și i-au despuiat, de i-au lăsat cu piiala. Și au luat calul Paraschivei și al Neamiului și al uncheașului Stroe și al Radului Bădăcel. Mai rea răutate n-am văzut de cînd sîntū.

Cînd am mersu la tîrg, venise vête la căpitanul cum tréce Aslan vornicul cu Gorgan și cu Mateiū și cu alalți boiari cu tot la munte. Ce-am și încălecat cu sîrbii, ce-am mersu luni seara la Runcul cliucearul; demăneața ne-am sculat de noapte, ci ne-am dus unde au fost ei tăbăriți. Ce ne-am pus în gura plaiului, ca să nu-i lăsăm să treacă. Eii au venit toți de față, că era mulți și tot de folos, ce-au și dat la noi. Cînd am stătut să vedem ce vor să facă, au eșit nainte lor Mihaiu cliucearul și Dumitru căpitan și chiema pre căpitanul să meargă la ei și striga să ne închinăm lor. Deacă au văzut că nu vom, eii au și dat la noi de ne-au răsipit, de-au fugit cine încătroo au putut. Vrutu-ne-am pune și capetele după alalte nevoi.

Deaca am venit la tîrg, scris-au vornicul cărți la vodă și la vornicul și la toți boiarii cum au fugit Aslan vornic cu feciorul lui și Gorgan spatar și aga Mateiu și Barbul Brădescul și fratele lu Mihai cliucer și Barbul de Poiană și feciorii Iscrului și Barbul de Fratoștiță și feciorul lu Malcoci și

alții mulți de la Olt și de la Romanai și de la Jiul de Jos și de la Mehedinti. Ce-am vrut să viu eu cu cărțile să spuie ce-am văzut ; și au scris și vornicul și căpitanul la vodă și la boiari ce răutate au făcut, ci apoi eu gîndiu cum voi veni și să las aicea slujba pustie ? Ce-am trimes cești feciori și cu un sirbu cu cărțile, ce vor spune și ei și de în gură ce-au văzut. Că acum țeara fuge toată, că le-au zis acei boiari țerai : „fugiți toți după noi, nu mai dați nemic”, ce acum nu rămîne nime.

Ce să știți dumneavoastră că ac. . . ¹, rumânii nu vor să dea nemic, ci bat feciorii și le iau banii și trășurile și zic că le-a zis boiarii să nu dea nemic, că le vine alt domnu. Ci acum noi ne-am îngrozit de nu știm ce vom să facem că ni e frică că ne vor ucide. Ci acum, pînă nu se va face o tocmală, noi nu îndrăznim nimic să ne tindem și nici feciorii nu cutează să umble necăierea să-și stringă cîte o rămășiță. Ce-am mai rămas să văz cum va fi lucrul și să pornescu nește vite de birărie la curte.

Ci să știți, logofete, că nu va să se aleagă nimic din județ că se-au făcut lucru ca acela, că acei boiari s-au lăudat cătră țeară că preste puține zile vor veni cu domnul. De altele ce voi scrie dumnitale ? Spune-vor și de în gură cești feciori cum au fost. Aceasta scriu dumnitale, să fii dumneata sănătos.

† Mai micul dumnitale, Vasilie

Pis ohtomvrie 20. . . ¹

<Pe verso : > † La dumnealui, la Paraschiva logofetul să se dea.

După N. Iorga, *Studii și doc.* IV, p. 19—20.

Orig.

Anul reiese din text. Luni 18 octombrie este numai în 1630, pe această epocă.

169

1630 (7139) octombrie 23, Scărișoara.

Voia din Scărișoara și alții se vînd rumâni lui Necula vistier.

Adică eu Voea cu feciorii miei, Radul cu fiu-său Badea i Voia ot Scărișoara scris-am acest zapis al nostru ca să fie de credință la mina jupînului Niculii vistiearu, cum să se știe că am fost cu toate moșiile noastre, și eu Albul cu fiu-mieu Ștefan i Stancul, tot am fost județi. Iar cînd au fost acuma, în zilele domn nostru creștin Lion voevod, sinu pocoinago Ștefan voevod, iar noi singuri, de bunăvoia noastră, venit-am la dumnealui

¹ Loc rupt.

jupan Necula vistiery de ne-am vîndut drept ughi 20 și am luat toți banii deplin.

Și mărturii : jupan Ivașco vornicu i jupan Grigorie comisu i Tatul logofātu i Sava postelnicu ot Tergoviște i Gherghe pîrcălabu de Studina i Oprea pîrcălabu de Scărișoară și încă mulți boiari, care își vor pune pecețile mai jos.

Și am scris eu, Gherghe logofātu, în sat în Scărișoara. Scris luna octomvrie 23, leat 7139 <1630>.

Ivașco vornic

Grigore comis -

Gheorghe pîrcălabu

Oprea pîrcălabu

Eu popa Badea ot Scărișoara

Arh. St. Buc., Condica schitului Țigănești, nr. 327, f. 9.

Copie.

170

1630 (7139) noiembrie 3.

Staicu paharnicul și soția lui, Rada, vînd lui Buzinca mare comis ocinile lor din Ceptura, Mușcel, Fîntînele, Roma și Tătărăi.

† Scris-am eu Staicu păhârnecul și jupînesa me Rada, fata lu Dragomir postelnic de în Cepture, feciorul jupan Dumitru, ce au fost marele vornece, acesta al nostru zapis, cum să fie de mare credință la mîna jupan Buzincăi marele comis și la mîna jupînesii lui, Ilina comisoaia, cum să se știe c-am vîndut noi parte noastră de în Cepture toată și cu cîți rumâni se vor afla, însă parte jupînesii mele Radei, de a noastră bunăvoe, fără nici o silă, însă rumânii anumé, de în Cepture : Soare cu feciorie lui și Tudor cu feciorii lui ¹ și cîți se vor afla de moșie de în Cepture și parte jupînesii melé Radei de moși și de cumpărătoare de Mușcel, cu cîți rumâni se vor afla și parte jupînesii mele Radei, de în Fîntînelé, și cu rumâni cîți se vor afla și parte jupînesii melé de în Roma toată și cu rumâni cîți se vor afla și parte jupînesii melé Radei de în Tătărăi, cu cîți rumâni se vor afla și cu parte me de în Cepture, cîtă am cumpărat eu Staicu păharnic

---

¹ Pasajul „Soare...feciorii lui” este încercuit cu negru.

am vîndut jupan Buzincăi, marele comis și jupinesie lui Ilinie, dreptu trie sute și patruzeci de galbeni și doi, cum să-i fie lui moșie și fecioriloru.

Și la tocmela noastră fost-au jupan Tudoran sulgeriul i Măciucă clucer i Stanciul postelnic de Buziiani.

Пис ноемврїе 7, въ лѣт 7398.

† Tudoran sluger

† Eu Staico păharnic

† Stanciul de Boziiani ¹

Arh. St. Buc., M-rea Cotroceni, XVII/3.

Orig. hirtie (30 × 22), trei peceți aplicate.

Copie ibidem, ms. 69¹, f. 261.

171

1630 (7139) noiembrie 4.

Cornea din Urlați vinde jupanului Nastea ocina Trestienească din Ratina.

† Scris-am eu Cornea de Urlați zăpisul meu la mîna jupînului Nastei, cum să se știe că am vîndut eu partea mea de ocină de în ocina Trestienească de în Ratina, de peste tot hotarul a șaasea parte. Și eu Cornea am cumpărat aceasta ocină mai denainte vrême, de în zilele lui Simeon voevod, de la Necșat de Trestiiani de în Vali. Deci cîndu au fost acum, în zilele lui Alion voevod, iar eu Cornea de lipsă și de nevoe o amă vîndut jupînului Nastei de în sat de Negoești direptu 600 aspri gotovi.

Și o am vîndut eu Cornea de a mea bunăvoe ca să fie jupînului Nastei moșie și ficiorilor lui și nepoților și strenepoților neclătît de nimé în vecie, amin.

Și mărturii : jupînul Neagul și frati-său Antonie de Negoești și Dima neguțătorul și Iacovă neguțătorul și popa Stoica și Néicul de Murgeshii și Radul Babei și Dumitru logofet și Stan socru-său de Brăgăreștii.

Писам аз попа Фѣтѣла, синѣ ҃ерен Стоикѣи отъ Негоещи стар,² мѣсеца ноемврїи, дѣни 4, въ лѣт 7398.

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., LX/2.

Orig., hirtie (30 × 20), patru peceți aplicate.

Copii ibidem, mss. 130, f. 215 și 132, f. 35.

¹ Semnături autografe.

² Am scris eu, popa Fătul, fiul bătrînului Stoica ierei din Negoești.

1630 (7139) noiembrie 5.

Moștenii satului Negrași, jud. Vlașca, se vînd rumâni jupînesei Maria, soția lui Trufanda vistier.

† Adecă noi moștenii satului den Negrași, ot sud Vlașca, scriim și mărturisim cu acest zapis al nostru ca să fie de cridință la mîna jupînesii Maria a răposatului Trufanda vistiar și la mîna coconilor domniiaii, cum să știe că am fostu toți judici cu moștile noastre și cu feciorii noștri, încă mai denainti vrîmi.

Iar după acéia, cînd au fostu acuma, în zilele domnu nostru criștin Lion vodă, sinu Știtan vodă, iar noi singuri, de bunăvoia noastră, fără dă nici o silă, vinit-am la dumneaei dă ne-am vîndut rumâni cu feciorii noștri și cu toati moștile noastre cîte vom avea la Negrași, însă iu Anghil cu fiu-miu Ganea am luat 6 000 aspri gata și iu Mihaleo cu feciorii mii 3 000 di bani și eu Voico cu fiu-miu Vlaicul i Oprea i Anghil, cu toată partea mea di ocină și din sat și cu céia parti di ocină aleasă, am luoat 4 000 di bani ; și iu Albul cu feciorii mii am luoat aspri gata . . .¹ face priste toți . . .¹ di aspri. Și am luoat toți bani deplin.

Și mărturii cari-ș vor puni iscăliturili și picețili mai jos.

Și pintru cridința am pus în loc di picéti cu dégitili.

Пис Гирге ливрѣт², мѣсеца нонмврѣѣ 5 дьни, къ лѣт хрѣлѣ.

Muzeul de istorie a orașului București, nr. 27432.

Orig., hirtie (31 x 22)

Copie Ibidem, ms 27653 p. 5.

<1630 noiembrie 10—1631 iulie 6> 7139.

Leon Tomșa voievod scrie lui Miho mare ban al Craiovei să hotărînicească moșia de la Șegarcea a Patriarhiei de Alexandria, pentru care aceasta are pîră cu Pătrașco postelnic.

† Milostiiu bojiu, Io Leon vovod i gospodinū, sinū pocoinom Io Ștefan vovod. Pișet gospodstvo mi pocitenom praviteliu gospodstva mi jupan Miho vel ban Craiovschi mnogo zdravie.

¹ Loc alb.

² Gherghe logofet.

Cătră aceasta-ți dau în știre domnia mea, pentru că aicea au venit ispravnicul părintelui patriiarhului de la Alixandriia, carele iaste la satul Șăgarcea, împreună cu sluga domnii méle Pătrașco postelnic, de s-au pîrfit pentru hotarele Șăgărcii și ale Giurgii și ale Cerătului și ale Dilgii și ale Drănicului Cîrstie, zicînd cum că înpresoară unul pre altul. Într-acé-ia, ei s-au voit dinaintea domnii méle, de în divan, de au luat 12 boiari pre răvașă domnești, scriind pre nume, de să le caute și să adevéze cu ale lor suflete, pre unde au fost hotarăle céle bătrîne mai dinainte vréme.

Drept acé-ia, ei au pohtit pe dumneata ca să fii ispravnic dumneata, unde vor zice acei 12 boiari, că sînt hotarăle, să pui dumneata semnu, să nu mai aibă gilceavă cu altul, nici să fie fățarie la nici o parte, pentru că vei vedea dumneata și cartea părintelui patriiarhului cu mare blestem, ci să nu fie fățarie nici spre unul nici spre altul, ci să fie dreptate. Aceasta scriu dumitale.

Leat 7139 <1630—1631>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Șegarcea, nr. 725, f. 110.

Copie.

Datat după dregătoria lui Miho.

174

1630 (7139) <noiembrie-decembrie>10, București.

Leon Tomșa voievod întărește satul Brăești, jud. Buzău, moștenitorilor satului în urma unei judecări.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod și domnu a toată Țara Rumânească, fecioru marelui și preabunului Io Ștefan voievod. Dat-am domnia mea această poruncă a domnii mele satului Brăești, din județul Buzău și moștenitorilor satului Brăești, anume: Braia cu ceata sa și Mihaiu și Neacșul și Coman Bănză cu ceata sa și cu toți frații lor dă moșie și cu feciorii lor, cîți Dumnezeu le va dărui, ca să le fie lor satul Brăești, tot satul, cu tot hotar și cu tot venitul din cîmp și din pădure și din apă și din siliștea satului, du pătutindinea, oricît s-ar alege du peste tot hotar, din hotar și pînă în hotar, după bătrînile hotară și semne, pentru că acești Brăești ce scrie mai sus au fost a lor bătrînă și dreaptă moșie și de moștenire de la moși și de la stremoși, încă de mai înainte vréme, de la ceilalți bătrîni domni de demult de la începutul țării, și de cătră nimeni bîntuială nu au avut.

Iar după aceia, cînd au fost în zilele lui Alexandru vodă, fecior răposatului Iliiaș vodă, în ani 7138, iar satul Brăeștii, ei au avut pîră și înpre-

surare de către Negoită postelnic și de către Mihaiu postelnic din Sărata. Și au fost mersu înaintea lui Alexandru vodă, de s-au pîrit de față. Și așa pîra Negoită și Mihaiu, cum că au fost satul Brăești sfintii mănăstiri Pinul, de stăpînire, dați de stremoșul lor, Stanciul vistiari, ctitor mănăstirii Pinul. Iar satul Brăești ei s-au plînsu înaintea lui Alexandru vodă, la marile divan, de mare năpastă și înpresurare, cum că n-au fost vînduți Stanciului vistiari, nici rumâni mănăstirii Pinul, ce au fost niște oameni înpresurați fără dreptate. Deci întru aceia, Alexandru vodă, fecioru lui Iliiaș vodă, domnia sa au luat seama și au judecat după dreptate și după lege, împreună cu toți cinstiții boieri domnii sale și au dat satului Brăești lege 12 megiași, după răvașele domnești, anume : din Picleni, Pardos și Găgiul și din Négoșina, Bratul și Stan al Negotei și din Micșani, Manea și Costea și din Mlacea, Șteful și din Posobești, Voinea și din Scăiani, Neagul al lui Marco și din Trestia, Dragomir săbierul și Vlăducea și din Crivelești, Stoica, ca să jure cu sufletele lor cum că n-au fost satul Brăești rumâni vînduți Stanciului vistiari, ci au fost niște oameni înpresurați fără dreptate.

Deci cînd au fost acum, în zilele domnii mele, în anii 7138, iar satul Brăești, ei au venit înaintea domnii mele la marele divan de s-au plînsu de mare supărare și înpresurare. Deci întru aceia, domnia mea însumi am trimis domnia mea de la divan pă credincioasa sluga domnii mele, Stan aprodul, cu cartea domnii mele, ca să jure satul Brăești cu acei 12 megiași, care sînt mai sus-zîși, cîți au fost legați mai nainte de Alexandru vodă, ca să jure acolo pă loc. Și s-au adunat atunci multe sate du prin prejurul locului și au rămas Negoită postelnic și Mihaiu postelnic de judecată și osîndiți dinnaintea domnii mele.

Iar după aceia Negoită și Mihaiu, ei nici așa n-au vrut ca să să lase, ei au venit înaintea domnii mele de față cu satul Brăești, de s-au pîrit de față la marile divan și au cerut ei, Negoită și Mihaiu, lege 24 de boieri. Deci întru aceia, domnia mea însumi am luat seama și am judecat, după dreptate și după lege, împreună cu toți cinstiții boerii domnii mele, și am dat însumi domnia mea lui Negoită postelnic și lui Mihaiu lege peste lege, 24 dă boieri, ca să jure ei cum că au fost satul Brăești rumâni și vînduți Stanciului vistiari și dați sfintei mănăstiri Pinul. Și au fost lor zioa la sfeti Petre, în ani 7138. Deci cîndu au fost la zi și la soroc, iar Negoită și Mihaiu postelnic ei nicidecum n-au putut ca să arate lege la divan, ca să jure, ci au rămas Negoită și Mihaiu de lege și osîndiți dinnaintea domnii mele și au lăsat acei 24 dă boieri peste sufletele acelor 12 megiași, cum au fost jurat dintîiu, să jure dupe dreptate. Și am adevărat cum că au fost jurat după dreptate.

Prin aceasta, am dat domnia mea însumi satului Brăești și tuturor moștenitorilor satului, cîți sînt mai sus-zîși, cu toți frații lor de moșie, ca să aibă pace de către Negoită și de către Mihaiu, ca mai mult nicidecum treabă și slujbă cu dinșii să nu mai facă. Ci am dat lor satul Brăești cu tot hotar după înprejur, din hotar pînă în hotar, moșia de stăpînie și ohabnică

lor și feciorilor lor, nepoților și strenepoților, și de cătră nimeni să nu să clătească după zisa domniei mele.

Iată dar și mărturii am pus domnia mea pe jupan Miho vel ban Craiovii și jupan Hrizea vel dvornic și jupan Papa vel logofet și jupan Ianache vel vistiar și jupan Dumitrașco vel spatatar și jupan Mușat vel stolnic și jupan Buzinea vel comis și jupan Vasilie vel paharnic, și jupan Alexandru vel postelnic. Și ispravnic, Papa vel logofet.

Și au scris Lepădat logofet, cu învățătura Mihalicii dvornic, în scaunul cetății Bucureștilor luna lui . . . . .¹ 10 zile și de la Adam pînă acum curgerea anilor, ani 7139, iar de la nașterea lui Hristos, ani 1630.

Bibl. Acad., CXXVI/182.

Traducere.

Datat din lunile noiembrie-decembrie din cauza indicării anului 1630 în text, și după divan.

175

1630 (7139) noiembrie 10, București.

Leon Tomșa voievod întărește lui Gheorghe logofăt de vistierie satul Vărăști, jud. Ilfov.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod și domn a toată Țara Rumânească feciorul marelui și preabunului, răposatului Io Ștefan voievod. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele boiariului domniei mele jupin Gheorghe logofătul de visterie și cu feciorii lui, cîți Dumnezeu îi va dărui, ca să-i fie lui satul Vărăști de lîngă Dobreni, după Sabar, din județul Elfov, tot satul și cu toți rumânii, cîți sunt de baștină și cu tot venitul din cîmp și din pădure și din apă și cu siliștea satului, dupreste tot hotarul, cît se va alege, din hotar pînă în hotar.

Însă rumânii să să știe, moșteni, anume : Stan Grămadă și cu nepotu-său Stan și cu feciorii lor și Chirana cu feciorii ei și Cîrstea cu feciorii lui și Căzan cu feciorii lui și Oprea cu feciorii lui și Badiul cu feciorii lui și Lupul, feciorul Badiului, cu feciorii lui și Dobre cu feciorii lui și Chiriac cu feciorii lui și Drăghici cu feciorii lui și Stan Robu cu feciorii lui și Paraschiva cu feciorii ei și Dragoslav cu feciorii lui și Tudor cu feciorii lui și alt Tudor cu feciorii lui, feciorul lui Graur și Banu, feciorul Băntulei și cu frate-său Dragoslav și cu feciorii lui și Dobre și feciorul lui Andronache cu feciorii

---

¹ Loc rupt.

lui și Voico cu feciorii lui și Crăciun cu feciorii lui și Neacșa cu feciorii ei și Cosman cu feciorii lui și Măria cu feciorii ei și Petru, feciorul Mariei, cu feciorii lui, și Fiera cu feciorii lui și Dobre cu feciorii lui și Stoian și Bălan cu feciorii lor, toți acești rumâni ce s-au zis mai sus, cu toți frații lor și cu feciorii lor, cîți Dumnezeu le va da și de acum înainte.

Pentru că acel sat ce s-au zis mai sus, Vărăștii, au fost airăposatului Șerban voevod ; apoi, după moartea domniei sale, au căzut a fi acel sat pe mîna boiariului domniei mele Costandin cliucerul, feciorul lui Șerban voevod.

Apoi, cînd au fost în zilele lui Alexandru vodă, sin Ilieș voevod, iar Costandin cliucerul, el au căzut la mare datorie cu camătă. Apoi, cu alt nu au avut cu ce să plătească, el au făcut acel sat Vărăștii vînzătoriu, ca să-și răscumpere capul de la acea mare datorie. După aceea, au întreat Costandin cliucerul pe cumnatul său Costandin vel peharnic și pe Socol peharnic, pentru căci se cădea ca să-i întrebe pe dînșii, căci au fost ei mai volnici să cumpere decît alții streini. Iar Costandin peharnicul și Socol peharnicul, ei nimic nu s-au apucat. Drept aceea, Costandin cliucerul, văzînd el că nu se apucă ei ca să cumpere și neavînd Costandin cliucerul cum să facă pentru camătă și pentru datorie, au făcut Costandin cliucerul tocmeală de a lui bunăvoie, de au vîndut satul Vărăștii cu tot hotarul și cu toți rumânii boiariului domniei mele jupânul Iani Psira vistierul, tot pe bani gata și ș-au rădicat nevoia și datoria. Și au făcut zapis la mîna lui Iane vistierul. Și l-au ținut cu bună pace.

Iar după aceea, cînd au fost acum, în zilele domniei mele, boiariul domniei mele Iane Psira vistierul, el încă au căzut la datorie și cu camătă la alții. Apoi, cu alt nu au avut cu ce să plătească, ei au făcut și Iane vistierul acel sat Vărăștii vînzătoriu. Și au întreat pe Costandin cliucerul, pentru căci să cădea lui să cumpere decît altora străini, iar Costandin cliucerul nu s-au apucat de nimic. Apoi, văzînd Iane vistierul cum că nu vra să cumpere, după aceea Iane vistierul Psira, împreună cu jupîneasa lui, Maria, ei nu au avut cum să facă pentru camăta de datorie, ei au făcut tocmeală de a lor bunăvoie, de au vîndut satul Vărăștii, ce s-au scris mai sus, cu tot hotarul și cu toți rumânii și cu tot venitul boiariului domniei mele, lui Gheorghe logofătul, drept 480 galbeni, bani gata, fără de nici o silă, cu tîrea tuturor boiariilor și mari și mici și dinaintea domniei mele și cu știrea tuturor megiașilor dupe înprejurul locului, ca să-i fie boiariului domniei mele moșia, a lui și feciorilor lui în veci. Și au dat Iane vistierul zapisul lui Costandin cliucerul și cartea lui Alexandru vodă Iiaș de cumpărătoare la mîna boiariului domniei mele Gheorghe logofătul.

Și am văzut domnia mea și zapisul de la mîna lui Iane Psira vistierul de vînzare, cu mulți boiari mărturii, cari au fost la tocmeala lor, scriși în zapis, anume : jupîn Ivașco biv vel vornic i Grigorie biv vel comis i Buzinca vel comis i Costandin biv vel peharnic i Dumitru vistierul i Neagul biv vel agă i Nedelco vel agă i Para logofătul i Stoica dvornicul

i Mogoș cliucerul i Paraschiva cliucerul i Bunea logofătul i Udrește Năsturel biv vtori logofăt i Andrei spătarul, feciorul Vladului logofăt i Dumitru logofătul de visterie i Șerban logofătul i Radul spătarul, feciorul Dudescului vistier și mulți boiari, cari nu sînt scriși aici în cartea aceasta.

Pentru aceea, am dat și domnia mea boiarului domniei mele, lui Gheorghe logofătul, ca să-i fie lui satul Vărăștii tot cu tot hotarul și cu toți rumânii și cu tot venitul, moșie stătătoare și ohabnică și feciorilor lor, nepoților și strănepoților lui.

Iată dar și mărturii am pus domnia mea pe : jupan Miha vel ban craiovenesc i jupan Hrizea vel vornic i jupan Papa vel logofăt i jupan Ianache vel vistier i jupan Dumitrașco vel spatar i jupan Mușat vel stolnic i jupan Buzinca vel comis i jupan Vasilie vel peharnic i jupan Alexandri vel postelnic. Și ispravnic, jupan Papa vel logofăt.

Și au scris Lepădat logofătul în scaunul Bucureștilor, mesița noiembrie 10 dni, leat 7139 <1630>.

Acest izvod s-au scris pe limba rumânească de pe hrisovul cel slovenesc la Școala Domnească în Sfeti Sava, leat 7249.

Az Luppu dascălul slovenesc.

După Zota, *Dobreni* în „Arhiva genealogică”, II (1913), p. 189—191.
Traducere.

176

1630 (7139) noiembrie 10, București.

Leon Tomșa voievod întărește lui Mihalcea vornic din Pătîrlage moșie, vad de moară și pivniță în Căcaleții din Vale, Cîndești și Văleni.

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Leon voevod și domn a toată țara Rumânească, feciorul marelui și preabunului, răposatului Ion Ștefan voevod. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului boiarului domniei mele jupan Mihalcei dvornic de la Pătîrlage și cu feciorii lui, cîți Dumnezeu îi va dărui, ca să-i fie lui moșie la Căcaleți din Vale, sud . . .¹, însă din partea lui Bogdan, feciorul Șupitului jumătate, stînjeni 150, ce să numește moșia la Gorgan, la Cremene. Și să <se>² știe : în lungul moșii, din hotarul Macsinului, din Rușețul . . .¹ pe reaze pînă la drumul cel mare,

¹ Loc alb.

² Omis.

unde să hotărăște cu hotarul Bugheanilor și al Glăvășanilor. Pentru că au cumpărat boiarul domnii meli Mihalcea vornic această moșie de la Bogdan, feciorul Șupitului de la Macsin, drept 3000 aspri gata, stinjenul cite 20 de bani.

Și iar au cumpărat boiarul domnii mele Mihalcea dvornic moșie la Cacaletți din Vale, tot aleturea cu moșia lui Bogdan, însă partea lui Nan Șainescul toată și partea lui Istratie, feciorul popei Vladului, toată și partea lui Mihailă, feciorul lui Voicilă, toată, ce au fost avut ei de la Stoica a Barbului din Cacaletți. Însă au cumpărat de la Nan Șainescul stinjeni 20 și de la Istratie stinjeni 35, și de la Mihnea stinjeni 20, stinjenul cite 20 de bani gata, cu zapise de la miinile lor, de vînzare, cu mulți oameni buni mărturii, anume : de la Bălișoară, Ivan și Albul și Mănilă și Stan Pica și Mîrzea și Ivan și din Gomoești, Bunea și Mîrzea și din Cacaletții din Coastă, Ștefan și State și Udriște.

Și iar au cumpărat boiarul domnii mele jupan Mihalcea dvornic vad de moară la apa Buzăului, la moșia Cîndeștilor, de la jupîneasa Maria, jupîneasa lui Crăciun dvornic din Cîrlomănești, drept 1800 aspri gata, de au făcut Mihalcea dvornic o roată de moară întru acel vad. Și au fost mulți oameni buni mărturii, anume : din Odobeani, Giurgiu și Lefter și din Mărăcineni, Sava cel mic și Opriș, feciorul lui Anghel logofet și din Cîrlomănești, popa Radul și Stoicanul și Calin, fratele lui Crăciun dvornic și Doda, sora lui Crăciun și din Buzău, Iane logofet.

Și iar au cumpărat boiarul domnii mele Mihalcea dvornic o pivniță la sat la Văleni de pe Teleajăn și cu o cășcioară la girliciu pivniți, de la Ianu Psira vistier, drept 15 oi cu miei alătura și cu zapis de la mina lui, cu mulți boiari mărturii scriși în zapis, anume : Grama vel pitar, Vasilie biv vel agă și din Mănești, Nenciul dvornic și Toma comisul și mulți boiari carii nu sînt scriși aicea în cartea aceasta. Și au vîndut ei de a lor bunăvoie și cu știrea tuturor megiașilor din sus și din jos și dinprejurul locului și dinnaintea domnii mele.

Drept acea am dat insum și domnia mea boiarului domnii mele Mihalcii dvornic, ca să-i fie moșie de baștină și ohabnică lui și feciorilor lui, nepoților și strenepoților lui și de nimenea să nu se clătească, după zisa domnii mele.

Iată dar și mărturii am pus domnia mea pă : jupan Miho vel ban de la Craiova i jupan Hrizea mare dvornic i jupan Papa vel logofet i jupan Ianachi vel vistiiar i jupan Dumitrașco vel spatar i jupan Mușat vel stolnic i jupan Buzinca vel comis i jupan Vasilie vel paharnic i jupan Alexandru vel postelnic. Ispravnicu, Papa vel logofet.

Și am scris eu, Lepădat logofet, în orașul București, în luna lui noemvrie 10 dni, leat 7139 <1630>.

Acest izvod s-au tălmăcit de pre cartea cea sîrbească asemenea, la școala domnească cea slovenească ot Sfintul Gheorghie cel vechiu.

† Floru ierei, dascălu slovenesc, izpisah.

Bibl. Acad. CXLIV/248.

Traducere.

177

1630 (7139) noiembrie 10, București.

Leon Tomșa voievod întărește m-rii Nucet satul Livezeni, jud. Dîmbovița, pe care-l scutește de dări.

† Милостію божію, Іу Левн воєвода и господинъ вѣсон землє ЗггггровлаХітскоє, синъ великаго и прѣдобраго поконни го Іу Шефан воєвода. Дават господство ми сїю повелѣніе господство ми <с>елов Анвезѣніи wt сѣдство Дѣмбовици, іажє єст словозїа <с>вѣтѣи божественѣи монастир зовемоуѣ Нѣчет, іадѣже єст Храм свѣтаго велико мѣченика Христова Геургіє, іакоже да єст Злирини и сквозани и прощени за кѣблю и за сєно и за вол и за сѣха шецѣ и за ѡзвєлєство и за ѡги за дим и за бир за кон и за мєд и за косокѣ и за кони за влакѣ и за бани wt сѣдство и за мєртичє и за подкочдє и за работ господскѣ и за шк за слѣж и за свакаѣ слѣжковє и іаждєніє, єлицє сѣт през лѣто вѣ землє господство ми, <п>оєже ю сѣм простиа господство ми, к.ко єст бил прощени шг Ілєѣандрѣ воєвода, синъ поконником Іліашѣ воєвода, вѣ прѣвое редѣ, по том wt Гавріил воєвода, синъ Гиліуа воєвода, wt поконниаго Радѣла воєвода, синъ Милхєк воєвода, пак wt Ілєѣандрѣ воєвод Іліашѣ, вѣ на второе редѣ за господство. <т>ажє іакоже ю сѣм простиом и господства ми да єст ѣ мирно за вѣсѣ више рєченє дажєн, шєачє тѣчїю да помагєт по господства ми на бирѣа за Харачю чѣститомѣ царю, ми сѣс ѣ жити вѣ єдин годин, шєачє да имат платити сє кѣ жити на дѣнъ свѣти Геургіє, а дрѣги кѣ жити на дѣнъ свѣти Димитріє, дрѣго ніца да нє дават. <п> бирѣа им что сє подобєт, више рєчен, да донєсит ѣ вистїєрїа господства ми, <п>оєже сицє сѣм сѣтворїом и господство ми ѣстроєніє сѣс нїѣ wt прѣд днєаном господства ми и wt прѣд вѣсѣми чѣститими правитєлїє господства ми, дондєже Хокю бити господство ми вѣ господство и вѣ животѣ здравїю господство ми, іакоже да єст свѣтомѣ монастирѣ Храм свѣти [свѣти] Геургіє сєло Анвезѣніи за послѣшанїє за вѣс работ и за свакаѣ трѣбѣс что Хокєт бити, понєже ю сѣм простиа господство ми, вєко єст бил прощени и wt прочїи господары нипрѣждє, радї полѣна и радї дѣша поконниаи родитєлїєм господство ми іакоже да єст свѣтомѣ монастир за полєсѣ и вѣ шкрѣплєніє.

<н> видѣхом господство ми и Хрисовѣа Ілєѣандрѣ воєводѣ, синъ Іліаш воєвод, wt испрѣво господство, когда вєст тєчєніє лѣтом <з>ркѣ <н> книга пак

Плѣѡандръ воєвода Іаѡаш, въ на второе редѣ, въ лѣт хъралъ, за прощеніе над сѣе
встроеніе, еже ест више писе, сътворене съе великою клетвою.

Тем радїи и ви, савзем господство ми, которїи хокет бити за сѣе слаже
и тажденіе више писане, ещезе да ви варзете за село Ливезѣнїи, слобозїа свѣтомъ
монастир Нвчетѣа и в мирно да нх вставити за свакех, како ест више писано,
тѣчїю бирѣа да си платити съе растрѣгом над лѣто ѡги ѿ, како ест бна наю вт
прѣжде врѣме.

Сего радїи господство ми ещезе съам оставихом пакиже над сїю встроеніе
и съам поновил господства ми Хрисовѣа и кнїге и над сїе кнїга господство ми,
да ест построителна.

Щезе и закланнїе поставих господство ми по шшѣтвїю господства ми
<кого> изберет господъ <Богъ> бити господарь земле Блашкоє, или вт <съро>д-
ника срдѣчнаго плода господство ми или вт сѣродники наши, или по грѣсех
наших> или вт иноплѣменик, да аще почтет и поновит и <в>тврѣдит сїю
кнїгѣ господства ми за прощеніе и за такмежїе, ... дрѣвнїх господарн>
. . . . . <с>хранит въ господствѣ его и въ вѣдѣнїх вѣцех дѣша его. ѿ ащелиже
не почѣтѣт . . . . . не втврѣдит> , ... <ра>звѣдит и исхавит, того да ест
трѣклет и анатема и афоркесан вт <тїю> свѣти втици еже ест въ Некеи
да имат чѣстю съе Юсѣа и съе Прїа и съе нинилии невѣрнїи ѡсѣи, еже възъ-
пнїже над крѣв господа <Богъ> и спаса нашего Ісѣса Христа и рекѣт: „възми, възми
и распени его“ и крѣв его над нх и над чѣдѣх нх.

Еже вѣо и свидѣтелїи поставѣлем господство ми: жѣпан Мнхо вел бан
Кралевскїи и жѣпан Хриза вел дѣорник и жѣпан Папа вел лвогѣет и жѣпан Ѣнаки
вел вистїар и жѣпан Дѣмитрашко вел спатар и жѣпан Мшат вел столник и
жѣпан Бѣзаника вел комис и Басилїе вел пѣхарник и жѣпан Плѣѡандри вел постелник.
И исправник, Папа великїи лвогѣет.

И написах аз, Лнѣдат лвогѣет, въ настолни градѣ Бѣскрѣци, мѣсѣца
ноємврїе ѿ дѣни и вт Пдѣла до ннѣ теченїе лѣтом, въ лѣт хъралѣ, лѣта
господнїк хѣл.

† Іу Лѣви вѣвкѣда, мїлостїю божїю господнїн.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod și domn a toată țara Ungro-
vlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Ștefan voievod. Dă
domnia mea această poruncă a domniei mele satului Livezei din județul
Dâmboviței, care este slobozia sfintei, dumnezeieștii mănăstiri numită
Nucet, unde este hramul sfintului, marelui mucenic al lui Hristos, Gheor-
ghie, ca să fie în pace și slobozi și iertați de găleată și de fin și de bou și de
oaie seacă și de împrumut și de ughi de fum și de birul de cal și de miere și
de ceară și de cai de olac și de bani de județ și de mertice și de podvoade și de
lucrul domnesc și de berbeci de sulgiu și de toate slujbele și mîncăturile,
cîte sînt peste an în țara domniei mele, pentru că i-am iertat domnia mea,
cum au fost iertați de Alexandru voievod fiul răposatului Iliș voievod, în
primul rînd apoi de Gavriil voievod, fiul lui Simion voievod, de răposatul

Radul voievod, fiul lui Mihnea voievod, iar de Alexandru voievod Iiaș, în al doilea rînd de domnie. Astfel de asemenea i-am iertat și domnia mea, să fie în pace de toate mai sus-zisele dăjdi, însă numai să ajute pe domnia mea la birul de haraci al cinstului împărat, însă cu 50 galbeni într-un an. Însă să aibă a-și plăti 25 galbeni la ziua sfîntului Gheorghie, iar alți 25 galbeni la ziua sfîntului Dimitrie, alt nimica să nu dea. <Iar> birul lor ce li se cade, mai sus-zis, să-l aducă la vistieria domniei mele, pentru că așa am făcut și domnia mea întocmire cu ei dinaintea divanului domniei mele și dinaintea tuturor cinstiților dregători ai domniei mele cît timp voi fi domnia mea în domnie și în viață <și> sănătatea domniei mele, ca să fie sfîntei mănăstiri hramul sfîntului Gheorghie satul Livezenii de ascultare la tot lucrul și la toată treaba ce va fi, pentru că i-am iertat domnia mea, cum au fost iertați și de ceilalți domni mai dinainte, pentru pomana și pentru sufletul răposăților părinți ai domniei mele, ca să fie sfîntei mănăstiri de folos și de întărire.

<Și> am văzut domnia mea și hrisovul lui Alexandru voievod, fiul lui Iiaș voievod, din prima domnie, cînd a fost cursul anilor 7125 <și> cartea iar a lui Alexandru voievod Iiaș, în al doilea rînd, în anul 7136, de iertare pe această întocmire, care este mai sus-scrisă, făcute cu mare blestem.

Pentru aceasta și voi, slugile domniei mele, care veți fi pentru aceste slujbe și mîncături mai sus-scrise, încă să vă feriți de satul Livezenii, slobozia sfîntei mănăstiri Nucetul și s-o lăsați în pace de toate, cum este mai sus-scris, numai birul să și-l plătească cu ruptoare, pe an 50 ughi, cum a fost mai dinainte vreme.

Pentru aceasta domnia mea încă am lăsat iarăși pe această întocmire și am înnoit domnia mea hrisovul și cărțile și pe această carte a domniei mele, ca să fie statornică.

Încă și blestem am pus domnia mea, după trecerea domniei mele, <pe cine-l> va alege domnul Dumnezeu să fie domn al Țării Românești sau din rudele rodului inimii domniei mele sau din rudele noastre sau, după păcatele noastre, sau din alt neam, dacă va cinsti și va înnoi și va întări această carte a domniei mele de iertare și de întocmire . . . de demult domni . . . să-l păzească în domnia lui și în veacurile viitoare sufletul lui, iar dacă nu va cinsti . . . și nu va întări . . . ci va dărîma și va rupe, acela să fie de trei ori blestemat și anatema și afurisit de <318 sfînți> părinți <care sînt la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și> cu Arie și cu alți necredincioși iudei, care au strigat asupra singelui domnului <Dumnezeu> și mîntuitorului nostru Iisus Hristos și au zis : „ia-l, ia-l și răstignește-l” și singele lui asupra lor și a copiilor lor.

Iată dar și martori punem domnia mea : jupan Miho mare ban al Craiovei și jupan Hriza mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Enachi mare vistier și jupan Dumitrașco mare spătar și jupan Mușat mare

stolnic și jupan Buzinca mare comis și Vasilie mare paharnic și jupan Alexandri mare postelnic. Și ispravnic, Papa mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun București, luna noiembrie 10 zile și de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7139, anul domnului, 1630.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Nucet XX/15.

Orig., hirtie (43 × 29), rupt, pecete timbrată, căzută.

178

1630 (7139) noiembrie 18.

Leon Tomșa voievod întărește lui Stroe logofăt satele Golești, Criva, Epotești, Urzica, Gogoși și Marmuri, precum și țigani.

† Многостїю божїю, Іу Леон воєвод и господинѣ, синѣ покойнаго Іу Шиѣан воєвода. Дакат господство ми сїе повеленїе господства ми колѣренѣ господства ми Stroe logofet, ca să fie volnic cu această carte a domnia méle să ție satul Goleștii și Criva și Epoteștii i Urzica i Gogoșii i Marmuri ¹ și țigani, pântru că aceaste sate și țigani, i sînt date zestre de la socru-său, jupînul Fota postelnic și de la socră-sa, jupîneasa Stana.

Deci domniia mea am vrut să le iau domnia mea pre seama domnească, pântru Gorgan spatar. Deci dec-am adevărat și am aflat domnia mea că n-au avut Gorgan spatar nici o treabă cu acéle sate și țigani, ce au fost date zestre boerenului domnia méle Stroe logofet, domnia mea iar le-am dat să fie pre mîna lui, alt nimea treabă și meteah să n-aibă cu acéle sate și țigani.

Derept aceaia și voi, toate slugile domnia méle, care veți mérge într-aceste sate ce scrii mai sus, în vrème ce veți vedea ceastă carte a domnia méle, iară voi să căutați forte în pace să lăsați aceaste sate și țigani, de acum nainte moșiile alt ² nimica să nu-i mai învăluți, că așa iaste învătătura domnia méle. Инако да нѣст, по реч господства ми.

И исправник, сам реч господства ми.

Пис ноимврїе нї дани, къ лѣт хрлѣ.

¹ „i Marmur” scris pe margine de altă mînă.

² „moșiile alt”, adăugate altă mînă, între rînduri.

† Іу Дѣвн кѡевода, милостію божію господннѣ.
Иу Дѣвн коєвода <т. р.>

Bibl. Acad., XLII/60.

Orig., hirtie (30 × 21), pecete mică, aplicată.

EDIȚII. Bianu, *Doc. rom.*, 178—179.

179

1630 (7139) noiembrie 24.

Stanumir cu frații săi Chirca și Stănilă din Păușăști, jud. Vâlcea, vînd lui Sima logofăt o livadă.

† Eu Stanumir și frate-miu Chirca de în sat de în Păușăști <s>cris-am acést zăpis al nostru și cu frate-miu Stănilă, cum să se știi că am vîndut jupînului Simei logofet u lévade de în josu de viia logofătului Simei în vale, lîngă levade logofetului, drept 140 de bani.

Și mărturie : popa Stoica și popa Zaharia și Ion logofet ot Mănicești i Crăciun logofet ot Titoiu i Udrește logofet ot Șărenesa i Ionașco logofet ot Corlătești.

Ис Брашов логѡфет¹, мѣсеца нонмвріе кѡ дѣни, лѣт хꝛлѡ.

Crăciun

Ionașco

Brașov logofet

Ion²

Arh. St. Buc., M-rea Dintrunlemn, V/19.

Orig., hirtie (15 × 21), trei peceți aplicate.

Copie ibidem, ms. 445, f. 132 v.

180

1630 (7139) noiembrie 27, București.

Nicula, fiul lui Necula din Căzănești, vinde lui Pavlache clucer ocină în Lunca Babelor.

Adică eu Nicula, fecioru Neculi din Căzănești, scris-am acest al meu zăpis să fie de credință la mîna jupanului Pavlache cluceru, ca să se știe

¹ A scris Brașov logofăt . . .

² Semnături autografe.

cum i-am vîndut toată partea mea de ocină din Lunca Babelor, livezi de cosit din sus de cale, toată, iar din jos, jumătate, se înparță cu Boba călugărița ot Dănciulești în doă, oricît să va alege, drept 1600 de bani gata. Și am vîndut-o eu de a mea bunăvoe, fără de nici o silă, cu știrea tuturilor megiașilor din sus și din jos și dinprejurul locului, ca să fie dumnealui și coconilor moșie în veac stătătoare, ohavnică.

Și mărturii am pus boeri, anume : jupan Grama vel pitar i jupan Neagul agă i frate-so Andreiu izbașa și Para logofătu și mulți boieri care și-au pus mai jos pecețile. Acesta am scris ca să se știe.

Pis Dumitru în București, méseța noemvrie 27 dni, vă leat 7139 <1630>.

Gramă pitaru.

Mitrea pitarul.

Neagul agă.

Para logofătu.

Dumitru logofătu.

Andreiu izbașa.

Arh. St. Buc., Condica moșilor Clejani și Căzănești, nr. 1268, p. 49.
Copie.

181

1630 (7139) decembrie 1.

Moștenii satului Lătceni, jud. Teleorman, se vînd rumâni lui Bunea logofăt.

† Adecă noi moșténii satului Lătcénii ot sud Teliorman, anume : Cozma i Radul i Turcea i Măciucă i Cernat i Opriș i Cînda i Voico i Coman i Buda răspopul i Voico străchinari, scris-am și mărturisim cu acest zapis al nostru cum să știe că am fostu tot judeci cu moșiile noastre și cu toți feciorii noștri încă mai dénainte vréme. Iar dup-acéia, cînd au fostu acuma, în zilele domnu nostru creștin Lion voivod, feciorul răposatului Ștefan vodă, iar noi sînguri, de bunăvoia noastră, fără de nici o silă, am venit la jupînul Bunea logofăt de ne-am vîndut rumâni cu feciorii noștri și cu toate părțile noastre de ocină den hotarul de jos, preste tot hotarul și cu vile și cu moara și cu tot vinitul.

Însă eu Cozma cu feciorii mii Melentie și Dobre și cu alalți feciori, cîți-mi va hărăzi Dumnezeu, am luat bani 3700 și 2 boi, drept 1100 de bani și eu Radul cu feciorii mii am luat bani gata 2600 și eu Turceală cu feciorii mii Cernat i Vladul i Peia și cu alalți feciori, cîți va da Dumnezeu, am luat bani gata 4800 și 2 boi, drept bani 1600 și eu Măciucă cu feciorii mii Areon i Florea i Stoican i Mircan i Magdalin și cu alalți feciori, chiți-mi va hărăzi Dumnezeu, am luat bani gata 5400 și 2 boi, drept bani 1600 și eu Cernat cu feciorii mii Radul i Stan și cu alalți feciori, cîți-mi va da Dumnezeu, am luat bani gata 3200 și 2 boi, drept 1800 și eu Opriș cu feciorii mii, cîți-mi va da Dumnezeu, am luat bani gata 2600 și eu Cînda cu feciorii mii am luat bani gata 2600 și eu Voico cu feciorii mii, cîți-mi va da Dumnezeu, am luat bani gata 2600 și eu Coman cu feciorii mii am luat bani gata 1500 și 2 boi, drept bani 1100 și eu Buda cu feciorii mii am luat bani gata 2130 și un bou, drept bani 470 și eu Voico străchinari cu feciorii mii am luat bani gata 2050 și 2 boi, drept bani 550 ; fac bani, împreună cu boii, 415 00 de bani.

Și am luat acești bani toți deplin den mîna jupînului Bunii logofăt pre noi și pre feciorii noștri și pri toată moșia noastră, cum iasti hotărîță și aleasă cu toată plasa noastră den jos, den hotar pînă în hotar și den cîmpu și den pădure și den apă și cu viile și cu tot venitul, cum scrie și mai sus, ca să-i fim rumâni de moșie și lui și feciorilor lui și nipoților lui.

Și mărturii : jupan Para logofet i Stroi logofet i Tatul logofet i Dumitru logofet i jupan Stanciul Pustiul cupeț i Leca spătar den Găvănești i Trifa slujer i jupan Apostol gélepul i Ghioca cupețu i Șarban logofăt i Peia logofet i Mitrea postelnic și încă mulți boiari, carii-și vor pune pecele. Aceasta-m scris, ca să să crează, să-i fim rumâni în vicie.

И написах аз, Гьргь граматик¹, мѣсеца днѣмвръѣ а дьни, въ лѣт хърлѣ.

Para logofet, manu propria ²

Gherghe armaș

Ghinea postelnic ot Vălêni

Tatul logofet Danovic

Peia logofet

Trifa slugêru

Gherghi logofet ³

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., CXXXI/2.

Orig., hirtie (43 × 29), șapte peceți aplicate.

Copie ibidem, ms. 129, f. 49v – 50.

¹ Și am scris eu, Gherghe gramatic.

² Cuvintele "manu propria" sint scrise cu caractere latine.

³ Semnături autografe.

1630 (7139) decembrie 5.

Fetele lui Nistor și mama lor vînd lui Sima logofăt moșia lor din Păușești.

† Scris-am noi fét<ele>¹ lu Nistor ot Păușăști anu<me...>¹ Maria, înpreună cu mumă noastră, acestŭ zapis al nostru să fie de credință la mîna Simei logofet, cum să se știe că ne-am vîndut toată moșia noastră ce-au fost de la tatălŭ nostru de în Păușești, cît se va alége de în c<imp>¹u, de în pădure, de într-apă <și den >¹seliștea satului cu viia, cu pomi, cu tot, de a noastră bunăvoe, deriptu bani gata aspri 1000.

Și am luat acești bani deplin denaintea a tot satul, anume : popa Stoica, popa Zaharia, Luca cel mare, Stănilă Deleanul, Oprea frate-său, Stepcea, Gherghe, Bălaur, Chirca, Miho, Gheorma pitar, Udriște logofet, Ion ban.

Иис аз. Стефан граматик², мѣсець декемвриѣ ѿ дѣни, въ лѣт хѣрлѠ.

Eu popa Stoica

Eu popa Zaharia

Ghiorma pitar

Udriște logofet ot Șărineasa³

Arh. St. Buc., M-rea Dintrunlemn, V/20.

Orig., hirtie (20,7 × 14,2), cinci peceti aplicate.

Copie ibidem, ms. 445, f. 133.

<1630 decembrie — 1631 ianuarie> 5 București.

Leon Tomșa voievod întărește lui Radu logofăt satul Tîncăbești, jud. Ilfov.

† Янлоестію вожію, Іу Діви воєвода и господинъ въсон земле Уггро-клатінескоі, синъ великаго и прѣдобраго, поконнаго Іу Стефан воєвода. Дават господство ми сію повеліиѣ господство ми волеѣрніѣ господство ми Радѣлок

¹ Loc rupt.

² Stefan gramatic.

³ Semnături autografe.

логофет и със синови нх, елицем Богъ дароваа, икоже да мѣ ест село Тънкъ-
вещиѣ, въ сѣдствѣ Бѣлѣхъ, въ село със вѣсом Хотаром и със вѣснх вечниѣ
и със вѣс Ходоком въ полю и въ шѣм и въ вод и въ сѣдалище село, въ
посвѣди, вѣрѣ елика се Хтет изврати въ по вѣсом Хотаром, въ Хотар до Хотар
и със вѣснх вечниѣ, колици сѣт написани по имѣ въ книгѣ Плевандръ боевода,
снѣ Іліашъ боевода.

Понеже того село Тънкъвещиѣ више писанъ сѣт Прѣдѣ спатар, снѣ
Никъвѣ вѣс вѣл логофет. Таже, къда ест вѣла въ дѣне Плевандръ боевода, снѣ
Іліашъ боевода, въ лѣт хърл¹, а Прѣда спатар, въ ест падалъ ѣ неколю и въ затво-
реніѣ, ради мнози новци. Таже нх ест поставилъ Прѣда спатар вѣсѣхъ села его
залогъ на жѣпан Рѣстѣ кѣпцѣ и на Іліѣ кѣпцѣ, тѣре ест далъ новци ради Прѣда
спатар, тѣре га ест извадилъ въ затвореніѣ и въ кладѣ, икоже да нх продаватъ
Прѣда спатар въ тѣчѣствѣхъ его със цѣно, тѣре да имъ платитъ коматѣмъ безъ кѣснѣнѣ.
Ѣ въ томъ, Прѣда спатар, аще извадилъ ѣ ест въ затвореніѣ и въ свѣзаніѣ въ
нѣст носитъ пѣчѣли да нх платитъ та дѣжновеніѣ вѣемъ кѣпци, которѣ сѣт више
речени, тѣре га ест извадилъ въ свѣзанство, нѣ ест бѣгалъ въ Угррѣска Землѣ,
тѣре сѣт привѣгствоваали и нѣст носилъ печалъ за дѣжновеніѣ.

Ѣ потомъ, жѣпан Рѣстѣ и Іліѣ кѣпци, еже сѣт више речени, вни, икоже
нѣкое кѣпци что имъ ест прихраненіѣ със кѣпцѣваніѣ със новци, да се прихранетъ,
вни се сѣт вѣстанилъ, тѣре ест продалъ въ тѣхъ села того село Тънкъвещиѣ волѣ-
ринѣ господство мѣ Радѣловѣ лѣгѣфет, за ѣги ѣ новци готови, икоже да нх
бѣдетъ за дѣдѣнѣ. И продадохъ вни за доброволю.

И видѣхомъ господство мѣ и записѣа Рѣстѣ и Іліѣ кѣпци за продаваніѣ
и книга Прѣдѣ спатар за дѣдѣно на рѣки Радѣловѣ лѣгѣфет. Ѣли ѣ записъ Рѣстѣ и
Іліѣ кѣпци тако написѣа, како новци что ест далъ Радѣла лѣгѣфет по село Тънкъ-
вещиѣ да ходитъ със добѣнда, на лѣто десѣта ѣ вѣ. Ѣ ащеиже Хокетъ прѣити
Прѣда спатар въ привѣгствѣ и не вѣсхотѣти да си вѣстави село Тънкъвещиѣ
да ест проданъ. а Прѣда спатар, въ да иматъ двѣати се Радѣловѣ лѣгѣфет вѣснх
новци, и главѣхъ ѣги ѣ и добѣванѣ новцимъ, колко Хокетъ сѣтворитъ вѣс до на
едни новци. Таже, ако Хокетъ двѣати новци и главѣхъ и добѣнда, а Прѣда спатар,
въ тогда да нх вѣземаетъ село на рѣкѣ его. Ѣ ащеиже не Хокетъ дати новциѣ, да
иматъ дрѣжати сѣ Радѣла логофет село Тънкъвещиѣ како нх ест продавалъ и како
га ест покѣпилъ, а Прѣда ница трѣбѣ да не иматъ.

Ѣго ради, дадохъ и господство мѣ волѣринѣ господство мѣ Радѣловѣ лѣ-
гѣфет, икоже да мѣ ест село Тънкъвещиѣ със вѣс Хотаром и със вѣснх вечниѣ
и със вѣс Ходокомъ вчинѣ, дѣдѣно и въ вѣлѣс синовомъ и вѣскомъ и прѣкѣнѣчетомъ
и не въ кождо непоколѣвѣмо, по орѣзѣмо господства мѣ.

Сеже ѣво и свѣдѣтелѣи поставилъ господство мѣ: жѣпанъ Мѣнѣо великиѣ вѣли
Кралѣвскѣи и жѣпанъ Хриза вѣлъ дворникъ и жѣпанъ Папа вѣл лѣгѣфетъ и жѣпанъ Ѣнаки
вѣл вѣстѣаръ и жѣпанъ Дѣмитрашко вѣл спатаръ и жѣпанъ Мѣшатъ вѣл столникъ и
жѣпанъ Ѣвзинка вѣл комѣс и жѣпанъ Ѣаснѣи вѣл пѣхарникъ и жѣпанъ Плевандръ великиѣ
пѣстѣанникъ. И исправникъ, жѣпанъ Папа вѣл лѣгѣфетъ.

¹ Lipssește cifra unităților.

И написанъ азъ, Димитръ Логѡфетъ, къ градѣ Бискурици, мѣсеца . . . .¹ ѿ дани
и отъ Падма, къ лѣтъ хрѡмъ.

† Іо Леонъ воивода, млаостію божію господинь.

Иъ Леонъ воивода <м. р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Ștefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele, lui Radul logofăt și cu fiii lui, cîți îi va dărui Dumnezeu, ca să-i fie satul Tîncăbeștii, din județul Ilfov, tot satul cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul din cîmp și din pădure și din apă și din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul, din hotar pînă în hotar și cu toți vecinii, cîți sînt scriși pe nume în cartea lui Alexandru voievod fiul lui Iliiaș voievod.

Pentru că acest sat Tîncăbeștii mai sus-scris a fost al lui Preda spătarul, fiul lui Nica fost mare logofăt. Deci, cînd a fost în zilele lui Alexandru voievod, fiul lui Iliiaș voievod, în anul 7130² iar Preda spătarul, el a căzut la nevoie și la închisoare pentru mulți bani. Deci și-a pus Preda spătarul toate satele lui zălog la jupîn Rustea negustorul și la Ilie negustorul, de au dat banii pentru Preda spătarul, de l-au scos din închisoare și l-au îngăduit, ca să-și vînză Preda moștenirile cu preț, ca să le plătească averea fără întîrziere. Iar întru aceasta, Preda spătarul, dacă l-au scos din închisoare și din lanțuri, el n-a purtat de grije casă le plătească acea datoric acelor negustori, care sînt mai sus-ziși, de l-au scos din lanțuri, ei a fugit în Țara Ungurească, de a pribegit și n-a purtat de grije pentru datorie.

Iar după aceea, jupîn Rustea și Ilie negustorii, care sînt mai sus-ziși, ei, ca niște negustori cărora le este hrana cu negoțul cu bani, ca să se hrănească, ei s-au ridicat de au vîndut din acele sate, acest sat Tîncăbeștii boierului domniei mele Radul logofăt, pentru ughi 400, bani gata, ca să-i fie de moștenire. Și au vîndut ei de bunăvoie.

Și am văzut domnia mea și zapisul lui Rustea și al lui Ilie negustorii, de vînzare și cartea lui Preda spătarul de moștenire la mîinile lui Radul logofăt. Însă în zapisul lui Rustea și al lui Ilie negustorii așa au scris, ca banii pe cari i-a dat Radul logofăt pe satul Tîncăbeștii să umble cu dobîndă, peste an zecela 12. Și dacă va veni Preda spătarul din pribegie și nu va vrea să-și lase satul Tîncăbeștii să fie vîndut, iar Preda spătar, el să aibă a da lui Radul logofătul toți banii, și capetele, ughi 400 și dobînda banilor, cît va face, totul pînă la un ban. Astfel, dacă va da banii, și capetele și dobînda, iar Preda spătarul, el atunci să-și ia satul la mîna lui. Iar dacă nu va da banii, să aibă a-și ține Radul logofăt satul Tîncă-

¹ Loc alb.

² Lipsește cifra unităților.

beștii, precum a fost vîndut și precum l-a cumpărat, iar Preda nici o treabă să nu aibă.

De aceea, am dat și domnia mea boierului domniei mele Radul logofăt, ca să-i fie satul Tîncăbești cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul ocină, dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată deci și martori am pus domnia mea: jupan Miho mare ban al Craiovei și jupan Hriza mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Enachi mare vistiernic și jupan Dumitrașco mare spătar și jupan Mușat mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vasilie mare paharnic și jupan Alexandri mare postelnic. Și ispravnic, jupan Papa mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt în cetatea București, luna . . . . .¹
5 zile și de la Adam, în anul 7140.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Leon voivod <m.p.>

Institutul de istorie „N. Iorga”.

Copie după orig. slav, în posesia familiei Fotescu-Nasopol.

Văleatul greșit; datat după divan.

1630 (7139) decembrie 6.

Ionachi își dă moșia din Cornet lui Ion postelnicul, pentru o datorie.

† Eu Ionachi scris-am acesta al meu zăpis la mîna postelnicului lu Ion cum [cum] să știe că i-am fostu datori 16² galbini și 4 costande. Dici altă n-am avut[t]u ce-i da, ci i-am dat moșia din Cor[ă]net, totă parta me di cîmpu și di pădure și de apă și di săliște și de pręste totu hotarul ast, cită să va dăvára parta me. Și i-am dat de a me bunăvoe astă moșie făr'de om, ci moșie pustie.

Și cudă m-am toc[ă]mit, fost-a mulți megiiși di prejurul locului ast, anumea: Stan vatahul de Gaia și Calotă de Dubriceni și popa Ionu de Gaia și popa Preda de Grup[ă]șani și Fira de Florești și Radul și Barbul de Cornet și Lepa și Barbul, ficiorul lu Pătru de Cornet.

¹ Loc alb.

² Cifra este corectată.

Și această moșie .o-m cupărat eu cu jupinasa Sta<n>ca ast, fără frate-miu Vlaica.

Име мѣста дѣквони 6 zile, къ лѣтъ хрлѣ.

Eu Ionachi vizitoriul.

Stan vataahul.

Popa Ion.

Barbul, ficiorul Radului.

Barbul, ficiorul Pătrului.

Muzeul Olteniei—Craiova, nr. 48.

Orig., hirtie (30 × 15), patru peceti aplicate.

185

1630 (7139) decembrie 8, București.

Leon Tomșa voievod întărește lui Pavlache clucer o moșie în Lunca Babelor.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Leon voevod și domn a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preabunului, răposatului Io Ștefan voevod. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului boerului domnii mele jupan Pavlache clucer și feciorilor lui, cîți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie lui moșia ce să numește din Lunca Babelor, însă partea Neculi, feciorul Neculi ot Căzănești toată, livezi de cosit. Însă să se știe din sus de drum, toată, oricîtă se va alege, iar din jos, jumătate, să o împărțească Pavlache cluceru cu jupineasa Boba călugărița ot Dănciulești prin doă, oricît va fi, sau multă ori puțină, pentru că o au cumpărat cinstitul boerul domnii mele jupan Pavlache clucer această parte de moșie din Lunca Babelor, ce s-au scris mai sus, de la Necula, feciorul Neculi din Căzănești, drept 1600 aspri gata. Și au vîndut de a lor bunăvoe, cu știrea tutulor boerilor și a megiașilor din sus și din jos și dinprejurul locului și dinaintea domnii mele.

Și am văzut domnia mea și zapis de la mina Neculi de vînzare cu mulți boeri mărturii scris în zapis, anume, cîți au fost la tocmeala lor : Grama vel pitar i Neagoe biv vel agă și frate-so Andreiu izbașa i Para logofăt i Mitrea pitarul i Dumitru logofātu și alți boeri, care nu s-au scris aici în cartea aceasta.

Pentru aceea am dat însumi domnia mea cinstitului boerului domnii mele jupan Pavlache clucer, ca să-î fie lui moșie la Lunca Babelor

de baștină și ohavnică feciorilor și nepoșilor și strănepoșilor și de către nimeni să nu să clătească, după zisa domnii mele.

Iată dar și mărturii am pus domnia mea jupan Miho vel ban al Craiovei i jupan Hrizea vel dvornic i jupan Papa vel logofăt i jupan Enache vel vistier i jupan Dumitrașco vel spătar i jupan Mușat vel stolnic i jupan Buzinea vel comis i jupan Vasilie vel paharnic i jupan Alecsandru vel postelnic. Și ispravnic, Papa vel logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofătu, în scaunul cetății București, luna dechemvrie 8 și de la Adam pînă acum cursul anilor, leat 7139, anii domnului 1630.

Acest izvod s-au scos întocmai după hrisovul cel slovenesc la școala mănăstirei Colți din București de mine cel mai jos iscălit, 1707 avgust 17.

Az Chiriță dascălu slovenesc de la școala mănăstiri Colți, izpisah.

Arh. St. Buc., Condica moșilor Clejani și Căzânești, nr. 1268, p. 47.
Copie după traducere.

186

1630 decembrie 10, Cîmpulung.

Gherghe și vărul său Petru vînd lui Oancea logofăt din Lerești părți dintr-un vad de moară.

„Gherghe feciorul lui Broz Sasul și cu văru-mieu Petru, fecior lui Dumitru [lu Dumitru, frate lu Broz]”, dau zapis „la mîna Oancei logofătul de Lerești”, pentru a-i vinde „dentru vadu de moară, însă vadul de moară de doo roate, trei părți. . . Și cînd l-am făcut acest vadu vînzătoriu, noi am pus pristavi la tîrgu de au strigat cine să va afla să cumpere acel vadu. Și neminele de în oraș nu s-ău aflat să-l cumpere. Atunci am trimes la Oancea logofătul de-u venit de ne-am tocmit cu vadul, căce am știutu că iaste al lor de moșie”, cu 135 „de galbeni, bani gata”.

Marturii sînt : „părintele Aganton călugărul i popa Negre și unchiașul Gașpar Goțman și Iacov Sasul i Neculcea i Petru al Țuseie i Iane postelnicul den Cîmpulungu i Dumitru Strechia i Gherghie a lui Scărlat” etc.

După N. Iorga, *Studii și documente*, I, p. 274, nr. 4.
Rezumat după orig. rom.

1630 (7139) decembrie 11.

Mai mulți moșneni din Vaideei se vînd rumâni lui Radul postelnic și lui Danciul din Măldărești.

† Scris-am eu Vasilie și Hlebul, Vladul, Stan, Țigan, Stoica de Vaidiiai, am scris acestu al nostru zapis la mîna postelnicului Radului și a Danciului de Măldărești, cum să știe c-am venit de ne-m dat noi rumânii de a noastră bunăvoe, nici ne-u silit eiai să ne dăm, ci noi ne-m datu de a noastră bunăvoe să fim rumânii dumnielor ohabănici, lor și feciorilor lor.

Și la tocmela noastră au fost mulți omeni buni: Firtat logofet de Crețeni, Opre pîrcălabul de Măldărești, Oprea sluga postelnicesi de Vlăduleni și popii de Măldărești, anume popa Necola și dieconul Bade și Dan și Drăgan de Vlăduleni. Acești au fostu toți la tocmela noastră și pentru credința ne-m pus și pecețile.

Пис мѣсницѣ декекре, дѣни дѣ, въ летъ хѣрлѣ.

Arh. St. Buc., M-rea Bistrița, LXI/100.

Orig., hîrtie (30 × 16), șase peceți aplicate.

Copie ibidem, ms. 192, f. 364 v.

1630 (7139) decembrie 12, București.

Leon Tomșa voievod întărește lui Dragotă și altora ocini la Nucet și Călmățui, jud. Săcuieni.

† Милостією божією, Іу Левин воєвода и господинь кѣсви землє Зггров-владѣтискоє, синъ великаго и прѣдобраго, поконииваш Іу Цефан воєвода. Дарат господство ми сѣи повелѣніє господства ми вземзи людѣе по имє Драготъ със братѣам си и Бѣсіюк и Радѣлов Пѣек и Корнеє със братѣе им и Степанок того мали със братѣе его и Конквє Фѣцолѣ и Степанов и Ранквє със братѣам си и Бѣдєк и Крѣстѣров и Рѣдѣчвє и МиХнер и Станчулов Пѣтрѣ и поп Гергинєк със братѣам си и Нанок и Богинѣлов и Радѣлавє Гаргѣл и Бадѣлов със братѣам его и Пѣтровє шт Днєци и Грозакєк със братѣам си и Владѣлавє Макарин със

братѣм си и Бѣлканов и Кръчънов със братѣм си и със синови им, елицеже Богъ препѣтит, такоже да сѣт им учинѣ с дѣла Нѣчетѣлов, wt сѣдствѣм Сак, али дела Дръгоуевъ вѣсаѣ и дела Фръгъевъ вѣсаѣ и дела Йскѣцитѣлаевъ вѣсаѣ и дела Германевъ вѣсаѣ и дела Татѣловъ вѣсаѣ Довриктѣв и дела Микѣловъ Гринѣинъ вѣсаѣ и дела Пнаѣлаевъ вѣсаѣ и дела Силѣнѣлаевъ вѣсаѣ wt пшлю и wt шѣмн и wt кѣда и wt виноградаѣ и wt сѣданѣе сѣлаевъ и wt пш вѣс Хотарѣм, понеже ест покѣпна сѣи више речени людѣе сѣе делн за учинѣ више пис wt над сѣе више писани мегѣлаши за хн аспри готови тѣрски.

И пак да ест шемзи людѣе више речени учинѣ с дѣла Нѣчетѣлов, дела жѣпанѣцевъ Добревъ Стонктѣвъ банѣла вѣсаѣ wt по вѣс Хотарѣм, понеже ест покѣпна wt жѣпанѣца Добра више пис за хѣф аспри тѣрски и за р кѣдро за вино, пре дѣни поконнѣмъ Микѣевъ воевода.

И потом, кѣда ест бнл пре дѣни поконнѣмъ Микѣанъ воевода, а сѣи више речени людѣе, шн ест бнл вѣзѣмаѣ вѣ болѣри Хотарѣничи със чѣловекѣтъ господскѣс, по имѣ Нѣвакъ пѣстѣланѣк, тѣре ест бнл Хотарѣнъ и избранил учинѣ Дѣлаевъ wt къ Зрѣаѣи и wt къ Нѣчетѣс и поставѣл камѣни и белѣси wt Пѣт Тѣтарѣлаевъ по пѣт wt по слѣмне дѣри с вѣрѣхѣла Шарѣлаевъ и по вѣле Жѣвѣгѣтетѣлаевъ, пакѣже дѣри с Пѣт Тѣтарѣлаевъ. И имѣл и книги старѣи за дѣдѣинѣо и за Хотарѣсѣл, анѣ ест загѣнѣл вѣ дѣни Йлѣѣандръ воевода, синѣтъ поконнѣмъ Рѣдѣла воевода, кѣда ест дал погани татари зѣде вѣ землѣ. Таже сѣм поновѣхѣмъ и стѣрѣдѣхѣомъ господство ми със сѣю книгѣс, како ест бнл и wt прѣжде вѣрѣме.

И пак покѣпна самъ Драготѣтъ учинѣ с Кѣлѣмѣцѣсю дѣла Стѣнѣчюлаевъ Пѣтрѣви вѣсаѣ за хѣр аспри, а Стѣнѣчюла Пѣтрѣвѣ шн ещѣже ест бнл покѣпна сѣе учинѣ wt надъ Стрѣе wt Рѣшин. И пак покѣпна Драготѣтъ учинѣ с . . . . .¹, дела Стѣнѣви, вѣнкъ Бѣлави wt Рѣшинъ вѣсаѣ за хѣс аспри готови. И продадохъ шн за сѣвишъ дѣверо волю, бѣзъ ни една силѣст, със ѣзнѣнѣе вѣсѣмн мегѣлашѣмъ wt шкрѣстъ мѣстѣмъ.

Сѣго радѣ дадохъ сѣмъ господство ми шемзи више речени людѣе, такоже да сѣт им сѣе више речени учинѣ за дѣдѣинѣо и вѣ шѣлѣс им и синѣомъ и вѣнкѣмъ и прѣкѣнѣчѣитѣомъ и не wt кѣвождѣмъ непоколѣбѣнѣомъ порѣзѣомъ господства ми.

Сеже сео и сѣдѣитѣлѣинъ поставѣхѣмъ господство ми жѣпанъ Микѣо вѣлъ банъ Краѣвскѣи и жѣпанъ Хриза вѣлъ дѣвѣрѣникъ и жѣпанъ Папа вѣлъ лѣгѣвѣтъ и жѣпанъ Йѣнаки вѣлъ вѣстѣтаръ и жѣпанъ Доумитрашко вѣлъ спѣтаръ и Мѣшатъ вѣлъ стѣланѣкъ и Бѣзанѣнѣка вѣлъ кѣламѣс и жѣпанъ Бѣсѣлаѣе вѣлъ пѣхарѣникъ и жѣпанъ Йлѣѣандри вѣлъ пѣстѣланѣкъ. И исправѣникъ, жѣпанъ Папа вѣлъ лѣгѣвѣтъ.

И написѣлъ азъ, Доумитрѣсъ грамѣмѣтикъ, мѣсеца дѣкемѣврѣе вѣ дѣни и wt Йѣдама даже да шнѣкѣ до сѣгѣмъ писѣнѣе тѣчѣнѣе лѣтѣмъ, вѣ лѣтѣо хѣзрѣлѣо.

† Іу дѣви вѣвѣкѣда, мѣлѣостѣю кѣжѣю господнѣнѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Ștefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestor oameni, anume :

¹ Loc alb.

Dragotă cu frații săi și lui Văsiu și lui Radul al lui Puia și lui Cornea cu frații lor și lui Stepan cel mic cu frații lui și lui Voico Fățoiul și lui Stepan și lui Raico cu frații săi și lui Boldea și lui Curutură și lui Rădiciu și lui Mihnea și lui Stanciul Pătru și popii Gherghina cu frații săi și lui Nan și lui Boghinul și lui Radul Gargul și lui Badul cu frații lui și lui Pătru din Liești și lui Grozav cu frații săi și lui Vladul Macarii cu frații săi și lui Vilcan și lui Crăciun cu frații săi și cu fiii lor, cîți Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie lor ocină în dealul Nucetului, din județul Sac, însă partea lui Drăgoiu toată și partea lui Fragă toată și partea lui Ascuțitul toată și partea lui Gherman toată și partea lui Tatul și a lui Dobrică toată și partea lui Micul Griblea toată și partea lui Pilul toată și partea lui Simunul toată, din cîmp și din pădure și din apă și din vie și din vatra satului și de peste tot hotarul, pentru că au cumpărat acești mai sus-zii oameni aceste părți de ocină mai sus-scrise de la acești mai sus-scriși megiași, pentru 8000 aspri turcești gata.

Și iar să fie acestor oameni mai sus-zii ocină în dealul Nucetului, toată partea jupaniței Dobra a lui Stoica banul, de peste tot hotarul, pentru că au cumpărat de la jupanița Dobra mai sus-scrisă, pentru 1500 aspri turcești și pentru 100 vedre de vin, în zilele răposatului Mihnea voievod.

Iar după aceea, cînd a fost în zilele răposatului Mihail voievod, acești mai sus-spui oameni, ei au luat 12 boieri hotarnici cu om domnesc, pe nume Novac postelnic, de au hotărnicit și au ales ocina dealului dinspre Urlați și dinspre Nucetu și au pus pietre și semne din Drumul Tătarului, pe drumul de pe culme, pînă în Virful Șarului și pe Valea Jugăstetului, iarăși pînă în Drumul Tătarului.

Și au avut și cărți vechi de moștenire și de hotărnicie, dar le-au pierdut în zilele lui Alexandru voievod, fiul răposatului Radul voievod, cînd au dat tătarii păgîni aici în țară. Astfel, am înnoit și am întărit domnia mea cu această carte, cum a fost și dinainte vreme.

Și iar a cumpărat singur Dragotă ocină în Călmățui, toată partea lui Stanciul al lui Pătru, pentru 1100 aspri, iar Stanciul al lui Pătru, el încă a cumpărat această ocină de la Stroe din Ruși. Și iar a cumpărat Dragotă ocină în . . . ¹ toată partea lui Stan, nepotul lui Balea din Ruși, pentru 1200 aspri gata. Și au vîndut ei de a lor bunăvoie, fără nici o silă, cu știrea tuturor megiașilor dinprejurul locului.

Pentru aceasta am dat domnia mea acestor mai sus-zii oameni, ca să le fie aceste mai sus-zise ocini de moștenire și de ohabă, lor și fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea : jupan Miho mare ban al Craiovei și jupan Hrizea mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan

---

¹ Loc alb.

Ianachi mare vistier și jupan Dumitrașco mare spătar și Mușat mare stolnic și Buzinca mare comis și jupan Vasilie mare paharnic și jupan Alexandri mare postelnic. Și ispravnic, jupan Papa mare logofăt.

Și am scris eu, Dumitru gramătic, luna decembrie, 12 zile și de la Adam pînă acum, la această scriere, cursul anilor, în anul 7139 <1630>.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., ms. 1233, f. 256–258.

Copie.

Cu o trad.

189

1630 (7139) decembrie 13, București.

Leon Tomșa voievod întărește lui Dragomir postelnic moșie în Zlătărei.

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod și domnă a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preabunului, răposatului domn Io Ștefan voievod. Dat-am domnia mea această poruncă a domnii mele slugii domnii mele Dragomir postelnic și feciorilor lui, cîți Dumnezău îi va dărui, ca să-i fie lui moșie în Zlătărei, care au cumpărat din partea popei Daniei a treia parte, partea Stoicăi, ginerele popii Daniei, din cîmp și din pădure și din apă și despre tot hotariu, de la Stoica, ginerele popei Daniei, cu o vie d<in>¹ dos și din față și cu casa <ș>ⁱ cu buțile și cu vasele c<u>¹ toate, dreptă 2500 di aspri gata.

Dreptă aceia am dată însumi domnia mea slugii domnii mele lui Dragomir postelnic, ca să-i fie lui moșie de moștenire ohabnică și feciorilor și nepoților, strănepoților și de nimenea să fie neclătit, preste zisa domnii mele.

Că iată și mărturie am <pus>¹ domnia mea : jupan Mihu marele ban al Craiovei și jupan Hriza mar<e> vornic și jupan Papa marele logofet și jupan Enachi marele vistiier și jupan Du<mi>¹trașco marele spătar și Mușat marele stolnic și Buzinca marele <com>¹ is și Vasile marele paharnic și jupan Alicsandru marele postelnic. <Ispravnic, j>¹upan Hriza.

Și am scris eu, Du<mi>¹tru, în scaunul cetății București¹, luna dichembrie 13 dni, de la Adam leat 7139 <1630>.

Acest hristov l-am tălmăcit eu popa Stan ot Livezi.

Arh. St. Buc., Ep. Rimnic, LXXVI/6.

Copie din sec. al XVIII-lea ; altă copie la Bibl. Acad., ms. CMLXXVI/194.

¹ Loc rupt.

1630 (7139) decembrie 13, București.

Leon Tomșa voievod întărește lui Leca spătar un vecin din Măgureni.

† Милостію божію, Іу Левн воєвода и господинъ вѣсон землѣ Угровла-Хинское, синъ великаго и прѣдобраго, поконинномъ Іу Цѣфан воєвода. Дават господство ми сѣи повелѣнїе господства ми сѣсѣ господства ми Лекъвѣ спатар вт Мъгѣрѣни и сѣс синови си, елицеже Богъ даровах, такоже да мѣ ест един вечин по имѣ Нан, вѣск Нанов лугвѣт вт Мъгѣрѣни, сѣс синови им и сѣс вѣсах дела его за учинѣ вт Мъгѣрѣни, елика се хтит изврати, понеже ест бнл повѣал Нан, вѣск Нанов лугвѣт више пис, по един циган сѣсг господства ми Лекъвѣ спатар, тере ест ѡмрел. И потом, Нан сѣ дрѣг нѣст имал да платил по тог циган Лекъвѣ спатар, анѣ ест сѣтворил запис вг рѣка его, за хѣ аспри и поставил дѣнъ на светѣи Іаѣ пророкѣ, такоже да платил по того циган; а щелиже нѣст платил на дѣнъ, ви да ест вечин сѣс синови его и сѣс свака дело его за учинѣ вт Мъгѣрѣни. Таже, къда ест бнл на дѣнъ, а ви нѣст имал ноецѣ да платил, анѣ ест встал вт дѣнъ вт толка врѣме, за една година.

И вѣдѣхом господство ми и запис вт рѣка им на рѣка сѣсѣ господства ми Лекъвѣ спатар за такмеженїе, како ест више пис, сѣс болѣри свѣдѣтелѣи написани ѣ запис, которѣ ест бнл тогда на встроенїе им, по имѣ: жѣпан Геургѣ бнл великѣи армаш и жѣпан Гѣюка вт Кълинецѣи и мнози болѣри.

Сего радѣи и господство ми щинже ест гледал и сѣднѣ по прав и по закон, вѣсноже сѣс вѣснѣми почтеннми правителѣи господства ми и дадох сѣм господство ми сѣсѣ господства ми Лекъвѣ спатар, такоже да ест тог вечинѣ Нан, вѣск Нан лугвѣт, сѣс синови его и сѣс вѣсах дела его за учинѣ вт Мъгѣрѣни, вечин за дѣдѣнно и вѣ хлѣбѣ им и синовом и вѣском и прѣвѣсчитом, како ест писал записѣл им и не вг кождо непоколѣенмо, поризмо господства ми.

Сеже оѣдо и свѣдѣтелѣе поставил господство ми: жѣпан Мнѣо великѣи бнл Кралевскѣи и жѣпан Хризѣ вел дворник и жѣпан Папа вел лугвѣт и жѣпан Пнаки вел вистѣтар и жѣпан Дѣмитрашко вел спатар и жѣпан Мѣшат великѣи столик и жѣпан Бѣзинка вел кѣмис и Баслаѣ вел пѣхарник и жѣпан Ялѣхандри вел постѣлик. И исправник, жѣпан Папа вел лугвѣт.

И написах аз, Дѣмитрѣ граматик, вѣ настоа граду Бѣкѣрѣци, мѣсеца декем-врѣе гѣ дѣни и вт Ядама до ннѣ, вѣ лѣто хрѣлѣ.

† Іу Левн вѣсѣвда, милостію божію господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Ștefan voievod. Dă domnia mea a această poruncă a domniei mele slugii domniei mele

Leca spătar din Măgureni și cu fiii săi, cîți Dumnezeu îi va dărui, ca să-i fie un vecin anume Nan, nepotul lui Nan logofăt din Măgureni, cu fiii lui și cu toată partea lui de ocină din Măgureni, cît se va alege, pentru că a bătut Nan nepotul lui Nan logofăt mai sus-scris pe un țigan al slugii domniei mele Leca spătar de a murit. Iar apoi, Nan cu altceva n-a avut cu ce să plătească pe acel țigan al lui Leca spătar, ci a făcut zăpis de la mîna lui, pentru 5000 aspri și a pus zi la sfîntul Ilie proorocul, ca să plătească pe acel țigan; iar dacă nu va plăti la zi, el să fie vecin cu fiii lui și cu toată partea lui de ocină din Măgureni. Deci, cînd a fost la zi, el n-a avut bani să plătească, ci a rămas de zi de atîta vreme, de un an.

Și am văzut domnia mea și zăpis de la mîna lui la mîna slugii domniei mele Leca spătar, de întocmire cum este mai sus-scris, cu boieri martori scriși în zăpis, care au fost atunci la întocmirea lor, anume: jupan Gheorghii fost mare armaș și jupan Ghioca din Călinești și mulți boieri.

Pentru aceasta și domnia mea încă am căutat și am judecat după dreptate și după lege, împreună cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea slugii domniei mele Leca spătar ca să-i fie acel vecin Nan, nepotul lui Nan logofăt, cu fiii lui și cu toată partea lui de ocină din Măgureni, vecin de moștenire și de ohabă lui și fiilor și nepoților și strănepoților, cum este scris zăpisul lui și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Miho mare ban al Craiovei și jupan Hrizea mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Ianachi mare vistier și jupan Dumitrașco mare spătar și jupan Mușat mare stolnic și jupan Buzinea mare comis și Vasilie mare paharnic și jupan Alexandri mare postelnic. Și ispravnic, jupan Papa mare logofăt.

Și am scris eu, Dumitru gramatic, în cetatea de scaun București, luna decembrie 13 zile și de la Adam pînă acum, în anul 7139 <1630>.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

După Damian P. Bogdan, *Acte muntene*, p. 189–191.

Copie după orig., hîrtie, pecete aplicată.

EDIȚII. Slav și trad. Ghibănescu, *Codrescu*, II, 71–72.

1631

1631 (7139) ianuarie 3.

Radu din Gonțați vinde jupînului Sima și altora vie în dealul Scăianilor.

Seris-am io Radu ot Gonțați al miu zăpis, cum să știe cum că am vîndut jupînului Simii o cesvîrtă de pogon de vie dîn dealul Scăianilor, drept aspri 500 de bani, însă de lîngă viili dumneilui și cu stînjăni di ocină dîn hotar pîn hotar și cu știrea totora megiașilor.

Și iar am fost vîndutu eu Radul ot Gonțați Barbului croitorului ot Negoști un rozoru de vie și cu un stînjăn de ocină, drept aspri 700 de bani gata.

Și iară au fost vîndut nepoto-miu Radulu o jumătati di pogun di vie din dilul Scăianilor, drept aspri 700 di bani gata Barbului și un stînjăn de ocină, dîn hotaru pînă hotaru . . . ¹ Barbului și sărăcind au mers la Sima și i-au vîndut acel rozoru de vie și cu cel stînjăn de ocină. Și iar au mers Barbu la Sima de i-au vîndut și cea jumătate de pogon de vie și cu cel stînjăn de ocină, iar drept aspri 700 de bani gata și cu știrea megiașilor, ca să-i fie lui moșie și coconilor, ciți Dumnezeu i va da.

Și mărturii : Radu ot Gonțați, Oprie Chiril, Oprie Bot, Pavel ot Dănești, și mulți omini buni.

Pis meseța ghinar 3, văleat 7139 <1631>.

După Eleonora Alexiu, *Documente de pe valea Teleajenului*, p. 15–16.

¹ Indescifrabil, nota editorului.

1631 (7139) ianuarie 5.

Lăudat împrumută bani de la Tatu logofăt, punînd zdlog o delniță din Cotești.

† Scris eu Lăudatū, feciorul Bandéi ot Cotești, acesta zapis alū meu, cum amū luatū 1450 bani de la logofetul Tatul¹ împrumutū și am pus o delniță zălogū, anumé a lu Bolovan, cu tot ci-au avutū, den cîmpu și den satū totū ce aré, pină la lăsata săcului de carné. De-i va da banii să-șū țiiie moșie, iară de nu va da banie, să-i fie moșia lo<go>-fătului Tatului.

Și mărturie : popa Stoica de Cotești și Ghergheie de Grădiște i Marin i Negoe și Mitrea i Danū.

Și amū scris eu Lăudat pă<n>tru crédi<n>ță.

Пис генаріє є дани, лѣт хърлѣ.

Degetul miu.

<Pe verso :> † Să să știe cum au pus Negoe o delniță a lu Lăudat zălog la Tatul logofătul, să-i deh banii cîndu vah puteh. Și au scris Lăudat însuși, cu mîna lui.

Zapisul lu Bolovan, de la Lăudat, de vînzare ot Cotești.

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., XCIV/7.

Orig., hirtie (29,5 × 20).

Copie ibidem, ms. 137, f. 402 v.

1631 (7139) ianuarie 11, București.

Leon Tomșa voievod întărește m-rii Săcuiani balta mănăstirii, în urma unei judecăți.

† Многостію божією, Іу Левн воєвода и господинъ, синъ поконномѣ Іу Ціефан воєвода. Дават господство ми сію повелѣніє господства ми сектѣи, божіственѣи монастыр зовемаго Сăcuiani a vornicésii vornicului Cernicăi, care iaste metoh la sfinta mănăstire hram Sfinta Troiță, ca să fie volnici

¹ „de la logofetul Tatul” adaus între rînduri.

călugării cu această carte a domnii mele de să ție balta care iaste a sfintei mănăstiri a vornicésii, de unde iaste piatra de în uscat pînă unde au pus semnu în balta și par, cîtă iaste despre sfinta mănăstire.

Pentru că această baltă fost-au de moșie a postelnicului Nedelco. Deci o au fost vîndut mai de innainte vrême vornicésii, de o au dat mănăstirii. Și tot o au ținut cu pace. Iar după acéia, cînd au fost acum, în zilele domnii mele, avut-au pîră și gilceavă călugării de la mănăstirea vornicésii cu călugării de la mănăstirea Cernicăi vornicul și au venit de se-au întrebat aicea. Într-acéia, domniia mea trimis-am de aicea pre boiarenul domnii mele Paraschiva vtorii dvornicu acolo, ca să strîngă oameni buni și bătrîni să caute și să aleagă balta care iaste partea și a mănăstirii vornicéasa și a mănăstirii dvornicul. Într-acéia, deaca au mersu acolo, au strinsu oameni buni: Oprea logofăt ot Săcuiani, Ionașco comis și alți megiiși și au mersu și cu vînzătoriul, Nedelco postelnic, de au ales balta și au pus în mijlocul bălții semnu și par și la uscat au fost piatră.

Derept acéia și domniia mea am judecat și am dat ca să să ție pre unde au pus semnu, să nu se mai amestece unii la alții, ce să-și ție părțile cu pace unii de cătră alții. Iar care se va mai amesteca în balta mănăstirii și va mai scorni pîră, de mare gloabă va fi. **Инако да нѣст, по реч господства ми.**

И исправник, сам реч господства ми.

Писъ Бѣжсрциѣ, генаріе дѣ дни, в лѣтъ 7310.

† Іу Левн воевода, милостію божію, господннъ.

Иу Левн воевода <т. р.>

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, II/22.

Orig., hirtie (30 × 21), pecete timbrată.

Copie ibidem, ms. 256, f. 302 v— 303; altă copie la Muzeul de istorie a orașului București, nr. 30 471.

1631 (7139) ianuarie 12, București.

Leon Tomșa voievod întărește lui Nedelco ocină în Dobroteni, jud. Săcuieni.

† Милостію божію, Іу Левн воевода и господннъ въсон земле Хггровла-Хунскоѣ, синъ великаго и прѣдобраго, поконниаго Іу Циѣан воевода. Дават господство ми сѣн поклѣнїе господства ми Неделковъ въ Добротѣни и със синюи си, илицеже Богъ пренѣстит, икоже да мѣ естъ ичннѣ въ Добротѣни, въ сѣдство Сак, али въ делъ Матиюв четвѣртаго дела въ по въс мѣстомъ, въ чинъ дорнъ и чинъ.

Понеже ест сѣе више речена учинѣ била ест за дѣдѣино Матеевъ. Таже в ест била продад Матееу Стоикъвъ Камба вт Добротѣни, за хн аспри, вт прѣжде вѣрме.

И потом, къда ест бил съда, въ дѣни господство ми, а Стоика Камба, вн ест вѣнчал по Неделко; таже на вѣнчаніе, вн ест даровад по Неделко със сѣе дело за учинѣ вт Добротѣни, четверътаго дело вт дел Матеевъ, такоже да ест помѣнѣ и Неделко учинѣ за дѣдѣино.

И видѣхом господство ми и запис вт рѣка Стоикъвъ на рѣка Неделков, със мнози добре сведѣтелѣи алдѣмъшари, которі ест бил тогда на встроение, по нмѣ вт Добротѣни, Дан и Манѣ и Фѣтѣла и Радѣла Мареш и Мѣшат и Тегоаптъ и Юга и Манѣ и Тоадер и поп Іон и Чернатѣ и Герги и Драгѣла Фѣтѣлов вт Брънеши и мнози добре людѣе, еже не сѣт писани заде въ тѣе книги.

И прѣиде прѣд господства ми и Стоика Камба тере ест сведѣтелствовад сам како ест даровад по Неделко на вѣнчаніе със сѣю дел за учинѣ више пис.

Сѣго радѣ, дадох съм и господство ми Неделков, такоже да мѣ ест учинѣ дѣдѣино и въ хлѣвъ им и синовом и вѣскол и прѣвѣнчитом и не вт когождо непоколѣбено, поризало господства ми.

Сеже и сведѣтелѣи поставихом господство ми : жѣпан Михо вел бан Кралевски и жѣпан Хриза вел дворник и жѣпан Папа вел логѣфет и жѣпан Шнаки вел вистѣарю и Дѣмитрашко вел спатар и Мѣшат вел столник и Костандин вел колнис и Еснаѣи вел пѣлѣдник и жѣпан Плекѣандрн вел постѣлник. И исправник, жѣпанѣ Папа велникѣ логѣфет.

И написах аз, Дѣмитроѣ грамматик, въ настоани граду Бѣкѣрѣци, мѣсеца генаріе вѣ дѣни и вт Пѣдла до нинѣ, въ лѣт хѣрлѣ.

† Іо Дѣон кѣкѣвда, аиностѣю божію, господинѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Ștefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Nedelco din Dobroteni și cu fiii săi, eiți Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie ocină în Dobroteni, în județul Sac, însă din partea lui Matei a patra parte de peste tot locul, din cap pînă în cap.

Pentru că această mai sus-zisă ocină a fost de moștenire a lui Matei. Deci a vîndut-o Matei lui Stoica Camba din Dobroteni, pentru 650 aspri, dinainte vreme.

Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar Stoica Camba l-a cununat pe Nedelco; astfel la cununie el l-a dăruit pe Nedelco cu această parte de ocină din Dobroteni, a patra parte din partea lui Matei, ca să-i fie pomană și lui Nedelco ocină de moștenire.

Și am văzut domnia mea și zapis de la mîna lui Stoica la mîna lui Nedelco, cu mulți martori buni, aldămășari, care au fost atunci la întocmire, anume: din Dobroteni, Dan și Manea și Fătul și Radul Mareș și Mușat și Tecoaptă și Iuga și Manea și Toader și popa Ion și Cernat și Gherghi și Dragul al lui Fătul din Brănești și mulți oameni buni, care nu sînt scriși aici, în această carte.

Și a venit înaintea domniei mele și Stoica Camba de a mărturisit singur că a dăruit pe Nedelco la cununie cu această parte de ocină mai sus-scrisă.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Nedelco, ca să-i fie ocină dedină și de ohabă lui și fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea : jupan Miho mare ban al Craiovei și jupan Hriza mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Ianachi mare vistier și Dumitrașco mare spătar și Mușat mare stolnic și Costandin mare comis și Vasili mare paharnic și jupan Alexandri mare postelnic. Și ispravnic, jupan Papa mare logofăt.

Și am scris eu, Dumitru gramatic, în cetatea de scaun București, luna ianuarie 12 zile și de la Adam pînă acum, în anul 7139 <1631 >.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, XXV/8.

Orig., hirtie (42 × 29), pecete timbrată.

195

1631 (7139) ianuarie 18.

Stan, fiul călugărului Mardarie, vinde popii Pătru vie în dealul Negoștilor.

† Scris-am eu Stan, ficiorul călugărului Mardarie, acesta al meu zapis la mîna popei <Pătru>, cum să știe că i-am vîndut 2 răzoare de vie în dealul Negoștilor. Și am vîndut eu Stan aceste 2 răzoare de vie și casa și 1 bute, de le-am vîndut popei Pătru, dreptu 3700 de aspri gata.

Și am vîndut eu Stanu această vie și casa, ce sîntu mai sus-scrise, eu de a mea bunăvoie și cu știrea tuturor megiașilor din prejurul locului. Și au fostu mărturie : din Negoști, popa Lupul i Pătru Caldașiu i Vladul i Picul i Pătru al Lupului i Ilie al Epure i Ion al Buicei i Stirian Grecul și din Bălești, Florea și din Albeani, popa Roman i Vladul Berivoescul.

Пис мѣста гинар нї, въ лѣт 7139.

† Eu Stan amu pus și pecetea mea.

După Gh. Ghibănescu, *Surete și izvoade*, VI, p. 17–18.

Copie după orig. rom. fost în Muzeul Gorjului.

EDIȚII. Iorga, *St. și doc.*, VI, 468.

1631 (7139) ianuarie 18, București.

Leon Tomșa voievod închină biserica lui Ghiorma banul din București mănăstirii arhiepiscopiei Pogoniane din Țara Greasească.

† Мнлостію божію, Іу Левн воєвода н господинъ вѣсон землє Зггровла-Хинское, синъ великаго н прѣдобраго поконимаго Іу Цефан воєвода. Дават господство ми сїи повелѣніє господства ми свѣтѣн, божественїи мнлостирѣ шт землє Гръкскл, зовемлго ИрХієпискѣп Погонїин, идеже ест храм свѣтаго апостола Петра н Павла н вѣсѣм ннокол, елнци жнєщнїх вѣ шентѣлн тоє, іакоже да ест свѣтолѣ мнлостирѣ внше речєна свѣта црѣква зовемомѣ Гўрмєк банѣл, еже ест храм рождєство Христово, шт зде шт варош господство ми шт Бѣкѣрєци, мѣтох н вѣ подрѣчїє свѣтѣн мнлостирн внше писана, сѣс вѣсѣх правлїнєє н сѣс вѣсѣх удѣждїи н сѣс вѣс Ходоком что ест енїн, мнлого н млоо.

Понїже ест сїю свѣта црѣква внше речєна бнла ест сѣтворєна н шнована шт темєлїа ен за поконнїном Гўрмєл банѣл шт прѣ дѣнн прочїлн старн господарн дрѣвнн. Н шт тогда вѣс стоал пѣста, бєз нн єдна глєданїє за ннхто.

И потом, кѣда ест бнла сѣда, вѣ дѣнїи господство ми, а господство ми сѣмотрїхом закѣпно сѣс вѣснми чѣстїтнми правнїєлїи господства ми н сѣс вѣс двєаном, терє ш сѣм дал господство ми н поклоннл мѣтох талю на сїю свѣта мнлостир внше речєна, сѣс волѣ Дєспєв, внѣка Гўрмєк банѣл, іакоже да нмат носнл пєчлл калѣгерїи за вѣсѣх дѣдїнє н скѣлнцїє свѣтѣн црѣквє, да не сє раснпал вѣ дрѣгл страню, іакоже да не сє шпєстѣвала свѣта црѣква, іакоже да ест господство ми н поконнн кнїторн вєчноє вѣспомнннїє.

Єщнєже н зжлєннїє поставнїх господство ми: по штшєствїє господства ми, кого нзбєрєт господѣ Богѣ енїн господарѣ землє Блшкює нлн шт срдѣчнлгш плодл господства ми нлн шт сѣродннєк нашн нлн, по грєсѣх нашн, нлн шт нноплѣмннєк, да ащє почтєт н поновнт н шкрѣпнт сїє кннєгѣ господства ми н помѣнѣ, кѣко ест внше пис, того господѣ Богѣ да га почтєт н да сѣхраннт вѣ господствѣ єго н а вѣ бѣдєщнїх вѣцїєх дѣшл єго. И ащєлнєже нпочтєт н не поновнт н не штерѣднт сїє кннєгѣ господства ми, анѣ поперєт н разорєт н нсхлєнт н швєнїє встѣвнт, того да ест трѣклєт н анїтнмл н афѣрсан шт тнї свѣтн штцн, еже сѣт вѣ Нїкїє, н да нмат чѣстїю сѣс Іювдл н сѣс Ирїл на єднн мєсто.

Єже шєо н свєдїтєлїє поставнїх господство ми: жѣпан Мнхю велнкїн бан Крлєвєскн н жѣпан Хрнзл вєл двєорннєк н жѣпан Папл велнкїн лшгшфєт н жѣпан Илнкн вєл внстїгар н жѣпанѣ Дѣлнтрлшкю вєл сплтар н жѣпанѣ Мшшлт вєл столннєк н жѣпан Костанднн вєл колнє н Бєсллїн вєл пєхарннєк н жѣпан Плєждлндрн велнкїн постєлннєк. Н нспрлвннєк, жѣпан Хрнзл велнкїн двєорннєк.

И нлпнєл аз, Дѣлнтрѣ грамлтнєк, вѣ настол грлду Бѣкѣрєци, мѣсєцл гєнлрїє шї дѣнн н шт Пдлмл до нннє, вѣ лѣт хѣрлѣ.

† Іу Левн кнєєкшдл, мнлостїю божїю, господннѣ.

Иу Левн воєвода <ш. р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Ștefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri din Țara Grecească, numită arhiepiscopia Pogonianeii, unde este hramul sfântului apostol Petru și Pavel și tuturor călugărilor cîți trăiesc în acest lăcaș, ca să fie sfintei mănăstiri mai sus-zisă sfînta biserică numită a lui Ghiorma banul, unde este hramul Nașterii lui Hristos, de aici din orașul domniei mele din București, metoh și în stăpînirea sfintei mănăstiri mai sus-scrisă, cu toate prăvăliile și cu toate odăjdiile și cu tot venitul ce va fi, mult sau puțin.

Pentru că această sfîntă biserică mai sus-zisă a fost făcută și zidită din temelii ei de răposatul Ghiorma banul, din zilele altor domni bătrîni de demult. Și de atunci a tot stat pustie fără nici o căutare de la nimeni.

Iar după aceea, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar domnia mea am socotit împreună cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și cu tot divanul, de am dat-o domnia mea și am închinat-o metoh acolo la această sfîntă mănăstire mai sus-zisă, cu voia Despei, nepoata lui Ghiorma banul, ca să poarte de grijă călugării de toate dedinele și sculele sfintei biserici, pentru a nu se risipi în altă parte, pentru a nu se pustii sfînta biserică, ca să fie domniei mele și răposatilor ctitori veșnică pomenire.

Încă și blestem am pus domnia mea : după trecerea domniei mele, pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau, după păcatele noastre, sau din alt neam, dacă va cinsti și va înnoi și va întări această carte și pomană a domniei mele, cum este scris mai sus, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească în domnia lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui. Iar dacă nu va cinsti și nu va înnoi și nu va întări această carte a domniei mele, ci va călca și va strica și va nimici și o va lăsa în uitare, acela să fie de trei ori blestemat și anatema și afurisit de 318 sfînți părinți ce sînt în Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie la un loc.

Iată dar și martori am pus domnia mea : jupan Miho mare ban al Craiovei și jupan Hriza mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Ianachi mare vistier și jupan Dumitrașco mare spătar și jupan Mușat mare stolnic și jupan Costandin mare comis și Vasilie mare paharnic și jupan Alexandri mare postelnic. Și ispravnic, Hriza mare vornic.

Și am scris eu, Dumitru gramatic, în cetatea de scaun București, luna ianuarie 18 zile și de la Adam pînă acum, în anul 7139 <1631>.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Leon voievod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Bradu-Hanu Greci-Codreni, I/1.

Orig., hirtie (42 × 37), pecete aplicată.

Cu o trad. din 1906.

EDIȚII. Trad. Andreescu, *Ctitorii*, 557—558.

1631 (7139) ianuarie 20, București.

Leon Tomșa voievod întărește lui Udrea postelnic și soției lui, Caplea, siliște și iaz de moară la Rădăcinești, în urma unei judecăți.

Milostieiu bojieiu, Io Leon voevod i gospodarŭ, sinŭ pocoinago Io Ștefan voevod. Davat gospodstvo mi sii povelénie gospodstva mi sluga gospodstva mi Udrei postelnic ot Rădăcinești și jupînesii lui, Caplii și feciorilor lor, cîți le va lăsa Dumnezeu, ca să vie¹ volnici cu această carte a domniei méle de să ție o siliște de în sat, deasupra morii lui, la Rădăcinești, pentru că această siliște fost-au de moșie a Marcului și a lui Costandin, feciorii Oprii din Rădăcinești, cumpărătoare de la Micul de sat.

Iar după acéia, cînd au fost acum, în zilele domniei méle, iar Barbul și Costandin, ce scriu mai sus, ei se-au voit de a lor bunăvoe cu Udrea postelnic de i-au dat Udrei această siliște a lor. Iar Udrea postelnic le-au slobozit o siliște a lor de în Gruiu, care le-au fost de moșie. Însă au dat Udrea postelnic pre doao părți de la moară, trei părți în Gruiu și pomi pentru pomi, cu zapis de la mîna lor și cu știrea unchilor lor, anume Berivoe i Dragomir i Neacșu i Oprea și cu știrea altor săteni anume: Pătru i Oprîș i Dumitru i Cîrstea i Ghizdaveș i Sîrb i Vela și tot satul Rădăcinești și boiarii de pre înprejur, Pîrvul logofăt Dolofan de în Stoenesti i Simion pitar de în Rătivoești i Datco peharnic ot Copăceni i ot Băjărani, Tudor logofătul i ot Ceparî, Ivașco postelnic i ot Berindești, Oprea logofăt i ot Cîrstienesti, Datco vătăf.

Și iar să fie volnic sluga domniei méle Udrea postelnic și cu jupîneasa lui, Caplea, de să aibă a ținerea l iazu de moară de la Rădăcinești, cît să va alége, pentru că au avut Udrea postelnic tocmeală cu popa Stanciul și cu frate său Pătru și cu Voico i Stan i Badea, sinŭ Cîrstiian, de în Rădăcinești, de i-au dat Udrei postelnic loc de ș-au dus apă morii. Iar ei, cînd le va trebui, să macine fără de rînd. Cu zapis de la mîna lor tocmeală cu mare afurisanie și cu gloabă să dea, care să va lepăda de tocmeală.

Iar cînd au fost acum, în zilele domniei méle, iar ei s-au lepădat de tocmeală și au rădăcicat pîră, de au venit toți de s-au pîrit de față și pîrfa ca să spargă moara Udrei postelnic. Iar Udrea au scos zapisul lor de tocmeală, cum serie mai sus. Într-acéia, domniia mea am căutat și am judecat, pre dreptate și pre lége și am văzut domniia mea zapisul de la mîna lor de tocmeală, cu mare legătură și cu multe mărturii scrise

¹ În loc de: fie.

în zăpis : Nedelco aprodu i ot Cîrstienestî, Drăghiciu i ot Dăngești, Stan Dolofan.

Deci, am dat domnia mea Udrei și jupînesii lui, Caplii, ca să ție acel iazu cu bună pace, că au rămas Rădăcineștii de lége. Și de vor mai scorni pîră vreodinioară, să fie de gloabă, cum scrie zăpisul lor. Și mai mult val să n-aibă, că așa iaste învățătura domniei méle cu judecată. Ina<c>o da nés<t>, po reci gospodstva mi.

I ispravnic, sam reci gospodstva mi.

Pis Dumitru u București, méseța ghenarie 20, vă leat 7139 <1631>.

Io Leon voevod, milostiiu <bojiu> gospodar.

Bibl. Acad., ms. 5728, f. 63 v— 64.

Copie de la începutul sec. al XIX-lea.

198

1631 (7139) ianuarie 23.

Tudor sluger adeverește că satul Băcălești a fost vîndut de fiica sa Zamfira lui Dumitru și Vasile, cu știrea sa.

† Eu Tudor sulgeriul scris-am acesta al meu zăpis, ca să fie la mîna jupînului Dumitru și a jupînului Vasilie de la Nicopoe, cum să se știe c-au cumpărat satul Băcăleștii, că acel sat fostu-l-am dat eu fii-meă Samfirei zéstre. Dici l-au vîndut acestor boiari cu știrea mea.

Și voi, rumânilor, să ascultați dă acești boiari, că sînteți de acum nainté rumâni lor și feciorilor ai lor. Iar cărțile voastre, dă cînd v-ați vîndut mie, toate sîntu la mine, deci să ședeți pre bună pace, că le sînteți rumâni.

Aceasta am scris. Pis ghenarie 23 dni, leat 7139 <1631>.

Tudor suljer <m.p.>

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., CXLII/1.

Orig., hîrtie (30 × 22), o pecete aplicată.

1631 (7139) ianuarie 23, București.

Leon Tomșa voievod stabilește birul satului Parapani al m-rii Sfînta Troiță <Radu Vodă> din București.

† Милостію божію, Іу Левн воєвода и господинь, синъ покиннаго Іу Ціфан коєкод. Дават господство ми сіе покелєніє господства ми satului Parapanii ot sudstvo Vlașca, care este al sfintei mănăstiri hram Svéta Troiță, de aicea de în oraș den București, ca să se știe să aibă a daré de <a>cum nainte bir numai un galben; nici să se mai adaoge, nici să se mai scază, ce tot să dea pre această cislă ce scrie mai sus, măcar de să va mai ființa birul, măcară de se va mai scădea, iar ei tot să dea pre această tocmeală, pentru că i-am lăsat domnia mea și i-am ertat. Să dați pre tocmeală cum iaste mai sus-scris, pentru sfînta mănăstire, ca să-î fie mănăstirei de ajutor și întărire, și pentru că iaste un satu den margine, în calea turcilor, de au multe păsure și greutăți.

Deci văzîndu domnia mea nevoia lor, și mai virtos pentru sfînta mănăstire Svéta Troiță, i-am lăsat domnia mea să dea bir 1 galben, altă asupreală să n-aibă.

Derept acéia și voi, birarilor, carii veți umbla într-acel județ Vlaș<ca>, încă să căutați mai multu să n-aibă asupreală satul Parapanii, ce scrie mai sus, fără numai cît să dea pre acea tocmeală, că sengur domnia mea m-am milostivit de i-am lăsat ca să poată fi de ajutor și de poslușaniia sfintei mănăstiri și domnii mele pomeană. Iar cine se va ispiti a-i învălui într-alt chip, mai mult de cum scrie mai sus, acela om mare certare va avea de cătră domnia mea.

Așijderea am pus domnia mea și blestem, pre care va dărui domnul Dumnezeu a fi domn și biruitor Țării Rumânești în urma noastră, încă-l rugăm să aibă a întări mila și pomeana și ceastă carte a domnii méle pre tocmeală cum scrie mai sus, pre acela domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l întărească întru domnia lui și de altă lume să-i fie sufletul în răpaos. Iar care nu va cinsti, nici va înnoi, ce va călca și va sparge mila și pomeana domnii méle, să fie proklet și anatema și să aibă parte cu Iuda și cu Ariia la un loc.

Инако да нѣст, по реч господства ми.

И исправник, сам реч господства ми.

Пис Дѣмитръ¹ оу Бѣкѣрицин, мѣсеца генаріе кѣ дѣни, въ лѣт хрлѣ.

† Іу Левн коєкод, милостію божію господинь.

Bibl. Acad., DCXXIV/89.

Orig., hirtie (29,5 × 20,5), pecete aplicată.

¹ Dumitru.

1631 (7139) ianuarie 27.

Stanciu din Izbiceni mărturisește despre înțelegerea dintre el și m-rile Bistrița și Cozia pentru un schimb de țigănci.

† Scris-am eu Stanciul de Iz[ă]bicenie acesta alū meu zăpis la mīna părintelui Vasilii, egumenul ot Bistriță, că me-u fost datori părintele Vasilie 1 țigancă, anume An[ă]ca, fata Muei țiganul, nora lu Șărban; iar Coziia au fost datore Bistriție 1 țigancă, iar eu Stanciul amū fost dator Cozie 1 țigancă, fata Stanciului țigan, țiganca lu Idocse. Dici se-u tocmit egumenul Vasilie de la Bistriță cu egumenul Dionisie de Coziia, de me-u făcut zăpis egumenul Dionisii de la Cozie pre fata Stanciului țiganul, țiganca lu Idocse, să fie a me de moșii.

Și am făcut eu zăpis egumenului Vasilii de la Bistrița pre nora lu Șărban țiganul, însă fără 2 feté, ci a fost făcut mai nainte, să n-aibă Bistrița lucru cu iale.

Мѣстца генаріе кѣ дне, кѣ летъ хѣрлѣ.

† Și mărturie părin[ă]tele episcopul de la Rîmnic, chir Theofel și Ionū cliseriul ot Cozie și An[î]ghel ot Costești și Cirstea postelnic ot Crețești și Duiul i Lepădat ot Iz[ă]biceni.

Arh. St. Buc., M-rea Bistrița, LXV/80.
Orig., hirtie (31 × 21,5), o pecete aplicată.
Copie ibidem, ms., 194, f. 387 v — 388.

1631 (7139) ianuarie 31.

Maria vorniceasa zălogește la Gheorghe logofătul satul Curăteștii de Sus, jud. Vlașca, pentru 20 de ughi.

† Adecă eu jupîneasa Mariia vorniceasa scris-am acesta al meu zăpis, ca să fie de mare credință la mīna jupanului Gheorghie logofăt, cum să se știe cum me-am pus zălog satul meu Curăteștii de Sus, rumânii mei, den județul Vlășcii, cîți să vor alége și cu tot venitul den cîmpu și den pădure și den apă și de peste tot hotariul, den hotar pînă în hotar,

dereptu ughi 20. Și să aibă a lua dumnealui venitul și să-i lucréze dumnealui ce-i va fi voia. Iar eu să n-aibū nici o treabă cu dinșii, pînă cîndu-i voiu da banii dumnealui. Iar deaca voiu da banii dumnealui, iar eu iar să-mi iau satul.

Și pentru mai mare credință, pusu-me-am și pecétea.

Și se-au prilejit la tocmeala noastră : jupanul Para logofăt i jupanul Stanciul Pustiil neguțătoriuл și Dumitru logofăt și Necula peharnic.

Иис мѣсеца генаріе лѧ днѧ, лѣт хзрлѧ.

Eu Marie <m.p. >

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., XXXII/3.

Orig., hirtie (30 × 21), o pecete aplicată.

Copie ibidem, ms. 128, f. 549 v.

202

1631 (7139) februarie 5, București.

Leon Tomșa voievod întărește lui Crăciun și lui Stoican ocini și vii la Zorești, Căpăținești și Joseni.

† Милостією божією, Іу Левн воєвода и господинь вѣсом землє УггровлаХітское, синь великаго и прѣдозраго, покинномѧ Іу Цефан воєвода. Дават господство ми сїе повелѣніе господство ми Кръчюнов вт Къпцьнеци и сєс синоки си, елнцеже Богъ даровах, такоже да мѧ ест єдин погон за винограду и половинно ѧ дѣл Зорецилор, вт глав дори ѧ плотоке и сєс єдин сеженѧ за вчинѧ ѧ полю, вт глав до глав, вт Сѣпатѧ дори оу Лакѧ сєс Зълужинлє, понеже ест покѧпна Кръчюн вт над Бонка и вт над зет си, Іню вт Сѣскни, за хѣѣ аспри готови. И бнл ест свєдѣтелн тогда и алдѣмѣшари, на нмє : вт Сѣскни, поп Мирчѣ и Ѡана и Драгоє скашнѧ и Никоарѣ, брат Інює и Добрешанѧ и Барєѧ и вт Поенари, Бѣрлан скашнѧ и вт Зореци, Пъртѣ и Радѧ и Братѧ монах и Бадѣ.

И пак покѧпна Кръчюн вт Зореци четирн погоанє и половинно лозїє и цѣлен дори на крѣш и два сеженн за вчинѧ, вт Сѣпатѧ дори ѧ Лакѧ сєс Зълужинлє, вт над Мѣша, дѣцира Бациорогѧлѧ вт Зореци, за хѣ аспри готови. И бнл сѣт алдѣмѣшари : вт Зореци, Баснаїє монах и Татѧ сєс брат єго, сини Дандоев и вт Бернеци, поп Гѣца и Драгомир постєлник и вт Прѣскоєкѧни, Владул армаш и Ѡпрыш, синь Ингелов и вт Стѣнѧлєци, Мошѧ и вт Поенари, Бѣрлан.

И пак да ест Кръчюнов и Стоиканов вчинѧ ѧ Къпцьнеци, алн дєл Станкѣє, дѣщєра Станов Татѧлов половинно, колико ест бнл встєл непродана Кръчюнов вт Къпцьнеци, вт полю и вт вод и вт по вѣс Хотаром, понеже ест дєл Станка,

внѣ сама на сьмрѣтъ ен сѣе дело за вчинѣ Кръчюнов и Стопканов, почто радѣ в ест послѣжна и въспоминал и келтовал на сьмрѣтъѣ радѣ вино, аспри т̄ и три вѣщи, радѣ аспри ѣ и восок шка ѣ, за с̄ аспри и брашна, за с̄ аспри и на лѣто, една крака и ѣ шка восок, вино ѣ вѣдре и шест лирце за брашно и реб, ѣ аспри. И вна ест сьвѣдѣтеле по сьмрѣтъ ен, по имѣ : вт Къпъцьнеци, Нѣгѣл и Стан и поп Ръзмирецъ вт Мѣтеци и вт Мѣрчичини, Ївнашко и вт Гръбовн, Манѣ.

И пак да ест Кръчюнов вчинѣ с̄ Къпъцьнеци вт дел Ынюк Котескъл шестаго дело, вт полю и вт вод и вт по въс Хотарол, понеже ест променна Кръчюн със Ынюк черноризецк, тере ест дал Кръчюн Ынюк два погоане за лозѣ оу Бнчечи и аспри готовн ѿ, а Ыню, вн ест дал Кръчюнов и Стопканов вчинѣ оу Къпъцьнеци вт дел глаголили Костѣскъ шестаго дело, вт полю и вт вод, вт по въс Хотарол, да ест вчинѣ радѣ вчинѣ и със сьвѣдетеле, на имѣ : вт Къпъцьнеци, Нѣгѣл Башак и Бонко и Мошкан и Стан Нѣгоев дъръван и вт Стѣлѣнеци¹, Манѣ Шога.

И пак покѣпна Кръчюн вт Къзан дел его за воденице въсаѣ, вт велаго дело елика се хтит изврат, за х̄ аспри готовн и със алдѣмъшари, которѣи ест више писани.

И пак покѣ²пна Кръчюн вчинѣ с̄ Жосѣни, вт на Радѣл, синъ монаѣ, вт шжа его вт Рѣлтѣрь, дел ерго² вт там въсаѣ, за с̄ аспри готовн и ѣ пчели матче, със сьвѣдетѣлѣи : вт Жосѣни, Мѣпѣ и Кърстѣган и Паскъл и вт Мѣрчичини, Барѣл.

И продадох сѣе више реченѣ именовите людѣе ниѣне вчине, вни за ниѣно добри-волю, без инедин селост със ѣзнанѣ въсам легѣшом вт гор из дол, вт вкрѣсть местом и вт пред господства ли.

Сего радѣ, дадох съам господство лии Кръчюнов и Стопканов вчине и лозѣе да сѣт на за дѣдѣнѣ и въ вѣлѣе синоком и вноком и прѣвѣнчетом и не вт когождо непоколѣбнѣмо, поризамо господства ли.

Сеже оубо и сьвѣдѣтелѣю поставѣлем господства лии : жѣпан Миѣо вел бан Кралевскѣи и жоупан Хриза вел дворник и жѣпан Папа вел лугѣфет и жѣпан Ынаки вел вистѣлар и жѣпан Дѣмитрашко вел спатар и жѣпан Мѣшат вел столник и жѣпан Костандин вел колмс и жѣпан Еасилѣе вел пѣхарник и жѣпан Ывкѣ вел постѣланик. И исправник, жѣпан Папа вел лугѣфет.

И написаѣ азъ, Соаре граматник, въ настоа граду Бѣжѣрци, мѣсеца феврѣарѣе ѣ дѣни и вт Ыдѣма даже до нинѣ къ сего писанѣе теченѣе лѣтом, въ лѣт х̄рлѣ.

† Ыв Левн кверѣда, линостѣю божѣю господинѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Ștefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Crăciun din Căpăținești și cu fiii săi, cîți i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie un pogon și jumătate de vie în dealul Zoreștilor din cap pînă în garduri și cu un stînjen

¹ Așa în text. Probabil : Stănulești.

² Loc rupt.

de ocină în câmp, din cap pînă în cap, din Săpatul pînă la Lacul cu Zălojiile, pentru că a cumpărat Crăciun de la Voica și de la ginerele ei, Ianiu din Săseni, pentru 3500 aspri gata. Și au fost atunci martori și aldămășari, anume : din Săseni, popa Mircea și Oana și Dragoș scaunul și Nicoară, fratele lui Ianiu și Dobreșanu și Barbul și din Poenari, Burlan scaunul și din Zorești, Pirtea și Radul și Bratul monah și Badea.

Și iar a cumpărat Crăciun din Zorești patru pogoane și jumătate de vie și țelină pînă la păr și doi stînjeni de ocină, de la Săpatul pînă la Lacul cu Zălojiile, de la Mușa, fiica Baștorogului din Zorești, pentru 6000 aspri gata. Și au fost aldămășari : din Zorești, Vasile monah și Tatul cu fratele lui, fiii lui Dandoe și din Vernești, popa Guța și Dragomir postelnic și din Pirscoveni, Vladul armaș și Opriș, fiul lui Anghel și din Stănulești, Moșu și din Poenari, Burlan.

Și iar să-i fie lui Crăciun și lui Stoican ocină în Căpăținești, însă din partea Stancăi, fiica lui Stan al lui Tatul, jumătate, cît a rămas nevîndută lui Crăciun din Căpăținești, din câmp și din apă și de peste tot hotarul, pentru că a dat Stanca singură, la moartea ei, această parte de ocină lui Crăciun și lui Stoican, deoarece au slujit-o și au pomenit-o și au cheltuit la moarte, pentru vin, 300 aspri și trei oi, pentru 400 aspri și ceară 2 oca, pentru 200 aspri și făină, pentru 200 aspri și la un an, o vacă și 2 oca de ceară, vin 10 vedre și șase mierțe de făină și pește, 60 aspri. Și au fost martori, după moartea ei, anume : din Căpăținești, Neagul și Stan și popa Răzmireță din Mătești și din Mărăcineni, Ionașco și din Gîrbovi, Manea.

Și iar să-i fie lui Crăciun ocină la Căpăținești, din partea lui Ianiu Cotescul a șasea parte, din câmp și din apă și de peste tot hotarul, pentru că a schimbat Crăciun cu Ianiu călugărul, de a dat Crăciun lui Ianiu două pogoane de vie la Băncești și 800 aspri gata, iar Ianiu, el a dat lui Crăciun și lui Stoican ocină în Căpăținești, din partea numită Costească, a șasea parte, din câmp și din apă, de peste tot hotarul, să fie ocină pentru ocină, și cu martori, anume : din Căpăținești, Neagul Baștac și Voico și Moșcan și Stan al lui Neagoș dărăban și din Stăluiești¹, Manea Șoga.

Și iar a cumpărat Crăciun de la Căzan partea lui de moară toată, dintr-a opta parte cît se va alege, pentru 1000 aspri gata și cu aldămășari, care sînt mai sus-scriși.

Și iar a cumpărat Crăciun ocină în Joseni de la Radul, fiul monahului, din funia lui de la Rumptură, toată partea lui de acolo, pentru 200 aspri gata și 6 stupi măței, cu martori : din Joseni, Lupea și Cîrstian și Pascul și din Mărăcineni, Barbul.

Și au vîndut acești mai sus-ziși numiți oameni ocinele lor, ei de a lor bunăvoie, fără nici o silă, cu știrea tuturor megiașilor din sus, din jos, din jurul locului și dinaintea domniei mele.

---

¹ Așa în text. Probabil pentru : Stănulești.

De aceea, am dat domnia mea lui Crăciun și lui Stoican ocini și vii, să le fie lor de moștenire și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea : jupan Miho mare ban al Craiovei și jupan Hriza mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Ianachi mare vistier și jupan Dumitrașco mare spătar și jupan Mușat mare stolnic și jupan Costandin mare comis și jupan Vasilie mare paharnic și jupan Iovcea mare postelnic. Și ispravnic, jupan Papa mare logofăt.

Și am scris eu, Soare gramatic, în cetatea de scaun în București, luna februarie 5 zile și de la Adam pînă acum la această scriere cursul anilor, în anul 7139 <1631>.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., L/17

Orig., perg. (31 × 48), pecete timbrată.

203

1631 (7139) februarie 6, București.

Tănăsie paharnic cu fiii săi Pătru și Ștefan vînd lui Andoca vîtaful opt pogoane de vie la Valea Largă, în dealul Trestienilor.

† Scris-am eu Tanasie peharnic, feciorul Mogăi ot Bărbătești și cu feciorii mii, anume Pătru și Ștefan, acest al nostru zapis, ca să fii dă mare credință la mîna jupînului Andocăi vîtaf, cum să știe că i-am vîndut noi optu pogoane de vii cu ocină și cu levadi și nedajnece, fără vinărici boerescu, pre Valea Largă, în dealul Trestiiianilor. Și o am dat derept 7200 de bani gata, ca să fii lui moșii și feciorilor lui.

Și o am vîndut de a noastră bunăvoi și cu știrea a tuturor rudeniilor noastre și cu știrea vecinilor și den sus și din jos.

Și cînd se-au făcut această tocméală au fost mulți boiari mărturii, anume : jupan Neagul vel aga i jupan Grama vel pitar și jupan Nedélco vel armaș i Socol paharnic i Ivan postelnic ot Văcărești.

Исписах аз Еъднслак¹ с Бѣксреци, мѣсеца фекрбарѣ сѣ дъни, лѣт хърлѣ.

Исписах аз Пѣтрѣ, синѣ Танасѣ пехарник².

¹ Vădîslav.

² Pătru, fiul lui Tanasie paharnic.

Eu Tanasii pântru credința me-mă pus și mîna mea.

Gramă pitarul <m.p.>

Eu Stoian călăraș.

Eu Stan Cucubeață.

Eu Stan Păcurariul.

Și eu Vlad Coromîtcă moșnénă ; și au zis să fie viiar.

Arh. St. Buc., Mítrop. Țării Rom., LXXII/3.

Orig., hîrtie (30 × 21), trei peceti aplicate.

204

1631 (7139) februarie 10.

Înțelegerea dintre Ionașco postelnic și niște megiași asupra modului de stăpînire, pe părți, în Rîfov.

Scris-am noi Ionașco postelnic i Tatul i Staico i Radul i Stroe acest al nostru zăpis, ca să știe cum ne-m tocmit noi toți de a noastră bunăvoe să aibă a ținea Ionașco postelnic jumătate de ocină de la Rîfov de peste tot hotarul, iar altă jumătate să avem a ține noi toți, i Tatul i Staico i Radul i Stroe, iar peste tot hotarul, iar cît să va alegé din cîmpu și din apă și din pădure și din șăzutului satului. Peînntru că această ocină a fost a lor de moșie ; deci au fost cumpărat Miroslav logofăt de la noi mai denaente vremea.

Deci, cînd au fost apoi, iar ei ș-au fost răscumpărat, Tatul i Staico cu frații lor de la Ionașco postelnic. Iar cînd au fost apoi, au fost vîndut Ionașco postelnic o parte de ocină de la Românește a lui Vintilă logofăt, văr premar Tatului și lui Staico. Deci, piînntru căci au vîndut Ionașco postelnic parte lui Vintelă de la Românește, iar el s-au tocmit de le-u dat de la Rîfov o parte din cele patru părție și au rămas Ionașco postelnic cu trei părți.

Și ne-am tocmit noi de a noastră bunăvoe, ca să fie frăție între noi de acum înnainte, să nu fie volnic Ionașco postelnic a vende sau a băga alți oameni streini fără voe noastră, nici noi fără voe lui, numai nemul nostru. Iar cine va face alte tocmeli, să fie afurisit și anathima de 318 otiți.

Și mărturii : Sibiu i Boica i Mirci i Bade Mălae i Răzmiriță.

Пис Іωναшко логофет от Корлѣтницѣ¹, мѣсеца февруарѣ ѿ дѣни, въ лѣтѣ х^рслѣ.

Eu Ionașco postelnic.

† Eu Tatul.

† Eu Radul.

† Stroe postilnicul.

† Staico.

† Popa Stoica ot Vaidiei, martor <m.p. >

Biblioteca Centrală de Stat, D. 12. P. V/8.

Orig., hirtie (31,5 × 21,5) o pecete aplicată.

Copie ibidem, D. 279, P. XVIII/19; altă copie la

Arh. St. Buc., ms. 1175, f. 5 v.

205

1631 (7139) februarie 11.

Ion cumpără de la Drăgoi și Răcnea un pogon și jumătate de vie.

† Să să știe cum au cumpărat Ion de la Dragoe și de la Răcnea u <n> l pogon de vie și jumătate cu stinjen de ocină, de în apa Buzăului pînă în Lacul cu Zălojie și cu loc de casă în capul vie, dreptu 1900 as-pri gata.

Și au fost aldămășari : Barbul Tatuliui i Radul Croitorul i Dan i Dumitru, Trifa, Albul, Neagoie, Radul, Niță, Necula, Ion voștinarul de Cislău, Stroe de Ploești, Costachi de Gherghiță, Ștefan, Stoica al Bunii, Ianiu, Nicoară, Budu, Frénți, Coman al lu Cirstiian, Stoica al Barbuliui, Stan Țapul, Stroe croitorul.

Пис аз Михаю². Пис мѣсеца февруар ѿ дѣни, въ лѣтѣ х^рслѣ.

Arh. St. Buc., M-rea Bradu — Hanu Greci-Codreni, XVIII/1.

Orig., hirtie (20,5 × 16,5), două peceti aplicate.

¹ Ionașco logofăt ot Corlătiști.

² Mihaiu.

1631 (7139) februarie 11, Bueurești.

Leon Tomșa voievod întărește lui Andronie vataf ocină în Udeni, jud. Dimbovița.

† Милостѣю божѣю, Іу Левин воєвода и господинъ вѣсомъ землѣ Уггровла-Хѣнское, синъ великаго и прѣдобраго, покойнаго Іу Шефан воєвода. Даватъ господство ми сѣю повелѣнїе господство ми савго господство ми Андронїек вѣтаѣхъ и със синови его, елицеже Богъ дароваѣхъ, іакоже да мѣ естъ учинѣ оу ѣдѣны, въ сѣдство Джм<ковнцен>, половинно за село, вѣбаче дело жѣпанницев Нѣкшени вѣсаѣхъ и дело дѣщерамъ си жѣпанницев ѣнкѣвѣ, что естъ бѣла нѣла за прѣкїю, дала вѣт матерамъ си, жѣпанница Нѣкша вѣс ѣ село ѣ ѣдѣны, али вѣт шѣла дорн ѣ вода Дѣмбевнцен, вѣт посѣдн и вѣт през вѣсомъ Хотарол, вѣре елика се хѣтитъ нѣбератъ, <п>оже ю естъ покѣпнѣ савгъ господство ми Андронїе вѣтаѣхъ сѣта више речена учинѣ вѣт над жѣпанница Нѣкша, житѣлиница ѣнжѣк шнѣфарюл и вѣт над сини еи, Нѣгѣла и Кириѣк вѣт Копѣчѣни, за хѣтѣ аспри готовн. Іли да се знаетъ: радї дел жѣпанницев ѣнкѣвѣ, что естъ нѣла за прѣкїю ѣ ѣдѣни, ѣтѣклиа сѣ сѣт тере нѣ естъ дал матерамъ са, жѣпанница Нѣкша, дѣщерамъ си, жѣпанницев ѣнкѣвѣ, учинѣ въ дрѣго место ѣ . . . .¹, дѣдїнѣ радї дѣдїно, іакоже да естъ половинно за село заплаѣнѣ въ рѣка Андронїев вѣтаѣхъ.

И продадоше вѣни сѣта више речена учинѣ, половинѣ за село, за нѣхномъ добро волю, безъ нѣедно силостъ, със знанїе вѣсемъ порѣденїемъ нѣ и а вѣсѣл мѣгїашомъ вѣт гор нѣ дол и вѣт вѣкрѣстъ мѣстолъ и вѣт прѣдъ господства ми. И вѣдѣхомъ господство ми и записъ вѣт рѣка жѣпанницев Нѣкшени и а синовиамъ еи за продаѣнїе и със великое клѣтѣѣ на рѣка Андронїев вѣтаѣхъ и със мнози волѣри и добри людїе свидѣтелїи написани ѣ записъ, на нѣмѣ которїи сѣт бѣли тогда на ѣстроенїа нѣ: жѣпан Нѣгѣла великїи ага и вѣт Ботѣни, Крѣстїянъ дворникъ и вѣт Корнѣцѣни, Сокол пѣларникъ, вратъ жѣпанницев Нѣкшени и вѣт Тѣткон, Бадѣ шнѣфар и вѣт Вѣкѣрѣщї, Іванъ постѣлиникъ и вѣт Титъ, Стонка, синъ Дѣмитровъ лѣгѣфѣт и вѣт Іршинъ, Радѣла и Вѣднѣславъ лѣгѣфѣт.

Сѣго радї дадоѣхъ сѣлмъ господство ми [дадоѣхъ сѣлмъ господство ми] савго господства ми Андронїев вѣтаѣхъ, іакоже да мѣ естъ сѣю половинно за село вѣт ѣдѣни више рѣхъ учинѣ, дѣдїно и въ шѣбѣ синовомъ и вѣнкомъ и прѣвѣнѣчетомъ и нѣ вѣт когождо непоколѣбнѣло, порнѣзлѣ господство ми.

Сѣже ѣбо и свидѣтелїе поставѣѣемъ господство ми: жѣпан Мнѣхо вѣл вѣн Кралевскїи и жѣпан Хриза вѣл дворникъ и жѣпан Папа вѣл лѣгѣфѣт и жѣпан <Ін>²акн вѣл вѣнѣтїар и жѣпан Дѣмитрашко вѣл спатар и жѣпан Мѣшатъ вѣл столникъ и жѣпан Костандинъ вѣл комнѣс и жѣпан Вѣснѣлѣ вѣл пѣларникъ и жѣпан Ювѣче великїи постѣлиникъ. И исправникъ, жѣпан Папа вѣл лѣгѣфѣт.

¹ Loc alb.

² Loc rupt.

И написах аз, Деспѣдат ѿгрѡфит, въ граду Бѣкѡрѣцѣ, мѣсеца фекрѡаріе дѣ
дѣни и ѡт Ядѡма въ лѣтѣ хрѣсто.

† Іу Девн ввекѡда, мнѡстѣю божѣю господнѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Ștefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, lui Andronie vătaș și cu fiii lui, cîți Dumnezeu i-a dăruit, ca să-i fie ocină la Udeni, în județul Dîmbovița, jumătate de sat, însă partea jupaniței Neacșa toată și partea fiicei sale Anca, pe care a avut-o dată de zestre de la mama sa, jupanița Neacșa, tot în sat în Udeni, însă din pădure pînă în apa Dîmboviței, de pretutindeni și de peste tot hotarul, oricît se va alege, pentru că a cumpărat-o sluga domniei mele Andronie vătaș această ocină mai sus-zisă de la jupanița Neacșa, soția lui Ianache șifariul și de la fiii ei, Neagul și Chiriac din Copăceni, pentru 13200 aspri gata. Însă să se știe : pentru partea jupaniței Anca, ce a avut-o de zestre la Udeni, s-au tocmit de a dat mama sa, jupanița Neacșa, fiicei sale, jupanița Anca, ocină în alt loc, la . . . ¹, dedină pentru dedină, ca să fie jumătate de sat deplin în mîna lui Andronie vătaș.

Și au vîndut ei această ocină mai sus-zisă, jumătate de sat, de a lor bunăvoie, fără nici o silă, cu știrea tuturor rudelor lor și a tuturor megiașilor din sus și din jos și din jurul locului și dinaintea domniei mele. Și am văzut domnia mea și zapisul de vînzare de la mîna jupaniței Neacșa și a fiilor ei și cu mare blestem, la mîna lui Andronie vătaș și cu mulți boieri și oameni buni martori, scriși în zapis, anume, care au fost atunci la întocmirea lor : jupan Neagul mare agă și din Boteni, Cîrstian vornic și din Cornățeni, Socol paharnic, fratele jupaniței Neacșa și din Tetcui, Bada șifariul și din Văcărești, Ivan postelnic și din Titu, Stoica, fiul lui Dumitru logofăt și din Arși, Radul și Văd islav logofăt.

De aceea, am dat domnia mea slugii domniei mele Andronie vătaș, ca să-i fie această jumătate de sat din Udeni mai sus-zisă ocină, dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea : jupan Miho mare ban al Craiovei și jupan Hriza mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan <Іan >²ache vistier și jupan Dumitrașco mare spătar și jupan Mușat mare stolnic și jupan Costandin mare comis și jupan Vasilie mare paharnic și jupan Іuovce mare postelnic. Și ispravnic, jupan Papa mare logofăt.

¹ Loc alb.

² Loc rupt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea București, luna februarie 11 zile și de la Adam, în anul 7139 <1631>.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XLII/7-8.

Orig., hirtie (42,5 × 27), pecete timbrată.

Cu două traduceri, una de la începutul sec. al XIX-lea și alta din 1900.

207

1631 (7139) februarie 12.

Stroe din Cheia înzestrează pe fiica sa Oprea cu mai multe locuri.

Adică eu Stroie ot Cheia făcut-am zapisul meu la mina fii-meia Oprii, precum să știe că i-am dat moștia mea din Cheia zestre, peste tot hotarul ce să va afla ohabnică. Și i-am scris și locurile pe anume : în fundul Varariului un loc mare pînă în sleme, alt locu iar mare la via Urzicarilor și pînă în coasta Veramor și pînă în Mejdina Stoicăi, dupe dos, alt locu în Virtopu, alt locu de să întilnește cu al Zavricii în gruiu cu rîpile, un locu în calea Cheii, un locu mare i o siliște la satul cu pomii, peste rîu, la casa lui Albotu să împarță în dooă. La heleșteu altă siliște să împarță cu Mănișorii în dooă și în Urzici mi să vine a treia din siliște în izlaz i mi să vine partea a patra și din pădure partea a patra. Pe funia mea, la Cîrtoage un locu, la vîrfu Pritocului, altu locu mai jos, pe șuvița unui locu și mai jos alt locu, i un clin pe slemne, un locu la Tisa, la curmătura plaiului, alt locu prin mijlocul Tisii între calea Comancii, alt locu în Cîrtogu, alt locu să împarță în dooă în fața Teiușului, alt locu în Sile, alt locu mejdina dintr-al Mănișorilor în susu, altu locu în Cîrtogu în runcul Greșului, alt locu la Piatra Tăiată, alt locu să împarță în dooă cu Mănișorii la Potrinichi, din Poiana Porților în jos, un loc în calea Cheii, un locu, pe o vacă cu lapte de-a unchêșului Savul. Pe funie ni să vine tot pe a patra și din vaduri de moară ni să vine a patra și din munte și din plaiu ni să vine tot a patra parte.

Eu Stroe am dat acestu zapis gineri-mieu Tomii și fii-meia Oprii, cînd am măritat-o dupre Toma din Bărbătești.

Și le-am dat această moșie zestre, să le fie lor și fiilor și feciorilor lor în veci.

7139 <1631> februarie 12.

Mărturii megiiși buni

Grigorie ot Bărbătești

Ivan o<t> tam.

Iar Ivan ot Pietrari.
Antonie ot Măldărești.
Vladu lui Dobre din Cheia.
Și alți megiași care s-au lovit.

Bibl. Acad., MCCCCXXX/2 (Condica Ep. Rîmnîcului, ale schiturilor Iezeru și Bradu).
Copie.

1631 (7139) februarie 12.

Leon Tomșa voievod poruncește vameșilor de la Cornățel să nu mai supere satul Chiseletu al m-rii Sfînta Troiță <Radu Vodă>.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Leon voevod și domnu, feciorul răposatului Io Ștefan voevod. Scris-am domniia mea voao vameșilor de la Cornățel : către aceasta vă dau în știre domniia mea, pentru că aicea innaintea domnii mele au spus părintele egumenul Athanasie de la sfînta mănăstire Sfînta Troiță, zicîndu că ați mersu la satul mănăstirii la Cheseleț de faceți scaunu acolo în sat și ați pus grosul în mijlocul satului, de prădați rumânii și le cereți să vă dea pocloane și ați gonit călugării, carii sîntu ispravneci acolo, și opriți pîr_părul și ce este vama sfîntei mănăstiri, cum n-au fost obiceiu niciodată și cum n-au făcut alți vameși acest lucru nici odinioară, iar voi faceți alte legi și alte obicei, care n-au fost și de cărțile domnii mele nu ascultați, nici în seamă nu le prindeți, ce umblați den capetele voastre învăluindu și opriți ce este partea sfîntei mănăstiri de vamă și de alte venituri ce au avut mai denainte, în zilele altor domni, de care lucru nu știu domniia mea acest lucru ce poate fi, de nu ascultați de cărțile domnii mele.

Drept aceia, de vreme ce veți vedea această carte a domnii mele, iar voi să căutați mai mult să nu mai înțeleg domniia mea că faceți scaune în satul mănăstirii sau faceți judecăți sau să mai opriți ce este vama și pîr_părul sfîntei mănăstiri sau să mai faceți alte obicei, care n-au mai fost, că apoi bine să știți că foarte veți avea o certare mare, care n-ați mai petrecut, ci să vă faceți scaun la Cornățel, unde au fost din veac. Iar cu balta și cu rumânii mănăstirii și cu pîr_părul să n-aveți nici o treabă, cum au fost legea, că domniia mea v-am vîndut să țineți cum au ținut și alți vameși, iar cu bucatele mănăstirei și cu rumânii și cu pîr_părul n-aveți nici o treabă, ci foarte să vă vegheți, că de vor mai veni călugării să să mai jăluiască cum nu ascultați nici de această carte a domnii mele, apoi avea-voiu domniia mea a grăi cu voi.

Și această carte să fie preste toate cărțile, iar de o va pareă strîmbu să veniți toți de față. Într-alt chip să nu fie, după zisa domnii mele.

Și însumi am zis domnia mea.

Scris februar 12 zile, vă leat 7139 <1631>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Radu Vodă, nr. 256, f. 387.

Copie.

209

1631 (7139) martie 2.

Leon Tomșa voievod întărește Despinei, soția lui Vlad Rudeanu fost mare logofăt, satul Lichirești, jud. Ialomița.

Jupînesii Despînii, ce au fost a Vladului logofătul Rudeanu, ca să fie volnică cu această carte a domniei mele de să ție tot satul Lichirești, ot sudstvo Ialomița, cu toți rumânii și cu tot venitul ce se va alege, pentru că jumătate de sat din Lichirești fost-au al Jupînesii Despînii logofeteasa de zestre, dat de părinții ei, iar altă jumătate de sat au fost pre mîna fraților ei Paraschiva vornicul și Constantin comisu i Dragul armașul și a cumnatu-său Murai¹.

De <ci>, cînd au fost în zilele lui Alexandru voievod Ilieș, iar Vladu logofātu, el a cumpărat și acea jumătate de sat din Lichirești, împreună cu Jupîneasa Despina logofeteasa, de la frații ei, ce scriu mai sus, drept ughi . . . .² gata.

Iar cînd au fost la moartea Vladului logofăt, iar el au lăsat tot satul Lichirești Jupînesei lui, Despinei, cu toți rumânii și cu tot venitul, ca să o hrănească. Și am văzut domnia mea și zăpis de la mîna Vladului logofătul la Jupîneasa lui, Despina logofeteasa, ca să fie volnică să ție satul Lichirești cu tot hotarul și cu toți rumânii și cu tot venitul, cum scrie mai sus, ca să-i fie moșie, să o hrănească, cum l-au dat și l-au lăsat și bărbatul ei, Vlad logofătul. Și de nimeni opreală să n-aibă, peste această carte a domniei mele.

Martie 2, leat 7139 <1631>.

Le on vodă <m.p.>

După Pompei, *Călărași*, p. 197.

Copie după orig. rom., între actele Eforiei.

¹ În loc de: Muja.

² Loc alb.

1631 (7139) martie 3.

Gorga și alții vînd lui Gherghe cămăraș cinci pogoane de vie în Domirești.

Adică să se știe, eu Gorga ot Domirești, feciorul Radului, eu Ștefănia, femeia lui Vlad, noi feciorii lui Vlad, anume feciorul lui, Dobre sin ¹ Cazan și cu frații mei cu toți, cei mai mici, și cu surorile mele, scris-am acest zăpis al nostru, scriem și mărturisim, cum am vîndut în sat în Domirești cinci pogoane de vie cu pomătu, cu casa, cu vase, cu grădină ce este mai sus de casă, cît a fost în grădină mai dinnainte vreme și de moșii noștri, de jur împrejur, pre unde este îngrădit, să fie volnic să ție Gherghe cămărașul acest, că i-am vîndut noi toți partea noastră și a moșu nostru, anume a lui Dobre, și partea tatălui nostru și partea Gorgăi.

Și am neguțat eu însumi, Gorga, împreună cu femeia lui Vlad și cu feciorii lui Vlad, cu cinci pogoane de vie ce-s mai sus-scise și un răzor în cîmp ori <un>de va plăcea, ca să fie volnic Gherghe să-și ție moșia ce i-am vîndut, să n-aibă nime nici o treabă, nici noi, nici alții din ruda noastră, ori care . . . .² Am vîndut noi de a noastră bunăvoe, drept 16 galbeni, ca să fie lu Gherghe și feciorilor lui.

Și au fost aldămășari mulți boeri, anume: Deadul postelnicul, Lazăr Toia ot Bărăști i Stoian Șuta ot Domirești i Bejan ot Reade i Ianăș ot Rădea i Nan ot Reade i Dobrin ot Reade i Stanciu Cocoș ot tam i Ionașco ot tam i Stoica Corsarul ot Domirești i Iane, Lecae ot Domirești i Balea merseciul i Frățilă ot Curăstienesti i popa Nicula Grecul dascălul, postelnic.

Și am scris, popa Grigorie ieromonahul, în zilele lui Io Leon voevod, văleat 7139 <1631> martie 3.

Și am fost și eu, feciorul Gorgăi, Ion, la această tocmeală față.
Popa Nicolae.
Popa Grigorie.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Dedulești, nr. 218, f. 66 v— 67.
Copie; altă copie la Bibl. Acad., CMLXXI/69.

¹ „sin” în loc de „și”, cf. doc. 215.

² Linie în text, indicînd loc rupt în original.

1631 (7139) martie 4

Șandru neguțătorul și soția lui, Maria, vînd lui Ghioca postelnic ocina lor din Cotroceni.

† Scris-am eu Șandrea neguțător și cu soția mea Maria acesta al nostru zapis, să fie de mare credință la mîna Ghiocăi postelnic ot Cotrăceni, cum să se știe că i-am vîndut partea noastră de ocină toată de la Cotrăceni, de în funea Predii, fratele jupinései méle Marie, a treia parte de în cîmpu de în pădure, de în apă și de în vii și de în șăzutul satului, însă de preste tot hotarul și cu tot venitul. Însă ne-au dat bani ughi 35 și cheltuiala ughi 5. Și am <vînd>ut noi de a noastră bunăvoe, fără nici o silă, ca să-i fie lui mo<șie> și feciorilor lui.

Mărturii au fost : jupan Miho neguțătorul și Cost<an>din fiiu-său și Ivan ne<guțător>iul.

Și am dat cărțile méle <... ce le-am av>ut eu pre acea ocină la mí <na Ghi>ocăi postelnic.

Пис Драгомнр лугуѣет¹, мѣсеца мартѣ 4 дьни, лѣт xзрлѠ.

Șandru.

Ivan neguțător.

Arh. St. Buc., M-rea Cotroceni, I/10.

Orig., hirtie (30 × 21,5), rupt, două peceti aplicate.

Copie ibidem, ms. 692, f. 8.

212

1631 (7139) martie 5, <București>.

Leon Tomșa voievod împuternicește pe popa Gavril, socotitorul bisericii lui Ghiorma banul, să spargă casele unor oameni care s-au așezat pe ocina bisericii la Obilești, jud. Ilfov, și nu vor să dea dijma.

† Милостѣю божию, Ю Дьни воєвода и господинъ, синъ поконнаго Ю Шефан воєвода. Дават господство ми сѣю повелѣнїи господства ми свѣтѣи, божественїи црѣкве, карѣ iaste aicea ѣу орашу ѣн București, храм

¹ Dragomir logofăt.

Rojdestvo Hristovo, ce să chiamă a Ghiormeii banul, ca să fie volnicu părintele popa Gavriil, carele iaste socotitoriul sfintei beséricii, cu această carte a domniei mele de să spargă niște case ale unor oameni carii se-au strînsu pre ocina beséricii la Obilești ot Elh<ov> și să-și fie ocina beséricii cu pace. Pentru că se-au strînsu oameni dentr-altă parte de ș-au făcut case și se hrănescu pre acea ocină de la Obilești a sfintei beséricii și nemica nu vor să dea, al zécelea, ce iaste venitul și dijma de pre acea ocină.

Derept acéia, domnia mea am judecat și am dat, ca să fie volnic părintele carele iaste la sfinta besérică să-și ia dijma de în toate al zécelea de pre ocina beséricii, ce scrie mai sus și den grădini și de în pîine și den finu și de în toate, cum iaste obiceiul. Iar care om nu va vrea să dea, să aibă a-i spargeré casa și să-l gonească de pre ocină, să se ducă într-altă parte, unde va ști. Și de niménilea opréală să n-aibă.

Инако да нѣст, по реч господства ми.

И исправник, сам реч господства ми.

Пис мартіе ~ дъни, въ лѣт хзрлѳ.

† Іw Дѣиш ешекиѡда, милостію божію господинь.

Arh. St. Buc., M-rea Bradu — Hanu Greci — Codreni, X/2.

Orig., hirtie (30 × 21,5), pecete aplicată.

EDIȚII. Andreescu, *Cititorii*, 558.

213

1631 (7139) martie 7.

Leon Tomșa voievod poruncește lui Udrea postelnic să întoarcă popii Stanciul niște cai, pe care i-a luat pe nedrept, pentru o pradă.

Milostiiu bojiu, Io Leon voevod i gospodar, sinū pocoenom Io Ștefan voevod. Davat gospodstvo mi siiu poveleniiu gospodstva mi popii Stanciul ot Rădăcinești, ot sudstvo Argeș, să fie în pace și slobod de acum înaintea de cătră Udrea postelnic de în satul Rădăcineștii, pentru o pradă ce au fost căzut pe sat. Că au venit popa Stanciul la divan înaintea domniei mele de s-au plîns și au spus cum au căzut acea pradă asupra satului și o au plătit. Iar acum Udrea, el le aruncă asupra și altă chel-tuală. Și i-au aruncat satul și asupra popii, să dea 2000 de bani și nici o treabă cu popa ei n-au avut; deci, i-au luat Udrea doi cai, iar acum venit-au popa de față cu Dumitru de în sat. Deci domnia mea i-am judecat,

ca să fie popa Stanciul în pace pentru această pradă, căci n-au fost la bir cu satul, ci păzește dajdea [dajdea] lui, a vlădicăi și să fie volnic popa Stanciul cu cartea domniei mele și cu sluga domniei mele să aibă să-și ia caii de la Udrea.

Drept acéia și tu, Udreo, să dai caii popii și foarte în pace să-l lași, ci să-ți cauți tu prada cu satul, că de va mai veni popa de să va plînge și a doao oară, trimite-vom domniia mea de vei da caii fără voia ta și vei da și trépăd și vei avea și altă certare. Că au stătut de față cu satul și nu l-au dat pre popa platnic de acéia pradă și au rămas sătenii de lége. Inaco da nés<t>, po reci gospodstva mi.

I ispravnic, sam reci[eci] gospodstva mi.

Pis méseța martie 7, vă leat 7139 <1631>.

Io Leon voevod.

Bibl. Acad., ms., 5728. f. 64 v— 65.

Copie de la începutul sec. al XIX-lea.

214

1631 (7139) martie 7.

Leon Tomșa voievod împuternicește pe popa Luchian, năstavnicul m-rii Vieroș să ia două țigănci ale mănăstirii de la popa Iane din Cîmpulung.

† Milostiuu bojieiu, Io Leon voevod i gospodinū, sinū pocoinago Io Ștefan voevod. Davat gospodstvo mi sie povélenie gospodstva mi părintelui popei Luchian, carele iaste nastavnic la sfinta și dumnezeiasca mănăstire Vierășul și toți călugărașii ciți vor lăcui într-acea sfintă mănăstire, ca să fie volnic cu această carte a domniei mele și cu sluga domniei mele, na ime . . . ¹ de să aibă a apuca pre popa Iane den Cîmpulung de la Beséreca Domnească, să ia o țigancă ce să chiamă a lu Cioban, cu o fată și să le ducă la sfinta mănăstire Vierășul.

Pentru că aceste 2 țigance ce scrie mai sus, fost-au a Elisaftei călugăriții de în Vale de moșie, de strămoșie. Iar cînd au murit Elisaftea călugărița, la moartea ei lăsat-au cu gura ei, cu mare blestem, să o îngroape la sfinta mănăstire Vierășul. Și au făcut și zapis cum să o îngroape la Vierăș. Și au miluit cu aceste țigance ce scrie mai sus, ca să-i fie pomană, cum am văzut domniia mea și zapis făcut al Elisaftei călugăriții, la mîna

¹ Loc alb.

călugărilor de la sfinta mănăstire Vierăș, făcut și zapis și lăsat la moartea ei, ca să o îngroape și să o grijească și să o pomenească.

Într-aceia, domnia mea am judecat și am dat egumenului la Vierăș să fie volnic cu această carte a domniei mele și cu sluga domniei mele, ce iaste mai sus-scrisă, să ia aceste 2 țigance dă la popa Iane de în Cîmpulung, să le ducă la Vierăș, cum le-au dat Elesafta călugărița.

Așijderea și tu, popo Ene, în vreme ce vei vedea această cartea domniei mele, și sluga domniei mele ce iaste mai sus-scris, să cauți să dai țiganca lui Cioban și cu fata în mîna slugii domniei mele, să o aducă la sfinta mănăstire Vierășul, cum au dat Elesafta călugărița, să-i fie pomană. Alt val să nu faci; iar de nu vei da de voia ta, să o ia cu sila, fără voia ta și de nimenea opreală să n-aibă. Inaco da nést, po reci gospodstva mi.

I ispravnic, sam rece gospodstva mi.

Pis martie 7 dni, leat 7139 <1631>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Vieroș, nr. 479, f. 141 v.

Copie; altă copie ibidem, ms. 710, f. 790.

215

1631 (7139) martie 13, București.

Leon Tomșa voievod întărește lui Gheorghe cămărașul din Rîmnic ocini și vii la Cîrlomănești, Bărăști și Domirești precum și moară la Rîmnic.

† Милостією кожію, Іу Левн ковода и господинь вѣсое земле Уггровла-Хітское, синь великаго и прѣдобраго, поконинном Іу Шефан ковода. Дават господство ми сїе повелѣніе господства ми салг господства ми Гювржек кѣмърашѣл шт трыг Рьлмникоу и със синовн его, елицеже Богъ дароваѣ, такоже да мѣ ест учинѣ с Крьломънеци, вѣ сѣдство Бѣзъкъ . . .¹ и дел Крьчионов дворникѣл вѣсаѣ и за дѣдѣнѣ и за покѣпнїе, варе еанка се Хтет изкрат шт по вѣсом Хотаром, шт глав до глав и шт седалище селов и шт дѣлаѣ със виноградѣе, със пет погодне за вѣиноградѣу¹ ракотїе и със кѣке и със каселе, понеже ест покѣпна Гюврже кѣмърашѣл сїѣл учинь и съ лозїе шт над жѣспаница Марїта, жѣспаница Крьчионов дворник и шт над синовн им, на име Іѣнаке и Крьчион шт Крьломънеци, за ѣги р готовн и със запис шт роука нѣ за проданїе и със свидѣтелїи написани с запис, по име: Чирнат логофет и Прмега и Сака Яврамов и Іѣнаки ватаѣ и шт Крьломънеци, поп Радѣ. И проданн сѣт шнн <за нїхном д>¹оброволю, със ѣзнае Додек и Калинов,

¹ Loc rupt.

брати Кръчюнов, тире нѣ ест платна със сѣн више речени новци дѣжнобенѣ Кръчюнов дворник.

И пак да ест слѣг господства ми Гюьрге кѣмьрашѣ два колесе за воденицѣ 8 трѣгѣ Рѣмник¹ ѣла със бродом н със камене н със жилѣзне със вѣс готове что трѣсѣет, понеже ест покѣпна Гюьрге кѣмьрашѣ сѣе колесе за воденице н със бродом, како ест више писе, шт над почтенном правител господства ми жѣпан Михо вѣа вѣа Кралевскѣи, кѣда ест вѣа вѣа спатар, за 8ги ѣ готови н със записе шт роука его н със свидѣтелѣи, на име: шт Кѣннецин, Танасѣе логофѣт н шт Бѣлацин, Стопан н Топа логофѣт н Ино вѣстѣтар н шт трѣг Рѣмник, Дѣдюл постѣланнѣ н шт Бѣръцин, Лазар н шт Бѣвѣнѣ, Мѣстаѣ. Я жѣпан Михо вѣанѣ, шн ешеже ест вѣа покѣпна того брод за воденицѣ шт над Марѣнне н шт брати его.

И пак да ест слѣг господства ми Гюьрге кѣмьраш 8 село 8 Бѣръцин два погоане за винограду със швоцѣю н със пѣмница н със возѣлнице н със три розоаре 8 полю н 8 седалнице сѣлов мѣсто за кѣкю н шт вод н шт сѣх н шт посѣвѣе н шт вѣсом Хотаром, понеже ест покѣпна Кюьрге² кѣмьрашѣ шт над Микѣла Момоюл н шт снѣ его, Стопа, шт Бѣръцин, за 8ги ѣ пол готови н със записе шт роука нѣ н със свидѣтелѣи, по име: шт . . .³ поп Дрѣган н поп Ница н Баснаѣ Грекѣл н шт Кѣннецин, Танасѣе н Рѣдѣлѣ н шт Погана, Мирча н шт Бѣръцин, Лазар н зет его, Стахѣ.

И пак да ест Гюьрге кѣмьраш 8 Бѣръцин ѣ погоане за винограду работи, със швоцѣю със вѣс, шт швараѣи лозѣе дорѣ на рѣкѣ н шт задѣнѣи винограду дорн 8 потрѣва платов Пѣркѣрѣцѣе, понеже ест покѣпна Гюьрге кѣмьрашѣ шт над Кѣзан н шт снѣ его, Манѣ шт Бѣръцин, за 8ги ѣ готови, със записе шт роук им н със свидѣтелѣе, на име: шт Бѣръцин, Иванашко Ракѣл н Радѣ Дрѣжинѣев н Шерѣан чизмарюл н Тѣдор н Дѣдюл постѣланнѣ.

И пак да ест Гюьрге кѣмьрашѣ 8 село Домирецин два Пасѣлашн, два погоане за винограду със швоцѣю със вѣс, дорн 8 извор н два розоаре 8 полю, понеже ю ест покѣпна Гюьрге кѣмьрашѣ шт на вѣси сѣлѣнѣи шт Домирецин: шт поп Нѣгѣл н шт Станчюл н шт Горга н шт Стопан н шт Гладѣ н шт Мирчѣ н шт Нан кронтор н шт Доулѣ н шт Дрѣган н шт Рѣдоунан шт Баснаѣ н шт Стонка кѣрѣарѣ н шт Добрашко н шт Иньш н шт Станчюл кокошн шт Добрашн, за 8ги ѣ готови, тере ест платна два Пасѣлаок за една дѣшѣгѣвѣнѣ н за мѣд. И вѣдѣ господство ми н записе за проданѣе със свидѣтелѣе, на ими: Шрес кѣпитан н Пѣлолчѣ н Бѣздѣган н Шаню н Дѣньнаѣ н Николѣ Молдовѣнѣл.

И пак да ест слѣг господство ми Гюьрге кѣмьраш ѣ погон за винограду работани 8 Домирецин, понеже га ест покѣпна шт над Стан Чѣфѣлан н шт снѣ его, Бладѣ, шт Домирецин, за 8ги ѣ готови, със записе шт роук им за проданѣе н със свидѣтелѣи, на име: шт Домирецин, поп Нѣгѣл н Станчюл н Пѣлолчѣ н Горга н Стопан н шт трѣг Рѣмник, Михѣнаѣ вѣтаѣ н Стонка. И продадоше шнн за ниѣном доброволю н със ѣзнанѣе вѣскѣл мѣгнашом шт гор, из дол, шт крѣст мѣсто.

¹ Loc rupt.

² Aşa în text.

³ Loc alb.

И пак да ест Гіюлргев кълмьраш ѿ дѣла Домирещинаор ѿ погоане за виноградаѿ, със шкочию и със кѣкю и със елсе и със крътоградаѿ, иже ест на нз горѣт дома, по кѣде ест ена зградна наипрежде и със едни розор ѿ поля, помнже ест покѣпна Гіурге кълмьраш със погоане за виноградаѿ, како ест више пис, ѣт над Горга, синь Радѣлок ѣт Домирещи и ѣт Шефънїа, жена Бладѣлок и ѣт сини его, Добре и Казан, за зги сї готови и със запис ѣт роѣкамн нѣ за продаїе и със скедетнаїе, на нме: Дѣдюл постелник и Лазар и Стопан ѣт Домирещи и ѣт Рѣде, Бежан и Йонош и Пан и ѣт Дѣмирещи. Шне и Лека.

И продадоше сїн више речни именити люде и нїне учине за нїхном доброволю и със званїе елсем мегїашом ѣт гор, нз дол и ѣт шкрѣст местом и ѣт пред господства ми.

Сїго радѣ, дадохъ съм господство ми сїлг господства ми Гіурге кълмьрашѣа, ижеже да мѣ ест учинѣ и дѣдѣнѣ синомом и енѣком и прѣкнѣшнтном и не ѣт кождо непоколѣенмо, порнземо господства ми.

Сеже збо и скедетнаїе поставлїем господство ми: жѣпан Шнѣо велїкїе бан Крамбекїе и жѣпан Хрнза вел дворник и жѣпан Папа вел лѣгѣфет и жѣпан Немеке вел кнстїар и жѣпан Дѣмитрашко вел спатар и жѣпан Мѣшат вел столник и жѣпан Костандин вел комис и жѣпан Еаснаїе вел пѣхарник и жѣпан Ювече вел постелник. И исправник, Папа велїкїе логѣфет.

И написахъ аз, Лепѣдат лѣгѣфет, въ настоа града Бѣкѣрещи, мѣсеца мартїе гї днн, а ѣт Пѣама до ннїк теченїе лѣтом, въ лѣт хрлѣѣ.

† Іѣ Лѣнн кнѣкѣда, мнлостїю вѣжїю господннѣ.

Иѣ Лѣнн воєвода <т. р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Ștefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Ghiuorghe cămărașul din târgul Rîmnic și cu fiii lui, cîți i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie ocină la Cîrlomănești, în județul Buzău...¹ partea lui Crăciun vornicul toată, și de moștenire și de cumpărătură, oricît se va alege de peste tot hotarul, din cap pînă în cap și din vatră satului și din dealul cu viile, cu cinci pogoane de vie lucrate și cu casă și cu vasele, pentru că a cumpărat Ghiuorghe cămărașul această ocină și cu vie de la jupanița Maria, jupanița lui Crăciun vornic și de la fiii lor, anume Ianache și Crăciun² din Cîrlomănești, pentru 100 ughi gata și cu zapis de vînzare de la mîna lor și cu martori scriși în zapis, anume: Cernat logofăt și Armega și Sava al lui Avram și Ianachi vătaf și din Cîrlomănești, popa Radu. Și au vîndut ei de a lor bunăvoie, cu știrea Dodei și a lui Călin, frații lui Crăciun, de au plătit cu acești bani mai sus-zīși datoria lui Crăciun vornic.

¹ Loc rupt.

² Într-un document anterior (v. nr. 74), apare: Crăciuna.

Și iarăși să fie slugii domniei mele Ghiuorghe cămărașul două roți de moară în târgul <Rîmnic>¹ cu vad și cu pietre și cu fiare cu tot ce trebuie gata, pentru că a cumpărat Ghiuorghe cămărașul aceste roți de moară și cu vad, cum este mai sus-scris, de la cinstitul dregător al domniei mele jupan Miho mare ban al Craiovei, cînd a fost mare spătar, pentru 90 ughi gata și cu zapis de la mîna lui și cu martori, anume : din Ciinești, Tanasie logofăt și din Bălțați, Stoian și Toia logofăt și Iano vistier și din târg din Rîmnic, Dediul postelnic și din Bărăști, Lazăr și din Băbeni, Mustață. Iar jupan Miho banul, el încă a cumpărat acel vad de moară de la Margine și de la frații lui.

Și iar să fie slugii domniei mele Ghiuorghe cămăraș în sat la Bărăști două pogoane de vie cu pomet și cu pivniță și cu butoaie și cu trei răzoare în cîmp și loc de casă în vatra satului și din apă și din uscat și de pretutindeni și de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat Ghiuorghe cămărașul de la Micul Momoiul și de la fiul lui, Stoia, din Bărăști, pentru 13 ughi și jumătate gata și cu zapis de la mîna lor și cu martori, anume : din . .² popa Drăgan și popa Niță și Vasilie Grecul și din Ciinești, Tanasie și Rădulea și din Poiana, Mircea și din Bărăști, Lazăr și generele lui, Stahie.

Și iar să fie lui Ghiuorghe cămăraș la Bărăști 2 pogoane de vie lucrate, cu pomet cu tot, de la obrațele viei pînă la rîu și de la crama viei pînă în fața gardului lui Purcăreață, pentru că a cumpărat Ghiuorghe cămărașul de la Căzan și de la fiul lui, Manea, din Bărăști, pentru 8 ughi gata cu zapis de la mîna lor și cu martori, anume : din Bărăști, Ionașco Racul și Radul al Drăjinesei și Șerban cizmariul și Tudor și Dediul postelnic

Și iar să fie lui Ghiuorghe cămărașul în satul Domirești partea lui Pascul, două pogoane de vie cu pomet cu tot, pînă la izvor și două răzoare în cîmp, pentru că a cumpărat Ghiuorghe cămărașul de la toți sătenii din Domirești : de la popa Neagul și de la Stanciul și de la Gorga și de la Stoian și de la Vladu și de la Mircea și de la Nan croitor și de la Dulea și de la Drăgan și de la Răduna și de la Vasilie și de la Stoica Cursariul și de la Dobrașco, și de la Ianăș și de la Stanciul Cocoș și de la Dobrin, pentru 7 ughi gata, de a plătit partea lui Pascul pentru o deșugubină și pentru miere. Și am văzut domnia mea și zapisul de vînzare cu martori, anume : Ursu căpitan și Paholcea și Buzdugan și Ianiu și Dănăilă și Nicoară Moldoveanul.

Și iar să fie slugii domniei mele Ghiuorghe cămăraș 1 pogon de vie lucrată la Domirești ; pentru că l-a cumpărat de la Stan Cefălan și de la fiul lui, Vladu, din Domirești, pentru 3 ughi gata, cu zapis de vînzare de la mîna lor și cu martori, anume : din Domirești, popa Neagul și Stanciul și Paholcea și Gorga și Stoian și din târgul Rîmnic, Mihăilă vătaf și

¹ Loc rupt

² Loc alb.

Stoica. Și au vîndut ei de a lor bunăvoie și cu știrea tuturor megiașilor din sus, din jos, din jurul locului.

Și iar să fie lui Ghiorghe cămărașul în dealul Domireștilor 5 pogoane de vie cu pomet și cu casa și cu vase și cu grădina, care este din sus de casă, pe unde s-a îngrădit mai înainte și cu un răzor în cîmp, pentru că a cumpărat Ghiorghe cămărașul aceste pogoane de vie, cum este mai sus-scris, de la Gorga, fiul lui Radul din Domirești și de la Ștefănia, femeia lui Vladul și de la fiii ei, Dobre și Căzan, pentru 16 ughi gata și cu zapis de vînzare de la mîna lor și cu martori, anume: Dediul postelnic și Lazăr și Stoian din Domirești și din Reade, Bejan și Ianoș și Nan și din Dumirești, Iane și Leca.

Și au vîndut acești mai sus-ziși numiți oameni ocinele lor, de a lor bunăvoie și cu știrea tuturor megiașilor, din sus, din jos și din jurul locului și dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat domnia mea slugii domniei mele Ghiorghe cămărașul, ca să-i fie ocină și dedină fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Miho mare ban al Craiovei și jupan Hriza mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Ianache mare vistier și jupan Dumitrașco mare spătar și jupan Mușat mare stolnic și jupan Costandin mare comis și jupan Vasilie mare paharnic și jupan Iuovce mare postelnic. Și ispravnic, Papa mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun București, luna martie 13 zile, iar de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7139 <1631>.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Leon voievod <m.p.>

Bibl. Acad., LXXI/154.

Orig., perg. (34 × 45), pecete timbrată.

Cu trad. din a doua jumătate a sec. al XVIII-lea.

1631 (7139) martie 14.

Șuica din Șuici vinde popii Sava de la m-rea Valea o Țigancă.

† Adecă eu Șuica ot Șuici ¹ dat-am acesta al nostru zapis să fie la mîna părintelui popei [popei] Savei de la mănăstirea sfînta trăiță ot

¹ Cuvintele „ot Șuici” adăugate ulterior, cu altă cerneală.

Vale¹, cum să să știe că i-am vîndut o țigancă, anume Iana, dreptu aspri 2500. Și ne-am tocmit de a noastră bunăvoe.

Și la tocmeala a noastră au fost mulți omenii buni, anume : popa Leontie și popa Opriian, Dragomir postelnic, Radul postelnic, Ion, Balea i Stanciul postelnic.

Și zapisul am scris eu Leca. Pis méseta martie 14, vă leat 7139 <1631>.

Arh. St. Buc., M-rea Valea, XVIII/7.

Orig., hirtie (27 × 21).

Copie ibidem, ms. 478, f. 107.

219

1631 (7139) martie 15.

Leon Tomșa voievod întărește lui Udriște, fiul lui Oprea logofăt, jumătate din satul Foleștii de Jos, jud. Vâlcea.

† Многостією кожійю, Іw Левин кожеода и господинъ въсои зимле Штррокала-Хинскоѣ, синъ великаго и прѣдобраго, покинномъ Іw Цифан кожеода. Дават господство ми сію покланіію господства ми слбг господства ми Шдрици, синъ Опрен логофѣт шт Ширинѣса² и съ синоки илицем Богъ даровал, са să-i fie lui jumătate de satu den Dol Folești, de pre apa Bistriței, ot sudstvo Vâlcea și cu ocina den doao, den cîmpu, den pădure, dentr-apă și den vadure de moară și den șazutul satului, de preste tot hotarul, vare cîtū să va alége, den hotar pînă in hotar, și cu rumâni iar den doao, anume : Radul Mierăul cu feciorii lui și cu toată făméia lui și Tatomir cu feciorii lui și Dobrin cu feciorii lui i Gligorie cu feciorii lui i Stoica, feciorul Păudăutése, și un fecior al Săracului, anume David, sās sinovim emu i . . . ³, să ție boiarenul domnii méle Sima vtori logofăt jumătate den satu den Folești, însă fără viia de la Folești, să n-aibă treabă, iar sluga domnii méle, Udriște, să ție altă jumătate de satu și cu viia de la Folești, cită au cumpăratu tată-său Oprea logofăt de la Dorotei monah și cîtă au făcut el și s-au părăsit și cu tot pométul și cu livadea den vírful viei și alătúrea cum vin amîndoao văili, tot să fie pre mîna slugii domnii méle Udriște, cum le-au fostū tocmeala. Și rumâni cîții să vor mai găsi, fără ce scriu mai sus, tot să-i înparță in doao.

¹ Idem cuvintele „ot Vale”.

² lui Udriște, fiul Oprei logofăt din Șirineasa.

³ Loc alb.

Pântru că acest satu Foleștii, cu viile ce scriu mai sus, fost-au a slugilor domnii méle Udriște i Stroe, cumpărat de tată-său, Oprea logofăt. Iar după moartea tătini-său, Oprei logofăt, făcut-au împărțéală cîte trei frașii, Stroe i Preda i Udriști, de au împărțit toate ocinéle, carele de pre unde au avut și au luat Stroe, fratele lu Udriște, 2 părții den Folești și Udriști 1 parte.

Iar după acéia, Stroe, fratele lu Udriște, făcut-au tot satul Foleștii vînzător, și părțile lui și parte lu Udriște, fără știrea lu Udriște, și lé-au vîndut lu Andrei spatar, sinū Vladulov logofet Rudeanul, drept ughi 500, tot bani gata. Iar sluga domnii méle, Udriște, vrut-au să-i ia și el bani, citu-i făcea, iar boiarenul domnii méle Sima vtori logofet, el s-au rugat și l-au luatu pre sluga domnii méle Udriște, cu multe cuvinte și s-au jurat cu mare jurămînt să nu lase satul Folești vînzător la alșii, ci să să scoale Udriște cu pîră asupra frășini-său lu Stroe și a lu Andrei spatar, să lépede banii și să începe el acolea, iar că ce va trage Udriște pîră și mare cheltuială să ție jumătate de sat și cu rumâni și cea <laltă jumă>tate de sat să o ție Sima vtori logofăt <cu pomii la deal. Deci>¹ Udriști sculatu-s-au cu pîră asupra frășini-său ca să <întoarcă banii>¹ și zicea Udriște cum iaste el mai volnic să <întoarcă ba>¹nii lu Andrei spatar și să ție el ocina tă<ti>¹ni-său Oprea logofăt. Ș-au mersu în divanul cel mare, naintea lu Alexandru vodă Iliăș, de s-au pîrît de față cu fraté-său Stroe și cu Andrei spatar. Deci Stroe el ținea cu Andrei spatar și nu vrea Stroe să vînze frășine-său lu Udriști, iar Alexandru vodă Iliăș au preșuit satul ughi 300, ca pântru să fie mai bine la frate-său Udriște, decît la alșii striini. Și încă s-au mîniat Alexandru vodă de l-au scos cu mare rușine pre Stroe den în divan și i-au lepădat Udriști ughi 200 și au luat Udriști tot satul Folești pre mîna lui și au înfrășit pre Sima logofăt și s-au tocmit să le fie satul Folești den doao, și den rumâni și den ocină. Iar viia de la Dorotei și cită iaste părăsită și cu pométul cu livadea den vîrf și alătura, cum vin amîndoao vâli, să fie pre mîna lu Udriști izbrănite, să n-aibă boiarenul domnii méle Sima logofăt nici o treabă, cum i-au făcut Udriște zăpis la mîna Simei logofăt. Iar un zăpis, cé-au făcut Stroe la mîna frășini-său, lu Udriște, cînd au luat banii pre părșili lui, și l-au apucat boiarenul domnii méle Sima vtori logofăt, de-l va scoate la vr-o judecată, să nu să crează, că l-au apucat cu înșelăciune de la Udriște, ci să să ție Sima vtori logofăt de tocmeală, cum au tocmit și cum s-au înfrășit cu Udriște.

Și iar să fie lu Udriște partea de ocină a Radului Răchei, cît va avea în hotarul Foleștilor, pântru că o a vîndut Luca și muiarea Radului Răchei, anume . . . ² Opréi logofăt în zilele Radului vodă, în domniia dentîu, drept un bou bun, preșul . . . ² aspri și un rîmător gras, preș . . . ² aspri. Și au tocmit cu falcea, cîte 75 de bani.

¹ Loc rupt, completat după copia din ms. 719.

² Loc alb.

Сего радї, дадохъ господство ми савг господства ми Ждрнще, синъ Сѡпрек
логофетъ вт Ширинѣса, такоже да мѡ ест сїю више речены половино за словъ н
със вечныи н със винограду дедїно н въ шѡабъ емѡ н синовомѡ н вѣнкомѡ н
прѣвѣнчитомѡ н не вт когожде непоколебимо, порнзмо господства ми.

Сеже зевъ свѣдѣтели поставихомъ господство ми: жѡпан Мнхо велъ вѡм Кра-
левескѡ н жѡпан Хризе велъ дворникъ н жѡпан Папа велъ логофетъ н жѡпан Шнаке
велъ вистїарїи Дѡмитрашко велъ спатаръ н Мѡшатъ велъ столникъ н Костандинъ велъ
колникъ н Баснаѣ велъ пѣхарникъ н жѡпан Ывечѣ велъ постелникъ н исправникъ, Сима
вторн логофетъ.

Н написахъ азъ, Исакъ мали дїакъ, синъ Мѣхъ вт Фрѡнчещи, въ настоу граду
Бѡкѡрещи, 8 мѣсеца мартїе ѣї дѡни н вт ѡдама до ннѣ текѡшаго лѣтомъ въ
лѣтѣ хърлѡ.

† Іѡ Дѡни вѡвекѡда, многостїю божїю господинь.

Иѡ Дѡни вѡвода <т. р.>¹

<Pe verso, contemporan : > Cartea lu Leon voievod ce-am făcut, ca să nu
mă înşale vestiariul Săma, ci să ținem pre jumătate satul Dol Foleştii.

Arh. St. Buc., M-rea Hurez, XVIII/13.

Orig., hirtie (42 × 28), pecete timbrată.

Copii ibidem, mss. 719, f. 156 – 158 și 449, f. 213v–214.

218

1631 (7139) martie 20.

*Șerban logofăt vinde jupinului Panga un loc cu casă și pivniță
în București.*

† Eu Șerban logofătul scriu și mărturisesc cu cest zăpis al meu,
cum să se știe că am vîndut jupinului Pangăi un loc de casă cu casa și
cu pivnița aceea în București, drept bani 3 000, care casă o am fost

¹ Pentru aceasta am dat domnia mea slugii domniei mele Udriște, fiul lui Oprea logofăt
din Șirineasa, ca să-i fie această mai sus-zisă jumătate de sat și cu vecinii și cu via dedină și de
ohabă lui și fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar martori punem domnia mea : jupan Miho mare ban al Craiovei și jupan Hrizea
mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Ianache mare vistier și Dumitrașco mare spătar
și Mușat mare stolnic și Costandin mare comis și Vasile mare paharnic și jupan Iovcea mare
postelnic. Și ispravnic, Sima al doilea logofăt.

Și am scris eu, Isac diac mic, fiul lui Meh din Frîncești, în cetatea de scaun București,
în luna martie 15 zile și de la Adam pînă acum anii curgători, în anul 7139 <1631>.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Leon voievod <m.p.>

cumpăratu eu de la diaconul Stanciul de la Besereca Domnească ot București. Și i-am vîndutu eu această casă cu pimnița și cu casa cu locul de a mea bunăvoe și cu știrea părinților mii și a vecinilor și a tuturor preoților, ca să-i fie lui moșie și feciorilor lui.

Și pântru credința pusu-mi-am picété și mîna mai jos.

Și mărturie : popa Borcea cliseariul, popa Dragul, diaconul Stanciul, Radul neguțatoriul, Deadiul vătaf i Defta.

ΠΙΣ ΜΑΡΤΥΕ Κ̄ ΔΗΙ, ΕΞ ΑΚΤ Χ̄ΡΛΘ.

Șerban logofăt ¹

Arh. At. Buc., A. N., MMDCCCXXXI/1.

Orig., hirtie (30 × 21), pecete aplicată.

1631 (7139) martie 21.

Radu Ciurilă, Badiu și Toader Gîrdea din Dălbănești se vînd rumâni, cu ocinile lor, lui Hrizea mare vornic.

† Scris-am noi Radul Ciurilă și Badiul și Toader Gîrdea den satul Dălbăneștii ot sudstvo Prah<ova>, acesta al nostru zapis, ca să fie de mare credinția la mîna jupînului Hrizei marele dvornic, cum să știe că am fostu megiiși cu părțile noastre de ocine den satu den Dălbăneștii, iar cîndu au fostu acum, întru zilele domnu nostru Io Leon voevod, sinu pocoinago Io Ștefan voevoda, iar noi ne-am sculat de a noastră bunăvoe, fără di nici o silă, de né-am vîndut dumnealui jupînului Hrizei marele vornic, ca să fim rumânii dumnealui, și noi și feciorii noștri, cîți ne va mai dărui Dumnezeu de aicea nainte și cu toate părțile noastre de ocine den satul Dălbănești, ce scriu mai sus.

Însă né-am pus și anume carele cîți bani am luat : eu Radul Ciurilă, bani gata 2800 și eu Badiul, bani gata 2000 și eu Toader Gîrdea, bani 1600. Diript acești bani ne-am vîndut noi di a noastră bunăvoe, fără de nici o silă, ca să fim rumâni și noi și feciorii noștri și cu toate părțile noastre de ocine den Dălbănești, cum scrie și mai sus.

Și mărturie și tocmelnici : Dédiul vătahul ot Călinești i jupînul Sima i aga Ghica i Miriță ot Călinești și încă au fost și dintr-alte părții mulții boiari, ce nu i-am scris noi aicea într-acest zapis.

¹ Semnătură autografă.

Aceasta scriem și mărturisim cu acesta al nostru zăpis ca să fie de mare credință.

Πис мѣсца μαρτῆς κ̄ δ̄νη, λ̄κτ̄ χ̄σρ̄λ̄θ̄.

Eu Badiul am pus dégetul; pentru credința ni-m pus dégétile.

Toader Girdea ¹

Radul Ciurilă

Πτεπτυλ βαταχυλ μαρτηρο τα ανοθεν ²

Γγικασ αγασ μαρτηρο τα ανοθεν ³

Ηπαθησ Κοσταπραμαθεφσης μαρηρο τα ανοθεν ⁴

Γεροσιμος μαρτηρο τα ανοθεν ⁵

Πτεπτυλ μυχυρεστανυλ μαρτηρορ τα ανοθεν ⁶.

Muzeul de istorie a orașului București, nr. 13747.

Orig., hirtie (31 × 21,5), trei peceti aplicate.

Copie ibidem, ms. 1354, f. 50 v.

220

1631 (7139) martie 22.

Jupineasa Marga lasă m-rii Sfînta Troiță <Radu Vodă> din București, după moartea sa, o casă cu loc la Tîrgoviște.

† Бѣ нмѣ ѡца и сына и свѣтлаго дсха, тронцѣ едїносѡщина нераздѣлнма, амин.

Scris-am eu jupineasa Marga Taebula această carte a mea, ca să se știe cum amu dat și am lăsat cu voia mea și cu limba mea, după mor-tea mea, să fie casa mea și cu tot locul cît se va alége, să fie la sfînta mănăstire ce se cheamă Sfînta Troiță, unde iaste ingrupat domnu mieu Io Radul voevoda. Înnsă să șez eu în casă pînă voi fi cu suflet, iar după mor-tea mea, să ție sfînta mănăstiré, cum zice mai sus, iar părinții călu-gării dă la mănăstire să mă scrie la sveta bojestvena leturghie și la poménic să mă pomenească în vecie.

Iar cine se va ispiti după mor-tea mea să făca altă tocmeală într-alt chip, acel om să fie afurisit dă vlădica Isus Hristos și să fie blăstemat

¹ Semnăturile sînt autografe.

² Dedul vatahul mărturisesc cele de mai sus.

³ Ghica aga mărturisesc cele de mai sus.

⁴ Ipathie Coste neguțătorul mărturisesc cele de mai sus.

⁵ Sima cel bătrîn mărturisesc cele de mai sus.

⁶ Dedul bucureșteanul mărturisesc cele de mai sus.

вчинъ, вт вчина Негриѣскъ, за хдѹ аспри готови. И пак покѣпна Балѣ вт над Станка Радомиръскъ ѿ погон за винограду и със ѿ сеженъ за вчинъ, вт дѣл Негриѣскъ за дѹ аспри готови. И пак покѣпна Балѣ вт над Пѣлеш и вт над Радомиръскъ мѣсто за два погоани на връх и със един сеженъ за вчинъ, вт дѣл Негриѣскъ, за хд аспри готови. И пак да дрѣжит Балѣ вт вчина та Хотарисала вт над братѹи его за вчинъ третаго дѣло, али вт дѣл Братѣлов, синъ Плевѣ, вт през вѣсом Хотаром, ѿ дългот вт Поана Келмезѣлов дорн ѿ Лакѣл със Крѣлиѣел, понеже ю ест покѣпна Балѣ вт над Братѣл Плевѣ вт село вт Липѣа, за хд аспри готови. И пакниже да се знаѣт како ест имал Стоян Ганцъ ѿ дѣл Балев, что ест имал вни покѣпениѣ вт над Братѣл, един погон за винограду и със един сеженъ за вчинъ ѿ полю; таже ѿ ест покѣпна Балѣ вт над Стоян Ганцъ, за х аспри готови. И пак покѣпна Балѣ вт над Бладѣл Мръзѣ вт Пѣвниѣи сежини тридесет вт глак до глак, вт по вѣс Хотаром, ваника се хтет избрат, за хас аспри готови. И вили сѣт тогда сведетѣли и адѣмъшари, на нме: вт Гомоѣцѹ, Братѣл и Стѣнмѣл и Драгомѣр и Стонка.

И пак покѣпна Балѣ вт над Братѣл Капрешѣ и вт жена его, Анна, дѣщера Маринѣ вт Рѣспопи, вт дѣл Строев Матрак, али крѣнгѣ на Кѣвѣнѣи, мѣсто за четири погоани, за хд аспри готови. И вили сѣт тогда сведетѣли: вт Липѣа, Плевѣ и Герге и Блад Мръзѣ вт Гомоѣцѹ.

И пак покѣпна Бадѣ¹ вт над Стана, дѣщера Зѣвѣчетѣлов, третаго дѣло Дрѣгѣнѣцѣв, вт вчина Негриѣскъ, за ѿ аспри готови, при дѣниѣ поконином Шеркан воевода.

И пак да ест Коннен, жена Балев, вчинъ ѿ Липѣл али вт дѣл братом си Плевѣлов тридесет за пашин, ѿ горни полю пашин к̄ и ѿ долини полю пашин ҃, понеже нх ест дал Плевѣл сѹн пашин сестрам си Коннен прѣкю.

И продадоше сѹн внише речени наминти людѣи нѣхне вчинѣ за своим доброволю и със ѡзнаниѣ вѣсѣм мегѹшом вт гор и из дол и вт шкрѣстним мѣсто и вт пред господства ми.

Сего радѹ дадох съм г. сподство ми Балев и женав его Коннен, такоже да мѣ ест вчинъ, дѣдѹнъ и вѣ шѣвѣ синовом и вѣском и прѣвѣнчетом и не вт когождо непоколѣбено, порнзмо господство ми.

Сеже оубо и сведетѣлиѣ поставѣлем господство ми: жѣпан Михо великѹи ван краѣвскѹи и жѣпан Хриза вел дворник и жѣпан Папа вел логофѣт и жѣпан Ѣнаки вел вѣстѹар и жѣпан Дѣмитрашко вел спатар и жѣпан Мѣшѣт вел столник и жѣпан Костандин великѹи конис и жѣпан Каспѣиѣ пѣхарник и жѣпан Ювкѣчѣ великѹи постѣлник. И исправник, Папа великѹи логѣфѣт.

И написал аз, Лепѣдат логѣфѣт, вѣ настолни граду Бѣскрѣцѹ, мѣсеца <м><г><т><ѹ>² кѣ дѣни и вт Пѣдма до нинѣ текѣцаго лѣтом, в лѣт хѣрлѣ.

† Іw Дѣши вѣвѣвѣда, милостѹю божѹю господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul m arelui și preabunului, răposatului Io Ștefan voievod.

¹ Pentru : Balea.

² Text ilizibil.

Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Balea din Lipia, din județul Buzău și cu fiii lui, cîți îi va lăsa Dumnezeu, ca să-i fie în dealul Lipiei un pogon și jumătate de vie și cu un stîngen și jumătate de ocină în cîmp, din ocina Negrilească de la gura Teiușului, din partea lui Peleş cît se va alege, pentru că a cumpărat Balea de la Neagul din Pîrscoveni, pentru 2000 aspri gata, iar Neagul a cumpărat mai dinainte vreme de la Peleş din Lipia. Și iarăși a cumpărat Balea de la Oanna un pogon de vie și cu un stîngen de ocină în cîmp, iarăși din partea Negrilească, pentru 1400 aspri gata. Și iar a cumpărat Balea un pogon de vie și cu un stîngen de ocină de la Neagul din Pîrscoveni, din partea Marinei, din ocina Negrilească, pentru 2 400 aspri gata. Și iarăși a cumpărat Balea de la Apostol și de la Dragole un pogon și jumătate de vie și cu un stîngen de ocină, din ocina Negrilească, pentru 4 400 aspri gata. Și iar a cumpărat Balea de la Stanca Radomireasa un pogon de vie și cu un stîngen de ocină, din partea Negrilească, pentru 4 400 aspri gata. Și iar a cumpărat Balea de la Peleş și de la Radomireasa loc de 2 pogoane de vîrf și cu un stîngen de ocină, din partea Negrilească, pentru 1000 aspri gata. Și iarăși să stăpînească Balea din ocina cea hotărnicită dinspre frații lui de ocină a treia parte, însă din partea lui Bratul, fiul lui Albu, de peste tot hotarul, în lung de la Poiana Chelmezeului pînă în Lacul cu Cîrligele, pentru că a cumpărat-o Balea de la Bratul al lui Albu din sat din Lipia, pentru 4000 aspri gata. Și iar să se știe, că a avut Stoian Gaiță în partea lui Balea, pe care a avut-o el cumpărătură de la Bratul, un pogon de vie și cu un stîngen de ocină în cîmp; deci a cumpărat-o Balea de la Stoian Gaiță, pentru 600 aspri gata. Și iar a cumpărat Balea de la Vladul Mîrzea din Păunești treizeci stîngeni, din cap în cap, de peste tot hotarul cît se va alege, pentru 1200 aspri gata. Și au fost atunci martori și aldămășari, anume: din Gomoești, Bratul și Stănilă și Dragomir și Stoica.

Și iar a cumpărat Balea de la Bratul Capreșu și de la soția lui, Anna, fiica lui Marin din Răspopi, din partea lui Stroe Matrac, însă cringul !a Viezunie, loc de patru pogoane, pentru 1000 aspri gata. Și au fost atunci martori: din Lipia, Albul și Gherghe și Vlad Mîrzea din Gomoești.

Și iar a cumpărat Badea¹ de la Stana, fiica Zbîrcetului, a treia parte a lui Drăgănuță, din ocina Negrilească, pentru 200 aspri gata, în zilele răposatului Șerban voievod.

Și iar să fie Voinei, soția lui Balea, ocină la Lipia, însă din partea fratelui său Albul treizeci de pași, în cîmpul de sus 20 pași și în cîmpul de jos 10 pași, pentru că a dat Albul acești pași surorii sale Voinea de zestre.

Și au vîndut acești mai sus-ziși numiți oameni ocinele lor de a lor bunăvoie și cu știrea tuturor megiașilor din sus și din jos și dimprejurul locului și dinaintea domniei mele.

---

¹ Pentru: Balea.

De aceea am dat domnia mea lui Balea și soției lui, Voina, ca să le fie ocină, dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea : jupan Miho mare ban al Craiovei și jupan Hriza mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Enachi mare vistier și jupan Dumitrașco mare spătar și jupan Mușat mare stolnic și jupan Costandin mare comis și jupan Vasilie paharnic și jupan Iovcea mare postelnic. Și ispravnic, Papa mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun București, luna <m>a<r>t<ie>¹ 23 zile și de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7139 <1631>.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., CXXXIV/6

Orig., perg. (32 × 47), pecete timbrată.

222

<1631> aprilie 3.

Leon Tomșa voievod scutește de dări pe cnezii din Jiblea și Spinul, fugiți în Transilvania și acum reîntorși în satele lor.

Milostiiu bojiu, Io Leon voievod i gospodin, sin pocoinnom Io Stefana voievoda. Davat gospodstvo mi sie povelanie gospodstva mi acestor sate ai sfintei mănăstiri Cozia, anume Jiblia i Spinul, cnezi, ot sudstvo Argeși, carii au fost fugiți în Țara Ungurească, pentru că au fost venit înaintia domniei méle încă an în luna lui iunie în 27 de zile, de au cerșut milă și ertăciune de la domniia méa, ca să vie din Țara Ungurească la moșile lor. Într-acéia, domniia mea m-am milostivit de i-am ertat ca și pre alte sate plăiași și le-am făcut domniia mea carte să fie în pace și ertați de găleată cu fin și de oae, de cal, de bou, de cășarie și de alte slujbe, cum sînt ceialalți plăiași ertați, așa să fie și ei, ca să se poată apuca și ei de loc și de hrană și să-și dea birul cum sînt scriși la catastih și să aibă a-și păzi podul de la Jiblia, pre unde trec toate slugile domniei méle, și funiile de la Ocna cea Mare.

Drept acéia, domnia mea i-am ertat de toate cum scrie mai sus și li-am făcut și a doao carte de pace și de răpaos la mina lor, ca să nu-i

---

¹ Text ilizibil.

mai învâluiască nimenia, nici să-i bîntuiască de nimic, că acela om mare certare va avia de cătră domnia mia. Inaco de nest, po reci gospodstva mi.

I ispravnic sam gospodstva mi.

Aprilie 3, 7142 <1634>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Cozia, nr. 209, f. 142 v— 143.

Copie.

Data greșită. Datat după domn și conținut.

EDIȚII, Sacerdoțeanu, *Cozia*, 71—72.

223

1631 (7139) aprilie 4.

Nichifor postelnic și fratele său Vlaicu vînd lui Hriza mare vornic ocină și rumâni în Greci, precum și șapte pogoane de vie.

† Scris-am noe Nechifurū postelnicul și cu frate-meu Vlaicul acesta zapis al nostru, să fie la mîna jupînului Hrezie marele dvornic, cum să se știe că e-m vîndutū partea noastră den Greci, cu 40 de stînjăni de ocină și cu 4 rumâni, anume : Dragomir cu un feciorū, anume Dumitru și Vladul, iar cu un fecior, anume Dan și iar Cirstea și Dima iar cu un feciorū, anume Dragomir și cu 7 pogone de vie și den dealu și den cîmpū și den apă și den șăzutul satului și den otarū pînă otarū și den pădure. Ș-am vîndutu noe de bunăvoe a noastră, drept ughi 72 pol, cu șterea tutorū fraților.

Șe la tocmela noastră au fostū : Danciul Doicescul și Gherghie bev vel armaș și Proca neguțătoriu și Mogoș cluceriu și cumnată-meu Bogdan și Nestor logofet ot Tîrgoviști. Șe pântru credința ne-m pus și pecețele.

Πνε ΜΚΣΙϢΑ ΑΡΗΛΙΣ Δ ΔΑΝΕ, ΕΤ ΔΕΤ ΧΣΡΛΘ.

Vlaicul ot Priiazda ¹

Mogoș clucer

Gherghe armaș

Danciul cliuceariul

Nestor logofet ot Tîrgoviște

Πρόχας Κοτζή μαρτηρο τα ανοθεν ².

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XLIII/7.

Orig., hirtie (31 × 22), cinci peceți aplicate.

Copie ibidem, ms. 256, f. 87.

¹ Semnături autografe.

² Proca Coți mărturisesc cele de mai sus.

1631 (7139) aprilie 8.

Stan al lui Mircică vinde lui Drăgoia ocină în Cătun.

† Scris-am eu Stan al lui Mircicăi, nepotul Idragole, cestu zapisu al meu la mîna lu Drăgoia, ca să-i fie lui de mărturie pentru că i-am vîndut ocină în Cătun, însă de în hotarul Cătunului a patra parte, peste tot hotarul, de în cin pînă în cin, ocină alesă de peste tot hotarul a patra. Și i-o am vîndut drept 1700 aspri gata. Și i-am vîndut de a mea bunăvoe și cu știre tuturor fraților mei și a megiașilor și de în sus și de în jos.

Și mărturie: ot Păltineni, Ilie i Mane, ot Sibiceni, Răcne, ot Cheojdu, Voicilă i Negoe i Șerbu i Petre i Gavril i Ionașco și alți omeni buni megieși.

Pisa meseța aprilie 8 dne, Leon vovod, vă let 7139 <1631>.

Stan.   Negoe.

Răcne.   Voicilă.

Ilie.

S-au înfățișat supt-scrisului astăzi 1862 iulie 20.

Inginer hotarnic E. M. Mehtuceiu.

Arh. St. Buc., ms. 1233, f. 261.

Copie.

1631 (7139) aprilie 15.

Drăghici din Berindești vinde lui Ghinea din Turburea două fălci de loc în Secături și două în Bolovanu.

† Adecă eu Drăghici de Berindești, frate lu Țigan, scris-am al meu zapis ca să fie de bună credință la mîna jupînului Ghinei ot Turburea, cum să știe că i-am vîndut în Secături 2 fălci de loc pre bani 100 și Bolovanul 2 fălci, iar în bani 100. Și am vîndut de a mea bunăvoe, să-i fie dumnelui moșie stătătoare în vec.

Și cîndu am făcut această tocmelă, fost-au mulți omeni buni mărturii, po ime: Cîrste al Danciului ot Berindești, ot tam Oprea Boldescul i Stanciul Gangaleul i Oprea al Tatului i Stanciul Mușătescū i Cîrste Vijga

ot Turbure i Aldea ot tam. Și pentru credința pus-am mai jos degetele să să crează.

Пис априлѣ єї дѣни. лет хзрлѠ.

Eu Drăghici.

Eu Cirste.

Eu Oprea.

Eu Stanciul.

Eu Oprea.

Eu Stanciul.

Eu Cirste Vijga.

Eu Aldea.

Eu Vlad.

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., CLVII/26.

Orig., hirtie (22 × 16).

226

1631 (7139) aprilie 15, București.

Leon Tomșa voievod întărește m-rii Balamuci mănăstirea Pîrvulești, închinată ei ca metoh de către Teodosie spătar și Negoiaș postelnic.

† Многостѣно божію, Юу Левин воєвода и господинь въсон земле Уггеро-владѣнское, синь великаго и прѣдобраго поконникомъ Юу Шефан воєвода. Дават господство ми сѣе повелѣнїе господства ми свѣтѣи, божественки монастыр глаголемаго Баллашчи вт код село Гречїи, идеже ест Храм свѣты Николае и втцѹ ерѣмена Герафимъ и въскл иноком, елице живѣщнїхъ въ обитѣли тоє, такоже да се знает како ест дал и поклонна болѣрни господства ми Феодосїе спатар и брат его Негонць постелник, сини Бинтильє вив вел дворник, една монастыр что ест ичал уни на село Пръвѣлещїе, еже ест бнл монастыр за калоугернице, Храм свѣтаа тронце, да ест метохъ и въ подроучїа на свѣтаа монастыр Храм свѣты Николае више рѣх, что ест а почтеняго правителъ господство ми жоупан Папа вел лугѡфет, със села и със вечнїи и със ациганїи и със воденице и със виноградїи и със скотом и със скоулици и със вѣдѣдениє и със въс Ходокол, варе еанка се Хтит избрат много, мало, такоже да ест метохъ свѣтомоу монастыр Храм свѣты Николае вт Баллашч, таже ест више пис.

Понеже сѣе свѣта монастыр вт Пръвѣлещи било ест Феодосїев спатар и Негонцьє постелник за дѣдїнѡ, сътворини вт родїтел нал Бинтильє дворник и прѣвнѣает въс калоугернице въ та сѣе монастыр вт Пръвоулеци. Я потом, къда ест бнл съда, въ дѣнїи господство ми, а Тоудосїе спатар и брат его Негонце

359

постелник, уни видѣе како шесиротила, расепает сѣ коматнеє и села и вечинїи свѣтѣи монастыр шт Прьвоулеци и не могуу калѣгеричеле носихте печал, іакоже да събирает и да оутверждает, въ том Тбѣдосїе спатар и Негоиць постелник, уни ест дал и поклонил монастыра шт Прьвоулеци да ест метох и въ подроучїе и въ послушанїе свѣтлому монастыр шт Баламоуци, Храм свѣты Николає, със със Ходоком, іакоже да могуут носите калоугерїи шт тамо печал да съберет села и вечинїи и ациганїи и дроуге краєе комате свѣтлому монастыр, да нех се оупоустевает и да погинеет помѣна почившех ктитором и да имат поставити се калѣгери тамо ѝ монастыр. И калоугеричеле кое хокют бити, да се донде пакиже на калоугериче да прѣивелет, понеже ш ест дал сам Тоудосїе спатар и Негоиць постелник, сини Бинтиальє дворник и поклонил ш ест метох, уни за ниҳном доброволю, без ни єднѣ силост, със оузнанїе въсем болѣром велци и мали, іакоже да ест свѣта монастыр шт Прьвоулеци метох и въ оукрѣплєнїе, а кти<то>¹ром да ест вѣчноє въсполнаниє.

И поставил ест Тоудосїе спатар и Негоиць постелник клетвоу: кое се хокет покѣсїх шт сьродника нх поперег и разорет сїа оустроєнїа и поклонение и възѣти се сїю монастыр шт свѣти Николає, того да ест трьклет и анатема и афоресан шт <тїу>² свѣти штци, еже соут въ Неки.

Сега радї, дадох съм господство ми свѣтѣи монастыр Храм свѣти Николає, іакоже <да ест>² свѣта монастыр шт Прьвоулеци, Храм свѣта троиць, метох със села и със съсѣх дѣдїнове и със съсѣх комате въ оукрѣплєнїе и столателна на свѣти Николає за дѣдїноу и въ шлѣб и не шт когождо непоколѣнмо, поризмо господство ми.

Бѣже и заклєнанїа постави господство ми: по штшестєїю господство ми, кого избєрет господь Богь биги господарь землє Блѣшкоє или <шт>¹ срьдчнѣго плода господство ми или шт сьродник нашїх или, по грѣсєх нашєх, или шт, иноплѣменик, да аще почтит и поновит и оутверди сїю книг господство ми того господь Богь да га почтит и да съхранит въ господствѣ его и а въ бѣдєще вѣцєх доуша его. Ищєлиже не почтет и не поновит и не оукрѣпит сїє книг господство ми, анѣ ш поперег и разорет, того да ест трьклет и анатема и афоресан шт тїу свѣти штци, еже сѣт въ Неки.

Се оубо и свєдїтелїю поставїх господство ми: жѣпан Мїхо вел бан Кралевски и жоупан Хриза вел дворник и жѣпан Папа вел логофет и жѣпан Доулитрашко вел вєстїар и жѣпан Павлаки вел спатар и жоупан Гєврге вел столник и жоупан Костандинь вел комис и жоупан Василїє вел пѣхарник и жоупан Іувече вел постелник. И исправник, Папа вел логѣфет.

И написах аз, Годарє граматик, въ настоа граду оу Бѣкоурєще, мѣсеца апрїлїє єу дњи и шт Іадама даже до нинѣ въ сега писанїе текоуцим лѣтом, въ лѣт хърлѣ.

† Іу Левн ввєвѣда, милостїю божїю господинь.

Ив Левн воевода <т. р.>

¹ Omis.

² Loc rupt.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Ștefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri numită Balamuci, de lângă satul Grecii, unde este hramul sfintului Nicolae și părintelui egumen Serafim și tuturor călugărilor, cîți trăiesc în acest lăcaș, ca să se știe că a dat și a închinat boierul domniei mele Theodosie spătar și fratele lui, Negoia postelnic, fiii lui Vintilă fost mare vornic, o mănăstire, pe care au avut-o ei în satul Pîrvulești, care a fost mănăstire de călugărițe, hramul sfintei troițe, să fie metoh și în stăpînirea sfintei mănăstiri cu hramul sfintului Nicolae, mai sus-zisă, ce este a cinstului dregător al domniei mele jupan Papa mare logofăt, cu satele și cu vecinii și cu țiganii și cu morile și cu viile și cu vitele și cu sculele și cu odăjdiile și cu tot venitul, oricît se va alege, mult, puțin, ca să fie metoh sfintei mănăstiri cu hramul sfintului Nicolae, din Balamuci, care este mai suscrisă.

Pentru că această sfîntă mănăstire din Pîrvulești a fost a lui Theodosie spătar și a lui Negoia postelnic de moștenire, făcută de părintele lor Vintilă vornicul și au tot viețuit călugărițe în această mănăstire din Pîrvulești. Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, Tudosie spătar și fratele lui, Negoia postelnic, ei dacă au văzut cum a sărăcit, s-au risipit averile și satele și vecinii sfintei mănăstiri din Pîrvulești și nu po călugărițele să poarte grija, ca să le adune și să le întărească, întru aceasta Tudosie spătar și Negoia postelnic, ei au dat și au închinat mănăstirea din Pîrvulești să fie metoh și în stăpînirea și sub ascultarea sfintei mănăstiri din Balamuci, hramul sfintului Nicolae, cu tot venitul, ca să poată purta de grijă călugării de acolo, să adune satele și vecinii și țiganii și alte drepte averi ale sfintei mănăstiri, să nu se pustiască și să nu piară pomana răposaiților ctitori și să se așeze călugării acolo în mănăstire. Iar călugărițele, care vor mai fi, să plece și să viețuiască iarăși între călugărițe, pentru că au dat-o însuși Tudosie spătar și Negoia postelnic, fiii lui Vintilă vornicul și au închinat-o ca metoh, ei de a lor bunăvoie, fără nici o silă, cu știrea tuturor boierilor mari și mici, ca să fie sfînta mănăstire din Pîrvulești metoh și de întărire, iar ctitorilor să fie veșnică pomenire.

Și au pus Tudosie spătar și Negoia postelnic blestem : cine dintre rudele lor va încerca să calce și să strice această întocmire și închinare și să ia această mănăstire de la sfîntul Nicolae, acela să fie de trei ori blestemat și anatema și afurisit de <318>¹ sfinți părinți, care sînt în Nicheia.

Pentru aceasta, am dat domnia mea sfintei mănăstiri hramul sfintului Nicolae, ca <să-i fie>¹ sfînta mănăstire din Pîrvulești, hramul sfintei troițe, cu satele și cu toate dedinele și cu toate averile, de întărire și sta-

---

¹ Loc rupt.

tornică la sfântul Nicolae, de moștenire și de ohabă și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Încă și blestem pune domnia mea : după trecerea domniei mele, pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn al Țării Românești sau <din >¹ rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau, după păcatele noastre, sau din alt neam, dacă va cinsti și va înnoi și va întări această carte a domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească în domnia lui și în veacurile viitoare sufletul lui. Iar dacă nu va cinsti și nu va înnoi și nu va întări această carte a domniei mele, ci o va călca și o va strica, acela să fie de trei ori blestemat și anatema și afurisit de 318 sfinți părinți ce sînt în Nicheia.

Iată deci și martori am pus domnia mea : jupan Miho mare ban al Craiovei și jupan Hriza mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Dumitrașco mare vistier și jupan Pavlachi mare spătar și jupan Gherghe mare stolnic și jupan Costandin mare comis și jupan Vasilie mare paharnic și jupan Iovce mare postelnic. Și ispravnic, Papa mare logofăt.

Și am scris eu, Soare gramatic, în cetatea de scaun, în București, luna aprilie 15 zile și de la Adam pînă acum la această scriere, cursul anilor, în anul 7139 <1631 >.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Leon voievod <m.p. >

Bibl. Acad., CCCXCVII /44.

Orig., hrtie (41,5 × 27), pecete timbrată.

227

1631 (7139) aprilie 15, București.

Leon Tomșa voievod întărește lui Oprea căpitan și jupaniței lui, Maria, un copil de țigan.

† Милостію божію, Іу Леун воєвод и господинь вѣсое земле Уггровла-Хискоє, синь великаго и прѣдобраго, покоеном Іу Шефан воєвод. Дават господство ми сію повеленію господства ми слѣг господства ми Опрѣ къпнтан и жспаницев емѣ, Маріев, и със синовн им, лицем Богъ даровал, такоже да е им един мом<кѣ> за циган, на име Стан, синь Маріев циганка.

Понеже сію више речено мом<кѣ> за циган еже више пис, он ест вил за дѣдинѣ жспаницев Станкѣи ворничѣса, жспаница жспан Бентелѣ ворнекѣл. Тяже, къда ест вил съда, вѣ дѣни господства ми, а жспѣнѣса Станка ворничѣса и Опрѣ къпнтан и жспаница емѣ, Маріа а пакн със Маріа, мати Удрещев постел-

¹ Omis.

ник вт Пльтьреци, а они кѣсно имат смѣшаніе радї делове нл за вчинѣ вт на село Спарци и със жѣпанїѣса Станка ворничѣса. Таже они пакн ѣкѣсно сътвориа пременекнѣ, тере дадох Ѣпрѣ кѣпитан и жѣпанїца емѣ, Марїа, негова дела за вчинѣ вт на Спарци жѣпанїцев Станкѣн ворничѣсев, а жѣпанїца Станка ворничѣса, она ест вна дал тог момкѣс за циган, еже више пис, дѣдинѣ радї дѣдинѣ, Ѣпрен кѣпитан и жѣпанїцев емѣ, Марїев. Ёщеже ест вна дал жѣпанїца Станка ворничѣса и жѣпанїцев Марїев вт Пльтьреци едно кобила мѣргѣ пентеногѣ, въс радї вчина вт на Спарци.

И видѣхом господство ми и записѣл жѣпанїцев Станкѣн ворничѣса на рѣк Ѣпрек кѣпитан и на жѣпанїца емѣ, Марїа със мнози людї и болѣри сведѣтели и адѣмѣшари, на нл: Кръстѣ и Рига втори армаш и вт Бѣкѣреци, Манѣ дърѣван и жѣна емѣ, Негрита, газа ворничѣсѣн¹ и мнози людї сведѣтели, еже не сѣт пис заѣ.

Сего радї, дадох господство ми Ѣпрек кѣпитан и жѣпанїцев емѣ, Марїен и сино нл, Лекѣн, іакоже да е нл сїю више реченѣ момкѣс за циган вѣ вчинѣ. дѣдинѣ и вѣ шѣв нл и синовом² нл и вноком и прѣвнечетом и вт никогоже непоколенем, порнзлмо господства ми.

Еже <и сведѣтели поставих господство ми>²: жѣпан Хриза вел дворник и жѣпан Владѣл вел лѣгѣфет и жѣпан Ёнаки вел вистїар и жѣпан Дѣмитрашко вел спатар и Костандин вел комис и Мѣшат вел столник и жѣпан Ілеѣандри вел постѣлник. И исправник, жѣпан Владѣл вел лѣгѣфет.

Пис Драгомир лѣгѣфет вѣ настолни ѣ градѣ Бѣкѣреци, мѣсеца априлѣ ет дѣни, вт Іадла до нїнѣ теченїе лѣт, вѣ лѣт хѣрѣѣ.

† Іу Лѣви кѣевѣда, милостїю вожїю господннѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Ștefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Oprea căpitan și jupaniței lui, Mariei, și cu fiii lor, cîți Dumnezeu le-a dăruit, ca să le fie un copil de țigan, anume Stan, fiul Mariei țiganka.

Pentru că acest mai sus-zis copil de țigan, care este mai sus scris, el a fost de moștenire al jupaniței Stanca vorniceasa, jupanița jupanului Vintilă vornicul. Deci, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, jupineasa Stanca vorniceasa și Oprea căpitan și jupanița lui, Maria, și iarăși cu Maria, mama lui Udriște postelnic din Plătărești, ei au avut împreună amestec pentru părțile lor de ocină din satul Sparții și cu jupineasa Stanca vorniceasa. Astfel ei iarăși împreună au făcut schimb, de a dat Oprea căpitan și jupanița lui, Maria, partea lor de ocină de la Sparți jupaniței Stancăi vorniceasa, iar jupanița Stanca vorniceasa, ea a dat acel copil de țigan, care este mai sus-scris, dedină pentru dedină, lui Oprea căpitan și jupani-

¹ Cuvintele „газа ворничѣсѣн” sînt scrise între rînduri.

² Loc rupt.

tei lui, Maria. Încă a mai dat jupanița Stanca vorniceasa jupaniței Maria din Plătărești o iapă murgă, pintoagă, tot pentru ocina de la Spârți.

Și am văzut domnia mea și zapisul jupaniței Stancăi vorniceasa la mîna lui Oprea căpitan și a jupaniței lui, Maria, cu mulți oameni și boieri martori și aldămășari, anume : Cîrstea și Riga al doilea armaș și din București, Manea dărăban și soția lui, Negrita, gazda vornicesei și mulți oameni martori, care nu sînt scriși aici.

Pentru aceasta am dat domnia mea lui Oprea căpitan și jupaniței lui, Maria, și fiului lor, Leca, ca să le fie acest mai sus-zis copil de țigan de <ocină, dedină și de ohabă lor și fiilor >¹ lor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată <și martori am pus domnia mea >¹ : jupan Hriza mare vornic și jupan Vladul mare logofăt și jupan Enachi mare vistier și jupan Dumitrașco mare spătar și Costandin mare comis și Mușat mare stolnic și jupan Alixandri mare postelnic. Și ispravnic, jupan Vladul mare logofăt.

A scris Dragomir logofăt în cetatea de scaun, în București, luna aprilie 15 zile, de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7139 <1631>.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Mitrop. Ț. Rom., CCCLV/2.

Orig., hirtie (43 × 28), pecete timbrată.

Divanul nu corespunde cu data și nici cu vre un alt divan din domnia lui Leon Tomșa.

1631 (7139) aprilie 17, București.

Leon Tomșa voievod întărește lui Nedelco vii în dealul Bobului și ocini la Fundeni.

† Милостію божією, Іу Леон воєвода и господинь вѣсон земли Сгггров-
владітескоє, синъ великаго и прѣдобраго покойномѣ Іу Шефан воєвода. Дават
господство ми сїю повѣленіе господства ми Неделков и съє синоки, елице Богъ
даст, якоже да ми єст нѣкое виноградї в дѣлѣ Бобшан и съє четвъртаго дѣл
за шчинь вт врьхѣл Бозшавє дорн в вода Криковѣлов, ми вт дѣл МиХанл
монаХ, понеже єст покѣпна Неделко виноградї вѣсѣХ, колико сѣт вил дѣл МиХанл
монаХ и съє четвъртаго дѣл за шчинь, вт посвѣдѣ, варє елика сє Хтит избрат, вт
над МиХанл калѣгерѣл вг Фшндѣни, за хѣ аспри готови и съє запис вт рѣка єго

¹ Loc rupt.

и със свидетеліе, по име: Сава кълъгаръла и вт Бръвнла, Басиліе егъмен и вт Гергиць, Лѹнка и Паскъла и Стоян и Драгомиръ Бащѣ.

И пак покъпна Неделко два погоане за виноградѹ вт дѣла Бобоулаши вт над Михалчѣ и вт над Радъла, сини Дъмитров Търкъла вт Боукъреши за хѣ аспри готови и със запис вт рѹки им и със свидетеліе, на име: Манѣ къпецъ и Владъла и Ъданчѣ и Шефан вт Бѹкоуреши.

И пак покъпна Неделко три чедъръци за виноградѹ ѳ дѣла Бобоулаши вт над Кокоч вт Чептѹри, за тѹ аспри готови. И били сѣт алдальшари: попа Михаил вт Фѹндѣни.

И пак покъпна Неделко вт над Марко кълърашъла вт Гергиць едно поганъ за виноградѹ пак ѳ дѣла Бобълов, за хѣ аспри готови.

И пак покъпна Неделко вт над Гора една половинъ за поганъ за виноградѹ ѳ дѣла Бобълаши, за ѿ аспри готови.

И пак покъпна Неделко вт над Етанчула Доротѣю един поганъ и полъвинъ за ѿ аспри готови и вт над попа Сава два погоане за гора, за ѿ аспри готови, да сѣтворит виноградѹ и със запис вт рѹкалин нѣ и със свидетеліе, на име: вт Фѹндѣни, Пѣтръ и Владъ Дърдъкъ и Тѹдор Хромъ и Пндроніе ватахъ и вт Шѣта, Пѣнъла логофетъ и вт Довршешин, Мѣрдариѣ логофетъ.

И пак да ест Неделковъ чинъ ѳ Фѹндѣни, али делъ Бонкъвъ, дъцира Бащевъ, късахъ, вт полю и вт шѣмъ и вт презъ Криковъ и вт седалеще сѣловъ и вт учена глаголемнаго Добромірѣска и Михѣелѣска и Мѣльгаска, варе елика се Хтитъ избратъ, понеже ю ест покъпна Неделко сѣю чинъ вт надъ Бонка вт Фѹндѣни, дъцира Бащевъ, за хѣ аспри готови и със запис вт роука ен със свидетеліе, на име: Етанчула Мѣргъловъ и Епанъ Кълъгарълаши и Пѣно и Владъла Етаевъ и Макидонъ и Дърдъчъ и Драгомиръ и Пѣтръ вт Фѹндѣни.

И продадошы сѣи више речени людіе нише виноградѹ и чинне, уни за своимъ доброволю и със ѳзнаніе въсѣли мѣгѣшомъ вт горъ, из долъ и вт вкрѣсть мѣстомъ и вт предъ господства мн.

Сего радѹ, дадохъ съмъ господство мн Неделковъ, іакоже да мо ест сѣе виноградѹ и чинне вѣлабъ синови его и вѣскомъ и прѣкнѣчетомъ и не вт кождо непоколѣвнннн, порезамо господства мн.

Сеже оубо и свидетеліе поставѣлемъ господство мн: жѣпанъ Мнѣо великѣе банъ Кралевскѣе и жѣпанъ Хриза великѣе дворникъ и жѣпанъ Папа великѣе логофетъ и жѣпанъ Дъмитрашко велъ вѣстѣаръ и жѣпанъ Паклаки велъ спатаръ и жѣпанъ Герге велъ столникъ и жѣпанъ Костандинъ велъ квалннъ и жѣпанъ Басиліе велъ пѣларникъ и жѣпанъ Ювѣчи велъ постѣлникъ. И испракинкъ, Папа великѣе логѣфетъ.

И написахъ азъ, Егонка граматикъ, къ настола градѹ Бѹкоуреши, мѣсеца априлѣе ѳ дани и вт Пѣдала даже до нинѣ текѣщаго лѣтомъ, къ сего писаніе, къ лѣтъ хѣрлѣ.

† Іw Дѣвнъ вѣвѣда, милостію божію господннъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Ștefan voievod.

Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Nedelco și cu fiii lui, ciți îi va da Dumnezeu, ca să-i fie niște vii în dealul Bobului și cu a patra parte de ocină, din virful Bobului pînă în apa Cricovului, însă din partea lui Mihail monah, pentru că a cumpărat Nedelco toate viile, cîte au fost partea lui Mihail monah și cu a patra parte de ocină, de pretutindeni, oricît se va alege, de la Mihail călugărul din Fundeni, pentru 2000 aspri gata și cu zapis de la mîna lui și cu martori, anume : Sava călugărul și de la Virbila, Vasilie egumen și din Gherghița, Liica și Pascul și Stoian și Dragomiru Baștea.

Și iar a cumpărat Nedelco două pogoane de vie din dealul Bobului de la Mihalcea și de la Radul, fiii lui Dumitru Turcul din București, pentru 2000 aspri gata și cu zapis de la mîna lor și cu martori, anume : Manea negustor și Vladul și Oancea și Ștefan din București.

Și iar a cumpărat Nedelco trei cedvirți de vie în dealul Bobului de la Cococi din Cepturi, pentru 370 aspri gata. Și au fost aldămășari popa Mihail din Fundeni.

Și iar a cumpărat Nedelco de la Marco călărașul din Gherghița un pogon de vie tot în dealul Bobului, pentru 1000 aspri gata.

Și iar a cumpărat Nedelco de la Sora o jumătate de pogon de vie în dealul Bobului, pentru 800 aspri gata.

Și iar a cumpărat Nedelco de la Stanciul Dorotei un pogon și jumătate, pentru 800 aspri gata și de la popa Sava două pogoane de pădure, pentru 400 aspri gata, să facă vie și cu zapis de la mîna lor și cu martori, anume : din Fundeni, Pătru și Vladu Durducă și Tudor șchiopul și Andronie vătaf și din Șuta, Ianul logofăt și din Dobrușești, Mardarie logofăt.

Și iar să fie lui Nedelco ocină la Fundeni, însă partea Voicăi, fiica lui Baște, toată, din cîmp și din pădure și de peste Cricov și din vatra satului și din ocina numită Dobromireasca și Mihăileasca și Mălăiasca, oricît se va alege, pentru că a cumpărat Nedelco această ocină de la Voica din Fundeni, fiica lui Baște, pentru 1000 aspri gata și cu zapis de la mîna ei, cu martori, anume : Stanciul al lui Largul și Span Călugărului și Iano și Vladul lui Stae și Machidon și Durduci și Dragomir și Pătru din Fundeni.

Și au vîndut acești oameni mai sus-ziși viile și ocinele lor, ei de a lor bunăvoie și cu știrea tuturor megiașilor, din sus, din jos și din jurul locului și dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta am dat domnia mea lui Nedelco ca să-i fie aceste vii și ocini ohabă fiilor lui și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea : jupan Miho mare ban al Craiovei și jupan Hriza mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Dumitrașco mare vistier și jupan Pavlachi mare spătar și jupan Gherghe mare stolnic și jupan Costandin mare comis și jupan Vasilie mare paharnic și jupan Iuovei mare postelnic. Și ispravnic, Papa mare logofăt.

Și am scris eu, Stoica gramatic, din cetatea de scaun București, luna aprilie 17 zile și de la Adam pînă acum, la această scriere, cursul anilor, în anul 7139 <1631>.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Centrală de Stat, LXXXII/2.

Orig., perg. (35 × 47), pecete timbrată.

229

<Înainte de 1631 aprilie 21.>

Grăjdana, jupîneasă lui Leca spătar, lasă nepotului său, Preda al doilea spătar, moșiile ei din Leurdeni, Ciurnic, Stîlpenii de Sus și Cătun, cu vie, mori, rumâni și țigani.

† Adecă eu, jupîneasă Grăjdana, scris-amă acestă al miu zapis, cumu să știe c-amă lăsată nipotu-miu Predeii tvori spatar toate ale mele sate, lui și țigani tuți și tot ce-amă eu, și satul pré nume satul Leurdenii, parte tăoată cu 2 vie și cu 2 mure, și parte ce am cumpărat de la Vladul vistéiar, dreptă 400 de ughi, că am vîndut scule de la părinții mii, după moarte spătarului Lecăi, de o-m scum <pă>rat ace parté cu 1 vie și cu 2 more și cu ocină în Ciurnic, și cumpărotoare și moșie, cît se va alege, toată, i o-m lăsat lui și cu rumânii pré nume : Radulu cu feciuri-iș și Stuian cu feciuri-iș și Staico cu feciurii șe Radulu Dracea cu feciuri șe feciurii <lui> Mălai, toți, șe Bobe cu feciurii șe Rade șe Dubré cu feciuri șe Bratul cu feciuri și feciuri Badi și Dragne cu feciur și Chițul cu feciurii, Dragomir cu feciur și Stoica cu feciuri șe Sempitru cu feciur și Scure feciură lu Stanciul și feciurii lu Nană, tuți și Stanciul Bru[ș]ștaanul și alți rumâni cîți se vor găsi și se va afla pre această moșie, toți și parte me den Stîlpenii de Sus, a patra parte de sat, cu vie, cu mori, și parte mea din Berceni den hotară pînă jumătate tut și parte mea den Bobe[s]-știe de Sus, toată, nomai ce dat lu Dubre Șerbegiul 60 de stînjienii și parte mea den Bobeș[ș]tii de Jus, toată i țeganii pré nomé : Bod <ea> cu feciuri șe sură-sa Marie cu feciur și Rada țiganca cu fetele și feciur lu Nedeleu.

Șe iar i-am lăsat viile de la Cătun, cu toată delnița, pîntru că acesté vie le-mă cu <m>părat înprună cu suful miu, cu Leca spătarele dreptă 150 de ughi și ceastă țigană Ivan cu feciur, și ceaastă țigană Anca cu fetele. Și iar visteierele Pană mi-a luat pîntru suflu-miu haine și scule ce au fustă dature, préț de patru povări.

Daci, și suțulu miu, cînd au morit, mi-u lăsat să-mi fi de moșie, cumă știe a[n]ga Ghica și Sima ot Călenește și alți boiari ce no i-em scris aice.

Deriptu acei și suțul miu, spătarul Leca, șteund că m-au prădat, dreptu lăcuiala ce am lăcuit am<i>doi înprună, dreptu acei am tu-cūmit și am lăsat după moarte, nimene să n-aabă a întreba, nice Badea frate-meu, nice Toma comisul să n-aibă a întreba cu bocatele mele că le-am lăsat nepotū-mi Prédei, pînă amū fustū, cum să mă pomenescă. Iar cine se va ispitē a face într-alt chipū, să fii proklet și afuresăt de 318 otți și să no aibă unde véni după méne. Și sint șa-alți țigani.

Și mărturie sint : Turture păharnic și Dumitru și Badea și Stan ot Bobești, ot Glina, Vladulu, ot Văcărești, Nan lugufăt și Stanciul ot Stilpeni, cum știu de această tuemelă noastră.

Muzeul de istorie a orașului București, nr. 13 496

Orig., hirtie (43 × 29), o pecete aplicată.

230

1631 (7139) aprilie 21, București.

Leon Tomșa voievod poruncește lui Ghica agă și bătrînelui Sima din Călinești să mărturisească pentru niște vii din Dealul Piteștilor ale jupînesei Grăjdana.

† Многостією вожією, Іу Левн воєвода и господинъ, синъ поконнаго Іу Шефан воєвода. Пишет господство мнѣ ago Ghico i star Simo et Călinești.

După acéia vă dau în știre domnia mea pentru rîndul jupînesii Grajdanii, a Lecăi spătar, că au avut piră innaintea domnii méle în divan cu Mihaiu, feciorul Tomei comisul, fratele Lecăi spatar, pentru niște vii den Dealul Piteștilor. Și au scos jupîneasa Grajdana și o carte a lu Gavriil voievod și o cartea a patriiarhului, în care carte erați voi mărturii scriși, cum ați mărturisit voi atunce.

Drept acéia și acum încă am lăsat pre voi să mărturisiți și să-i toc-miți cum veți ști cu sufletele voastre și cum ați mărturisit atunce. Și am trimis și acea carte acia la voi, să o vedeți și vor veni și ei de față.

Deci, de vréme ce veți vedea această carte a domnii méle, iar voi să căutați cum știți că ați mărturisit atunci, așa să mărturisiți și acum, nimic fățarie să nu fie, că domnia mea n-am vrut să întru într-acei blăstem, ce am lăsat domnia mea tot lucrul după voe. Deci, cum veți ști voi cu sufletele voastre, așa să scriiți o carte și să dați știre domnii méle de tot

lucrul, că am vrut domnia mea să trimiț să vă aducă de față aicea, să mărturisiți, dar am înțeles domnia mea că sinteți can bolnavi, ce i-am trimis pe dinșii aciia la voi, să le luoți seama pre amănuntul, cum veți ști voi cu ale voastre suflete.

Aceasta vă grăescu domnia mea, **иначе да нест, по реч господства мн.**

И исправник, сам реч господства мн.

Πис ε Βικρημϋ, μεκειца απρηλε̄ κᾱ δ̄νη, ε̄τ̄ λιτ̄ κ̄ρλθ̄.

† Ιω Λεων βοεвода, μιλοστίю божію господинь.

Bibl. Acad., CCXVI/185.

Orig., hirtle (30,5 × 21), pecete aplicată.

EDIȚII. Grecianu, *Genealogii*, I, 275–276.

231

1631 (7139) aprilie 23.

Despa, soția lui Pană vistier, închină biserica zidită de bunicul ei, Ghiorma banul, în București, arhiepiscopiei Pogonianeii.

Διὰ τῆς παρούσης μου ὁμολογίας καὶ ἀποδείξεως, δηλοποιῶ τοῖς πᾶσιν ἐγὼ Δέσπω Πάνο θεστιάρενα, θυγάτηρ Μάνθου υἱοῦ τοῦ ποτὲ Μπᾶν Γγιώνμα, ὅτι τὴν ἐκκλησίαν ὅπου ἔκτισεν ὁ αὐτὸς πάππος μου, Μπᾶν Γγιώνμας ἐν τῷ Μπουκουρεστίῳ, ὑπὲρ ψυχικῆς αὐτοῦ σωτηρίας, ὡς κληρονόμος αὐτοῦ ἐξ οἰκείας μου βουλῆς καὶ θελήσεως ἀφιέρωσα αὐτὴν καὶ ἐπροσήλωσα εἰς τὴν μητέρα μας ἐκκλησίαν τὴν ἀρχιεπισκοπὴν Παγωϊαννῆς, ἣτις ἐστὶν ναὸς τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφύμων ἀποστόλων· καὶ ἐπροσήλωσα ταύτην τὴν ἐκκλησίαν μετὰ πάντων τῶν κτηματων καὶ προσόδων αὐτῆς, τουτέστιν ἐργαστήρια, χωράφια καὶ ὅσα ἄλλα εἰσοδήματα αὐτῆς ἔκει ὑπὲρ μνήμης καὶ σωτηρίας ψυχικῆς αὐτοῦ τε τοῦ κτήτορος, τοῦ ῥηθέντος Μπᾶν Γγιώνμα, τοῦ πάππου μου καὶ ἡμῶν τῶν ἐξ αὐτοῦ καταγωμενων, καὶ εἶναι καὶ ὑπάρχειν προσηλωμένη ἢ τοιαύτη ἐκκλησία ἐν τῇ ἀρχιεπισκοπῇ Παγωϊαννῆς εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα ἕως οὗ ὁ ἥλιος ἐφορᾷ ὅστις δὲ βουληθῇ ἀναστρέψαι καὶ ἀποξενώσει τὴν καλῶς γεγωνεῖαν μου ἀφιέρωσιν καὶ προσήλωσιν, ἐχέτω τὰς ἀρᾶς τῶν *τιτῆ* θεοφόρων πατέρων τῶν ἐν Νικαία, καὶ τοὺς ἁγίους ἀποστόλους ἀντιδίκους ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, ὡς παραβάτης τῶν θείων νόμων, φησὶ γὰρ· τὰ ἅπαξ ἀφιερωθέντα τῷ θεῷ, ἀνεκποιήτά εἰσὶ. Εἰς δὲ τὴν περὶ τούτου δειλῶσιν καὶ ἀσφάλειαν, ἐγένετο ἡ παρούσα μου ἔγγραφος ὁμολογία κατ' ἔμπροσθεν τοῦ ἀρχιερατεύοντος θεοφιλεστάτου ἀρχιεπισκόπου Παγωϊαννῆς κυροῦ Σωφρονίου καὶ τῶν εὐλαβεστάτων κληρικῶν καὶ τιμιωτάτων ἀρχόντων.

Ἐν ἔτει, ζρλθ' — ϖ̄, μηνὶ Ἀπριλλίου κγ' — η.

- † Γγίνος ἱερεὺς καὶ οἰκονόμος
- † Διμίτριος ἱερεὺς καὶ σακελάριος
- † Πάνος Ἰωάννης καὶ σκευοφίλαξ
- † Διμίτριος ἱερεὺς καὶ σακελιου
- † Γγίως Κδτζης καὶ προτοψάλτης
- † Μιχαηλ ηρέη ἱερομνήμων
- † Ἰωάννης ἱερεὺς καὶ πρωτόπαπας
- † Πάυος Μάνος μάρτηρας
- † Ἰωάννης ἱερεὺς
- † Σθάτιος Πάνου θηστηάρη
- † Νεκούλας Πρόκου¹

† Prin acest al meu zăpis și mărturie fac cunoscut tuturor, eu Despa Pană vistiereasa, fiica lui Manta, fiul fostului ban Ghionma, că biserica pe care a zidit-o acest moș al meu, banul Ghionma, în București, pentru mîntuirea lui sufletească, ca moștenitoare a lui, din a mea socotință și voință, am închinat-o și am supus-o la biserica noastră mamă, arhiepiscopia Pogonianeii, care este biserică a Sfinților, slăviților și preaînțelepților Apostoli.

Și am închinat această biserică cu toate bunurile și veniturile ei, adică prăvălii, moșii și toate celelalte venituri ce mai are, pentru pomeniirea și mîntuirea sufletească a acestui ctitor mai sus-zis, banul Ghionma, moșul meu, și pentru a noastră, a celor ce ne tragem dintr-însul. Și să fie și să rămînă închinată această biserică la arhiepiscopia Pogonianeii în vecii vecilor, cît va fi soarele.

Și oricine s-ar gîndi să întoarcă și să înstrăineze această bine făcută închinare și danie a mea, să aibă blestemele celor 318 purtători de Dumnezeu părinți de la Nicheia și pe sfinții apostoli să-i aibă împotriviți în ziua judecării, ca un călcător de legi dumnezeiești; căci zice: cele odată dăruite lui Dumnezeu să rămînă neclintite.

Iar spre știință și siguranță s-a făcut această în scris mărturie în fața prea iubitorului de Dumnezeu, Sofronie, arhiepiscop al Pogonianeii, care păst orește acum, și a altor preacuvioși clerici și preacinstiți boieri, în anul 7139 <1631> luna aprilie 23.

- † Ghinea preot și iconom
- † Dimitrie preot și sachelar
- † Pană iconom și schevofilax
- † Dimitrie preot și sacheliu
- † Ghinea Coți și protopsalt

¹ Semnături autografe.

† Mihail preot ieromnimon
† Ioan preot și protopop
† Pană Manu martor
† Ioan preotul
† State Pană vistierul
† Necula Procu¹

Arh. St. Buc., M-rile Bradu-Hanu Greci-Codreni, XXXIX/1.
Orig., hîrtie (30 × 20).
EDIȚII. Grec. Sacerdoțeanu-Regleanu, *Facsimile*, pl. IV.

232

1631 (7139) aprilie 23.

*Vlad din Dedulești și alții arată părțile pe care le are Stanca în
Dedulești și în roata de moară de la Buzău.*

... <meg>iași, anume Vlad den Dedulești i Manea de Mircești...
<mărtu>risim cu acest zăpis al nostru cum ne-au dat vornicul Mihalcea>²
...itor lu Dateo și lu Vlad, cumnatu său și... său pentru niște vie și pen-
tru niște ocine... <o>cina Buzunarilor și o rotă de moară în Buzău>...
megiași am ales dé am dat Stancăi vile de la casă... și casa cu grădina
den sat. Iar ocina cită... <su>rori, anume Sora și Sorcă și Stanca și
am... via de la popa Neagoe de la Oblegari și am... în ocina Buzuna-
ril<or>. Derept [a]jacea cînd... și Sorcă cînd... și înzestrat... <de>reptu
aceia am socotit>... le Stancăi... căci au rămas mai apoi de toate și
la sără<cie>... și mărturisim noi cu acest zăpis al nostru... Marco den
Băncești și Stoicanul den Dedulești... Toader de Mărăcineni și Vlad
Mărzac... <oameni bu>ni mulți. Dé aceasta scriem și mărturisim.

.....³
Πισ απριλѣ κѣ лѣтѣ 7390.

Bibl. Acad., CXLVI/186.
Orig., hîrtie, fragment foarte deteriorat, pecete aplicată.

¹ Semnături autografe.
² Întregit după doc. din 1631 iulie 15 (nr. 356).
³ Semnătură nedescifrată.

И написах аз, Свояе граматикъ, въ настоини граду оу Буковречи, мѣсець
априлѣ кѣ дѣни и шт Пѣдама дажи до ннѣ въ сего писанїе теченїа лѣтомъ, къ
лѣтъ 7310.

† Іу Левн кивекѣда, мнолостїю кожїю господннѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Ștefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele popii Ghioca și lui Vladul Șterfenitul și lui Jipa din Mălăești și cu fiii lor, cîți le-a dăruit Dumnezeu, ca să le fie ocină în sat la Mălăești, în județul Dolj, o funie de ocină deplin, în hotarul de jos, însă părțile lor de ocină din cîmp și din pădure și din apă și cu viile lor și din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul, pentru că este a lor veche și dreaptă ocină și dedină din moși, strămoși, încă de mai înainte vreme, din zilele altor domni bătrîni.

Iar după aceea, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, Pirvul și Preda au cumpărat ocină la Mălăești, două funii în hotarul de jos, de la alți megieși din sat, iar această mai sus-zisă funie, care este tot în hotarul de jos, ea a rămas nevîndută și necumpărată de nimeni. Și a venit Preda împreună cu Radul, soțul Stoichiței, care a fost soția dintîi a lui Vladul Șterfenitul, înaintea domniei mele în marele divan, de a mărturisit Preda din Mălăești, el singur, că a cumpărat ocină la Mălăești în hotarul de jos numai două funii, iar a treia funie, care este mai sus-zisă, n-a fost cumpărată de nimeni, ci a rămas pe mîna acestor oameni, care sînt mai sus-zîși. Astfel, întru aceea, domnia mea încă am făcut cartea domniei mele popii Ghioca și lui Vladul Șterfenitul și lui Jipa pe această funie, ca să stăpînească ei a treia parte din hotarul de jos, o funie deplin, din cîmp și din pădure și <din>¹ apă și via lor, de peste tot hotarul, să nu aibă nimeni treabă cu această funie de ocină, în afară numai de acești mai sus-zîși oameni. Și să se știe că a cheltuit Radul, bărbatul Stoichiței, în zilele lui Alexandru voievod Iliș, pentru partea de ocină a lui Vladul Șterfenitul din Mălăești, 2500 aspri.

De aceea am dat domnia mea popii Ghioca și lui Vladul Șterfenitul și lui Jipa din Mălăești ca să le fie lor această mai sus-zisă funie de ocină, în hotarul de jos, dedină și de ohabă <fiilor>¹ și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea : jupan Miho mare ban al Craiovei și jupan Hriza mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Dumitrașco mare vistier și jupan Pavlachi mare spătar și jupan Gherghe mare stolnic și jupan Costandin mare comis și jupan Vasilie mare paharnic și jupan Iovcea mare postelnic. Și ispravnic, jupan Papa mare logofăt.

¹ Omis.

Și am scris eu, Soare gramatic, în cetatea de scaun în București, luna aprilie 27 zile și de la Adam pînă acum, la această scriere cursul anilor, în anul 7139 <1631>.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., LXXVI/4.

Orig., perg. (25 × 37), pecete timbrată.

234

1631 (7139) aprilie 28.

Dumitru din Drajna cu soția și fiii săi vînd lui Hrizea mare vornic biserica din Drajna, făcută pe locul vornicului.

† Scris-am eu Dumitru den Drajna și cu mularea mea, anume Vișa și cu feciorul meu, anume Zahariia și cu fii-meia Stana acesta zapis să fie la mîna jupan Hrizei marile dvornic de mare credință, cum să știe că i-am vîndut besereca den Drajna cu tot ce iaste în beserecă, cu iconile și cu avirile și cu tot ce iaste în beserică, însă locul au fost al vornicului, dumnelui, numai ce sînt lămnenele ale mele [ale meale].

Și o-m vîndut dă bunăvoia noastră și cu știrea tuturor megiașilor și fără de nici o nevoie și fără de nici o silă. Și o-m vîndut, drept 3000 dă bani gata.

Și cînd o-m vîndut eu această beserică vornicului au fost la tocmeala noastră mulți boiari, anume: jupînul Mogoș cliucerul și jupînul Nan, socrul vornicului și Iordache vornicul și Radul armașul și stolnicul Stanciul și Negoită păharnicul și Niță iuzbașa și Drăgulin roșul ot Chiojdă și Stoica roșul al Scurtului ot Cheojdă și Drăgoe den Star Chiojde și Coadă vătahul și Șarbu vătahul și Godean vătahul și popa Văsiie den Drajna și Pătru vătahul iar den Drajna și Vlaicul den Ogretin și Stoica vătahul den Cerășovi și Crăciun din Stilpeani și Drăgan den Stănești și Dumitru den Rîncezi. Acesta am scris și mărturisesc.

Pis meseța aprilie 28 dne, vă leat 7139 <1631>.

Mogoș cliucerul.

Stoica ot Cheojdă.

Nan uncheșul.

Drăgoe ot Star Cheojda.

Iordache vornicul.

Coadă vătahul.

Radul armașu.

Șarbu vătahul.

---

¹ Omis.

Stanciul stolnicul.

Dragulin ot Chiojdü.

Eu Dumitru den Drajna pentru credința mi-am pus și pecetea.

Arh. St. Buc., ms. 1233, f. 262.

Copie.

235

1631 (7139) aprilie 30.

Dadul vinde lui Băjan moșie în Guzeni.

Cum să știe că am vîndut eu Dadul ot Guzeni lui Băjan partea mea dă moșie¹ tot pre bani gata ughi 6, stînjăni 36², de a mea bunăvoe o am vîndut. Și o am vîndut-o în satu în Tîrnava Papei vornicului, în casa pîrcălabului Sineache.

Și cîndu o am vîndut eu, Dadul, această moșie, fost-au Sineache pîrcălabul mărturie și eu Bărcan ot Cervenie mărturie și Stanciu ot Guziani mărturie și vătaful Zîrnă ot Ologi. Și să-i fie lui moșie și feciorilor lui, cîți îi va da Dumnezeu. Iar cine să va rădica ver care din neamul meu, ver care preste cuvîntul meu, să fie afurisit și blestemat de 300 și 18 oțiți, eje vă Nicheii. Și o am vîndut-o în zilele lui Alion voevod.

Пис мѣсеца апрѣлѣ 30 дѣни, въ лѣтѣ хѣрлѣ.

Eu pîrcălabu Sineache.

Eu vătaful Zîrnă.

Eu Bărcan.

Eu Stanciul Șăntee.

Și am scris eu, popa Stanciu ot Tîrnava, acest zapis.

Bibl. Centrală de Stat, D., 575/2.

Orig., hîrtie.

Copie la Bibl Acad., LLXXXV/138 (cu mențiunea că moșia Guzenii se află în județul Teleorman) și MCD/135.

¹ După acest cuvînt urmează un pasaj șters : „a lui parte de moșie”.

² Cuvintele „stînjăni 36” au fost adăugate.

1631 (7139) mai 1, <Buzău>.

Mai mulți megiași din Mărăcineni vînd lui Mihalcea vornic moșii la Cîndești.

† Scris-am noi megiașii, anume Stoian de Mărăcineni[ni] cu frații lui și popa Manea cu frații-și și cu vărul-său Stoica și popa Dragotă de Ghespești cu frații lui, anume Stănilă și Neagul, cum am vîndut noi toți care sîntem mai sus-scriși partea Calciului și a Dobrea, femeii lui, de în Cîndești pă a cită se va alege, de în cîmpu și de în păduré și de în șăzutul satului. Vîndutu-o-am Mihalcei vornicului, noi toți, cu știre tuturor fraților, toată présté tot și cu știre megiașilor și de în sus și de în jos. Și o am vîndut această ocină deréptu ughi 10.

Și mărturée : Cernat logofătul și Sava al Fătului și Dumitru Buloroii și Sava lui Avram și Costandin și Radul Simei și Jipa de Vernéști și Dragomir Nébunéle și popa Mihaiu de în Buzău. Și am néguțat în casa Petrei Luciului în Buzău.

Și am scrisu în luna lui maiu de întiiu, vă leat 7139 <1631> .

Popa Manea <m.p.>

Stoian.

Bibl. Acad., CXCVI/64.

Orig., hîrtie (29,5 × 21,5), trei peceti aplicate.

237

1631 (7139) mai 1.

Lazăr județul și pîrgarii din Tîrgoviște întăresc lui Iane negustorul ocină în Săténi.

† Въ име шца и сына и свѣтаго дѣла, тронца едїносѣнна, нераздѣлнна, амин.
Scris-am eu Lazar județul cu 12 pîrgari dă oraș dă Tîrgoviște această a noastră carte acestui neguțători pre nume Iani iatrol, ca să-i fie lui în sat în Săténi ocină cu vie, cu livăzi, cu pomét, cu case, cu pimniță la vie, cu tot citu se va alége, cit au ținut Calin Tabără, pântru că au cumpărat jupînul Iane dă la Calin Tabără, derept 170 dă galbeni gata. Și au cheltuit la aldămaș bani 2000. Și au vîndut Calin dă a lui bunăvoie ; așijderea și

jupinul Iane au cumpărat cu știrea a tuturor rudeniilor lu Calin și cu știrea a tuturor megiașilor și a veciniloru dîn sus și dîn jos, înprejurulu acei vii și acelor locure și dinaintea a mulți oameni buni, megiași și tineri și bătrini, orășani. Și au dat ai lui bani direpți gata cîți sînt mai sus-scriși ca să-i fie lui și coconiloru și nepoților și strenepoților ocină și moșie ohabnică și de nimenea nelegănat întru vecie.

БѢЖИ И СВЕДЕТЕЛѢ ПОСТАВЛѢНИИ, ПО ИМЕ: ПОПА ИВАН УТ БѢТА ПЕТКА И ОУФНА ЕГЪМЕН УТ ТИСМѢНА И ЖЪПАН ГИИѢ КЪПЦЪ И МЪНЪШ СРЪБЛА И ДЪШКА КЪПЦЪ И МЪНЪШ КЪПЦЪ И КАРА-МЪН И ИВАШКО¹ și mulți oameni buni, ce nu i-am scris în cartea aceasta.

Из старъ БѢРИИ АУГУФЕТ² ПИС МѢСЦА МАН 7 ДЪНИ, ВЪ ЛѢТЪ ХЪРАӨ.

Achiepiscopia romano-catolică, București 1/6.

Orig., hirtie (30,5 × 21), pecete timbrată cu legenda:

† БѢТВОРИ СЕ СЪН ПЕЧАТНИКЪ ВЪ ДЪНЬ БЛАГОБѢРНАГО ІУ НК... КОБВОД.

Cu două copii din sec. al XIX-lea.

238

1631 (7139) mai 2, București.

Leon Tomșa voievod poruncește oierilor din județele Vlașca și Argeș să nu ia gorștină de la oile m-rilor Glăvăcioc și Tutana.

† МНОЛОСТІЮ БОЖІЮ, ІУ ДЕИИ КОБВОДА И ГОСПОДИНЬ, СИНЬ ПОКОИИНАГО ІУ ШЕФАН КОБВОДА. ПИШЕТ ГОСПОДСТВО МИ ВОАО ОИАРИЛОТ ОТ СУДСТВО ВЛАШ<ца> И ОТ СУДСТВО АРГЕШ.

După acéia, grăescu domnia mea și vă dau în știre pentru rîndul sfintelor mănăstiri Glăvăciogul și Tutana, care sînt metoașe date și închinate la Sfintaa Troiță de aicea de București; cîndu v-am fost vîndut domnia mea oerile, iar oile mănăstirii Glăvăciogul și ale mănăstirii Tutanei nu vă le-am vîndut, ce am zis domnia mea să fie în pace. Și le-am făcut domnia mea și carte, ca să le lăsați oile în pace, iar voi oiarilor de în Vlașca de cartea domnii méle n-ați ascultat, ce umblați invăluindu. Deci v-am scris domnia mea acum și a doao carte.

Derept acéia, în vréme ce veți vedea ceastă carte a domnii méle, iar voi să căutați să lăsați oile mănăstirii Glăvăciogul și ale Tutanei, cite vor fi, foarte în pace de gorștină, nimica de iale să nu vă atingeți, nici să

¹ Încă și martori punem, pe nume: popa Ivan de la Sfînta Paraschiva și Theofil egumenul de la Tismana și jupan Ghinea neguțătorul și Ianăș sirbul și Dușca neguțătorul și Miho neguțătorul și Cara-Iani și Ivașco.

² Eu bătrînul Efrem logofăt.

mai vie jalbă a do-ara aicea la domnia mea să se plîngă de voi, că apoi bine să știți că mare scîrbă veți avea de cătră domnia mea și veți păți una care n-ați pățit niciodată, neascultîndu cărțile domnești. Aceasta vă dau de știre. Инако да неѣст, по реч господство ми.

И исправник, сам реч господство ми.

Пис с Бѣскрици, мѣсеца маи ѣ дни, въ лѣт хрѣтѣ.

† Іу Левн крѣвда, мнлостію божію господинѣ.

Зчнл Пргирѣ лугвѣт.¹

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XLII/9.

Orig., hirtie (30,5 × 22), pecete mică, aplicată.

239

1631 (7139) mai 5.

Dragomir din Smedești cu nepoții și Ghinea din Buzău vînd lui Radu logofăt vad de moară și ocină la Smedești.

Adecă eu Dragomir, feciorul lui Voicheciu din sat din Smedești și cu nepoții miei, anume Paraschiva și Stoian, feciorii lui Voico Tîrziul de acoloa, scriem și mărturisim cu acest zapis al nostru cum să știe că am vîndut jupînului Radul logofătul vad de o roată de moară întregă pre ocina noastră cea din jos, din hotarul tîrgului pînă în hotarul Edului, din sus de morile călugărilor de la mănăstirea Banului, însă o roată de moară fără de ocină, cum am vîndut și mai dinainte vreme, drept 2400 de bani gata, ca să-i fie dumnealui de moșie.

Și iar eu, Ghinea al Vîlcului din oraș din Buzău, mărturisesc cum, după ce am vîndut jupînului Radului logofăt mai denainte vreme o jumătate de roată de moară fără ocină, acum i-am vîndut dumnealui cincisprezece stînjăni de ocină din partea noastră dă la Smedești, iar din hotarul tîrgului pînă în hotarul Edului și din matca Buzăului pînă în Lacul³ cu Cîrligile, drept 750 de bani gata.

Și eu . . .⁴ iar am vîndut jupînului Radul logofăt cinci stînjăni de moșie, din cap pînă în cap iar într-acel hotar, cum scrie mai sus drept . . .⁴ de bani.

Și eu Voico Colțatul al Nedelii iar am vîndut Radului logofăt cinci stînjăni de ocină, iar într-acel hotar, din cap pînă în cap, drept 300 de bani.

¹ A învățat Arghiru logofăt.

² Adăugat ulterior deasupra cuvîntului zece.

³ Scris peste cuvîntul „hotarul”.

⁴ Loc alb.

Și eu Negrita, fata lui Ciulfan din Smedești, iar am vîndut Radului logofăt cinci stînjăni de ocină, din cap pînă în cap, iar într-acel hotar și cu partea mea de moară cît să va alege din vadul decindea, drept 500 de bani. Și am vîndut noi toți aceste mori și ocine de bunăvoia noastră, ca să-i fie de moșie.

Și mărturie au fost mulți boeri și megiași de prinprejur, anume : Mihalcea vornec i Cernat logofăt i Sava lui Avram ot Mărăcineni i Costandin i Botușanul i Opriș, sinū Anghel logofăt i ot Băncești [iot Băncești] Manea Șoga i Nastasie Miriceanul i Neagoslav i ot Tătărani, Stoitirlea i Albul, sin popa Anghel și din Cirlomănești, Dobrin i Iachim i Costandin.

Și am scris eu, Iane logofăt, în luna lui maiu 5 dni, vă leat 7139 <1631>.

Mihalcea vornic.

Cernat logofăt.

Sava.

Opriș.

Νικολαος... μαρτιρας.¹

Bibl. Acad., MCCCXXXI/2.

Copie.

240

1631 (7139) mai 6, București.

Leon Tomșa voievod întărește lui Papa mare logofăt și soției sale, Elina, satul Gropeni, jud. Mehedinți.

† Милостією божією, Іу Левн воєвода и господинь късон земле Хггггровладхїнскоє, синь великаго и прѣдобраго поконинномѣ Іу Шефан воєвода. Дават господство ми сїе повѣленїа господство ми почтенномѣ правителя господство ми жупан Папа <великїн>² лугвѣет и жоупанице его, Ђиннен лугвѣетѣса и със синовн си, елицеже Богъ препуѣстит, такоже да мѣ ест село Гропѣнїи, вт сѣдство Мехсѣдинци, въс село и със въс Хотаром и със въсїх вечинїи и със въс Ходоком вт полю и вт шѣл и вт вод и със винограду и със грълеле и със лѣшине и със благовѣ и вт седалище селов, вт посвѣди, варе елика се Хтит изберат вт по въс Хотаром, вт Хотар до Хотар, по старн Хотарь и велѣги.

И вечинїи ециже да се знаєт которїи се сѣт продад вечини със синовн им и със въсѣх деловѣ им за учиноу и за дѣдїнно и за покѣпенїе почтенномѣ правителя господство ми жоупан Папа вел лугвѣет, на име: стар Дръган със синовн

¹ Nicolae...martor.

² Loc răzuit.

си, за зги ꙗꙗ и Радул, синь Дръганов, със синови си, за зги ꙗꙗ и Дан, виск Дръганов, за зги ꙗꙗ и Марко със синови си, за зги ꙗꙗ и Стопан Борчеканѡл със синови си, за зги ꙗꙗ и Ѡанчѣ Цѣлаалѡл със синови си, за зги ꙗꙗ и Брънлаъ със синови си, за зги ꙗꙗ и Владул Ягъридаъ със синови си, за зги ꙗꙗ и Драгнѣ със синови си, за зги ꙗꙗ и Шърван със синови си, за зги ꙗꙗ и Милошѡл със синови си, за зги ꙗꙗ и Финаст със синови си, за зги ꙗꙗ и Бадюл със синови си, за зги ꙗꙗ и Градѣ със синови си, за зги ꙗꙗ и Харета със синови си, за зги ꙗꙗ и Ѡанчѣ Кюсѣ със синови си, за зги ꙗꙗ и Тоурчѣ със синови си, за зги ꙗꙗ и Станкѡл със синови си, за зги ꙗꙗ и Шога със синови си, за зги ꙗꙗ и Стан, синь Момаляв, със синови си, за зги ꙗꙗ и Раде, зет Могъв и със синови си, за зги ꙗꙗ и Стан, брат Радев, със синови си, за зги ꙗꙗ и Иван Балабан със синови си, за зги ꙗꙗ и Гинѣ със синови си, за зги ꙗꙗ и Драгомир, синь Гогошьв вт вълѣни и със синови си, за зги ꙗꙗ и Тихан със синови си, за зги ꙗꙗ и Некѡла, синь Цорокинъв, за зги ꙗꙗ и Ѡдор того стар, за зги ꙗꙗ и Стопан Молдовѣнѡл, за зги ꙗꙗ и Ѡана със синови си, за зги ꙗꙗ и Ѡенслав, виск Стопанов Молдовѣнѡл, със синови си, за зги ꙗꙗ. . .¹ и Бонко Потец, със синови си, за зги ꙗꙗ и стар Мирѣ, със синови си, за зги ꙗꙗ и Мъшат, синь Итѡлов, със синови си, за зги ꙗꙗ и Дѡка със синови си, за зги ꙗꙗ и Нѣгое със синови си, за зги ꙗꙗ и Колан, синь Нѣгоев, за зги ꙗꙗ и Ѡрзѣ, синь Нѣгоев и със синови си, за зги ꙗꙗ. . .¹ и стар Ѡрзѣ със синови си, за зги ꙗꙗ и Бегѡл, синь Ѡрзек, със синови си, за зги ꙗꙗ и Пѣтрѡл Моканѡл със синови си, за зги ꙗꙗ и мали Раде със синови си, за зги ꙗꙗ и Пѣтрѡл Пъчникаль със синови си, за зги ꙗꙗ и Дѡин със синови си, за зги ꙗꙗ и Добре, синь. . .¹, със синови си, за зги ꙗꙗ.

Понеже село Гропѣнѣи вѣше пис вилн сѡт вѡснѣл кнѡси със вчинѣ им, ещѣже вт прѣжде вѣрѣме, вт пре дѣни старѣи прочѣи старѣ господарѣ. Я потом, къда ест бил съда, въ дѣнѣи господство ми, а сѣе вѣше рѡчени именитѣ людѣе вт Гропѣнѣи, вни соут пришеа прѣд господство ми оу великѣи диван, тере продадоше сѣ вѣчиннѣ почтенномѡ правитѣл господство ми жоупан Папа великѣи логѡфет за того цѣно за аспри вѣше пис, със синови им и със вѡсѣлѣ делове им за вчинѣ, вни за ниѣномѣ докроволю, без ни една сѣлоост. И възимал ест вѡснѣл аспри запѣно комождо къ рѡки его по глав его и по синови его и по вѡсѣлѣ делове его за вчинѣ, със оузнанѣе вѡсѣлм мѣгѣшом вт гор из дол, вт шкрѣст местом и вт прѣд господство ми.

Сѣго радѣ дадох съм господство ми почтенномѡ правитѣл жоупан Папа великѣи логѡфет и жѡпанѣцв его, Ѣлиннѣ логѡфетовѣница, ѡкоже да мѡ ест село Гропѣнѣи вѡснѣл със вѡснѣл вѣчинѣи и със вѡс Хотаром вчинѣ, дѣдиноу и въ вѡлѡв синовом и вноуком и прѣвѣнѣчетом и не вт когождо нѣпоколебѣнѣно, порѣзно господство ми.

Сѣже оубо и сѡдѣитѣлѣи гоставѣл господство ми: жоупан Мѣхо великѣи ван Краљвѡскѣи и жоупан Хриза великѣи дворник и жоупан Папа великѣи логѡфет и жоупан Доумитрашко великѣи вѣстѣар и жоупан Павлаки великѣи спатарю и жоупан Гѣрги великѣи столник и жоупан Костандин великѣи комѣс и жоупан Василѣе великѣи пѣхарник и жоупан Ювѡвчѣ великѣи постѣлник. И неправник, жѡпан Хриза великѣе дворник.

¹ Loc alb.

И написах аз, Гоаре граматик, въ настоа градѹ оу Бѣкоурице, мѣсеца ма-
ѣ дѣни и въ Падма дажи до нинѣ, въ сего писаніе, теченіе лѣтомъ, въ лѣтъ хрлѣ,
а въ рождество Христоуо, хрлѣ.¹

† Іу Левн кевеквадъ, милостію божію господинь.

Іу Левн кевеквадъ <м.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Ștefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele jupan Papa mare logofăt și jupanitei lui, Elinei logofeteasa și cu fiii săi, ciți Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie satul Gropenii, din județul Mehedinți, tot satul și cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul din câmp și din pădure și din apă și cu via și cu girlele și cu leasele și cu bălțile și din vatra satului, de pretutindenii, oricît se va alege de peste tot hotarul, din hotar în hotar, pe vechile hotare și semne.

Și vecinii încă să se știe, ciți s-au vîndut vecini cu fiii lor și cu toate părțile lor de ocină, și de moștenire și de cumpărătură, cinstitului dregător al domniei mele jupan Papa mare logofăt, anume : Drăgan cel bătrîn cu fiii săi, pentru 13 ughi și Radul, fiul lui Drăgan, cu fiii săi, pentru 13 ughi și Dan, nepotul lui Drăgan, pentru 13 ughi și Marco cu fiii săi, pentru 13 ughi și Stoian Borceanul cu fiii săi, pentru 13 ughi și Oancea Gealalăul cu fiii săi, pentru 13 ughi și Brăilă cu fiii săi, pentru 13 ughi și Vladul Aguridă cu fiii săi, pentru 13 ughi și Dragne cu fiii săi, pentru 13 ughi și Șerban cu fiii săi, pentru 13 ughi și Miloșu cu fiii săi, pentru 13 ughi și Finast cu fiii săi, pentru 13 ughi și Badiul cu fiii săi, pentru 13 ughi și Gradea cu fiii săi, pentru 13 ughi și Hareta cu fiii săi, pentru 13 ughi și Oancea Chiusea cu fiii săi, pentru 13 ughi și Turcea cu fiii săi, pentru 13 ughi și Stancul cu fiii săi, pentru 13 ughi și Șoga cu fiii săi, pentru 13 ughi și Stan, fiul lui Momală, cu fiii săi, pentru 13 ughi și Rade, ginerile lui Moga, și cu fiii săi, pentru 13 ughi și Stan, fratele lui Rade, cu fiii săi, pentru 13 ughi și Ivan Balaban cu fiii săi, pentru 13 ughi și Ghinea cu fiii săi, pentru 13 ughi și Dragomir, fiul lui Gogoasă din Văleni și cu fiii săi, pentru 13 ughi și Tihan cu fiii săi, pentru 13 ughi și Necula, fiul lui Ștorochină, pentru 13 ughi și Odor cel bătrîn, pentru 8 ughi și Stoian Moldoveanul, pentru 13 ughi și Oana cu fiii săi, pentru 13 ughi și Obislav, nepotul lui Stoian Moldoveanul, cu fiii săi, pentru 13 ughi.....²
și Voico Poteț cu fiii săi, pentru 13 ughi și Mirea cel bătrîn cu fiii săi, pentru 13 ughi și Mușat, fiul lui Itul cu fiii săi, pentru 13 ughi și Luca cu fiii săi, pentru 13 ughi și Neagoe cu fiii săi, pentru 13 ughi și Coman, fiul lui Neagoe, pentru 13 ughi și Orzea, fiul lui Neagoe și cu fiii săi, pentru 13 ughi.....¹ și Orzea cel bătrîn cu fiii săi, pentru 13 ughi și Begul, fiul lui Orzea, cu fiii săi, pentru 13 ughi și Pătru Mocanul cu fiii săi, pentru

¹ Anul erei noastre este greșit ; corect : 1631.

² Loc alb.

13 ughi și Rade cel mic cu fiii săi, pentru 13 ughi și Pătru Păcicală cu fiii săi, pentru 13 ughi și Dion cu fiii săi, pentru 13 ughi și Dobre, fiul . . . . .¹, cu fiii săi, pentru 13 ughi.

Pentru că satul Gropenii mai sus-scris au fost toți cnezi cu ocinele lor încă dinainte vreme, din zilele altor vechi domni bătrâni. Iar apoi, când a fost acum, în zilele domniei mele, iar acești mai sus-zși, numiți, oameni din Gropeni, ei au venit înaintea domniei mele în marele divan de s-au vîndut vecini cinstitului dregător al domniei mele jupan Papa mare logofăt pentru acel preț de aspri mai sus-scris, cu fiii lor și cu toate părțile lor de ocină, ei de a lor bunăvoie, fără nici o silă. Și au luat ei toți asprii deplin fiecare în mîinile lui pe capul lui și pe fiii lui și pe toate părțile lui de ocină, cu știrea tuturor megiașilor din sus, din jos, din jurul locului și dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat și domnia mea cinstitului dregător jupan Papa mare logofăt și jupaniței lui, Elinei logofeteasa, ca să-i fie satul Gropenii toți, cu toți vecinii și cu tot hotarul ocină, dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea : jupan Miho mare ban al Craiovei și jupan Hriza mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Dumitrașco mare vistier și jupan Pavlachi mare spătar și jupan Gherghi mare stolnic și jupan Costandin mare comis și jupan Vasilie mare paharnic și jupan Iuovcea mare postelnic. Și ispravnic, jupan Hriza mare vornic.

Și am scris eu, Soare gramatic, în cetatea de scaun în București, luna mai 6 zile și de la Adam pînă acum, la această scriere, cursul anilor, în anul 7139, iar de la nașterea lui Hristos 1630.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Leon voievod <m.p.>

Muzeul regional al Olteniei, nr. 47.

Orig., perg. (40 × 56), pecete timbrată.

Anul erei noastre este greșit : corect : 1631.

241

1631 (7139) mai 15, București.

Leon Tomșa voievod întărește lui Buzinca fost mare clucer ocini și vecini în Cepture, Drăgănești, Mătești și altele, precum și vii, mori și țigani.

† Мнаостію божію. Іу Левша воєвода и господинь въсон земле Уггрокладітескоє, синь великаго и прѣдобраго поконинномѣ Іу Шефан воєвода. Дават гос-

¹ Loc alb

подство ми сѣю покъленію господства ми почтенномъ правителю посподства ми жѣпан Бѣзника бие вел ключар и със синови его, влицем Богъ даровал, такоже дамо ест шчинѣ и вечини ѣ село ѣ Чептѣре въ соудство Сак, със вечини колици се Хокют нанти и ѣ село ѣ Мѣшчел, със вечини колици се Хокют нанти и ѣ село ѣ Фьнтѣнѣле, със вечини колици се Хокют нанти и ѣ село Рома, със вечини колици се Хокют нанти и ѣ село ѣ Тѣтърѣн, със вечини колици се Хокют нанти, али дел Драгомиров постелник, синь Дѣмитров бие вел дворник, вѣсаѣ и за дѣдинѣ и за покѣпнѣе, шт полю и шт шѣма и шт вода и шт виноградї и със вечини и шт седалицие селов, шт посвѣдї, варе елика се хтит изврат шт по вѣсом Хотаром. И вечинїе шт Чептѣре да се знает али по име: Соаре със синови его и Тѣдор със синови его¹ и със дрѣши вечини, влице се Хокют шверѣстїѣ за дѣдинѣ шт тел сѣе села више речени.

Понеже сѣе више речене шчине и села <била>² ест за дѣдино Калев, жѣпанница Дѣмитров дворник, шт родителїне, вшиже шт прѣжде врѣме. Таже къда ест била седа, въ днїе господства ми, а почтенномъ правителю господства ми жѣпан Бѣзника бие вел ключар, шн ест покѣпна сѣе више речене шчине и виноградї и вечини шт над Станко пѣхарник Рѣдѣнѣла и шт над жѣпанница его, Рада, дѣшира Драгомиров постелник, синь Дѣмитров дворник шт Чептѣре, със вѣснѣ вечинїн и със вѣс Ходоком, за ѣги тѣме новци готови. И видѣхом господства ми и запис за проданїе със болѣри за сведетелїе, на име Тѣдоран сѣбжер и Мѣчюкъ ключар и шт Бозїтани, Станчиол постелник.

И пак да ест жѣпан Бѣзникѣв <бие вел>² ключар шчинѣ и вечини ѣ село ѣ Дрѣгнѣци, шт сѣдство Праѣкова> и ѣ село ѣ Ёрѣн, али дел Станков пѣхарник Рѣдѣнѣла вѣсаѣ, шт полю и шт шѣма и шт вода и със вечини и шт седалицие селов, шт посвѣдї, варе елика се хтит изврат шт по вѣсом Хотаром. И вечини шт Дрѣгнѣци да се знает, на име: Герман със синови си и Стонка със синови си и Дробромир със синови си и Бладуѣ със синови си и Радуѣ със синови си. Понеже ест покѣпна жѣпан Бѣзника бие вел ключар сѣе више речене шчине и вечини шт над Станко пѣхарник. синь Сеудосѣе бие вел логофет шт Рѣда, за ѣги нѣ новци готови и със запис шт рѣка его за проданїе.

И пак да ест жѣпан Бѣзникѣв бие вел клѣчар шчинѣ и Мѣтеци, али дел Шрѣбан и дел Нѣкъшев и дел Мѣшев вѣсаѣ, третаго дело шт дел дѣдом си, Драгоев, шт полю и шт шѣма и шт вода и шт дѣла със виног адї и шт седалицие селов, варе елика се хтит изврат шт по вѣсом Хотаром, понеже ест покѣпна жѣпан Бѣзника ключар шт над Шрѣбан и шт жина его, Рѣса, и шт Нѣкъша, сѣстра Рѣсен и Мѣшев, за хѣс аспри готови, със запис шт рѣками нѣ и със сведетелїе, на име: шт Бернѣцї, <попа>² Герге и Жипа и Драгомир и шт Дѣдѣлїци, Стонканов и шт Мѣтеци, Шмакъ и Талп и Гавриѣ. И пак да ест жѣпан Бѣзникѣн бие вел клѣчар шчинѣ ѣ Мѣтеци, али дел Балев, третаго дело шт по вѣсом Хотаром, шт полю и шт шѣма и шт вода. И пак дел Селїн шт Зѣрнѣци, еже ест била матерам са Гюцев, вѣсаѣ, варе елика се хтит изврат шт по вѣсом Хотаром. И пак дел Станов шт Мѣтеци вѣсаѣ дел за виноградѣ, дел за водїницѣ вѣсаѣ. И пак дел Дрѣгнѣчов

¹ Pasajul : „Соаре Тѣдор със синови его“, incercuit cu cerneală.

² Text ilizibil.

всаа, варе еанка се Хтит изврат и винограду и дел за водѣницѣ всаа, еанка се Хтит изврат, что ест виа сѣю дел покѣпиа вт над Мѣниа вт Мѣтеши. Понеже ест покѣпиа жѣпан Бѣзника ключар сѣе дел за вчинѣ и за водѣницѣ вт над Герге Роза вт Бернеши <и вт>¹ синѣ его, Плекѣе, вѣщи Балев, колико сѣт имѣа покѣпеніе вт над Владула постелник и вт брати его, Драгое и...¹ слак и вт над Силѣ, братьчѣд Станок и вт над Дръгичю, за хѣу аспри готови и сѣе запис вт рѣкави нѣ и сѣе свидетеліе, на име: Чернат логофет и Жипа и Каршоте и вт Бернеши, поп Герге и Драгомѣр Цамба и Ёприш, синѣ Ингел. И пак покѣпиа жѣпан Бѣзника ключар вчинѣ в Мѣтеши, въ судство Бѣзѣтѣс, вт над Герге вт Бернеши, что ест виа имал покѣпеніе вт над Селѣ вт Бернеши, дел матерам са Гюцек всаа, еанка се Хтит изврат вт вода Бѣзѣслов, дорн в главо вчинев и дел за водѣницѣ, за ѿ аспри готови. И пак дел Гергек, что ест имал покѣпеніе вт над Селѣ, дел братьчѣд си Станок всаа и дел за винограду всаа и дел за водѣницѣ колико се Хтит изврат, за ѿ аспри готови. И пак дел Гергек, что ест имал покѣпеніе вт над Дръгичю всаа и сѣе винограду всаа и дел за водѣницѣ всаа, за ѿ аспри готови и сѣе запис вт рѣкави нѣ.

И пак покѣпиа жѣпан Бѣзника вие вел ключар вчинѣ в Зорѣши вт над Мѣшат от дел Зорѣскѣ четвъртаго дело, вт вода Бѣзѣслов дорн в Сѣпатѣла, варе еанка се Хтит изврат, за хѣу аспри готови, сѣе запис вт рѣк его и сѣе болѣри свидетеліе написани в запис: вт Маѣниа, Дѣмитрѣс и Чернат логофет и Сака Іврамов и Некѣла Ботѣшанѣла.

И пак покѣпиа жѣпан Бѣзника вие вел ключар в село в Мѣтеши дѣ погоане за виноградѣ сѣе вчина колико Хокет дръжати виноградѣ вколно, сѣе вкошію вт дол плавѣ, вт над Бозолѣ, синѣ Бръганов и вт синѣ его, Филип вт Мѣтеши, за хѣс аспри готови и сѣе запис за проданіе сѣе мнози болѣри свидетеліе.

И пак покѣпиа жѣпан Бѣзника ключар вт над Драгомѣр и вт брат его, Радула, синѣ Ёанчев вт Мирларѣ, една дел вт въ една кола за водѣницѣ, али четвъртаго дело вт вѣта Бѣхнез, вт над село Дѣдѣлациѣн в вчинѣ Зорѣскѣ, за ѿ аспри готови, сѣе запис за проданіе и сѣе болѣри свидетеліе написани в запис.

И пак покѣпиа жѣпан Бѣзника вие вел ключар вт над Цѣфѣла и вт синѣ его, пак Цѣфѣла и вт Нѣгоѣс и вт Бѣтрѣс и вт Ёгрин и вт Дѣма и вт Дѣдюа една кола за водѣницѣ и прихѣжденіе в брод Дѣдѣлациѣнор, али скокѣла цѣло, за хѣа аспри готови и сѣе запис вт рѣкави нѣ и сѣе болѣри свидетеліе, на име: Тѣдоран сѣвжер и Радула постелник Бѣзѣскѣла и Добромир и Цюра

И пак покѣпиа жѣпан Бѣзника ключар вт над мѣгѣлашѣн вт Мѣтеши, вт над Бозолѣс и вт Шръбан и вт Герге Роза и вт Мѣхалѣс и вт Братѣла едина вт брод за водѣницѣ за четѣри кола, в теченіа Бѣзѣслов, нѣдже ест гѣна за дѣдино, право вѣта Бѣен Блажок и сѣе мѣсто за вѣртоградѣ вкрѣсть водѣницев, за хѣ аспри готови и сѣе запис вт рѣкави нѣ за проданіе и сѣе болѣри свидетеліе написани в запис.

И пак да ест жѣпан Бѣзникѣе вие вел ключар едина молѣкѣ за ациган на име Пѣцика. Понеже ест виа имал Бѣзникѣа ключар в цигѣнѣа свѣтѣн мѣнастир

¹ Text ilizibil.

глаголемого Мнѣла воєводѣ вт Бѣкѣрѣци, Храмъ свѣти Неколае, една циганка, на нлѣ Шръбана и съ една момика, на нлѣ Яргира. Таже стахламнл съ сѣт Бѣзника ключаръ със егѣмен Мелентіе вт свѣта монастырѣ више рѣх, тере ест даа егѣмена Мелентіе радї Яргира циганка, дѣщира Шръбанев, един момкѣ за ациган, Касїлїе Пѣцника више пис. И по Шръбана циганка, мати Яргирев, тере в ест даровал жѣпан Бѣзника ключаръ свѣтѣн монастыр Храмъ свѣти Неколае, за негово добро волю. И видѣхомъ господство ли и запис вт рѣка Мелентіев егѣмена за такмеженїе и за съмирненїе, единъ вт къ дрѣг, въ лѣт хѣрлѣ. И пак да ест жѣпан Бѣзникъ бив вел ключар и жѣпанецъ его Ёлнїн един ациган, на нлѣ Марко и със два негови синя, на нлѣ Нѣгѣла и Ёншан и със четыры дѣщире, на нлѣ Стана и Стѣннлїра и Станка и Калѣ, дѣщирѣх Марков циганѣла, вт над Станко ключар вт Команѣ, за сги ѣ новци готови и със запис вт рѣк его за проданїе. И пак покѣпнл жѣпан Бѣзника ключар един челѣд за ацигани, на нлѣ Дръган фѣдрѣла и със ациганкам си Богдана и със дѣцал си, на нлѣ Радѣла и Стана, вт над Ёпрѣ къпнтан и вт жѣпанница его, Марїа и вт синь нл. . .¹ ка вт Бѣк, за сги ѣ аспри готови, въ лѣт хѣрлн, и със запис за проданїе. И пак да ест жѣпан Бѣзникъ бив вел ключар един челѣд за ациганѣ, на нлѣ Тирон със ациганкам си Ёофронїа и със дѣцал си, на нлѣ Гангорїе и Кока и Фетїа и Ёрина, понеже ест покѣпнл жѣпан Бѣзника бив вел ключар того челѣд са ацигани више пис вт над Бръсан бив вторїе дворник и вт жѣпанница его, Янгелїна, дѣщира Марков Пепелѣ логофет вт Тѣлхѣрѣци, вт волост Хорхѣюлоуи, за сги нѣ новци готови и със запис вт рѣк нл за проданїе, със мнози болѣри свидетели, на нлѣ: Ёвашѣ дворник и Дѣлнтрѣ вистїтар и синь его, Радѣла спатар и Ёврданн дворник и вт Берелѣци, Шефѣла постелник и вт Бѣчѣ¹змѣнн, Кръстѣ логофет.

Его радї, дадохъ съмъ господство ли почтеннолѣ правнтелъ господства ли жѣпан Бѣзника бив вел ключар, такоже да мо ест сїе више речени учине и вечини и виногради и колеса за водїницѣ и ацигани дѣдїно и въ шлѣб синюкни и вѣском и нѣвѣнѣчетом и не вт когожде непоколѣвнлмо, порезало господства ли.

Сеже оубо и свидетелїе поставлѣемъ господство ли: жѣпан Мнѣло вел бан Кралевскїе и жѣпан Хриза вел дворник и жѣпан Папа вел логофет и жѣпан Дѣлнтрашко вел вистїтар и Павлаки вел спатар и жѣпан Герге вел столник и жѣпан Костандин вел <колнс>¹ и жѣпан Ювече вел постелник. И исправник, Папа великїе логофет.

И написалъ аз. . .², въ настоа граду Бѣкѣрѣци, мѣсца маи еї дѣни и вт Ёдала даже до ннѣ текѣщаго лѣтол, въ лѣт хѣрлѣ, а вт рождество Христова, хѣлѣ.

† Іу Левн воєвода, мнлостїю божїю господннѣ.

Іу Левн воєвода <м.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Ștefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al

¹ Text ilizibil.

² Loc alb.

domniei mele jupan Buzinca fost mare clucer și cu fiii lui, cîți Dumnezeu i-a dăruit, ca să-i fie ocină și vecini în sat la Cepture, în județul Sac, cu vecinii cîți se vor afla și în sat la Mușcel, cu vecinii cîți se vor afla și în sat la Fintînele, cu vecinii cîți se vor afla și în satul Roma, cu vecinii cîți se vor afla și în sat la Tătărăi, cu vecinii cîți se vor afla, însă toată partea lui Dragomir postelnic, fiul lui Dumitru fost mare vornic, și de moștenire și de cumpărătură, din cîmp și din pădure și din apă și din vie și cu vecinii și din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul. Și vecinii din Cepture să se știe, însă anume : Soare cu fiii lui și Tudor cu fiii lui ¹ și cu alți vecini cîți se vor afla de moștenire, din acele sate mai sus-zise.

Pentru că aceste mai sus-zise ocine și sate <au>² fost de moștenire ale Calei, jupanița lui Dumitru vornic, de la părinți, încă dinainte vreme. Astfel cînd a fost acum, în zilele domniei mele, cinstitul dregător al domniei mele jupan Buzinca fost mare clucer a cumpărat aceste mai sus-zise ocine și vii și vecini de la Staico paharnic Rudeanul și de la jupanița lui, Rada, fiica lui Dragomir postelnic, fiul lui Dumitru vornic din Cepture, cu toți vecinii și cu tot venitul, pentru 342 ughi, bani gata. Și am văzut domnia mea și zăpășul de vînzare cu boieri martori anume : Tudoran sluger și Măciucă clucer și din Boziani, Stanciul postelnic.

Și iar să-i fie jupanului Buzinca <fost mare>² clucer ocină și vecini în sat la Drăgănești, din județul Prahova, și în sat la Orbi, însă toată partea lui Staico paharnic Rudeanul din cîmp și din pădure și din apă și cu vecini și din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul. Și vecinii din Drăgănești să se știe, anume : Gherman cu fiii săi și Stoica cu fiii săi și Dobromir cu fiii săi și Vladul cu fiii săi și Radul cu fiii săi. Pentru că a cumpărat jupan Buzinca fost mare clucer aceste ocine mai sus-zise și vecini de la Staico paharnic, fiul lui Teodosie, fost mare logofăt din Ruda, pentru 55 ughi, bani gata și cu zăpăș de vînzare de la mina lui.

Și iar să-i fie jupanului Buzinca fost mare clucer ocină la Mătești, însă partea lui Șărban și partea Neacșai și partea Mușei, toată, a treia parte din partea bunicului său Dragoie, din cîmp și din pădure și din apă și din dealul cu vii și din vatra satului, oricît se va alege de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat jupan Buzinca clucer de la Șărban și de la soția lui, Rusa și de la Neacșa, sora Rusei și Mușei pentru 1200 aspri gata, cu zăpăș de la mîinile lor și cu martori, anume : din Vernești, <popa>² Gherghe și Jipa și Dragomir și din Dedulești, Stoican și din Mătești, Ianachi și Talpă și Gavrilă. Îi iar să-i fie jupanului Buzinca fost mare clucer ocină la Mătești, însă partea lui Balea, a treia parte de peste tot hotarul, din cîmp și din pădure și din apă. Și iar partea Selii din Zărnești, care a fost a mamei

¹ Pasajul : „Soare...Tudor cu fiii lui”, încercuit cu cerneală.

² Text ilizibil.

sale Ghiuța, toată, oricît se va alege de peste tot hotarul. Și iar partea lui Stan din Mătești, toată partea de vie, partea de moară toată. Și iarăși partea lui Drăghici toată, oricît se va alege, și via și partea de moară toată, cît se va alege, care această parte a fost cumpărată de la Mănilă din Mătești. Pentru că a cumpărat jupan Buzinca clucer această parte de ocină și de moară de la Gherghe Robul din Vernești <și de la >¹ fiul lui, Alecese, nepoții lui Balea, cît au avut cumpărătură de la Vladul postelnic și de la frații lui, Dragoș și . . . .¹ slav și de la Silea, vărul lui Stan și de la Drăghici, pentru 2400 aspri gata și cu zăpis de la mîinile lor și cu martori anume : Cernat logofăt și Jipa și Carșote și din Vernești, popa Gherghe și Dragomir Țamba și Opriș, fiul lui Anghel. Și iar a cumpărat jupan Buzinca clucer ocină la Mătești, în județul Buzău, de la Gherghe din Vernești, ce a avut cumpărătură de la Selea din Vernești, toată partea mamei sale Ghiuța, cît se va alege din apa Buzăului pînă la capătul ocinei și partea de moară, pentru 700 aspri gata. Și iar partea lui Gherghe, ce a avut cumpărătură de la Selea, toată partea vărului său Stan și toată partea de vie și partea de moară, cît se va alege pentru 300 aspri gata. Și iar partea lui Gherghe toată ce a avut cumpărătură de la Drăghici și cu toată via și toată partea de moară, pentru 400 aspri gata și cu zăpis de la mîinile lor.

Și iar a cumpărat Buzinca fost mare clucer ocină la Zorești de la Mușat, din partea Zorească a patra parte, din apa Buzăului pînă la Săpatul, oricît se va alege, pentru 1800 aspri gata, cu zăpis de la mîna lor și cu boieri martori scriși în zăpis : din Macsin, Dumitru și Cernat logofăt și Sava al lui Avram și Necula Botușanul.

Și iar a cumpărat jupan Buzinca fost mare clucer în sat la Mătești 4 pogoane de vie cu ocina cît va ține via împrejur, cu pometul din plasa de jos, de la Bobolea, fiul lui Bărăgan și de la fiul lui, Filip din Mătești, pentru 4200 aspri gata și cu zăpis de vînzare cu mulți boieri martori.

Și iar a cumpărat jupan Buzinca clucer de la Dragomir și fratele lui, Radul, fiii lui Oancea din Mirlari, o parte dintr-o roată de moară, însă a patra parte, de la gura Bahnei, de la satul Dădulești, în ocina Zorească, pentru 500 aspri gata, cu zăpis de vînzare și cu boieri martori scriși în zăpis.

Și iar a cumpărat jupan Buzinca fost mare clucer de la Șteful și de la fiul lui, iar Șteful, și de la Neagoe și de la Vetrea și de la Ogrin și de la Dima și de la Dediul o roată de moară la trecerea în vadul Dedileștilor, însă tot scocul, pentru 6600 aspri gata și cu zăpis de la mîinile lor și cu boieri martori anume : Tudoran slujer și Radul postelnic Buzescul și Dobromir și Giura.

---

¹ Text ilizibil

Și iar a cumpărat jupan Buzinca clucer de la megiașii din Mătești, de la Bobolea și de la Șărbănuș și de la Gherghe Robul și de la Mihalcea și de la Bratul un vad de moară de patru roți, în cursul Buzăului, unde este matca de moștenire, drept la gura Văii Blajului și cu loc de grădină în jurul morii, pentru 8 000 aspri gata și cu zapis de vânzare de la mâinile lor și cu boieri martori scriși în zapis.

Și iar să-i fie jupanului Buzinca fost mare clucer un băiat de țigan, anume Puțica. Pentru că a avut Buzinca clucea la țigănia sfintei mănăstiri, numită a lui Mihai voievod din București, cu hramul sfintului Nicolae, o țigancă, anume Șărbana și cu o fată, anume Arghira. Astfel s-au întocmit Buzinca clucer cu egumenul Melentie de la sfânta mănăstire maisus-zisă, de a dat egumenul Melentie pentru Arghira țigancă, fiica Șărbanei, un băiat de țigan, Vasilie Puțica mai sus-scris. Iar pe Șărbana țigancă, mama Arghirei, a dăruit-o jupan Buzinca clucer sfintei mănăstiri cu hramul sfintului Nicolae, de a lui bunăvoie. Și am văzut domnia mea și zapisul de la mâna lui Melentie egumenul de întocmire și de împăcare, unul către celălalt, în anul 7134.

Și iar să-i fie jupanului Buzinca fost mare clucer și jupaniței lui, Elina, un țigan, anume Marco și cu doi fii ai lui, anume Neagul și Vișan și cu patru fiice, anume Stana și Stănimira și Stanca și Calea, fiicele lui Marco țiganul, <pe care i-a cumpărat>¹ de la Staico clucer din Comane, pentru 90 ughi bani gata și cu zapis de vânzare de la mâna lui. Și iar a cumpărat jupan Buzinca clucer un sălaș de țigani, anume : Drăgan faurul și cu țigancă sa Bogdana și cu copiii săi, anume Radul și Stana, de la Oprea căpitan și de la jupanița lui, Maria și de la fiul lor . . . .² din Buc, pentru 50 ughi aspri gata, în anul 7138 și cu zapis de vânzare. Și iar să fie jupanului Buzinca fost mare clucer un sălaș de țigani, anume Tiron cu țigancă sa Sofronia și cu copiii săi, anume Gligorie și Coca și Fetia și Erina, pentru că a cumpărat jupan Buzinca fost mare clucer acel sălaș de țigani mai sus-scris de la Birsan fost al doilea vornic și de la jupanița lui, Anghelina, fiica lui Marco Pepe'ea logofăt din Tîlhărești, din ținutul Horheiului, pentru 57 ughi bani gata și cu zapis de vânzare de la mâna lor cu mulți boieri martori, anume : Ivașco vornic și Dumitru vistier și fiul lui, Radul spătar și Iordache vornic și din Berelești, Șteful postelnic și din B<uci>umeni, Cîrstea logofăt.

Pentru aceasta am dat domnia mea cinstitului dregător al domniei mele jupan Buzinca fost mare clucer, ca să-i fie aceste mai sus-zise ocine și vecini și vii și roate de mori și țigani dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea : jupan Miho mare ban al Craiovei și jupan Hriza mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan

¹ Omis.

² Text ilizibil

Dumitrașco mare vistier și jupan Pavlachi mare spătar și jupan Gherghemare stolnic și jupan Costandin mare <comis>¹ și jupan Vasilie mare paharnic și jupan Iuovce mare postelnic. Și ispravnic, Papa mare logofăt.

Și am scris eu . . .² în cetatea de scaun București, luna mai 15 zile și de la Adam pînă acum, cursul anilor, în anul 7139, iar de la nașterea lui Hristos, 1631.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Leon voievod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Cotroceni XXXVII/10

Orig., perg (43 × 53) pe alocuri ilizibil, pecete timbrată.

Cu o trad. din 1751; altă trad. ibidem, ms. 206, f. 527v—530.

242

1631 (7139) mai 20, București.

Leon Tomșa voievod întărește lui Albu din Mierîia două pogoane de vie <la Cîrlomănești>.

† Милостію божію, Іу Леон воєвода и господинъ, синъ покойнаго Іу Шефан воєвода. Дават господство ми сїе повелѣніе господства ми Albului de Mierîia ot sudstvo . . .², ca să fie volnic cu această carte a domnie mele de să-și ție 2 pogoane de vie și cu obrații vii de în sus și de în jos și cu 1 stînjien, de în hotar pînă în hotar, pentru c-au cumpărat Albul aceste vii și acestu stînjien de ocină ce scriu mai sus, de la Neguléci de în sat de Cîndești, dereptu 2000 de bani gata, de în zilele răposatului Radului vovoda.

Și am văzut domnia mea și zapis de vînzare, la mîna Albului cu mulți oameni buni mărturie, scriși în zapis, pre nume: ot Cîndești, Lupul i Dragul i Stoica i Mușat i Balotă i Roman i ot Cîrlomănești, Radul i Dragomir Caramaloiul i ot Verinești, Stan Țabura. Și au vîndut Neguléci aceste doao răzoare de vie și acestu stînjien de ocină, el de a lui bunăvoe, cu știrea tuturor megiașilor de înprejurul locului.

Dereptu acéia am dat și domnia mea³ Albului, ca să-i fie aceste vii și un stînjien de ocină lui și feciorilor lui, moșie ohabnică. Никако да не стъ по реч господства ми.

И исправник, сам реч господства ми.

¹ Text ilizibil.

² Loc alb.

³ Loc rupt.

Шне 8 Бѣскрици, мѣсеца мая ѿ дѣни, в лѣт хзрлѠ.
 † Іw Лѣиw кивекѡда, мнлостію божію господинь.

Bibl. Acad. LXXI/155
 Orig., hirtie (30 × 21), pecete timbrată.
 EDIȚII. Bianu *Doc. rom.* 184—185.

1631 (7139) mai 26, București.

Leon Tomșa voievod întărește lui Hamza postelnic jumătate din satul Vîrtopul, jud. Mehedinți.

† Мнлостію божію, Іw Лѣиw кивекѡда и господинь въсон земле Зѣгровла-Хѣнскоѣ, синь великаго и прѣдобраго, поконннаго Іw Цѣфан кивекѡда. Дават господство мн сїе повелѣніе господство мн слѡг господства мн Хамзае постелник вт Тръгѣл Целортѣлоуи и със синови его, елицеже Богъ дароваѣ, такоже да мѣ ест село Брътопуѣл, вт соудство Мѣх<единци>, половинно за село, шкаче дел вноуком си Барбоулов, синь Данчулов постелник Бенгоде, въсаѣ, вт полю и вт шѣма и вт вод и вт соуѣх и вт дѣлаѣ със виноградаѣ и със вечинїи и вт седалище селов, вт посвѣдї, варе елика се Хтит нзврат вт по въсом Хотаром, вт Хотар до Хотар, понеже ест покѣпма слоуѣг господства мн Хамза постелник сїж половиноу за село вт Брътоп и със вечинїи, елице се Хошѣт шерѣстиѣх над теѣ сїе половино за село вт над вноуком си Барѣл, синь Данчулов постелник Бенгоде вт Тръгѣл Целортоулов, за хѣ аспри готови, тере нѣ ест скоуповаѣ Барбоуѣл дроуги вчине и дѣдїне вт дрѣга странно със сїе више реченїе аспри. И продадоѣ Барѣл негов дел въсаѣ вт Брътоп, половино за село и със вечинїи, ви за негово доброволю и със ѣзнанїа въсам волѣром и а мегѣашом вт гор из дол и вт шкрѣсть местом и вт пред господство мн.

И видѣхом господство мн и запис вт роука Барбоулов, синь Данчулов постелник, за проданїа, със мноши волѣри свидетелїи написани оу запис, котори ест вна на оустроенїе им, на име: вт Явѣни, Яндронїе постелник и вт Бѣвѣни Захарїа лѡгѡфет и Яню пѣхарник, синь Захарїе лѡгѡфет и вт Бѣрсеци, Преда лѡгѡфет и вт Бездина, Дима постелник и вт Белчинѣ, Бѣднслаѣ постелник и вт Оуєсаци, Мнлоши лѡгѡфет, синь Екорев лѡгѡфет.

Сего радї дадоѣ съм господство мн слоуѣг господство мн Хамза постелник, такоже да мѣ ест село Брътопуѣл половино и със виноградаѣ и със вечинїе дѣдїноу и въ шѣе синовом и вѣшком и прѣвѣшчетом и вт когождо непоколѣбнмо, порнзмо господства мн.

СѢЖЕ ОУБО И СВЕДІТЕЛІИ ПОСТАВИХОМ ГОСПОДСТВО МИ: ЖОУПАН МИХО ВЕЛ БАН КРАЛЕВСКИ И ЖОУПАН ХРІЗА ВЕЛ ДВОРНИК И ЖОУПАН ПАПА ВЕЛ ЛУГВФЕТ И ЖОУПАН ДЪМИТРАШКО ВЕЛ ВИСТІАР И ЖОУПАН ПАВЛАКН ВЕЛ СПАТАР И ЖОУПАН ГЕВРГИ ВЕЛ СТОЛНИК И ЖОУПАН КОСТАДИН ВЕЛ КОМИС И ЖОУПАН [ВЕЛ] КАСИЛІЕ ВЕЛ ПЕХАРНИК И ЖУПАН ЮВЕЧКЪ ВЕЛ ПОСТЕЛНИК. И ИСПРАВНИК, ЖОУПАН ПАПА ВЕЛ ЛУГВФЕТ.

И НАПНЕАХ АЗ, ГОДАРЕ ГРАМАТИК, КЪ СТОЛ ГРАДУ ОУ БОУКОУРЕЩЕ, МѢСЕЦА МЯЮ КЪ ДНИ И ШТ ПДАМА ДАЖЕ ДО НИИЪ, КЪ СЕГО ПИСАНІЕ, ТЕЧЕНІА ЛѢТОМ, КЪ ЛѢТ ХЗРЛО.

† Іw ЛЕОН ВІВЕКВА, МИЛОСТІЮ БОЖІЮ ГОСПОДИНЬ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului, Io Ștefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Hamza postelnic din Țirgul Gelortului și cu fiii săi, ciți i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie satul Țirtopul, din județul Mehedinți, jumătate de sat, însă toată partea nepotului său Barbul, fiul lui Danciul postelnic Bengoae, din cîmp și din pădure și din apă și din uscat și din dealul cu vie și cu vecinii și din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul, din hotar pînă în hotar, pentru că a cumpărat sluga domniei mele Hamza postelnic această jumătate de sat din Țirtop și cu vecinii, ciți se vor afla pe această jumătate de sat, de la nepotul său Barbul, fiul lui Danciul postelnic Bengoae din Țirgul Gelortului, pentru 20 000 aspri gata, de și-a răscumpărat Barbul cu acești mai sus-zși aspri alte ocini și dedine, din altă parte. Și a vîndut Barbul partea lui toată din Țirtop, jumătate de sat și cu vecinii, el de a lui bunăvoie și cu știrea tuturor boierilor și a megiașilor din sus, din jos și din jurul locului și dinaintea domniei mele.

Și am văzut domnia mea și zăpis de vînzare de la mîna lui Barbul, fiul lui Danciul postelnic, cu mulți boieri martori scriși în zăpis, care au fost la întocmirea lor, anume : din Albeni, Andronie postelnic și din Băbeni, Zaharia logofăt și Ianu paharnic, fiul lui Zaharia logofăt și din Bîrsești, Preda logofăt și din Bezdina, Dima postelnic și din Belcinu, Vădislav postelnic și din Ușcați, Miloși logofăt, fiul lui Scorea logofăt.

De aceea am dat și domnia mea slugii domniei mele Hamza postelnic, ca să-i fie satul Țirtopul jumătate și cu vie și cu vecini, dedină și de obabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea : jupan Miho mare ban al Craiovei și jupan Hriza mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Dumitrașco mare vistier și jupan Pavlachi mare spătar și jupan Gheorghii mare stolnic și jupan Costandin mare comis și jupan Vasilie mare paharnic și jupan Iovcea mare postelnic. Și ispravnic, jupan Papa mare logofăt.

Și am scris eu, Soare gramatic, în cetatea de scaun în București, luna mai 28 zile și de la Adam pînă acum, la această scriere, cursul anilor, în anul 7139 <1631>.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., CI/1.

Orig. perg. (32,5 × 49), pecete aplicată, căzută.

244

1631 (7139) mai 30.

Leon Tomșa voievod scutește de dări și slujbe, în afară de bir satul Tutana, slobozia m-rii Tutana.

† Многостѣю божію, Іу Левн воєвода и господинь, синъ поконниаго Іу Шефан воєвода. Дават господство ми сїю повѣленїе господства ми свѣтки божествени монастири гдоголемн Тѣтана, Храи свѣти Атанасїе Атонски¹ и шцѣ ерманиѣ Casiian, ca să fie toate bucatele sfintei monastiri și rumâniei mănăstirii de la Tutana, carii au fost lăcuiitori pre lingă sfinta monastire, slobozioară, în pace și slobozi de bir de lună și de găleată cu fin și de bou și de cal și de miiare cu ceară și de cai de olac și de banii de județ și de podvoade și de mertice și de lucru domnescu și de toate mîncăturile cîte sînt preste au în țeara domniei mele, de niménilea sau bîntuială să n-aibă, nici să se tragă bucatele mănăstirii pentru alții, ce să fie de toate slugile domniei mele în pace.

Pentru că satul Tutana fost-au slobozie încă mai de nainte vréme, de în zilele Radului voevodi, iar cînd au fost acum, în zilele domniei mele, ei s-au răsipit.

Intr-acéia, domnia mea m-am milostivit și i-am ertat, ca să fie iar slobozie, cum au fost și mai denainte vréme, să fie de poslușania sfintii monastiri, numai să aibă a daré bir cu ruptul pre an, cînd vor da și alalte slobozii, cîte [ug] ughi 4.

Drept acéia și voi, toate slugile domniei mele, carii de ce slujbă veți umbla în județul Argeșului, în vréme ce veți vedea ceastă carte a domniei mele, iar voi înncă să căutați foarte să vă feriți și în pace să lăsați această slobozioară a sfintei monastiri ce scrie mai sus de toate mîncăturile, pentru că m-am milostivit domnia mea de i-am ertat, cum au fost și mai denainte vréme. Că cine se va ispiti a învălui preste această carte a domniei mele,

¹ Tutana, hramul sfîntul Atanasie de la Athos.

acela om mare certare va avea de cătră domniia mea, ce să aibă bună pace, cum scrie mai sus. Инако да нѣст, по реч господства ми.

И исправник, сам реч господства ми.

Пис мѣсеца май ѿ дьни, в лѣт хѣрлѹ.

† Іу Левн воевѡд, милостію божію господинь.

Учиа вел логофет.

Arch. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XIX/6.

Orig., hirtie (30 × 22), pecete mică, aplicată.

245

1631 (7139) iunie 11, București.

Leon Tomșa voievod întărește m-rii Blagoveștenia din Buzău satul Maxinul, jud. Buzău, pe care-l scutește de dări.

† Милостію божію, Іу Левн воевода и господинь въсон землѣ Уггровла-Хітское, синъ великаго и прѣдобраго, поконниомъ Іу Цефан воевода. Дават господство ми сію повѣленіе господства ми свѣтѣи божественіи монастыр ѡт карош господства ми ѡт Бѣзъс, идѣже ест Храм Благовещенне Богородицѣ, что ест дада и поклонил метохъ със въсѣхъ села и комате свѣтѣи монастыр глаголеми Дѣшко, Храм прѣвображеніа господа Бога и спаса нашего Исуса Христа, такоже да ест вечнии свѣтѣи монастыри, елици се Хокют изберети ѡт сел ѡт Макѣин, ѡт сѣдство Бѣзъсѣ, али на имѣ: Стан и Станчул и Станча и Нѣгѣл и Танасіе и Флорѣ и със синови имъ ѡмирни и свободни за бир и за кѣблю и за сено и за вол и за сѣла ѡвцѣ и за кон господскѣ и за мѣд и за восок и за ѡзаниство и за ѡги и ѡт кони за влак и за подводи и за мѣртиче и за сваки слѣжбове и пажденіе елице сѣт през лѣт въ зимлѣ господства ми, за ниѣто бѣтваніе да ни имат.

Понеже село Макѣинѣл, таже ест свѣтомъ монастыръ внише рѣх, ѡн ест бил един село расипѣн и раздрал ѡт много нѣжди и злодѣнствѣи нан ѡт прѣжде вѣрѣме, терѣ ест бегал когѣ въ камо сѣт могѣл, такоже нѣкое чловеци притѣснѣли, за сиростію, дондѣже ест ѡстал село пѣста. И потом, къда ест бил пре дѣнии Ілеѣандрѣ воевода, синъ Іліташ воевод, въ прѣвое редѣ за господство, а господство елиѣ ѡмилостивихомъ сю, терѣ сѣт простил того село Макѣинѣл за бир и за сваки пажденіе и полиловѣл ест по свѣта монастыръ внише рѣх, да нѣ сътворитъ словозіе и село за мило, терѣ да събирѣетъ людіе тѣждѣ, безъ дажде, надъ ѡчина свѣтѣи монастыр ѡт Макѣин. Такождѣ и чловеци котори Хокютъ би бил за дѣдинѣ ещѣже да се събирѣетъ и да бѣдетъ прощеніи за сваки, како ест внише пис. И видѣхомъ господство ми и Хрисовѣл Ілеѣандрѣ воеводъ Іліташ за прощеніе, въ лѣт хѣрк¹ и книгъ Гавриѣл воеводъ, пакѣже за прощеніе, въ лѣт хѣрк¹ и книгъ покон-

¹ Lipsește cifra unităților.

иномѣ Радѡулъ воєводѣ, въ лѣтѣ хѣрѣѣ и книгѣ чедѣ си Плевѣандрѣ воєводѣ, въ лѣтѣ хѣрѣлѣ¹.

Таже въ томъ господствѣ ми вѣше съмъ простила по сѣи вѣше реченїи люди свѣтомѣ монастирѣ вѣше рѣхѣ, такоже да иматъ съмирненїе за вѣсѣхѣ, како ест вѣше писѣ, да си ѡпокоитъ въ² дѣни и въ животѣ господства ми и поновнѣомъ и ѡкрѣпнѣомъ и съе сѣи книгѣ господства ми, како ест вѣна и ѡт прѣжде вѣрѣмѣ, такоже да бѣдетъ свѣтѣи монастирѣ въ ѡкрѣпленїе, а божественѣомъ инокомъ въ пищѣ, а господствѣ ми и кѣнторѣомъ да ест вѣчнонъ вѣспоминанїе и не ѡт кождѣ непоколѣбнѣю, порезѣмо господства ми.

Ѣщеже и заклучанїе поставнѣхъ: по ѡшжествїю господства ми, кого избѣретъ господѣ Богѣ вѣти господарѣ землѣ Влѣшкѣе нан ѡт срѣдѣчнаго плода господства ми нан ѡт сѣродникъ нашнѣхъ нан, по грѣсѣхъ нашнѣхъ, нан ѡт иноплѣмѣнникъ, да аще похѣтетъ² и поновитъ и ѡтвердѣнитъ сѣи книгѣ господства ми, того господѣ Богѣ да га почѣтетъ и да съхранитъ въ господствѣхъ его. Ѣ аще аще не почѣтетъ и ни поновитъ и не ѡтвердѣнитъ сѣи книгѣ господства ми, анѣ поперетъ и разоретъ и исхѣбитъ, того да ест трѣклетъ ѡт хѣтнѣ свѣтнѣ ѡтци еже сѣт въ Некенѣ и да иматъ частїю съе ѡсѣда и съе вѣрѣмѣ и съе ниннѣмѣ невѣрнѣи ѡсѣденѣ.

Сеже оубѣо и свѣдѣтнѣи поставнѣхъ господствѣ ми: жѣпанъ Мнѣхо велѣ банъ Кралевскїи и жѣпанъ Хриза велѣ дворникъ и жѣпанъ Папа велѣ логофѣтъ и жѣпанъ Дѣмитрашко велѣ вѣстїаръ и жѣпанъ Пѣвѣлѣки велѣ спатаръ и жѣпанъ Герге велѣ столникъ и жѣпанъ Костѣндинъ велѣ колѣнсѣ и жѣпанъ Василѣе велѣ пѣхарникъ и жѣпанъ Ювѣвичъ велѣ постѣланникъ. И исправникъ, Папа велѣ логофѣтъ.

И написѣхъ азъ, Стожка грамѣтникъ, въ настоѣ градѣ Бѣксѣрѣци, мѣсеца юнїе ѡ дѣни и ѡт ѡдѣла до нинѣ течнїе лѣтомъ, въ лѣтѣ хѣрѣлѣѣ.

† Іѡ Лѣвнъ воєвода, мнѣлѣстїю божїю господнѣнѣ.

Иѡ Лѣвнъ воєвода <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Ștefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfinte, dumnezeieștii mănăstiri din orașul domniei mele din Buzău, unde este hramul Blagoveștenia născătoarei de Dumnezeu, care este dată și închinată metoh, cu toate satele și averi'e sfintei mănăstiri numită Dușco, hramul Schimbării la față a domnului Dumnezeu și mîntuitorului nostru Isus Hristos, ca să fie vecinii sfintei mănăstiri cîți se vor alege din sat din Maxin, din județul Buzău, însă anume: Stan și Stanciul și Oancea și Neagul și Tanasie și Florea și cu fiii lor, în pace și slobozi de bir și de găleată și de fin și de bou și de oaie seacă și de cal domnesc și de miere și de ceară și de împrumut și de ughi și de cai de olac și de podvoade și de mertice și de toate slujbele și mîncăturile cîte sînt peste an în țara domniei mele, de nimeni să nu aibă turburare.

¹ Loc rupt: completare după traducere.

² Pentru почтет.

Pentru că satul Maxinul, care este al sfintei mănăstiri mai sus-zise, a fost un sat risipit și spart de multe nevoi și răutăți de mai înainte vreme, de au fugit care încotro au putut, ca niște oameni cotropiți de sărăcie, pînă ce a rămas satul pustiu. Iar după aceea, cînd a fost în zilele lui Alexandru voievod, fiul lui Iiaș voievod, în primul rînd de domnie, domnia lui s-a milostivit de a iertat acest sat Maxinul de bir și de orice mîncături și a miluit sfînta mănăstire mai sus-zisă ca să-și facă slobozie, sat de milă, să adune oameni străini fără dajdie pe ocina sfintei mănăstiri din Maxin. De asemenea și oamenii care vor fi fost de moștenire încă să se adune și să fie iertați de toate, cum este mai sus-scris. Și am văzut domnia mea și hrisovul lui Alexandru voievod Iiaș de iertare, în anul 712. .¹ și cartea lui Gavril voievod, iarăși de iertare, în anul 712 . . .¹ și cartea răposatului Radul voievod, în anul 7129 și cartea fiului său Alexandru voievod, în anul 71<35>².

Astfel, întru aceasta, domniamea încă am iertat pe acești oameni mai sus-zii ai sfintei mănăstiri mai sus-zisă, ca să aibă pace de toate, cum este mai sus-scris, să fie liniștiți în zilele și în viața domniei mele și am înnoit și am întărit și cu această carte a domniei mele, cum a fost și mai înainte vreme, ca să fie sfintei mănăstiri de întărire, iar dumnezeieștilor călugări de hrană, iar domniei mele și ctitorilor să fie veșnică pomenire și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Încă și blestem am pus : după moartea domniei mele pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau, după păcatele noastre, sau din alt neam dacă va cinsti și va înnoi și va întări această carte a domniei mele ,pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească în domnia lui. Iar dacă nu va cinsti și nu va înnoi și nu va întări această carte a domniei mele, ci o va călca și o va strica și va nimici, acela să fie de trei ori blestemat de 318 sfinți părinți, care sînt la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie și cu alți necredincioși iudei.

Iată dar și martori am pus domnia mea : jupan Miho mare banal Craiovei și jupan Hriza mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Dumitrașco mare vistier și jupan Pavlachi mare spătar și jupan Gherghe mare stolnic și jupan Costandin mare comis și jupan Vasilie mare paharnic și jupan Ivovce mare postelnic. Și ispravnic, Papa mare logofăt.

Și am scris eu, Stoica gramatic, în cetatea de scaun București, luna iunie 11 zile și de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7139 <1631 >.

¹ Lipsește cifra unităților.

² Loc rupt ; completare după traducere.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.
Io Leon voievod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Banu, XI/17.

Orig., hirtie (36 × 26), pecete timbrată.

O trad. de la începutul sec. al XVIII-lea ibidem, XI/18; altă trad, ibidem, ms. 186, f. 21 v—22.

246

1631 (7139) iunie 11, Tirgoviște.

Leon Tomșa voievod scutește de dări și slujbe satul Livezeni, slobozia m-rii Nucet, care „se-au răsipit de bogate pășuri și nevoi ce au avut asupra lor”.

† Многостією вожією. Іо Леон воєвода и господинъ, синъ покойномъ Іо Цезаріи воєвода. Дават господство ми сїе повеленїе господства ми satului Livezénii ot sudstvo Dîm<bovița>, ce iaste sloboziia a sfentii mânăstire Nucetul, hram sveti Ghiorghie, ca să fie de acum nainte în pace și slobod de bir și de găleată și de finn și de bou și de cal și de miare și de ceară și de cai de olac și de lucru domnescu și de mertice și de podvoade și de bani de județ și de toate slujbele și mîncăturile cîte sîntu preste an în țeara domnii méle, de nimenilea val sau bîntuială să n-aibă.

Pentru că această slobozie Livezénii, cescrie mai sus, fost-au ertată de toți domnii de cîndu se-au făcut, ca să fie sfentii mânăstiri de ajutoriu și de poslușanie. Iar de la o seamă de vréme încoace se-au răsipit de bogate pășuri și nevoi ce au avut asupra lor.

Iar cîndu au fost acumu, pe vréme cîndu eram domnia mea viitoriu aici la scaun în Tirgoviște, întîmplatu-se-au domnii méle de am trecut pren mijlocul satului Livezénii, de am mersu domnia mea în sfînta mânăstire la Nucetu, văzut-am domnia mea această slobozie fugită și spartă. Și mânăstirea alte sate și moșii n-au avut. Iar domnia mea m-am milostevit de am ertat această slobozie, cum au fost ertată și de alți domui cu hrisoave și cu cărți de ertăciune, întărite cu mare blistemu.

Așijderea domnia mea încă am ertatu această slobozie Livezénii, ca să fie în pace de toate cum scr<ie>¹ mai sus. Și le-am făcut această carte a domnii méle, ca să strîngă să-și vie iar la urmă, să se apuce de locu și de hrană și să fie de poslușania sfentii mânăstiri.

¹ Loc rupt.

Derept acéia și voi, birarilor și voao, tuturor slugilor domnii méle, carii de ce slujbe veți umbla într-acest județu, încă să aveți a vă ferire de această slobozie ce scrie mai sus, că cine o va învălui mare certare va avea de cătră domnia mea. Инако да нект, по реч господства мн.

И исправник, сам реч господства мн.

Писъ Тръговецци, мѣсица юніе дѣ дни, въ литъ хрлѣ.

† Іу Лионъ кивекѣда, мнлостію кожію господннѣ.

Иъ Лионъ кивекѣда <м. р.>

Arh. St. Buc., M-rea Nucetul, XX/16.

Orig., hirtie (30 × 21), pecete aplicată.

247

1631 (7139) iunie 17.

Melentie năstavnicul m-rii Dealul schimbă o țigancă cu Mihai al doilea armaș.

† Adecă eu egumenul Melenthie, năstavnicul sfintei mănăstiri ot Dealu și cu tot săhorul, scriem și mărturisim cu acesta zapis, să fie la mîna lu Mihaiu vtori armaș, cum să se știe că au avut Mihaiu armaș o țigancă, anume Sofiica după un țigan al mănăstirii, anume Radulea. Deci ne-am țocmit denaintea cinstitului jupinului Papei vel logofet de i-am dat o copilă de țigan, anume Anca, țigancă pentru țigancă, cum iaste légea țării, cum să fim în pace unul de cătră altul.

Исписка аз, Стопка логофет от Брътїиани¹, мѣсица юніе дѣ дни, лѣтъ хрлѣ.

Papa vel logofet²

То καθηγουμενος τῆς ιερας μονῆς του Νταλου Μελέτιος ιερομοναχος και ει λωπολ (!) πατέρες³.

Bibl. Acad., XXI/284.

Orig., hirtie (14 × 9), pecete aplicată.

EDIȚII. Bianu, *Doc. rom.*, 190, sub iunie 16.

¹ Stoica logofăt din Brătiiani.

² Semnături autografe.

³ Catiegumenul sfintei mănăstiri Dealul, Meletie ieromonahul și ceilalți părinți.

1631 (7139) iunie 19.

Leon Tomşa voievod întăreşte m-rii Cozia satul Studeniţa, jud. Romanaţi, împuternicind pe egumen să ia de la studeniţeni că rîile domneşti care îi eliberau de rumânie.

Milostiiu bojiu, Io Leon voievod i gospodinū, sinū pocoinnomu Io Ştefan voievod. Davat gospodstvo mi siiu povelenuu gospodstva mi sfintei, dumnezeeştii mănăstiri Coziei, hramul sfînta troiţă şi părintelui egumenului şi tuturor călugărilor, ca să fie volnici cu această carte a domniei méle şi cu sluga domniei méle, anume . . . ¹ să ia 2 răvaşe de la satul Studeniţa, domneşti, de la Stan Ariciul şi de la Bălan şi de la toţi studenićinii, pentru că acest satū ce scrie mai sus fost-au dat şi miluit de răposatul Mihail voievod şi de mumă-sa, Teofana călugăriţa, sfintei mănăstiri ce iaste mai sus-scrisă.

Iar cînd au fost acum, în zilele domniei méle, acest sat ce iaste mai sus-scris, au ridicatū pîră şi aşa pîriia înaintia domniei méle cum că nu s-au fostū vîndut lui Mihai voievod, nici nu sînt din tre² moş Stavru. . . ¹ Tatul, carii sînt scrişi în hrisovul lui Mihai voievod. Deci domniia mea am judecat cu toţi cinstiţii dregătorii domnii méle şi li-am dat lége pre răvaşe domneşti 12 jurători din judeţul Romănaţilor, de unde iaste şi acestū satū, luna iulie³ vă leat 7138.

Şi le-au fost zioa să jure la Cîrstov, iar légia i-au lăsat cum că i-au ştiutū că sînt dintr-acei tri mişi ² şi au fost vînduţi lui Mihai voievod şi daţi mănăstirii.

Iar ei nu s-au lăsat, ci au mai venit şi a doa ora înaintia domniei méle, şi le-am dat domniia mea şi a doa ora légia, iar 12 jurători, iar dintr-acei judeţ al Romănaţilor, pre alte răvaşe, ci n-au putut jura şi au rămas de lége.

Deci într-acéia am judecat domniia mea şi am dat sfintei mănăstiri, ca să fie volnici cu cartia domniei méle de să ţie satul ce scrie mai sus cu tot hotarul şi cu toţi rumâni, cîţi să vor găsi într-acei satū, pentru că am văzut domniia mea şi hrisovul lui Mihai voievod şi al lui Şarban voievod şi cartia Radului vodă, sinū Mihnia vodă, şi a lui Alixandru vodă Iliiaş şi zapisul Teofanei călugăriţei, muma lui Mihai vodă, la mfina egumenului şi la sfînta mănăstire acéste hrisoave toate. Dreptū acéia, domniia mea am dat sfintei mănăstiri, ca să-i fie acéste sate de moşie şi să le ţie cu bună pace

¹ Loc alb.

² În loc de „trei moşi”.

³ În loc de : iunie ; vezi doc. din 28 Iunie 1630 (nr. 123).

și de nimenea bîntuială să n-aibă, pentrn că așa iaste învățătura domniei
méle. Inaco da nést, po reci gospodstva mi.

I ispravnic, sam rece gospodstva mi.

Iunie 19, leat 7139 <1631>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Cozia, nr. 209, f. 292.

Copie.

249

1631 (7139) iunie 22.

*Maria, fiica lui Dragomir, vinde lui Sima al doilea logofăt
moșie în Cîinești.*

† Adecă eu Mariia, fata lu Dragomir ot Cîinești, vara lu Bălaur,
scris-am al meu zapis să fie la mîna Simei vtori logofet, de mare credință,
cum să știe că i-am vîndut partea de moșie de în Cîinești a tătîni-mie,
lu Dragomir toată, de preste tot hotarul cît se va alége și cu cumpărătorile
de în cî<m>p, de în pădure, de într-apa cu vad de moară și de în seliștea
satului și de în deal cu viile și de pretutindinea, toată, cu tot venitul.

Și le-am vîndut acéste moșii și acéste cumpărători de a mea bună
voe, fără de nici o silă, dereptă bani gata 1400 și cu știrea tuturor megiiși-
lor de în sat, de sus și de jos și de înprejurul locului.

Și mărturii am pus : Radul logofet i Tudor logofet ot Slăvitești și
Dima pitar ot Bogdănești și Gheorma pitar ot Păușești, Udriște logofet
ot Șirineasa, Cruciașatul de Păușești, Grozav călărașul ot Aluniși.

Și am scris eu, Ștefan gramatic ot Slatina. Pis méseța iunie dni 22,
vă leat 7139 <1631>.

Eu Radul logofet ot Slăvitești

Eu Tudor ot Slăvitești

Eu Ghiorma pitar

Udriște logofet

Grozav călăraș¹

Arh. St. Buc., M-rea Dintrunlemn, IV/14.

Orig., hîrtie (20 × 14,5), patru peceti aplicate.

Copie ibidem, ms. 445, f. 108 v.

¹ Semnături autografe.

1631 (7139) iunie 27.

Dobrin din Cîrlomănești și Negulici vînd lui Mihalcea vornic ocina în Cîndești.

† Eu Dobrin den Cîrlomănești scriu și mărturisescu cu acesta al mieu zapis cum am vîndut Mihalcei vornicul toată partea mea de ocina den Cîndești, însă ce-au fost cumpărătoarea mea de la popa Radul den Cîndești, însă den partea [den partea] lui a patra parte. Și iar am mai vîndut Mihalcei vornicul 2 pămînturi pre ocina Cîndeștilor, care le-am fost cumpărat unul de la Calin, altul de la Stepan den Cîndești și sînt scrise și în carte de moșie a răposatului Mihai vodă. Și această moșie și pămînturi ce sînt mai sus-scrise le-am vîndut Mihalcei vornicul, drept ughi 5, de a mea bunăvoe și cu știrea tuturor fraților, den sus și den jos, ca să-i fie lui moșie și feciorilor lui.

Și eu Neguleci den Cîndești să se știe cum am vîndut Mihalcei vornicul 1 roată de moară la siliștea Cîndeștilor, la Păr, drept ughi 10. Și am vîndut de a mea bunăvoe și cu știrea tuturor fraților den sus și den jos.

Și mărturii anume : Cernat logofet i Armega ot Potoceni i Răzmiriță. ot Cîndești i Dobre i Iachim ot Cîrlomănești i Dragomir Țamba i Prodea i Vlad Hirlău ot Vernești i Jipa ot Vernești. Aceasta scriem și mărturisim.

ΠΙΣ ΑΓΚΕΙΣΑ ΚΟΥΕ ΚΩ ΔΑΝΗ, ΕΤ ΑΚΤ ΣΡΛΘ.

Cernat logofet.

† Armega.

† Țamba.

† Pătrașco.

† Jîpa.

Bibl. Acad., CXCVI 63.

Orig., hirtie (31,5 × 21,5), cinci peceți aplicate.

<1631> iulie 1.

Sătenii din Drajna vînd ocini, iar unii se vînd rumâni lui Hrizea mare vornic.

† Acesta zapis să se știe că l-am făcut noi sătiani și oameni de în Drajnari, carii ne-am vîndut noi și feciorii noștrii și cu ocinele noastre și

cu casele noastre și cu locurile noastre, ale caselor și cu grădinile și cu pomeatele noastre, carele pre unde sîntu, și alți oameni carii și-au vîndut ocinele și locurile caselor și pre ei nu s-au vîndut.

Eu Radul Răspopii, ce am fost de Ogretin, vîndutu-m-am cu feciorii miei anume : Ion și Stan și Stanciul și Stoian și cu 6 pămînture în cîmpul Ogretinului, într-un cîmpu 3 și într-altu cîmpu alte 3, prețul ughi 20. Și eu Toader cimpoetoriul încă m-am vîndut să fiu rumân jupanului Hrizei vornicului, cu cîți feciori vor naște de întru plodul meu, însă fără ocină, prețul ughi 12. Și eu Dumitru Olariul, carele ține o cumnată a lu Mihăilă, muiarea lu Berilă, fratele lu Mihăilă, cela ce s-au vîndut întîiu lui Iordachi vornicu, apoi jupan Hrezea marele vornicu i-au lepădat banii cu bunăvoia lu Iordachi vornicu, vîndutu-m-am . . .¹ partea de ocină a lu Berilă, fratele lu Mihăilă, cu cîtă ocină și-au vîndut Mihăilă, atîta să fie vornicului și de la Berilă și de la feciorii lu Berilă, anume Oana și Mihăilă și ai miei, al lu Dumitru, făcuți cu muiarea lu Berilă, anume : Tudosie i Lupul i Manea i Dan i Tudor i Sarul, aceștea toți cite optu feciorii și cu ocina cîtă să va alege de în cîmpu și de în pădure și în șezutul satului și de în apă și cu vaduri de moară ce se vor alege să fim rumâni în veac, prețul ughi 22. Și iară eu, Dumitru, ginerile popii Lupului, mi-am vîndut casa cu locul și cu pomeastiile și cu pămînturile și îngrădișurile, preț ughi 19. Și eu Crăciun și cu nepotu meu Nanciul și cu vară-mea Anca încă ne-am vîndut locurile de casă cite treale, cu îngrădișurile și cu pomeatele, preț să se știe ughi 15. Și eu Radul și Lepădat, fiastri Aldei, încă am vîndut un loc de casă pre malul Drajnei, loc izlaz, preț ughi 1. Și eu Bîra am vîndut un loc de patru case, iaste ales : de în casa Savei pînă în gardurile di în drum, carele mearge la beserică și pre răzor Bererei, pre îngrădișurile caselor, pînă în Drajna și cu patru case, cu pomeatele și grădinile, preț ughi 8 i pol.

Și noi toți cîți sîntem scriși aicea în cist zapis vîndut-am carii locure carii pre noi, de a noastră bunăvoe. Și pentru credință pus-am degetele noastre și pecețile noastre. Și iarăși Crăciun feciorul . . . . .²

Mésița iulie 1 dni . . . . .²

Mogoș cluceru.

Deadul vătahul.

Drăghici stolnic.

Stanciul stolnic.

Tudor logofătul.

Arh. St. Buc., ms. 1233, f. 284.

Copie din 1927.

Datat după boierii martori.

¹ Loc rupt.

² Ultimele rînduri sînt șterse, ilizibile.

Сего радї, дадохъ съмъ господство ми болѣринѣ господства ми Милѣачюловъ дворникъ, такоже да мо естъ учинѣ, дѣдїно и въ шлѣкѣ синовомъ и вѣскомъ и прѣвѣнчитомъ и не штъ кождо непоколѣбимо, поризмо господства ми.

Сеже оубо и скарїтели поставлѣемъ господство ми: жѣпанъ Мнѣко велъ вѣмъ Кралевскїе и жѣпанъ Хриза велъ дворникъ и жѣпанъ Папа велъ логѣфетъ и жѣпанъ Дѣмантрашко велъ вистїаръ и жѣпанъ Павлаки велъ спатаръ и жѣпанъ Герге велъ столникъ и жѣпанъ Костандинъ велъ комисъ и жѣпанъ Баснаїе велъ пѣларникъ и жѣпанъ Ювечинъ велъ постѣлникъ. И исправникъ, Папа велъ логѣфетъ.

И написахъ азъ, Стожка граматикъ, въ мастолъ граду Бѣскрїци, мѣсеца юлїе ѣ днїи, въ лѣтѣ хрѣбѣ.

† Іу Левнъ крѣкѣва, милостїю божїю господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Ștefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele Mihalcea vornic din Pătirlage și cu fiii săi, cїti i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie ocină la Cindești, din județul Buzău, ırsă toată partea lui Dobriin, pe care o cumpărase de la popa Radul in Cindești, a patra parte din cїmp și din pădure și din apă și de peste tot hotarul. Și iar să fie lui Mihalcea vornic două ogoare pe ocina Cindeștilor, pe care le cumpărase Dobriin, un ogor de la Călin, iar alt ogor de la Stepan din Cindești, care ogoare sїnt scrise și ın cartea de moștenire a răposatului Mihail voievod, pentru că a cumpărat boierul domniei mele Mihalcea vornic această mai sus-zisă ocină de la Dobrin din Cirlomănești, pentru 1000 aspri gata.

Și iar a cumpărat Mihalcea vornic o roată de moară la seliștea Cindeștilor, la Păr, de la Negulean¹ din Cirlomănești, pentru 2000 aspri gata și cu zăpis de vânzare și cu martori scriși ın zăpis, anume : din Puținței, Cernat logofăt și din Potoceni, Armega și din Cindești, Dobre și din Cirlomănești, Iachim și Dragomir [și] Țamba și Prodea și Vladul Hirlău și din Vernești, Jipa și Pătrașco.

Și iar să fie boierului domniei mele Mihalcea vornic ocină la Cindești toată partea lui Calciul și a soției lui, oricїt se va alege din cїmp și din pădure și din vatra satului și de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat Mihalcea vornic această mai sus-zisă ocină de la megiașii din Mărăcineni, anume : Stoia cu frații lui și popa Coman cu frații lui și cu vărul său Stoica și popa Dragotă din Vispești cu frații săi Stănilă și Neagul, pentru 2000 aspri gata și cu zăpis de vânzare de la mїna lor, cu martori, anume : Cernat logofăt și Sava al lui Fătul și Dumitru Bulăroiul și Sava al lui Avram și Costandin și Radul al lui Sima și din Vernești, Jipa și Dragomir Nebuneloa, din Buzău, popa Mihai și Petrea al lui Luciul.

¹ Cuvїnt retușat.

Și iar a cumpărat Mihalcea vornic trei pogoane de vie în dealul Cîndeștilor de la Vasilie Gură și de la fratele lui, Mircea monah și de la frații lor din Cîndești, pentru 1800 aspri gata. Și au vîndut ei ocinile lor și viile și moara mai sus-zise de a lor bunăvoie și cu știrea tuturor megiașilor din sus, din jos și din jurul locului și dinaintea domniei mele.

De aceea am dat domnia mea boierului domniei mele Mihalcea vornic, ca să-i fie lui ocină, dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea : jupan Miho mare ban al Craiovei și jupan Hriza mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Dumitrașco mare vistier și jupan Pavlachi mare spătar și jupan Gherghe mare stolnic și jupan Costandin mare comis și jupan Vasilie mare paharnic și jupan Iuovcea mare postelnic. Și ispravnic, Papa mare logofăt.

Și am scris eu, Stoica gramatic, în cetatea de scaun București, luna iulie 6 zile, în anul 7139 <1631>.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., CX/3.

Orig., hîrtie (36 × 25,5), pecete timbrată.

253

1631 (7139) iulie 9.

Leon Tomșa voievod poruncește stolnicilor de la Cornățel să lase călugărițele de la m-rea Vișorîta să-și ia peștele din bălțile : Vărăști, Gurguițași, Argeș și Sticlenul.

† Милостію божією, Іу Леон воєвода и господинъ, синъ поконника Іу Шефан воєвода. Пишет господство ми воао stolnicilor de la Cornățel.

După acéia vă dau în știre domnia mea că aicea înaintea domnii méle au venit maicile de la mănăstire de la Vihorita, de se-au jăluit și au spus cum ce iaste venitul mănăstirii de pște voi opriți și nu veți să dați și de cartea domnii méle nu ascultați.

Derept acéia, de vréme ci veți vedea această carte a domnii méle, iar voi să căutați să lăsați călugăriții să-și ia pștele den toate gîrlele lor de la Vărăști și de la Gurguițași, de în toate gîrlele și de în Argeș și de la Sticlenul și dentr-alte gîrle, cum au fost obicéiul, pre unde au fost ocina mănăstirii, mai mult a doa <oa> ră să nu mai vie jalbă la domnia mea cum le opriți pștele, că apoi veți avea de cătră domnia mea mare scîrbă. Iar

de-o va părea strimbu, să veniți de față, cu maicile, alt val să nu mai faceți. Aceasta vă grădescu domnia mea. Никако да неket, по реч господства ми [господства ми].

И исправник, сам реч господства ми.

Пис юліе 6 дьни, в гкет хзрлѠ.

† Іw Девн кшеквда, милостію божію господинь.

Зчна вєл дворник и вєл логофет.

Arh. St. Buc., M-rea Viforita, I/19.

Orig., hirtie (30 × 20), pecete aplicată.

254

1631 (7139) iulie 10, Siliștioara.

Nedelco din Vișina, rumân al m-rii Cozia, eliberându-se de rumânie, lasă în locul său pe Lică, fiul lui Radu din Dudești.

† Adecă eu Nedelco, rumânul svintei mănăstiri Coziei, din sat din Vișina, scris-am al miu zapis să fie de credință în svînta mănăstire Coziia, cum că m-am tocmnit cu svînta mănăstire de m-au ertat de rumânie și am pus în locul miu pré Liica, feciorul Radului din Dudești, din județul Elhovului, ca să fie rumân svintei mănăstiri, el și feciorii lui și nepoții și strenepoții în véci néclătiți.

Și m-am tocmnit eu Nedelco, feciorul lu Neagoe din Vișina, dé a mea bunăvoe, însă m-amü tocmnit de a mea bunăvoe de amü eșit din sat fără moșie și cu voia tutur<or> rumânilor din satü din Vișina. Și am tocmnit pré acéstü rumânü, ce e mai sus-scris, ca să fie rumân în locul miu. Și i-am dat eu Nedelco acéstui rumân cé e mai sus-scris 2 iapé forté frumose cu mînzii alături.

Și iar zic, să să va găsi ciniva stăpîn Liicăi și-l va lua de la svînta mănăstire, iar să fie eu în locul lui iar la Coziia, cum am fostü de moșie; iar să va fiii stătători la Coziia, eu să fiu în pace și feciorii mie și nepoți și strenepoți în veci neclătiți.

Și mărturie: igumen Vasilie ermonah ot Bistriță i popa Badea ot Drăghiceni i Baraghină i Marco ot Seliștora i Stanciul Drăgănescul ot Izbiceani i Neagoe al Romcăi ot Célei i Stroe al popei i Stan Măcărău i Voina pușcașul i David ot Vădăstrița i Bogdan ot Vișina.

Aceast-am scris noi dinaintea noastră în sat în Seliștora la mîna egumenului Dionisie ot Coziia și la tot săborul și cu voia tuturor rumânilor

din Vișina. Iar cine va strica această tocmelă să fie proclat de vlădica Hristos și de 318 părinți ije vă Nichei, o Hristoase, amin.

Пис юліе ї дани, лѣтом 8384.

Arh. St. Buc., M-rea Cozia, XLVII/18.
Orig., hirtie (30,5 × 21).

255

1631 (7139) iulie 15, București.

Leon Tomșa voievod arată măsurile pe care le ia pentru îndreptarea relelor provocate de grecii veniți în țară.

† Бъ Христа Бога, благоверни и благочестивни и Христѣлюбви и самодръжавни Іу Левн воєвода, синь поконниомъ Іу Цѣфан воєвода, Божію милостію и Божіем дарованіемъ владаищомъ и господствеищомъ въ сон землі Оугрорреладѣнскон, иже и западенскіимъ странамъ, Ямлаш и Фагараш Херцег. Благопронзволнѣ господство ми своимъ благимъ пронзволніемъ, чьстїи и свѣтлїимъ срѣдцемъ господства ми, яко прославити прославлѣшаго ма Бога и съ славою възнесишаго ма на прѣстолѣ свѣтопочинеша родїтелю господства ми. Сеже даровахъ и господство ми съи въсчестїи и благоверани и прѣпочтѣани, еже надъ въскли чьстїю даромъ настояци сїе Хрисова господства ми¹ ca să fie de mare credință la мїна boiarilor țerii domnii мѣле, mari și mici și boiarilor mazili și roșiilor și logofeșilor domnești den toată țeara domnii мѣле, pentru niște lucrure și obicéiure réle ce au fost adaos de oameni striini în țeara domnii мѣле, care obicéiure nimenilea nu le-au mai putut obicni căci văзїнду că сїнту de mare pagubă țerii, pentru acéia domnia mea am socotit de am strinsu toată țeara, boiari mari și mici și roșii și mazilii și toți slujitorii de am sfătuit, cu voia domnii мѣле. Deci văзїнд тоți atїта сārăcie și pustiire țerii, căнтam domnia mea, cu tot sfatul țerii, să se afile de unde cad acéle nevoi pre țeară. Aflatu-se-au și se-au adevărat cum toate nevoile și сārăcia țeari se începe de la greci striini, carii ameastecă domniile și vїнд țeara fără milă și o precupescu pre camete asuprite. Și deaca vin

¹ În Hristos Dumnezeu, binecredinciosul și binecinstitorul și de Hristos iubitorul și singur stăpînitorul, Io Leon voievod, fiul răposatului Io Ștefan voievod, din mila lui Dumnezeu și cu darul lui Dumnezeu, stăpînînd și domnind peste toată țara Ungrovlahiei, încă și al părților de peste munți, Amlașului și Făgărașului, herțeg. Am binevoit domnia mea cu a mea bunăvoință, cu inimă curată și luminată a domniei mele, ca să proslăvesc pe Dumnezeu care m-a proslăvit și cu slavă m-a ridicat pe scaunul sfînt răposatilor părinți ai domniei mele. Iată. am dăruit și domnia mea acest atotcinstit și cu frumoasă față și preacinstit, care este mai presus de toate cinstitele daruri, acest de față hrisov al domniei mele

aici în țeară, ei nu socotescu să umble după obiceiul țerii, ce strică toate lucrurile bune și adaogă legi réle și asuprite și alte slujbe le-au mărit și le-au rîdicat fără seamă pre atîta greime, ca să-și plătească ei cametile lor și să-și înbogățească casele lor. Și încă alte multe striinări au arătat spre oamenii țerii, nesocotindu pre nici un om de țeară, înstriinîndu oamenii țerii de cătră domnia mea cu pizme și cu năpăști și asuprind săracii fără milă și arătînd vrăjmășie cătră toți oamenii țerii. Deci văzîndu domnia mea niște lucrure ca acélea și pradă țeara, socotit-am domnia mea, depreună cu tot sfatul țerii, de am făcut domnia mea legătură și jurămînt mare, de am jurat domnia mea țerii pre sfînta ev <an > g <he >lie, cu mare afurisanie, denaintea cinstitului și preaaluminatului părintele nostru chir vlădica Grigorie, mitropolitul Țerii Rumânești și denaintea a părintelui Theofil episcopului de la Rîmneș, în sfînta beserică a domniei méle cea mare de în cetatea a scaunului domniei méle de în București. Și după jurămînt, cu tot sfatul țerii călcat-am acéle obicei réle și le-am pus domnia mea toate jos și am scos acei greci striini de în țeară afară ca pe niște nepriateni țerii fiindu. Și am tocmit domnia mea și alte lucrure bune care să fie de folos țerii, ca și cum céle legi și obiceié bune ce le-au fost tocmit cei domni bătrîni ce li se ferecează viața lor și li se cunosc tocmelele, că au fost de folos țerii. Așijderea și domnia mea încă am tocmit și am întărit legătură cum alte obiceié ce n-au fost mai înainte vréme să nu se mai facă, nici să seia boiarilor oerit de oi, nici dijmă de în stupi, nici gorștină de în porci, nici vinărici, nici a boiariu mari nici a mic, nici a boiari mazili, nici a roșii nici a logofeți domnești, ce să fie în pace, cum au fost de veac, numai să aibă a da roșii bir întru 1 an de 2 ori, de un cal po ughi 40 la sveti Demitrie și la sveti Gheorghie. Așijderea și logofeții domnești încă să aibă a da de doao ori întru un an ughi . . . ¹, cum le va fi cîsla scrisă la vistierie.

Alta : grecii carii sîntu însurați în țeară, de au luat rumâne și au moșii, ei să se lipească la roșii și la alalte céte, să tragă la nevoia țerii ca și moșténii locului. Aceia să fie într-una cu țeara. Iar cui se va afla lucrul cu înstriinare despre binele țerii, au va amesteca domnia sau va fi mozavir țerii, pre acela fără cruțare să fie vinovat supt moarte groznică, ca un hitlean de țeară.

Iar grecii ce vor avea moșii aici în țeară și dobitoc și-i va fi făméia și casa într-altă țeară, de se va scrie în cétele țerii și va trage nevoe cu țeara, ei să lăcuiască aici în țeară, iar carii nu se vor scrie, ei să fie lepsiți de țeară și să li se ia moșiile și bucatele pre seama domnească.

Așijderea și călugării greci, carii au cumpărat mănăstirile de le-au făcut metoașe, ca să le ia venitul, să-l scoată de în țeară și arginturile și moșiile, aceia să iasă de în mănăstire afară, să fie numai călugări rumâni, cum au fost de veac și să li se ia seama de tot ce au fost al mănăstirilor, nimic să nu lipsească.

¹ Loc alb.

Alta : după moartea boiariului sau fieșce om să nu i se ia bucatele domnești, ce să rămie la sînge sau unde va lăsa mortul, să fie lăsat cum au fost de veac.

Alta : județul să nu se mai arunce cu sila asupra boiariilor.

Alta : roșiei cai împărătești să nu dea, nici să tragă bucatele pentru sat sau pentru alții.

Alta : închinăciunile pizmașilor, carii închină la domnie gloabă și pradă, să nu se asculte.

Alta : judecata de ocină și de alte moșii sau orice judecată să nu se facă pre mită sau pre fățarie sau pre voia a boiari, ce să se facă cu dereptate, după pravilă creștinească.

Alta nici un om fără judecată și fără divan să nu se omoară, ce să-l închiză întîiu, deacia să-l scoată la divan, să-i fie vina cunoscută de toți. Atunce să piară, cumu-l va ajunge légea, pre vina lui.

Alta : aprozii să iasă den mijloc, să nu mai fie, ce să fie postélnici de sută, oameni de țeară, să ia treapăd cum au fost obicéinl.

Alta : prada cupăriei și a pușcăriei să nu fie, ce să ia numai de om 20 de bani, cînd va eși.

Alta : mitropoliia, episcupiile, egumeniile să nu se schimbe pre mită, ce să fie pre săbor. Și să nu fie volnic patriarhul a tremite aicea în țeară nici vlădică, nici episcop, nici egumen, ce pre cine va alége țeara și sfatul, vlădică sau piscup, acela să fie. Numai să tremiță la patriarhul să dea blagoslovenie, cum au fost de vac. Și bani să nu se mai ia pentru cununia.

Pre aceaste pohte ale țerii și ale sfatului, pre toate cite scriu mai sus, domnia mea m-am jurat cu mare jurămînt, să aibu a le ține în viața domnii méle. Iar să voiu călca una dentr-acéstea, atunce acest jurămîntu să cază cu osîndă asupra domnii méle și a feciorilor domnii méle.

Și în urma noastră, care va dărui domnul Dumnezeu a fi domnu Țerii Rumânești, ori den ce neam, încă-l rog cu numele lui Dumnidzeu, să aibă a cinsti și a noi și a țării acest hrisov al domnii méle pre tocmeală, cum scrie mai sus. Iar cine-l va călca și-l va sparge și-l va strica, acela să fie trăclet și blăstemat de vlădica Hristos și afurisit de 318 sveti otți eje sut vă Nechei și să aibă parte a lăcui cu Iuda și cu Aria la un loc, vă veachi, amin.

Сеже оубо и свидѣтелн поставихом господство мн : жьпан Хризъ вел дворник и жьпан Папа вел лугуфет и жьпан Дьмитрашко вел вистѣтар и жьпан Михо вел спатар и жьпан Герге вел стоаник и жьпан Бьзника вел комис и жьпан Неделко вел пѣхарник и жьпан Дьмитрашко вел постелник. И исправник, сам реч господства мн.

И написах аз, Стопка граматик, въ настоини градѣ Бьскьрици, мѣсеца юліе ѣї дьни и ѡт ѣдама даже до нинѣ текѡщаго лѣтом, въ лѣт хьрѡѡ а ѡт рождества Христова хьхлѡ.

господство ми сѣ повеленіе господство ми свѣтѣн божественѣн монастыр глаго-
лемн Козѣани вт Скит, идеже ест <Храм свѣтѣн, живоначѣланѣн тронце и втцѣ
егѣмена Сава и вѣскѣм> иноком, елици живѣщѣхъ въ шентѣлан тоѣ, ѣкоже да мѣ
ест свѣтѣн монастыр више речена вчинѣ ѣ село ѣ Тифѣлицн, въ сѣдство Бѣзсѣ-
словъ, вт дѣл Цюркѣвѣ, али <вт два дѣла, колико ест встѣл непродатъ>, вт поля
и вт шѣма и вт вода и вт седалище сѣлов, вт посвѣдѣ, вѣре елика се Хтет
изерати вт над вѣсом Хотарол, понеже ест покѣпна Сава егѣменѣ сѣм вчинѣ
еже ест <више пис, вт над Стан Гѣдан вт Бернѣци, за ѣ аспри и сѣс
една крава> сѣс телѣс, ешеже вт при дѣни Илѣандрѣ воевод, синѣ Радѣл
воевод.

И пак да ест свѣтѣн монастыри Козѣани више пис една кола за воднищѣ ѣ
село ѣ Тифѣлицн, <по вода Прѣцковѣлов, понеже сѣ кола за воднищѣ бна ест>
Лепѣдатѣ вт Мошеци. Таже, къда ест бна при дѣнѣ Илѣандрѣ воевод, синѣ
Ілѣашѣ воевод, а егѣменѣ Сава, вн ест сѣтворна променѣе <сѣс Лепѣдат, тѣре
ест дѣл Сава егѣмен Лепѣдатѣ вчинѣ> оѣ село ѣ Мошеци, ѣже ест бна вт дѣл
Мѣниѣвѣ и дѣл за вод Мѣниѣвѣ. елика се Хтит изерати, а Лепѣдат, вн ест дѣл
монастирѣв едни брод за воденищѣ, пол за кола.

<И пак да ест свѣтѣн монастыри Козѣани вт на Скит> една кѣке сѣс
ввоциѣю и сѣс местом из гор, вт над дѣл, что ест бна Некѣтѣв, понеже ест про-
менил Сава егѣменѣ сѣс Некѣта, тѣре ест дѣл Сава егѣмен <своѣ кѣке сѣс ввоциѣю
Некѣтѣв, из дол вт. . . вѣре елика> се Хтет изерати, а Некѣта, вн ест дѣл свѣ-
томѣ монастыри више речена кѣца егѣ сѣс периволю вт из гор и сѣс местом, да
ест дѣдѣно радѣ дѣдѣно. И променил <сѣт вни за своѣ добро волю, без ннедна
силѣст>.

<И пак да ест свѣтѣн монастыр Козѣанилор вт на Скит една црѣкѣ ѣ
село ѣ Тифѣлицн, али тѣчю дрѣвѣхъ, еже по место монастыри, понеже в ест
бна поклонна <сѣе црѣкѣ Силѣвѣстрѣ монахъ сѣс синѣ егѣ Мирчѣ, ѣкоже да ест
свѣтомѣ монастыр> више речена, вт пред втцѣ впискѣнѣлѣ Сѣремы вт Бѣзѣс,
при дѣнѣ Илѣандрѣ воевод, синѣ Ілѣаш воевода, радѣ дѣшамн нхъ. И потомѣ
Цигѣлѣ постѣлник, синѣ <Силѣвѣстрѣ монахъ, вн нѣст встѣл како ест поклонна
Силѣвѣстрѣ> монахъ и Мирчѣ, анѣ в ест продал свѣтѣн монастыр црѣкѣ, поло-
вино. . . сѣс ѣ вкѣ за воском и встѣл половино поклонна. И написа се <мрѣт-
внѣ нам на свѣтоѣ полѣникъ : поп Станчю и Силѣвѣстрѣ> монахъ и Ілѣе и Цигѣлѣ и
Мирчѣ и Пѣка, на проскомнѣю.

И поклонна и променил ест сѣе више речени именовани людѣ ннѣне вчинѣ и
дѣдѣни <за ннѣном добро волю и сѣс ѣзманѣе вѣскѣм мнѣтѣшом вт гор из дол
и вт вкрѣст мѣстом> и вт пред господства ми. И бна ест тогда на встроинѣ
нам добри людѣе, на ннѣ. . . монахъ и Лепѣдат и Стан и Марко и вт Тифѣ-
лицн. . . <и Тѣдосѣе и Манѣ и. . . >

<Таже дадохъ сѣм господство ми свѣтѣн монастыр въ вчинѣ и въ шѣ-
вѣ и вкрѣпанѣе и въ пишѣ. . .

<Сеже и сведѣтелѣе поставѣлем господство ми :> жѣпан Іѣашко вел еам
Кралевски. . . дворник. . . и жѣпан Мнѣхо вел епѣтарю. . . . . въ лѣт <вѣрлѣ.

† <Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod și domn a toată țara> Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Ștefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri numită Cozianii de la Schit, unde este hramul <incepătoarei de viață troițe și părintelui egumen> . . . călugărilor cîți trăiesc în acest lăcaș, ca să fie sfintei mănăstiri mai sus-zisă ocină în sat la Tifulești în județul Buzău, din partea lui Giurcă, însă <din două părți cită au fost rămas nevîndută> din cîmp și din pădure și din apă și din vatra satului de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat Sava egumenul această ocină care este <mai sus-scrisă de la Stan Gădan din Vernești, drept 300 aspri și o vacă> cu vițel, încă în zilele lui Alexandru voievod, fiul lui Radul voievod.

Și iarăși să fie sfintei mănăstiri Cozianii mai sus-scrisă o roată de moară în sat la Tifulești <în apa Pîrțovieiului, pentru că această roată de moară a fost> a lui Lepădat din Moșești. Apoi cînd a fost în zilele lui Alexandru voievod, fiul lui Iliăș voievod, iar egumenul Sava el a făcut schimb <cu Lepădat, de au dat Sava egumenul lui Lepădat> . . . în sat la Moșești, care a fost din partea lui Mănăilă și partea de apă a lui Mănăilă oricît se va alege. Iar Lepădat a dat mănăstirii un vad de moară, jumătate de roată.

<Și iar să fie sfintei mănăstiri Cozianii de la Schit> . . . casă cu pomel și cu loc din sus de pe dealul ce este al lui Nechita, pentru că a schimbat Sava egumenul cu Nechita, de a dat Sava egumenul <casa lui cu pomelul Nichitei, din jos despre> . . . cit se va alege, iar Nechita a dat sfintei mănăstiri mai sus-zise casa lui cu grădină din sus și cu loc, ca să fie dedină pentru dedină. Și a schimbat . . . ei de a lor bunăvoie, fără de nici o silă. Și iar să fie sfintei mănăstiri Cozianilor de la Schit o biserică în sat la Tifulești, însă numai lemnul care este pe locul mănăstirii, pentru că a închinat <această biserică Silvestru monahul cu fiul său Mircea să fie> . . . mai sus-zisă dinaintea părintelui episcop Efreim din Buzău, în zilele lui Alexandru voievod, fiul lui Iliăș voievod, pentru sufletele lor. Iar după aceea Țigulea postelnicul, fiul <lui Silvestru monah, el nu a lăsat cum au fost închinat Silvestru> monah și Mircea, ci a vîndut sfintei mănăstiri biserica jumătate . . . cu 10 ocale de ceară și a rămas jumătate închinată și s-au scris <morții lor la sfîntul pomelnic: popa Stanciu . . .> monah și Ilie și Țigulea și Mircea și Anca la proscomidie. Și au închinat și au schimbat acești oameni mai susziși ocinele și dedinele lor <de a lor bunăvoie și cu știrea tuturor megiașilor> . . . și dinaintea domniei mele. Și au fost atunci la întocmirea lor oameni buni, anume: . . . monah și Lepădat și Stan și Marco și din Tifulești . . . <și Tudosie și Manea> . . .

<Astfel>, am dat domnia mea sfintei mănăstiri ca să-i fie de ocină și de ohabă și întărire și de hrană . . .

<Iată și martori punem domnia mea :> jupan Ivașco mare ban al Craiovei. . . vornic. . . jupan Miho mare spătar. . . . în anul 7139 <1631>.

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, XLIX 9.

Orig., perg., rupt, lipsindu-i o treime din stinga și sfârșitul.

Cu o trad. din 1861; altă trad., ibidem, ms. 172, f. 185 v—186, după care s-au făcut întregirile.

Lunile, după divan.

258

1631 (7139) iulie 23, București.

Leon Tomșa voievod cu sfatul marii adunări a țării hotărăște scoaterea grecilor din țară și scutirea de unele dări a roșilor și a preoților.

† Многостѣю божію, Іу Левн воєвода и господинъ въсѣмъ земанъ Уггровъ-владѣнскон, синъ великаго и предобраго поконниомъ Іу Цефанъ воєвода. Даватъ господство ми сею книгъ господства ми са să fie de mare credință tuturor popilor și diaconilor de pre în orașă și den toată țeara domnii méle de la toate sfintele beserici, cîți popi și diaconi vor fi în parofia a părintelui episcopul Efrem de la sfînta episcopie de la Buzău, ca să se știe pentru niște lucrure și obiceiure réle ce au fost adaos de oameni streini în țeara domnii méle, care obicei nimenilea nu le-au mai putut obieni. Căci văzîndu că sintu de mare pagubă țerăi, pentru acéia domnia mea am socotit de am strinsu toată țeara, boiari mari și mici și roșii și mazilii și toți slujitorii, de-am sfătuit cu voia dumnii méle.

Deci văzînd toți atîta sărăcie și pustiire țerii, căutat-am domnia mea, cu tot sfatul țerii, să se afle de unde cad acéle nevoi pre țeară. Aflatu-se-au și se-au adevărat cum toate nevoile și sărăcia țerii se încep de la greci streini, carii améstecă domniile și vînd țeara fără milă și o precupescu pre camete asuprite. Și deca vin aici în țeară, ei nu socotescu să umble după obiceiul țerii, ce strică toate lucrurile bune și adaogă legi réle și asuprite și alte slujbe le-au mărit și le-au rădicat fără seamă pre atîta greime, ca să-și plătească ei cametile lor și să-și înbogățească casele lor. Și încă alte multe streinări au arătat spre oamenii țerii, nesocotindu pre nici un om de țeară, înstrienîndu oamenii țerii despre domnia mea cu pizme și cu năpăști și asuprindu săracii fără milă și arătîndu vrăjmășie cătră toți oamenii țerii.

Deci văzînd domnia mea niște lucrure ca acélea și pradă țeara, socotit-am domnia mea, depreună cu tot sfatul țerii, de am făcut domnia mea

legătură și jurământu mare, de-am jurat domnia mea țerii pre sfînta evanghelie și cu mare afurisanie denaintea cinstului și prea luminatului părintele nostru, al Țerii Rumânești chir vlădica Grigorie și denaintea părintelui Theofil episcopul de la Rîmnic, în sfînta beserică a domnii mele cea mare den cetatea a scaunului domnii mele den București. Și după jurământu, cu tot sfatul țerii, călcat-am acéle obicéé réle și le-am pus domnia mea toate jos și am scos acei greci streini den țeară afară, ca pre niște nepriatени țerii fiindu.

Și am tocmit domnia mea și alte lucrure bune, care să fie de folos țerii, ca și cum céle legi și obicéiure bune ce le-au fost tocmite cei domni bătrîni, ce li se fericează viața lor și li se cunoscú tocmélele, că au fost de folos țerii. Așijderea și domnia mea încă am tocmit și am întărit legătură cum să fie roșii în pace de dijmă și de gorștină și de vinărici și să dea bir domniei mele într-un an de doa ori, de un cal cîte ughi 40, la sveti Demitrie și la sveti <Gheorghie> ¹. Și popii încă să dea bir într-un an de doa ori, la sveti Demitrei ughi 1 și la sveti Gheorghie iar ughi 1 și <să dea sve> ¹ tei episcopie de la Buzău cum au fost adetul și obicéiul și mai denainte vréme.

Și am ertat domnia mea pre popi să fie în pace de bir de lună și de găleată cu fin și de bou și de oae seacă și de cal și de miare și de ceară și de împrumută și de bani de cununie și de mîncăturile, cîte sîntu preste an, de nemica val sau bîntuială să n-aibă, numai să aibă a păzi sfintele beserici cu slujbă și cu pravilă dumniziască și în zi și în noapte și să roace Dumnidzeul pentru sănătatea domnii mele și pentru sufletul răposăților părinților domnii mele și pentru toată creștinătatea, ca să fie domnii mele poménă.

Și după jurământu pus-am domnia mea și blăstem, cum de voiu călca domnia mea această legătură și jurămint, acela blăstem să fie tot asupra capului² domnii mele și a casii domnii mele. Iar pre care va dărui Dumnidzeu a fi domnu în urma noastră Țerii Rumânești, încă-l rog cu numele lu Dumnizeu să aibă a cinsti și a noi și a țării această legătură, pre tocmeală cum scrie mai sus. Iar cine va călca și va sparge această legătură și cartea domnii mele, acela să fie trăclet și blăstemat de vlădica Hristos și afurisit de 318 sveti oți eje sut vă Nechei și să lăcuiască cu Iuda și cu Aria la un loc întru netrecuții véci, amin.

Бже бо и свидѣтели поставихом господство мн: жьпан Хриза вел дворник и жьпан Папа вел логофет и жьпан Дьмитрашко вел вьстѣар и жьпан Милко вел спатар и Герге вел столик и Бьзника вел комне и Неделко вел пѣхарник и жьпан Костандин вел постелик ³. И неправник. сам реч господства мн.

Пис аз, Стопка граматик, въ настоа граду Бьскрици. мѣсеца юлиѣ кѣ данн и шт Ядма даже до нинѣ текьщяго лѣтом въ лѣт хьрлѡ. лѣта господниѣ хьдхл.

¹ Loc rupt.

² Corectat în: „corpului”.

³ În acest timp mare postelnic era: Dumitrașco.

† Іw Девн ввеквда, мнлостію божію господннѣ.
Іw Девн коевкода <т. р.>¹

Arh. St. Buc., M-rea Bistrița, LXVII/1.

Orig., hirtie (41,5 × 27,5), pecete aplicată.

Copie ibidem, ms. 713, f. 638; altă copie la Bibl. Acad., LIII/5.

EDIȚII. *Mag. ist.*, I, 122—125; *Bolliac, M-rile închinat*, 461—464; *Buciumul*, 107.

259

1631 (7139) iulie 25, București.

Ivașco fost mare vornic și Buzinca mare comis cu 12 boieri hotarnici întăresc lui Nica căpitan patru răzoare de vie în Dealul Tîrgoviștei, în urma unei judecări.

† Adecă noi cești doi boiari, jupan Ivașco biv vel dvornic i jupan Buzinca vel comis, carii am fost lăsați ispravnici Nicăi căpitan ot Tîrgoviște, împreună cu 12 boiari ce au luat Nica căpitan de înaintea a domnu nostru Io Leon voevod den divan, pre răvașe domnești, anume : ot Vărdiniți, Stamatie aga i ot Popești, Calotă biv vel armaș, i Sava biv vel sătrar i Tanasie peharnic Rudeanul i Manolachi șefar i ot Tîrgoviște, Neagoe logofet i Iorgachi vornic i ot Bucșani, Badea postelnic i Radul lu Hrizan i ot Ceparı Eftemie postelnic i ot Săténi, Oprea postelnic, sină Ventilă i ot Brezoe, Albul comis, scris-am și mărturisim cu aceasta a noastră carte, ca să fie de mare credință Nicăi căpitanul, ca să se știe cum au fost cumpărat patru răzoare de vie în Dealul Tîrgoviștii pre coasta mănăstirii Dealul, den jos de la Dragomir, carele au fost tată de suflet Despei, fata popei lu Hrestodor, unchiul lu Dumitru logofăt de Piscani, încă den zilele răposatului Radului voevod, a doao domnie, văleat 7131, derept 3000 de bani gata, părăsiște, cu voia și cu știrea a tuturor rudelor Despei.

Pentru că acéste 4 răzoare de vie ce scriu mai sus fost-au de moșie ale popei lu Hristodor. Deci la apropiatul lui de moarte le-au dat fie-sa Despei și o au dat și pre Despa mică, de doao săptămîni, fată de suflet lu Dragomir, pentru lipsa și de sărăcie, în zilele lu Șerban voevod. Și i-au

---

¹ Iată dar și martori punem domnia mea : jupan Hriza mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Dumitrașco mare vistier și jupan Miho mare spătar și Gherghe mare stolnic și Buzinca mare comis și Nedelco mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, însăși spusa domniei mele.

Am scris eu Stoica grămătic, în cetatea de scaun București luna iulie 23 zile și de la Adam plină acum cursul anilor în anul 7139, anul domnului 1631.

† Io Leon voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Leon voevod <m.p.>

făcut și zapis de la mîna lui, cum să-i fie moșie. Și o au hrănit Dragomir pre Despa în doazeci de ai, pînă o au și căsătorit.

Iar apoi, la vrémea ei de moarte pentru multă căutare și bine ce au avut de Dragomir, i-au dat și i-au lăsat acéste patru răzoare pentru poameana, ca să-i fie moșie. Apoi Dragomir le-au vîndut Nicăi căpitan părăsiște, cum scrie și mai sus. Și de atunce pînă acum tot le-au ținut Nica căpitan cu bună pace.

Iar după acéia, cînd au fost acum, în zilele domnu nostru Io Leon voevod, sinū Ștefan voevod, după moartea lu Dragomir, iar un nepot al popei lu Hristodor, anume Radul, feciorul lu Dumitru logofet de Piscani, el au scornit pîră pentru această vie și au mersu de se-au pîrît de față în divan naintea domnu nostru. Și aș-au pîrît Radul, cum n-au știut cînd au cumpărat Nica căpitan acéste răzoare de vie și cum iaste el mai volnicu, iar Nica căpitan se-au plinsu cum sînt 7 ani de cînd au cumpărat și au fost și Radul aicea în țeară, și au făcut multă cheltuială cu acea vie și încă ș-au fost vîndut Radul și o parte a lui părăsește, alaturea Nicăi căpitan, cînd au fost Alexandrū voevod, sinū Radul voevod, la oaste la Dașova, drept 550 aspri.

Într-acéia, domnu nostru datu-ne-au pre noi pre cești doi boiari ispravnici împreună cu cei 12 boiari, ca să le luom seama și să-i judecăm cum va fi cu dreptate. Deci noi toți împreună am socotit în tot chipul și le-am luat seama pre cărți și pre zapise și am adevărat de tot lucrul, cum au lăsat singură Despa acéste răzoare de vie lu Dragomir cu gura ei și cum le-au vîndut Dragomir Nicăi căpitan drept 3000 de bani și cum au făcut atîta cheltuială. Deci n-am vrut să întrăm în blăstemul mortului, să-i spargem mila, ce am judecat și am dat viaa Nicăi căpitan, să și-o fie cum au cumpărat, pentru că am văzut cartea Radului voevod și a fiu-său Alexandrū voevod și zapisul lu Dragomir și zapis al Mitrei pitar și al Cirstei logofăt de Coțăiani, care sînt jupînésele lor vére premari cu Radul și zapisul Costei slujer. Deci noi încă am dat ca să-și fie Nica căpitan viaa cu pace.

Deci apoi, după această judecată a noastră, se-au tocmit Radul de i-au mai dat Nica căpitan 1400 de bani, ca să fie în pace unul de cătră alalt, să nu mai aibă treabă nici el, nici alt niménilea den ruda lui. Și i-au făcut și el zapis de în mîna lui, cu slova lui, de tocmeală și de pace.

Drept aceia și noi încă am dat această carte a noastră, ca să-i fie de bună credință Nicăi căpitan și i-am dat amîndoao răvașele domnești și toate cărțile la mîna Nicăi căpitan, ca să-i fie moșii lui și coconilor și nepoților și strănepoților în veacu. Și pentru mai adevărată credința ne-am pus toți pecetele noastre mai jos.

Aceasta am scris ca să se știe. Инако да нект.

Иис Дамитрос логофет¹ оу Бскавреші, мксєца юніє кѣ дани, въ лѣт хрлѠ.

Ivașco dvornic

Buzinca vel comis

¹ Dumitru logofăt.

† Eu Calotă clucer
Stamatŭ biv vel aga
Eftimie postelnic Cepariul
Μανολαχη σηφαρης¹.
Albul comis²

<Pe verso contemporan :> Cartea celor 12 boiari judecători pentru vilele den Tirgoviște care le-au cumpărat pan Costandin vel postelnic de la Badea comis, sinŭ Nicăi iuzbaș.

Bibl. Acad., XLII/64.
Orig., hirtie (42 × 37), șase peceti aplicate.
EDIȚII. Bianu, *Doc. rom.*, 191–193.

260

1631 (7139) iulie 26, București.

Leon Tomșa voievod întărește lui Papa mare logofăt doi copii de țigani.

† Многостѣю божію, Іу Левин воєвода и господинъ вѣсон земле Зггрово-владѣнскоє, синъ великаго и прѣдобраго, покойнаго Іу Цефан воєвода. Дават господство ми сѣ повелѣніе господства ми почтенномѣ правителю господство ми жѣпан Папа вел лугѣфет и съе синови си, елицеже Богъ дароваѣ, такоже да мѣ ест две момци за цигани, по нме Паскѣла и Зресъ Чивка, понеже ест покѣпил почтенном правителю господства ми више пие сѣи више речени момци за цигани, Паскѣла и Зресъ Чивка шт над Стаанко³ пѣхарник шт Рѣда, за хѣ аспри готови, нинѣ въ дѣни господство ми.

И продадохъ ми за негово доброюлю, безъ ни една снаост и съе ѡзнаніе вѣскѣм болѣром и а мегѣшом шт горъ изъ долъ и шт шкрѣетъ мѣстомъ и шт прѣдъ господства ми. И видѣхомъ господство ми и записъ шт рѣка Стаанко³ пѣхарникъ за продаване на рѣка жѣпан Папен вел лугѣфетъ съе мнози болѣри свидѣтели, которѣи естъ бива тогдѣ на такмеженіе нм.

Сего радѣ, дадохъ сѣмъ господство ми почтенномѣ правителю господства лѣи жѣпан Папа вел лугѣфетъ, такоже да мѣ естъ сѣи више речени две момци за циган, Паскѣла и Зресъ Чивка, за дѣдѣнню и въ шѣбе нм и синовомъ и внѣскомъ и прѣвѣнчитомъ и не шт кождо непоколѣбенно, поризмо господство ми.

¹ Manolachi șifariul
² Semnături autografe
³ Cuvint retușat

Сеже збѣ и свидѣтеле поставихом господство ми: жупан Хриза вел дворник и жупан Ивашко вел дворник и жупан Дамитрашко вел вистѣар и жупан Михо вел спатар и жупан Герги вел столник и жупан Бѣзинка вел комис и жупан Неделко вел пехарник, и жупан Дамитрашко вел постелник. И исправник, жупан Хриза вел дворник.

И начертал аз, Дамитрѣс граматик, въ настоини градѣ Бѣкѣрциѣ, мѣсеца юлиѣ кѣс данн и шт Падма до нинѣ, въ лѣт хрлѣ.

† Io Leon voievod, milaștîi cu boiaștii domnului.

Io Leon voievod <m. p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Ștefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstului dregător al domniei mele jupan Papa mare logofăt și cu fiii săi, cîți i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie doi băieți de țigani, anume Pascu și Ursu Civica, pentru că a cumpărat cinstitul dregător al domniei mele mai sus-scris acești mai susziși băieți de țigani, Pascu și Ursu Cevica, de la Staico¹ paharnic din Ruda, pentru 5000 aspri gata, acum în zilele domniei mele.

Și a vîndut el de a lui bunăvoie, fără nici o silă și cu știrea tuturor boierilor și a megiașilor din sus și din jos și dinprejurul 'ocului și dinaintea domniei mele. Și am văzut domnia mea și zapisul de vînzare de la mina lui Staico¹ paharnic la mina jupanului Papa mare logofăt, cu mulți boieri martori, care au fost atunci la întocmirea lor.

De aceea am dat domnia mea cinstului dregător al domniei mele jupan Papa mare logofăt, ca să-i fie lui acești mai sus-ziși doi băieți de țigani, Pascu și Ursu Civica, de moștenire și de ohabă lui și fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Hriza mare vornic și jupan Ivașco fost mare vornic și jupan Dumitrașco mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Gherghe mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Nedelco mare paharnic și jupan Dumitrașco mare postelnic. Și ispravnic, jupan Hriza mare vornic.

Și am scris eu, Dumitru gramatic, în cetatea de scaun București, luna iulie 26 zile și de la Adam pînă acum, în anul 7139 <1631>.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Leon voievod <m.p.>

<Pe verso :> „Mănăstirea Sărințar. Hrisovul lui Leon Tomșa din 1629”.

Bibl. Acad., Fotografii XXVII/35.

Fotocopie după un orig., hirtie, pecete aplicată, căzută, din biblioteca Muzeului Etnografic, Atena.

¹ Cuvînt retușat.

1631 (7139) iulie 29, București.

Leon Tomșa voievod întărește m-rii Sfînta Troiță <Radu Vodă> un rumân din Bora, în urma unei judecări.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Leon voevod și domn a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preabunului, răposatului Io Ștefan voevod. Dat-am domnia mea această poruncă a domnii mele sfintei, dumnezeestii mănăstiri ce să chiiamă hram Sfînta Troiță, care este din josul orașului București și părintelui egumenului Athanasie și tuturor călugărilor, cîți vor lăcui într-acest lăcaș, ca să fie sfintei mănăstiri un rumân, anume Mihaiu, sinu Coman, cu feciorii lui, pentru că acest rumân ce s-au scris mai sus, el au fost rumân sfintei mănăstiri Sfînta Troiță din sat din Bora, încă de mai nainte vreme. Iar cîndu au fost acuma, în zilele domnii mele, iar egumenul Athanasie, el au avut pîră înaintea domnii mele cu Mihaiu și au venit de s-au pîrît de față la marele divan. Și așa pîra Mihaiu cum nu este rumân al mănăstirii din sat din Bora de cîndu l-au făcut tată-său Coman, ci este rumân Stoicăi păharneac, feciorul Vîlcului clucer din sat din Loloești. Și au scos Mihaiu la divan și un zapis mincinos și o carte a lui Alixandru vodă Iliiaș, cum s-au răscumpărat Mihaiu de rumânie de către Ștoica păharnic, drept 3000 aspri gata. Apoi întru aceea, domnia mea însumi am luat seama și am judecat după dreptate, împreună cu toți cinstiții boerii domnii mele. Și au mărturisit la divan și părintele vlădica Grigorie, ce au fost năstavnec la Sfînta Troiță, cum au fost Mihaiu rumân sfintei mănăstiri de baștină și făcut de tată-său Coman. Încă și alți oameni buni din Bora și din Stoenesti au mărturisit, anume : Stoica și iar Stoica Cătinel i Raia și Stăniia i popa Mănea, cum au fost făcut Stoica păharneac acel zapis, făcut cu vicleșug. Și așa au mărturisit cu sufletile lor.

Întru aceea și domnia mea încă însumi am adevărat cum au fost Mihaiu rumân sfintei mănăstiri, ci au umblat cu violenție. Apoi au rămas Mihaiu de lege și de judecată dinnaintea domnie mele și i-am luat domnia mea și zapisul și cartea lui Alexandru voevod Iliiaș, de o am spart la divan.

Pentru aceea am dat însumi domnia mea sfintei mănăstiri hram Sfînta Troiță, ca să fie acest rumân Mihaiu și cu feciorii lui de baștină și ohabnec în veci și de către nimeni să nu să clătească, după zisa domniei mele.

Iată dar și mărturie am pus domnia mea : jupînul Hrizea vel vorneac i jupan Papa vel logofăt i jupan Dumitrașco vel vistiiar i jupan Miho vel spătar i jupan Gherghie vel stolnic i jupan Buzinca vel comis i jupan Nedelco vel paharnic i jupan Dumitrașco vel postelnic. I ispravnic, vel logofăt Papa.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea Bucureștii, luna iulie 29 dni și de la zidirea lumii, de la Adam, pînă acuma la această scrisoare curgerea anilor, văleat 7139, anii domnului, 1630.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Radu Vodă, nr. 256, f. 514 v — 515.

Traducere.

Anul erei noastre, greșit.

262

1631 (7139) <înainte de august 8>, București.

State, Dima și Zota, cojocari din București, vînd lui Necula vistier satul Putineiu, jud. Teleorman, pus zălog la ei de Preda sluger.

† Adecă eu Stati și eu Dima și Zota cojocarii, de aicea de București, scris-am și mărturisim cu acesta al nostru zapis, să fie de credință la mîna jupînului Neculei vistiar, ca să să știe că i-am vîndut satul Puteneiu ot sudstvo Tel<oer>m<an>, tot satul, cu tot hotarul și cu tot venitul, de în cîmpu, de în pădure, den apă și cu toți rumânii și cîți se vor mai afla de moșie și de preste tot hotarul, de în hotar pînă iar în hotar, drept ughi 500 de aspri gata.

Pentru că acest sat Puteneiu, ce scrie mai sus, fost-au de zestre al Predii slugeriul despre jupîneasa lui Florica. Deci cîndu au fost în zilele lui Alexandru voevod, feciorul lui Iliiaș voevod, iar Preda sluger și cu fiiu-său Mihaiu postelnic, ei au ajunsu vrême de nevoe și i-au închis în temniță pentru datorii. Deci n-au avut cu ce plăti, ce l-am apucat acești datornici, ce scriem mai sus, pentru datoria noastră. Într-acéia, Preda sluger împreună cu fiiu-său Mihaiu ne-au pus acest satu Puteneiu zălog la noi, tot satul cu toți rumânii și cu tot venitul, de i-am dat 2 foi de samur și 1 foale de jder, drept ughi 560, de se-au plătit de datorie și cu zapis la mîna noastră cu zi, ca să plătească acéste cojoace ce scriu mai sus, iar de nu va plăti noao, să ne fie satul nostru stătătoriu.

Deci cîndu au fost la zi, la noemvrie 15, în cursul ailor 7138, iar Preda sluger și cu fiiu-său Mihai postelnic, ei n-au avut bani să ne plătească acéste cojoace, ce au rămas satul pre mîna noastră. Și am mersu și în divan naintea lu Alexandru voevod Iliiaș, împreună cu Preda sluger și cu fiiu-său Mihaiu, ce au ajunsu légea și judecata, ca să ți <ne> m noi satul Puteneiu cu toți rumânii și cu tot hotarul.

Deci cîndu au fost æcum, in zilele domnu nostru Io Leon voevod, sinû Stefan voevod, noi l-am vîndut satul Puteneiul Jupînului Neculei vistiar drept acest preþ de aspri ce scrie mai sus, ca sã-i fii dumnealui moþie þi coconilor in veacu. Þi l-am vîndut de a noastrã bunãvoe, fãrã de nici o silã, cu þtirea tuturor boiarilor mari þi mici, care-þi vor pune mai jos peceþile.

Aceasta am scris ca sã sã þtie. Þi pentru mai adevãratã credinþã pusu-ne-am þi noi peceþile mai jos.

Πνε ς Εὐκέρμιϛ...¹ ΔΗΝΙ, Κῆ ΛῆΤ ΧῆΡΛΘ.

Hrizea vel dvornic

Gligorie comis

Papa vel logofãt

Ivaþco dvornic

Buzinca vel comis

Gramma pitarul

Mihalcea vornic

² Ἰωάννης κομισος ³

Σκαρλατος λογοθετης ³

Stroie Fiera logofãt

Drãghici spãtar⁴

Muzeul Militar Central, Doc. II/42.

Orig., hirtie (42 × 27).

Copie din 1836 la Bibl. Acad., DXLVIII/6.

Datat dupã documentul urmãtor.

263

1631 (7139) august 8, Bucureþti.

Leon Tomþa voievod întãreþte lui Necula fost mare vistier satul Putineiu, jud. Teleorman.

† Многостыю кожюю, Ёу Леон воєвода и господинь късон земли Хггггг-владхънскон, сынъ великаго и прѣдобраго поконннаго Ёу Цѣфан воєвода. Дават господство ми сѣю повелѣнїю господства ми почтенномъ правителъ господства ми жѣпан Нѣкѣла бие вел вистѣтар и със синовн его, елицеже Богъ даровахъ, такоже

¹ Loc alb.

² Ioan comis.

³ Scarlat logofãt.

⁴ Semnãturi autografe.

да мѣ ест село Пѣтинеюл, шт сѣдство Телеурман, въс село със въсом Хотаром нѣ със въснѣ вечини и със въс Ходоком, шт полю и шт шѣма и шт вод и шт сѣдлице сѣлов, шт посевѣдѣ, вѣре елика се Хтит нѣзрат шт по въсом Хотаром, шт Хотар до Хотар.

Понеже того село Пѣтинеюл више пис било ест Предег бнѣ вел сѣзжер за преку шт над жѣпанница его Флорѣнка, дѣщира Михѣю коевод, ешеже шт прѣжде вѣрѣме. Я потом, къда ест бил въ дѣни Флѣгандрѣ коевод, синь покоинном Іу Іанѣш коевод, въ лѣт хЗран, а Преда сѣзжер и със синь его Михѣю постѣлник, шни ест достисал вѣрѣмѣ за нѣволою и затвореніе въ телницѣ, радѣ дѣжнѣвеніе. Таже нѣст нмаа със что плати, анѣ ест поставил того село Пѣтинеюл залог със въс Хотаром и със въснѣ вечини на Стати и на Дима и на Зота кожокарѣн, радѣ дѣе мѣхи за самѣрѣ и радѣ един мѣх за жѣер, за зги ѣ, тѣре се сѣт платил шни за дѣжнѣвеніе. И сѣтворил ест Преда сѣзжер и Михѣю постѣлник и запис на рѣка Статѣв и Димѣк и Зотѣк кожокарѣн и със дѣни, да платит тѣх сѣн кожоачѣ, еже сѣт више речѣна: щѣлѣнѣ не Хокет платит, да ест село стоатѣл.

Таже къда ест бил на дѣнь, 8 мѣсеца нѣмвѣрѣе вѣ дѣни, въ лѣт хЗран, а Преда сѣзжер и със синь его, Михѣю постѣлник, шни нѣст нмаа новци да плати тѣх кожоачѣ анѣ ест пошел Статѣ и Дима и Зота прѣд Флѣгандрѣ коевод Іанѣш 8 днѣвн, кѣпно със Преда сѣзжер и със чѣд его, Михѣю постѣлник, тѣре ест дал того село Пѣтинеюл више пис радѣ там дѣжнѣвеніе, да ест село стоатѣл, да сѣтворит что Хокет бити волѣ им със село Пѣтинеюл. И дал ест и Хрисѣвѣл Михѣла коевод, что ест нмаа за покѣпеніе, понеже сици ест достисал закон и сѣжденіа и днѣвнѣл. И шт тогда въс дрѣжал ест село Пѣтинеюл със добро мирно над разлога ми, без ница мѣвѣо.

Я потом, къда ест бил сѣда, въ дѣни господства ми, а Статѣ и Дима и Зота кожокарѣн, шни нѣст могла дрѣжати село Пѣтинеюл, анѣ ест пришѣл прѣд господства ми 8 великѣи днѣвн, тѣре ест продаа село Пѣтинеюл, със въс Хотаром и със въснѣ вечини почтенномѣ правитѣл господства ми жѣпан Некѣла вѣстѣтар, за зги ѣ аспри готови, шни за ном доброволю, без ни еда¹ силост и със знаніа въсѣм болѣром господства ми, великѣи и мали, шт двор господства ми.

И вндѣхом господства ми и запис шт рѣка Статѣв и Димѣк и Зотѣк за проданіе, със мнози болѣри свѣдѣтелѣи, написани 8 запис, которѣи сѣт бил на зѣкѣненіа им, на имѣ: Хриза вел дворник и Папа вел логофѣт и Іѣашко бнѣ вел дворник и Гангорѣ колнис и Бѣзника колнис и Грама вел питар и Михѣлчѣ дворник и Строе логофѣт и Дрѣгич спатар и...²

Сего радѣ, дадох сѣм господство ми почтенном правитѣл господства ми жѣпан Некѣлек бнѣ вел вѣстѣтар, шкоже да мѣ ест село Пѣтинеюл със въсом Хотаром и със въснѣ вечини и със въс Ходоком шчинѣ, дѣдѣно и въ шѣб синоком и вѣскол и прѣвѣнѣчетом и не шт кожеждо непоколѣвѣнѣо, порѣзѣо господства ми.

Сеже оубо и свѣдѣтелѣи поставилѣом господство ми: жѣпан Хриза вел дворник и жѣпан Папа вел логофѣт и жѣпан Дѣанитрашко вел вѣстѣтар и жѣпан Михѣ вел

¹ Aşa în text.

² Loc alb.

спатар и жѣпан Гергѣ вел столник и жѣпан Бѣзника вел колник и Неделко вел пѣхарник и жѣпан Дамитрашко вел постелник. И исправник, Папа вел логофет.

И написах аз, Лепѣдат логофет, въ настоа градѣ Бѣкоурѣци, мѣсеца августъ и дѣни и шт Ѳдама даже до нинѣ текѣщаго лѣтомъ, въ лѣт хѣрлѣ, а шт рождества Христова, хѣхлѣ.

† Іу Левн воевода, милостію божію господнѣ.

Иу Левн воевода <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Ștefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele jupan Necula fost mare vistier și cu fiii lui, ciți îi va dărui Dumnezeu, ca să-i fie satul Putineiul, din județul Teleorman, tot satul cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul, din cîmp și din pădure și din apă și din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul, din hotar pînă în hotar.

Pentru că acel sat Putineiul mai sus-scris a fost al lui Preda mare slujer de zestre de la jupanița lui, Florica, fiica lui Mihaiu voievod, încă dinainte vreme. Iar apoi, cînd a fost în zilele lui Alexandru voievod, fiul răposatului Io Iliiaș voievod, în anul 7137, iar Preda slujer și cu fiul lui, Mihaiu postelnic, pe ei i-a ajuns vreme de nevoie și închisoare în temniță pentru datorii. Astfel n-au avut cu ce plăti, ci au pus acel sat Putineiul zălog cu tot hotarul și cu toți vecinii la Stati și la Dima și la Zota cojocarii, pentru două blăni de samur și pentru o blană de jder, pentru ughi 560, de s-au plătit ei de datorie. Și au făcut Preda slujer și Mihaiu postelnic și zapis la mîna lui State și Dima și Zota cojocarii și cu zi ca să plătească acele cojoace care sînt mai sus zise : dacă nu vor plăti, să fie satul stătător.

Astfel, cînd a fost la zi, în luna noiembrie 15 zile, în anul 7138, iar Preda slujer și cu fiul lui, Mihaiu postelnic, ei n-au avut bani să plătească acele cojoace, ci au venit State și Dima și Zota înaintea lui Alexandru voievod Iliiaș în divan, împreună cu Preda slujer și cu fiul lui, Mihaiu postelnic, de au dat acel sat Putineiul mai sus-scris pentru acea datorie, să fie satul stătător, să facă ce le va fi voia cu satul Putineiul. Și au dat și hrisovul lui Mihail voievod, ce au avut de cumpărătură, pentru că așa i-a ajuns legea și judecata și divanul. Și de atunci au tot ținut satul Putineiul cu bună pace pe seama lor, fără nici o gilceavă.

Iar după aceea, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar State și Dima și Zota cojocarii, ei n-au putut să țină satul Putineiul, ci au venit înaintea domniei mele în marele divan de au vîndut satul Putineiul, cu tot hotarul și cu toți vecinii, cinstitului dregător al domniei mele jupan Necula vistier, pentru 500 de ughi aspri gata, ei de a lor bunăvoe, fără nici o silă și cu știrea tuturor boierilor domniei mele, mari și mici, de la curtea domniei mele.

Și am văzut domnia mea și zapis de la mina lui State și a lui Dima și a lui Zota de vânzare, cu mulți boieri martori scriși în zapis, care au fost la prețuirea lor, anume : Hriza mare vornic și Papa mare logofăt și Ivașco fost mare vornic și Grigorie comis și Buzinca comis și Grama mare pitar și Mihalcea vornic și Stroe logofăt și Drăghici spătar și . . . ¹

Pentru aceasta am dat domnia mea cinstitului dregător al domniei mele jupan Necula fost mare vistier, ca să-i fie satul Putineiu cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul ocină, dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea : jupan Hriza mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Dumitrașco mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Gherghe mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și Nedelco mare paharnic și jupan Dumitrașco mare postelnic. Și ispravnic, Papa mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun București, luna august 8 zile și de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7139, iar de la nașterea lui Hristos, 1631.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Leon voievod <m. p.>

Muzeul Militar Central, doc. III/56.

Orig., perg. (36 × 51), pecete timbrată.

Trad. de la începutul sec. al XIX-lea, ibidem, doc. II/43 ; altă trad. din 1836 la Bibl. Acad., DXLVIII/7.

264

1631 (7139) august 9.

Leon Tomșa voievod încuviințează lui Pană ceașul de postelnici din Pitești să țină morile lui Mușat vistier, „carele le-au ajuns în delnițele lui cu hotarul”.

Milostiu bojieiu, Io Leon voievod i gospodinū, sinū velicago, pocoinago Io Ștefan voievod. Davat gospodstvo mi siiu poveleniiu gospodstva mi slug gospodstva mi lui Pană ceașul de postelnici din orașul domniei mele din Pitești, ca să fie volnic cu această carte a domniei mele, ca să ție morile ale lui Mușat vistier, carele le-au ajuns în delnițele lui cu hotarul, să fie volnic să le ție și să fie în pace de către Tudoran.

Pentru că au jăluit înaintea domniei mele, iar domnia mea am judecat cu cinstiții dregătorii domniei mele, cum să ție Pană ceașul

¹ Loc alb.

morile lui Mușat vistier, cum le-au ajuns hotarul și să aibă pace de către Tudoran pitarul din Aninoasa și [și] de către soțiile lui, care au fost cu el împreună în moară, pentru că au spus Pană ceaușul că au fost căzînd Tudoran pitarul pre mori.

Iar domniia mea l-am judecat să fie oprit Tudoran pitarul de către mori și să aibă bună pace. Inacc da néstű, porizmu gospodstva mi.

I ispravnic, sam réce gospodstva mi.

Pis méseța avgust 9 dni, leat 7139 <1631>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Vieroșul, nr. 479, f. 135.

Copie ; alte copii ibidem, mss : 710, f. 778, 349, f. 322 v – 323 și 484 f. 12–13.

265

1631 (7139) august 12.

Dumitru vornic din Mogoșăști își lasă averea soției sale Maria și fiului său Bunea logofăt.

Adecă eu Dumitru dvornicul din Mogoșăști scris-am și mărturisesc cu acest al meu zapis, ca să fie de mare credință la mina jupinesii mele Marii și a fiu-mieu Bunei logofātu, ca să se știe că apropiindu-mi-să vremea de pristăvit, socotit-am cum, după moartea mea, să aibă oamenii miei pace. Ce am mersu în divanul cel mare, înaintea tuturor boerilor țării, mari și mici, de am mărturisit singur cu gura mea și cu acest zapis ce las jupinesii mele Marii și fiu-mieu Bunei logofātu în urma mea, pentru căci mi-au luat Dumnezeu vederea ochilor în șase ani. Ce mi-au tot păzit de toate lucrurile, cum mai bine decît cînd aș fi fost cu ochi, că nici de un lucru n-am știut și nici de o nevoie. Ci văzînd eu atita milă și căutare, miluitu-i-am și eu cu bucatele care am cîștigat în tîne-rețile mele, ca să-mi fie la vreme de nevoie.

Întii le-am dat 5 rumâni din sat din Nucșoară, sud Muș<cel> i Padu<reț>, care scriu în cărți pre nume și pre Dumitru țiganul cu tot salașul lui și Oprea țiganul cu salașul lui și pre Stan țiganul cu tot salașul lui și pre Nedeleul țiganul cu tot salașul lui, cu țigancă-și și cu fata-și și moșia, din hotarul Mogoșăștilor pînă în Valea Micului, carea este aleasă și cu viia cea boerească de la Gradiște, ce scriie iar în zapisul Bunei logofătul și 50 de oi și o căruță cu doi cai, fără șase telegari ai ei, carii au fost cînd o am luat de la casa ei și 8 boi și 2 vaci și 5 epe și stupi, cîți să vor alege toți și pîne de grîu și de meu și alte dichise ale casii, toate, ca să mă pomenească în urma mea.

Iar lor să le fie acestea toate, ce scriu mai sus, moșie stătătoare în veci, de nimenea să n-aibă nici o nevoie, nici de în frații miei, nici de nepoți, nici un om din ruda mea, că n-are nimenilea nici o treabă cu bucatele mele, care sînt cîștigate de mine, ci cu ce m-am îndurat eu, i-am miluit și pre ei.

Așijderea și cine să va scorni din rudele jupînesuu mele a scorni vreo pîră încă să n-aibă nici o treabă cu bucatele mele, căci ia n-au avut nimic, nici zestre, nici alt nimica, ci o am luat numai cu trupul și cît au fost ia cu zile ajunsu-le-au cît le-au dat. Iar în urma mea, cine să va ispiti a rîdica vreo pîră sau a strica această milă și tocmeală au din rudele mele au din care și judecătorii cine vor fi, acela om să fie blestemat de Dumnezeu și să n-aibă unde veni în urmă după mine, nici a să judeca cu creștinii, ci cu Iuda și cu Aria la un loc și să fie anathima și procelet ot 318 părinți.

Și am pus mărturii, toți dregătorii divanului : întii jupan Nicola vistiiar i jupan Hrizea vel dvornic i jupan Papa vel logofet i Ivașco dvornic i jupan Dumitrașco vel vistiiar i jupan Miho vel spatar i Grigorie comis i Buzinea vel comis i Mușat vtorii vistiiar i Dumitru vistiiar i Nedelco biv vel armaș i Neagul vel agă i Vasilache clucer i Gherghe vel armaș i Mihalcea dvornic i Mitrea pitar i Grama vel pitar i Nedelco vel paharnic ot Bucu i Calotă clucer ot Popești i Staico vornic i Para logofet i Sima logofet i Udriștii logofet Năsturel și alții mulți, carii s-au întîmplat în divan și-ș vor pune mai jos peceteile.

Aceasta am scris și pentru mai adevărată credință mi-am pus și pecetea.

Am scris, Dumitru gramatic ot București, luna avgust 12 zile, leat 7130 <1631 >.

Necula vistiiar.

Hrizea vel dvornic.

Μηχος σπαταρης¹.

Papa vel logofet.

Vasilie Paindur vel clucer.

Dumitrașco vel vistiiar.

Mușat vtori vistiiar.

Dumitru vistiiar.

Mitrea pitar.

Gherghe armaș.

Buzinea vel comis.

Radu postelnic Buzescu.

Neagul vel agă.

Gramă pitar.

¹ Miho spătar.

Sima logofet.

Nedelco paharnic.

Udriște Năsturel vtori logofet.

<Jos pe marginea textului> Chiriță dascăl slovenesc.

Bibl. Acad., ms. 5723, f. 3 v — 4.

Copie.

266

1631 (7139) august 12, București.

Leon Tomșa voievod întărește jupânei Maria și fiului ei Bunea logofăt rumâni, țigani, ocini și vite în Nucșoara.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Leon voevod și domnu a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preabunului și răposatului Io Ștefan voevod. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele jupînesii Marii, jupîneasa lui Dumitru vornicul ot Mogoșești și fiu-său Bunei logofăt și cu feciorii lor, cîți Dumnezeu le va dărui, ca să le fie lor 5 rumâni de în sat de în Necșoară, de în Mușcel, care sînt scriși în cărți pre nume, și Dumitru țiganul, cu tot sălașul lui și Nedelco țiganul cu tot sălașu lui, cu țiganca-ș și cu fata-ș; moșia de în hotarul Mogoșăștilor pînă în Valea Micului, carea este aleasă, și cu via boerească ot Grădiște, ce scrie iar în zapisul Bunei logofăt și 50 de oi și o căruță cu doi cai, fără 6 telegari ai jupînesii Marii, cu leagăn, care au fost ai ei cîndu o au luat de la casa ei, și 8 boi și 5 epe și stupi cîți se vor alege toți și pîine de grîu și de meu și alte dichise ale casii, toate. Pentru că, apropiindu-se vremea de pristăvire lui Dumitru vornic, tatăl Bunei logofăt, socotit-au cum după moartea lui să aibă oamenii lui pace. Ce au venit înaintea domniei mele în divanul cel mare și înaintea tuturor cinstiților dregătorilor domniei mele mării și mai mici, de au mărturisit singur cu gura lui ce lasă jupînesii lui Marii și fiu-său Bunei logofăt în urma lui. Pentru că i-au luat Dumnezeu vederea ochilor în 6 ani, ce l-au tot păzit de toate lucrurile la nevoia lui, cît mai bine decît ar fi fost cu ochi, că nici de un lucru n-au știut și nici de o nevoie. Drept aceea, el văzînd atita căutare și milă ce au avut de cătră jupîneasa lui Maria și de cătră fiu-său Bunea logofăt, el încă i-au miluit cu aceste bucate și rumâni și țigani și dobitoace ce scriu mai sus, care au fost cîștigate den tinerețele lui, ca să-i fie la vreme de nevoie și să-l pomenească în urma lui, iar lor să le fie toate acestea, ce scriu mai sus, moșie stătătoare în veci.

· Și am văzut domnia mea și zapis de la mina lui cu mare blăstăm cum de nimenilea nici o nevoie să n-aibă nici de un om . . . .¹ cu bucatele lui, care au fost muncite și câștigate de dînsul. Așijderea de se vor scorni . . . .¹ den rudele jupînesii lui cu vreo pîră, tot să n-aibă nici o treabă cu bucatele lui căci ia n-au avut nimic, ci o au luat numai cu trupul, fără zestre, fără nimic. Și cît au fost ea cu zile, ajunsu-ia-u . . . .¹.

Au pus și blestem : care din rudele lui se va ispiti în urma lui cu vreo pîră sau a strica acestea . . . .¹ miluituri au den rudele lui au măcar și judecători, cine va fi acela, să fie trăclet și . . . .¹ și să aibă parte cu Iuda și cu Aria la un loc și să fie blăstămat de Dumnezeu . . . .¹ judeca în urma lui.

Drept aceea, și domnia mea încă am socotit, după cum este obiceiul țării . . . .¹ jupînesii Mariei și fiu-său Bunei logofăt, ca să le fie moșie în veci lor și coconilor și nepoților și strănepoților neclintită, preste cuvîntul domniei mele.

Iată și mărturii am pus domnia mea : jupan Hriza vel dvornic i jupan Papa vel logofăt i jupan Dumitrașco vel vistiar i Mihū vel spatar i . . . .¹ vel stolnic i Buzinca vel comis i Nedelco vel paharnic i jupan Dumitrașco vel postelnic. Și ispravnic, Papa vel logofăt.

Și am scris eu, Dumitru gramatic, în scaunul orașului București, avgust 12, de la Adam, vălet 7139 <1631>.

Io Leon voievod <m.p.>

După T. Cipariu, *Archivu*, p. 19–20.

Copie după orig. rom., hirtle, pecete timbrată.

267

1631 (7139) avgust 17, București.

Leon Tomșa voievod întărește popii Șerbu din Odobeni vie și locuri de vie la Cîndești.

† Многостію божію, Ію Левн воєвода и господннъ вѣсон земли Уггров-владхінскон, сннъ великаго и прѣдобраго, поконннаго Стефан воєвод. Дават господство ми сѣ повелѣніе господства ми попов Шересъ вът Одобѣнн и със снновн сн, еанцеже елиѢ Богъ даст, такоже да ест елиѢ учиннѢ за ѿ погодане за виноградъ със мѣсто и със мѣсто за кѣке ѡ Дѣла Къндецилар и двѣ розоваре ѡ полю, еднн розор ѡ гор полю, дрѣг розор ѡ долнн полю, шбаче вът дела Калннов калогер вът Къндеци.

¹ Punctele sînt ale editorului, care menționează că în aceste locuri n-a putut citi.

Занеже сѣе погоане и розоваре бна сѣт покѣплене вт Негрѣш, вацѣ Пнкѣъ вт мад Калин калогрѣ вт ннхлпрѣжде вркѣнѣ, вцѣже вт при дѣни поконнаг Мнхнѣ воивоа. И къда ест бна нннѣ, а попо Шерѣъ, вн покѣпна ест сѣе мѣсто за вноград и розоваре и мѣсто за кѣке вт на Пнка, дѣщера Негрѣшов и вт на снвои вн Илѣе и Цнгѣлѣ и Мирча, за хѣ аспри готови. И продаа сѣт вни за ннхнем добра волѣ и сѣе знанѣе братѣам нм и сѣе знанѣе многим мегѣашн вт вкрѣсть мѣстом, еже сѣт сведетелѣе и алдѣмѣшарн тогда, на нме: вт Мошеци, Банѣа и Стан и Нѣгѣа и Мирчѣ и вт Зорѣци, Влад Цакѣа и вт Тнхѣлѣци, Некнта и Ывашко, сннѣ Гавен и Герафнм калогрѣ и вт Палангѣ, поп Конко.

И пак да ест попов Шерѣъ мѣсто за еднн погон за вноград, недажник и сѣе мѣсто за кѣке вт дѣл Негрѣшов оу Дѣла Къндѣцнаор, занеже покопна ест поп Шерѣъ сѣе мѣсто за внограде вт на Рѣзмрнцѣ, сннѣ Стонкѣн лнгофѣт вт Къндѣци, за тѣ аспри готови. И продаа ест вн за негов добро волѣ и сѣе знанѣе мегѣашнн вт вкрѣст мѣстѣ. И сведетелѣе, на нме: вт Къндѣци, Негѣлѣчѣ и Балотѣ и Лѣпѣа и Конко, сннѣ Нѣгоѣ и Драгомир, сннѣ Мѣшатов и вт Мѣрѣа, Кнрнѣъ и Тѣдор и вт Нѣгошнна, Нѣгѣа, сннѣ Радѣлов и ннѣн мнози.

Снго радѣ дадох и господство мнн попов Шерѣов, такоже да ест емѣ вчннѣ за дѣдннѣ и въ влѣб снвоком емѣ и внѣком и прѣвнѣчѣтом ем и нн вт коже ннпоколѣвнню, порнзѣмѣ господства мнн.

Еже и сведѣтелѣн поставлю господство мнн: жѣпан Хрнза вел дворннк и жѣпан Папа вел лнгофѣт и жѣпан Дѣмнтрашко вел внѣтѣар и жѣпан Мнхѣ вел спатар и Бѣзннка вел комнс и Герге вел столннк и Неделко вел пѣларннк и жѣпан Дѣмнтрашко вел постѣлннк. И нсправннк, Пѣпа вел лнгофѣт.

И нспсѣах аз, Пѣно лнгофѣт, въ настолнн граду Бѣкѣрѣци, мѣсеца аргѣст вѣ дѣни и вт Пѣама до нннѣ, текѣшем лѣтом хѣрлѣ.

† Іо Левн ввекѣда, мнлостѣю божѣю господннѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Ștefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele popii Șerbu din Odobeni și cu fiii săi, cîți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie lui ocină de 3 pogoane de vie cu loc și cu loc de casă în Dealul Cîndeștilor și două răzoare în cîmp, un răzor în cîmpul de sus, al doilea răzor în cîmpul de jos, însă din partea lui Calin călugăr din Cîndești.

Pentru că aceste pogoane și răzoare au fost cumpărate de Negruș, tatăl Ancăi, de la Calin călugărul mai dinainte vreme, încă din zilele răposatului Mihnea voievod. Iar cînd a fost acum, popa Șerbu a cumpărat acest loc de vie și răzoare și loc de case de la Anca, fiica lui Negruș și de la fiii ei, Ilie și Țigulea și Mircea, pentru 2000 aspri gata. Și au vîndut ei de a lor bunăvoie și cu știrea fraților lor și cu știrea multor megiași din jurul locului, care au fost martori și aldămășari atunci, anume: din Moșești, Banul și Stan și Neagul și Mircea și din Zorești, Vlad

Țachia și din Tihulești, Nechita și Ionașco, fiul lui Sava și Serafim călugăr și din Palangă, popa Voico.

Și iar să-i fie popii Șerbu loc de un pogon de vie, nedajnic, și cu loc de case, din partea lui Negruș în Dealul Cîndeștilor, pentru că a cumpărat popa Șerbu acest loc de vii de la Răzmiriță, fiul lui Stoica logofăt din Cîndești, pentru 300 aspri gata. Și a vîndut el de a lui bunăvoie și cu știrea megiașilor din jurul locului. Și martori, anume : din Cîndești, Neguleciu și Balotă și Lupul și Voico, fiul lui Neagoe și Dragomir, fiul lui Mușat și din Mierlia, Chirică și Tudor și din Neagoșina, Neagul, fiul lui Radul și mulți alții.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea popii Șerbu ca să-i fie ocina de moștenire și de ohabă fiilor lui și nepoților și strănepoților lui și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori pune domnia mea : jupan Hriza mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Dumitrașco mare vistier și jupan Miho mare spătar și Buzinca mare comis și Gherghe mare stolnic și Nedelco mare paharnic și jupan Dumitrașco mare postelnic. Și ispravnic, Papa mare logofăt.

Și am scris eu, Iano logofăt, în cetatea de scaun București, luna august 17 zile și de la Adam pînă acum, ani curgători 7139 <1631>.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Muzeul Olteniei din Craiova, nr. 49.

Orig., hirtie (41 × 28), pecete timbrată.

268

1631 (7139) august 20.

Ilina, fiica Stanei, vînde lui Tudoran sluger din Vlădești moșie și rumâni în Aninoasa.

† Eu jupînesa Ilina, fata jupînesei Stanie, nepota logofătului Pîrvului Dolofan, scris-am acesta al meu zapis să fie de crédență la mîna jupînului Tudoran sluger ot Vlădești, cum amu avut o parte de moșie în satu în Anenosa, dată zestré de părinți. Deci eu nu o-mu putut țenea, ce eu de bunăvoia mea și cu știrea tuturor oméniilor miei m-amu tocmit cu dumnelui, ce iaste mai sus-scriș, jupînul Tudoran sluger, de me-mu vîndut toată parte ce au avut părinții mii în satu în Aninosa și cu rumâni, cîți să vor găsi, ce m-eu fostu dat părinții mii zestré, o-mu vîndut, deript ughi 50, însă mi-eu dat acum în mîna mea bani gata ughi 20, iară

de 30 de galbeni amu tocmitu să mi-i dea la Cîrstovu, fără nece un cuvîntu.

Și amu făcut această tocmelă de bunăvoia mea și cu șterea tuturor omenilor mii și a megiașilor de sus și de jos.

Și mărturii : logofătul Prêda ot Lerêști și jupan Lăudat comis ot Vlădeni și Albul stolnicul ot Lăîngești și Duca logofet ot Godeni și Bulbosie stolnicul ot Berévoești și Neagoe ot Rîogeni.

Ине мѣсца августъ кѣ дѣни, етъ летъ 7310.

Jupînița Pina.

Lăudat comis ot Vlădeni <m.p.>

† Preda postelnic ot Lerești <m.p.>

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., XCIV/8.
Orig., hîrtie (33 × 20,5), două peceți aplicate.
Copie ibidem, ms. 137, f. 31.

269

<1631 septembrie 1—1632 august 31> 7140.

Oprea și fiul său Mușat vînd lui Para fost mare paharnic o ocină la Șerbănești, jud. Dimbovița.

† Adecă eu Oprea și cu fiu mieu Mușat, feciorul Bratului ot Creața, scris-am și mărturisim cu acesta al nostru zapis, ca să fie de mare credință la mîna Jupînului Parăi biv vel peharnic, cum să se știe că am vîndut noi dumniialui partea noastră de ocină de în Șerbănești, de în județul Dîm<bovița>, însă de într-o fune a treia parte, cît ni se-au căzut partea noastră de priste tot hotarul, cît se va alége de în cîmpu și de în pădure și de în apă și de în șizutul satului, pentru că am vîndut noi această ocină ce scrii mai sus de a noastră bunăvoe, drept o mie și patru sute de bani gata, ca să-i fie dumniialui moșie.

Și cînd am vîndut această ocină pus-am și mărturie, anume : popa Milea și Pătru pîrcălabul i Vlădimir i Staico i Vladul ot Crețulești i Stoica ot Vlădești i Ion ot Copilești. Și pentru credința pusu-ne-am și pecețile.

Ине мѣсца...¹, етъ летъ 7310.

Stoica Cîrjeul.

Pătru.

Oprea.

---

¹ Loc alb.

Moşatu.

Vlădimir <m.p.>

Eu popa Mile mărturie <m.p.>

Arh. St. Buc., M-aria Cimpulung, XIII/3.

Orig., hirtie (31,5 × 22), trei peceţi aplicate.

Copie ibidem, ms. 204, f. 171.

Documentul, după Para, ar putea fi şi de mai tirziu.

270

<1631 septembrie 1—1632 august 31 > 7140.

Gherghe judeţul şi pîrgarii din Bucureşti adevăresc că Stamatie neguţătorul din Piteşti a cumpărat un loc cu prăvălii în Bucureşti.

† Scris-am eu judeţul Gherghe şi cu toţi pîrgarii şi cu preoţii şi cu neguţătorii şi cu oameni buni den în oraş den Bucureşti aceasta a noastră carte, să fie la mîna jupînului Stamatie neguţătorul ot Piteşti, cum să ştie că au cumpărat de la Mara şi de la vătahul Gheorghe un loc, însă în tîrgu în Bucureşti, în tîrgul de sus, locul lu Gherghe Trufaşul, fratele Marăi, însă prăvălii 2, de cinci stînjăni în lat, şi cu pimniţa iar de cinci stînjeni în lat şi în lungu cît va mărge, dreptu bani gata ughi 1 00.

Şi o-u vîn <du>tu această moşie Mara şi cu Gherghe vătah de a lo r bunăvoe şi cu ştirea tuturor omenilor lor şi cu ştirea nepoţilor Marăi şi cu ştirea tuturor rudelor şi cu ştirea vecinilor den sus şi den jos, ca să fie jupînului Stamatie moşie şi feciorilor lui, în veac.

Şi la această tocmeală fost-au mulţi preoţi şi neguţătorii şi oameni buni mărturie, anume: popa Manta i popa Drăgoiu i jupînul Cîrstea neguţătorul, Dima cantaragiul, Necula bacalul, Costandin mătăsar iul, Dumitru vornicul, Antonie, Enache mătăsariul, Necula mătăsariul, Neagoe postelnic, Leca bărbiir, Cernica cizmar, Stan rachiiar i ot Piteşti, Arsenie postelnic i bratiia ego Pană i Ivan şi Dumitru aprod ot Bucureşti.

Иис аз, Иван логофет от Питеши¹, въ мѣсца .....², актъ хъдм. отъ Падана тучинѣ.

Şi pentru mare credinţă ne-am pus peceţile şi iscălituri.

¹ Ivan logofăt din Piteşti.

² Loc alb.

Iacovu logofet manu propria ¹

Ion biv vtorii ot Cirstenești

Și eu Oprea de Bălțați ²

Arh. St. Buc., M-rea Stavropoleos, XII 5.

Orig., hirtie (31 × 21,5), pecete aplicată.

EDIȚII. Ionescu-Gion, *Ist. Buc.*, 727—728.

271

1631 (7140) septembrie 1, București.

*Leon Tomșa voievod întărește m-rii Sfinta Troiță <Radu Vodă>
din București un țigan.*

† Милостѣю божѣю, Іу Девн ковода н господинь въсон земле Уггрово-
квалѣтнскоѣ, синь великаго н прѣдобраго, поконника: ѿ Іу Цѣфан ковода. Дават
господство ми сѣ повѣленіе господство ми свѣтѣн божественен монастыр глаго-
лени Храма свѣта Тронце, еже ест нз дол варош Боукоурици н шцоу ягоумена
Ѡанасіе н въсѣм мноком, елице живоуцимъ въ шентѣли тоѣ, екоже да ест свѣтѣн
монастыр внише пис едни ациган, на нме Сиверини, синь Стошаночола циганѣла.

Понеже того ациган Сиверини, он ест бѣу за дѣдѣиѡс Оудрицев шт Рошіа.
Таже, къда ест бѣу съда, въ даніе господства ми, по врѣме когда се ест въ-
станна приебѣгѣн над господство ми н над Хора господство ми със конскоу шт
Уггровска земле н пришла ест тере се ест побѣла със господство ми ѡ шесоуа
Боукоурицианимъ келма крѣпко, а того ациган Сиверини, он еже се соут шерѣтаа
тогда на бран н прифатна га ест сазвѣл господства ми Хасан н Хвсени бѣшлѣн н
Пава сръбѣла оу бран н донесна га ест на господство ми оу табьроу н поклонна
сѣ ест със него, екоже нѣкое сазвѣи праве. Въ том, господство ми ѡ сѣм Харисна
радѣ сазвѣла нм права н шт прѣд всенѣли чьститнимъ правитѣліе господства ми,
екоже да ест нм за дѣдѣиѡс.

И потом, сазвѣи господство ми Хасан н Хвсени бѣшлѣи н Пава сръбѣла, они
соут продади по Сиверини циганѣла штѣс егѣмена Ѡанасіев шт Свѣтаа Тронце, със
оузвѣнѣла въсѣм болѣромъ господство ми шт табьрь, велѣнци, н малн н шт прѣд господство
ми, за хвѣ аспри готовн н със запис шт рѣкамн нѣ за проданіе, със мнози болѣри
свѣдѣтелѣн написани оу запис, на нме: Хриза кѣла дворник н Папа кѣла лшгвѣт н
Нѣкѣла вистѣлар н Мнѣло кѣла спатар н Бѣзника кѣла комис.

¹ Cuvintele „manu propria” sînt scrise cu caractere latine.

² Semnături autografe.

Сего радѣ дадохъ съмъ господство ми свѣтѣнъ монастыръ храмъ свѣтаа Троице
шкоже да ест¹ свѣтнъ монастырнъ свѣта Троиць тогѣ ациганъ Сивѣринъ дѣдинъ и
въ шлѣбѣ и не вът кождѣ непоколебнѣно, поризмо господства ми.

Сже сео и свѣдѣтели поставѣемъ господство ми : жѣпанъ Хриза велъ двор-
никъ и жоупанъ Папа велъ логѣфѣтъ и жѣпанъ Дѣмитрашко велъ вистѣаръ и жѣпанъ
Мишо велъ спатаръ и жоупанъ Гергѣ велъ столникъ и Бѣзинка велъ комисъ и Неделѣко велъ
пѣларникъ и жѣпанъ Дѣмитраки велъ постѣлникъ. И исправникъ, Пала велъ логѣфѣтъ.

И написахъ азъ, Соаре граматикъ, въ градъ Буѣкѣрѣци, мѣсеца септемвриѣ 7 дѣнь,
въ лѣтѣ жрѣм.

† Іу Девнъ вѣвѣвѣда, милостію божію господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod și domn a toată țara
Ungrovlahiei, fiul marelui și prebunului, răposatului Io Ștefan voievod.
Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii
mănăstiri numită hramul Sfinta Troiță, care este mai jos de orașul Bucu-
rești și părintelui egumen Tanasie și tuturor călugărilor ciți trăiesc în
acel lăcaș, ca să fie sfintei mănăstiri mai sus-scrisă un țigan, anume Sever-
rin țiganul, fiul lui Stoianovcea țiganul.

Pentru că acest țigan Severin, el a fost de moștenire al lui Udriște
din Roșia. Astfel, cind a fost acum, în zilele domniei mele, pe vremea
cind s-au sculat pribegii asupra domniei mele și asupra țării domniei
mele cu oaste din Țara Ungurească și au venit de s-au bătut cu domnia
mea în șesul Bucureștilor foarte tare, iar acel țigan Severin, el încă se
afla atunci la luptă și l-au prins slugile domniei mele Hasan și Husein
beșlii și Pava sîrbul în luptă și l-au adus la domnia mea în tabără și
s-au închinat cu el, ca niște slugi drepte. Întru aceasta, domnia mea l-am
dăruit pentru slujba lor dreaptă și dinaintea tuturor cinstiților dregători
ai domniei mele, ca să fie de moștenire.

Iar după aceea, slugile domniei mele Hasan și Husein beșlii și Pava
sîrbul, ei au vîndut pe Severin țiganul părintelui egumen Tanasie de
la Sfinta Troiță, cu știrea tuturor boierilor domniei mele din tabără, mari
și mici, și dinaintea domniei mele, pentru 2400 aspri gata și cu zapis
de vînzare de la mîinile lor, cu mulți boieri martori scriși în zapis, anume :
Hriza mare vornic și Papa mare logofăt și Necula vistier și Miho mare
spătar și Buzinca mare comis.

Pentru aceasta, am dat domnia mea sfintei mănăstiri hramul Sfinta
Troiță, ca să fie¹ sfintei mănăstiri Sfinta Troiță, acel țigan Severin,
dedină și de ohabă și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea : jupan Hriza mare vornic
și jupan Papa mare logofăt și jupan Dumitrașco mare vistier și jupan
Miho mare spătar și jupan Gherghie mare stolnic și Buzinca mare comis.

¹ De aici înainte pînă la sfîrșit, scris de altă mînă.

și Nedelco mare paharnic și jupan Dumitrachi mare postelnic. Și ispravnic, Papa mare logofăt.

Și am scris eu, Soare gramatic, în cetatea București, luna septembrie 1 zi, în anul 7140 <1631>.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XXXIX/10.

Orig., hirtie (29,5 × 21), pecete timbrată.

Cu o trad. din 1903.

272

1631 (7140) septembrie 5, București.

Leon Tomșa voievod întărește m-rii Sfînta Troiță <Radu Vodă> satul Betejanii, jud. Romanați, luat pe seama domniei de la Matei aga Brîncoveanul, care s-a hîclenit.

† Мнѡстѣю божію, Іу Левн воєвода н господнѣ въсон земли Усггггровладѣнскон, синѣ великаго н прѣдобраго, покоинномѣ Іу Цефан воєвода. Дават господство мн сію повелѣнію господство мн свѣтѣн, божественѣн монастыр глаголеми Храма Свѣта Тронца н штиѣ ерѣмѣна Фанасіе н въсѣм иноком, елице живоущыѣ въ шбитѣли тоѣ, такоже да мѣ ест свѣтѣн монастыр више пис село Бетежанін шти есдетко Романаці, въ село, със въс Хотаром н със въснѣ вечнннн н със въс Ходоком, шти полю н шти шѣма н шти вод н със вечнннн н шти седалнице селов, шти посевѣдї, варе елика се хтит нзбрат шти през въс Хотаром, шти Хотар дорн ѣ Хотар, по старе Хотаре н велѣге.

Понеже снн више речено село ешло ест за дѣднѣ Матеев ага Брънковѣнѣла шти дѣдї за прѣдѣдї, ешеже наю шти прѣжде вѣрѣне, шти при дннн прочіем старе господарн. И потом, къда ест ена нннѣ, въ дннн <господства мн>¹, а Матеев ага, шти се сѣт дегнѣла над господство мн въ шераз за господарѣ, съ конскѣ шти Усггггрска земли н със вранію. И пришла ест тере се сѣт повѣтал със господство мн ѣ шѣсѣла лозіем карошов Бѣкѣрѣшнн, такоже да попереѣт скиптрѣ чѣститомѣ царю н да нехавнт Хора господства мн със злочѣствіе, како Богѣ невьхоцет, нѣ ест дал господѣ Богѣ, тере сѣт ена по волѣ чѣститомѣ царю н по волѣ наше н вднѣсна ест Божію по вѣрѣжмашнн господства мн съ прѣклоненіе глакѣ под мѣча господства мн. И паднѣла ест енти въсѣл села н штичѣствіеѣ Матеев ага над разлогѣ господства. Еѣ том, штиѣ ерѣмѣна Фанасіе, шти ешеже със поденгом добри поденѣса се редї господства мн на тегот н на нѣжда господства мн. Таже въ том господство мн слотрихом, кѣпноже със въснѣмн чѣститомн правнтелнн господства мн, тере сѣла дал н помнѡвала по свѣта монастыр Храма Свѣта Тронца със село Бете-

¹ Omiss.

жанїи, шт дѣдїне Матюк ага, шкоже да ест свѣтїи монастыр Свѣтла Троиць дѣдїнѣ въ вѣкы, понеже ест изгѣна Матюк ага негово село шт къ господства ми със зла Хитлѣнство, шкоже едина непратя соущїи честитом царю и Хорек.

Сего радї, дадох сам господство ми свѣтомѣ монастыр Храм Свѣта Троиць село Бетежанїи със вѣс хотаром и със вѣснїх вчинїи и със вѣс Ходокомъ шкоже да мѣ ест шчинѣ, дѣдїнѣ и въ шлѣб и шкрѣпленїе и божественным иноком въ пицѣ и не шт коже непоколѣбимом, порезамо господства ми.

И ешеже и заклинанїе поставлѣем господство ми: по шшьствїю господства ми, кого изберет господь Богъ бити господарь Влашкоє землѣ нан шт срѣдчинаго плода господства ми нан шт сьродник нашїх нан по грѣсѣ нашїх нан шт инноплѣменник да шце почтет и штвердїт и покрѣпит сїи книг господства ми, того господь Богъ да га почтет и штвердїт и сьхранит въ господствѣ его, а въ бѣдїцнїх вѣцѣх дѣша его. И шцелїже не почтет и не поновит и не штвердїт сїи книг господства ми за милованїе, того господь Богъ да не почтет и не сьхранит и не штвердїт въ господствѣ его, а не въ бѣдїцнїх вѣцѣх дѣша его. И кое человек шкет разорит и поперет и расипет сїи книг господства ми, того господь Богъ да га разорет и поперет и расипет шде тѣлом его, а не въ бѣдїцнїх вѣцѣх дѣша его и за шевенїе шставит и да ест трыклѣт и анаѣма и аѣшрисан шт тнї свѣтнї штци, еже сѣт въ Некен и да имат частїю със Іоудѣ и със Ірїл и сь инни невѣрне юдѣи, иже възпїше над кръв господѣ Бога и сплса нашего Исуса Христа и рекѣт: „възмих, възмих и распени его“, кръв его над нїх и над чѣда нїх, ест и бѣдет въ вѣкн вѣком, амин.

Сеже оубо и свѣдѣтелїи поставїх господство ми: жѣпан Хриза вел дворник и жѣпан Папа вел лшгшфет и жѣпан Дѣмитрашко вел вистїтар и жѣпан Шїхо вел спатар и жѣпан Герге вел столник и жѣпан Бѣзинка вел комис и жѣпан Недалко вел пѣхарник и жѣпан Дѣмитрашко вел постѣльник. И исправник, сам реч господства ми.

И намазах и проначерта аз, Штонка граматик, въ настоа дївно граду Бѣкѣрещнї, мѣсїца септемврїе хѣ днїи и шт Іѣдама даже до ннїѣ текшцаго лѣтом, въ лѣт хѣрл а шт рождѣства Христова, хѣлїа.

† Іw Левн вшквѣда, мнлостїю божїю господнїн.

Иw Левн воєвода <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Ștefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfinte, dumnezeieștii mănăstiri, numită hramul Sfinta Troiță și părintelui egumen Thanasie și tuturor călugărilor, ciți trăiesc în acest lăcaș, ca să-i fie sfintei mănăstiri mai sus-scrisă satul Betejani din județul Romanați, tot satul, cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul, din cîmp și din pădure și din apă și cu vecinii și din vatra satului, de pretutindenii, oricît se va alege de peste tot hotarul, din hotar pînă în hotar, pe vechile hotare și semne.

Pentru că acest sat mai sus-zis a fost de moștenire al lui Matei aga Brîncoveanul din moși, din strămoși, încă de mai înainte vreme, din zilele

altor domni bătrini. Iar după aceea, cînd a fost acum, în zilele <domniei mele> ¹, iar Matei aga, el s-a ridicat asupra domniei mele în chip de domn, cu oaste din Țara Ungurească și cu război. Și a venit de s-a bătut cu domnia mea în șesul viilor orașului București, ca să calce schiptrul cinsti- tului împărat și să piardă țara domniei mele cu răutăți, cum Dumnezeu nu vrea, ci a dat domnul Dumnezeu de a fost după voia cinsti- tului împărat și după voia noastră și a adus Dumnezeu pe vrăjmașii domniei mele cu plecarea capului sub sabia domniei mele. Și au căzut toate satele și averile lui Matei aga să fie pe seama domnească. Întru aceasta, părin- tele egumen Thanasie, el încă s-a ridicat pentru domnia mea cu sprijin bun la greutatea și la nevoia domniei mele. Astfel la aceasta, domnia mea am cercetat împreună cu toți cinstiții dregători ai domniei mele, de am dat și am miruit sfînta mănăstire hramul Sfînta Troiță cu satul Betejanii, din dedinele lui Matei aga, ca să fie sfîntei mănăstiri Sfînta Troiță, dedină în veci, pentru că a pierdut Matei aga satul lui de către domnia mea cu rea hiclesie, ca fiind un dușman al cinsti- tului împărat și al țării.

Pentru aceasta am dat domnia mea sfîntei mănăstiri hramul Sfînta Troiță satul Betejanii cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul, ca să-i fie ocină, dedină și de ohabă și întărire și dumnezeieștilor călu- gări de hrană și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Și încă și blestem punem domnia mea : după trecerea domniei mele, pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau, după păcatele noastre, sau din alt neam, dacă va cinsti și va întări și va împuternici această carte a domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l întărească și să-l păzească în domnia lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui. Iar dacă nu va cinsti și nu va înnoi și nu va întări această carte de miluire a domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să nu-l cinstească și să nu-l păzească și să nu-l întărească în domnia lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui. Iar care om va strica și va pierde și va risipi această carte a domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l nimi- cească și să-l calce și să-l risipească aici cu trupul lui, ia. în veacurile viitoare sufletul lui și să-l lase uitării și să fie de trei ori blestemat și anatema și afurisit de 318 sfinți părinți ce sînt în Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie și cu alți iudei necredincioși ce au strigat asupra sînge- lui domnului Dumnezeu și mîntuitorului nostru Isus Hristos și au spus : „ia-l, ia-l și răstignește-l”, sîngele lui asupra lor și asupra copiilor lor este și va fi în vecii vecilor amin.

Iată dar și martori am pus domnia mea : jupan Hriza mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Dumitrașco mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Gherghe mare stolnic și jupan Buzinca mare

---

¹ Omis.

comis și jupan Nedelco mare paharnic și jupan Dumitrașco mare postelnic.
Și ispravnic, însăși spusa domniei mele.

Și am scris și am însemnat eu, Stoica gramatic, în minunata cetate de scaun București, luna septembrie 5 zile și de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7140, iar de la nașterea lui Hristos, 1631.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Leon voievod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, X/11.

Orig., perg. (36 × 51), pecete timbrată.

Cu o trad. de la sfîrșitul sec. al XIX-lea.

273

1631 (7140) septembrie 13, București.

Leon Tomșa voievod întărește lui Matei Lătinul din Bosna Sărai satul Pleașovul, jud. Olt.

† Многостією вожією, Іу Левн воєвода н господинь вѣсон земан Ъггеро-владѣнскон, синь великаго н прѣдобраго, покоинномъ Іу Шефан воєвода. Дават господство ми сѣю повелѣнію господства ми Іванок І синь, Матиок Лѣтинѣ, вт Босна Сьраю н сьс синови си, елижеже Богъ припѣстит, такоже да мѣ ест село Пѣшовѣл Гор н Дол, вт сѣдство Ѡлт, вьс село сьс вьсом Хотаром н сьс вьснѣ вечинїи н сьс вьс Ходоком, вт полю н вт [шѣма н вт вод н сьс виноградау болѣрека н вт седалище сѣлов, вт посевѣе, варе елика се Хтит нзврат вт по вьс Хотаром, вт Хотар до Хотар, по старе Хотаре н белѣсе н сьс вьснѣ вечинїи, колнице сѣт написане по нме ѣ книг покоиннаго Радѣл воєвод, синь Мнѣнек воєвод.

Понеже того село Пѣшовѣл, еже ест вше пис, бнло ест за дѣдїнѣ Радѣлов ливгѣт н вратом си, Дѣмитров дворник н Драгомирков комис, ешеже вт давно врѣме, вт пре днїе покоиннаго Радѣла воєвод, синь Радѣл воєвод, когда бист течинїа лѣтом хѣлѣ. Я потом, кѣда ест бнл вь днїе Мнѣнек воєвод, а покоиннаго Мнѣлана воєвод, вн ест покѣпнл того село Пѣшовѣл по врѣме когда бист господствѣ емѣ болѣрен, вел столник, вт над наследннцїи сѣлов, елице сѣт писани ѣ книгѣ Радѣла воєвод, синь Мнѣнек воєвод, вт през вьс село, сьс аспри готокн.

Я потом, покоинном Мнѣлана воєвод, когда ест бнл господарь Земан Блашкое, а господствѣ емѣ ест дал село Пѣшовѣл преке дѣщере емѣ, жѣпаннцѣв Флорїякѣ н зет его Прѣдек сѣлжер. И вт тогда вьс бнл село Пѣшовѣл вечинн Прѣдек сѣлжер сьс добро мирно.

Я кѣда ест бнл вь днїе покоинномъ Радѣл воєвод, синь Мнѣнек воєвод, вь прѣвое редѣ за господство, вь лѣт хѣрк, а вечинїи вт Пѣшовѣ, вни вѣстаннлн

се сѣт ъ прѣхъ прѣа Раува короа и ношаа ест тѣре сѣпрѣшн сѣ за анусъ сѣс
 прѣа сѣжкер, ѡ аѣа аѣановѣ. И снѣ сѣпрѣан Пѣтшорѣтнн како нѣст сѣ сѣт
 прѣаа шнн рѣчннн Мнхѣор короа за дѣорѣоѣт нн, ннжѣ нн ест ааа нн вѣдннѣ
 асѣр, нѣ ена сѣтѣорна нн снѣост. <Тѣжѣ еѣ том, Раува короа, госноаѣстѣвѣнѣ,
 гаѣаа ест н сѣаѣна по прѣаѣс н по законъ Пѣкѣю н дѣорѣ сѣт нстннѣтѣорѣаа
 госноаѣстѣвѣнѣ сѣс еѣс аѣанѣом н сѣаѣтѣорѣаа ест томъ ѡ аѣанѣом аѣнѣсн
 вѣтѣрн, како ест ена покѣнна Мнхѣана короа сѣно Пѣтшорѣа шт аѣно еѣтѣм,
 къа ест ена госноаѣстѣвѣнѣ сѣвѣ вѣтѣрн, еѣа сѣоаннн, прѣ аѣтнн Мнхѣнѣ короа.
 Тѣжѣ ест шѣта сѣно Пѣтшорѣа шт закон н шт сѣжѣаннѣ шт прѣа Раува короа.
 И еѣаѣхъ госноаѣстѣо аѣн н кннѣа Раува короа за прѣхъ н за шѣтаа нѣа еѣс сѣно
 Пѣтшорѣа на рѣка прѣаѣ сѣжкер. И шт томъ сѣно еѣс аѣрѣжѣа прѣаа сѣжкер сѣно

Пѣтшорѣа сѣс дѣорѣ анѣно.
 И томъ, къа ест ена еѣ аѣннѣ Пѣаѣанѣрѣ короа, сннѣ Іаннш короа, еѣ
 на еѣорѣ рѣаѣ за госноаѣстѣо, еѣ аѣт ѡспѣа, а прѣаа сѣжкер н сннѣ еѣо Мнхѣаю
 госноаннн, шнн сѣт гаѣа ѡ рѣаннѣа аѣжнѣорѣннѣ. Тѣжѣ ест госноаѣаа томъ сѣно
 Пѣтшорѣа аѣоръ на Іѣвѣанѣ аѣтнѣа шт на Бѣсна ѣрѣаю, за рѣнъ Х н сѣс аѣннѣ
 шт рѣка нх н сѣс аѣнѣ, тѣжѣ аѣ паѣтнѣт ноѣтнн. Тѣжѣ, аѣннѣ прѣнѣаѣт аѣнѣ,
 прѣаа сѣжкер, шн нннѣкожѣ нѣст шѣт шѣт аѣст ноѣтнн, аѣнѣ сѣпрѣшн сѣ за анусъ
 прѣа Пѣаѣанѣрѣ короа еѣсѣаѣаѣт по прѣаа сѣжкер еѣ тѣмнннѣсѣ. И томъ прѣаа
 сѣжкер, шн ест гаѣаа сѣс аѣнѣннѣ н сѣс вѣтѣрн на Іѣвѣанѣ аѣтнѣа, тѣре нх ест
 госноѣсѣанѣа аѣнѣ. И пак нѣст шѣтѣм паѣтнѣтѣ.

Тѣжѣ а томъ, къа ест ена сѣаа, еѣ аѣтнн госноаѣстѣа аѣн, а Іѣвѣанѣ
 аѣтнѣа, штѣсѣ Мѣтѣор, шн ест сѣаѣтѣна по прѣаа сѣжкер н по сннѣ еѣо, Мнхѣаю
 госноаннн, еѣааа кѣтнѣко рѣаѣт ноѣтнн. И прншѣа ест еѣсѣхъ за анусъ прѣаа госноаѣстѣа
 аѣн ѡ рѣанннн аѣанѣн аѣа ест прѣаа сѣжкер н Мнхѣаю госноаннн сѣно Пѣтшорѣа
 аѣ ест за аѣаѣнѣс Іѣвѣанѣор н сннѣ еѣо Мѣтѣор, рѣаѣтѣ сѣа Х за жнѣтн, шнн
 за нѣнѣом дѣорѣорѣаю, еѣс ннѣаѣна снѣостнѣю. И сѣтѣорна ю ест н аѣннѣс шт рѣкѣаѣн
 нх н аѣа нх ест н кннѣа га сѣрѣа Раува короа, сннѣ Раува короа, что ест
 ена ннѣаа Раува аѣорѣѣт н аѣрѣанѣтѣрѣ аѣорннн н аѣрѣанѣтѣрѣ коѣннѣс нѣа сѣно Пѣт-
 шорѣа н аѣа ест н кннѣа Раува короа, сннѣ Мнхѣнѣ короа, га за прѣхъ н за
 шѣтаа н аѣннѣс шт рѣка нн, еѣсѣхъ на рѣка Іѣвѣанѣор аѣтнѣа, тѣжѣ аѣ ю ест
 сѣно Пѣтшорѣа сѣтѣаѣю н аѣаѣнѣс. Тѣжѣ кннѣа вѣтѣорѣм, га сѣрѣа за шѣаѣно, н
 кннѣа Раува короа, сннѣ Мнхѣнѣ короа, га за шѣтаа, а Іѣвѣанѣ аѣтнѣа, шн
 нх ест ена госноанѣа аѣоръ на еѣннѣ аѣтнн ѡ сѣфѣтѣ, на ннѣ Пѣрѣа, сннѣ Рауваор
 шт дѣорѣом вѣтнѣтнн, пакѣжѣ рѣаѣт нѣкоѣ ноѣтнн, а аѣннѣсѣа прѣаѣ сѣжкер н Мнхѣор
 госноаннн н кннѣа госноаѣстѣа аѣнѣа сѣно Пѣтшорѣа, шнн сѣт ена заѣ на Іѣвѣанѣ
 аѣтнѣа.

И къа ест ена сѣаа, по рѣкѣе къаа ест прншѣа прнѣтннн шт прѣс паѣанѣн
 сѣс вѣннѣсѣ н сѣс еѣрѣаннѣо наѣа госноаѣстѣа шн, а Мѣтѣрѣ еннѣтѣрѣ, аѣт прѣаѣ сѣжкер,
 шн ест шѣтѣа по Іѣвѣанѣ аѣтнѣа, а сннѣ еѣо Пѣтшорѣа, тѣжѣ га ест госноанѣа н аѣннѣа
 нх ест пакѣжѣ прѣс паѣанѣн.
 И по сѣаѣрѣтнн Іѣвѣанѣа, а сннѣ еѣо Пѣтшорѣа, шнн сѣт ена заѣ на Іѣвѣанѣ
 шт дѣорѣом вѣтнѣтнн, пакѣжѣ рѣаѣт нѣкоѣ ноѣтнн, а аѣннѣсѣа прѣаѣ сѣжкер н Мнхѣор
 госноаннн н кннѣа госноаѣстѣа аѣнѣа сѣно Пѣтшорѣа, шнн сѣт ена заѣ на Іѣвѣанѣ
 аѣтнѣа.

Радѹла воєвод, синь МиХнѣв воєвод, за встал над село Плѣшовѣла, шт над Павелъ Лѣтинѣла шт Софїѣл, заде предъ господства ми ѡ диван, тере им ест показал и казал ест како ест далъ Преда сѣлжер сѣла Плѣшовѣла радѣ дѣжновенїѣ, да ест Юовановъ Лѣтинѣла дѣдїнѣс. И свидѣтелствѣет ѡ диванъ всїхъ волѣрїи: жѣпанъ Хриза велъ дворникъ и жѣпанъ Папа велъ лѣтѣфетъ и Івашко дворникъ и МиХѣ велъ спатаръ и Глигорїѣ комисъ и Павлаки спатаръ и Бѣзника велъ комисъ и Мѣшатъ вистїтаръ, како ест вна далъ Преда сѣлжеръ и синь его МиХѣю постелникъ село Плѣшовѣла Юовановъ и синь его Матѣюв, какоже да ест имъ за дѣдїно, радѣ тоѣ новци.

⟨С⟩его радѣ и господство ми ешеже га съм далъ село Плѣшовѣла, да ест на рѣка Юовановъ Лѣтинѣла и синь его Матѣюв, да га дрѣжитъ радѣ неговѣ правѣ коматѣ, како ест вна далъ и шт Преда сѣлжеръ шт предъ господства ми, какоже да ми ест село Плѣшовѣла съсъ вѣс хотаромъ и съсъ вѣсїхъ вѣчинїи и съсъ вѣсъ Ходокомъ учинїс, дѣдїнѣс и вѣ вѣлѣбъ синокомъ и вѣнѣскомъ и прѣвѣнѣчетомъ и не шт кождо непоколѣбнїло, порезало господства ми. И ащеиже Хокѣтъ извадити Пѣтрѣс вистїтаръ нѣкогда записѣла тѣстомъ си Предавъ сѣлжеръ и книга господства ми надъ село Плѣшовѣла, что ест вѣзнималъ онъ шт надъ Юованъ Лѣтинѣла, да се не вѣрѣше, почто радѣ ест посѣкаетъ по Юованъ Лѣтинѣла и вѣла ест Пѣтрѣс вистїтаръ того записъ и книга господства ми съсъ тѣлѣрїи.

⟨С⟩еже оубо и свидѣтелѣе поставѣлемъ господство ми: жѣпанъ Хриза велъ дворникъ и жѣпанъ Папа велъ лѣтѣфетъ и жѣпанъ Дѣмитрашко велъ вистїтаръ и жѣпанъ МиХѣ велъ спатаръ и жѣпанъ Герге велъ столникъ и жѣпанъ Бѣзника велъ комисъ и жѣпанъ Неделко велъ пѣхарникъ и жѣпанъ Дѣмитрашко велъ постелникъ. И исправникъ, . . .¹.

И намаздахъ азъ, . . .¹, въ настола граду ѡ Бѣксѣрци, мѣсеца сѣптемвриѣ гѣ дѣни и шт Пѣлама даже до нинѣ текѣщаго лѣтола, въ лѣтъ хѣрм, лѣта господнїкѣ хѣхѣла.

† Іw Дѣвнъ вѣвекѣда, мноестїю божїю господнїнъ.

Іw Дѣвнъ воєвода <т. р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Ștefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Ivan și fiului, lui Matei Lătinul, din Bosna Săraiu și cu fiii săi, cîți îi va lăsa Dumnezeu, ca să-i fie satul Pleașovul de Sus și de Jos din județul Olt, tot satul cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul, din cîmp și din pădure șin din apă și cu via boierească și din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul, din hotar pînă în hotar, pe vechile hotare și semne și cu toți vecinii, cîți sînt scriși pe nume în cartea răposatului Radul voievod, fiul lui Mihnea voievod.

Pentru că acel sat Pleașovul, care este mai sus-scris, a fost de moștenire al lui Radul logofăt și al fraților săi, Dumitru vornic și Dragomir

¹ Loc alb.

comis, încă de multă vreme, din zilele răposatului Radul voievod, fiul lui Radul voievod, când a fost cursul anilor 7036. Iar apoi, când a fost în zilele lui Mihnea voievod, răposatul Mihail voievod, pe vremea când a fost domnia lui boier, mare stolnic, el a cumpărat acel sat Pleașovul de la moștenii satului, cîți sînt scriși în cartea lui Radul voievod, fiul lui Mihnea voievod, de peste tot satul, cu aspri gata.

Iar după aceea, răposatul Mihail voievod, când a fost domn al Țării Românești, domnia lui a dat satul Pleașovul zestre fiicei lui, jupaniței Florica și ginerelui lui, Preda sluger. Și de atunci a tot fost satul Pleașovul vecini ai lui Preda sluger cu bună pace.

Iar când a fost în zilele răposatului Radul voievod, fiul lui Mihnea voievod, în primul rînd de domnie, în anul 7120 vecinii din Pleașov s-au sculat în pîră înaintea lui Radul voievod și s-au dus de s-au pîrît de față cu Preda sluger, în două divane. Și astfel au pîrît pleașovenii că nu s-au vîndut ei vecini lui Mihai voievod de bunăvoia lor, nici nu le-a dat nici un aspru, ci le-a făcut silă. Astfel întru aceea Radul voievod, domnia lui a cercetat și a judecat după dreptate și după legea lui Dumnezeu și a adevărit bine domnia lui cu tot divanul și au mărturisit atunci în divan mulți boieri că Mihail voievod a cumpărat satul Pleașovul de multă vreme, când a fost domnia lui boier, mare stolnic, în zilele lui Mihnea voievod. Deci a rămas satul Pleașovul de lege și de judecată dinaintea lui Radul voievod. Și am văzut domnia mea și cartea de pîră și de rămas a lui Radul voievod pe tot satul Pleașovul la mîna lui Preda sluger. Și de atunci numai ce a tot stăpînit Preda sluger satul Pleașovul cu bună pace.

Iar după aceea, când a fost în zilele lui Alexandru voievod, fiul lui Iliăș voievod, în al doilea rînd de domnie, în anul 7137, Preda sluger și fiul lui, Mihai postelnic, ei au căzut în mare datorie. Deci au pus zălog acel sat Pleașovul la Iovan Lătinul de la Bosna Săraiu, pentru 600 ughi și cu zapis de la mîna lor și cu zi, ca să plătească bani. Astfel, dacă a venit ziua, Preda sluger nici cum n-a putut să dea banii, ci s-a pîrît de față înaintea lui Alexandru voievod și au băgat pe Preda sluger în temniță. După aceea, Preda sluger a căzut cu rugămintă și cu boieri la Iovan Lătinul de i-a mutat ziua. Și iar n-a putut să plătească.

Astfel după aceea, când a fost acum, în zilele domniei mele, Iovan Lătinul, tatăl lui Matei, el a apucat pe Preda sluger și pe fiul lui, Mihai postelnic, foarte tare, pentru bani. Și au venit toți de față înaintea domniei mele, în marele divan și au dat Preda sluger și Mihai postelnic satul Pleașovul să fie de moștenire lui Iovan și fiului lui, Matei, ei de a lor bunăvoie, fără nici o silă, pentru acei 600 de galbeni. Și i-au făcut și zapis de la mîna lor și i-au dat și cartea cea veche a lui Radul voievod, fiul lui Radul voievod, pe care au avut-o Radul logofăt și Dumitru vornic și Dragomir comis pe satul Pleașovul și au dat și cartea lui Radul voievod, fiul lui Mihnea voievod, cea de pîră și de rămas și zapis de la mîna

lor, toate la mîna lui Iovan Lătinul, ca să-i fie satul Pleașovul stătător și dedină. Astfel, cartea boierilor cea veche de demult și cartea lui Radul voievod, fiul lui Mihnea voievod cea de rămas, iar Iovan Lătinul, el le-a pus zălog la un lătin la Sofia, anume Pavel, fiul lui Radul din Dobro Ventic tot pentru niște bani, iar zăpisiul lui Preda sluger și al lui Mihai postelnic și cartea domniei mele pe satul Pleașovul, ele au fost aici la Iovan Lătinul.

Iar cînd a fost acum, pe vremea cînd au venit pribegii de peste munți cu oaste și cu luptă asupra domniei mele, iar Pătru vistier, gine-rele lui Preda sluger, el l-a găsit pe Iovan Lătinul la Caracal, deci l-a tăiat și i-a luat zăpisiul lui Preda sluger și cartea domniei mele pe satul Pleașovul și a trecut iarăși peste munți.

Iar după moartea lui Iovan Lătinul, iar fiul lui, Matei din Bosna Săraiu, el a mers de a adus de la Pavel Lătinul din Sofia cartea boierilor, cea veche, pe care au avut-o ei din zilele lui Radul voievod cel Bătrîn de demult și au dat-o lui Mihai voievod și cartea de rămas a lui Radul voievod, fiul lui Mihnea voievod pe satul Pleașovul, aici înaintea domniei mele în divan de le-a arătat și a spus că a dat Preda sluger satul Pleașovul pentru datorie, să-i fie lui Iovan Lătinul dedină. Și au mărturisit în divan toți boierii : jupan Hriza mare vornic și jupan Papa mare logofăt și Ivașco vornic și Miho mare spătar și Gligorie comis și Pavlachi spătar și Buzinca mare comis și Mușat vistier, că Preda sluger și fiul lui Mihai postelnic au dat satul Pleașovul lui Iovan și fiului lui, Matei, ca să le fie lor de moștenire, pentru acei bani.

De aceea și domnia mea încă le-am dat satul Pleașovul, să fie la mîna lui Iovan Lătinul și a fiului lui, Matei, să-l stăpînească pentru dreptele lor averi, cum a fost dat și de Preda sluger dinaintea domniei mele, ca să le fie satul Pleașovul cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul ocină, dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele. Iar dacă va scoate Pătru vistier cîndva zăpisiul socrului său Preda sluger și cartea domniei mele pe satul Pleașovul, pe care le-a luat el de la Iovan Lătinul, să nu se creadă, pentru că l-a tăiat pe Iovan Lătinul și a luat Pătru vistier acel zăpisi și cartea domniei mele cu tîlhărie.

Iată dar și martori punem domnia mea : jupan Hriza mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Dumitrașco mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Gherghe mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Nedelco mare paharnic și jupan Dumitrașco mare postelnic. Și ispravnic . . . . .¹

Și am scris eu, ...¹, în cetatea de scaun în București, luna septembrie 13 zile și de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7140, anul domnului, 1631.

---

¹ Loc alb.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.
Io Leon voievod <m.p. >

Bibl. Acad., XCV/62.

Orig., perg. (60 × 50), pecete timbrată.

274

1631 (7140) septembrie 14.

Oancea vinde popii Neacșu o moșie la Brezoaia.

Sineturile moșii Brezoaia.

7140 <1631 > septembrie 14. Zapis al Oanci cu fii-său Grozea din Fucelești prin care vinde popii Neacșului ot Dobroșăști un căpătîiu de ocină din Dîmbovița pînă în Rîioasa, în lat stînjăni 105.

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., CCCVI/53 (nr. 27.)

Rezumat din 1835.

275

1631 (7140) septembrie 15.

Vladimir vinde lui Tatul ocină în Vulpeni.

† Eu Vlădimiru scris-am acista almio zapis, cumu să se știi ca amu vîndutu Tatolui ocină de a me bonăvoi, di în dilo di la Vulpeni, dreptu cită să va afla și de în delu și de vale, de pesti tot locolu, cită să va găsi parte lu Vlădimiro, dreptu 520 de bani gata. Și a fosto mărtorie : Marin de în dal și Tecșan de Mătăsari și Pătru pîreălabol și Mane și Stoica ot Crițolești.

Пис мѣсѣца септѣмврѣе дѣни ѿ, лѣт. хѣрлѣ

Vlădimiro.

Muzeul de istorie a orașului București, nr. 28320.

Orig., hîrtie (20 × 20).

1631 (7140) septembrie 16.

Drăghici logofăt împarte ocina sa din Sălătruc între fiica sa Necşa şi fiul său Stanciu.

† Adecă eu Drăghici logofăt ot Sălătruc, dat-am zapisul meu la mîna fie-mea Necşa şi la coconii iai, cîţi Dumnezeu i-i va da, cum să ştie că pentru parte mîne-sa Dospinei de moşie cé au avută la Runcu de zestré, dată de tatu-său Sirbul logofăt, care moşie o am vîndută eu banului Dobromir şi pentru alte scule de aur şi de argintă, ci n-am avut să-i dau, eu i-am dat denŭ parte mea den Sălătruc, jumătaate de ocină şi cu rumâni şi cu casele celé de la rîu şi cu viile cele bătrîne de la Rădăcineşti. Pentru că cîndu am vîndută Runcul banului, eu acei bani am cumpărat moşie aici în Sălătruc.

Pentru că am avut numai aceşti 2 feciori, anume Stanciul şi Necşa, şi vîzîndu că n-au lăcuială întru iai, eu i-am tocmît cu sufletul meu şi cu mulţi boiari să ũie fie-mea Necşa den moşie, den rumâni, den mori şi de peste tot hotarul, den parte mea de moşie jumătaate şi fiiu meu Stanciul cu fetelé lui, Anca, Necşa, iar jumătaate.

Şi cîndu am făcută acestă zapis fost-au şi boiari mărturie : jupan Bratul comis i jupînul Vucomir i Drăghici postelnic ot Cîrstiianeşti i popa Vlăduţ i popa Radul.

Şi am scris eu cu mîna mea, ca să să creză. Pis méşeţa septemvrie d ni 16, vă leat 7140 <1631>.

Eu Drăghici logofet

Bratu comis

Drăghici postelnic

Eu popa Vlăduţ

Eu popa Radul

Eu Vucomir ¹

Arh. St. Buc., Mitrop. Ţării Rom., CLVII/28.

Orig., hîrtie (30 × 20,5), trei peceti aplicate.

Copie ibidem, ms. 133, f. 15.

¹ Semnături autografe.

1631 (7140) septembrie 20.

Oprea logofăt vinde lui Hrizea mare vornic moșie în Bălțați.

† Scris-amu eu Oprea logofăt de Bălțați acestu zapis al meu la mîna jupînului Hrizei marélé vornic, cumu să sé știe că i-amu mai vîndut 20 de stînjini de ocină în Bălțați deréptu 2 500 de bani, în[î]să cei 20 de stînjini ce i-amu fost vîndut Arcăi și Stoicăi, feciorii lu Stan Părșanu de Cueléși, că cîndu e-mu fost vîndut n-amu întrăbat pe vornicul și au fost cumpărat vornicul mai denainte vrémé ocină în Bălțați de la Mănea.

Deci e-mu făcut acestu zapis al meu la mîna vornicului, să-i fie de moșii și să-și facă și cărți pră ci i-amu vîndut.

Și aldămășari încă au fost la tocmeala noastră : Dediul vătahul și Dediul bucurîștenul și Mogoș vătahul.

Și am scris eu, Oprea logofătul, în luna lui septevrie 20 dni, leat 7140 <1631>.

Și me-mu pus eu Oprea logofăt și pecetea, să fie de maré credință.
<Pe verso :> ot Dol Bălțați.

Arh. St. Buc., A.N., LX/21.

Orig., hîrtie (22,5 × 15,5), pecete aplicată.

1631 (7140) septembrie 22, București.

Leon Tomșa voievod întărește lui Necula fost mare vistier satul Pleșovul, jud. Olh.

† Милостію божію, Іw Левн воєвода и господинъ вѣсомъ землє Уггровла-Хітскоє, синъ вѣлканго и прѣдобрагw и покоиннаго Іw Шефан воєвод. Дават господство ми сїю повелѣніє господства ми почтенномѣ правителїю господство ми жѣпан Никѣла бик вѣл вистїтар и сѣс синовн емѣ, единцеже Богъ даровах, такоже да мѣ ест село Пашковѣла Гор и Дол, wt сѣдетво Ѣлт, вѣс село сѣс вѣсом Хотаром и сѣс вѣснїхъ вѣчинїи и сѣс вѣс Ходоком wt полю и wt шѣма и wt вод и сѣс винограду болѣрска и wt седалище селов, wt посеждї, вѣре елика сѣ Хтит нзврат wt по вѣс Хотаром, wt Хотар до Хотар, по старє Хотарє и белѣси.

<И> вечниѣи да се зидет, по имѣ: Шърбѣс и сѣс синовѣи его, на имѣ Радомир и Радул и сѣс синовѣи его, елицеже Богъ даст и Ївн и Нѣгов, сини Бръзълоч и сѣс синовѣи им и Шърбан и Ѓана и Дѣмитрѣс, сини Ёрсов и сѣс синовѣи им и Барбѣл и Бран, сини Шербанов и сѣс синовѣи им и Гермьлаг, синь Барбѣлов и сѣс синовѣи си и Дръган, синь Ѓурдѣлев и сѣс синовѣи си и Кръсгѣ и сѣс синь его, Шъркѣс и сѣс синовѣи им и Ѓтан и Радул, сини Бѣзѣтѣк и сѣс синовѣи си и Ѓтрекѣ, синь Нѣкѣлек и сѣс синовѣи си и Симникоарь, синь Марков и сѣс синовѣи си и Герге, синь Михънльк и сѣс синовѣи си и поп Рѣлѣ сѣс синовѣи его, Ѓтонка и Рѣлѣ и сѣс синовѣи им и Плевѣю, синь Плевѣюв и сѣс синовѣи си и Нѣг сѣс синовѣи си и Станчюл, синь Нѣгѣк и сѣс синовѣи си и Драгомир, синь Карѣк и сѣс синовѣи си и Бранко сѣс синовѣи си и Ѓтанчюл, синь Бранков и сѣс синовѣи си и Тихъл, синь Коникѣ и сѣс синовѣи си и Нѣг Пърш, синь Їванов и сѣс синовѣи его и Паскѣл, синь Їванов и сѣс синовѣи си и Стопан сѣс синовѣи си и Стопка и Дѣмитрѣс, сини Стопанов и сѣс синовѣи им и Ѓтан Нѣвѣнѣл, синь Лѣнѣлецълоч и сѣс синовѣи си и Стан, синь Їванов и сѣс синовѣи си и Стан, синь Цѣмберѣлов и сѣс синовѣи си и Ангѣл, синь Мирчѣк и сѣс синовѣи си и Петко, синь Флорѣк и сѣс синовѣи си и Ёрѣка и сѣс брат его, Манѣ Търкѣл, сини Бѣжанов и сѣс синовѣи им и Ганѣ, синь Коѣюв и сѣс синовѣи его и Бѣсѣю, синь Кишанов и сѣс синовѣи си и Марко, синь Татомиров и сѣс синовѣи си и Мирка сѣс брат его, сини Гѣдѣцьк и сѣс синовѣи нѣ и Дѣрдѣк синь Ѓанчѣк и сѣс синовѣи си и Добротѣ, синь Цѣк и сѣс синовѣи си и Дръган, синь Радомиров и сѣс синовѣи си и Ѓтонка сѣс брат его, Дѣмбравѣ, сини Пѣнкѣв и сѣс синовѣи си и Ѓтонка, синь Бонѣк и сѣс синовѣи си и Ѓтан и Станчюл, сини Ангѣлов и сѣс синовѣи си и Дръгѣш и Їван, сини Нѣѣѣрѣшѣлов и сѣс синовѣи нѣ и Корѣл сѣс синовѣи си и Шербан, синь Корѣѣлов и сѣс синовѣи си и Плевѣл, синь Радулоч и сѣс синовѣи си и Стан, синь Фръцнльк и сѣс синовѣи си и Добре сѣс брат его, Ѓпрѣ дѣрѣванѣѣл, сини Лѣшѣк и сѣс синовѣи нѣ и Кронторюл сѣс синовѣи си и Стопан и Дръган и Драгомир, сини Кронторюлов и сѣс синовѣи нѣ и Барангѣ и сѣс брат его, Ѓтан, зѣт Пѣкѣрарюлов и сѣс синовѣи нѣ и Ѓпрѣ и Пнѣш, сини Църѣк и сѣс синовѣи нѣ и Дѣмитрѣс сѣс синовѣи си и поп Симникоарь, синь Дѣмитрѣс и сѣс синовѣи си и Микѣл, синь Гѣзѣк и сѣс синовѣи си и Бѣнѣ, синь Цинкѣк и сѣс синовѣи си и Михънльк, синь . . .¹ и сѣс синовѣи си и сѣс всѣнѣх братѣе им, елице ест сказаа и рекъа ест Шърбоу и Ївн ере ест вечниѣи ѡт Пѣкшюк ѡт прѣд господства ми и ѡт прѣд всѣм болѣром.

<П>онеже того село Пѣкшювѣл Гор и Дол, еже ест више инс, бѣан сѣт за дѣдѣнѣс Радѣлов лѣгѡѣет и а братом си Дѣмитров дворник и Драгомиров колѣнс, ещѣе ѡт прѣжде врѣме, ѡт пре дѣнѣи поконниомѣс Радул воєвода, синь Радула воєвода, когда бѣист теченѣа лѣтом хлѣвѣ. Я потоли, къда ест бѣа къ дѣнѣи Михнѣк воєвода, а поконниаго Михана воєвода бѣан сѣт покѣпѣа село Пѣкшювѣл, по врѣме когда бѣист господствѣс емѣс болѣрин, вел стѣлник, ѡт над вѣси наследниѣем сѣлов, которѣи сѣт по редѣс више речѣни, през всѣ село, сѣс аспри готовѣи. И продадоши сѣ ѡни вечниѣи за нѣхном добрѣколю.

¹ Loc alb.

И потом, Михана воевода, къда ест вна господствѣ емѣ господарь земли Блашкон, тогда поконниго Михана воевод дал ест село Плъшовѣла преке дъщерам си жѣпанцев Флорѣнън и зетом си Предек сльжер. И ѡт тогда, само въс вна село Плъшовѣла, вечини Предек сльжер със добромирно.

И къда ест вна въ дъни поконниомѣ Радѹла воевод, синь Михнев воевод, въ лѣт $\times$ зрѣк, въ пръвое господство, а вечини ѡт Плъшов, вни ест дигнѣла прѣх и пошеа ест тере съпрѣше се за лицѣ със Преда сльжер и със синь его, Михаю постелник, ѣ два днканове, и въ пръвога господствѣ и въ на второга господствѣ. И сикце съпрѣли Плъшовѣла²ни како нѣст се сѣт продаа вни вечини Михаю воевод за довроволю, ниже мѣ ест дал ни един аспрѣ, анѣ сътвори на ест силостѣю. Таже въ том, Радѹла воевода, господствѣ емѣ, гледал и сѣдих по прав и по закон и добре ест истинствѣет господствѣ емѣ кѣпно със въс днканом и сѣдетелствѣет тогда ѣ днкан мноши волѣри како вна покѣпна Михана воевод село Плъшовѣла ецеже ѡт когда вист господствѣ емѣ вел столник, въ дъни Михнев воевод. И стаха село Плъшовѣла ѡт закон и ѡт сѣжденіе ѡт прѣд Радѹла воевод ѣ два днканове, и въ пръвога господствѣ и въ на второга господствѣ. И видѣхом господство ми и книга Радѹла воевод за прѣх и за встал на рѣк Предек сльжер. И ѡт тогда само въс дрѣжаа Преда сльжер село Плъшовѣла със добро мирно.

И потом, къда ест вна въ дъниѣ Илѣѣандрѣ воевод, синь Ілігаш воевода, въ на второе рѣдѣ за господство, въ лѣт $\times$ зрѣз, а Преда сльжер и синь его, Михаю постелник, вни ест падал велма въ една велика дѣжнокеніе. Таже ест поставна Преда сльжер село Плъшовѣла залог на Ювван Лѣтинѣла ѡт Косна Сьряю, за зги $\tilde{\chi}$ и със запнс ѡт рѣкамн нѣ и със дънь, іакоже да платит новѣи. Таже, аще прѣидет дънь, а Преда сльжер, вни никакоже нѣст моглъ да дават новѣи, нѣ съпрѣши се за лицѣ прѣд Илѣѣандрѣ воевода и въложна ест по Преда сльжер въ темницѣ. Потомже Преда сльжер, вни ест паднѣла със моленіе и със волѣри на Ювван Лѣтинѣла, тере нѣ ест попрѣселит дънь. И пак нѣст моглъ платитѣ.

Таже, къда ест вна съда, въ дъни господства ми, а Ювван Лѣтинѣла, ѡтцѣ Матѣюв, вни ест сѣфатна по Преда сльжер и по синь его, Михаю постелник, велма крѣпко радѣ новѣи. И пришѣла въснѣ за лицѣ прѣд господства ми ѣ великѣи днкан и пакеже нѣст моглъ платитѣ. Таже ест дал Преда сльжер и Михаю постелник село Плъшовѣла да ест дѣдѣнѣ Ювванов Лѣтинѣла и чедом си Матѣюв, радѣ тел сѣе $\tilde{\chi}$ за жити, вни за ниѹном довроколѣ, без ни една силост. И сътвори на нѣ ест и запнс ѡт рѣкамн нѣ и дал нѣ ест и книга та стара, книга Радѹла воевод, синь Радѹла воевода, что ест бил нмаа за дѣдѣнѣ Радѹла логофет и брати его, Дѣмитрѣ дворник и Драгомѣр комнс, над село Плъшовѣла и книга Радѹла воевода, синь Михнев воевода, та за встал и запнс ѡт рѣк ми, въснѣ на рѣк Ювванов Лѣтинѣла, іакоже да ми ест село Плъшовѣла стоател и дѣдѣнѣ въ вѣкы.

И потом, Ювван Лѣтинѣла и със синь его, Матѣю, вни, іакоже нѣкое людіе тѣжди и кѣпци ѡт дрѣга земли, нѣст моглъ дрѣжатн село Плъшовѣла, анѣ га ест сътвори на продател и стакана сѣ сѣт със почтенном правител господства ми жѣпан Некѣла вистѣар, тере ю ест продаа село Плъшовѣла, за зги $\tilde{\rho}$ ѡн готови. И звел една разлог за новѣи, зги $\tilde{\rho}$, въ рѣк ми, ецеже докле ест вна Ювван Лѣтинѣла жив. Таже книга волѣром та стара за ѡдавно и книга Радѹла воевода, синь

¹ Loc rupt

Михнек воевода, тае за встал над село Плъшовѣла, а Ювван Лътинѣла, вн нх ест биа поставна залог на Павел Лътинѣла вт Софїѣ, синь Радѹгов вт Добром Бенитник, пак радї нѣкое новци. И били сѣт послаа Ювван Лътинѣла по синь его, Матею, да донесит тѣх книги вт Софїе, а записаа Предек сѣвжер и Михѣюе постелник и книга господства ми над село Плъшовѣла, вне сѣт встал веде на Ювван Лътинѣла.

И кьда ест биа съда, въ дьнїи господства ми, по врѣме кьда ест пришла привѣцїи вт през планин със конскѣ и със вранїю над господство ми, а Пѣтрѣ вистїпар, зет Предек сѣвжер, вн ест вѣрѣтал по Ювван Лътинѣла ѣ Каракал, тере га ест посѣкаа и възимала ест вт него записаа тѣстом си Предек сѣвжер и книга господства ми, что ест биа сѣтворила над село Плъшовѣла и минѣла ест пакн през планин.

И по сѣмрѣти Ювванок Лътинѣла, а синь его Матею вт на Босна Сѣраю, вн ест донесла книга болѣрол та господска стара за шдавна врѣме и книга Радѹл воевода, синь Михнек воевода, за встал, что ест мала, Преда сѣвжер по село Плъшовѣла, вт над Павел Лътинѣла вт Софїѣ, тере нм ест показала прѣд господства ми ѣ веланїи дикан. И сѣделестеоваа ѣ дикан вѣснх болѣрїи господства ми: жѣпан Хриза вел дворник и Папа вел лѣгѣфет и Ївашко дворник и Дѣлнтрашко вел вистїпар и Михѣ вел спатар и Григорїе колмс и Бѣвинка вел колмс и Мѣшат вторїи вистїпар, како ест биа Преда сѣвжер и синь его Михѣю постелник дѣжни Ювванок Лътинѣла и чедол си Матеюе сги х. Въ том, господство ми ещже сѣла дал село Плъшовѣла, да ест на рѣк Матеюе, синь Ювванок Лътинѣла, да га дрѣжит радї негове праве комате, како ест биа дал и вт Преда сѣвжер, ѣкоже да ест елѣ дѣдїнѣ. И сѣтворила ю сѣм господство ми Матеюе Лътинѣла и втораго кратко книга над село Плъшовѣла за дѣдїнѣ и шѣвникѣ.

И потом Матею, вн ест пришла прѣд господства ми ѣ дикан и ѣ прѣд вѣснхми болѣрїи господства ми веланци и мали, тере ест сѣдетелестеоваа Матею како ест биа продаа село Плъшовѣла жѣпанѣ Некѣлек вистїпар, кѣпнже със бащом си Їван Лътинѣла, ещже докле сѣт вн жие, за того цѣно, еже ест више пис, сги ѹои, вѣс село, със вѣс Хотарол и със вѣснх вечнїїи и със вѣс Ходокол. И възимала Матею вѣснх новцин запально въ рѣк его, колнце сѣт биа встал недавални, вт прѣд господства ми ѣ дикан.

<И> видѣхом господство ми и запис вт рѣка Матеюа Лътинѣла, синь Ювванок, за проданїе, със мнози болѣри сѣднтелїи, написани ѣ запис. И давал нх ест и книгове тѣх стари и книга господства ми, та сѣтворена второе редѣ, по село Плъшовѣла, на рѣк жѣпанѣ Некѣлек вистїпар. И штеланже Хокет изваднн Пѣтрѣ вистїпар нѣкогда записаа тѣстом си Предек сѣвжер или книга господства ми та вт испрьво, что ест биа възимала Пѣтрѣ вистїпар вт на Ювван Лътинѣла със злочьствїе, да не сѣ вѣрѣшин.

<С>его радї дадох сѣм господство ми почтеннолѣ правнтелю господства ми жѣпанѣ Некѣлек вие вел вистїпар, ѣкоже да лѣ ест вѣс село Плъшовѣла Гор и Дол и със вѣснх вечнїїи и със вѣс Ходокол вт посѣдїи учинѣ, дѣдїнѣ и въ шѣв синоколн и бнѣком и прѣлансчетом и не вт кожеждо непоколѣвннн, порезмо господство ми.

⟨G⟩ЕЖЕ БО И СВЕДЕТЕЛЪИ ПОСТАВЛѢЕМ ГОСПОДСТВО МН: ЖЪПАН ХРИЗА ВЕЛ ДВОРНИК И ЖЪПАН ПАПА ВЕЛ ЛОГОФЕТ И ЖЪПАН ДЪМИТРАШКО ВЕЛ КЪСТЪПАР И ЖЪПАН МИХО ВЕЛ СПАТАР И ЖЪПАН ГЕРГЕ ВЕЛ СТОЛНИК И ЖЪПАН БЪЗНИКА ВЕЛ КОМИС И ЖЪПАН НЕДЕЛКО ВЕЛ ПЕХАРНИК И ЖЪПАН ДЪМИТРАШКО ВЕЛ КЪСТЪПАР¹. И ИСПРАВНИК, ПАПА ВЕЛ ЛОГОФЕТ.

И НАМАЗОМ АЗЪ, ЛЕПЪДАТ ЛОГОФЕТ, ВЪ НАСТОЛ ГРАДУ С БЪКЪРЪЦИ, МЪСЕЦА СЕПТЕМВРЪЕ КЪ ДЪНИ И ШТ ПЛАМА ДО НИИКЪ ТЕКЪЩАГО ЛЪТОМ, ВЪ ЛЪТЪ ХЪРМЪ, А ШТ РОЖДЕСТВА ХРИСТОВА, ХЪЛЛА.

† Іw ДЕВН КВЕКЪДА, МИЛОСТІЮ БОЖІЮ ГОСПОДИНЪ.

Иw ДЕВН КОЕВОДА <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preșbunului și răposatului Io Ștefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitutului dregătoi al domniei mele jupan Nicula fost mare vistier și cu fiii lui, ciți i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie satul Pleașovul de Sus și de Jos, din județul Olt, tot satul cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul din cîmp și din pădure și din apă și cu via boierească și din vatra satului, de pretutîndeni, oricît se va alege de peste tot hotarul, din hotar pînă în hotar, pe vechile hotare și semne.

⟨Și⟩ vecinii să se știe pe nume: Șărbu și cu fiii lui, anume Radomir și Radul și cu fiii lui, șiți îi va da Dumnezeu și Ion și Neagoe, fiii lui Bîrzul și cu fiii lor și Șărban și Oana și Dumitru, fiii lui Ursu și cu fiii lor și Barbul și Bran, fiii lui Șterban și cu fiii lor și Ghermălat, fiul lui Barbul și cu fiii săi și Drăgan, fiul lui Surdeală și cu fiii săi și Cîrstea și cu fiul lui, Șărbu și cu fiii lor și Stan și Radul, fiii lui Buzete și cu fiii săi și Strechea, fiul lui Necula și cu fiii săi și Simnicoară, fiul lui Marco și cu fiii săi și Gherghe, fiul lui Mihăilă și cu fiii săi și popa Relea cu fiii lui, Stoica și Relea și cu fiii lor și Albeiu, fiul lui Albeiu și cu fiii săi și Neag cu fiii săi și Stanciul, fiul lui Neag și cu fiii săi și Dragomir, fiul lui Carfa și cu fiii săi și Braico cu fiii săi și Stanciul, fiul lui Braico și cu fiii săi și Tihul, fiul lui Voina și cu fiii săi și Neag Păruș, fiul lui Ivan și cu fiii lui și Pascul, fiul lui Ivan și cu fiii săi și Stoian cu fiii săi și Stoica și Dumitru, fiii lui Stoian și cu fiii lor și Stan Nebunul, fiul lui Lrpulețul și cu fiii săi și Stan, fiul lui Ivan și cu fiii săi și Stan, fiul lui Țimbrul și cu fiii săi și Anghel, fiul lui Mircea și cu fiii săi și Petco, fiul lui Florea și cu fiii săi și Uruca și cu fratele lui, Manea Turcul, fiii lui Băjan și cu fiii lor și Ganea, fiul lui Cofoiu și cu fiii lui și Văsiu, fiul lui Vișan și cu fiii săi și Marco, fiul lui Tatomir cu fiii săi și Mirca cu fratele lui, fiii lui Gîdeată și cu fiii lor și Durduc, fiul lui Oancea și cu fiii săi și Dobrotă, fiul lui Țaia și cu fiii săi și Drăgan, fiul lui Radomir și cu fiii săi și Stoica cu fratele lui, Dumbravă, fiii lui Puică și cu fiii săi și Stoica, fiul lui Voina și cu fiii săi și Stan și Stanciul,

¹ In loc de : ПОСТЕАННЪ.

fiii lui Anghil și cu fiii săi și Drăguș și Ivan, fiii lui Năfurașul și cu fiii lor și Corbul cu fiii săi și Șerban, fiul lui Corbul și cu fiii săi și Albul, fiul lui Radul și cu fiii săi și Stan, fiul lui Frățilă și cu fiii săi și Dobre cu fratele lui, Oprea dărăbanțul, fiii lui Leșie și cu fiii lor și Croitoriul cu fiii săi și Stoian și Drăgan și Dragomir, fiii Croitoriului și cu fiii lor și Barangă și fratele lui Stan, ginerele lui Păcurariul și cu fiii lor și Oprea și Ianeș, fiii lui Țiră și cu fiii lor și Dumitru cu fiii săi și popa Simnicoară, fiul lui Dumitru și cu fiii săi și Micul, fiul lui Gize și cu fiii săi și Bunea, fiul lui Țincă și cu fiii săi și Mihăilă, fiul . . . ¹ și cu fiii săi și cu toți frații lor cîți au arătat și au spus Șărbu și Ion dinaintea domniei mele și dinaintea tuturor boierilor, că sînt vecini din Pleașov.

Pentru că acel sat Pleașovul de Sus și de Jos, care este mai sus-scris, a fost de moștenire al lui Radul logofăt și al fraților săi, Dumitru vornic și Dragomir comis, încă d'na'nte vreme, d'n zilele răposatului Radul voievod, fiul lui Radul voievod, cînd a fost cursul anilor 7036. Iar după aceea, cînd a fost în zilele lui Mihnea voievod, răposatul Mihail voievod, pe vremea cînd a fost domnia lui boier, mare stolnic, a cumpărat satul Pleașovul de la toți moștenii satului, care sînt mai sus-zisi pe rînd, peste tot satul, cu aspri gata. Și s-au vîndut ei vecini de a lor bunăvoie.

Iar după aceea, Mihail voievod, cînd a fost domnia lui domn al Țării Românești, atunci răposatul Mihail voievod a dat satul Pleașovul zestre fiicei sale, jupaniței Florica și ginerelui său, Preda sluger. Și de atunci numai ce a tot fost satul Pleașovul vecini lui Preda sluger cu bună pace.

Iar cînd a fost în zilele răposatului Radul voievod, fiul lui Mihnea voievod, în anul 7120, în prima domnie, vecinii din Pleașov, ei au ridicat pîră și au mers de s-au pîrit de față cu Preda sluger și cu fiul lui, Mihai postelnic, în două divane și în prima domnie și în a a doua domnie. Și așa <pîrau pleașove>² nii că nu s-au vîndut ei vecini lui Mihai voievod de bunăvoie, nici nu le-a dat nici un aspru, ci le-a făcut silă. Astfel întru aceea, Radul voievod, domnia lui a cercetat și a judecat după dreptate și după lege și bine a adevărit domnia lui, împreună cu tot divanul și au mărturisit atunci în divan mulți boieri că Mihail voievod a cumpărat satul Pleașovul încă de cînd a fost domnia lui mare stolnic, în zilele lui Mihnea voievod. Și a rămas satul Pleașovul de lege și de judecată dinaintea lui Radul voievod în două divane, și în prima domnie și în a doua domnie. Și am văzut domnia mea și cartea de pîră și de rămas a lui Radul voievod la mîna lui Preda sluger. Și de atunci numai ce a tot ținut Preda sluger satul Pleașovul cu bună pace.

Iar după aceea, cînd a fost în zilele lui Alexandru voievod, fiul lui Iliăș voievod, în al doilea rînd de domnie, în anul 7137, Preda sluger și fiul lui, Mihai postelnic, ei au căzut tare într-o mare datorie. Astfel a

¹ Loc alb.

² Loc rupt.

pus zălog Preda sluger satul Pleașovul la Iovan Lătinul din Bosna Săraiu, pentru 600 ughi și cu zapis de la miinile lor și cu zi, ca să plătească banii. Astfel, dacă a venit ziua, Preda sluger, el nicidecum n-a putut să dea banii, ci s-a pîrit de față înaintea lui Alexandru voievod și l-a băgat pe Preda sluger în temniță. După aceea Preda sluger, el a căzut cu rugămintे și cu boieri la Iovan Lătinul de i-a mutat ziua. Și iar n-a putut să plătească.

Apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, Iovan Lătinul, tatăl lui Matei, el a apucat pe Preda sluger și pe fiul lui, Mihail postelnic, foarte tare, pentru bani și au venit toți de față înaintea domniei mele în marele divan și iar n-a putut să plătească. Deci Preda sluger și Mihail postelnic au dat satul Pleașovul să fie dedină lui Iovan Lătinul și fiului său Matei, pentru acei 600 de galbeni, ei de a lor bunăvoie, fără nici o silă. Și le-au făcut și zapis de la mina lor și le-au dat și cartea cea veche, cartea lui Radul voievod, fiul lui Radul voievod, pe care au avut-o de moștenire Radul logofăt și frații lui, Dumitru vornic și Dragomir comis pe satul Pleașovul și cartea lui Radul voievod, fiul lui Mihnea voievod, cea de rămas și zapisul de la mina lor, toate la mina lui Iovan Lătinul, ca să-i fie satul Pleașovul stătător și dedină în veci.

Iar după aceea, Iovan Lătinul și cu fiul lui, Matei, ei, ca niște oameni străini și negustori din altă țară, n-au putut să stăpînească satul Pleașovul, ci l-au făcut vînzător și s-au tocmit cu cinstitul dregător al domniei mele, jupan Necula vistier, de i-au vîndut satul Pleașovul, pentru 478 ughi gata. Și au luat o seamă de bani, 100 ughi, la mina lor, încă pe cînd a fost Iovan Lătinul viu. Astfel cartea boierilor cea veche de demult și cartea lui Radul voievod, fiul lui Mihnea voievod, cea de rămas pe satul Pleașovul, iar Iovan Lătinul, el le pusese zălog la Pavel Lătinul din Sofia, fiul lui Radul din Dobro Venetic, tot pentru niște bani. Și a trimis Iovan Lătinul pe fiul lui, Matei, să aducă acele cărți de la Sofia, iar zapisul lui Preda sluger și Mihail postelnic și cartea domniei mele pe satul Pleașovul, ele au rămas aici la Iovan Lătinul.

Iar cînd a fost acum, în zilele domniei mele, pe vremea cînd au venit pribegii de peste munți cu oaste și cu luptă asupra domniei mele, iar Pătru vistier, ginerele lui Preda sluger, el l-a aflat pe Iovan Lătinul la Caracal, de l-a tăiat și al luat de la el zapisul soacrului său Preda sluger și cartea domniei mele, care a fost făcută pe satul Pleașovul și a trecut iarăși peste munte.

Iar după moartea lui Iovan Lătinul, fiul lui, Matei de la Bosna Săraiu, el a adus de la Pavel Lătinul din Sofia cartea boierilor cea domnească, veche, de multă vreme și cartea de rămas a lui Radul voievod, fiul lui Mihnea voievod, pe care a avut-o Preda slugerul pe satul Pleașovul, de le-a arătat înaintea domniei mele în marele divan. Și au mărturi-

sit în divan toți boierii domniei mele : jupan Hriza mare vornic și Papa mare logofăt și Ivașco vornic și Dumitrașco mare vistier și Miho mare spătar și Grigorie comis și Buzinca mare comis și Mușat al doilea vistier, că au fost datori Preda sluger și fiul său Mihai postelnic lui Iovan Lătinul și fiului său Matei 600 de ughi. Întru aceea, domnia mea încă am dat satul Pleașovul, să fie la mîna lui Matci, fiul lui Iovan Lătinul, să-l stăpînească pentru dreptele lui averi, cum a fost dat și de Preda sluger, ca să-i fie lui dedină. Și i-am făcut domnia mea lui Matei Lătinul și a doua oară carte pe satul Pleașovul, de moștenire și ohabnică.

Iar după aceea Matci, el a venit înaintea domniei mele la divan și înaintea tuturor boierilor domniei mele, mari și mici, de a mărturisit Matci că a vîndut satul Pleașovul jupanului Necula vistier, împreună cu tatăl său Iovan Lătinul, încă de cînd a fost el viu, pentru acel preț care este mai sus-scris, 478 ughi, tot satul cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul. Și a luat Matei toți banii deplin la mîna lui, cîți au rămas nedați, dinaintea domniei mele, în divan.

<Și > am văzut domnia mea și zapisul de vînzare de la mîna lui Matei Lătinul, fiul lui Iovan, cu mulți boieri martori scriși în zapis. Și a dat la mîna jupanului Necula vistier și cărțile cele vechi și cartea domniei mele, cea făcută a doua oară pe satul Pleașovul. Iar dacă va scoate Pătru vistier cîndva zapisul socrului său Preda sluger sau cartea domniei mele cea dintîi, pe care a luat-o Pătru vistier de la Iovan Lătinul cu tîlhărie, să nu se creadă.

De aceea am dat domnia mea cîstitului dregător al domniei mele jupan Necula, fost mare vistier, ca să-i fie tot satul Pleașovul de Sus și de Jos și cu toți vecinii și cu tot venitul de pretutîndeni, ocină, dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea : jupan Hriza mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Dumitrașco mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Gherghie mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Nedelco mare paharnic și jupan Dumitrașco mare vistier ¹. Și ispravnic, Papa mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun în București, luna septembrie 22 zile și de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7140, iar de la nașterea lui Hristos, 1631.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Leon voievod <m.p.>

Bibl. Acad., XCV/63.

Orig., perg. (67 × 49), pecete timbrată.

¹ În loc de : postelnic.

1631 (7140) septembrie 26, București.

Leon Tomșa voievod întărește din nou lui Necula fost mare vistiier satul Pleașovul, jud. Olt.

† Милостією божією, Іу Левин воєвода и господинь вѣсом земли Жгггрово-владѣнскон, синь великаго и прѣдобраго, покоинномѣ Іу Шефан воєвода. Дават господство ми сію повелѣнію господства ми почтенномѣ правителю господства ми жпан Некѣла емь вел вистітар и със синови емѣ, едицеже Богъ дароваѣ, такоже да мѣ ест село Пашовѣла Гор и Дол, шт едство Ѡлт, вѣс село със вѣсом Хотаром и със вѣснѣ вечинїи и със вѣс Ходоком шт поля и шт шѣма и шт вода и със виноградѣ волѣрска и шт едданце селов, шт посевѣдѣ, варѣ елика се хтит избрат шт по вѣс Хотаром, шт Хотар даже до Хотар, по старѣ Хотарѣ и велѣге.

И вечинїи ешеже да се знает, колице сѣт написани в книг покоинномѣ Радѣла воєвода, синь Миханев воєвода, на име: Стан Пѣкѣряул със зет его, Станчюл и със синови нѣ едицеже Богъ даст и Шѣрѣс и със синь его, Радомир и със синови нѣ и Барѣла със синови си и Жрѣс със синь его, Станчюл и със синови нѣ и Стопка Кронтор и със синови си и Стопан със синови си и Цѣра със сини его и Стопка със синови си и Станчюл със брат его, Благе и със синови нѣ и Тѣдор със синови си и Мирѣла със синь его, Бадѣла и със синови нѣ и Симниколаръ със синови си и Мѣердан със синови си и Стрѣкѣ със синови си и Ѡанчѣ със синови си и Синдѣнаѣ със брат его, Вишан и със синови нѣ и Кокора със синови си и Стан прѣкѣлаѣ и със синови си и Стопан със синови си и Дѣмитрѣс, синь Лѣкѣв и със синови си Герге със синови си и поп Рѣлѣ със синови си и Стопка със синови си и Бѣзѣтѣ със синь его, Радѣла и със синови нѣ и Полатъ със синови си и Стан със синови си и Стопан Жѣдѣла и със синови си и Бока със синови си и Бѣрѣла със синови си и Вишан Рѣвѣла и със синови си и Манѣ Гѣдецѣс и със синь его, Мирча и със синови нѣ и Яленко със брат его, Нѣг и със синови нѣ и Цемѣрѣла и ѣком его, Кѣка и със синови нѣ и Ягалъ със брат его, Драгомир и със синови нѣ и стар Дрѣган и със синови си и Шѣрѣс със синь его, Грѣбан и със синови нѣ и Радѣла Кѣлинев и със синови си и Корѣла със брат его, Дрѣгѣш и със синови нѣ и Янгеа със синови си и Стан Бана и със синови си и Ѡпрѣ със брат его, Добре и със синови им и Бѣбан със синь его, Радѣла и със синови им и Бѣнѣ със синови си и Герге Цѣлецѣлов със синь его, Фрѣциалъ и със синови им и Дѣмѣравѣ и със синь его, Тѣдоран и със синови нѣ.

Понеже того село Пашовѣла Гор и Дол, еже ест више пис, били сѣт за дѣдїнс Радѣлов логофѣт и а брати его, Дѣмитрѣс дворник и Драгомир комис, ешеже шт прѣжде вѣрѣме, шт прѣ дѣнїи покоинномѣ Радѣла воєвода, синь пак Радѣлов воєвода, когда вист теченїа лѣтом хѣлѣс. Я потом, кѣда ест била въ дѣнїи Миханев воєвода, а покоиннаго Михана воєвод била сѣт покѣпила село Пашовѣла, по вѣрѣме когда вист господствѣ емѣ волѣрен, вел столник, шт на вѣси наследницѣм

село, которѣи сѣт по редѣ вше речени, през вѣс село, със аспри готови. И продадоши см вни вечини за нѣхном доброволю.

И потомъ Мѣхила коевода, къда ест вил господствѣ емѣ господарь земли Блашкое, тогда покойнаго Мѣхила коевода дал ест село Пѣшовѣла прѣке дѣщерам си жѣпанецъ Флорикѣи и зетом си Прѣдек сѣвжер. И вт тогда само вѣс вил село Пѣшовѣла вечини Прѣдек сѣвжер със добро мирно.

И къда ест вил въ дѣнѣи покойнаго Радѣла коевода, синь Мѣхилев коевод, въ лѣт хѣрк, въ прѣвое господство, а вечинѣи вт Пѣшов, вни ест дигнѣла прѣх и пошел ест терѣ съпрѣши см за лицѣ със Прѣда сѣвжер и със синь его, Мѣхилю постѣлник, ѣ два днѣанове, въ прѣвое господство и въ на второмъ редѣ за господствѣ. И сици съпрѣли Пѣшовѣнѣи, како нѣст се сѣт продад вни вечини Мѣхилев коевод за доброволю, ниже мѣст дал ни един аспрѣ, анѣ сътворил ни ест силостѣю. Таже въ томъ, Радѣла коевод, господствѣ емѣ глѣдал и сѣдѣх по правѣ и по закон и добре ест истинствѣет господствѣ емѣ, кѣсно със вѣс днѣаном и свѣдѣтелствѣет тогда ѣ днѣан мнози болѣри, како ест вил покѣпна Мѣхилю коевод село Пѣшовѣла ешеже вт когда вист господствѣ емѣ вел столник, въ дѣнѣи Мѣхилев коевода. И всташа село Пѣшовѣла вт закон и вт сѣвженѣе вт прѣд Радѣла коевода ѣ два днѣанове, и въ прѣвое господствѣ и въ на второмъ господствѣ. И вѣдѣхом господство ми и книга Радѣла коевод за прѣх и за встѣла на рѣк Прѣдек сѣвжер. И вт тогда само вѣс дрѣжала Прѣда сѣвжер село Пѣшовѣла със добро мирно.

И потомъ, къда ест вил въ дѣнѣи Ялѣксандрѣ коевода, синь Ялѣксаш коевод, въ на второмъ редѣ за господствѣ, въ лѣт хѣрлѣ, а Прѣда сѣвжер и синь его, Мѣхилю постѣлник, вни ест падал велѣла въ една велѣла дѣвжновѣнѣе. Таже ест поставил Прѣда сѣвжер село Пѣшовѣла залог на Ювѣан Лѣтинѣла вт Босна Сѣраю, за ѣги х̄ и със запис вт рѣкали нѣх и със дѣнѣ, такоже да платит новѣцѣи. Таже, аще прѣидет дѣнѣ, а Прѣда сѣвжер, вни никакоже нѣст моглѣ да дават новѣцѣи, нѣ съпрѣши се за лицѣ прѣд Ялѣксандрѣ коевод и вѣложила ест по Прѣда сѣвжер въ темницѣ. Потомже Прѣда сѣвжер, вни ест паднѣла със молѣнѣе и със болѣри на Ювѣан Лѣтинѣла, терѣ нѣх ест попрѣселит дѣнѣ. И пак нѣст моглѣ платити.

Таже, къда ест вил сѣда, въ дѣнѣи господства ми, а Ювѣан Лѣтинѣла, втцѣ Матѣев, вни ест ѣфатил по Прѣда сѣвжер и по синь его Мѣхилю постѣлник велѣла крѣпко радѣ новѣцѣи. И пришел ест вѣснѣх за лицѣ прѣд господства ми ѣ велѣнѣи днѣан и пакнже нѣст моглѣ плати. Таже ест дал Прѣда сѣвжер и Мѣхилю постѣлник село Пѣшовѣла да ест дѣдѣнѣ Ювѣанов Лѣтинѣла и чедом си Матѣев, радѣтѣх сѣе х̄ за житѣи, вни за нѣхном доброволѣ, без ни една силостѣю. И сътворил нѣх ест и запис вт рѣка ми и дал нѣх ест и книга та стара, книга Радѣла коевод, синь Радѣла коевод, что ест вил нѣла за дѣдѣнѣ Радѣла лѣгѣфѣт и брати его Дѣмитрѣ дворник и Драгомѣр колѣис над село Пѣшовѣла и книга Радѣла коевод, синь Мѣхилев коевод, та за встѣла, и запис вт рѣк ми вѣсѣх на рѣк Ювѣанов Лѣтинѣла, такоже да ест нѣх село Пѣшовѣла столѣла и дѣдѣнѣ въ вѣки-

И потомъ, Ювѣан Лѣтинѣла и със синь его, Матѣев, вни, такоже нѣкое людинѣ тѣвжѣн и кѣпци вт дрѣга земли, нѣст моглѣ дрѣжати село Пѣшовѣла, анѣ га ест сътворил прѣдатѣла и вѣжмилѣ сѣ сѣт със почтѣнном прѣвѣтелѣ господства ми жѣпан

Некъла вистїар, тере ю ест продад село Плъшовѣла за 8ги ѱѡн готови. И оузеа ест една разлог за новѣци, 8ги р̄, въ рѣк им, ещѣже докле ест вна Юуванъ Лътинѣла живъ. Таже книга волѣром та стара за вѣдено и книга Радѣла воевода, синь Млхнек воевода, тае за встал над село Плъшовѣла, а Юуванъ Лътинѣла, вн нх ест вна поставил залог на Павелъ Лътинѣла ѡ Софїѣ, синь Радѣловъ вт Добромъ Вени-тикъ, пак радї нѣкое новѣци. И внаи сѣт послал Юуванъ Лътинѣла по синь его, Ма-тею, да донеситъ тѣхъ книги вт Софїѣ. И записѣла Прѣдекъ сѣлжеръ и Млхлюкъ постѣлникъ и книга господства мн над село Плъшовѣла, внаи сѣт встал вѣде на Юуванъ Лътинѣла.

И къда ест вна съда, въ днїи господства мн, по врѣме вѣда ест пришелъ прѣвѣцїи вт презъ плании със конскѣ и със вранїю надъ господства мн, а Пѣтрѣ вистїар, зетъ Прѣдекъ сѣлжеръ, вн ест вѣрѣталъ по Юуванъ Лътинѣла ѡ Каракал, тере га ест посѣкал и взымалъ ест вт него записѣла тѣстомъ си Прѣдекъ сѣлжеръ и книга господства мн, что ест вна сѣтворила надъ село Плъшовѣла и мнѣла ест пак презъ плании.

И по самрѣти Юувановъ Лътинѣла, а синь его, Матею вт на Босна Сѣраю вн ест донесла книга волѣромъ та господска стара, за вѣдена врѣме и книга Ра-дѣла воевода, синь Млхнек воевода, за встал, что ест ималъ Прѣда сѣлжеръ по село Плъшовѣла, вт надъ Павелъ Лътинѣла вт Софїѣ, тере им ест показалъ прѣдъ господ-ства мн ѡ великїи диванъ. И свѣдетѣлствовала ѡ диванъ въсїхъ волѣри господство мн: жѣпанъ Хриза велъ дворникъ и Папа велъ логофѣтъ и Івашко дворникъ и Дѣмитрашко велъ вистїаръ и Млхо велъ спатаръ и Григорїе комисъ и Бѣзника велъ комисъ и Млшатъ вторїи вистїаръ, како ест Прѣда сѣлжеръ и синь его Млхлюкъ постѣлникъ дѣжнїи Юувановъ Лътинѣла и чедомъ си Матеюкъ 8ги х̄. Въ томъ господство мн ещѣже сѣмъ далъ село Плъшовѣла, да ест на рѣкъ Матеюкъ, синь Юувановъ Лътинѣла, да га дрѣжитъ радї нѣгове правѣ коматѣ, како ест вна далъ и вт Прѣда сѣлжеръ, такоже да ест емѣ дѣдїнѣ. И сѣтворила ю сѣмъ господство мн Матеюкъ Лътинѣла и втораго кратко книга надъ село Плъшовѣла за дѣдїнѣ, влѣвникъ.

И потомъ Матею, вн ест пришелъ прѣдъ господства мн ѡ диванъ ѡ прѣдъ въ-сїхъмн волѣрии господства мн, велици и мали, тере ест свѣдетѣлствовала Матею како ест вна продадъ село Плъшовѣла жѣпанѣла Некѣлекъ вистїаръ, кѣпноже съсъ вѣцомъ си Юуванъ Лътинѣла, ещѣже докле сѣтъ вн живъ, за того цѣно, еже ест внаи писъ, 8ги ѱѡн, въсѣ село, съсъ въсомъ Хотаромъ и съсъ въсїхъ вечнїи и съсъ въсомъ Ходокомъ. И взымалъ ест Матею въсїхъ новѣци запланъ къ рѣкъ его, колици сѣтъ вна всталъ нѣдавали вт прѣдъ господства мн вт диванъ.

И видѣхомъ господство мн и записъ вт рѣка Матеюкъ Лътинѣла, синь Юувановъ, за проданїе, съсъ мнози волѣри свѣдѣтелїи написани ѡ записъ. И давалъ нхъ ест и книгове тѣхъ старѣ и книга господства мн, та сѣтворена вторїи рѣдѣ по село Плъшовѣла, на рѣкъ жѣпанъ Некѣлекъ вистїаръ. И ащѣтеиже Хокетъ извѣдите Пѣтрѣ вистїаръ нѣкогда записѣла тѣстомъ си Прѣдекъ сѣлжеръ или книга господства мн та вт испрѣко, что ест вна взымалъ Пѣтрѣ вистїаръ вт надъ Юуванъ Лътинѣла съсъ злочесткїе, да не се вѣрѣеше.

Сего радї, дадохъ сѣмъ господство мн почтїнномѣ прѣвѣтелю господства мн жѣпанѣ Некѣлекъ вистїаръ, такоже да мѣ ест въсѣ село Плъшовѣла Горъ и Дола,

съсъ въс Хотаром н съсъ въснѣ вечннѣи н съсъ въс Кодоком ѡт посрѣди ѡчинѣ, дѣ-
дѣнѣ н въ ѡлѣб синоком н енѣком н прѣкнѣчетом н не ѡт когождо непоколѣбнмо,
порезмѣ господства ми.

Бже бо н свѣдѣтелѣи поставлѣем господство ми: жѣпан Хрнза кел деорник
н жѣпан Папа кел лѡгѡфет н жѣпан Дѣлантрашко кел кнстѣтар н жѣпан Мнѣо кел
спатар н жѣпан Герге кел столник н жѣпан Бѣзннка кел колмс н жѣпан Неделко кел
пѣлѣрник н жѣпан Дѣлантрашко кел постелник. И исправник, Папа кел лѡгѡфет.

И намазом аз, Лепѣдат логофет, въ настоа град ѡ Бѣксрещн, мѣсеца сен-
темврѣе кѣ днн н ѡт Пѣама даже до ннѣ текѣщаго лѣтом, въ лѣт хѣрм, а ѡт
рождества Христова, хѣлѣа.

† Іѡ Левн кверкѡда, милостїю божїю господнн.

Іѡ Левн кверкѡда <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod și domn a toată țara
Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Ștefan voievod.
Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al
domniei mele, jupan Necula fost mare vistier și cu fiii lui, ciți i-a dăruit
Dumnezeu, ca să-i fie satul Pleașovul de Sus și de Jos, din județul Olt,
tot satul cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul din câmp și
din pădure și din apă și cu via boierească și din vatra satului, de pretu-
tindenii, oricît se va alege de peste tot hotarul, din hotar pînă în hotar,
pe vechile hotare și semne.

Și vecinii încă să se știe, ciți sînt scriși în cartea răposatului Radul
voievod, fiul lui Mihnea voievod, anume: Stan Păcurariul cu ginerele
lui, Stanciul și cu fiii lor, ciți le va da Dumnezeu și Șărbu și cu fiul lui,
Radomir și cu fiii lor și Barbul cu fii săi și Ursu cu fiul lui, Stanciul și
cu fiii lor și Stoica Croitor și cu fiii săi și Stoian cu fiii săi și Țira cu
fii lui și Stoica cu fii săi și Stanciul cu fratele lui Blaghe și cu fiii lor și
Tudor cu fii săi și Mirul cu fiul lui, Badiul și cu fiii lor și Simnicoară cu
fii săi și Mierlan cu fii săi și Strechea cu fii săi și Oancea cu fii săi și
Sindiile cu fratele lui, Vișan și cu fiii lor și Cocora cu fii săi și Stan
pîrcălab și cu fii săi și Stoian cu fii săi și Dumitru, fiul lui Luca și cu fii
săi și Gherghe cu fii săi și popa Relea cu fii săi și Stoica cu fii săi și
Buzetea cu fiul lui, Radul și cu fiii lor și Poiată cu fii săi și Stan cu fii
săi și Stoian Judecul și cu fii săi și Boca cu fii săi și Bîrzul cu fii săi și
Vișan Robul și cu fii săi și Manea Gîdețu și cu fiul lui, Mircea și cu fiii
lor și Albeico cu fratele lui, Neag și cu fiii lor și Țembrul și unchiul lui,
Căca și cu fiii lor și Agale cu fratele lui, Dragomir și cu fiii lor și Drăgan
cel bătrîn și cu fii săi și Șerbu cu fiul lui, Gurban și cu fiii lor și Radul
al Călinei și cu fii săi și Corbul cu fratele lui, Drăguș și cu fiii lor și Anghel
cu fii săi și Stan Bana și cu fii săi și Oprea cu fratele lui, Dobre și cu
fiii lor și Boban cu fiul lui, Radul și cu fiii lor și Voinea cu fii săi și
Gherghe al Gelețului cu fiul lui, Frățilă și cu fiii lor și Dumbravă și cu
fiul lui, Tudoran și cu fiii lor.

Pentru că acel sat Pleașovul de Sus și de Jos, care este mai suscris, a fost de moștenire al lui Radul logofăt și al fraților lui, Dumitru vornic și Dragomir comis, încă mai dinainte vreme, din zilele răposatului Radul voievod, fiul iar al lui Radul voievod, când a fost cursul anilor 7036. Iar după aceea, când a fost în zilele lui Mihnea voievod, răposatul Mihail voievod a cumpărat satul Pleașovul pe vreme când a fost domnia lui boier, mare stolnic, de la toți moștenii satului, care sînt pe rînd mai sus-ziși, peste tot satul, cu aspri gata. Și s-au vîndut ei vecini de a lor bunăvoie.

Iar după aceea Mihail voievod, când a fost domnia lui domn al Țării Românești, atunci răposatul Mihail voievod a dat satul Pleașovul zestre fiicei sale, jupaniței Florica și ginerelei său, Preda sluger. Și de atunci numai ce a tot fost satul Pleașovul vecini lui Preda sluger cu bună pace.

Iar când a fost în zilele răposatului Radul voievod, fiul lui Mihnea voievod, în anul 7120, în prima domnie, vecinii din Pleașov, ei au ridicat pîră și au mers de s-au pîrit de față cu Preda sluger și cu fiul lui, Mihai postelnic, în două divane, în prima domnie și în al doilea rînd de domnie. Și așa pîrau pleășovenii că nu s-au vîndut ei vecini lui Mihai voievod de a lor bunăvoie, nici nu le-a dat nici un aspru, ci le-a făcut silă. Astfel întru aceea, Radul voievod, domnia lui a cercetat și a judecat după dreptate și după lege și bine a adeverit domnia lui împreună cu tot divanul și au mărturisit atunci în divan mulți boieri că a cumpărat Mihai voievod satul Pleașovul încă de când a fost domnia lui mare stolnic, în zilele lui Mihnea voievod. Și a rămas satul Pleașovul de lege și de judecată dinaintea lui Radul voievod în două divane, și în prima domnie și în a doua domnie. Și am văzut domnia mea și cartea lui Radul voievod de pîră și de rămas la mîna lui Preda sluger. Și de atunci încoace a tot stăpînit Preda sluger satul Pleașovul cu bună pace.

Iar după aceea, când a fost în zilele lui Alexandru voievod, fiul lui Iliăș voievod, în al doilea rînd de domnie, în anul 7137, Preda sluger și fiul lui, Mihai postelnic, ei au căzut tare într-o mare datorie. Astfel Preda sluger a pus zălog satul Pleașovul la Iovan Lătinul din Bosna Săraiu, pentru 600 ughi și cu zapis de la mîinile lor și cu zi, ca să plătească banii. Astfel, dacă a venit ziua, Preda sluger, el nicidecum n-a putut să dea banii, ci s-au pîrit de față înaintea lui Alexandru voievod și l-a băgat pe Preda sluger în temniță. După aceea Preda sluger, el a căzut cu rugămintă și cu boieri la Iovan Lătinul de i-a mutat ziua. Și iar n-a putut să plătească.

Apoi, când a fost acum, în zilele domniei mele, Iovan Lătinul, tatăl lui Matei, el a apucat pe Preda sluger și pe fiul lui, Mihai postelnic, foarte

tare, pentru bani și au venit toți de față înaintea domniei mele în marele divan și iar n-a putut să plătească. Deci au dat Preda sluger și Mihai postelnic satul Pleașovul să fie dedină lui Iovan Lătinul și fiului său Matei, pentru acei 600 de galbeni, ei de a lor bunăvoie, fără nici o silă. Și le-au făcut și zapis de la mina lor și le-au dat și cartea cea veche, cartea lui Radul voievod, fiul lui Radul voievod, pe care au avut-o de moștenire Radul logofăt și frații lui, Dumitru vornic și Dragomir comis, pe satul Pleașovul și cartea lui Radul voievod, fiul lui Mihnea voievod, cea de rămas și zapisul de la mina lor, toate la mina lui Iovan Lătinul, ca să-i fie satul Pleașovul stătător și dedină în veci.

Iar după aceea, Iovan Lătinul și cu fiul lui, Matei, ei, ca niște oameni străini și negustori din altă țară, n-au putut să stăpânească satul Pleașovul, ci l-au făcut vânzător și s-au tocnit cu cinstitul dregător al domniei mele jupan Necula vistier, de i-a vîndut satul Pleașovul, pentru 478 ughi gata. Și au luat o seamă de bani, 100 ughi, la mina lor, încă pe cînd a fost Iovan Lătinul viu. Astfel cartea boierilor cea veche de demult și cartea lui Radul voievod, fiul lui Mihnea voievod, cea de rămas pe satul Pleașovul, iar Iovan Lătinul, el le pusese zălog la Pavel Lătinul din Sofia, fiul lui Radul din Dobro Venetic, tot pentru niște bani. Și a trimis Iovan Lătinul pe fiul lui, Matei, să aducă acele cărți de la Sofia, iar zapisul lui Preda sluger și al lui Mihai postelnic și cartea domniei mele pe satul Pleașovul, ele au rămas aici la Iovan Lătinul.

Iar cînd a fost acum, în zilele domniei mele, pe vremea cînd au venit pribegii de peste munte cu oaste și cu luptă asupra domniei mele, Pătru vistier, ginerele lui Preda sluger, el l-a aflat pe Iovan Lătinul la Caracal de l-a tăiat și a luat de la el zapisul socrului său Preda sluger și cartea domniei mele, care a fost făcută pe satul Pleașovul și a trecut iarăși peste munte.

Iar după moartea lui Iovan Lătinul, fiul lui, Matei de la Bosna Sărai, el a adus cartea boierilor cea domnească, veche, de multă vreme și cartea lui Radul voievod, fiul lui Mihnea voievod, de rămas, ce a avut-o Preda sluger pentru satul Pleașovul, de la Pavel Lătinul din Sofia, de le-a arătat înaintea domniei mele în marele divan. Și au mărturisit în divan toți boierii domniei mele : jupan Hriza mare vornic și Papa mare logofăt și Ivașco vornic și Dumitrașco mare vistier și Miho mare spătar și Grigorie comis și Buzinca mare comis și Mușat al doilea vistier, că Preda sluger și fiul lui, Mihai postelnic, au fost datori lui Iovan Lătinul și fiului său Matei 600 de ughi. Întru aceea domnia mea încă am dat satul Pleașovul să fie la mina lui Matei, fiul lui Iovan Lătinul, să-l stăpânească pentru dreptele lui averi, cum a fost dat și de Preda sluger, ca să-i fie lui dedină. Și i-am făcut domnia mea lui Matei Lătinul carte și a doua oară pe satul Pleașovul, de moștenire, chabnică.

Iar după aceea, Matei, el a venit înaintea domniei mele în divan și înaintea tuturor boierilor domniei mele, mari și mici, de a mărturisit Matei că a vîndut satul Pleașovul jupanului Necula vistier, împreună cu tatăl său Iovan Lătinul, încă de cînd a fost el viu, pentru acel preț care este mai sus-scris, 478 ughi, tot satul cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul. Și a luat Matei toți banii depliu la mîna lui, cîți au rămas nedați, dinaintea domniei mele din divan.

Și am văzut domnia mea și zapis de la mîna lui Matei Lătinul, fiul lui Iovan, de vînzare cu mulți boieri martori scriși în zapis. Și a dat și cărțile cele vechi și cartea domniei mele, cea făcută a doua oară pe satul Pleașovul la mîna jupanului Necula vistier. Iar dacă va scoate Pătru vistier cîndva zapisul socrului său Preda sluger sau cartea domniei mele cea dintîi, pe care a luat-o Pătru vistier de la Iovan Lătinul cu tîlhărie, să nu se creadă.

De aceea am dat domnia mea cînstului dregător al domniei mele jupanului Necula, fost mare vistier, ca să-i fie tot satul Pleașovul de Sus și de Jos cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul de pretutîndeni, ocină, dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea : jupan Hriza mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Dumitrașco mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Gherghe mare stolnic și jupan Buzinea mare comis și jupan Nedelco mare paharnic și jupan Dumitrașco mare postelnic. Și ispravnic, Papa mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun în București, luna septembrie 26 zile și de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7140, iar de la nașterea lui Hristos, 1631.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Leon voievod <m.p.>

Bibl. Acad., XCV/64.

Orig., perg. (66 × 56), pecete timbrată.

Cu o trad. din a doua jumătate a sec. al XVIII-lea.

280

1631 (7140) septembrie 26, București.

Stanciu logofăt și Gago mărturisesc că au vîndut o ocină jupanului Neacșa din Vlăduțeni.

„Stanciul logofăt de Dobroslăveni” și „Gago de Vălăni” arată că au vîndut o moșie „jupinéseii Neacșei de Vlăduțeni... încă de în zilele lui Alexandru voievod Iliiaș, cîndu au fost cursul anilor 7136”.

Marturi : „jupan Hriza vel dvornic i jupan Papa vel logofăt i ot Fălcoi, Pătru logofăt și frate-său Negre și de Vălėni, Radul i ot Roșiiani, Preda și de Bălănești, Vădislav”.

„Pis Lepădat logofăt u București”.

După N. Iorga, *Studii și doc.*, V, p. 181, nr. 24.
Rezumat după orig. rom.

281

1631 (7140) septembrie 29, București.

Leon Tomșa voievod întărește jupaniței Neacșa ocină la Vlăduleni.

Leon vodă, pentru jupineasa Neacșa din Vlăduleni.
Hriza vornic, Papa logofăt, Dumitrșaco vistier, Miho spătar, Gherghie stolnic, Buzinca comis, Nedeleo paharnic, Dumitrașco postelnic.
Serie „Stoica gramatic”.

După N. Iorga, *Studii și doc.*, V, p. 181, nr. 25.
Rezumat al unei traduceri din 1779 al actului original slav.

282

1631 (7140) octombrie 3, București.

Leon Tomșa voievod întărește jupinesei Ivana și bărbatului ei, Stanciu, jumătate din moșia Studina.

† МНОГОСТІЮ БОЖІЮ, ЇW ДІВН КОЕВОДА И ГОСПОДИНЪ, СИНЪ ПОКОИНАГО ЇW ЦЕФАН КОЕВОДА. ДАВАТ ГОСПОДСТВО МИ СІЕ ПОКЛЕНІЕ ГОСПОДСТВА МИ ЈУПІ-
НЕСЕИ ІВАНЕИ ШІ БАРБАТУЛУИ ЕИ СТАНЦИУ ДЕ ІН ВЛĂДУЛЕНИ ОТ СУДСТВО
РОМ<анаџи>, ца сă fie volnici cu această carte a domnii меле сă ție jumă-
tate de moșie de în Studina, ce сă chiamă Arvăteștilor, de în cîmpu, de
în apă, de în branіște și de preste tot hotarul și cu dijma și cu tot venitul
ce se va alége despre toată ocina. Și сă fie în pace de căтрă Radul postelnic
den Baba și de căтрă muiarea lui, Stana, fata lu Stan și de căтрă feciorii
lor și de căтрă toți oamenii lor.

Pentru că această jumătate de ocină de în Hărvătești fost-au a Danciului vornic și a lu Calotă banul și a jupinėsii lui, Calea și a fraților lor Barbul i Matei postelnic, a lor de moșie, încă mai dennainte vrême. Iar după acéia, când au fost în zilele răposatului Mihail voevod, când au fost cursul anilor 7106, iar acești boiari ce scriu mai sus, de împreună cu jupîneasa Stanca vorniceasa, ei au fostu miluit cu jumătate de ocină de în Hărvătești pre sluga lor Alecxii și pre jupîneasa lui, Ivana ce scrii mai sus, caré iaste acum jupîneasa Stanciului, pentru slujbă direaptă, ce le-au slujit pre în țări striine, pre vrême când i-au cununat. Și am văzut domnia mea și zapis de la mina lor de miluitură, cu mare blăstem și cartea lu Mihail voevod, de moșie. Și dă atunce tot o au ținut cu bună pace.

Iar când au fost acum, în zilele domnii méle, iar jupîneasa Ivana și cu bărbatul ei, Stanciul, avut-au pîră cu Radul postelnic de Baba, ginerele <lui> Stan și cu muiarea lui, Stana, și au venit de se-au pîrit de față. Și așa pîriia Radul postelnic cum iaste și lor miluitură de acei boiari, ca să ia și el dijmă și să ție ocină. Iar domnia mea am adevărat cum n-au avut Radul nici o treabă, ce au rămas de lége.

Derept acéia, am dat și domnia mea jupinėsii Ivanii și bărbatului ei, Stanciul, ca să-și ții și jumătate de moșii și dijmă jumătate¹ și tot și să fie în pace de cătră Radul, cum scrii și mai sus.

Инако да нѣст. по рѣч господства мн.

И исправник, сам реч господства мн.

Писъ въ Бѣскѣрици, мѣсеца шхтомерѣ 7 дани, въ лѣт хрѣм.

† Іу Левн киевда, мнолостію божію господня.

Ѣчна вѣа ашгвѣт.

Arh. St. Buc., M-rea Brncoveni, XIV/4.

Orig., hirtie (29 × 20), pecete aplicată.

1631 (7140) octombrie 3, București.

Leon Tomșa voievod întărește m-rii Vihorăști bălțile de la Vărăști și Gurguiafi, în urma unei judecăți.

† Въ Христа Бога, благокрѣпн и благочестіеи и Христѣлюбіеи и самодрѣжавіи Іу Левн киевда, синь великаго и прѣдобраго поконникомъ Іу Шефан киевда, божію и мнолостію и божіем дарованіем, владаещомн и господствещомн въсоу земле Ѣггровелѣхѣнскон, ещже западенскіем странам,

¹ Cuvînt scris deasupra.

Ямаши и Фагараш Херцег, благопроизволих господство ми своим благим произволеніем, чистїи свѣтліем срьдцем господства ми, яко прославити прославляшаго мя Бога и съ славою казнесешаго мя на прѣстолю свѣтопочившии родителю господства ми. Сеже даровах и господство ми сынъ всѣчестїи и благообразни и прѣпочтанїе, еже надъ всѣми чьстїи дарокъ настоиши сїи Хрисоква господства ми свѣтѣи, божественѣи монастыр глаголемаго Билорыци, идеже ест Храмъ рождество прѣсвѣтѣи Богородице и мнѣкъ Ангелимен и всѣмъ монахїемъ, елице живущимъ въ свѣтѣмъ шестѣлїе, такоже да мѣ ест свѣтѣи монастыръ више рѣхъ блага шт на Гьргѣици и шт на Кьрыци въсахъ, елика сѣтъ била за дѣдїнѣ свѣтѣи монастыр, по старе Хотаре и белѣге.

Иде да се знаетъ прѣвїи шт надъ село Гьргѣици, по Кочковѣ Грос и шт тѣи по ѣ Билорыци и по ѣ Фьрчитѣрѣ дори ѣ Гьрла Стежарюлов изъ гор, шт надъ Корныца дори ѣ Данае¹ и Стикленѣ и Ѣкю что ест подлѣ съе Стикленѣ, ѣ средни шчїнеи и изъ дол, шт надъ Чокънеци по ѣ рогоз дори ѣ Барангел, абїи шт дрьвѣ ѣ дрьвѣ и шт тѣдѣже на полю и шт мохиль ѣ мохиль, по кѣде ест била Ходна жѣпан Данчюл дворник и Михо портар, тере сѣт Хотаресае съе вї болѣри въ дьнїи Михнекъ коевода.

Занеже сїю више речена блага била ест стара и права шчїнѣ и за дѣдїнѣ шт пре дьнїи прочїемъ старе господары, еже бикъ прѣжде нас.

Таже, къда ест била въ дьнїи Михнекъ коевода, а монахїа шт свѣта монастыр Билорыци, шне сѣт имали тогда прѣхъ съе калѣгерїи шт свѣта монастыр шт Бѣкѣреци Храмъ свѣта тронцѣ, почто радї ест била притеснѣ сїе више речене Хотаре шт блага шт на Гьргѣици, дѣл свѣтоамъ монастыр Билорыци. Таже тогда, пре дьнїи Михнекъ коевода, била се сѣт плакала монахїе, еже сѣт више речене, за притесненїе что ест имали шт къ калѣгерїи шт свѣта Тронцѣ радї блага шт на Гьргѣици, <ка>²ко ест била притеснѣ Хотароке монастырек Билорыци шт блага. Я Михнекъ коевода господствѣ емѣ послала ест тогда по жѣпан Данчюл дворник и по жѣпан Михо портар, тере сѣт Ходна шни тогда тѣхъ болѣри закѣпно съе <калѣге>²ри шт свѣта Тронцѣ и съе вї болѣри, тере ест гледала и Хотаресае блага еже ест више рѣхъ и постаки мѣ белѣге по сїе Хотарѣ еже сѣт више писане дрѣжити калѣгерїце шт на Билорыци.

Я потомъ, къда ест била въ дьнїи покойнаго Радѣл коевода, синѣ Михнекъ коевода, а калѣгерїи шт свѣта монастыр свѣта Тронцѣ, шни нѣстъ штавила, нь пакъ въздвигохъ пренїе съе калѣгерїце шт на Билорыци, пакъ радї сїе блага еже више рѣхъ. Бѣ томъ Радѣл коевода, господствѣ емѣ, гледала и сѣдїхъ по правѣи и по законъ съе въсїхлїи чьстїи правителїе господство емѣ и смѣтрїна ест господствѣ емѣ тере ест избранила по жѣпан Черника бикъ велъ дворник, тере ест послала тамѣ, закѣпно съе вї болѣри, которїи сѣт била шт тѣхъ вї болѣри шт на покойномъ родителю господствѣ емѣ Михнекъ коевода, еже ест била Ходна тогда на блага, тере ест Хотаресае. Таже и въ дьнїи Радѣл коевода Ходна ест шт тѣхъ болѣри шт тогда вї болѣри, на имѣ: шт Чокънеци, Дан и шт Гьсжапи, Банко и шт Пенчюлеци, Колан, кѣпно съе жѣпан Черника дворник, тере ест гледала тамо

¹ Aşa în text.

² Loc rupt.

сїе Хотарь, еже ест била Хотарисает пак шт ннх нанпрѣжде вѣрѣме, пре дьнїи Мнхнер воевод, како ест више рѣх. Также въ дани Радѹл воевод, пак тех 7 болѣри више речени и със Черника дворник и със калѣгерїи шт Свѣта Троица вьснх Ходна тамо закѣпно и нѣст моглъ сѣтворити шни въ нини вьбраз, како да исхлѣбити шни сїе Хотарь шт блага, иже ест била поставїла нан шт прѣжде вѣрѣме шт дьнїи Мнхнер воевод, нѣ пак вставїла шни сїе Хотарь шт блага, како ест више пис. И видѣхом господство ми и книга поконинномѣ Радѹл воевод за прѣх радї сїе више речени Хотарь шт блага, когда бист теченїа лѣтом хѣркѣ.

Се҃го радї и господство ми ешеже съм поновїхом и оутвердїхом и над сїю Хрисовѣла господства ми, како ест била и шт прѣжде вѣрѣме, такоже да ест свѣтѣи монастыр Бнхорьцїи вчинь сїе више речене Хотарь дѣдїнс и въ вхлѣб, а божественнм монахїем за прѣбвѣнїе и въ пицѣ, а ктиториал и господства ми да ест вѣчное вьспоминанїе и не шт ко҃гда непоколѣбнмо, порезмо господства ми.

И ешеже и заклинанїе поставлѣем господство ми: по шьствїю господства ми, кого изберѣт господь Богъ бити господарь Блѣшкое земли нан шт срьдичнаго плода господства ми нан шт сьродника наших нан, по грѣсѣ наших, нан шт инноплѣменнк, да аше почтѣт и поновит и шкрѣпит и штерьдит сїи Хрисовѣла господства ми над сїе више речени Хотарь, того господь Богъ да га почтѣт и да штерьдит и да сьхранит въ господствѣ его и а въ вѣдѣнїх вѣцѣх дѣша его. Я ашелиже не почтѣт и не поновит и не штерьдит сїи Хрисовѣла господства ми, того господь Богъ да не почтѣт и не сьхранит и не штерьдит въ господствѣ его, а не въ вѣдѣнїх вѣцѣх дѣша его. Я ко҃е чловека хокет разорѣт и поперѣт и исхлѣбит и за шекенїе вставит сїе Хрисовѣла господства ми, того господь Богъ да га разорѣт и поперѣт и распнѣт зде тѣлом его и да ест трыклѣт и анатѣла и афѣрсан шт тнї свѣти штцн, еже сѣт въ Некен и да има частїю със Юѹда и съ Ярїа и съ инними невѣрни Іудѣи, иже вьзъпише над крѣв господа Бога и спаса нашего Іесуса Христа и рекѣт: „взьмих, взьмих и распени его“, крѣв его над ннх и над чедѣх нх, ест и вѣдет въ вѣки вѣком, амин.

Се҃же оубо и свѣдѣтелїи поставлѣем господство ми: жѣпан Хриза вел дворник и жѣпан Папа вел лшгѣфет и жѣпан Дѣмитрашко вел вистѣтар и жѣпан Мнхѣ вел спатар и жѣпан Герге вел столник и жѣпан Бѣзинка вел колнц и жѣпан Неделко вел пѣларник и жѣпан Дѣмитрашко вел постѣлник. И исправник, сам реч господства ми.

И намазахом аз, Стопка граматнк, въ настола граду с Бѣкьрѣци, мѣсеца шхтомоврїе 7 дьни и шт Ядама да҃же до ннѣ текѣщаго лѣтом, въ лѣт хѣрм, лѣта господнѣ хѣхлѣ.

† Іу Левн кивевѣда, мнлостїю божїю господнѣ.

Іу Левн воевода <т. р.>

† În Hristos Dumnezeu, binecredinciosul și binecinstitorul și de Hristos iubitorul și singur stăpînitorul Io Leon voievod, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Ștefan voievod, din mila lui Dumnezeu și cu darul lui Dumnezeu, stăpînind și domnind peste toată țara Ungrovlahiei,

încă și al părților de peste munte, al Amlășului și Făgărașului herțeg, am binevoit domnia mea cu a mea bunăvoință și cu inimă curată și luminată a domniei mele, ca să proslăvesc pe Dumnezeu, cel ce m-a proslăvit pe mine și cu slavă m-a ridicat în scaunul sfânt răposatului părintelui domniei mele. Iată am dăruit și domnia mea acest atotcinstit și cu frumoasă față și prea cinstit, care este deasupra tuturor cinstitelor daruri, acest de față hrisov al domniei mele, sfintei, dumnezeieștii mănăstiri numită Vihorăști, unde este hramul nașterii preasfintei născătoare de Dumnezeu și maicăi Anghelina și tuturor călugărițelor, care trăiesc în sfântul lăcaș, ca să fie sfintei mănăstiri mai sus-zisă balta de la Gurguița și de la Vărăști, toată, cât a fost de moștenire a sfintei mănăstiri pe vechile hotare și semne.

Însă să se știe : întâi de la satul Gurguița pe Cocicovul Gros și de aici pe la Viorariul și pe la Furcitură pînă în Gîrla Stejariului, din sus, pe Cornățel pînă la Dunăre și Sticlenul și Ochiul care este alături de Sticlenul, în mijlocul ocinii, și din jos, de la Ciocănești pe rogoz, pînă la Varanghel, apoi din copac în copac și de acolo pe cîmp, din movilă în movilă, pe unde au mers jupan Danciul vornicul și Miho portar, de au hotărnicit cu 12 boieri, în zilele lui Mihnea voievod.

Pentru că această baltă mai sus-zisă a fost ocină veche și dreaptă și de moștenire din zilele altor domni bătrîni, care au fost înainte de noi.

Apoi, cînd a fost în zilele lui Mihnea voievod, iar călugărițele de la sfînta mănăstire Vihorăști, ele au avut atunci pîră cu călugări de la sfînta mănăstire din București, hramul Sfînta Troiță, pentru că au cotropit aceste hotare mai sus-zise din balta de la Gurguița, partea sfintei mănăstiri Vihorăștii. Astfel atunci, în zilele lui Mihnea voievod, s-au plîns călugărițele, care sînt mai sus-zise, pentru cotropirea ce au avut de către călugării de la Sfînta Troiță pentru balta de la Gurguița, că le-au cotropit hotarele de la baltă ale mănăstirii Vihorăști. Iar Mihnea voievod, domnia lui a trimis atunci pe jupan Danciul vornic și pe jupan Miho portar, de au umblat ei atunci, acei boieri, împreună cu călugării de la Sfînta Troiță și cu 12 boieri, de au cercetat și au hotărnicit balta ce este mai sus-spusă și au pus semne pe aceste hotare ce sînt mai sus-scrise, să le ție călugărițele de la Vihorăști.

Iar după aceea, cînd a fost în zilele răposatului Radul voievod, fiul lui Mihnea voievod, iar călugării de la sfînta mănăstire Sfînta Troiță, ei nu s-au lăsat, ci iarăși au ridicat pîră cu călugărițele de la Vihorăști, tot pentru aceste bălți ce sînt mai sus-zise. La aceasta, Radul voievod, domnia lui, a cercetat și a judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei lui și a socotit domnia lui de a ales pe jupan Cernica fost mare vornic, de l-a trimis acolo, împreună cu trei boieri, care au fost dintre acei 12 boieri de la răposatul părinte al domniei lui, Mihnea

voievod, care au umblat atunci la baltă, de au hotărnicit. Astfel și în zilele lui Radul voievod au umblat din acei boieri de atunci trei boieri, anume : din Ciocănești, Dan și din Găujani, Baico și din Nenciulești, Coman, împreună cu jupan Cernica vornic, de au cercetat acolo aceste hotare care au fost hotărnicite de ei de mai înainte vreme, în zilele lui Mihnea voievod, cum este mai sus-zis. Astfel, în zilele lui Radul voievod, iarăși acei 3 hoieri mai sus-zisi și cu Cernica vornicul și cu călugării de la Sfânta Troiță, toți au umblat acolo împreună și n-au putut să facă ei în alt fel, ca să strice ei acest hotar de la baltă, care a fost pus mai dinainte vreme, din zilele lui Mihnea voievod, ci iar au lăsat ei acest hotar de la baltă cum este mai sus-scris. Și am văzut domnia mea și cartea de pîră a răposatului Radul voievod pentru aceste hotare mai sus-zise de la baltă, cînd a fost cursul anilor, în anul 7122.

De aceea și domnia mea încă am înnoit și am întărit și pe acest hrisov al domniei mele, cum a fost și dinainte vreme, ca să fie sfintei mănăstiri Vihorăști ocină aceste hotare mai sus-zise, dedină și de ohabă, iar dumnezeieștilor călugărițe de întreținere și de hrană, iar ctitorilor și domniei mele să fie veșnică pomenire și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Încă și blestem punem domnia mea : după trecerea domniei mele, pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau d'ru rudele noastre sau, după păcatele noastre, sau din alt neam, dacă va cinsti și va înnoi și va întări și va împuternici acest hrisov al domniei mele pe aceste hotare mai sus-zise, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l întărească și să-l păzească în domnia lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui. Iar dacă nu va cinsti și nu va înnoi și nu va întări acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să nu-l cinstească și să nu-l păzească și să nu-l întărească în domnia lui și nici în veacurile viitoare sufletul lui. Iar care om va strica și va călca și va pierde și va lăsa în uitare acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l nimicească și să-l calce și să-l risipească aci cu trupul lui, și să fie de trei ori blestemat și anatema și afurisit de cei 318 sfinți părinți ce sînt la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie și cu alți necredincioși iudei, care au strigat asupra sîngelui domnului Dumnezeu și mîntuitorului nostru Isus Hristos și au spus : „ia-l, ia-l și răstignește-l”, sîngele lui asupra lor și asupra fiilor lor, este și va fi în vecii vecilor, amin.

Iată dar și martori punem domnia mea : jupan Hriza mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Dumitrașco mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Gherghe mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Nedelco mare paharnic și jupan Dumitrașco mare postelnic. Și ispravnic, însăși zisa domniei mele.

Și am scris eu, Stoica gramatic, în cetatea de scaun București, luna octombrie 3 zile și de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7140, anul domnului 1631.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Leon voievod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Viforita, I/20.

Orig., perg. (48 × 34), pecete atirnată, căzută.

Cu două traduceri: una de la mijlocul sec. al XVIII-lea și alta din 1860.

284

1631 (7140) octombrie 5, București.

Leon Tomșa voievod întărește din nou m-rii Mislea vama de pește de la balta Greaca.

Milostiiu bojiu, Io Leon voievod i gospodină, sină pocoinago Io Ștefan voievod. Davat gospodstvo mi siu poveleniiu gospodstva mi părintelui Zosim, egumenul de la sfinta mănăstire Mislea, unde iaste hramul sfinta troiță, ca să fie volnici călugării cu această carte a domnii méle de să-și ia vama de pește de la toate năvoadele, cîte năvoade vor vîna pește pre ocina sfintei mănăstiri de la satul Greaca, tot să aibă a-și luaré vama den 10 pești 1 pește și de în 10 bani un ban, cum au fost luat și mai denainte vréme. Pentru că am văzut domnia mea și cartea răposatului Radu voievod de în domniia dintîi, vă leat 7120 și cartea lui Alixandru voievod, feciorul lui Iliiaș voievod, de în domniia de întîi, vă leat 7125 și cartea lui Gavrilă voievod, vă leat 7127 și cartea iar a Radului voievod de a doao domnie, vă leat 7129 și cartea fiiu-său, lui Alixandru voievod, vă leat 7134 și iar cartea lui Alixandru voievod Iliiașul de a doao domnie, vă leat 7136, pre tocmeala cum scrie mai sus.

Într-acéia, domniia mea încă am dat și am înnoit cărțile domnești pentru vama mănăstirii și pre această carte a domnii méle, cum și de alte rînduri ce am mai fost înnoit iar cu ș-altă carte a domnii méle, vă leat 7139, ca să-și ia sfinta mănăstire vama cum au fost de veacu.

Drept acéia și voi, toți năvodarii care veți vîna pește pre ocina mănăstirii Mislea, în vréme ce veți vedea această carte a domnii méle, iar voi să aveți toți a vă daré vama la oamenii sfintei mănăstiri cum scrie mai sus, mai mult val să n-aibă, nici să mai vie egumenul a doao ora să se plîngă de voi, că apoi mare certare veți avea de la domnia mea, că așa iaste învățătura domnii méle.

I ispravnic, sam reci gospodstva mi.
Pis Lepadat u București, octomvrie 5, leat 7140 <1631>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Mislea, nr. 465, f. 46 v—47.
Copie; altă copie ibidem, ms. 466, f. 28 v—29.

285

1631 (7140) octombrie 13.

Vlad Leotă zălogește moșia sa <din Toplița> popii Stoica pentru o datorie de bani și mălai.

† Adecă eu Vlăd Leotă dat-am zapisul meu nénei popei Stoicăi și a fiu-său, diiaconului Voico, ca să fie de bună credință, cum să știe că i-am fost datoriu eu Vlăd bani ughi 5 și ferdele de mălaiu 8. Deci el m-au apucat cu strînsoare să-i plătescū banii și mălaiul. Eu neavînd cu ce plăti, i-am pus moșia zălog într-u <n> an, de la venerea mare pînă iar la venerea mare; de nu voiu putea da bani și mălaiu pînă la zi, să-i fie moșia stătătoare în veac.

Și la această tocmeală au fost mulți oameni buni mărturie, anume: Manea Daina i brat ego Opriș, Vlăd de jos, Vlaicul, Oprea Moroca, Manea Hîtie i Pătru, brat ego, Mogoș, Stan lu Ivan i Vilcul i Stan Lungoci, Negoe Ciutac, Oprea Bercea. Și pentru credința mii-am pus și dégetul mai jos.

Пис мѣсица октомвриѣ 5 дѣни, лѣт 7140
Eu Vlăd Leotă.

Arh. St. Buc., Ep. Argeș, LV/5.
Orig., hirtie (31,5 × 21).

286

1631 (7140) octombrie 18.

Maria călugărița vinde lui Hrizea mare vornic locuri în Drajna.

† Scris-am eu Maria călugărița acesta al meu zapis să fie la mîna jupînului Hrizii vel dvornic, pentru să știe că i-am vîndut 3 locuri

den Drajna, unul de în luncă, altul de în cîmpul de sus, de în siliștea Stăneștilor, altu pămînt de la Săciu, cît să va aléage acéste locuri și de în cîmpu și de în apă și despre tot locul ce se va aleage. Ș-am vîndut aceste locuri de a mea bunăvoe fără de nici o silă, drept 400 de bani gata.

Și la această tocmeală au fostu : popa Văsiu ot Drajna i Pătru vătah ot Drajna i Dragomir ot Bătrîni i Mogoș cliucerul i Andronic păharnicul. Și pentru credință pecéte n-am avut, ci mi-am pus dégetul.

Pis octombrie 18 zile, leat 7140 <1631>.

† Eu Maria călugărița.

Pătru vătahul.

Mogoșu clucer.

Andronios proin portaris martiro ta anoten⁴

Dragomir ot Bătrîni.

Arh. St. Buc., ms. 1233, f. 283.

Copie.

287

1631 (7140) octombrie 20.

Crăciun vinde lui Hrizea vornic ocină în Stănești și Drajna.

† Iarăși eu Crăciun, feciorul Jidului, fost-am vîndut întîi vornicului locul case-mi și cu casa și cu pométele și cu gardurile și cu ocolu siliștei casei méle, preț ughi 5 ; și pămînture în cîmpu 4, preț ughi 2. Și am fost vîndut popii [din] Vasiiu 2 pămînturi. Deci mi-au dat vornicul banii de i-am lepădat popii pre acéle 2 pămînturi, însă bani 250. Apoi m-am îndemnat de a mea bunăvoe de mi-am vîndut preste tot toată ocina cît mi-au fost rămas și de în cîmpu și de în pădure și de apă, cu vadure de moară și partea de în munte, de preste tot hotarul Stăneștilor și al Drăjnarilor, de în cin pînă în cin. [Și pentru] Și prețul ocinii preste tot, și întîiu și apoi, face ughi 12 i pol.

Credință pus-am degetele și pecéțile noastre. Și mărturie fost-au cînd se-au cumpărat aceste ocine și acești rumâni cari se-au vîndut și ei cu pămîntul lor fost-au : Mogoș clucearul și Deadiul vătah și Stanciul stolnic și Pavel postelnic, fecior Buicăi și Coadă vătah și Petru vătah de Drăjnari și Dragul pitar . . . .² și Drăghici postelnic de Berilești

¹ Andronic fost portar mărturisesc cele de mai sus.

² Loc alb.

și Ursea de Stănești și Radul postelnic, fecior Mihalcei vornicul și Neagoe de Stănești, Șerbul vătah și Radul de Stănești.

Și am scris eu, Tudor de Rătești, octomvrie dni 20, văleat 7140 <1631>.

Mogoși cluceru.

Petru vătahul.

Tudor Rătescul.

Andronios proniu.

Deadiul vătahul.

Pătru postelnicu sină Voicul.

Drăghici postelnicu.

Stanciul stolnic.

Arh. St. Buc., ms. 1233, f. 284 v.

Copie.

288

1631 (7140) noiembrie 8.

Radu vinde lui Radu logofăt ocină în Liperești.

† Adecă eu Radul scris-am zapisul meu la mîna dumnealui Radul logofăt, ca să fie de mare credință, cum să știe că am vîndut dumnelui totă parte mea cît am avut, totu, <s>tinjăni 75 de în Liperești¹, partea Manțureștiloru. Însă am vîndut stînjănul cîte bani 20.

Și o-m vîndut de a me bunăvoe, cu știre tuturor fraților de moșie, ca să-i fie dumnealui moși stătătore în veci, dumnelui și cu coconilor, ciți Dumnezeu ei va dărui, pentru că mi-au dat acești bani toți în mîna mea.

Și la această scrisore fost-au mulți omini buni. Și pentru mai devărat credință mi-a<m> pus degitul și numili, ca să creză.

Пис мѣста ноемврѣе, днь 8, 7140.

† Eu Radul.

† Eu Goleanu

† Ilie logofet ot Periași

† Drăghici logofet

Eu monah Calivit²

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XLII/10.

Orig., hirtie (22 × 20).

¹ „Liperești” adăugat cu altă cerneală.

² Semnăturile sînt autografe, cu excepția lui Radul.

1631 (7140) noiembrie 10, <București>.

Ilie vornic vinde lui Iorgachi vornic partea sa de pivniță din București, cu locul și casele.

† Scris-am eu Ilie vornecul acesta al meu zăpis la mina vornecului Iorgachi, cum să știe ca am vîndut parte me de pivniță den București, însă a tre parte, cu loc cu tot, cit ne-u fost denpreună, și cu casele, pântru doozeci de galbeni gata. Și o-m dat de bunăvoi, cu ștere coconelor și cojupînesei Dospinii.

Și mărturei: vel <paharnic>¹ Nedelco și Radul sulgerul și Dumit<r>așco comisul și Eno spătar <și>¹ Antonie postelnic și Stoica Păcală. Și se-u dat banii în casa Stoicăi Pă<ca>¹lă, în București. Și pântru credență, <pus>¹u-me-mu și pecete.

Пис месеца ноеврийе 10 дьни, въ летъ 7301^м

† Ilie vornic	Iano spatat
† Antonie postelnic	Radul Bancea
Lupul iuzbașa	Ianachi ²
Tudor	

Arh. St. Buc., M-rea Stavropoleos, XII/3.
Orig., hirtie (31,5 × 22), șase peceti aplicate.

1631 (7140) noiembrie 11, București.

Leon Tomșa voievod întărește lui Danciu clucer Doicescu ocini în Stroești, Lățcoii de Sus, Buciumeni și altele, o vie la Văleni și o țigancă.

† Многостію вожію, Іу Левн воєвода и господинъ въсон земле Хгггровладѣтское, синъ великаго и прѣдобраго поконинномъ Іу Шефан воєвода. Дават господство ми сїю повеленїю господство ми волѣринъ господство ми Данчул ключар Донческѣл и съе синови си, елиже Богъ дароваѣ, такоже да мѣ ест вчинъ с Гтровоци, въ сѣдство Шлом<ница>, дел Цоцев вт Гтровоци сеженн кѣ вт поля и вт шѣма и вт вод и вт по въс Хотаром, понеже ест покѣпна Данчул ключар сїн више речени сеженн за вчинъ вт над Цоцѣ вт Гтровоци, за сги бѣ готови.

¹ Loc rupt.

² Semnături autografe.

Н пак покъсна Адячюа каючар шуннь в Строещи, сежени к вт по ерсе хотаром, вт наА Кресте вт Анпреще, РаАуА Араоман и Стонка и Къанман.
 Н пак покъсна Адячюа каючер половеино за ероя за еодъинце вт Строещи вт наА Аръжмать и вт ерат еро, Аборни и вт Прое и вт наА ерсецх мегъшин ератн за ероя, за кр асри готени.

Н пак покъсна Адячюа каючар вт наА Мидра вт наА Адячюа каючар вт наА Мидра вт наА Строещи, сежени ги в Строещи, за л асри. Н пак покъсна Адячюа каючар вт наА Тарна Млоаевен Ая еро за шуннь вт Строещи сежени к, срс енограАу и срс Аре къчин и срс Аре пининци, Ая еро ерсаА, за ка асри готени и срс срсАТтан, по нме: Ръшчори, Боза.

Н пак покъсна Адячюа каючар шуннь в Ацукон Лор, сьА Иномсчюа, вт наА Ньрва вт Ацукон и вт наА жьна еро, Софронта, сежени ги, за л асри. Го- тови. Н пак вт наА Ивн Шнпръсва сежени т в Лор Ацукон, за е асри готени. Н пак покъсна Адячюа каючар в Лор Ацукон сежени аг, вт наА Идрасккъа, АцшерА Иткър вт Ацукон, за л асри. Н пак вА наА Бнша, жьна БяАуаов, сежени аг в Лор Ацукон, за ка асри готени.

Н пак Ая ест воевринь господарь в Бьшмъени, вт сьАТко Баксоре, сежени в вт по ерсе хотаром, понже ест поксна вт наА Итфиди кьпце, за кр асри готени.

Н пак покъсна Адячюа каючар шуннь в АъАвелещи, коА Строещи, четерътало Аюо вт сьао, еаре еанка се Хнтт невратн вт по ерсе хотаром, вт наА Бабрва постанк вт Мънечи, за е асри готени.

Н пак покъсна шуннь в Хрбоз, сьА Иномсчюа, на еват, Ая РаАуА вт Лороз, сежени р вт по ерсе хотаром, вт наА РаАуА вт Лороз, за кт асри. Го- тови. Н пак шуннь в Хрбоз сежени аз вт Мънече вт Хрбоз, за кс асри. Н пакже покъсна Адячюа каючар шуннь в Хрбоз сежени ги вт наА Бьрзе вое вт Хрбоз, за в асри. Н пак вт наА Илдрю, зет РаАуаов вт Лороз, шуннь в Хрбоз, сежени н, асри ка.

Н пак покъсна Адячюа каючар шуннь в Строещи, сьА Баксоре, еаре еанка се Хнтт неврат вт наА Аборе, енк Аборе того черевн вт Строещи, за ка асри.
 Н пак покъсна Адячюа каючар четри полове за енограА пръауини в Ер- атин, сьА Бак, вт наА РъАнци, АцшерА Дьновор аюфет, за хл асри готени.
 Н пак покъсна Адячюа каючар еАна аунтанкь, по нме Нткша, срс Ацшерех еи, Станка и Аица, вт наА Боза, сннь Аргъчин Штфелеви, за кб асри готени.
 Н проАюх еи кнше речени аюАче прае шунни и цитаче, шни за сьонм Аоревояю, ерз ни еАна сьаост и срс вьанче ерсеи мегъшин вт гор из Аюа и вт шкрест мьстом.

Сего раАТ ААюх сьам господарь вив воевринь господарь мин Адячюа каю- чар, екоже Ая аг ест АТъАино и ерш Ае мин и сьновом и енском и пркънчю- том и не вт коложАо мепокоевечию, порнзАо господарь мин.

Сеже и сьАТтане постанк господарь мин: жьна Хрнза ея Аборни и жьна Иаа ея аюфет и Аъминтрашко ея енттар и Мнхо ея снатр и Лерн

вѣлъ столникъ и Бѣзьянка вѣлъ конисъ и Недалко вѣлъ пѣхарникъ и жупанъ Дѣмитрашко вѣлъ постелникъ. И исправникъ, жупанъ Папа лѣлъ вѣлѣтъ.

И написахъ азъ, Дѣмитръ логофѣтъ, въ настоѣ градѣ Бѣкѣрѣци, мѣсеца ноям-
връѣ 17 дѣни, и шѣтъ Пѣдама дажѣ до нинѣ течѣнїе лѣтомъ, въ лѣтъ хрѣмъ и а шѣтъ
въ пѣщѣнїи Хрѣстоко, хлѣла¹.

† Іо Леонъ вѣлѣтъ да, мнѣлѣстїю вѣлѣтъ господинѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Ștefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele Danciul clucer Doicescul și cu fiii săi, cîți Dumnezeu i-a dăruit, ca să-i fie ocină în Stroești, în județul Ialomița, partea lui Țoțea din Stroești, stînjeni 25, din cîmp și din pădure și din apă și de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat Danciul clucerul acești stînjeni de ocină ziși mai sus de la Țoțea din Stroești, pentru 12 ughi gata. Și iar a cumpărat Danciul clucer ocină în Stroești stînjeni 20 de peste tot hotarul, de la Cîrstea din Lipărești, pentru 1200 aspri gata. Și au fost acolo martori, anume : din Liperești, Radul Dragoman și Stoica și Căliman.

Și iar a cumpărat Danciul clucer jumătate de vad de moară din Stroești de la Dirjală și de la fratele lui, Dobrin și de la Grozea și de la toți megiașii frați de vad, pentru 2000 aspri gata.

Și iar a cumpărat boierul domniei mele Danciul clucer de la Mirul din Stroești 13 stînjeni în Stroești, pentru 400 aspri. Și iar a cumpărat Danciul clucer de la Gavril Moldovean, partea lui de ocină din Stroești stînjeni 20 cu vie și cu două case și cu două pivnițe, partea lui toată, pentru 1000 aspri gata și cu martori, anume : din Rășciori, Voia.

Și iar a cumpărat Danciul clucer ocină în Lățcoii de Sus, județul Ialomița, de la Neagul din Lățcoi și de la femeia lui, Sofronia, 15 stînjeni, pentru 600 aspri gata. Și iar de la Ion Ungureanul stînjeni 5 în Lățcoii de Sus, pentru 200 aspri gata. Și iar a cumpărat Danciul clucer în Lățcoii de Sus stînjeni 33 de la Paraschiva, fiica lui Ghiuoca din Lățcoi, pentru 660 aspri. Și iarăși de la Vișa, femeia lui Vladul, stînjeni 33, în Lățcoii de Sus, pentru 1000 aspri gata.

Și iar să-i fie boierului domniei mele Danciul clucer ocină în Buciumeni, din județul Ilfov, 60 de stînjeni de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat de la Ștefan negustorul, pentru 2000 aspri gata.

Și iar a cumpărat Danciul clucer ocină la Dădulești, lângă Stroești, a patra parte din sat, oricît se va alege de peste tot hotarul, de la Barbul postelnic din Mănești, pentru 5000 aspri gata.

Și iar a cumpărat ocină la Hirbor, județul Ialomița, la baltă, partea lui Radul din Rogoz, stînjeni 100, de peste tot hotarul, de la Radul din Rogoz, pentru 3000 aspri gata. Și iar ocină în Hirbor, stînjeni 37, de la

¹ Lipsesc cifrele zeilor și unităților.

Mînea din Hîrbor, pentru 1200 aspri. Și iar a cumpărat Danciul clucer ocină în Hîrbor stînjeni 13 de la Buzea Robul din Hîrbor, pentru 800 aspri. Și iar de la Andrei, gînerile lui Radul din Rogoz, ocină în Hîrbor, stînjeni 50, aspri 1000.

Și iar a cumpărat Danciul clucer ocină în Orești, județul Ilfov, oricît se va alege, de la Dobre nepotul lui Dobre cel Roșu din Orești, pentru 1000 aspri.

Și iar a cumpărat Danciul clucer patru pogoane de vie păragini în Văleni, județul Sac, de la Rădița, fiica lui Lupul logofăt, pentru 1600 aspri gata.

Și iar a cumpărat Danciul clucer o țigancă, anume Neacșa, cu fiicele ei, Stanca și Lița, de la Voda, fiul lui Drăghici Gurăbună pentru 6000 aspri gata.

Și au vîndut acești oameni mai sus-ziși dreptele lor ocini și țigănci, ei de a lor bunăvoie, fără nici o silă și cu știrea tuturor megiașilor din sus și din jos și din jurul locului.

De aceea am dat domnia mea boierului domniei mele Danciul clucer, ca să-i fie dedină și de ohabă lui și fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea : jupan Hriza mare vornic și jupan Papa mare logofăt și Dumitrașco mare vistier și Miho mare spătar și Gherghe mare stolnic și Buzinca mare comis și Nedelco mare paharnic și jupan Dumitrașco mare postelnic. Și ispravnic, jupan Papa mare logofăt.

Și am scris eu, Dumitru logofăt, în cetatea de scaun București, luna noiembrie 11 zile și de la Adam pînă acum, cursul anilor, în anul 7140, iar de la întruparea lui Hristos 16<31>¹.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Ioan — București, IV/10.
Orig., hirtie (42 × 28), pecete timbrată.

1631 (7140) noiembrie 19, București.

Leon Tomșa voievod întărește lui Pîrvu vii și ocine la Urlați, jud. Săcueni.

† Мнѡстїюю кожїю, Іу Левн воєвода н господїнь вѣсон земан ѿгггггг-
владѣтїнскон, синь великаго н прѣдобраго, поконномѣ Іу Шефан воєвода. Дават гос-

¹ Lipsesc cifrele zecilor și unităților.

подство ми сѣи повѣленїи господства ми Прѣвлов вт Урлаци, вт сѣдство Еак и със синови си, елицеже Богъ даст, такоже да мѣ ест два погоане за винограду в дѣла Урлацнлар, глаголемаго Грѣю и със две сежени за учинѣ и със Кѣлигъ-тоарѣ половино, понеже ю ест покѣпни Прѣвѣл вт над Балотъ вт Урлаци, за хгѣ аспри готови. И вниан сѣт алдыльшари: вт Урлаци, Етан Чокорїе и Манѣ и Радѣл и Етанчюл Ровѣл и Дѣмитрѣ граматик и вт Нѣчет, Етоа и вт Грѣвѣ-чещи, Манѣ Чокан и Тѣдоран и Драгомирѣю и Братѣл.

И пак покѣпни Прѣвѣл вт над тѣстам си Івана един поган за виноградї лярѣнцие и със едни сежени за учинѣ, за с̄ аспри готови. И вниан сѣт алдыльшари: вт Урлаци, Балотъ и Етан Чокорѣе и Манѣ.

И пак покѣпни Прѣвѣл в дѣла Фьѣцелѣшлѣв, два погоане за винограду вт над Драгомир, синь Бащени вт Урлаци и със две сежени за учинѣ, за хвѣ аспри готови.

И пак покѣпни Прѣвѣл пак вт Драгомир, синь Бащени, две ниве за учинѣ вт Броцинѣска, за с̄и аспри готови. И вни ест алдыльшари: вт Нѣчет, поп Радѣл и вт Урлаци, Етан Чокорїе и Етанчюл Команов и Владѣу и Дѣмитрѣ граматик и поп Драгомир.

И пак покѣпни Прѣвѣл вт над Нѣгѣл два ниве вт учина Нѣкшетѣска, за с̄и аспри готови. И вниан сѣт свѣдетелїе, на ниве: вт Шьпѣрещи, Мѣшат Егласз и Балѣ, синь Елиевѣстрѣлѣв.

И продадоше сїе више речене имените людїе нїхне виноградї и сїи сежени за учинѣ, како ест више пис, вни за нїхном доверолою, със знанїа късѣм мѣгнашом вт гор из дол и вт околно местом и вт пред господства ми. И вниан сѣт...¹ продаликом за лицѣ.

Сего радї, дадохъ съм господство ми Прѣвлов, такоже да мѣ ест сїи погоане за виноград и сежени за учинѣ дѣдїнѣ и къ шлѣб синовом и вѣском и прѣкнѣчетом и не вт когождо непоколѣбимо, порезмо господства ми.

Сеже во и свѣдїтелїе поставилъ господство ми: жѣпан Хриза вел дворник и жѣпан Папа вел логофет и Дѣмитрашко вел вѣстїар и жѣпан Мнѣо вел спатар и Герге вел столник и Бѣзинка вел комис и Неделку вел пѣхарник и жѣпан Дѣмитрашко вел постѣлник. И исправник, Папа вел шгѣфет.

И намазо аз, Етонка граматик, въ настол граду Боукѣрещи, мѣсеца ноелї-врїе ѿ дьни и вт Ядама до нинѣ текѣщаго лѣтом, въ лѣт хѣрл.

† Іу Левн кѣевѣда, милостїю божїю господнѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Ștefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Pîrvul din Urlați, din județul Sac și cu fiii săi, ciți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie două pogoane de vie în dealul Urlaților, numit Gruiu și cu doi stînjeni de ocină și cu Culigătoarea jumătate, pentru că a cumpărat Pîrvul de la Balotă din

¹ Loc alb.

Urlați, pentru 3600 aspri gata. Și au fost aldămășari : din Urlați, Stan Ciocorie și Manea și Radul și Stanciul Robul și Dumitru gramatic și din Nucet, Stoia și din Gîrbăcești, Manea Ciocan și Tudoran și Dragomireiu și Bratul.

Și iar a cumpărat Pîrvul de la soacra sa Ioana, un pogon de vie părăsiște și cu un stîngen de ocină, pentru 200 aspri gata. Și au fost aldămășari : din Urlați, Balotă și Stan Ciocorie și Manea.

Și iar a cumpărat Pîrvul în dealul Făgețelului două pogoane de vie de la Dragomir, fiul lui Baștea din Urlați și cu doi stîngeni de ocină, pentru 2400 aspri gata.

Și iar a cumpărat Pîrvul tot de la Dragomir, fiul lui Baștea două ogoare de ocină din Broștineasca, pentru 240 aspri gata. Și au fost aldămășari : din Nucet, popa Radul și din Urlați, Stan Ciocorie și Stanciul a lui Coman și Vladu și Dumitru gramatic și popa Dragomir.

Și iar a cumpărat Pîrvul de la Neagul două ogoare din ocina Necșetească, pentru 240 aspri gata. Și au fost martori, anume : din Șăpărești, Mușat Ogluz și Balea, fiul lui Silivestrul.

Și au vîndut acești mai sus-ziși, numiți oameni, viile lor și acești stîngeni de ocină cum este mai sus scris, ei de a lor bunăvoie, cu știrea tuturor megiașilor din sus și din jos și din jurul locului și dinaintea domniei mele. Și au fost...¹ cu vînzătorii de față.

Pentru aceea am dat domnia mea lui Pîrvul, ca să-i fie aceste pogoane de vie și stîngeni de ocină dedine și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea : jupan Hriza mare vornic și jupan Papa mare logofăt și Dumitrașco mare vistier și jupan Miho mare spătar și Gherghe mare stolnic și Buzinca mare comis și Nedelco mare paharnic și jupan Dumitrașco mare postelnic. Și ispravnic, Papa mare logofăt.

Și am scris eu, Stoica gramatic, în cetatea de scaun București, luna noiembrie 19 zile și de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7140 <1631>.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., LXXIII/1 bis.

Orig., perg. (26 × 39,5) pecete timbrată.

Cu o trad. din 1854.

EDIȚII. Slav. *Venelin*, 298–300.

---

¹ Loc alb.

1631 (7140) noiembrie 20.

Badiu din Stănești cu fiul său, Dumitru, se vînd rumâni lui Hrizea mare vornic, însă fără ocină.

† Adecă eu Badiul den Stănești scris-am acest al meu zapis să fie de mare credință la mîna jupînului Hrizei vel dvornicul, cum să să știe că m-am vîndut eu și cu un fecior al meu, anume Dumitru, însă capetele noastre fără de ocină și cu cîți feciori ne va dărui Dumnezeu. Și ne-am vîndut noi de a noastră bunăvoe, fără de nici o silă, drept bani gata 3200, cu știrea tuturor megiașilor den sus și den jos și den prejurul locului.

Și la tocmeala noastră fost-au mulți boiari marturii, anume : den Bătrîni, Șărbu vătahul i Dragomir, fratele lui Șărbu, i ot Măniaci, Coadă vătahul i ot Drajna, Pătru vătah i Mihăilă i ot Căciulași, Mogoș vătahul i ot Călărași este Dădiul vătah i ot Desa, Radul logofăt i ot Mălăești, Andronie comis. Și am scris eu Manole logofăt. Și pîntru credință ne-am pus și pecețile.

Pis méseța noembrie 20 dni, leat 7140 <1631>.

Radul logofăt ot Desa.

Badiul.

Dumitru sinū Badiul.

Andronios proin portaris martirio anothen¹.

Pătru vătahul.

Mihăilă ot Drajna.

Arh. St. Buc., ms. 1233, f. 263.

Copie.

<1631> noiembrie 21.

Preda vornic vinde lui Băjan ocină în Guzeni.

† Scris-am eu Preda vornicul acesta al meu zapis să fi la mîna lu Băjan de Guzeni, cum să să știi că i-am vîndut parte me de ocenă de Guzeni, însă stînjeni 70 și stînjînul cîte 25 de bani. Și me-u dat bani gata.

¹ Andronie fost portar mărturisesc cele de mai sus.

280. Și me-u rămasu să de bani gata, să de ughi 7 i pol. Și zi o am acum de ovedeniî patru săptămîni, să se afle banii la mîna me, fără nici un cuvîntu.

Bibl. Centrală de Stat, CI/1.

Orig., hîrtie, pecete aplicată.

Copii la Bibl. Acad., MLXXXV/139 și MCD/136.

Datat după doc. din 1632 ianuarie 6 (nr. 309).

294

1631 (7140) noiembrie 22.

Leon Tomșa voievod întărește lui Calotă postelnic și fratelui său Stanciul parte din satul Boziiani.

Leon vodă, lui Calotă postelnic și fratele lui, Stanciul din Boziiani, partea din sat luată de la Bărcanu, fiul lui Drăghici.

Boierii: Hriza vornic, Papa logofăt, Dumitrașco vistier, Miho spătar, Gherghe stolnic, Buzinca comis, Nedelco paharnic, Dumitrașco postelnic.

<Scrie> Dumitru grămătic.

După N. Iorga, *Studii și doc.*, V, p. 526, nr. 2.

Rezumat după un orig. slav.

295

1631 (7140) noiembrie 23.

Ion, fiul spătarului Șain, își vinde ocina sa din Șainești.

Adecă eu Ion, feciorul <lui>¹ Șain spătar, scris-am aceasta al meu zapis cum să să știe c-am vîndut parte tătine-meu lu Șain spătar, cît va fie, veri [veri] den uscat veri den pădure veri den apă, ales moșie, uscat, cît să va afla parte tătine-meu de moșie. Iar eu nu m-am vîndut neci altuia rumănu, nemic, fără ce am vîndut moșie tătine-meu lu Șain spătar, ce e mai sus-scris. Și o-m vîndut de a mea bunăvoe, dreptu aspre 800, ca să fie moșie lu Andreiu păharnic, lui și coconelor dumnelui și strenepoțelor lui și nepoțelor lui și veri cene va fie de rudenie dumnelui.

¹ Loc rupt.

Și mărturie : jupan Neagul biv vel agă și Calotă vtori cluceri și Nicola păharnic ot Epurește și megeeșe, anume : Drăgan și Albul și Furdui și popa Iosef și dascalul Dobrin. Acești megeeși sînt ot Șainești și multe megeși denprejurul satelor sîntu mărturii, cîndu s-au făcut această tocmeală.

Aceasta am scris eu Ion, feciorul lu Șain spătar. Și pentru credența ne-am pus și pecețile. Aceasta am scris. Pis méșeța noembrie 23 dni, vă leat 7140 <1631>.

Eu Ion, fecior lu Șain spătar <m.p.>

Bibl. Acad., DCCXXXV/45.

Orig., hirtie (21 × 20), pecete aplicată.

EDIȚII. Iorga, *Doc. urlățene*, 187—188.

296

1631 (7140) decembrie, București.

Apostol, fiul lui Iane banul, închină jumătate din țigănia tatălui m-rii Sfînta Troiță <Radu-Vodă>, iar jumătate m-rii Sf. Gheorghie, deoarece turcîndu-se, nu mai are dreptul de a ține țigani în țară.

† Adecă eu Apostol, feciorul lu Ianiu banul cel bătrîn, ce am fost den botez pre nume creștinescu Apostol, iar acum mă cheamă pre nume turcescu Curt Salam ciauș, scris-am și mărturisescu cu acesta al meu zapis să fie de mare credință la mîna părintelui Tanasie egumenul de la Svetaa Troiță de în București, ce iaste închinată metoh la Svetagora la lavra cea mare de la Ivera, ca să fie sfintei mănăstiri Svetaa Troiță jumătate den țigăniia tătîini-mieu Iane banul de aicea den Țeara Rumânească, de cîndu au fost ban mare la zilele Mihnei voevod.

Înnsă să se știe țigani, anume : Dumitru, feciorul Stanciului Niia și cu feciorii lui, Tinca i Negre i Stoica i Gîdea i Vladul i Radul și Gîdea, fratele lu Dumitru cu feciorii lui, Radul i Mușat . . . ¹și alți țigani, cîți se vor mai afla den țigăniia tătîini-mieu lu Iane banul tot jumătate să fie ai mănăstirii Svetaa Troiță, iar altă jumătate de țigănie să fie la Sveti Gheorghie.

Pentru că acești țigani fost-au ai tătîini-mieu, lu Ianiu banul, de moșie înncă mai de nainte vréme. Iar după acéia, cîndu au fost acum, în zilele lu Leon voevod, feciorul lu Ștefan voevod, iar eu am venit cu domnia lui aicea în țeară și mi-am căutat țigăniia a tătîini-mieu Iane banul și i-am aflat răsipiți pre în țigăniiale boiarilor, de am eșit la divan

¹ Loc alb, un rînd întreg.

ca să-m iau țigani. Iară divanul și judecata m-au ajunsu cum să n-aibu treabă cu țigăniia tătiini-mieu a-i ținéré, pentru căce am eșit den lége afară. Într-a acéia, eu n-am putut lăsa cum să fie tată-mieu fără pomeană den moșiele lui, ce au cîștigat aicea în țeară și alți feciori n-au mai avut de trupul lui, ce am cugetat pentru pomeana de am dat den țigăniia tătiini-mieu Ianu banul, pentru sufletul lui, jumătate de țigani la sfinta mănăstire, hram Svetaa Troiță, iar altă jumătate de țigănie o am dat la sfinta mănăstire hram Sveti Gheorghie, ca să fie lui pomeană în vecie, iară sfintelor mănăstiri moșie.

Și scriși țigani tot anume în zapise și în cărți, ca să se știe mănăstirile care țigani va ținé, pentru că mie nu mi se-au căzut să țiu țigăniia tătiini-mieu sau a-i vende, fiindu eu eșit într-altă lége și să țiu moșii aicea în țeară, ce am dat moșiiia tătiini-mieu să fie de pomeană pentru sufletul părinților miei, iar alte rude ale méle, ori cine va fi, nimenilea treabă să n-aibă cu țigăniia tătiini-mieu lu Iane banul.

Și i-am închinat eu la Svetaa Troiță și la Sveti Gheorghie, să le fie tot inn doao, eu de a mea bunăvoe, de naintea lui Leon vovod și de naintea a tuturor boiarilor țerăi, mari și mici, anume : jupan Necula biv vel vistier i jupan Hriza vel dvornic i jupan Papa vel logofet i Ivașco biv vel dvornic i Dumitrașco vel vistiar i Miho vel spatâr i Pavlachi biv vel spatâr i Gherghe vel stolnic i Vasilie vel cliucer i Gligorie biv vel comis i Buzinca vel comis i Nedelco vel peharnic i Dumitrașco biv vel postelnic i Manul vel postelnic i Dumitru vel slujer i Grama vel pitar i Mușat vtorii vistiar i Nedelco Boteanul biv vel armaș i Neagul biv vel aga i Iuorgachi vel armaș i Gherghe vel agă i Calciul vel portar și alți mulți boiari. Aceasta mărturisescu să se știe și să se crează. Și pentru adeverită credință pusu-mi-am pecetea și iscălitura.

И написанъ азъ, Лепѣдатъ логѡфетъ¹, ѡ Евксѡреши, мѣсеца декемвриѣ, . . .² дани, въ лѣтъ хѡрѡмъ.

† Ἐγὼ ὁ Κούρτης καὶ Σαλάμ τζέουσης καὶ πρώην Ἀποστόλα καὶ ἡός, τοῦ Ἰωάννης μπάνου μὲ τὸ ἴδιον μου χέρι ὑπόγραψα καὶ πίστο βάνω καὶ τὴν βουῶλαν μου³.

Hriza vel dvornic

Mίχος σπατάρης⁴

Papa vel logofăt

Dumitrașco vistier

Gramă pitarul⁵

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XXXIX/11.

Orig., hîrtie (42 × 28), pecete aplicată, cu legendă turcească.

¹ . . . Lepădat logofăt . . .

² Loc alb.

³ Și eu Curt Salam ceauș fost Apostol, fiul lui Ioan banul, subscriu eu însăși mina mea și pentru credință pun și pecetea.

⁴ Miho spătar.

⁵ Semnături autografe.

1631 (7140) decembrie 15.

Doi moșneni din Siliștioara, cu fiii lor, se vînd rumâni lui Necula vistier.

† Adecă eu Prodan, cu fiu meu Stanciul i Cîrstea i Vlădimir, frat<ele> lu Prodan, cu fiu meu Stănislav, scris-am zapisul meu să fie de credință la mina jupînului Neculie vistier, ca să să știi că am fostu judici de moșii dă în Siliștoara, cu feciorii noștri și cu toate moșili noastre încă mai denainté vrémi.

Iar după acéia, cînd au fost acum, în zilele domnu nostru criștin Lion vodă, iar noi am vinit la jupînul Necula vistier de bunăvoia noastră, fără de nici o silă, dă ne-am vîndut dumnealui rumâni cu feciorii noștri și cu toate moșili noastre di pristi tot hotar<ul>, amîndoi diript bani. . . . .¹

Și mărturii carii-și vor puni picîțili mai jos. Și am luoat bani toți diplin. Aceast-am scris, ca să să crează.

Πνε δικεμερ̄ιε ἤ δ̄νη, ἐκ ἀκτ̄ κ̄ρ̄μ̄.

Ivașco dvornic

Aslan προγι βρονηκος ²

Necula Catargiul

Dumitrașco vistiiar

Nedéleo armaș

Mitre pitar

Buzinca vel comis

Mușat vtori vistiiar

Bunea Vileul vtori logofet

Iordache dvornic ³

<Notă :> Acist zapis s-au dat la sfînta mănăstire Bistrița pintru moșie, dar cu rumîni nu s-a dat, ci numai moșia, să aibă a o stăpîni mănăstirea cu bună pace. Avgust 3, 1776.

Maria Bălăceanca.

Arh. St. Buc., M-rea Bistrița, LIII/5.

Orig., hirtie (29,5 × 20), opt peceți aplicate.

Copii ibidem, mss. 194, f. 91 v–92, 197, f. 6, 202, f. 419 și A. N., LXXVI/5.

¹ Loc alb.

² Aslan fost vornic.

³ Semnăturile sînt autografe.

1631 (7140) decembrie 16, București.

Jupîneasa Despina vinde lui Ianiu satul Futești din jud. Ilfov.

† Adecă eu Jupîneasa Despina, Jupîneasa a Vladului biv vel logofet, depreună cu coconii miei, Radul și Vladul, scris-am și mărturisim cu acest zapis al nostru să fie de mare credință la mâna a lu Ianiu, feciorul Cornei de oraș de Cornățel, ca să se știe cum i-am vîndut noi satul Futeștii despre apa Mostiștii, ot sudstvo Elh <ov>, tot satul cu tot hotarul și cu toți rumânii, de în cîmpu și de în pădure și de în apăși cu 2 moare făcute și cu rumânii, anume : Oprea cu fecio <r>ii lui și Mușat și Cîrstian cu feciorii lui și Balotă și Goicea și Stanciul și Badea cu feciorii-și și Dobre și Tatul și Sîrbul cu feciorii lui, și de în șăzutul satului, de pretutindinea, de preste tot hotarul cit se va alége, den hotar pînă în hotar, pre hotară bătrîne. Și sémne : den hotarul Frăsinetului pînă la hotarul Curăteștilor. Pentru că acest sat fost-au al nostru de moșie mai denainte vréme.

Iar cîndu au fost acum, în zilele domnu nostru Io Leon voevoda, iar eu Jupîneasa Despina, cu coconii miei, noi am vînut acest satu și cu rumânii lu Ianiu, feciorul Cornei, drept ughi 210. Și l-am vîndut noi de a noastră bunăvoe și cu știrea a lu Andrei spatar și cu știrea a lu Staico peharnic, ca să-i fie de moșie lui și coconilor.

Și au fost la tocmeala noastră mulți boiari mărturie, anume : jupan Gherge vel stolnic i Nénciul dvornic i Dumitru logofet i popa Borcea clisiar i jupan Isar cupțu i Stanciul Pustiul i ot Cornățel Iambal i Alecxe i ot Florești, popa Micul i Nénciul vatah i Cîrstea Burlan pîrcălabul. Aceasta mărturisim și pentru mai mare credință pusu-ne-am și pecețile.

И написан аз, Лепѣдат логофет¹. ѿ Бѣкѣрѣци, мѣсеца декемвриѣ сѣ дни, съ лѣтѣ $\times$ срм.

Radul.

Despina logofeteasa.

Vladul.

Nénciul dvornic <m.p.>

Dumitru logofăt <m.p.>

† Paraschiva dvornic <m.p.>

† Popa Borcea clisiarh <m.p.>

Ἦσαρης καμαρασης μαρτυρας².

Bibl. Acad., XLII/68.

Orig., hirtie (31 × 22), patru peceți aplicate.

Cu o copie din sec. XIX.

EDIȚII. Bianu, *Doc. rom.*, 194.

¹ Lepădat logofăt.

² Isar cămărașul martor.

1631 (7140) decembrie 18.

Jupîneasa Rada și cu fiul ei, Dumitrașco logofăt, vînd căpitanului Țondrea partea lor de moșie din Țigănești.

Adică eu Jupîneasa Rada și cu fii-mieu Dumitrașco logofăt scris-am acestu al nostru zăpis, ca să fie de mare credință la mîna Jupînului Țondrea căpitanul și a Jupînesii lui, cum să știe că am vîndut dumnealor toată partea noastră de moșie, cît avem di sat din Țigănești, toată de cum-părătoare, însă partea lui Gherghe toată și partea Drujii toată și partea Buhtii toată, din cîmpu și din pădure și din apă și din șăzutul satului, de pretutindinea, oricât să va alége de preste tot hotarul și din pometu și din livezi, pentru că am vîndut de a noastră bunăvoe, dreptu ughi 18, ca să-i fie dumnealui moșie și Jupînesii dumnealui și a coconilor dumnealui.

Și la această a noastră tocmeală fost-au mulți oameni buni, anume : popa Gherghe, Stanciul portar i Limber star i Ilie iuzbașa i Pîrvul Măurii i Iano iuzbașa. Și pentru mai adevărata credință ne-am pus și pecețile și iscălitura.

Dechemvrie 18 dni, leat 7140 <1631>.

Dumitrașco logofăt.

Arh. St. Buc., Condica Mitrop. Țării Rom., nr. 127, f. 56.

Copie.

300

1631 (7140) decembrie 20.

Simina vinde lui Răteu ocină în Cornet.

† Scris-am eu Simina al miu zăpisu, ca să fii la mîna lu Răteu și fraților lui, com să sé știi că amu vîndut ocina a me parte cît să va afla de în Curnetu, de matea girlei, pîn în Vale lu Ion, diriptu ughi 5.

Și la tuemelă ne-u fostu mulți boiare mărturii, anume : comisul Comano și Pătrașco al 2 comisul și Comanu, vărul agăi Negolui și Stoica și Radul frate-său și Negoită de Glopavi și Ștefan, sinu lo Chiriaco de Stoinești.

Пис мксца деchivri de 20 zile, vălet 7140 <1631>.

† Eu Coman comis <m.p.>

† Pătrașco comisul <m.p.>

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., CXXII/6.

Orig., hirtie (24,5 × 21), șase peceți aplicate.

O copie ibidem, ms. 135, f. 348.

301

1631 (7140) decembrie 21.

Filip vinde lui Tudor comis din Izvor partea sa de moșie din satul Poeni.

† Adecă eu Filip ot Poeni scris-am acestu al miu zapis, ca să fie de bună credență la mina lu Tudor comis ot Izvor, cum să se ști că i-am vîndotă dumnelui partea mea de moșie de sat din Poeni, însă cîtu să va alégi partea mea. Și mé-au dat dumnelui 1 cal și l[o]bote de vin, dreptă bani prețuit ughi 30.

Și o am dat dumnelui aceasta moșii ce scrie mai sus, să fie dumnelui moșie și coconilor în vécî. Și cîndu[a]o am vîndut cu știrie tuturor megeiașilor miei. Și pântru credența, posu-mé-aum și degetol.

Пис мксца днхемврѣ кѣ, лѣт $\times$ 3000.

Eu Filip.

Arh. St. Buc., M-rea Glavacioc, XIV/1.

Orig., hirtie (22 × 15,5).

Copie ibidem, ms. 223, f. 62.

302

1631 (7140) decembrie 23, <București>.

Ghione vinde jupînului Stanciu Pustiul neguțătorul o prăvălie în București.

Adecă eu Ghione, generele Savei de în Stăncești, scris-am acesta al miu zapis să fie de mare credințe la mina jupînului Stanciului Pustiului neguțătorul, ca să se știe că i-amu vîndut o prăvălie gata cu locu în oraș

în București, ce iaste lângă prăvăliile lu Alecxe gélepul și lângă casa lui, cu locul prăvăliei, cit să va alége în lungu și în largu, pentru că o am vîndut eu de a mea bunăvoe jupînu lu Stanciului, dereptu 35 de galbeni, cu știrea tuturor rudelor méle, ca să-i fie lui moșie și coconilor.

Iar eu o am fostu cumpărat această prăvălie de la jupîneasa Neacșa a lu Tudor, feciorul Costei și de la fie-său Leont[en]jie de în . . . . .¹ în zilele lu Alexandru voevod, feciorul Radulu voevod.

Cîndu au fostu acum, în zilele dom<nu> nostru lu Leon voevod, iar eu Ghione o am vîndut jupînu lu Stanciului cum <s>crie mai sus.

Și au fostu la tocmeala noastră mulți oameni buni și neguțători mărturie, carii ș-au pus mai jos și peceteile și iscălitura. Aceasta să se știe și să se crează. Iar eu pentru mai adeverită credințe pusu-mi-am și pecétea.

Și am scris eu, Soare gramatic, méseța dechemvrie 23 dni, vă leat 7140 <1631>.

† Μαρτηρὰς Θεοφίλος Μπωγκον ²

† Εὐστράδιος Ῥουτζάρη μαρτῆρῶ εἰς τὰ ἀνοθευ ³

Ἡσάρις Γγιονμα μαρτιρω ⁴

Γγιονμας Γγιοανου μαρτηρας ⁵

Ἄλεξη μαρτηρας ⁶

Σιπας Δώνου μαρτιρω τάνοθευ ⁷

Arlh. St. Buc., M-rea Plumbuita, IX/2.

Orig., hirtie (31 × 21), o pecete aplicată.

303

1631 (7140) decembrie 23, București.

Dumitru județul cu pîrgarii întăresc lui Stanciul Pustiul un loc de prăvălie și o prăvălie în București.

† Еъ нмѣ ѡца н сына н свѣтѣко дѣла, тронцѣ н неразделенѣ въ вѣки, аминь.

Scris-am eu Dumitru județul cu 12 pîrgari și cu preoții și cu toți bătrînii orașului de oraș de București acesta a noastră carte cestoi boia-

¹ Loc alb.

² Theofil Boncu martor.

³ Eustratie Ruciarî mărturisesc cele de mai sus.

⁴ Isar Ghionma mărturisesc.

⁵ Ghionma Ioan martor.

⁶ Alexa martor.

⁷ Jipa al lui Dona mărturisesc cele de mai sus.

ren, anume jupanul Stanciul Pustiiul neguțătorul, ca dumniealui să-i fiia 1 locu de prăvălei cu prăvăliia faptă gata aicea în oraș în București, peîntru că l-au cunpăratu acestu locu de prăvălei cu prăvăliia gata jupanul Stanciul Pustiiul neguțetoriul de la Ghiune, ginerele Savei de Stăncești, dereptu 35 de galbeni și cheltoiala bani . . . .¹ Și i-au dat jupanulu Stanciul Pustiiul galbenii toți gata la mîna Ghiunei, generele Savei, de naintea a omeni buni.

Și iaste locul de prăvălii cu prăvăliia lîngă prăvăliia lu Alecxu gélepulu și lîngă casa luii a de jos. Și i l-au vîndut și Ghiunea, ginerele Savei, acest locu de prăvălii al luii cu prăvăliia gata jupanului Stanciului neguțătorul, de a luii bunăvoie, cu șterea totoror vecinilor și de în sus și de în jos.

Și i-am vîndut locul de prăvălii tot cîtu au fost și maii denainte vréme și în lu<n>gu și în largu. Deci noii acumu amu făcut jupanului Stanciului Pustiiul neguțătorul acesta a noastră carte, ca peîntru să-i fie dumniealui acest locu de prăvălii cu prăvăliia gata, ce au fost cunpărat de la Ghiunea, ginerele Savei, moșie dumniealui și coconelor dumniealui și nepoțelor dumniealui, în veciia, să-lu ții cu bună pace de icea în nainte, pentru că ș-au dat jupanulu Stanciul Pustiiul banii lui de în bucate derépte.

Și am văzut și zapisul Ghiunei, ginerele Savei și am văzutu și carte domnescă la mîna jupanului Stanciului Pustiiul neguțătorul de cunpăratore.

Și sîntu mărtorii omeni buni, anume : păreînntele popa Borcea clesariul i popa Anghil i popa Ivan i jupanulu Chiful neguțătorul i jupan Stanciul Ruzer neguțătorul i jupan Isariu neguțătorul i jupan Ghiurman neguțătorul i jupan Ghiunea Mustachi neguțătorul i jupan Jița neguțătorul i jupan Proca Coțe neguțătorul i jupanulu Alexi gélepul neguțătorul.

Iară cene va sparge acesta a noastră carte, să fie blăstămat de 318 otțe ije ve Necheiu și să-i fie lăcoita cu Iuda și cu Arii nevérnei.

И аз сео писах Драгоман логофѣтѣла въ Бѣскѣрѣцѣ². Пис мѣксѣца дѣкиврѣѣ
кѣ данѣ и въ Ядама до нѣнѣ сѣт лѣтѣи хрѣмѣ .

Arh. St. Buc., M-rea Plumbuita, X/1.
Orig., hîrtie (42 × 28), pecete aplicată.

¹ Loc alb.

² Dragoman logofătul din București.

1631 (7140) decembrie 26.

Ștefan din Corșori vinde lui Ion logofăt un loc la lacul Booru.

Dichembrie 26 dni, 7140 <1631>.

Adică eu Ștefan ot Corșori scris-am zăpisul mieu la mîna lui Ion logofătul; cum să știe că i-am vîndutu un locu la lacul Booru, dreptu 150 dă bani gata, alătura cu Tatul.

Și l-am vînadutu dă a noastră bunăvoia și cu mulți mărturii oameni, anume: ot Corșori, Iuga i Gorun i Voico i Coman, Opre ot Poenari. Și amu scrisu eu popa Stoian ot Corbii. Și pentru credința m-am iscălitu mai jos ca să crează.

Și mi-i-am pus și dégetul în loc de peceté.

Ștefan ot Corșori.

Arh. St. Buc., Condica Mitrop. Țării Rom., nr. 137., f. 317 v-318.
Copie.

1631 (7140) decembrie 28.

Anca și fiul ei Mircan vînd lui Hrizea mare vornic ocina lor din Drajna.

† Adecă eu Anca și ficiorul meu Mircan scris-am acest al nostru zăpis ca să fie de credinție la mîna jupan Hrizii vel vornic, cum să știe că ne-am vîndut a noastră ocină din sat din Drajna, din cin pîn în cen, însă de preste tot hotarul, din hotar pîn <în> hotar, însă din săliște și din cînpu și din apă și din pădure și de preste tot hotarul. Și [și] această ocină ce-i mai sus-scrisă o-m vîndut de a noastră bunăvoe, în bani gata 1200.

Și la tocmăala noastră fost-au mărturie: Stănilă căpitanul i Bunciu iuzbașa și Andreiașu iuzbași ot Văleni i Coadă vâtaf ot Măniaci, Șărbu vâtaf ot Batrini și Pătru vâtaf ot Drajna i Mihăilă pîrcălabul ot Drajna i Stan dărăbanțul ot tam. Și pântru credență ne-amu pus și pecețile.

Și amă pis eu, Drăghiei logofăt, ficiorulă Brizilii. Pis meseța dechem-
vrii dni 28, leat 7140 <1631>.

Stănilă căpitan.   Bonciul iuzbașa.

Anca.   Andriiași iuzbașa.

Mircan.   Coadă vătăf.

Arh. St. Buc., ms. 1233, f. 264.

Copie.

1632

<1632>

Mihalcea și soția sa Despa vînd moșie la Cotești lui Matei logofăt.

Zapisul Mihalciei pentru că au vîndutu partea lui de moșia den Cotești, cîtă să va alege.

Adică eu Mihalcea postelnic, dinpréună cu jupîneasă a mea Despa, scriem și mărturisim cu acestu al nostru zapisu cum să știa că i-am vîndutū parte noastră dă moșia den Cotești, însă partea noastră cîtă să va alégé din silișté, din pădure, din apă dă pesté tootu hotarul și cu rumânii, anumé : Șarban cu feciori lui, feciori Mihni, un fecior al Mihnie și cu 2 feciori. Și i-am vîndutu de a noastră bunăvoia și cu știrea tuturor fraților. Și i-am vîndutu dreptu ughi 90 și i-am vîndutu să-i fie dumnealui t<oț>i rumâni lui Mateiu logofăt moșie dumnelui și coconilor dumnealui și nepoților dumnealui.

Și la această tocmeală fost-au mulții boerii mărturii, care și-oor pune mai jos iscăliturilé.

Și am scris eu, Mihalcea, cu mîna a mea.

Arh. St. Buc., Condica Mitrop. Tării Rom., nr. 137, f. 288 v.

Copie.

Datat după *Indice cronologic*, nr. 1, editat de Direcția Generală a Arhivelor Statului, București 1961, sub nr. 592. După cumpărător, documentul ar putea fi și anterior (cf. *ibidem*, nr. 524, 525, 537, 538, 558 și 587).

1632 (7140) ianuarie 1.

Necula din Buzău vinde lui Ianache din Arcești patru pogoane de vie <la Valea Teancului>.

† Scris-am și mărturisescu eu Necula, feciorul Stănuicăi den oraș den Buzău, acest al mieu zapis, ca să fie de mare credință la mîna lu Ianache de Arcești, cum să știe că i-am vîndut 4 pogoane de vie, însă 2 pogoane vie lucrată și 2 pogoane țelină, și cu stînji de ocină în cîmpu, fără dajde, cum se vîndu viile nedajnice, în del, însă pre ocina . . . . .¹. Și am vîndut eu de bunăvoie a mea, pogonul cîte 10 galbeni 1 pol, aceste vii ce-s mai sus-zise și fac bani peste tot ughi 42. Și i-am vîndut eu Necula de a mea bunăvoie, fără nece o silă.

Și la tocmealea noastră. fost-au mulți megiași de înprejur, anume : jupan Letter i postelnicul Dragomir i Prodea i Urséi i Cîrstii i Dragomir Moșca i Țachie călugărul i Oprea lu Caloian i Lupșe și feciorul lui, Lupul i Stan Firjog, Neagul Roșca i Stanciul i Gherghe Negrul i Neagoe Bașta-cul i Balica i Albișorul călăraș.

Пис мѣсеца генарѣ а дѣнь, летъ хрѣм .

Eu Necula, feciorul Stănuicăi

<Pe verso :> de viile, Valea Teancu.

Bibl. Acad., LXXXVII/79.

Orig., hirtie (30,5 × 21), două peceti aplicate.

EDIȚII. Bîanu, *Doc. rom.*, 196.

1632 (7140) ianuarie 3.

Vînzare de moșie la Bozieni.

Patru boieri vînd moșie la niște „megiași” de la Bozieni : „stînjă-nul cîte 5 galbeni”.

După N. Iorga, *Studii și doc.*, V, p. 526, nr. 3.

Rezumat după orig. rom. Editorul menținează patru peceti.

¹ Loc alb.

1632 (7140) ianuarie 6.

Băjan cumpără de la Preda vornic o moșie <la Guzeni>.

Să să știe că am dat eu Băjan bani pă moșia Predii vornecu, pre szînjăni 35, bani au dat Băjan ughi 5 pol pă partea Predii și a fraților lui.

Și iaste mărturie: jupan Nica ot Nacăr și Neagoe, feciorul Barbului ot tam i Năstase, feciorul lui Nan ot Vitănești și Bechim Turbatul ot Bocorești și Ghiorghe postelnic ot Negreni și Radul Mehedințul. Și noi mărturisim și am fost cînd s-au dat banii, că s-au dat în zioa ce s-au însurat logofătul Marco.

Și iaste popa ot Porosche.

Ghenarie 6 dni, leat 7140 <1632>.

Bibl. Acad., MLXXXV/140.

Copie : altă copie ibidem, MCD/137.

310

1632 (7140) ianuarie 6.

Nenciu vornic vinde lui Iorgachi vornic moșie la Vîrleți și cu un rumân.

† Scris-am eu Nenciul vornecul acesta zăpis al miu la mîna vornecului Iorgachie, cum să se știi că am fost cumpărat a patra parte ot Vârlețu de la logofătul Tudur ot Vlădeni. Deci această parte eu am vîndut și cu un rumân vornecului Iorgachie de a mea bunăvoe. Și am vîndut dereptu 49 ughi, însă rumânul anomé Vlad și cu feciurii loi, ciți i va ave și ciți i va da Dumnezeu de acum înainté.

Și la tuemala noastră au fost : Ilie vornecol și Radul solgerul și Iano spătarul și jupinol Antun și Borce logofătul și Chida ot Sasol. Și cartea dumnescă cari am făcut, încă au dat la mîna vornecului Iorgachie. Și pentru credența poso-ne-m și pecete mea.

ПИС ГЕНАРІЕ С ДЪМН, ВЪ ЛЕТЪ СРМІ. ПИС АЗ АНГВФЪТ ТОДДР¹.

¹ Logofăt Toader.

Nénciul dvornic
Antonie postelnic
Dragul logofet
Borce logofet ¹

<Pe verso :> „Înnsă să se știe de vom afla 2 rumîni, să ne fie de împreună, au unul, iar ocina o am dat toată”.

<Pe difolio :> Zapisul lui Petru ot Virlegi ² de la Negul vornicul”. <Alături o însemnare turcească care rezumă documentul>.

Arh. St. Buc., A.N., LXXX/2.
Orig., hîrtie (31 × 21,5), 4 peceți aplicate.
Copie la Bibl. Acad., DVIII/63.

311

1632 (7140) ianuarie 8.

M-reá Mislea face schimb de moșii cu Radul postelnic, dînd o ocină din Pătîrlage pentru una din Blejoi de Sus.

† Adecă eu părintele Zosiman egumenul ot sfînta mănăstire ot Mislea, ce iaste hram svéta troiță și dinpreună cu tot săborul și cu toți titorii, carei sint la sfînta mănăstire, scris-am acesta al nostru zapis, să fie de mare credință la mîna Radului postelnic, sinu Mihalcea vornic și la jupîneasa lui, anume Sofiica, să să știe cum am făcut noi de a noastră bunăvoia schimbu, de am dat noi partea noastră a sfentei mănăstire de ocină ot selo ot Pătîrlage și cu 2 rumâni, anume Lera și Stan, și cu feciorii lor cîți vor fi și să le fii moșii lor și feciorilor.

Iar Radul postelnic și jupîneasa lui, Sofiica, au dat sfentei mănăstire pentru această ocină ce-i mai sus-scris, ocină pentru ocină, partea lor de ocină din Breji de Sus, partea lor toată, cît să va alége de preste tot hotarul și cu o roată de moară făcută și dup-această ocină și au și mai dat sfente mănăstire 3 iape cu mînzi. Și am făcut noi această schimbătore de a noastră bunăvoia și cu tot săboru și cu știrea titorilor.

Și la tocmeala noastră [noastră] au fostu mulți boiari mărturii, na ime dinprejurul locului : Calotă postelnic și Necula postelnic ot Cocorăști, Radul sulger ot Frejurereni i Iordachi vornic i Antonii postelnic ot Negoeshi, Ionașco comis i Nechita ot Cînpina, Negoită peharnic Meută, Dragul logofăt ot Cislău.

¹ Semnături autografe.

² Așa în text.

Și am scris eu Damaschin logofăt. Pis ghinarie 8 dni, vă leat 7140 <1632>.

† Eu Necula postelnic

† Σωσιμας ιερομόναχος ἡγούμενος¹

Negoiță peharnic

† Calotă postelnic

Antonie postelnic

† Eu Dragul logofet

† Eu Costandin ot Stăcești mărturisescu²

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, XXXII/1.

Orig., hirtle (31 × 21,5), 8 peceti aplicate.

Cople ibidem, ms. 173, f. 46.

312

1632 (7140) ianuarie 8.

Radul postelnic face schimb de moșii cu m-rea Mislea dînd partea sa din Blejoi pentru o parte din Pătirlage.

Adecă eu Radul postelnic ot Pătirlage și cu jupîneasa mea Sofiica scris-am acesta zăpis al nostru să fie de mare credință la mîna părintelui Zosim egumenul ot sfînta mănăstire Mislea, ce iaste hramul sfînta troiță și la mîna ctitorilor, care sînt ctitori la sfînta mănăstire, să să știe cum am făcut schimbu de am dat noi partea noastră de ocină den sat den Bléjoi de Sus, dă preste tot hotarul și cu o roată de moară gata și i-am dat și 3 iape cu mînji la sfînta mănăstire de a noastră bunăvoe, iar părintele egumenul Zosim și cu tot săborul, împreună cu ctitorii ne-au dat noao partea sfîntei mănăstiri de ocină den sat den Pătirlage și cu 2 rumâni, anume Lera și Stan cu feciorii lor, cîți vor fi. Și am făcut noi schimbu de a noastră bunăvoe de am dat ocină pentru ocină la sfînta mănăstire, să le fie de moșie și cu știrea tuturor frașilor.

Și la tocmeala noastră au fost mulți boeri mărturii, anume : Necula postelnic i Calotă postelnic ot Cocorăști i Radul sluger ot Frejuréni, Iordache vornic, Antonie postelnic, Ionașco comis, Nechita ot Cîmpina, Costandin ot Stăncești, Negoiță păharnic, Dragul logofăt ot Cislău.

Și am scris eu, Damaschin logofăt, ghenarie 8 dni, leat 7140 <1632>.

¹ Zosima ieromonah egumen.

² Semnături autografe.

Radul postelnic, sinŭ Mihalcii.
Radul biv vel sluger.
Calotă postelnic.
Antonie postelnic.
Costandin.
Dragul Iogofăt.
Negoiță păharnic.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Mislea, nr. 465, f. 24 v.
Copie; alte copii ibidem, mss. 466, f. 162 v și 173, f. 46 v.

313

1632 (7140) ianuarie 11, București.

Leon Tomșa voievod întărește jupanului Gherghe fost mare stolnic și soției lui, Sofica, satul Popeștii de lângă Bîrzești, jud. Ilfov, cu vecini și țigani și ocină în Pucheni, jud. Dîmbovița, cu vecini și țigani.

† Многостією божією, Іу Левин воєвода и господинь вѣсон землч Згггрово-вадѣнскон, синь великаго и прѣдобраго, поконниом Іу Шефан воєвода. Дакат господство ми сїю повелѣнію господства мч почтенномѣ правителя господства ми жѣпан Герге бнѣ вел столицк и жѣпанницѣ его Софїнкѣ, дѣщира Стачкѣлов дворник, и сѣе синовн нѣ, елнцѣже Богъ дароваѣ, іакоже да мѣ ест село Попецин вт код Бръзещн, вт сѣдство Бѣлѣков, вѣе село сѣе вѣе Хотаром и сѣе вѣсѣл вчинїи и сѣе вѣе Ходоком вт пол и вт шѣм и вт вод и сѣе вѣсѣл виноградї и сѣе брод за водїмницѣ и вт сѣдалицѣ сѣлвѣ, вт посебдї, варѣ елнка се Хтит нзѣрат вт по вѣе Хотаром.

Понеже того село Попецин вѣше пис бнлн сѣт за дѣдїнѣ Станков дворник, тѣстѣ жѣпан Герге столицк, ещѣже от прѣжде вѣрѣме, вчиннѣ нзѣранилн и ска-меннн. Я потом, кѣда ест бнл сѣда, вѣ дѣнн господства ми, а Станко дворник закѣпно сѣе синь его, Радѣла постелник, внї ест дал прѣкю зетом си Герге столицк и дѣщира си Софїнкѣн и сѣе дѣе вчиннн, на нлѣ Стопка, синь Нанов тог стар и сѣе синовн си и Некѣла, синь Бонков и сѣе синовн си, іакоже да сѣт нл дѣдїнѣ и синовїнл вѣ вѣкл. Я дрюгѣ половинѣ за село вт Попецин вт код Бръзещн вт прѣз вѣсѣл вчиннѣ и сѣе вѣе Ходоком, вт Хотар даже до Хотар и сѣе дѣе вчиннн, на нлѣ Теадѣр и сѣе синовн си и сѣе вратом си Милѣ, синь Нанов тог стар и сѣе сїнокї сї, а жѣпан Герге столицк, вн в ест покѣпнл сїѣ половинѣ за село вт нлѣд тѣетом сї Станко дворник и вт синь его, Радѣла постелник, за ѣгн ѣл аспри готовн. И продад ест внн за ннїном доброволю, без ннеднн снаост. И вндѣхом

господство ми н запис шт рѣк Станков дворник за прѣкю н за покѣпеніѣ, како ест
внше пис.

И пак да ест почтенном правител господства ми жѣпан Герге внк вел стол-
ник н жѣпаніцев его, Софѣнкъ, вчинѣ н вечини ѣ село ѣ Пѣкѣни, въ соудство
Дѣмѣвница, шт дѣл Станков дворник шт пол н шт шѣм н шт вод н шт през
въс Хотарѣм н със ѣ вечини със дѣлницем им; н вечини на имѣ: Драгомир
Бѣдесѣла със синовн сн н със дѣлница его н брат его, Стан Жѣнтѣцъ със синовн
сн н със дѣлница его н Нан със синовн сн н със дѣлница его н Цеглѣ със синовн
сн н със дѣлница его н Бѣздѣга Мезек със синовн сн н със дѣлница его. И един
челѣд за ацигани, на имѣ Кѣркѣл н една дѣщера на имѣ Боба. Понеже ест да
Станко дворник сѣе вчинѣ н вечини н тог челѣд за ацигани прѣкю зетом сн
Гергек столник н дѣщерам сн Софѣнкъ, със запис шт рѣк Станков дворник,
кѣсноже със синѣ его, Радѣл постелник, със болѣрѣн свѣдѣтелѣ написани ѣ запис,
на имѣ: Грѣгорѣ комис н Стаматѣ ага н Бѣта дворник н Бѣнкѣ лѣгѣфет н
Дѣмитрѣ лѣгѣфет н Пара лѣгѣфет.

Сего радѣ дадохъ съм господство ми почтенном правител господства ми
жѣпан Герге внк вел столник н жѣпаніцев его, Софѣнкъ, ѣкоже да мѣ ест село
Попѣщн въснѣ, със въс Хотарѣм н вчинѣ ѣ Пѣкѣни със вечини н тог челѣд за
ацигани дѣдѣнѣ н въ шѣк синовѣм н вѣском н прѣвѣнчетѣм н не шт кождѣ
непоколѣвѣном, порезѣмо господства ми,

Сеже во н свѣдѣтелѣ поставѣлѣм господство ми: жѣпан Хриса вел дворник
н жѣпан Папа вел логофет н жѣпан Инаки вел вѣстѣар н жѣпан Мнѣло вел спатар
н жѣпан Неделко вел столник н жѣпан Бѣзинка вел комис н жѣпан Нѣгѣла вел
пѣхарник н жѣпан Манѣла вел постелник. И исправник, Папа вел логофет.

И намазом аз, Стѣнка граматик, въ на стол градѣ Бѣскрѣци, мѣсеца
генарѣ ѣ дѣни н шт Ядама до ннѣ теченѣ лѣтом, въ лѣт хрѣм.

† Іѣ Дѣмн вѣвѣвѣда, мнѣостѣю божѣю господнѣ.

Иѣ Дѣмн вѣвѣвѣда <т. р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod și domn a toată țara.
Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Ștefan voievod.
Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstului dregător al
domniei mele jupan Gherghe fost mare stolnic și jupanitei lui, Sofiica, fiica
lui Staicul vornic și cu fiii lor ciți Dumnezeu le va dărui ca să le fie satul
Popeștii de lângă Bîrzești, din județul Elhov, tot satul cu tot hotarul și
cu toți vecinii și cu tot venitul din cîmp și din pădure și din apă și cu toate
viile și cu vad de moară și din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va
alege de peste tot hotarul.

Pentru că acel sat Popeștii mai sus-scris a fost de moștenire al lui
Staico vornic, socrul jupanului Gherghe stolnic, încă dinainte vreme, ocină
aleasă și împietrită. Iar apoi cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar
Staico vornic împreună cu fiul lui, Radul postelnic, ei au dat zestre gine-
relui său, Gherghe stolnic și fiicei sale Sofiica și cu doi vecini anume Stoica,

fiul lui Nan cel bătrîn și cu fiii săi și Necula, fiul lui Voico și cu fiii săi ca să le fie dedină și fiilor în veci. Iar cealaltă jumătate de sat din Popeștii de lingă Bîrzești de peste toată ocina și cu tot venitul, din hotar pînă în hotar și cu doi vecini anume Toader și cu fiii săi și cu fratele său Milea, fiii lui Nan cel bătrîn, și cu fiii săi, iar jupan Gherghe stolnic el o au cumpărat această jumătate de sat de la socrul său Staico vornic și de la fiul lui, Radul postelnic, pentru 130 de ughi aspri gata. Și au vîndut ei de a lor bunăvoie, fără nici o silă. Și am văzut domnia mea și zapis de la mîna lui Staico vornic de zestre și de cumpărătură, cum este mai sus-scris.

Și iar să fie cînstitului dregător al domniei mele jupan Gherghe fost mare stolnic și jupanîței lui, Sofiica, ocină și vecini în sat în Pucheni, în județul Dimbovița, din partea lui Staico vornic, din cîmp și din pădure și din apă și de peste tot hotarul și cu cinci vecini cu delnițele lor ; și vecinii anume : Dragomir Budescul cu fiii săi și cu delnița lui și fratele lui, Stan Jîntiță cu fiii săi și cu delnița lui și Nan cu fiii săi și cu delnița lui și Țeglea cu fiii săi și cu delnița lui și Buzduga al lui Meze cu fiii săi și cu delnița lui. Și un sălaș de țigani, anume Curchiia și o fiică anume Boba. Pentru că a dat Staico vornic această ocină și vecini și acel sălaș de țigani zestre gine-relui său Gherghe stolnic și fiicei sale, Sofiica, cu zapis de la mîna lui Staico vornic, împreună cu fiul lui, Radul postelnic, cu boieri martori scriși în zapis, anume : Grigorie comis și Stamatie aga și Buta vornic și Bunea logofăt și Dumitru logofăt și Para logofăt.

Pentru aceasta am dat domnia mea cînstitului dregător al domniei mele jupan Gherghe fost mare stolnic și jupanîței lui, Sofiica, ca să le fie satul Popeștii toți, cu tot hotarul și ocină în Pucheni cu vecini și acel sălaș de țigani dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea : jupan Hriza mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Ianachi mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Nedelco mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Neagul mare paharnic și jupan Manul mare postelnic. Și ispravnic, Papa mare logofăt.

Și am scris eu, Stoica gramatic, în cetatea de scaun București, luna ianuarie 11 zile și de la Adam pînă acum cursul anilor în anul 7140 <1632>.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Leon voievod <m.p. >

Bibl. Acad. A.N., MDCLXV/15.

Orig., hirtie (41 × 27), pecete timbrată.

1632 (7140) ianuarie 13.

Fătul dăruiește m-rii Menedic o moșie la Sărulești.

† Eu Fătul, feciorul lu Toder Șogărgău den Sărulești¹, scris-am acest zăpis al meu să fie la sfînta mănăstire la Me<ne>dec, edeje est bram svetago arhierarha Nicolae, cum să se știe c-am închinat moșia de la Serulește, partea mea și partea verilor miei, anume Pătru i Radul i Stanciulu, cîtă se va alége de în partea mea și din partea verilor miei ocină den cîmp, den sat, den apă, de prespre tot locul, cu vad de moară în apa Slănicului și alt vad de moară în Peceneaga, cît se va alége și pometul pre unde va fi.

Am dat și am închinat de bunăvoe mea pentru să fie pomeană părinților miei și a ominilor miei și mie. Și i-am scris și la sfîntul poménic, unde se pomenescu ctitorii, pre tată-mieu, anume Toder și muma mea, anume Dragole și frații mie, anume Frățilă i Stoica și pre verii mie, anume Pătru i Radul i Stanciul, ca să fie ocină la sfînta mănăstire cîtă este mai sus-scrișă, toată ocina mea și a verilor mie.

Iar cene se va ispiti pre urma mea a sparge zăpisul meu și pomeana mea și a părinților mie, acela om să fie triclet și proklet ot 318 sveti otță ije sit vă Nechei, pentru că o-m închinat la sfînta mănăstire ot a mea bunăvoe, numai să aibă mănăstirea treabă cu dinsa, alt nimenile, căci eu n-am nimenile rudă, nici frați, nici veri premari, nici nimenile, nici nepoți.

Și cînd se-u scris acest zăpis fost-au mulți omni buni de prinprejurul locului : den Sărulești mărturii, anume Stan Pițigoiu i Neniță i ot Văsiești, Stănislav i Lăudat i Ion i ot Cocani, Stoe i Stan T odereștev. Și se-au tîmplat la această tocmeală și boiari : ot Poțintei, po ime Cernat loğofăt i ot Măricinéni, Sava lu Avram i Sava Fătulev, Dragomir Motroce i Mihaiu Carșote i Radul, sinŭ Simov.

Исписа се сѣе записе въ мѣсеца гиннарѣ 13 дьни.

И исписа азъ Радѣла², въ лѣто хрѣм.

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, XXXVIII/2.

Orig., hirtie (30 × 21).

Copie ibidem, ms. 172, f. 293 ; altă copie la Bibl. Acad., ms. 3699, f. 18 v—19.

¹ Cuvintele „den Sărulești” sînt scrise deasupra rîndului.

² Radul.

1632 (7140) ianuarie 15.

Leon Tomşa voievod întăreşte lui Neagu, Căzan şi popa Albul moşia de la Sărăşti, cu moară, în urma unei judecăţi.

† Милостію божію, Іу Левн воевод и господинь, синю поконном Іу Ціфан воевод. Дават господство ми сїю повеленію господства ми Neagului i Căzan i popa Albul să fie volnici cu cartea domniei méle să-şi ți<e> a lor moşie de la Sărăşti şi să fie în pace de unguri i de toţi oamenei Beldei, pentru că acea moară şi moşie d<e> la Sărăşti fost-au a Neagului şi a lu Căzan şi a popei Albul de la m<oşi>i lor, iar unгурénii, omenii Beldei, ei căzut-au pre acéle moşi şi pre moară, de au ținut în sila lor.

Deci, cîndu au fost în zilele lui Alexandru voevod, fecior Radului voevod şi iar la Alexandru voevod, fecior lu Iliiaş voevod, <iar> Neagul şi Căzan i popa Albul, ei fost-au avut pîră cu unгурénii, oamenei Beldei, pântru moşile lor de la Sărăşti. Şi tot au rămas unгурénii de lége, şi iar tot au ținut moara şi ocina de la Sărăşti în sila l<o>r, pînă fost-au luoatu şi boiari pre răvaşe domneşti, 6, ca să caute şi <să adevе>reze avut-au unгурénii vro treabă la <Sărăşti> au n-au avut? Însă boiari anume: ot M<eh>edința . . . i brat Rudean i ot Matiți, Ra<dul> Bădica i ot Turb<urea> . . . ei fost-au căutat şi bine au adevérit cum unгурénii, <oamenei> Beldei, n-au avut nici o treabă la ocina Sărăştilor, nici cu moara, ci tot au țin<ut în s>ila lor. Şi am văzut domniia mea şi cartea celor 6 boiari, la mina Neagului cu frații l<ui>, de judecată, cum n-au fost avut unгурénii tot nici o treabă la Sărăşti şi tot au ținut în sila lor.

Iar cîndu au fost acum, iar Neagul cu frații lui venit-au iar de faţă cu unгурénii <în> divan şi naintea domniei méle de iar se-au pîr<it> pentru <m>oşlia de la Sărăşti. Deci domniia mea iar am judecat cu toți censtiții deregători domniei méle la divan şi am dat Neagului şi lu Căzan i popă Albul să-şi ție moara şi . . . eu moşlia lo<r> de <l>a Sără<şti> şi să scoață pre Stroe şi Beldea de la moară, că au rămas unгурénii de în lége.

Şi au fost dat Neagul cu frații lui pre pietrili morii şi pre fiară bani 360 la mina lu Stroe.

Mărturii fost-au cîndu au dat bani Grama postelnic i Măciucă clucer i Enachi. Инако да нѣст, по реч господства ми.

И <исправник>, сам реч господства ми.

Пис мѣсеца генаріе ѿ дни, лѣт <зрм>.

† Іу Левн воевода, милостію божію господинь.

Arh.St Buc., A.N., XC/3.

Orig., hirtie (30,5 × 21), rupt, pecete aplicată.

1632 (7140) ianuarie 16, Tîrgoviște.

Leon Tomșa voievod întărește lui Costea și altora o moșie la Piscani, jud. Dîmbovița.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Leon voevod și domnu a toată Țara Rumânească, fecioru lui marelui și preabunului, răposatului Io Ștefan voivodu. Dat-am domnia mea această poruncă a domnii mele acestor oameni, anume : Costea și Tatul și Șărbu cu frații lui, Stănicuță și Ion de la Glodeni și cu feciorii lor, cîți Dumnezău le va dărui, ca să-i fie lor moșie la Piscani în județul Dîmboviți, lîngă Glodeni, însă partea Vladului toată, din cîmpu și din pădure și din apă și din siliștea satului și din muntile ce se cheamă Lespezi și dupretutindinea, oricîtu să va alege du preste totu hotarul.

Și să știe semnile hotarului : din hotar din susu, de la Glodeni, din cap pînă în apa Ialomiții și din josu, la peatra Priboiului și în lungu, la Curmătura Tătarului, la Lăculețe și pînă la Purcăricioare în lungu, pînă la Stringa Băglezii, dreptu peste Curpeniță ce să cheamă Patru Frați și cu vîrfu pînă la Piscul Bacului și din josu, pînă în apa Văii Lungi, pînă la rădăcina Prigorilor și dreptu pînă la apa Ialumiți.

Pentru că au cumpăratu Costea și Tatul și Șărbu și frații lor Stănicuță și Ion această mai susu-zisă moșie de la Vladu de la Piscani, 12 000 asuprii gata, în zilele răposatului Mihail voevod. Și au avut carte de cumpărătoare, ce o au răpusu pre <vre>mea răzumiriții.

Însă să știe carele cîți bani au datu, aspre 4300, această mai susu-zisă moșie : Costea au datu asprii 4300 și au ținutu Costea trei părți iar Tatul, el au datu 1500 asprii gata și au ținut o parte, iar Șărbu cu frate-său Stănicuțu, ei au datu asprii 3000 și au ținutu amîndoi o ciosvirte de moșie din Piscani, iar Ion iarăși au datu asprii 3000 și au ținutu singur o ciosvirte dintru această mai susu-zisă moșie de la Piscani, pentru că au fostu cumpărată de ei de toți această mai susu zisă moșie de la Piscani, de la Vladu, pre ai lor drești bani.

Și au venitu înaintea domnii mele mulți megiiși oameni buni de prinprejurul locului, anume : Nanu, nepotu Vladului de la Glodeni, Coman și frate-său Duica și Voiecul Spulber și Stanciul, feciorul Albului celui bătrînu și Radu mazil și Stan mazil de [de] au mărturisitu, cum că au vîndutu Vladu partea lui toată de către alți frați, el de a lui bunăvoie, au fostu vîndut-o fără de nici o silă și cu știrea tuturor fraților și a megiișilor de prin prejurul locului. Iar de va scoate cineva vreodată niscar cărți vechi pentru această mai susu-zisă moșie să nu să crează, ci să rămie mincinoase.

Pentru aceasta am datu [am datu.] și domniia mea acestor oameni, Costii și Tatului și lui Șărbu cu frații, Stănicuțu și lui Ion, ca să le fie lor această mai susu-zisă moșie de la Piscani, moșie de moștenire [de moștenire] și ohamnică, lor și feciorilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și de nimine să nu să clătească, după zisa domnii mele.

Iată și mărturii am pusu domniia mea pă : jupîn Hrizea vel vornic și jupîn Papa vel logofătu și jupîn Enache vel vistieru și Miho vel [vel] spătar și Nedelco vel stolnecu și Buzinca vel comisu și Neagul vel pitar ¹ și jupîn Mano vel postelnecu. Și ispravnicu, [vel] Papa vel logofătu.

Și s-au scris în orașu Tîrgoviște, în luna lui enuarie 16 zile, de la Adam pînă acum curgerea anilor, leat 7140 <1632>.

Acestu hrisov s-au tălmăcit pre rumânie duple ccl slovenescu, asemenea din cuvîntu în cuvîntu de popa Papa, ucenicu popii dascălu slovenescu al școlii domnești.

Popa Papa zapisah.

Arh. St. Buc., A.N., IV/1.
Traducere.

317

1632 (7140) ianuarie 21.

Nenciul vinde lui Matei clucer o delniță în Cotești.

† Scris-am eu Nenciul, feciorul Stanciului ot Cotești, zapisul meu, ca să fie dă credință la mîna lu Matéiu cluceriul ot Cotești, ca să știe că am vîndut dă bunăvoia a me delnița părinților mei dă în Cotești, însă fără omū, și dă în cîmpu și dă în satū și dă în pădure și dă în apă și cît să va alege partea me tootă, a treia parté, cu văru meu Bade și cu Vlaicul Ciortéscul, că această ocină nu iasté împărțită cu dinșii; numai unde au iai, amū și eu. Și acesta [și acesta] am vîndut mușia tot lu ² cluceriului Matéiu, să fiia moșia lui și feciorilor lui dă astăzi înainté; dară dă să va apuca cinéva dă această moșia, eu să portu pira. Și această moșia o-mu vîndutu dreptu aspri 2000, bani gata.

Și sintu mărturie : Iacob și Antoia, fiiu său dă în Cîmpulungu, și Manea Goden, Bran dă Bogătești și Rusea ot tam și Vlaicul ot tam și

¹ În loc de : paharnic.

² „lu” șters în orig.

Bratul ot tam și Bade, feciorul lu Feștilă ot Cîmpulungu și Ivan Boțoca ot Bogătești.

Și am scris eu, Gherghe gramatic ot Cîmpulungu acestû zăpisul, cu voia Nenciului. Pis méseța ghenarie 21 dni, vă leat 7140 <1632>.

Bran ot Bogătești.

Gherghe gramatic <m.p.>

Iacob i Antoe.

Și pentru credință, eu Nenciul n-am avut pecete, ci me-m pus degetul.

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., XCIV/9.

Orig., hirtie (32 × 21), trei peceti aplicate.

Copie ibidem, ms. 137, f. 399.

318

1632 (7140) ianuarie 25.

Vîlcan vinde lui Ivan un loc la Vața.

Să să știe că am cumpărat eu Ivan un loc de la Vîlcan la pîriul Vêții alătura cu drumul și cu capul la siliște. Și l-am vîndut eu Vîlcan de a mea bunăvoe, în aspri 220. Și să-i fie lui moșie și feciorilor lui și de nimeni opreală să n-aibă. Iar cine, cui va trebui alte lucruri să facă, atunce la mine să vie la Vîlcan, iar lui Ivan să-i fie moșie de veac.

Și mărturie : Oprea ot Samara și Radul ot Uda și Micul ot Pitești, Dionisie și Macarie.

Pis meseța ghenarie 25 dni, leat 7140 <1632>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Trivalea, nr. 477 f. 183 v—184.

Copie.

319

1632 (7140) ianuarie 26.

Opriș și Bîra din Samara vînd două locuri postelnicului Gherghe.

Scriu eu Oprișu și Bîra den Samara cu al nostru zăpis, pentru să să știe cum am vîndut postelnicului Gherghe un loc, drept aspri 170. Și

wt свѣта монастыр Балаѣ н със вѣс соборwn, wнн ест сътворна тѣкмеженіе н промененіе със волѣрни господства мн Іню вистітар, что ест н wн ктитwр ѝ манастир wt Балаѣ, тере ест дал кааѣгерѣн сїе wчинѣ wt Хрѣтецин, деа монастырѣе половинѣ, wчинѣ без вечини, надеже сѣт кѣщове Іниѣ вистітар, ѣкоже да ест емѣ дѣдннѣ а Іню вистітар, wн ешеже радн wчина wt Хрѣтецин, покѣпна ест дрѣге wчине ѝ село ѝ Голещн н ѝ село Мѣръѣцинѣнн, пак wчинѣ без вечини, ере ест дал свѣтѣн монастыр Балаѣ да ест дѣдннѣ радї дѣдннѣ. Н променнае сѣт wнн за ннѣном доброволю, без нн єдна силостїю н със ѝзнанїа вѣскѣм волѣром н а мегїташwм wt гор нз доа н wt шкрѣсть мѣстом н wt пред господства мн.

Н вндѣлwм господство мн н записѣа свѣтомѣ монастыр wt Балаѣ, сътворен за ѝстроенїе wt рѣк ерѣмена поп Евкен н със вѣс съборwм, със мнозн волѣрн свѣдїтелїе написанн ѝ запис, на нме: wt Пинноаса Ѡвдоран питар н синѣ его Іню пѣхарник н wt Лерещн, Преда н Ѡанча лwгwфет н wt Мнѣтецин, Мавейо н зет его, Марко пwстелник н wt Бѣжѣцин, Іван пѣхарник н wt Цицицин, Лазар пѣхарник н wt Давендицин, Станкѣа лwгwфет н wt Кѣлчицин, Станчюа лwгwфет н синѣ его Драгомир н Иван н wt Пнтецин, Нанѣ чаѣш н брат его, Пренїе н wt Грѣднще, Татѣа лoгoфет н wt Концицин, Еланкѣа лwгwфет н wt Блѣдѣнн, Лѣвдат кwмис н братї его, Пренїе пѣхарник н Степан н Тѣдор н мнозн волѣрн н мегїташе, еже не сѣт писанн зде вѣ того Хрисок.

Его радї дадох сѣм господство мн волѣрннѣ господства мн Іню виститар, ѣкоже да мѣ ест wчинѣ дѣдннѣ н вѣ шѣаба синовом н внѣском н прѣвнѣчетом н не wt когождо непоколѣбнмо, порезмо господства мн.

Н ешеже н заканнанїе поставлѣем господство мн: по шнѣствїе го сподства мн, кого нзбернт господѣ Богѣ внтѣ господарѣ нан владатѣлѣ Еалшкоѣ Земле нан wt срѣдѣчнаго плода господства мн нан wt сѣродник нашнѣ нан, по грѣсѣл нашнѣ, нан wt нноплѣменик, да аще почтетѣ н поновнт н ѝкрѣпнт сїе Хрисокѣа господства мн за покѣпнїе, того господѣ Богѣ да га почтет н да сѣхраннт н да ѝкрѣпнт вѣ господствѣ его, а вѣ вѣдѣщнѣл вѣцїтѣл дѣша его. Н ащеаже не почтет н не поновнт н не ѝкрѣпнт сїе Хрисокѣа господства мн, анѣ поперет н нсѣлабнт н разорет, того да вѣдї трѣкалет н анатѣма н аѣрснсан wt тнѣ свѣтн wtци, еже соѣт вѣ Некен н да нмат частїю със Ісѣа н със Прїѣа а със нннмн некѣрне Іоуден, еже вѣзѣпнше над крѣв господа Бога н спаса нашего Ісѣа Христа н рекѣт: „вѣзмиѣ, вѣзмиѣ, распенїе его“ н крѣв его над ннѣ н над чеда нѣ, ѣкоже ест н вѣдѣт вѣ вѣкн вѣкwм, амин.

Еже бо н свѣдїтелїе поставлѣем господство мн: жѣпан Хрїза вел дворник н жѣпан Папа вел лoгoфет н жѣпан Інанк вел виститар н жѣпан Мнѣо вел спатар н жѣпан Недалко вел столник н жѣпан Нѣгѣа вел пѣхарник н жѣпан Бѣзникѣа вел комис н жѣпан Манѣа вел постелник. Н исправник, ...¹

Н намазом аз, Стонка граматнк, вѣ настолнн днѣнѣ градѣ ѝ Бѣкѣрцин, мѣсѣа генарїе кѣ дннн н wt Ідама даже до нннѣ текѣщаго лѣтом, в лѣт жѣрм.

† Іw Левн вшкѣвда, мноаствїю божїю господннѣ.

Иw Левн вoкoвoдa <т.р.>

¹ Loc alb.

† În Hristos Dumnezeu, binecredinciosul și binecinstitorul și de Hristos iubitorul și singur stăpînitorul Io Leon voievod, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Ștefan voievod, din mila lui Dumnezeu și cu darul lui Dumnezeu stăpînind și domnind peste toată țara Ungrovlahiei, încă și al părților de peste munți Amlașului și Făgărașului herțeg. A binevoit domnia mea și cu a sa bunăvoință, cu curată, luminată inimă a domniei mele, să proslăvesc pe Dumnezeu care m-a proslăvit și cu slavă m-a înălțat pe scaunul sfînt al răposatului părinte al domniei mele. Iată am dăruit și domnia mea acest atotcinstit și cu frumoasă față și prea cinstit care este deasupra tuturor cinstitelor daruri, acest de față hrisov al domniei mele, boierului domniei mele jupan Ianu vistier și cu fiii săi, cîți Dumnezeu i-a dăruit, ca să-i fie ocină în sat în Hîrtești în județul Mușcel și Pădureț, însă jumătate, partea sfintei mănăstiri numită Valea, hramul sfintei troițe, care a închinat-o metoh la sfînta mănăstire de la Rumele, unde este hramul sfîntului arhanghel Mihail, din cîmp și din pădure și din apă și din grădină și din vatra satului de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul.

Pentru că această mai sus-spūsă ocină din Hîrtești a fost de moștenire a sfintei mănăstiri de la Valea, încă mai înainte vreme. Iar după aceea, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar părintele egumen Chirilă din Rumele și egumenul popa Sava de la sfînta mănăstire Valea și cu tot soborul au făcut întocmire și schimb cu boierul domniei mele Ianu vistier, care este și el ctitor la mănăstirea de la Valea, de au dat călugării această ocină din Hîrtești partea mănăstirii, jumătate, ocină fără vecini, unde sînt casele lui Ianu vistier, ca să-i fie lui dedină și Ianu vistier, el încă pentru ocina de la Hîrtești, a cumpărat alte ocini în sat la Golești și în satul Mărgineni, iar ocina fără vecini, de le-a dat sfintei mănăstiri Valea, să fie dedină pentru dedină. Și au schimbat de a lor bunăvoie, fără nici o silă și cu știrea tuturor boierilor și megiașilor din sus și din jos și din jurul locului și dinaintea domniei mele.

Și am văzut domnia mea și zapisul de întocmire al sfintei mănăstiri de la Valea făcut de mîna egumenului popa Sava și cu tot soborul și cu mulți boieri martori scriși în zapis, anume : din Aninoasa, Tudoran pitar și fiul lui, Ianu paharnic și din Lerești, Preda și Oancea logofăt și din Mihăești, Mateiu și ginerele lui, Marco postelnic și din Băjăști, Ivan paharnic și din Țițești, Lazăr paharnic și din Davidești, Stancul logofăt și din Cîlcești, Stanciul logofăt și fiul lui, Dragomir și Ivan și din Pitești, Pană ceauș și fratele lui, Arsenie și din Grădiște, Tatul logofăt și din Conțești, Vlaicul logofăt și din Vlădeni, Lăudat comis și frații lui, Arsenie paharnic și Stepan și Tudor și mulți boieri și megieși, care nu sînt scriși aici în acest hrisov.

De aceea am dat domnia mea boierului domniei mele, Ianu vistier, ca să-i fie lui ocină, dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Încă și blestem punem domnia mea : după trecerea domniei mele, pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn sau stăpîn al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din ruda domniei mele sau, pentru păcatele noastre, sau din alt neam, dacă va cinsti și va înnoi și va întări acest hrisov al domniei mele de cumpărătură, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească în domnia lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui. Iar dacă nu va cinsti și nu va înnoi și nu va întări acest hrisov al domniei mele, ci va călca și va pierde și va strica, acela să fie de trei ori blestemat și anatema și afurisit de 318 sfinți părinți care sînt la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie și cu alți necredincioși iudei, care au strigat asupra singelui domnului Dumnezeu și mintuitorului nostru Iisus Hristos și au spus : „ia-l, ia-l și răstignește-l, singele lui asupra noastră și asupra copiilor noștri” precum este și va fi în vecii vecilor, amin.

Iată dar și martori punem domnia mea : jupan Hriza mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Ianachi mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Nedelco mare stolnic și jupan Neagul mare paharnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Manul mare postelnic. Și ispravnic, . . . ¹

Și am scris eu, Stoica gramatic, în minunata cetate de scaun București, luna ianuarie 27 zile și de la Adam pînă acum, cursul anilor, în anul 7140 <1632>.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Leon voievod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Valea, IV/4.

Orig., perg. (59 × 35,5), pecete aplicată.

Documentul pare să fi fost spart în divan.

321

1632 (7140) ianuarie 28, București.

Leon Tomșa voievod întărește m-rii Dealu partea domnească de vinărici de pe ocina numită Solomon, a mănăstirii.

† Многостією божією, Іу Леон воєвода н господинь вѣсон земле Сгггров-
владѣнскоє, синь великаго н прѣдобраго поконинномъ Іу Шефан [воєвода. Дават
господство ми сїе по величїи господства ми свѣтомъ, божественнїи монастыр
зовемомъ Дѣл, надеже ест храм свѣтого ерарха н чудотворца Николае Мирлиан-

¹ Loc alb.

кѣнски и штиць егѣмена Шелнтѣи и братѣиамъ инокомъ, елице живѣущиѣ въ шентѣлан тоѣ, іакоже да ест свѣтѣи монастырѣ Дѣлава достоанѣа господска за винарничю вѣсаѣ. колико винарничю хокет бити по мѣсто и по учина монастырекъ шти на Шоломон, которѣи хокют копати и хокет посѣчью дѣбѣжъ въ гора цѣла, терѣ хокет чинити виноградѣ по учина монастырекъ, любо село Глодѣнѣи любо дрѣги чловеци, вѣс да вѣдѣи ѣ мирно за винарнич, понеже сѣла ѣлиастиениѣомъ сю господство ми терѣ сѣла простна по свѣтаа монастырѣ Дѣлава за винарнич, дѣла господска, шти по мѣсто монастырекъ Дѣлава, глаголеми Шоломон, како ест вѣла простна и дрѣзи господари винарнич готов, дѣла господска, шти въ нинѣ дѣлаве, такожде сѣла простнѣомъ и господство ми и помилѣваѣомъ по свѣтаа монастырѣ Дѣлава сѣла винарнич, до<сто>¹анѣа господска, радѣ помѣна и радѣ помощь свѣтѣи монастырѣ Дѣлава више речена, іакоже да ест свѣтѣи монастырѣ въ оукрѣпленѣи, а божественнимъ инокомъ въ пиць и въ ѣстраба, а господствѣ ми и родѣтелѣемъ господства ми вѣчное вѣспомянанѣи и не шти кождо непоколѣбимо, поризмо господство ми.

Ѣщеже и закланнѣи поставлѣемъ господство ми: по штишестѣи господства ми, кого изберетъ господѣ Богѣ бити господарѣ Блѣшкоѣ землѣ или срѣдичнаго плода господства ми или шти срѣдиникъ нашѣи или, по грѣсе нашѣи или шти иноплѣменникъ, да аще почтетъ и поновитъ и ѣкрѣпитъ сѣе книга господства ми, того господѣ Богѣ да га почтетъ и да сѣхранитъ и да оутѣрѣдитъ въ господствѣ его, а въ вѣдичѣи вѣцѣхъ дѣша его. Ѣ ащеиже не почтетъ и не поновитъ и не оутѣрѣдитъ сѣе книга господства ми, анѣ поперетъ и разоретъ, того да ест трѣклетъ и анѣема и афорисанъ шти тѣи свѣтѣи штици, еже сѣла въ Некеи и да иматъ частѣю сѣе ѣвѣа и сѣе ѣрѣа на еднѣ мѣсто.

Ѣго радѣ и свѣдетѣлѣи поставлѣемъ господство ми: жѣпанъ Хриза вѣла дворникъ и жѣпанъ Папа вѣла лугѣшетъ и жѣпанъ Ѣнаки вѣла вѣстѣтаръ и жѣпанъ Миѣо вѣла спатаръ и жѣпанъ Неделко вѣла столаникъ и жѣпанъ Боузанка вѣла комѣс и жѣпанъ Нѣгѣа вѣла пѣхарникъ и жѣпанъ Шанѣ вѣла постѣланѣкѣ. И исправникъ, Папа вѣлажѣи лугѣшетъ.

И написанъ ѣвъ, Соаре граматикъ, въ градоу Бѣкѣрѣци, мѣсеца генарѣи кѣи и шти ѣдѣла, въ лѣтѣ ѣвѣрѣи.

† Іу Деви вѣвѣва, милостѣю божѣю господнѣю.

Иу Деви кожда <т. р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Ștefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri numită Deal, unde este hramul sfintului erarh și făcător de minuni Necolae de la Mira Lichiei și părintelui egumen Melintie și fraților călugări, cîți trăiesc în acel lăcaș, ca să fie sfintei mănăstiri Dealul venitul domnesc de vinărici, tot, cît vinărici va fi pe locul și pe ocina mănăstirii de la Șolomon, care vor fi săpat și vor fi tăiat stejari în pădurea întreagă fie satul Glodeni sau alți oameni, ca să facă vie pe ocina mănăstirii, tot să fie în pace de vinărici, pentru că am miluit aceasta

¹ Omis.

domnia mea, de am iertat sfînta mănăstire Dealul de vinărici, partea domnească, de pe locul mănăstirii Dealul, numit Șolomon, cum au iertat și alți domni vinăriciul gata, partea domnească, de pe alte dealuri, tot astfel am iertat și domnia mea și am miluit pe sfînta mănăstire Dealul cu vinăriciul, venitul domnesc, pentru pomană și pentru ajutorul sfîntei mănăstiri Dealul mai sus-zisă, ca să fie sfîntei mănăstiri de întărire, iar dumnezeieștilor călugări de hrană și de odihnă, iar domniei mele și părinților domniei mele vecinică pomenire și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Încă și blestem punem domnia mea : după petrecerea domniei mele, pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din neamul nostru sau, după păcatele noastre, sau din alt neam, dacă va cinsti și va înnoi și va întări această carte a domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească și să-l întărească în domnia lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui. Iar dacă nu va cinsti și nu va înnoi și nu va întări această carte a domniei mele, ci o va călca și va stîca acela să fie blestemat și anatema și afurisit de 318 sfînți părinți ce sînt la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie la un loc.

Pentru aceasta și martori punem domnia mea : jupan Hriza mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Enachi mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Nedelco mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Neagul mare paharnic și jupan Manea mare postelnic. Și ispravnic, Papa mare logofăt.

Și am scris eu, Soare gramatic, în orașul București, luna ianuarie 28 și de la Adam, în anul 7140 <1632..

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Leon voievod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Dealul, XXII/9.

Orig., hirtie (38 × 28), pecete aplicată.

Cu o trad.; altă trad. ibidem, ms. 462, f. 34.

322

1632 (7140) februarie 1, București.

Drăgan și Ioana vînd lui Costea cojocarul un loc de casă <în București>.

† Adecă eu Drăgan, feciorul lu Anghel și eu Ioana, fata Manei, nepoții Cheajnei vornicasa a Cernicăi vornicul, scris-am acesta a nostru

zapis, să fie de mare credință la mîna jupînului Costei cojocariul și a jupînései lui, Tudora și a coconilor lor, cîți Dumnezeu le va da, ca să se știe cum le-am vîndut noi o parte de loc de casă, cît au fost împărțit vorniceasa Cheajna, jumătate de loc. Și ș-au fost vîndut partea ei jupînului Costei cojocariul, în zilele lu Alexandru voevod, fecior Radului voevod.

Iar după acéia, cîndu au fost acum, în zilele domnu nostru Io Leon voevoda, iar noi nepoții, eu Drăgan și Ioana, carii sîntem mai sus-scriși, am vîndut partea noastră toată, cît au fost rămas den împărțeală, jupînului Costei cojocariul, cumnatul lu Pană neguțătoriu Palamari, za 3000 de bani gata. Și l-am vîndut noi de bunăvoe.

Și acest locu iaste ales de cătră Șteful gramatic, feciorul popei Paraschivei den în București. Și se-au voit de bunăvoe, ca să nu mai fie întru ei pîră și gîlceavă și au pus sémne de cătră ei. Și au făcut Șteful și zapis de în mîna lui la mîna jupînului Costei cojocariul, cumnatul lu Pană neguțătoriu, feciorul lu Palamari. Și cît loc au fost vîndut mătușe noastră vorniceasa, atîta am vîndut și noi jupînului Costei, de a noastră bunăvoe, fără nici o silă, ca să-i fie lui moșie și coconilor și cu știrea a vecinilor den mahala.

Și au fost mărturie la această tocmeală, anume : ot București, popa Anghel i Dobre cojocar star i Simca, feciorul lu Filimon portar i Antonie croitor i Paraschiva croitor i Manta diacon i ot Brézoe, Albul comis i Manolachi șefariul i Marco, sinū Neagoev ot Tîrgoviște. Aceasta mărturisim să se știe și să se crează. Și pentru mai adeverită credință, pusu-ne-am și pecețile.

И написаном аз, Лепѣдат логофет¹, ѿ Бискупин, мѣсеца февруаріе 7 днѣ, въ лѣтѣ 7374.

Eu Drăgan.

Paraschiva croitor.

Eu Ioana.

Albul comis <m.p.>

Eu popa Anghel.

Eu Marco i sinū Neagoi logofet

Dobre cojocar.

<m.p.>

Simca portar.

Manolache.

Antonie.

Arh. St. Buc., M-rea Stavropoleos, XII/4.

Orig., hirtie (30,5 × 20,5), șapte peceți aplicate.

¹ Lepădat logofăt.

1632 (7140) februarie 4.

Gherghe paharnic vinde lui Necula logofăt jumătate din satul Petrești, însă fără rumâni, care se răscumpăraseră.

Adecă eu Gherghe păharnic scris-am și mărturisescu cu al miieu zapis, ca se fie de mare credință la mina Necului logofăt din Dărmănești, cum să știe că i-am vîndut noi un sat, anume Petrești, cumpărat de părinții miei, răposat Lupul logofăt, încă mai denainte vreme. Iar dupe moartea părinților miei întiplatu-s-au vremi de am vîndut o jumătate de sat, iar altă jumătate au rămas nevîndută.

Deci cînd au fostă acum, în zilele domnului nostru, Ion Leon voi-vod, întimplatu-s-au vreme de am vîndut și ceialaltă parte, jumătate de sat, toată, du peste tot hotarul, din cîmpu și din pădure și din apă și cu vadurile de moară și din tot șăzutul satului jumătate Necului logofăt, dreptu 12 000 de aspri gata. Însă ocina fără de rumâni, pentru că au fost și rumâni pre aceasta jumătate de ocină dă sat, însă rumâni, anume Banciul și cu feciorii lui și Stoian. Deci eu tocmală am făcut cu acești rumâni ca să se răscumpere ei de rumânie și cu această jumătate de sat, dreptu 165 de galbeni. Și le-am pus zi să plătească și să fie slobozi cu ocină cu tot. Iar ei nicicum n-au putut să plătească de atîți bani, fără cît numai ce mi-au dat șaizeci de galbeni, de s-au răscumpărat ei de rumânie, însă numai ei, capetele lor, fără de ocină, numai să fie slobozi a șede unde vor vre. Și am vîndut eu această ocină, cît scrie mai sus, de a me bunăvoia, ca să fie moșie lui și feciorilor lui în veci.

Încă și mărturii au fost la această tohmală: din Rătevoești, Dragomir cămăraș i Vasile i Albul, fecior Oprii logofăt i din Bălușești, Vlad postelnic i din Tămășăști, Ștefan paharnic i din Lirești, Oance logofăt. Aceasta și mărturisescu eu Gherghe paharnic cu slova me și cu pecete me.

Februarie 4 dni, leat 7140 <1632>.

Eu Vintilă logofăt martor.

Eu Ștefan martor.

I Profira Băjasca, dupe zapis ce esti la mine, de cum părătoare și iaste adevărat.

1632 (7140) februarie 13, București.

Mai mulți megiași din Ionești, jud. Vlașca, se vînd rumâni jupînesei Maria vistiereasa.

† Adecă noi cești megiași de în Ionești, ot soudstvo Vlaș<ca>, anume Radul cu fiu mieu Dobrișan și eu Dragotă și eu Oprea și eu Dan, frații Radului, feciorii Stoicăi și eu Margine și eu Dragne cu fiu-mieu Cîrstea și eu Dumitru Mozăceanul și eu Voico și eu Dobrotă Răul, scris-am și mărturisim cu acesta al nostru zapis, să fie de mare credință la mîna jupînesii Mariei vistiereasa și a coconilor ei, jupîneasa a răposatului Trufanda vistier, ca să se știe cum noi am fost megiași mai denainte vrême, iar cîndu au fost în zilele lu Șarban voevoda, Leca spătariul, el au cumpărat niște ocină în sat la Ionești .Deci noi acești megiași, văzîndu cum iaste un boiaru mare și vom avea razem mare și scuteală de dînsul, noi ne-am lăsat de am fost supt mîna Lecăi spatar de ajutoriu cu alați sătêni, unde i-au trebuit.

Iar după moartea Lecăi spatar, căzut-au ocina domnească, cită au avut Leca spatar cumpărătoare în Ionești și au miluit Radul voevoda pre Trufanda postelnic cu partea de ocină a Lecăi spatar den Ionești.

Iară cîndu au fost acum, în zilele domnu nostru Io Leon voevoda, feciorul lui Ștefan voevoda, iar eu Radul cu fiu-mieu Dobrișan și cu feciori ce ne va mai da Dumnezeu și cu toată partea noastră de ocină de în Ionești, m-am vîndut rumân jupînesii Mariei vistierésii și coconilor ei, za ughi 18, bani gata și eu Dragotă, fratele Radului, cu feciorii miei și cu partea mea de ocină, za ughi 13 pol și eu Oprea, fratele lu Dragotă, cu feciorii miei și cu partea mea de ocină, za ughi 13 pol și eu Dan, fratele Oprii, feciorii Stoicăi, cu feciorii miei și cu partea mea de ocină, za ughi 13 pol și eu Margine cu feciorii miei și cu partea mea de ocină, za ughi 15 pol și eu Dragne cu fiu-mieu Cîrstea, feciorul lu Stan Horțul, și cu feciorii ce ne va mai da Dumnezeu și cu toată partea mea de ocină den Ghirghești, cită se va alége, za ughi 18 și eu Dumitru Mozăceanul m-am vîndut fără ocină, za ughi 12 pol și eu Voico cu tată-mieu Dobrotă Răul den Răscăiați, vîndutu-ne-am rumâni fără ocină în Ionești și cu fecerii noștri, za ughi 27. Și am luat noi toți banii gata den mîna jupînesii Mariei vistierésii în mînele noastre.

Și ne-am vîndut noi rumâni cu feciorii noștri și cu părțile noastre de ocină, de a noastră bunăvoe, fără nice o silă, ca să fim rumâni jupînesii Mariei vistiereasa și coconilor ei moșie în vecie, cu știrea tuturor boiarilor marii și mici și a megiașilor de pe împrejurul locului.

Și au fost la tocmeala noastră mulți boiari mărturii, anume : jupan Necula vistiier i jupan Hriza vel dvornic i jupan Papa vel logofet i jupan Necula spatari Catargiul i Aslan biv vel dvornic i Ivașco biv vel dvornic i Gligorie biv vel comis i Gherghe vel cliucer i Miho vel spatari i Neagul vel peharnic i Manul vel postelnic i Para logofet i Bunea logofet i Parasa chiva logofet i Necula stolnic i Dumitru logofet i Șarban logofet. Această mărturisim ca să se știe și să se crează.

И написан аз, Лепѣдт логѡфет¹, оу Бѣсѡреци, мѣсеца февральсѣ гѣ дани
къ лѣтѣ x̄sr̄m-

Δημητρασκος ²	Dumitrașco biv vel postelnic
Hrizea vel dvornic	Nedélco vel stolnic
Papa vel logofet	Neagul vel peharnic
Necula Catargiul spătar	Mușat vtorii vistiier
Ivașco dvornic	Dumitru vel slujer
Аслан прωην βρονηκος ³	Nedélco vel peharnic
Gherghi clociar	Gramă pitarul
Mitre pitar	Udriște Năsturel rucoiu svoe iscal
Buzinca vel comis	
... ⁴ λωγωδετης	Șirban logofăt
Radul Dudescul	Bunea Vilcu logofăt
Stroe Fira logofăt	Dumitru logofăt ⁵
Paraschiva logofăt	
Az Ștefan Bujureanul postelnic	

Arh. St. Buc., Ep. Argeș, LVI/1.

Orig., hirtie (42 × 28), 15 peceti aplicate.

325

1632 (7140) februarie 14.

Buica și fiul ei, Dumitrașco, vînd lui Ghiorma mare armaș o fată de țigan.

† Eu Buica și cu fie-mieu, Dumitrașco, scris-amu acest al nostru zapis, ca să fie de maré credință la mîna Gormeii vel ar[ă]maș, cum să să

¹ Lepădat logofăt.

² Dumitrașco.

³ Aslan fost vornic.

⁴ Semnătură nedescifrată.

⁵ Semnături autografe.

știe că i-am vîndutŭ noi o fată dé țigan, anume Rada țiganca, dereptŭ bani gata 3000. Și o-mŭ vîndutŭ dé a noastră bunăvoe, ca să fie lui moșoia ohab[ă]nică, lui și ficioriilor dumnelui.

Și cînd o-mŭ vîndutŭ au fost mulți boeri măr[ă]turii, anume : Mogoș vătah, Danciul logofăt, Barbul ot Poiana, Ionașco postelnic ot Cor[ă]net, Mihartŭ postelnic, Barbul ot Fratoștița. Și pântru mai maré crédință pusu-ne-amŭ și pecetea.

Și amŭ scris eu, Dima postelnic, sinŭ Marcoci slujer. Pis méseța fevruarie dni 14, vă leat 7140 <1632>.

Eu Buica i sinŭ, Dumitrașco postelnic.

Ionașco postelnic <m.p.>

Arh. St. Buc., A.N., CLXXVI/2.

Orig., hîrtie (16 × 22), pecete aplicată.

326

1632 (7140) februarie 18, București.

Preda vornic din Balomirești vinde lui Bunea logofătul ocină în satul Lătceni.

† Eu Preda vornic ot Balomirești scris-am acesta al meu zapis, să fie de credință la mina Bunei logofătului, cum să se știe că i-am vîndut ocină den în sat den Lătceni, însă partea lu Dan toată, den cîmpu, den pădure, den apă, den uscat și den moară și de preste tot hotarul cită se va alége partea lui, derept bani gata 2000.

Pentru că această moșie ce iaste mai sus-scrisă fost-au a lu Dan și a feciorilor lui Nastasie, ce o am cumpărat eu cu știrea tuturor megiișilor den sus și den jos. Deci venind vréme să o vînzu, altul neîncăpînd, pentru că Buna logofătul au fost mai volnic, pentru că au avut ocină acoloa lingă acea moșie, vîndutu-am dumnealui de a mea bunăvoe, să-i fie moșie.

Iar să va avea cineva vreo treabă a se întreba pentru această moșie, acela să aibă a se întreba cu mene, iar [iar] Bunea logofătul să aibă a-și ținé moșia cum i-o am vîndut.

Și mărturie : Para logofăt i Costandin postelnic i Șărban logofăt i Albul comis i Trifa slujer.

Și am scris eu, Sava șătrar, manu propria¹, în București, méseța fevruarie 18 dni, leat 7140 <1632>.

¹ Cuvintele „manu propria” sînt scrise cu caractere latine.

Eu Preda vornicul
Șarban logofăt
Radul postelnic
Costandin vtorii postelnic
Eu Albul comisul
Trifa slujer ¹

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., CXXXI/3.
Orig., hirtie (31 × 21), două peceti aplicate.
Copie ibidem, ms. 129, f. 50 v.

327

1632 (7140) februarie 18.

*Stan Tăbeică din Bădeni pune zălog o livadă din Văsiia la
Dragomir, fiul său vitreg.*

† Eu u<n>cheașul Stan Tăbeică de Bădeni scris-am zăpis<u>lu
meu la mîna lu Dragomir, feiastrului meu, ca să hie de credință la mîna lu
Dragomir feiastrului meu, ca să aibă a ț<i>né levadea din Văsiia cu bună
pace, că o-mu zălojit la Dragomir feiastru meu, de bunăvoia mea. Și m-am
tocmitu cu el denaintea satului Dragoslăvénii și naintea Milei schilériul
de mi-u datu Dra_omir bani ughi 3 pol pre ace livadé din Văsiia, bani gata.

Și m-amu tocmit cu Dragomir pînă nu-i voiu da banii să n-aibu trea-
bă nece eu, nece nepoți mei, nece rudele méle, nece niminile de neamul miu,
pînă nu vor da banii lu Dragomir toți.

Iar cine să va ispite ă o lua cu de-a-sila, di oamenii mii, să fie afurisit
și proclét și anatima de 318 oteți ci sîntă la [ve] Nechiia.

Și pântru credi<n>ța pus-am și mărturii, pre nume : Milea vameșul
i Coman i Papoe i Necula al Jîngăi și Ion al lu Dumitru i Ultatu i popa
Stoica.

Și am scris eu, popa Stoian. Pis méseța fevruarie 18 dni vă leat.
7140 <1632>.

Arh. St. Buc., M-rea Cîmpulung, LXIII/9.
Orig., hirtie (32 × 20,5), aceeași pecete aplicată de șapte ori.

¹ Semnături autografe.

1632 (7140) februarie 18.

Coman și alții aleg partea popii Zaharia din Bădeni, cu rumâni.

† Să se știe cum au împărțit Coman și Dumitru și Milea și Tudor și popa Zaharie și cu Stroe niști rumânași ce-mă avut în Bădeni. Și ne-mă tocmitu de noastră bunăvoi și am ales parte popei Zaharie anume : pré Nichifuro, sinovi ego și cu delnița Aldei jumătate și pré Drăguș, sinovi ego și cu delnița lu Mogoș, a patra parte. Și am datu noi ¹ acești frați carii sîntem mai sus-ziși, să fiia la mîna popei Zahariia acesta zapis.

Și mărturiia : Porce de Bădeni și Stoica Mășoi ot Brănești și Drăguș ot Bădeni.

Πνε ματρεца φλєрар, нї дьнїе, еъ лєт xꝑm.

Bibl. Acad., LIX/32.

Orig., hirtle (16 × 22,5).

EDIȚII. Bianu, *Doc. rom.*, 198.

1632 (7140) februarie 20, București.

Gherghe, Radu și Bădicea din Ionești se vînd rumâni jupînesei Maria, soția lui Trufanda fost mare vistier.

Adecă eu Gherghe, depreună cu frate mieu Radul, feciorii Balei de în Ionești și eu Bădicea, feciorul lu Gherghe și cu feciorii noștri, ce ne va da Dumnezeu, scris-am și mărturisim cu acesta al nostru zapis, să fie de mare credință la mîna jupînesii Mariei, jupîneasa a răposatului Trufanda vistiiariul, și a coconilor ei, ca să se știe cîndu au fost acum în zilele domnu nostru Io Leon voevoda, feciorul lu Ștefan voevod, noi am venit, de a noastră bunăvoe, de ne-am vîndut rumâni jupînesei Mariei, numai capetile noastre, fără ocine, derept 22 de galbeni bani gata, cu știrea tuturor megiiașilor de pre împrejurul locului, fără nici o silă, ca să-i fim dumneaiei și coconilor ei rumâni în vecie. Și am luat toți banii gata în mîinele noastre, cîți sîntu mai sus scriși.

¹, „noi” scris deasupra rîndului.

Și la tocmeala noastră au fost mulți boiari mărturii, anume : Para logofăt și Bunea logofăt și Necula stolnic și Andronie vătah.

Aceasta mărturisim, ca să se știe și să se crează.

Ис с Бѡуκρστυηη, κ̄κσϰα φικρσαρ̄ιε κ̄ δ̄νηη, κ̄τ̄ ᾱκτ̄ x̄σ̄ρ̄μ̄.

Dumitrașco biv vel postelnic Radul logofăt Dudescul

Neagul vel păharnic Nicola

Paraschiva logofăt ¹ Para logofăt manu propria ³.

Bunea Vîlcul logofăt Dum`tru logofăt

Ștef<an>² logofăt ...⁴ λωγωθετης

Andronie vatah Paraschiva logofăt ⁵

Institutul de istorie „N. Iorga” al Academiei.

Fotocopie după orig. la Arh. St. Budapesta.

330

1632 (7140) februarie 21.

Megiași din Drajna și Costeni se vînd rumâni lui Hrizea mare vornic.

† Adeică noi Vasilie i Ion i Radul i Manii ot Drajna i Mihail ot Costeani, ot sud Saac, scris-am acesta al nostru zapis, ca să fie de mare credință la mîna jupînu'ui Hrizei marele dvornic, cum să știe că ne-am vîndut să-i fim dumnealui rumâni de moșie și de ocină cu tot și de în cîmpu și de în pădure și de în apă și de în siliștea satului și de în munte, de pristetot hotariul, den hotar pîn în hotar.

Și ne-am rînduit⁶ de a noastră bunăvoe, fără nici o silă și cu știre tuturor megiașilor de înprejurul locului, însă eu Vasilie cu 2 ficiori, anume Ion i Radul, dreptă bani gata patru mii și eu Ion cu doi ficiori, anume Oprea i Simption, dreptă bani gata 4 mii i Radul cu trei feciori, anume Ruscu i Vîntilă i Lăpădat, dreptă bani gata 4400 i Marin cu un fecior, anume Neagul, dreptă bani gata 2800 i Mihăilă ot Costeni, fără ocină, dreptă bani gata 1800.

Și cîndu ne-am vîndut fost-au mulți boiari și migiași mărturie : Mogoș cliucer ot Căciulații Deadiul vataf ot Călinești i Andronie spatar ot

¹ Semnează de două ori.

² Loc rupt.

³ Cuvintele „manu propria” scrise cu caractere latine.

⁴ Nedescifrat.

⁵ Semnături autografe.

⁶ În loc de : vîndut.

Mălăești i Coadă vataf ot Măniaci i Dragomir vataf i Șerban vataf ot Bătrîni i Mihăilă pîrcălabul ot Drajna i Drăgan ot Stănești. Și pântru credință ne-am pus și deagetele.

Pis measița februarie 21 dni, leat 7140 <1632>

Vasilie.

Ion.

Radul.

Marin.

Mihail

Andronios spatari martiro tanothen¹

Arh. St. Buc., ms. 1233, f. 265.

Copie.

331

1632 (7140) februarie 21.

Neagoe și Radu din Stănești, jud. Saac, se vînd rumâni, cu ocina lor, lui Hrizea mare vornic.

† Adecă noi Neagoi i Radul ot Stănești, ot sud Saac, scris-am aciasta al nostru zapis, ca să fie de mare credință la mina jupînului Hrizei marele dvornic, cum să sa știe că ne-am vîndut să-i fim dumnealui rumâni de moșie cu ocină cu tot și den cîmpu și den pădure și den apă și den siliștea satului și den munte și de priste tot hotarul, den hotar pîn în hotar. Și ne-am vîndut de a noastră bunăvoe, fără de nici o silă și cu știrea tuturor migiașilor den prejurul locului, însă eu Neagoe, drept bani gata 2800 i Radul, drept bani gata 2800.

Și cîndu ne-am vîndut fost-au mulți boiari și migiași mărturie, anume : Mogoș clucer ot Căciulați i Deadiul vataf ot Călinești i Andronic spatari ot Mălăești i Coadă vataf ot Măniaci i Dragomir vataf i Șerbu vataf ot Bătrîni i Mihăilă pîrcălabul ot Drajna i Dragan ot Stănești. Și pentru credință ne-am pus și deagetele.

Pis measița februarie 21 dni, leat 8140 <1630>.

Neagoe.

Radul

Andronios proin spatari martiro tanothen²

Arh. St. Buc., ms. 1233, f. 266.

Copie.

¹ Andronic spatar mărturisesc cele de mai sus.

² Andronic fost spatar mărturisesc cele de mai sus.

1632 (7140) februarie 24.

Barbu din Golești se vinde rumân lui Bratosin din Prăvăleni, care-l lasă, în locul său, rumân la m-rea Argeș.

† Scris-am eu Barbul den sat den Golești acesta al <meu>¹ zapis în mina lu Bratosin de în sat den Prăvăleni, feciorul lu Albului, pentru că m-am tocmit cu el să fiu eu, Barbul, cu muiarea și cu copiii miei rumâni în locul lui Bratosin la sfinta mănăstire arhimandrie den Argeș, ce e hrumul Uszenie preacistii Bogorodiți, și năstavniceul sfintei mănăstire, Ioasaf.

Și m-am vîndut eu de bunăvoia mea, dereptă bané gata 4400 și cu știrea tuturor megiașilor și de sus și de jos și de înprejurul locului și a boiari: logofet Badea și Anhelet neguțător și aldămășari popa den Iași, Radul i Oprea pîrcălab și Draghie, Mihai croitor și Boncea, Cîrstea lu Mar, Dragomir, Barbul de Flămînzești i Radul și mulți oameni buni, cum să fie de acum înainte Barbul cu muiarea și cu copii rumâni la sfinta mănăstire în locul lui Bratosin, iar Bratosin să aibă bună pace de către sfinta mănăstire de rumânie.

Пис мѣсеца феврсаріе кѣ дни, въ лѣт $\times$ зрм.

Из сео есѣцѣ Станчуа и кѣ прѣгари².

Неписалъ ересъ Манк³

⁴ Ἀγγελέτος Βατατζίς μαρτίρο τα ανοθεν⁴

Badea logofet⁵

Arh. St. Buc., Ep. Argeș, VI/7.

Orig., hirtie (30 × 21), două peceți aplicate.

Copie ibidem, ms. 708, f. 386.

1632 (7140) februarie 24, București.

Eftemie și Dobrotă din Negrași cu fiii lor se vînd rumâni jupînesei Maria.

† Adecă eu Eftemie, depieună cu feciorii miei, anume Stan și Șârban și Radul și Vladul și cu Dobrotă cu fiu-mieu Ganea, feciorul popei Ra-

¹ Omis.

² Eu, deci, județul Stanciu și 12 pîrgari

³ Manca ercu.

⁴ Anhelet Vatașis mărturisesc cele de mai sus

⁵ Semnături autografe.

1632 (7140) martie 1.

Banu din Ludănești și alții vînd logofătului Bunea părțile lor de ocină din Lătceni.

† Scris-am noie, anume Banul de Ludănești i Gorban iar de Ludănești i Toderu de Ludăneștii ot Grozești, Istate i de Vitănești, Badiul, feciorul popei Stanciului de Ludănești acesta al nostru zapisu să fie la mîna jupanului Bunei logofātu de mare credeință, cum să se ștei că amu vîndut părțile nostre de ocină de în Lătcene cîtū amu avutu toot, de în cîinpu, de în pădure, de în apă, de în uscat și cu vadul de moră și de preste toot hotarul cîtū se va alége de în sat în Lătcene, care se cheamă Flocești.

Pentru că această ocină, părțile nostre, care scriem mai sus, fostune-au și nooa cumpărătoare de la alțe omene de acolo. Dece cîndu au fost acum, vîinndut-oo-mu jupanuloui Bunei logofătul de a noastră bunăvoia, fără de nece o nevoei. Însă iau Banul luat-am bane 1200 și iau Gorban luat-am bane 800 și iau Todoru luat-am bane 800 și iau Statei luat-am bane 800 și iau Badiul luat-am bane 800.

Și o-m vîindut noei această ocină jupanului Bunei logofătul, ca să fie dumniaului moșie și coconelor dumneialui în vecei, să o ței dumneialui cu bună pace.

Și mărturei, anume: jupan Para logofătulu i Staico vornecul i Costanden postelnic i Șărban logofătulu i Radul sinu Staico vornecul i Trefa sulgériul i Leca spătariul i Dan ot Frăsenet.

И аз ско писах, Драгоман логофѣтъсѧ¹. Пис мѣсеца мартѣ 1 дѣни, лѣт x спм.

Și pecețe n-am avut, ce amu pus dégetele.

Para logofăt, manu propria²

Șărban logofăt

Radul postelnic³

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., CXXXI/4.

Orig., hîrtie (31 × 21).

Cu o copie; altă copie ibidem, ms. 129, f. 50 v—51.

¹ Dragoman logofătul.

² Cuvintele „manu propria” scrise cu litere latine.

³ Semnături autografe.

1632 (7140) martie 1.

Megiașii din Cînești se vînd rumâni lui Sima logofăt.

† Scris-am noi migiașii de în sat de în Cînești, anume Hîrs și Vladul Crintea și Bălaur Leahul și Stanciul Mocul și Milcul și Neagoe Tălpigă și Vintilă i Radul Cîrleanța i Drăghici i Oprea i Stoica Jucărelea i Filip i Radul Tămîrjac i Bîrsan i Pîrvul Cosoroavă i Stanciu i Sarchiz, feciorii Giuroae, facem acest zăpis al nostru să fie la mîna Simei logofătul cum să știe că ne-am vîndut de a noastră bunăvoie să-i fim rumâni moșteni cu toate moșiile noastre cît să vor alége de preste tot hotarul satului Cîneștie și de pre într-alte părțe unde vor avea și cu toți feciorii noștri, pre bani gata, bani 68700. Și acești bani i-am luat deplin de în mîna jupînului Simei logofet, cum sînt scriși și în catastih, căruia cît ne-au dat.

Așij <derea> și moșiia Stanciului Sîrcu cît să va alége de în sat de în Cînești de preste tot hotarul, încă s-au vîndut, drept 700 de bani gata.

Însă am luat cine-ș pre capul lui bani gata, întîi eu Hîrs bani 6600 și eu Vladul Crintea 6600, eu Bălaur Leahul 6600, eu Stanciul Mocul 5600, eu Milcul 5600, eu Vintilă 4600, eu Radul Cîrleanța 4600, eu Drăghici i Oprea, feciorii Cambei, 6000, eu Neagoe Tălpigă 4500, eu Bîrsan 2400, eu Tămîrjac 2000, eu Filip 2000, eu Stanciu și eu Sarchiz, feciorii Giuroae, 3000, eu Pîrvul Cosoroavă 4500, eu Stoica Jucărelu cu moșiia ce avem în Șerbăneșt' 4600. Și am luat acești bani deplin de în mîna jupînului Simei logofătul.

Și cînd ne-am vîndut noi fost-au mulți boiari și megiași de în tot județul Vîlcei : întîi preasfințit părintele chir Theofil episcop ot Rîmnic și părintele Vasilie egumenul ot Bistrița și jupan Ghierghie biv vel aga i Radul armaș ot Stănțești i Andrei spatar i Manea logofet i Preda logofet ot Bîrsești i Chirca peharnic, Radul postelnic ot Slăvitești i Mitrea peharnic ot Mihăești i Radul i Danciul ot Măldărești i Goran ot Olănești i Dragomir ot Ohaba i Matei i Fiera ot Cacova i Tudor i Stanciul ot Bojoréni, Voico ot Rîmnic i Tudor ot Slăvitești i Tudor ot Doba i Barbul ot Cucuști i Dumitru apodul ot Dăngești i Dima pitariul i Ghiorma pitariul i Albul ot Olănești, Chisar ot Sărăcinești, Badea i Todosie Holobiști i Tudor postelnic ot Bărbătești, Radul i Cîrstiiian i Nan, Goleștii i Udriște ot Șirineasa i Găgolești.

Pis eu Toma ot Cacova. Pis méseța martie 1 dni, va leatū 7140 <1632 >.

Lehul.

Vladul.

Hîrsul.

Milcul.

Vintilă.

Radul Cîrleanța.

Stanciul Mocul ¹

¹ Numele rumânilor sînt scrise de aceeași mînă.

† Smerenie Theofil
arhiepiscop Rîmnic.

Radul armaș

Gherghie aga

† Eromonah egumen Vasilie

Andrei spătar

Radul Slăvitești

Radul Măldărescul mărturie

Manea logofet

Goran logofet mărturie

Dima pitar

Mitrea peharnic

Eu Dragomir

Eu Tudor ot Doba

Mathi ot Cacova

Eu Tudor ot Slăvitești

Eu Albul

Eu Fiera

Eu Tudosie Holobescul

Eu Tudor ot Bărbătești

Danciul ot Măldărești

Eu Ghiorma pitar

Ghirca păharnic

Chisar păharnic¹ ot <Sărăcinești>²

Arh. St. Buc., M-rea Dintrunlemn, IV/15.

Orig., hirtie (30 × 20), 19 peceti aplicate.

Copie ibidem, ms. 445, f. 109.

336

1632 (7140) martie 2.

*Stoica din Frumușani și fiul său, Tudoran, se vînd rumâni
lui Bunea logofăt.*

† Eu Stoica și cu feciorul meu, Tudoran, de Frumușani, carele șazu în Vilcana, scris-am acest zapis al meu să fie de credință la mina jupînului Bunei logofătul, cum să se știe că m-am vîndut dumnealui să-i fiu rumân, drept bani gata 2800. Și m-am vîndut de a mea bunăvoe, fără nici o silă.

Și mărturie : Para logofăt i Șarban logofăt i Trifa slujer i Dan ot Lătceni i Stoica ot Orbeasca și Pană de Tirgoviște.

Și am scris eu, Sava șătrar, méseța martie 2 dni, leat 7140 <1632>, manu propria³.

Șarban logofăt

Para logofăt manu propria³

¹ Semnăturî autografe.

² Locul omis.

³ Cuvîntele „manu propria” sînt scrise cu caractere latine.

Trifa slujer
Stoica
Danu¹

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., L/6.
Orig., hirtie (30 × 21) cinci peceti aplicate.
Copie ibidem, ms. 127, f. 357.

337

1632 (7140) martie 3, București.

Leon Tomșa voievod întărește m-rii Sfînta Troiță <Radu Vodă> din București locul unde a fost palanga lui Sinan pașa, pe care își făcuse mori Necula fost mare vistier.

† Милостію божію, Іу Левн воєвода н господинь въсон земли ѿггровла-
Хѣнскон, синь великаго н прѣдобраго, поконниомъ Іу Цифан воєвода, Дават гос-
подство ми сїю покѣленїи господства ми свѣтѣн, божественѣн монастыр, ѿже ест
из дол варошов Бѣкѣрецин, идеже ест Храм Света Тронць н штиѣ егѣмена Танасїе
н въскм иноком, ѿнцѣ жнѣвци въ обители тоѣ, ѿкоже да ест свѣтѣн монастыр
внше пис еднн место из дол варош Бѣкѣрецин, что ест код свѣта монастыр, нгда-
же ест паланга котора ест вна сѣтворил Синан паша въ дѣни Милана воєвод,
але шт Кръста Цифанок из гор, шт кѣде дръжате паланга ѣ дол, по пѣт Бѣкѣ-
рецинол, дорн ѣ Хотарѣл Гречинол н шт пѣт Бѣкѣрецинол ѣ долине, дорн ѣ Дѣм-
бовницѣ н шт палангѣ ѣ дол, дорн пак ѣ Дѣмбовницѣ, понеже того место внше пис
внли сѣт дал н помнлоел шт поконниам стараго Плевѣандрѣ воєвод н шт Милнѣ
воєвод н шт поконниаго Радул воєвод. Н шт тогда само въсдрѣжал свѣта мо-
настыр внше пис того место със добро мирно на вснх господары.

И потом, кѣда ест был седа, въ дѣни господства ми, а почтенном болѣрен
господства ми жѣпан Нѣкѣла внѣ вел вистѣлар, шн ест сѣтворил водинице код
къща его, по мѣсто свѣтѣн монастыр внше пис, тере сѣт ѣдавил със водѣнницеѣ
н врьтограду монастырѣк н врьтограду господска н водѣнницѣл господскы шт над
елѣ н водинице калѣгерскѣ. Таже ест пришел штиѣ егѣмена Танасїе пред господства
ми тере се сѣт плакал радѣ водинице н радѣ врьтоград.

И видѣхом господство ми сам със шчїи господства ми како ест ѣдавил
Нѣкѣла вистѣлар със водѣннице елѣ по водинице калѣгерски н врьтограду господска.
Таже сълн послаа господство ми по Кѣртѣ кѣпнтан н със дѣрѣбанци, тере ест
посѣчила зѣгасѣл водѣнницѣм Нѣкѣлек вистѣлар.

И потом, болѣрен господства ми Нѣкѣла вистѣлар, през мали дѣни, пак ест
направил зѣгасѣл, анѣ пакыже ест ѣдавил водѣнницѣкѣ, еже сѣт внше реченѣ. Таже

¹ Semnături autografe.

пакѣже ест пришелъ штица егѣлена Танаѣе шт Свѣта Тронца, тере се сѣт плакал прѣд господства ми и втораго крат. И показала калѣгерѣи и Хрисовѣла Радѣлаши воѣвод, синь Миѣнек воѣвод над того мѣсто. Еъ том господство ми, вѣстаннле сѣм сам господство ми, кѣпно сѣс вѣснѣ волѣри, тере сѣм пошеа талмо на мѣсто и призовенѣом господство ми по старе карошани и по свѣщеннице доверн людѣе, на намѣ: шт Бѣксреци, поп Борчѣ кансиар и поп Янгеа и поп Дрягою и поп Иван и поп Герге и Станчоа дѣшакон и Манта дѣшакон и Дѣмитрѣс Раѣнек сѣдѣцѣ сѣс прѣгарѣи и Новак Грѣвѣа и Яню Грѣк и Стоян Грѣк, тере нѣ сѣм вѣспрашаа господство ми како знан шни сѣс дѣшани нѣ радѣ того мѣсто внише пис. Таже сице сѣт свѣдѣтелствовали прѣд господства ми, како ест вна пошеа сам Радѣа воѣвод, тере ест Хотарисаа того мѣсто по Хотаре и Бѣаѣге, како ест внише пис и шт Крѣста Бѣцѣанов да нѣдѣт по дрѣм ѣ долини дорн на Мост Шрѣбанов воѣвод и да ест дрѣмѣа Хотар и на Мост Шрѣбан воѣвод, да нѣдѣт пак по дрѣм дорн ѣ Хѣлециѣа Шрѣбанов воѣвод, да ест пак дрѣмѣа Хотар. Сице сѣт свѣдѣтелствовали шни вѣснѣ карошани сѣс дѣшани нѣ и доверн сѣм истенствовала господство ми сѣс дневном и сѣс права сѣждинѣи, како водѣннице что ест сѣтворна Нѣкѣла внистѣар код кѣкю его вна ест по мѣсто свѣтомѣ монастыр внише реѣ. И штаа ест Нѣкѣла внистѣар шт закон и шт сѣждинѣе шт прѣд господства ми, по много мѣтѣа да не имат, анѣ да нѣ вѣзѣте Нѣкѣла внистѣар тѣчѣю дрѣвѣ его, а мѣсто да штанет пак свѣтомѣ монастыр.

Его радѣ дадоа сѣм господство ми свѣтѣн монастыр Свѣтѣн Тронца, шкоже да мѣ ест того мѣсто внише пис дѣдѣишѣ и вѣ шѣае и не шт кождо непотѣкновѣиѣе, по заповѣд господства ми.

И шѣже и заканинѣе поставѣаѣем господство ми: по шѣствѣю господства ми, кого нзверет господѣ Богѣ вни господарѣ Бѣашкоѣ земли нан шт срдѣчнаго плода господства ми нан шт сродник нашѣа нан, по грѣсѣ нашн, нан шт ниноплаемник, да аѣе почтет и поновит и штерѣдит сѣю кингѣ господства ми, того господѣ Богѣ да га почтет и да сѣхранит вѣ господствѣ его и вѣ вѣдѣици вѣцѣа дѣша его. Я аѣеаѣже не почтет и не поновит и не штерѣдит сѣн кинга господства ми, анѣ поперет и разорет и неѣаент, того да ест трѣклет и аѣаѣа и аѣѣрнеан шт тѣи свѣтн штици, еже сѣт вѣ [вѣ] Нѣкѣе и да имат част сѣс [ѣда и сѣс Ярѣа, на едни мѣсто вѣ вѣкн, алинн.

Сеже ео и свѣдѣтаѣе поставѣаѣем господство ми: жѣпан Хриѣа вѣа дворник и жѣпан Папа вѣа логофѣт и жѣпан Янаки вѣа внистѣар и жѣпан Миѣо вѣа спатар и жѣпан Нѣдеако вѣа стоаник и жѣпан Бѣзника вѣа конис и жѣпан Нѣгѣа вѣа пѣларник и жѣпан Манѣ вѣа постѣаник. И исправник, ...¹

И намазом аз, Стонка граматник, вѣ настоа градѣ Бѣксреци, мѣсеца мартѣе 7 дѣни и шт Ядама до нинѣ текѣцаго лѣтом, вѣ лѣт хѣрам, лѣта господинѣе хѣааа.

† Іw Лѣши вѣвѣада, мноаѣтѣю божѣю господинѣе.

Іw Лѣши воѣвода <ш.р.>

¹ Loc alb.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Ștefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri care este din jos de orașul București, unde este hramul Sfinta Troiță și părintelui egumen Thanasie și tuturor călugărilor eiți trăiesc în acel lăcaș, ca să fie sfintei mănăstiri mai sus-scrise un loc din jos de orașul București, care este kingă mănăstire, unde este palanga pe care a făcut-o Sinan pașa în zilele lui Mihail voievod, însă de la Crucea lui Iștvan din sus, de unde ține palanga, în jos pe drumul Văcăreștilor, pînă în hotarul Grecilor și din drumul Văcăreștilor în jos, pînă în Dimbovița și din palangă în jos, pînă iarăși în Dimbovița, pentru că acel loc mai sus-scris a fost dat și miluit de răposatul Alexandru voievod cel bătrîn și de Mihnea voievod și de răposatul Radul voievod. Și de atunci numai ce a tot ținut sfinta mănăstire mai sus-scrisă acel loc cu bună pace la toți domnii.

Iar după aceea, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, cinstitul boier al domniei mele jupan Necula fost mare vistier, el a făcut mori lîngă casa lui, pe locul sfintei mănăstiri mai sus-scrisă, de au înecat cu morile și grădina mănăstirii și grădina domnească și morile domnești de la baie și morile călugărești. Astfel a venit părintele egumen Thanasie înaintea domniei mele, de s-a plîns pentru mori și pentru grădină.

Și am văzut singur domnia mea cu ochii domniei mele cum a înecat Necula vistier cu morile lui morile călugărești și grădina domnească. Astfel am trimis domnia mea pe Curtu căpitan și cu dărăbanți, de au tăiat zăgazul morilor lui Necula vistier.

Iar după aceea, boierul domniei mele Necula vistier, peste puține zile, iar a dres zăgazul, ci iarăși a înecat morile ce sînt mai sus-zise. Astfel iarăși a venit părintele egumen Thanasie de la Sfinta Troiță, de s-a plîns înaintea domniei mele și a doua oară. Și au arătat călugării și hrisovul lui Radul voievod, fiul lui Mihnea voievod pentru acel loc. La aceasta domnia mea m-am sculat singur domnia mea, împreună cu toți boierii, de m-am dus acolo la loc și am chemat domnia mea pe orășenii bătrîni și pe preoți oameni buni, anume : din București, popa Borcea clisiar și popa Anghel și popa Drăgoi și popa Ivan și popa Gherghe și Stanciul diacon și Manta diacon și Dumitru al lui Rahnea județul cu pîrgarii și Novac Sîrbul și Ianiu Grecul și Stoian Grecul, de i-am întrebat domnia mea ce știu ei cu sufletele lor, pentru acel loc mai sus-scris. Deci așa au mărturisit înaintea domniei mele că a venit singur Radul voievod de a hotărnicit acel loc pe hotare și semne, cum este scris mai sus și de la Crucea lui Eștvan să meargă pe drum în jos pînă la Podul lui Șarban voievod și să fie drumul hotar și la Podul lui Șarban voievod, să meargă iar pe drum pînă la Heleşteul lui Șarban voievod, să fie iarăși drumul hotar. Așa au mărturisit ei toți orășenii cu sufletele lor și bine am adevărit domnia mea cu divanul și cu judecată dreaptă, că morile ce le-a făcut Necula vistierul lîngă casa lui au fost pe locul sfintei mănăstiri mai sus-zisă. Și a rămas Necula vistier

de lege și de judecată dinaintea domniei mele, ca mai mult amestec să nu aibă, ci să-și ia Necula vistierul numai lemnele, iar locul să rămână iarăși al sfintei mănăstiri.

De aceea, am dat domnia mea sfintei mănăstiri Sfânta Troiță, ca să-i fie acest loc mai sus-scris dedină și de ohabă și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Încă și blestem am pus domnia mea : după trecerea domniei mele pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau, după păcatele noastre, sau din alt neam, dacă va cinsti și va înnoi și va întări această carte a domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-i cinstească și să-l apere în domnia lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui. Iar dacă nu va cinsti și nu va înnoi și nu va întări această carte a domniei mele, ci va călca și strica și va pierde, acela să fie de trei ori blestemat și anatema și afurisit de 318 sfinți părinți ce sînt la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie la un 'oc în veci amin.

Iată dar și martori punem domnia mea : jupan Hriza mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Ianachi mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Nedelco mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Neagul mare paharnic și jupan Manea mare postelnic. Și ispravnic, . . .¹

Și am scris eu, Stoica gramatic, în cetatea de scaun București, luna martie 3 zile și de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7140, anul domnului 1631 .

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Leon voievod <m. p.>

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XXXI/9.

Orig., hîrtie (42 × 28), pecete timbrată.

Cu două traduceri din 1900 și din 1916; alte traduceri ibidem, I/10—11; ms. 256, f. 66 v—67 și la Bibl. Acad., XI/16.

Anul erei noastre greșit. Divanul corespunde cu vâleatul.

338

1632 (7140) martie 7, București.

Leon Tomșa voievod întărește jupaniței Anca vorniceasa și fiului ei, Gavrilaş postelnic, ocină la Netezești.

† Многостію божію, Іван Левин воєвода и господинъ вѣснн земан Угровла-Хітскон, синъ поконнаго Стефана воєводи. Дават господство ми сїе повелѣніе господства ми жєпаннці Пнкѣе дворничѣев и сынѣ ея Гаврілашови, ікоже да

¹ Loc alb.

ест им учинѣнъ въ села Нетежещи въса дѣл Добрѣинока и жены егѡ, Марїа, шт пола и шт шѣма и шт водч и шт брода воденичнаго и шт сѣдалища сѣлскагѡ и шт през высегѡ Хотара, елико сѣ Хошет избрати шт главы и до главы.

Понеже сїа учина была ест за дѣдинѣ стара и права швѣхъ чловѣкъ въше реченыхъ Добрѣина и жены егѡ. Нѣ егда ест было при дѣнѣхъ господства ми, а сїи чловѣкъ Добрѣин и съ женою своею Марїею, шни продаша сїю въше реченю ихъ учинѣнъ шт Нетежещи жѣпаници Янкѣ и сынѣ си Гаврїлови постѣаник, за шги ѿ, шт своѣмъ ихъ добрыѣмъ коли и със вѣденїемъ въсѣхъ иже шкрѣст ихъ съжитѣл мегїташи из горѣже и долѣ и съ прѣди господства ми.

И видѣхъ господство ми и рѣкописанїе ихъ, рекше запис, въ рѣцѣ жѣпаници Янкѣ дворничасек и сыномъ своимъ Гаврїиломъ постѣаник съ многимъ чловѣки благими свѣдѣтелствующе, како сѣт продаанъ безъ ни единагѡ наслованїа.

Тѣмъже и господство ми дадохъ сїю <ки>гѣ господства ми, іакоже да ест имъ таа учина въ наследїе имъ шлѣбѣ, ни шт когоже позыбелена и сыншмъ ихъ и вѣшкшмъ и правншчетшмъ, по шризмѣ господства мї.

Сего радї и свѣдѣтелїа поставихъ господство мї: жѣпанъ Хризѣ велъ дворникъ и жѣпанъ Папа велъ логофетъ и жѣпанъ Янакї велъ вистїаръ и жѣпанъ Мїко велъ спатаръ и Недѣлко велъ столникъ и Бѣзника велъ колникъ и Нѣгѣла велъ пѣхарникъ и жѣпанъ Мамѣ велъ постѣаник. И исправникъже, жѣпанъ Папа велъ логофетъ.

И азъ, Шдрїице Нѣстѣрелъ вторынъ логофетъ, писахъ въ столнѣмъ градѣ Бѣкѣрѣши, мартїе 3 дѣне, въ лѣто $\times$ шрм.

† Іѡ Левнъ вѣвѣвда, милостїею божїею господинъ.

Иѡ Левнъ вѣвѣвда <м.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Ioan Leon voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul răposatului Stefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele jupaniței Anca vorniceasa și fiului ei Găvrilaș, ca să le fie ocină în satul Netezești toată partea lui Dobrin și a soției lui, Maria, din cîmp și din pădure și din apă și din vaduri de moară și din vatra satului și de peste tot hotarul cît se va alege, din cap și pînă în cap.

Pentru că această ocină a fost de moștenire veche și dreaptă a acestor oameni mai sus-zisi, Dobrin și soția lui. Însă cînd a fost în zilele domniei mele, acest om Dobrin și cu soția sa Maria, ei au vîndut această ocină a lor mai sus-zisă din Netezești jupaniței Anca și fiului său Gavriil postelnic, pentru 20 ughi, de a lor bunăvoie și cu știrea tuturor meșiașilor, care sînt locuitori în jurul lor, din sus și jos și dinaintea domniei mele.

Și am văzut domnia mea și scrisoarea lor de mină, adică zapis, la mîna jupaniței Anca vorniceasa și a fiului său Gavriil postelnic, cu mulți oameni buni, care au mărturisit că au vîndut fără nici o silă.

De aceea și domnia mea am dat această carte a domniei mele, ca să le fie acea ocină de moștenire și ohabă, de nimeni neclintit și fiilor lor și nepoților și strănepoților, după porunca domniei mele.

¹ Loc rupt.

Pentru aceasta și martori am pus domnia mea : jupan Hrizea mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Ianachi mare vistier și jupan Miho mare spătar și Nedelco mare stolnic și Buzinca mare comis și Neagul mare paharnic și jupan Manea mare postelnic. Și ispravnic jupan Papa mare logofăt.

Și eu, Udriște Năsturel al doilea logofăt, am scris în cetatea de scaun București, martie 7 zile, în anul 7140 <1632 >.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Leon voievod, <m.p. >

Arh. St. Buc., M-rea Căldărușani, LV/1.

Orig., hrtie (30 × 21), pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. din a doua jumătate a sec. al XVIII-lea.

339

1632 (7140) martie 8

Stanciu, Neagu și Stănilă vînd părți de moșie la Negoșina și Zărnești lui Ionașco ceauș, neavînd cu ce-și plăti birul haraciului.

† Adecă eu Stanciul Batcăi ot Barchetu împreună cu frate-meu Neagul i Stănilă dat-am zapisul nostru la mîna dumnealui ciaușului Ionașco, feciorul Beantii ot Băeștii, ca să fie de bună credență precum să știe că i-am vîndut noi de a noastră bunăvoe toată partea noastră de moșie din hotarul Neagoșini și din Zărnești de pe plaiu și din Bisăuci și de peste totu hotarul, din cîmpu, din apă, din pădure, din pomete, cu tot u venitul, pre unde vor ținea alți niagoșini, să ție și dumnealui. Pentru că om vîndut noi de a noastră bunăvoe, de nime siliți, pentru birul haraciului.

Și o-m vîndut dreptu bani gata taleri 30. Și am luat acești bani noi toți deplin în mînile noastre ca să îi fie moșie stătătore luiu și feciorilor dumnealui, cîți Dumnezeu îi va dărui.

Și cîndu am făcut noi acestu zapis fost-au mulți omeni buni mărturii, care se vor iscăli mai jos, anume: Neagul viorarul, Stoican iuzbașa ot Băești, Gherghe stegar ot tam, Soore vătășel ot Crivelești, Dragomir Bivol ot tam, Dragoe Stegar ot Fîrtopești, Radul Giulea. Și noi pentru credința mai jos ne-am pus degetile și iscăliturile în loc de peceate, ca să să crează.

Și am scris eu Crăciun dascal cu zisa lor. Pis méseța martie dină 8, vă leat 7140 <1632 >.

† Eu Stanciul vânzător.
† Eu Neagul vânzător.
† Eu Stănilă vânzător.

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, LVII/6.
Orig., hirtie (22 × 16,5).

340

1632 (7140) martie 10.

Vlad și Sora vînd lui Necola și altora ocina lor numită partea Rădănească, din apa Buzăului pînă în hotarul Brăgăreștilor.

† Eu scrisu și mărturisesc Vladul, fecior lu Dumitru armașul, iară Dumitru armașul iaste nepotu lu Rădan de fecior, și eu Sora, fata lu Stoian, nepota lu Șandru de fecior, noi acești doi omeni am vîndut 150 de stejeni Necolei Botoșan și lu Mihaiu Carșute și lu Dragomir, derepet aspri 5000 gata. Și i-am vîndut de bonăvoe noastră. Și acesta ocină iaste vîndută de apa Buzăul pînă în hotar Brăgăreștelur, parte Rădănescă.

Și mărturie : ot Mărăcineni de Jus, Sava, feciur lu Avram i Constandin Pîrțachi i Sava Begheun i Radul, feciur Simei i Barbul, feciur Grozei, ot Puținei, Cernatu lugofătul, ot Coietește, Talpă i Bratul.

Име попа Манк¹, мѣсца мартѣ 10 дьни, въ лѣтѣ 7304.

† Eu Vasie monah.

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, XXV/9.
Orig., hirtie (31 × 21,5).

341

1632 (7140) martie 16.

Stroe din Fiani și fiul său, Pătru, se vînd rumâni lui Bunea logofăt.

† Eu Stroe, feciorul lu Vlăduță di Fiani, care șazu în Vilcana, scriu și mărturisescu cu cest zapis al meu cum să se știe că m-am vîndut eu și

¹ popa Manea.

cu fiu meu Pătru și cu alții, cîți va da Dumnezeu, Bunei logofătului, drept bani gata ughi 15, de a mea bunăvoie, fără de nici o silă, ca să-i fiu dumnealui rumân de moșie în veac, cu toți feciorii mii.

Și mărturie: Costandin vtori postelnic i Radul armaș ot Popești și Trifa slujer și star Matheiu ot Stupineni.

Și am scris eu, Sava șătrar manu propria¹, méseța martie 16 dni, leat 7140 <1632>.

Eu Stroe

Costandin vtori postelnic

Neagul logofăt

Radul armaș

Eu Matheiu mărturie

Trifa slujer

Eu Dobren²

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., L/7.

Orig., hirtie (31 × 20,5), patru peceti aplicate.

Copie, ibidem, ms. 127, f. 356 v.

342

1632 (7140) martie 17.

Nan și Răducul din Drajna se vînd rumâni lui Hrizea mare vornic.

† Adecă noi Nan i Răducul ot Drajna scris-am acesta al nostru zăpis, ca să fie de mare credință la mina jupinului Hrizei marile dvornic, cum să se știe că ne-am vîndut să-i fim rumâni de moșie cu toată moșia noastră cîtă avem, de în cîmpu, den pădure, den apă, den siliștea satului și din munte, de priste tot hotarul, din hotar pîn în hotar. Și ne-am vîndut de a noastră bunăvoie, fără nici o silă. Și ne-am vîndut eu Nan, drept bani gata 1600 și Răducul, drept bani gata 1600. Și ne-am vîndut cu știrea tuturor fraților noștri și a megiașilor noștri den prejurul locului.

Și cînd ne-am vîndut fost-au mulți boiari și megiași mărturie, anume: Coadă vătaf ot Măniaci i Șerbu vătaf i Dragomir vătaf, frate său, ot Bătrîni i Pătru vătaf ot Drajna i Mihăilă pircălabul ot Drajna i Neagoi ot Stănești. Și pîntru credință ne-am și pus dégitele.

¹ Cuvintele „manu propria” sînt scrise cu caractere latine.

² Semnături autografe.

Pis measița martie 17 dni, leat 7140 <1632>.

Nan.

Răducul.

Arh. St. Buc., ms. 1233, f. 267.

Copie.

343

<1632> martie 17.

Zoze vinde lui Mogoș călărașul ocină la Clinceni.

Scris-am acestă zăpis, anume Zoze de Clinceni, să se ști cum a <m> vîndutu ocina totă lo Mogoșu călărașul, anume stî <n>jeni 20, ughi 4, 6 costande.

Și a <u> fost mărturi : popa Mușat și popa Nicola și Toma dărăban și iuzbașa Vasilie și fratele lu Mogoș, anume Stanciul și Marin de sat de Clinceni.

Méseța martie, dnă 17.

<Pe verso, contemporan :> †Scris-amă eu Mogoșu călărașulu că amă dată tizului Mogoșu 200, pă 20 de vedre de vinu la tomnă.

Bibl. Acad., MCDLXXXVIII/30.

Orig., hîrtie (18 × 21), două peceti aplicate.

Cu o copie de la mijlocul sec. al XVIII-lea.

Datat după celelalte documente din pachet, cuprinzînd vinzări la Clinceni și după martori.

344

1632 (7140) martie 18, București.

Cartea de judecată a lui Ivașco fost mare vornic și a lui Mihalcea căpitan din Pătirlage pentru moșii în Piteștii de Sus și în Găneștii de Jos.

Adică noi cești doi boiari, anume jupan Ivașco biv vel dvornic și Mihalcea căpitanul ot Pătirlage, scris-am aceasta a noastră carte ca să se

știe cum am fost luați pre răvașe domnești denaintea domnul nostru Io Leon voivod, sin Ștefan voivod, de Șerban, feciorul lu Seman ot București și de Miroslav cu frate-so Dumitru, feciorii lui Mihail logofătul ot Pitești, ca să căutăm și să judecăm pentru niște ocină den Piteștii de Sus și den Găneștii de Jos și pentru niște bani de au plătit Șerban pre Miroslav de la Hagi ceauș. Deci pentru acei bani n-au avut Miroslav cu ce plăti, ci au dat lui Șerban 323 de stînjeni de ocină den Piteștii de Sus și den Găneștii de Jos.

Iar cînd au fost acum, au avut gilceavă și întrebăciune pentru camăta acelor bani, zicînd Miroslav să întoarcă lu Șerban ughi 50, numai capetele, iar camata nu vrea să plătească nimic. Într-aceia, noi am socotit și am judecat cum să ție Șerban acești 323 de stînjeni de ocină ce scrie mai sus. Iar apoi, Miroslav au căzut înaintea noastră și înaintea lu Șerban cu rugăciune și cu oameni buni, cum să-i lase 73 stînjeni și să-i întoarcă ughi 11, să rămîie lu Șerban 250 de stînjeni și lui iar 250 de stînjeni și pre unde va avea Miroslav și-i va ținea ocină să ție și Șerban tot frățeaste.

Și au fost și frate-său Dumitru de față la această tocmeală și judecata și l-am întreat, are cum putere să întoarcă lui Șerban bani îndărăt, iar el a zis că n-are putere.

Și am văzut și zapsul lui Miroslav pre aceste 250 stînjeni de ocină, cum i-au vîndut și s-au înpăcat de bunăvoia lor.

Derept aceia, noi încă am judecat și am dat lu Șerban ca să-și ție această ocină, 250 de stînjeni den Pitești de Sus și den Gănești de Jos, cu buna pace de preste tot hotarul.

Și am dat amîndoua răvașele domnești la mîna lui Șerban și i-am făcut și această carte a noastră de judecată și de tocmeală, ca să nu mai aibă de acum înainte pîră și gilceavă cum scrie și mai sus.

Și au fost la această tocmeală ă lor și boiari marturi, anume : ot București, Radu cupețu i Stoica cupețu i ot Poenari, Mainea postelnicu i ot Pitești, Șteful logofăt i ot Săcșori, Dragomir i Laiotă i ot Boleasca, Dan Rodea i ot Tatulești, Manta logofātu i Petre inaru dărăban i Manea vâtaf i ot Sacuian, Neagoe și alți mulți oameni buni. Aceasta mărturisim ca să se crează. Și ne-am pus și pecețile și iscăliturile mai jos pentru credința.

I napisah az, Dumitru logofātu, u București, mesîta martie 18 dni, ve leat 7140 <1632>.

Ivașco dvornic.

Mihalcea vel căpitan.

Arh. St. Buc., ms. 1233, f. 268.

Copie.

EDIȚII. Ionașcu, *Stoica Ludescu*, 283—284.

1632 (7140) aprilie.

Leon Tomşa voievod scuteşte de dări, în afară de bir, satul Parapani, jud. Vlaşca, al m-rii Sfînta Troiţă <Radu Vodă>.

† Милостію божію, Іу Левн воєвода и господинъ, синъ покойнаго Іу Шефан воєвода. Дават господство ми сѣ повелѣніе господство ми satului Parapanii ot sudstvo Vlaşca >, ce iaste al sfintei mănăstiri Svétaa Troiţă, ca să fie de acum în pace şi slobod de găleată şi de finu, de bou, de oae seacă, de birul calului, de sulgiu, de căşărie, de majă, de galbe <nu >1 de fum, de podvoade, de mertice şi de împrumută, de lucrul domnescu, de bani de judeţu şi de toate mîncăturile cîte sînt preste an în țeara <domnii méle, de >1 nimica val sau bîntuială să n-aibă.

Pentru că satele cîte au fost de drum în jud <ét >1 pre mîna boiarilor carii țin judeţu de birărie şi au fost dîndu numai bir drept, luatu-le-am domnia mea toate de la mîna lor de sîntu la cămara domnii méle şi le-am lăsat să dea numai bir cu ruptul întru 1 an de 2 ori, la sfeti Gheorghie şi la sfeti Dimitrie şi să meargă aprozi la zi să le ia birul, cine cum va fi scriş de la cămară, iar alt nimenilea întru ei să nu între.

Iar apoi părintele egumenul Tanasie de la Svéta Troiţă venit-au innaintea domnii méle cu rugăciune şi se-au plînsu cum iaste un sat de drum şi de margini de are multe păsuri şi nevoi de turci şi de călători, ca să las domnia mea acest sat Prapanii să nu dea cu ruptul într-un an de 2 ori ca alalte sate de drum, ce să fie tot pre tocmeala ce au avut în zilele altor domni şi acum în zilele domnii méle.

Într-acéia, domnia mea m-am milostivit pentru sfînta mănăstire Svéta Troiţă de l-am lăsat domnia mea să fie în pace şi ertat de toate, cum scrie mai sus, numai să dea 1 bir drept, de lună cîte 1 galben, iar de vor eşi 2 birure întru o lună, să dea 2 galbeni şi miarea, cum vor da şi alalte sate de drum, însă așa-m tocmit domnia mea cu părintele egumenul Tanasie pentru satele de drum ale Sfintei Troiţe şi ale mănăstirii Dealului, să le plătească el cu bani gata de în punga lui aicea la cămară, cum vor eşi birurile pre lună, iar birarii de judeţ, sau de aicea de la domnie să nu intre nimenilea în satele mănăstirii, fără numai egumenul să aibă a plăti el la cămară, cîte biruri vor fi de lună, au 1 bir au doao, tot cîte ughi 1.

Derept acéia, nimenilea să nu se ispitească a le învălui, că acela om mare certare va avea. Şi această carte a domnii méle să calce toate cărţile.

¹ Loc rupt.

Și am pus domnia mea și blăstem : care va dărui Dumnezeu, în urma noastră a fi domnu Țerii Rumânești, încă să aibă a înnoi și a înntări această carte a domnii méle, pre tocmeala ce scrie mai sus. Iar cine va călca și o va sparge, acela să fie trăclet și blăstemat de vlădica Hristos și afurisit de 318 oteți și să lăcuiască cu Iuda și cu Arie la un loc.

Имако да нѣст, по реч го:подства мнѣ

И исправник, сам реч господства мн.

Пис Лепѣдат¹ ѿ Бѣскрецин, мѣсеца апрѣлѣ . . .² дани, въ лѣт $\times$ ЗРМ.

† Іу Левн Ковевода, милостію божію господина.

Иу Левн Ковевода <т.р.>

Bibl. Acad., CCCX/21.

Orig., hirtie (30,5 × 21), pecete aplicată.

EDIȚII. Nicolaescu, *Radu Vodă*, 193—194.

346

1632 (7140) aprilie 3.

Ion din Muți și nepotul său, Giura postelnic, vînd mitropolitului Grigorie un loc de casă în București.

† Adeică eu Ion, feciorul Néniului logofăt ot Muți și cu nepotă-mieu Giura postelnic scris-am al nostru zapis ca să fie de mare credință la mîna cinstitului vlădicăi Grigorie mitropolitului, cum să se știe că i-am vîndut un loc de casă, cît se va alége, care au cumpărat Néniul logofăt ot Muți de la Dumitru postelnic, fratele lui Ianache vistiiar, den gardul viei domnești, pînă în Ulița cea mare și pînă în poarta comis Radului celui mare și pînă în casa Voicăi, cît se va alége locu lu Dumitru postelnic, între locul lu Dumitrașco vistiiar și între locul lu Iane portar.

Și am vîndut noi, anume Ion și nepotu-mieu Giura, de a noastră bunăvoe, dreptu bani gata 600, ca să fie moșie svenții lui ohabnică.

Și mărturie : popa Borcea clisiar și Iané biv vel portar, iarăș Gherghe vtorii dvornic ot Drăgăești și popa Stanciul cel domnescu și Costea grămătic și Mihai postelnic și mulți omeni buni și bătrîni. Și pentru cre<de>nța ne-am pus și pecețili.

Пис мѣсеца апрѣлѣ 3 дани, въ лѣт $\times$ ЗРМ.

Giurra некал

¹ Lepădat.

² Loc rupt.

Popa Borce clisiar
Gherghe vornic
Eu Mihai postelnic
Coste gramatic
Popa Stanciu ¹

<Pe verso :> Zapisul lu Ion, sină Neniului logofet și al Giurei pentru un loc de casă den București.

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., CCLIII/1.
Orig., hirtie (30 × 21), două peceti aplicate.
Copie ibidem, ms. 131, f. 106.

347

1632 (7140) aprilie 6.

Răzvan căpitan și egumenul Vasile de la m-rea Bistrița, fac schimb de țigani.

† Adecă eu Răzvan căpitanul scris-am acesta al meu zapis să fie la mina părintelui egumenului Vasile de la sfinta mănăstire de la Bistrița, cum să știe c-am făcut schimb cu egumenul Vasile și am dat un sălaşu de țigani, anume Iancul cu feciorii lui, Neacșul i Marie i Stana și cu țiganca Iancului. Și am dat eu de bunăvoia mea pre acești țigani să fie la sfinta mănăstire pentru acești țigani pre Radul țiganul Guze și pre feciorii lui, Manea i Badea, de am schimbat și am dat țigani pentru țigani. Și ne-am tocmit de a noastră bunăvoia.

Și au fost la tocmela noastră mulți boiari, anume : jupan Papa vel logofet i Radul postelnic Buzescul i Sima logofet i Preda spatar i Dumitru cliucer ot Filiași i Mihaiu sulger ot Coțofeni i Calotă cliucer ot Popești și Veniamin călugărul i Tuodosie călugărul și alalți călugări, toți den sfinta mănăstire. Și am făcut noi de a noastră bunăvoia aceasta tocmelă. Și pentru credința pusu-ne-m și pecețile, ca să știe și să creză.

Пис мѣсеца апрѣлѣ 6 дани, лѣт 7140.

Papa vel logofet

Eu Preda spătar mărturie ¹

Arh. St. Buc., M-rea Bistrița, LXVI/547.
Orig., hirtie (29,5 × 21), două peceti aplicate.
Copie ibidem, ms. 194, f. 388.

¹ Semnături autografe.

1632 (7140) aprilie 7, București.

Leon Tomșa voievod scutește pravăliile din București ale bisericii lui Ghiorma banul de galbenul de fum.

† Многостією кожїю, Іу Левш воєводї и господинъ въсшн земле Уггро-владїнскон, синъ великаго и прѣдобраго, поконнаго Іу Шефан воєводї. Дават господство ми сїн повелѣнїи господства ми свѣтѣи божественїи църкве зовемаго Гѹрманев банша, храм рожество Христово, ут зде ут влош господства ми ут Бѹкѹрещи, кое ест метох и въ подрѹчїи на арлїнпнскѹсѹ Погонѣни ут земле Гръкеса, ꙗкоже да ест въсѣх прѣвѣлїиловѣ свѣтѣи църкве, колнко сѹт зде оу Бѹкѹрещи оу мирно и свободно за житл за дим, къда ест дал ѹги дрѹги прѣвѣлїи ут въ нна страно, а прѣвѣлїиле църквев нища вантованїе да не имат за ѹги, понеже ѹмноственїхом се господство ми тере ест простна прѣвѣлїиле свѣтѣи църкве за желтѹ за дим, почто радї сїн свѣта църквоу дрѹги дѣдїне и дрѹг Ходок нѣст нмал ут нн една страно, без тѣчїю сїн прѣвѣлїи вше писане, да ест въ ѹкрѣпанїе и за Храмо църквев, а господство ми вѣчное помѣнь.

Тим радї и вн, въсѣх слѹзем господство ми, которн ест Ходна за ѹги за дим зде ѹ Бѹкѹрещи, ѹ врѣме еже Хокет ѹзрит сїн книг господство ми, а вше да гледате нища вантованїе да не имат прѣвѣлїиле свѣтѣи църкве, како ест вше пис.

Понеже поставлїхом господство ми и клетѹс: кого нзберет господъ Богъ бити господарь и владател Земле Балшкоє нан ут срьдичнаго плода господства ми нан ут сьродник нашнх нан по грѣсѣх нашнх, нан ут иноплеменик, молим със нмнелм божїем да аще почтет и поновнт и ѹтвердит сїн книг господства ми, того господъ Богъ да га почтет и да съхранит въ господствѣ его и а въ вѣдешн вѣцѣх дѣша его. И ащелиже не почтет и не ѹтвердет, анѹ попереет и нехлвнт и въ ѹбвенїе встѣжит, того да ест трьклет и анѹнма и аѹсрсан ут тнї свѣтїи утци, еже сѹт къ Некни и да имат частїю със Іѹда и със Ярїл и със нннлн ннѣрннн Іоуден, еже ест възъпнше над кръв господа Бога, спаса нашего Исуса Христа и ркѣт: „възми, възми, распених его“ и кръв его над ннх и над чеда нх, ест, вѣдет въ вѣки, амни. И не ут кождо непоколѣбьлм, порезмо господства ми.

Сеже и свѣдїтеле поставлїх господство ми: жѹпан Хриза вел дворник и жѹпан Папа вел логѹфет и жѹпан Инаки вел вистїар и жѹпан Мнхо вел спатар и жѹпан Неделко вел столник и Бѹзинка вел колнс и Нѣгѣл вел пѣхарник и Мано вел постѣлник. И исправник. . .¹.

И намаза аз, Тѹдор граматик, въ настола градоу Бѹкѹрещи, мѣсеца апрлїлїе 3 днн и ут Ядма даже до ннѣ текѹщаго лѣтом, въ лѣт хрлм.

¹ Loo a lb.

† Іу Дѣви крѣкѣда, милостїю божію господнѣ.
Иу Дѣви кобрѣда <м.р.>

Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Ștefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii biserici numită a lui Ghiorma banul, hramul nașterea lui Hristos, de aici din orașul domniei mele din București, care este metoh și sub stăpînirea arhiepiscopului de Pogoneani din Țara Grecească, ca să fie sfintei biserici toate prăvăliile cîte sînt aici în București în pace și slobode de galbenul de fum, cînd dau ughi celelalte prăvălii din altă parte, iar prăvăliile bisericii nici o turburare să nu aibă de ughi, pentru că m-am milostivit domnia mea de am iertat prăvăliile sfintei biserici de galbenul de fum, deoarece această sfîntă biserică alte dedine și alt venit nu a avut din nici o parte, în afară de aceste prăvălii mai sus-scrise, să-i fie de întărire și de hrană bisericii, iar domniei mele veșnică pomană.

De aceea și voi, toate slugile domniei mele, care umblați pentru ughii de fum aici în București, în vremea în care veți vedea această carte a domniei mele, voi să vedeți să nu aibă nici o turburare prăvăliile sfintei biserici, cum este mai sus-scris.

Pentru că am pus domnia mea și blestem : pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn și stăpînitor al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau, după păcatele noastre, sau din alt neam, rog în numele lui Dumnezeu, dacă va cinști și va înnoi și va întări această carte a domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească în domnia lui și în veacurile viitoare sufletul lui. Iar dacă nu va cinști și nu va întări, ci va călca și va strica și va lăsa în uitare, acela să fie de trei ori blestemat și anatema și afurisit de 318 sfinți părinți, care sînt în Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie și cu ceilalți necredincioși Iudei, care au strigat asupra sîngelui domnului Dumnezeu, mîntuitorul nostru Isus Hristos și au spus : „ia-l, ia-l și răstignește-l” și sîngele lui asupra lor și asupra copiilor lor, este și va fi în veci, amin. Și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea : jupan Hriza mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Ianachi mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Nedelco mare stolnic și Buzinca mare comis și Neagul mare paharnic și Mano mare postelnic. Și ispravnic, ...¹

Și am scris eu, Tudor gramatic, în cetatea de scaun București, luna aprilie 7 zile și de la Adam pînă acum, cursul anilor, în anul 7140 <1632>.

---

¹ Loc alb.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.
Io Leon voievod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Bradu — Hanu Greci — Codreni I/2.
Orig., hirtie (35 × 25), pecete timbrată.
Cu o trad. din 1906.
EDIȚII. Andreescu, *Ctitorii*, 558—559.

349

140) aprilie 10.

*Radul din Samara vinde jupînului Ivan un loc din funia
Mănească.*

† Scris-am eu Radul Minei ot Samara zapisul miu la mîna jupî-
nului Ivan, cum să știe că i-am vîndut un locu de în fune Mănească,
suptu via lu Bonchici, de apă pină în del, dreptu bani gata 360, să-i
fie lui moșie și ficiorilor lui, cîți i va dărui Dumnizeu.

Și mărturie : Bade i Radomir ot Cocul i popa Cherchelabă. Pentru
credița pus-am degetul.

Пис апрайтѣ ѿ дьни, лѣт x sp.м.

Eu Radul.

Arh. St. Buc., M-rea Trivalea, IV/2.
Orig., hirtie (33 × 20).
Copii ibidem, mss. 371, f. 21 v și 477, f. 40v—41.

350

1632 (7140) aprilie 10.

*Leon Tomșa voievod întărește m-rii Sfînta Troiță <Radu Vodă>
o ocină la Glina.*

† Многостѣю божию, Іw Левн Коекода и господинь, сынъ покойнаго
Іw Шефан Коекода. Дакат господство ми сѣю повѣленію господства ми
сфintie dumnezeiești mănăstire ce se chemă hramul Sfînta Troiță de la
București și părentelui egumenului Tanasie, ca să fie volnici călugării

cu aceasta carte a domnie mele de să-și ție ocină mănăstirii de la Glina, cum scrie hristovélé și cărțilé, pântru că această ocină au fost miluitură și cumpărătură înncă mai dinainté vrémé.

Iar când au fost acuma, în zilelé domnie mele, au venit o robă înnainté domnie mele, zicînd cum aré și ia parté de ocină la Glina. Deci domnie mea i-am fost făcut o carté a domnie mele, ca să-și ție partea ei de ocină, cîtă va avea acolo la Glina. Iar acu părintele egumenul Tanasie au venit înnaintea domnie mele cu cărți și cu ispravă, în care cărți și hristové scriia cum au fost ocina mănăstirii miluitură și cumpărătură mai denainte vrémé.

Derept aceaia, am datú domniia mea să-și ție călugării și sfînta mănăstiré ocina toată de acoloa de la Glina, iar acea robă să n-aibă nici o trebă și să-i ia acea carté de la mîna ii, căci n-aré nici o trebă, nici să i sé creză cartea. Și de niménilea opreală să n-aibă înnaintea cărții domnii mele, pântru că așa iaste învățătura domnii mele.

И никак да неѣст, по реч господства мн.

Исправенък, сам реч господства мн.

Мѣсеца апрѣлѣ 7 днѣн, лѣт x̄sr̄m̄.

† Нв Делн евреквда, милостію божію господина.

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, II/23.

Orig., hirtie (30,5 × 21), pecete mică, aplicată.

Copie ibidem, ms. 256, f. 316.

351

1632 (7140) aprilie 12.

Mitropolitul Grigorie și alți dregători mărturisesc în privința testamentului lui Dumitru vornic din Mogoșești.

Arhiepiscop și mitropolit chir Grigorie, Teofil Rîmnic, Efrem Buzăul Partenie episcop, Daniil¹ egumen ot Cozia, Vasile ot Bistrița și cu boerii întîi : Ivașco vornic, Grigorie comis, Vasile clucer, Mihalcea vornic, S'ma logofăt, Gheorghe, ... i Danciul clucer i Radu postelnic Năsturel i Necula paharnic ot Epurești i Ghionea ot Brînceni i Leca spătar ot Găvănești dau carte jupînesei Maria și fiului ei Bunea logofăt, să se știe că văzînd jupînul Dumitru vornicul (din Mogoșești) boerinul jupînesei Maria, tatăl Bunei logofăt, că i se apropie vremea de pristavire, fost-a socotit și a venit în divanul cel mare de a mărturisit singur cum atita

¹ În loc de : Dionisie.

căutare și atîta milă ce a avut de către jupîneasa Maria și de către fiul ei Bunea logofăt în 7 ani după ce i-a luat Dumnezeu vederea ochilor. El încă le-a dat din bucatele lui care le-a fost cîștigat în tinerețea lui : cinci rumâni din sat din Nucșor, Mușcel și pe Dumitru țiganul cu tot sălașul lui . . . . și moșia din hotarul Mogoseștilor și cu via cea boerească ot Grădiște, care scrie și în zapisele Bunei logofăt cele de Grădiște și o căruță cu 2 cai, fără 7 telegari, cu leagănul ce au fost ai ei și boi, oi, vaci, iape și stupii cîți se vor alege. Iar după aceea început-au frații vornicului și nepoții, împreună și cu jupîneasa Mogăi nepoata jupînesei vornicului cea dintîi și cu alte nepoate, runcînd cuvinte zicînd cum ce a dat Dumitru vornicul jupînesei Mariei și Bunei logofăt nu le va fi cu pace, alții zicînd cum au și datorie la vornicul Dumitru ca pentru să-l părăsească jupîneasa Maria și Bunea logofăt. Iar după aceea auzind Dumitru vornicul acelea n-a vrut să lase ca să aibă jupîneasa Maria și Bunea logofăt vreme val după moartea lui și tocmeala lui să fie stricată, ci de cum a putut cu neputința lui și venit-a înaintea noastră la mitropolie și a sorocit pe toate rudele lui și pe rudele jupînesei cea dintîi cum cine ce datorea la el și cine ce are a-și cere să vie pînă este el cu suflet și dinaintea noastră să le dea. Și a venit Ghiorma frate-său și cu Vasile nepotu-său și i-am întrebat noi toți cine are la Dumitru vornicul să-și ceară. Și ei singuri au mărturisit că n-au nimic a cere de la dînsul aici în urma lui de la jupîneasa Maria și de la Bunea logofăt. Așijderea am întrebat pe Dumitru vornicul pentru rudele jupînesei cei dintîi și a mărturisit el pentru acea jupîneasă că n-a luat nici o zestre nici cu nimic numai cu trupul și a scos o carte a răposatului vlădică Luca cum că fiind acea jupîneasă vie au făcut tocmeală între ei ca cine va muri întîi să rămîie-averea pe mîna celuilalt.

După Filitti, *Arhiva Cantacuzino*, p. 212, nr. 675.

352

1632 (7140) aprilie 13.

Leon Tomșa voievod întărește m-rii Cozia o ocină la Jiblea.

† Милостію божією, Іу Левин воєвода и господинь, синъ покойнаго Іу Цифан воєвода. Дават господство ми сін повелѣніи господства ми свѣтѣи, кожественѣи монастыр Cozیا ca să fie în pace și slobodă ocina lu Andreiiu, partea lui, care iaste lu Andreiiu de în sat de în Jiblea, de cătră Stoica peharnic de Zărnești. Pentru că au năpăstuit Stoica peharnic pre un

ginere al lu Andreiu de Miroslăvești, că i-au fost furat niște bani den casa lu Dateo peharnic. Și i-au fost dat lége și l-au luoat socru-său în chizișie, ca să juri, iar apoi el au fugit de sărăcie în Țara Ungirească, iar acum Stoica peharnic pune în ocina mănăstirii Cozii, pre partea lu Andrei să o vinză.

Iar domnia mea am judecat și am dat ca să fie în pace ocina mănăstirii, iar cînd va veni Andreiu și cu ginere-său den Țara Ungurească, elu-i va apuca pre dinșii, iar cu ocina să n-aibă nici o treabă, că apoi certare va avea. **Инако да нѣст, по реч господства мн.**

И исправник, сам реч господства мн.

Пис апрнаѣ 7ї данн, въ лѣт 7378.

† Іу Левн квіевда, милостію божію господнь.

Arh. St. Buc., M-rea Cozia, XLVII/12.

Orig., hirtie (30 × 20,5), pecete aplicată.

Copii ibidem, mss. 209, f. 142 și 213, f. 7.

353

<1632> aprilie 13.

Negoțu vinde o ocină din Clinceni lui Vasilie iuzbașa.

† Eu Negoțu zapis fac de la mina a mea ca să fie la mina izbași Vaselie pântru ocina di la Clinceni peste totū locol, den otar pină otar, șe pră apă șe pri oșcat de la mina lu Nigoțu o cu<m>păratū izbașa Vasili ace ocină di o mi di bani, ughi 1¹.

Și mărturi : Vladul nașu săo și Toma și Slăvilă și Necula, feciurulu lu Stan Mostoc șe Zahari șe diiconulu, ficiur popii Moșutu și vâtafu Necșul șe Dușa și vâtafulu Pătru, cumnat al izbașii șe cițiva pe după aciști mărturii. Și pântru cridința șe degitele.

Пис мѣсеца апрнаѣ 7ї данн.

Bibl. Acad. MCDLXXXVIII/32.

Orig., hirtie (17,2 × 20), trei peceti inelare.

Cu o copie de la mijlocul sec. al XVIII-lea.

Datat după celelalte acte din pachet și după cumpărăturile lui Vasile iuzbașa.

¹ Cuvintele : „ughi 1” sînt adăugate ulterior, pe margine.

1632 (7140) aprilie 16, București.

Mai mulți boieri și negustori hotărăsc în pricina dintre nepoții lui Leca spatar și soția acestuia Grăjdana, pentru moștenire.

† Adecă noi boierii, jupan Ivașco biv vel dvornic i jupan Gligorie biv vel comis i jupan Rustea neguțatoriul și Isar scris-am aceasta a noastră carte, ca să fie la mâna a lu Tudosie spatar și a lu Mihaiu postelnic, nepoții Lecăi postelnic, ca să se știe că ne-au luat Tudosie spatar și Mihaiu postelnic și jupîneasă Grajdana denaintea domnu nostru Io Leon vovoda, feciorul lu Ștefan vovod, ca să-i judecăm și să-i tocmim pentru moșii și vii și țigani ce au rămas de Leca spatar pre mâna jupîneșei lui, Grajdanei.

Deci noi am socotit în tot chipul cum au fost pre dreptate de i-am judecat și i-am împăcat cum am aflat cu sufletele noastre. Și am dat să ție nepoții Lecăi spatar viile de la Cătun, de în Dealul Piteștilor și cu toată moșia și cu rumâni cîți vor fi nescumpărați, iar jupîneșei Grajdanei am dat să ție satul Leurdenii și țigani. Și să aibă pace unul de cătră alalt, mai mult pîră și gîlceavă întru ei să nu fie, că așa se-au tocmit și se-au împăcat ei de a lor bunăvoe.

Și lîngă această judecată a noastră, tîmplatu-se-au de-au fost mulți boieri mărturie, anume : Paraschiva dvornic i Ianiu spatar i ot Slăvitești, Radul logofăt i ot Mihăești, Mitrea peharnic.

Aceasta mărturisim să se știe și să se crează. Și pentru adeverită credință, pusu-ne-am și pecețile.

И написахъ лепѣдатъ логѡфѣтъ¹ ѡ Бискѡрѣци, мѣстеца дѡрѡнѣтѣ СѢ ДѢНН, въ актѣ хъ ѡрѡмъ.

Gligorie comis <m.p.>

Ivașco dvornic <m.p.>

Ῥουστας Γυινης ἐμπογραφα καὶ μαρτηρο τῶ ἀνοθεν².

Arh. St. Buc., A.N., CII/3.

Orig., hirtie (32,5 × 22,5), o pecete aplicată.

¹ Lepădat logofăt.

² Ruste al lui Ghinea semnează și mărturisește cele de mai sus.

1632 (7140) aprilie 17.

Mihai postelnic și Tudosie spătar împart cu mătușa lor Grăjdana ocinele rămase de la unchiul lor, Leca spătar.

† Adecă eu Mihaiu postelnic și Tudosie spatar, nepoții Lecăi spătarul, scris-am acestu zăpis al nostru, să fie la mîna jupinesii Grăjdana, mătușii nostră, cumu să se știe că amu avutu pîră și gilcevă pântru mușii unuchi-nostru Leca spătar. Dece ne-au luatu buiari de ne-u judecat și ne-u tocmitu pre ce-au rămasu di la ucăchi nostrū, ci ne-u tocmitu să fie mătușă nostră Grăjdana satulu Leurdenii, cu morele și cu vile și ocina Firduiască și toți țigani cîți să voru afla; iară noi să ținemu vile din delul Cătunului de la Pitește, cu mușia cu totu, anăme nepoții Lecăi spatar Mihaiu, că să ne fie de moșia cu bună pace.

Și la morte, mătușă nostră să fie volnică a le da u<n>de va vre, iară noi să nu avemu trebă. Și ne-mu făcutu zăpis unulo la altu. Și ceni nu să va ține de această tocmelă, să fie dator dumneie ughi 300.

Și la [l]cistă tocmelă a fostu boiari tocomelnici: Ivașco vornic i Gligorie comis, Ruste negoțătorul i Saru negoțătorul. Și măr[ă]turi Paraschiva vornic și Iane spătar.

Și am scris eu Mihaiu postelnic. Pis méseța aprilie 17, leat 7140 <1632>.

Eu Tudosie spătar <m. p.>

Eu Mihaiu postelnic <m.p.>

Bibl. Acad., XXXIII/204.

Orig., hirtie (30 × 21), o pecete aplicată.

EDIȚII. Iorga, *Studii și doc.*, IV, CLXIII notă; Bianu, *Doc. rom.*, 200, sub aprilie 16.

1632 (7140) aprilie 18.

Vlad din Scărișoara se vinde rumân cu fiii și cu ocina sa lui Necula vistier.

Vinzare către „jupînul Necula vistier” a unui Vlad, cu fiii, din Scărișoara; care „am fostu judec cu toată moșia mea, iar acum în zilele domnu nostru creștin Leon vodă, iar eu m-am vîndut rumân cu

toți feciorii mei, drept ughi 10. Și acești bani i-am luat din mîna lui Bolfi, rumân vistiariului, ca să-i fiu rumân în veci; pîntru că Bolfi, el s-au fost vîndut rumân, cu toți feciorii lui, jupînului Neculii vistier și au luat bani deplin, de casa lui; apoi au făcut pre un fecior al lui frate, de au luat bani a doara, iar 2000 de bani. Ce, dec-au vinit jupînul Necula vistierul la sat, el au aflat pre Bolfi itlen; ci l-au pus să dea doo găleți. Iar Bolfi au văzut că au făcut rău și-i va fi greu, ci au luat bani de la ficiorul lui, Vilsan, și mi-au dat mie, Vladul, ca să fiu rumân jupînului Neculii vistier în veci, și Bolfi iar au rămas rumân cu feciorii lui”.

Martori : Gligorie comis, Mitre păharnic (?), Radu postelnic, Danciu logofăt.

După N. Iorga, *Studii și doc.*, V, p. 441—442, nr. 14.

Rezumat după orig. rom.

357

1632 (7140) aprilie 20, București.

Șase boieri judecă și hotărăsc în pricina dintre Nedelco fost mare paharnic și Ianiu spătar pentru niște zestre.

Adecă noi cești 6 boiari : jupan Hriza vel dvornic i jupan Papa vel logofăt i jupan Ivașco biv vel dvornic i jupan Gligorie comis i jupan Vasilie bivșeh vel cliucer i jupan Costandin biv vel postelnic, scris-am această carte a noastră, ca să fie de bună credință la mîna jupînului Nedelco biv vel peharnic de Bucu și la mîna cumnatu-său, lu Ianiu spatar, ca să se știe cum au avut Nedelco peharnic multă pîră și gilceava cu soacră-sa, jupîneasa Mariia, fata lu Staico postelnic ot Bucov și cu Ianiu spatar, cumnatu-său, pentru niște zestre, care zestre mai cerea Nedelco peharnic de la soacră-sa, jupîneasa Mariia. Și zicea Nedelco peharnic cum ține cumnată-său, Ianiu spatar, zestre mai multe decît dinsul. Deci, într-acéia, noi am căutat și i-am tocmît ca să-i dea soacră-sa, jupîneasa Mariia și cu Ianiu spatar lu Nedelco peharnic de în partea ei de în Mărgineni jumătate și den ocină și de în rumâni tot jumătate, cît se va alége despre tot. Și iar au fost dat jupîneasa Mariia ginere-său, lu Nedelco peharnic, partea ei de în Mușețel toată.

Iar cînd au fost acum, la aceasta tocmeală, au zis Nedelco peharnic de i-au dat Ianiu spatar partea lui de în Măguréni toată, cît se va alége, a patra parte de în sat și cu un rumân, anume Sinca cu feciorii lui, cîți va avea, iar Nedelco peharnic i-a dat partea lui de în Mușețel toată și

cu rumânii, ciși se vor afla. Și iar i-au mai dat soacră-sa, jupineasa Mariia, lu Nedélco peharnic den partea ei de în Bucov jumătate și i-au dat de în Filipești de în partea ei jumătate.

Și se-au tocmit ei de a lor bunăvoe și se-au împăcat de înaintea noastră, cum să nu mai aibă piră și gilceavă unul cu alt după moartea jupinėsii Marii.

Așijderea să se știe și zéstrele lu Ianiu spatar și jupinėsii lui, Elinii : Comarnicul, partea jupinėsii Marii toată și den Mărgineni, den partea jupinėsii Marii jumătate și den Bucov den partea jupinėsii Marii jumătate și den Mușeșel partea jupinėsii Marii toată.

Și țiganiu lu Ianiu spatar, anume : Stan căldărar și Tatomir cu sălașul și Necula robul cu feciorii-și și Bilva cu sălașul. Derept acéia, să se știe și țiganiu lu Nedelco peharnic, anume : Lupul cu tot sălașul i Taraș cu tot sălașul lui i Goșul cu sălașul ¹.

Deci așa să fie, tot pre această tocmeală ce se-au făcut denaintea noastră, pentru că au fost și ei de față toți înaintea noastră. Și cite zapise vor avea ei, făcute mai denainte vréme, de le vor scoate undeva, să nu se crează.

Și lingă această tocmeală și judecată fost-au și alți mulți boiari mărturie, po ime : ot Cornești, Ilie dvornic i ot Filipești, Dumitrașco comis i ot Ojogéni, Ianiu comis i ot Cocorăști, Stanciul postelnic i Necula postelnic i Calotă postelnic i ot Măguréni, Leca spatar și alți mulți boiari.

Aceasta am scris ca să să știe. Și ne-am pus și peceșile și iscălitura.

Πηс ΔΣΜΙΤΡΗΣ ² οφ ΕΙΣΚΕΡΡΗΗ, ΜΕΣΕΥΑ ΑΝΘΙΛΙΕ Κ̄ ΔΑΗΗ, ΕΞ ΛΕΤ Χ̄ΣΡΑ.

Hriza vel dvornic

Κωσταντηνος ³ biv vel postelnic

<Ivașco vel dvornic>

<Gligorie comis>

Vasilie Paindur clucer ⁴

Bibl. Acad., CXC VII/58.

Orig., hirtie (34 × 25), patru peceși aplicate ; lipsă partea de jos.

Alt original, aproape identic, la Arh. St. Buc., A.N., CLXXIV/8, după care s-au făcut unele completări.

¹ Din exemplarul de la Arhive lipsește mențiunea privitoare la țigani.

² Dumiru.

³ Costantin.

⁴ Semnături autografe.

1632 (7140) aprilie 20, București.

Leon Tomșa voievod scutește mănăstirile din Țara Românească de dări.

† Елицѣ мнѣостивѣи вивает и елицѣ ревност имѣт по разоум и въсн тыщащен сѣ съвршати добродѣтели не инако, тѣчю дѣлом божїим наставляемѣи сѣа съвршашут и сїи сподоблѣют сѣ вѣрнихъ сынѣ положенїе и наследдїе царствїа, иже ѡготованно ест ѡт начала творѣнїа свѣтомъ іакоже апостоль Павла выпїет: „Елицѣ дѣлом божїим водит сѣ, сїи сѣт сынови Божїи“.

Сего радї въсѣк похотѣтѣи дѣше свое спасти дѣжен ест ревновати мнѣостивѣи и такожде и себе сѣи сподобитѣ, іакоже рече Матѣи еугеелест: „Блаженни мнѣостивїи, іако тїи помнѣблѣнны есдет“. Прѣд тацѣмъ во врата царствїа небеснаго незатварѣют сѣ, нь паче радѣще се, штерьзает сѣ славо, іаже и чьстїю прѣд Богомъ, іако сынї положивци есшч и въ шентѣи небесныхъ въ вѣки вѣка венчавают сѣ вѣнцими нѣт лѣннимн.

Сего радї и аз въ Христа Бога благовѣрїи и благочьстивїи и Христѣлюбїи и самѣдрѣжавїи Іу Левн воєвода, мнѣостїею божїею и божїемъ прозволенїемъ господарѣ всѣи земли ѡбггровладїтискоє, сынѣ великаго и прѣдобраго почившаго Іу Стефан воєвод, порекновах и господство ми прѣжде нас внѣшихъ боговѣчнанимъ господаремъ даровакашихъ и штерьднѣшимъ божїественѣи шентѣи. Такожде възлюбихъ и господства ми и даровахъ сѣи всѣчьстнїи и благо шеразни и прѣпочтание еже надъ въсѣми чьстїи даровъ настоєщи сїе Хрисова господарства ми въсѣмъ свѣтымъ божїественымъ монастыремъ елицѣ сѣт въ земли господарства ми господскы и болѣрскы и въсѣмъ инокомѣ елицѣ живѣщихъ въ свѣтѣмъ шентѣи іакоже да ест свѣтѣлы монастыремъ и комате монастыромъ ѡмирне и свободне ѡт сѣда напрѣд за днѣмъ пчеламъ и за горщина шеццѣи и свнномъ и за вчнарѣч и ѡт кони царскы и за ѡзѣмство и за вни господарствоу да не ѡзнимает ѡт монастыре и за сваки службѣ и дажбѣ и ежднїе елицѣ сѣт през лѣт въ земли господарства ми за нища бантованїе да не имат въ вѣкы, понеже сїе вшшеречени монастыри биле сѣт прѣцелѣ за вснхъ господары ещѣе ѡт напрѣжде врѣмѣ ѡт прѣ днѣи прочїи старѣ господары всѣ сѣт имѣл сѣмирнїе на вснхъ господары и никто нѣсет възимал ѡт на монастыри нища.

И кѣда ест бил сѣда, въ днѣи господарства ми егда подаровалъ <господь Богъ>¹ и чьститомѣ царю сѣс господарствїа и сѣс скиптрѣ дръжатѣ Земли Блѣшкоє, а господарства ми радї многе тяжкы и нѣжди и келтованїи что сѣм имѣл господарство ми ѡт надъ чьститомѣ царю и ѡт нинѣ стране нѣсет сѣм имѣл господарство ми како да чїинит, днѣ сѣм възложи господарство ми и свѣтѣи монастыре ѡт въсѣ Хора господарства ми на кони царскы и дал ест и горщинѣ за шеццѣи, терѣ ест помагает по кѣде ест бил теготъ Хорек господарства ми. И сѣда господарство ми сѣмотрнѣом, кѣпноже сѣс ѡтцѣ нашѣмъ архїимитрополитъ кѣр владїка Григорїе и

¹ Loc rupt.

със епископѣи кѹр Оеуѣна шт Рѣвник и Оѣрем шт Бѣзѣс и със вьснѣ егѣменѣи и със вьс сьбором и със вьснѣ почтѣнними правитѣлѣи господства ми велѣще же и мѣан како что ест дал, да ест дал, а шт здѣшнѣи напрѣд ничисоже да не дават, понеже съм змилостиком господство ми тере съм простна вьсѣ монастырове елице сѣт въ Хора господства ми да ест змирно за свѣлкъ при дѣни и въ живот господства ми, дондеже коанко Хокю бити господство ми въ господствѣс, тьчѣю да молю Бога въ дѣнь и въ нош непрѣстано радѣ здравѣе господства ми и да въспоминает по господство ми и родѣтелѣи господства ми въ свѣта божества летѣрѣе на свѣтоѣ помѣнек, кже ест ена простнаѣ и шт нан прѣжде вѣрѣме при дѣнѣ прочѣи старе господары такожде да ест простелѣи и нынѣ въ дѣни господства ми, понеже сице съм сътворѣна господство ми встроѣнѣ шт прѣд вьс диваном господства ми.

Его ради, дадохъ съм господство ми вьсѣм свѣтымъ божественнымъ монастыремъ елице сѣт въ земли господства ми господскы и волѣрскы такоже да ест змирне и свозодни за свѣлкъ како ест вишепис и не шт когождо непотыкневѣнѣи, по заповѣдъ господства ми.

И ещѣже и заканныѣе поставѣлемъ господство ми: по шьствѣеи господства ми, комѣ въ нарочѣтъ господѣ Богу биты господарь и владѣтелъ Земли Бѣлшкое нан шт срьдѣчнаго плода господства ми пак шт сьродникъ нашнѣ нан по грѣсѣ нашнѣ нан шт иноплеменикъ молимъ еи съ именѣемъ божѣемъ ещѣже да аще почтѣт и поновит и штерѣдитъ сѣи Хрисовѣлъ господства ми за помилованѣе и за проценѣе како ест вишеписъ того господѣ Богу да га почтѣт и да сѣхранитъ въ господствѣеи его и а въ бѣдѣши вѣщѣхъ дѣши его. Я ащелѣнѣе не почтѣт и не поновит и не оутрѣдитъ сѣе Хрисовѣлъ господства ми анѣ Хокетъ се покѣси поперет и разорет и неѣавит и за шевенѣе шставитъ любо господарь любо болѣринъ любо кто Хокетъ бити того да ест трыкаетъ и анаѣема и аѣѣрсанъ шт владѣтка Христосъ и шт тнѣи свѣти штци еже сѣт въ Нѣкѣе и шт вьсѣхъ Храмове свѣтымъ божественнымъ монастырю и шт вьснѣ архѣиереи и егѣменѣи и да иматъ частъ със Юуда и със Ярѣа и със нинними невѣрнѣи Юденѣе възыпише надъ крѣвъ господа и бога спаса нашего Исуса Христа икѣтъ възынѣхъ възымѣхъ и распене его крѣвъ его надъ нѣхъ и надъ чеда нѣхъ и да бѣдетъ сеперникъ свѣти Іванъ крѣститѣлъ на страшнаго сѣда идеже лице шѣрѣи нѣсетъ въ вѣки вѣкомъ аминь.

Еже оубо и свѣдѣтелѣе поставѣлемъ господство ми: жѣпанъ Нѣкѣла ене велъ вѣстѣтаръ и жѣпанъ Хриза велъ дворникъ и жѣпанъ Папа велъ логофѣтъ и жѣпанъ Ясламъ ене велъ дворникъ и жѣпанъ Івашко ене велъ дворникъ и жѣпанъ Іѣнѣки велъ вѣстѣтаръ и жѣпанъ Дѣмитрашко ене велъ вѣстѣтаръ и жѣпанъ Мѣло велъ спатаръ и жѣпанъ Нѣкѣла Катарѣѣлъ ене велъ спатаръ и жѣпанъ Герге велъ ключаръ и жѣпанъ Вьснаѣе ене велъ ключаръ и жѣпанъ Неделко велъ столникъ и жѣпанъ Глигорѣе ене велъ кѣлинсъ и жѣпанъ Бѣзника велъ кѣлинсъ и жѣпанъ Костандинъ ене велъ постѣлникъ и жѣпанъ Дѣумитрѣсъ велъ сѣбжаръ и жѣпанъ Нѣкѣла велъ пѣхарникъ и жѣпанъ Мѣшатъ вторѣи вѣстѣтаръ и жѣпанъ Грама велъ питаръ и жѣпанъ Мѣнѣла великѣи постѣлникъ. И неправникъ самъ речъ господства ми.

И намазомъ и проначертахомъ азъ, Ошонка граматникъ, въ настоѣ градѣ Бѣскоѹреши мѣсѣца апрѣлѣе кѣ дѣни и шт Ядама до нынѣ хрѣмъ, а шт рождѣства Христова, хрѣмъ.

† Іу Левнъ шевѣда, милостѣю божѣю господинѣ.

w Левнъ кѣкѣва <т. р.>

† Cîți sînt milostivi și cîți au rîvnă pentru înțelepciune și toți care se străduiesc să facă fapte bune, săvîrșesc acestea nu altfel, ci învățați de duhul lui Dumnezeu și acești credincioși se învrednicesc de înfiere și moștenirea împărăției care este pregătită de la începutul facerii lumii, precum strigă apostolul Pavel: "cîți se poartă cu duhul lui Dumnezeu, aceștia sînt fiii lui Dumnezeu". Pentru aceasta oricine dorește să-și mîntuiască sufletul său este dator să rîvnească spre cei milostivi și să se învrednicească și el de aceștia cum zice Matei evanghelistul: "fericiți cei milostivi, că aceia se vor milui". Înaintea unora ca acestora porțile împărăției cerești nu se închid, ci mai ales bucurîndu-se se deschid cu slavă și cu cinste înaintea lui Dumnezeu ca niște fii înfiați și cu lăcașurile cerești în vecii vecilor se încoronează cu cununii nepieritoare.

Pentru aceasta și eu, în Hristos Dumnezeu binecredinciosul și binecinstitorul și de Hristos iubitorul și singur stăpînitorul Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu și cu voia lui Dumnezeu, domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Ștefan voievod, am rîvnit și domnia mea la domnii de Dumnezeu încoronați, careau fost mai înaintea noastră, care au dăruit și au întărit lăcașurile dumnezeiești. De asemenea, mi-a plăcut și domniei mele și am dăruit acest atotcinstit și cu frumoasă față și preacinstit, care este deasupra tuturor cinstitelor daruri, acest hrisov de față al domniei mele tuturor sfintelor dumnezeiești mănăstiri, care sînt în țara domniei mele, domnești și boierești și tuturor călugărilor cîți viețuiesc în sfintele locașuri, ca să fie sfintele mănăstiri și averile mănăstirilor în pace și slobode de acum înainte de dijma stupilor și de gorștina oilor și a porcilor și de vinăriciu și de cai împărătești și de împrumut și de vin domnesc, să nu se ia de la mănăstiri, și de toate slujbele și dajdiile și mîncăturile cîte sînt peste an în țara domniei mele, de nimic turburare să nu aibă în veci, pentru că aceste mănăstiri mai suszise au fost iertate de toți domnii, încă de mai înainte vreme, din zilele celorlați domni bătrîni, tot au avut pace la toți domnii și nimeni nu a luat nimic de la mănăstiri.

Iar cînd a fost acum, în zilele domniei mele, cînd m-a dăruit <domnul Dumnezeu >¹ și cinstitul împărat cu domnia și cu sceptrul să stăpînesc Țara Românească, domnia mea pentru multe greutăți și nevoi și cheltuieli pe care le-am avut domnia mea de la cinstitul împărat și din alte părți, nu am avut domnia mea cum să fac, ci am pus domnia mea și sfintele mănăstiri din toată țara domniei mele la cai împărătești și au dat și gorștină de oi, de au ajutat pe unde a fost greutatea țării domniei mele. Iar acum domnia mea am socotit împreună cu părintele nostru arhimitropolit chir vlădica Grigorie și cu episcopii chir Teofil de la Rîmnice și Efrem de la Buzău și cu toți egumenii și cu tot soborul și cu toți cinstiții dregători ai domniei mele mari și mici, ca ceea ce este dat,

---

¹ Loc rupt.

să fie dat, iar de aici înainte nimic să nu dea, pentru că m-am milostivit domnia mea, de am iertat toate mănăstirile, câte sînt în țara domniei mele, să fie în pace de toate în zilele și în viața domniei mele, pînă vor fi domnia mea în domnie, numai să se roage lui Dumnezeu, ziua și noaptea, neîncetat, pentru sănătatea domniei mele și să pomenească pe domnia mea și pe părinții domniei mele la sfînta, dumnezeiască liturghie, la sfîntul pomelnic, cum au fost iertate și de mai înainte vreme, în zilele altor domni bătrîni, de asemenea să fie iertate și acum în zilele domniei mele, pentru că așa am făcut domnia mea întocmire, dinaintea a tot divanul domniei mele.

Pentru aceasta, am dat domnia mea tuturor sfintelor, dumnezeiești mănăstiri, câte sînt în țara domniei mele, domnești și boierești, ca să fie în pace și slobode de toate, cum este mai sus-scris și de nimeni neatins după porunca domniei mele.

Și încă și blestem punem domnia mea : după trecerea domniei mele, cui va încredința domnul Dumnezeu să fie domn și stăpînitor al Țării Românești, sau din rodul inimii domniei mele, sau din rudele noastre, sau după păcatele noastre, sau din alt neam, vă rog în numele lui Dumnezeu încă să cinstească și să înnoiască și să întărească acest hrisov de miluire și de iertare al domniei mele, cum este mai sus-scris, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească în domnia lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui. Iar dacă nu va cinsti și nu va înnoi și nu va întări acest hrisov al domniei mele, ci se va ispiti să calce și să strice și să piardă și să lase în uitare, fie domn, fie boier, fie cine va fi, acela să fie de trei ori blestemat și anatema și afurisit de stăpînul Hristos și de 318 sfinți părinți, care sînt în Nicheia, și de toate hramurile sfintelor, dumnezeiești mănăstiri și de toți arhieriei și egumenii și să aibă parte cu Iuda și cu Arie și cu ceilalți iudei necredincioși, care au strigat asupra singelui domnului și Dumnezeului mîntuitorul nostru Iisus Hristos și au spus : „ia-l, ia-l și răstignește-l”, singele lui asupra lor și asupra copiilor lor și să-i fie potrivnic sfîntul Ioan Botezătorul la cumplita judecată unde nu este pîrtinire, în vecii vecilor, amin.

Iată dar și martori pune domnia mea : jupan Necula fost mare vistier și jupan Hriza mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Aslan fost mare vornic și jupan Ivașco fost mare vornic și jupan Ianachi mare vistier și jupan Dumitrașco fost mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Necula Catargiul fost mare spătar și jupan Gherghhe mare clucer și jupan Vasilie fost mare clucer și jupan Nedelco mare stolnic și jupan Gligorie fost mare comis și jupan Buzinea mare comis și jupan Constantin fost mare postelnic și jupan Dumitru mare slujer și jupan Neagul mare

paharnic și jupan Mușat al doilea vistier și jupan Grama mare pitar și jupan Manul mare postelnic. Și ispravnic, însăși spusa domniei mele.

Și am scris și am însemnat eu, Stoica gramatic, în cetatea de scaun București, luna aprilie 20 zile și de la Adam pînă acum 7140, iar de la nașterea lui Hristos, 1632.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Leon voievod <m.p.>

Arh. St. Buc., Pечеți nr. 44.

Orig., perg. (56 × 38), pecete mare atrînată, spartă. Din legendă se mai vede :

Милостію божію Іу . . . . . господинь въсое земли Кляшкот

Cu o trad. din 1904 ; alte traduceri ibidem, ms. 256, f. 759—760 și XXV/12.

EDIȚII. Trad. Mano, *Doc. Mano*. 16—18.

359

1632 (7140) aprilie 21.

Colțea căpitan vinde lui Oprea căpitan un sălaș de țigani.

† Adecă eu Colțea căpitanul și jupîneasa mea Stana și cu fiiu meu Pătrașco scris-am aceasta zapis al nostru cum să fie de mare credință la mîna Oprei căpitanul și a fiiu-mieu ¹ Lecăi, cum săsă știe că i-am vîndut un sălaș de țigani anume : Radul țiganul și cu țiganca lui, anume Drăgana și cu feciorii lui, anume Necula și Codrișan și Ioana, derept galbeni 6<2> ug<hi>, bani gata. Și i-am vîndut noi acești țigani, de bunăvoe a noastră, fără nici o silă. Iar să nu vor fi acești țigani stătători la mîna Oprei căpitanul, noi să avem a dare țigani pentru țigani. Iar noi i-am vîndut de bunăvoe a noastră, ca să-i fie lui moșie și coconilor lui.

Și la tocmeala noastră fost-au mulți boiari mărturie, anume : jupan Vasilachi biv vel cliucer i jupan Neagul vel peharnic i Calciul portar i Barbul peharnic Brădescul i Negoiță peharnic Meiut i Andreiu peharnic i Stanciul postelnic ot Cocorăști i Manoli logofet ot Tîrgoviște i Pană postelnic.

¹ Așa în text.

Исписах аз, Василѣ логофѣтѣ от Брътїани¹, Пис мѣсеца априлѣ кѣ дни,
въ лѣтѣ хрѣм.

Pentru credința pusu-ne-am degetele; peceți n-am avut.
Neagul vel păharnic.

Arh. St. Buc., M-rea Rincăciouul, XIII/8.
Orig., hirtie (31 × 22), trei peți aplicate.

360

<Înainte de 1632 aprilie 24.>

Ivașco fost mare vornic scrie lui Mușat în legătură cu o delniță la Stănești.

† Cinstite și iubite frate Mușate, închinu-mă dumnetale cu sănătate Alta, pentru cea delniță, ce-ai cumpărat de la Stănești, a lui Pătrpălac, ci o ai cumpărat de la Neagoe de Corbșori, să o lași dumneata să fie pre séama noastră și ți-o voiu prinde în séama celor 18 galbeni, că dumneata ai dat pre acea delniță 11 galbeni, ci ți-i voiu prinde în séamă pentru banii de pre sat. Și să-ți fie de séama dumnetale acest răvaș, când va fi la socoteala noastră. Aceasta scriu dumnetale, să fii dumneata sănătos, amin.

† Neîndoit fratele dumnetale Ivașco dvornic <m.p.>

† Dragomir ot Rătivoești mărturie

Șteful postelnic ot Tămășeștii

Necula den Dărmănești²

Arh. St. Buc., M-rea Clmpulung, LXI/179.
Orig., hirtie (15 × 21).
Datat după documentul următor.

361

1632 (7140) aprilie 24.

Mușat al doilea vistier lasă, la moarte, m-rii Argeș partea lui din Mușetești și din Nucșoara.

† Бѣ нмѣ штца н сына н свѣтого дсха, единомѣ Богѣ нераздѣльномѣ присно прокланкѣмомѣ н славиномѣ въ вѣки вѣком, амин.

¹ Vasilie logofăt din Brătiani.

² Numele celor trei martori sint scrise cu altă cerneală, toate trei de aceeași mină.

Adecă eu jupan Mușat vtorii vistiiar, după vrérea și sfatul milostivului Dumnezeu, celuia ce ne-au făcut și ne-au zidit de unde n-am fost și ne-au lăsat să viem pre ciastă lume trecătoare și înșelătoare, cât va fi voia sfinției sale, déciia să ne ducem cîndu va vrea iar în pămîntul de unde ne-am zidit.

Deci și mie tîmplîndu-mi-se să umplu porunca sfinții sale, să mă petrec den ceastă lume spre céialaltă, mai virtos spre domnu nostru Iisus Hristos, cum s-au petrecut moșii și strămoșii noștri de la Adam pînă acum, cei credincioși, și apropiindu-mi-se ceasul, fiindu eu cu limbă vie, chemat-amu arhieriei și preoți și boiari de am socotit pentru petrecerea și îngroparea trupului meu, să-l dau suptu umbra și mila lu Dumnezeu la vri-un loc sfîntu, unde să slujăște și să laudă numele lui cel sfîntu, ca să poci avea și eu folos sufletului meu și ertare păcatelor méle pentru ruga acelor sfinți părinți ce vor lăcui acolo. Deci am ales cinstitul și sfîntul hram a prea curatei și prea cinstitei și prea blagoslovitei și prea slăvitei sventei Mariei, maicei și născătoarei domnu nostru lui Iisus Hristos, ce iaste în cinstita și slăvita lavră și mănăstire de în Argeș, ca să mi se îngroape trupul acolo, pentru să-mi fie sfinția ei la înfrecoșatul județ înaintea fiiu-său, de ajutoriu și de mîntuire den muncele veacului, făcîndu-mă lăcuioriu întru înpărăția fiiu-său.

Deci și eu cu limbă vie, cu tot cugetul meu, cu toată inema mea, cu tot sufletul meu lăsat-am dentru agonesita mea ce am agonesit pre pămîntu, la acea sfîntă mănăstire, partea mea den sat den Mușătești, câtă se va alége, cu toți rumânii, cu mori cu tot și cu tot venitul, cum scrie zapisul meu cel de cumpărătoare, ca să fie mănăstirii Argeșului moșie în vă vechie.

Și iar partea mea de în Nucșoară, cu rumânii, fustu-o-am dat sfînte mănăstiri încă mai denainte vréme cu zapise, cu cărți cu tot, ca să fie dat de moșie.

Și am lăsat ispravnic de acestu lucru să o dea prea iubit fratele meu jupan Papa vel logofăt și prea iubit soțul meu jupîneasa Despina și prea iubit fiiu-meu Vasilie spatar, denaintea a prea sfîntitului părintele chir Grigorie mitropolitul Țerii Rumânești și chir Teofil episcop ot Rîmnic și chir Partenie episcop Prespon și jupînul Hriza vel dvornic i jupan Miho vel spatar i jupan Dumitrașco biv vel vistiiar i Nedelco vel stolnic i Buzinea vel comis i Neagul vel peharnic i Dumitru Dudescul vel slujer i Grama vel pitar i Costandin biv vel postelnic i Sima biv vtori logofet i Radul logofăt i Ivan stolnic i Nénciul dvornic i Ivașco dvornic ot Băloțești i Drăghici spatar i Cîrstiiian dvornic i Ivan spatar i Andreiu postelnic i Cînda postelnic.

Însă rumânii ce sînt mai sus-scriși de în céste sate să fie la mănăstire de lucru pre tocmeala Corbilor, să lucréze numai pre tocmeala lor, mai mult nemica asupreală să n-aibă.

Și am pus și blăstem, cum după moartea mea, cine se va ispiti den sîngele meu și den ruda mea, au frate au sor au fecior au nepot au văr au unchiu au măcară judecătoriu, a călca și a sparge aceasta a mea tocmeală și pomeană, acela să fie blăstemat de vlădica Iisus Hristos și afurisit de 318 sveti oți, eje sut vă Nechie și să lăcuiască cu Iuda și cu Aria la un loc, să n-aibă unde veni după mine și pietrile să se sfărîme și lémnele să putrizească, iar trupul aceuia să nu-l mănînce pămîntul. Și pentru credința pus-am și pecétea.

Și am scris eu Stoica, ucinicul lu Lepădat logofăt, u București, méseța aprilie 24 dni, văleat 7140 <1632>.

Ουγκροβλαχίας Γρηγορίου¹

Hzize vel dvornic

Papa vel logofet

Mușat vtorii vistiiar

Dispina vistiriasa

Eu Vasilii spatar

Nedélco vel stolnic

Μίχος σπαταρις²

Am izvodit și am toemit acest zapis de moarte.

Dumitrașco vistiiar

Κωσταντήνος Κατακουζίνος³

Neagoi vel peharnic

Dumitru vel suljer

Ivașco postelnic⁴

Σίμας λογοθετης ευθετης της

ομολογιας και μαρτυρας⁵

Arh. St. Buc., Ep. Argeș, III/11.

Orig., hîrtie (44 × 29,5), 13 peceti aplicate.

Alt original cu corecturi, ibidem, III/12.

Copie ibidem, ms. 168, f. 150 v—151.

362

1632 (7140) aprilie 24.

Leon Tomșa voievod scutește de dări pe dîrvarii m-rii Mislea.

Milostiiu bojiu, Io Leon voevod i gospodinū, sinū pocoinomu Io Ștefan voevod. Davat gospodstvo mi siiu poveleniiu gospodstva mi poslujnicilor ce sînt dîrvari sfintei mănăstiri Mislea, hram sfînta troiță, care sînt lăcuitori cu casele lingă zidul mănăstirii, ca să fie în pace și slobozi de bir, de găleată cu fin, de bou, de oae seacă, de cal, de miiare cu ceară de împrumutū, de cai de olac, de podvoade, de lucru domnescu și boerescu,

¹ Grigorie al Ungrovlahiei.

² Miho spătar.

³ Costantin Cantacuzino.

⁴ Toate semnăturile sînt autografe.

⁵ Sima logofăt întocmitorul actului și martor.

de banii de județ, de oae de sulgiu și de toate slujbele și mîncăturile cîte sînt preste an în țara domnii méle, de nimic val sau bîntuială să n-aibă, pentru că m-am milostivit domnia mea de am ertat pre acești dîrvari să fie numai de poslușaniia sfintei mănăstiri, cum au fost ertați și de alți domni mai densainte vréme, să nu dea nimic. Așijderea i-am ertat domnia mea să fie în pace în zilele domnii méle.

Drept acéia și voi, birarilor și voi, toate slugile domnii méle, oricare de ce slujbă veți umbla în județul Prahovei, în vréme ce veți vedea această carte a domnii méle, iar voi încă să căutați foarte să vă feriți și în pace să lăsați acești dîrvari a mănăstirii Mislii, că cine-i va învălui acela om mare certare va avea. Și această carte a domnii méle să fie preste toate cărțile de pace și de odihnă la mîna lor, pentru că așa iaste învățatura domnii méle. Inaco da nést, po reci gospodstva mi.

I ispravnic, saam reci gospodstva mi.

Aprilie 24 dni, 7140 <1632>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Mislea, nr. 465, f. 58 v.
Copie; altă copie ibidem ms. 466. f. 70.

363

1632 (7140) aprilie 26.

Anghel și Vlad vînd lui Goran logofăt 12 fălci de ocină la Sărăcinești.

† Adecă eu Anghel și cu frate-mieu Vladul, feciorii Radului de Olănești, nepoții popei lu Anghel de Sărăcinești, scris-am acesta al nostru zapis, ca să fie de mare credință la mîna lu Goran logofăt, cum să știe că i-au fost dat unchiu nostru popa Anghel lu Goran logofăt den moșia lui de la Sărăcinești fălci 12 de ocină, deript sufletul lui, pentru poména, însă spre Secătură fălcile, la Jarăște, unde i-au fost viia.

Iar după moartea unchiu nostru popei lu Anghel, iară Goran logofăt, văzîndu sărăciia noastră, nu ne-au lăsat așa, nici au lăcomit să ție această ocină pre hărăzeala unchiu nostru popei lu Anghel, ce se-au tocmit cu noi de i-am vîndut această ocină ce scrie mai sus, deript aspri 840, însă locul de unde au fost viia și înprejurul viei măsurat-am de i-am înplut acéste 12 fălci care scriu într-acest zapis al nostru și în carte lui Leon voevodă. Înfunatu-se-au locul viei cu pometul, însă fălci 2 pol și în curături fălci 5 i pol, însă curăturile lingă lazul boerilor, și la viia Boei, fălci 4.

Și am vîndut noi de a noastră bunăvoe, fără neci o silă și cu bune mărturii : ot Olănești, Albul togo star i Bucur postelnic i Pîrvul logofăt i Vladul i Radul de jos i Preda i Vladul meșterul, Ionașco postelnic și alți mulți megiași ce nu sînt scriși aicea. Инако да нѣст.

Ине Станчола лаврѣѣт¹ мѣсеца апрѣлѣ кѣ дѣни, въ лѣтѣ хрѣм.

Vladul.
Anghel.

Arh. St. Buc., Ep. Rîmnic, LX bis/2.
Orig., hirtie (31,5 × 21).

364

1632 (7140) aprilie 27, București.

Leon Tomșa voievod întărește m-rii Sfînta Troiță <Radu Vodă> rumâni în Cretinești.

† Многостію божію, Іу Левн воєвода и господинъ, синъ поквинившс Іу Стефан воєвода. Дават господство ми сін покѣлннн господства ми скѣтѣн божественнн монастыр Храма Грѣтаа тронцъ и шцѣс вгѣмен Итанасѣ и въскѣл инкумѣ, ca să fie sfintei mănăstire niște rumâni în sat în Cretinești, anume Manea și frate-său Lazar și Bobe și Tudor și Pașea, feciorul Radului și Stoian cu feciorii lor ce vor avea, pentru că acești oameni fost-au rumâni de moșie ai mănăstirii Svétaa Troiță den sat den Cretinești. Iar de cîndu au fost céle răotăți în țeară și robii, ei au fugit de au trecut Dunărea decindea. Deci, în urma lui Șarban voevod, pre vréme cîndu au venit răposatul Radul voevod la domnia dentiiu și au vrut să treacă Dunărea aicea în țeară la scaun, iar acești rumâni ai mănăstirii i-au ești innainte la Dunăre și zicîndu cătră domnia lui cum sînt robi, ca să le facă cărți de robie, să fie în pace de rumânie. Întra aceia, Radul voevod i-au crezut și le-au făcut, pre cuventele lor, cărți de robie și de ertăciune. După aceia, acești oameni s-au înturnat aici în țeară și ș-au venit iar la moșile lor în Cretinești, de au fost rumâni mănăstirii și dajneci ca alalți săténi și în zilele Radului voevod și în zilele fiu său Alexandru voevoda și atunce nice o carte nu au mai scos în zilele domnii lor.

Iar cîndu au fost în zilele lu Alexandru voevoda Iliiaș, iar acești rumâni den Cretinești ce scriu mai sus, ei au mers innaintea domnii

¹ Stanciul logofăt.

lui în divan, fără știrea călugărilor, de au arătat cărți domnești de robie. Deci într-aceia și Alexandru voevod Iliiaș, încă le-au fost făcut cărți, să fie în pace de rumânie, cu înșălăciune. Iar după aceia, cîndu au fost acum, în zilele domnii mele, iar părintele egumenul Athanasie de la Svetaa Troiță, el i-au chemat la divan, căci văzîndu cum au umblat cu înșălăciuni, și-au adus mulți oameni buni megiași mărturii, anume den Stoenesti, Stănie și Radul și . . . ¹ și de Cretinești, Mihnea și Pațea și Necșul și alți mulți megiași de pre împrejur de au mărturisit înaintea domnii mele la divan, cu sufletele lor, cum acești rumâni au fost fugit preste Dunăre de preună cu dinșii de răutăți și cum nici au fostu robi, nici nemic ce sînt rumâni ai mănăstirii. Întra acéia, domnia mea am căutat și am judecat pre dereptul și pre lege, împreună cu toți einștiții deregătorii domnii mele și am adevărat domnia mea cum nu au fost robi, ce au umblat cu cărți mencinoase. Deci le-am luoat domnia mea cărțile de le-am dat în mîna călugărilor și i-am dat domnia mea den divan, să fie iar rumâni ai mănăstirii cum au fost și de nimenilea oprelă să n-aibă, că se-au pîrit de față și au rămas de lege den divan.

Имако да нѣст, по рѣч господства ми.

И неправник, сам рѣч господства ми.

Исѣ с Бѣскрѣщн, мѣсеца апрѣлѣ кѣ дѣни, въ лѣтѣ хрѣм.

† Іу Левн воевода, милостію божію господннѣ.

Bibl. Acad., CLV/179.

Orig., hirtie (31 × 21), pecete timbrată.

Copie la Arh. St. Buc., ms. 256, f. 334 v—335.

365

1632 (7140) aprilie 28, București.

Leon Tomșa voievod întărește m-rii Snagov un rumân din Izvorani, jud. Ilfov.

† Милостію божію, Іу Левн воевода и господннѣ, сынѣ покойнаго Іу Циѣан воевода. Дают господство ми сіе повелѣніе господство ми сѣктомѣ, божественнѣ монастыр глаголемн Снѣговѣ, Храма въведеніе Богородице и штицѣ ероумена ропа Ignatie și tuturor călugărilor, ca să fie sfintei mănăstiri un rumân, anume Bratoslavu, în sat în Izvorani ot sudstvo Elh<ov> cu frații lui și cu feciorii lui, pentru că acest om Bratoslavu,

¹ Loc alb.

el au fost rumân de moșie al sfintei mănăstiri, și el și părinții lui, încă mai denainte vrême. Iar de în zilele lu Alexandru vovod, feciorul Radul vovoda, el se-au scris călăraș.

Deci cîndu au fost acum, în zilele domnii méle, iar părintele egumenul popa Ignatie de la sfinta mănăstire de la Sneagovu, el nu se-au suferit să fie rumâni mănăstirii călărași, deci l-au tras pre Bratoslavu la divan și la judecată. Iar el știundu cum au fost părinții lui și frații lui tot rumâni la mănăstire, deci într-acéia Bratoslav el n-au îndrăznit să stea de față naintea domnii mele la divan cu egumenul, ce au mersu de se-au închinat rumân de a lui bunăvoe, să fie rumân mănăstirii, cum sintu și frații lui, și cum au fost și părinții lui, ce au fost umblat cu înșălăciuni, ca să scape de rumânie cu călărășiia.

Derept aceia, domnia mea am dat sfintei mănăstiri Sneagovul ca să-i fie acest rumân Bratoslavu cu feciorii lui moșie mănăstirii și de nimenilea opreală să n-aibă, că au rămas călărașul de judecată, să fie rumân de moșie. Инако да нѣст, по реч господства мн.

И исправник, сам реч господства мн.

Писъ Бѣжсречи, мѣсеца априлѣ кѣ дни, въ лѣтѣ х³рлм.

† Іу Левн кивевда, милостію божію господниѣ.

Иу Левн кивода <т.р.>

Учнѣ вел дворник.

Bibl. Acad., XX/107.

Orig., hirtie (29,5 × 20,5), pecete timbrată.

EDIȚII. Bianu, *Doc. rom.*, 201.

366

1632 (7140) mai 1.

Voico și Banu vînd lui Nicolae Țarigrădeanul ocina lor din Clinceni.

† Scris-am eu Voico și frate-mieu, Banul, feciorii a lu Stan ot Clencéne, acesta al nostru zapis, cum să fie de mare credență la mina lui Nicolei Țaregrădeanul, ca să se știe, noe acește frați cum am vîndut partea noastră de ocină den sat ot Clencéne Nicolei de a noastră bunăvoe, pre bane gata, dereptă 1500, pre 30 de stînjîne, să fie lue moșie și lui și feciorilor lui și nepoților lui și strenepoților lui.

Și mărturei : Toma, care iaste frate pre ocină i Radul i Ona iuzbașa i Marten i Bran i diiaconul Andreiu i iuzbașa Vasie i Zaharia i Dobrein i Radul.

Пис мѣсца маю 7 днь, въ лѣт $\overline{x\text{зрм}}$.

Voico.

Banul.

<De altă mînă :> Eu Voico și Banul, cum să se știe că am vîndut mușia sterpă. Și am căutat eu popa Dumitru acesta zăpis și Stan stegar.

Пис мѣсца февралѣ 8 днь,

Bibl. Acad., MCDLXXXVIII/4.

Orig., hîrtie (29,5 × 20,5), o pecete aplicată.

Cu o copie de la mijlocul sec. al XVIII-lea.

367

<1632 după mai 1 >

Neagoe vinde lui Necula partea lui de moșie din Clinceni.

Scris-am eu Neagoe acesta al meu zăpis, ca să știe cum am vîndut Neculei partea mea de moșie de la Clinceni.

Și am tocmit denaintea frățini-sū Zozei și denaintea iuzbașei Neculei și denaintea frăținiu-meu Voico și a lu Brane și denaintea meșterului Ivan i a Vladului de Cornățel și a Lupului dărăbanțul și denaintea Neicăi logofătului, ca să fie de credință. Și sînt acești boeri mărturie. Eră cine va întorce cuvîntul să fie anatîma. Și pentru credența, ne-am pus pecețile.

<Pe verso, contemporan :> Să știe că această moșie de la Niagoe s-au vîndut dreptu ughi 4.

Bibl. Acad., MCDLXXXVIII/28.

Orig., hîrtie (10 × 22) cinci pecți aplicate.

Cu o copie de la mijlocul sec. al XVIII-lea.

Datat după alte documente din pachet și după cumpărăturile lui Necula.

368

1632 (7140) mai 5.

Radu Pîrlea și Mușat se vînd rumâni, cu părțile lor de moșie din Drăghinești, jupînului Gherghe mare agă.

Adecă eu Radu Pîrlea i eu Mușat, nepotul Radului Pîrlui ot Drăghinești, dat-am zăpisul mieu la mîna dumnealui jupîn Gherghe vel agă,

precum să știe că i-am vîndut dumnealui toate părțile noastre de moșie ce avem în Drăghinești, din sud Vlașca, pe apa Drămbovneului, din cîmpu, din pădure, din apă, din siliștea satului, dupretutindinea, oricîtă să va alege dă preste tot hotarul, drept bani gata aspri 5500. Și să-i fim și noi rumâni și cu părțile de moșie, să-i fiem ohabnici și dumnealui și cocoanilor dumnealui și nepoților dumnealui și strenepoților dumnealui. Pentru că nu că doar am vîndut de vreo silă, ci de a noastră bunăvoe.

Și cînd am vîndut aceste părți de moșie fost-au cu știrea tuturor megiașilor și din jos și din sus. Și pentru mai adevărată credință ne-am iscălit mai jos, ca să să crează.

Și încă să se știe că este părțile noastre dăn moșul ce să cheamă Dragomirescul.

Mai 5 dni, leat 7140 <1632>.

† Eu Radu Pîrlea vînzător.

† Eu Paștina ot Drăghinești martur.

† Eu Bobonea martur ot tam.

† Eu Stroe ot tam martur.

† Eu Radu Cașaon martur ot Drăghinești.

† Eu Barbul ot Drăghinești martur.

† Eu Roșca ot tam martur.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Radu Vodă, nr. 256, f. 654.

Copie.

369

1632 (7140) mai 5.

Pătrașco clucerul și Vîlcu logofăt cumpără împreună o moșie lângă Fundeni.

† Adecă Pătrașco clucerul dat-am scrisore noastră la mina logofătului Vîlicului pă<n>tru să se știe că am cu<m>păratu moșie de se chemă Lerescul de Colintina, de li<n>gă Fun[ă]deni cu dumnelui dipreună, să ne fie di doo frățește. Acesta [ta] am se<r>is, ca să se creză.

Mai zile 5, let 7140 <1632>.

Pătrașco clucer <m.p.>

<Pe verso, contemporan :> „Al nénei lu Pătrașco, pentru moșia Lerescul la Colintina”.

Bibl. Acad., CXLVII/26.

Orig., hîrtie (29,5 × 20,5).

1632 (7140) mai 6.

Drăghici din Berindești vinde jupînului Ghinea fălci de ocină la Secături și Bolovanu.

† Să să ște cum am vîndut eu Drăghici de Berindești Săcăturul fălci 2 și am dat aspri 100 și Bolovanu fălci 2 și aspri 100. Și i-am vîndut de bunăvoe eu Dregnici de Berindești, anume jupînului Ghini ot Turbure, ca să-i fie moșie lui și feciorilor lui și nepoților lui, cîți Dumnezeu-i va da.

Și mărturie : Stanciul Mușteachi și Cîrstea Vijga și Stanciul Cîndes-cul, Vișan, Aldea, Sima logofăt, Dragomir, Hors, Tudoru, Stan, Vijga.

Și am scris eu, popa Stoica de Berindești, méseța mai dna 6, vă-leat 7140 <1632>.

Drăghici.	Aldea.
Stanciul.	Sima.
Dragomir.	Vijga.
Todoru.	Vișan.
Stan.	Stanciul Mușăteachi.

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., CLVII/27.
Orig., hirtie (19 × 21,5).

371

1632 (7140) mai 6.

Stoica spătarul, la moartea sa, își lasă toată averea fiilor săi Pătru, Dumitru și Pădure.

† Adecă eu Stoica spatâr, sinu pocoincmu jupan Dumitru bivșe velichii vorneac ot Cepturile, scris-am și mărturesescu cu acesta al meu zapis, ca să fie de mare credință la mîna feciorilor miei, lu Pătru i Dumitru i Pădure, cum să se știe, ajungîndu-mă vrîcme de bătrînețe și de moarte, socotit-am pînă amu fostu cu zile de mi-amu tocmît feciorii, ca să nu aibă gîlceavă pre urma mea, ce să se știe c-am lăsat feciorilor miei, lu Pătru i Dumitru i Pădure, toate părțile méle de moșie, cîte se vor alége de la părinții miei de moșie și de cumpărătoare și cu toți rumânii ce se vor afla. Însă moștile să se știe : partea mea de la Cepturile toată și de

la Fintînelele dentr-amîndoo hotarăle ce se chiama Văsiiască i Dătculească și partea mea de la Roma și Dădeștii toți cu tot hotarul și cu toți rumânii și cu alte moșii ce se vor mai afla de la părinții miei.

Însă alegînd partea de ocină din Mușcel, am lăsat jupînesei méle Condeșei, cum dă va rămînea pre urma mea, să se hrănească cu această moșie cît va fi cu zile, să fie pre mîna ei și cu vii ce se vor afla, iar după moartea ei, iar să fie pre mîna feciorilor miei ce scriu mai sus.

Și le-am lăsat și țigani ce se vor afla de la părinții miei să fie tot pre mîna lor, să înapră tot în trei părți frățește.

Iar fiiu meu Dumitrașco comisul să n-aibă treabă nimic într-acéste moșii, ce se trag de la părinții miei, căci am socotit și eu că fiiu meu Dumitrașco comisul are multe moșii și rumâni și țigani despre muma-sa și are putere dă se hrănește cu moșile lui. Iar pînă i-au fost moșile lui pre mîna mea, am silit și am nevoit, ca să nu i se scază moșile, ce am dat tot den strînsoarea de la părinții miei multe dări și împrumute gréle pre la toți domnii pîntru acéste moșii și mi-am scăzut strînsoarea ce am avut de la părinții miei, iar moșile lui i-au fostu tot pre loc, ca să nu mă blasteme, ce să aibu și pomană. Iar ceștelalți feciori ai miei, mai mici, sintu mai rămași și mai scăzuți de toate și s-au aflat tot cu mene și la bine și la rău, ce am socotit ca să aibu pomană de la ei, să nu aibu blestem pre urma mea, ce am lăsat și i-am tocmit cu limba mea și cu voia mea să le fie lor acéste moșii toate și rumâni și țigani ce scriu mai sus, să fie lor și coconilor în veac.

Și iar să se știe c-am lăsat feciorilor miei, lu Pătru și lu Dumitru și lu Pădure, partea mea de sat den Măguréni jumătate și cu toți rumânii ce se vor afla și den Tătărăi cît să va alége partea mea și cu rumânii ce se vor afla. Pentru că acéste moșii, anume Măgurénii și Tătărăiei, fost-au ai fiiu meu lu Dumitrașco comis de moșie despre muma-sa, jupîneasa mea Stana. Iar daca m-au îpreunat Dumnezeu cu jupîneasa mea Stana, muma fiiu meu lu Dumitrașco comis, aflat-am zălogit dentru zéstrele ei partea ei de sat den Secărie, a patra parte, cu toți rumânii, la Chisar vornecul ot Brăgărești, dereptu 80 000¹ de aspri de argint și cu zi într-un an; dă nu vor da banii la zi, să-i fie moșie stătătoare. Iar dacă m-au îpreunat Dumnezeu cu jupîneasa mea Stana, muma fiiu meu lu Dumitrașco comis, n-am vrut să las să fie satul pre mîna lu Chisar vornecul, și am avut pîră cu Chisar vornecul înaintea Mihnii voevod și l-am rămas dîn divan, să-i lépăd banii. Într-acéia, eu am făcut cum am putut, din strînsoarea ce am avut de la părinții miei și i-am lepădat toți asprii gata cu mîna mea în divanul cel mare. Și au rămas această parte de sat pre mîna mea.

Iar daca s-au petrecut jupîneasa mea Stana și au venit vréme dă se-au ales fiiu meu Dumitrașco comis dă cătră mene cu toate moșile lui

---

¹ Cifra este retușată.

dăspre mămă-sa, datu-mi-au acéste părți dă moși, Măgurénii și Tătărăiei, și cu toți rumânii ce se vor afla pre aceste moși să fie pântru Secărie. Într-acéia, eu am socotit dă am lăsat aceste părți de sate iar pre mîna feciorilor miei, lu Pătru i Dumitru i Pădure, să fie lor și fecioriilor și nepoșilor și strenepoșilor, în veac.

Aceasta am lăsat și am tocmit cu limba mea, iar pre urma mea cine se va ispiti a stica și a călca această tocmeală a mea, acela om să fie pro-clet și anatema și afurisit cu tot neamul lui și să fie blestemat de 318 oți și să aibă a lăcui cu Iuda și cu Ariia și cu alți necredincioși ai Iudii în veac.

МѢСЦА МАИ Ш ДЪНИ, КЪ АКЪ ХЪРМЪ.

† Eu Stoica spătariul <m.p>

Arh. St. Buc., M-rea Cotroceni, XXXVII/11.

Orig., hirtie (43,5 × 28), pecete aplicată.

Copie ibidem, ms. 206, f. 530—531.

372

1632 (7140) mai 7.

Dubrotă și Petcu vînd partea lor din Clinceni lui Vasilie iuzbașa.

† Cumu amă scrisu zapistulu dă cride<n>ță iuzbași Vasilie să să știi dă la Dubrotă și dă la Păteu, féciurii lui . . . .¹, cum îi partea luru[u] de Clicéni și dă cîmpu și de pădure și de în apă mușia lui tuată a șasi² ga<l>beni.

Și mărturii: Zoze, Domitro, Dano vă<ta>ful, iuzbașa Pătro.

7140 <1632> meseța maiu dni 7.

Zoze.

Domitro.

Iuzbașa Pătru.

Dano.

Bibl. Acad., MCDLXXXVIII/6.

Orig., hirtie (13,2 × 21,8), două peceti inelare, 1 punere de deget.

Cu o copie de la mijlocul sec. al XVIII-lea.

¹ Loc alb.

² Corectat peste : „cinci”.

1632 (7140) mai 7.

Ion vinde partea lui din Clinceni lui Vasilie iuzbaşa.

† Scrim eu Iono zapisul miu de cridinţă iuzbaşi Vasili sine ego Negoii cumu amu vîndotu de în cî<m>po şi de apă şi de pădori citu-i parte lui toată a saşi¹ galbeni, de Clinceni parte luro totă.

Zahariia, Vişano, Stanu, Veredeciu, Toma, martori tuţi aceşte.

7140 <1632> mai dni 7.

Toma.

Zahariia.

Vişano.

Stan Veredeciu.

Bibl. Acad., MCDLXXXVIII/5.

Orig., hirtie (20,8 × 17,4), două peceti inelare şi două puneri de deget.

Cu o copie de la mijlocul sec. al XVIII-lea.

<1632 după mai 7>

Sora, femeia lui Drăgoi călăraş, şi Filip vînd ocine în Clinceni lui Vasile iuzbaşa.

† Scris eu Sora muiarea lu Dragoiu călăraş şi de la fecioru lui Filip, să se şti că i-am vîndut ocina de la Cliinciani, dreptu 1000 asprii gata, lu Vasie iuzbaşa dă Drăingeste.

Şi mărturie iaste : popa Teodor şi iuzbaşa Stănilă şi Radu şi Toader i Criveţ i Stănilă ceauş de Bucureşte.

Bibl. Acad., MCDLXXXVIII/27.

Orig., hirtie (30,5 × 9), două peceti inelare.

Cu o copie de la mijlocul sec. al XVIII-lea.

Datat după celelalte documente din pachet, după cumpărăturile lui Vasilie iuzbaşa şi după diacul care a scris actul, el fiind identic cu cel care le-a scris pe cele din 1632 mai 7.

¹ Corectat peste : „cinci”.

<1632 după mai 7>

Zlate vinde partea lui din Clinceni lui Vasile iuzbaşa.

† Eu Zlat să se şti cum a vî<n>duţ parte me de moşia de satŭ de Cliciani izbaşă Vasilei cîtă este toată der<e>ptŭ 1200 aspri. Şi ace moşi a fustŭ închinată domniscă şi a trasu pîră co alalte fraţe deîmpreună cu atita chiltuială ş<i> o scosu cu multă gîlceava ş<i> astăză nu-i. Um vî<n>duţ parte citu amu avutu totă am vî<n>duţ cută-i mi parte de moşie de satu de Cliciani. Şi cini v-ave vro pîră cu meni se pîră.

Şi a şostŭ (!) popa A<n>dreiu şi 2 armaşu Radul şi Necula şi Toma dărăban şi Verdeciu postelnicul.

Bibl. Acad., MCDLXXXVIII/33.

Orig., hirtie (9 × 20,9), trei pecefi aplicate.

Cu o copie de la mijlocul sec. al XVIII-lea.

Datat după celelalte documente din pachet şi după cumpărăturile lui Vasil iuzbaşa.

<1632 după mai 7>

Dumitru Sîrbul vinde lui Zaharia vătaf ocină la Clinceni.

† Eu Dumitru Sîrbul, cum a<m> vî<n>duţ moşia de la Clăceni de bonăvoe a me vătafului Zaharie, bani ughi 5.

Şi amu scrisu eu popa Vasilie.

Şi mă<r>turie : Goviţă Sîrbu şi Toma şi Ionaşco.

Bibl. Acad., MCDLXXXVIII/31.

Orig., hirtie (21 × 20).

Cu o copie de la mijlocul sec. al XVIII-lea.

Datat după celelalte acte din pachet, privitoare la Clinceni şi după martori.

1632 (7140) mai 8.

Cîrstea vinde jupînului Ghinea o delniță de moșie la Turburea.

† Adecă eu Cîrste al Danciului den sat din Turburea scris-am acesta al meu zapis, ca să fie de bună credință la mîna jupînului Ghinei, cum să să știe că i-am vîndut o delniță de moșie din sat de în Turburea, cari au fost de la Stan Butescul din sat ce zice Priseaca, de în cîmpu, de în pădure, de preste tot hotarul cît să va alége parte lu Stan Butescul. Și o-m vîndut de a mea bunăvoe, fără nici o silă, pre bani gata ughi 4, ca să-i fie dumnelui moșie stătătore în vec, lui și feciorilor și nepoșilor și strenepoșilor.

Și cîndu am făcut acestu zapis fost-au mulți omeni buni mărturii, po ime : popa Stoica de Berindești și Dumitru Neagăi i Dumitru popei, Oprea Boldescul i Mihăilă i Opriș i Vișan i Șerbu de Poenari i Voico diacon i Stanciul i Vladul, Ivan din Turbure, Cîrste ot tam i Aldea i Andréiu. Și pentru credința ne-m pus mai jos degetul să să crează.

Eu Cîrste.	Eu Șerbu.
Eu popa Stoica.	Eu Voico diiac.
Eu Dumitru Neagăi.	Eu Stanciul.
Eu Dumitru.	Eu Vlad.
Eu Oprea.	Eu Ivan.
Eu Mihăilă.	Eu Cîrste.
Eu Opriș.	Eu Andreiu.
Eu Vișan.	Eu Aldea.

Arh. St. Buc., Ep. Argeș, XV/6.
Orig., hîrtie (30 × 21,5).
Copie ibidem, ms. 168, f. 131.

378

1632 (7140) mai 8, București.

Leon voievod întărește m-rii Glavacioc un rumân din Cernătești, jud. Săcuieni.

† Милостією вожією, Іу Левин коєвода и господинъ, синъ поконинномъ, Іу Стефан коєвода. Дават господство ми сін повелѣніи господства ми свѣтѣи, во-жественки монастыр глаголеми Глѣбъчог, Храм благовецниа Богородицъ, се iaste

metoh la Svetaa Troiță, ca să fie sfintei mănăstiri Glăvăciogul un rumân, anume Manea, de sat de Cernătești, ot sudstvo Sac, cu feciorii lui, cîți va avea și cu toată casa lui. Pentru că acest om Manea, ce serie mai sus, fost-au rumân de moșie al sfintei mănăstiri Glăvăciogul, den satul mănăstirii, den Cernătești, încă mai denainte vréme. Iar după acéia, cîndu au fost acum, în zilele domnii méle, iar acest rumân Manea, el n-au vrut să fie rumân mănăstirii, ce au umblat cu înșălăciuni și cu cărți men-cinoase, zicîndu Manea cum iaste călăraș și cum s-au scumpărat de la călugării de la Glăvăciog, de au cumpărat altu rumân în locul lui, ca să scape de rumânie.

Într-aacéia, domnia mea am căutat și am judecat pre dreptul și pre lége și am adevărat domnia mea cum acel rumân ce au fost dat Manea mănăstirii în locul lui au șazut numai o lună la mănăstire, decia au fugit. Drept acéia, domnia mea am dat sfintei mănăstiri Glăvăciogul, ca să-i fie Manea iar rumân mănăstirii, cum au fost de moșie.

Și i-am luoat domnia mea și cărțile domnești ce au avut făcute, de le-am dat domnia mea în mîna părintelui egumenului Tanasie de la Svetaa Troiță, ca să fie Manea și feciorii lui rumâni mănăstirii în vecie. Și de nimenilea opreală să n-aibă, că se-au pîrit de față și au rămas Manea de lége și de judecată dennaintea domnii méle. Инако да нест, по реч гос-подства мн.

И исправник, сам реч господства мн.

Пис оу Бѣскрѣци, мѣсеца мая ѿ дѣни, въ лѣт .x.зрлм.

† Іw Дѣиw ввекwда, мнлостію божію господннѣ.

Arh. St. Buc., M-rea Glavacioc, XXXIV/22.

Orig., hîrtie (30 × 21), pecete timbrată.

EDIȚII. Mușeteanu, *Glavacioc*, 18, sub mai 1.

1632 (7140) mai 9.

Zapisul unor megiași pentru o ocină în Albești.

† Să se știe ocina Nénciului ot Albești, pre unde are să aibă a ținére Nénciul cu feciorii lui ocină în Négreasca și în Jiliște, din partea lui Mușat Pirciul a treia parte de peste tot locul. Și hotarul, cit se va alége.

Și mărtorisim noi megiași dinprijurul locului, anume : ot Nigreasca, Stan i ot Bălișoara, Grozea i Mihul faurul i ot Albești, Neagul Dălog, pen-

tru că acestu zapis se-au făcut di pre cartea lu Alixandru vodă Iliiaș, cînd era cursul ailor 7125, iar carte iaste la Ion și la frate-său Tatomir, iar acestu zapis să hii la Mihăel, niputul Nénciului di ficior, să să crează. Aceasta scrim și mărtorisim cu suflitele nostri.

Нис мѣн ѿ дѣни, лѣт $\times$ 3900.

Stan.

Grozea.

Mihul faurul.

Neagul Dălog.

Arh. St. Buc., M-rea Banu, XI/19.

Orig., hirtie (30 × 21).

Copii ibidem, mss. 186, f. 70 v și 196, f. 121.

380

1632 (7140) mai 10.

Popa Vlăduț din Albești vînde lui Ene păharnic un țigan.

† Eu popa Vlăduțu de Albești scris-am acesta zapis al meu, să fie de credință la mîna lu Ene păharnicul, cum să se știe că e-mă vîndut un țigan, anume Vladul, dreptu bani gata 3800. Și acestu țigan au fostu al meu de moșie și l-am vîndut eu de bunăvoe a mea și cu știre feciorilor mei și a tuturălu omenilor mei, ca să fie lu Ene păharnicul moșie.

Și la tocmelă nostră au fostu mulți oameni buni mărturie: de în Cînpulungu, Stan județul și Ene postelnicul i Pană pîrcălabul i Marină, ot Berevoești, Bolbose stolnică, ot Corșori, Oprea, fecioră lu Fătulu.

Așa amă scrisu eu, popa Vlăduțu, cu mîna me, méseța maiu 10 dui, vă leatu 7140 <1632>.

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., CCCLIII/7.

Orig., hirtie (31 × 22), o pecete aplicată.

Copie ibidem, ms. 137, f. 385.

1632 (7140) mai 14.

Răvaș de boieri tocmelnici în pricina de moșie dintre Neagu, Radu logofăt și Gherghe din Mirosllovești.

† Zde boiarii jupinului Negului și Radul logofătul și ai lu Gherghe ot Mirosllovești, anume : jupinul Nenciul biv dvornic i jupan Neagoiță Meiutescul ot Buciumeni. Și se-au voitu acești boiari de a lor bunăvoie și denaintea domnii mele să caute și să adeverezé pré cărțile bătrine, cum vor fi ținut mai denainte vréme părinții lor, așa să ție și acum, și cum veți afla cu ale vostre sufleté. Инако да нект, по реч господства мн.

Исправник, сам реч господства мн.

Испискаѣ Дѣмитръш портар¹. Пис мѣсеца мая Дѣ дни, лѣт $\times$ зрм.

Și zio la sfeti Petru.

† Ію Дѣвн кѣвѣмѣдѣ, мнлостію божію господннѣ.

Bibl. Acad., CXCVII/59.

Orig., hirtie (21 × 15,5), pecete aplicată.

1632 (7140) mai 15.

Dionisie egumenul m-rii Cozia, împreună cu alții, arată care sînt locurile mănăstirii la Rîmnice.

Să se știe locurile sfintei mănăstiri Cozii, care sînt la oraș, ce le-au căutat egumenul Dionisie împreună cu alții.

Dionisie egumenul sfintei mănăstiri Cozii și cu Voico al Ghinei și cu Abraamie călugărul și cu alți bătrîni den Rîmnice, cîndu au fost cursul anilor 7140 méseța mai 15 dni, că sînt 4 locuri între moara episcopii și între locurile Iazerului.

Iazerul are 2 locuri pînă la [la] moara Teptii și iar ale Cozii sînt 3 locuri lîngă diaconul Duca, pași 103 și iar locuri 3, pași 100 pre lîngă popa săsescul, cu capetele în rîu și din jos sîntu Carabeții. Și iar sînt 6 locuri de mergu cu capul la Olt, la vadul dîn sus, pași 200 și iarăși dîn sus sînt Cara-

¹ Dumitru portar.

beții. Și iaste un loc, pași 30, de mărge cu capul la locurile lui Voicul Ghinii. Și sînt 3 locuri, pași 150, între Mitrea și între Proca, cu capetele la drum. Și iaste un loc la Mișăi, supt Obréjie, la cruce, pași 50. Și iaste un loc deasupra, la Mișăi, pași 70.

Arh. St. Buc., Conдика m-rii Cozia, nr. 712, f. 460 v—461.
Copie.

383

1632 (7140) mai 16, București.

Leon Tomșa voievod întărește lui Stoica postelnic ocini, vecini și țigani în Urdari, Șișești, Dragomirești, Bălboși ș.a.

† Милостѹю божѹю, Їw Девн коевода и господнѹ вѣсон земли Оугрррв-владѹтискон, синь великаго и прѣдобраго, поконинномѹ Їw Цѣфан коеводѹ Дават господство ми сѹю повелѣнїи господства ми слѣгѹ господства ми Стонкѣв постелник, синь Бѣлачов вт Оурдари, вт соудство Гор Жна, и със синовн емѹ, елицеже Богъ даст, такоже да мѹ <ест> вчинѹ и вечинн оу село Оурдари, вѣдче вѣсѣх дел жѣпанцев Нѣкшѣв, дѣщира Мѹжїи, четвертаго дело вт Урдари, вт поля и вт шоум и вт вод, със вечинн и вт седланце селовѣ, вт посвѣдѹ, вѣре елика се Хтит избрат вт по вѣс Хотаром. И вечинїе да се знаѣт на нмѣ: Станчюл със брат его. Дѣмитрѹс и със синовн нм и Прѣда със синовн его и Ходича със синовн его и Стонка със синовн си и Кръстѣ със синовн си и Станчюл, синь Бадѣв, със синовн си. Понеже ест покѣпна Стонка постелник сѣе више речено вчинѹ и със вечинн вт и д Ына, дѣщира Гергинѣв вт Оурдари, вѣска Нѣкшѣв, дѣщира Мѹжѣв, за х̄г̄х̄ѣ аспри и със запис вт рѣк ен за проданїе и със свѣдѣтелїе на нмѣ: Прѣда вт Чеплѣ и Драгомир и Дръгич вт Фьркѣшѣщи и вт СѢХлѣв, Станко постелник и вт Бивѣщи, Бладѣл постелник и вт Коцофѣни, Михлю и Дѣмитроу Филїишанѣл.

И пак да ест слѣгѹ господства ми Стонкѣв постелник вчинѹ и вечинн оу село оу Шинѣщи, вѣ соудство Мѣхѣдинци, половинно за село, али дел Доумитрашков постелник вѣсѣх, вт поля и вт шоум и вт вод и със вѣснѣ вечиннїи, вт седланце селовѣ, вт посвѣдѹ, вѣре елика се Хтит избрат вт Хотар даже до Хотар, али тѣчю без еднн вечиннѹ, на нмѣ. . .¹, что ест вил простиа Дѣмитрашко. Понеже ест покѣпна Стонка постелник сѣе половиннѹ за село и със вѣснѣ вечиннїе вт на Дѣмитрашко постелник вт Спинѣни, за х̄л̄х̄ѣ аспри готовн и със запис вт роук его за проданїе и със свѣдетелїе на нмѣ: Прѣда дкорник и вт Погань, Барѣл

¹ Loc alb.

постелник и Драгомир и Дръгич вт Фъркъшьци и вт Рошѣм, Оудришѣ и вт Чеплѣ, Йков и вт Гал¹ Стан ватах и вт Стънгъчѣ, Некѣла постелник и вт Длъга, Пътрашко постелник.

И пак да ест сѣгъс господства ми Стонкъе постелник нѣкое вечини, на име: Тамаш съе братѣм си Новак и Дръгич, понеже се соут продали вни вечини съе синовѣ им Стонкъе постелник вт Оударѣ, за хГХ аспри готови, за нѣном доброволю, без ниедна силост, тѣчѣю главе им, без вчинѣ и съе запис съе много сведѣтелѣе, на име: Барѣла пѣхарник и Чоанѣ пѣхарник и вт Салче, Пѣтрѣ пѣстелник и вт Хърцитога, Мнѣлю постелник и вт Шѣбѣю, Станчул и вт Карпен, Мѣлин и вт Бардиниць, Даскалѣ и Дръгич и Мнѣвиль и вт Янини, Стан и Цофан.

И пак да ест сѣгъс господства ми Стонкъе постелник един челѣд за ацигани, на име Датко циганѣ съе ациганкам си и съе децѣм си. Понеже ест вна дѣжнѣ Милош и Бѣлѣч и Драготѣ, сини Бадѣк вт Първоу Стонкъе постелник аспри. . .² таже ест поставил вни залог тог челѣд за ацигани съе запис и съе дѣнь, ѣкоже да даст новѣи на Вѣскресенѣм Христовѣм. Я ацѣтеликѣ не хокѣт платити новѣи на дѣнь, а Стонкѣ постелник, вни да дрѣжит тог челѣд за ацигани, да ест за дѣдѣнѣс. Таже нѣ ест минѣл дѣнь, вт тогдѣ, тѣре сѣт дѣ години. И видѣхом господство ми и запис вт рѣк им, како ест вни е пис и съе сведѣтелѣе, на име: вт Оугрѣми, Некѣла пѣхарник и вт Фъркъшьци, Дръгич и вт Поанѣ, Барѣла постелник.

И пак да ест сѣгъс господства ми Стонкъе постелник един ациган, на име Лѣнѣл, брат Северинов циганѣ, понеже ест покѣпил Стонка постелник тог ациган вт над Филотѣю игѣмениѣ вт свѣта монастыр глаголеми Стрѣмѣл, Храм свѣта тронѣцѣ и вт над Милош, вѣск Стонкъе вѣстѣтар, за хГ аспри готови, радѣ дѣжновѣнѣ свѣтѣки монастыр, вт къда ест вна продала Ялѣандрѣ войвод Ілѣташ монастыр Стрѣмѣл метох на свѣта монастыр Тисмана. И видѣхом господство ми и запис съе сведѣтелѣе, на име: вт Фъркъшьци Дръгич постелник и Драгомир и вт Рошѣм, Оудришѣ постелник и вт Рогожѣл, Сѣрѣк постелник и вт Рокинари. Фрѣциѣл и вт Чеплѣ, Преда дворник и Якаи монах и Лавринѣе вт Стрѣмѣл и Яню цѣленѣл и дрѣг Яню Хрѣм.

И пак да ест сѣгъс господства ми Стонкъе постелник вчинѣ и вечини оу село оу Драгомиреци, вт сѣдство. . .², али дѣл оуником си Драготѣе постелник, половино за село, съе вечини и съе вѣс Ходокол, елика се Хтит избрат.

И пак да ест сѣгъс господства ми Стонкъе постелник вчинѣ и вечини оу село в Бѣлвоши, али вт четвъртаго дѣло половинѣс, али дѣл оуником си. Драготѣе постелник, съе вечини и съе вѣс Ходокол.

И пак да ест сѣгъс господства ми Стонкъе постелник вчинѣ и вечини в село оу Мѣллат, половинѣс за село, дѣл вником си Драготѣе постелник, съе вечини и съе вѣс Ходокол.

И пак да ест сѣгъс господства ми Стонкъе постелник вчинѣ и вечини оу село в Кокорока, пак половинѣс за село, вт през вѣсѣ села, дѣл Драготѣе постелник и вт полю и вт шѣм и вт вод и съе виноградѣс и съе бродовѣ за водѣницоу и

¹ Editorul adaugă între paranteze : (Дал).

² Loc alb.

със вьснѣ вѣчиннѣи и ѡт сѣдалищѣ селов, ѡт посвѣдї, вѣре еанка се хтит избрат ѡт по вьс хотаром.

И пак да ест слъгъ господства ми Стонкѣ постелник вьсѣх дел ѡнком си Драготѣ постелник ѡт циганїе, на име Мѣрьшьль циганѣ със братом си Флорѣ, сини Мьнкарїе циганѣ и Радѣл, синь Корнев и Пьник циганѣ със дѣцал си.

Понеже сїе више речена села и ацигани били сѣт стѣжалѣ ѡт оуном си Драготѣ постелник и покѣпени, кѣпно със жѣпанница его Самфирѣ, сѣстра жѣпанцев Хрьсови, жѣпанница Мнѣлюв Цыцьрѣнѣл, ешеже ѡт преждѣ вѣрїе, ѡт пре дѣннѣ прочїемъ господары,

И потом, къда ест бил въ дѣни Плѣхандрѣ воевод Ілїаш, а слъга господства ми Стонка постелник ѡт Зрѣари, ѡн ест имал прѣх и мльвѣ със Мнѣлюв ключар и със жѣпанница его, Хрьсова, радѣ села и ацигани, иже сѣт издол више речени, что ест бил покѣпна Драготѣ постелник и със жоупница его, Самфирѣ и радѣ нѣкоѣ новци, что ест бил възимал Драготѣ постелник ѡт братом си Бѣлач, вѣщѣ Стонкѣ постелник, написани оу катастихъ вьс по име. Таже възимали сѣт ѣ болѣри ѡт преждѣ Плѣхандрѣ воевод Ілїаш, по рѣвѣше господскы, на име: ѡт Бардиницѣ, Стаматїе ага и ѡт Брѣнковѣни, Матен бив вѣл агъ и ѡт Филїашин, Дѣмитрѣ кѣпитан и ѡт Хїерѣци, Здрїше втори лѣгѣфет, ижеже да нѣ соудит и да нѣ стакнити радѣ дѣдїне что ест имал раздѣлѣти сѣ Стонка постелник със Мнѣлюв ключар. Таже въ том, сїе више речени ѣ болѣри, ѡни сїце сѣт вѣрѣтали със дѣшамн нѣ, како тѣх сїе новци, что ест възимал Драготѣ постелник ѡт над братом си, Бѣлач, ѡн нѣ ест бил дал вьс по дѣдїне. Таже ест дал сїи ѣ болѣри, како да дрѣжит ѡт тѣх сїе села и ацигани, еже соут више речени, вьс над двои, Мнѣлюв ключар със жѣпанница его, Хрьсова, половиш, а Стонка постелник, ѡн да дрѣжит сам половиш. И видѣхом господство ми и книгъ вѣем ѣ болѣри, за сѣжденїе и за встроїе, како ест више пис, на рѣк Стонкѣ постелник, да не посвѣдет прѣх и мльвѣ въ ныхъ.

И продадохъ жѣпанница Йна, дѣщира Гергнїев ѡт Зрѣари и Дѣмитрѣ постелник ѡт Спнїкѣни и Филотѣку егѣменѣл ѡт Стрѣмѣа и Милош ннїне ѡчнїе и вѣчиннѣи и ацигани, ѡни за ннїном доброволю и със запис ѡт рѣк нам и със оузнанїѣ вьсѣм болѣром и а мегїашомѣ ѡт гор из дол и ѡт встрог местом и ѡт преждѣ господства ми.

Сїеже радѣ дадохъ сѣм господства ми Стонкѣ постелник ѡт Оурѣари ижеже да мѣ ест сїе више речени села и вѣчиннѣи и ацигани ѡчнїш, дѣдїнѣ и въ ѡхѣе синовом <и вѣском> и прѣкнїсчетом и не ѡт кождо непоколѣенмомѣ, порезамѣ господства ми.

Сїеже оубо и свѣдїтелїе поставлѣем господства ми: жѣран Хриза вѣл дворник и жѣпан Папа вѣл лѣгѣфет и жѣпан Йнаки вѣл вистїар и жѣпан Мнѣло вѣл спатар и Неделко вѣл столник и Бѣзникѣ вѣл комис и Нѣгѣл вѣл пѣхарник и жѣпан Мнѣл вѣл постелник. И исправник, Папа вѣл логофет.

И намазалом аз, Стонка граматик, оучнннїкѣ Лѣпѣдаток логофет, въ настол градѣ в Бѣкѣрѣци, мѣсеца маю ѣ дѣни и ѡт йдана до нннѣ текѣщаго лѣтом, въ лѣт хѣрм, а ѡт рождѣства Христова, хѣлѣв.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Ștefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Stoica postelnic, fiul lui Bălaci din Urdari, din județul Gorj și cu fiii lui, cîți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină și vecini în satul Urdari, însă toată partea jupaniței Neacșa, fiica lui Muja, a patra parte din Urdari, din cîmp și din pădure și din apă, cu vecini și din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul. Și vecinii să se știe, anume : Stanciul cu fratele lui, Dumitru și cu fiii lor și Preda cu fiii lui și Hodicea cu fiii lui și Stoica cu fiii săi și Cîrstea cu fiii săi și Stanciul, fiul lui Badea, cu fiii săi. Pentru că a cumpărat Stoica postelnic această ocină mai sus-zisă și cu vecinii de la Iana, fiica Gherghinei din Urdari, nepoata Neacșai, fiica lui Muja, pentru 13 500 aspri și cu zapis de la mîna ei, de vînzare, și cu martori anume : Preda din Ceplea și Dragomir și Drăghici din Fărcășăști și din Ohabă, Staico postelnic și din Bibești, Vladul postelnic și din Coțofeni, Mihaiu și Dumitru Filișanul.

Și iar să fie slugii domniei mele Stoica postelnic ocină și vecini în sat în Șișăști, în județul Mehedinți, jumătate de sat, însă partea lui Dumitrașco postelnic toată, din cîmp și din pădure și din apă și cu toți vecinii din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege din hotar pînă în hotar, însă fără un vecin anume . . .¹, pe care l-a iertat Dumitrașco. Pentru că a cumpărat Stoica postelnic această jumătate de sat și cu toți vecinii de la Dumitrașco postelnic din Spineni pentru 37 000 de aspri gata și cu zapis de vînzare de la mîna lui și cu martori anume : Preda vornic și din Poiană, Barbul postelnic și Dragomir și Drăghici din Fărcășăști și din Roșiia, Udriște și din Ceplea, Iacov și din Gaia², Stan vătah și din Stîngăcea, Necula postelnic și din Dîlga, Pătrașco postelnic.

Și iar să fie slugii domniei mele Stoica postelnic niște vecini anume : Tamaș cu frații săi Novac și Drăghici, pentru că s-au vîndut ei vecini cu fiii lor lui Stoica postelnic din Urdari, pentru 3600 aspri gata, de a lor bunăvoie, fără de nici o silă, numai capetele lor, fără ocină, și cu zapis cu mulți martori, anume : Barbu paharnic și Cioană paharnic și din Salce, Pătru postelnic și din Hărgitoaia, Mihaiu postelnic și din Ștubeaui, Stanciu și din Carpeni, Mălin și din Vardiniță, Dascălul și Drăghici și Mihăilă și din Anini, Stan și Țofan.

Și iar să fie slugii domniei mele Stoica postelnic un sălaș de țigani, anume Datco țiganul cu țiganca sa și cu copiii săi. Pentru că au fost datori Miloși și Bălaci și Dragotă, fiii lui Badea din Pirău lui Stoica postelnic aspri . . .³ Astfel ei au pus zălog acel sălaș de țigani cu zapis și cu zi, ca să dea banii la Învierea lui Hristos. Iar dacă nu vor plăti banii la zi, iar Stoica postelnic, el să stăpînească acel sălaș de țigani, să-i fie de moște-

¹ Loc alb.

² Editorul adaugă între paranteze (Data)

³ Loc alb.

nire. Deci le-a trecut ziua, de sînt de atunci patru ani. Și am văzut domnia mea și zăpis de la mîna lor, cum este mai sus-scris și cu martori, anume : din Ugrumi, Necula paharnic și din Fărcășăști, Drăghici și din Poiană, Barbul postelnic.

Și iar să fie slugii domniei mele Stoica postelnic un țigan, anume Lupul, fratele lui Severin țiganul, pentru că a cumpărat Stoica postelnic acel țigan de la Filoteiu egumenul de la sfînta mănăstire numită Strîmba, hramul sfînta troiță, și de la Miloș, nepotul lui Stoica vistier, pentru 3000 aspri gata, pentru datoria sfîntei mănăstiri, de cînd a vîndut Alexandru voievod Iliăș mănăstirea Strîmbul metoh la sfînta mănăstire Tismana. Și am văzut domnia mea și zăpis cu martori, anume : din Frăcășăști, Drăghici postelnic și Dragomir și din Roșiia, Udriște postelnic și din Rogojăl, Oprea postelnic și din Rovinari, Frățilă și din Ceplea, Preda vornic și Acachi monah și Lavrintie din Strimba și Iane gealepul și alt Iane șchio-pul.

Și iar să fie slugii domniei mele Stoica postelnic ocină și vecini în sat în Dragomirești din județul . . . . .¹, însă partea unchiului său Dragotă postelnic, jumătate de sat cu vecini și cu tot venitul, cît se va alege.

Și iar să fie slugii domniei mele Stoica postelnic ocină și vecini în sat în Bălboși, însă jumătate din a patra parte, însă partea unchiului său Dragotă postelnic, cu vecinii și cu tot venitul.

Și iar să fie slugii domniei mele Stoica postelnic ocină și vecini în sat în Măilat, jumătate de sat, partea unchiului său Dragotă postelnic cu vecini și cu tot venitul.

Și iar să fie slugii domniei mele Stoica postelnic ocină și vecini în sat în Cocorova, iar jumătate de sat, de peste tot satul, partea lui Dragotă postelnic și din cîmp și din pădure și din apă și cu via și cu vadurile demoară și cu toți vecinii și din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul.

Și iar să fie slugii domniei mele Stoica postelnic toată partea unchiului său Dragotă postelnic din țigănie, anume Mîrșălă țiganul cu fratele său Florea, fiii lui Mîncarie țiganul și Radul, fiul lui Cornea și Puică țiganul cu copiii săi.

Pentru că aceste sate mai sus-zise și țigani au fost agonisite și cumpărate de unchiul său Dragotă postelnic, împreună cu jupanița lui, Samfira, sora jupaniței Hîrsova, jupanița lui Mihaiu Țîntăreanu, încă dinainte vreme, din zilele altor domni.

---

¹ Loc alb.

Iar apoi, cînd a fost în zilele lui Alexandru voievod Iiaș, sluga domniei mele Stoica postelnic din Urdari, el a avut pîră și gîlceavă cu Mihaiu clucer și cu jupanița lui, Hîrsova, pentru satele și țigani care sînt din jos mai sus-zise, pe care le-a cumpărat Dragotă postelnic și cu jupanița lui, Samfira, și pentru niște bani pe care i-a luat Dragotă postelnic dela fratele său Bălaci, tatăl lui Stoica postelnic, scriși în catastih tot anume. Astfel au luat patru boieri dinaintea lui Alexandru voievod Iiaș, pe răvașe domnești, anume : din Vardiniță, Stamatie aga și din Brincoveni, Matei fost mare agă și din Filiași, Dumitru căpitan și din Hierăști, Udriște al doilea logofăt, ca să-i judece și să-i întocmească pentru dedinele pe care le-au avut de împărțit Stoica postelnic cu Mihaiu clucer. Astfel întru aceasta, acești mai sus-zii 4 boieri, ei așa au aflat cu sufiletele lor că acei bani, ce a luat Dragotă postelnic de la fratele său Bălaci, el i-a dat tot pe dedine. Deci au dat acei 4 boieri ca să țină din acele sate și țigani, care sînt mai sus-zii, tot pe din două, Mihaiu clucer cu jupanița lui, Hîrsova, jumătate, iar Stoica postelnic, el să țină singur jumătate. Și am văzut domnia mea și cartea acestor 4 boieri, de judecată și de întocmire, cum este mai sus-scris, la mîna lui Stoica postelnic, ca să nu mai fie pîră și gîlceavă între ei.

Și au vîndut jupanița Iana, fiica Gherghinei din Urdari și Dumitru postelnic din Spineni și Filoteiu egumenul de la Strîmba și Miloș ocinile lor și vecinii și țigani, ei de a lor bunăvoie și cu zapis de la mîna lor și cu știrea tuturor boierilor și a megiașilor din sus, din jos și din jurul locului și dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta am dat domnia mea lui Stoica postelnic din Urdari, ca să-i fie aceste mai sus-zise sate și vecini și țigani ocină, dedină și de ohabă fiilor <și nepoților> și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea : jupan Hriza mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Ianachi mare vistier și jupan Miho mare spătar și Nedelco mare stolnic și Buzinca mare comis și Neagul mare paharnic și jupan Manul mare postelnic. Și ispravnic, Papa mare logofăt.

Și am scris eu, Stoica gramatic, ucenicul lui Lepădat logofăt, în cetatea de scaun în București, luna mai 16 zile și de la Adam pînă acum ani curgători, anul 7140, iar de la nașterea lui Hristos, 1632.

După Ștefulescu, *Doc. slav.-rom.*, p. 450—458.

Copie după orig. slav, în posesia familiei C. Z. Broșteanu-Urdăreanu.

Traducere la Bibl. Acad., MCCXXXIII/4—5.

1632 (7140) mai 20.

Radu Gîlgie se învoiește cu Udriște logofăt pentru o parte de moșie din Liperești.

† Adică ieu Radul Gîlgie făcut-amu zapisul meu la mîna lui Udriște logofăt ot Liperești, fecioru[ru]l lui Matei vătăful ot Liperești, cum să știe că ieu moșneanu n-am fostu, nici moșie în sat în Liperești n-amu avut, ce amu fost cumpărat o parte de moșie și eu de în sat de în Liperești de în partea lu Plavățu i Ciomag¹, stînjini 300.

Și cîndu am cumpărat această moșie ce scrie mai sus fost-am o am cumpăratu fără știrea dumnealui Udriște logofătul. Deci dumnelui fiindu moșneanu și fiindu mai vol<nic>² să o ia, dumnealui lepădatu-mi-i-au banii ce am dat pre dinsa, pre aceia moșie ce scrie mai sus. Deci ieu căzut-am la dumnealui cu rugăciune, ca să nu mă scoță de în moșie, ce să mă lase ca să aibu și eu moșie. Deci dumnealui nu s-au înduratu de mini, ce ș-au făcut poménă de mi-i-au lăsat stînjini 200, ca să fiu și eu cu moșie, iară pre 100 de stînjini datu-mi-au dumnelui bani înapoi, ce am dat pre densa, pentru că i s-au căzutu dumnelui această moșie să o ție totă dumnealui, iar eu rugîndu-mă dumnealui, împreună cu toți megiașii, **mi-*au***³ mai lăsat această moșie ce scri<e>³ mai susu.

Și cîndu am făcut această scrisoare fost-au mulți omeni buni mărturie, anume : Micul roșul ot Periați i Ilie ot tam și alți, care-și vor pune degetele și iscălituri mai jos, ca să creză. Mi-am pus de<ge>²tu mai jos¹ și eu, ca să creză.

Și am scris eu, popa Ionașco ot Liperești. Pis méseța mai 20, let 7140 <1632>.

Eu Radul Gîlgie.

Ianachi iuzbașa mărturie.

Az Micul roșul ot Periați mărturie.

Eu Costandin comis ot Tozéni mărturie.

Az Ilie logofăt ot Periați mărturie.

Eu Dumitru croitorul ot Liperești mărturie.

Eu Apostol mărturie ot Liperești.

Eu Panaitu neguțătoriul mărturie.

Eu Ianoș ot Liperești mărturie.

Eu Macarie ot Li<pi>²rești mărturie.

¹ „Ciomag” adăugat ulterior cu altă cerneală.

² Omis.

³ Loc rupt.

Eu Bobe ot Liperești mărturie.

Eu Udrea ot Lipirești mărturie.

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XLII/11.
Orig., hirtie (32 × 22), cinci peceti aplicate.

385

1632 (7140) mai 28. București.

Leon Tomșa voievod întărește lui Manea mare postelnic satul Roșița, jud. Ilfov, părți cu vecini în satele Frătești și Costești, jud. Vlașca și vii la Cătun.

† Многостію вожію, Іу Левн воевода н господинь вѣсом земан Уггрово-владѣнскон, синь велкаго н прѣдобраго поконникомъ Іу Стефан воевода. Дават господство ми сѣн повелѣніи господства ми почтенномъ правителя господства ми жѣпан Манѣ вел постелник н сѣс синовн емъ, елицеже Богъ дарова, ѣкоже да мѣ ест село Рошѣла, вѣс село сѣс вѣсом Хотаром н сѣс вѣснѣ вечннѣи н сѣс вѣс Ходокомъ вт полю н вт шѣма н вт вод н сѣс виноградаъ н сѣс водѣннице н вт седалнице селов, вт посеѣдѣ, варе еанка се хтнт избрат вт по вѣсом Хотаром, вт Хотар даже до Хотар. Н вечннѣи да се знает по нме: Драгомир сѣс синовн си н Нѣнко сѣс синовн си н Михѣю сѣс синовн си н Манѣ, брат Драгомиров, сѣс синовн его, на нме Радаъ н Герге н Дѣмитръ сѣс синовн нѣ н Бадко сѣс синовн си, на нме Драгомир н Тѣдор сѣс синовн нѣ н Дѣмитръ сѣс синь его, Мирѣ н сѣс синовн нѣ, елицеже Богъ даст.

Понеже того село Рошѣла више ине бнлн сѣт за дѣдѣнъ Предев постелник, синь Тѣдосѣв спатар, вѣск Предев вѣс вел бнл, вт над латирал си, жѣпанница Мара, дѣщера Предев бнла, ецеже вт прѣжде вѣрѣме. Я потом, кѣда ест бнл сѣда, вѣ дѣни господства ми, а почтенномъ правителя господства ми жѣпан Манѣ вел постелник, вн ест покѣпнл село Рошѣла н сѣс вечннѣи више речени вт на Преда постелник, синь жѣпанница Мара, за вѣн ѣ, новци готовн. Н продад ест Преда постелник, вн за него добро волю, без ни една силост н сѣс запис вт рѣка его за продаѣ, сѣс мношн болѣри свѣдѣтелѣ написани оу запис, велцеже н мале которѣи сѣт бнлн на оустроенѣи нм.

Н пак да ест почтенномъ правителяю господства ми жѣпан Манѣ вел постелник вчинѣи н вечннѣи оу село ѣ Фрѣтеши н ѣ Костеши, вт сѣдство Блѣшка, ан дѣл жѣпанница Божке, дѣщера Радѣлов вѣстѣар вт Чепѣрола, дѣл вн вѣсѣл вт полю н вт шѣма н вт вод н сѣс вечннѣи н вт седалнице селов, вт посеѣдѣ, варе еанка се хтнт избрат вт по вѣс Хотаром, вт Хотар даже до Хотар. Н вечннѣи да се знает по нме: Блѣшка сѣс синовн си н Стонаъ сѣс синовн его, Бонко н Иван

¹ Loc alb.

и със синови нх и синь Пършов, на нме . . .¹ и Нем със синь его, Гоа и Драгомир със синови си и Миханъа със сини его, Радул и Мнкъа със сини его, Стан и Дъмнтръ и със синови нх и Дан със сини его, Стан и Стонка и Ляпа със синь его, Манк и със синози нх и Станчул със синь его, Ляпа и със синови нх и Добре със синь его, Дръган и със синови нх и Дръган, брат Добрев със синови си и Ёпрк със брат его, Стан и със синови нх и Балое със синови си . . .¹ и Мирницъ със синови си и Стан Проднаъ и със синови си и Нѣгое със синови и Мънкан със синови си и Драгомир със синови си и със синови нм, елицѣм Богъ даст.

Понеже сѣе више речена учиноу със вечнии вт Фрътещи и вт Костещи внаа ест за дѣдѣнъ жъпанницев Бонкъв, дъщеря Радълов вистѣар вт Чептсроаъ, вт родѣтелѣе си, ешеже вт прѣжде времѣ. И потом, къда ест внаа съда, въ дъни господства ми а почтѣнном правителъ господства ми жъпан Манк вел постѣлник, ви ест покъпна сѣи дѣли за учинъ вт Фрътещи и вт Костещи, със вечнии еже сѣт више речени и със въс Ходоком вт над Станко пѣхарник, синь Тъдосѣев логофет вт Ръда и вт жъпанца его, Рада и вт Дима, синь Малкочев слъжер вт Къпрѣни и вт жъпанца его, Каталина, дъщеря жъпанницев Бонкъв, за зги хъ, новци готови. И продаа ест виши за нхном доброволю и със запис вт рѣк нм за продаиѣ, със мнози болѣри свѣдѣтелѣе написани оу запис, велици и мали, которѣи сѣт внаа на зстроениа нмъ.

И пак да ест почтѣнномъ правитѣлъ господства ми жъпан Манк вел постѣлник винограда вт на Кътѣи, вт Дѣлаъ Питещиноар, что ест внаа Лѣкъв, еже вие вел спатар, със въсах дѣдѣна и със вечнии, колци Хокет внти нескъповали, на нме . . .¹, понеже ест покъпна жъпан Манк вел постѣлник сѣе више речени винограда и със вечнии вт на Михлю постѣлник и вт сестрам си, жъпанца Дъмнтра, синови Томев комис, вищѣи Лѣкъв спатар вт Пѣтроае, за зги сѣ, новци, готови. И продаа ест виши за своим доброволю и със запис вт рѣк нм за продаиѣ, със мнози болѣри свѣдѣтелѣе написани оу запис и къщи, которѣи сѣт внаа на зцѣненѣа нм. И продадоше сѣи више речени болѣри нхне учине и вечнии и лози, виши за нхном доброволю, без ни една силост и със оузнаниа въскм болѣром и а мегѣашом вт гор нз дол и вт школо мѣстом и вт пред господства ми.

Его радѣ дадохъ съм господство ми почтѣнномъ правитѣлю господства ми жъпан Манк вел постѣлник, такоже да мѣ ест село Рошѣа вт сѣдство Бѣхов, със въс Хотаром и със въснх вѣнниѣ и учинъ з Фрътещи и з Костещи, със вечнии и винограда вт на Кътѣи учинъ, дѣдѣнъ и въ хѣае синовом и вишком и прѣвѣнъ-четом и не вт когоже непоколѣбени, порземо господства ми.

Сеже оубо и свѣдѣтелѣе поставѣлем господство ми: жъпан Хриза вел дкорник и жъпан Папа вел логофет и жъпан Шнаки вел вистѣар и жъпан Неделко вел столник и жъпан Бъзинка вел комис и жъпан Нѣгъа вел пѣхарник и жъпан . . .¹ вел постѣлник. И исправник, Папа вел логофет.

И написахъ аз, Стонка граматник, зчиник Лѣпъдатов логофет, въ настоа днѣнъ града Бюкъреци, мѣсеца мая кн дъни и вт Ядама даже до нинѣ текъциго лѣтом, въ лѣт хърм, а вт рождѣства Христова, хъхлѣ.

† Іу Лѣви ввѣвѣда, милостѣю божѣю господниъ.

Иу Лѣви шѣвѣда <т. р.>

¹ Loc. alb.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Stefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstului dregător al domniei mele jupan Manea mare postelnic și cu fiii lui, ciți Dumnezeu i-a dăruit, ca să-i fie satul Roșiul, tot satul cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul din cîmp și din pădure și din apă și cu via și cu moara și din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul, din hotar pînă în hotar. Și vecinii să se știe pe nume : Dragomir cu fiii săi și Neaniul cu fii săi și Mihai cu fii săi și Manea, fratele lui Dragomir, cu fiii lui, anume Radul și Gherghe și Dumitru cu fiii lor și Badiul cu fiii săi, anume Dragomir și Tudor cu fiii lor și Dumitru cu fiul lui, Mirlea și cu fiii lor, ciți Dumnezeu le va da.

Pentru că acel sat Roșiul mai sus scris a fost de moștenire al lui Preda postelnic, fiul lui Tudosie spătar, nepotul lui Preda fost mare ban, de la mama sa, jupanița Mara, fiica lui Preda banul, încă dinainte vreme. Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar cinstitul dregător al domniei mele jupan Manea mare postelnic, el a cumpărat satul Roșiul și cu vecinii mai sus-ziși de la Preda postelnic, fiul jupaniței Marăi, pentru 300 ughi, bani gata. Și a vîndut Preda postelnic de a lui bunăvoie, fără nici o silă și cu zapis de vînzare de la mîna lui, cu mulți boieri martori scriși în zapis, mari și mici, care au fost la toameala lor.

Și iar să fie cinstului dregător al domniei mele jupan Manea mare postelnic ocină și vecini în sat în Frătești și în Costești, din județul Vlașca, însă partea jupaniței Voica, fiica lui Radul vistier din Cepturoaia, toată partea ei din cîmp și din pădure și din apă și din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul, din hotar pînă în hotar, Și vecinii să se știe pe nume : Vlaicul cu fiii săi și Stoilă cu fiii lui, Voico și Ivan și cu fiii lor și fiul lui Păruș, anume . . . .¹ și Neia cu fiul lui, Goia și Dragomir cu fiii săi și Mihăilă cu fiii lui, Radul și Micul cu fiii lui, Stan și Dumitru și cu fiii lor și Dan cu fiii lui, Stan și Stoica și Lepa cu fiul lui, Manea și cu fiii lor și Stanciul cu fiul lui, Lepa și cu fiii lor și Dobre cu fiul lui, Drăgan și cu fiii lor și Drăgan, fratele lui Dobre, cu fiii săi și Oprea cu fratele lui, Stan și cu fiii lor și Baloe cu fiii săi . . . . .¹ și Miriță cu fiii săi și Stan Prodilă și cu fiii săi și Neagoe cu fiii săi și Măican cu fiii săi și Dragomir cu fiii săi și cu fiii lor, ciți Dumnezeu le va da.

Pentru că această mai sus-spusă ocină cu vecini din Frătești și din Costești a fost de moștenire a jupaniței Voica, fiica lui Radul vistier din Cepturoaia, de la părinții ei, încă dinainte vreme. Iar după aceea, cînd a

---

¹ Loc alb.

fost acum, în zilele domniei mele, iar cinstitul dregător al domniei mele jupan Manea mare postelnic, el a cumpărat aceste părți de ocină din Frățești și din Costești cu vecinii care sînt mai sus-ziși și cu tot venitul de la Staico paharnic, fiul lui Tudosie logofăt din Ruda și de la jupanița lui, Rada și de la Dima, fiul lui Malcoci slujer din Căpreni și de la jupanița lui, Catalina, fiica jupaniței Voica, pentru 650 ughi, bani gata. Și au vîndut ei de a lor bunăvoie și cu zăpis de vînzare de la mîinile lor, cu mulți boieri martori scriși în zăpis, mari și mici, care au fost la tocmeala lor.

Și iar să fie cinstitului dregător al domniei mele jupan Manea mare postelnic viile de la Cătun, din Dealul Piteștilor, care au fost ale lui Leca, care a fost mare spătar, cu toată dedina și cu vecinii, cîți vor fi nerăscumpărați pe nume. . . .¹ pentru că a cumpărat jupan Manea mare postelnic aceste mai sus-spuse vii și cu vecinii de la Mihaiu postelnic și de la sora sa, jupanița Dumitra, fiii lui Toma, nepoții lui Leca spătar din Pătroae, pentru 220 ughi bani gata. Și au vîndut ei de a lor bunăvoie și cu zăpis de vînzare de la mîinile lor, cu mulți boieri martori scriși în zăpis și cu neguțători care au fost la prețuia lor. Și au vîndut acești mai sus-spuse boieri ocinele și vecinii lor și viile, ei de bunăvoia lor, fără nici o silă și cu știrea tuturor boierilor și a megiașilor din sus și din jos și din jurul locului și dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta am dat și domnia mea cinstitului dregător al domniei mele jupan Manea mare postelnic, ca să-i fie lui satul Roșiul din județul Ilfov, cu tot hotarul și cu toți vecinii și ocină în Frățești și în Costești cu vecinii și via de la Cătun, ocină, dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea : jupan Hriza mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Ianachi mare vistier și jupan Nedelco mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Neagul mare paharnic și jupan . . . .¹ mare postelnic. Și ispravnic, Papa mare logofăt.

Și am scris eu, Stoica gramatic, ucenicul lui Lepădat logofăt, în minunata cetate de scaun București, luna mai 28 zile și de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7140, iar de la nașterea lui Hristos, 1632.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Leon voievod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Ioan — București, III/5.

Orig., perg. (40 × 49), pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. de la sfîrșitul sec. al. XVIII-lea ; alte două traduceri la Bibl. Acad. mss. 2593, f. 19 v—21 și 3526, f. 32 v.

¹ Loc alb.

1632 (7140) mai 28, București.

Leon Tomșa voievod întărește lui Mihalcea vornic din Pătârlage ocine și vaduri de moară la Cacaleții din Coastă și Cacaleții din Vale, jud. Buzău, precum și țigani.

† Милостією вожією, Ыу Левн воєвод и господинъ вѣсон земли Ъггрово-владѣнскон, синь великаго и прѣдобраго, поконинномъ Ыу Стефан воєводѣ. Дават господство ми сѣю повелѣнію господства ми почтенномъ, вѣрномъ болѣринъ господства ми жѣпан Михалчѣ дворник вт Пьтрѣлаце и със синоен елѣ, елнцеже Богъ даровал, какоже да мѣ ест вчинѣ оу село ѡ Какалециѣ вт Коастѣ, вт соудство Боуэѣѣ, вт дел Оудрецеве, ващ Станов, половинѣ, али сежени тѣ, вт полю и вт шѣма и вт вод и вт брод за водѣнницѣ и вт седалище селов и със вѣс Ходоком вт посевѣдѣ, варе елика се хтит изберат вт Хотар дорн ѡ Хотар. И велѣши вчинев да се знает, на нѣме, оу дълг вчинев, вт Кьльмьцѣюл Билхорѣтѣлѣн, Хотарѣл Макѣннѣлѣн, игдеже стретит сѣ Хотарѣлѣ, ѡ дълг вчинев през селнице и през рези, дорн ѡ Дрѣмѣл того Белики, игдеже ѡдарит сѣ ѡ главе със Хотарѣлѣ Бѣгѣлннлор и със Хотарѣлѣ Глѣвѣшннлор.

Понеже сѣе внише речена вчинѣ, сежени тѣ, била ест за дѣдѣнѣ Станов вт над ващол си Оудреце вт Какалеци. ещеже вт прѣжде вѣрѣлѣ. И потом, къда ест била съда, вѣ дѣни господства ми, а болѣрин господства ми Михалчѣ дворник, ми покѣпила ест сѣе тѣ за сежени за вчинѣ вт над Стан, сежень по кѣ за новци аспри готови. И видѣхом господство ми запис вт рѣк Станов за проданіе, със мнозы болѣри сведителѣе написани ѡ запис, на нѣме вт Какалеци, Стафѣе и Оудреце и Шефан, внищи за брат Станов и Строе кьпитан и Нан Потѣрѣл и брат его, Стан и вт Какалециѣ вт Балѣ, Барѣл и вт Рѣтеци, Тѣдор логофет.

И пак покѣпила болѣрин господства ми Михалчѣ дворник вчинѣ оу Какалециѣ вт Коастѣ, али сежени кѣ, вт на Мѣнзеш вт Бѣгѣлнн, за ѣ аспри готови, кое вчинѣ и сежени ест била покѣпила Мѣнзеш вт над Дрѣгич, брат Станов, синь Оудрецеве вт Какалеци. И видѣхом господство ми и запис вт рѣк Мѣнзеш за проданіе, със мнози болѣри сведителѣе написани ѡ запис.

И пак да ест болѣринъ господства ми Михалчѣ кьпитан¹ вчинѣ оу Какалециѣ вт Балѣ, дел Гангорѣк и Добрек вѣсаѣ, али сежени лѣ, вт полю и вт шѣм и вт вѣд и вт седалище селов, вт посевѣдѣ и вт по вѣс Хотаром, варе елика се хтит изберат, понеже ест покѣпила болѣрин господства ми Михалча дворник сѣе лѣ сежени за вчинѣ, еже внише пис, вт на Гангорѣе сежени кѣ, за ѣ аспри готови и вт на Добре сежени сѣ, за тѣк аспри готови. И Гангорѣе и Добре, вни ест била покѣпила сѣе вчинѣ вт на Стонка, брат Барѣлор вт Какалеци, вт нѣм прѣжде вѣрѣлѣ. И видѣхом господство ми и запис вт рѣка Гангорѣк и Добрек

¹ Așa în text.

за продаїе, със мнози волѣри свидѣтелїе написани ѝ запис, на име: Антонїе кьмь-
раш и вт Одае, Петрѝ и Бѣкеш и Михалча и Богдан и Станислав и Стан Оу-
датѣл и Стафїе и Радѹл, синь Пьтрѝ и вт Шопрьанга, Милѣ и вт Пьтрѹлаце,
Стан, синь попек Рьзмирецек.

И пак да ест волѣринѝ господства ми Михалчев дворник вчинѝ оу Какалециѣ
вт Балѣ дел Добрек, синь Бладѣлов Хоциѣлѣ, вьсаѣ, али сежени к̄, вт полю и
вт шѣм и вт вод и със брод за водїницѝ, вт посевѣдї и вт по вьс Хотаром,
варѣ елика се Хтит изврат, понеже ест покѣпна волѣрин господства ми Михалчѣ
дворник сїе к̄ за сежени и със брод за водїницѝ, еже више пис, вт на Добре,
синь Бладѣлов Хоциѣлѣ вт Бьлишорѣ, сежени по к̄ за новци аспри готови, а
Добре, вни ещѣже ест биа покѣпна сїе сежени за вчинѝ вт на Стонка Барѣлов вт
Какалеци вт нли прѣжде врѣме и съ записъ вт рѣк Добрек за продаїе, със
мнози волѣри свидѣтелїе, на име: вт Какалеци вт Коастъ, Стафїе и Шефан,
сини Дрьгичек и Нан Потѣрѣл и Строе кьпитан и вт Числьѝ, Драгѣл логофѣт.

И пак да ест волѣром господства ми Михалчев дворник нѣкое ацигани, на
име: Нѣкѣла Пѣцика и със ациганкам си на име Грана и със деци нм на име Рал
и със ациганкам си по име Нѣкѣша циганка и Рада циганка и Йна циганка и Мира
циганѣл, понеже покѣпна волѣрин господства ми Михалча дворник сїе више речени
ацигани вт над жѣпаница Марїѣ, дьщера Стонков постѣаник вт Бѣков и вт на
дѣщерам си Ёнина, за зги ѝ аспри готови. И видѣхом господство ми и запис
вт рѣк жѣпаницек Марїек и а дѣщерам си Ёнина за продаїе, със мнози волѣри
свидѣтелїе написани ѝ запис, на име: жѣпан Радѣл вни вел сьджер Фрежѣрѣнѣл и
Їургаки дворник и Лѣпѣла юзбаша и вт Какалеци, Строе кьпитан и вт Кьпѣца-
неци, Крьчюн.

И пак да ест волѣром господства ми Михалчев дворник нѣкое ацигани, на
име Татѣл циганѣл фѣвр и със деци емѝ на име Іван и Дѣмитрѝ ацигани, понеже
ест покѣпна волѣрин господства ми Михалчѣ дворник сїе више речени ацигани вт
на Барѣл постѣаник вт Мьници, за зги к̄ѝ аспри готови и със запис вт рѣк его
със мнози волѣри свидѣтелїе, на име: Нѣкѣчюл дворник и Ілїе дворник и Радѹл
логофѣт и Чернат логофѣт и Жипа и Борча логофѣт и вт Рьтици, Тѣдор логофѣт.

И пак да ест волѣром господства ми Михалчев дворник една ациганкѣ, на
име Нѣкѣша, понеже ест покѣпна волѣром господства ми Михалча дворник сїе више
речена ациганкѣ вт на Ілїе и вт на Михѣю и вт на Лѣзѣр, братичѣдї Бладѣлов
логофѣт вт Ньнишорн, за хѣвѹ аспри готови и със запис вт рѣк нли, със мнози
волѣри свидѣтелїе, на име: Йню вел портар и Радѹл кѣпцѝ и Радѣл вни вел сьд-
жер и Тѣдор логофѣт вт Рьтици и Йню спатар и вт Бѣков, Неделко пѣхарник
и нли мнози добри людїе, еже не соут написани зде въ книга сїѣ.

И продадоше сїе више речени волѣри нѣхне вчине и ацигани, вни за нѣхном
добролюдїе¹ без ни една силост и със оузнанїѣ вьсѣм волѣром и а мегїашом
вт гор из дол и вт встрог¹ местом и вт прѣд господства ми.

Егю радї дадохъ сьм господство ми вѣрнинн волѣром господства ми Ми-
Халчев дворник, такоже да мѝ ест сїе више речене вчине вт Какалеци вт Коастъ

¹ Aşa în text.

и шт Какалицѣи шт Бала и със бродове са водѣницѣ и ацигани дѣдѣнс и въ шХаб синовом и вѣском и прѣвѣнчетом и не шт когождо непоколѣбнимо, порезмо господства ми.

Сеже оубо свѣдѣтелѣе поставалѣем господство ми: жѣпан Хрнза вел дворник и жѣпан Папа вел логофѣт и жѣпан Йнаки вел вистѣар и жѣпан Мнхо вел спатар и жѣпан Недрако вел столник и Бѣзинка вел колмс и Нѣгѣла вел пѣхарник и жѣпан Манѣ вел постелник. И исправник, Папа вел логофѣт.

И намаза и проначерта аз, Стопка граматик, оученик Лепѣдатов логофѣт, въ настолни градѣ оу Бѣкѣрѣци, мѣсеца маю кѣ дни и шт Пѣдлама даже до нинѣ текѣщаго лѣтом, въ лѣт хрѣм, а шт рождѣства Христова, +дѣХаб.

† Іw Лѣвн вѣвѣвѣда, мнлостѣю божѣю господинѣ.

Иw Лѣвн вѣвѣвѣда <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Stefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstului, credinciosului boier al domniei mele jupan Mihalcea vornic din Pătirlage și cu fiii lui, cîfi i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie ocină în sat în Cacaletii din Coastă, din județul Buzău, din partea lui Udriște, tatăl lui Stan, jumătate, însă 330 stînjeni, din cîmp și din pădure și din apă și din vadul de moară și din vatra satului și cu tot venitul de pretutindeni, oricît se va alege din hotar pînă în hotar. Și semnele ocinei să se știe, anume: în lungul ocinei, din Călmățuiul Vihoritului, hotarul Maxinului, unde se întîlnesc hotarale în lungul ocinii peste seliște și peste curmătură, pînă la Drumul cel Mare, unde se lovesc în capete cu hotarele Bughianilor și cu hotarele Glăvășanilor.

Pentru că această mai sus-zisă ocină, 330 stînjeni, a fost de moștenire a lui Stan de la tatăl său Udriște din Cacaletii, încă mai dinainte vreme. Iar după aceea, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar boierul domniei mele Mihalcea vornic, el a cumpărat acești 330 de stînjeni de ocină de la Stan, stînjenul cite 22 de bani aspri gata. Și am văzut domnia mea zapisul de vînzare de la mîna lui Stan cu mulți boieri martori scriși în zapis, anume: din Cacaletii, Stafie și Udriște și Ștefan, nepoții de frate ai lui Stan și Stroe căpitan și Nan Poturul și fratele lui, Stan și din Cacaletii din Vale, Barbul și din Rătești, Tudor logofăt.

Și iar a cumpărat boierul domniei mele Mihalcea vornic ocină în Cacaletii din Coastă, însă 20 stînjeni, de la Mînzeș din Bughiani, pentru 400 aspri gata, care ocină și stînjeni i-a cumpărat Mînzeș de la Drăghici, fratele lui Stan, fiul lui Udriște din Cacaletii. Și am văzut domnia mea și zapisul de vînzare de la mîna lui Mînzeș cu mulți boieri martori scriși în zapis.

Și iar să-i fie boierului domniei mele Mihalcea căpitan¹ ocină în Cacaletii din Vale, partea lui Gligorie și a lui Dobre toată, însă 36 stînjeni, din cîmp și din pădure și din apă și din vatra satului, de pretutindeni și de peste tot hotarul, oricît se va alege, pentru că a cumpărat boierul domniei mele Mihalcea vornic acești 36 stînjeni de ocină, care sînt mai sus-scriși, de la Gligorie 20 stînjeni, pentru 400 aspri gata și de la Dobre 16 stînjeni, pentru 320 aspri gata. Iar Gligorie și Dobre, ei au cumpărat această ocină de la Stoica, fratele lui Barbul din Cacaletii, de mai înainte vreme. Și am văzut domnia mea și zăpisi de vînzare de la mîna lui Gligorie și a lui Dobre, cu mulți boieri martori scriși în zăpisi, anume : Antonie cămăraș și din Odae, Pătru și Veacheș și Mihalcea și Bogdan și Stănilav și Stan Udatul și Stafie și Radul, fiul lui Pătru și din Șopîrliga, Milea și din Pătîrlage, Stan, fiul popii Răzmeriță.

Și iar să-i fie boierului domniei mele Mihalcea vornic ocină în Cacaletii din Vale, toată partea lui Dobre, fiul lui Vladul Hoșteneală, însă 20 stînjeni, din cîmp și din pădure și din apă și cu vad de moară, de pretutindeni și de peste tot hotarul, oricît se va alege, pentru că a cumpărat boierul domniei mele Mihalcea vornic acești 20 stînjeni, și cu vad de moară, care este mai sus-scriș, de la Dobre, fiul lui Vladul Hoșteneală din Bălișoară, stînjenule cite 20 de bani, aspri gata, iar Dobre, el încă a cumpărat acești stînjeni de ocină de la Stoica al lui Barbul din Cacaletii de mai înainte vreme și cu zăpisi de vînzare de la mîna lui Dobre, cu mulți boieri martori, anume : din Cacaletii din Coastă, Stafie și Ștefan fiii lui Drăghici și Nan Poturul și Stroe căpitan și din Cislău, Dragul logofăt.

Și iarăși să fie boierului domniei mele Mihalcea vornic niște țigani, anume : Necula Puțica și cu țiganca sa anume Grana și cu copiii lor anume Raia și cu țiganca sa anume Neacșa țiganca și Rada țiganca și Iana țiganca și Mira țiganul, pentru că a cumpărat boierul domniei mele Mihalcea vornic pe acești mai sus-zîși țigani de la jupanița Maria, fiica lui Stoica postelnic din Bucov și de la fiica sa Elina, pentru 70 de ughi aspri gata. Și am văzut domnia mea și zăpisi de vînzare de la mîna jupaniței Maria și a fiicei sale Elina, cu mulți boieri martori scriși în zăpisi, anume : jupan Radul fost mare sluger Frejureanul și Iorgachi vornic și Lupul iuzbașa și din Cacaletii, Stroe căpitan și din Căpăținești, Crăciun.

Și iar să fie boierului domniei mele Mihalcea vornic niște țigani, anume : Tatul țiganul faur și cu copiii lui anume Ivan și Dumitru țigani, pentru că a cumpărat boierul domniei mele Mihalcea vornic pe acești mai sus-zîși țigani de la Barbul postelnic din Mănești, pentru 27 ughi aspri gata și cu zăpisi de la mîna lui cu mulți boieri martori, anume : Nenciul vornic și Ilie vornic și Radul logofăt și Cernat logofăt și Jipa și Borcea logofăt și din Rătești, Tudor logofăt.

---

¹ Așa în text.

Și iar să fie boierului domniei mele Mihalcea vornic o țigancă, anume Neacșa, pentru că a cumpărat boierul domniei mele Mihalcea vornic pe această mai sus-zisă țigancă de la Ilie și de la Mihai și de la Lazăr, verii lui Vladul logofăt din Nănișori, pentru 2 400 aspri gata și cu zapis de la mîna lor cu mulți boieri martori, anume : Ianiu mare portar și Radul negustor și Radul fost mare sluger și Tudor logofăt din Rătești și Ianiu spătar și din Bucov, Nedelco paharnic și alți mulți oameni buni, care nu sînt scriși aici în cartea aceasta.

Și au vîndut acești mai sus-zisi boieri ocinile și țiganii lor, ei de a lor bunăvoie, fără nici o silă și cu știrea tuturor boierilor și a megieșilor din sus, din jos și din jurul locului și dinaintea domniei mele.

De aceea am dat domnia mea credinciosului boier al domniei mele Mihalcea vornic, ca să-i fie aceste mai sus-zise ocini din Cacaletii dinCoastă și din Cacaletii din Vale și cu vadurile de moară și țigani, dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar martori punem domnia mea : jupan Hriza mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Ianachi mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Nedelco mare stolnic și Buzinca mare comis și Neagul mare paharnic și jupan Manea mare postelnic. Și ispravnic, Papa mare logofăt.

Și am scris și am însemnat eu, Stoica gramatic, ucenicul lui Lepădat logofăt, în cetatea de scaun în București, luna mai 28 zile și de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7140 și de la nașterea lui Hristos, 1632.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Leon voievod <m.p.>

Bibl. Acad., C1/50.

Orig., perg. (55,5 × 41) pecete timbrată.

Copie slavă și trad. la Arh. St. Buc., ms. 1233, f. 277—280.

387

1632 (7140) iunie 1.

Petrișor, fiul său Stan și cu Preda vînd lui Danciul logofătul din Pîrîiani jumătate din satul Baia.

† Scris-am noi, Petrișor și cu fiu-meu Stan ot Bae și Preda ot Bîrsești, acesta al nostru zapis de mare credințe la mîna Danciului logofăt ot Pîrîiani, cum să știe că i-am vîndut noi jumătate de sat di în Bae, însă partea lu Căzan, di în cîmp, di în pădure, di în apă, di în siliștea satului și di în munți jumătate, de preste tot hotarul, însă și cu rumâni, anume : Dumitru cu feciori, Stoica cu feciori, Banciu cu feciori, Romcea cu feciori,

Lazăr cu feciori, Pătru cu feciori, Căzan cu feciori, Dragomir cu feciori, Neagoe cu feciori, Dan i Țigul cu făciori, Radul cu feciori, Țigul cu feciori, Lupul, Pătru cu feciori, Lupul stupariul cu feciori, Albul cu feciori, Pătru al Sitei, Vladul cu feciori, Oprea cu feciori, Neagoe cu feciori, Căzan, Petrica cu feciori și cu alți rumâni cari să vor mai găsi pre ceastă jumătate de sat a lu Căzan.

Pântru că o-m vîndut noi Danciului logofăt drept aspri cinzeci și doo de mii de bani gata, ca să fie moșie ohabnică lui și feciorilor. Și cîndu am vîndut această moșie vîndutu <cu>¹ știrea tu <tu>¹ ror fraților noștri. Și acești aspri am plătit datoriile lui Căzan.

Și și mărturii : Hamza căpitanul, Preda vornicul, Dücul ot Rogojina, Stoica postelnic ot Urdari, Nicula peharnic ot Ogrumi, Udrea ot Bibești, Stanciul ot Zătréni, Crăciun logofăt ot Căpréni, Stoia, Ghioca ocnariul, Seva, Dédiul. Pă <n>¹tru credința am pus și pecețile.

Ине мѣстца юнѣ а дѣнь, въ актъ x̄sr̄m̄.

Eu Préda.

Eu Petrișor.

Eu Stan.

Arh. St. Buc., M-rea Hurez, XIX/5.
Orig., hirtle (32 × 22), pecete aplicată.
Copie ibidem, ms. 449, f. 178.
EDIȚII. Ghîbănescu, *Surete*, VI, 18.

1632 (7140) iunie 2.

Neagoe vinde nepotului său, popa Gherghe, partea sa de moșie din Săcuiani.

† Adecă eu Neagoe, unchiul popei Gherghe ot Săcuiani, scris-am acesta al meu zapis la mîna nepotu-mieu popei lui Gherghe, cum să să știe că i-am vîndut partea me de moșie, silișta cu livezile și cu locuri den cîmpu și den păduri și din apa și de peste tot hotarul, veri cîtă să va alége partea me, această moșii care scrii mai sus. Cari moșii au fostă a lui Neagoe, ficiorul lui Tudorel, mai nainti de vréme cumpărată de la Tudorel den Săcuiani, cari au fostă a lui Staico, din zilele lui Pătru voivod ; dupri acia au cumpărat-o popa Gherghe, nepotul lui Neagoe ot Săcuiani, această moșei di la Neagoe și de la fiu-său Nicula, drept bani gata 4300.

¹ Oms.

Și am vîndut eu Neagoe această moșie ci scrie mai sus, de a mea bunăvot și fără de nici o silă, de înnpreună cu fiu-mieu Nicula și cu știrea tutulor megiașilor den sus și din jos și den prijurul locului.

Dereptū acia i-am dat acestū zăpis în mîna nepotu-mieu popei lui Gherșhe, ca să-i fii moșie ohabnică și stătătoari lui și ficiorilor lui, nepoților și strănepoților lui, cîți îi va da Dumnizău.

Și cîndu am făcut acestū zăpis fost-au mulți omeni buni mărturii, anume : Stancul postelnic ot Săcuiani și Ilie postelnic ot tam și Neagoe stolnicul și Văsiu și Ion și Radul și Voico și Neagoe, ficiorul lui Stănigoiu și Stan Chircoșe și Stan rotariul și Dragomir rotariul și Neagul, vnuc ego și Staico și den Răzvad, Radul. Și pintru mai adeverită cridință am iscălit mai jos, ca să să crează.

Пис юнѣ є данн, акт хэрм.

Eu Stancul.	Eu Neagoe.
Eu Ilie.	Eu Stan.
Eu Neagoi.	Eu Stan Chircoșe.
Eu Stan.	Eu Dragomir.
Eu Văsiliiu.	Eu Neagul.
Eu Ion.	Eu Staico.
Eu Radul.	Eu Radul.
Eu Voico.	

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., CLXXIII/28.

Orig., hirtie (31 × 21).

Cu o copie ; alte copii ibidem, mss. 127, f. 141 și 134, f. 129.

389

1632 (7140) iunie 2.

Sima logofăt mărturisește că o parte din megiașii din Cîinești s-au plătit de datoria ce o aveau la el, iar altă parte i-au rămas rumâni.

† Adecă eu Sima logofăt scris-am și mărturisese cu acest al mieu zăpis ca să fie de mare credință la mîna acestor megiași din sat din Cîinești, ot sudstvo Vălcii, na ime Ișfan și cu frații lui i Nechifor cu frate-său popa Necula i Radu al lui Botoe cu frații lui i Bălaur cu feciorii lui i Andreică i Pîrvul Ghioca cu feciorii lui i popa Bran i Padeș i Radul Retez i Ghin i Ilie, cum să se știe, cînd au fost în zilele domnului nostru Io Leon voevod, au căzut o deșugubină pre tot satul Cîineștii. Deci au mersū oameni dom-

nești ca să prinză pre acei hoți și să-i aducă, iar ei nu i-au putut prinde că au fost fugit, ei au legat pre toți bătrînii satului de i-au dus la curte și i-au băgat în pușcărie. Deci într-aceia, eu Sima logofăt i-am luat în chiezăsie de la domnul nostru și i-am scos din pușcărie. Iar ei n-au vrut să șază aici, ei au fugit, iar de la domnie m-au apucat pre mine de am plătit eu aceea deșugubină a lor toată. Și mi-au făcut domnul nostru carte ca să-mi fie ei rumâni, cu toată moșia lor.

Iar după aceea, sătenii din Ciinești, ei au venit înaintea domnului nostru de ș-au pus zi pînă la Ispas, ca să-mi dea mie toți banii la zi; iar care nu-mi va da banii la zi, el să-mi fie rumân.

Într-aceia, ei s-au cisluit dintru ei și pre capete. Deci acești oameni carii scriu mai sus, ei mi-au dat bani la zi, căruia ce i-au ținot partea lui : însă Ișfan și cu frații lui, 1300 bani i Nichifor cu frate-său popa Nicula, 1300 bani și Radu al lui Botoe cu frați lui, 1300 bani și Bălaur cu feciorii lui, 650 bani și Andreică, 650 bani și Pîrvul Ghioc cu [cu] feciorii lui, 1300 bani și popa Bran, 650 bani și Padeș, 650 bani și Radul Retez, 650 bani și Ghin, 650 bani și Ilie, 650 bani. Iar o seamă de oameni, ei nu mi-au dat bani la zi, ei au mai luat bani de la mine și a rămas să-mi fie rumâni de moșie, și mi-au făcut cărți pre dînșii de rumânie.

Iar acești oameni ce scriu mai sus, ei să fie în pace și feciorii lor și nepoții lor și strenepoții lor și cu toate moșiile lor, cîte vor avea în Ciinești, de cătră mine și de către feciorii miei și de cătră toate rudeniile méle, de nimeni val sau bîntuială să nu aibă, căci s-au plătit ei la zi de cătră mine cu ce au făcut părțile lor dintr-aceia deșugubină, cum scriu mai sus. Iar de să va ivi vreo carte sau nescare zapise cîndăva pre dînșii și preste tot hotarul, ele să nu se crează înaintea acestui zăpis al mien.

Și acest zăpis al mieu l-am făcut înaintea tuturor boerilor divanului : întii jupan Hriza vel dvornic i jupan Papa vel logofăt i Ivașco biv vel dvornic i Dumitrașco biv vel vistier i Mihû vel spatar i Costandin biv vel postelnic i jupan Manea vel postelnic i Gligorie biv vel comis i Vasilie biv vel clucer i Nedelco vel stolnec i Buzinca vel comis i Neagul vel paharnic i Grama vel pitar i Dumitru vel sluier i Gherghie vistier i Stroe logofăt, sin Fierăi logofăt i Paraschiva logofăt i Dumitru logofăt ot vistierie.

Aceasta am scris și mărturisesc ca să se știe și să se crează. Și pentru credința mi-am pus și pecetea și cu iscălitura mai jos.

Pis Stoica gramatic u București, méseța iunie 2, 7140 <1632>.
Sima logofăt.

Arh. St. Buc., M-area Dintrunlemn, IV/16.
Copie.

Leon Tomșa voievod întredese lui Radu logofăt din Mănești
oșine și vadori de moard în Smedești, Mirecești și Ciucuteni.

† Мнаостією вожією, Іу Левун воевоя н господарячя рясон земале Оугрроревала-

Хтисков, сннхъ реанкаго н прѣвобраго, поконномъ Іу Ілѣфан воевоя. Ачкятъ госноа-
ство мн сѣн повелѣніи госноаства мн воевтрнсъ госноаства мн Радюла автлѣштъ
wt Млѣнѣцн н рсч снюкн сн, еаншн мѣ Борѣ Адорвад, іакже Ад мѣ естъ шчннѣ ѣ
Смеаѣцн, wt сѣаство Бызѣрѣ, шбаче сезжнн ѣ wt нбсрѣдѣ, понеже естъ покнпна
Радюла автлѣштъ снн еклше речнн сезжнн за шчннѣ wt ндѣ Бюко Венернк wt
Смеаѣцн, за тн аспрн. Н пак покнпна Радю автлѣштъ wt ндѣ Нернтѣ, Ачпера
Чюаѣнор wt Смеаѣцн, сезжнн ѣ, аспрн тн н wt ндѣ Бюко Коуцѣтѣ пакнже
сезжнн ѣ, аспрн тн н wt ндѣ Лнтѣ Баркѣваскѣ wt карош Буызѣрѣ> сезжнн †

аспрн ш, рсч ѣ шчннѣ Смеаѣтскѣ. Н пак покнпна Радюла автлѣштъ wt ндѣ Нерот
Ѣшчеревадор сезжнн н, аспрн фѣ н wt ндѣ Стопка Крѣслѣрѣвдор сезжнн ѣ, аспрн
тн н wt ндѣ Бюко, емкѣ Лнтѣ, сезжнн н, аспрн Хм н wt ндѣ Араломнр Бюкѣчю
н wt ндѣ еклшнн нам, Параскнва н Ѣстан, сезжнн н, за хѣ аспрн готовн
н wt ндѣ еклшнн покнпна Радюла автлѣштъ рсч по нокшнн готовн wt ндѣ сѣе
коѣ сезжнн за шчннѣ покнпна Радюла автлѣштъ рсч по нокшнн готовн wt ндѣ сѣе

аводѣ еклше ннс.

Н пак покнпна Радюла автлѣштъ повоинно за вродѣ за вродннцѣ, пакнже по
шчннѣ Смеаѣтскѣ, wt ндѣ Лнтѣ Баркѣваскѣ, за хѣ аспрн готовн. Н пак wt ндѣ
Бюко Венернк н wt ндѣ Бюко Коуцѣтѣ н wt ндѣ братнн нам, пакнже повоинно
за вродѣ за вродннцѣ ѣ шчннѣ Смеаѣтскѣ, за хѣ аспрн готовн. Н пак покнпна
Радюла автлѣштъ wt ндѣ Араломнр Бюкѣчю н wt еклшнн нам, Параскнва н Ѣстан,
вродѣ за еанѣ ковецѣ за вродннцѣ замъно, аспрн хѣу.

Іанѣ Ад се знатъ: сѣе еклше речнн сезжнн за шчннѣ н вродѣкѣ за вродннцѣ сѣтъ
wt Хотарѣа трѣгѣвдор, wt вродннцѣ монастнрѣе Банѣа, Аорн ѣ Хотарѣа Ѣдѣвдор н
wt Лтѣна Бызѣвдор Аорн ѣ Дѣкѣа рсч Крѣаншѣе.

Н пак Ад естъ Радюлов автлѣштъ повоинно за вродѣ за ковецѣ за вродннцѣ wt
шчннѣ Портѣрѣтскѣ, wt Аорнн wt Брѣнѣцн, ѣ вродѣа Андор Брѣдѣчер н Аѣ сезжнн
за шчннѣ wt шчннѣ Портѣрѣтскѣ, понеже естъ покнпна wt ндѣ Радюла Ревѣа wt
Мнрѣцн н wt ндѣ зетом сн Араломнр, за хѣ аспрн готовн. Н пак wt ндѣ Трама,
сннхъ Мановѣ wt Брѣнѣцн н wt ндѣ Іна н wt ндѣ Іавѣанара н wt Нѣтѣ,
Ачпереѣ Брѣдѣчер wt Брѣнѣцн, пакнже повоинно за вродѣ за ковецѣ за вродннцѣ,
рсч рѣ того вродѣ, за хѣ аспрн готовн. Н пак wt ндѣ Протѣа, сннхъ Ѣрѣцѣтѣ-
нѣвдор пак повоинно за вродѣ за ковецѣ рсч тѣа, за хѣ аспрн. Н пак wt ндѣ Нѣтѣе,
сннхъ Нѣтѣе Боя, повоинно за вродѣ за вродннцѣ, рсч тѣа, аспрн хѣс.

Н пакнже естъ покнпна Радюла автлѣштъ шчннѣ ѣ Мнрѣцн, wt сѣаство
Бызѣрѣ, wt шчннѣ Мнрѣтскѣ, wt ндѣа Бладѣтѣ wt Мнрѣцн, сезжнн ѣ, аспрн
тн н wt Бладѣтѣ Лнтѣваскѣ сезжнн ѣ, аспрн тн н wt ндѣ Ѣтопка Нѣтѣкѣ

сежени $\tilde{\epsilon}$ и вт Драгомир Човѣлов, вѣа двѣ, сѣе сежени за $\tilde{\tau}$ и аспри и вт над
 Стопка Кицоюа и вт баба Марѣа сежени $\tilde{\epsilon}$, аспри $\tilde{\tau}$ и и вт над Хоуѣк сеженѣ
 $\tilde{\alpha}$, аспри $\tilde{\delta}$, вт над Миѣиѣ Гидѣ сежени $\tilde{\alpha}$, аспри $\tilde{\tau}$ и вт Шеѣла Табак, сежени
 $\tilde{\epsilon}$, аспри $\tilde{\gamma}$ и и вт Дима Горѣи и вт над вѣском си Вѣтлаша сежени $\tilde{\epsilon}$, аспри
 $\tilde{\tau}$ и и вт Татѣа Бѣниѣа сеженѣ $\tilde{\alpha}$, аспри $\tilde{\delta}$ и вт над Миѣиѣа сеженѣ $\tilde{\alpha}$, аспри
 $\tilde{\delta}$ и вт Малѣк сежени $\tilde{\epsilon}$ пол, аспри $\tilde{\rho}$ е.

Или да се знает сѣи вѣше речени сежени за вѣниѣ, еже ест вт вѣнина
 Мирѣасѣ, что ест вѣа покѣпна Радѣа логоѣет нѣвѣци по виноградѣ Радѣа
 логоѣет, кое имѣа ѣ дѣла Мирѣѣа, по код Хотарѣа Дрѣготесѣ и вт Лакѣа
 сѣе Крѣлицѣа дорѣи ѣ припор, вт чин дорѣи ѣ чин.

И пак покѣпна Радѣа логоѣет вт над баба Воѣка, вѣска Гросѣлов вт
 Кѣкѣтѣни и вт мѣж вѣи, Стан Брѣвое, вѣниѣи ѣ Кѣкѣтѣни, сежени $\tilde{\epsilon}$ и, аспри $\tilde{\epsilon}$ и
 и вт над Конко, синѣа поп Манѣв вт Кѣпѣѣиѣиѣи, сежени $\tilde{\eta}$, аспри $\tilde{\epsilon}$ и ѣ
 Кѣкѣтѣни.

И продадох сѣи вѣше речени людѣи ниѣне вѣниѣ и бродове за водиниѣи
 за своим доброволоу, без ниѣдна силост и сѣе ѣзаниѣе вѣсѣм болѣром и а
 мѣгѣа
 шом вт гор нѣа дол и вт вкрѣет мѣстом. И вѣниѣ ест тогда мноѣи болѣри
 червени свѣдѣтели и алѣамѣшари, по имѣ: вт Пѣцинтѣи, Чернат логоѣет и вѣа
 Гава и Ирмега и вт Берѣиѣи, Жѣпа и Костандѣи Прѣѣаки и вт Бѣниѣиѣи, Сѣприш
 и Стоѣка, синѣи Игѣа логоѣет и Датко и Радѣа, синѣи Радѣа Бѣрдѣчек и
 вт Мирѣѣи, Манѣа попѣв и вт Бѣниѣиѣи, Настѣе и поп Воѣчилѣа и вт Стѣ
 нѣлицѣи, Манѣа Шога и вт Сѣмедѣи, Драгомир и Конко Бѣневрик и мноѣи добре
 людѣи.

Сѣе радѣи дадох сѣам господство ми болѣринѣа господства ми Радѣа
 логоѣет, такоже да мѣ ест сѣе вѣше речени вѣниѣ и бродове за водиниѣи
 вѣниѣ
 дѣдѣино и вѣа вѣлаб им и синовом и вѣском и прѣвѣнѣитом и не вт кожедо
 непоколѣвимо, порѣвно господства ми.

Сѣе оубо и свѣдѣтелиѣи поставих господство ми: жѣпан Хриѣа вѣа дѣорѣик
 и жѣпан Папа вѣа логоѣет и жѣпан Иѣнакѣ вѣа вѣстѣар и жѣпан Миѣо вѣа спатар
 и жѣпан Неѣелко вѣа столѣник и жѣпанѣа Бѣсѣлиѣи вѣа великѣи комѣи и жѣпан
 Пара вѣа
 лѣхарѣикѣи и жѣпан Манѣа великѣи постѣлиѣик. И исправѣик, жѣпан Папа великѣи
 логоѣет.

И написѣа аз, Дѣмитроѣу логоѣет, вѣа настоа граду Бѣкѣрѣиѣи мѣсеѣа юнѣе
 $\tilde{\gamma}$ и дѣни и вт Иѣама даже до ниѣкѣ вѣа сѣе писаниѣе течѣниѣа лѣтом, вѣа лѣт арѣи.

† Io Leun vvevwa, mllostiu vojju gospodiny.

Io Leun vvevwa <m. p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod și domn a toată țara
 Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Ștefan voievod.
 Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele
 Radul logofăt din Mănești și cu fiii săi, cîți Dumnezeu i-a dăruit, ca să-i
 fie ocină în Smedești, din județul Buzău, însă stînjeni 5 de pretutindenii,

pentru că a cumpărat Radul logofăt acești mai sus-spuse stînjeni de ocină de la Voico Benevric din Smedești, pentru 350 aspri. Și iar a cumpărat Radul logofăt de la Negrita, fiica lui Ciulfen din Smedești, stînjeni 5, aspri 350 și de la Voico Colțatul iarăși stînjeni 5, aspri 350 și de la Ghinea Vîlculescul din orașul Buzău stînjeni 10, aspri 750, tot în ocina Smedească. Și iar a cumpărat Radul logofăt de la Neagoi al lui Subțirelul, stînjeni 8, aspri 560 și de la Stoica al Călugărului, stînjeni 5, aspri 350 și de la Voico nepotul lui Ghinea, stînjeni 8, aspri 640 și de la Dragomir Voicheciu și de la nepoții lui, Paraschiva și Stoian, stînjeni 50, pentru 3500 aspri gata, care stînjeni de ocină i-a cumpărat Radul logofăt tot pe bani gata de la acești oameni mai sus-scriși.

Și iar a cumpărat Radul logofăt jumătate de vad de moară, iarăși pe ocina Smedească, de la Ghinea Vîlculescul, pentru 1400 aspri gata și iar de la Voico Benevric și de la Voico Colțatul și de la frații lor, iarăși jumătate de vad de moară în ocina Smedească, pentru 1400 aspri gata. Și iar a cumpărat Radul logofăt de la Dragomir Voicheciu și de la nepoții lui, Paraschiva și Stoian, vad pentru o roată de moară deplin, aspri 2800.

Dar să se știe : acești mai sus-numiți stînjeni de ocină și vaduri de mori sînt din hotarul tîrgului, de la morile mănăstirii Banul pînă în hotarul Edului și de la Ghena Buzăului pînă la Lacul cu Cîrligele.

Și iar să-i fie lui Radul logofăt jumătate de vad pentru o roată de moară din ocina Portărească, de din jos de Bănțești, în vadul lui Dan al lui Burducea și 14 stînjeni de ocină, din ocina Portărească, pentru că a cumpărat de la Radul Robul din Mircești și de la ginerele său Dragomir, pentru 2500 aspri gata. Și iar de la Grama, fiul lui Manolie din Bănțești și de la Iana și de la Alexandra și de la Neaga, fiicele lui Burducea din Bănțești, iarăși jumătate de vad pentru roată de moară, tot în acel vad, pentru 1200 aspri gata. Și iar de la Grozav, fiul lui Sărățeanul, iar jumătate de vad de roată, tot acolo, pentru 1200 aspri. Și iar de la Neagoe, fiul lui Neagoe Bold, jumătate de vad de moară, tot acolo, aspri 1200.

Și iar a cumpărat Radul logofăt ocină în Mircești, din județul Buzău, din ocina Mircească, de la Balotă din Mircești, stînjeni 5, aspri 350 și de la Balotă Ticulescul stînjeni 5, aspri 350 și de la Stoica al lui Neică stînjeni 5 și de la Dragomir al lui Ciobul, de la amîndoi, acești stînjeni, pentru 350 aspri și de la Stoica Chișoiul și de la baba Maria stînjeni 5, aspri 350 și de la Hogeac, stînjen 1, aspri 70, de la Mihnea Ghidi stînjeni 4, aspri 300 și de la Șteful Tabac, stînjeni 6, aspri 440 și de la Dima Gorun și de la nepotul său, Vătașa, stînjeni 5, aspri 350 și de la Tatul Beanghilă, stînjen 1, aspri 70 și de la Mihăilă, stînjen 1, aspri 70 și de la Malcea, stînjeni 2 jumătate, aspri 175.

Însă să se știe acești mai sus-numiți stînjeni de ocină, care sînt din ocina Mircească, pe care i-a cumpărat Radul logofătul, merg pe viile lui Radul logofăt, pe care le-a avut în dealul Mirceștilor, pe lângă hotarul Drăgotescu și din Lacul cu Cîrligele pînă la pripor, din cap pînă în cap,

Și iar a cumpărat Radul logofăt de la baba Voica, nepoata lui Grosul din Cucuteni și de la bărbatul ei, Stan Brezoe, ocină în Cucuteni, stînjeni 12, aspri 240 și de la Voico, fiul popei Manea din Căpăținești, stînjeni 8, aspri 240, în Cucuteni.

Și au vîndut acești mai sus-ziși oameni ocinele lor și vadurile de mori, ei de a lor bunăvoie, fără nici o silă și cu știrea tuturor boierilor și a megiașilor din sus și din jos și din jurul locului. Și au fost atunci mulți boieri roșii martori și aldămășari, anume : din Puținței, Cernat logofăt și Sava cel mare și Armega și din Vernești, Jipa și Costandin Pirțachi și din Bănțești, Opriș și Stoica, fiii lui Anghel logofăt și Datco și Radul, fiii lui Radul al lui Burducea și din Mircești, Manea al popei și din Bănțești, Nastasie și popa Voicilă și din Stănulești, Manea Șoga și din Smedești, Dragomir și Voico Benevric și mulți oameni buni.

Pentru aceasta, am dat domnia mea boierului domniei mele Radul logofăt, ca să-i fie aceste mai sus-numite ocine și vaduri de mori ocină, dedină și de ohabă lui și fiilor și nepoților și strănepoților, și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea : jupan Hriza mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Ianachi mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Nedeleo mare stolnic și jupan Vasilie mare comis și jupan Para mare paharnic și Jupan Manea mare postelnic . Și ispravnic, jupan Papa mare logofăt.

Și am scris eu, Dumitru logofăt, în cetatea de scaun București, luna iunie, 10 zile și de la Adam pînă acum la această scriere cursul anilor, în anul 7140 <1632>.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Leon voievod <m.p.>

Arh. St. Buc., A.N. CXI/22.

Orig., perg. (38 × 48), pecete aplicată.

Cuo trad. din 1913; copie ibidem, ms. 1165, f. 7v.

Divanul corespunde cu luna iulie.

391

1632 (7140) iunie 14, București.

Leon Tomșa voievod întărește lui Vlaicu logofăt și soției sale, Stana, ocine în Conțești și Davidești, jud. Mușcel, precum și casă și vie la Pitești.

† Милостію божію, Іо Левин воєвода и господинь вѣсон земле Уггров-влинскоє, синь великаго и прѣдобраго поконнаго Іо Шефан воєвода. Дават господ-

ство мы сѣи повелѣниѣи господство ми слѣг господство ми Бланкѣлаке лѣгѣфет и жителниѣек его, Станек, ѡт Концеѣи и със синови си, елицеже Богъ дароваѣ, такоже да сѣт им ѡчинѣ ѡ Концеѣи ѡт сѣдство Мѣш<чел> и Падѣ<рец>, ѡбаче дела Прѣвѣлок лѣгѣфет Роѣдѣнѣа въсаѣ, ѡт поля и ѡт шѣма и ѡт вода и със вечинѣи, колци се ѡбрѣтаѣ и ѡт седалище селок, ѡт пѣсвѣдѣ, вѣре елика се ѣтит извѣрат ѡт по въс Хотаром, понеже ест ископыѣ слѣг господства ми Бланкѣла лѣгѣфет и жоупаница его, Стана, сѣи више речена ѡчинѣ ѡт Концеѣи ѡт над жителница Биле и ѡт над сѣстрам са Станка, деѣереѣ Прѣвѣлок лѣгѣфет Рѣдѣноѣа, за сѣи ѡкъ за косокѣ, ѡка по ѣ костандѣ, чин аспри . . .¹, със келтованѣи нинѣ къ дѣни господство ми и със запис за продаѣи ѡт рѣк им, със многи скѣдѣтеле, по имѣ: ѡт Чѣптоѣри, Ѣфтемѣе постелник, лѣж жѣпаницѣк Биле и Прѣда спатар лѣж жоупаницѣк Станкѣе и ѡт Питеѣи, Доѣмитрѣс поп Сажѣи и Дѣмитрѣс Сѣльмникѣе и Дѣмитрѣс Знѣср и Гангорѣе кѣпцѣ и Ингелѣта, вѣск Станчѣлок кѣпцѣ и Ярсѣнѣе постелник и поп Костѣ и Апостол и Стаѣи.

И пак да ест Бланкѣлаке лѣгѣфет и жытелниѣек его, Станѣи, една кѣщ със местом и със пилниц, със вѣртограду оѣ вѣрош ѡ Питеѣи, понеже ест покопѣа Бланкѣла лѣгѣфет и жѣпаница его, Стана, сѣи више речена кѣкю ѡт над Пано Болован и ѡт над синѣ его, Станчѣол, ѡт Питеѣи, за хѣ аспри готови, със келтованѣе.

И пак покопѣа Бланкѣла логофет и жѣпаница его, Стана, едѣни погон за лозѣе ѡ дѣла Питеѣилор, ѡт над Владѣѣа, вѣск Ранко Фѣшкѣе и ѡт над баѣи Владѣѣлов, на имѣ Дѣдѣѣа, по Балѣ Изворанилор, и ѡт над Бѣнка, сѣстра Ранкѣе ѡт Дѣлгопол, за . . .¹ аспри готови и със запис за продаѣи, със скѣдѣтеле, на имѣ: ѡт Дѣлгопол, Станко сѣдѣс и Ника кѣпцѣ и поп Бачѣол и Пано прѣкълаѣе.

И пак да ест слѣг господства ми Бланкѣлок логофет и жѣпаницѣек его, Станѣи, ѡчинѣ ѡ село ѡ Дѣвидѣѣи, сѣд Мѣш<чел> и Падѣ<рец>, али дела жѣпаницѣк Калѣе, дѣѣира Бланкѣлок ѡт Дѣвидѣѣи, что ест вѣла жѣпаница Драголиров лѣгѣфет, дела ен въсаѣ, али тѣчѣю без дѣе дѣлницѣе зовѣлаго Мѣкрѣска и Тѣмѣо-чѣска, что ест вѣла продаѣа Станкѣлок лѣгѣфет и Ѣпрѣк столѣник, нан ѡт прѣжде вѣрѣме, ѡт поля и ѡт шѣма и ѡт вода и ѡт брод за водѣницѣе половинѣоѣ и ѡт седалищи селок и кѣкю болѣрска и със покопени и дела Томѣе, брат Бѣнинѣе, половинѣе за дѣлницѣе и със дрѣге покопениѣе, колци се сѣт Хокѣѣт извѣрати, покопени за Драголир лѣгѣфет, лѣж жѣпаницѣек Калѣе и със вечинѣи елицѣ се Хокѣт ѡбрѣсти непроѣени и неискоѣповѣани за жѣпаница Калѣе и ѡт брат ен, Владѣѣа, и ѡт прѣз въс Хотаром, вѣре елика се ѣтит извѣрат, понеже покопѣа слѣг господства ми Бланкѣла лѣгѣфет и жѣпаница его, Стана, сѣе више речена ѡчинѣ ѡт над жѣпаница Калѣе, братѣѣд Нѣкѣе дѣикѣсѣа, за хѣ аспри готови, без дрѣга келтованѣи.

И вѣдѣхом господство ми и книга Ялѣѣандрѣс вѣевода Ялѣѣаш, къ лѣт хѣрѣз, и записѣа жѣпаницѣек Калѣе за покопениѣи, како ест више пис, ѣ със мнози добѣри людѣ скѣдѣтелѣи написани ѡ запис. И продаѣоѣ уни за нѣхном добѣровоѣю, без не една снаѣст, със знѣанѣе въсѣм порѣдѣнѣе им и а братѣѣам им ѡт гор из дол и

¹ Loc alb.

wt wкрѣст мѣстом и wt прѣд господства ми. И видѣхом господство ми и запис за проданїи wt рѣки им, със свидѣтеле къс по намѣ њ запис.

Сего радї дадом съм и господство ми слѣг господство ми Блнкѣлов лугвѣт и житѣлницев его, Станек, wt Концеци, такоже да сѣт им сїи вше речени wчине дѣдїнѣ и къ влѣвѣ им и синовом и вѣскол и прѣвѣншчетом и не wt когождо непоколѣбимо, порезмо господства ми.

Сеже оубо и свидѣлїи поставих господство ми: жѣпан Хриза вел дворник и жѣпан Папа вел лугвѣт и жѣпан Шнаки вел вистїтар и жѣпан Мнхо вел спатар и жѣпан Неделко вел столник и жѣпан Бѣзника вел колмс и жѣпан Нѣгѣла вел пѣларник и жѣпан Мано вел постѣлник. И исправник, Папа вел лугвѣт.

И намазом аз, Тѣдор граматик, въ настоа граду Бѣкѣрци, мѣсеца юнїе дї днн и wt Пдана даже до ннѣ, къ сего писанїа, текѣщаго лѣтом, въ лѣт хрїм.

† Іw Девн ввекѣда, мнлостїю божїю господннѣ.

Іw Девн воєвода <м. р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Ștefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Vlaicul logofăt și soției lui, Stana, din Conțești și cu fiii lor, cїți le-a dăruit Dumnezeu ca să le fie ocină în Conțești, din județul Mușcel și Pădureț, însă toată partea lui Pīrvul logofăt Rudeanul, din cїmp și din pădure și din apă și cu vecinii, cїți se vor găsi, și din vatra satului, de pretutindeni, oricїt se va alege de peste tot hotarul, pentru că a răscumpărat sluga domniei mele Vlaicul logofăt și jupanița lui Stana această ocină mai sus-zisă din Conțești de la jitelnița Vilae și de la sora sa Stanca, fiicele lui Pīrvul logofăt Rudeanul, pentru 250 oca de ceară, ocaua cїte 7 costande, fac aspri . . .¹ cu cheltuială, acum în zilele domniei mele și cu zapis de vїnzare de la mїna lor, cu mulți martori, anume : din Cepturi, Eftemie postelnic, soțul jupaniței Vilae și Preda spătar, soțul jupaniței Stanca și din Pitești, Dumitru al popii Sava și Dumitru al Slămnicăi și Dumitru Ungur și Gligorie negustor și Angheleta, nepotul lui Stanciul negustor și Arsenie postelnic și popa Costea și Apostol și Stafie.

Și iar să fie lui Vlaicul logofăt și soției lui, Stana, o casă cu loc și cu pivniță, cu grădină, în oraș în Pitești, pentru că a cumpărat Vlaicul logofăt și jupanița lui, Stana, această mai sus-zisă casă de la Pano Bolovan și de la fiul lui, Stanciul, din Pitești, pentru 4000 aspri gata cu cheltuială.

Și iar a cumpărat Vlaicul logofăt și jupanița lui, Stana, un pogon de vie în Dealul Piteștilor, de la Vladul, nepotul lui Raico Fișcoe și de la tatăl lui Vladul, anume Dediul, pe valea Izvoranilor și de la Voica, sora lui Raico din Cimpulung, pentru . . .¹ aspri gata și cu zapis de vїnzare cu

¹ Loc alb.

martori, anume : din Cîmpulung, Staico județul și Nica negustorul și popa Baciul și Pano pîrcălab.

Și iar să-i fie slugii domniei mele Vlaicul logofăt și jupaniței lui Stana, ocină în sat în Davidești, județul Mușcel și Pădureț, însă partea jupaniței Calea, fiica lui Vlaicul din Davidești, care a fost jupanița lui Dragomir logofăt, partea ei toată, însă numai fără două delnițe, numite : Măcreasca și Timboceasca, ce le-a vîndut lui Stan cîl logofăt și Oprea stolnic mai dinainte vreme, din cîmp și din pădure și din apă și din vadul de moară jumătate și din vatra satului și casa boierească și cu cumpărături și partea lui Toma, fratele lui Voinigă, jumătate de delniță și cu alte cumpărături, cîte se vor alege cumpărate de Dragomir logofăt, soțul jupaniței Calea și cu vecinii, cîți se vor găsi neierțați și nerăscumpărați de jupanița Calea și de fratele ei, Vladul, și de peste tot hotarul, oricît se va alege, pentru că a cumpărat sluga domniei mele Vlaicul logofăt și jupanița lui, Stana, această ocină mai sus-zisă de la jupanița Calea, vara Ilcăi diaconeasa, pentru 4600 aspri gata, fără altă cheltuială.

Și am văzut domnia mea și cartea lui Alexandru vodă Iliăș, în anul 7137, și zapisul jupaniței Calea de cumpărătură, cum este mai sus-scris și cu mulți oameni buni martori, scriși în zapis. Și au vîndut ei de a lor bunăvoie, fără nici o silă, cu știrea tuturor rudelor lor și a fraților lor din sus, din jos și din jurul locului și dinaintea domniei mele. Și am văzut domnia mea și zapise de vînzare de la mîna lor, cu martori tot pe nume în zapis.

Pentru aceasta am dat și domnia mea slugii domniei mele Vlaicul logofăt și soției lui, Stana, din Conțești, ca să le fie aceste ocine mai sus-zise dedină și de ohabă lor și fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea : jupan Hriza mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Ianachi mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Nedelco mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Neagul mare paharnic și jupan Mano mare postelnic. Și ispravnic, Papa mare logofăt.

Și am scris eu, Tudor gramatic, în cetatea de scaun București, luna iunie 14 zile și de la Adam pînă acum, la această scriere, cursul anilor, în anul 7140 <1632>.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Leon voievod <m.p.>

Arh. St. Buc., A.N. CII/4.

Orig., perg. (33 × 48), pecete timbrată, deteriorată.

1632 (7140) iunie 16.

Voica din Găvănești dăruiește m-rii Căliu o moșie la Broșteni.

† Adeică eu Jupineasa Voica ot Găvănești și cu ginéré-mieu Dima și cu fii-mea Catalina scriu și mărturisăscu cu acest al nostru zăpis, cum să știa că eu Jupineasa Voica mii-am dat partea mea dă ocină ot Broșteni la sfinta mănăstiré ot Căliui, însă parta mea cită să va alégé, fără rumâni i iară parte lu Lăcto¹ și a Vladului ot Grup[ă]șani cită să va alégé nu o-mă dat, ci să aibă a-și țineré parte lor dé moșia, cită să va alege cu bună pace, că iaste a lor dă moșia.

Și cînd am făcut acest zăpis au fost mulți boierii mărturiia, anume : ot Grupșanii, Préda, sinū Petrusor, Avram ot Murgași, Stan ot Popăzelești i Dragomir al lu Bădilă i Toma al lu Crăciuci ot Pîșcoveni i Dumitru ot Balși i Ur[ă]șu, sinū Pîr[î]vului ot Cîmpenii. Aciasta am scris și măr[ă]turisim și pentru maré crădința am pus pecete.

Пис мѣсеца юніа сї дѣни, лѣт 730м.

Avram.

† Dumitru.

† Stan.

† Toma.

Eu Dragomir.

† Eu Dima armaș.

Ursul.

† Preda.

Arh. St. Buc., M-rea Căliuul, III/1.

Orig., hirtie (33 × 21), o pecete aplicată.

Copie ibidem, ms. 722 și f. 241.

1632 (7140) iunie 20, București.

Negre și Vintilă își vînd ocinele din Bîrzeștii de Sus lui Dumitru Dudescu al doilea vistier.

† Adică eu, anume Negre, feciorul Baciului și eu Ventilă cu feciorul meu, anume . . .¹ den Bîrzeștii de Sus, scris-am și mărturisim cu acesta

¹ Așa în text.

al nostru zapis, să fie de mare credință la mîna jupînului Dumitru Dudescul vtorii vistiiar, ca să se știe cum eu Negre, feciorul Baciului, am vîndut ocina mea den Bîrzeștii de Sus, cită am avut și de moșie și de schimbătoare, stînjeni 34, den hotarul lu Nan logofăt, din ocina Bîrzeștilor de Sus, cu viile și cu vadul de moară, den cîmpu și den pădure și den șazutul satului, de preste tot hotarul, oare cît se va alége drept ughi 30, bani gata.

Și eu Ventilă cu feciorul meu . . . ¹ am vîndut iar jupînului Dumitru vistiiar ocină în Bîrzeștii de Sus, ce am avut și de moșie și de cumpărătoare, iar în hotarul lu Nan logofătul, însă de în partea . . . ¹ stînjăni și iar den partea . . . ¹ stînjeni . . . ¹ cu viile méle, cu vad de moară, de în cîmpu și de în pădure și den șazutul satului, de preste tot hotarul, oare cît se va alége, drept ughi 15, bani gata.

Și am vîndut noi de a noastră bunăvoe, fără de nici o silă, ca să-i fie lui moșie și coconilor și cu știrea a boiarilor și a megiiășilor de pre înprejurul locului și denaintea domnu nostru Io Leon voevoda.

Și au fost la tocmeala noastră mulți boiari mărturii, anume : jupan Vasilachi vel comis i Ianiu biv vel portar i Nénciul dvornic i Buta dvornic i ot Ruda, Staico peharnic i ot Văcărești, Nan logofăt i ot Topolovéni, Necula, sinū Vorcev i Tudor stolnic i ot Budéni, Ghiorma logofet i sinū ego, Vilcul i ot Brătiani, Ștefan logofet, sinū Marcov peharnic i ot Păulești, Mogoș, sinū Mogoș vornic și mulți megiiăși de pre înprejurul locului. Aceasta mărturisim ca să se știe și să se crează. Și pentru mai adeverita credință pusu-ne-am pecețile.

Писъ Бѣскрѣци, мѣсеца юнѣ кѣ дьни, въ лѣтѣ хрѣмѣ.

Vasilachi Paindur vel comis

Iane portar

Nenciul dvornic

Buta vornicol

Eu Staico păharnic ot Ruda

Gherma logofet

Vilcul logofet

Eu Necula

Eu Ștefan logofet

Mogoș logofet ².

Muzeul de istorie a orașului București, 35852.

Orig., hîrtie (30 × 21), zece peceți aplicate.

¹ Loc alb.

² Semnături autografe.

<1632 (7140) iunie 20>.

Viga Podeana dăruiește moșia sa din Podeni și viile de la Racoți și Oîlcești nepotului său Nicola.

† Ș-amă scrisă eu Viga Podiana la vriame de morte cum să știi căm amă și amă lăsatu eu de a mia bunăvoie nepotu-meu Nicolii, să aibă a mă căuta la vriame de morte și a mă pomenii și pe mine și toți morți miei și să-mă caute păcatele miale și ale morți mei. Și ce au rămasă de mine, multă, puțin, să fiie pe mîna nepotu-meu Nicoliei, însă anume : viiia de la Racoți cu prilogul pînă în vale și viiia de la Chilcești și moșia de la Podiani, cită să va aliage și altă ci să va afla în urma miia, au vită au unialte au datoreie, tot să fie pe mina luie, ca să mă cautie și să mă grijască pe mine și morți mei.

Și la cestă zapisă, cîndă s-au făcută, tîplatu-s-au boiare și preoțe, anume : Manolia postelnic și Dragot postelnic de în Jirov și popa Pătru ot Glogova și popa Miinia ot tam și Dumitru și Mihăilă și Pirvulă și de Căpriani, Miha și Mătăsari, Frățilă și alți multi chiți nu sit scriși mărturie.

Altă amă lăsat cu blăstăm în urma mia, cine să va scula de sîngele miu au frate au nepotă au ce va fi și nu va lăsa pe cuvintul meu, cum amă lăsat la vriame de morte, să fi blăstămat și de mine și de Dumnizău și să n-aibă u<n>di vini după mine, ce să judici cu Iuda și cu Ariia și să nu le miargă suflitili lor la diripți.

Și amă scrisă eu, popa Miinia ot Glogova.

Popa Pătru. Dumitru.

Popa Miinnia. Mihăilă.

Manol Miha.

Dragotă.

Arh. St. Buc., M-rea Tismana, XXVIII/3 a.

Orig., hirtie (31,5 × 21).

Copii lbidem, mss. 329, f. 295 și 336, f. 3.

Datat după zapisul de confirmare al fratelui Vigăi, pe același exemplar.

1632 (7140) iunie 20, București.

Drăghici din Glogova întărește dania surorii sale, Viga, făcută nepotului lor Nicola.

† Scris-am eu Drăghici ot Glogova, frateli Viigăi Podénii, acista al mieu zăpis, ca să fii la mîna nipotu-mieu Nicolii ot Glogova di mare cri-deanță, ca să fii lăsatū și di mini cum au lăsatū soru-mea la moartea ei, ca să fiii la mîna luie ci să va afla multū, puținū, să fii la mîna nepotu-mieu Nicoliiiei, ca să aibă a o comînda și au o pomini pri soru-m<ea> și pri morții ii. Însă, au lăsatū la mîna Nicolii o vie de la Racoț¹ cu prilogul citū să va alégi și cu vasăli viii i cu toti și moșia di la Podéni, cîtă să va alége și altă ci să va alégi pri urmă, vir viti; vir ori datoriii, vir ci să va alégé, toté să fi pri mîna nipotu-mieu Nicoliii ot Glogova, să fiii lăsat și de mini cum au lăsat soru-m<ea> să fiii lăsat și de mini și di ominii noșștri de toți.

Și cîndu am făcut acistū zăpis fost-au multi mărturii, anumii : unchi-șul Stoicanū ot Cîlnici și Manolé postelnic ot Jirovū și Tudoru Bălteanul și Lipădat céaușul și Stipan vătah ot Lăturosa și Ivașco ot Costiști și Drăghici ot Vabiț și Nicola ot tam și Curiia și Bogdanū ot Șiroca.

Și prătru cridénța pus-am și picîțili. Și acestū zăpis s-au scrisū în [r] oraș în București, în casa lu Rădici toboșarul.

Име мѣсеца юнѣ к̄ дьни, въ лѣтѣ х̄зрѣм.

Manolé.

Ivașco.

Lăpădat.

Tudoru.

Stoican.

Curiia.

Drăghici.

Bogdan.

Stipan.

<În stînga pe margine :> Pis sam eu Crăciun grămăticul ot lumănăria domnească.

Arh. St. Buc., M-rea Tismana, XXVIII/3 b.

Orig., hîrtie (31,5 × 21).

Copii ibidem, mss. 329, f. 294 v—295 și 336, f. 2 v—3.

¹ S-a scris „Racoviță” și s-a îndreptat de aceeași mînă „Racoț”.

1632 (7140) iunie 20, București.

Leon Tomșa voievod împuternicește m-rea Mislea să ia dijmă de pe ocina din satul Stîlpeni și de la moșiile m-rii de lângă Orașul Floci.

Milostiiu bojiu, Io Leon voevod i gospodinū, sinū pocoinago Io Ștefan voevod. Davat gospodstvo mi sie poveleniiu gospodstva mi sfintei și dumnezeeshii mănăstiri Mislii, care iaste hramul sfeta troiță și egumenului Zosim, ca să fie volnici călugării cu această carte a domniei lui de să-și ia dijma dupre ocina mănăstirii de la satul Stîlpeni și den toate ocinile mănăstirii ce sînt lângă Orașul Flocii, de la tot omul cine va fi arat și va fi cosit pre locul mănăstirii Mislea, să-și ia dijma a zéce și den pîne și de în finu și de în péste și den lémne dă pre la grădină și den tot venitul ce va fi, de la toți oamenii să-și ia dijma a zéce cum au fost légea și obicéiul mai de-nainte vréme, măcar fie călăraș, măcar roș, măcar țăran, măcar oroșan, veri slugă domnească, de la tot omul să ia dijmă cum scrie mai sus și de nimenea opreală să n-aibă. Așijderea și care om va fi lăcuioriu pre ocina mănăstirii, de să va hrăni, încă să aibă a da găleata, cum au fost lége din-nainté vréme. Și opreală de nimenea să n-aibă, că așa iaste învățătura domniei lui.

Iar care om să va ispiti peste această carte a domniei lui a opri dijma, de mare gloabă va fi și mare certare va avea de la domniia lui.

I ispravnic, sam rece gospodstva mi.

Pis Lepădat logofet u București, iunie 20 dni, leat 7140 <1632>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Mislea, nr. 465, f. 30.
Copie.

1632 (7140) iulie 2, București.

Leon Tomșa voievod orînduiește boieri ca să cerceteze o pricină dintre Dumitru Dudescu și Gherghe fost al doilea vistier, pentru niște mori.

† Zde boleari ai lu Dumitru Dudescu l vtorii vistiiar și ai lu Gherghe biv 2 vistiiar po ime jupan Aslan biv vel dvornic i Ivașco biv vel dvornic

i Gligorie comis i Sima logofet și doi meșteri de mori anume . . . .¹
să umble să caute : néacă hotariul și vadul de moară de la Bîrzești al boia-
rinului domnii méle Dumitru vistiiar, unde ș-au pus Gherghe vistiiar morile
și făcut-au pagubă la morile de la Dudești și poate să se hrănească unde
ș-au pus morile Gherghe vistiiar pre ocina lui, să nu facă necătură la vadul
de la Bîrzești au ba ? Însă cum vor afla cu sufletele lor. Și zioa la . . .¹.

Писъ Лепѣдатъ Логофетъ 2 съ Бискереци, юліе 6 дѣни, въ лѣтѣ 7398.

† Іу Девнъ Бисереца, милостію Божію господинь.

<Pe verso :> Răvașele pentru morile din Popești.

Bibl. Acad., XLII/69 a și b.

Două originale, hirtie (17,5 × 15), pecete aplicată.

EDIȚII. Bianu, *Doc. rom.*, 205.

398

1632 (7140) iulie 6, Văleni.

Barbu Răuț vinde logofătului Tudor Rătescu ocină la Măstănești.

Eu Barbul Răuț, feciorul popei Dumei de Măstănești și al Ancăi preotesei, scris-am al meu zăpis, ca să fie la mîna văru-meu Tudor logofătul Rătescul, cum să se știe că e-m vîndut partea me de ocină de la Măstănești de în cîmpu și de apă și de în siliște satului și de în dealul cu viile, preste toată ocina, cită se va alege parte mea și de la Buzotă și parte mea de în Valea Boului, cită se va alége, peste toată ocina și de în cumpărătoare.

Eră pre mene m-au dăruit văru meu Tudor logofătul la sărăcie mea cu un cal înșălat, înfrinat și cu o dulamă, cu nădragi, cu [cu] ciobote, cu chivără, cu o părêche de sahadace, eră eu cu parte mea ce e mai sus-scrisă ocină. Însă să se știe că această ocină că o au cumpărat Tudor logofătul cu soție lui, cu jupîneasa Sava.

Și la această tocmeală fost-au : Stănilă căpitan, Bonciul iuzbașa, Andreiaș iuzbașa, Coadă vătah, Mușat căpitan, sluga Hrezei vel dvornic,

¹ Loc alb.

² Lepădat logofăt.

Crăciun Carabeș, Iorga gramatic, de Costen <i> Dragomir și mulți omene bunii.

Пис мѣсеца юліе дни ̃, въ лѣтѣ ̃⁸⁰

Eu Barbul Răuș.

Aldămaș ban <i> 80.

Пис аз поп флеша въ стол Бѣлѣни¹.

Arh. St. Buc., M-reca Slobozia lui Enache, XX/2.
Orig., hirtie (29,5 × 21), patru peceși aplicate.
Copie ibidem, ms. 314, f. 140.

399

1632 (7140) iulie 7.

Ionașco logofăt și alții vind popii Vancea ocină la Bogdănești.

Anul 7140 <1632 > iulie 7, de ani 195.

Iarăși zapis al lui Ionașcu logofătul și muerea Tudora și Nanu cu muerea lui, Stanca, fata lui Tudor Bojidari, că vindu popii Vancii ocina din Bogdănești toată, dupeste tot hotarul și din Fundulețe, care se află și din Vîrtop, cu cîmp, cu pădure, cum merge locul în Lacul Spidii, și din apă cită să va afla, dupeste tot locul. Și au vindut de a lui bunăvoe și le-au dat popa Vancea ughi 11.

După: Bălășel, *Hris. Bogdănești*, în „Arhivele Olteniei”, XXI (1942), p. 215.

400

1632 (7140) iulie 11, București.

Leon Tomșa voievod întărește m-rii Banul satul Groșanii Trifului, cu plasele Obidișii, Căldăreștii și Mălăeștii, jud. Buzău, dăruit de Antonie cămărașul.

† Многостією божією, Іу Левин коевод и господинъ въсон земли Згггггг-
владѣтискоє, синъ великаго и прѣдобраго поконникомъ Іу Цефан коевода. Дават
господство ми сѣе повеленіе господства ми скѣтолис и божественкии монастыр во-

¹ Popa Albul în scaunul Văleni.

вѣмомъ монастырѣ Банѣловѣ въ варошъ господства мнѣ въ Бѣзъѣ, гдѣже естъ Храмъ чистноѣ Благочестивѣ Богородице, таже естъ метохъ на свѣта монастырѣ въ Гръчѣска землѣ, глаголемъ Дѣшко, Храмъ Прѣвображенѣ господѣ Бога и спаса нашего Исуса Христа и въцѣ егѣмена Галакѣѣ и въсѣмъ инокомъ, елицъ живущихъ въ вѣнтѣланъ тоѣ, такоже да естъ свѣтѣнъ монастырѣ Банѣловѣ, еже естъ вѣше писѣ, село Грошанѣнъ Триѣшловѣ съсѣ паселѣ еже се зовѣтъ Ѡбидницѣнъ Крецѣловѣ и Кѣлдѣрѣщѣнъ Ѡтановѣ и Мѣлѣщѣнъ въгъ по Кѣланѣцѣю, въ сѣдство Бѣзъѣ, въ поля и въ шѣма [и въ шѣма] и въ сѣхъ и въ сѣдалище сѣловѣ, въ посѣдѣ, вѣре елика се хтитъ извратити въ Хотаръ даже до Хотаръ, по старѣ Хотарѣ и вѣлѣсе.

<П>онеже того село Грошанѣнъ и съсѣ паселѣ, еже сѣтъ вѣше реченѣ, Ѡбидницѣнъ и Кѣлдѣрѣщѣнъ и Мѣлѣщѣнъ, вѣли сѣтъ село господскѣ, покѣпѣна въ поконномъ Мнѣхана воевода по аспри готовѣнъ въ вѣстѣрѣмъ господскѣ, въ дѣнѣ господствѣ елиѣ. И въ тогдѣ, сѣмѣ вѣе вѣла село господскѣ, по разлога господскѣ.

И потомъ, къдѣ естъ вѣвъ къ при дѣнѣ поконнаго Радѣла воевода, сѣнѣ Мнѣхнѣк воеводѣ, ако сѣтъ пришѣлъ господствѣ елиѣ господарѣ земанъ Вѣлѣшкѣ, въ на вѣторѣ рѣдъ за господствѣ, а господствѣ елиѣ, Радѣла воеводѣ, вѣрѣла естъ село Грошанѣнъ съсѣ вѣчинѣнъ и съсѣ паселѣ, еже сѣтъ вѣше реченѣ, и съсѣ вѣе Ходокѣмѣ жѣпанѣнъ Ѡнтонѣк вѣмѣрѣшѣла, за рѣдъ жнати аспри готовѣнъ, съсѣ ѣзнанѣю вѣсѣмъ вѣлѣромъ, такоже да естъ елиѣ дѣдѣнѣ. И давалъ сѣтъ сѣнъ вѣше реченѣ аспри пакѣже въ трѣвѣ Хорѣкѣ, нѣдѣже естъ вѣла тѣготъ и неволѣю. И вѣдѣхомъ господствѣ мнѣ и книгъ поконномъ Радѣла воевода за покѣпенѣ, како естъ вѣше писѣ, на рѣка жѣпанъ Ѡнтонѣк вѣмѣрѣшѣла, когдѣ вѣстъ теченѣ лѣтомъ хѣрѣ и книгъ Ѡлѣксандрѣ воеводѣ, сѣна Радѣла воеводѣ и книгъ Ѡлѣксандрѣ воеводѣ, сѣнѣ Ілѣмъш воеводѣ сѣтворѣнѣ едина по единоѣ. И въ тогдѣ вѣе дрѣжалъ естъ Ѡнтонѣк вѣмѣрѣшѣ сѣе вѣчинѣ и дѣдѣнѣ съсѣ добро мирно.

И потомъ, къдѣ вѣла сѣдѣ, въ дѣнѣ господствѣ мнѣ, а жѣпанъ Ѡнтонѣк вѣмѣрѣшѣла вѣнъ самъ, въ колѣ елиѣ, помисѣлъ въ сѣрдѣцѣ его Бога радѣнъ и радѣ дѣше вѣнымъ господарѣ, такоже да естъ и елиѣ помѣнѣ, тѣре естъ далъ и поклонѣнѣ сѣе вѣчинѣ еже сѣтъ вѣше реченѣ свѣтѣнъ монастырѣ Банѣловѣ, вѣнъ за неговъ доброволю, радѣ дѣша его, али тѣчѣю вѣчина нѣе, а вѣчинѣнъ вѣнъ нѣ естъ простѣла, да естъ нѣкое чловѣци свѣбодѣнѣ, да не имѣтъ калѣгерѣнъ сѣшъ нимѣнъ ни едина трѣвѣ, нѣ да се прихранише калѣгерѣнъ тѣчѣю съсѣ вѣчина, да естъ свѣтоломъ монастырѣ Банѣловѣ дѣдѣнѣ, а тѣмъ господарѣнъ и Ѡнтонѣк вѣмѣрѣшѣ да сѣтъ имъ вѣчноѣ вѣспоминанѣе, понеже естъ далъ самъ Ѡнтонѣк вѣмѣрѣшѣ сѣе вѣчинѣ радѣ помѣна а по вѣчинѣнъ вѣнъ нѣ естъ простѣла за вѣчинѣе, како естъ вѣше писѣ, ерѣ естъ вѣла покѣпѣнѣ по неговѣнъ аспри, въ мѣка его права. И вѣдѣхомъ господствѣ мнѣ и записѣ въ рѣкѣ Ѡнтонѣк вѣмѣрѣшѣла за помѣлованѣе на свѣта монастырѣ вѣше писѣ, сѣтворѣнъ съсѣ великою клѣтѣнъ и съсѣ мнози вѣлѣри свѣдетѣлѣ написѣнѣ и записѣ надъ сѣе вѣше реченѣ вѣчинѣ, безъ вѣчинѣ. И написѣвалѣ сѣ на свѣтою помѣнѣнѣнъ вѣнъ и родѣтелѣнъ его.

И поставѣла естъ Ѡнтонѣк вѣмѣрѣшѣла и клѣтѣнъ: како по сѣмѣрѣти его когѣ Хокѣтъ вѣти егѣменъ и наставнѣк и калѣгерѣнъ въ свѣта монастырѣ Банѣловѣ и Хокѣтъ сѣе покоуѣнѣ къпно съсѣ вѣе соборѣмъ тѣгѣнѣи сѣе и вѣчинѣнѣи сѣе по вѣчинѣнъ въ Грошанѣнъ и въ Ѡбидницѣнъ и въ Кѣлдѣрѣщѣнъ и въ Мѣлѣщѣнъ или Хокѣтъ сѣкрыхъ записѣла и книгъ господскѣ, того да се сѣдѣти съсѣ Ісѣда и съсѣ Ірѣмъ на едина мѣсто и

да ест проклет и ѿнатема ѿт тѣхъ свѣти ѿтѣци еже сѣт въ Никен, понеже сице ест вставка ѿнтоніе къмъраш със дѣша его ѿт предъ господства ми и ѿт предъ въсемъ волѣромъ ѿт днѣан, да иматъ калѣгерѣи трѣбѣ и работъ тѣкмо със шчинѣниѣ да се прихранитъ, а съсъ вечинѣи ница метѣхъ да не иматъ въ вѣки.

Сего радѣ дадохъ съмъ господство емѣ свѣтѣнъ божественѣнъ манастиръ Банѣловъ ѿтъ карошъ Бѣзъкъ такоже да мѣ естъ село Грошанѣи Трифѣловъ съсъ пласеѣ глаголемо Гѣвѣдницѣи Креѣцѣловъ и Кѣлдѣреѣи Становъ и Мѣлѣѣѣи ѿтъ по Кѣлмѣцѣю, шчинѣ безъ вечини дѣдѣишъ и въ шкрѣплѣнѣи, а божественѣи инокомъ въ пицѣ а не ѿтъ когождо непоколѣвѣмо, поризмо господства ми.

Сже жео и свѣдетѣлѣи поставихъ господство ми: жѣпанъ Некѣла вѣстѣаръ и жѣпанъ Хриза великѣи дворникъ и жѣпанъ Папа велъ логофѣтъ и жѣпанъ Енаки велъ вѣстѣаръ и жѣпанъ Мѣхо велъ спатаръ и жѣпанъ Неделѣко велъ столникъ и жѣпанъ Баснаѣ Панидѣръ велъ комѣсъ и жѣпанъ Пара велъ пѣхарникъ и жѣпанъ Манаѣ великѣи постѣлникъ. И исправникъ, Папа великѣи логофѣтъ.

И написахъ азъ, Лепѣдатъ логофѣтъ, въ настолни градѣ Бѣскреѣи, въ дѣнѣ свѣтѣа Гѣфѣмѣа, мѣсеѣа юлѣа дѣ дѣни и ѿтъ създанѣи мѣра, ѿтъ ѿдама даже до сеѣкъ, въ сего писанѣи течѣнѣи лѣтомъ, въ лѣтѣ шрѣмъ, лѣта господина хѣхлѣ.

† Іѣ Лѣшнъ вѣвѣкѣда, мѣлостѣю божѣю господнѣнъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Ștefan voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mănăstiri numită mănăstirea Banului din orașul domniei mele din Buzău, unde este hramul cinstita Blagoveștenie a născătoarei de Dumnezeu, care este metoh la sfânta mănăstire din Țara Grecească, numită Dușco, hramul Preabrajenia domnului Dumnezeu și mîntuitorului nostru Isus Hristos și părintelui egumen Galactia și tuturor călugărilor, ciți trăiesc în acel lăcaș, ca să fie sfintei mănăstiri a Banului, care este mai sus-scrisă, satul Groșanii Trifului cu plasele care se cheamă Obidiții lui Crețul și Căldăreștii lui Stan și Mălăeștii de pe Călmățui, din județul Buzău, din cîmp și din pădure și din uscat și din vatra satului de pretutindeni, oricît se va alege din hotar pînă în hotar, pe vechile hotare și semne.

Pentru că acest sat Groșanii și cu plasele care sînt spuse mai sus, Obidiții și Căldăreștii și Mălăeștii, au fost sat domnesc, cumpărat de răposatul Mihail voievod pe aspri gata din vistieria domnească, în zilele domniei lui. Și de atunci numai ce a tot fost sat domnesc, pe seama domnească.

Iar apoi, cînd a fost în zilele răposatului Radul voievod, fiul lui Mihnea voievod, cînd a venit domnia lui domn al Țării Românești, în al doilea rînd de domnie, iar domnia lui, Radul voievod, a vîndut satul Groșanii cu vecinii și cu plasele, care sînt mai sus-spuse și cu tot venitul jupanului Antonie cămărașul, pentru 160 galbeni aspri gata, cu știrea tuturor boierilor, ca să-i fie dedină. Și a dat acești mai sus-spuse aspri iarăși în treaba

țării, unde a fost greutate și nevoie. Și am văzut domnia mea și cartea de cumpărătură a răposatului Radul voievod, cum este mai sus-scris, la mîna jupanului Antonie cămărașul, cînd a fost cursul anilor 7130 și cartea lui Alexandru voievod, fiul lui Radul voievod și cartea lui Alexandru voievod, fiul lui Iliiaș voievod, făcute una după alta. Și de atunci a tot ținut Antonie cămăraș aceste ocine și dedine cu bună pace.

Iar după aceea, cînd a fost acum, în zilele domniei mele iar jupan Antonie cămărașul, el singur, de voia lui, s-a gîndit în inima lui pentru Dumnezeu și pentru sufletul acelor domni, ca să-i fie pomană, de a dat și a închinat aceste ocini, care sînt mai sus-spuse, sfintei mănăstiri Banului, el de bunăvoia lui, pentru sufletul lui, însă numai ocina ogor, iar vecinii el i-a iertat, să fie niște oameni slobozi, să nu aibă călugării cu ei nici o treabă, ci să se hrănească călugării numai cu ocina, să fie sfintei mănăstiri Banului dedină, iar acelor domni și lui Antonie cămăraș să le fie veșnică pomenire, pentru că a dat însuși Antonie cămăraș aceste ocini pentru pomană, iar pe vecini el i-a iertat de vecinie, cum este mai sus-scris, căci i-a cumpărat pe asprii lui, din munca lui dreaptă. Și am văzut domnia mea și zapisul de miluire de la mîna lui Antonie cămărașul la sfinta mănăstire mai sus-scrisă, făcut cu mare blestem și cu mulți boieri martori scriși în zapis, pe aceste ocine mai sus-spuse, fără vecini. Și s-au scris la sfîntul pomelnic el și părinții lui.

Și a pus Antonie cămărașul și blestem : ca după moartea lui, cine va fi egumen și nastavnic și călugărit în sfinta mănăstire a Banului și va încerca, împreună cu tot soborul, să-i tragă și să-i vecinească pe vecinii din Groșani și din Obidiți și din Căldărești și din Mălăești sau să ascundă zapisul și cartea domnească, acela să se judece cu Iuda și cu Arie la un loc și să fie blețemat și anatema de 318 sfinți părinți, care sînt la Nicheia, pentru că așa a lăsat Antonie cămăraș cu sufletul lui dinaintea domniei mele și dinaintea tuturor boierilor din divan : călugării să aibă treabă și lucru numai cu ocina cîmp să se hrănească, iar cu vecinii nici un amestec să nu aibă, în veci.

De aceea am dat domnia mea sfintei, dumnezeieștii mănăstiri a Banului din orașul Buzău, ca să-i fie satul Groșanii Trifului cu plasele numite Obidiții lui Crețul și Căldăreștii lui Stan și Mălăeștii de pe Călmățui, ocina fără vecini, dedină și de întărire, iar dumnezeieștilor călugări de hrană și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea : jupan Necula vistier și jupan Hriza mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Enachi mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Nedelco mare stolnic și jupan Vasile Paindur mare comis și jupan Para mare paharnic și jupan Manea mare postelnic. Și ispravnic, Papa mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat, în cetatea de scaun București, în ziua sfintei Efimia, luna iulie 11 zile și de la facerea lumii, de la Adam pînă acum, la această scriere cursul anilor, în anul 7140, anul domnului 1632.

† Io Leon voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Banu, IX/13.

Orig., perg. (37 × 47), peete timbrată.

Cu o trad. din prima jumătate a sec. al XVIII-lea; alte traduceri ibidem, mss. 186, f. 20—21 și 196, f. 101 v—102.

401

1632 iulie 12.

Leon Tomșa voievod întărește lui Oancea logofăt din Lerești o roată de moară la Cîmpulung, în urma unei judecăți.

Leon vodă confirmă lui Oancea logofătul din Lerești o roată de moară cumpărată de dînsul și de fratele lui, Preda postelnicul. „Iar apoi, orașanii den Cîmpulungu n-au suferit pã Preda postelnicul, ci i-au lepădat banii îndărăt“. Proces înaintea domnului cu „Stan Focan și cu alaiți orașani, și zicea cum sînt ei mai volnici să cumpere acele mori, iar Preda postelnicul și cu frate-său Oancea logofătul, ei așa au spus naintea domnii mele cum sînt ei mai volnici, că au ale lor de moșie“. Așa se și dovedește. Se adaugă că frații făcuse înțelegere pentru cumpărătoare, dar Preda cumpărase apoi fără știrea frăține-său a doua jumătate de moară de la cîmpulungeanul Pătru Sasul. Oancea nesuferind „să între în morile lui“, hotărîrea domnească se pronunță în favoarea lui.

După N. Iorga, *Studii și doc.*, I, p. 274, nr. 5.

Rezumat.

402

1632 (7140) iulie 16.

Dumitru vinde lui Todor comisul o ocină la Mogoșăști.

† Adecă eu Dumitru scris-am al miu zapisu, ca să fie la mîna jupînului Todoru comisul cum să știe că i-amu vîndutu ocine în Mogoșăști,

însă partea lui Raduslav bănișurul, dreptu 1000 de aspri. Pântru ca ace ocină ne-o fost vîndutu Radoslav mai denainte vrême și au fost tot la mîna nostru cu bonă pace, pînă acum.

Iar cîndu au fost acum, eu o-mu vîndutu de a mea bună voi și cu voia Prédéa, carii iasté frate cu mine într-acel hotaru. Și ne-mu voiitu cu bonăvoia nostru de o-mu vîndutu comisului Todorū ca să fie moșie lui și feciorilur lui de acum nainté, pântru că așa ne-mu tocmitu de bonăvoia nostru.

Și au fost și mărturii la tucmela nostru, anume : Calin ot Delén și Radul ot tam și Radul ot Tătării și Gotea ot Mogoșăștii.

Și amu scrisu eu cu mîna mea și pântru credința amo posși pecetea mea. Pis méseța iulie 16 dnă, vă leat 7140 <1632 >.

Arghiri peharnic

Tatul logofăt Danovici mărturie

Chirca spatâr ¹

Bibl. Acad., LXXV/245.

Orig., hîrtie (15 × 21), trei peceți aplicate.

EDIȚII. Bianu, *Doc. rom.*, 205—206.

403

1632 (7140) iulie 22.

Cartea episcopului de Buzău, Efrem, în legătură cu mărturia unchiașului Oană pentru o ocină din Berindești.

† Смеренїи епископъ кър Ефрем Бѣзекски².

† Să să știe cum au mărturisit înaintea noastră uncheașul Oana de în Berindești pântru ocina de la Berindești, caré iastea svintii episcopii mestecată cu ocina a Lupului lu Braga și cu a Jipei al Dobromirii, cum ține svînta episcopie 2 părți, iară Lupul și Jupa țin 1 parte.

Și mărturie fost-au : de în episcopie, irmonah Anastasie i Serafim i Simion i Chiril diiacon i Bogoslov călugărul și Nănuț și Stan, curténii. Așa au spus și au mărturisit uncheașul Oana cu sufletul, cum iaste mai sus-scris.

¹ Semnături autografe.

² Smeritul episcop chir Efrem al Buzăului.

И ПИС САМ, МОЕ РУКОМ, МѢСЦА ЮЛІЕ КѢ ДѢНИ, ЛѢТ XЗРМ.
Și Ghiorghie gramatic.

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, XXV/10.

Orig., hirtie (15,5 × 21).

Copie ibidem, ms. 172, f. 273 v; altă copie la Bibl. Acad., ms. rom. 3699, f. 11.

404

1632 (7140) iulie 24.

Voichița, fiica lui Mușat vistier, vinde jupanului Stafie o delniță la Izvorani.

† Adecă eu Voichița, fata răposatului jupan Mușat vistier, scriu și mărturisescu cu zapisul meu să fie de credință la mina jupinului Stafie, cum să se știe că i-am vîndut 1 delniță de ocină de în Izvorani, însă anume delnița Boriceanului¹, de în hotaru ci ține Șteful den sus, den cîmpu și den apă și de în del și de în silește și de unde i se va căd <ea>² parte, să aibă a-și ține cum i-am vîndut. Și i-am vîndut de a mea bunăvoe și cu știre tuturor boiarilor, dreptu ughi 30, ca să-i fie lui moșie și feciorilor și nepoților și strenepoților.

Și la aceasta tocmeală au fost : Vasilie logofet i Necula logofet ot Dăr - măneshi i Andreiu județul i Dumitru al popei Savei i <Ar>³senie postelnic i Alexe Grecul i popa M <a>²r <tin i Dum>²itru al Slămnicăi . . . . .² i Nicoară i Simion.

Исписахъ Инокъ логѡфетъ³. Писъ мѣсца юлїе кѣ дѣни, лѣтъ хзрм.

Dumitru <pe pecete>

Eu Vasilii logofet

Alexe

Andreiu județul

Eu Necula

Ivan logofet

Iacovu mărturie⁴

Arh. St. Buc., M-rea Cîmpulung, XLVI/2.

Orig., hirtie (30 × 22), patru peceti aplicate.

Copii ibidem, mss. 204, f. 373 și 1155, f. 2.

¹ Cuvintele „însă anume delnița Boriceanului” sînt scrise pe marginea din stînga a documentului.

² Loc rupt.

³ Iacov logofăt.

⁴ Semnăturile sînt autografe.

1632 (7140) iulie 25.

Năstase din Băncești se înfrățește cu Bratul din Coitești, făcîndu-și reciproc daruri.

† Adecă eu Năstasie ot Băncești scriu și mărturisesc cu acesta al meu zapis ca să fie de mare credință la mî<na>¹ frate-meu Bratului ot Coitești, pentru să știu că ne-am înfrățit de a noastră bunăvoie, de nime nesiliți, ca să fim frați în viaci nedespărțiți pînă la ziua de morte. Așijdirea cu vriarea milostivului Dumnezeu am dăruit pe frate-meu Bratul cu o rotă de moră înblătore, cu fiarale, cu pitrele, cu tot venitul și cu loc cît va putia arunca un voinic cu bățul, cît vor sta carale înprejurul morilor.

Așijdirea jupinul Bratul, cu vriarea mil<osti>²vului Dumnezeu, dăruit-am pe frate-meu Năstasie ot Băn<cești>² cu o plașcă de postav turcescu de parango, prețul i-au fostu . . .² bani și au mai dăruit bani gata 13 000. Și iar am mai dăruit dint<r-o>² rotă a treia parte, ce se cheamă vadul Decendeștilor. Și iar am mai dăruit din sus de la popa Grădină din doo rote a treia parte. Ș<i iar>² am mai dăruit eu Bratu pe frate-său Năstasie cu un cal, <pr>²ețul 3000 de bani gata.

Și cîndu si-au înfrățit fost-au cu știrea tuturor megiașilor și a moșnénilor cari sîntu frați de moșie și din sus și din jos, ca să fie lui moșie stătător în viac și feciorilor și nepoților.

Dereptu aciaia pus-am mare blestem : cine va strica dintru omenii miei sau din rudili mele sau din moșnéni, că au fostu cu știrea tuturor aciașă frăție, pus-am mare blestem să fie treclet și proklet și afurisit de vlădica Hristos și de 318 de oteți ije vă Nechei și de șapte soboră blestemat.

Și la ciastă frăție au fostu : jupinul Grama ot Zărnești i Radulă Burducescu ot Băncește i Dima a lu Mihulése i Stoica Scocioran i Crăstian ot Vernești i Stan Vătășoiul i Gherghe a lui Armega i <Ti>² ticul i Gherghe Meint de Stănulești.

Мѣста нѣлѣ кѣ данн, къ лѣтѣ „ѣрм.

† Gherghei, vnoc Armega.

Gramă.

Radul.

Dima Mihul.

Stoica i Stan.

Crăstian.

Eu Năstasie.

¹ Omis.

² Loc rupt.

† Titicul.
Crăstian.
Stan.

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, X/10.
Orig., hirtie (31 × 22), o pecete aplicată.
Copie ibidem, ms. 173, f. 285.

406

1632 (7140) august.

Apostol vinde logofătului Borcea ocină la Stroești.

† Adecă eu Apostol, féciorul lu Jereveiu, al meu zăpis, ca să fie la mîna Borcei logofet de mare credință, cum să se ștee că e-m vîndut ocină de la Stroește, stînjene 13, însă despre Cînpenesca, ca să-i fie lui și ficio-
relor acesta moșie. Însă bane da t-am șapte sute de bani.

Și mărturie a fost : Radul Scăfă și Necșul ot Topoloveni. Și pentru scredența pus-am și pecete.

Иис мѣсца августѣ, къ лѣт 7140.

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Ioan — București, IV/11.
Orig., hirtie (20 × 20).

407

1632 (7140) august 3.

Pătru Buzea și Dumitru căpitan vînd lui Lupu vornic moșie la Glaveș.

Leat 7140 <1632> august 3.

Adecă eu Pătru Buzea din Glaveș scris-am acesta al mieu zăpis ca să fie dă bună credință la mîna dumnealui Lupului vornicul ot Lapoș, cum să să știe, că i-am vîndut moșie în Cîrnitură, stînjiene 147 po bani 88.

608

Și iar i-am vîndut eu Dumitru căpitan împreună cu frate-mieu Sîrbul, iar moșie în Cîrnitură, stînjiți 83 po bani 88.

Și o am vîndut dă a noastră bunăvoe și cu știrea tuturor fraților noștri dă moșie, și den sus și den jos, ca să-i fie dumnealui moșie stătătoare în véci.

Și cînd am vîndut această moșie fost-au mulți oameni buni și megiași mărturie, care s-au iscălit mai jos. Și pîntru mai adevărata credință ne-am pus și noi dégetul mai jos ca să să crează.

Eu Pătru Buzea.

Eu Dumitru căpitan.

Eu Sîrbul.

Ghiorma ot Glaveș, martor.

Marco ot tam.

Radul Cazacul ot tam.

Nanu Bogheanul.

Coman ot Leutești.

Arh. St. Buc., Condica m-rîi Tîrgșor, nr. 718, f. 732.

Copie.

408

1632 (7140) august 15.

Stan Tebeică <din Bădeni>, la moartea sa, lasă fiastrului său Dragomir o delniță

† БѢ НАМѢ УТЦА И СНА И СВѢТАГО ДУХА, АМНН.

Să să știe eu Stan Tibeică cum amŭ lăsat cu sufletul meu la morte-mi lu Dragomir, hiastrului miu, i-amŭ lăsat o delniță a Titei tota. Amŭ dat pentru sufletul meu, căci la nivee me și la morte me m-a cătat elŭ și mumă-sa pănă la vreme de petricanie me. Și amŭ dat ace delniță să hie de moșie.

Și mărturii a fostu : uncheșul Vlaicu și Negrita uncheșului Cîrstiian și Necula uncheșului Jîngăi de Dragoslavele. Acesti mărturii noi așa mertirisim cu <su>¹fletele nostre.

Și amŭ¹ fostu eu popa Stoian la morte lui de l-am petricut ca pre omu bun și au zis cine nu va lăsa de omenii lui cum au dat elŭ, să n-aibă unde

¹ Omis.

merge de pre elū la vreme de apoi, și cu mare blăstem amū lăsat ace delnișă să hie lu Dragomir.

Мѣксца аргѣст ѿ дѣни, къ летъ .x.срѣм.

Arh. St. Buc., M-rea Cimpulung, LXIII/145.

Orig., hirtie (20 × 21) trei peceți aplicate.

409

1632 (7140) august 15.

Staico paharnic dă soției sale, Rada, satele Fometești, Runcu și Toxobeni în schimbul satelor ei Frătești, Crețulești și Cepturile, pe care le-a vîndut el, pentru a plăti datoriile tatălui său Tudosie logofăt.

† Scris-am eu Staico păharnic aceasta a mea carte la mîna jupînésii méle Radei, să-i fie de mare credință la mîna ei, cum să aibă a ținéré satele méle, pîntru că i-am vîndut satele ei, pentru nevoia tatei, lu Tudosie, nu pîntru nevoia mea, nici pentru nevoia jupănesei méle Radei, ci pîntru nevoia tatei, lu Tudosie logofăt. După moartea tatei, apucatu-ne-u Leon vodă pre nénea Vladul și pre mine, de ne-au năpăstiit, c-au dat Pătru vodă tatei galbeni șase mie. Dici nénea Vladul au avut de s-au plătit, de ș-au scos capul din nevoe, de-au dat partea lui trei mie de galbeni, iar eu, mie mi-au făcut alte trei mie ; dici eu n-am avut să-m scoț capul într-alt chip, ce am vîndut satele jupînései méle Radei : Frăteștii, Crețuleștii, Cepturile, cu viile, de mi-am scos capul și le-am vîndut, căce au fost departe.

Dici pentru Frătești datu-i-am satul Fometeștii, pentru Crețulești datu-i-am Runcul, pîntru Ceptura datu-i-am Toxobeni și viele de la Copăcel, să fie ale ei, moșii drept moșii. Iar de nu va plăcea feciorilor miei așa, ei vor scumpăra moșiile măini-sa de vor avea putére și-ș vor ținé ei moșiile. Și sînt dator jupănesei méle trei sute de galbeni de pre vin de la Ceptura. Și i-am vîndut și zéstrele ei : vaci cu lapte 10, ovți 100, iape, cu mică, cu mare, 10, sfini 30, boi 6, cai 6, să aibă a plătiré feciorii numai banii, iar zestre cum va fi légea, că aceasta nevoe nu o-m făcut eu sau jupîneasa mea pre vin să beu sau pre curvie sau pre bir domnescu, ci iaste datorie tătîni meu și a moșu meu.

Iar cine va sparge această tocmeală a mea și de va fi légea să-i vînzu moșiile ei, ia să fie săracă, bine va fi, iară de nu, acela om ce va sparge această tocmeală să fie proclét și afurisit și blestemat de vlădica Hristos și de 318 otiță ije vă Nichei.

Mărturii încă am pus : pre nénea Tanasie peharnic, frate-mieu i arhiepiscop Teofil și unchiu nostru Teofil coziianul cu toți călugării, neputu mieu Andrei spatâr și verii miei Chisar peharnic, Tudosie spatâr, Chirca spatâr, Mitrea peharnic. Și pentru credința pusu-mi-am și pecétea.

Πνε Μῆκουα ἀρχετ ἔϋ δάνη, ἀκτ κζρμ.

Staico peharnic

† Eu Mitrea slujer

Tanasie peharnic

Andrei spatâr¹

Bibl. Acad., CLXXXIII/175.

Orig., hirtie (31,5 × 21), patru pecéți aplicate.

Copii la Arh. St. Buc., mss. 719, f. 274 și 449, f. 112.

EDIȚII. Ionașcu. *Doc. Oltenia*, 113–114.

410

<1632 septembrie 1 — 1633 august 31 > 7141.

Jupîneasa Ilinca vinde jupînului Iane Topliceanu moșie în Sămărăști, Topliceni și Jideni.

Adică eu Ilinca, jupîneasa lui Nichifor paharnicul, scris-am acest zăpis al meu, ca să fie de mare credință la mîna dumisale jupînului Iane Topliceanu, cum am vîndut toate părțile mele de ocină, cît vor scrie în cele două urice, părțile de moșie din sat din Sămărăști și din Topliceni și din Jideni, din partea Țoiștilor, toate părțile cît se va alege pre uricile cele bătrîne. Și dumnealui mi-a dat bani gata la mîna mea ughi 40 și a fost datorie a maică-mi Neacșei ughi 20. Și iar a cheltuit dumnealui jupînul Iane pentru nevoile noastre la portarul cel mare un cal, drept ughi 20. Și aceste părți de ocină, cît va scri în uricile cele bătrîne, toate drept 80 ughi s-au prețuit. Deci eu de bunăvoea mea le-am vîndut, de nimini nevoie, nici asuprită, am vîndut jupînului Iane drept acești bani ce scrie mai sus.

Și această tocmeală și acest zăpis am făcut dinnaintea dumisale Zaroschi căpitanu de Rîmnic și dinnaintea lui Ion Nemetetșă, ce a fost iuzbașe și dinnaintea lui Bosance iuzbașe, iar din Rîmnic, și dinnaintea lui Tanasie cupeș și dinnaintea Ghiormi cupeș și dinnaintea Stoicăi Găvănescu, iar din Rîmnic.

¹ Semnături autografe.

Și acest zapis am scris eu Tiron, ce am fost armaș al doilea.

Și din țigănași, anume : Radu, feciorul Golcei și cu copiii lui, Dumitrașco și Dima, și Gorcea, copiii Radului și alt țigan, anume Ion Rață, feciorul Dimei țiganului.

Și altă ocină zălojită în Gudărăști, a Mihalci, și din moară și din vii și din câmp și de peste tot locul, zălojită drept 24 000 bani gata. Și cine se va afla din ruda Mihalci Taivacă, să aibă a da banii și să-și ia și morile și viile și câmpul ce va fi zălog.

Și altă ocină din Cotocești, partea lui Gago, peste tot locul și din moară și din pădure și din câmp, peste tot locul, că-i cumpărătoare, drept 5000 de bani.

Și altă ocină la Timboești, frate cu Ciocluzul, pe ocină cumpărătoare, drept 6000 de bani gata, că a fost cumpărată de banul Necula Purece. Acestea toate am vîndut eu Ilina, fata jupînului Niculi Purece și a jupînesei Neași, cum scrie mai sus, să fie moșie jupînului Iane nelegănat.

Și au fost mărturiile acești boeri, toți cît scrie mai sus. Pentru mai mare credință, pusu-ne-am și pecețile.

Văleat 7141 <1632—1633>.

Zarochi căpitanul.

Ion Nemetetă iuzbașa.

Oancea logofătul.

Gheorghie copeș.

Mihai An căpitan.

Tanasie copeș.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Dedulești, nr. 218, f. 27—28.

Copie ; altă copie la Bibl. Acad., CMLXXI/13.

411

<1632 septembrie 1 — 1633 august 21> 7141.

Neagoe din Bîrzăști vinde lui Neagoe al lui Păcală un loc.

† Adecă eu Neagoe al Bursului din Bîrzăști¹ scris-am zapisulu meu la mîna lui Neagoe al lui Păcală din Bodești, ca să fii de mare credință precum să știi că i-am vîndut un loc în Ograda, pă lingă a lui Marco Zoriș, dreptu o vacă cu lapte.

¹ Cuvintele „din Bîrzăști” scrise deasupra rîndului.

Și i-am vîndut de a mia bunăvoia, pîntru că ne-m fost prinsu frați de cruce și i l-am dat ca să i fii lui moși <e>, și lui și feciorilor lui și nepoților lui. Și cîndu ni-m fost făcut acistă tocmelă, fost mulți omeni mărturii. Și pîntru credința me-m pus degetul, ca să creză.

Văleat 7141' <1632—1633>.

Eu Negoii.

Eu Vlad lu Dîra mărturii.

Eu Marco Zoriș.

Eu Stoica Tîrcău mărturii.

Eu Pîrvul mărturii.

Eu Stanciul Măn mărturii.

Arh. St. Buc., M-rea Bistrița, III/2.

Orig., hîrtie (22 × 15,5).

Copii ibidem, mss. 192, f. 207 v și 201, f. 86 v.

412

<1632 septembrie 1 — 1633 august 31> 7141.

Stana vinde jupînului Neagul trei pogoane la Scăiani.

Zapise pentru bisérica ot Seciu i pentru viile de acoloa ot deal Scăianilor.

Adică eu Stana, fata Poșăcăi și dă la bărbatul ei, scris-am al nostru zapis, ca să fie dă mare credință la mîna jupîn Neagului, cum să să știe că i-am vîndut pogoane 3 de vie, drept bani 900, de bunăvoia noastră.

Și iar am vîndut noi, Dragomir i¹ Vitan dăn Panțea și dă la muia-rea lui, dă la Stoica, văr Niculi, care au fost fecior vitreg lui Dragomir lui Vitan, am vîndut noi, acești oameni, jupînului Neagului un laz, care iaste mănăstirea pă acel laz, să cheamă acel laz al Poșăcăi, drept bani 900.

I-am vîndut noi dă a noastră bunăvoe și dăn sus și dăn jos și cu știrea megiișilor dănprejur locului mănăstirii : popa Stoica ot Bordești i Vîlcul ot tam i Stan Chicul ot tam i popa Ion i călugării ot mănăstire Secii i Dumitru Clocotea ot tam.

Leat 7141 <1632—1633>.

† Stan².

¹ În loc de : al lui.

² În loc de : Stana.

† Dragomir al lui Vitan.
† Stoica.
† Necula.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Mărgineni, nr. 454, f. 333v—334.
Copie.

413

<1632 septembrie 1 — 1633 august 31 > 7141.

Lorinț vinde lui Vlad ocină la Dedulești.

† Adecă eu Lorințu, sinū popei Cîrstiian ot Dedulești, scriu și mărturisescu cu al meu zăpis, ca să fie de mare credință la mîna lui Vladu ot Dedulești, ca să se știe că i-am vîndut ocină înū Dedulești stînjini 16 și cită se va mai afla, însă în partea Făurriască, dreptu bani gata ughi 8. Însă di apa Buzăului pînă în Drumul Săpatului, de peste tot hotar ș*<i>* di apă și di pădure și di cîmpu. Și am vîndut de a mea bunăvoe și cu știrea tuturor fraților și di sus și di jos și diprejurul locului.

Deci mărturi au fostu mulți oameni buni și bătrîni : di Dedulești, Stoicanul i Neagoe, brati ego, Moșu i Manea i Stance i Neagoe cel mic i Stoica Guduluș i Radul meșterul i sin ego Crăciun ot Beceni.

Eu Lorințu, pîntru credința me-am pus și dégetul în loc de pecete.
Văleat 7141 <1632—1633 >.

Lorințu.

Bibl. Acad., CXLVI/188.
Orig., hîrtie (31 × 21,5).

414

<1632 septembrie 1 — 1633 august 31 > 7141.

Neagoe vinde lui Vlad ocină la Dedulești.

† Adecă eu Neagoe¹ Găfule făcut-am zăpisul a meu la mîna lui Vlad ot Dedulești, ca să fie de mare credință, pe cum să se știe că i-am

¹ „Neagoe” scris deasupra rîndului de altă mînă.

vîndut ocină de moșie din De<dulești>, stînjăni 12 de funea Bulănească, derăptu bani gata galbini 6. Și cîndu am vîndut de a mea bunăvoei, de apa Buzăului pînă Drummu Săpatulu și de peste tot hotarul și cî<m>pu și den pădure și di apă și de peste hotarul.

Și cîndu am făcut acestu zapisu fost-a mu<l>ți omnini buni mărturie bătrîni : eu Neague și eu Moșu, Stochinu și eu Barbul și eu Ion Potecă și eu Stoica Motrocea.

Și cîndu am vîndut cu știrea totur fraților de ocină, eu Neagoe Găfue, pîntru credința me-am pus și degetul în <lo>^c de pecete.

Văleat 7141 <1632—1633>.

Eu Négoeu Găfule.

Bibl. Acad., CXLVI/187.

Orig., hîrtie (30 × 21).

415

1632 (7141) septembrie 4.

Negoia postelnic mărturisește că datorează lui Socol cliucer 200 de galbeni.

† Eu Negoia postelnic, feciorul răposatului Ventilă vornicul, scriu și mărturiseseu cu al meu zapis, cum să se știe că sîntu dator lu Socol cliucer galbeni 200, pîntru bani ce am luat dă la Manea postelnic pîntru Florești și să aibu a-i daré ace bani, ce sîntu mai sus scriși la Venerea Mare, fără nice un cuvîntu.

Și mărturie : jupan Ivașco vel dvornic i jupan Nedelco vel cliucer i jupan Buzinca vel comis i Gherghe vistiiar i Radul vtorii vistiiar i Danciul cliucer ot Doicești i Danciul logofet ot Ușcași. Și mai mare mărturie sîntu eu, că mii-am pus și mîna și pecétea.

Și am scris eu, Danciul logofăt ot Ușcași, méșeța septembrie 4 dni, vă leat 7141 <1632>.

Eu Negoe postelnic mărturisesec cu acest al meu zapis <m.p.>
<Pe verso, contemporan :> S-eu plătit de acești bani de toți.

Arh. St. Buc., M-rea Sărindar, IV/4.

Orig., hîrtie (15,5 × 21), o pecete aplicată.

Dregătorii lui Ivașco, Nedelco și Buzinca nu corespund cu data.

¹ Loc rupt.

1632 (7141) septembrie 29.

Despina, Voichița și Ancuța vînd lui Barbu postelnic și popii Șerban o delniță la Izvorani.

† Eu Despina vistihereasa și Voichița, fata lu Mușat vistițiar și Ancuța jupîneasa lu Vasilie spatar, scris-am zapisul nostru să fi la mîna Barbului postelnic i popa Șarban ot Ștefănești, cum se știe că i-am vîndut o delniță den Izvorani, den partea Norocii vornicul, ci au fost cumpărată de Mușat vistițiar încă mai denainté vrême dela Mariia, nepoata Norocii vornicul. Iar cîndu sé-au scumpărat acéste ocine, sé-au căzut Barbului postelnic să o scumpere înpréună cu popa Șarban.

Și am vîndut noi de a noastră bunăvoe, dreptu 6000 de bani, ca să le fie lor moșie și feciorilor. Și am vîndut noi, cu tot venitul și cu vinări-ciul den del și cu partea den cîmpu și den apă și den pădure și den șazutul satului și de preste tot hotarul, însă delnița anome Tatul.

Mărturie : Dumitru popei Savei i popa Mărtin i Stafi i Pană ot Dlă-gupole i Arsenie postelnic i Stănislav peharnic, Andréiu județul i Todoran, Iane căldărarul i Ivan scaunulu ot Ștefănești i Ion scaunulu ot Izvorani i Stepan postelnic.

Писъ Инок¹, мѣсеца септемвриѣ 29 дѣни, лѣтъ 7141.

Arh. St. Buc., M-rea Cîmpulung, XLVI/3.

Orig., hirtie (25 × 20), patru peceți aplicate.

Copii ibidem, mss. 204, f. 374 și 1155, f. 3.

1632 (7141) septembrie 30.

Vichentie călugărul vinde popii Ionache părți de moșie în Morunglavi, Iași și Tomești.

† Scris-am eu călugărul Vichentie, ficiorul Manea Moruglavului ot Moruylavi² cum să știe că am vîndut a mea parte de moșie și a văru meu Radului, a noastră parte de moșie de Moruylavi și di Eși și de To-

¹ Iacov.

² Așa în text.

mești, partea noastră cîtă să va alege și va fi toată, amă vîndut popei lu Ionaci ot Moruglavi, dereptu aspri gata 1100 și o rasă pręruită de <re>ptu ughi 3, să-i fie moșie lui și ficiorilor lui, să-i fie moșie în veac.

Și mărturie au fostu la tocmeala noastră . . . . .¹ < Gri >gorie di Moruglavi și din Diculești, Matei și di Chintești, Bălin și Crăciun și Căpătii și Radulu frate-meu încă e mărturieia. Și o am vândutu în zilele lu Matei vod <ă >.

Eu Vechintee ne-ama pos și mana.

Еъ акт ^харма. Пис аксеца септврѣе ѿ дьни.

<Pe verso contemporan :> Moșie Moriglavii, Iași, Tomești cumpărate de la Vechintie, fecior Manei ot Moringlavii, nepotu lu Vișan, partea lui toată și a văru său Radulu toată.

Bibl. Acad., CCCLXXI/101.

Orig., hirtie (12 × 19,5), o pecete aplicată.

418

<1632 octombrie — decembrie>.

Răvaș de boieri hotarnici pentru ocini și mori la Sărăști și Plăticești.

† Zde bolearii ai lu Tudor dvornic și ai Manei de Rătești și a popei Albul și ai lu Văgae cu ceata lor, na ime : Nénciul dvornic și Mavrodin dvornic și Dobre dvornic și Iuordache dvornic și Liica de Gherghiță și de Bădénii, Barbul iuzbașa de roșii, să caute și să adevereze cu sufletele lor : fosta-u cumpărat banul Stanciul, tatăl lu Tudor de Rătești și cu văru său Manea o moară măcinătoare de la Spahiul de Hăzești și lepădat-au Mihaiu voevod birul al Sărăștilor și al Plăticeștilor asupra Stanciului și a Manei și a lu Dobromir să-l plătească ei birul și să ia aceaste ocine și să ție oamenii rumâni și plătitu-le-au birul au nu le-au plătit și ținut-au Tudor dvornicu aceaste moșii de la Mihail voevod încoace pînă la Leon voevod, au n-au ținut și ținut-au popa Albul și Văgae, cu ceata lor ocină în Sărăști și în Plăticești și într-acéle mori vreodinioară au n-au ținut ?

¹ Loc șters,.

Însă cum vor afla acești boiari cu sufletele lor și să <caute și să>
t <oc>m <ească> . . . . .

<Pe verso :> Răvaș al lui Matei vodă pentru o moară den Sărăști.

Arh. St. Buc., A.N., XC/4.

Orig., hirtie; o treime din document lipsește.

Datat de la începutul domniei lui Matei Basarab, pe baza actelor din 15 ianuarie 1632 și 5 mai <1634-1635>, în aceeași chestiune.

419

1632 (7141) octombrie 6, București.

Matei Basarab voievod scutește pe rumânii din Șoaș, ai m-rii Bistrița, de lucru la ocnele de sare de la Ocna Mare.

† Милостію божію, Іу Матію воєвода и господинъ, вискъ поконнаго Іу Бъсърабъ воєвода. Даватъ господство ми сїю повелѣнію господства ми свѣтомъ, божіетвеннѣи монастыр глаголеми Бистрицъ, Храмъ Успеніе Богородице и штиць егумена Василіе, са сã fie rumânii mănăstirii de la satul Șoașul, ot sudstvo Vilcea, în pace de cătră тоți căмăраșii de la Ocna cea Mare de tot lucrul ocnei ce va fi, сã n-aibã de nimenіlea val sau bîntuialã și сã fie volnic părintele egumenul Vasilie de la sfînta mănăstire Bistrița сã ia rumânii mănăstirii de în satul Șoașul de la lucrul ocnei, сã-i ducã la urmă la moșia lor, pentru că i-am lãsat domnia mea și i-am slobozit de la ocnã сã fie numai de poslușania mănăstiri, că i-au fost luoat căмăраșii de la o seamã de vrème în-coaci, de au tras rumânii mănăstiri nevoe cu ocnarii.

Iar acum au venit părintele Vasilie egumenul înnaintea domnii меле în divan, de se-au pîrit de față cu pîrgarii de la ocnã. Într-aceia, domnia mea am judecat și am dat rumânilor сã fie în pace de lucrul ocnei, mai mult val сã n-aibã și сã fie volnic egumenul Vasilie сã-i ia de la ocne, сã-i ducã la moșia lor сã șază, сã fie ajutor și de lucru mănăstirii, cum au fost și mai denainte vrème și de nimenіlea oprealã сã n-aibã. Și сã-i strîngã care pre unde vor fi rãsipiți, oriunde-i vor afla, au în sat domnescu au [au] boerescu au călugărescu au la orașe au la slobuzie, tot сã-i ia сã-i ducã cu tot ce vor avea la moșia lor în sat la Șoaș, că аșa iaste învãțătura domnii меле. Инако да нект, по речъ господства ми.

И исправник, самъ речъ господства ми.

Писъ въ Бъсърци, мѣсеца октомвриѣ 6 дьни, въ лѣтъ 7141.

† Іw Матію Квеквда, милостію божію господннѣ.
Іw Матію Квеквд <м. р.>

1632 și 5 mai <1634—1635>, în aceeași chestiune.

Arh. St. Buc., M-rea Bistrița, LXVI/511.

Orig., hirtie (29 × 21), pecete mică aplicată, cu legenda :

† Іw Матію Квеквда и Гданѣ.

Copii ibidem, mss. 192, f. 265v—266 și 713, f. 796v—797.

420

1632 (7141) octombrie 7, București.

Matei Basarab voievod hotărăște ca țigaii m-rii Cozia să nu lucreze la Ocna Mare.

Milostiiu bojiu, Io Matei voivod i gospodinū, vnue pocoinago Io Basarab voevod. Davat gospodstvo mi siiu povelénie gospodtsva mi tuturor țiganilor ai sfintei mănăstiri Cozii, hram svetaia troiță, cîți sînt lăcuitori pre lingă sfînta mănăstire și cîți lăcuescu la metoh la Rîmnic, ca să fie în pace și slobozi de cătră toți țigaii rudari, nimica țigaii mănăstirii val să n-aibă de cătră rudari. Așăjderea să fie în pace și de cătră Ocna cea Mare, numai să fie rudarii carii sînt scriși în catastișele mănăstirii de demult și iar la Ocnă să fie, iar carii sînt scriși în catastișele mănăstirii, iar cu alalți nimic treabă să n-aibă, pentru că i-am lăsat domnia mea și i-am ertat cum au fost în pace și ertați la toți domnii.

Pentru că am văzut domnia mea cartea Radului voivod și cartea lui Gavriil voivod și cartea lui Alixandru voivod Iliiaș și cartea lui Leon voivod, tot să aibă pace. Așăjderea și domnia mea încă i-am ertat și le-am înnoit cărțile cu această carte a domnii méle, pre tocmeală cum serie mai sus.

Și iar să fie volnic părintele egumenul cu sluga domnii méle, care țigan al mănăstirii va afla la rudari să-l ia să-l ducă la mănăstire și să-l bată mult, ca pre un rob al mănăstirii.

Iar cine se va ispiti a faceré vre un val preste această carte a domnii méle, acela om certare va avea de cătră domniia mea. Inaco da nest, po rece gospodstva mi.

I ispravnic, sam rece gospodstva mi.

Pis Lepădat logofătul u grad București, méseța octomvrie 7 dni, vă leato 7141 <1632>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Cozia, nr. 712, f. 422v—423.

Copie; altă copie ms. 209, f. 77v.

1632 (7141) octombrie 8.

Matei Basarab voievod întărește lui Bunea logofăt rumâni în Grădiștea de Jos.

† Мнѡстїю божїю, Іу Матею Бѣсарбѣ воєвод. Давѣт господство мн сею покеленїи господства мн boerinelui dumne-mele Bunea lugufăt, ca să fie volnicu cu carte a dumnei mele, de să-și ție rumânii de Grădiștea de Jos, anome: Vilsulu și frate-său.....¹ și Sucolea și Petcu și Dobré și Negoia și Dobrū meșteriuл și Dragomir și Négoia și iar Dragomir, care rumâni e-u dat tată-său vornicu Dumitru, com au mărturisit și părintele G[ă]ligorea mitropolitul și părintelé Teofil piscupul și părintele Ifrim piscupul și toți boerii dumnei mele în divan, mării și micii.

Dereptu aceia am dat și dumne me ca să-i fiia rumâni ca și mai denainte vréme.

Așjdere și voi, toți rumâni, cară scrieți mai sus, în vréme ce veți vede acesta carte a dumne mele, iar voi să aveți asculta de boerenul dumne mele, Bune lugufăt și de omenii lui, de toate locurile, și să-i fiți rumâni ca și mai denainte vréme, nimic val să nu mai unblați.

Acesta v-am seris dumne me. Инако да нѣст, по реч господства мн.

Исправник, сам реч господства мн.

Пис мѣсеца вѣтомврїе ѿ дни, лѣт ^хЗрла.

† Іу Матею вшевода, мнѡстїю божїю господннѣ.

Bibl. Acad., CCCXCIX/33.

Orig., hirtie (30 × 20,5), pecete mică, aplicată.

1632 (7141) octombrie 10, București.

Matei Basarab voievod scutește de dări pe poslușnicii episcopiei de Buzău.

† Мнѡстїю божїю, Іу Матею воєводї и господннѣ, вншк поконномѣ Іу Бѣсарбѣ воєвода. Давѣт господство мн сїе повеленїе посподства мн

¹ Loc alb.

sfintii episcopii și cinstitului i peraluminatului părintelui nostru chir Efreem, piscupul de Buzău, ca să-i fie în pace poslușnecii ce sînt înprejurul sfintii episcopii strînși, niște săraci, unii de pre în Moldova alții de în Brăilă, alții de pre într-altă parte, să aibă pace de bir și de galben și de osluhă și de cătră județul cu 12 pîrgari și de cătră călărași pentru caii de olac și de toate slujbele și mîncăturile cîte sînt preste an în țeara domnii méle. Însă care va fi moldovean să aibă a-și daré birul moldovenescu, iar care nu va fi moldovean să aibă bună pace de toate, cum scrie mai sus, pentru sfînta episcopie, căci iaste arsă și strecată, ca să lucréze și să direagă, să fie de ajutoriu și de poslușaniie sfintei episcopii. Pentru că am văzut domnia mea și cartea a răposatului Radului voevodă și cartea fiiu-său Alexandru voevod și cartea lu Alexandru voevod feciorul lu Iliias voevod și cartea lu Leon voevod, de pace și de răpaos. Așijderea și domnia mea încă am întărit și am înnoit mila și ertăciunea altor domni pre tocmeală, cum scrie mai sus, ca să poată fi de ajutoriu și de poslușania sfintii episcopii de toate de ce va trebui.

Derept acéia să aibă bună pace de toate, cum scrie mai sus, că cine-i va învălui certare va avea. **Няко да нѣст, по реч господства ми,**

И неправник, сам реч господства ми,

Ине оу Бѣсъречи, мѣсеца шѣтомврѣи ҃ дани, лѣт х срма.

† Іу Матію кѣкѣвѣдѣ, милостію божію господинѣ.

Іу Матію коевод <м. р.>

Bibl. Acad., CXXIV/192.

Orig., hîrtie (30 × 21), pecete mică aplicată.

Cu o copie la Arh. St. Buc., Ep. Buzău, ms. 172, f. 354.

ЕДИТІИ. Urechîă, *Notițe*, 153—154.

423

1632 (7141) octombrie 12.

Matei Basarab voievod scutește de dări pe plăiașii din satele Jiblea, Spinul și Brădișeni, cărora le îngăduise să se reîntoarcă din Transilvania unde fuseseră fugiți.

† Милостію божію, Іу Матію коевода и господинѣ, вѣск поконинномѣ Іу Бѣсърѣбѣ коевода. Дават господство ми сѣи пожелѣнїи господства ми аcestor sate ale sfintii mănăstiri Cozia na ime Jiblea i Spinul și Brădișenii, enedzi ot sudstvo Arheș, carii au fost fugiți în Țéra Ungurească, pentru

că au fost venit înaintea domnii mele de au cerșut milă și ertăciune de la domnia mea, ca să vie den Țeara Ungurească la moșile lor. Într-acéia, domnia mea m-am milostivit de i-am ertat ca și pre alalte sate plăiași și le-am făcut domnia mea această carte a domnii mele, să fie în pace și ertați de găleată cu fin, de oae seacă, de cal, de bou, de cășarie și de alte slujbe, cum sînt alalți plăiași ertați, așa să fie și ei, ca să se poată apuca și ei de loc și de hrană și să-și dea birul, cum sînt scriși la catastih și să aibă a-și păzi podul de la Jiblea, pre unde trec toate slugile domnii mele și funile de la Ocna cea Mare.

Derept aceia, domnia mea i-am ertat de toate, cum scrie mai sus și le-am făcut domnia mea această carte de răpaos la mîna lor, ca să nu-i mai învăluiască niménili, nici să-i bîntuiască de nimic, că acela om ce-i va învălui mare certare va avea de cătră domnia mea. **Инако да нект, по реч господства мн.**

И испрвник, сам реч господства мн.

Пис вхѣтомврѣе бѣ дѣни, къ лѣт хрѣма.

† Іу Матѣю ввекѣда, мнолостію божію господаннь.

Arh. St. Buc., M-rea Cozia, XLVI/3.
Orig., hirtie (29 × 21), pecete aplicată.
Copie ibidem, ms. 209, f. 142 v.
EDIȚII. Sacerdoțeanu, Cozia, 72.

424

1632 (7141) octombrie 20.

Rădăcină și alți judeci din Genuneni își vînd ocinele lui Sima logofăt.

† Adecă noi judeci din Genuneni ot Bistrița : Rădăcină, să să știe că am vîndut jupan Simei logofătul ocina o falce și jumătate în Gruiați și iar am dat în Dumbrăviță falce una. Și iar am vîndut eu Stanciul 2 fălci în Gruiați : și de la Tudor falce una în Șăpotea. Și am vîndut eu Stuica 2 fălci, una în Dumbrăvița, alta în Lunca Neagului, și de la Stoica Șchiopul falce 1, în siliște de sus. Și am rămas rămășiță patru fălci să dăm sau 320 de bani. Și am tocmit de a noastră bunăvoe, fără nici un cuvînt.

Și am fost mulți oameni mărturii : întii Năzură ot tam și Calotă ot tam și Tatomir ot Fulești, Pîrvul Cosoroavă ot Ciinești și Vladul Cîrstea ot tam.

Pentru credința am pus și pecetea, méseța 20 octomvrie, leatul 7141 <1632>.

Rădăcină.

Stoica.

Stanciul.

Stoica Șchiopul.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Dintrunlemn, nr. 445, f. 109 v.
Cople.

425

1632 (7141) octombrie 24, București.

Manei Basarab voievod întârește lui Drăghici logofăt și lui Ianiu postelnic satul Stejarul, din jud. Mehedinți.

† Мнѡстѣю вѡжѣю, Іу Матѣю вѡевода и гѡспѡдинѣ, вѣск покиннѡго Іу Бѣсѣрабѣ вѡевода. Дѡвѡт гѡспѡдство мн сѣе повѣлѣнію гѡспѡдство мн сѡшнм гѡспѡдства мн Drăghici logofet i Ianiu postelnic ot Pleșoi, ca să le fie satul Stejariul ot sudstvo Meh<edinți>, ce au fost al Manei b'v vel postelnic, tot satul cu tot hotarul și cu toți rumânii și cu viile și cu tot venitul de pretutindenilea, oarecît se va alége den hotar în hotar. Pentru că acest sat Stejarul fost-au al Manei postelnic. Deci cîndu au fost acum, în zilele domnii méle, iar domnia mea am dat și am miluit pre slugile domnii méle Drăghici logofăt i Ianiu postelnic, una, pentru căci le-au fost Manea postelnic datoriu ughi 150, bani gata, alta, i-am miluit domnia mea cu satul Stejariul pentru direaptă și credincioasă slujbă ce au slujit domnii méle și țerii la împărăție în Țarigradu și cîndu au venit vrăjmașii domnii méle asupra țerii și a domnii méle aicea la scaun în București, cu oaste și cu mare războiu. Deci i-am miluit domnia mea cu acest sat ce scrie mai sus, ca să le fie lor de moșie în veac și de nimenilea opreală să n-aibă.

Derept acéia și voi, rumânilor de în Stejariul, încă să aveți asculta de dinșii de toate ce vă vor da învățătură, că v-am dat domnia mea să fiți pre seama lor, iar cine nu va asculta să i se facă certare.

Și am pus domnia mea și blăstem : care va dărui domnul Dumnezeu a fi în urma noastră domnu Țerii Rumânești încă-l rog cu numele lu Dumnezeu să aibă a întări mila și cartea domnii méle pre tocmeala ce scrie mai sus. Iar cine va călca și va sparge, acela să fie anatema și afurisit de 318 otți, eje sut vă Nechei, amin.

Инако да нѣст, по реч господства ми.

И исправник, сам реч господства ми.

Пис ъ Бѣскреци, мѣсеца вѣтомберѣ кѣ дни, въ кѣт ^{х.зрѣма.}

† Іо Матею воевода, мноюстѣю божию господня.

Іо Матею воевод <ш.р.>

Arch. St. Buc., Ep. Rîmnic, XCVIII/1.

Orig., hirtie (31 × 20,5), pecete aplicată.

Copie la Bibl. Acad., CMLXXVI/426.

426

1632 (7141) octombrie 30.

Matei Basarab voievod împuternicește pe egumenul de la m-rea Sfînta Troiță <Radu Vodă> să stăpînească și să judece în satul Chiseletu.

Milostiiu bojiu, Io Mateiu Basarab voevod i gospodinu, vnuc pocoinago Io Basarabă voevod. Davat gospodstvo mi siu poveleniu gospodstva mi satului Chiseletul și cu balta lor, carele este al sfintei mănăstiri de la Sfînta Troița, ca să fie în pace și slobozi de acum innainte, ei și gîrla lor de către stolnici și de către vameși dela Cornățelu, nimenea să n-aibă a să amesteca în judecata satului, nici să vîneze gîrla, ci să aibă treabă (mănăstirea)¹ cu gîrla și cu pîrcălabul care-l va pune, să aibă a judecarea și a-i globirea, cum au fost și mai denainte vreme.

Drept aceia și voi, stolnicilor și voi, vameșilor de la Cornățelu, în vreme ce veți vedea această carte a domnii mele, iar voi încă să căutați și foarte să vă feriți și în pace să lăsați satul Chiseletul și cu gîrla lor, nimenea de nimic să nu să ispitească a intra în sat sau în judecată sau în gîrlă a vîna, că acela omu, carele să va ispiti priste cartea domnii mele a intra în satul sfintei mănăstiri, acela omu foarte va avea o certare mare. Și-a această carte a domnii mele nici o carte să nu o calce, că așa este învătura domnii mele. Inaco da ne, po receniu gospodstva mi.

Pis meseța (luna)¹ octomvri 30, 7141.

Bibl. Acad., XI/19.

Copie.

¹ Parantezele sint ale copistului.

1632 (7141) noiembrie 10.

Voica dăruiește nepoților ei Irimia și Neaga moșie în Vernești.

† Adecă eu Voica Pănoi dat-am acesta al miu zăpis, ca să hii de bună credență la mîna nepot-miu Irimii și a nepot-mea Negăi ot Pîrliți, cum să știe că e-m dăruit eu Voica Pănoi doi stînjini de moșii în Vernești de partea Tenculească pă lî<n>gă moșia lui Balco, den apa Buzăului pînă în Lacul cu Zălojii. Și er e-m mai dăruit eu Voica Pănoi merii de la fîtină den jos de la Prodeleasa și loc de grădînă înprejurul merilor. Și e-m dăruit de a mea bunăvoi, de nime silet, ca să hii dumnelui moșii stătătore în veci, dumnelui și coconilor dumnelui, cîți Dumnezeu i va da. Iar nepot-miu Irimia și nepoată-mea Nega m-au dăruit pe mene cu 40 de obroace de pîine.

Și la acesta zăpis au fost omeni buni și aldămășari: u<n>cheșul Preda ot Rătești și Mirlea de acoloa, Vasile ot Pîrliți Lupe ot tam, Nedelco Bătlăgel ot tam și uncheșul Nedelco Cogea și Măican ot tam și Stoica Secară ot tam.

Пис попа Иков от Рѣтци¹. Пис номерѣ І, лѣт хзрма.

Eu Voica Pănoi ot Vernești.

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, XXVI/14.

Orig., hirtie (30 × 21).

Copie figurată ibidem, XXVI/13; altă copie ibidem, ms. 171 f. 168—169.

16<32> (71<41>) noiembrie 18.

Stoica Perța vinde lui Oprea negustorul un loc în Coasta Turburii.

† Adecă eu, Stoica Perța, dat-am acesta al meu zăpis la mîna dumnealui Oprii neguțătorului, precum să știe că i-am vîndut un loc în Coasta Turburii, livade doao fălci cu coasta și cu lacurile amîndoa,

¹ popa Iacov din Rătești.

drept bani gata aspri 400. Și o am vîndut noi dumnealui de a noastră bunăvoie, nefiind siliți de nimenea.

Și cînd o am vîndut fost-au cu știrea și cu voia tuturor vecinilor miei. Și o am vîndut ca să-i fie moșie ohabnică și statornică în vécii, lui și copiilor lui, cîți Dumnezeu i-au dăruit și-i va dărua. Iar nimenea din neamul meu să nu mai aibă voie să scoale să mai întoarcă această moșie, că precum am zis, o am vîndut eu de a mea bunăvoie.

Și cînd au făcut această tocmeală fost-au mulți omeni mărturii, care mai jos anume să vor iscăli.

Și eu, pentru mai adevărata credință, mi-i-am pus numele și degetul mai jos, ca să să crează.

<П>¹ис мѣсеца ноемврѣ ^{нѣ} дѣни, лѣтѣ хъзр<ма>².

† Eu Stoica Perța, vîndut<-am>.

† Eu Nistor martor.

† Eu popa Stănislav martor.

† Az Matei martor.

† Az Vilsan martor.

† Az Stănislav martor.

† Az Stoica martor.

† Az Luca neguțătoriuл martor.

Arh. St. Rimnicu-Vilcea, Documente istorice, XI/4.

Orig., hirtie (32 × 22).

1632 (7141) noiembrie 20, București.

Matei Basarab voievod scutește de dări satul Tismana al m-rii Tismana.

† Въ законѣ повѣлкѣ господѣ Богѣ сыномѣ Ёсраиловом на всѣко лѣто десетстковати вника аще стежит и съ ведещии свѣтїиѣ Богоносни штцы и апостоли съвещаше на помоци и на благодѣтелством дѣшам нашим и прѣдаше нам послѣднїи чедом им, швы молитвоу и бдѣнїе и постом, шви милостинѣми и покаянїе шгрѣкати се шт всѣхъкъхъ зль и съ всѣкож вѣроуж да готови бѣдим оуслишати шн глас прїидѣте към мнѣ въсїхъ троуждаци сѣ шврѣмени и азъ оупокон ви. прїидѣте благословенїе штца моего наследшїтѣ оуготованоу вам царство шт

¹ Loc rupt.

² Data a fost întregită după documentul din 1633 (7141), iunie 21.

слѣженіе мирѣ, възаклаѣ во сѣ и дѣсте ми гѣсты, въжаждаѣ и напоште мѣ, наг бѣх и вѣдѣсте мѣ, волѣн бѣх и посѣтште мѣ, страшен бѣх и въведѣсти мѣ, въ темницѣ бѣх и прѣйдѣсте къ мнѣ.

Сеже и аз, благовѣрїи и благочѣстивїи и Христолюбивїи и самодержавїи господарь късон Земля Блѣшкѣ. Іу Матѣю кожеода, вѣск великаго и прѣдобраго, стараго, поконнїомѣ Іу Бѣсарѣкѣ кожеода въспомѣнѣ и господство ми слово Давида пророка и царѣ глаголюща: „блѣжени имже ѡт пѣстише се безаконїе, им же прѣкрише сѣ грѣсы, блѣжени моуж емоуже не въмѣнит господѣ грѣха“. И пакї: „им же ѡвразом желает елени на источнїки воднїи, сицеѣ желает дѣша моѣ к тѣбѣ, Божѣ“. И пакїже ѣкоже сам Христѣ запѣдаѣ и рече: „боудѣте милостивнї, ѣкоже и аз“, и прочѣ, „блѣжени милостивнї, ѣкоже тїи помиловани боудет“. Тѣмже потыщаѣом сѣ и господство ми елико по силѣ нашѣм въжделѣѣом ѡтвердѣти, покрѣпити и дароваѣ господство ми ѡнъ въсѣх чѣстїи и благовѣрнїи и прѣпочтанин, ѣже надъ въсѣми чѣстїю дарѣв настоѣщиѣ сїи Христѣмъ господство ми скѣтѣн божѣственнїи монастыр глаголемн Онѣмѣна, идеже ест Храма ѡспенїе Богородице и чѣстнїишомѣ ѡтцѣ егѣменѣ Онѣфрїю¹ соучномѣ наставнїкоу свѣтѣн ѡбитѣли сѣи и въсѣм иннокѣм ѡщежителѣм въ свѣтомѣ монастыроу, ѣкоже да ест село свѣтѣн монастыр зовѣмомоу пакїже Тисмѣна, ѣже ест подъ свѣти монастыр изъ дол, ѣ мирноѣ и свободно за бир и за къбаѣ и за сѣно и за вол и за соухѣ ѡвцѣ и за кон и за мѣд и за восок и за дїжма пчелом и за горцина ѡвцѣм и свином и за вимрїч и за къшьрїе и ѡт кони за ѡлад и за ѡзѣмство и за банѣ ѡт сѣдство и потропнї² и за ѡвцѣ за сѣлю и за сваки слѣжбе и даже, елико сѣт през лѣто въ землѣ господство ми, за нїѣто бантованїе да не иматъ въ днїи и въ животѣ господства ми, понеже того село Тисмѣна, ѣже ест книше пис, еило ест за дѣдино свѣтомѣ монастыр Тисмѣна ѡтстави и прѣстїа ѡтъ вснѣх господарїи, ѣкоже да ест тѣчу за послѣванїе и за пазѣ свѣтѣн монастыр Тисмѣна за зли чловѣци и за пандѣри, да не приндѣт ѡт презъ планѣн да нѣхабит и да сѣтворитъ плѣненїе и пагѣбѣ свѣтомѣ монастыр, почто радї ест далече на краище Хорѣв и оу мѣсто сѣс неволю и не имѣли сѣс дрѣгъ сѣс что да се прїхраниѣт или дрѣгн села.

И видѣѣом господство ми и Христѣмъ и книги старѣ прочѣем господарѣ сѣтвореннѣ и ѡтвержденнѣ сѣс великою клѣтѣѣ и за проценїе ѡвом село Тисмѣна. Таже въ томъ господство ми ешеже сѣм поновїомъ и ѡтвердїномъ и надъ сїю Христѣмъ господства ми по село Тисмѣна словозїа, да ест прѣстїа за въсѣхъ дажебѣ, како ест вїа и ѡт прѣждаѣ вѣкамѣ, да не ѡлѣзятъ нїѣто въ нѣхъ да ест тѣчїю за пазѣ и за Храмѣ и въ ѡкрѣпанїе свѣтѣн монастыр, а божѣственнымъ иннокѣмъ въ пишѣ, а господство ми и родїтелѣмъ господствѣ ми вѣчноѣ въспомнїанїе и не ѡт ко<го>ждѣ непоколѣвнїмо, порнзѣмо господства ми.

Ѣщеже и заклѣнанїе поставїѣомъ господство ми: по ѡтшѣстѣїю господство ми, кого извѣретъ господѣ Богъ вїти господарь Землѣ Блѣшкѣ или ѡт сѣрдїчна плода господства ми или ѡт сѣродннѣ нашѣ или, по грѣсѣмъ нашѣ, или ѡт инно-

¹ Cuvint adăugat ulterior cu altă cerneală.

² Cuvintele : и потропнїи sînt adăugate ulterior, pe margine, cu altă cerneală.

плѣменик, да аще почтет и поновит и оутвердѣнт сѣю Хрисовѣа господства ми, того господь Богъ да га почтит и да съхранит ѿ въ господства его и а въ боудещыѣ вѣщѣахъ душа его. ꙗ ащеаже непочтет и не поновит и не зкрѣпит сѣю Хрисовѣа господства ми над сѣю прощенїе, како ест више пис, ану Хокет поперит и разорет и нехабит сѣю Хрисовѣа господства ми, того да ест трѣклет и амаѡема и афс<ре>сан ѡт тнѣ свѣти ѡтца, еже соут въ Никѣен и да имат частїн със Н<с>да и със прїа на един мѣсто и съ ннымыи невѣрннїи Юудей, еже възыпше над крѣв господа Бога и спаса нашего Исуса Христа и рекѣт: „възмыѣ, възмыѣ и распени его“ и крѣв его над ннѣ и над чеда нѣ ест и есдет въ вѣкѣа, аминь.

Сеже оубо и свидѣтели поставлѣем господство ми: жоупан Ёвашко вел дворник и жѡпан Герге вел лѡгѡфет и жоупан Радуѣ Ньстоурел вел вистѣар и жѡпан Ѡвѡдосїе вел спатар и жѡпан . . .¹ вел столник и жѡпан Ннка вел комис и жѡпан Барбоу вел пѣларник и жѡпан Костандин вел постелник. И исправник . . .¹.

И на<ис>а азъ, Ѡларѡ граматик, въ настоа граду оу Бѡскрещи, мѣсца ноемврїе к̄ дьни и ѡт ѡдама, въ лѣт хрѣма.

† Іѡ Матею ввевѡда, милостїю божїю господиль.

Іѡ Матею воеѡд <т. р.>

† În lege a poruncit domnul Dumnezeu fiilor lui Israel ca în fiecare an să dea zeciuală din cit dobîndesc și aceasta știind sfinții părinți purtători de Dumnezeu și apostoli ne-au sfătuit spre ajutorul și spre binefacerea sufletelor noastre și ne-au lăsat nouă, cei din urmă copii ai lor, unii cu rugăciune, cu priveghere și post, alții cu milostenii și pocăință să ne curățăm de tot răul și cu toată credința să fim gata să ascultăm acel glas: veniți la mine toți cei trudiți <și> îngreuiati și eu vă voi odihni, veniți binecuvîntații părintelui meu să moșteniți împărăția găsită vouă de la facerea lumii, căci am flămînzit și mi-ați dat să mîninc, am însetat și mi-ați dat să beau, gol am fost și m-ați îmbrăcat, bolnav am fost și m-ați cercetat, străin am fost și m-ați primit, în temniță am fost și ați venit la mine.

Iată dar și eu binecredinciosul și binecinstitorul și de Hristos iubitorul și singur stăpînitorul domn a toată Țara Românească, Io Matei voievod, nepotul mare și preabunului, bătrînului, răposatului Io Băsărabă voievod, mi-am amintit și domnia mea cuvîntul proorocului și împăratului David, care spune: „fericiți cei cărora li se iartă fărădelegile, cărora li se acoperă păcatele, fericit bărbatul căruia domnul nu-i ține în seamă greșelile”. Și iarăși: „în ce chip dorește cerbul spre izvoarele apelor, așa dorește sufletul meu către tine, Doamne”. Și iarăși cum a poruncit Hristos și a spus: „fiți milostivi ca și mine”, și celelalte, „fericiți cei milostivi, că aceia vor fi miluiți”. De aceea m-am străduit și domnia mea și am dorit, cît a fost în puterea noastră ca să întăresc, să împuter-

¹ Loc alb.

nicese și să dăruiesc domnia mea acest atotcinstit și cu frumoasă față și preacinstit acest hrisov de față al domniei mele, care este deasupra tuturor cinstitelor daruri, sfintei, dumnezeiești mănăstiri numită Tismana, unde este hramul uspenia născătoarei de Dumnezeu, și prea cinstitul părinte egumen Onufrie¹, care este nestavnicul acestui sfânt lăcaș și tuturor călugărilor care viețuiesc în obște în sfânta mănăstire, ca să fie satul sfintei mănăstiri numit tot Tismana, care este în jos, sub sfânta mănăstire, în pace și slobod de bir și de găleată și de fîn și de bou și de oaie seacă și de cal și de miere și de ceară și de dijma stupilor și de gorștina oilor și de împrumut și de bani de județ și potropop² și de oaie de sulgiu și de toate slujbele și dăjdiile, cite sînt peste an în țara domniei mele, de nimeni să nu aibă turburare în zilele și în viața domniei mele, pentru că acel sat Tismana, care este mai sus-scris, a fost de moștenire al sfintei mănăstiri Tismana lăsat și iertat de toți domnii, ca să fie numai de ascultarea și de paza sfintei mănăstiri Tismana de oameni răi și de panduri, să nu vină de peste munte să strice și să facă pradă și pagubă sfintei mănăstiri, pentru că este departe, la marginea țării și la loc de nevoie și nu are mai mult cu alta cu ce să se hrănească sau alte sate.

Și am văzut domnia mea și hrisoave și cărți vechi ale altor domni, făcute și întărite cu mare blestem și de iertare a acestui sat Tismana. Astfel, întru aceasta, domnia mea încă am înnoit și am întărit și cu acest hrisov al domniei mele satul Tismana, să fie iertat de toate dăjdiile cum a fost și de mai înainte vreme să nu intre nimeni la ei, să fie numai de paza și de hrana și de întărirea sfintei mănăstiri, iar dumnezeieștilor călugări de hrană, iar domniei mele și părinților domniei mele veșnică pomenire și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Încă și blestem am pus domnia mea : după trecerea domniei mele pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre, sau, după păcatele noastre, sau din alt neam, dacă va cinsti și va înnoi și va întări acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească în domnia lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui. Iar dacă nu va cinsti și nu va înnoi și nu va întări acest hrisov al domniei mele pentru această iertare, cum este mai sus-scris, ei va călca și va strica și va pierde acest hrisov al domniei mele, acela să fie de trei ori blestemat și anatema și afurisit de 318 sfinți părinți care sînt la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie la un loc și cu ceilalți necredincioși iudei, care au strigat asupra singelui domnului Dumnezeu și mîntuitorului nostru Isus Hristos și au spus : „ia-l, ia-l și răstignește-l!” și sîngele asupra lor și asupra copiilor lor, este și va fi în veci, amin.

¹ Cuvîntul adăugat ulterior, cu altă cerneală.

² Cuvintele „și potropop” sînt adăugate pe margine, cu altă cerneală.

Iată dar și martori punem domnia mea : jupan Ivașco mare vornic și jupan Gherghe mare logofăt și jupan Radul Năsturel mare vistier și jupan Teodosie mare spătar și jupan . . . . .¹ mare stolnic și jupan Nica mare comis și jupan Barbu mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic. . . . .¹.

Și am scris eu, Soare gramatic, în cetatea de scaun în București, luna noiembrie 20 zile și de la Adam, în anul 7141 <1632>.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Matei voievod <m.p.>

Arh. St. Buc., Peceți 45.

Orig., perg. (45 × 40), pecete mijlocie atirnată.

Cu o trad. de la începutul sec. al XIX-lea; altă trad. ibidem, ms. 329, f. 39v-40.

43)

1632 (7141) noiembrie 21, București.

Matei Basarab voievod întărește Ancăi, jupîneasă postelnicului Mihăilă de la Văleni, satul Găbojdibrod din jud. Romanai.

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Mateiu voievod și domn a toată Țara Rumânească, nepotul bătrînului și preabunului Băsărab voievod. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele, jupînesii Ancăi, care au fost jupîneasă lui Mihăilă postelnic de la Văleni și cu feciorii ei, cîți Dumnezeu i-au dăruit, ca să-i fie ei satul Găbojdibrodul din județul Romanaiilor, tot satul cu tot hotarul și cu toți rumânii și cu tot venitul, din cîmp și din pădure și din apă și din baltă și cu viile și du preste tot hotarul, din hotar pînă în hotar, pe hotarale și semnele cele vechi, pentru că acel sat Găbojdibrodul, ce s-au scris mai sus, au fost al lor de baștină de la moși, de la strămoși, încă de mai nainte vreme, din zilele altor bătrîni domni de demult. Și tot l-au ținut cu bună pace.

Iar după aceia, cînd au fost acum, în zilele domniei mele, dăruindu-mă domnul Dumnezeu și cinstitul împărat cu domnie și cu schiptrul stăpîniei în Țara Rumânească, după moartea lui Mihăilă postelnic și a feciorului lui, Radul postelnic de la Văleni, iar rumânii de la Găbojdibrod, ei s-au sculat cu pîră, ca să să facă oameni slobozi, zicînd ei cum că n-au fost rumâni, ci i-au ținut fără de treabă și fără de cale și vrea să să închine, să fie domnești.

¹ Loc atb.

Întru aceea, singur domniia mea am căutat și am judecat, după dreptate și după lege, împreună cu toți cinstiții boiarii domniei mele și fiind domniia mea de moșie și de loc de aici și știind cum că sînt rumâni ai lor de baștină de mai nainte vreme, nu sînt domnești și cum că n-au avut nici o pîră cu nimenea, domniia mea iarăși i-am dat ca să fie rumâni, cu feciorii lor, precum au fost și mai nainte vreme și cu tot venitul, precum iaste mai sus-scris și de nimenea să nu să clătească, după zisa domniei mele, ci să fie al ei de baștină și ohabnic și feciorilor ei, nepoților și stră-nepoților, precum au fost și mai nainte vreme.

Iată dar și mărturii am pus domniia mea pe : jupan Ivașco vel dvornic i jupan Gheorghie vel logofet i jupan Radul vel vistiar i jupan Theodosie vel spatar i jupan Stroe vel stolnic i jupan Nica vel comis i jupan Barbul vel peharnic i jupan Costandin vel postelnic. Și ispravnic, singur domniia mea am zis.

Și am scris eu, Dumitru, în scaunul orașului Bucureștii, noembrie 21 zile, leat 7141 <1632>.

† Acest izvod s-au tălmăcit de pe cartea domnească cea sîrbească la școala slovenească la sfîntul Gheorghie Vechiu.

† Az Costandin dascăl slovenesc izpisah, vă leat 1773.

Bibl. Acad., Condica Mitrop. Țării Rom., ms. rom. 610, f. 40v—41v.
Traducere.

431

1632 (7141) noiembrie 23, București.

Matei Basarab voievod scutește cinci poslușnici al m-rii Sfînta Troiță <Radu Vodă> de poclon.

† Многостією божією, Іу Матею коєрода и господинь, виск поконнаго Іу Бъсьрабъ коєрода. Пишет господство ми воао магалалии а мănăstirii Sfînta Troiță.

După acéia vă dau în știre domnia mea că aici înaintea domniei mele au venit părintele egumenul Tanasie de se-au jeluit și au spus cum sîntu 5 poslușnici ai mănăstirii, anume : Tudor i Dédiul i Danciul i Necula i Iacomî ertați de toți domniei și n-au avut cu voi amestecătură la nici o dajde, ce au fost lăsați să fie numai de poslușania mănăstirii. Acum căci v-am fost pus domnia mea la acest poclon, iar voi i învăluți și pre poslușnici să dea și ei poclon și nimica treabă cu ei n-aaveți și i-am lăsat și domnia mea cum au fost ertați și de alți domni să fie ertați și în zilele domniei mele,

Derept acéia, în vréme ce veți vedea ceastă carte a domnii méle. iar voi să căutați foarte în pace să-i lăsați, nimic să nu-i învăluți, că i-am lăsat domnia mea să fie numai de poslușania mănăstirii. Și voi încă déca veți da acum, la acest poclon, nu veți mai da nimic, ce veți fi iar de treaba și de poslușania sfintei mănăstiri și ertați de domnia mea, cum ați fost și la alți domni.

Așijderea și voi, birarilor, carii umblați în mahala de birul de poclon, înncă foarte în bună pace să lăsați acéste slugi ale mănăstirii Sfinta Troiță, ce scriu mai sus, că cine-i va învălui mare certare va avea.

Și această carte a domnii méle să calce toate cărțile, să le fie de pace și de răpaos. *Инако да нѣст. по реч господства мн.*

И исправник, сам реч господства мн.

Писъ въ Бѣлградѣ, мѣсеца ноябрьѣ 17 днн, в лѣтѣ 7141.

† Іу Матію воєвода, мноостію божію господинъ.

Іу Матію воєвод <м.р.>

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XXXI/10.

Orig., hirtie (29 × 20), pecete mică, aplicată.

432

1632 (7141) noiembrie 27.

Matei Basarab voievod împuternicește pe Bunea logofăt să-și stăpînească rumânii care s-au înscris la dărăbani și călărași și să-i pună la lucru cu ceilalți rumâni.

† Мноостію божію, Іу Матію воєвода и господинъ, вискъ Бѣлградъ воєвода. Даватъ господство мн сѣю повѣленіи господства мн slugii domnii méle Bunii logofet, ca să fie volnic cu ceastă carte a domnii méle, să-și ții ai lui rumâni, anume : Dobre¹, care se-au scris la dărăbani și Socolea, care se-au scris la călărași ; să și-i ții și alți rumâni din Grădiște, carii se vor fi scris au călărași au dărăbani, tot să fii volnic cu cartea domni méle să le ia armele și să-i pue la lucru cu alați rumâni denpreună. Și care nu va asculta, să fii volnic pîrcălabul lui să-l bată multu, că domnii méle nu-m tribuescu slujitori rumânii boiarilor și birnicii.

Așijderea și voi, căpitanilor și iuzbașilor, veri la cine se vor afla de acești rumâni ai Bunii logofet, în vréme ci veți vedea cartea domnii

¹ „Dobre” este scris ulterior, pe loc lăsat inițial alb.

méle, iar voi să căutați veri să vor fi scriși la călărași veri la dărăbani, iar voi să-i dați pre mina ominilor Bunii logofet, să-i ducă la moșiile lor, să aibă a-și daré dajdea și lucrul boerescu.

Crez, domnia mea v-am fost dat de cîteva ori învățatură, rumâni boeriști și bernici să nu-i scriiți nici la călărași, nici la dărăbani.

Аceasta vă grăescu domnia mea. Инако да нѣст, по реч господства мн.

И исправник, сам реч господства мн.

Пис поэмкріе кз дани. лѣт хр҃ма.

† Іw Матюю квокода. мнлостію божію господннѣ.

Іw Матюю квокод <т.р.>

Bibl. Acad. CCCXCIX/34

Orig., hirtie (29,5 × 21), pecete mică, aplicată.

433

1632 (7141) noiembrie 27.

Matei Basarab voievod poruncește rumânilor din Parapani să-și dea toate obligațiile m-rii Sfînta Troiță <Radu Vodă>, fără a se mai opune călugărilor.

† Мнлостію божію. Іw Матюю Бъсаракъ квокода и господннѣ. Пишет господство мн воао tuturor rumânilor mănăstirii Svęta Troiță de la Parapani.

Cătră aceasta vă dau în știre domniia mea că aicea la domniia mea au spus călugării de la mănăstire cum au venit acia la voi, ca să vă dați datul și gălețile și griul ce sînteți datori, și de stupi, de rimători să vă dați banii, iar voi ați sărit asupra lor și ați zis că ați ucis pre alții mai mari, dar pre călugări. Și ziceți că sînteți călărași, dărăbanți și nu veți da nemica. Iar domnii méle nu-mi trebuescu rumânii mănăstirii călărași sau dărăbanți, ce v-am dat iar rumâni, că de-ați stătut împotriva vrăjmașilor, pentru casele voastre ați stătut, să nu vă robească tătarii feciorii.

Deci în vréme ci veți vedea această carte a domnii méle, iar voi să dați tot ce iaste venitul mănăstirii, că v-am scos domnia mea și den vistierii de la catastih, să fiți rumâni, iar carele <va>¹ sări preste această carte a domnii méle, acela om mare certare va avea și bucatele i se vor lua domnești și voi trimitte domnia mea de o vor aduce legați aicea. Инако да нѣст, по реч господства мн.

¹ Loc rupt.

И неправник, сам реч господства ми.
Пис ногамерѣ къ дѣни, къ лѣт x зрѣна.
† Іw Матен воевода, мноостію божію господннъ.
Іw Матю воевод <м.р.>

Bibl. Acad., CCCX/22.
Orig., hirtie (30 × 21), pecete mică, aplicată.
Copie la Arh. St. Buc., ms. 256, f. 702.

434

1632 (7141) noiembrie 28, București.

Matei Basarab voievod întărește m-rii Sfînta Troiță <Radu Vodă din București balta Cornățelului.

† Мноостію божію, Іw Матю воевода и господннъ, вѣск поконннго Іw Бѣсъраба воевода. Дават господство ми сѣе покаяніе господства ми свѣтомѣ божественнѣи монастыр зовемомѣ храмъ Грѣтад Тронцъ, са сѣе волници cu această carte a domnii méle să-și ție balta mănăstirii de la Cornățel cu tot venitul, pre hotară bătrîne, pre unde au fost mai denainte vrême, despre Nenciulești și despre călugărițele de la Vihorîta și despre alalte sémne, cum scriu hrisoavele și cărțile mănăstirii, pentru că balta de la Cornățel fost-au miluită la Sfînta Troiță de domni bătrîni. Și tot ș-au ținut călugării balta cu bună pace.

Iar acum, în zilele domnii méle, se-au sculat Oancea logofăt de au făcut o carte fără știrea domnii méle, și fără știrea călugărilor, de i-au oprit de în baltă, care neavîndu nici o treabă și-au făcut și călugărițe¹le o carte, fără știrea a domnii méle.

Derept acéia, domniia mea am dat sfîntei mănăstiri Sfînta Troiță ca să-și ție călugării balta cum o au fost ținut și mai denainte vrême, iar cărțile ce au făcut Oancea și călugărițele fără știrea a domnii méle și a călugărilor nimic în seamă să nu se prinză, numai să ție călugării balta cum au ținut pînă acum și să-și ia tot venitul de în baltă, ce va fi și de nimenilea opreală să n-aibă. Și această carte a domnii méle să calce toate cărțile, să fie balta pre mîna călugărilor.

Derept acéia și voi, năvodarilor, care vinați pește în baltă despre Nenciulești și despre alte sate, în vrême ce veți vedea această carte a domnii méle, iar voi să căutați de să dați partea de în baltă ce va fi la

¹ Omis.

mîna călugărilor, iar oamenii Oancei logofăt și a călugărițelor nimic treabă să n-aibă, că cine se va ispiti a se mai amesteca la balta mănăstirii, certare va avea.

Инако да нѣст, по реч господства мн.

И исправник, сам реч господства мн.

Писъ Бѣскрѣщи, мѣсеца ноемврѣе кѣ дни, въ лѣтъ хЗрѣма.

† Іу Матию воеводѣ, мноостію божію господннѣ.

Іу Матию воеводѣ <т.р.>

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XLV/12.

Orig. hirtie (29 × 21), pecete mică, aplicată.

Copii ibidem, XLV/15, f. 1 v., ms. 256, f. 372 v și la Bibl. Acad., ms. 4985, f. 13 și XI/17.

435

1632 (7141) decembrie 3.

Matei Basarab voievod scrie locuitorilor din Nenciulești și năvodarilor ca să dea banii din venitul bălții numai în mîna călugărilor de la m-rea Sfînta Troiță <Radu Vodă>.

† Мноостію божію, Іу Матен Бѣскрѣтъ воеводѣ и господннѣ. Пишетъ господство мн воао Nenciuleștelor și воао năvodarilor.

Cătră aceasta vă dau în știre domnia mea cum de vrême ci <veți>¹ vedea această carte a domnii méle, iar voi să căutați ce bani veți lua de în baltă, venitul mănăstirii, voi să-l dați tot pre mîna călugărilor. Mă[n]car să o vor veni și nescare cărți domnești de la alți boiari, voi tot să nu le dați nimic pînă nu vor veni să stea de față la divan. Deci cui va cădea să-i dați, voi să dați, iar pînă nu vor isprăvi, să n-aibă treabă nimé-nilea în baltă, fără numai călugării de la Sfînta Troiță. Инако да нѣст, по реч господства мн.

И исправник, сам реч господства мн.

Писъ декемврѣе гѣ дни, въ лѣтъ хЗрѣма.

† Іу Матию воеводѣ, мноостію божію господннѣ.

Іу Матию воеводѣ <т.р.>

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XLV/13.

Orig., hirtie (30 × 19), pecete mică, aplicată.

Copie ibidem, ms. 256, f. 378.

¹ Omis.

1632 (7141) decembrie 5.

Popa Ștefan vinde cumnatului său Ghinea o delniță în Turburea.

† Eu popa Ștefan scris-am acesta al meu zapis la mina cumnatu meu Ghinei ot Turbure, ca să-i fie de bună credință, cum să știe că i-am vîndut o delniță în Turburea, ce-au fost partea mea, den șezutul satului, de în cîmpu, de în pădure, de peste tot hotariul. Și o-m vîndut de a mea bunăvoe, pre bani gata ughi 5, să-i fie lui moșie stătătore în vec.

Și cîndu am vîndut fost-au mulți omini buni mărturii, po ime : Oprea Boldescul i Mihăilă i Dumitru Neagăi i Dumitru popei i Opriș și Stanciul și Ivan i Cîrste Vișga i Aldea. Și oru făcut în casa lu Pavel de Berindești. Pentru credința am pus degetele mai jos să crează.

Ис декемвриѣ 5 дьни, акт хрѣма.

Eu popa Ștefan.

Eu Oprea.

Eu Mihăilă.

Eu Dumitru.

Eu Dumitru popei.

Eu Opriș.

Eu Stanciul.

Eu Ivan.

Eu Cîrste.

Eu Aldea.

Arh. St. Buc., Ep. Argeș, XV/7.

Orig., hrtie (24,5 × 18). Copie ibidem, ms. 168, f. 131.

Pe verso este scris un act original de la Matei Basarab, cu data 17 ian. 1645.

1632 (7141) decembrie 5, Bueurești.

Matei Basarab voievod scutește satul Flămînzeștii din jud. Argeș de toate dăjdiile cîte sînt peste an, în afară de bir.

† Милостією кожією, Іу Матей воєвода и господарь, виск покойнаго Іу Бъсъракъ воєвода. Дават господство ми сѣю повелѣніе господства ми satului Flămînzeștii, ot sudstvo Argeș, carele iaste al sfintei mănăstiri ce să chiamă hram Uspenie Bogorodițe, ca să fie în pace și slobozi de acum

înnainte de găleată cu fin, de oae seacă, de cal, de miare cu ciară, de bou, de lucru domnescu, de podvoadă, de cai de olac și de toate slujbele și mîncăturile cîte sîntu preste an în țeara domnii méle, de nimic val sau bîntuială să n-aibă, fără numai cîtu-și vor plăti birul drept, pre 10 costande, nici să se mai adaog, nici să se mai scază, ce numai tot să dea această cislă de bir, 10 costande, ce scrie mai sus, cum dau și alte sate ertate dentr-acest județ al Argeșului, iar ertați de alți domni mai denainte vréme.

Și am văzut domnia mea și cărți de ertăciune, ca să fie sfintii mănăstiri de ajutoriu și întărire și răposaiilor ctitori poménă în véci. Așijderea să aibă pace de cătră toți călătorii și de cătră toate slugile domnii méle carii nu vor avea treabă în sat, niménili silă și nevoe satului să nu facă, ce să-și cumpere toți bucate pre bani den pungă. Și deaca-și vor plăti birul să nu să tragă bucatele satului Flămînzeștii pentru alții, nici să șază birarii în sat să-i cheltuiască, deaca-și vor plăti birul.

Pentru că au fost venit părintele egumen . . . . .¹, carele au fost nastavnic la sfînta mănăstire Argeș, de se-au jăluit înaintea lui Alexandru voievod Iliiaș și au spus cum se răsipește satul de călători și de birari, pentru că, deaca ș-au fost plătindu birul, ei tot au fost șăzînd în sat pînă au fost strîngînd birul de pre într-alte sate, de au fost făcut birarii și mierarii scaun de bir în sat în Flămînzești, cum n-au fost obicéiul. Deci într-acéia Alexandru voievod Iliiaș le-au făcut carte, ca să aibă pace, cum scrie și mai sus.

Drept acéia și domnia mea încă i-am ertat. Și am văzut domnia mea și cartea răposatului Radul voievod, leat 7129 și cartea lu Alexandru voievod Iliiaș, de pace, cum scrie mai sus.

Iar cine se va ispiti a-i mai învălui preste această carte a domnii méle, acela om mare certare va avea de cătră domnia mea, că așa iaste învățătura domnii méle. **Инако да нект, по реч господства ми.**

И исправник, сам реч господства ми.

Пис оу Бѣскреши. мѣсеца декемвриѣ ѿ дани, в лѣт $\times$ 3980.

† Іw Матю кшеквда, мноостію божію господинь.

Іw Матю воєвод <т.р.>

Arh. St. Buc., Ep. Argeș, II/17.

Orig., hirtie (31 × 22), pecete mică, aplicată.

Copie ibidem, ms. 708, f. 398.

¹ Loc alb.

1632 (7141) decembrie 5, București.

Matei Basarab voievod întărește popii Dumitru moșie la Ciulinița, jud. Ialomița.

† Cu mila lui Dumnezeu, Ion Matei voevod și domn a toată Țara Rumânească, nepotul marelui și preabunului, răposatului Ion Băsărab voevod. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele popei lui Dumitru din satul Ciulinița, din județul Ialom<i>ța, și cu feciorii lui, cîți Dumnezeu fi va dărui, ca să fie lui moșie la sat, la Ciulinița, din hotarul de jos, însă din partea lui Voicilă stînjini 20, din cîmp și din pădure și din apă și du preste tot hotarul, din hotarul bălții pînă la hotarul Ialomniții, fără numai cu o grădină să nu aibă treabă, pentru că au cumpărat popa Dumitru acești mai sus-ziși stînjini de moșie de la Voicilă ot Ciulinița, drept ughi 12 bani gata.

Și iar au cumpărat popa Dumitru moșie la Ciulinița din hotarul de jos, însă din partea Bodii, stînjini 17, de la Dan, feciorul lui Stan, du preste tot hotarul oricît s-ar alége, drept 2040 aspri gata. Și iar să fie popei lui Dumitru moșie la Ciulinița din hotarul de jos, însă din partea Bodii stînjini 17 du preste tot hotarul oricît s-ar alége, pentru că au cumpărat popa Dumitru acești mai sus-ziși stînjini de moșie de la Băzan din Ciulinița, drept 2040 aspri gata. Și iar să fie popei lui Dumitru moșie, la Ciulinița, din hotarul de jos, însă din partea Danciului stînjini 20, însă să știe să fie popa Dumitru din partea Danciului numai o grădină la vale și din hotarul bălții pînă la hotarul Ialomniții, pentru că au cumpărat popa Dumitru acești mai sus-ziși stînjini de moșie de la Danciul den Ciulinița, drept ughi 12 bani gata.

Și au fost la tocmeala lor mulți oameni buni mărturie, anume din Ciulinița: Voico și Ospenie și Voicilă și Stanciul și Vasilie și Stănimir și Stan și Oancea.

Și au vîndut acești mai sus-numiți oameni ale lor moșii și stînjini, precum iaste mai sus-scris, ei de a lor bunăvoe fără de nici o silă și cu știrea tuturor megiașilor din sus și din jos și dinprejurul locului și dinnaintea domniei mele.

Pentru acéia am dat singur domnia mea popei, lui Dumitru, ca să-i fie lui acești mai sus-ziși stînjini de moșie de la Ciulinița, moșie stătătoare și ohabnică, lui și feciorilor lui, nepoților și strănepoților lui și de nimenea să nu să clătească, dupe zisa domniei mele.

Iată dar și mărturii am pus domnia mea pe: jupan Ivașco vel dvornic i jupan Gherghe vel logofăt i jupan Theodosie vel spatar i jupan

Stroe vel stolnic i jupan Nica vel comis i jupan Radul vel vistiiar i jupan Barbul vel peharnic i jupan Costandin vel postelnic. Și au fost ispravnic Gherge vel logofăt.

Și au scris Stoica logofătul, ucenicul lui Lepădat logofătul, în scaunul minunatului oraș Bucureștii, méseța dechemvrie 5 dni, leat 7141 <1632>.

Bibl. Centrală de Stat, LXXXIII/5.
Traducere din sec.Stat al XVIII-lea.

439

1632 (7141) decembrie 6, București.

Matei Basarab voievod scutește de dări satul Corbii de Piatră, jud. Mușcel și Pădureț al m-rii Argeș.

† Милостію божію, Ію Матен воевода и господинъ въсон земли Оугрро-владѣтискоѳ, вншк прѣдобраго и стараго Бъсъраб воевода. Дават господство ми сѣи повѣленїи господства ми свѣтомъ и божественомъ монастырѣ Яргеш, Храмъ чьстнаго Оуспенїе прѣсвѣтъїѧ прѣлагословенїїе и славенїе владичица наше Богородица прїснодѣвы Марїе и прѣчьстномъ штцѣ Іеромонахоу куръ Шелентїе егъмен и прочїимъ преподшвнымъ братїямъ инокомъ тѣ жившцима, ѡкоже да имъ ест село свѣтого монастыра нарицаемаго Корейн де Пїатръ, шт сѣдство Шоушчелъ и Падѣрецъ оу мирно и сководно за кѣблю и за сѣно и за медъ и за восокъ и шт замѣстеванїе и за сѣла шецца и за шецца за сѣлю и шт биръ за волъ и за конѣ и за мертнїе и за подковаде и за главе господски и за бани шт сѣдство и за кони за влакъ и за вѣсѣхъ дажеокъ и слоуженъ и ѡжденїѧ, елика сѣт през лѣтъ ѣ земле господства ми, тѣчїю да иматъ сїи датї биръ правъ по мѣсецъ, по тѣ пѣнази. Такожде да дастъ и горцинъ за шецци и за свини и пчелною днжалъ. Понеже сѣмъ простиа господство ми сѣи внше реченоѳ село свѣтого внше реченаго монастыра шт вѣсѣхъ сїхъ горѣ реченныхъ дажеокъ радїи вншы сѣс цевнъ: ѡко видѣхъ господство ми сѣго днвнаго и прѣславнаго, пачеже красотою и добротою по мирочюдесѣ прїсловѣтаго внше реченаго монастыра шеницавша шт всюдѣ и шесирѣвша сѣмъ шт сѣлаже и всего иманїѧ своего шслабѣвша и вѣсѣко шеницаема бнвша и шквѣдна лишенїе всѣхъ дѣдине ѡже бнша приложени и миловани шт прѣки его ктитори и нашихъ глаголю прѣштцѣ тѣмъже вѣспомѣнше господства ми како сѣи прѣдшвнымъ монастырѣ Яргеш, шснованъ бнст и сѣзданъ бнст и прѣкрасно сѣврѣшенъ шт свѣтопочинашаго правшца господства ми свѣтлѣншаго господина Нѣгоѳ Бъсърабъ воеводї, и сѣ свѣтлѣншою и блаженно почѣвшїю свою сѣпрѣжницю намъ прѣматерїи, госпождею Деспинною,

639

съмотри господства ми, како да не затвори сѧ дѣло нѣ таково чудно и прѣбо-
жство въскресни сѧветѣиѣмъ нѣмъ ѡмилосрѣдї се господство ми на више рече-
номѣ село свѣтого монастыра и штиѣсти емѣ въскѣ више реченїа дажди, понеже
оубо сїе село Корен прѣжди шни даждоу си въскѣ даждове нѣ исполѣ. такоже и
їиѣ плашнї. Таже такожде ѡмилостивнї се и господство ми свѣтого радї мона-
стыра и прости нѣ шт въскѣ нїже шобразом горѣ пишѣт да ест свѣтѣи мона-
стыр въ оукрѣплнїѣ, мнокомъ въ шераѣ, а господства ми и покониѣ родїтели гос-
подства ми ктитори вѣчноѣ въспоминанїѣ,

Ѣциже и закланїѣ поставнїхъ господство ми: по шшестѣѣ господства ми,
кого избѣретъ господѣ Богѣ вѣтн господарѣ Ёлашкоѣ землѣ и владалацѣ, да аще
почѣтетъ и поновнїт и оукрѣпнїт сїи кннѣ господства ми, по такмеженїѣ како ест
више писѣ. И аще аще не почѣтетъ и неукрѣпнїт, анѣ поперѣт, не слѣвнїт и въ шевенїѣ
шставнїт, того да ест трѣклетъ и ашатнѣ шт тнѣ штци еже сѣт въ Ннїѣ и
да имѣт частїю със Юда и със Ирїа на єдинѣ мѣсто.

Ѣже свидѣтели поставнїхъ господство ми: жѣпан Ёвашко вел дворникъ и жѣ-
пан Герги вел логофѣт и жѣпан Радѣл вел вистїар и Тевдосїѣ вел спатар и Строе
вел столникъ и Ннка вел колннѣ и Барѣш вел пѣхарникъ и жѣпан Костандин вел
постѣлникъ. И исправникъ, самъ рѣчъ господства ми.

Исписѣхъ се въ настѣл градѣ Бѣкоурѣци, декемврїѣ 5 днн и шт Пѣама до
нннѣ, въ лѣтѣ хрїма.

† Іw Матѣю вѣвѣвѣда, мнлостїю вожїю господннѣ.

Іw Матѣю вонвод <т.р.>

Доумнтроу лнннѣт

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara
Ungrovlahiei, nepotul preabunului și bătrînului Băsărab voievod. Dă
domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii
mănăstiri Argeș, hramului cinstitiei adormiri a preasfintei, preabine-
cuvîntatei și slăvitei stăpîna noastră de Dumnezeu născătoarei, pururea
fecioarei Maria și preacinstului părinte ieromonah chir Melentie egu-
menul și celorlalți preacuvioși călugări trăitori acolo, ca să fie satul sfintei
mănăstiri numit Corbii de Piatră din județul Mușcel și Pădureț, în pace
și liber de găleată și de fin și de miere și de ceară și de bir și împrumut
și de oaie seacă și de oaie de sulgiu și de bir de boi și de cai și de mertic
și de podvoade și de gloabe domnești și de bani de județ și de cai de olac
și de toate dajdiile și slujbele și mîncăturile cîte sînt preste an în țara
domniei mele. Să aibă numai a da bir drept pe lună 300 bani. De asemenea
să dea și gorștină din oi și din porci și dijmă din stupi. Pentru că am
iertat domnia mea acest mai sus-spus sat al sfintei mănăstiri mai sus-spuse
de toate aceste mai sus-spuse dări, pentru pricinele acestea : că am văzut
domnia mea această mai sus-spuse mănăstire minunată și preaslăvită,

¹ Așa este în text; s-a omis un pasaj din formularul obișnuit.

încă și preaslăvită în lume prin bunătatea minunilor, nimicită cu totul și sărăcită de sate, slăbită de toate averile sale și micșorată fiind și sărăcită prin pierderea tuturor averilor, care au fost dăruite și miluite de primii ei ctitori, adică strămoșii noștri.

Pentru aceasta, amintindu-mi domnia mea că această minunată mănăstire Argeș a fost întemeiată, a fost zidită și prea frumos terminată de sfânt răposatul strămoș al domniei mele, luminatul domn Neagoe Basarab voievod și cu luminata și în fericire răposata sa soție, străbuna noastră doamna Despina, a socotit domnia mea ca să nu se oprească fapta lor atît de minunată și preadumnezeiască întru întreaga pustiire, ci s-a milostivit domnia mea de mai sus-spusul sat al sfintei mănăstiri și l-au iertat de toate mai sus-spusele dajdii, pentru că acest sat Corbii mai înainte au dat toate dările lor pe jumătate ca și ceilalți plăiași. Astfel, de asemenea, s-a milostivit domnia mea de această sfîntă mănăstire și am iertat de toate în chipul în care scrie mai sus, să fie sfintei mănăstiri de întărire, călugărilor pentru nevoie, domniei mele și răposașilor părinți ai domniei mele, ctitori, veșnică pomenire.

Încă și blestem am pus domnia mea : după trecerea domniei mele pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn și stăpîn al Țării Românești, dacă cinstește și înnoește și întărește această carte a domniei mele după întocmirea care este mai sus-scrisă ¹. Iar dacă nu va cinsti și întări, ci îl va călca și nimici și îl va lăsa în uitare, acesta să fie de trei ori blestemat și anatema de 318 părinți care sînt la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie la un loc.

Iată martori am pus domnia mea : jupan Ivașco mare vornic și jupan Gherghi mare logofăt și jupan Radul mare vistier și Teodosie mare spătar, Stroe mare stolnic și Nica mare comis și Barbul mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, însăși spusa domniei mele.

S-a scris în cetatea de scaun București, decembrie 6 zile și de la Adam pînă acum anul 7141 <1632 >.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Matei voievod <m.p.>

Dumitru logofăt.

Arh. St. Buc., Ep. Argeș, XVI/18.

Orig., perg. (30 × 49), pecete aplicată.

Cu o trad. din 1795 ; alte traduceri ibidem, mss. 168, f. 277v—278 și 708 f. 390—391.

¹ Așa este în text ; s-a omis un pasaj din formularul obișnuit.

1632 (7141) decembrie 6, București.

Matei Basarab voievod întărește satul Ciulinița din jud. Ialomița moșnenilor satului, în urma unor judecări.

† Милостію вожію, Іу Матію воєвода и господинь вѣсон земли Уггрово-влахїнскои, виск великаго и прѣдобраго, покоинномѣ Іу Бѣсѣрабѣ воєвод. Дават господство ми сію повелѣніи господства ми вѣимзи людїи кнєзи вт село Чюлница, вт соудство Шломница, по имє: Ъанча и Добрика и Бончила и поп Дѣмитрѣ и Данчюл със братїи им за учинѣ и със синови им, елицеже Богъ даст, такоже да сѣт им село Чюлница, вѣс село със вѣс Хотаром и със вѣс Ходоком вт посєдѣи и вт през вѣс Хотаром, вт Хотар даже до Хотар, по старш Хотарє и вєлєгє, вт Давид дорн ѡ Гѣра Змєлов.

Или да єє знаєт, да дрѣжит Ъанчѣ и Ходѣр и Лѣпѣл и Борчѣ и Пѣтрѣ и със братїи им за учинѣ, ає вт горни Хотар сежени ѿ. И пак да се знаєт, да дрѣжит Стѣнмир и Добрика и Добре и Марика вт средни Хотар сежени ѿ, И пак да се знаєт да дрѣжит Бончила и Мѣнила и Тома вт долни Хотар сежени ѿ. И пак вт долни Хотар да дрѣжит Данчюл и Бѣдѣ и Борчѣ сежени ѿ. И пак вт долни Хотар да дрѣжит Бѣдѣ и поп Дѣмитрѣ и Ъанчѣ сежени ѿ. Заниже сѣт ниїне старє и правє учинє и за дѣдїнѣ, ищеже вт прѣжде врѣмє. И вили сѣт вѣси людїє кнєзи със учинє имѣ.

И кѣда єст вил вѣ дѣни покоинномѣ Милѣю воєводї, а господствѣ имѣ сам притєснѣла сію вѣше рєчено село Чюлница със многе напастє за вѣровѣ, єже поставилѣм ѡ пѣщє имѣ, тєрє вєчиннѣ нї єст вѣ силост. кромѣ волѣ имѣ. Таже вт тогда вѣс єст вил село господскѣ.

И потом, кѣда єст вил вѣ дѣни покоинномѣ Радѣл воєводї, синѣ Милнєв воєводї, вѣ прѣвое господскѣ, а господствѣ имѣ дає єт и помилєвал по Костаке кнѣзѣша със вѣс село Чюлница, радї слоужєа єго. И вдрѣжал ю єст на колнко врѣмє вєчинни. И потом, Радѣл воєводї милостивил сѣ єст, тєрє сєободил єст вѣсѣл села господскы, елицє сѣт вил покѣпєнє вт покоиннєго Милнєл воєвод, да се скѣповѣєт вт господствѣ имѣ за вєчиннїи и да даєт вѣснїл аспри господски, колнцє сѣт вил вѣзимѣл вт Милнєл воєводї вт вєстѣрѣца господска. И потом, Костаке кнѣзѣша, вн єст мислѣл Бога радї, такоже да нї сѣтворит помѣнѣ, анѣ єст пошєл прѣд Радѣл воєвод, тєрє єст прєстѣл за вєчиннїи по село Чюлница. И искѣповѣл сѣ сѣт вт нєго за вєчиннїє, за сѣї жнѣти готєвн, да вѣдєт пакы кнєзи над дѣдїнє имѣ. И вилч сѣт вт тогда вѣ змирно.

И кѣда єст вил вѣ дѣни Плєѣандрѣ воєводї Ілѣш, вѣ прѣвое господскѣ, а сїи вѣше рєчени наслѣднїцє сєлов Чюлница, вни сѣт пошєл прѣд господствѣ имѣ, тєрє сѣт покѣзал Хрисєвѣл Радѣла воєвод за скѣповѣнїє. Таже вѣ том, Плєѣандрѣ воєвод, господствѣ вѣс ищеже сѣт поставил по такмєжнїѣ Радѣла воєвод,

да ест скъповале за вечини. И нѣст ест въса господствѣ емѣ шт ни хъ ни едн
новцѣ радѣ клетѣ. И шт тогда въс ест ена село Чюлинница оу мирно за вечинѣ.

И потом, къда ест ена пакнеже въ дъни Плевандрѣ воеводѣ Іліаш, въ на
второе реду за господскѣ, а Ъанчѣ логофет, шн се ест поставилъ ѡ грѣба селѣ
Чюлинница и възденгох прѣхъ и пошел ест пред Плевандрѣ воевод, терѣ съпрѣши
се за лицѣ. И сице прѣше Ъанча логофет, како ю ест ена село Чюлинница вечини,
давалъ за Невѣла воевод, синь Михана воевод, променинѣ радѣ село Глина, что
ест ена пак село господскѣ и помилвалъ за Невѣла воевод по Ъанчѣ логофет.
Таже въ том, Плевандрѣ воеводѣ Іліаш гледал ест и сѣдла по правдѣ и по закон
и истинствовал ест господствѣ емѣ како нѣст имаа Ъанчѣ логофет със село
Чюлинница ни една трѣбѣ. И оузе хъ Плевандрѣ воевод въсе кинге Ъанчев логѣфет
шт диван. И шт тогда въс ест ена село Чюлинница ѡ мирно.

И потом, къда ест ена сѣда, въ дъни господства ми, а Ъанчѣ логѣфет,
шн пакнеже поставилъ се ест ѡ грѣба селѣ Чюлинница, да хъ вечиништ въ силост и
вез правостѣю. Таже ест пришелъ въснхъ закѣпно пред господствѣ ми ѡ великѣи дн
ван, терѣ се ест прѣшелъ за лицѣ. И сице прѣше Ъанча логофет, како ена хъ ест
село Чюлинница негови вечини, въс село, давалъ шт Невѣла воеводѣ, синь поконном
Михаю воеводѣ, променинѣ радѣ село Глина, что ест ена пак село господскѣ и
помилвалъ за Невѣла воевод по Ъанча логофет. И извадлан ест Ъанчѣ логофет
и една кинга Невѣла воеводѣ, зла и лъжанка, ѣкоже да прѣтеснѣт и да вечиништ
по село Чюлинница със крѣвостѣю. Таже въ том господство ми съм гледал и
сѣдла по правдѣ и по закон, със въснми почтеними прѣвтеишн господства ми и
видѣхом господство ми и Христова Радѣла воевод за скъпованѣ със великое
клетѣ, когда енет течинѣм лѣтом хъ зрѣт, на рѣк селѣ Чюлинница, ѣкоже да ест
пак кнѣзи, и Христова Плевандрѣ воевода Іліаш, поновна и стверѣдла над Христова
Радѣла воевода за нескъпованѣ, шт испрѣво господствѣ, въ лѣт хъ зрѣт и пакнеже
кинга Плевандрѣ воевод Іліаш въ на второе реду за господскѣ, за прѣхъ и за
встаа, въ лѣт хъ зрѣт и добро съм истинствовалъ господство ми със въс дн
ваном, како нѣст имаа Ъанчѣ логофет ни една трѣбѣ, анѣ ест Ходна Ъанча
логофет със ласканѣ и вез правостѣю. Таже ест встаа Ъанчѣ логофет шт закон
и шт сѣдланѣ шт пред господства ми, како по вѣкю трѣбѣ със мѣгѣшн шт
Чюлинница да не имат, анѣ да едет ѡ мирни шт къ Ъанчѣ логофет и шт къ
синовн его. И ащеланже хокет извадннн Ъанчѣ логофет нѣкогда нѣкѣи кинги над
село Чюлинница, да не се вѣрѣт, анѣ лъжннчѣ да стонт.

Сѣго радѣ дадохъ съм господство шемши наследнннн селѣ шт село Чюли
ница, Ъанчев и Добрикѣв и Ђончѣлѣк и поп Дѣмитров и Данюлов и със братѣи
им за шчинѣ, ѣкоже да ест им село Чюлинница, въс село със въс Хотаромн със въс
Ходоком шт посѣдѣ, шчинѣ, дѣдѣнѣ и въ шхѣвѣ синовом и кнѣкѣм и прѣвнѣ
четѣм и не шт кожедо непѣкѣвннннн, порѣзѣмо господство ми.

Сѣже ѡво и свѣдѣтелѣ поставѣемъ господство ми: жѣпан Івашко вел двор
ник и жѣпан Герге вел логофет и жѣпан Радѣла вел вѣстѣтар и жѣпан Тѣдосѣ вел
спатар и Строе вел столник и жѣпан Никѣ вел колме и Барѣла вел пѣхарник и
жѣпан Костандин вел постѣлник. И исправник, Герге вел логофет.

И написах аз, Стопка граматик, въ настоа градау с Бѣскрещи, мѣсеца
Декемберѣ 5 дани, а шт Падма даже до нинѣ, въ сѣго писаніе, течинѣа лѣтом,
въ лѣт 7378ма.

† Іу Матею кривода, мнлостію божію господинь.

Іу Матею кривод <м.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mateiu voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, răposatului Io Băsărabă voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestor oameni cnezi din satul Ciulinița, din județul Ialom<nița>, anume: Oancea și Dobrica și Voicilă și popa Dumitru și Danciul cu frații lor de ocină și cu fiii lor, cfi Dumnezeu le va da, ca să le fie satul Ciulinița, tot satul cu tot hotarul și cu tot venitul de pretutindenii și de peste tot hotarul, din hotar pînă în hotar, după vechile hotare și semne de la David pînă la Gaura Zmeului.

Dar să se știe, să țină Oancea și Hadăr și Lupul și Borcea și Pătru și cu frații lor de ocină, însă din hotarul de sus stînjeni 300. Și iar să se știe, să țină Stănimir și Dobrica și Dobre și Marica din hotarul de mijloc stînjeni 100. Și iar să se știe, să țină Voicilă și Mănilă și Toma din hotarul de jos, stînjeni 200. Și iar din hotarul de jos să țină Danciul și Badea și Borcea stînjeni 200. Și iarăși din hotarul de jos să țină Bodea și popa Dumitru și Oancea stînjeni 200. Pentru că sînt ale lor vechi și drepte ocine și de moștenire, încă dinainte vreme. Și au fost toți oamenii cnezi cu ocinele lor.

Și cînd a fost în zilele răposatului Mihaiu voievod, iar domnia sa însuși a împresurat acest sat mai sus-zis Ciulinița cu multe năpăști de biruri, pe care le-a pus în spinarea lor, de i-a vecinit cu sila fără voia lor. Astfel de atunci a tot fost sat domnesc.

Iar după aceea, cînd a fost în zilele răposatului Radul voievod, fiul lui Mihnea voievod, în prima domnie, iar domnia lui a dat și a miluit pe Costache chihaiaoa cu tot satul Ciulinița, pentru slujba lui. Și l-a ținut, pentru cîtăva vreme, vecini. Iar după aceea, Radul voievod s-a milostivit de a eliberat toate satele domnești, cîte au fost cumpărate de răposatul Mihail voievod, să se răscumpere la domnia lui de vecinie și să dea toți asprii domnești, cfi au luat de la Mihail voievod, din vistieria domnească. Iar după aceea, Costache chihaiaoa, el s-a gîndit, pentru Dumnezeu, ca să-și facă pomană, ci s-a dus înaintea lui Radul voievod, de a iertat de vecinie satul Ciulinița. Și s-au răscumpărat de vecinie de la el, pentru 215 galbeni gata, să fie iar cnezi pe dedinele lor. Și au fost de atunci în pace.

Iar cînd a fost în zilele lui Alexandru voievod Pias, iar acești mai sus-zisi moșneni ai satului Ciulinița, ei s-au dus înaintea domniei lui de

au arătat hrisovul lui Radul voievod de răscumpărare. Astfel, întru aceasta, Alexandru voievod, domnia lui încă a lăsat pe întocmirea lui Radul voievod, să fie răscumpărați de vecinie. Și nu a luat domnia lui de la ei nici un ban pentru jurământ. Și de atunci a tot fost satul Ciulinița în pace de vecinie.

Iar apoi, când a fost iarăși în zilele lui Alexandru voievod Iliș, în al doilea rînd de domnie, iar Oancea logofăt s-a pus pe spatele satului Ciulinița și a ridicat pîră și a mers înaintea lui Alexandru voievod de s-au pîrît de față. Și așa pîra Oancea logofăt că i-a fost satul Ciulinița vecini, dați de Necula voievod, fiul lui Mihail voievod, schimb pentru satul Glina, care a fost iar sat domnesc și miluit de Necula voievod lui Oancea logofăt. Astfel, întru aceasta, Alexandru voievod Iliș a cercetat și a judecat după dreptate și după lege și a adevărit domnia lui că nu a avut Oancea logofăt cu satul Ciulinița nici o treabă. Și a luat Alexandru voievod toate cărțile lui Oancea logofăt din divan. Și de atunci a tot fost satul Ciulinița în pace.

Iar după aceea, când a fost acum, în zilele domniei mele, iar Oancea logofăt, el iarăși s-a pus pe spatele satului Ciulinița, să-i vecinească cu sila și fără dreptate. Astfel au venit toți împreună înaintea domniei mele, în marele divan, de s-au pîrît de față. Și așa pîra Oancea logofăt că i-a fost satul Ciulinița vecinii lui, tot satul, dați de Necula voievod, fiul răposatului Mihail voievod, schimb pentru satul Glina, care a fost iar sat domnesc, și miluit de Necula voievod lui Oancea logofăt. Și a scos Oancea logofăt și o carte a lui Necula voievod, rea și mincinoasă, ca să cotropească și să vecinească satul Ciulinița cu strîmbătate. Astfel, întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregătorii domniei mele și am văzut domnia mea și hrisovul lui Radul voievod de răscumpărare, cu mare blestem, când a fost cursul anilor 7123, la mîna satului Ciulinița, ca să fie iar cnezi și hrisovul lui Alexandru voievod Iliș, înnoit și întărit după hrisovul lui Radul voievod de răscumpărare, din prima domnie, în anul 7125 și iarăși cartea lui Alexandru voievod Iliș în al doilea rînd de domnie, de pîră și de rămas, din anul 7136 și bine am adevărit domnia mea, cu tot divanul, că n-a avut Oancea logofăt nici o treabă, ci a umblat Oancea logofăt cu înșelăciune și fără dreptate. Astfel a rămas Oancea logofăt de lege și de judecată dinaintea domniei mele, ca mai mult treabă cu megiașii din Ciulinița să nu aibă, ci să fie în pace de către Oancea logofăt și de către fiii lui. Iar dacă va scoate Oancea logofătul cîndva niscaiva cărți pe satul Ciulinița, să nu se creadă, ci să stea mincinoase.

Pentru aceasta am dat domnia mea acestor moșneni ai satului din satul Ciulinița, lui Oancea și lui Dobrica și lui Voicilă și popii Dumitru și lui Danciul și cu frații lui de ocină ca să le fie satul Ciulinița, tot satul cu tot hotarul și cu tot venitul de pretutindeni ocină, dedină și de ohabă

fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea : jupan Ivașco mare vornic și jupan Gherghe mare logofăt și jupan Radul mare vistier și jupan Tudosie mare spătar și Stroe mare stolnic și jupan Nica mare comis și Barbul mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Gherghe mare logofăt.

Și am scris eu, Stoica gramatic, în cetatea de scaun București, luna decembrie 6 zile și de la Adam pînă acum la această scriere, cursul anilor, în anul 7141 <1632>.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Matei voevod <m.p.>

Bibl. Aead., CCCXCVII/45.

Orig., perg. (32 × 47), pecete timbrată, căzută.

Sus pe pergament este scris : „chir Dimlien”.

441

1632 (7141) decembrie 7.

Manole și Iorga vînd jupînului Mihai partea lor dintr-o moară de la Tîrgoviște.

Adecă eu Manole și frate mieu Iorga scris-am acesta al nostru zapi : să fie la mina jupînului Mihaiu, cum să știe că am ținut noi împreună cu jupînul Mihaiu 2 roate de moară. Deci partea noastră, o roată, o am vîndut jupînului Mihaiu, drept ughi cinzeci. Și i-o am vîndut de a noastră bunăvoe, fără nici o silă.

Și la tocmeala noastră fost-au mărturie : popa Radul i popa Tatul i Duca diaconul i Ion al lu Coresie. Și pentru credința ne-am pus și pecețile.

Пис мѣсеца декемвриѣ 7 дьни, лѣт хрѣма.

<Pe verso : > „Zapis pentru moară Tîrgoviște”.

Arh. St. Buc., M-rea Hurez, XXVII/3.

Orig., hirtie (31,5 × 22), două peceți aplicate.

Copii ibidem, mss. 720, f. 519v—520, 449, f. 531 și la Bibl. Acad., ms. 2188, f. 21.

1632 (7141) decembrie 7.

Bustea vinde jupînului Panait cupețul o casă și o funie de loc la Cucuteni.

† Scris-am eu Bustea acest al meu zapis, ca să fie de bună credință la mîna jupînului Panait cupețul, pe cum să să știe că i-am vîndut o casă cu siliștea, cu pomii și cu o funie de loc, cît să va alege de cătră verii miei, anume Radul i Oprea i Ion. Și am vîndut-o drept bani gata 1500, ca să fie dumnealui moșie stătătoare în véci și copiilor dumnealui și nepoților și strănepoților dumnealui.

Și la această tocmeală au fost mulți oameni de aicea de sat de la Cucuteni, anume : Mihul i Badea i Ioan cel mare i popa Gherghe i monah Nichifor i Vasile Hogeia de aicea, iar de la Tîrgoviște, jupan Ivan i brat ego, Anghel i Nedelco pãharnicul i jupan Dan i Iane cupețul i Drãgoi pușcariul i jupan Ștefan i popa Ianache și alți oameni buni.

Și pentru adevărata credință, mi-am pus degetul în loc de pecete, ca să să crează. Și noao ne sînt de cumpărătoare de la Ion.

Dechemvrie 7 dni, an 7141 <1632>.

Eu Bustea.

Pis popa Tãnasie de la Biserica Albă ot Tîrgoviște.

Arh. St. Buc., Mítrop. Țării Rom., XXXVIII/3.

Orig., hirtie (35,5 × 22).

Copii ibidem, mss. 127, f. 120 și 134, f. 187.

<1632> decembrie 8, București.

Matei Basarab voievod întărește lui Udrea logofăt de vistierie satul Rădăcinești, jud. Argeș.

Milostieiu bojiu, Io Mateiu voevod i gospodină văsoi zem[b]le Uggrovla <h>iiscoe, vnuc predobrago i starago Io Băsărab voevod. Davat gospodstvo mi siu poveleaniiu gospodstva mi Udrea logofet ot vistiar

i săs sinovi si, elifeje Bogă dorovah¹, ca să se știe să aibă a apucare pre satul Rădăcineștii ot sudstvo Argeș, să-i plătească Udrea logofătul toată paguba cîtă au avut Udrea logofătul în zilele lui Leon voevod, însă 6 cai buni de călărie, prețuiți drept 12 000 de bani și stupi 80 și bani gata 18000.

Pentru că au avut Udrea logofătul multă pîră și gîlceavă cu satul Rădăcineștii, în zilele lui Leon voevod, pîrindu-l satul pre Udrea logofātu cum le-au spart o carte domnească și o au călcat cu picioarele și l-au închinat de i-au luat acēste bucate domnești de la casa lui și încă și-au stătut și de cap. Iar după ce ș-au scumpărat capul de cătră Leon voevod, căzut-au Udrea logofătul cu satul Rădăcineștii și cu Albul de sat de s-au pîrit de față înaintea lui Leon voevod și s-au fost plîns Udrea logofăt foarte de o strîmbătate mare și asupriciune ce au avut de cătră sat. Deci într-aceia, Leon voevod au trimis acolo pre o slugă credincioasă, Nedelco aprodu, de-au mers ca să adevereze : fost-au spart Udrea logofătul cartea au ba ? Deci deaca au fost mers acolo, el au adevărat cum n-au fost spart Udrea logofătul acea carte. Și încă au fost adus Nedelco aprodu și o carte de acolo de la boerii de pre înprejur la Leon voevod, mărturisind toți cum n-au fost vinovat Udrea logofătul nimic, ci l-au fost închinat ei pre bună dreptate, ce l-au fost judecat Leon voevod, ca să-i plătească satul Rădăcineștii acea pagubă toată, ce au dat pre gura lor.

Iar după aceia, satul Rădăcineștii, ei iar au mai rădicat pîră la Leon voevod și iar s-au pîrit de față. Deci într-aceia Leon voevod le-au fost dat patru boeri pre răvașă domnești, din divan, pre nume : ot Simbotin, Ghioca postelnic și ot Șuici, Dumitru i ot Stoienești, Pîrvul Dolofan i ot Dăngești, Stan, ca să-i judece și să-i tocmească cum vor afla cu sufletele lor. Deci acești boeri așa au judecat și au ales aceste bucate, ce scriu mai sus, să i le plătească. Și au făcut cartea lor de judecată la mîna Udri logofăt. Și încă pentru bună tocmeală și pentru rugăciunea acestor boeri multe au ertat Rădăcineștii. Și au făcut și Rădăcineștii zapis de la mîna lor pre ce au rămas datori să-i plătească și au făcut și tocmeală cu legături : carele să vă mai lepăda den tocmeală, să dea au-l² scoate 100 de galbeni gloabă domnească.

Iar după acēste tocmele toate, iar satul Rădăcineștii iar au scornit pîră cît să-i pue și capul, cît, de mare pîră și nevoe, n-au mai putut răbda, ci au fugit în Țara Ungurească de au lăcuit 2 ani.

Deci cînd au fost acum, în zilele domniei méle. . . . .³ chematu-i-au la divan de față, de-au stătut cu dînșii și au scos Udrea logofăt toate cărțile lu Leon voevod de pîră și toate zapisele ce au avut de judecată și de tocmeală. Deci deaca am văzut domniia mea acele cărți toate, domniia mea încă n-am vrut să-i las să zică ei că au avut vre-o strîmbătate, ce le-am dat domniia mea ca să-și mai ia și alți boeri, să-i mai judece și

¹ . . .lui Udrea logofet de vistierie și cu fiii săi, cîți Dumnezeu li va dărul. . .

² Așa în text.

³ Loc alb.

să-i tocmească. Iar Rădăcineștii n-au mai vrut să mai ia boeri, ci legi din divan ca să plătească toate cum scrie mai sus și cum le scrie cărțile și zapisele.

Drept aceia și domniia mea încă am judecat cu toți cinstiții dregătorii domniei méle, ca să aibă a ținerea moșile și pre dînșii rumâni, cu moșie cu tot. I ne ot cogoje nepocoleabim, porizmo gospodstva mi.

Seje ubu i sveditelii postavihom gospodstvo mi : jupan Ivașco vel vornic i jupan Gherghi vel logofăt i jupan Radul vel vistiar i jupan Teodosie vel spatari i jupan Stroe vel stolnic i jupan Mica vel comis i jupan Barbul vel peharnic i jupan Costandin vel postelnic. Ispravnic, jupan Sima vtori logofăt.

Ispisah se va nastorni grad nârîțaemago București, méseța dechemvrie 8, vă leat 7142 <1633>.

Io Mateiu voevod.

Dumitru logofăt.

Bibl. Acăd., ms. rom. 5728, f. 109 v.

Copie din 1831, după o traducere.

Văleatul greșit. Datat după divan.

444

1632 (7141) decembrie 9.

Iacov logofăt și alții vînd căpitanului Dumbravă moșie în Țigănești.

Adecă eu Iacov logofăt i Papa i Radul i Iano scris-am zapisul nostru să fie de credință la mîna jupînului Dumbravă căpitan, cum să știe că i-am vîndut o parte de moșie ce am avut la Țigănești, însă partea Buhtii toată cu totu cu ce-i să va veni de pretutindinea. Și o am vîndut de a noastră bunăvoe, dreptu ughi 6, ca să-i fie lui moșie și feciorilor și nepoților lui și cu știrea tuturor megiașilor.

Și cînd am făcut această tocmeală fost-au mulți oameni buni mărturii : Grade ceaușul, Danu ceaușul, Orzea vătah, Drăgan călăraș i Gherghe ot Țigănești i Voico doroban și mulți omeni buni.

Dichemvrie 9 dni, leat 7141 <1632>.

Iacov logofăt.

Arh. St. Buc., Condica Mitrop. Țării Rom., nr. 127, f. 55.

Copie.

1632 (7141) decembrie 11.

Matei Basarab voievod scutește de dări pe preoții de la Biserica Domnească din București.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Matei voevod și domnu a toată Țara Rumânească, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului Io Basarab voevod. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele tuturor preoților de la sfînta beserecă a domniei mele din București, anume popa Borcea eclisiarh și popa Ivan i popa Dragul și diaconului Stanciu și diacon Dumitru, ca să le fie casele și bucatele ce vor avea în pace de bir și de galben de fum, de împrumută, de vinărici, de păhărnice, de pivniță, de plocon, de miiare cu ceară, de birul calului și de al bouului, de cai de olacu și de toate dăjdile și mîncăturile, cîte sînt preste an în țara domniei mele, pentru că i-am ertat domnia mea de acestea toate pentru slujbă ce slujăscu sfintei beserici și zioa și noaptea neîncetat.

Drept aceia și voi, toate slugile domniei mele și voi, vinăricerilor și voi, păhărniceilor și voi carii umblați de fum încă să aveți a-i lăsa în bună pace, de nimic să nu-i învăluiți. Și tu, județu cu 12 pîrgari, foarte să te ferești de casele și de bucatele acestor preoți ce sînt mai sus-scriși, de nimic val sau bîntuială să nu aibă. Iar care să va ispiti a-i învălui ori dece, acela om mare certare și mare urgie va avea de către domnia mea, că așa este porunca domnii mele.

Dechemvrie 11 dni, 7141 <1632>.

Bibl. Acad., ms. rom. 403, f. 19.

Copie din 1762.

EDIȚII. Potra, *Doc. București*, 91.

1632 (7141) decembrie 12.

Popa Radu răscumpără de la Mihai Ergopol părți dintr-o jumătate de moară de la Tîrgoviște.

† Adecă eu popa Radul, sinu popii Danciului ot Tîrgoviște, scriu și mărturisesc cu acesta al meu zapis, ca să fie de bună credință la mîna a jupînului Mihai Ergopol, cum să se știe că am fostu eu mai volnic decît jupînul Mihai de am răscumpărat o roată de moară, care s-au tras a noastră

de moșie, den susul orașului, de suptu mal¹, cu moara jumătate și cu locuș din afară, cât se va alége, de la Manole și de la frate-său Iorga, cu cinzeci de galbini. Însă banii i-au dat jupînul Mihai, iar eu să aibu a înturnare jumătate de bani, 25 de galbeni, jupînului lu Mihai. Și ne-am voit de a noastră bunăvoe să fim amîndoi frați pre acea roată de moară, pre tot venitul și pre toată cheltuiala.

Și au fostu la tocmeala noastră mărturie : Sima, ficiorul lu Chirfote.

Și am pus și blăstem : carele dintru voi se va lepăda, să fie triclet și proklet și anathema și afurisit de 318 otți ci sîntu întru vă Nichei.

Și am scris eu, Dragul logofet, cu voia a lor. Pis méseța dichemvrie 12 dni, vă leat 7141 <1632>.

Arh. St. Buc., M-rea Hurez, XXVII/5.

Orig., hîrtie (30,5 × 21), o pecete aplicată.

Copli ibidem, ms. 449, f. 530 și la Bibl. Acad., ms. 2188, f. 18 v.

447

1632 (7141) decembrie 13, București.

Staico postelnic din Bucșani vinde lui Calotă postelnic ocină la Bozieni.

„Staico postelnic ot Bucșani” vinde „văru-mie, lu Calotă postelnic ot Boziiani” niște pămînt la Bozieni, plătit în „galbeni”.

Între marturi și „Ion dărăbanul”.

După N. Iorga, *Studii și doc.*, V, p. 526, nr. 5.

Rezumat după orig. rom.

448

1632 (7141) decembrie 13, București.

Matei Basarab voievod poruncește locuitorilor din Nenciulești și năvodarilor care prind pește în bălțile mănăstirii Sfînta Troiță <Radu Vodă> să dea acesteia cuvenita vamă din pește.

† Милостію божію, Іу Матію воєвода, виск поконномѣ Іу Бѣсарѣвъ воєвода. Пишетъ господство ми воао satului Nenciuleștii ot sudstvo Elh <ov>

¹ În D. R. H. B. Țara Românească ; XXI „Moara dă Supt Malu”.

și voao năvodarilor carii vînați pește în balta sfintei mănăstiri de la Sfinta Troiță, aciaa în baltă.

După acéia, vă dau în știre domnia mea pentru că fără ceastă carte de acum v-am mai fost scris domnia mea încă 2 cărți pentru balta mănăstirii de aciaa de la Cornățel și de la Nenciulești, ca să le dați vama ce iaste partea mănăstirii den tot venitul ce va fi și să fie volnici numai călugării cu balta. Iar cîndu iaste acum, voi vă amestecați în balta mănăstirii și nimica treabă nu aveți, nici cărțile domnii méle în seamă nu le-ați băgat. Nu știu de ce nădėje trageți. Și balta iaste a mănăstirii, dată și miluită de alți domni bătrini încă mai denainte vréme. Așijderea și domnia mea încă am miluit pre sfinta mănăstire să n-aibă nimenilea lucru și a se amesteca cu balta, fără numai călugării.

Derept acéia, în vréme ce veți vedea ceastă carte a domnii méle și sluga domnii méle, na ime . . . . .¹, iară voi să căutați ce veți fi luat bani de în baltă și den venitul mănăstirii tot să dați la mîna călugărului care iaste lăsat ispravnic aciaa la baltă, nimica să nu opriți orice veți fi luat pînă acum, nici să vă mai amestecați de acum nainte în baltă.

Și de veți fi făcut și nescari cărți ale domnii méle pre baltă, fără știrea călugărilor, încă să nu se crează, nici să se prinză în seamă, căci iaste balta de aciaa dată de domni bătrini sféntei mănăstiri. Și o am dat domnia mea și această carte a domnii méle să calce toate cărțile, ca să-și tie călugării balta cu bună pace, că cine se va ispiti a face într-alt chip sau va mai veni iar jalbă, bine să știți, cîndu mă va aduce Dumnezeu de la împărăție cu sănătate aici la scaun, de mare pradă veți fi și de mare răutate veți da, cit o veți pune și capetele, căci călcați cărțile domnești. Că așa iaste învățătura domnii méle. Инако да нѣст, по реч господства мн.

И исправник, сам реч господства мн.

Пис в Бѣвкѣрѣши, мѣсеца декемврїе 7ї дани, въ лѣт 7381а.

† Іу Матѣю кѣвекѣдѣ, милостїю божию господинь.

Іу Матѣю кѣвекѣдѣ <м. р.>

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XLV/14.

Orig., hirtie (30 × 21), pecete mică, aplicată.

Copii ibidem, XLV/15, f. 1 v-2, ms. 256, f. 378 și la Bibl. Acad., ms. 4985, f. 13v și XI/18.

¹ Loc alb.

1632 (7141) decembrie 13, București.

Matei Basarab voievod întărește popii Radul o roată de moară și o grădină la Tîrgoviște.

† Милостію божією, Іу Младен воевода и господинь, вѣск покомнномѣ Іу Бѣсѣрабѣ воевода. Дават господство ли сѣю повеленію господства ми popei Radului, sinŭ popei Danciului ot varoș ot Tîrgoviște, ca să fie volnec cu aceasta carte a domnie méle, ca de să-și ție o roată de moară și cu grădina jumătate, care moară iaste den susul orașului de supt mal¹.

Pentru că acea roată de moară fost-au de moșie, de strămoșie, a moșilor, a strămoșilor popii Radului, feciorul popii Danciului. Iar cînd au fostu acum, în zilele domniei méle, iar popa Radul, el și-o au răscumpărat de la Manole și de la frati-său Iorga, feciorii Calfei Radul, cu bani gata, drept cincizeci de galbeni și cu zapis de la mîinile lor și cu multe mărturii și aldămășari scrise în zapis, anume : popa Tatul i Duca diaconul i Ion, sinŭ Coresie i Sima al lui Chirfote i Vasilie al Savei ot Tîrgoviște.

Iar după acéia, el se-au sculat Neagoe, sinŭ Dobrii cu pîră și au vinit de față în divan înaintea domniei méle și așa pîriia Neagoe și zicea cum iaste el mai volnic să cumpere acea roată de moară și zicea cum iaste a lor de moșie. Iar domnie mea într-aceia am căutat și bine am adevărat domnie mea cu tot devanul, cum n-au fostu acea roată de moară a lor de moșie, ci-au fostu altă roată de moară, carele o au cumpărat Mihai Ergopul de la Sima, făméia a lu Neagoe, feciorul Spinciului, cu bani gata și cu zapis. Și iaste scris într-acei zapis și Neagoe, sinŭ Dobrii, de au fostu la tocmeala lor, de se-au tras acea roată de moară ce-au cumpărat Mihai Ergopul despre partea lu Neagoe, nepotul Spinciului, iar cu roata de moară ce-au răscumpărat popa Radul n-au avut treabă.

Deci domnie mea într-aceia am căutat și am judecat pre dreptul și pre lége, împreună cu toți cinstiții deregători domniei méle și am dat domnie mea popii Radului, ca să-și ții acea roată de moară ce-au cumpărat cu bună pace, cum scrie mai sus. Iar Neagoe de va avea vreo tocmeală să-și întrebe cu Mihai Ergopul.

Și au rămas Neagoelé de ge și de judecată divanului denaintea domniei méle.

Инако да нѣст, по реч господства ми.

И исправник сам реч господства ми.

Пис Драгѣа граматик² 8 Бѣскѣрѣци, мѣсеца дикемврѣ гѣ дѣни, въ лѣт 5741.

¹ În D. R. H. B., Țara Românească., XXI : „Moara dă Supt Malu”.

² Dragul gramatic.

† Іѡ МЛОДИ КШЕКѡДА, МИЛОСТІЮ БОЖІЮ ГОСПОДИНЬ.
Іѡ МЛОДИ КШЕКѡДА <т. р.>

ЪЧИЛ БЕЛ ДВОРНИК.

Arh. St. Buc., M-rea Hurez, XXVII/4.

Orig., hirtie (30 × 22), pecete aplicată.

Copii ibidem, mss. 449, f. 530v—531, 720, f. 518v—519 și la Bibl. Acad. ms. 2188, f. 19v.

450

1632 (7141) decembrie 15.

Rădivoi vinde lui Necula Mirșăviș ocină la Dudești.

† Ad[d]ecă eu Rădivoiu scris-am acesta zapis ca să fie de mare credință la mina jupinului Neculei Mirșăviș, să se știe cum i-am vîndut 2 funi de ocină di sat în Dodești, însă di parte lu Zane. Iar de nu va ave Rădivoiu [e]locină, să ia în parte lu Stan și fiu său Dedului. Și am vîndut eu Rădivoe de a me bunăvoe și cu știre a toți frații. Și amu vîndut această ocină pentru o nevoe a fiii său lu Vișan că au căzut într-o nevoe și au fostu și în temniță.

Și măr<turie>. . . . .¹ dene Crăciun armașul și de Bozi, Popes<cu> iuzbașa și . . . . .¹ Meleștianu i Alixandru i Lazar ot Periași . . . . .¹ pismu.

ПИС МЕСЕЦА ДЕКЕМБРЕ ЕЇ, *ЪРМА.²

Dedul, peceti.

<Pe verso sînt notate următoarele :> Zapis de vînzare de funii 2, din Dudésca de moșii.

Bibl. Acad., CXVI/89.

Orig., hirtie (31 × 21), trei peceti aplicate.

¹ Loc rupt.

² Cifrele văleatului sînt scrise cu altă cerneală.

1632 (7141) decembrie 20, București.

Matei Basarab voievod întărește lui Dumitru logofăt jumătate din satul Mogoșoaia, jud. Ilfov, și un cad de moară pe Colentina.

† Милостією вожією, Іу Матен воєвода и господинъ вѣсон землє Зггрро-владѣтискоє, видк прѣдобраго и стараго, поконинномѣ Іу Вѣсѣрабѣ воєвода. Дават господство ми сїю повелѣніє господства ми слоуг господства ми Дѣмитров лугвѣт и със синови еи, илицеже Богъ даровах, такоже да мѣ ест учинѣ ѣ Могошоаиа, wt сѣдство Блѣковъ, половинно за село. Обаче сїю половинно за село ест вѣксѣнно със учинна что ест била покѣпна Дѣмитров лугвѣт wt наю прѣжде вѣрѣме wt над Флорѣ постелник Мѣндѣскѣ, али учинна wt гор и със єдин брод за водѣнницѣ ѣ вода Колинтинѣи, ѣ дол учиннє, коє брод ест ѣ учинна Ісаров wt Могошоаиа. Я жителница Ісаров, Брезѣника и със синови еи, вна да дрѣжит єдин брод за водѣнницѣ ѣ учинна Дѣмитров лугвѣт, та wt гор, промененїє; обаче учиннѣ без вчиннѣ, wt поля и wt шѣма и wt вода и wt сѣдалищє сєлов, wt посєвдї, варє ианка сє хтит изврати wt по вѣс Хотаром, али сеженн по вѣс със учинна Флорѣ постелник чин вѣксѣнно сеженн . . . ¹. Понеже ест покѣпна Дѣмитров логофѣт сїє вѣше рѣчена учиннѣ wt Могошоаиа wt над жителница Брезѣника, что ест била жѣпанница Ісаров того стар wt Могошоаиа, и wt над синови еи, Ника и Ынтонїє и wt над штрѣкѣнцє еи, Єлина и Мара, за рѣе жити вѣси новци готови. И продадох вна сїє вѣше рѣчена учиннѣ за своєи добро волю, без нїєдна силѣст и със ѣзнанїє вѣсѣм болѣром и а мєгїашом wt гор из дол и wt шкрѣст мєстом.

И видѣхом господство ми и запис wt рѣска жителницєв Брезѣникѣв и а синови єї за проданїє на рѣска Дѣмитров логофѣт, със мнози болѣри и добре людїє сѣдѣтелѣи написани ѣ запис, по нїмє: wt Бѣлѣки, Ієашко дєорник и wt Донцици, Данчюл ключар и Бѣнѣ логофѣт и Параскиєа логофѣт и Шѣрбан логофѣт и Радѣа логофѣт Дѣдѣскѣ wt вѣстїтарїє и Стрѣє логофѣт и брат єго Бєнтнѣл и Шдрѣ и брат єго, Колицѣ, сини Данчюлов ключар и wt Могошоаиа, Богдан и wt Ывѣтци, стар Шєрѣв и дрѣси мнози добре людїє сѣдѣтелє, єже не сѣт писани вѣдє вѣ книгѣ сїю.

Сєгѣ радї, дадох сѣм и господство ми сѣсг господства ми Доѣмитров логофѣт, такоже да мѣ ест сїє вѣше рѣчена учиннѣ wt Могошоаиа, половинно за село wt гор и със того брод за водѣнницѣ wt дол учиннє, за дѣдѣнно и вѣ шѣє им и синовиим и вѣском и прѣвѣншчнѣтом и не wt когождѣ непоколѣбнємо, порнѣзѣмо господства ми.

Сєже и сѣдѣтелєи поставєнїх господство ми: жѣпан Ієашко вєл дєорник и жѣпан Гєргє вєл лугвѣт и жѣпан Радѣа вєл вѣстїтар и жѣпан Тѣвдѣсїє вєл

¹ Loc alb.

спатар и Ника вел колмс и Строе вел столник и Барбел вел пехарник и жупан Костандин вел постелник. И исправник, жупан Герге вел логофет.

Исписах се въ настоа граду зовемаго Божкврсцї мѣсеца декемврїе к̄ дни и шт Ядама даже до нинѣ въ сего писанїе, теченїа лѣтвм, въ лѣто х̄рлмд.

† Іу Матею кверквда, мнлостїю божїю господннь.

Іу Матею коевод <т. р.>

Из Доулитрѣ логофетов.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mateiu voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul preabunului și bătrînului, răposatului Io Bășarabă voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Dumitru logofăt și fiii lui, cîți Dumnezeu i-a dăruit, ca să-i fie ocină la Mogoșoaia, din județul Ilfov, jumătate de sat. Însă această jumătate de sat este împreună cu ocina pe care a cumpărat-o Dumitru logofăt de mai înainte vreme de la Florea postelnicul Măndescul, însă ocina din sus și cu un vad de moară în apa Colentinei, în josul ocinei, care vad este pe ocina lui Isar din Mogoșoaia. Iar soția lui Isar, Brezuica, și cu fiii ei, ea să stăpînească un vad de moară în ocina lui Dumitru logofăt, cea de sus, schimb; însă ocina fără vecini, din cîmp și din pădure și din apă și din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul, însă stînjiți peste tot cu ocina lui Florea postelnic fac împreună stînjiți . . . .¹ Pentru că a cumpărat Dumitru logofăt această mai sus-spūsă ocină din Mogoșoaia de la jitelnița Brezuica, care a fost jupanița lui Isar cel bătrîn din Mogoșoaia și de la fiii ei, Nica și Antonie și de la fiicele ei, Elina și Mara, pentru 182 de galbeni, toți bani gata. Și a vîndut ea această mai sus-zisă ocină de a ei bunăvoie, fără nici o silă și cu știrea tuturor boierilor și a megiașilor din sus, din jos și din jurul locului.

Și am văzut domnia mea și zăpisișul de vînzare de la mîna jitelniței Brezuică și a fiilor ei la mîna lui Dumitru logofăt, cu mulți boieri și oameni buni martori scriși în zăpisiș, anume: din Băleni, Ivașco vornic și din Doicești, Danciul clucer și Bunea logofăt și Paraschiva logofăt și Șărban logofăt și Radul logofăt Dudescul de la vistierie și Stroe logofăt și fratele lui, Ventilă și Udrea și fratele lui, Colțea, fiii lui Danciul clucer și din Mogoșoaia, Bogdan și din Butești, Șerbu cel bătrîn și mulți alți oameni buni martori, care nu sînt scriși aici, în cartea aceasta.

De aceea am dat și domnia mea slugii domniei mele Dumitru logofăt ca să-i fie această mai sus-zisă ocină de la Mogoșoaia, jumătate de sat din sus și cu acel vad de moară din josul ocinei, de moștenire și de ohabă lui și fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Ivașco mare vornic și jupan Gherghe mare logofăt și jupan Radul mare vistier și jupan Teo-

¹ Loc alb.

dosie mare spătar și Nica mare comis și Stroe mare stolnic și Barbul mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, jupan Gherghe mare logofăt.

S-a scris în cetatea de scaun numită București, luna decembrie 20 zile și de la Adam pînă acum, la această scriere, cursul anilor, în anul 7141 <1632>.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voievod <m.p.>

Eu Dumitru logofăt.

Muzeul de istorie din Ploiești, nr. inv. 1902/1566, nr. doc. 5.

Orig., perg. (33,5 × 49), pecete timbrată.

DOCUMENTE ÎNDOIELNICE

A

1630 (7139) octombrie 3.

Bîrsan și fratele său Dumitru vînd lui Vasile logofăt din Brătiani ocine în Călugărul și Ulmul.

† Adecă eu Bîrsanu și cu frate-miu Dumitru ot Netuși scris-am acesta al nostru zăpis, ca să fii de mare crediniți la mîna lui Vasile lugufătul ot Brătiani, ficiurul lui Marăcu păharnic, cum să știi că i-am vîndut ocina de în Călugărul și de Ulmul, de a nustră bunăvuii. Și iară am vîndut dinū Ulmul și din Călugărul parte Gisculescă, a treia parte. Și iar amu mai vîndut eu Bîrsanu și Dumitru parite nustră de ocină din mură, din lezuleți, a cincia parite din Călugărul și din Ulmul, tută cît să va alégi din cîmpu și din pădure, din hutarul pînă hutaru, lucruri 18. Și mēru gu lucurelei din hutaru pînă hutaru și din pădure și din cîmpu și de preste tut lucrul, den Ulmul și den Călugărul, din hutaru pînă hutaru. Și iară amu vîndut partea de ocină a lui Babeț, cîtu-i va vini den Călugărul și den Ulmul, dă a nustră bunăvuiie. Și o-mu vîndut deript aspri gata 3200, și o-m vîndut di a nustră bunăvuii, să-i fii dumnului mușiestătătare în veci.

Și la tuemela nustră fust-au mărturii : ceaușul Dumitru din Puiana și Drăgan de Gurguiași și Radu Miriticașul de București și alții mulți [mulți].

Și am scris eu, Ionașcu lugufătul. Și au fustu și pupa Muțuc de Bîțevini și fii-său Lontii. Și pāntru cridinta pusuni-m și degetele ca să să creză.

Πνε μακρῆς αἰωνῶν ἡμεῶν ἡμεῶν, ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ κόσμου.

† Eu Bîrsan

† Eu Dumitru

Bibl. Acad., XXXIII/203.

Orig., hîrtie (32 × 21).

Îndoielnic după conținut, formular, scris și hîrtie.

EDIȚII. Bianu, *Doc. rom.*, 175—176.

1631 (7139) aprilie 5, București.

Mușat vistier mărturisește că popa Stoica și fratele său Mihăilă au răscumpărat și ocină în sat în Trășani, odată cu rumâni, cînd aceștia s-au judecit.

† Adecă eu jupan Mușat vistierul și cu fiu meu Vasilie speharnic scris-am acesta al nostru zapis, ca să fie de credință la mina pope Stoicăi și cu frate-său Mihăilă, pentru căce cîndu am erătat satul Trășanie de se-u scupărat de rumânie cu ocină cu totu, iară noi am pus și pré popa Stoica cu frate-său Mihăilă de-u scupărat ocină deînpreună cu rumânie, pântru că n-au fost rumâni, ce-u fost tot preoți den moși, de în stremoși.

Dece le-mu ales despre toate părțile de ocină cîte sîntu în carte ce mare de ocină, scrisă de moșie, 26 sejeni de ocină, pântru că au dat și ei 8 ughi gotovi.

Și eu Nedelco Cocen înncă e-mu vîndut 10 sejeni de ocină den ce mi se va alege parte, în 350 aspri srebro gotovi. Și eu Albul Coculescul înncă e-mu vîndut eră 10 sejeni de ocină de în ci mi se va alege parte, eră în 350 aspri gotovi. Înnsă în zilele lu Alion voevod, sinu pocoinomu Ștefan voevod. Și se-u vîndut acestă ocină ce e mai sus-scrisă de în apă și de uscat și despre tot hotarul, ca să-i fie de moșie pope Stoicăi cu frate-său Mihăilă și feciorilor și nepoților și să fie neclătiți de nemenile.

Și am pus și mărturie [ceni] cine au fostu la tocmela noastră, însă anume : egumenul Lontie de la sfinta mănăstire răposatului lu Mihai vodă și egumenul Iosifat de la mănăstire den Argeșu și Marco i Barbul vătah ot Cislău, Ivașco dvornicul ot Bălotești i ot selo ot Trășani, Fătul i Cîrste Bănciulescul i Stan Bejenescul i Radul Momce<s>cul i Crăciun Măreșescul i Ciobote Negurescul i jupan Chirca.

Pis az, Dragul logofet, în oraș în București la sfinta mănăstire răposatului lu Mihai vodă. Pis méseța april 5 dnă vă leat 7139 <1631>.

Mușat vtori vistiiar.

i Vasilie speharnic.

Nedelco.

Albul.

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, IX/5.

Orig., hirtie (30 × 21), două peceti aplicate.

Copie ibidem, ms. 256, f. 440.

Îndoielnic după conținut și scris.

C

<1631 septembrie 1 — 1632 august 31> 7140.

Nedelco, fiul Gîței, cumpără ocină în Trășani.

† Vă dnă Ion Ieon voivod, scrisu-se-u acest zăpis să să știe cum am cumpărat eu Nedelco, sinū Gîței, ocină de în Trășani, însă de în parătea lu Banca, parătea de un omū ce se va alege, în 350 aspri srebro gotovi. Ar cine se va întorăce de în nemul meu să fie afurisit de 318 oți. Și de în partea Baei, sinū Dăni, ce se va alege toată, dreptu 700 aspri gotovi, ot Dunuv, pînă în frunte cîmpului i ot hotar do hotar.

Și a pus aște megeși omeni bune în sat de în Trășani mărăturie, anume: popa Vlad i Mitre, Crăciun, Necula Botuș <anul>, Băcan.

Și pentru gredința ne-mu pus și degetile.

Vă léto 7140 <1631—1632>.

Popa Vlad.

Mitrea.

Crăciun.

Necula.

Băcan.

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, IX/8.

Orig., hirtie (16 × 22).

Copie ibidem, ms. 256, f. 40v—441, cu data 7146 <1637—1638>.

Îndoelnic după conținut și scris.

D

<1632 septembrie 1 — 1633 august 31> 7141.

Popa Matei lasă nepotului său Iane o moșie la Pîrscov.

† Să se știe cum am lăsatu eu popa Mateiu totă partia mia de ocinu din Pîrscov nepotu-miu, lui Iane, din moșul Daleca a treia parte de peste tot locul și hotar Pîrscovului. Legătura am pus: să n-aibă unde veni după mene în pămînt și să să fi al dracului și al natemei de tre sute opt-spriaci oți eje vă Nichiia.

Mărturie : de la Pîrscov, Părtenie, Stoian, Stanciul Robul, Dan al lui Mican, Gligorie, Muce, Gligori, Niagul, Jup, Toma și cu frate-său Barbul. Și mi-am pus mai jos degetul să să creză.

Vălet 7141 <1632—1633>.

Eu popa Mateiu

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, LXVIII/13.

Orig., hîrtie (15 × 21).

Copie ibidem, ms. 172, f. 17v—18.

Indoielnic după scris, cerneală și formular.

E

<1632—1638>.

Patru megiașii din Pîrscov dați de marele vornic mărturisesc pentru partea de moșie a lui Negul, fiul lui Miclea, în pricina cu Oncea, Radul și Șteful, nepoții lui Oprea Pașadia.

† Să să știe cum s-au pîritu nainte jupînului Ivașco marele dvornic Negul, feciorul Micliei de Pîrscov cu Oncea¹ și cu Radul și cu Ștefu, nepoții Opréi Pașadiei de colo, pîntru ocină ce au fostu vîndutu Oprea Pașadie, Micliei; iar cîndu au fostu acmu iar nepoții Pașadiei ei zicu că nu i-au vîndutu. Deci s-au voitu de lor bunăvoia denaintea jupînului Ivașco marilé dvornic de ș-au luatu 4 megiași, megiașii Négului anumé : de Pîrscov, Dan, de Bănulești, Vlădan²; megiașii nepoților Pașadiei ce-s mai sus-scriși, anume : Stoica de Blăstimatilé, de Vernești, Dragomir.

După acéia noi acești 4 megiași am căutatu și am întrebatu bătrînii locului și înpréjur toți megiașii și am aflatu și am ade<ver>atu cum au vîndutu Oprea Pașadiia d<e> în partea lui de ocină a tr<eia> partea Micliei de préste totu hotarul de în cîmpu și de în păd<ure ș>i de într- apă, ca să-i fie lui moșie neclétinat, deréptu 1800 <bani> gata și l-au hrănitu pînă la mortea lui, că l-au părăsitu feciorii.

Alta dăm știré, că fără această légi încă a mai purtat 2 legi și totu așa s-au aflat, iar noi încă nici așa n-am crizotu, ce am alésu bătrînii satului aldămășarii carii au fostu cîndu s-au vîndutu această ocină de au juratu pré sfînta vanghelie cum au vîndutu Oprea Pașadie ocină Miclie, încă în zilele Mihnei vodă.

Și am pos și mărturie de Pîrsc<ov>, Calce bătrînul, Drăgoiu bătrînul, Crăciun bătrînul, Mîrzanul, Bradul, Mihăilă, Ivan, popa Stan, Vasilie,

¹ În copia 1 : Clrstea.

² În copia 1 : Vlădilă.

Radul cizmariul, Stoian Negul, Huiupu, Tănasie, Begul, Léra de Tircov, Șteful de Vernești, Gădan¹ de Scăiani, Cirstea de Blăstematilé, Stoian i Néica și alți mulți omeni buni.

D-aceasta dăm știre și mărturisim.

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, XLVIII/18.

Orig., hirtie (31,1 × 20,5), cinci peceti aplicate.

Copii ibidem, ms. 172, f. 25v, cu unele deosebiri, pe care le-am dat în note și f. 37v—38.

Datat după Ivașco vornic mare.

Îndoielnic după conținut, formular, scris și hirtie.

---

¹ În copia 1 : Stan.

INDICE ONOMASTIC

PRESCURTĂRI, SEMNE SIMBOLICE, LĂMURIRI

c.	= comună	pah.	= paharnic
f.	= fost	post.	= postelnic
j.	= județ	spăt.	= spătar
lg.	= lingă	stol.	= stolnic
log.	= logofăt	ș.a.	= și alții
menț.	= mențiune	top.	= toponimic
m-re	= mănăstire	v.	= vezi
or.	= oraș	vist.	= vistier

* asteriscul indică numiri dispărute ale unor așezări omenești.

- ( ) paranteza rotundă cuprinde variantele numelor și, prin indicația „menț.”, lipsa de contemporaneitate.
- < > paranteza ascuțită indică intervențiile și identificările.
- pauza, pusă la începutul rindului, arată că forma onomasticului este diferită de cea frecventă.
- (?) semnul de întrebare, pus imediat după nume, exprimă îndoiala relativ la scrierea corectă a numelui — mai ales în traduceri vechi și copii.
Cuvîntul „probabil” — în cazul numirilor dispărute — a fost folosit atît pentru a exprima lipsa de precizie a localizărilor, cît și îndoială în cazurile de omonimie.

Imediat după toponimic s-au dat indicațiile geografice menționate în text. Identificările s-au făcut în funcție de împărțirea administrativă actuală, indicîndu-se și împărțirea pe județe istorice.

Trimiterile sînt făcute la numărul documentului; documentele îndoelnice sînt însemnate cu litere.

A

- Acachi**, monah din m-rea Strimba, martor 383.
- Agale**, moșnean rumânit din Pleașov 279.
- Aganton**, călugăr martor <pentru Lerești> 186; probabil același: **Agaton**, popă, martor pentru Cotești, semnează grecește 23.
- Aguridă** v. **Vladul Aguridă**.
- Alaman** din Boteni, martor 77.
- Alăman** cel bătrîn, tatăl lui **Albul** și **Mușat** moșneni rumâniți din **Cerbureni** (menț.) 94.
- Alămănești** v. **Alimănești**, sat.
- Albelu**, moșnean din **Pleașov**, tatăl lui **Albeiu** (menț.) 278.
- Albeiu** (**Albeico**), moșnean rumânit din **Pleașov**, fiul lui **Albeiu** 278, 279.
- Albeni** (**Albeani**), sat <j. **Gorj**> 195, 243.
- Albești**, sat <j. **Argeș**> 30.
- Albești** (**Albiști**), sat <j. **Buzău**> 379.
- Albești**, sat <j. **Mușcel** și **Pădureț**; azi j. **Argeș**>, popă 41, 380.
- Albișorul** (**Albișor**), călăraș, vinde parte în **Bănceștii Javrei** 105; martor 307.
- Albotu**, casa lui la **Cheia** 207.
- Albul**, aldămașar v. **Albul** din **Lipia**.
- Albul** cel bătrîn 363; v. **Albul** din **Olănești**.
- Albul** cel bătrîn, tatăl lui **Stanciul** din **Glodeni** (menț.) 316.
- Albul**, comis din **Brezoi**, stăpin în **Stănești** 73; hotarnic 259; martor 39, semnează 259, 322, 326.
- Albul** din **Argeș**, martor pentru **Ciofringeni** și **Peșteră**, semnează 158.
- Albul** din **Bălișoara**, martor 176.
- Albul** din **Cislău**, vinde parte în **Mircești** 6.
- Albul** din **Lăngești** v. **Albul** stol.
- Albul** din **Lipia**, înzestreață pe sora sa **Voina** 221; probabil același: **Albul**, aldămașar <pentru **Lipia**?> 205.
- Albu** din **Lipia**, tatăl lui **Bratul** (menț.) 221.
- Albul** din **Mierlia**, cumpără parte cu vie în **Ci nești** 148, 242.
- Albul** din **Olănești**, martor, semnează 335; probabil același: **Albul** cel bătrîn din **Olănești**, martor 363.
- Albul** din **Rădăcinești**, în pricină cu **Udrea** log 443.
- Albul** din **Rătevoești**, fiul lui **Oprea** log., martor pentru **Pelrești** 323.
- Albul** din **Șaiești**, martor 295.
- Albul** din **Tătărani**, fiul popii **Anghel**, martor pentru **Smedești** 239.
- Albu**, fiul **Stancăi** și ruda lui **Mihnea** banul din **Urezi**, dăruiește parte din **Jdreala** mănăstirii care se zidea 97.
- Albul**, fratele **Voinei** v. **Albul** din **Lipia**.
- Albul**, moșneni rumâniți: ~ din **Cerbureni** 94; ~ din **Negrași** 172; ~ din **Pleașov** 278; ~ din **Scărișoara** 169.
- Albul**, popă, în pricină pentru ocină și moară la **Sărăști** și **Plăticești** 315, 418; scrie zapis în **Văleni** 398.
- Albul**, rumân din **Bae** 387.
- Albul**, stolnic din **Lăngești**, martor 114, 268.
- Albul**, tatăl lui **Bratosin** rumân din **Prăvăleni** (menț.) 332.
- Albul**, vornic, martor pentru **Vlădeni** 102.
- Albul** **Coculescul** (**Albul**), vinde parte în **Trășani B**.
- Albuț**, fiul lui **Hrisant** din **Cuca**, martor 36.
- Aldea**, delnița lui la **Bădeni** (menț.) 328.
- Aldea** din **Turburea**, martor 225, 370, 377, 436.
- Aldea**, tată vitreg al lui **Radul** și **Lepădat** care vind în **Drajna** (menț.) 251.
- Alexandra**, fiica lui **Burducea** din **Băncești**, soră cu **Iana** și **Neaga**, vinde vad de moară 390.
- Alexandri** (**Alecsandru**, **Alexandre**, **Alexandru**, **Alexandru**, **Alicsandru**, **Alixandri**, **Alixandru**), mare postelnic, în sfatul domnesc 4, 6, 8, 10—14, 18, 20—22, 28—31, 33, 36, 39, 41, 44, 50—52, 55, 62—67, 70, 72, 73, 79, 80, 82—84, 86, 93—96, 101—103, 105, 107, 108, 110, 113, 115, 116, 130, 132, 135, 139, 141, 144, 149, 154, 157, 174—177, 183, 185, 188—190, 194, 196, 227 (!); în sfat domnesc menționat 159; erori în copii: **Condrea** și **Preda** 41; **Dumitru** 11; **Ianache** 18; mare vornic 79.
- Alexandria**, patriarhie v. **Allxandrița**.

Alexandru, Alixandru :

Alexandru, domn al Țării Românești <neidentificat> 102.

— **Alixandru**, martor pentru Dudești 450.

Alexandru <Coconul> (Alecandru, Alixandru), domn al Țării Românești <1623—1627>, fiul lui Radu Mihnea 6, 34, 94, 302, 322, 364, 365; atribuții 103; întărește și acordă scutiri 7, 10, 17, 18, 20, 22, 29, 37, 39, 47, 48, 50, 57, 76, 103, 131, 139, 167, 245, 257, 284, 315, 400, 422; nunta lui 107; cu oastea la Dașov 259; tătarul pradă și robesc sub ~ 11, 12, 101, 188.

Alexandru Iliăș (Alecandru, Alicsandru, Alixandru, Alexandru cel Mare, Alexandru Iliș, Alixandru Iliăș), domn al Țării Românești <1616—1618; 1627—1629>, fiul lui Iliăș voievod 59, 64, 96, 106, 113, 130, 146, 164, 174, 209, 233, 257, 280; cumnat cu Batiște <Veveli> 82; ia domnia la Tariograd 149; dăruiește locuri Bisericii Domnești 14; judecește sat 70; rumâniri sub ~ 13, 15, 46, 149; încercări de judecire 84, 313; întemnițează boieri 8, 262, 263, 273, 278, 279; pradă și vinde m-rea Strîmba a lui Stoica vist. 100, 108, 383; întărește și acordă scutiri 7, 8, 10—12, 16, 20—22, 29—31, 33, 37, 44, 47, 51, 55, 57, 66, 76, 118, 131, 139, 167, 175, 177, 183, 217, 245, 248, 261—263, 284, 315, 379, 391, 400, 420, 422, 437, 440.

Alexandru <Mircea> (Alexandru bătrînul, Alexandru cel Bătrîn), domn al Țării Românești <1568—1574>, tatăl lui Mihnea Turciul 105, 154; zidește din temelie și dăruiește m-rea Sfînta Troiță 10, 33, 55, 113, 337; dăruiește sate și bălți m-rii Viforita 61.

Alexe, Alexe, Alecxii, Alexa, Alexie :

Alexe din Bîrosilăvești, martor 28.

— **Alexe** din Cornășel martor pentru Futești 298.

Alexe (Alecse), fiul lui Gherghe Robul, vinde parte cu moară în Mătești și Vernești 4, 241.

Alexe (Alexi), fiul lui Savasto, întărit în Bănăceștii Javrei 105.

— **Alexa** (Alecxe), gelep, cu casă și prăvălie în București, martor 303, semnează grecește 302.

Alexie, negustor din Orașul de Floci, martor 146.

Alexe, negustor, martor pentru Vernești 4.

— **Alexcii**, sluga Danciului vornic, dăruit cu parte în Arvătești pentru slujbă (menț.) 282.

Alexe Greaul (Alexe), martor pentru Izvorani 404.

Alicsandru v. Alexandru.

Alicsandru, mare postelnic v. Alexandri.

Alimăneștii (Alămănești), sat <c. Ciofrîngeni, j. Argeș> 36; Dragomir din ~ se vinde rumân lui Badea log. din Argeș 94.

Alion voievod v. Leon Tomșa.

Alixandri, Alixandru mare postelnic v. Alexandri.

Alixandrila, patriarhie, ispravnicul său în Țara Românească 173.

Alixandru v. Alexandru.

Alunișul, sat <j. Olt>, călăraș 249.

Anasla, oraș <Turcia, Asia Mică>, mitropolie 159.

Amărăști, sat <j. Romanați; azi j. Dolj> 125.

Amlașul și Făgărașul, în titulatura domnului 52, 255, 283, 320.

An v. Mihai An.

An, pircălab, învață în act domnesc 57.

Ana, Anna :

Ana (Anna), fiica lui Giura cel mare, vinde parte în Fata ca să cumpere în Șerbăneștii de la Olt (menț.) 110.

— **Anna**, fiica lui Marin din Râspopi și soția lui Bratul Capreșu, vinde parte în Lipia 221.

— **Anna**, fiica Mariei, nepoata popii Coica și mama lui Dumitru log. și Tudor care dăruiesc m-rii Golgota (menț.) 3.

Anasila, țigancă 84.

Anastasia v. Nastasia.

Anea din Badișteni, sora jupanitei Stana, martoră pentru Dobroești și Crîngureni 130.

Anea, fiica lui Negruș, mama lui Țigulea ș.a. vinde parte în dealul Cîndeștilor 267; în pomelnicul m-rii Coziani 257.

Anea, fiica lui Stanciul și nepoata lui Drăghici log. 276.

Anea, jupanită din Balomirești, soția lui Radul post., stăpînă în Frăsinetul de Cîmp (menț.) 26.

Anea, jupanită, fiica Neacșei, înzestrată de mama sa cu parte în Udeni 206.

Anea, jupineasa lui Mihăilă post. din Valeni, stăpînă în Găbojdirod 430.

Anea, mama lui Mircan, vinde parte în Drajna 305; probabil aceeași: **Anea**, săteancă din Drajna, vinde loc de casă cu pomet și îngrădișuri 251.

Anea, nepoata lui Vocotă monah din Bădeni, cu parte și vie în dealul Bădenilor 101.

Anea, preoteasă, soția popii Duma din Măstănești și mama lui Barbul Răuț 398.

Anea (Anăca), țigănci 200, 229, 247.

Anea, vorniceasa, mama lui Gavrilaş post., stăpînă în Netezești 338.

Aneuța, jupineasa <a doua> a lui Vasilie spăt. și nora lui Mușat mare stol. stăpînă în Stănești și Izvorani 140, 416.

Andoca, vâtaf, cumpără vie în dealul Trestianilor 203.

Andrei, diacon v. Andrei popă.

Andrei (Andrieu, Andriiu) din Jiblea, rumân al m-rii Cozia, chezaș pentru ginerele său 352.

Andrei din Poenari, martor pentru Vernești 80.

Andrei, ginerele lui Radul Rogoz, vinde parte în Hirbor 290.

Andrei (Andrieu), iuzbașă, frate cu Neagul mare agă, martor pentru Lunca Babelor 180, 185.

Andrieu, județ <din Pitești>, martor pentru Izvorani 404, 416.

Andrieu (Andrieu), martor pentru Turburea 377.

- Andrelu**, paharnic, cumpără în Șainești 295; martor 359.
- Andrelu**, popă, fost diacon, martor pentru Clinceni 375.
- Andrelu**, postelnic, martor în diata lui Mușat vist. 361.
- Andrel**, scrie zapis pentru Tufele Untei 109.
- Andrelu**, tatăl lui Negre rumân din Bereni (menț.) 133.
- Andrei Rudeanu** (Andrei, Andreiu Rudenu), spătar, fiul lui Vladul mare log., rumânește în Virbița de Jos 46; cumpără și întoarce parte în Folești 217; cu drepturi în Futești 298; martor 107, 138, 141, 164, 175, semnează 104, 335, 409.
- Andrelaș** (Andreliașu, Andriiași), iuzbașă din Văleni, martor pentru Drajna și Măstănești 398, semnează 305.
- Andreică**, megiaș din Clinești, plătește datoria lui Sima log. 389.
- Andronache**, fiul său rumân din Vărăști (menț.) 175.
- Andronie**, comis al doilea, martor pentru București 38.
- Andronie**, postelnic din Albești, martor 243.
- Andronie** (Andronic, Andronii, Andronios), spătar din Mălăești 330, 331; f. portar (?) 286, 292; martor 286, 287, 292, 330, 331; erori în copii: paharnic 286, comis 292.
- Andronie**, vătaf, stăpîn în Udeni 206; martor la rumânire în Ionești, semnează 329; probabil același: Andronie, vătaf martor pentru Dealul Bobului 228.
- Anenosa** v. **Aninoasa**, sat.
- Anghel**, **Anghil**, **Anighel**:
— **Anighel** din Costești, martor 200.
- Anghel** din Tirgoviște, frate cu jupan Ivan, martor pentru Cucuteni 442.
- Anghel**, fiul lui Radul din Olănești și nepot popii Anghiei, vinde parte în Sărăcinești 363.
- Anghel**, în pricină de hotare cu judecii din Cremenari 126.
- Anghel**, județ din Orașul de Floci, martor 24.
- Anghel**, logofăt din Băncești, din Ciorăști, tatăl lui Oprîș și Stoica (menț.) 74, 176, 202, 239, 241, 390; martor 6; probabil același: **Anghel**, logofăt din Căldărești, aldămășar pentru Bratia (menț.) 41.
- **Anghil**, moștean din Pleșov, tatăl lui Stan și Stanciul (menț.) 278.
- Anghel** (Anghil), moșneni rumâniți: ~ din Negrași 172; ~ din Pleșov 278, 279; ~ din Virbița de Jos 46.
- Anghel** (Anghil), popă din București, martor 38, 129, 303, 322, 337.
- Anghel**, popă din Sărăcinești, dăruiește parte (menț.) 363.
- Anghel**, popă, tatăl lui Albul din Tătarani (menț.) 239.
- Anghel**, rumân din Comani 64.
- Anghel**, tatăl lui Drăgan și nepotul Cheajnei vorniceasa (menț.) 322.
- Anghel**, tatăl lui Oprîș v. **Anghel** log.
- Anghel** **Vatafis** (Angheleta), negustor din Pitești, nepotul lui Stanciul negustor, martor 391, semnează grecește 332.
- Anghelina**, fiica lui Marco Pepelea log. din Tilhărești ținutul Orhei, jupanița lui Birsan f. al doilea vornic, vinde țigani 241.
- Anghelina**, stareță a m-rii Viforlta 81, 283.
- Anghil** v. **Anghel**.
- Anini**, sat <probabil Valea Anilor, j. Mehedinți> 383.
- Aninoasa** (Anenosa, Aninosa), sat <j. Muscel și Pădureț; azi J. Argeș> 114, 264, 320; parte cu rumâni dată zestre de jupineasa Stana fiicei sale Ilina, vindută lui Tudoran sulger 268.
- Anna** v. **Aua'**
- Antoia** (Antoe) din Cimpulung, fiul lui Iacob, martor 317.
- Antonie**, **Anton**:
Antonie, cămăraș, dăruiește m-rii Banu satul Groșani, liberînd rumânii (menț.) 400; martor 386.
- Antonie**, croitor din București, martor 322.
- **Anton** din Brăila, martor pentru Boldești 6.
- Antonie** din Negoști v. **Antonie** post.
- Antonie** (Antonié) din Păușești, martor 71, 136, 160.
- Antonie** din Rătești, tocmelnic 98.
- Antonie**, fiul jupaniței Brezuica, vinde în Mogoșoaia, familie 451.
- Antonie**, martor pentru București 270.
- Antonie**, martor pentru Greci, semnează grecește 142.
- Antonie** (Antonii, Antun), postelnic din Negoști <viitorul domn>, martor 171, 312, semnează 289, 310, 311.
- Antonie**, postelnic, zis Cați Diavolul, trimis de Alexandru Iliăș să strice m-rea Strimba (menț.) 100, 108.
- Apostol** din Liperești, martor 384.
- Apostol** din Pitești, martor 391.
- Apostol** (Curt Salam ceauș), fiul lui Ianu banul cel bătrîn <Epirotul>, turcit, dăruiește m-rilor Sfinta Troiță și Sfîntul Gheorghe țigani și moșii, pe care nu mai are drept să le țină, semnează 296.
- Apostol**, fiul lui Jereveiu, vinde ocină în Stroești 406.
- Apostol**, gelep, martor pentru Lătceni 181.
- Apostol**, vinde parte cu vie la Lipia 221.
- Aravia**, în titulatura patriarhului de Ierusalim 111, 123.
- Area**, fiul lui Stan Pârșan din Cucleși, cumpără fără drept în Bălțați 277.
- Arcănești** v. **Orcănești**, sat.
- Arecești**, sat <probabil j. Săcuieni; azi J. Prahova> 307.
- Areon**, judec rumânit din Lătceni 181.
- Areta** v. **Hareta**.
- Arfenie** v. **Arsenle**.
- Argeș** (Argiș), baltă la *Gurguiiați <Chirnogi j. Ilfov; azi j. Ialomița> și Vărăști <j. Ilfov>, întărită m-rii Viforlta 61, 253.

Argeș (Argeși, Argeș), județ, sate din ~ 94, 154, 213, 222, 423, 437, 443; oieri și slugi domnești 238, 244; Dumitru log. din ținutul ~ 132.

Argeș (Argeșu, Argeșul, Argiș, Argișul, Adormirea, Uspenia), m-re <or. C. de Argeș> numită arhimandrie 332; ctitori 439; mormint 361; stăpîniri, pricină 8, 31, 40, 332, 361, 439; scutiri 437; egumeni 8, 31, 437, 439, B; nastavnici 332, 437; sărăcitate 439; (menț. 1680), 83.

Argeș (Argiș), oraș <Curtea de Argeș> 94, 158; județul și plrăgarii <332>.

Argeșul, rlu sat pe ~ 39.

Argetoaia v. **Hărgitoaia**, sat.

Arghira, țigancă 241.

Arghiru, logofăt invață în act domnesc 238.

Arghiri, paharnic, martor pentru Mogoșești, semnează 402.

Ariciu, Ariciul v. **Stan Ariciul**.

Arion v. **Areon**.

Armega din Potoceni, martor 215, 250 252, 390; v. și **Cherglie** a lui **Armega**.

Arsenie, Arfenie:

Arsenie, paharnic, frate cu Lăudat comis din Vlădeni, martor 320.

— **Arfenie**, popă din Tîrgoviște, martor la diată 220.

Arsenie, postelnic din Pitești, frate cu Pană ceauș, martor 270, 320, 391, 404, 416.

Arși, sat <Arșurile j. Dîlbovița> 206.

Arta, oraș <Grecia>, mitropolit de Naupact și ~ 159.

Arvătești (Hărvătești), moșie la Studina <Arvăteasca, j. Romanați>; azi j. Olt>, dăruită de fiii lui Danciul vornic slugii sale Alexie și jupanitei lui Ivana din Vlădueni 282.

Aseuțiu, megias din Nucet, vinde parte (menț.) 188.

Aslan, mare ban al Craiovei, f. mare vornic tatăl lui Pătru sluger 34; stăpîn în Lazu 13; pribeag peste munte împreună cu Matei aga <Basarab> ș.a. boieri 168; în sfatul domnesc: mare ban 65, 67, 70, 73; f. mare vornic 358; ispravnic al scaunului Craiovei 82: boier <jurător> 397; martor 24, 65, semnează grecește 58, 297, 321.

Atanasie, Athanasie v. **Tanasie**.

Athos (Sfîntagoră, Svetagora, Sfîntul Munte), munte <Grecia> 22; călugări la ~ 79; m-reă Ivir (Iver, Ivera, Iverul, Adormirea, Uspenia), metoașele ei în Țara Românească 52, 113, 296.

Avan, fiul (?) lui Groze din Brîncoveni, se judecește 150.

Averchie, mitropolit al Iconiului 159.

Avram, **Avraamie**:

— **Avraamie**, călugăr, martor pentru locurile din Rîmnicele ale m-rii Cozia 382.

Avram din Mărăcineni, tatăl lui Sava (menț.) 6, 121, 215, 236, 239, 241, 252, 314, 340; nepotul său Costandin slugă domnească 6.

Avram din Murgăși, martor, semnează 392.

Avram, postelnic, soțul Mușicăi, vinde țigancă 94.

B

Baba v. **Radul Babei**.

Baba (Babele), sat <Neajlovul, j. Vlașca>; azi j. Ilfov> 282; v. și **Lunea Babelor**.

Baban, rumân din Budișteni 130.

Babeș, partea lui la Călugăru și Ulmul (menț.) A.

Babolea, rumân din Lichirești așezat la Crăceni 138, 141; eroarc: **Comola** 138.

Baciu, popă din Cîmpulung, martor 391.

Baciu, rumân din Poieni 159.

Baciu, tatăl lui Negre care vinde în Birzești de Sus (menț.) 393.

Bacul v. **Piseul Bacului**.

Badea, **Badiul**, **Badul**:

Badea, comis, bunicul lui Preda spăt. din Albești, stăpîn de țigani (menț.) 30.

Badea, comis, fiul lui Nica iuzbașa, vinde vie în Tîrgoviște (menț. contemporană) 259.

Bade, diacon, martor pentru Vaideei 187.

Badea din Argeș v. **Badea log**.

Badea din Bucșani v. **Badea post**.

Badea din Caracal, jurător pentru Studenița 125.

Bade din Cocul, martor pentru Samara 349.

— **Badul** din Cotești (?) (menț. ulterioară) 23.

Badea (Badea lui Bădease, Banea) din Cotești, tatăl lui Lăudat log. (menț.) 23, 192; v. și **Badea**, văr cu **Nenciul**.

Badea din Cucuteni, martor 442.

Badea din Detcoi v. **Badea șifar**.

Badea din Hulube v. **Badea Holobeseul**.

Badea din Pîrlu v. **Badea post**.

Badea din Rădăcinești, fiul lui Cîrstiian 197.

Badea din Zorești, martor 84, 202.

Badea, feciorii săi rumâni din Ciurnic (menț.) 229.

Bade, fiul lui Feștilă din Cîmpulung, martor pentru Cotești 317.

— **Badiul**, fiul popii Stanciul din Ludănești, vinde parte în Lătceni 334.

Badea fratele jupanitei Grajdana spătăreasă v. **Badea post**. din Băleni.

Badea, logofăt din Argeș, stăpîn în Brădișești, Eșciori ș.a., martor, semnează 94, 332.

Badea, martori: pentru Găurici 120; ~ pentru Leurdeni ș.a. 229; ~ pentru Păușești 71, 136.

Badea (Badiul), moșneni rumâniți: din Ciuliniața, se judecește 440; ~ din Dălbănești 219; ~ din Gropeni 240; ~ din

- Pleașov 279; ~ din Scărișoara 169; ~ din Stănești, fără ocină 292.
- Badea**, partea lui la Brădișești (menț.) 94.
- **Badul**, partea lui în dealul Nucetului 188.
- Badea**, popi: ~ din Boteni (menț.) 77; ~ din Drăghiceni, martor 254; ~ din Scărișoara, martor 169.
- Badea** <postelnic din Băleni>, fratele jupaniței Grajdana spătărcasa 229.
- Badea**, postelnic din Bucșani, jurător 259.
- Badea**, postelnic din Pirlu, tatăl lui Miloș log., familie (menț.) 103, 383; stăpîn în Brănești 103, 117; eroare: Sandul 117.
- Badea** (Badiul), rumâni: ~ din Comani 64; ~ din Futești 298; ~ din Roșiul 385; ~ din Vărăști 175.
- Badea**, spătar, tatăl lui Preda spăt. din Albești, familie; stăpîn de țigani (menț.) 30.
- Badea**, șifar din Detcoi, martor 39, 206.
- Badea**, tatăl lui Oprea care vinde în Cornul Măgurei la Păușești (menț.) 71.
- Badea**, tatăl lui Radul din Hurezi (menț.) 40.
- Badea**, tatăl lui Stanciul rumân din Urdari (menț.) 383.
- Badea**, țigani 30, 347.
- Badea**, văr cu Drăghici log. și Dana; în pricină pentru Sălătruc 154.
- Badea**, văr cu Nenciul, partea lui în Cotești 317; v. și **Badea** din Cotești.
- Badea Holobeseul**, martor pentru Clinești 335.
- Badea** lui Bădease v. **Badea** din Cotești.
- Bade** Mălae, martor pentru Rîfov 204.
- Badea Negrul** (Badea al lui Negrul), tatăl Voicăi, bunicul lui Frîncul post., partea lui la Mănicești (menț.) 83.
- Badea Robul** din Eșciori, vinde parte 94.
- Bae**, sat <Baia de Fier, j. Gorj>, partea lui Căzan, cu munte și rumâni, vindută de Petrișor și Preda din Blrșești lui Danciul log. din Pirliani 387.
- Baea**, fiul Dăni, vinde parte la Trășani C.
- Bahna**, pîrlu la *Dedulești <Potoceni, j. Buzău>, moară pe ~ 241.
- Baleo** din Găojani, boier hotarnic (menț.) 283.
- Balaban** v. **Ivan Balaban**.
- Balael** (Bălaci) din Urdari, fiul lui Badea din Pirlu, familie, stăpîn în Brănești 103, 383.
- Balanuel** (Sf. Nicolae) de lîngă satul Grecii, m-re <j. Ilfov>, ctitor, metoh, egumen 226.
- Baleo**, cu parte în Vernești 427.
- Baldovin** din Țigănești, martor 49.
- Balea** din Ionești, tatăl lui Gherge și al lui Radul moșneni rumâniți (menț.) 329.
- Balea** (Badea) din Lipia, soțul Voinei, cu vie și ocine în dealul Lipiei și în Negrileasca 221.
- Balea** din Ruși (menț.) 188.
- Balea** din Șipărești, fiul lui Silvestrul, martor la Necșeteasca 291.
- **Bale**, martor 216.
- Balea**, meserciul, din Clrștienești, martor pentru Domirești 210.
- Balea**, partea lui din Mătești vindută de nepoții săi (menț.) 241.
- Balea**, rumân din Poieni 159.
- Ballea**, martor pentru Valea Teancului 307.
- Baloe**, rumân din Frătești și Costești 385.
- ***Balomlreșt**, sat <lg. Găiseni, j. Dîlbovița>; azi j. Ilfov> 26, 326; popă 39.
- Balotă**, din Cldești, martor 148, 162, 242, 267.
- Balotă**, din Mircești, vinde parte din ocina Mircească 390.
- Balotă**, din Urлаți, vinde vie în dealul Gruiu și ocină în Culigătoarea 291.
- Balotă**, rumân din Futești 298.
- Balotă** Ticleuseul, vinde parte în Mircești 390.
- Baloteasca** v. **Băloteste**, sat.
- Balșl**, sat <or. Balș, j. Romanai; azi j. Olt> 392.
- Balta**, j. Gorj, sat <Bilta> cu vie, pădure și vecini, fost al lui Stoica f. mare vist., răscumpărat de la domnie; redobndit de Miloș log. 70.
- Balta Albă**, baltă la *Periați, j. R. Sărat și Brăila <azi j. Buzău>, întărită mitropoliei din Tîrgoviște 62.
- Bana** v. **Stan Bana**.
- Banca**, vinde parte la Trășani C.
- Bancea** v. **Radul Bancea**.
- Banelu**, rumân din Bae 387.
- Banelul**, rumân din Petrești, se răscumpără fără ocină 323.
- Bandea** v. **Badea** din Cotești.
- Banu**, m-re v. **Buzău**, oraș.
- Banul** din Ludănești, vinde parte în Lătcene 334.
- Banul** din Moșești, martor pentru Cldești 267.
- Banul**, fiul lui Stan din Clinceni, vinde ocină 366.
- Banu**, rumân din Vărăști 175.
- Baraghină** <Neagul ~, rumân> din Siliștioara, martor la judecire 254.
- Baraghină**, soțul Stancăi, părțile lui în Berevoești 114.
- Barangă**, moștean rumânit din Pleașov 278.
- Barbăalbă** v. **Ion ~ și Preda Barbăalbă**.
- Barbul** v. **Stoica al Barbului**.
- Barbul**, croitor din Negoești, cu vie în dealul Scăienilor 191.
- Barbul** din Amărăști, jurător pentru Studinița 125.
- Barbul** din Bădeni v. **Barbul iuzbașa**.
- Barbu** din Brădești v. **Barbul Brădeșeul**.
- Barbul** din Cacaletii din Vale, fratele Stoicăi, martor 386.
- Barbul** din Cislău v. **Barbul vătah**.
- Barbul** din Cornet, fiul lui Radul, martor 184.
- Barbul** din Cuciești, martor la Clinești 335.
- Barbul** din Drăghinești, martor 368.
- Barbul** din Flămlnești, aldămășar 332.
- Barbul** din Fratoștița <postelnic>, pribeag cu Matei aga <Basarab> 168; martor 325.
- Barbul** din Mănești v. **Barbul post**.
- Barbul** din Mărăcinenii de Jos, fiul lui Groza, martor pentru Joseni și Rădăneasca 202, 340.
- Barbul** din Nacăr, tatăl lui Neagoe (menț.) 309.
- Barbul** din Pleșoi, martor pentru Clrlogani 85.

- Barbul din Poiană, din Potoceni v. **Barbul** postelnic.
- Barbul** din Prisaca, boier jurător 90, 147.
- Barbul** din Săseni, martor pentru Zorești 202.
- Barbul**, fiul lui Danciul post. Bengoae, vinde parte cu vie și vecini în Virtop 243.
- Barbul**, fiul lui Oprea din Rădăcinești <eroare> v. **Marco**.
- Barbul**, fiul lui Pătru din Cornetu, martor 184.
- Barbul**, fratele Calei și al lui Matei postelnic <Basarab>, dăruiește parte din Arvătești (menț.) 282.
- Barbul**, fratele Tomei, martor pentru Pîrscov D.
- Barbul**, iuzbașă de roșii, din Bădeni, jurător pentru Sărăști și Plăticești 418.
- Barbul**, martor pentru Dedulești 414.
- Barbul**, moșneni rumâniți: ~ din Costești 20; ~ din Găurici 120; ~ din Golești 332; ~ din Lazu 13; ~ din Pleașov 278, 279; ~ din Vărăști, în pricină 62, 72.
- Barbul**, paharnic mare v. **Barbul Brădescul**.
- Barbul**, postelnic, cumpără delniță în Izvorani 416.
- Barbul**, postelnic din Fratoștița v. **Barbul** din Fratoștița.
- Barbul**, postelnic din Mănești, vinde satul Slavica și moșie în Dedulești 82, 290; vinde țigani 386; martor 98.
- Barbul**, postelnic din Poiana, pribeag peste munte cu Matei aga <Basarab> ș. a. boieri 168; martor 325, semnează 152.
- Barbul**, postelnic din Potoceni, martor 142.
- Barbul**, postelnic, fiul lui Dulce post. <din Lumaș>, stăpîn în Brîncoveni 150; probabil același: **Barbul**, postelnic, martor pentru Osica 32.
- Barbul**, rumâni: ~ din Budișteni 130; ~ din Călugăreni 62.
- Barbul**, țigan 84.
- Barbul**, vătăh din Cislău, martor pentru Trănsani B.
- Barbul** al lui Grama, cneaz rumânit din Lazu 13.
- Barbul Brădescul** (~ Brădeanul) din Brădești, paharnic, apoi mare paharnic <de la 1632 nov. 20>; în sfatul domnesc 429, 430, 438—440, 443, 451; pribeag peste munți cu Matei aga <Basarab> ș. a. boieri 168; martor 13, 149, 359, 383.
- Barbul Bucumaș**, dăruiește parte din Jdrălea, m-ril Jdrălea 97.
- Barbul Răuț**, fiul popii Dima, vinde în Măstănești și Valea Boului 398.
- Barbul Tatului**, aldămășar <la Lipia ?> 205.
- ***Barehetu**, sat <probabil lg. Cănești, j. Buzău> 339.
- Basarab voievod, ~ bătrînul, ~ bunicul lui Matei <Basarab> v. **Neagoe Basarab**.
- Baștac**, **Baștacul** v. **Neagul Baștac**.
- Baștea** din Urlați, tatăl lui Dragomir și al Voicăi din Fundeni (menț.) 228, 291; v. și **Dragomir Baștea**.
- Baștorogul** din Zorești, tatăl Mușei (menț.) 202.
- Batca v. **Stancelul Bateai**.
- <**Báthory Gabriel**>, crai, învins de Radu Șerban 98.
- Bățiște** <Vevel>, f. mare clucer, cumnatul lui Alexandru Iliăș voievod 82.
- ***Băbeni**, sat <lg. Mătești, j. Buzău> 215.
- Băbeni**, sat <j. R. Sărat; azi j. Buzău>, partea lui Stoica răscumpărată de Stan grămătic 156.
- Băbeni**, sat <j. Vilcea> 243.
- Băbeni**, sat <Băbeni-Bistrița, j. Vilcea> 94.
- Băcan** din Trășani, martor C.
- Băcălești**, sat <j. Olt; azi j. Teleorman> cu rumâni, dat zestre de Tudor sluger fiicei sale Samfira, vindut lui Dumitru și Vasile din Nicopole 198.
- Bădăcel** v. **Radul Bădăcel**.
- Bădease**, **Bădese** v. **Badea** din Cotești și **Oprea Bădese**.
- Bădeni**, sat <j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș>, popă 327.
- Bădeni**, sat <j. Săcuieni; azi j. Buzău>, deal cu vie și ocină ale lui Stepan cel bătrîn, cumpărate de Vocotă monah și vindute de nepoatele sale Malei 101; iuzbașă de roșii 418; probabil același: delnițele popii Zaharia alese de ale lui Coman ș.a. 328.
- Bădica**, boier jurător pentru Sărăști 315.
- Bădicea**, moșnean rumânit din Ionești, fără ocină 329.
- Bădicea**, rumân din Comani 64.
- Bădilă** v. **Dragomir al lui Bădilă**.
- Bădianu** v. **Neagoe Bădianu**.
- Băești**, sat <j. Buzău> 339.
- Băglează** v. **Stringa Băglezii**.
- Băguș** v. **Stan Băguș**.
- Băjan**, **Bejan** :
- Băjan** din Guzeni, cumpără părți 235, 293, <309>.
- **Bejan** din Reade, martor pentru Domirești 210, 215.
- Băjan**, moștean din Pleașov (menț.) 278.
- Băjasca** v. **Profira Băjasca**.
- Băjărani** v. **Bujoreni**, sat.
- Băjești** (Băjăști), sat <j. Muscel și Pădureț; azi j. Argeș>, popă 128, 320.
- ***Bălecești**, sat <lg. Stroești, j. Ilfov>, partea jupaniței Oprina dată în schimb lui Dumitru Dudescu, luată de Tudor stolnic 29.
- Bălaci** v. **Balaci**.
- Bălan**, aldămășar pentru Jideni și Țușăști 109.
- Bălan** din Pîrscov, martor pentru Scurtești 6.
- Bălan** din Studenița, în pricină de rumânire 125, 248.
- Bălan**, rumân din Vărăști 175.
- Bălaur**, rumân din Comani 64.
- Bălaur**, uncheaș din Păușești 160, 182; probabil același: **Bălaur** din Clinești, vărul Mariei 249; plătește dușegubină 389; v. și **Dumitru lu Bălaur**.
- Bălaur Leahul** (Lehul), megiaș rumânit din Clinești 335.

Bălăceanca v. **Marla Bălăceanca**.
Bălănești, sat <j. Olt> 90, 280.
Bălboși, sat <Bolboși, j. Gorj>, parte cu rumâni a lui Dragotă post. întărită lui Stoica post. din Urdari 383.
Bălcești, sat <j. Vilcea> 26.
Băleni, sat <j. Dimbovița> 134, 451.
Bălcești, sat <j. Gorj> 195.
Bălilești, sat <j. Muscel și Pădureț; azi j. Argeș> 323.
Bălin din Chintefști 417.
*Bălșoară, sat <lg. Budișteni, j. Buzău> 176, 379, 386.
Bălotești, sat <j. Dimbovița; azi Baloteasca. j. Argeș> 133, 361, B.
Bălțeanu v. **Tudor Bălțeanul**.
Bălteni v. **Bilteni**, sat.
*Bălțași, sat <lg. Călinești, j. Prahova> 270; părți ale lui Oprea log. ș.a. vindute lui Hriza mare vornic 137, 277; ~ de Jos (Dol ~) (menț. ulterioară) 137, 277.
Bălțași, sat, <j. R. Sărat; azi Valea Rîmnicului, j. Buzău> 215.
Bănăgii v. **Dumitru Bănăgii**.
Băneclă din Boteni, martor (menț.) 77.
Bănecști (Bănecște), j. Buzău, sat <Bănecșca> 6, 232, 239, 405; vii în dealul Bănecștilor și vad de moară cumpărate de Savasto și întărite fiilor săi Anastasie și Alexe 105; vie dată în schimb de Crăciun lui Ianuie călugărul 202; părți și vad de moară din ocina Portărească ale lui Dan al lui Burducea vindute lui Radul log. din Mănești 390; popă 105, 390; ~ Javrel, părțile lui Albișor ș.a. întărite fiilor lui Savasto 105.
Bănculescu v. **Cirstea Bănelulescu**.
Bântulea, tatăl lui Banu rumân din Vărăști 175.
*Bănulești (Bănolești), sat <lg. Pîrscov, j. Buzău>, 119, E.
Bănză v. **Coman Bănză**.
Bărâgan, tatăl lui Bobolea cu parte în Mătești (menț.) 241.
Bărăști, sat <j. R. Sărat; azi j. Buzău> 210; vii cu pomot și ocine vindute de Micul Momoiul și Căzan lui Ghiuorghi cămăraș; cizmar 215.
*Bărbătești, sat <lg. Șotînga, j. Dimbovița> 67, 96, 102, 116, 146, 203.
Bărbătești, sat <j. Vilcea> 207, 335.
Bărbătești, sat 149.
Bărcan din Cervenie, martor pentru Guzeni 235.
Bărcan, fiul lui Drăghici, vinde parte la Boziani (?) 294.
Bărcan, stolnic, tatăl lui Pătrașcu cu parte la Futești (menț.) 40.
Bărcănești, sat <j. Olt>, rumâni întăriți lui Radu post. din Farcaș și lui Stan post. din Greci după judecată <90>, 147.
Băsărab, Băsărabă, Băsărabă v. **Neagoe Băsărabă**.
Bătlăgel v. **Nedeleo Bătlăgel**.
Bătrîni, sat <j. Săcuieni; azi j. Prahova> 286, 292, 305, 330, 331, 342.

Băzaci v. **Neagul Băzaci**.
Băzan din Ciulința, vinde ocină 438.
Beanghilă v. **Tatul Beanghilă**.
Beanta d'n Băești, tatăl lui Ionașco ceauș (menț.) 339.
Beceni, sat <j. Buzău> 413.
Beehim Turbatul din București, martor 309.
Beciu, sat <j. Buzău> 80.
Begheun v. **Sava Begheun**.
Begul, cneaz rumănit din Gropeni 240.
Begul din Pîrscov, martor E.
Bejan v. **Băjan**.
Bejenescul v. **Stan Bejenescul**.
Belelnu, sat <j. Dolj> 243.
Beldea, ungurenii lui țin în silă moșie și moară la Sărăști 315.
Belești (Bélești), sat <j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș> 49, 124.
*Bel Izvor, j. Mehedinți, sat <probabil Izvoarele> cu rumâni fugiți la Vidin și Ostrov, adunați de Pătrașcu post.; întărit lui Trufanda mare post. 143.
Benevric v. **Voico Benevric**.
Bengoea v. **Danelul Bengoea**.
Benta v. **Manea Benti**.
Bercea v. **Oprea Bercea**.
Bercea, țigan 30.
Bereeni, sat <j. Ilfov>, partea jupaniței Grajdana lăsată nepotului său Preda spăt. 229.
*Bereni, sat <lg. Călina, j. Vilcea>, funii vindute de Dobromir pircălab și Vladul lui Dumitrașcu mare vist. 133.
Berera v. **Berilă**.
*Berești, sat <lg. Ceaușești, j. Argeș> 94; părțile lui Dragomir, Stan și Drăgulin întărite lui Tatul post. 36.
Berești, sat <Adunații-Copăceni, j. Ilfov> 1., 25, 27, 44.
Berevoești (Berévoești, Berivoești), sat <j. Mușcel și Pădureț; azi j. Dimbovița> 41. 268, 380; părți cu munte ale lui Baraghina întărite ginerelui său Văsiu din Vlădești și soției lui Neagolea 114.
Berilă (Berera), tatăl lui Mihăilă și al Oanei rumăniți la Drajna (menț.) 251.
*Berilești, sat <lg. Bucu, j. Ialomița> 24.
*Berilești, sat <lg. Netezești, j. Ilfov> 241, 287.
Berindești, sat <j. Argeș> 197, 225; casa lui Pavel la ~ 436; popă 370, 377.
*Berindești, sat <or. Buzău>, alegerea ocinii episcopiei de cea a Lupului la Braga și a Jipei al Dobromirii 403.
Berislăvești, sat <j. Argeș; azi j. Vilcea>, livezi și vie vindute de fiul lui Opriș lui Bolovan 132.
Berivoe din Rădăcinești 197.
Berivoe (Birivoe, Birivoi), fiul lui Stan vătaf din Brănești și frate cu Roman, Vladul și Dumitra; partea lui în Brănești 103.
Berivoescul v. **Vladul Berivoescul**.
Berivoești v. **Berevoești**, sat.
*Betejan, j. Romanai, sat <lg. Gîrcov, azi j. Olt>, cu rumâni, fost al lui Matei agă

- Brincoveanul, confiscat pentru hiclentie, dăruit m-rii Sfinta Troiță 272.
- Bezdlina (Bizda), sat <Bzldina, j. Dolj> 13, 243; Costea din Biroslăveni ș.a. vind ogoare lui Cirstea pircălab 28.
- Bezetea v. **Buzete**.
- Bibești, sat <j. Gorj> 383, 387.
- Bică v. **Manea al lui Bleă**.
- Billeești, sat <probabil Bilciurcești, j. Dimbovița> 122.
- Birivoie, Birivoi v. **Berlvoe**.
- ***Biroslăveni** (Biroslăvești), sat <lg. Malu Mare, j. Dolj>, ocini și vie ale lui Preda Barbăalbă ș.a. întărite lui Cirstea pircălab; bordei 28.
- Bisăuel**, sat <Bisoca, j. Buzău>, părți ale lui Stanciul Batcăi din Barchetu și ale altora vindute pentru plata birului de haraci lui Ionașco ceauș; părți ale unora din Neagoșina 339.
- Biserica Albă v. **Tirgovțiște**.
- Biserica Doamnei Maria, Biserica Ghiormei banul v. **București**.
- Biserica Domnească v. **București** și **Cimpulung**.
- Bistrița** (Uspenia), m-re <j. Vilcea>, stăpîniri, scutiri 20, 200, 347, 418; alegerea egumenului 2; egumen 20, 133, 200, 254, 335, 347, 351;
Mihai Viteazul la ~ 20;
(menț. tirzie) 297.
- Bistrița**, riu <afluent al Oltului> sate pe ~ 217, 424.
- Bivol** v. **Dragomir Bivol**.
- Bica v. **Ion Bica**.
- Bilta v. **Balta**, sat.
- Biltenl**, **Bălteni** :
—***Bălteni**, sat <lg. Malu Mare, j. Dolj> 28.
- Bilteni**, sat <j. Gorj> 117.
- Bilva**, țigan 357.
- Bira** din Drajna, vîde case, pomet și grădini 251.
- Bira** din Samara, vinde loc 319.
- Birsan** (Birsanu, Birsanu), frate cu Dumitru din Netoți, vinde ocine în Călugărul și în Ulmul A.
- Birsan**, meglăș rumănit din Clinești 335; întemnițat pentru neplata unei dușegubine 104.
- Birsan**, vornic al doilea <fost>, soțul Anghelinei, ginerele lui Marco Pepelea log. din Tilhărești, ținutul Orhei, vinde sălaș de țigani 241.
- Birsești**, sat <c. Buleta, j. Vilcea> 243, 335, 387.
- Birzăști**, sat <Birzești c. Bodești, j. Vilcea> 411.
- Birzești**, j. Elhov, sat <or. București> 313; părți cu vie și vad de moară din hotarul lui Nan log. vindute de Negre și Vintilă lui Dumitru Dudescu 393; pricină cu Gherghie vist. 397.
- Birzul**, moștean rumănit din Pleașov 278, 279.
- Bițevulni**, sat <Blscoveni, j. Vlașca; azi j. Telcorman> A.
- Bizda**, **Bzldina** v. **Bezdlina**, sat.
- Blaghe**, moștean rumănit din Pleașov 279.
- ***Blagodești**, sat <lg. Lunca, j. Ialomița> 24, 40, 134, 138, 141.
- Blaj** v. **Valea Blajului**.
- Blăgari** v. **Obicgarl**, sat.
- Blăptavul** v. **Dragomir Blăptavul**.
- ***Blăstimatele** (Blăstematele), sat <lg. Bădila, j. Săcuicni; azi j. Buzău> E.
- Blîjol de Sus** (Brejii ~), sat <j. Prahova>, parte schimbată de Radu post. cu m-rea Mislea 311, 312.
- Boarteșul**, munte al orașului Cimpulung 144.
- Boba**, călugărită din Dănciulești, stăpină în Lunca Babelor 180, 185.
- Boba**, țigancă 313.
- Boban**, moștean rumănit din Pleașov 279.
- Bebe** din Liperești, martor 384.
- Bebe**, rumăni: din Ciurnernic 229; ~ din Creținești, încearcă să se judecească 384.
- Bobești**, sat <j. Ilfov>; **Bobeștle de Jus**, ~ de Sus, partea jupanitei Grajdana a lui Leca spăt. lăsată nepotului său Preda spăt.; partea lui Dubre Serbegiul 229.
- Bobolea**, fiul lui Bărăgan, tatăl lui Filip din Mățești, vinde vie cu ocină, vad de moară și pomet în Mățești 241.
- Bobonea** din Drăghinești, martor 368.
- Bobul**, deal <la Urlați, j. Săcuicni; azi j. Prahova>, părți de vie și ocine ale lui Mihail monah, Mihalcea, Radul ș.a. întărite lui Nedelco 228.
- Bobul** din Boldești, tatăl popii Manotă (menț.) 6.
- Boea**, moștean rumănit din Pleașov 279.
- Bocorești** v. **București**.
- Bocotan** v. **Stolan Bocotan**.
- Bodea**, cu parte în Ciulințița 438, 440.
- Bodea**, țigan 229.
- Bodești**, sat <j. Vilcea> 411.
- Bogătești**, sat <Flintinea, j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș> 317.
- Bogdan**, bărbatul Mihaei, vinde vie în dealul Vălcenilor 118.
- Bogdan**, cneaz rumănit din Lazu 13.
- Bogdan**, cumnat cu Nechifor, martor pentru Greci 223.
- Bogdan** din Mogoșoia, martor 451.
- Bogdan** (Bogdană) din Șiroca, martor 395.
- Bogdan** din Vișina, martor 254.
- Bogdan**, feciorul lui Șupitul din Maxin, vinde parte în Căcaleții din Vale 176; probabil același: **Bogdan**, martor pentru Căcaleții din Vale 386.
- Bogdan Iuca**, rumân din Poeni 159.
- Bogdana** din Zorești, vinde vie în dealul Zoreștilor 105.
- Bogdana**, țigancă 241.
- Bogdănești**, sat <j. Vilcea> 249; ocină vindută de Ionașcu log. și Nanu popii Vancea 399.
- Boghinul**, cu parte în dealul Nucetului 188; v. și **Nan Bogheanul**.
- Bogoslav**, călugăr la episcopia din Buzău, martor pentru Berindești 403.
- Boia** v. **Bula**.
- Boica** v. **Bulea**.
- Bojidari** v. **Tudor Bojidari**.

- Bojorani v. Bujoréni**, sat.
- Bolbosea** (Bolbose, Bulbosie), stolnic din Bervoiești, fiul lui Nan, martor 114, 268, 380.
- Bolboși v. Bălboși**, sat.
- Bold v. Neagoe Bold**.
- Boldea**, cu parte în dealul Nucetului 188; probabil același: **Boldea**, martor pentru Vernești 80.
- Boldescul v. Oprea Boldescul**.
- Boldești**, sat <j. Săcuieni; azi j. Prahova>, partea popii Manotă întărită slugii domnești Costandin 6.
- <**Boldești**> (probabil eroare de copist: **Bordești**), sat <j. Săcuieni; azi j. Prahova> 412.
- Boldoaie v. Stana Boldoaie**.
- ***Boldorogăști** cu Rota din j. Elhov, sat <lg. Tămădău> al m-rii Plumbuita, scutit 42.
- ***Boleasca**, sat <lg. Pasărea, j. Ilfov> 91, 95, 344.
- Bolli**, rumân din Scărișoara, în pricină pentru preț 356.
- Bolintinul**, m-re <j. Ilfov>, stăpîniri 60.
- Bolintin**, sat <j. Ilfov> cu rumâni, al m-rii Bolintinul 60.
- Bolovan v. Pano Bolovan**.
- Bolovan**, delnița lui la Cotești (menț.) 192.
- Bolovan**, părțile lui în Berislăvești și Cocoiu 132.
- Bolovanul**, top. la Berindești și Turburea <j. Argeș> 225, 370.
- Boncea**, aldămășar pentru Golești 332.
- Bonchiciu v. Stolea Bonchiciu**,
- Bonciul** (Bunciul), iuzbașă, martor pentru Drajna și Măstănești 305, 398.
- Boncu v. Teofil Boneu**.
- ***Bonțești**, j. Ilfov, sat <azi Mircești> al jupăniței Oprina, parte întărită lui Dumitru Dudescul, după pricină 29.
- Booru**, lac la Corșori <j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș> 304.
- ***Bora**, sat <j. Săcuieni; azi Padina j. Buzău> 261.
- Borcan** din Devesel, jurător pentru Studenița 125.
- Borcea v. Dumitru Borcea**.
- Borcea**, cnezi rumâniți din Ciulinița, se răscumpără 440.
- Borcea** (Borcev), logofăt <din Topoloveni>, tatăl lui Necula 393; cumpără ocină în Stroești 406; martor 149, 386, semnează 310.
- Borcea**, popă, eclesiarh la Biserica Domnească, scutit de dări 18, 445; martor 218, 303, 337, semnează 298, 346.
- Borcecanul v. Stoian Borcecanul**.
- Bordești** 412 <eroare> v. **Boldești**.
- Bordușilă**, rumân din Bărcănești 147.
- Boriceanul**, delnița lui la Izvorani (menț.) 404.
- Bosance**, iuzbașă din Rîmnic, martor pentru Sămărăști ș.a. 410.
- Bosna Săraiu**, oraș <Sarajevo, R.S.F. Iugoslavia> 273, 278, 279.
- Bot v. Opre Bot**.
- Boteanul v. Nedeleo ~ și Stolea Boteanul**.
- Boténi**, sat <j. Dimbovița> 133, 206.
- Boténi** (Boteani), sat <j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș> 99; popă 77.
- Botoe v. Radu al lui Botoe**.
- Botolu**, țigan viorar 39.
- Botoșan**, Botoșanul v. **Necula Botoșanul**.
- Botoca v. Ivan Botoca**.
- Bozi v. Buzău**.
- Bozieni** (Boziani, Buziani), sat <j. Săcuieni; azi j. Prahova> 121, 170, 241; părțile lui Calotă post. cumpărate de la Staico post. și de la Bărcan 294, 447; hoieri vind unor megieși 308.
- Bradul din Pîrscov**, martor 6, E.
- Braga v. Lupul lu Braga**.
- Braia**, moștean din Brăești, apărat de rumânie 174.
- Braia**, munte <j. Argeș>, jumătate întărită lui Stanciul al doilea vornic 154.
- Braia**, vinde parte în Sturzeni 67.
- Braico**, moștean rumânit din Pleașov 278.
- Braloștiță**, sat <j. Mehedinți; azi j. Dolj> 32.
- Bran** din Bogătești, martor pentru Cotești 317.
- Bran** (Brane) din Clinceni, martor 366, 367.
- Bran**, moștean rumânit din Pleașov 278.
- Bran**, popă din Clinești 389.
- Braniclog**, top. la Găgani <j. Prahova> 163.
- Branște**, tatăl lui Preda care vinde vie în dealul Verneștilor (menț.) 80.
- Brașov**, logofăt, scrie zăpis pentru Păușești, semnează 179.
- Brata** din Biroslăveni, martor 28.
- Bratia v. și Brăția**.
- Brăția**, rlu <afluent al Rîului Tîrgului>, sat pe ~ 56.
- Brăția** (Brăția), sat <j. Argeș; azi j. Vilcea> delnițe cu vecini, a Cuculesii, a lui Moroci, delnița casei bolerești de la biserică ș.a. întărite lui Bratul post. 41.
- Brăție** v. **Stan al lui Brăție**.
- Bratosia**, rumân din Prăvălénii, se judecește 332.
- Bratoslavu**, rumân din Izvorani, al m-rii Snagov, călăraș, pricină 365.
- Bratovești v. Brătvolesți**, sat.
- Bratul v. Stan al lui Bratul**.
- Bratul**, comis, stăpîn în Futești 40; face schimb la Ciofîngeni 158; martor, semnează 276.
- Bratul** din Bogătești, martor 317.
- Bratul** din Coetești, vinde în Bănțeștii Javrei 105; se înfrățește cu Nastasie din Bănțești 405; martor 340.
- Bratul** din Creța, tatăl lui Oprea și hunicul lui Mușat (menț.) 269.
- Bratul** din Gîrbăcești, martor pentru Urlați 291.
- Bratul** din Gomoiești, martor pentru Lipia 221.
- Bratul** din Năgoșina, megiaș jurător pentru Brăești 174.
- Bratul**, fiul lui Albul, vinde parte în Lipia 221.
- Bratul**, megiaș din Mătești, vinde vad de moară pe apa Buzăului 241.
- Bratul**, monah din Zorești, aldămășar 202.
- Bratul**, popă <din București> 14.

- Bratul**, postelnic, fiul lui Vlaicul din Bratia, stăpîn 41.
- Bratul**, rumân din Ciurnericu 229.
- Bratul**, vinde vie și ocină în Lipia (menț.) 221.
- Bratul Capresu**, soțul Anei, vinde parte în Lipia 221.
- Brădeanul**, Brădescul v. **Barbul Brădescul**.
- Brădești**, sat <j. Dolj> 13, 149.
- Brădișești**, j. Argeș, sat <Brătășești>, parte cu rumâni întărită lui Badea log. din Argeș 94.
- Brădițeni**, j. Argeș. sat <lg. Jiblea>; azi j. Vilcea> de cnezi al m-rii Cozia, fugiți în Transilvania; întorși, scutiți pentru paza podului 423.
- Brăduleț v. Brătiani**, sat j. Argeș.
- Brăești**, j. Buzău, sat impresurat de m-rea Pinul; întărit moștenilor satului după pricină cu Neagoe și Mihai post. din Sărata, cîtorii m-rii 84, 174.
- *Brăgărești**, sat <probabil Puchenii j. Prahova> 171.
- *Brăgărești**, sat <probabil lg. Baba Ana j. Săcuieni>; azi j. Prahova> 371; hotare 340.
- Brăila v. Rîmnicu-Sărata și Brăila**, județ.
- Brăila (Brăilă)**, oraș 6.
- Brăila** <raia ?>, poslușnici ai episcopiei Buzău veniți din ~ 7, 422.
- Brăilă**, cneaz rumânit din Gropeni 240.
- Brănești**, j. Jiul de Jos, sat <azi j. Gorj>, părți întărite lui Miloș log., Dragotă și Balaci 103; rumânii lui Miloș log. din „plasa” lui Stan <vâtaf> întorși la urmă 117.
- *Brănești**, sat <lg. Jugureni, j. Săcuieni>; azi j. Prahova> 194, 328.
- Brătășești v. Brădișești**, sat.
- Brătești**, sat <j. Argeș>, Oprea din ~ se vinde rumân lui Badea log. din Argeș 94.
- Brătia**, aldămășar pentru Jidenii și Țușești 109.
- Brătian v. Radul lu Brătian**.
- Brătiani (Brătiane, Brătiani)**, sat <Brădulețul, j. Argeș> 122, 247, 359, 393, A.
- *Brătiani**, sat A.
- Brătilă din Godeni**, aldămășar pentru Bratia 41.
- Brătîn**, rumân judecit din Frătești, frate cu Mihăilă, apărât de rumânie 9.
- Brătivoiești**, sat <Bratovești, j. Argeș>; azi j. Vilcea> 132.
- Brejii de Sus v. Blejoi de Sus**.
- Brezoaia (Brezoe, Brezoi)**, sat <j. Ilfov> 39, 73, 259, 322; ocină lui Oancea și a fiului său Grozea din Fuclești vindută popii Neacșul din Dobroșești 274.
- Brezoe v. Stan Brezoe**.
- Brezuica**, jitelnița, <fiica lui Antonie Grama>, jupanița lui Isar cel bătrîn din Mogoșoaia, mama lui Nica, Antonie, Elina și Mara, stăpînă în Mogoșoaia 451.
- Brizilea**, tatăl lui Drăghici log. care scrie zapis pentru Drajna (menț.) 305.
- Brînceni**, sat <probabil j. Teleorman> 351.
- Brîncoveni**, sat <j. Romanai>; azi j. Olt> 13, 107, 383; Groze din ~ se răsumpără din rumânie de la Barbul post. 150.
- Brînzarul v. Crîngul Brînzarului**.
- Broștén**, sat <j. Romanai>; azi j. Olt>, parte dăruiată de jupîneasa Voica m-rii Căluși 392.
- Broștîneasca**, moșie la Urlați <j. Săcuieni>; azi j. Prahova>, ogoare vindute de Dragomir lui Pirvul 291.
- Broz Sasul (Broz)**, tatăl lui Gherghe, frate cu Dumitru (menț.) 186.
- Bruștaanul v. Stancii Bruștaanul**.
- Buciumaș v. Barbul Buciumaș**.
- *Buciumeni**, sat <lg. Strachina, j. Ialomița> 24.
- Buciumeni**, j. Ilfov, sat 241, 381; partea lui Ștefan negustorul întărită lui Danciu Doicescul 290.
- Bucov**, sat <j. Săcuieni>; azi j. Prahova> 386; partea jupaniței Maria din ~ dată zestre ginerilor ei; pricină 357.
- Bucovăț v. Bucuveț**, m-re.
- *Buceani (Buceșești)**, sat <lg. Netezești, j. Ialomița>; azi j. Ilfov> 118, 259, 447.
- Buceș**, rumân din Comani 64.
- Bucu (Buc)**, sat <j. Ialomița> 40, 241, 265, 357.
- Bucur**, postelnic, martor pentru Sărăcinești 363.
- Bucur**, rumân din Vărăști 62.
- Bucureșteanul v. Dediul Bucurîștenul**.
- București (Bocorești)**, oraș, oraș domnesc, cetate de scaun 108, 116, 228, 303, 309, 443, A;
- locuri din jurul orașului, palanga lui Sinan, crucea lui Iștvan 10, 337; podul lui Șarban vodă 337; șesul orașului, luptă 271, 272, 425;
- curtea domnească 18, 51, 57; aria și grădina domnească 63, 337; heleșteul lui Șarban vodă 337;
- mahala 431; ulițe 14, 129, 346; baie 51, 337; case, locuri de case 38, 51, 53, 113, 129, 218, 270, 289, 302, 303, 322, 337, 346, 395;
- tîrgul de sus 270; mori 51, 337; vii 51, 63, 272, 336, 346;
- prăvălii, locuri de prăvălie 14, 129, 196, 231, 270, 302, 303, 348; pivnițe 113, 129, 218, 270, 289; negustori (cupetii) 38, 218, 270, 302, 322, 344; gelep 302, 303; bacal, bărbier 270; cizmar 270; cantaragiu 129, 270; jocari 262, 322; croitori 129, 322; mătăsari 270; meșteri 57; plăpumar 129; rachier 270;
- greci, srb 337;
- județul și pîrgarii 18, 270, 303, 337, 445;
- bătrînii orașului 303;
- aprod 270; ceauș 374; dărăban, toboșar 227, 395;
- bisericii și m-ri:
- Biserica Doamnei Maria** <din Piața de Flori>, stricată plină în temelii 14;
- Biserica Domnească (Bunavestire)**, dăruiată cu locul Bisericii Doamnei Maria și locuri de prăvălii 14; scutire acordată preoților și diaconilor 18, 445; diacon 218; jurămint făcut de domn în ~ cea mare 255, 258;

- Biserica Ghilormel banui** (Nașterea lui Hristos), metoh al arhiepiscopiei Pogoniana 196.
- 231, 348; slobozia ei** 212; prăvălii scutite 348; popă 212;
- Colțea** (menț. tirzle) 185;
- Mihai Vodă** (Sf. Nicolae), ctitor B; țigani 241; egumen 241, B;
- Radu Vodă** (Sfânta Troiță) din jos de București, din București 152; ctitori, mormint 10, 113, 220; metoh al m-rii Ivir 52, 296; metoașe 193, 238, 378; stăpîniri, țigani, scutiri, pricini 8, 10, 17, 31, 33, 35, 37, 48, 55, 199, 208, 261, 271, 272, 283, 345, 350, 364, 426, 431, 433–435, 448; drept de judecată 426; case și locuri în orașe 220, 337; mahalale 431; egumeni și nastavnic 8, 10, 17, 31, 33, 55, 113, 208, 220, 261, 271, 272, 283, 296, 337, 345, 350, 364, 378, 431, 434;
- Sărindar** (menț. tirzle) 260;
- Sf. Ecaterina** (Sinaia), vie 63;
- Sf. Gheorghe <Nou>**, închinată la Sf. Mormint, egumen 159; sat, țigani 159, 296;
- Sf. Ion**, locuri de casă, prăvălii 38, 129;
- Stelea** (Adormirea), ctitor vechi și nou, metoh al m-rii Ivir; pustiită; case și pivniță făcute pe locul m-rii 113;
- popi, diaconi 14, 18, 38, 53, 129, 270, 303, 322, 337, 445; gramătic 265;
- mențiuni tirzii: școala domnească 116, 146, 316, ~ de la Sf. Gheorghe Vechi 63, 176, 430; ~ de la Sf. Sava 175; ~ de la Colțea 185;
- acte domnești scrise în ~, cetate de scaun: passim; cărți de mărturie și judecată scrise în ~ 104, 259, 344, 351, 357; acte particulare scrise în ~ 3, 24, 32, 34, 58, 68, 87, 91, 122, 152, 164, 180, 203, 262, 280, 296, 298, 322, 324, 326, 329, 333, 361, 389, 393, 395, B.
- Bucuveț**, m-re <Bucovăț, or. Craiova>, stăpîn în Frâșinet și Dia, mormint 26.
- Buda**, răspop, moștean rumânit din Lătceni 181.
- Budea** (eroare: Muzea) rumân din Lichirești 138 141.
- Budeni** (Budéne, Budéni), sat <j. Vlașca; azi j. Ilfov> 1, 25 27, 44, 122, 393.
- Budescul v. Dragomir Budeseul.**
- Budlțeni**, j. Mușcel și Pădureț, sat <azi j. Argeș>, parte cu vecini dată zestre de Stana fiicei sale Maria și soțului ei Oprea 130.
- Budu**, aldămășar <pentru Lipia ?> 205.
- Bughea v. Mușat Bughea.**
- Bugheani** (Bughiani), sat <j. Săcuieni; azi j. Buzău>, hotare 176, 386.
- Buhtea**, partea lui la Țigănești (menț.) 299, 444.
- Bula, Bola:**
- **Bola**, cu vie la Sărăcinești 363.
- Bula**, moșnean rumânit din Studenița 125.
- Bulca, Bolea:**
- Bulea**, fiica Anei și mulieră la Mihai, vinde parte în Șerbăneștii de la Olt 110.
- Bulea**, fiica lui Giura cel mare, sora Anei, familie; vinde parte în Fata pentru a cumpăra în Șerbăneștii de la Olt (menț.) 110.
- Bulea**, mama lui Dumitrașco post., vinde țigan 325.
- **Bolea**, martor pentru Rifov 204.
- Bulea**, tatăl lui Pavel post., martor pentru Drajna (menț.) 287.
- Buicea v. Ion al Buleei.**
- Bușoréni** (Băjărani, Bojorani), sat <j. Vilcea> 197, 335.
- Bujoreanul v. Ștefan Bujoreanni.**
- Bulăneasa**, funie la *Dedulești <Potoceni, j. Buzău> 414.
- Bulăroiul, Buloroii v. Dumitru Bulăroiul.**
- Bulbosie** din Berevoești v. Bolboșea stol.
- Bunciul v. Boneful iuzbașă.**
- Bunea v. și Gheorghel al Bunel, Stoien al Bunii.**
- Bunea** din Gomoești, martor pentru Cacaletii din Vale 176.
- Bunea**, logofăt, stăpîn în Comani 64.
- Bunea**, moștean rumânit din Pleașov, fiul lui Țincă 278.
- Bunea Vileul** (Bunea, Bune) <Bunea Grădișteanu>, logofăt din Orbeasca, <fiul lui Vilcul log.> și al jupanitei Maria 351; fiu vitreg al lui Dumitru Zemțea vornic, stăpîn în Grădiștea 1, 25, 27, 44, 58, 65, 66 111, 265, 266, 351, 421, 432; ~ în Mogoșești și Nucșoara 265, 266, 351; rumânește în Lătceni 181, 326, 334, în Sminov 119, în Vilcana 336, 341;
- log. de vistierie 104; martor 68, 88, 89, 95, 104, 120, 143, 149, 175, 313, 451, semnează 91, 104, 164, 297, 324, 329, 333.
- Bunești**, sat 83.
- Burducea, Burducescu v. Dan al lui Burducea și Radul al lui Burducescu.**
- Burducea** din Băncești, tatăl Ianei, Alexandrei și Neagăi (menț.) 390.
- Burlan v. Cirstea Burlan.**
- Burlan**, scaun din Poienari, aldămășar pentru Zorești 202.
- Burlea**, rumân din Poieni 159.
- Bursul v. Neagoș al Bursului și Vladul Bursul.**
- Bustea**, văr cu Radul, Oprea și Ion, vinde casă la Cucuteni 442.
- Buta**, vornic, martor pentru Pucheni și Birzeștii de Sus 313, 393.
- Butescul v. Stan Buteseul.**
- Butești**, sat <j. Vlașca; azi j. Teleorman> 122, 451.
- Buzănari**, ocina lor la *Dedulești <Potoceni, j. Buzău> 232, 256.
- Buzău**, județ, sate din ~ 6, 80, 84, 105, 174, 215, 221, 245, 252, 256, 257, 386, 390, 400.
- Buzău** (Bozi), oraș, oraș domnesc, tirg: 146, 176, 307;
- hotarul tirgului 390; casă 236; mori 121, 239, 390;
- județ 105; iuzbașă 450; popă 236, 252; m-reă Banu (Blagoveștenia); închinată la m-reă Dușca 245, 400; sate, mori 121, 239, 245, 390, 400; loc în București 53; egumeni 53, 400;

- Eplseopla**, arsă și stricată 7; stăpîni 403; scutiri, poslușnici 7, 422; adet dat de popi și diaconi 258; episcopi 7, 159, 257 258, 351, 358, 403, 422.
- Buzău**, rlu, matcă veche, sate pe ~ 105, 205, 239. 241, 340, 413, 414, 427; mori pe ~ 6, 105, 176, 232, 241; v. și **Ghena Buzăului**.
- Buzduga al Iul Meze**, rumân din Pucheni 313.
- Buzdugan**, martor pentru Domirești 215.
- Buzea v. Pătru ~ și Stan al Buzel**.
- Buzea Robul** din Iîrbor, vinde parte 290.
- Buzescul v. Radul Buzesul**.
- Buzete (Bezetea)**, moștean din Pleașov, tatăl lui Stan și Radul (menț.) 278, 279.
- Buzian**, Buzianul v. **Stan Buzianul**.
- Buziiani v. Bozienl**, sat.
- Buzînea**, mare comis, familie, stăpîn în Cep-turi, Mușcel, Fintînele ș.a. 170, 241; ală-turi de Leon Tomșa împotriva pribegilor 271; mare clucer, f. mare clucer 241; mare comis în sfatul domnesc 55, 56, 62—67, 70, 72, 73, 79, 80, 82—84, 86, 93—96, 101—103, 105—108, 110, 113—116, 130, 132, 135, 139, 141, 144, 149, 154, 157, 174—177, 183, 185, 188—190, 255, 258, 260, 261, 263, 266, 267, 271—273, 278, 279, 281, 283, 290, 291, 294, 313, 316, 320, 321, 337, 338, 348, 358, 383, 385, 386, 391; în sfat domnesc menționat 159; ispravnic de jurători 259; martor 65, 82, 175, 263, 265, 271, 273, 278, 279, 296, 361, 389, 415, semnează 58, 100, 104, 259, 262, 297, 324, 333.
- Buzotă**, partea lui vindută de Barbul Răuț lui Tudor Rătescul log. 398.

C

- ***Caealefl dlu Vale**, ~ din Coastă j. Buzău, sat <lg. Albești>, părți cu vad de moară ale lui Stoica, Udriște și Drăghici cum-părate de Mihalcea vornic 176, 386; hotare 176.
- Caeova**, sat <Piscul Mare, j. Vlcea> 335.
- Caleea**, aldămașar pentru Dumbrava 145.
- Calee bătrînul** din Pîrscov, martor E.
- Calelul cel bătrîn** din Călimănești 5.
- Calelul**, mare portar, martor 296, 359.
- Calelul**, soțul Dobrei, partea lor din Cîndești vindută de megiașii din Mărăcineni (menț.) 236, 252.
- Caldașin v. Pătru Caldașin**.
- Cale**, jupanița lui Sirbul log., stăpînă în Runcu (inenț.) 154.
- Calea** <din Brîncoveni>, jupanița lui Calotă ban, soră cu Barbul și Matei <Basarab>, stăpînă în Arvătești (menț.) 282.
- Calea**, jupanița lui Dragomir logofăt, fiica lui Vlaicu din Davidești, vinde parte 391.
- Calea**, jupanița lui Dumitru f. mare vornic din Cepturi, mama lui Dragomir post., stăpînă în Cepturi, Mușcel, Fintînele ș.a. (menț.) 241.
- Calea**, jupanița lui Tănase post., mama lui Pătru și Ștefan din Bărbătești, cu parte în Crețești (menț.) 146.
- Calea**, țigancă 241.
- Calfa Radul**, tatăl lui Manole și Iorga care vind roată de moară la Tîrgoviște (menț.) 449.
- Calin v. Călln**.
- Callvit**, monah, martor pentru Leperești, semnează 288.
- Caloian v. Oprea <al> lu Calolan**.
- Calotă armaș**, v. **Calotă din Popești**.
- Calotă**, banul, soțul Calei din Brîncoveni, stăpîn în Arvătești (menț.) 282.
- Calotă**, clucer v. **Calotă din Popești**.
- Calotă din Bălcești**, martor pentru Frăsinet 26.
- Calotă din Boziani**, din Cocoraști v. **Calotă post**.
- Calotă din Dobriceni**, martor pentru Cornet 184.
- Calotă din Genuneni**, martor 424.
- Calotă din Popești**, martor: armaș, f. mare armaș 58, 65, 91, 95, 107, 259; clucer 265, 295, 347; clucer al doilea 295; jurător, semnează 259.
- Calotă**, postelnic din Boziani, fratele lui Stanciul, familie, cumpără părți la Boziani 294, 447; probabil același: **Calotă**, postelnic din Cocoraști, martor 312, 357, semnează 311.
- Camba v. Stolea Camba**.
- Camba**, fiii săi, Drăghici și Oprea, megiași rumâniți din Clinești (menț.) 335.
- Cambaz v. Tudor Cambaz**.
- Cana Galleil**, în titulatura patriarhului de Ierusalim 111, 123.
- Cantacuzino v. Costandln Cantaeuzino**.
- Caplea**, jupîneasa lui Udrea post. din Rădă-cinești, stăpînă 197.
- Capiciu v. Coadă lui Capielu**.
- Capotă din Șchei**, martor pentru Văleni 118.
- Capra**, munte în hotarul ocinii orașului Cîmpu-lung 144.
- Capreșu v. Bratul Capreșu**.
- Carabeț v. Crăclun Carabeț**.
- Carabețli**, familie, hotarul lor lîngă orașul Rîmnicu <Vlcea> 382.
- Caraeal**, <oraș> 125; omor 273, 278, 279.
- Caragea v. Ianahe Caragea**.
- Caralanl (Cara-lane)**, martor pentru Sătēni 87, 237.
- Caramaloiu v. Dragomir Caramalolu**.
- Carfa**, moștean din Pleașov, tatăl lui Dragomir (menț.) 278.
- Carpeni**, sat <j. Mehedinți; azi j. Dolj> 383.
- Carșote**, Carșute v. **Mihal Carșote**.

- Caslian, egumen al m-rii Tutana 244.
- Catalina, jupanița lui Dima al lui Malcoci slujer, fiica Voicai 392; nepoata lui Radu vistier din Cepturoaia, vinde în Frătești și Costești 385 și în Frăsinetul de Clmp 26.
- Catargiul v. Necula Catargiul.
- <Catrina>, vistiieresa, fiica lui Pană vist., soacra lui Trufanda f. mare vist.; stăpînă în Frătești, încearcă să rumânească oameni slobozi 9.
- Cațaon v. Radu Cațaon.
- Cați Diiavolul v. Antonie post.
- Cazacul v. Radul Cazacul.
- Cazan v. Căzan.
- Căca, moștean rumănit din Pleașov, unchiul lui Tembrul 279.
- Căclulași, sat <j. Ilfov> 292, 330, 331.
- Căldărești, sat <j. Buzău> 41; ~ lui Stan, plasă la * Groșanii Trifului <lg. Brădeanu, j. Buzău> întărită m-rii Banului 400.
- Căllman din Liperești, martor pentru Stroești 290.
- Călmănești, sat <oraș, j. Vilcea>, popă 5.
- Călln, Calin :
- Calin cel bătrîn v. Calelul cel bătrîn.
- Călin v. Grutul lui Călln.
- Călln (Calin), călugăr din Cîndești, vinde parte (menț.) 267.
- Călln (Calin) din Cîndești, vinde parte (menț.) 250, 252.
- Călln (Calin) din Cîrlomănești, fratele lui Crăciun vornic și al jupaniței Doda 215; martor pentru Cîndești 74, 176, 215.
- Călln din Deleni, martor pentru Mogoșești 402.
- Călln, rumân din Poieni 159.
- Călln Tabără (Calin), postelnic din Săteni, tatăl lui Costea și Iorga, vinde ocină cu vie 87, 237.
- Călina v. Radul al Căllnel.
- Căllnești, sat <j. Prahova> 137, 190, 219, 229 230, 292.
- Căllul, m-re <Călui, j. Romanăți; azi j. Olt>, dania jupnesei Voica din Găvănești și a fiicei sale Catalina 392.
- Călmășul, rlu <Călmășuiul Mare, j. Buzău>, sat pe ~ 400.
- Călmășulu, top. la Nucet <Valea Nucetului j. Săcuieni; azi în or. Urlați j. Prahova> 188.
- Călmășulul Vihoritului, pîrtiu la * Căcaleții din Coastă <Albești j. Buzău> 386.
- * Călugăreni, sat <lg. Mislea, j. Prahova>, hotar 106.
- * Călugăreni, j. R. Sărat și Brăila, sat <lg. Custura; azi j. Brăila>, rumănit de Mihaelcea banul sub Mihai Viteazul; dat zestre fiicei sale Preda clucereasa, dăruit mitropoliei din Tîrgoviște; pricină de rumănie 62.
- Călugăreni, sat <probabil Valea Călugărească, j. Săcuieni; azi j. Prahova> 163.
- Călugărul, sat <j. Vlașca; azi Stejarul j. Teleorman>, partea Glsculească vîndută de Bîrsan și Dumitru din Netoți lui Vasile Iog. din Brătiani A.
- Călui v. Căllul, m-re.
- Cămirzan v. Mancelul Cămirzan.
- Cănurești, braniștea lor în dealul Bădenilor 101.
- Căpățîl din Chinteaști, martor pentru Morunglavi, Iași și Tomești 417.
- Căpățînești, sat <j. Buzău> 80, 386; Crăciun și Stoican întăriți în partea Stancăi și partea Costească 202; popă 390.
- Căpreni (Căpreni Căpriani), sat <j. Dolj; azi j. Gorj> 385, 387, 394.
- Cărăceia v. Cîrceloa, sat.
- Cărătești v. Curătești, sat j. Ilfov.
- Cătărămă v. Dobre Cătărămă.
- Cătinel v. Stoica Cătinel.
- Cătrunești v. Creținești, sat.
- * Cătun, în Dealul Piteștilor, sat <Turculești, c. Călinești, j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș>, deal cu vii și vecini, întărit nepoților jupaniței Grăjdana 229 și ai lui Leca spătar, pricină <230>, 354, 355; vîndut de Mihai post. lui Manea post. 385.
- Cătun, sat <j. Săcuieni; azi j. Buzău>, partea lui Stan al lui Mircică vîndută lui Drăgoia 224.
- Căzan, Cazan :
- Căzan, cneaz rumănit din Sulari, fiul lui Văsiu 149.
- Căzan din Gălășești, martor pentru Mănicești 83.
- Cazan, fiul lui Stan Buzianul și al Elinei, frate cu Dumitru, robit de tătari 115.
- Căzan (Cazan), fiul lui Vlad și al Ștefaniei, frate cu Dobre, vinde vie în Domirești 210, 215.
- Cazan, fratele lui Giura cel mic și tatăl lui Marco din Șerbăneștii de la Olt (menț.) 110.
- Căzan, întărit la Sărăști, după pricină 315.
- Căzan, partea lui cu munte și rumăni în Bae (menț.) 387.
- Căzan, rumăni: ~ din Bae 387; ~ din Vărăști 175.
- Căzan, tatăl lui Manea din Bărăști, vinde vie 215.
- Căzan, vinde partea lui din mori la Căpățînești (?) 202.
- Căzanul, top. la Brătivoești <j. Argeș; azi j. Vilcea> 132.
- Căzanești, sat <c. Milcoiu, j. Argeș; azi j. Vilcea> 36; Oprea Țară se vinde rumân lui Badea Iog. din Argeș 94.
- Căzanești, sat <j. Olt> 59.
- * Căzanești, sat <lg. Bucșani, j. Vlașca>, azi j. Ilfov> 180, 185.
- Cefălan v. Stan Cefălan.
- Célel, sat <Celeiu, j. Romanăți; azi j. Olt> 254.
- Ceparl, sat <j. Argeș> 197, 259; eroare : Cepturi 391.
- Ceparitul v. Eftemie Ceparitul.
- Cepila, baltă la * Cornățelu <lg. Mănăstirea, j. Ilfov>, șifari domnești 81.
- Ceplea, sat <j. Gorj> 383.

- Cepturile** (Ceptura, Cepture, Cepturile, Cepturi), j. Sac, sat <azi j. Prahova> 228; parte cu vii și rumâni a lui Dragomir post. vindută de Stoica pah. Rudeanu și jupanîța Rada lui Buzinca mare comis 170, 241, 409; parte cu rumâni lăsată de Stoica spăt. fiilor săi: Pătru, Dumitru și Pădure 371;
eroare: în loc de Ceparî 391.
- Cepturoala**, sat <Iancu Jianu, j. Romanați; azi j. Olt> 13, 385.
- Cerășovi**, sat <Cerașu j. Săcuieni; azi j. Prahova> 234.
- Cerăt**, sat <j. Dolj>, pricină de hotare între m-rea Șegarcea și Pătrașco post. 173.
- Cerburenii**, sat <j. Argeș>, fiii lui Alăman cel bătrîn se vind lui Badea log. din Argeș 94.
- Cercănescu v. Mușat Cernătescul**.
- Cernat din Dobroteni**, martor 194.
- Cernat**, logofăt din Puținei, tatăl lui Lupșe, martor pentru Cîndești, Smedești, Mătești ș.a. 4, 121, 215, 236, 239, 241, 250, 252, 314, 340, 386, 390.
- Cernat**, moșteni rumâniți: din Comanca 68; ~ din Lătceni 181.
- Cernătescul v. Mușat Cernătescul**.
- Cernătești**, j. Sac, sat <c. Plopu; azi j. Prahova> al m-rii Glavacioc 378.
- Cernica**, cizmar, martor pentru București 270.
- Cernica** (Mănăstirea Cernicăi vornic), m-re <j. Ilfov; or. București>, ctitor, pricină pentru baltă 193.
- Cernica**, vornic, f. mare vornic, soțul Cheajnei (menț.) 322; ctitor al m-rii Cernica 193; ispravnic la hotărnicie 33, 55, 283.
- Cervenie**, sat <j. Teleorman> 235.
- * **Cetățelele** din j. Ialomița, sat <lg. Grivița> al lui Enachi <Caragea> f. mare post., pustiit de tătari, scutiri pentru paza țării 11.
- Cetățule**, top. la * Birosilăveni <lg. Malu Mare, j. Dolj> 28.
- Cevica v. Ursu Cevica**.
- Cheajna**, vorniceasa, soția lui Cernica vornic, mătușa lui Drăgan și a Ioanei; ctitoră 193, 322.
- Chela**, sat <în or. Brăile Olănești, j. Vlcea>, Stroe din ~ înzestreează pe fiica sa Oprea, măritată cu Toma din Bărbătești, hotare, casă 207.
- Chelmezeul v. Poiana Chelmezeului**.
- Chiojdu v. Chiojdu**, sat.
- Chera**, preoteasa popii Ienache din Morunglavi, fiica Bulcăi, cu parte în Șerbănești de la Olt 110.
- Cheramalaiul v. Dragomir Caramaloiul**.
- Cherance**, Chierance v. Dragomir Cherance.
- Cherchelaha** (Cherchelan), popă din Pitești, martor pentru Sămara 319, 349.
- Chervaste**, țigan 84.
- Cheseleț v. Chiselețul**, sat.
- Chicul v. Stan Chicul**.
- Chida** din Sasol, martor pentru Virlețu 310.
- Chiful** din București, neguțător, martor pentru vinzare 303.
- Chilcești v. Cilcești**, sat. j. Gorj.
- Chîntești**, sat <j. Romanați; azi j. Olt> 417.
- Chiojdu** (Cheojdă), sat <j. Săcuieni; azi j. Buzău> 224, 234.
- Chirana** din Vărăști, rumănită cu feciorii ei 175.
- Chirea** din Păușești, frate cu Stanumir și Stănilă, vinde livadă 179; martor 182.
- Chirea**, paharnic, martor la Clinești, semnează 335.
- Chirea**, spătar, văr cu Staico pah. Rudeanu, martor 409, semnează 402.
- Chirea**, vameș, în pricină cu m-rea Vihorita pentru balta Sticleanu 81; probabil același: Chirea, jupan, martor pentru Trășani B. Chircoșe v. Stan Chircoșe.
- Chirlote**, tatăl lui Sima, martor în Tîrgoviște (menț.) 446.
- Chiriac**, din Copăceni, fiul jupanitei Neacșa și frate cu Neagul, vinde în Udeni 206.
- Chiriac** rumân din Vărăști 175.
- Chirică** (Chiricu) din Mierlia, aldămașar pentru Cîndești 162, 267.
- Chiril v. Oprea Chiril**.
- Chiril**, diacon din episcopia Buzău, martor pentru Berindești 403.
- Chirilă**, egumen al m-rii Sf. Arhanghel de la Rumele 320.
- Chiril**, mitropolit al Verriei 159.
- Chiril** <Lucaris>, patriarh de Constantinopol, dă dispoziții pentru alegerea egumenilor 2, 43; consfințește închinarea satului Poieni la bis. Sf. Mormint 159.
- Chirlită**, dascăl slovenesc la școala m-rii Colța din București (mențiuni tirzii) 185, 265.
- Chirtop**, fiul lui Dan, unchiul lui Tatul post., cu părți în Sturzeni (menț.) 67.
- Chisar**, paharnic din Ruda, văr cu Staico, martor 86, 107, 409.
- Chisar**, paharnic din Sărăcinești, martor la Clinești, semnează 335.
- Chisar**, vornic din Brăgărești, împrumută bani (menț.) 371.
- Chiselețul** (Cheseleț), sat și baltă <Chiselet, j. Ilfov> al m-rii Sfînta Troiță, imunități 426; pricină 208.
- Chișoiul v. Stoica Chișoiul**.
- Chișul**, rumân din Ciumernic 229.
- Chiusia v. Oancea Chiusia**.
- Cioană**, paharnic, martor 383.
- Cloban**, țigan (menț.) 75, 214.
- Clobote** Negurescul din Trășani, martor B.
- Ciobul v. Dragomir al lui Ciobul**.
- Ciocan**, Ciocan v. Manea Ciocan, Radul Ciocan și Șerban Ciocan.
- Ciocănești**, sat <j. Ilfov; azi j. Ialomița>, hotare 60, 283.
- Ciochină**, popă din Pleșioi, cumpără în Cîrlo-gani 85.
- Ciocluzul**, vinde (?) ocină la Timboești 410.
- Ciocorie v. Stan Ciocorie**.
- Ciofrîngeni**, sat <j. Argeș>, loc dat în schimb de Bratul comis lui Eftimie post. 158.
- Ciomag**, partea lui la Liperești (menț.) 384.
- Ciomăgești v. Clumăgești**, sat.
- Ciorătași**, sat <Cioroiășu, j. Dolj>, moșnean din Virbița rumănit și cu ocina din ~ 46.

- Ciorăscul v. Stoica Ciorăseul.
- * Ciorăști, sat <Cilibia, j. Buzău> 6.
- Cioroiul v. Vladul Cioroiul.
- Ciortăscul v. Vlaieul Ciortăseul.
- Cireșov v. Cerășovi, sat.
- Cislău, sat <j. Săcuieni; azi j. Buzău> 6, 205, 311, 312, 386, B.
- Ciuhul v. Neagoe Ciuhul.
- Ciulfen (Ciulfan) din Smedești, tatăl Negritei (menț.) 239, 390.
- Ciulința (Ciulina), baltă la * Vărăști, * Călugăreni și * Periați j. R. Sărat și Brăila <Custura, azi j. Brăila>, întărite mitropoliei din Tîrgoviște 62, 72.
- Ciulința (Ciulinia), j. Ialomița, sat <Ciulința>, rumănit de Mihai Viteazul, dăruit lui Oancea log., apoi lui Costache chihaia; judecit, pricină de rumănire 440; părțile lui Voicilă și ale altora, întărite popii Dumitru 438.
- Ciumăgești (Număgești?), sat <Ciomăgești, j. Olt>; azi j. Argeș>, rumâni judeciți în pricină de rumănire cu Tudor sluger 127.
- * Clumernieu, sat <lg. Glina, j. Ilfov; or. București>, părți cu vie, mori și rumâni cumpărate de jupneasa Grăjdana de la Vladul vist. și lăsată moștenire nepotului său Preda spăt. 229.
- Ciurilă v. Radul Ciurilă.
- Ciutac v. Neagoe Ciutac.
- Civica v. Ursu Civica.
- Cînești, Cînești:
- * Cînești, sat <j. Buzău> 215.
- * Cînești, sat <lg. Arcești, j. Romanați>; azi j. Olt> 85.
- * Cîneștii de în Otăsău (Cînești, Cîneștie) j. Vilcea, sat <lg. Surpatele> 424; deal cu vii, megiași rumâniți de Sima al doilea log. 104, 335, 389; judeciri 389; partea lui Dragomir cu vad de moară vindută de fiica sa Maria lui Sima log. 249; casă 104.
- Cîlcești, Chîlcești:
- Cîlcești, sat <Cilceasca, j. Mușcel și Pădureț>; azi j. Argeș> 98, 99, 320.
- Chîlcești, sat <Cîlcești, j. Gorj>, vie dăruită de Viga Podiana nepotului său Nicola 394.
- Cîlniei, sat <Cîlnicu, j. Gorj> 395.
- Cîmpeni, sat <j. Romanați>; azi j. Dolj> 392.
- Cîmpina (Cîmpineni, Cîmpina), j. Prahova, sat <azi oraș> 311, 312; moșie cumpărată de Șteful negustor, dată în schimb de Nicola mare vist. m-rii Mislea; hotare 106.
- Cîmpul Pietrei, top. la * Biroslăveni <lg. Malu Mare, j. Dolj> 28.
- Cîmpul Rușilor, top. <la * Ruși lg. Lazuri, j. Dimbovița>, locurile popii Coica dăruite de nepoții săi, m-rii Golgota 3.
- Cîmpulung (Cîmpu Lung, Cîmpulung, Diăgupole), oraș <j. Mușcel și Pădureț>; azi j. Argeș> 416; întemeiere, moștenii și ocina orașului, hotare 144; obligații și drepturi ale orașenilor 17, 186, 401; pîrcălab și județ 380, 391; moară (?), tîrg 186, 401; negustor 391; Biserica Domnească (Adormirea) popă 214; numită mănăstire, orînduilei monastice 79; grămătic 309; popi 41, 75.
- * Cîmpușorul, sat (?) <Găiseni, j. Dimbovița>; azi j. Ilfov>, în hotar cu Lacul 39.
- Cînda, moștean rumănit din Lătceni 181.
- Cînda, postelnic, martor în diata lui Mușat al doilea vist. 361.
- Cînda, rumân din Budișteni, fiul lui Barbul 130.
- Cîndescul v. Stanelul Cîndescul.
- Cîndești, j. Buzău, sat, deal cu vii, ocini și vad de moară ale lui Calciu, Călin, Ștefan ș.a. vindute de Dobrin și jupineasa Maria din Cîrlomănești lui Mihalcea vornic 74, 176, 236, 250, 252; loc de vie cumpărat de Negruș, vindut de fiica sa Anca ș.a. popii Șerbu din Odobeni 162, 267; via lui Neagul vindută lui Albul din Mierlia 148, 242; v. și Siliștea Cîndeștilor.
- Cînești v. Cîlnești, sat.
- Cînponeasa, top. la Stroești <j. Ialomița>; azi j. Ilfov> 406.
- Cînpina v. Cîmpina, sat.
- Cînpulung v. Cîmpulung.
- Cîrcioae, <Cîrcea, pîriu> la * Biroslăveni <lg. Intorsura, j. Dolj> 28.
- Cîrcioia (Căracea), sat <Cîrcea, j. Dolj> 32, 150.
- Cîrjeul v. Stoica Cîrjeul.
- Cîrleanța v. Radul Cîrleanța.
- Cîrlogani, sat <j. Vilcea>; azi j. Olt>, deal cu vii, parte vindută de Drăgan popii Ciocchină din Pleșoi 85.
- Cîrloman, sat <j. Teleorman> al lui Preda sulger, pus zălog la Zota cojocar 69.
- Cîrlomănești, j. Buzău, sat 121, 148, 162, 176, 239, 242, 250, 252; deal cu vii, ocină și vie vindute de jupanița Maria a lui Crăciun vornic, cumpărate de Mihalcea vornic și de Gheorghe cămăraș, popă 74, 215.
- Cîrnitura, top. probabil la * Glaveș <lg. Cîmpeni, j. Săcuieni>; azi j. Buzău>, parte vindută de Pătru Buzea și Dumitru căpitan lui Lupul vornic din Lapoș 407.
- Cîrnul, m-re <j. Săcuieni>; azi j. Buzău>, egumen 86.
- Cîrstea, Cîrstie:
- Cîrstie v. Drănieul Cîrstie.
- Cîrstea v. Necola al Cîrstie.
- Cîrstea v. Vladul Cîrstea.
- Cîrste din Berindești v. Cîrste al Dancelului.
- Cîrstea din Blastematile, martor E.
- Cîrstea din Coțâiani v. Cîrstea log.
- Cîrstea din Crețești v. Cîrstea post.
- Cîrstea din Golești, martor 56.
- Cîrstea din Lipărești, vinde parte în Stroești 290.
- Cîrstea din Rădăcinești, martor 197.
- Cîrstea din Săteni, martor pentru Vlădeni 102.
- Cîrstea din Turburea v. Cîrste al Dancelului și Cîrstea Vișga.
- Cîrstea, logofăt din Coțâiani, cu drepturi în Dealul Tîrgovitei 259; martor 34.
- Cîrstea, logofăt din Buciumeni, martor 241.
- Cîrstea, martor pentru Sparți, în București 227.
- Cîrstea, moșteni rumăniți: ~ din Ionești 324; ~ din Lazu 13; ~ din Pleașov 278; ~ din Siliștioara 297.

- Cîrstea, negustor din Boldești, martor 6.
 Cîrstea, negustor din București, martor 270.
 Cîrstea, negustor, întărit în Vernești 4.
 Cîrstea, nepotul lui Oprea Pașadia, în pricină cu fiul lui Miclea din Pîrscov E.
 Cîrstea, plrăcălab, stăpin în Bîrosilăveni 28.
 Cîrstea, plăpumar, martor 129.
 Cîrstea, postelnic din Crețești, martor 200.
 Cîrstea, rumâni: ~ din Bărcănești 147;
 ~ din Gemenile 92; ~ din Greci 223;
 ~ din Urdari 383; ~ din Vărăști 175.
 Cîrstea, sluger mare (fost), martor 86.
 Cîrste al Danciuului (Cîrste) din Berindești și Turburea, vinde delniță 377; martor 225.
 Cîrstea <al> lu Mar, aldămășar, pentru Golești 332.
 Cîrstea Bănculescu din Trășani, martor B.
 Cîrstea Burlan, plrăcălab din Florești 298.
 Cîrstea Vișga (Cîrste) din Turburea, martor 225, 370, 377, 436.
 Cîrstian, Crăstian:
 Cîrstian v. Coman al lu Cîrstian.
 Cîrstian din Bădeni, martor 101.
 Cîrstian din Boteni v. Cîrstian vornic.
 Cîrstian din Bunești, martor pentru Mănicești 83.
 Cîrstian din Joseni, martor 202.
 Cîrstian din Stănulești, martor pentru Zorești 105.
 — Crăstian din Vernești, martor 405.
 Cîrstilian (Crăstian), martori: ~ pentru Băncești 405; ~ pentru Clinești 335; ~ pentru Valea Teancului 307.
 Cîrstilian, popă din Dedulești, tatăl lui Lorent (menț.) 413.
 Cîrstilian, rumân din Futești 298.
 Cîrstilian, sluga lui Pirvul log. din Ruda, martor pentru Cotești 23.
 Cîrstilian, uncheas, <tatăl?> Negritei martoră pentru Stan Tibeică din Bădeni (menț.) 408.
 Cîrstilian, tatăl lui Badea din Rădăcinești (menț.) 197.
 Cîrstian, vornic din Boteni, martor 58, 133, 206, 361; vornic al doilea, dă carte de mărturie, semnează 104.
 Cîrstienești, Curăstienești:
 * Cîrstienești (Cîrstianești), sat <lg. Văleni, j. Argeș> 197, 276.
 Cîrstieneștii de pre Colentina, sat <Herăstrău, or. București> 270; ocină și vad de moară cu rumâni vindute de jupîneasă Neaga lui Dumitru Dudescu al doilea vist. 91, 95.
 — Curăstienești, sat <Cristienești, j. R. Sărat; azi j. Buzău> 210.
 Cîrtoage (Cîrtogu), top. la Cheia <în or. Băile Olănești, j. Vilcea>, funia lui Stroie din Cheia dată fiicei sale Oprea 207.
 Clăbuceșu, munte <j. Argeș>, întărit lui Stanciu al doilea vornic 154.
 Clăncea, top. în hotarul orașului Cîmpulung 144.
 Cliei, sat <Clinciu, j. Ilfov>, Socol pah. din Cornăteni în pricină pentru gîrla Goia 37.
 Clinceeni (Clăceni, Clencene, Cliceni, Clînciani), sat <or. București>, Zoze din ~ vinde ocina sa lui Mogoșu călărașul 343; ocinile lui Negoșu, Dubrotă ș.a. cumpărate de Vasile iuzbașă din Drăngești 353, 372—375; parte închinată domnească 375; părți vindute de Neagoe și Voico lui Necula Țărigrădeanul 366, 367; parte vindută de Dumitru Sîrbul lui Zaharia vătăf 376.
 Clocotea v. Dumitru Clocotea.
 Coadă, vătah din Măniaci, martor 234, 287, 292, 305, 330, 331, 342, 398.
 Coadă lui Capicelu, top. în hotarul satului Samara <j. Argeș> 165.
 Coadă Gemenii, top. în hotarul satului Samara <j. Argeș> 165.
 Coasta Turburii, top. <probabil la Vlădești, j. Vilcea>, loc și livadă vindute de Stoica Perța lui Oprea neguțător 428.
 Coea, țigan 241.
 Cocani, sat <probabil Coca, j. Buzău> 314.
 Cocen v. Nedeleo Cocen.
 Coeleovul Gros, top. la * Gurguiati <lg. Chir-nogi, j. Ilfov>; azi j. Ialomița> 283.
 Cococi din Cepturi, vinde vie în dealul Bobului 228.
 Cocoiu, sat <Cucoiu, j. Argeș; azi j. Vilcea>, livadă vindută de David lui Bolovan 132.
 Cocora, moștean rumănit din Pleașov 279.
 Cocoratul din Albești, jurător pentru Bratia 41.
 Cocorăști, sat <j. Prahova> 311, 312, 357, 359.
 Cocorova, sat <j. Dolj; azi j. Gorj>, parte cu rumâni și vad de moară a lui Dragotă post. întărită lui Stoica post. din Urdari 383.
 Cocoș v. Staneiu Cooș.
 Coeu, sat <Cocu, j. Argeș> 349.
 Coculescul v. Albul Coculescul.
 Codmeana, Cotmeana:
 Codmeana, m-re <Cotmeana, j. Argeș>, tute-lată de m-re Cozia; în pricină pentru rumâni 127.
 — Cotmeana, plru <afluent al Vedei>, loc pe ~ 319.
 Codrea, popă din Mănești, martor pentru Șotînga 116.
 Codrișan, țigan 359.
 Coe (Coia), țigan 30.
 Coeștii (Coietești), sat <Săgeata, j. Buzău> 340, 405.
 Cofoiu, moștean din Pleașov, tatăl lui Ganea (menț.) 278.
 Cogea v. Nedeleo Cogea.
 Coica, popă, tatăl Mariei, bunicul Anei și strămoșul lui Dumitru log. cu locuri în Cîmpul Rușilor (menț.) 3.
 Coleaeu, iuzbașă, tatăl lui Duminică și al lui Neacșul, martor pentru Samara (menț.) 165, 319.
 Colentina (Colintina), rlu, sate pe ~ 91, 95, 369; m-re de la ~ 42, 45, 131; moară 451.
 Colțatul v. Voico ~ al Nedelii.
 Colțea v. Stoica Colțea.
 Colțea, m-re v. București.

- Colțea, căpitan, soțul Stanei și tatăl lui Pătrașco, vinde țigani 359.
- Colțea (Colțe) <din Cotești, fiul lui Tatul>, frate cu Neagoe, vărul lui Lăudat log., martor 23.
- Colțea, fiul lui Danciul Doicescul elucer, frate cu Udrea, martor pentru Mogoșoaia 451.
- Coman v. Stancelul al lui Coman.
- Coman cel bătrîn din Sminov, martor pentru Grădiștea 1, 27; boier hotarnic 44.
- Coman (Comano), comis, martor pentru Cornet 300.
- Coman din Călinești, aldămășar pentru Bălțați 137.
- Coman din Corșori, martor 304.
- Coman din Glodeni, frate cu Duica, martor pentru Piscani 316.
- Coman din Leontești, martor pentru Cîrnitura 407.
- Coman din Mircești, martor pentru Vernești și Poenari 80.
- Coman din Nenciuiești, boier hotarnic 283.
- Coman, martori: pentru Țigănești 49; ~ pentru Văsiia 327.
- Coman, moșteni rumâni: din Gropeni 240; ~ din Lătceni 181.
- Coman, partea lui cu rumâni la Bădeni 328.
- Coman, popă din Mărăcineni, văr cu Stoica, vinde partea lui Calciu din Cîndești 252.
- Coman, rumân din Gemenile 92.
- Coman, tatăl lui Mihai rumân din Bora (menț.) 261.
- Coman, vărul lui Neagul agă, martor pentru Cornetu 300.
- Coman al lui Cîrstilian, aldămășar <pentru Lipia ?> 205.
- Coman Bănză, moștean din Brăești, apărat de rumânie 174.
- Comanca, sat <în or. Băile Olănești, j. Vilcea>, în hotar cu Cheia 207.
- Comanca, sat <j. Romanți>; azi j. Olt> 125; rumâniri făcute de Necula vist. 68, 88, 152.
- Comani (Comane), j. Olt, sat 241; jumătate din partea lui Staico elucer, cu vîi și rumâni întărită lui Bunea log. 64.
- Comarnicul, sat <j. Prahova>, parte dată zestre Elinei și lui Ianu spăt. de Maria din Bucov 357.
- Comoia <eroare> v. Babolea.
- Conda (Condea, Conde, Condi), mare comis, <f. mare armaș>, vinde partea din Jigălie, a lui Nedelco sulger, fostul său socru 107; în sfatul domnesc 4, 5, 6, 8, 10—14, 18, 20—22, 26, 28—31, 33, 36, 39, 41, 44, 50, 51, 52; martor 46.
- Condeșa, jupîneasă lui Stoica spăt. din Cepturile, mama lui Pătru, Dumitru și Pădure, dăruită în Mușcel 371.
- Condrea, bunicul Neagăi stăpînă în Bratia (menț.) 41.
- Condrea, mare post. <eroare> v. Alexandril, mare post.
- Constantin v. Costandin.
- Constantinopol (Noua Romă, Țarigrad), oraș 366; boieri munteni la ~ 425; patriarhi de ~ 2, 43, 79, 159.
- Conțeșt, j. Mușcel și Pădureț sat, <azi j. Argeș> 320; parte cu rumâni a lui Pîrvul log. Rudeanul cumpărată de Vlaicu log. și soția sa Stana 391.
- Copăcel, sat <or. Ocnele Mari, j. Vilcea>, vîi date schimb de Staico jupînesii sale Rada 409.
- Copăceni, sat <j. Argeș; azi j. Vilcea> 197.
- Copăceni, sat <j. Vlașca; azi j. Ilfov> 39, 206.
- Copilești, sat 269.
- Corănet v. Cornetu, sat, j. Dolj.
- Corbea, rumân din Poieni 159.
- Corbi, j. Mușcel și Pădureț, sat <azi j. Argeș>, „tocmeala Corbilor” 361; popă 304; ~ de Piatră, sat plăieșesc al m-rii Argeș, dări, scutiri 439.
- Corbșori (Corșori), sat <j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș> 380; Neagoe din ~ vinde deiniță în Stănești 140, 360; locul lui Ștefan vîndut lui Ion log. 304.
- Corbul, moștean rumânit din Pleașov 278, 279.
- Coreovatul, baltă <lg. Mănăstirea, j. Ilfov> a m-rii Sfînta Troiță, hotare 33, 35; pricină 35.
- Coreșie, tatăl lui Ion din Tirgoviște (menț.) 441, 449.
- Corlătești, sat <j. Prahova> 179, 204.
- Cornățelul, baltă <lg. Mănăstirea, j. Ilfov>, dăruită de Alexandru Mircea m-rii Sfînta Troiță 55, 448; hotare 33, 35, 286, 434; pricină 35, 434.
- * Cornățel, oraș <lg. Mănăstirea, j. Ilfov> 298, 367; hotare 35, 55, 81; scaun de vamă 208; stolnici și vameși 208, 253, 426.
- Cornățeni, sat <Cornățelu, j. Dimbovița> 38, 39, 134, 138, 141, 206.
- Cornea din Cornățel, tatăl lui Ianu (menț.) 298.
- Cornea (Corinea) din Urлаți, vinde parte din ocina Trestienească de la Ratina 171; probabil același: Cornea, cu parte în dealul Nucetului 188.
- Cornea, țigan (menț.) 383.
- Cornești, sat <j. Dimbovița> 30, 98, 99, 357.
- Cornetu, Cornetu:
- Cornetu (Cornet, Corănet), sat <probabil j. Dolj> 325; moșie pustie vîndută de Ianachi lui Ion post. 184.
- Cornetu, sat <j. Vlașca; azi j. Ilfov>, ocină vîndută de Simina lui Rătcu 300.
- Cornu, top. la Berislăvești <j. Argeș; azi j. Vilcea> 132.
- Cornul Măgurei, top. la Păușești <Păușeștii de Otăsău, j. Vilcea> 71.
- Coromitică v. Vladul Coromitea.
- Corsarul v. Stoica Corsarul.
- Corșori v. Corbșori, sat.
- Cotofleș v. Ivan, jupîn.
- Cosman, rumân din Vărăști 175.
- Cosoroavă v. Pîrvul Cosoroavă.
- Costache, chihaiăoa, dăruit de Radu Mihnea cu satul Ciulinia pe care-l judecește 440; v. și Costea slujer.

- Costachi** din Gherghița, aldămașar 205.
- Costanda** v. **Dobrin Costanda**.
- Costandin** (Constantin), clucer <viitorul domn Constantin Șerban>, fiul lui <Radu> Șerban, cumnatul lui Constantin Cantacuzino mare post., vinde satul Vărăști 164, 175; postelnic al doilea, martor 89, 334, semnează 88, 326, 341.
- Costandin** (Constantin), comis din Togozeni, fratele Paraschivei vornic, al lui Dragul armaș și al Despinei jupanița lui Vlad Rudeanu; partea lui din Lichirești cumpărată de soțul Despinei 209; martor 384.
- Costandin**, comis mare în sfatul domnesc 194, 196, 202, 206, 215, 217, 221, 226—228, 233, 240, 241, 243, 245, 252.
- Costandin**, dascăl slovenesc la școala de la Sf. Gheorghe Vechi din București (menț. tirzie) 63, 430.
- Costandin** din Pocnari, tatăl Dobrei (menț.) 80.
- Costandin** din Stănțești, martor pentru Pătirlage 312; semnează 311.
- Costandin** din Togozeni v. **Costandin** comis.
- Costandin**, fiul lui Miho negustor, martor pentru Cotroceni 211.
- Costandin**, fiul lui Oprea din Rădăcinești, dă siliște în Rădăcinești schimb pentru una în Gruiu 197.
- Costandin**, martori: pentru Cîndești 236, 252; ~ pentru Mircești 6; ~ pentru Smedești 239.
- Costandin**, mătăsariul din București, martor 270.
- Costandin**, paharnic mare v. **Costandin** Cantacuzino.
- Costandin** postelnic v. **Costandin** clucer.
- Costandin** postelnic mare (fost) v. **Costandin** Cantacuzino.
- Costandin**, slugă domnească, nepotul lui Avram din Mărăcineni, întărit în dealul Mirceștiior, Boldești și Scurtești 6.
- Costandin**, țigan 30.
- Constantin** Cantacuzino (Constantin, Costandin), cumnat cu Costandin clucer, cu drepturi la Vărăști 175; cumpără în București și Tîrgoviște (în mențiuni ulterioare) 129, 259; în sfatul domnesc: <fost> mare paharnic 5, 26; fost mare postelnic 258, 358; mare postelnic <de la 1632 nov. 20> 429, 430, 438—440, 443, 451; martor: f. mare paharnic 68, 88, 89, 104, 106, 164, 175; f. mare postelnic 357, 361, 389; semnează grecește 68, 88, 104, 333, 357, 361.
- Costandin** Pirțachi, martor, pentru Rădăneasca și Smedești 340, 390.
- Coste** v. **Ipathie Coste**.
- Costea**, cojocar, soțul Tudorei, cumnat cu Pană Palamari, cumpără loc de casă în București (?) 322.
- Costea** din Birosăveni, vinde ogor 28.
- Costea** din Glodeni, cumpără parte în Piscani 316.
- Costea** din Micșani, megiaș jurător pentru Brăești 174.
- Costea**, fiul lui Calin Tabără post. din Săteni, cumpără parte 87.
- Costea** (Coste), gramatic, martor pentru București, semnează 346.
- Costea**, popă din Pitești, martor pentru Conțești 391.
- Costea**, slujer, incuviințează vânzare în Dealul Tîrgoviștei 259; v. și **Costachi** chihaiă.
- Costea** (Costi), rob, frate cu Mușat rumân din Crăceni, apărât de rumânie 138, 141.
- Costea**, tatăl lui Tudor, soțul Neacșei care vinde în București 302.
- Costeasca**, parte la Căpăținești <j. Buzău> a lui Ianiu Cotescul, dată schimb de Ianiu călugărul lui Crăciun 202
- Costeni** (Costeani) j. Saac, sat <azi j. Prahova> 398; megiaș, se vinde rumân fără ocină lui Hriza mare vornic 330.
- Costeni**, sat (?) <probabil j. Săcuieni>; azi j. Buzău în hotar cu *Joseni lg. Boldești 6.
- Costești**, **Costiști**:
— **Costiști**, sat <Costești, j. Mehedinți> 395.
- Costești** j. Vilcea, sat 200; cnezi din ~ se vind lui Mihai Viteazul; dăruit m-rii Bistrița, scutiri 20.
- Costești** j. Vlașca, sat, ocină cu rumâni a jupaniței Voica, fiica lui Radu vist. din Cepturoaia, vindută de fiucele ei lui Manea mare post. 385.
- Coșăvenii** v. **Vladul Coșăveni**.
- Coșcovul** Gros v. **Cocievul Gros**.
- Coșovene** de Jos (Dol Coșovene), sat <j. Dolj> 150.
- Cotescul** v. **Ianiu Cotescul**.
- Cotești**, sat <j. Mușcel și Pădureț>; azi j. Argeș>, delnița lui Bolovan zălogită, rumân cu delniță vindut de Lăudat log. lui Tatul log. 23, 192; parte a lui Mihălcea post. și delnița lui Stanciu cumpărate de Matei log. 306, 317; popă 192.
- Cotiei**, martor pentru Voineasa 5.
- Cotmeana** v. **Codmeana**.
- * **Cotoești**, sat <probabil j. R. Sărat>; azi j. Vrancea>, partea lui Gago vindută de Iinca, jupanița lui Nichifor pah., lui Iane Topliceanul 410.
- Cotorcea** v. **Stanciu Cotoreea**.
- Cotrăceni**, sat <or. București>, parte din funia lui Preda vindută de Șendrea negustor ș.a. lui Ghioca post. 211.
- Coțe**, **Coți** v. **Ghinea Coți și Proca Coți**.
- * **Coțâieni** (Coțiani), sat <lg. Vulcana, j. Dîmbovița> 34, 259.
- Coțofeni**, sat <j. Dolj> 13, 347, 383.
- Cozia** (Coziia, Cozie, Sf. Troiță), m-re <j. Vilcea>, sate, țigani, scutiri 5, 15, 16, 200, 222, 248, 352, 420, 423; locuri în orașul Rîmnic 382; pricini de rumânie 123, 125, 127, 254; metoh 420; egumeni 5, 15, 16, 127, 133, 200, 254, 351, 382, 409; alegerea egumenului 43; ispravnic 127; catastif 420.

- Cozianii de la Sehit (Cozianii, Sf. Troiță), m-re <Cozieni, j. Buzău>. întărită la Tifulești, egumen 119, 257.
- Cozma, moșten rumânit din Lătceni 181.
- Craiova, oraș; mare ban de ~4—6, 8, 10, 13, 18, 20, 22, 28—31, 33, 39, 41, 44, 46, 50—52, 55, 58, 63, 65, 67, 73, 146, 174—177, 183, 185, 188—190, 194, 196, 202, 206, 215, 217, 221, 226, 228, 233, 240, 241, 243, 245, 252, 257; mare ban al Jiului 26; ispravnicul scaunului 70, 82, 103.
- Craleveschi v. Craiova, ban.
- Craștaoț, Craștavăț v. Preda Craștavăț și Stan Craștavăț.
- Crăcenii (Crăceani), sat <or. Călărăși>, rumâni din Lichirești stabiliți în ~ împărțiți între V'ad mare log. și Ivașco vornic din Băleni 134, 138, 141.
- Crăciuci v. Toma al lu Crăciucel.
- Crăc'ul din Pîrscov, martor pentru Scurtești 6.
- Crăciun, armaș, martor pentru Dudești 450.
- Crăciun, bătrînul din Pîrscov, martor E.
- Crăciun, călăraș din Văleni, martor pentru Jigoreni 78, 86.
- Crăciun, dascăl, scrie zăpis 339.
- Crăciun din Beceni, fiul lui Radu meșterul, martor pentru Dedulești 413.
- Crăciun din Birosălăvești, martor 28.
- Crăciun din Căpățînești și Zorești, întărit cu vii, ocini și mori 202; martor 386.
- Crăciun din Căpreni v. Crăciun log.
- Crăciun din Chîntești, martor pentru Morunglavi 417.
- Crăciun (Crăciuna) din Cîrlomănești, fiul lui Crăciun vornic și al Mariei, vinde scoc de moară, vie și ocină 74, 215.
- Crăciun din Cîrlomănești, tatăl lui Crăciun v. Crăciun vornic.
- Crăciun din Drajna, fiul Jidului, unchiul lui Nanciul, văr cu Anca, vinde cîcină, loc cu casă și pomet 251, 287.
- Crăciun din Novaci, martor pentru Găurici 120.
- Crăciun din Stîlpeni, martor pentru Drajna 234.
- Crăciun din Trășani, martor C.
- Crăciun, grămătic de la luminăria domnească, scrie zăpis în București 395.
- Crăciun, logofăt din Căpreni, martor pentru Bae 387.
- Crăciun, logofăt din Titoi, martor pentru Frăsinet 26, scmează 179.
- Crăciun, martor pentru Jigorani 86.
- Crăciun, partea lui în dealul Nucetului 188.
- Crăciun, rumân din Vărăști 175.
- Crăciun, țigan, își răsămpută fiica 91.
- Crăciun, vornic din Cîrlomănești, tatăl lui Ianache și al lui Crăciun, soțul Mariei, frate cu Călin și Doda (menț.) 74, 176, 215.
- Crăciun Carakeș, martor pentru Măstănești 398.
- Crăciun Măreșeul din Trășani, martor B.
- Crăciuna v. Crăciun din Cîrlomănești, fiul lui Crăciun vornic.
- Crăciuna, țigancă 99.
- Crăstian v. Cîrstian.
- Crăișă, martor pentru Vernești 4.
- Creața v. Crețuleșul, sat.
- Cremenari, sat <j. Argeș; azi j. Vilcea>, judecii din ~ în pricină cu Anghel 126.
- Cremene, sat <j. Buzău> 176.
- Cretinești, sat <probabil Cătrunești, j. Ilfov>, rumâni ai m-rii Sfînta Troiță se dau drept robi pentru a se judeci 364.
- Crețeni, sat <j. Vilcea> 187.
- Crețești, sat <probabil j. Ilfov> 44.
- * Crețești, j. Prahova, sat, parte cu roată de moară a jupînesii Calea, vîndută de soțul și fiii ei m-rii Molomoc; sătenii din Smlrci cumpără locuri de casă în ~ 146.
- * Crețești, sat <lg. Scărișoara, j. Romanai>; azi j. Olt> 200.
- Creți, sat <j. Olt> 59.
- * Creți, sat <probabil lg. Mărgineanu, j. Săcuieni; azi j. Buzău> 145.
- Crețul v. Obidiții lu Crețul, plasă.
- Crețulești (Creața, Crițolești), sat <j. Vlașca>; azi j. Dîmbovița> 269, 275.
- Crețulești, sat, fost al jupînesii Rada și vîndut de soțul ei Staico pah. Rudeanul 409.
- Crevelești v. Crivelești, sat.
- Crîcov, pîrlu <Cricovul Sărat>, la dealul Bobului 228.
- Crintea v. Vladul Crintea.
- Cristinești v. Cîrstienești, sat, j. R. Sărat.
- Crițolești v. Crețulești, sat, j. Vlașca.
- Crîva, j. Romanai, sat <azi j. Olt>, întărit lui Stroe log. Leurdeanu zestre de la socrii săi Fota post. și jupanița Stana din Brîncoveni 178; ~ de Jos, parte cu vecini vîndută de Stoica, Pîrlul și Oprea lui Gorgan f. mare spătar și jupaniței sale Stana 107.
- Crivelești, sat <Crevelești, j. Buzău> 339.
- Criveș, martor pentru Clinceni 374.
- Crîngul Brînzarului, top. la * Birosălăveni <lg. Malu Mare, j. Dolj> 28.
- Crîngureni, sat <Crîngurile>; probabil j. Vlașca>; azi j. Argeș>, deal, partea Stanei și a tatălui ei Oprea din Budișteni dată zestre Mariei și soțului ei Oprea 130.
- Croitor, Croitorul v. Mihai Croitor, Radul Croitorul, Stoica Croitor și Stroe Croitorul.
- Crucea Călugărului, top. la Zorilești <Zorlești, j. Gorj> 136.
- Crucea lui Iștvan (~ lui Eștfan) în București 10, 337.
- Cruceașatul din Păușești, martor pentru Clinești 249.
- Cuca, sat <j. Argeș> 36.
- Cuclești, sat <Cucești, j. Vilcea> 335.
- * Cuclești, sat <lg. Mărginenii de Jos, j. Prahova> 277.
- Cucoiu v. Cocolu, sat.
- Cucubeață v. Stan Cucubeață.
- Cucul, delnița lui la Bratia 41.

Cuculeasa, delnița ei la Brăția 41.
* Cucuteni, sat <lg. Lipia, j. Buzău>, părți vândute de Stan Brezoe ș.a. lui Radul log. din Mănești 390.
Cucuteni, sat <j. Dîmbovița>, casă cu siliște pomi și funie vîndută de Bustea, lui Panait cupeț, cumpăratură de la Ion; popă 442.
Culigătoarea, moșie la Urlați <j. Săcuieni; azi or. Urlați, j. Prahova>, vîndută de Balotă lui Plrvul 291.†
Curăstienestii v. Cîrstienestii, sat, j. R. Sărat.
Curătești (Cărătești), sat <j. Ilfov>, în hotar cu Futeștii 298; oprit să vîneze în bălțile m-rii Sfînta Troiță 33, 35.
* Curăteștii de Sus, j. Vlașca, sat <azi Chirculești, j. Ilfov>, cu rumâni, zălogit de Maria vorniceasa la Gheorghie log. 201.

Curcă v. Groapa lui Curcă.
Curehîia, țigan 313.
Curea, popă, martor pentru Jideni și Țușăști 109.
Curila din Șiroca, martor pentru Racoți și Podeni 395.
Curmătura Tătarului, top. la * Piscani <Glodeni, j. Dîmbovița> 316.
Curnetu v. Cornetu.
Curpeniță ce să cheamă Patru Frați, top. la * Piscani <Glodeni, j. Dîmbovița> 316.
Cursariul v. Stolea Corsarul.
Curt Salam, ceauș v. Apostol, fiul lui Ianu banul.
Curtu, căpitan de dărăbanți, cu însărcinări domnești 337.
Curutură, cu parte în dealul Nucetului 188.

D

Dadul din Guzeni, vinde parte în Tîrnava 235.
Dahna, cneaz din Sulari rumănit, fără ocină 149.
Daia v. Gaia, sat.
Daicu, rumân din Poieni 159.
Daina v. Manea Daina.
Daleca, „moș” la Pîrscov (menț.) D.
Damascîn, egumen al m-rii Vieroș 75.
Damascîn, logofăt, scrie zapise pentru m-rea Mîslea 311, 312.
Damaschino v. Nîca Damascîno.
Damian, Dimlen, Dimilian:
 — Dimilian, căpitan, martor pentru Jigălia 107.
 — Dimlen, chir (menț. ulterioară) 440.
Damian, martor la diată, în Tîrgoviște 220.
Dan, aldămășar <pentru Lipia?> 205.
Danu ceaușu, martor pentru Țigănești 444.
Dan din Ciocănești, boier hotarnic (menț.) 283.
Dan din Dobroteni, martor 194.
Dan din Frăsinet, martor 334.
Dan (Danu) din Lătceni, martor 120, semnează 336; v. și **Dan**, partea lui.
Dan din Pîrscov v. **Dan al lui Mîcan**.
Dan, fiul lui Stan, vinde parte în Ciulinița 438.
Dan, ginerele lui Preda Barbăalbă din Bîroslăveni, întrebat la vînzare 28.
Dan, jupan din Tîrgoviște, martor pentru Cucuteni 442.
Dană, martor pentru Cotești 192.
Dan, martor pentru Vaidei 187.
Dan, moșneni rumăniți: ~ din Drajna 251; ~ din Gropeni 240; ~ din Ionești 324; ~ din Lazu 13.
Dan, partea lui în Băncești v. **Đan al lui Burducea**.
Dan, partea lui în Lătceni (menț.) 326.
Dan, rumâni: ~ din Bae 387; ~ din Bereni 133; ~ din Cîrstienestii 91, 95; ~ din Frătești și Costești 385; ~ din Greci 223; ~ din Poieni 159.

Dan, tatăl lui Chirtop stăpln în Sturzeni (menț.) 67.
Dan, tatăl lui Datco din Mircești (menț.) 6.
Dan al lui Burducea (Dan), cu parte și vad de moară la Băncești (menț.) 105, 390.
Dan al lui Mîcan, martor pentru Pîrscov D; probabil același: **Dan** din Pîrscov, megiaș jurător E.
Dan Porcul, vinde în Sturzeni (menț.) 67.
Dan Rodea din Boleasca, martor 344.
Dana, mama Baei care vinde în Trășani (menț.) C.
Dana, soția lui Tudor și vară primară cu Drăghici log., stăplnă în Sălătruc (menț.) 154.
Danciul v. Cîrste al Danciului.
Danciul clucer v. **Danciul Doiceșul**.
Danciul, cnezi rumăniți: din Ciulinița, se răscumpără și vinde parte cu grădină 438, 440; ~ din Sulari 149.
Danciul din Bîroslăvești, martor 28.
Danciul din Brîncoveni v. **Danciul vornic**.
Danciul din Doicești v. **Danciul Doiceșul**.
Danciul din Măldărești, <fiul lui Tudor comis>, rumănește în Vaidei 187; martor, semnează 335.
Danciul din Pîrlîani v. **Danciul Pîrlîianul**.
Danciul din Samara, martor 165.
Danciul din Șotînga, martor 116.
Danciul din Tîrgul Gilort v. **Danciul Bengoae** post.
Danciul, logofăt 325 v. **Danciul Pîrlîianul**.
Danciul (Danciu), logofăt din Uscăți, boier hotarnic, tocmelnic 40, 98, 134, 138, 141; martor 89, 91, 95, 99, 356, 415, semnează 88; scrie zăpis 415.
Danciul, martor pentru Măgurele 157.
Danciul, popă din Tîrgoviște, tatăl popii Radul (menț.) 446, 449.
Danciul, poslușnic al m-rii Sfînta Troiță, scutit de poclon 431.

- Daneiu**, vornic < din Brincoveni, tatăl lui Matei Basarab>, familie; dăruiește pe o slugă a sa cu parte în Arvătești (menț.) 282; boier hotarnic 283.
- Daneiu Bengoae**, postelnic din Tîrgul Gîlor-tului, tatăl lui Barbul (menț.) 243.
- Daneiu Doiceșul** (Danciul), clucer din Doicești, tatăl lui Udrea și Colțea 91, 95, 451; stăpîn în Stroești, Lățcoi, Buciumeni ș.a. cu case, vii și țigani 290; martor 24, 118, 351, 415, 451, semnează 223.
- Daneiu Pîrlianul** (Danciul), logofăt din Pîrliani, cumpără parte în Bae cu munte și rumâni 387; vinde țigan, semnează 54; martor 86, 325.
- Dandoe**, tatăl lui Tatul aldămășar pentru Zorești (menț.) 202.
- Danla**, popă, socrul lui Stoica, partea lui în Zlătărei (menț.) 189.
- Daniil**, egumen al m-rii Cozia 351.
- Dano**, vătaf, martor pentru Clinceni 372.
- Danovici v. Tatul Danovie.**
- Dara v. Piseul Dărel.**
- Darul** din Izvorul, martor pentru Samara 165.
- Daseșul** din Vardenița, martor 383.
- Dașova** <Dașov, oraș R.S.S. Ucraineană>, Alexandru Coconul cu oastea la ~ 259.
- Dateo, Deteo :**
- Datco v. Radul al lui Dateo.**
- Datco** cumnatul lui Vlad v. Dateo ginerele lui Momcilă.
- Dateo** din Biroslăvești, martor 28.
- Datco** din Cîrstienești v. Dateo vătaf.
- Dateo** din Mircești, fiul lui Dan, martor 6.
- Dateo**, dorobanț, soful Vlădăci, dobîndește parte în Tătarul 29.
- Dateo**, fiul lui Radul al lui Burducea, martor pentru Smedești 390.
- Dateo** (Deatco), ginerele lui Momcilă și cumnat cu Vladul 232, 256; întărit în Dedulești 256.
- Dateo**, paharnic din Copăceni, bani furați din casa lui 352; martor 197.
- **Deteo**, paharnic <din Potoceni>, frate cu Radul post., unchiul lui Eremia și al Dumitrei, martor 142.
- Dateo**, țigan 383.
- Dateo**, vătaf din Cîrstienești, martor 197.
- David, David :**
- **David** din Vădăstrița, martor la judecire 254.
- David**, egumen al m-rii Tismana 108; semnează grecește 100.
- David**, rumâni din Foleștii de Jos 217.
- David**, top. (?) la Ciulința j. Ialomița 440.
- David**, vinde livadă la Cocoiu, în Hanăș 132.
- David**, j. Mușcel și Pădureț, sat <azi j. Argeș> 320; delnițele Măcreasca și Timboceasca vindute de jupanița Calea lui Stancul log. și Oprea stol., restul lui Vlăicul log. 391.
- Dădești**, sat <Didești, j. Teleorman> cu rumâni, lăsat moștenire de Stoica spăt. fiilor săi Dumitru, Pătru și Pădure 371.
- Dădiul v. Dediul.**
- Dădulești v. Dedulești**, sat.
- Dăinea v. Dragomir Dăinea.**
- * **Dălbănești** (Dălbăniști), j. Prahova, sat <lg. Dărmănești>, Toader ș.a. megiași se vind rumâni lui Hrizea mare vornic 219.
- Dălog v. Neagul Dălog.**
- Dămțuescul v. Radul Dămțuescul.**
- * **Dănelulești**, sat <probabil Sterea, j. Vlașca; azi j. Ilfov> 180, 185.
- Dănești**, sat <j. Prahova> 191.
- Dăngești**, sat <Dîngești, j. Argeș; azi j. Vilcea> 197, 443; aprod 335.
- Dănilă**, delnița lui la Bratia (menț.) 41.
- Dănilă**, frate cu Savasto, cumpără parte în Băncești (menț.) 105.
- Dănilă**, martor pentru Domirești 215.
- Dănilă**, moșnean rumânit din Virbița de Jos 46.
- Dănuțul**, vinde ogor la Biroslăveni 28.
- Dărăști**, sat <j. Ilfov> 25, 44.
- Dărmănești**, sat <j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș> 98, 99, 323, 360, 404.
- Dăteuleasa**, moșie la Fintînele <j. Săcuieni; azi j. Prahova> 371.
- Deadul, Dediul v. Dediul.**
- Dealul** (Deal, Dealu, Sf. Nicolae), m-re <or. Tîrgoviște>, de lingă Tîrgoviște 52, 259; țigani, vinărici 247, 321; scutiri 345; metoh al m-rii Ivir 52; egumeni 247, 321; sărăcită 52.
- Dealul Lungu**, top. la Samara <Sămara, j. Argeș> 319.
- Dealul Piteștilor**, sate cu vii 22, 230, 354, 355, 385, 391; vinărici 17.
- Dealul Tîrgoviștei**, vii în ~ 259.
- Deatco v. Dateo.**
- Decendești**, vadul Decendeștilor la Băncești 405.
- Dedilești v. Dedulești**, sat.
- Dediul, Dedul :**
- Dediul**, arbănaș, aldămășar pentru Bălțați 137.
- **Dedul**, fiul lui Stan, cu parte în Dudești 450.
- Dédiul**, martor pentru Bae 387.
- Dédiul**, poslușnic al m-rii Sfînta Troiță, scutit de poclon 431.
- Dediul** (Deadul), postelnic din tîrgul Rîmnic, martor 210, 215.
- Dediul**, tatăl lui Vladul, vinde vie la Izvorani 391.
- Dediul** (Dădiul, Dediul, Deadul, Dédiul), vătaf din Călinești, martor 218, 251, 277, 287, 292, 330, 331, semnează grecește 219.
- Dediul**, vinde împreună cu alții roată de moară la Dedulești 241.
- Dediul Bueuriștenul** (Dedul Bucureșteanul) din Călinești, martor 277, semnează grecește 219.
- Dedulești, Dădulești :**
- * **Dedulești** (Dădulești, Dedilești) j. Buzău, sat <Potoceni> 80; ocină, casă, vie și roată de moară ale Stancăi, alese de megiași 232; roți de moară pe ocina Zorească întărite lui Buzinca f. mare clucer 241; parte întărită fiicei lui Momcilă 256; ocină în Făureasca și în Bulăneasca vindute lui Vladul 413, 414; popă 413.

- * **Dădulești**, lângă Stroești, sat <j. Ialomița; azi j. Ilfov>, parte vindută de Barbul post. din Mănești lui Danciu Doicescu 290.
- Defta**, martor pentru vânzare în București 218.
- Delea** (Délea) din Budent, boier hotarnic 25, 44; martor 1, 27.
- Deleanul** v. Stănilă Deleanul.
- Deléni**, sat <j. Olt> 402.
- Desa**, sat <j. Dolj> 24, 32, 142, 149, 292.
- * **Descoperești**, sat <lg. Mănăstirea, j. Ilfov>, în hotar cu bălțile Cornățelului, Corcovatul și Mojdreanul 33, 35, 55; oprit să vineze în bălțile m-rii Sfânta Troiță 35.
- Despa**, fiica popii Hristodor, fiică de suflet a lui Dragomir, lasă acestuia via ei din Dealul Trgovîștei (menț.) 259.
- Despa**, jupîneasa lui Mihalcea post., vinde moșie din Cotești 306.
- Despa**, jupîneasa lui Radul post. din Potoceni, familie; vinde parte cu casă, grădină și vie în Greci 142.
- Despa Pană** (Despa), vistiereasă, fiica lui Manta și nepoata lui Ghiorma banul, închină biserica arhiepiscopiei din Pogoniana 196, 231.
- Desplina**, Dospina :
- Desplina**, doamna lui Neagoe Basarab, ctitoră la m-rea Argeș (menț.) 439.
- Desplina** (Dospina), fiica lui Strbul log., jupanița lui Drăghici log. și mama lui Stanciu vornic, înzestrată în Runcu (menț.) 154, 276; vinde și răscumpără partea soțului ei din Sălătruc 154.
- **Dospina**, jupîneasa lui Ilie vornic din Cornești 289.
- Desplina**, logofeteasa, <a doua> jupîneasă a lui Vlad log. Rudeanul, familie; stăpînă în Lichirești, vinde în Futești 209, 298.
- Desplina** (Dispina), vistiereasă, <a doua> soție a lui Mușat f. mare stol. și mamă <vitregă> lui Vasilie spăt. 140; vinde delniță în Izvorani 416; martoră, semnează 361.
- Detco** v. Dateo.
- Detcol**, sat <or. București>, șefar din ~ 39.
- Devesel**, sat <Deveselu, j. Romanati>; azi j. Olt> 125.
- Diculești** (Diculești), sat <j. Vilcea> 26, 417.
- Didești** v. Dădești, sat.
- Dihul**, martor pentru vânzare în București 129.
- Dila**, sat <Dica, c. Predești, j. Dolj>, partea lui Nica comis dată schimb m-rii Bucovăț 26.
- Dilleul** din Rogojina, martor 387.
- Diculești** v. Diculești, sat.
- Dilma**, armaș v. Dima post.
- Dilma**, cantaragiu din București, martor 129, 270.
- Dilma**, cneaz rumânit din Lazu 13.
- Dilma**, cojocar din București, vinde cojoace unui boier și ține zălog satul Putineiu 19, 262, 263.
- Dilma**, fiul lui Malcoci sluger v. Dilma post.
- Dilma**, neguțător, martor pentru Trestieni și Vernești 4, 171.
- Dilma**, pitar din Bogdănești, martor 249, semnează 335.
- Dilma**, plăpumar, martor pentru vânzare în București 129.
- Dilma**, postelnic, apoi armaș, fiul lui Malcoci sluger din Căpreni și soțul Catalinei, familie 392; stăpîn în Frăsinet, Frătești și Costești 26, 385; scrie zapis 325; pribeag peste munte împreună cu Matei aga <Basarab> ș.a. boieri <168>.
- Dilma**, postelnic din Bezdina, martor 13, 243.
- Dilma**, rumân din Greci 223.
- Dilma**, țigani 84, 410.
- Dilma**, vinde împreună cu alții roată de moară la Dedilești 241.
- Dilma** a lui Mihuleșo (Dilma Mihul) din Vernești, martor la înfrățire 405.
- Dilma Gorun**, unchiul lui Vătașa, vinde parte în ocina Mircească 390.
- Dimien**, Dimiian v. **Damian**.
- Dimitrachi** postelnic mare v. **Dumitrașco**.
- Dimitrie** v. **Dumitru**.
- Dion**, cneaz rumânit din Gropeni 240.
- Dionisie** (Dionisii), egumen al m-rii Cozia 5, 15, 127, 200, 254, 382, semnează 133.
- Dionisie**, martor <pentru Samara> 318.
- Dispina** v. **Desplina**.
- Dilga**, sat <j. Dolj> 13, 24, 32, 34, 46, 383; pricină de hotare între m-rea Șegarcea și Pătrașco post. 173.
- Dimbovița**, județ, m-re din ~ 39; sate din ~ 57, 116, 177, 206, 246, 269, 313, 316; birari și slugi domnești 57.
- Dimbovița**, rlu, oraș pe ~ 10, 63, 144, 337; sate 206, 274; moară 51; **Dimbovița Veche** 144.
- Dimbovnic** v. **Drămbovneul**.
- Dimbul**, pirlu la Găgeni <j. Prahova> 163.
- Dîngești** v. **Dăngești**, sat.
- Dîra** v. **Radul la Dîra**.
- Dirjală**, frate cu Dobrin, vinde parte de vad de moară la Stroești 290.
- Dirjan** din Solomon, martor pentru Șotînga 116.
- Diăgupole** v. **Cimpulung**.
- Doba**, sat <j. Vilcea>; azi j. Olt> 335.
- Dobra**, **Dobrea** :
- Dobra** din Beleți, mama lui Lăudat, întrebată de fiul său la vânzare în Țigănești 49.
- **Dobrea**, femeia lui Calciu, partea lor din Cîndești vindută de megiașii din Mărăcineni 236, <252>.
- Dobra**, fiica lui Costandin din Poenari, vinde vie în dealul Verneștilor 80.
- Dobra**, fiica lui Ion și a Paraschivel, vinde parte în Tifulești, la vreme de foame 119.
- Dobra**, jupanița lui Stoica banul, vinde ocină în dealul Nucetului 188.
- Dobrașco**, sătean din Domirești 215.
- Dobre**, **Dubre** :
- Dobre**, bătrînul, cojocar din București, martor 322.
- Dobre** cel roșu din Orești (menț.) 290.
- Dobre** din Cîndești, din Cîrlomănești, martor pentru Cîndești și Smedești 74, 121, 250, 252.
- Dobre**, fiul lui Vladu și al Ștefaniei, fratele lui Căzan, vinde vie în Domirești 210, 215.

- Dobre**, fiul lui Vladul Hoșteneală din Bălișoara, cu parte și vad de moară în Căcaleții din Vale 386.
- Dobre** (Dobră), meșter, rumân din Grădiștea de Jos 1, 27, 58, 65, 66, 421; în pricină de rumânie 44.
- Dobre**, moșneni rumâniți: ~ din Ciulinița, se răscumpără 440; ~ din Gropeni 240; ~ din Lătceni 181; ~ din Pleașov 278, 279; ~ din Sulari, fără ocină 149.
- Dobre**, moșul lui Dobre și Cazan, cu parte în Domirești (menț.) 210.
- Dobre**, nepotul lui Dobre cel roșu din Orești, vinde parte 290.
- Dobre** (Dubré), rumâni: ~ din Ciurnericu 229; ~ din Futești 298; ~ din Frătești și Costești 385; ~ din Grădiștea de Jos 421, încearcă să se judecească prin înscriere la dărăbani 432; ~ din Poieni 159; ~ din Vărăști 175.
- Dobre**, tatăl lui Neagoe în pricină pentru moară în Țirgoviște (menț.) 449.
- Dobre**, vinde parte în Căcaleți (menț.) 386.
- Dobre**, vornic, boier hotarnic pentru Sărăști și Plăticești 418.
- Dobre Cătaramă** (Cătaramă), rumân din Grădiștea de Jos 1, 27, 58, 65, 66; în pricină de rumânie 44.
- **Dubre** Serbegiul, partea lui la Bobeștii de Sus 229.
- Dobrea** v. **Dobra**.
- Dobreni**, sat <j. Ilfov>, în hotar cu Vărăști 175.
- Dobreșanu** v. **Dobrișan**.
- Dobrica**, cneaz rumânit din Ciulinița, se rejudecește 440.
- Dobrică** v. **Tatul** al lui **Dobrică**.
- Dobrică**, rumân din Poieni 159.
- Dobriceni** v. **Dubriceni**, sat.
- Dobrin**, **Dobren**, **Dobrein**:
Dobrin, dascăl din Săinești, martor 295.
Dobrin (Dobrin) din Cîrlomănești, vinde parte în Cîndești 250, 252; martor pentru Smedești 239.
Dobrin din Reade, martor pentru Domirești 210.
Dobrin, fratele lui Dirjală, vinde în Stroești 290.
Dobrină, logofăt, tatăl lui Gherghe post., cumpără țigani 34.
 — **Dobrein**, martor pentru Clinceni 366.
 — **Dobren**, martor pentru Vlăcana, semnează 341.
Dobrin, rumâni: ~ din Foleștii de Jos 217; ~ din Lichirești 138, 141.
Dobrin, sătean din Domirești, vinde parte 215.
Dobrin, soțul Mariei, vinde ocină în Netezești 338.
Dobrin Costandă (~ Costanda), rumân din Lichirești 141.
Dobrișan, **Dobreșanu**:
 — **Dobreșanu** din Săseni, martor pentru Zorești 202.
Dobrișan, fiul Ancăi și nepot de soră jupaniței Stana care dăruiește în Budișteni, Dobroești și Crîngureni 130.
- Dobrișan**, megiaș rumânit din Ionești 324.
- * **Dobroești** (~ de Jos, ~ de Sus), sat <lngă Budișteni, j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș>, jupanița Stana înzestrează pe fiica sa Maria, jupanița lui Oprea 130.
- Dobromir**, fost mare ban, stăpîn în Runcu (menț.) 154, 276.
- Dobromir**, martor pentru Dedulești 241.
- Dobromir**, pircălab, soțul Mariei și ginerele lui Dumitru Pirtinea, vinde parte în Bereni 133.
- Dobromir**, rumân din Drăgănești 241.
- Dobromir**, volnicit să rumânească oameni în Sărăști și Plăticești pentru că le-a plătit birul (menț.) 418.
- Dobromira** v. **Jipa** din Vernești.
- Dobromireasca**, ocină la * **Fundeni** <g Singeru, j. Săcuieni; azi j. Prahova> 228.
- Dobroslaveni**, sat <j. Dolj; azi j. Olt> 280.
- Dobroșuști** (Dobrușești), j. Ilfov, sat <Dobroșești, c. Snagov> 228; sat de lemniari al m-rii Snagov, scutit de dări pentru a fi de slujbă m-rii 50; popă 274.
- Dobrota** sat v. **Dobroteni**.
- Dobrotă**, **Dubrotă**:
 — **Dubrotă**, fratele lui Pățcu, vinde ocină în Clinceni 372.
Dobrotă, martor pentru Vernești și Poenari 80.
Dobrotă, moșneni rumâniți: din Neagrași 333; ~ din Pleașov 278.
Dobrotă, rumân din Bratia, cu delniță 41.
Dobrotă Răul din Răscăiați, rumânit în Ionești fără ocină 324.
Dobroteni j. Saac, sat <azi Dobrota, j. Prahova>, partea lui Matei dăruită de Stoica Camba lui Nedelco, la cununie 194.
Dobro Venette, oraș <probabil Dubrovnic, R.S.F. Iugoslavia> 273, 278, 279.
Dobrușești v. **Dobrosăști**, sat.
Doca v. **Duca**.
Dochia, țigancă 30.
Dochia, vistiierasa, soția lui Stoica f. mare vistier (menț.) 70; ctitoră la m-rea Strimba 108.
Doda, jupineasa din Cîrlomănești, sora lui Crăciun vornic și a lui Călin 215; martoră 74, 176.
Dodești v. **Dudești**, sat.
Doicescul v. **Danielul** ~, **Radul** ~ și **Udrea Doiceșul**.
Doicești (eroare: **Doicescul**), sat <j. Ialomița; probabil or. Fetești> 40, 95, 134, 138, 141, 415, 451.
Dol Bălțați v. **Bălțați**, sat.
Dolj (Jiul de Jos, Jiul de Jos), județ, sate din ~ 103, 139, 149, 233; boieri din ~ pribegesc împreună cu Matei aga <viitorul domn> 168.
Dolofan v. **Firvul** ~ și **Stan Dolofan**.
Dol Virbița v. **Virbița de Jos**, sat.
* **Domirești** (Dumirești), sat <g. or. R. Sărat>, deal cu vii, părți cu casă, pomet, grădini, vase vindute de Gorga, Ștefania ș.a. lui Gherghe cămăraș 210, 215; dușegubină; croitor; popă 215.
Domitro v. **Dumitru**.

- Domnești**, j. Mușcel și Pădureț, sat <azi j. Argeș> cu rumâni și mori, de zestre al Elinei vorniceasa, confiscat de Mihnea Turcitul și dăruit m-rîi Sfînta Troiță; ținut de m-rea Argeș 8, 31.
- Dona** v. Isar al lui ~ și Jița al lui **Dona**. **Dona** din Țigănești, tatăl lui Stan 124; martor 49.
- Dorotei** v. Stanciul **Dorotei**.
- Dorotei**, monah, via lui la Folești (menț.) 217.
- Dospina** v. **Despina**.
- Dracea** v. **Radul Dracea**.
- Draghia** din Ibănești, muierea lui Vlad 59.
- Draghie**, aldămașar pentru Golești și Prăvăleni 332.
- Draghici** v. **Drăghici**.
- Dragne** din Berevoești, martor 114.
- Dragne** din Samara, martor 319.
- Dragne**, moșneni rumâniți : din Gropeni 240; ~ din Ionești și cu ocina din Ghirghești 324.
- Dragne**, rumân din Ciumernic 229.
- Drage**, **Dragoiu** v. **Drăgolu**.
- Dragole**, **Idragole** :
— **Idragole**, nepotul său Stan al lui Mircică vinde în Cătun (menț.) 224.
- Dragole**, soția lui Toader Șogărgău din Sărulești, mama lui Fătul ș.a. (menț.) 314.
- Dragole**, vinde parte cu vie în ocina Negri-lească 221.
- Dragoman** v. **Radul Dragoman**.
- Dragoman**, logofăt din București, scrie cartea județului 303; scrie zăpis 334.
- Dragomir** v. **Voico** din Rătești.
- Dragomir**, **Dragomirelu** :
Dragomir, aldămașar v. **Dragomir** martor.
- Dragomir**, călăraș din Ibănești, martor 59.
- Dragomir**, cămăraș din Rătivoești, martor 99, 323, 360; scrie zăpis 98.
- Dragomir**, comis, frate cu **Radul** log. și **Dumitru** vornic, stăpîn în Pleașov (menț.) 273, 278, 279.
- Dragomir**, cumpără parte în Mănicești (menț.) 83.
- Dragomir**, cumpără partea Rădănească 340.
- Dragomir** din Băncești, tatăl lui **Dragomir** (menț.) 105.
- Dragomir** din Bătrîni v. **Dragomir** vătaf.
- Dragomir** din Berevoești, martor 114.
- Dragomir** din Cepturi, v. **Dragomir** post.
- Dragomir** din Cînești, tatăl **Mariei**, partea lui (menț.) 249.
- Dragomir** (**Dragomiru**) din Cîndești, fiul lui **Mușat**, aldămașar și martor 162, 267.
- Dragomir** din Cirolmănești, martor pentru Cîndești 250, 252.
- Dragomir** din Cuca, fratele lui **Hrisant**, martor pentru Berești 36.
- Dragomir** din Fărcășești <postelnic, fiul lui **Pătru** armaș>, martor 383.
- Dragomir** din Fundeni, martor 228.
- **Dragomirelu** din Gîrbăcești, martor pentru **Urлаți** 291.
- Dragomir** din Gomoești, martor pentru **Lipia** 221.
- Dragomir** din Ohaba, martor la rumânire în Cînești 335.
- Dragomir** din Rădăcinești, schimb făcut cu știrea lui 197.
- Dragomir** din Rătivoești v. **Dragomir** cămăraș.
- Dragomir** din Săcșori, martor pentru **Piteasca** 344.
- Dragomir** din Sărata v. **Dragomir** post.
- Dragomir** din Smedești, martor 390.
- Dragomir** din Trestia, martor pentru **Tifulești** 119.
- Dragomir** din Vernești, megiaș jurător pentru **Pîrscov** E; martor pentru **Mătești** 241.
- Dragomir**, fiul lui **Baștea** v. **Dragomir** **Baștea**.
- Dragomir**, fiul lui **Dragomir** din Băncești, vinde vie la **Orcănești** 105.
- Dragomiru**, fiul lui **Mușat** v. **Dragomir** din Cîndești.
- Dragomir**, fiul lui **Oancea** din **Mierlari**, vinde în **Dedulești**, pe ocina **Zorească** 241.
- Dragomir**, fiul lui **Stanciul** log. din **Cilcești**, martor 320.
- Dragomir**, fiul lui **Voicheciu** din **Smedești** v. **Dragomir** **Voicheciu**.
- Dragomir**, fiu vitreg al lui **Stan** **Tăbeică** din **Bădeni**, ține zălog livadă în **Văsiia** 327; primește delnița **Titei** 408.
- Dragomir**, fiul **Voicăi** și nepotul lui **Mihnea** banul din **Urezi**, vinde parte în **Jdreala** 97.
- Dragomir**, fratele lui **Stan**, vinde parte în **Berești** 36.
- Dragomir**, ginerele lui **Preda** **Barbăalbă** din **Biroslăveni** 28.
- Dragomir**, ginerele lui **Radul** **Robul** din **Mircești**, vinde parte cu vad de moară în ocina **Portărească** 390.
- Dragomir**, logofăt <din **București**>, scrie act domnesc 227; scrie zăpis pentru **Cotroceni** 211.
- Dragomir**, logofăt, soțul **jupaniței** **Calea** și ginerele lui **Vlaicul** din **Davidești**, cumpără părți 391.
- Dragomir**, martori și aldămașari : ~ pentru **Berindești** și **Turburea** 370; ~ pentru **Golești** și **Prăvăleni** 332; ~ pentru **Măstănești** 398.
- Dragomir**, megiaș din **Smedești** v. **Dragomir** **Voicheciu**.
- Dragomir**, moșneni rumâniți : ~ din **Alămănești** 94; ~ din **Cerbureni**, fără ocină 94; ~ din **Gropeni** 240; ~ din **Pleașov** 278, 279; ~ din **Stănești** 166; ~ din **Vîrbița** de **Jos** 46.
- Dragomir**, popă din **Urлаți**, martor pentru **Broștineasca** 291.
- Dragomir**, popă, martor pentru **Jideni** și **Țușăști** 109.
- Dragomir**, postelnic, cumpără parte cu vie în **Zlătărei** 189.
- Dragomir**, postelnic din **Cepturi**, fiul lui **Dumitru** f. mare vornic și socrul lui **Staicu** pah. **Rudeanul**, familie; stăpîn în **Mușcel**, **Fîntinele**, **Tătărăi**, **Roma** (menț.) 170, 241.
- Dragomir**, postelnic din **Fărcășești** v. **Dragomir** din **Fărcășești**.

- Dragomir**, postelnic din Sărata, stăpîn de țigani (menț.) 30.
- Dragomir**, postelnic din Vernești, martor și aldămășar pentru Zorești și Valea Teancului 202, 307.
- Dragomir**, postelnic, martor pentru Șuica din Șuici și m-rea Valea 216.
- Dragomir**, rotar, <unchiul> lui Neagul, martor pentru Săcuieni 388.
- Dragomir**, rumâni: ~ din Bae 387; ~ din Ciurnernic 229; ~ din Frătești și Costești 385; ~ din Grădiștea de Jos 421; ~ din Greci 223; ~ din Roșiul 385.
- Dragomir**, săbier din Trestia, megiaș jurător pentru Brăești 174.
- Dragomir**, „lată de suflet” al Despei, vinde vie în Dealul Tîrgoviștei (menț.) 259.
- Dragomir**, vătaf din Bătrîni, frate cu Șerbu vătaf, martor 286, 292, 330, 331, 342.
- Dragomir**, vier, rumân din Grădiștea de Jos 1, 27, 58, 65, 66; în pricină de rumânie 44.
- Dragomir** al lui Bădiță (Dragomir), martor pentru Broșteni 392.
- Dragomir** al lui Ciobul, vinde parte în Mircești 390.
- Dragomir** al lui Vitan din Panțea, vinde, împreună cu alții, laz în dealul Scăienilor 412.
- Dragomir** Baștea (Dragomir), fiul lui Baștea din Urlați, vinde vie în dealul Făgețelului și ogoare în Broștineasca 291; martor 228.
- Dragomir** Bivol din Crivelești, martor pentru Negoșina 339.
- Dragomir** Blăptavul, martor pentru Băbeni 156.
- Dragomir** Budescul, rumân din Pucheni, cu delniță 313.
- Dragomir** Caramaloiul (~ Cheramaloiul) din Cîrlomănești, martor și aldămășar pentru Cîndești 148, 242.
- Dragomir** Cherance (~ Cherancea, ~ Chierance), rumân din Grădiștea de Jos 1, 27, 58, 65, 66; în pricină de rumânie 44.
- Dragomir** Dăinea (Dragomir) din Zorești, vinde partea surorii sale, Neaga, la Orcănești, în Mocoști 105.
- Dragomir** Moșea (~ Mușcă), martor pentru Vernești și Valea Teancului 4, 307.
- Dragomir** Motroce din Mărăcineni, martor pentru Sărulești 314.
- Dragomir** Nebunelea (~ Nébunéle) din Vernești, martor pentru Cîndești 236, 252.
- Dragomir** Prundeanul, martor pentru Bereni 133.
- Dragomir** Turtea, martor pentru Vernești 80.
- Dragomir** Țamba din Cîrlomănești, martor pentru Cîndești și Mătești 241, 250, 252.
- Dragomir** Țambușea, martor pentru Vernești 4; v. și Țambușea.
- Dragomir** Voicheclu (Dragomir), megiaș din Smedești, fiul lui Voicheci, unchiul Parascchivei și al lui Stoian, vinde parte cu vad de moară 121, 239, 390.
- Dragomirecul**, „moș” la Drăghinești (menț.) 368.
- * **Dragomirești**, sat <lg. Almăju, j. Dolj>, partea lui Dragotă post., cu rumâni, întărită lui Stoica post. din Urdari 383.
- Dragoslav**, rumâni din Vărăști 175.
- Dragoslavele**, sat <j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș> 327, 408.
- Dragotă**, cu parte în dealul Nucetului, cumpără ocină în Călmățui 188.
- Dragotă**, megiaș rumânit din Ionești 324.
- Dragotă**, popă din Vispești, frate cu Stănilă și Neagul, vinde partea lui Calciul din Cîndești 236, 252.
- Dragotă** (Dragot), postelnic din Jirov, martor pentru Racoți și Podeni 394.
- Dragotă**, postelnic, fiul lui Badea postelnic din Pîrtu, cumnat cu Mihai clucer Țîntăreanul, familie; întărit în Brănești, după pricină 103; stăpîn în Dragomirești, Bălboși, Măilat și Cocorova 383.
- Dragul**, aldămășar pentru Cîndești v. **Dragul** din Cîndești.
- Dragu**, armaș <fiul lui Dragul post. din Slătioare>, frate cu Constantin comis, Parascchiva vornic și Despina, cumnat cu Vlad log. Rudeanu, stăpîn în Lichirești 209.
- Dragul**, cneaz rumânit din Lazu 13.
- Dragul** din Cislău v. **Dragul** log.
- Dragul** (Dragu) din Cîndești, martor și aldămășar 148, 242.
- Dragul** din Devesel, jurător pentru Studenița 125.
- Dragul** din Procică, martor pentru Jigorani 86.
- Dragul** din Slătioare v. **Dragul** armaș și **Dragul** post.
- Dragul**, logofăt din Cislău, martor 312, 386, semnează 310, 311.
- Dragul**, logofăt, gramatic, scrie act domnesc și zapise 446, 449, B.
- Dragul**, pitar, martor pentru Drajna și Stănești 287.
- Dragul**, pîrcălab, aldămășar pentru Bratia 41.
- Dragul**, popă de la Biserica Domnească din București, din clirosul domnesc, scutit 18, 445; martor 218.
- Dragul**, postelnic din Slătioare, <fiul lui Eniul portar>, socrul lui Vladul mare log. (menț.) 141; stăpîn în Lichirești 134, 138, 141; partea lui în Futești 40.
- Dragul** al lui Fătul din Brănești, martor pentru Dobroteni 194.
- Drajna**, pîrtu <afluent al Teleajenului>, loc de casă pe ~ 251.
- Drajna**, sat <j. Săcuieni; azi j. Prahova>, în hotar cu Stănești 286, 287; părți cu case, pomet, grădini, munte, vad de moară vindute de megiași lui Hrizea mare vornic; rumâniri 251, 286, 287, 305, 330, 330, 342; dărăbanț 305; pîrcălab 305, 330, 331, 342; vătaf 286, 287, 292, 305; biserică de lemn făcută de Dumitru pe locul lui Hrizea mare vornic, vindută acestuia 234, 251; popă 234, 286.
- Drăgan** v. **Radul** lui **Drăgan**.
- Drăgan**, călăraș, martor pentru Țigănești 444.

- Drăgan ce bătrîn, moșneni rumâniți : ~ din Gropeni 240 ; ~ din Pleașov 279.
- Drăgan, delnița lui la Bratia 41.
- Drăgan din Gurguiati, martor pentru Ulmu și Călugărul A.
- Drăgan din Plăviceni, jurător 115.
- Drăgan din Stănești, martor 234, 330, 331.
- Drăgan din Șaiești, martor 295.
- Drăgan din Vlăduțeni, martor la rumânire în Vaidiiani 187.
- Drăgan, faurul, țigan boieresc 241.
- Drăgan, fiul lui Anghel și nepot Cheajnei vorniceasa, vinde loc de casă din București 322.
- Drăgan, fiul lui Manea din Cirlogani, vinde parte 85.
- Drăgan, moșneni rumâniți : ~ din Pleașov 278 ; ~ din Stănești 166.
- Drăgan, popă, martor pentru Bărăști 215.
- Drăgan, rumâni : din Frătești și Costești 385 ; ~ din Poieni 159.
- Drăgan, sâtean din Domirești 215.
- Drăgan, spătar, dă carte de mărturie pentru rumânire în Clinești, semnează 104.
- Drăgan, țigan boieresc v. Drăgan faurul.
- Drăgana, țigănci 99, 359.
- Drăganul, sat <j. Argeș>, popă 94.
- Drăgăești, sat <probabil j. Dîlbovița> 346.
- Drăgăncescul v. Stancel Drăgăneșul.
- Drăgănefu din Scărișoara, jurător pentru Studenița 125.
- Drăgănești, j. Prahova, sat, parte cu vecini a lui Staico Rudeanu întărită lui Buzinca f. mare clucer 241.
- Drăgănușă, partea lui în ocina Negrilească (menț.) 221.
- Drăghia v. Draghia.
- Drăghiceni, sat <j. Romanți>; azi j. Olt>, popă 254.
- Drăghici din Berilești v. Drăghiei post.
- Drăghiel (Dreghici) din Berindești, frate cu Țigan, vinde fălci în Secături și Bolovanul 225, 370.
- Drăghiel din Biroslăveni, vinde ogoare 28.
- Drăghici din Bilteni, din Cîrstienești, din Fărcășești v. Drăghiei postelnici.
- Drăghiel din Glogova, recunoaște dania sorei sale, Viga Podeana, din Racoți și Podeni 395.
- Drăghiel (Draghici) din Năsip, tatăl lui Preda f. al doilea vornic, ține zălog locuri arătore în Brănești (menț.) 103.
- Drăghici din Sălătruc v. Drăghiel log.
- Drăghiel din Vabiț, martor pentru Racoți și Podeni 395.
- Drăghiel din Vardinița, martor 383.
- Drăghiel, fiul lui Udriște din Căcaleți, tatăl lui Stafie, Udriște și Ștefan, frate cu Stan, vinde ocină (menț.) 386.
- Drăghiel, logofăt, dăruit de domn cu parte în Stejarul cu vii și rumâni, pentru slujbă 425.
- Drăghiel, logofăt din Sălătruc, soțul Despinei și ginerele lui Sîrbul log., răscumpără partea verei sale Dana din Sălătruc 154 ; își împarte ocina sa de la Sălătruc între fiii săi Stanciul și Neacșa 276 ; semnează 276.
- Drăghiel, logofăt, fiul Brizilii, scrie zapis pentru Drajna 305 ; v. și Drăghiel stol.
- Drăghiel, logofăt, martor pentru Liperești, semnează 288.
- Drăghiel, <logofăt>, tatăl lui Bărcan care vinde în Boziani (menț.) 294.
- Drăghiel, moșnean rumâniț, fără ocină, de Stoica post. din Urdari 383.
- Drăghiel, moșneni rumâniți din : ~ Clinești 335 ; ~ din Lazu 13.
- Drăghiel, partea lui în Mătești 241.
- Drăghiel, postelnic din Berilești, martor pentru Drajna și Stănești 287.
- Drăghiel, postelnic din Bilteni, fiul lui Stan log., în pricină pentru parte în Brănești 103 ; ia birul de roșii strîns de Miloș log. 117.
- Drăghiel, postelnic din Cîrstienești, martor, semnează 276 ; probabil același : Drăghieleu din Cîrstienești, martor pentru moară la Rădăcinești 197.
- Drăghiel, postelnic din Fărcășești, <fiul lui Pătru armaș>, martor 383.
- Drăghiel, rumân din Vărăști 175.
- Drăghiel, spătar, martor pen'ru Putineiu 262, semnează 263 ; probabil același : Drăghiel, spătar, fiul lui Papa log., dă carte de mărturie pentru rumânire în Clinești 104 și Drăghiel, spătar, martor în diata lui Mușat vist. 361.
- Drăghiel, stolnic, martor pentru Drajna 251 ; v. și Drăghiel log.
- Drăghiel, tatăl lui Bărcan v. Drăghiel log.
- Drăghiel al Răditei, cneaz rumâniț din Lazu 13.
- Drăghiel Gurăbună, tatăl lui Voda (menț.) 290.
- Drăghinești pe Drămbovnic, j. Vlașca, sat <azi j. Teleorman>, Radu Pirlea și Mușat se vind rumâni, cu partea lor din „moșul” Dragomirescul, lui Gherghe mare agă 368.
- Drăgoiu, Dragoș, Dragoiu, Drăgoia :
- Drăgoiu, bătrînul, din Pîrscov, martor E.
- Dragoiu, călăraș, soțul Sorei care vinde în Clinceni 374.
- Drăgoia, cumpără ocină în Cătun 224 ; v. și Drăgoiu vinde.
- Drăgoiu din Berislăvești, martor 132.
- Drăgoș din Star Chiojd, martor pentru Drajna, semnează 234.
- Dragoș, frate cu Vlad post., cu parte în Mătești (menț.) 241.
- Drăgoiu, megiaș dn Nucet, vinde parte (menț.) 188.
- Drăgoiu (Drăgoi), popă din București, martor 270, 337.
- Drăgoiu, rumân din Măgurele 157.
- Drăgoi, pușcariul din Tirgoviște, martor pentru Cucuteni 442.
- Dragoș, scaunul, din Săseni, aldămășar pentru Zorești 202.
- Dragoș, stegar din Fîrtopești, martor pentru Negoșina 339.
- Dragoș, vinde ocină și loc de casă <la Lipia ?> 205 ; v. și Drăgoiu cumpără.

* **Drăgotescu**, hotar <la Lipia, j. Buzău>, în hotar cu Mircești 390.

Drăgulin din Alimănești, vinde parte în Berești 36.

Drăgulin din Scărișoara, jurător pentru Plăviceni și Studina 115.

Drăgulin (Dragulin), roșu din Chiojdu, martor pentru Drajna 234.

Drăguș din Bădeni, martor 328.

Drăguș, moștean rumânit din Pleașov 278, 279.

Drăguș, rumân din Bădeni, cu delniță 328.

Drăgușin din Fălcoi, cumpără în Fălcoi 32.

Drăguțu, țigan 93.

* **Drăingeste**, sat <Dringesti, probabil lg. Bolintin, j. Dimbovița; azi j. Ilfov>, iuzbașă 374.

Drăjineasa v. **Radul al Drăjinesei**.

Drămbovneul, pîrlu <Dimbovnic, afluent al Neajlovului>, sat pe ~ 368.

Drănculea **Christie**, sat <Drănicu, j. Dolj>, pricină de hotar între m-reă Șegarcea și Pătrașco post. 173.

Dreghici v. **Drăghiei**.

Dringesti v. **Drăingeste**, sat.

Drocneanu v. **Ivașco** vornic din Băleni.

Drosul din Vilcănești, vinde funie cu vie în Osica 32.

Drosul, fiul lui Radul post. din Balomirești și frate cu Preda post., vinde ocina numită Lacul 39.

Druja, partea lui la Țigănești (menț.) 299.

Drume din Tătărăi, boier hotarnic 40.

Druzul cel Mare <al Buzăului>, în hotarul satului * **Cacaleți** <Albești, j. Buzău> 176, 386.

Drumul Săpatului (~ Săpatulu), în hotarul satului * **Dedulești** <Potoceni, j. Buzău> 413, 414; v. și **Săpatul**.

Drumul Tătarului, drum la Nucet <j. Săcuieni; azi j. Prahova> 188.

Drușul v. **Stoica Drușul**.

Dubre v. **Dobre**.

Dubriceni, sat <Dobriceni, j. Romanai; azi j. Olt> 184.

Dubrotă v. **Dobrotă**.

Dubrovnic v. **Dobro Venette**.

Duca, ceaș din Pitești, cumpără și vinde pivniță cu prăvălii în București (menț. 1645) 129.

Duca, diacon din Rîmnicu <Vilcea>, locurile lui în oraș 382.

Duca, diacon din Țirgoviște, martor 441, 449.

Duca (Doca), fiul lui Mihaiu legănarul, vinde loc de casă în București 38.

Duca, logofăt din Godeni, martor 268.

Dudescu, **Dudescul** v. **Dumitru Dudescul** și **Radul Dudescul**.

Dudești, **Dodești** :

Dudești j. Ilfov, sat <or. București> 254; morile lui Dumitru vist. Dudescul păgubite de cele de la Bîrzești ale lui Gherghie vist. 397.

— * **Dodești** (Dudésca), sat <* **Dudești** lg. Maralou, j. R. Sărat; azi j. Brăila>,

partea lui Zane vindută de Rădivoiu lui Necula Mirșaviț 450.

Duica din Glodeni, fratele lui Coman, martor pentru Piscani 316.

Duful din Izbiceni, martor 200.

Dula, logofăt, martor pentru Vărăști 164.

Dulce, postelnic <din Lumaș>, tatăl lui Barbul post. (menț.) 150.

Dulea, sătean din Domirești, vinde parte 215.

Duma, megiaș rumânit din Comanca 88.

Duma, popă din Măstănești, tatăl lui Barbul Răuș și soțul Ancăi 398.

* **Dumbrava**, sat <probabil lg. Fințești, j. Săcuieni; azi j. Prahova>, vie vindută lui Nan de Sora, fiica lui Mareș din Creți; vie nedajnică dăruită de Lepădat finei sale Rada 145.

Dumbravă, căpitan, cumpără parte în Țigănești 444.

Dumbravă, moșteni rumâniți din Pleașov 278, 279.

Dumbrăvița (Dumbrăviță), top. la Genuneni <j. Vilcea>, falci vindute de Rădăcină și Stoinea lui Sima log. 424.

Dumnică, fiul lui Colceacu, martor pentru Samara 165.

Dumirești v. **Domirești**, sat.

Dumitra, fiica lui Radul post. din Potoceni și a Despei, familie; vinde parte cu casă, grădină și vie în Greci 142.

Dumitra, fiica lui Stan vătaf din Brănești, soția lui Badea post. din Pîrlu, mama lui Miloș log., Balaci și Dragotă, înfrățită de frații săi (menț.) 103.

Dumitra, fiica lui Toma comis, nepoata lui Leca f. mare spăt. și soră cu Mihai post. vinde vie și rumâni în Cătun și Dealul Piteștilor 385.

Dumitrache, mare vistier <eroare> v. **Ianache mare vist.**

Dumitrașco, comis din Filipești, fiul lui Stoica spăt. și nepotul lui Dumitru f. mare vornic din Cepturi, stăpîn în Secărie, moștenire de la mama sa Stana 371; martor 289, 357.

Dumitrașco din Spineni v. **Dumitrașco** post.

Dumitrașco, logofăt, fiul jupnesei Rada, vinde parte în Țigănești cu pomete și livezi 299.

Dumitrașco, logofăt, martor la rumânire în Comanca, semnează 68.

Dumitrașco, martor împreună cu mării boieri, pentru Ionești, semnează grecește 324.

Dumitrașco, postelnic, fiul Buicăi, vinde o fată de țigan 325.

Dumitrașco (Dimitrachi, Dumitru), postelnic mare din Spineni, <fiul lui Preda clucer din Țîntăreni și al Marei>, vinde parte în Șișești; iartă rumân 383; în sfatul domnesc 255, 258, 260, 261, 263, 266, 267, 271—273, 278, 279, 281, 283, 290, 291, 294; martor 13, 149, 296, semnează 324, 329, 333; eroare: mare vistier 278.

- Dumitrașco**, spătar v. **Dumitrașeo** vist. mare.
Dumitrașco, țigan 410.
- Dumitrașco**, vistier mare, mare spătar <din Bogdănei, ginerele lui Hriza mare vornic>, cumpără parte cu rumâni în Bereni 133; cu loc de casă în București 346; în sfatul domnesc: mare vistier <1630 iulie 8—iulie 27; 1631 aprilie 17—nov. 22> 130, 132, 135, 228, 233, 240, 241, 243, 245, 252, 255, 258, 260, 261, 263, 266, 267, 271—273, 278, 279, 281, 283, 290, 291, 294; f. mare vistier 358; mare spătar <1630 aug. 26—1631 aprilie 15> 144, 149, 154, 157, 174—177, 183, 185, 188—190, 194, 196, 202, 206, 215, 217, 221, 226, 227; martor 65, 82, 106, 149, 265, 278, 279, 389, semnează 46, 58, 104, 296, 297, 361.
- Dumitru**, **Dimitrie**, **Dumetru** :
Dumitru v. **Ion al lui Dumitru**.
Dumitru, aldămașar <pentru Lipia ?> 205.
Dumitru, aprod din București, martor 270.
Dumitru, aprod din Dăngești, martor la rumânire în Cînești 335.
Dumitru, armaș, nepotul lui Rădan și tatăl lui Vladul care vinde partea Rădănească (menț.) 340.
Dumitru, căpitan v. și **Dumitru Filișanul**.
Dumitru, căpitan, frate cu Sirbul, vinde parte în Cîrnitura 407.
Dumitru, ceauș din Poiana, martor pentru Ulmu și Călugăru A.
Dumitru, clucer din Filași v. **Dumitru Filișanul**.
Dumitru, croitor din București, martor 129.
Dumitru, croitor din Liperești, martor 384.
Dumitru, cu parte și rumâni la Bădeni 328.
Dumitru, diacon de la Biserica Domnească din București, scutit 445.
Dumitru din Aninoasa, fiul popii Radul, martor pentru Berevoești 114.
Dumitru din Balși, martor pentru Broșteni 392.
Dumitru din Bărbătești v. **Dumitru** log.
Dumitru din Béleți, ginerele lui Mogoșilă din Țigănești, vinde seliște în Țigănești 124.
Dumitru din Cepturi v. **Dumitru** vornic mare.
Dumitru din Drajna, soțul Vișei și tatăl lui Zaharie și al Stanei, vinde biserica făcută de el pe locul lui Hrizea vornic 234; probabil același : **Dumitru**, sătean din Drajna, ginerele popii Lupul, vinde casă cu loc, pământuri și îngrădișuri 251.
Dumitru din Filași v. **Dumitru Filișanul**.
Dumitru din Hirisești, tatăl lui Neagoe (menț.) 94.
Dumitru din Macsin, martor pentru Zorești 241.
Dumitru din Mogoșești v. **Dumitru** Zemfeș.
Dumitru din Netoți, frate cu Birsanu, vinde ocine în Călugăru și Ulmu A.
Dumitru din Păușești, martor 160.
Dumitru din Piscani v. **Dumitru** log.
Dumitru din Puiana v. **Dumitru** ceauș.
Dumitru din Rădăcinești 213; martor 197.
- Dumitru** din Rîncezi, martor pentru Drajna 234.
Dumitru din Șuici, jurător pentru Rădăcinești 443.
Dumitru din Țirgoviște, martor 96.
Dumitru din Țigănești, martor 49.
Dumitru, fiul lui Mihail log. din Pitești și frate cu Miroslav, întrebat la vânzare în Piteștii de Sus și în Găneștii de Jos 344.
Dumitru, fiul lui Opriș și frate cu Ilie, vinde vii și livezi în Berislăvești 132.
Dumitru, fiul lui Stan Buzianul și al Elinei, frate cu Căzan, în pricină cu Ion log. pentru bani dați la dezrobirea de la tătari a mamei și fratelui său 115.
Dumitru, fiul lui Stoica spăt. și al Condeșei, nepotul lui Dumitru f. mare vornic din Cepturi, familie; stăpin în Fîntinele, Roma, Dădești ș.a. 371.
— **Dumilțru**, fiul lui <Tudor> Grecul și fratele lui Sfranța, cumpără locuri în Cornul Măgurei la Păușești 71.
Dumitru, fiul Voicăi și nepotul lui Mihnea banul din Urezi, dăruiește partea sa din Jdreala, m-rii Jdreala 97.
Dumitru, grămătic v. **Dumitru** logofeți.
Dumitru, județ din București v. **Dumitru** al lui Rahnea.
Dumitru, jupln din Nicopole, cumpără satul Băcălești, împreună cu Vasile 198.
Dumitru, logofăt, cumpără și vinde parte în Mănicești 83.
Dumitru, logofăt din Bărbătești, martor la rumânire în Sulari 149; probabil același : **Dumitru** logofăt de visterie 175, 389; martor 175, 389, semnează 122, 164, 298, 324, 329; v. și **Dumitru** logofeți și grămătici scriu acte domnești.
Dumitru, logofăt din Piscani, tatăl lui Radul și nepotul popii Hrestodor 259.
Dumitru, logofăt din ținutul Argeșului, scrie act domnesc în București 132.
Dumitru <logofăt>, (gramatic) din Urlați, martor 291.
Dumitru, logofăt, fiul Anei și strănepot popii Coica, dăruiește, împreună cu fratele său Tudor, locuri în Cîmpul Rușilor m-rii Golgota; semnează 3.
Dumitru, logofăt, ginerele lui Stan din Brăgărești, martor pentru Trestieni 171.
Dumitru, logofeți și gramatici, scriu acte domnești 28, 30, 82, 83, 94, 101, 105, 115, 135, 141, 157, 188—190, 194, 196, 197, 199, 260, 266, 290, 294, 390, 430, 439, 443; scriu zapise 3, 133, 165, 180, 319; scrie diată 265; scriu cărți ale jurătorilor 259, 344, 357; scrie carte de mărturie 104.
Dumitru, logofăt, întărit cu parte în Mogoșoala și vad de moară pe Colentina 451; martor pentru Crstienesci pe Colentina 91, 95.
Dumitru, logofeți, martori : ~pentru Ciumăgești, semnează 127; ~pentru Curătești 201; ~pentru Lătceni 181; ~pentru Lunca Babelor 180, 185; ~pentru Negrași 333; ~pentru Pucheni 313.
Dumitru, logofăt, tatăl lui Stoica din Titu (menț.) 206.

- Dumitru (Domitro), martori** : ~ pentru Clin-ceni 372; ~ pentru Leurdeni, Cătun ș.a. 229; ~ pentru Racoți ș.a. 394; ~ pentru Vărăști 164.
- Dumitru, moșteni rumâniți** : ~ din Pleașov 278, 279; ~ din Stănești 166; fără ocină 292.
- Dumitru, popă, cercetează zapis pentru Clin-ceni 366.**
- **Dimitrie, popi și sachelari din București, martori la închinarea Bisericii Ghiormei banul, semnează grecește 231.**
- Dumitru, popă din Ciulinița, cumpără în Ciulnița 438; în pricină de rumânie 440.**
- **Dumetru, popă din Coșovenii de Jos, martor 150.**
- Dumitru, popă din Păușești-Otăsău, tatăl lui Gligorie (menț.) 136, 160.**
- Dumitru, popă din Țigănești, martor 49.**
- Dumitru, portar, scrie răvaș domnesc de jurători 381.**
- Dumitru, postelnic din Spineni v. Dumitrașeo.**
- Dumitru, postelnic, fiul lui Mitrea pitar, martor pentru Ciofringeni, semnează 158.**
- Dumitru, postelnic, frate cu Ianache vist., vinde loc de casă în București (menț.) 346.**
- Dumitru, postelnic mare <eroare> v. Alexandri.**
- Dumitru, rumâni** : ~ din Bae 387; ~ din Frătești și Costești 385; ~ din Greci 223; ~ din Roșiul 385; ~ din Urdari 383.
- Dumitru, sătean din Drajna v. Dumitru din Drajna.**
- Dumitru, sulger mare v. Dumitru Dudescu.**
- Dumitru, <soțul> (bărbatul) Ștefanei din București, vinde loc de 3 prăvălii 129.**
- Dumitru, tatăl lui Petru și frate cu Broz Sasul (menț.) 186.**
- Dumitru, țigani 265, 266, 296, 351, 386.**
- Dumitru, vinde partea lui Radoslav bănișorul din Mogoșești, scrie zapis 402.**
- Dumitru, vistier, vistier al doilea v. Dumitru Dudescu.**
- Dumitru, vornic din Mogoșești v. Dumitru Zemțea.**
- Dumitru, vornic, frate cu Radul log. și Dragomir comis, stăpîn în Pleașov (menț.) 273, 278, 279.**
- Dumitru, vornic mare (fost) din Cepturi, soțul Calei și tatăl lui Dragomir post. și al lui Stoica spăt. (menț.) 170, 241, 371.**
- Dumitru, vornic, martor pentru vînzare în București 270.**
- Dumitru al lui Rahnea (Dumitru), județ din București, martor 337; dă carte 303.**
- Dumitru al popei Savei v. Dumitru popei Savei.**
- Dumitru al Slămnicăi din Pitești, martor pentru Conțești și Izvorani 391, 404.**
- Dumitru Bănăgul (Dumitru), rumân din Ciomăgești, încearcă să se judecească 127.**
- Dumitru Borcei din Țigănești, martor 124.**
- Dumitru Bulăroiul (~ Buloroiul), martor pentru Cîndești 236, 252.**
- Dumitru Clocotea din Seciu, martor pentru Scăieni 412.**
- Dumitru Dudescu (Dudescul, Dumitru, ~ Dudescul), mare sluger, vistier al doilea, tatăl lui Radul spăt. 175, 241; stăpîn în Cîrstieneștii de pe Colentina, Bîrzești, Bonțești ș.a. 29, 91, 95, 393, 397; rumânește în Sulari 149; vistier al doilea 29, 46, 58, 82, 88, 89, 91, 95, 104, 149, 164, 175, 241, 265, 393, 397; mare sluger 296, 324, 358, 361, 389; în sfat domnesc menționat 358; martor 45, 82, 88, 89, 104, 164, 175, 241, 265, 296, 389, semnează 58, 324, 361; eroare : mare vistier 89.**
- Dumitru Filișanul (Dumitru, (~ Filișanul, ~ Fiileșanul), căpitan din Filiși, pribeg peste munte împreună cu Matei <Basarab> aga ș.a. boieri 168; jurător 383; martor 24, 107, 383; probabil același : Dumitru clucer din Filiși, martor 347.**
- Dumitru Linteanul din Birolăvești, martor 28.**
- Dumitru lu Bălaur, martor pentru Păușești 71.**
- Dumitru Mozăceanul, megiaș rumânit din Ionești, fără ocină 324.**
- Dumitru Neagăi (Dumitru), martor pentru Turburea 377, 436.**
- Dumitru Olariul (Dumitru), sătean rumânit din Drajna 251.**
- Dumitru Pîrtinea, tatăl Mariei și socrul lui Dobromir pîrcălab (menț.) 133.**
- Dumitru popei (Dumitru), martor pentru Turburea 378, 436.**
- Dumitru popei Savei (Dumitru al popei Sava) din Pitești, martor pentru Conțești și Izvorani 391, 404, 416.**
- Dumitru Sîrbul, vinde parte în Clinceni 376.**
- Dumitru Strechia, martor pentru Cîmpulung 186.**
- Dumitru Turecul din București, tatăl lui Mihalcea și al lui Radul (menț.) 228.**
- Dumitru Ungur din Pitești, martor pentru Conțești 391.**
- Dumitru Zemțea (Dumitru, ~ Zămțea), vornic din Mogoșești, lasă părți din Grădiștea, Nucșoara ș.a. cu vii și țigani, soției sale Maria și fiului său <vitreg> Bunea log. 1, 25, 27, 58, 65, 265, 266, 351, 421, după ce anulează iertarea de rumânie acordată rumânilor săi 44, 66, 111.**
- Dunărea (Dunuv), fluviu de hotar 139, 283, C; rumîni fugiți peste ~ 364; oameni stăini veniți de peste ~ 10, 159.**
- Durduc, moștean rumânit din Pleașov 278.**
- Durducă, Durduci, v. Vladul Durducă.**
- Dușa, martor pentru Clinceni 353.**
- * **Dușani, sat <probabil lg. Crovu, j. Vlașca; azi j. Ilfov> 39.**
- Dușca, negustor, martor pentru Săteni 87, 237.**
- Dușco (Schimbarea la Față), m-re din Țara Grecească <Dusico>, metoc : m-rea Banu 245, 400.**
- Dușman, rumân din Lichirești 138, 141.**
- Dnțul, vinde ogor la Birolăveni 28.**

E

- Edul**, hotarul Edului la * Smedești <lg. or. Buzău> 121, 239, 390.
- Eftana**, fiica Stanei din Budișteni, soră cu jupanița Maria 130.
- Efrem**, **Efrim**, **Ifrim** :
- **Efrim** din Boldești, fiul lui Tatul, martor 6.
- Efrem** (Ifrim), episcop de Buzău 7, 257, 422 ; dă mărturii 351, 421 ; întocmește împreună cu domnul, în sfat domnesc anterior 159, 358 ; dă carte 403.
- Efrem**, județ din Tirgoviște, martor, dă carte 96.
- Efrem**, logofăt, bătrînul, din Tirgoviște, scrie cartea județului și a pîrgarilor 237 ; scrie diată 220.
- **Ifrim**, logofăt, scrie zăpis pentru Cîrlomănești 148.
- Eftemie**, megias, rumănit din Neagrași 333.
- Eftimie Cepariul** (Eftemie ; eroare din „Cep-turi”), postelnic din Cepari, soțul Vilaei și ginerele lui Pirvul log. Rudeanul 391 ; dă loc la Peșteră și primește în schimb unul la Ciofîrîngeni, lingă via lui 158 ; boier jurător 259 ; scrie zăpis 158 ; semnează 158, 259.
- Elnast**, cneaz rumănit din Gropeni 240.
- Elesafta** v. **Ellsafta**.
- Elfov**, **Elhov** v. **Ilfov**, județ.
- Eliăș** v. **Iliaș**.
- Ellna**, **Illna** :
- Ellna** (Ilina, Ilinie), comisoaia, soția lui Buzinca mare comis, f. mare clucer 241 ; stăpînă în Cepture, Mușcel, Fîntînele ș.a. 170.
- Ellna** <din Mărgineni>, doamna lui Radu Șerban, dă satul Vărăști lui Costantin clucer <viitorul Constantin Șerban> (menț.) 164 ; pribeagă <98>.
- Ellna**, jupaniță, fiica Brezuicăi, soția lui Isar cel bătrîn din Mogoșoaia, familie ; vinde parte în Mogoșoaia 451.
- Ellna**, jupaniță, fiica Mariei din Bucov, soția lui Ianu spătar și nepoata lui Stoica post., stăpînă în Comarnic, Mărgineni ș.a. 357, 386.
- **Illna** (Ilinca), jupaniță, fiica lui Necula Purece ban și a Neacșei, soția lui Nichifor paharnic, vinde în Sămărăști, Topliceni, Jideni ș.a. 410.
- **Ilina**, jupaniță, fiica Stanei și nepoata lui Pirvul Dolofan, vinde parte cu rumâni în Aninoasa, zestrea ei 268.
- Ellna**, jupanița lui Stan Buzianul și mama lui Căzan și Dumitru, robită de tătari (menț.) 115.
- Ellna**, logofeteasa, soția lui Papa mare log., rumânește în Gropeni, împreună cu soțul ei 240.
- Ellna**, vorniceasa <din Mărgineni>, soția lui Ivașco vornic din Golești, cheltuiește bani domnești în Transilvania, i se confiscă sate de zestre : Domnești ș.a. (menț.) 8, 31.
- Ellsafta** (Elesafta), călugăriță de la m-rea Valea, lasă țigănci m-rii Vieroș (menț.) 75, 214 ; mormint 214 ; probabil aceeași : **Ilisafta** călugăriță, mama lui Gherghe pitar, a lui Neagoe și a lui Necula cu parte în Lazuri (menț.) 67.
- Enache**, **Enachi** v. **Ianahe**.
- Ene** v. **Ianlu**.
- Enos**, oraș <Turcia>, mitropolie 159.
- Epotești**, sat <Ipotesti, j. Olt>, întărit lui Stroe log., zestre de la socrii săi Fota post. și jupanița Stana 178.
- Epure** v. **Ilie al Epure**.
- Epure**, munte din ocina orașului Cîmpulung 144.
- Epurești**, sat <j. Vlașca ; azi j. Ilfov> 25, 44, 295, 351.
- Eremia** v. **Ieremia**.
- Ergopol** v. **Mihal Ergopol**.
- Erina** v. **Iriza**.
- * **Eșelori**, sat <lg. Bărbătești, j. Argeș>, partea popii Stănimir din Drăganul vîndută de jupanița Stanca lui Badea log. din Argeș 94.
- Eși** v. **Iași**, sat.
- Eștan** v. **Crucea lui Iștan**.
- Eustratie Ruclari** (Stanciul Ruzer), negustor, martor pentru vînzare în București 303, semnează grecește 302.
- Ezer** v. **Mănăstirea Vornicesei**.

F

- Farcăș** (Fărcașu), sat <j. Romanati ; azi j. Olt> 107, 147.
- Fata**, sat <probabil Valea Fetei, j. Olt>, parte vîndută de Buica și Ana 110.
- Făgărașul** în titulatura domnului v. **Amlașul**.
- Făgeșel**, deal la Urlați <j. Săcuieni ; azi or. Urlați j. Prahova>, vie vîndută de Dragomir lui Pirvul din Urlați 291.
- Făleol** (Fălcoiu), sat <j. Romanati ; azi j. Olt> 13, 32, 107, 280.
- Fărcașu** v. **Farcăș**, sat.
- Fărcășăști**, sat <j. Gorj> 383.
- Fătul**, **Fătulev** v. **Dragul al lui ~ și Sava al lui Fătul**.
- Fătul** din Corbșori, frate cu Neagoe, vinde ocină în Stănești 140 ; probabil același : **Fătul**, tatăl lui Oprea din Corbșori (menț.) 380.
- Fătul** din Dobroteni, martor 194.
- Fătul** din Trășani, martor B.
- Fătul**, fiul lui Toder Șogărgău și al Dragolei, închină m-rii Menedic ocină la Sărulești 314.

- Fătul, popă, fiul popii Stoica din Negoști, scrie zăpis 171.
- Fățoiul v. Volco Fățoiul.
- Făurel, sat <j. Ilfov; azi j. Ialomița>, hotare 33, 35, 55; oprit să vineze în bălțile m-rii Sfânta Troiță 35.
- Făuriască, parte la *Dedulești <Potoceni, j. Buzău> 413.
- Festilă din Clmpulung, tatăl lui Bade (menț.) 317.
- Fetla, țigan 241.
- Fieni v. Fllanl, sat.
- Fiera, Fra, Hăra :
- Fiera din Cacova, martor la Clinești, semnează 335.
- Fira din Florești, martor pentru Cornet 184.
- Fiera, fost mare logofăt <din Leurdeni, din Corbi>, tatăl lui Stroe log. (menț.) 46, 58, 65, 68, 95, 104, 106, 107, 262, 324, 389.
- Hăra, martor pentru Vernești 4.
- Fiera, rumân din Vărăști 175.
- Fiera, tatăl lui Baico, martor pentru Țigănești 49.
- Fiera, țigan 84.
- Fierăști v. Hlerești, sat.
- Fllanl, sat <Fieni, j. Dimbovița>, Stroe din ~, care șade în Vilcana, se vinde rumân lui Bunea log. 341.
- Filieșanul, Fiieșanul, Filișanul v. Dumitru Flllșanul.
- Fillașl, sat <j. Dolj> 347, 383.
- Flllmon, portar, tatăl lui Simca (menț.) 322.
- Flllp din Mătești, fiul lui Bobolea, vinde vie cu ocină și pomet 241.
- Flllp din Poeni, vinde partea sa lui Tudor comis din Izvor 301.
- Flllp, fiul lui Drăgoiu călăraș, vinde ocină în Clinceni 374.
- Flllp, megiaș rumânit din Clinești 335.
- Flllpești, sat <j. Prahova>, jumătate din partea jupaniței Maria <din Bucov> dobândită, după pricină, de ginerele său Nedelco f. mare pah. 357.
- Flllpopole, metropolie <Plovdiv, R.P. Bulgaria> 159.
- Flllotelu, egumen al m-rii Strîmba 383.
- Fllnta din Stănulești, martor pentru Zorești 105.
- Fllnșești, sat <j. Săcuieni; azi j. Buzău>, popă 86.
- Fira v. Fiera.
- Fllntîna Strîmbului, top. <la Găiseni, j. Dimbovița>; azi j. Ilfov> 39.
- Fllntînele, sat <j. Săcuieni; azi j. Prahova>, parte cu vecini a lui Dragomir post. vîndută de ginerele său Staico pah. Rudeanu și jupanița lui, Rada, lui Buzinca mare comis 170, 241; parte cu vecini a lui Stoica spăt. lăsată moștenire fiilor săi 371.
- Fllruiască, ocină la Leurdeni <j. Ilfov; or. București> 355.
- Fllrjog v. Stan Fllrjog.
- Fllrtat, logofăt din Crețenl, martor pentru Vaidiia 187.
- * Fllrtopești, sat <* Hllrtopești, lg. Beceni, j. Buzău> 339.
- Fllșcoe v. Ralco Fllșcoe.
- Flăminzești j. Argeș, sat <or. C. de Argeș> 332; al m-rii Argeș, scutit, făcut scaun de bir împotriva obiceiului 437.
- Floca, rumân din Poieni 159.
- Flocești v. Lăteeni, sat.
- Floci v. Orașul de Floel.
- Florea din Bălești 195.
- Florea, moștean din Pleașov, tatăl lui Petco (menț.) 278.
- Florea, moșteni rumâniți: din Lăteeni, fiul lui Măciucă 181; ~ din Vrbița de Jos 46.
- Florea, rumâni: ~ din Lichirești 138, 141; ~ din Maxinu 245.
- Florea, țigan 383.
- Florea Măndeseul, postelnic, vinde ocină în Mogoșoaia (menț.) 451.
- Florești, sat <j. Dolj> 184.
- Florești, sat <probabil în or. București> 298.
- Florești, sat <probabil j. Dimbovița; azi j. Ilfov> 415.
- Florica, jupaniță, fiica lui Mihai Viteazul, soția lui Preda sluger, stăplnă în Pleașov și Putineiu 262, 263, 273, 278, 279.
- Floru, ierei, dascăl slovenesc de la școala domnească Sf. Gheorghe Vechi (menț. tirzie) 176.
- Fluerătoriul v. Mîrcea Fluerătoriul.
- Focan v. Stan Focan.
- Folești (Fulești) pe Bistrița, j. Vilcea, sat 424; ~ de Jos (Dol ~), cumpărat cu rumâni, vii, livadă și pomi de Oprea log.; parte vîndută de fiul său Stroe lui Andrei spăt. Rudeanu, răscumpărată de fratele său Udriște; înfrățire cu Sima al doilea log., partea Radului Răchei 217.
- Fometești, sat <Rugețu, j. Vilcea>, dat schimb de Staico pah. <Rudeanu> jupnesel sale Rada 409.
- Fota, postelnic, <primul> soț al Stanei <spătăreasa din Brîncoveni>, socrul lui Stroe log. <Leurdeanu>, dă zestre satele: Golești, Criva, Epotești ș.a. (menț.) 178.
- Fragă, megiaș din Nucet, vinde parte (menț.) 188.
- Fratostîța, sat <j. Dolj> 168, 325.
- Frăcea v. Plalul lui Frăcea.
- Frăslnet, Frăsnet :
- Frăslnet (Frăslnetul), sat <j. Ilfov>, hotare 298.
- Frăslnet, j. Romanați (~ de Clmp), sat <Frăslnet Gară, j. Romanați; azi j. Olt>, rumâni ai m-rii Cozia se vînd lui Necula vist. 15; partea lui Radul post. și a jupaniței Anca din Balomirești dăruită m-rii Bucovăț, schimbată și vîndută de Dima post. și jupanița Catalina lui Iscrul și fraților săi 26.
- Frăsnet, sat <Frăslnet, j. Vlașca; azi Teleorman> 334.
- Frătești, j. Vlașca, sat <azi j. Ilfov>, ocină cu rumâni a jupaniței Voica, fiica lui Radu vist. din Cepturoaia, vîndut de fiicele ei Rada și Catalina lui Manea mare post. 385, 409; rumâni judeciți 9.
- Frățlă din Curăstienești, martor pentru Domirești 210.

Frățilă din Mătăsari, martor pentru Racoti, Cilcești ș.a. 394.
 Frățilă din Rovinari, martor 383.
 Frățilă, fiul lui Toader Șogărgău din Săru-lești și al Dragolei, frate cu Fătul și Stoica (menț.) 314.
 Frățilă, moștean din Pleașov, tatăl lui Stan (menț.) 278.
 Frățilă, moștean rumânit din Pleașov, fiul lui Gherghe al Gelețului 279.
 *Frejurenî (Frejurenî, Frujireni), sat < Iazul, j. Săcuieni; azi j. Prahova > 78, 86, 311, 312.
 Frénte, aldămășar <pentru Lipia ? > 205.
 Frijureanul v. Radul Frijureanul.
 Frincești, sat <j. Vilcea > 217.
 Frineul, postelnic, fiul Voicăi a lui Badea Negrul, stăpîn în Mănicești 83.
 Frujireni v. Frejurenî, sat.
 Frumușani, sat, Stoica și Tudoran din ~ care șed în Vilcana, se vînd rumâni lui Bunea log. 336.
 *Fucelești, sat <*Fuglești, lg. Brezoaia, j. Ilfov > Grozea din ~ vinde în Brezoaia 274.

Fulești v. Folești, sat.
 Fulga v. Stanețul Fulga.
 Fulger din Băncești, vinde vie 105.
 Funădeni, sat <Fundeni, j. Ilfov: or. București>, moșia Lerescul de Collintina, lîngă ~ 369.
 *Fundenî, sat <probabil lg. Sîngeru, j. Săcuieni; azi j. Prahova>, partea Voicăi din ocinele: Dobromirească, Mihăilească, Mălăiască, întărită lui Nedelco; popă 228.
 Fundul lui Stoia, top. la *Biroslăveni <lg. Malul Mare, j. Dolj > 28.
 Fundulețe, top. la Bogdănești <j. Vilcea > 399.
 Furecitură, top. la *Gurguiati <lg. Chirnogi, j. Ilfov; azi j. Ialomița > 283.
 Furdul din Șainești, martor 295.
 *Furești, sat <Izvorul Dulce c. Cărpiniștea, j. Buzău > 80.
 *Futeștil pe apa Mostiștii, j. Elhov, sat <lg. Frăsinet>, vîndut cu rumâni și mori de Despina logofeteasa <Rudeanu> lui Ianu. fiul Cornei din Cornătel; hotare 298.
 Futeștil, sat <j. Ialomița; or. Fetești>, alegere între părțile lui Vladul mare log., Radul post. din Potoceni, Dragul post. din Slătioare, m-rea Argeș, Meitești ș.a. 40.

G

Găglul din Vitănești, martor pentru Găurici 120
 Gago din Văleni, vine moșie jupînesei Neacșa din Vlăduleii 280.
 Gago, partea lui în Cotocești (menț. 410).
 Gaia (Daia, eroarea editorului), sat <j. Dolj > 54, 383; popă 184.
 Gaiță v. Stolan Gaiță.
 Galaetia, egumen al m-rii Banu 400.
 Ganea, moșteni rumâniți: ~ din Negrăși 172, 333; ~ din Pleașov 278.
 Gangaleul v. Stanețul Gangaleul.
 Gardieha, oraș <Grecia>, episcop 159.
 Gardină v. Stanețul al lui Gardină.
 Gargul v. Radul Gargul.
 Gașpar Goțman, unchiaș, martor pentru Cîmpulung 186.
 Gaura Zmeulul, top. la Ciulinița, <j. Ialomița > 440.
 Gavril din Chiojdu, martor pentru Cătun 224.
 Gavril din Mătești, martor 241.
 Gavril, popă, socotitorul Bis. Ghiormei banul, ia dijmă 212.
 Gavril (Găvrilaș), postelnic, fiul Ancăi vorniceasa, întărit la Netezești 338.
 Gavril Moldovean, vinde parte cu vie, case și pivnițe în Stroești 290.
 Gavril Moghila (Gavrila), domn al Țării Românești <1618—1620>, judecă, acordă scutiri, dă cărți 20, 41, 50, 57, 61, 62, 70, 177, 230, 245, 284, 420; judecare în zilele lui ~ 72, 94.
 Găbojdibrodul (Găbojdibrod), j. Romanați, sat <Grojdibodu, azi j. Olt > cu rumâni, baltă

și vii, întărit Ancăi, jupîneasa lui Mihăilă post. din Văleni; încercare de judecare 430.
 Gădan din Scăiani, martor E; v. și Stan Gădan.
 Găfue, Găfule, Găful v. Neagoe Găfule.
 Găgeni (Găgëni), sat <j. Prahova>, parte vîndută de Stoilă lui Sava post. din Stăncești 163.
 Găglul din Pitleni, megiaș jurător pentru Brăești 174.
 Găgleești, martori pentru Cînești 335.
 Găgueseți v. Gogueseți, sat.
 Găleșești, sat <c. Valea Mărului, j. Argeș > 83.
 Găneștil de Jos, sat <Găneasa, j. Ilfov>, parte de ocină dobîndită de Șerban, fiul lui Seman din București de la Miroslov, fiul lui Mihail log. din Pitești 344.
 *Găușani, sat <lg. Mănăstirea, j. Ilfov > 283; hotare 33, 55; oprit să vîneze în bălțile m-rii Sfînta Troiță 35.
 Găuriei (Găurici), sat <Izvoarele, j. Teleorman>, Barbul și Neag se vînd rumâni lui Leca spät. 120.
 Găvănescu v. Stoica Găvănescu.
 Găvănești, sat <j. Romanați; azi j. Olt > 392.
 Găvăneștil, sat <j. Teleorman > 181, 351.
 Găvrilaș v. Gavril.
 Gealalăul v. Oancea Gealalăul.
 Geamăna v. Coadă Gemenii, sat.
 Gelețul v. Gherghe al Gelețului.
 Geloii v. Stan Geloiul.
 Gelort v. Tirgul Gelort.
 Gemênile, sat <Gemenea, j. Dîmbovița>, parte cu rumâni vîndută de Preda post.

- lui Socol. pah., răscumpărată de Hrizea mare vornic 92.
- Genuneni** de la Bistrița, sat <J. Vilcea>, judeci își vind ocina lui Sima log. 424.
- Ghena Buzăului**, top la *Smedești <lg. or. Buzău> 390.
- Ghenadie Sinaitul**, ieromonah, martor 143.
- Gherasim**, egumen al m-rii Cîrnul, martor 86.
- Gherghe, Gheorghie, Ghiorghe, Ghergheta** : **Gherghe** (Ghierghie), agă mare (fost), rumânește în Drăghinești 368; martor 296, semnează 335; probabil același : **Gherghe** (Ghierghie, Gherghi, Gheorghii), armaș mare (fost), partea lui din treapăd pentru dușegubină, dă carte de mărturie 104; martor 65, 82, 122, 190, 265, semnează 58, 181, 223.
- Gherghe**, boier, dă mărturie pentru testamentul lui Dumitru vornic Zemțea 351; v. și **Gherghe** grămătic și **Gherghe** logofăt de vistierie.
- Gherghe** (Ghiuorghe), cămăraș din Rîmnicu <Sărat>, cumpără în Domirești 210; întărit în Cîrlomănești, Rîmnic, Bărăști ș.a. 215.
- Gherghi** (Gherghe), clucer mare, în divanul domnesc 358; martor pentru Ionești, semnează 324.
- **Gheorghie**, cupeț, martor pentru Sămărăști, Topliceni ș.a. 410.
- Gherghe** din Biroslovești, martor 28.
- Gherghe** din Căzănești, martor pentru Berești 36.
- Gherghi** din Dobroteni, martor 194.
- Gherghe** din Drăgăești v. **Gherghe** vornic.
- **Gherghete** din Grădiște, martor pentru Cotești 192.
- Gherghe** (Ghirghi), martor pentru Jigorani 78, 86.
- Gherghe** din Lipia, martor 221.
- Gherghe** din Miroslăvești, în pricină cu jupîn Neagul și Radul log. 381.
- Gherghe** din Negoiaște, **Ghiorghe** din Negreni, ~ din Pitești v. **Gherghe** postelnici.
- Gherghe** din Păușești, martor 182.
- Gherghe** din Studina v. **Gherghe** pîrcălab.
- Gherghe** din Țigănești, martor 444; v. și **Ghiorghe** martor pentru Țigănești.
- Gherghe** din Vernești v. **Gherghe** Robul.
- Gherghe** din Zorilești, împuternicit să ia dijmă de la cei ce ară pe moșia lui 112.
- Gherghe**, fiul lui Broz Sasul, văr cu Petru, vinde vad de moară <la Cîmpulung ?> 186.
- Gherghe** (Gheorghie, Gherghie, Ghiorghe), grămătic și logofeți; ~ scrie cartea episcopului 403; scriu zapise 24, 68, 88, 89, 152, 169, 172, 181, 317, 403; martor 106; v. și **Gherghe** boier.
- Gherghe** (Gherghi), județi : din București, dă carte 270; ~ din târgul Buzăului, martor pentru Zorești 105.
- Gherghe** (Gheorghie), logofăt, ține zălog satul Curăteștii de Sus 201.
- Gherghe** (Gheorghie, Gherghi), logofăt de vistierie, soțul jupaniței Maria, stăpîn în Vărăști 164, 175; martor pentru Lătceni 181; v. și **Gherghe** boier și **Gherghe** vistier al doilea.
- **Gheorghe** (Gherghi), logofăt mare <de la 1632 nov. 21>, în sfatul domnesc 429, 430, 438—440, 443, 451; ispravnic 438.
- **Ghiorghe**, martor pentru Țigănești 49.
- Gherghe**, moșneni rumâniți : ~ din Ionești, fiul Balei 329; ~ din Pleașov 278, 279; ~ din Virbița de Jos 46.
- Gherghe**, paharnic, fiul lui Lupul f. mare log., frate cu Maria jupanița <lui Mihai post. din Bărbătești> 102; vinde jumătate din Petrești fără rumâni 323; probabil același : **Gherghe**, paharnic, martor pentru Necula vist., semnează 24, 152.
- Gherghe**, partea lui la Țigănești (menț.) 299.
- Gherghe**, pitar, fiul Ilisaftei călugărița, frate cu Necula și Neagoe, nepotul popei Sahat, vinde ocină în Lazuri 67.
- Gherghe** (Gheorghie), pîrcălabul din Studina, martor pentru Scărișoara 169.
- Gherghe**, popi; ~ martor pentru Țigănești 299; ~ din București martor ~ 337; ~ din Cîmpulung, aldămășar 41; ~ din Cucuteni, martor 442; ~ din Săcuiani, nepotul lui Neagoe, văr cu Nicula, cumpără parte 388; ~ din Vernești, martor 4, 121, 241.
- Gherghe**, postelnic din Negoiești <fratele lui Antonie vodă din Popești>, martor 34.
- **Ghiorghe**, postelnic din Negreni, martor <pentru Guzeni> 309.
- Gherghe** (Ghierghe), postelnic din Pitești, cumpără în Sămara 165, 319.
- Gherghe**, postelnic, fiul lui Dobrin log., cumpără țigani 34.
- Gherghe**, rumân din Roșiul, fiul lui Manea, frate cu Radul și Dumitru 385.
- Gherghe** (Gheorghie, Gherghi), spătar, fiul lui Ivașco mare vornic din Băleni 138, 141; martor 152.
- Gherghe**, stegar din Băești, martor pentru Negoșina 339.
- Gherghe** (Gherghi, Gheorghie, Gheorghii) <Caridi>, stolnic mare, soțul jupaniței Sofiica, fiica lui Staicul vornic, înzestrată în Popești și Puchenii 313; în sfatul domnesc 226, 228, 233, 240, 241, 243, 245, 252, 255, 258, 260, 261, 263, 267, 271—273, 278, 279, 281, 283, 290, 291, 294; martor 296, 298; probabil același : **Gherghe** (Gherghie), vistier al doilea (fost), în pricină pentru morile puse la Birzești 397; martor 389, 415; v. și **Gherghe** log. de vistierie.
- Gherghi**, sudeț v. **Gherghe** județ.
- **Gheorghie**, vătaf, vinde loc cu prăvălii și pivniță în București 270.
- **Gheorghie**, vornic din Săcărești, tatăl lui Simion post. (menț.) 34.
- Gherghe**, vornic, ispravnic al scaunului Tîrgoviștei, judecă pricină 77; martor 96; probabil același : **Gherghe**, vornic al doilea din Drăgăești, martor 102, 142, 346.
- Gherghe** al Bunei, vinde vie în dealul Sătenilor (menț.) 87.

- Gherghe a Iul Armega** (Gherghei), martor 405.
Gherghe al Geleșului, moștean rumânit din Pleașov, tatăl lui Frățilă 279.
Gherghie a Iul Scărlat, martor pentru Cimpulung 186.
Gherghe Melut din Stănulești, martor 405.
Gherghe Negrul, martor pentru Valea Teancului 307.
Gherghe Robul (Gherghe) din Vernești, tatăl lui Alece 4; vinde ocină și moară în Mătești 241.
Gherghe Trușășul, fratele Marei, locul lui în București (menț.) 270.
Gherghena (Gherăghena) din Jăi, martor 150.
Gherghești v. Ghirghești, sat.
Gherghina din Urdari, tatăl Ianei (menț.) 383.
Gherghina, popă, cu parte în dealul Nucetului 188.
Gherghineasca, funic la Iași de Jos <Valea Iașului, j. Argeș> 94.
Gherghilja, oraș <j. Ilfov; azi j. Prahova> 205, 228, 418; m-reja Molomoc din Jos de ~ 146.
Gherma, Gherman v. **Ghiorma**.
Ghermălat, moștean rumânit din Pleașov, fiul lui Barbul 278.
Ghespești v. Vlspești, sat.
Ghlea, agă din Călinești, martor 137, 219, 229; tocmelnic 230.
Ghi, Ghidi v. **Mhnea Ghldl**.
Ghldlon, fiul lui Voico vistier, vinde rumâni din Bratia 41.
Ghierghie v. Gherghe.
Ghlgă, funia lui la Jigorenii (menț.) 78, 86.
Ghinea, Ghionea, Ghin, Ghiune:
Ghinea v. Ruste al ~ și **Volco** al **Ghinel**.
Ghinea bunicul lui Voico v. **Ghinea Vileulescul**.
Ghinea, cneaz rumânit din Gropeni 240.
— **Ghionea** din Brinceni, martor 351.
Ghinea din Turburea, jupan, cumnat cu popa Ștefan, cumpără delnița 377, 436 și fălci de loc la Secături și Bolovanu 225, 370.
Ghinea din Văleni v. **Ghinea** post.
— **Ghinea**, gelep, dă bani cu împrumut 129.
— **Ghiune** (Ghione, Ghiunea), ginerele lui Sava din Stăncești, vinde prăvălii și loc în București 302, 303.
Ghinea, logofăt, scrie zapis pentru Păușești 71.
— **Ghln**, megiaș din Clinești, plătește datoria lui Sima log. 389.
Ghinea, negustor, martor pentru Săteni 87, 237.
Ghinea, popă, martor, semnează grecește 231.
Ghinea, postelnic din Văleni, martor, semnează 181.
Ghinea Coșl, neguțător, martor 100, 108, 133; protopsalt, semnează grecește 231.
Ghinea Mustachl, negustor, martor în București 303.
Ghinea Parepa, martor la zălogire 69.
Ghinea Vilculescul (~ al Vilcului) din Buzău, fiul lui Vilcul, vinde ocină și vad de moară la Smedești 121, 239, 390; probabil același: **Ghinea**, bunicul lui Voico care vinde la Smedești 390.
- Ghioea**, **Ghluoca** :
Ghioea, **Ghioc** v. **Firvul Ghioea**.
Ghioea, cupeț, martor pentru Lătceni 181.
— **Ghluoca** din Lățcoi, tatăl Paraschivel (menț.) 290.
Ghioea, jupan din Călinești, 137, 190.
Ghioea, popă din Mălăești, cu parte 233.
Ghioea, postelnic din Cotroceni, cumpără ocină 211.
Ghioea, postelnic din Simbotin, martor 5; jurător 443; semnează 127.
Ghioea Oenarlul <din Căpreni>, martor pentru Bae 387.
Ghionea v. **Ghlnea**.
Ghionma v. **Isar Ghlonma**.
Ghionma ban v. **Ghlorma**.
Ghionma Ioan, martor pentru București, semnează grecește 302.
Ghiorghie v. Gherghe.
Ghlorma, **Gherman**, **Ghluorma**, **Ghlorman**, **Gorma** :
— **Gorma**, armaș mare, cumpără țigancă 325.
Ghlorma (Ghionma), ban (fost), bunicul Despei (menț.) 196; tatăl lui Manta ban 231; biserica lui în București 212, 348.
— **Ghluorma**, cneaz rumânit din Sulari, fiul lui Văsiu 149.
Ghlorma din Glaveș, martor pentru Cîrnitura 407.
Ghlorma din Păușești v. **Ghlorma** pitar.
— **Gherman**, fiul lui Gherman, nepotul lui Opriș log., martor pentru Băbeni 156.
— **Gherman**, fiul lui Opriș și tatăl lui Gherman (menț.) 156.
— **Ghiorma** (Gherma, Ghiorma, Ghiurman), logofăt din Budeni, fratele lui Dumitru Zemțea vornic 1, 27, 351; tatăl lui Vilcul log. 393; incuviințează diata fratelui său 351; hotarnic 25, 44; martor, semnează 1, 27, 393.
— **Gherman**, megiaș din Nucet, vinde parte (menț.) 188.
Ghlorma (Ghiurman), negustori martori: în București 303; ~ pentru Sămărești ș.a. 410.
Ghlorma (Gheorma, Gorma), pitar din Păușești <din Rîmnic>, scrie zapis 136, 160 161; martor, semnează 182, 249, 335.
— **Gherman**, rumân din Drăgănești 241.
Ghlghești, sat <Gherghești, j. Vlașca; azi j. Dîmbovița>, Dragul megiaș din Ionești se vinde rumân și cu partea din ~ 324,
Ghlghești v. Gherghe.
Ghiuca v. **Ghloea**.
Ghiune, **Ghiunea** v. **Ghlnea**.
Ghiuorghe v. **Gherghe**.
Ghiuorma, **Ghiurman** v. **Ghlorma**.
Ghluorlă, căpitan, martor în București, pentru Comanca, semnează 152.
Ghlușă, mama Seliu din Vernești (menț.), partea ei la Mătești 241.
Ghldzaveș din Rădăcinești, martor 197.
Gilort v. **Tîrgul Gelort**.
Giulea v. **Radul Glulea**.
Glura cel mare (Giura), tatăl Buicăi și al Anei, primește parte în Șerbăneștii de la Olt (menț.) 110.

- Glura cel mle (Giura), unchiul lui Marco, tatăl lui Preda din Șerbănești, vinde partea sa din Șerbăneștii de la Olt pentru o datorie (menț.) 110.**
- Giura din Băcești, martor pentru Frăsinet 26. Giura, martori: ~ pentru Dedulești 241; ~ pentru Jideni 109.**
- Glura, popă la Biroslăveni 28.**
- Glura (Giurra), postelnic, nepotul lui Ion din Muți, vinde loc de casă în București, semnează 346.**
- Glureă, partea lui la Tifulești (menț.) 257. Giureă, rumân din Poieni 159.**
- Giurgiuța, sat <j. Dolj>, în pricină de hotare cu Șăgarcea, Cerăt, Dilga ș.a. 173.**
- Giurgiu, din Odobeni, martor pentru Cindești 74.**
- Gluroala, mama lui Stanciu și Sarchiz, megiași rumâniți din Clinești (menț.) 335.**
- Gidea, țigan 296.**
- Gideată, Gidețu v. Manea Gidețu.**
- Gilge v. Radul Gilge.**
- Giltofan, sat <j. Vilcea> 94.**
- Gință v. Laeul lui Gință.**
- * Gîrbăcești, sat <lg. Urlați, j. Săcuieni>; azi j. Prahova> 291.**
- Gîrbovi, sat <c. Poșta, j. Buzău> 202.**
- Gîrbovi, sat <Satu Mare, j. Ialomița> 118.**
- Gîrdea v. Tudor Gîrdea.**
- Gîrla Stejarului, top. la * Gurguița <lg. Chir-nogi, j. Ilfov>; azi j. Ialomița> 283.**
- Gîrla Veche, top. la Băncești <Bănceasca, j. Buzău> 105.**
- Gisculeasca, parte la Călugărul <j. Vlașca>; azi Stejarul, j. Teleorman> A.**
- Gîță, tatăl lui Nedelco care cumpără în Trășani (menț.) C.**
- Gize, moștean din Pleașov, tatăl lui Micul (menț.) 278.**
- * Glaveș, sat <lg. Clmpeni, j. Săcuieni>; azi j. Buzău>, hotare 176, 386; parte vindută de Pătru Buzea și Dumitru căpitan lui Lupul vornic din Lapoș 407.**
- Glăva v. Voleo Glăva.**
- Glăvăleogul (Blagoveștenia) j. Vlașca, m-re <azi j. Argeș>, metoh al m-rii Sfînta Troiță din București, stăpînă în Cernătești 378; scutiri încalcate de oierii din Vlașca 238.**
- Gilgorle, Grigorle;**
- Gilgorle (Grigore), comis, f. mare comis <din Poenari>, în divanul domnesc 358; boier tocmelnic 354, 355, 357, 397; martor 24, 58, 68, 69, 82, 89, 102, 169, 175, 263, 265, 273, 278, 279, 296, 313, 324, 351, 356, 389, semnează 88, 104, 152, 262, 354.**
- Grigorle din Morunglavi, martor 417.**
- Gilgorle (Gligoria, Grigorie) din Păușești, fiul popii Dumitru, vinde seliște și luncă 136, 160, 161; martor 71; semnează 136.**
- Gilgorle (Gligori) din Pîrșcov, martor D.**
- Grigorle, egumen al m-rii Molomoc 146.**
- Grigorle, episcop al Gardichiei 159.**
- Grigorle, ieromonah, scrie zăpis pentru Domirești 210.**
- Grigorle, martor pentru Băbeni 156.**
- Grigorle (Gligorea), mitropolit al Țării Românești <1629—1637> 62, 72, 258; cumpără loc de casă în București 346; cheltueli cînd s-a „înălțat mitropolit”, ctitor nou 113; jurămînt făcut de domn în fața lui ~ 255; întocmește cu domnul 358; în sfat domnesc anterior 159; primește pe mitrop. de Tîrnova 93; dă carte 53, 351; martor 261, 421, semnează grecește 53, 361.**
- Gilgorle, negustor din Pitești, martor 391.**
- Gilgorle, rumân din Foleștii de Jos 217.**
- Gilgorle, țigan 241.**
- Gilgorle, vinde parte în Căcaleții din Vale (menț.) 386.**
- Gilna, sat <j. Ilfov>; azi or. București> 229; domnesc, dăruit de Nicolae Pătrașcu lui Oancea log. 440; parte întărită m-rii Sfînta Troiță după pricină cu o roabă 350.**
- Glodeni, j. Dimbovița, sat; oamenii din ~ cumpără părți în Piscani 316; ~ lucrează pe ocina m-rii Dealul de la Șolomon 321.**
- Glogova, sat <j. Mehedinți>; azi j. Gorj> 395; popi 394.**
- * Glopavl, sat <lg. Mirău, j. Vlașca>; azi j. Ilfov> 300.**
- Godean vătăf, martor pentru Drajna 234.**
- Goden v. Manea Goden.**
- Godeni, sat <j. Muscel și Pădureț>; azi j. Argeș> 41, 268.**
- Gogoasă din Mircești, tatăl lui Văsiu, vinde în Mircești 6.**
- Gogoasă din Mocești, martor pentru dealul Zoreștilor 105.**
- Gogoasă din Văleni, tatăl lui Dragomir cneaz rumânit din Gropeni (menț.) 240.**
- Gogoșli, sat <j. Mehedinți>; azi j. Dolj>, întărit lui Stroe log., zestre de la socrii săi, Fota post. și Stana 178.**
- * Gogueșli, sat <log. Vlădești, j. Muscel și Pădureț>; azi j. Argeș> 114.**
- Gola, gîrlă la Clici <Clinciu, j. Ilfov>, făcută de boierii din Cornățeni, întărită lui Socol pah., pricină 36.**
- Gola, rumân din Frătești și Costești, fiul lui Neia 385.**
- Golcea, rumân din Futești 298.**
- Golcea v. Goreea.**
- Goleanu, martor pentru Liperești, semnează 288.**
- Golești, sat <j. Argeș>; azi j. Vilcea> 335; Barbul se vinde rumân m-rii Argeș, în locul lui Bratosin din Prăvăleni care se răscumpără 332.**
- Golești (Goleștii Vulpariului) pe Brăția, sat <j. Muscel și Pădureț>; azi j. Argeș>, partea lui Oprea întărită lui Lăudat, 56; parte dată în schimb de Ianiu vist. m-rii Valea 320; popi 56, 75. †**
- Golești, sat <Mușcel și Pădureț>; azi j. Argeș> cu rumâni și vii al lui Ivașco vornic; doblîndit de Gorgan spăt. după pricină cu m-rea Sfînta Troiță 8, 31; întărit lui Stroe log., zestre de la socrii săi Fota post. și jupanița Stana 178.**

- Golgota** (Golgotha, Preobrajenie), m-re <j. Dimbovița>, danie, pomelnic 3.
- Gomoești** (eroare : Păunești) sat <j. Buzău> 176, 221.
- * **Goțași**, sat <lg. Blejoi, j. Prahova> 191.
- Goran**, logofăt din Olănești, cumpără parte la Sărăcinești 363; martor, jurător, semnează 127, 335.
- Gorban**, Gurban :
- Gorban** din Ludănești, vinde partea sa din Lătceni 334.
- **Gurban**, moștean rumănit din Pleașov 279.
- Goreea** (Golcea), țigani 410.
- Gorga** din Domirești, fiul lui Radul, tatăl lui Ion, vinde vie 210, 215.
- Gorgan**, martor pentru Vernești 4.
- Gorgan**, spătar, <fost> mare spătar, soțul Stanei <din Brincoveni> stăpîn în Criva de Jos, Jegălie și Golești 31, 107; întemnițat 8; fuge peste munte 168; satele sale luate pe seamă domnească pentru viclenie 178; martor 133, 149, dă carte de mărturie, semnează 104.
- Gorgan** la Cremene, topic la *Cacaleții din Vale <probabil Albești, j. Buzău> 176.
- Gorj** (Gorjil), județ, sate din ~ 70, 383; dijnari, vinăriceri, mierari din ~ 155; risipit, din pricina acțiunilor boierilor fugiți peste munte 168.
- Gorun** v. **Dima Gorun**.
- Gorun** din Corșori, martor 304.
- Gotea** din Mogoșăști, martor 402.
- Goțman** v. **Gaspar Goțman**.
- Goțul**, țigan 357.
- Goviță** Sirbu, martor 376.
- Gorma** v. **Ghiforma**.
- Grade**, ceauș, martor pentru Țigănești 444.
- Gradea**, cneaz rumănit din Gropeni 240.
- Gradea**, rumân din Crăceni, de moștenire din Lichirești 138, 141.
- Gradiște** v. **Grădiște**, sat, j. Vlașca.
- Grajdana** v. **Grăjdana**.
- Grama** v. **Barbul al lui Grama**.
- Grama**, clucer, martor pentru Crețești 146.
- Grama** din Goguești, martor pentru Berevoești 114.
- Grama**, fiul lui Manolie din Băncești, vinde vad de moară lângă Băncești 390; v. și **Grama** jupîn din Zărnești.
- Grama**, jupîn din Zărnești, martor 405.
- Grama**, mare pitar, în divanul domnesc lărgit 358; dă carte de mărturie 104; martor 81, 106, 176, 180, 185, 263, 265, 361, 389, semnează 58, 68, 203, 262, 296, 324.
- Grama**, postelnic <din Cepturi>, martor pentru Sărăști 315.
- Grama**, țigancă 386.
- Graur**, tatăl lui Tudor rumân din Vărăști (menț.) 175.
- Grădină**, popă <cu loc> la Băncești 405.
- Grădina Lubolii**, top. la Brădișești <Brătășești> j. Argeș 94.
- Grădiștea**, sat <or. Cîmpulung> 192, 320.
- Grădiște** (Gradiște) j. Vlașca, sat <azi j. Ilfov>, via boierească dăruită de Dumitru vornic jupanitei sale Maria și fiului acesteia, Bunea log. 265, 266, 351; ~ de Jos (Dol Grădiștea), parte de sate cu vii și vecini a lui Dumitru vornic dăruită lui Bunea, pricini de rumănire 1, 25, 27, 44, 58, 65, 66, 111, 421.
- Grădișteanu** v. **Bunea Vileul**.
- Grăjdana** (Grajdana), jupîneasa lui Leca spăt. 355; lasă părți în Leurdeni, Ciurnic, Bobești ș.a. nepotului său Preda al doilea spăt. 229, 230, 354.
- Grămadă** v. **Stan Grămadă**.
- Greaca**, sat <j. Vlașca; azi j. Ilfov>, cu baltă al m-rii Mislea, drepturi asupra vamei din pește 167, 284; stolnicii de la baltă oprîți să ia vama din pește de la satul Poieni, scutit 159.
- Greceanul** v. **Radul Greceanul**.
- * **Greei**, sat <j. Ilfov; or. București>, hotare 10, 337.
- Greei**, sat <j. Ilfov> 226; părți cu vii și rumâni vindute de fiii lui Radul post. din Potoceni și de Nichifor post. cu fratele său Vlaicul lui Hrizea mare vornic 142, 223.
- Greei**, sat <c. Schitu, j. Olt> 90, 147.
- Greei**, sat <j. Romanăți>; azi j. Olt> 30, 107.
- Grecia** v. **Țara Grecească**.
- Grecul** v. **Alexe ~, Ianiu ~, Nicula ~, Stîrlian ~, Stolan ~, Tudor ~ și Vasilie Grecul**.
- Greșul** v. **Runeul Greșului**.
- Gribea** v. **Mieul Gribea**.
- Grigore**, Grigorie v. **Gilgorie**.
- Groapa** lui Curea, top. <la Găiseni, j. Dimbovița>; azi j. Ilfov> 39.
- Grojdbodu** v. **Găbojdibrodul**, sat.
- Gropeni** j. Mehedinți, sat <Gropanele>; azi j. Dolj> cu pădure, vie, bălți cumpărat și rumănit de Papa mare log. 240.
- Gropșani** v. **Grușani** sat.
- Grosul** din Cucuteni, bunicul Voicăi (menț.) 390.
- * **Groșanii Trîfului** (Groșanii) de pe Călmățui, j. Buzău, sat domnesc <lg. Brădeanu>, plase : Obidiții lui Crețu, Căldăreștii lui Stan și Mălăești; vindut de Radu Mihnea lui Antonie cămăraș care-l dăruiește m-rii Banu 400.
- Grozav**, călăraș, din Aluniș, martor pentru Ciinești, semnează 249.
- Grozav**, fiul lui Sărățeanul, vinde vad de moară în ocina Portărească, lângă Băncești 390.
- Grozav**, partea lui în dealul Nucetului 188.
- Grozav**, postelnic din Mănicești, soțul Stancăi (menț.) 94.
- Groza**, tatăl lui Barbul din Mărăcinenii de Jos (menț.) 340.
- Grozea** din Bălșoara, megiaș jurător 379.
- Groze** din Brincoveni, se judecește 150.
- Grozea** din Fuclești, fiul Oancei, vinde ocină în Brezoaia 274.
- Grozea**, martor pentru Țigănești 49.
- Grozea**, vinde vad de moară în Stroești 290.

- * **Grozești** (Groziști) sat <lg. Lăceni, j. Teleorman> 120, 334.
- Grulași**, top. la Genuneni <j. Vilcea>, fălci vindute de Rădăcină și Stanciul lui Sima log. 424.
- Grulu**, sat <j. Argeș; azi j. Vilcea>, siliște dată schimb de Udrea post. din Rădăcinești lui Marcul și Costandin 197.
- Grulu**, în dealul Urtașilor <j. Săcuieni; azi j. Prahova>, vie și ocină vindute de Balotă lui Pirvul 291.
- Gruul lui Călin**, top. la Berislăvești <j. Argeș; azi j. Vilcea> 132.
- Gruul lui Neagoe**, top. la Berislăvești <j. Argeș; azi j. Vilcea> 132.
- Grupșani** (Grupășani), sat <Gropșani, j. Romanai; azi j. Olt>, partea lui Lațco și a lui Vladul 392; popă 184.
- * **Gudărăști**, sat <lg. Topliceni, j. Buzău> ocină, moară și vie ale lui Mihalcea Taivacă zălogite, vindute de Iinca jupanița lui Nichifor pah. lui Iane Topliceanu 410.
- Guduluș v. Stoica Guduluș**.
- Gunoia**, rumân din Comani 64.
- Gură v. Vasile Gură**.
- Gurăbună v. Drăghiei Gurăbună**.
- Gurban v. Gorban**.
- * **Gurguiși**, sat <lg. Chirnogi, j. Ilfov; azi j. Ialomița> cu baltă al m-rii Vihorța, pricini 35, 253, 283; hotare 33, 35, 55, 283; pod 55, 61.
- Gurgulași**, sat <j. Vlașca; azi j. Teleorman> A.
- Guța**, popă din Vernești, martor 80, 202.
- Guze v. Radul Guze**.
- * **Guzeni** (Guziani), sat <lg. Tîrnava, j. Vlașca; azi j. Teleorman>, părți ale lui Preda vornic și ale lui Dedul cumpărate de Băjan 235, 293, 309.
- Gvardenița v. Vardeniță**, sat.

H

- Hadir**, cneaz rumânit din Ciulinița, se răscumpără 440.
- Hași**, ceauș, stringe mierea 102; creditor 344.
- Halinga**, țigan 30.
- Hamza**, căpitan, martor pentru Bae 387.
- Hamza** din Zvorsca, jurător pentru Studenița 125.
- Hanza**, postelnic din Tîrgul Gilort, stăpîn în Vîrtop 243.
- Hanăș**, top. la Cocoiu <j. Argeș; azi j. Vilcea> 132.
- Hareta**, cneaz rumânit din Gropeni 240.
- Hareta** (Areta), egumen al m-rii Nucetul 96, 135.
- Harvatu**, spătar, dă carte de mărturie, semnează 104.
- Hăra v. Fiera**.
- Hărgitoaia**, sat <Argetoaia, j. Mehedinți; azi j. Dolj> 383.
- Hărvătești v. Arvătești**, moșie.
- Hăzești**, sat <Izești, j. Săcuieni; azi j. Prahova> 418.
- Heleșteul lui Șerban** voievod <Radu Șerban> în București 337.
- Hierăști** (Fierăști, Herăști), sat <Herești, j. Ilfov> 79, 95, 134, 138, 141, 383.
- Hirișău**, sat <j. Gorj>, Neagoe din ~ se vinde rumân cu ocină lui Badea log. din Argeș 94.
- * **Hirbor** j. Ialomița, sat <Tonea> cu baltă, părțile lui Radul din Rogoz ș.a. întărite lui Danciul Doicescul 290.
- Hirlău v. Vladul Hirlău**.
- Hirs** (Hirsul), megiaș rumânit din Cînești 335.
- Hirsova**, jupineasa lui Mihai clucer Țințareanul, familie; stăpînă în Dragomirești. Bălboși, Cocorova (menț.) 383.
- Hirtești** j. Muscel și Pădureț, sat <Hirtiești, azi j. Argeș>, parte dată în schimb de m-rea Valea lui Ianu vist. 320.
- Hirtopești v. Firtopești**, sat.
- Hitie v. Manea Hitie**.
- Hlebul**, moșnean rumânit din Vaideei 187.
- Hodieca**, rumân din Urdari 383.
- Hogea v. Vasile Hogea**.
- Hogea**, vinde parte din ocina Mircească 390.
- Holobescul**, Holobiști v. Badea Holobescul și Tudose Holobescul.
- Horezu v. Orezi și Urezi**.
- Horhei v. Orhei**, ținut.
- Hors**, martor pentru Berindești și Turburea 370.
- Horțul v. Stan Horțul**.
- Hoșteneală v. Vladul Hoșteneală**.
- Hotărani** (Sf. Mihail), m-re <j. Romanai; azi j. Olt>, stăpînă în Plosca, cu baltă, vama din pește; egumen 139.
- Hotea v. Neagoe Hotea**.
- Hoțul**, <deal> la Crîngureni <Crîngurile, probabil j. Vlașca; azi j. Ilfov>, via Stanei, dăruită de zestre fiicei sale Maria și întărită soțului acesteia Oprea 130.
- Hrestodor**, popă, unchiul lui Dumitru log. din Piscani, lasă fiicei sale Despa vie în Dealul Tîrgoviștei (menț.) 259.
- Hrisant** din Cuca, tatăl lui Albuț, martor pentru Berești 36.
- Hristofo**, mitropolit al Filipopolei 159.
- Hrizan v. Radul în Hrizan**.
- Hrizan** (Hrizan), postelnic din Bărbătești, din Mănești, eliberează rumân 116; martor 86, 102.
- Hrizea** mare vistier <eroare> v. **Hrizea**, mare vornic.

Hrizea (Hreza, Hrezie, Rizea), mare vornic <plină la 1632 iulie 11>; cumpără și rumânește în Bălțați, Dălbănești, Drajna ș.a. 54, 92, 137, 142, 166, 219, 223, 234, 251, 277, 280, 286, 287, 292, 305, 330, 331, 342; în sfatul domnesc 4—6, 8, 10—14, 18, 20—22, 26, 28—31, 33, 36, 39, 41, 44, 50—52, 55, 56, 62—67, 70, 72, 73, 79, 80, 82—84, 86, 93—96, 101—103, 105—108, 110, 113—116, 130, 132, 135, 139, 141, 144, 146, 149, 154, 157, 174—177, 183, 185, 188—190, 194, 196, 202, 206, 215, 217, 221, 226—228, 233, 240, 241, 243, 245, 252, 255—258, 260, 261, 263,

266, 267, 271—273, 278, 279, 281, 283, 290, 291, 294, 313, 316, 320, 324, 337, 338, 348, 358, 383, 385, 386, 390, 391; în sfat domnesc menționat 159; ispravnic în act domnesc 141, 196, 240, 260; partea lui din dușegubină 104; boier tocmelnic 19, 357; martor 24, 65, 82, 89, 106, 149, 263, 265, 271, 273, 278, 279, 389, semnează 46, 58, 68, 88, 100, 104, 262, 296, 324, 361; în tabără cu domnul împotriva pribegilor 271; sluga sa 398; creditor (?) 118.

Hulupu (Iup) din Pîrscov, martor D, E.

Hurezi v. **Orezu** și **Urezi**.

Husein, beșliu, luptă alături de Leon Tomșa împotriva pribegilor 271.

I

Iachim din Bădeni, martor 101.

Iachim din Cîrlomănești, martor pentru Cîndești și Smedești 121, 239, 250, 252.

Iacom, poslușnic al m-rii Sfînta Troiță, scutit de poclon 431.

Iacov din Ceplea, martor pentru Șişești 383.

Iacov (Iacovu), logofăt, martor pentru m-rea Valea și pentru vînzare în București, semnează 98, 99, 270; scrie zăpis pentru Izvorani 416, semnează 404.

Iacov, logofăt, vinde parte în Țigănești 444.

Iacov, negustor, martor pentru Trestieni 171.

Iacov, popă din Rătești, scrie zăpis 427.

Iacob, tatăl lui Antoia din Cîmpulung, martor pentru Cotești 317.

Iacov Sasul, martor pentru Cîmpulung 186.

Ialomîța, județ, sate din ~ 11, 12, 106, 141, 209, 290, 438, 440.

Ialomîța (Ialomnița, Ialumița), riu, sate pe ~ 316, 438.

Iambal din Cornățel, martor pentru Futești 298.

Iana, fiica lui Burducea din Băncești, vinde împreună cu alții vad de moară în ocina Portărească 390.

Iana, fiica lui Gherghina din Urdari și nepoata Neașei, vinde parte cu rumâni 383.

Iana, țigănci 216, 386.

Ianache, Enache:

— Enachi, croitor, martor pentru vînzare în București 129.

Ianache din Arcești v. **Ianachi** vătaf.

Ianachi din Mătești, martor 241.

Ianache (Ianachi), fiul lui Crăciun vornic din Cîrlomănești și al Mariei, frate cu Crăciun, vinde scoc de roată de moară la Cîndești 74; vinde parte cu vie în Cîrlomănești 215.

— Enachi, fratele Manei lu Lupoe, vinde răzor la Tușăști 109.

Ianachi, luzbașă, martor pentru Liperești 384.

Ianachi (Enache, Enachi), martori: pentru vînzare în București, semnează 289; ~ pentru Sărăști 315; ~ pentru Sărățeni 24.

— Enache, mătăsăriul din București, martor la vînzare 270.

Ianache, popă din Țirgoviște, martor pentru Cucuteni 442.

Ianache (Enache), postelnic al doilea, din casa domnească 44; martor pentru Grădiștea 1, semnează grecește 27.

Ianache postelnic mare 18 <eroare> v. **Alexandri**.

Ianache postelnic mare (fost) din țara Moldovei v. **Ianache** Caragea.

Ianache (Ianachi), șifar din Copăcenii <f. vornic al doilea>, soțul Neașei 206; martor 39.

Ianache (Ianachi), vătaf din Arcești, cumpără vie cu parte în Valea Teancului 307: martor pentru Cîrlomănești 215.

Ianache, vistier, frate cu Dumitru post. (menț.) 346.

Ianache (Enache, Enachi, Ianachi, Ianaiche, Iane, Ioan), vistier mare în sfatul domnesc (1630 ian. 8 — 1630 iunie 14; 1630 aug. 10 — 1631 martie 23; 1632 ian. 16 — 1632 iulie 11) 4—6, 8, 10—14, 18, 20—22, 26, 29—31, 33, 36, 39, 41, 44, 50—52, 55, 62—67, 70, 72, 73, 79, 80, 82—84, 86, 93—96, 101—103, 105—108, 110, 113—116, 139, 141, 144, 149, 154, 157, 174—177, 183, 185, 188—190, 194, 196, 202, 206, 215, 217, 221, 316, 320, 321, 337, 338, 348, 358, 383, 385, 386, 390, 391, 400; în sfat domnesc menționat 159; erori în copie: Dumitrache 18; mare postelnic 18.

Ianache <Caragea> (Enachi), f. mare postelnic în Moldova, nepotul lui Scărlet Grama; scutit pentru Cetățele și Vaideei 11, 12; întărit în Slăvica 82.

Ianăș, Ianeș, Ianoș:

— Ianoș din Lipirești, martor 384.

Ianăș (Ianoș) din Reade, martor pentru Domirești 210, 215.

— Ianeș, moștean rumănit din Pleașov 278.

Ianăș, sătean din Domirești 215.

Ianăș Sîrbul (Ianoș ~), martor pentru Săteni 87, 237.

Iancul, țigan 347.

Ianlu, Iane, Iano, Ianul:

— Iane v. și **Cara-Iane**.

- Ianiu**, aldămașar <pentru Lipia ?> 205.
- Ianiu** (Iane, Ioan), ban mare, cel bătrîn <sec. XVI>, tatăl lui Apostol (Curt Salam ceauș), stăpîn de țigani 296.
- **Iane** căldărar, martor pentru Izvorani 416.
- Ianiu**, călugăr, dă ocină în Căpăținești schimb pentru vie în Băncești 202.
- Ianiu**, comis din Ojogeni, martor 357.
- Ianiu** din Băbeni v. **Ianiu** pah.
- Ianiu** din Blagodești, v. **Ianiu** post.
- **Iane** (Ene) din Cîmpulung v. **Ianiu** post.
- Ianiu** (Iane) din Domirești, martor 210, 215.
- **Iano** din Fundeni, martor 228.
- **Iano** din Odobeni, v. **Iania** log.
- Ianiu** din Ojogeni v. **Ianiu** comis.
- **Iane** din Orașul de Floci, martor pentru Crețești 146.
- **Iane** din Păușești-Otăsău, fiul lui Tudor Grecul v. **Ianiu**, vinde locuri în Siliștea ș.a.
- Ianiu** din Pleșoi, v. **Ianiu** post.
- Ianiu** din Săseni, fratele lui Nicooară și ginerele Voicăi, vinde vie în dealul Zoreștilor 202.
- **Ianul** din Șuta v. **Ianiu** log.
- Ianiu**, doboșar din Potoceni, martor pentru Vernești 80.
- Ianiu**, fiul lui Cornea din Cornățel, cumpără satul Futești cu rumâni și mori 298.
- **Iane** gelep, martor pentru țigani 383.
- Ianiu**, gramatic, martor pentru Măgurele 157.
- **Iano**, iuzbașă, martor pentru Țigănești 299; v. și **Ianiu**, vinde parte în Țigănești.
- **Iane** (Iano), logofăt din Odobeni (din Buzău), martor 176; scrie act domnesc 267; scrie zapise 74, 121, 239.
- **Ianul**, logofăt din Șuta, martor pentru vie în dealul Bobului 228.
- Ianiu**, logofăt, martor pentru Lazu 13.
- Ianiu**, martor pentru Domirești v. **Ianiu** din Domirești.
- **Iane**, megiaș rumânit din Comanca 88.
- **Iane**, negustor din Trgoviște, martor pentru Cucuteni 442; v. și **Iani** Iatrol.
- Ianiu**, nepotul lui Stanciul al popii, vinde loc la Biroslăveni 28.
- **Iane**, nepotul popii Matei, moștenește ocină în Pîrscov D.
- Ianiu**, paharnic din Băbeni, fiul lui Zaharia log., martor pentru Vîrtop 243.
- Ianiu**, paharnic, fiul lui Tudoran pîtar din Aninoasa, martor pentru Hîrtești 320; probabil același: **Ene**, paharnic, cumpără țigani de la Vlăduț din Albești 380.
- **Iane** (Ene), popă din Cîmpulung de la Biserica Domnească, ține, fără drept, țigănci 75, 214.
- Ianiu** (Iane, Iané), portar mare (fost), cu loc de casă în București 346; ispravnic de jurători 125; martor 58, 91, 95, 346, 386, semnează 104, 393.
- Ianiu** (Iane, Iano, Ianu), postelnic din Blagodești, boier hotarnic, tocmelnic, martor 24, 40, 134, 138, 141.
- **Iane** (Ene), postelnic din Cîmpulung, martor 186, 380.
- Ianiu**, postelnic din Pleșoi, dăruit de domn cu parte în Stejariul, cu vii și rumâni, pentru slujbă dreaptă și credincioasă 425.
- Ianiu** (Eno, Iane, Iano), spătar, soțul Elinei și ginerele Mariei, fiica lui Staico post., stăpîn în Bucov, Mărgineni ș.a., după pricină cu cumnatul său Nedelco f. mare pah. 357; martor 310, 354, 355, 386, semnează 289.
- **Iano**, vinde parte în Țigănești 444; v. și **Ianiu** iuzbașă.
- **Iane**, vinde locuri în Siliștea și Cornul Măgurei la Păușești <fiul lui Tudor Grecul> 71.
- Ianiu**, Iano vistier v. **Ianiu** Psira.
- **Iano**, vistier din Bălțați (?), martor pentru Rîmnicu <Sărăt> 215.
- **Iane** vistier mare v. **Ianae**bo.
- Ianiu** Cotesul, partea lui la Căpăținești (menț.) 202.
- Ianiu** Grecul din București, martor 337.
- Iani** Iatrol (Iani), negustor din Trgoviște, cumpără parte cu vie și pomet în Săteni 87, 237.
- Ianiu** Pleșoianul v. **Ianiu** post.
- Ianiu** Psira (Ene, Iane, Ianiu, Iani ~, Ianu ~), vistier, f. vistier, soțul Mariei, stăpîn în Vărăști și Hîrtești 164, 175, 320; cumpără loc de casă în București, vinde pivniță în Văleni 38, 176; casele lui la Hîrtești, ctitor la m-rea Valea 320; martor 24, 88, 89, semnează grecește 164.
- **Iane** Șehlopul, martor pentru un țigan al m-rii Strimba 383; v. și **Ion** cel șchiop.
- **Iane** Topliceanu (Iane), cumpără părți cu mori, vii și țigani la Sămărăști, Topliceni, Jideni ș.a. 410.
- Ianoș** v. **Ianăș**.
- Iași**, sat <Valea Iașului, j. Argeș> popă 332; **Iașii** de Jos, Vladul se vinde rumân lui Badea log. cu partea sa din funia Gherghinească 94.
- * **Iași** (Eși), sat <lg. Morunglavu, j. Romanaiți; azi j. Olt>, parte vindută de Vichentie călugăr și vărul său, Radul, popii Ianache din Morunglavi 417.
- Iatrol** v. **Iane** Iatrol.
- Iazer**, schit <Iezer, j. Vilcea>, cu locuri în or. Rîmnice 382.
- Ibănești** (Iubănești), sat <j. Olt>, partea Draghiei vindută lui Manea post.; călăraș 59.
- Iconlu**, mitropolie <Turcia, Asia Mică> 159.
- Idoese**, țigan 200.
- Idragole** v. **Dragole**.
- Ieremia**, **Eremia**, **Irlimlia** :
- **Eremia**, fiul lui Radul post. din Potoceni, nepot <de frate> lui Deatco pah., familie; vinde parte cu casă, grădină și vie în Greci 142.
- **Irlimlia**, nepotul Voicăi Pănoi, dăruit în Vernești 427.
- Ieremia** (Ieremia), patriarh al Țarigradului, dă cărți (menț.) 43, 79.
- Ierusalim**, cetate, Biserica Sfîntului Mormînt dăruită cu sat în Țara Românească 159; patriarhia de ~ 111, 123, 159.

- Iezer v. Iazer schit și Mănăstirea Vorniceșel.
 Ifrim v. Efrem.
 Ignat, aldămăsar pentru Jideni și Tușăști 109,
 Ignatie, egumeni: ~ al m-rii Snagov 365;
 ~ al m-rii Tismana 155.
 Ilăudăutésa, mama lui Stoica rumân din
 Foleștii de Jos (menț.) 217.
 Ilea, diaconesa, vara jupaniței Calea stăpînă
 în Davidești 391.
 Ilea v. Ille.
 Ileon voievod v. Leon.
 Ilfov (Elfov, Elhov), județ, sate din ~ 29,
 42, 50, 60, 164, 175, 183, 212, 254, 290,
 298, 313, 365, 385, 448, 451; dregători și
 slugi domnești 131.
 Iliăș (Eliăș, Iliăși, Iliș Iliăș) voievod, tatăl
 lui Alexandru Iliăș v. Alexandru Iliăș.
 Ille, Ilea :
 Ilie din Cornești, v. Ille vornic al doilea.
 Ilie din Păltineni, martor pentru Cătun 224.
 Ilie din Săcuiani v. Ilie post.
 Ille, fiul Ancăi și nepotul lui Negruș, frate cu
 Țigulea și Mircea, vinde parte în dealul
 Cindeștilor 267; în pomelnicul m-rii Coziani
 257.
 Ille, fiul lui Opriș și frate cu Dumitru, vinde
 vie și livezi la Berislăvești 132.
 Ille, iuzbașă, martor pentru Țigănești 299.
 Ille, logofăt din Periați, martor 384, semnează
 288.
 Ille (Ilié), martor pentru Păușești-Otăsău 71,
 136.
 Ille, megiaș din Clinești, plătește datoria
 lui Sima log. 389.
 — Ilea, megiaș rumânit din Sulari 149.
 Ille, negustor <Ruceri>, dă bani cu împrumut
 și ține zălog satul Tîncăbești al lui Preda
 spăt. 183.
 Ille, postelnic din Săcuiani, martor 388.
 Ille, vărul lui Vladul log. din Nănișori, vinde
 țigancă 386.
 Ilie, vornic al doilea din Cornești, soțul jupa-
 niței Despina, vinde pivniță și case în
 București 289; jurător, tocmelnic 30, 98;
 martor 99, 102, 310, 357, 386, semnează
 104, 289.
 Ille al Epure din Negoști, martor 195.
 Iliș, Iliăș v. Iliăș.
 Ilina, Ilinca v. Ellna.
 Ilișta v. Ellșta.
 Ioan v. Ion.
 Ioana, Iona :
 — Iona, fiica lui Ion și a Paraschivei, vinde
 împreună cu mama și surorile ei parte
 în Tifulești, la vreme de foamete 119.
 Ioana, fiica lui Manea și nepoata Cheajnei
 vorniceasa, vinde parte de loc de casă 322.
 Ioana, soacra lui Pirvul din Urlați, vinde vie
 părăsită 291.
 Ioana, țigancă 359.
 Ioanichele (Ionichie), proegumen, egumen al
 m-rii Cozia 5, 15, 16, 127.
 Ioasaf (Iosifat), nastavnic al m-rii Argeș B.
 Ion, Ioan :
 Ion, Ioan v. și Ghionna Ioan, Ianuși și Valea Ion.
 — Ioan ban mare v. Ianuș.
- Ion, ban, martor la vînzare din Păușești 182.
 Ion, ceauș din Ponor, martor pentru Ibă-
 nești 59.
 — Ioan cel mare din Cucuteni, martor 442.
 Ion cel schiop (Ion), fiul lui Stanciul și nepotul
 lui Șerban Ciocan, dăruiește parte în
 Voineasa 5; v. și Iane schiopul.
 Ionă, cliser de la m-rea Cozia 200.
 — Ioan, comis, martor la vînzarea satului
 Putineul, semnează grecește 262.
 Ion, cumpără vie și loc de casă <la Lipia ?>
 205.
 Ion, dărăban, martor pentru Boziani 447.
 Ion din Cîrstienești v. Ion log. al doilea.
 Ion din Copilești, martor pentru Șerbănești
 269.
 Ion din Glodeni, frate cu Șarbu și Stănicuță,
 cumpără parte în Piscani 316.
 Ion din Mănicești, martor 83; v. și Ion log.
 Ion din Muți v. Ion log.
 Ion din Tîrgoviște, fiul lui Coresie v. Ion
 al lui Coresile.
 Ion din Văsiești, martor pentru Sărulești 314.
 — Ioan, egumen al m-rii Valea (menț.) 98.
 Ion, fecior de birărie din Gorj, calul său luat de
 oamenii boierilor fugari 168.
 Ion, fiul lui Gorga, martor pentru Domirești
 210.
 Ion, fiul lui Manea Bentii din Tifulești, soțul
 Paraschivei (menț.) 119.
 Ion, fiul lui Neniul log. din Muți v. Ion log.
 din Muți.
 Ion, fiul lui Radul Răspopii v. Ion moșneni
 rumâniți.
 Ion, fiul lui Șain spăt., vinde parte în Șainești;
 scrie zapis, semnează 295.
 Ion, fratele lui Tatomir, cu carte de stăpînire
 pentru Negreasca și Jiliște 379.
 Ion, logofăt al doilea (fost) din Cîrstienești,
 martor, semnează 270.
 Ion, logofăt, cumpără loc la lacul Booru la
 Corșori 304.
 Ion, logofăt din Mănicești, martor 26, 179.
 Ion, logofăt din Muți, fiul lui Neniul log. și
 unchiul lui Giura post., vinde loc de casă
 în București 346; scoate din robie pe soția
 lui Stan Buzianul și pe fiul ei și dobîndește
 părți în Plăviceni și Studina 115.
 Ion (Ioan), martori: ~ pentru Cîrstieneștii de
 pe Colentina, semnează grecește 91; ~
 pentru Săcuiani 388; ~ pentru Șuica din
 Șuici și m-rea Valea 216.
 Ion, moșneni (săteni) rumâniți: ~ din Drajna
 330; ~ din Ogretin, cu ocină și în Drajna
 251; ~ din Pleașov 278; ~ din Sulari
 149; ~ din Virbița 46.
 Ion nepotul lui Ion Barbăalbă v. Ion, moș-
 neni rumâniți.
 Ion, nepotul lui Neagoe și ruda lui Mihnea
 banul din Urezi, dăruiește partea lui din
 Jdreala, m-rii Jdreala 97.
 Ionă, paharnic, martor pentru Virbița, sem-
 nează 46.
 Ion postelnic v. Ionășeu post.
 Ion, popă <egumen> al m-rii de la Seciu,
 martor pentru Scăiani 412.

- Ion** (Ioan), popă, dichiu la m-rea Tismana 100, 108.
- Ion** (Ionu), popă din Gaia, martor pentru Cornet 184.
- **Ioan**, popă, martor la închinarea bis. Ghiormeii banul, semnează grecește 231.
- Ion**, popă, martor pentru Dobroteni 194.
- **Ioan**, popă și protopop, martor la închinarea bis. Ghiormeii banul, semnează grecește 231.
- Ion**, rumâni : ~ din Comani 64 ; ~ din Poieni 159.
- Ion**, scaun din Izvorani, martor 416.
- Ioan**, spătar, martor pentru Vărăști, semnează 164.
- Ion**, văr cu Bustea, Radul și Oprea, cu parte în Cucuteni 442.
- **Iono**, vinde ocină în Clinceni 373.
- Ion**, vinde parte cu casă și pomi, în Cucuteni 442.
- **Ioan** vistier mare v. **Ianache**.
- Ion**, voștinarul din Cislău, aldămașar 205.
- Ion** al Buicei din Negoști, martor 195.
- Ion** al lu Coresle (Ion) din Tîrgoviște, fiul lui Coresi, martor 441, 449.
- Ion** al lu Dumitru, martor pentru Văsiia 327.
- Ion** Barbăalbă din Virbița, nepoții săi Ion și Oprea cnezi rumâniți din Sulari (menț.) 149.
- Ion** Bica din Jigoreni, frate cu Novac, martor 86.
- Ion** Nemeteașă, fost iuzbașe, martor pentru Sămărăști, Topliceni și Jideni 410.
- Ion** Potecă, martor pentru Dedulești 414.
- Ion** Rață, țigan 410.
- Ion** Ungureanu, vinde parte în Lățcoi 290.
- Iona** v. **Ioana**.
- Ionache** (Ionaci), popă din Morunglavi, soțul Cherei, cu părți în Șerbăneștii de la Olt, Iași și Tomești 110, 417.
- Ionachi**, frate cu Vlaico și soțul Stancăi, vinde parte în Cornet 184.
- Ionășeu**, aldămașar pentru Jideni și Țușăști 109.
- Ionășeu**, ceauș, fiul Beantii din Băești, cumpără în Negoșina, Zărnești și Bisăuci 339.
- Ionășeu**, comis <din Borusu, ginerele lui Cernica vornic>, hotarnic pentru balta de la Săcuiani 193; martor pentru Pătîrlage 311, 312.
- Ionășeu** din Boldești, fiul lui Tatul, martor 6.
- Ionășeu** din Chiojdu, martor pentru Cătun 224.
- Ionășeu** din Corlătești v. **Ionășeu** log.
- Ionășeu** din Cătun, ~ din Cornet v. **Ionășeu** postelnic.
- Ionășeu** din Mărăcineni, martor pentru Căpăținești 202.
- Ionășeu** din Reade, martor pentru Domirești 210.
- Ionășeu** din Tihulești, fiul lui Sava, martor pentru Cîndești 267.
- Ionășeu**, logofăt din Corlătești, martor, semnează 179; scrie zăpis 204.
- Ionășeu**, logofăt, scrie zăpis pentru Ulmul și Călugărul A.
- Ionășeu**, logofăt, soțul Tudorei, vinde ocină în Bogdănești 399.
- Ionășeu**, martor pentru Clinceni 376.
- Ionășeu**, popă din Liperești, scrie zăpis 384.
- Ionășeu** (Ion), postelnic din Cornet, <fiul lui Iscrul vornic din Gaia>, cumpără parte 184; martor 363, semnează 325; pribeag peste munte, împreună cu Matei aga <Basarab> ș.a. boieri <168>.
- Ionășeu**, postelnic <din Cătun>, fiul lui Miroslav log., stăpîn în Rîfov și Romănești 204.
- Ionășeu** Raoul din Bărăști, martor 215.
- Ionășil**, j. Vlașca, sat, partea lui Leca spăt rămasă domnească, dăruită de Radu Mihnea lui Trufanda vist.; megiași rumâniți de Maria vistiereașă 47, 324, 329.
- Ionichie** v. **Ioanichie**.
- Ioniță**, paharnic, fiul agăi Stamate, martor pentru Sărățeni 24.
- Iordache**, Iordachi vornic v. **Iorgache**.
- Iordan**, Iuordan :
- Iordan**, în titulatura patriarhului de Ierusalim 111, 123.
- **Iuordan**, martor pentru Budișteni, Dobroești și Crîngureni 130.
- Iorga**, ban din Orașul Floci, martor pentru Mircești 6.
- Iorga** din Pătîrlage, martor 84.
- orga**, fiul lui Calfa Radul și fratele lui Manole, vinde roată de moară la Tîrgoviște 441, 446, 449.
- Iorga**, fiul lui Calin <Tabără> post. din Săteni 87.
- Iorga**, gramatic, martor pentru Măstănești 398.
- Iorgachi**, Iuorgachi :
- **Iuorgachi**, mare armaș, martor la danie 296.
- Iorgachi** (Iordache, Iordachi, Iuordache, Iurgachi), vornic, stăpîn în Drajna și Virliți 251, 310; cu pivniță și loc în București 289; boier jurător 259, 418; martor 234, 241, 311, 312, 386, semnează 104, 297 (?); vornic al doilea 297.
- Iosef**, popă din Șainești, martor 295.
- Iosif**, dascăl din m-rea Cozia 5.
- Iosifat** v. **Ioasaf**.
- Iova**, megiaș rumânit din Comanca v. **Iva**.
- Iova**, rumân din Poieni 159.
- Iovan**, megiaș rumănut din Comanca v. **Ivan**.
- Iovan** Lătinul (Ivan) din Bosna Săraiu, tatăl lui Matei, dă bani cu împrumut și ține zălog satul Pleașovul; tăiat la Caracal (menț.) 273, 278, 279.
- Ioveea** (Iovce, Iuovce, Iuovcea, Iuovci), mare postelnic în sfatul domnesc 202, 206, 215, 217, 221, 226, 228, 233, 240, 241, 243, 245, 252.
- Ipathle Coste**, negustor, martor pentru Dălbănești, semnează grecește 219.
- Ipoțești** v. **Epotești**, sat.
- Irgopol** v. **Mihai Ergopol**.
- Irimia** v. **Ieremie**.
- Irina** (Erina), țigănci 94, 241.

- Isac, diac mic, fiul lui Meh din Frîncești, scrie act domnesc 217.
- Isar (~ cel bătrîn) din Mogoșoaia, soțul Brezucicăi <fiica lui Antonie Grama>, cu parte și vad de moară 451.
- Isar (Saru), neguțători : martor în București 298 ; martor pentru răscumpărarea mării Strîmba 100, 108 ; tocmelnic pentru jupănița Grăjdana 354, 355.
- Isar <al lui Dona>, cămăraș, martor în București, semnează grecește 298.
- Isar Ghionma (Isariu), negustor, martor pentru vânzare în București 303, semnează grecește 302.
- Isbiceni v. Izbiceni, sat.
- Isarul, slugă domnească, fiul lui Zaharia log. și frate cu Zaharia și Preda, stăpîn în Frăsinet 26.
- Iserul, <vornic din Gaia>, fiii săi fugiți peste munte cu Matei aga <viitorul domn> 273.
- Istrate v. State.
- Istratie v. și Strati.
- Istratie, fiul popii Vladul, vinde ocină în Căcaleți 176.
- Istrate (Istrate), rumâni : ~ din Poieni 159 ; ~ din Vlădeni 102.
- Ișfan, megiaș din Clinești, plătește datoria lui Sima log. 389.
- Iștvan v. Crucea lui Iștvan.
- Itul, tatăl lui Mușat cneaz rumânit din Gropeni (menț.) 240.
- Iubănești v. Ibănești, sat.
- Iuca v. Bogdan Iuca.
- Iuga din Corșori, martor 304.
- Iuga, martor pentru Dobroteni 194.
- Iuga, tatăl lui Voico martor pentru Vernești (menț.) 4.
- Iul (?), rumân din Poieni 159.
- Iuordache, Iuorgachi v. Iorgachi.
- Iuordan v. Iordan.
- Iuovce, Iuovcea, Iuovci mare postelnic v. Iovcea.
- Iup v. Hufupu.
- Iurgachi vornic v. Iorgachi.
- Iva (Iova), megiaș rumânit din Comanca 88.
- Ivan v. Stan al lui Ivan.
- Ivan, cumpără v. Ivan jupln.
- Ivan din Băjești v. Ivan post.
- Ivan din Bălișoara, martor pentru Căcaleți 176.
- Ivan din Pitești, v. Ivan jupln și Ivan log.
- Ivan din Pîrscov, martor E.
- Ivan din Pleșoi, martor pentru Cîrlogani 85.
- Ivan din Turbure, martor 377, 436.
- Ivan din Văcărești v. Ivan post.
- Ivan, jupan din Tirgoviște, frate cu Anghel, martor pentru Cucuteni 442.
- Ivan, jupln <Cortofleș din Pitești>, cumpără locuri la Samara 318, 349.
- Ivan, logofăt din Pitești, martor pentru Hirtești și Izvorani 320, 404 ; scrie zapis pentru vânzare în București 270 ; semnează 404.
- Ivan martor pentru Turburea v. Ivan din Turburea.
- Ivan (Iovan), megiași rumâniți : din Comanca 88 ; ~ din Pleașov 278.
- Ivan, meșter, martor pentru Clinceni 367.
- Ivan, moșteni din Pleașov (menț.) 278.
- Ivan, negustor, martor pentru Cotroceni 211.
- Ivan, paharnic din Băjești, martor 128, 320.
- Ivan, popă de la Biserica Domnească din București, din clirosul domnesc, scutit 18, 445 ; martor 303, 337.
- Ivan, popă de la bis. Sveta Petca din Tirgoviște, martor la diată 220, 237.
- Ivan, postelnic din Văcărești, martor 67, 203, 206.
- Ivan, rumân din Costești și Frătești 385.
- Ivan, scaun din Ștefănești, martor pentru Izvorani 416.
- Ivan, spătar, martor în diata lui Mușat vist. 361.
- Ivan, stolnic, martor în diata lui Mușat vist. 361.
- Ivan, tatăl lui Matei Lătinul v. Iovan Lătinul
- Ivan, țigani 229, 386.
- Ivan Balaban, cneaz rumânit din Gropeni 240.
- Ivan Boțoca din Bogătești, martor pentru Cotești 317.
- Ivan Cortofleș v. Ivan jupln.
- Ivan Noroceă v. Noroceă vornic.
- Ivana, juplneasa lui Alexii slugă boierească, apoi a lui Stanciul din Vlăduțeni, stăpînă în Arvătești 282.
- Ivașco ban mare, din Băleni v. Ivașco vornic mare.
- Ivașco din Bălotești v. Ivașco, vornic, post.
- Ivașco din Cepari v. Ivașco post.
- Ivașco din Costești, martor pentru Racoți și Podeni 395.
- Ivașco din Golești v. Ivașco, vornic mare.
- Ivașco din Rătești, fratele lui Muja, martor 133.
- Ivașco, frate cu Spinciul, vinde parte cu vie și rumâni în Măgurele 157.
- Ivașco, martor pentru Săteni 237.
- Ivașco, postelnic din Cepari, <fiul lui Radul Cepariul>, martor la schimb 197.
- Ivașco (Ivașcu), vornic, mare vornic din Băleni, mare ban, tatăl lui Gherge ; în pricină pentru rumâni din Crăcenii și Lichirești 134, 138, 141 ; în pricină cu Mușat mare stol. pentru zestrea fiicei sale Maria 153, 360 ;
- În sfatul domnesc : mare ban <1630 ian. 8—feb. 28> 4, 6, 8, 10, 13, 14, 18, 20—22, 29—31, 33, 39, 41, 44, 50—52, 55 ; fost mare vornic 260, 358 ; mare vornic <de la 1632 nov. 21> 430, 438—440, 443, 451 ;
- vornic, ispravnic al Craiovei sub : Radu Șerban (?) 103 ; ~ sub Alexandru Cocoul 103 ;
- boier tocmelnic, ispravnic de jurători 259, 344, 354—357, 397 ; martor 24, 65, 69, 82, 89, 103, 106, 149, 169, 175, 241, 263, 265, 273, 278, 279, 296, 351, 389, 415, 451, E, semnează 46, 58, 68, 88, 104, 152, 259, 262, 297, 324, 344, 354, 360.

vașco, vornic <mare> din Golești, soțul Elinei, stăpîn în Golești (ment.) 8, 31.
Ivașco, vornic, postelnic din Bălotești, martor 133, B, semnează 361.
Ivăneshi, sat <probabil j. Ialomița> 40.
Iver, Ivera, Iverul, Ivir m-re v. Athos.
Izblecani (Izăbiceni, Izăbicenie), sat <Isbiceni, j. Romanați>; azi j. Olt> 200, 254.
Izești v. Hăzești, sat.
Izvoarele v. Bel Izvor.
Izvorani, j. Ilfov, sat, rumân al m-rii Snagov, înscris la călărași 365.

Izvorani, din Dealul Piteștilor, sat <j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș>, parte vindută de Stana și Gorgan spăt. lui Mușat mare stol. 107; vie vindută de Vladul și Dediul lui Vlaicul log. 391; delnița Boriceanului vindută de Ancuța nora lui Mușat vist., lui Stafie 404; delnița lui Tatul din partea lui Noroceva vornic cumpărată de Mușat vist., apoi vindută de fiii săi lui Barbul post. și popii Șarban 416; scaun 416.
Izvoru (Izvor), sat <j. Argeș> 25, 44, 301.
Izvorul, sat <c. Fata, j. Argeș> 165.

J

Jarăște, top. la Sărăcinești <Balota, j. Vilcea> 363.

Javra, frate cu Neagul, Stana și Neacșa, vinde parte cu moară în Băncești (ment.) 105.

Jădeni v. Jideni, sat.

Jăgorani v. Jugurani, sat.

Jăi v. Jlu.

Jdreala, m-re <Roaba-Zdreala, j. Dolj> zidire; dăruită cu părți din satul Jdreala 97.

Jdreala, sat <c. Căciulătești, j. Dolj>, părți cu livezi, pădure și baltă dăruite de jupneasa Voica ș.a. m-rii Jdreala 97.

* **Jegălie** (Jigălie, Jiugălie), sat <j. Romanați>; azi j. Olt>, partea lui Nedelco sulger vindută de ginerele său Conda comis lui Gorgan spăt. și jupaniței Stana 107.

Jerevelu, tatăl lui Apostol care vinde în Stroești (ment.) 406.

Jiblea (Jiblia, Jiblea), j. Argeș, sat al m-rii Cozia; cnezii (plăeși) fugiți în Transilvania, întorși, scutiți cu obligația de a păzi podul 222, 423; partea lui Andrei întărită m-rii Cozia 352.

Jideni (Jădeni), sat <j. R. Sărat>; azi Podgoria, j. Buzău>, răzoare vindute de Tatomir și nepotul său, Stan, lui Ursea 109; partea Țoieștilor vindută de Ilinca jupanița lui Nichifor pah. 410.

Jldul, tatăl lui Crăciun care vinde în Drajna (ment.) 287.

Jigălie v. Jegălie.

Jigorani v. Jugurani, sat.

Jiul de Jos, județ v. Dolj.

* **Jiliște**, sat (?) <lg. Albești, j. Buzău>, ocina lui Nenciul aleasă din partea lui Mușat Pirciul 379.

Jimbura, munte din ocina orașului Cîmpulung 144.

Jlpa din Mălăești, cu parte 233.

Jlpa (Jlpa) din Vernești, <nepotul vlădicăi Luca>, martor 121, 236, 241, 250, 252, 386, 390; probabil același: **Jlpa** al Dobromirul (Jupa), ocina lui la Berindești aleasă de cea a episcopului 403.

Jlpa, popă din Călimănești, martor 5.

Jlpa al lui Dona, martor, semnează grecește 143, 302; probabil același: **Jlpa**, negustor, martor pentru vinzare în București 303 și **Jlpa**, negustor, martor pentru răscumpărarea m-rii Strîmba 100, 108.

Jlrov (Jirovū), sat <j. Mehedinți> 394, 395.

Jlu, ban mare al Jiului 26; v. și Craiova.

Jlu (Jăi), rlu, locuri și sat pe ~ 28, 150.

Jiugălie v. Jegălie, sat.

Jiblea v. Jiblea, sat.

Jiul de Jos, județ v. Dolj.

Jinga, uncheaș din Dragoslavele, tatăl lui Necula (ment.) 327, 408.

Jintiță v. Stan Jintiță.

Jlpa v. Jlpa.

Josenl, sat <j. Buzău>, funia lui Radul de la Ruptură întărită lui Crăciun din Cîrlomănești 202.

* **Josenl** din Jos de Boldești, sat (?) <j. Săcuieni>; azi j. Prahova>, parte vindută de popa Manotă lui Costandin nepotul lui Avram din Mărcineni 6.

Jucărelea, Jucărelu v. Stolea Jucărelea.

Judecul v. Stolan Judecul.

Jugăstetul v. Valea Jugăstetului.

Jugurani (Jăgorani, Jigorani), sat <Jugureni, j. Săcuieni>; azi j. Prahova> 145; parte cu vie, din funia Ghigăi, vindută de Manea lui Mogoș vătaf 78; parte cu vii și țelină vindută de Vladul Cioroiul Stanciul Cotorcea ș.a. lui Mogoș vătaf 86.

L

Lacțo v. Lațeu.

* **Laetul**, sat (?) <Găiseni, j. Dîmbovița>; azi j. Ilfov>, hotare; parte întărită m-rii Strîmbul 39.

Laetul cu Cîrligele (~ cu Cîrligile), în hotarul satelor Lipia și Smedești <j. Buzău> 221, 239, 390.

Laetul cu Zălojle (~ cu Zălojiile), în hotarul satelor Zorești și Vernești <j. Buzău> 202, 205, 427.

Laetul lui Giță, în hotarul satului Băncești <Bănceasca, j. Buzău> 105.

Laetul Porehul, în hotarul satului Găgeni <j. Prahova> 163.

- Lacul Spidii**, în hotarul satului Bogdănești <j. Vilcea> 399.
- Lacea** din Bădeni, martor 101.
- Laiotă** din Săcșori, martor pentru Piteștii de Sus 344.
- Lapoș**, sat <j. Săcuieni; azi j. Buzău>, vornic 407.
- Largul** v. Staneicul al lui **Largul**.
- Lațeu**, **Lațeo** :
— **Lațeo**, cu parte în Groșani 392.
- Lațeu**, megiaș rumânit din Comanca 68.
- Lavrentie**, mitropolit al Selimvriei 159.
- Lavrintie**, monah din m-rea Strîmba 383.
- Lazăr**, **Lazar** :
— **Lazar**, cneaz rumânit din Lazu 13.
- Lazăr** din Bărăști v. **Lazăr Toia**.
- **Lazar** din Grozești, martor pentru Găurici 120.
- **Lazar** din Periați, martor pentru Dudești 450.
- Lazăr**, frate cu popa Anghel, martor pentru vânzare în București 38.
- Lazăr**, județ al orașului Tîrgoviște, dă carte 237.
- Lazăr**, paharnic din Țițești, martor pentru Hîrtești 320.
- Lazăr** (**Lazar**) rumâni : din Bae 387; ~ din Comani 64; ~ din Cretinești, încearcă să se judecească 364.
- Lazăr**, vărul lui Vladul log. din Nănișori, vinde țigancă 386.
- Lazăr Toia** (**Lazar**) din Bărăști, socrul lui Stahie, martor pentru Domirești și Rîmnic 210, 215; v. și **Toia** log.
- Lazu** (**Laz**) j. Mehedinți, sat, cu pădure și vii; cnezi se vind lui Aslan f. mare vornic 13.
- Lazuri** (**Lazure**, **Lazurile**), sat <j. Dimbovița> 92, 146; parte din funia de jos răscumpărată de Pădure pah. de la fiii Ilisaftei călugărița; popi 67.
- Lăceni** v. **Lăteeni**, sat.
- Lăculețe**, sat <j. Dimbovița>, în hotar cu Piscani 316.
- * **Lăngești** (**Lăngești**), sat <lg. Furnicoși j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș> 114, 268.
- Lăpădat** logofăt v. **Lepădat**.
- Lătceni** (**Lătcene**, **Lătceni**, **Lătcini**), j. Teleorman, sat <Lăceni> 120, 336; părți cu vad de moară în ~ care se chiamă Flocești, vindute de Banul, Gorban ș.a. din Ludănești și Vitănești lui Bunea log. 334; partea lui Dan vindută de Preda vornic din Balomirești lui Bunea log. 326; rumâniri 181.
- Lătinul** v. **Iovan** ~, **Matei** ~ și **Pavel Lătinul**.
- Lăturoasa**, sat <c. Brateșul, j. Mehedinți>, vătăf 395.
- * **Lățcoi**, j. Ialomița, sat 290; ~ de Sus, părți vindute de Neagul, Ion Ungureanul, Paraschiva ș.a. lui Danciul Doicescul clucer 290.
- Lăudat**, comis din Vlădeni, frate cu Arsenie pah., Stepan și Tudor, martor 320, semnează 268.
- Lăudat** din Văsești, martor pentru Sărulești 314.
- Lăudat** 'fiul Dobrei din Beleți, vinde parte cu vie în Țigănești 49.
- Lăudat**, logofăt, fiul lui Badea din Cotești, rudă cu jupneasa lui Tatul log., vinde rumân cu delniță 23; ia bani cu împrumut, scrie zăpis 192.
- Lăudat**, nepot <de frate ?> lui Oprea, întărit în Golești 56.
- Lăudătésa** v. **Ilăudăutésa**.
- Lăzur** v. **Lazăr**.
- Leahul** v. **Bălaur Leahul**.
- Leca**, bărbier, martor pentru vânzare în București 270.
- Leca** din Berlești, martor pentru Sărățeni 24.
- Leca** (**Lecae**) din Domirești, martor 210, 215.
- Leca**, fiul lui Oprea căpitan și al Mariei, stăpîn de țigani 227, 359.
- Leca**, scrie zăpis pentru Șuica din Șuici și m-rea Valea 216.
- Leca**, spătar din Măgurele, stăpîn 157.
- Leca**, spătar din Măgureni și Găvănești <Racotă, nepotul lui Leca mare agă și frate cu Ghinea armaș>, stăpîn în Găorici și Măgureni 120, 190; martor 181, 334, 351, 357.
- Leca**, spătar mare, mare postelnic din Pătroia (meș.), soțul Grăjdanei, frate cu Toma comis și unchiul lui Mihai post. și Tudosie spăt.; stăpîn în Cătun și Leurdeni 229, 230, 354, 355, 385; partea lui din Ionești rămasă domnească 324.
- Lefter**, **Liftir** :
Lefter din Odobeni, martor pentru Cîndești 74, 176; probabil același : **Lefter**, jupan, martor pentru Valea Teancului 307.
- **Liftir**, martor pentru Jigorani 78.
- Legul** v. **Stoica** al lui **Legul**.
- Lehul** v. **Bălaur Leahul**.
- Lemberi** v. **Limber**.
- Lenfronma**, țigancă 99.
- Leon Tomșa** (**Alion**, **Ileon**, **Lion**, **Lionü**), domn al Țării Românești <1629—1632>, fiul lui Ștefan voievod, ia domnia 246; dă așezăminte 79, 255, 258, 358; confiscă sate și urmărește datornici 178, 409; lupte cu boierii pribegi 271, 273, 278, 279; danie bis. Sfîntului Mormint 159; menționat 420, 422; passim.
- Leontie**, **Liontie** :
— **Liontie**, egumen al m-rii Mihai Vodă B.
- Leontie**, fiul Neacșei, jupanița lui Tudor, vinde prăvălie în București 302.
- **Lionti**, fiul popii Moțoc din Bițcoveni, martor pentru Ulmul și Călugărul A.
- Leontie**, popă, martor pentru Șuica din Șuici și m-rea Valea 216.
- Leordeni** v. **Leurdeni**, sat.
- Leotă** v. **Vlad Leotă**.
- * **Leoutești**, sat <* Leutești, lg. Căldărușanca, j. Săcuieni; azi j. Buzău> 407.
- Lepa**, martor pentru Cornet 184.
- Lepa**, rumâni din Frățești și Costești 385.

- Lăpădat, Lăpădat :**
 — Lăpădat (Lipădat), ceauș, martor pentru Racoți și Podeni 395.
- Lepădat**, dăruiește finei sale Rada vie nedajnică în Dumvrava 145.
- Lepădat**, delnița lui la Bratie 41.
- Lepădat** din Berevoești, martor 114.
- Lepădat** din Izbiceni, martor 200.
- Lepădat** din Moșești, schimbă cu m-reă Coziani vad și roată de moară în Tîfulești 257.
- Lepădat** (Lăpădat), logofăt <din București>, scrie acte domnești 8, 10, 20, 21, 29, 31, 33, 39, 44, 50, 51, 55, 62, 63, 65, 66, 70, 72, 73, 80, 84, 93, 95, 96, 102, 110, 113, 116, 125, 130, 139, 144, 149, 154, 174—177, 183, 185, 206, 215, 221, 261, 263, 278, 279, 284, 345, 396, 397, 400, 420; scrie cartea jurătorilor 354; scrie zapise 58, 87, 91, 164, 280, 296, 298, 322, 324; ucenicul său 361, 383, 385, 386, 438.
- **Lăpădat**, megiaș rumănit din Drajna fiul lui Radul 330.
- Lepădat**, sătean din Drajna, fi strul Aldei, vinde loc de casă și izlaz 251.
- Lepădat**, vecin fără ocină 107.
- Leperești** v. **Liperești**, sat.
- Lera** din Tîrcov, martor E.
- Lera**, rumân din Pătîrlage 311, 312.
- Lerescul** de <la> Colentina, moșie la Fundeni <or. București>, cumpărată de Pătrașco clucer și Vilcul log. 369.
- Lerești** (Lerēști, Lirești), sat <j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș> 98, 99, 128, 186, 268, 320, 323, 401.
- Lespezi**, munte <j. Dimbovița> întărit unor oameni din Glodeni care cumpără în Piscani 316.
- Leșie**, moștean din Pleașov, tatăl lui Dobre și al lui Oprea dărăbanțul (menț.) 278.
- Leurdeanu** v. **Stroe** log.
- Leurdeni** (Leurdénii), sat <j. Ilfov; or. București>, ocina Fîrduiască cu mori și vii 355; întărit Grăjdanei, jupineasa lui Leca spăt., după pricină 229, 354, 355.
- Leurdeni**, sat <Leordeni, j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș> 107.
- Leutești** v. **Leoutești**, sat.
- Levcaduș** v. **Radul Levcaduș**.
- Liehirești**, j. Ialomița, sat <or. Călărași>, rumâni din ~ ai lui Dragul post. așezați pe ocina lui Ivașco vornic de la Crăceni întorși lui Vladul mare log., ginerele lui Dragul 134, 138, 141; al jupanitei Despina și al lui Vladul mare log. 209.
- * **Liești**, sat <lg. Flîntinele, j. Săucuieni; azi j. Prahova> 188.
- Liftir** v. **Lefter**.
- Lila** din Berevoești, martor 114.
- Lila**, moșnean rumănit din Virbița de Jos 46.
- Lilca** din Gherghița, boier hotarnic 410; martor 228.
- Lilca**, fiul lui Radul din Dudești, se vinde rumân 254.
- Limber** (Lemberi, ~ bătrînul), șelar din Tirgoviște, întărit peste parte ținută zălog în Vlădeni, cu vecini 102; martor 96, 220, 299.
- Linteanul** v. **Dumitru** ~ și **Stănilă Linteanul**.
- Lion** voievod v. **Leon Tomșa**.
- Lionti**, **Liontie** v. **Leontie**.
- Lipădat** v. **Lepădat**.
- * **Liperești** (Leperești, Lipărești, Lipirești), sat <lg. Slătioarele, j. Ialomița; azi j. Ilfov> 290; partea Manțureștilor vîndută de Radul log. 288; partea lui Plavăț și Ciomag cumpărată de Radul Gilgăe; întoarsă lui Udriște log. 384; croitor; vătăf; popă 384.
- Lipia**, j. Buzău, sat, părți în ocina Negrilească și vie în deal, vîndute de mai mulți lui Balea și soției sale Voina 221; vie cumpărată de Ion de la Dragoe și Răcnea <205>.
- Lipila**, sat <Lipia, j. Argeș> 165.
- Lirești** v. **Lerești**, sat.
- Lița**, țigancă 290.
- * **Livezeeni** (Livezénii), j. Dimbovița, sat <lg. Nucet>, slobozie a m-rii Nucet; risipită, scutiri 177, 246.
- Livezi**, sat <probabil j. Dolj>, popă 189.
- Lolocești**, sat <Loloiasca, j. Săucuieni; azi j. Prahova> 261.
- Lorințu**, fiul popii Cîrstian din Dedulești vinde partea Furească 413.
- Lubolea** v. **Grădina Lubolii**.
- Luca** cel mare din Păușești, martor 182.
- Luca** din Păușești, martor 136, 160.
- Luca**, mitropolit al Ungrovlahiei <1605—1629> 62, 72; judecă și dă cărți (menț.) 98, 351.
- Luca**, moștean din Pleașov, tatăl lui Dumitru (menț.) 279.
- Luca**, moștean rumănit din Gropeni 240.
- Luca**, neguțător, martor pentru Coasta Turburii 428.
- Luca**, vinde parte în Folești 217.
- Luchian**, nastavnic al m-rii Vieroș 214.
- Luciani** (Luciani), j. Dimbovița, sat <Lucieni>, scutit de dări și slujbe, fiind meșteri domnești 57.
- Luciul** v. **Pătru** al lui **Luelul**.
- Ludănești**, sat <Ludăneasca, probabil j. Vlașca; azi j. Teleorman>, Banul, Gorban și Tudor din ~ vînd părți în Lătcești; popă 334.
- Lumașu**, sat <lg. Coșoveni, j. Dolj>, popă 150.
- Lunca Babelor**, top. la Babele <j. Vlașca; azi Neajlovul, j. Ilfov> parte vîndută de Nicula lui Pavlache clucer; partea de jos împărțită între acesta și Boba călugărița din Dănciulești 180, 185.
- Lunca Neagulul**, top. la Genuneni <j. Vlcea> 424.
- Lungoci** v. **Stan Lungoci**.
- Lupe** din Pîrliți, martor pentru Vernești 427.
- Lupea** din Joseni, martor 202.
- Lupoe** v. **Manea lu Lupoe**.
- Lupp** (Luppu, Lupul), dascăl slovenesc la Școala domnească de la Sf. Sava (menț. tirzii) 87, 116, 146, 175.

Lupșe, fiul lui Cernat log. din Puținei, martor pentru Vernești 4.
Lupșe, tatăl lui Lupul, martor pentru Valea Teancului 307.
Lupul v. **Pătru** al **Lupului**.
Lupul, dărăbanț, martor pentru Clinceni 367.
Lupul din Cîndești, martor și aldămășar 148, 162, 242, 267.
Lupul din Lapoș v. **Lupul** vornic.
Lupul, fiul lui Lupșe, martor pentru Valea Teancului 307.
Lupul, luzbașă, martor pentru vânzare în București și Jigorani 86, 386, semnează 289.
Lupul, mare logofăt (fost) <din Măgureni>, tatăl lui Gherghe pah. și al Mariei; stăpîn în Petrești (menț.) 102, 323; probabil același: **Lupul**, logofăt, tatăl Rădiței care vinde în Văleni (menț.) 290.

Lupul, moșneni rumâniți: ~ din Ciulnița, se rejudecește 440; ~ din Draja 251; ~ din Lazu 13; ~ din Virbița de Jos 46.
Lupul, popă din Negoești, martor 195.
Lupul, popă din Pădureți, martor 85.
Lupul, popă, socrul lui Dumitru care vinde în Draja (menț.) 251.
Lupul, rumâni: din Bae 387; ~ din Vărăști 175.
Lupul, stupariul, rumân din Bae 387.
Lupul, țigani 357, 383.
Lupul, vornic din Lapoș, cumpără în Cîrnitura 407.
Lupul lu **Braga** (**Lupul**), ocina lui la Berindești aleasă de cea a episcopiei 403.
Lupulețul, moștean din Pleașov, tatăl lui Stan Nebunelea (menț.) 278.

M

Macarie v. **Vladul Macarii**.
Macarie din Lipirești, martor 384.
Macarie, martor <pentru Sămara> 318.
Macarie, mitropolit al Tîrnovei 159; în Țara Românească 93.
Machidon, martor pentru Fundeni 228.
Maccin v. **Maxin**, sat.
Magdalin, judec rumânit din Lătceni 181.
Mainea, post. v. **Mîinea**.
Malamuc, m-re v. **Molomoc**.
Malcea, vinde parte în ocina Mircească 390.
Malcoi (Marcoci), sluger din Căpreni <fost pitar>, tatăl lui Dima post. (menț.) 168, 325, 385.
Malea, nepoată de soră a lui Vocotă monah, cu parte și vie în dealul Bădenilor 101.
Malu Vîrtop v. **Vîrtop**.
Manciu din Căzănești, martor pentru Berești 36.
Manciu Cămîrzan, aldămășar pentru Jideni și Tușăști 109.
Manea, **Manu**, **Mănea**:
— **Manu** v. **Pană Manu**.
Manea, dărăban din București, soțul Negritei, martor pentru Spârți 227.
Manea din Băncești, vinde parte 105; v. și **Manea Șoga**.
Manea din Bărăști, fiul lui Căzan, vinde vie 215.
Manea din Cîrlogani, tatăl lui Drăgan (menț.) 85.
Manea din Dedulești, vinde parte cu vie în Vernești 80; martor 413.
Manea din Dobroteni, martor 194.
Manea din Gîrbovi, martor pentru Căpățînești 202.
Manea din Ivănești, boier hotarnic 40.
Manea din Micșani, megiaș, jurător pentru Brăești 174.
Manea din Mircești, megiaș hotarnic 232.
Manea din Morunglavi v. **Manea Morunglavul**.

Mane din Păltineni, martor pentru Cătun 224
Manea din Rătești, volnic să rumânească oameni în Sărăști și Plăticești, pentru că le-a plătit birul 418.
Manea din Soare, jurător pentru Studenița 125.
Manea din Stănulești, martor pentru Zorești 105; v. și **Manea Șoga**.
Manea din Tîrșor, martor pentru Găgeni 163.
Manea din Urlați, martor 291.
Manea, fiul lui Stan din Jigorani, vinde parte cu vie din funia Ghigăi 78, 86.
Manea, fiul Stancăi și rudă cu Mihnea banul din Urezi, dăruiește parte în Jdreala, m-rii Jdreala 97.
Manea, logofăt, martor la rumânire în Cînești, semnează 335.
Manea (Mane), martori: ~ pentru Băbeni 156; ~ pentru Tifulești 257; ~ Vulpeni 275.
Manea (Marin), moșneni rumâniți: ~ din Draja 251, 330; ~ din Lazu 13.
Manea, negustor din București, martor 38, 95, 164, 228; probabil același: **Manea**, negustor, martor la răscumpărarea m-rii Strîmba 108.
Manea, popă din Căpățînești, tatăl lui Voico (menț.) 390; v. și **Manea**, popă din Mărăcineni.
Manea, popă din Mărăcineni, vinde partea lui Calcin din Cîndești 236; scrie zapis pentru Rădăneasca 340; semnează 236; v. și **Manea**, popă din Căpățînești.
Manea, popă, martor pentru un rumân din Bora 260.
Manea, popă, scrie zapis pentru Golești și Prăvăleni, semnează 332.
Manea, postelnic, cumpără în Ibănești 59.
Manea (Mano, Manul), postelnic mare, stăpîn în Stejariul, Frătești, Costești ș.a. cu mori și vie 385, 425; dator lui Drăghici log. și Ianu post. 425;

- în sfatul domnesc 313, 316, 320, 321, 337, 338, 348, 358, 383, 386, 390, 391, 400; martor 296, 324, 389;
- probabil același: Manea, postelnic, dă bani cu împrumut lui Negoită post. 415.
- Manea**, rumâni: ~ din Bratia 41; ~ din Cernătești, se judecește dînd om în loc; se înscrie la călărași, rumânit din nou prin fuga înlocuitorului 378; ~ din Cretinești, încearcă să se judecească 364; ~ din Frătești și Costești 385; ~ din Roșiul 385.
- Manea**, tatăl Ioanei nepoata Cheajnei vorniceasa (menț.) 322.
- Manea**, țigan 347.
- Manea**, vătaf, martor pentru Piteștii de Sus 344.
- **Mănea**, vinde ocină în Bălțați 277.
- Manea al lui Bică**, delnița lui la Bratia (menț.) 41.
- Manea al popei** din Mircești, martor pentru Smedești 390.
- Manea Béntii** din Tifulești, tatăl lui Ion (menț.) 119.
- Manea Ciocan** din Gîrbăcești, martor pentru Urlați 291.
- Manea Daina**, frate cu Opriș, martor <pentru Toplița> 285.
- Manea Gidețu** (Gideață), moștean rumânit din Pleașov 278, 279.
- Manea Goden**, martor pentru Cotești 317.
- Manea Hîtle**, frate cu Pătru, martor <pentru Toplița> 285.
- Manea lu Lupoe**, frate cu Enachi care vinde în Tușăști 109.
- Manea Mațgros**, rumân din Comani 64.
- Manea Morunglavul** (Manea) din Morunglavi, tatăl lui Vichentie călugăr (menț.) 417.
- **Manu Muzachis**, martor pentru Bel Izvor 143.
- Manea Șoga** din Băncești și Stănulești, martor 202, 239, 390; v. și Manea din Băncești și Manea din Stănulești.
- Manea Turcul**, moștean rumânit din Pleașov 278.
- Mano**, postelnic mare v. Manea.
- Manolachi** (Manolache), șefar, boier jurător 254; martor 322; semnează grecește 259.
- Manolă din Bănești**, tatăl lui Grama (menț.) 390.
- Manole** din Jirov v. Manole post.
- Manole**, fiul lui Calfa Radul și frate cu Iorga, vinde moară în Tîrgoviște 441, 446, 449.
- Manole**, grămatic, scrie act domnesc 86.
- Manoli**, logofăt din Tîrgoviște, martor 359.
- Manole**, logofăt, scrie zăpis pentru Stănești 292.
- Manolé** (Manol, Manolia), postelnic din Jirov, martor pentru Racoți și Podeni 394, 395.
- Manotă**, popă, fiul lui Bobul din Boldești, vinde parte 6.
- Manta**, diacon din București, martor 38, 129, 322, 337.
- Manta**, fiul lui Ghionma banul, tatăl Despei Pană (menț.) 231.
- Manta**, logofăt din Tatulești, martor pentru Piteștii de Sus 344.
- Manta**, popă din București, martor 270.
- Manțureștii**, partea lor la Liperești 288.
- Manu**, Manul v. Manea.
- Mar** v. Cîrstea lu Mar.
- Mara**, fiica Brezuicăi jupanița lui Isar cel bătrîn din Mogoșoaia, familie; vinde parte 451.
- Mara**, jupaniță, fiica lui Preda f. mare ban și soția lui Tudosie spăt., lasă satul Roșiul fiului său Preda post. 385.
- Mara**, sora lui Gherghe Trufasușul, vinde loc cu prăvălii și pivniță în București 270.
- Marcea** v. Mărcea.
- Marco**, Marcul:
- Marco** v. și Neagul al lui Marco.
- Marco**, călăraș din Gherghița, vinde vie în dealul Bobului 228.
- **Marcu**, delnița lui la Berevoești (menț.) 114.
- Marco** din Băncești, martor 232.
- Marco** din Brătiani v. Marco pah.
- Marco** din Glaveș, martor 407.
- Marco** din Siliștioara, martor la judecire 254.
- Marco** din Șerbăneștii de la Olt, fiul lui Cazan și nepotul lui Giura cel mic, partea lui (menț.) 110.
- Marco**, fiul lui Neagoe log. din Tîrgoviște, martor pentru vînzare în București, semnează 322.
- **Marcu** (eroare: Barbul), fiul lui Oprea din Rădăcinești, cu siliște în Gruiu 197.
- Marco**, logofăt 309.
- Marco**, martor pentru Tifulești 257.
- Marco**, martor pentru Trănșani B.
- Marco**, moștean din Pleașov, tatăl lui Simni-coară (menț.) 278.
- Marco**, moșteni rumâniți: din Gropeni 240; ~ din Pleașov 278.
- Marco** (Marăcu, Marcov), paharnic din Brătiani, tatăl lui Ștefan log. și Vasile log. (menț.) 122, 393, A.
- Marco**, postelnic, ginerele lui Matei din Mihăești, martor pentru Hîrtești 320.
- Marco**, țigan 241.
- Marco Pepelea**, logofăt din Tîlhărești, tatăl Anghelinei jupanița lui Bîrsan al doilea vornic (menț.) 241.
- Marco Zoriș**, locul lui la Ograda; martor 411.
- Marcoci**, sluger v. Malcoci.
- Mardarie**, călugăr, tatăl lui Stan care vinde vie în Negoești (menț.) 195.
- Mardarie**, egumen al m-rii Strîmbul 39.
- Mardarie**, logofăt din Dobroșești, martor 228.
- Marea Biserică** v. Ierusalim.
- Mareș** v. Radul Mareș.
- Mareș** din Bunești, martor pentru Mănicești 83.
- Mareș** din Călugăreni, martor pentru Găgeni 163.
- Mareșu** din Creți, tatăl Sorei (menț.) 145.
- Mareș**, rumân din Poieni 159.
- Marga** Taebula (Margarita „doamna” lui Radul Mihnea; în menț. 1794), lasă m-rii Sfînta Troiță casa ei și locul din Tîrgoviște 220.

- Margine**, megiaș rumănit din Ionești 324.
Margine, vinde vad de moară în Rîmnic (menț.) 215.
- Măria**, **Măria**:
Măria, baba ~, vinde parte în ocina Mircească 390.
Măria, călugăriță, vinde locuri în Drajna 286.
Măria din Bucov v. **Măria**, jupaniță, fiica lui Staico post.
Măria, fiica lui Dragomir din Clinești, vara lui Balaur, vinde parte 249.
Măria, fiica lui Nistor din Păușești, vinde parte 182.
Măria, fiica lui Radul din Giltofani, vinde țigancă 94.
Măria, fiica lui Tudor din Băbeni, vinde țigancă 94.
Măria, fiica popii Coica, mama Anei și bunica lui Dumitru log. și Tudor care dăruiesc m-rii Golgota locuri în Cîmpul Rușilor (menț.) 3.
Măria, jupaniță din Plătărești, mama lui Udriște post., stăpînă în Sparți 227.
Măria, jupaniță, fiica lui Dumitru Pirtinea, soția lui Dobromir pîrcălab, vinde parte în Bereni 133.
Măria, jupaniță, fiica lui Ivașco f. mare vornic, <prima soție> a lui Vasilie spăt. și <nora> lui Mușat mare stol., în pricină pentru zestre 153.
Măria, jupaniță, fiica lui Lupul f. mare log., soră cu Gherghe pah. și soția lui Mihai post. din Bărbătești, ia bani cu împrumut și pierde ocină în Vlădeni și loc de casă, pivniță și prăvălii în Tîrgoviște 96, 102.
Măria, jupaniță, fiica lui Staico post. din Bucov și mama Elinei, în pricină pentru zestre cu ginerele său Nedelco f. mare pah. 357; vinde țigani 386.
Măria, jupaniță, fiica Stanei din Budișteni, soția lui Oprea, înzestrată în Dobroșești, Crîngureni ș.a. 130.
Măria, jupanița lui Crăciun vornic din Clrlo-mănești, mama lui Ianache și a lui Crăciun, vinde vad de moară la Cîndești 74, 176; vinde parte cu vie în Clrlo-mănești 215.
Măria, jupanița lui Dumitru vornic din Mogoșești, mama lui Bunea log., moștenește vii în Grădiștea, rumăni în Nușoara, țigani ș.a. 265, 266, 351.
Măria (Marie, **Măria**), jupanița lui Ianu Psira vist., stăpînă în Vărăști 164, 175; cumpără loc de casă în București 38.
Măria, jupanița lui Mihai post. din Bărbătești v. **Măria** jupaniță, fiica lui Lupul f. mare log.
Măria, jupanița lui Oprea căpitan, mama lui Leca cu parte în Sparți 227, 241.
Măria, jupanița lui Trufanda vist. v. **Măria** vistiereasa.
Măria, logofeteasa, soția lui Sima <al doilea log.>, cumpără în Păușești-Otăsău 136.
Măria, nepoata lui <Ivan> Noroceea vornic, vinde delniță în Izvorani 416.
— **Măria**, rumân din Vărăști 175.
- Măria**, soția lui Dobrin, vinde ocină în Netezești 338.
Măria (**Măria**), soția lui Șandrea neguțător și sora Predei, vinde ocină la Cotroceni 211.
Măria (Marie), țigănci 227, 229, 347.
Măria, vistiereasa, jupanița lui Trufanda vist., rumânește în Ionești și Negrăși 172, 324, 329, 333.
Măria (Marie), vorniceasa, ia bani cu împrumut și zălogește satul Curătești; semnează 201.
Măria Bălăceanca, stăpînă în Siliștioara (menț. 1776) 297.
Măria, cneaz rumănit din Ciuliniața, se re-judecește 440.
Marin v. și **Radu Marin**.
Marin din Berești, tatăl lui Stan, martor 36.
Marin din Cîmpulung, martor 380.
Marin din Clinceni, martor 343.
Marin din Rășpopi, tatăl Anei și socrul lui Bratul Capreșu (menț.) 221.
Marin, fiul lui Micul, martor pentru Băbeni 156.
Marin, martori: pentru Cotești 192; ~ pentru Vulpeni 275.
Marin (Mărin), megiași rumăniți: din Comanca 152; ~ din Lazu 13.
Marin, rumăni: din Lichirești 138, 141; ~ din Poieni 159.
Marin **Mustață** (**Mustață**), vâtaf din Băbeni, tatăl lui Mănăilă și bunicul lui Stan grămătic, martor 156, 215.
Marina, cu parte în ocina Negrilească, la Lipia (menț.) 221.
Marina, în pomelnicul lui Dumitru log. dăruit m-rii Golgota (menț.) 3.
* **Marmuri**, sat <Nedeia, j. Dolj> întărit lui Stroe log., zestre de la socrii săi Fota post. și jupanița Stana 178.
Martin din Măgurele, martor 157.
Martin, fiul lui Neagoe călugărul din Brătivoești, vinde livadă în Căzanul 132.
Marten, martor pentru Clinceni 366.
Martin (Mărtin), popă, martor pentru Izvorani 404, 416.
Martin, rumân din Poieni 159.
Matei, **Matheiu**:
Matei, agă v. **Matei Basarab**.
— **Mateiu**, bătrînul din Stupineni, martor pentru Vilcana, semnează 341.
Mateiu (Matéiu), clucer și dascăl din Cotești <Mezahrinos>, cumpără delniță 317; martor, semnează grecește 104; probabil același: **Matei**, logofăt, cumpără parte în Cotești 306.
Matei din Erincoveni v. **Matei Basarab**.
Matei (Mathi) din Cacova, martor la rumănire în Clinești, semnează 335.
Matei din Dicleuști, martor pentru Morunglavi ș.a. 417.
Mateiu din Mihăești, socrul lui Marco post., martor pentru Hîrtești 320.
Matei, logofăt v. **Mateiu** clucer și dascăl.
Matei, martor pentru Coasta Turburii 428.
Matei, popă, lasă parte în Pîrscov, nepotului său Iane D.

- Matei**, vătaf din Liperești, tatăl lui Udriște log. (menț.) 384.
- Matei**, vinde parte în Dobroteni (menț.) 194.
- Matei Basarab** (Matei, Mateiu, Mathci, Mati, Mateiu Băsărabă, Matei Brincoveanul), domn al Țării Românești <1632—1654>, nepotul lui <Neagoe> Basarab vodă 419, 420, 422, 423, 425, 426, 429—432, 434, 437—440, 443, 445, 448, 449, 451; frate cu Barbu și Calea 282; stăpîn <în Brîncoveni> și Betejani 272, 430; dăruiește parte în Arvătești unei slugi, pentru slujbă dreptă 282; în boierie : postelnic 282; agă, f. mare agă din Brîncoveni, jurător 383; martor 13, 24, 89, 107, 108, 133, 149, semnează 88, 100, 104; pribeag peste munte cu alți boieri 168; luptă împotriva lui Leon Tomșa; sate confiscate pentru hiclenie 272; domn : 417; neconfirmat de Poartă 448; acordă scutiri 419, 420 422, 423, 429, 431, 437—439, 445; dă dispoziții, cărți, răvașe de jurători 418, 421, 425, 426, 430, 432—435, 440, 443, 448, 449, 451; semnează 419, 422, 425, 429, 431—435, 437, 439, 440, 448, 449, 451; în menț. ulterioare 113, 133.
- Matei Lătinul** (Matei) din Bosna Săraiu, fiul lui Iovan Lătinul, în pricină pentru Pleașov 273, 278, 279.
- Matii**, sat <Matiața, j. Săcuieni; azi j. Prahova> 315.
- Matrac** v. Stroe Matrac.
- Mațgros** v. Manea Mațgros.
- Mavrodin**, paharnic, apoi vornic <din Mănești>, jurător 418; martor 102.
- Maxin** (Macsin, Macsinul, Maxinu, Maxinul) j. Buzău, sat <Maxenu> 241; în hotar cu Cacalți 176, 386; sat pustii al m-rii Banu făcut slobozie; scutiri 245.
- Măcărău** v. Stan Măcărău.
- Măciucă**, clucer, martor pentru Cepturi, Sărăști ș.a. 170, 241, 315.
- Măciucă**, judec rumân din Lătceni 181.
- Măcreasca**, delniță la Davidești, j. Mușcel și Pădureț <azi j. Argeș> 391.
- Măgurele**, j. Prahova, sat, părți cu vie și rumâni vindute de Ivașco, Spinciul și Vilul lui Leca spăt. 157.
- Măgureni** (Măgureni), sat <j. Prahova>, Nan, nepotul lui Nan log., rumânit de Leca spăt. pentrucă a omorît un țigan 190; parte cu rumâni dată zestre de Maria din Bucov lui Ianu spăt., schimbată cu cumnatul său Nedelco f. mare pah. 357; parte cu rumâni dată de Dumitrașco comis tatălui său Stoica spăt., lăsată de acesta fiilor săi din a doua căsătorie 371.
- Măican** din Pirlîți, aldămașar pentru Verncești 427.
- Măican**, rumân din Frătești și Costești 385.
- * **Măllat**, sat <lg. Poiana, j. Dolj; azi j. Gorj>, parte cu rumâni a lui Dragotă post. întărită lui Stoica post. din Urdari 383.
- Mălae** v. Bade Mălae.
- Mălai**, fiii săi rumâni din Ciumernic (menț.) 229.
- Mălăeștii**, plasă la * Groșanii Trifului <lg. Brădeanu, j. Buzău>, întărită m-rii Banu 400.
- Mălăești**, j. Dolj, sat, funii cumpărate de Pirvul și Preda; funie întărită popii Ghioca, lui Vladul Șterfenitul și lui Jipa 233.
- Mălăești**, sat <j. Săcuieni; azi j. Prahova> 292, 330, 331.
- Mălălasea**, ocină la * Fundeni <lg. Sîngeru, j. Săcuieni; azi j. Prahova> 228.
- Măldărescul** v. Radul Măldărescul.
- Măldărești**, sat <j. Vilcea> 335; pircălab; popă 187.
- Mălin** din Carpeni, martor 383.
- Măn** v. Stanciul Măn.
- Mănăilă**, partea lui de apă la Moșești (menț.) 257.
- Mănăilă**, tatăl popii Stan grămătic din Băbeni (menț.) 156.
- Mănăstirea** de la Colentina v. Plumbuita.
- Mănăstirea** den Vale v. Valea.
- Mănăstirea** Sfînta Ecaterina v. București.
- Mănăstirea** Sfînta Troiță v. București, oraș, Pirvulești și Valea.
- Mănăstirea** Sfîntul Arhanghel Mihail de la Rumele <Grecia>, metocul său în Țara Rom. : m-rea Valea; egumen 320.
- Mănăstirile** Sfîntul Gheorghe, Sfîntul Ion v. București.
- Mănăstirile** Sfîntul Ilie, Sveta Petca v. Tirgo-viște.
- * **Mănăstirea** Vornicesei, numită Săcuiani <* Ezer, lg. Căldăraru j. Ilfov>, ctitori; metoh al m-rii Sfînta Troiță; în pricină cu Mănăstirea Cernicăi vornic 193.
- Mănăstirea** vornicului Cernica v. Cernica.
- Măndescul** v. Florea Măndescul.
- Mănea** v. Manea.
- Măneasca**, funie la Samara <j. Argeș> 349.
- Măncești**, sat <j. Dimbovița; azi j. Prahova> 40, 82, 86, 102, 142, 149, 176, 290, 386, 390; popă 116.
- Măniaci** (Măniaciu), sat <Măneciu, j. Săcuieni; azi j. Prahova>, vătaf 292, 305, 330, 331, 342.
- Mănicștii**, sat <j. Argeș> 94; partea lui Badea Negrul vindută de Neașca popii Pătru, popii Țalapi ș.a., răscumpărată de nepotul său Frîncul post.; părți dăruite de Tudor stol. m-rii Argeș 83.
- * **Mănicștii**, sat <probabil j. Olt> 26, 179.
- Mănilă**, cneaz rumânit din Ciulința, sc reju-decște 440.
- Mănilă** din Bălișoara, martor pentru Cacalți 176.
- Mănilă** din Mătești, vinde vie și moară 241.
- Mănișorii**, împart locuri la Cheia cu Oprea, fiica lui Stroe 207.
- * **Măricineni** (Măricineni), sat <j. Buzău> 6, 74, 121, 176, 202, 232, 239, 314; megiașii vind ocina lui Calciu din Cîndești; popă 236, 252; ~ de Jos 340.
- Mărcea**, martor pentru Găgeni 163.
- Măreșescul** v. Crăciun Măreșescul.

- * **Mărgineni**, sat <Valea Știnei j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș>, parte dată schimb pe Ianu vist. m-rii Valea 320.
- Mărgineni**, sat <j. Prahova>, parte cu rumâni dată de jupanița Maria din Bucov zestre ginerilor săi Ianu spăt. și Nedelco f. mare pah. 357.
- Măria** v. **Marla**.
- Măricineni** v. **Mărăclneni**, sat.
- Mărin** v. **Marin**.
- Mărtin** v. **Martlin**.
- Mărzac** ... v. **Vlad Mărzac** ...
- * **Măstănești**, sat <Apostolache, j. Săcuieni; azi j. Prahova>, parte cu vii vindută de Barbul Răuț lui Tudor log. Rătescul; popă 398.
- Mășoi** v. **Stolca Mășol**.
- Mătăsari**, sat <j. Mehedinți; azi j. Gorj> 394.
- Mătăsari**, sat <Mătăsarul, probabil j. Vlașca; azi j. Dimbovița> 275.
- Mătăsești**, sat <Bucu-Mătăsești, j. Ialomița> 24.
- Măteșul**, j. Buzău, sat, părți cu vie și moară ale lui Dragoe, Balea ș.a. întărite lui Buzinca f. mare clucer; pomet în plasa de jos 241; popă 202.
- Măura** v. **Pirvul Măurii**.
- M...** eah ... , sat, boier din ~ jurător pentru Sărăști 315.
- Meh** din Frințești, tatăl lui Isac diac mic (menț.) 217.
- Mehae** v. **Mihal**.
- Mehedinți**, județ, sate din ~ 13, 46, 143, 168, 240, 243, 383, 425.
- Mehedințul** v. **Radul Mehedințul**.
- Mehrupclu**, E. M., inginer hotarnic (menț., 1862) 224.
- Melteșul**, partea lor la Futești 40.
- Meiuot**, Meiuț, Meiuță, Meiuțescul v. **Gherghe Melut**, Miutescul, **Negolță Meiuță** și **Stanciul Melutescul**.
- Mejdina Stolcâi**, top. la Cheia <în or. Băile Olănești, j. Vilcea>, 207.
- Melentie**, **Meliintie** :
— **Meliintie**, aldămășar pentru Jideni și Tușăști 109.
- Melentie**, egumen al m-rii Argeș 8, 31, 439.
- Melentie** (Meletie, Melintie), egumen și năstavnîc al m-rii Dealu 247, 321; semnează grecește 247; probabil același: **Melentie**, egumen, duhovnic al lui Radu <Mihnea ?> voievod, martor la diată în Trgoviște 220.
- Melentie**, egumen al m-rii Mihal Vodă din București 241.
- Melentiu**, judec rumănit din Lătceni 181.
- Meleștianu**, martor pentru Dudești 450.
- Menadec**, top. în hotarul ocinei orașului Cîmpulung 144.
- Menedec**, m-re <Vintilă Vodă, j. Buzău> dăruită de Fătul cu ocină, vaduri de moară și pomet în Sărulești 314.
- Merlari** v. **Mirlari**, sat.
- Methymna**, mitropolie <Grecia> 159.
- Metodie**, rumân din Poieni 159.
- Mezahrinos** v. **Matel**, clucer și dascăl.
- Meze** v. **Buzduga al lui Meze**.
- Mezra**, delnița lui la Bratia (menț.) 41.
- Mican** v. **Dan al lui Mican**.
- Micești**, sat <j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș> 130.
- Miclea**, aldămășar pentru Jideni și Tușăști 109.
- Miclea**, cneaz rumănit din Costești 20.
- Miclea** din Pircsov, tatăl lui Neagul, cumpără ocină (menț.) E.
- Micleuș**, <rudă> cu Radul post. din Potoceni, fiii săi stăpni în Futești (menț.) 40.
- * **Micșani**, sat <lg. Negoșina, j. Buzău> 174.
- Micul** v. **Valea Micului**.
- Micul** din Berești v. **Micul dragoman**.
- Micul** din Budeni, boier hotarnic, martor pentru Grădiștea 1, 25, 27, 44.
- Micul** din Pitești, martor < pentru Samara > 318.
- Micul** din Rădăcinești, vinde siliște (menț.) 197.
- Micul**, dragoman din Berești, boier hotarnic, martor pentru Grădiștea 1, 25, 27, 44.
- Micul**, moștean rumănit din Pleașov 278.
- Micul**, roșu din Periați, martor pentru Lipești 384.
- Micul**, rumâni : ~ din Frătești și Costești 385; ~ din Poieni 159; ~ din Vărăști 62.
- Micul**, tabac din Boldești, martor 6.
- Micul**, tatăl lui Marin, martor pentru Băbeni 156.
- Micul**, tatăl lui Vlaicul rumân din Cotești (menț.) 23.
- Micul Grblea**, megiaș din Nucet, vinde parte (menț.) 188.
- Micul Momolul**, tatăl lui Stoia, vinde vie și pomet în Bărăști 215.
- Mierăul** v. **Radul Mierăul**.
- Mierila**, sat <Mierea, j. Buzău> 148, 162, 242, 267.
- Mierlan**, moștean rumănit din Pleașov 279.
- Miha**, arbanaș, aldămășar pentru Bălțați 137.
- Miha** din Căpriani, martor pentru Racoți ș.a. 394.
- Mihai**, **Mehae**, **Mihail**, **Mihăllă** ... :
Mihaiu v. și **Pribeag Mihalu**.
- Mihaiu**, armaș al doilea, schimbă țigancă 247.
- **Mihail**, călugăr din Fundeni v. **Mihal** popă.
- Mihal** (Mihăllă) cel lung, rumân din Lichirești 138, 141.
- Mihaiu** clucer din Coțofeni v. **Mihalu Țințăreanu**.
- Mihal** din Bărbătești v. **Mihal** post.
- **Mehae** din Circea, martor pentru Brîncoveni 150; v. și **Mihal** log.
- Mihal** din Coțofeni v. **Mihaiu Țințăreanu**.
- **Mihăllă** din Drajna v. **Mihal** pircălab.
- Mihal** din Hărgitoaia, ~ din Sărata v. **Mihal** postelnici.
- Mihal** din Slânic v. **Mihal**, iuzbașă.
- **Mihăllă** din Vardinița, martor 383.
- **Mihăllă** din Văleni v. **Mihal** post.
- **Mihăllă** (eroare : Mihnea), fiul lui Voicilă, vinde parte în Căcaleți 176.
- Mihal** fiul lui Pirvul din Lazuri v. **Mihal** post.
- Mihaiu** fiul lui Toma comis v. **Mihal** post.
- Mihal** (Mihaiu), iuzbașă din Slânic, martor pentru Jigorani 78, 86.

- Mihaiu, jupîn, cu moară în Tîrgoviște v. Mihai Ergopol.
- Mihaiu, legănarul, tatăl lui Duca (menț.) 38.
- Mihai, logofăt din Cîrcioia, martor pentru Osica 32; v. și Mihai din Cîrcea.
- Mihail, logofăt din Pitești, tatăl lui Miroslav și al lui Dumitru (menț.) 344.
- Mihăilă, martori: pentru Pîrscov E; ~ pentru Racoți ș.a. 394; ~ pentru Turburea 377, 436.
- Mihaiu (Mihăilă), moșteni: ~ din Braia, apărât de rumânie 174; ~ din Pleașov, tatăl lui Gherge (menț.) 278.
- Mihai (Mihail, Mihaiu, Mihăilă), moșteni rumâniți: din Costeni 330; ~ din Draja 251; ~ din Pleașov 278; ~ din Sulari 149; ~ din Vărăști, în pricină de rumânie 62, 72.
- Mihăel, nepotul lui Nenciul din Albești, cu parte în Negreasca și Jiliște 379.
- Mihai, nepotul lui Vodă banul, vinde țigani 117.
- Mihăilă, pîrcălab din Draja, martor 292, 305, 330, 331, 342.
- Mihail, popă, călugăr din Fundeni, vinde parte cu vie în dealul Bobului; aldămășar 228.
- Mihai (Mihaiu), popă din Buzău, martor 236, 252.
- Mehac, popă din Lumaș, martor 150.
- Mihail, popă, ieromnimon, martor la închinarea bis. Ghiormei banul, semnează grecește 231.
- Mihai, postelnic din Bărbătești, soțul jupaniței Maria și ginerele lui Lupul f. mare log. 96, 102.
- Mihai, postelnic din Hărgitoaia, martor 383.
- Mihai (Mihaiu), postelnic din Sărata, familie 174; ctitor la m-rea Pinul, în pricină pentru satul Brăești 84, 174; în pricină pentru țigani 30.
- Mihăilă, postelnic din Văleni, tatăl lui Radul post. și soțul jupaniței Anca (menț.) 430.
- Mihai, <postelnic>, fiul lui Pîrvul din Lazuri, frate cu Nedelco, Stoica și Preda, martor 67.
- Mihai, postelnic, fiul lui Preda sluger și al doamnei Florica, nepotul lui Mihai <Viteazul>; zălogește satul Pleașovul 273, 278, 279; întemnițat pentru datorii 262 263.
- Mihai (Mihaiu), postelnic, fiul lui Toma comis și nepotul lui Leca spăt., familie; stăpîn în Cătun, în Dealul Piteștilor, pricină 230, 354, 355, 385; scrie zăpis, semnează 355; probabil același: Mihai, postelnic, martor pentru vinzare în București, semnează 346.
- Mihăilă (eroare: Zmiul), rob, fiul lui Țigulea, apărât de a fi rumânit în Crăceni sau Lichirești 138, 141.
- Mihai (Mihail, Mihaiu, Mihăilă), rumâni: ~ din Bora, încercă să se judecească 261; ~ din Budișteni 130; ~ din Frătești și Costești 385; ~ judecit din Frătești, apărât de rumânie 9; ~ din Lichirești 138, 141; ~ din Roșiul 385; ~ din Trănsani, frate cu popa Stoica, se judecește, cumpără parte B.
- Mihaiu, serie zăpis <pentru Lipia ?> 205.
- Mihai (Mihail), soțul Buicăi și ginerele Anei, vinde parte în Șerbăneștii de la Olt 110.
- Mihai spătar mare v. Miho.
- Mihaiu, sulger din Coțofeni v. Mihaiu Țințăreanu.
- Mihaiu, șoimar din Săteni, vinde vie (menț.) 87.
- Mihai, vărul lui Vladul log. din Nănișori, vinde țigancă 386.
- Mihăilă, vătaf din Rîmnicu <Sărat>, martor pentru Domirești 215.
- Mihai, vătaf, martor pentru Tîrgoviște 96.
- Mihăilă, vinde parte în ocina Mircească 390.
- Mihai An (?), căpitan, martor pentru Sămărăști, Topliceni, Jideni ș.a. 410.
- Mihaiu Carșote (Carșote, ~ Carșotei, ~ Carșute), cumpără partea Rădăncăscă 340; martor 121, 241, 314.
- Mihai Croitor, aldămășar pentru Golești și Prăvăleni 332.
- Mihai Ergopol (Mihaiu, Mihai Irgopol), cumpără roată de moară în Tîrgoviște 441, 446, 449.
- Mihail Tecuciul, nunta lui Alexandru Coconul la ~ 107.
- Mihaiu Țințăreanu (Mihai, Mihaiu), clucer din Coțofeni <fiul lui Preda clucer și al Marei>, soțul Hîrsovei, cumnat cu Zamfira și Dragotă post.; stăpîn în Dragomirești, Bălboși și Cocorova 383; martor 13, 24, 54, 107, 149, 347, 383; pribeag peste munte împreună cu Matei aga <Basarab> ș.a. boieri 168; sluger 347.
- Mihai <Viteazul> (Mihail, Mihail Pătrașcovic), domn al Țării Românești <1593—1601> 103, 188, 316; fiul lui Pătrașco voievod și al Teofanei călugărița, tatăl lui Necula voievod și al Floricăi; familie 79, 105, 248, 263, 273, 278, 279, 440; mare stolnic 273, 278, 279; ctitor, danii 20, 241, B; cumpără și rumânește sate 20, 123, 125, 248, 273, 278, 279, 400, 440; înzestrează pe fiica sa 273, 278, 279; înnoiește și întărește așezămînt bisericesc 79; cărți și hrisoave de la ~ 20, 79, 105, 110, 123, 125, 154, 248, 250, 252, 263, 282; legătura lui ~ 90, 127, 134, 138, 141; rumâniri în vremea lui 44, 62, 66, 72, 418; cu oastea la m-rea Bistrița 20; palangă făcută de Sinan pașa, m-re pustiită în vremea lui 10, 113, 337.
- Mihai Vodă m-re v. București.
- Mihaiia, fiica lui Șerbu din Nănișori, soția lui Bogdan, familie; vinde vie în dealul Vălenilor 118.
- Mihalachi din Băncești, martor pentru Zorești 105.
- Mihaleea, aldămășar pentru Jideni și Țușăști 109.

- Mihaleea**, ban <Caragea>, tatăl Predei clucereasa și socrul lui Radul Buzescul, rumânește în Vărăști, Călugăreni și Periați (menț.) 62, 72.
- Mihalcea**, căpitan din Pătirlage v. **Mihalcea** vornic al doilea.
- Mihaleea** din Odae, martor pentru Cacaleți, 386.
- Mihaleea**, fiul lui Dumitru Turcul din București, frate cu Radul, vinde vie în dealul Bobului 228.
- Mihaleea**, logofăt, martor pentru Măgurele 157.
- Mihaleea**, logofăt, scrie răvaș domnesc pentru Futești 40.
- Mihaleea**, megiaș din Mătești, vinde cu alții vad de moară 241.
- Mihalcea**, postelnic, soțul Despei, vinde moșie în Cotești, scrie zapis 306.
- Mihaleea**, vornic al doilea din Pătirlage, mare căpitan, tatăl lui Radul post. 287, 311, 312; stăpîn în Cindești și Cacaletii cu moară, pivniță și țigani 74, 84, 176, 236, 250, 252, 386; judecă pricină 232, 256; boier tocmelnic 344; martor 104, 239, 263, 265, 351, semnează 262; învață în act domnesc 174; mare căpitan 344, 386.
- Mihaleea Talvacă** (Mihaleea), zălogește ocină în Gudărăști (menț.) 410.
- Mihaleo**, moștean rumănit din Negrași 172.
- Mihart** (Mihartu), postelnic din Șitoaia, martor 13, 325.
- Mihăești**, sat <j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș> 320; Oancea înfrățit de vărul său Stancea peste delnița Mircei 128.
- Mihăești** (Mihești), sat <j. Olt> 90, 147.
- Mihăești**, sat <j. Vilcea> 335, 354.
- Mihăilă** v. **Mihal**.
- Mihălleasa**, ocină la * Fundeni <lg. Singeru, j. Săcuieni; azi j. Prahova> 228.
- Mihăști** v. **Mihăști**, sat, j. Olt.
- Mihnea**, banul din Urezi, tatăl Voicăi (menț.) 97.
- Mihnea**, cneaz din Sulari, rumănit fără ocină 149.
- Mihnea**, cu parte în dealul Nucetului 188.
- Mihnea** din Bădeni, megiaș, jurător 101.
- Mihnea** din Cretinești, martor pentru rumâni fugiți 364.
- Mihnea**, fiii săi rumâni din Cotești (menț.) 306.
- Mihnea** vinde parte în Cacaletii din Vale <eroare> v. **Mihăilă**.
- Mihnea** voievozi v. **Radul Mihnea** și **Mihnea Tureitul**.
- Mihnea Ghidi** (~ Ghi) din Mircești, vinde parte 390; martor 6.
- Mihnea** <Tureitul>, domn al Țării Românești <1577—1583, 1585—1591> 80, 113, 129, 188, 267, 296, 371; fiul lui Alexandru Mircea și tatăl lui Radul Mihnea 21, 33, 55, 61, 87, 105, 110, 113, 116, 139, 154, 177, 248, 273, 278, 279, 283, 337, 400, 440; dă bani spre a fi schimbați în Transilvania; confiscă sate și le dăruiește m-rii Sfînta Troiță 8, 31;
- rumăniri în vremea lui 273, 278, 279; cărți și hrisoave de la ~ 10, 33, 55, 105, 139, 154.
- Miho**, **Mihul** :
— **Mihul** v. și **Dima** a lu **Mihulése**.
- Miho**, ban mare v. **Miho**, spăt. mare.
- Miho**, comis, frate cu Nica comis, dăruiește parte în Frăsinet m-rii Bucovăț; mormint (menț.) 26.
- **Mihul** din Cucuteni, martor 442.
- Miho** din Păușești, martor 182.
- **Mihul**, din Șotînga, se răscumpără din rumănie 116.
- **Mihul**, faurul din Bălișoara, megiaș <jurător> 379.
- Miho**, logofăt mare v. **Miho** spăt. mare.
- Miho**, neguțator, martor pentru Săteni 87, 237.
- Miho**, neguțator, tatăl lui Costandin, martor pentru Cotroceni 211.
- Miho**, portar <din Orașul de Floci>, hotarnic (menț.) 283.
- Miho** (Miha, Mihai, Mihol, Mihu, Mihul, Miho) <Racoți>, spătar mare, mare logofat, ban mare al Craiovei; cumpără și vinde moară la Rimnicul <Sărat> 215; stăpîn de țigani 117; în sfatul domnesc: mare spătar <pină la 1630 aug. 12; și 1631 iulie 23—1632 iulie 11> 4—6, 8, 10—14, 18, 20—22, 26, 28—31, 33, 36, 39, 41, 44, 50—52, 55, 56, 62—67, 70, 72, 73, 79, 80, 82—84, 86, 93—96, 101—103, 105, 107, 108, 110, 113—116, 130, 132, 135, 139, 141, 258, 260, 261, 263, 266, 267, 271—273, 278, 279, 281, 283, 290, 291, 294, 313, 316, 320 321, 337, 338, 348, 358, 383, 386, 390, 391, 400; în sfat domnesc menționat 159; mare logofăt <1630 aug. 26—sept. 25> 141, 149, 154, 157; mare ban al Craiovei <1630 nov. 10—1631 iulie 6> 174—177, 183, 185, 188—190, 194, 196, 202, 206, 215, 217, 221, 226, 228, 233, 240, 241, 243, 245, 252; fost mare spătar 149, 215; ispravnic de hotărnicie (mare ban) 173; martor (mare spătar; mare logofăt) 46, 89, 106, 149, 265, 271, 273, 278, 279, 324, 389, semnează grecește 58, 68, 88, 100, 104, 296, 361; în tabără, împreună cu Leon Tomșa 271; eroare: mare vistier 67.
- Mihulése** v. **Dima** a lu **Mihulése**.
- Miiac** v. **Oprîș Miiac**.
- Miinia** v. **Miinea**.
- Miiteșul**, martor pentru Sărăteni 24.
- Miiuzuică** v. **Oprîș Milae**.
- Mileul**, megiaș rumănit din Clinești 335.
- Milea**, aldămașar pentru Jideni și Țușăști 109.
- Milea**, cu parte și rumâni în Bădeni 328.
- Milea** din Șopîrliga, martor pentru Cacaletii 386.
- Milea** (Mile), popă, martor pentru Șerbănești, semnează 269.

- Milea**, rumân din Popești, fiul lui Nan cel bătrîn 313.
- Milea**, schiler, martor la zălogirea unei livezi din Văsiia 327.
- Miloșu**, cneaz rumânit din Gropeni 240.
- Miloș** (Miloși), logofăt <din Pîriu>, fiul lui Badaea log. și al Dumitrei, familie 70, 100, 103, 108, 117, 383; stăpin în Bilta și Brănești, volnicit să-și strîngă rumânii fugiți 70, 103, 117; stringe birul de roșii 117; răscompără m-rea Strimba a unchiului său Stoica f. mare vist., zălogește țiganii m-rii 100, 108, 383.
- Miloș** (Miloși), logofăt din Ușcați, fiul lui Scorea log. și nepotul lui Danciul log., martor 91, 95, 243.
- Miloș**, rumân din Comani 64.
- Minea** v. **Radul Miinuit**.
- Mira**, țigan 386.
- Mirăul**, popă, protopop, socrul lui Stan martor pentru Băbeni 156.
- Mirca**, moștean rumânit din Pleașov v. **Mircea**.
- Mirean**, fiul Ancăi, vinde ocină în Drajna 305.
- Mirean**, judec rumânit din Lătceni, fiul lui Măciucă 181.
- Mircea**, **Mirei** :
- Mircea**, călugăr, frate cu Vasilie Gură, vinde vie în dealul Cîndeștilor 252.
- Mircea**, delnița lui la Mihăești (menț.) 128.
- Mircea** din Moșești, martor pentru Cîndești 267.
- Mircea** din Poiană, martor pentru Bărăști 215.
- Mircea** (Mirce) din Tifulești, fiul Ancăi, nepotul lui Negruș și frate cu Ilie și Țigulea, vinde parte în dealul Cîndeștilor 267; înclină biserică m-rii Coziani 257; martor 119.
- **Mirei**, martor pentru Rifov 204.
- Mircea**, moștean din Pleașov (menț.) 278.
- Mircea** (Mirca), moștean rumânit din Pleașov, fiul lui Manea Gîdețu 278, 279.
- Mircea**, popă din Balonirești, martor pentru Lacul 39.
- Mircea**, popă din Săseni, aldămășar pentru Zorești 202.
- Mircea**, rumâni : ~ din Bărcănești, fiul lui Radul Dămjușcul 147; ~ din Poieni 159.
- Mircea**, sătean din Domirești, vinde parte 215.
- Mircea** cel Bătrîn, domn al Țării Românești <1386—1418>, carte de la ~ 144.
- Mircea** Fluierătorul, frate cu Sima, martor pentru Berești 36.
- Mirceasca**, ocină la *Mircești, j. Buzău <lg. Simileasca> 390.
- * **Mircești** j. Buzău, sat <lg. Simileasca> 80, 232; parte din ocina domnească vindută de Vasiliu din Costandin slugă domnească; partea lui Stoica vătaf vindută aceluiași de Albul din Cislău 6; părți din ocina Mircească întărite lui Radul log. din Mănești, deal cu vii 390.
- Mirci** v. **Mircea**.
- Mircică** v. **Stan** al lui **Mireleai**.
- Mirea** cel bătrîn, cneaz rumânit din Gropeni 240.
- Miriceanul** v. **Nastase Miriceanul**.
- Miriticașul** v. **Radul Miriticașul**.
- Miriță** din Călinești, martor pentru Dălbănești 219.
- Miriță**, rumâni : ~ din Bratia, cu delniță 41; ~ din Frătești și Costești 385.
- * **Mirlari**, sat <* Merlari lg. Pleșcoi, j. Buzău> 241.
- Mirlea** din Rătești, aldămășar pentru Vernești 427.
- Mirlea**, rumân din Roșiul 385.
- Miroslav**, <logofăt>, fiul lui Mihail log. din Pitești, frate cu Dumitru, pierde părți în Piteștii de Sus și în Găneștii de Jos, pentru datorie 344.
- Miroslav**, logofăt <mare fost, tatăl lui> Ionașcu post., stăpin în Rifov (menț.) 204.
- Miroslăvești**, sat 352.
- Miroslăvești**, sat <j. Prahova> 381.
- Mirul** din Stroești, vinde parte 290.
- Mirul**, moștean rumânit din Pleașov 279.
- Mislea** (Sf. Troiță), m-re <j. Prahova>, slăpiniri, face schimb 106, 311, 312, 396; volnicită să ia vamă din pește la Greaca 167, 284; scutiri pentru dirvari 76, 362; egumeni 106, 167, 311, 396.
- Mișai**, mahala la Rîmnicu <Vilcea> 382.
- Mitrea** din Mihăești v. **Mitrea** pah.
- Mitrea** (Mitre) din Trășani, martor C.
- Mitrea**, locul lui la Rîmnicu <Vilcea> 382.
- Mitrea**, martor pentru Cotești 192.
- Mitre**, paharnic (?) 356 v. **Mitrea** pitar.
- Mitrea**, paharnic din Mihăești, văr cu Staico pah., martor 354, semnează 335, 409; sluger 409.
- Mitrea**, pitar, f. mare pitar, tatăl lui Dumitru post. 158; cu drepturi în Dealul Tîrgoviștei 259; schimbă țigănci 93; martor pentru Grădiștea, Siliștioara, Lunca Babelor ș. a. 89, 180, 185, 265; semnează 58, 88, 104, 297, 324; eroare: f. mare post. 89; probabil același: **Mitrea** paharnic 356.
- Mitrea**, postelnic, 181.
- Mittilini**, mitropolie <Mytilini, Grecia> 159.
- Miinea**, **Mainea**, **Miinia** :
- Miinea** v. **Radul Miinil**.
- Miinea** cel bătrîn, martor pentru Băbeni 156.
- Miinea** din Hirbor, vinde parte 290.
- **Miinia**, popă din Glogova, martor, scrie zăpis 394.
- **Mainea**, postelnic din Poenari, martor pentru Pitești 344.
- Minearie**, țigan, tatăl lui Mirșală și al lui Florea (menț.) 383.
- Minie** v. **Radul Miinil**.
- Mînzeș** din Bughiani, vinde parte în Căcaleți 386.
- Mirșală**, țigan 383.
- Mirșăviț** v. **Neclua Mirșăviț**.
- Mirzanul**, martor pentru Pîrscov E.
- Mirzea** v. și **Vladul Mirzea**.
- Mirzea** din Bălișoara, martor pentru Căcaleți 176.

- Mirzea din Gomoesti, martor pentru Caca'eti 176.
- * Mlacea, sat <probabil lg. Cătina, j. Buzău> 174.
- Mladin, popă, martor <pentru Jigoreni ?> 86.
- Moara de Supt Mal, top. la Tîrgoviște 446, 449.
- Mocanul v. Pătru ~ și Radul Mocanul.
- * Mocoesti, sat <lg. Lipia, j. Buzău> partea Neagăi din Zorești, la Orcănești, vindută de Dragomir lui Anastasie 105.
- Mocul v. Stanelul Mocul.
- Modrogghina, munte <j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș> al orașului Cîmpulung 144.
- Moga, cu drepturi în Grădiștea și Mogoșești, prin jupîneasa sa nepoata primei soții a lui Dumitru vornic 351.
- Moga din Bărbătești, tatăl lui Tanasie pah. și bunicul lui Pătru și Ștefan (menț.) 203.
- Moga, socrul lui Rade cneaz rumănit din Gropeni 240.
- Moghila, Moghilă v. Gavril Moghila și Simeon Moghilă.
- Mogoș (Mogoșu), călăraș, frate cu Stanciul, cumpără parte în Clinceni 343.
- Mogoș (Mogoși), clucer, vătaf din Căciulați, cumpără parte cu vie în Jugureni 78, 86; martor 54, 164, 175, 234, 251, 277, 286, 287, 292, 325, 330, 331, scmnează 223.
- Mogoș, delnița lui la Bădeni (menț.) 328.
- Mogoș din Aninoasa, martor pentru Berevoești 114.
- Mogoș din Căciulați v. Mogoș clucer.
- Mogoș din Căzănești, martor pentru Ibănești 59.
- Mogoș din Gălășești, martor pentru Mănițești 83.
- Mogoș din Păulești v. Mogoș log. și Mogoș vornic.
- Mogoș, logofăt din Păulești, fiul lui Mogoș vornic, martor, semnează 393.
- Mogoș, martor <pentru Toplița> 285.
- Mogoș, vătaf din Căciulați v. Mogoș clucer.
- Mogoșu, vinde vin lui Mogoș călăraș, care cumpără în Clinceni (în menț. contemporană) 343.
- Mogoș, vornic <din Păulești>, tatăl lui Mogoș log. (menț.) 393.
- Mogoșani, sat <j. Vlașca; azi j. Dîmbovița> 98.
- Mogoșanul v. Stan Mogoșanul.
- Mogoșăști, sat <j. Olt>, partea lui Raduslav bănișor vindută de Dumitru lui Todor comis 402.
- Mogoșești (Mogoșăști), sat <j. Vlașca; azi j. Ilfov> 1, 25, 27, 44, 58, 65, 66; moșie lăsată de Dumitru vornic soției sale Maria și fiului său <vitreg> Bunea log. 265, 266, 351.
- Mogoși v. Mogoș.
- Mogoșilă din Țigănești, socrul lui Dumitru din Beleți 124.
- Mogoșoala, j. Ilfov, sat <azi or. București>, părți cu vad de moară vindute de Florea Măndescul post. și de Brezuica, jupanița lui Isar cel bătrîn, lui Dumitru log. 451.
- Mojdoreanul, baltă <lg. Mănăstirea, j. Ilfov> a m-rii Sfînta Troiță, pricină cu Nenciul vornic; hotare 33, 35.
- Moldova și moldoveni, domn din ~ 143; mare postelnic din ~ stăpîn în Țara Rom. 11, 12, 82; moldoveni, poslușnici ai episcopiei de Buzău 7, 422, cu drept să se așeze în slobozie 159; birul moldovenesc 7, 159, 422.
- Moldovean, Moldoveanul v. Gavril Moldovean, Nicoară Moldoveanul și Stolan Moldoveanul.
- Molomoe (Molomocul, Sf. Nicolae) din jos de or. Gherghița, m-re <Malamuc, j. Ilfov; azi j. Prahova>, stăpină în Crețești; egumen 146.
- Momală, tatăl lui Stan cneaz rumănit din Gropeni (menț.) 240.
- Momcescul v. Radul Momcescul.
- Momeilaș, delnița lui la Bratia (menț.) 41.
- Momellă din Dedulești, tatăl Stancăi, Sorei și Sorcăi, familie (menț.) 256.
- Momoiul v. Micul Momoiul.
- Monembasia, mitropolie <Montmvasia, Grecia> 159.
- Moringlavi, m-re (?) <j. Romanați; azi j. Olt>, cumpără parte în Pleșoi (menț. 1707) 85.
- Moringlavi (Moriglavi, Moruglavi, Morunglavi), sat <Morunglav, j. Romanați; azi j. Olt>, părți vindute de călugăul Vichentie și vărul său Radul, popii Ionache 417; popă 110, 417.
- Moroca v. Oprea Moroca.
- Moroeci, delnița lui la Bratia 41.
- Morunglavul v. Moringlavi și Manca Morunglavul.
- Mostiștea, riu, sat pe ~ 298.
- Mostoc v. Stan Mostoc.
- Moș v. Vărăștii lui Moș.
- Moșatu v. Mușat.
- Moșca v. Dragomir Moșca.
- Moșcan din Căpățînești, martor 202.
- Moșești (Moșăști), sat <c. Turburea, j. Buzău> 119, 257, 267.
- Moșoala v. Oprea al Moșoalei.
- Moșotu v. Mușat.
- Moșu din Dedulești, frate cu Neagoe, martor 413, 414.
- Moșu din Stănulești, aldămașar pentru Zorești 202.
- Moșul, rumân din Poieni 159.
- Moțoc v. Mușue.
- Motroce, Motrocea v. Dragomir Motroce și Stoica Motrocea.
- Movilă v. Gavril Moghila și Simion Moghilă.
- Mozăceanul v. Dumitru Mozăceanul.
- Muce, martor pentru Pîrscov D.
- Muia, țigan (menț.) 200.
- Muja (croare: Murai), postelnic din Rătești, frate cu Ivașco și cumnat cu Despina logofeteasa 133, 209; stăpîn în Căceni și Lichirești 138, 141, 209; tocmelnic, martor 98, 133.
- Muja, tatăl Neacșei stăpînă în Urdari (menț.) 383.
- Murai <croare> v. Muja.
- Murgași, sat <Murgășu, j. Dolj> 133, 329.

- Murgeștii**, sat <j. Buzău> 171.
- Mustachi v. Ghinea Mustachei.**
- Mustață v. Marin Mustață.**
- Mușa** din Cindești, soția lui Stoica log. și mama lui Răzmeriță (menț.) 162.
- Mușa**, fiica Baștorogului din Zorești, vinde vie 202.
- Mușa**, sora Neacșei și a Rusei, vinde parte cu vie în Zorești 241.
- Mușat**, căpitan, martor pentru Măstănești 398.
- Mușat** cumpără delniță în Stănești v. Mușat vist.
- Mușat** din Cindești, aldămașar și martor 148, 242.
- Mușat** din Șotînga, martor 116.
- Mușat** (Moșatu), fiul lui Oprea și nepotul lui Bratul din Crețaș, vinde parte de funie în Șerbănești 269.
- Mușat**, martor pentru Dobroteni 194.
- Mușat**, moșneni rumâni: ~ din Curbureni, fiul lui Alăman cel bătrîn 94; ~ din Drăghinești, nepotul lui Radu Pirlea 368; ~ din Gropeni 240; ~ din Vărăști, în pricină de rumânie 62, 72.
- Mușat** (Moșotu) popă, tatăl diaconului 353; martor pentru Clinceni 343.
- Mușat**, rumâni: ~ din Crăceni, fugiți din Lichirești 138, 141; ~ din Futești 298.
- Mușat** stolnic mare v. **Mușat** vist.
- Mușat** (Mușatû), tatăl lui Dragomir și al lui Tudor aldămașar pentru Cindești (menț.) 162, 267.
- Mușat**, țigan 296.
- Mușat**, vinde parte în Zorești 241.
- Mușat**, vistier al doilea, mare stolnic <din Pietroșani, după 24 aprilie 1632 menț.>, soțul Despinei și tatăl lui Vasilie și al Voichiței; familie 140, 153, 361, 404, 416, B; stăpîn în Izvorani, Stănești, Mușetești ș.a., cu mori la Pitești 107, 140, 264, 361, 416, B; danii m-rii Argeș 361; în pricină cu Ivașco mare voruic pentru zestrea norei sale 153, 360; în sfatul domnesc: mare stolnic 4—6, 8, 10—14, 18, 20—22, 26, 28—31, 33, 36, 39, 41, 44, 50—52, 55, 56, 62—67, 70, 72, 73, 79, 80, 82—84, 86, 93—96, 101—103, 105, 107, 108, 110, 113—116, 130, 132, 135, 139, 141, 144, 149, 154, 157, 174—177, 183, 185, 188—190, 194, 196, 202, 206, 215, 217, 221, 227; (menț.) 159; vistier al doilea 358;
- ispravnic al Craiovei 103; f. mare sluger 149; mare stolnic 58, 65, 88, 89, 100, 104, 107, 140, 149, 153; al doilea vistier 264, 265, 273, 278, 279, 296, 297, 324, 361, 404, 416, B; martor 58, 65, 89, 149, 265, 273, 278, 279, 296, semnează 46, 88, 100, 104, 140, 297, 324, 361; diată 361.
- Mușat Bughea**, aldămașar pentru Jideni și Tușăști 109.
- Mușat Cornăteseul** (croare: ~ Cercănescu), rumân din Lichirești fugit la Crăceni 138, 141.
- Mușat Oghiz** din Șăpărești, martor pentru Necșeteasca 291.
- Mușat Osiese** (~ Osiescul), rumân din Lichirești fugit la Crăceni 138, 141.
- Mușat Pireiul**, partea lui în Negreasca și Jlliște (menț.) 379.
- Mușateachi v. Stanciul Mușateachi.**
- Mușatescû v. Stanciul Mușateseû.**
- Mușatești**, sat <Mușetești, j. Argeș>, parte cu rumâni și mori dăruită de Mușat al doilea vist. m-rii Argeș, cu întocmire pentru munca rumânilor 361.
- Mușcă v. Dragomir Moșea.**
- * **Mușcel**, sat <lg. Sărata, j. Buzău>, partea Calei vindută de Rada jupanița lui Staico pah. lui Buzinca mare clucer 170, 241; partea lui Stoica spăt. lăsată soției sale Condeșa, iar după moartea ei, fiilor lor Pătru, Dumitru și Pădure 371.
- Mușcel și Pădureț** (Muscel, Mușcel, Muscel și Pădureți), județ, sate din ~ 8, 31, 130, 265, 266, 320, 351, 391, 439.
- * **Mușeșel**, sat <lg. Lacu Rezi, j. R. Sărat și Brăila>, partea Mariei din Bucov dobîndită de Nedelco f. mare pah.; schimbată de acesta cu cumnatul său Ianu spăt. 357.
- Mușetești v. Mușătești.**
- Mușica**, în pomelnicul lui Dumitru log. dăruit m-rii Golgota (menț.) 3.
- Mușica**, jupanița lui Avram post., vinde țigancă 94.
- Mușteachi v. Stanciul Mușteachi.**
- Muți**, sat <j. Teleorman> 115, 346.
- Muțue**, popă din Bițcoveni, martor pentru Ulmul și Călugărul A.
- Muzachis v. Manea Muzachis.**
- Muzea** <eroare> v. **Budea.**

N

- Naeăr** (?), sat 309.
- Nan**, **Nanu** :
- Nan** cel bătrîn, tatăl lui Stoica, Toader și Milea rumâni din Popești (menț.) 313.
- Nan**, croitor din Domirești, vinde parte 215.
- Nan**, cumpără de la nepotul său Preda parte cu vie în dealul Verneștilor 80.
- Nan** (Nanu), cumpără loc de casă și vie în Dumbravă 145.
- Nan**, cu parte în dealul Nucetului 188; v. și **Nan Bogheanul.**
- Nan** din Berevoești, tatăl lui Bolbosea, martor 114.
- Nan** din Măgureni v. **Nan** log.
- Nan** din Reade, martor pentru Domirești 210, 215.
- Nan** din Văcărești v. **Nan** log.
- Nan** din Vernești, martor 80.

- Nan** din Vitănești, tatăl lui Năstase (menț.) 309.
- Nanu**, fiil săi rumâni din Ciurnernic 229.
- Nan**, logofăt din Măgureni 190.
- Nan**, logofăt din Văcărești, hotarul lui la Birzeștii de Sus 393; hotarnic, martor 40, 229, 393.
- Nan**, martor pentru Clinești 335.
- Nan**, meșter din Tirgoviște, martor 96.
- Nan**, moșnean rumănit din Drajna 342.
- Nan**, nepotul lui Nan log., rumănit cu ocina sa din Măgureni, pentru omor 190.
- Nau**, nepotul lui Vladul, martor pentru Piscani 316.
- Nan** (Nano), postelnic, fiul lui Oprișor log. și tatăl lui Tudor, vinde parte în Sturzeni 67.
- Nan**, rumân din Pucheni, cu delniță 313.
- Nan**, „socrul vornicului”, martor pentru Drajna 234.
- **Nanu**, soțul Stancăi și ginerele lui Tudor Bojidari, vinde parte în Bogdănești 399.
- **Nauu** Bogheanul, martor pentru Cîrnitura 407; v. și Boghină și Nan cu parte în dealul Nucetului.
- Nan** Poturul din Căcaleți, frate cu Stan, martor 386.
- Nan** Șuinesul, vinde în Căcaleți 176.
- Nanciul** v. Neneful.
- Nastasi**, **Anastasi**, **Năstase** :
- Nastasi**, fiii lui cu parte în Lățeni (menț.) 326.
- **Năstase**, fiul lui Nan din Vitănești, martor 309.
- **Anastasi**, fiul lui Savasto din Băncești, familie; întărit în Orcănești, Mocești, Zorești ș.a. 105; probabil același : **Nastasi**, (**Năstasi**) din Băncești, înfrățit în Coetești 405; martor 390.
- **Anastasi**, ieromonah de la episcopia din Buzău 403.
- Nastasi**, ieromonah din m-rea Strîmbul, dichju 39.
- Nastasi** Miriceanul din Băncești, martor pentru Smedești 239.
- Nastea**, jupin din Negoști, cumpără parte în ocina Trestienească de în Ratina 171.
- Naupaet**, <Grecia>, mitropolit de Arta și ~ 159.
- Năfurașul**, moștean din Pleașov, tatăl lui Drăguș și Ivan (menț.) 278.
- Năgoslav** v. Ocea Năgoslav.
- Năgrușu**, partea lui la Cindești (menț.) 162.
- * **Nănișori**, sat <lg. Armășești, j. Ialomița; azi j. Ilfov> 118, 386.
- Nănuț**, curtean, martor pentru Berindești 403.
- Năsip**, sat <c. Ceplea, j. Gorj> 103.
- Năstasi** v. **Nastasi**.
- Năsturel** v. **Radul** ~ și **Udriște Năsturel**.
- Năvrup**, martor pentru Găgeni 163.
- Năzură** din Genuneni, martor 424.
- Neașa**, **Neașa** :
- **Neașa**, fiica lui Drăghici log. din Sălătruc și a Dospinei, soră cu Stanciul, primește de la tatăl său parte cu rumâni, moară și casă în Sălătruc și vii la Rădăcinești 276.
- Neașa**, fiica lui Oprea, partea ei la Golești (menț.) 56.
- **Neașa**, fiica lui Stanciul și nepoata lui Drăghici log. din Sălătruc, soră cu Anca 276.
- Neașa**, jupaniță din Vlădueni, stăpînă 280, 281.
- Neașa**, jupaniță, fiica lui Muja, stăpînă în Urdari (menț.) 383.
- Neașa**, jupanița lui Ianache șifar, soră cu Socol pah. din Cornățeni, familie; vinde în Udeni 206.
- Neașa**, jupanița lui Necula Purece și mama Ilincăi jupanița lui Nichifor pah. stăpîni în Sămărăști, Topliceni și Jideni (menț.) 410.
- Neașa**, jupanița lui Nenciul vornic, stăpînă în Slăvica; în pricină cu Oancea log. 82.
- Neașa**, jupanița lui Tudor și mama lui Leontene, vinde prăvălie în București 302.
- Neașa**, mana Neagăi stăpînă în Bratia, rudă cu Bratul post. (menț.) 41.
- Neașa**, mătușa lui Frîncul post., partea ei la Mănicești (menț.) 83.
- Neașa**, rumân din Vărăști 175.
- Neașa**, soră cu Javra, Stana și Neagul, vinde parte cu moară în Băncești (menț.) 105.
- Neașa**, soră cu Rusa și Mușa, vinde parte cu vie în Mătești 241.
- Neașa**, țigănci 290, 386.
- Neaeșul**, **Neaeșul** :
- **Neaeșul** din Cotești (?) (menț. ulterioară) 23.
- **Neaeșul** din Cretinești, martor pentru rumâni fugiți 364.
- Neaeșu** din Rădăcinești 197.
- **Neaeșul** din Topoloveni, martor pentru Stroești 406.
- Neaeșul** din Țigănești, martor 49.
- Neaeșul**, fiul lui Colceac iuzbașa, martor pentru Samara 319.
- Neaeșul**, moștean din Brăești, apărat de rumânie 174.
- Neaeșul**, moștean rumănit din Sulari 149.
- Neaeșul**, popă din Dobroșăști, cumpără în Brezoaia 274.
- Neaeșul** (**Neaeșu**), rumâni : din Brădișești, se judecește, rumănit din nou 94; ~ din Lichirești 138, 141; ~ din Poieni 159.
- Neaeșul**, țigan 347.
- **Neaeșul**, vătaf, martor pentru Clinceni 353.
- Neag** v. **Neagul**.
- Neaga** v. **Dumitru Neagăi**.
- Neaga** din Pirlîi, nepoata Voicăi Pănoi, dăruită în Vernești 427.
- Neaga** din Zorești, soră cu Dragomir Dăinea, cu parte la Orcănești în Mocești 105.
- Neaga**, fiica lui Burducea din Băncești, soră cu Alexandra și Iana, vinde vad de moară în ocina Portărească 390.
- Neaga**, fiica Neacșei, nepoata lui Condrea și mătușa lui Bratul post., stăpînă în Bratia 41.
- Neaga**, jupaniță, fiica lui Pătru post. din Pătirlage, soția lui Udrea Doicescul, stăpînă în Cîrstieneștii de pe Colentina 91, 95.

Neaga, nepoata lui Vocotă monah din Bădeni, soră cu Nedelea și Anca, vinde parte cu vie 101.

Neagoe, Negoe, Negoii
Neagoe v. Gruitul lui ~ și Stan al lui Neagoe.
Neagoe agă mare v. **Neagul** pah. mare.
Neagoe, aldămășar <pentru Lipia ?> 205.
Neagoe, călugăr din Brătivoești, tatăl lui Martin, vinde livadă în Căzanul; martor pentru Berislăvești 132.
Neagoe, călugăr din Plăvicieni 115.
Neagoe cel mic din Dedulești, martor 413.
Neagoe din Bădeni, martor 101.
Neagoe din Băncești, martor pentru Zorești 105.
Neagoe din Berești, hotarnic și martor pentru Grădiștea 1, 25, 27, 44.
— **Negoe** din Clujdu, martor pentru Cătun 224.
Neagoe din Corbșori, frate cu Fătul, vinde părți în Stănești 140, 360.
Neagoe (Neague) din Dedulești, frate cu Moșu, martor 413, 414.
Neagoe din Goguști, martor pentru Berevoești 114.
Neagoe din Rîlogeni, martor 268.
Neagoe din Săcuiani, fiul lui Tudorel și unchiul popii Gherghe, vinde parte 388.
Neagoe din Săcuiani, martor pentru Piteștii de Sus 344.
Neagoe din Sărata v. Negoită post.
Neagoe (Neagoi) din Stănești, martor pentru Drajna 287, 342.
Neagoe din Vișina, tatăl lui Nedelco (menț.) 254.
Neagoe, fiul lui Iisaftei călugărița, frate cu Necula și Gherghe pitar, nepotul popii Saliat, vinde parte în Lazuri 67.
Neagoe, fiul lui Barbul din Nacăr, martor 309.
Neagoe, fiul lui Dobre, în pricină pentru roată de moară în Tîrgoviște 449.
Neagoe, fiul lui Neagoe Bold, vinde parte de vad de moară în ocina Portărească, lângă Bănești 390.
Neagoe, fiul lui Spiuciu și soțul Simei care vinde roată de moară în Tîrgoviște 449.
Neagoe (Neagoi), fiul lui Stănișoiu, martor pentru Săcuiani 388.
Neagoe fiul lui Tudorel v. **Neagoe** din Săcuiani.
— **Negoi**, fiul lui Vasilie iuzbașa, cumpără în Clinceni 373.
Neagoe (Niagoe), frate cu Voico, vinde parte în Clinceni 367.
Neagoe, logofăt din Tîrgoviște, tatăl lui Marco 322; jurațor 259; scrie act domnesc 36.
Neagoe (Negoe, Negoii), martori: pentru Bodești 411; ~ pentru Cotești 192; ~ pentru Dedulești v. **Neagoe** din Dedulești; ~ pentru Grădiștea v. **Neagoe** din Berești.
Neagoe (Neagoi), moșteni rumâniți: ~ din Comanca 88; ~ din Gropeni 240; ~ din Hirisești 94; ~ din Pleașov 278; ~ din Sulari, fără ocină 149; ~ din Stănești 331.
Neagoe, nepotul său Ion dăruiește în Jdreală (menț.) 97.

Neagoi palarnic v. **Negoită** Meiută.
Neagoe, partea lui la Băncești (menț.) 105.
Neagoe (Négoia), pircălab din Grădiștea de Jos, rumân 1, 27, 58, 65, 421; în pricină de rumânie 44, 66.
Neagoe, popă, cu vie la Blegani (menț.) 232.
Neagoe postelnici v. **Negoită**.
Neagoe, postelnic, martor pentru București 270; v. și **Negoită** postelnici.
Neagoe (Négoia), rumâni: ~ din Bae 387; ~ din Frătești și Costești 385; ~ din Grădiștea v. **Neagoe** pircălab și **Neagoe Bădianu**; ~ din Măgurele 157.
Neagoe, stolnic, martor pentru Săcuiani 388.
Neagoe, tatăl lui Voico din Cindești (menț.) 162, 267.
Neagoe (Negoe), văr cu Lăudat log. și frate cu Colțea, martor pentru Cotești 23; v. și **Neagoe** martori.
Neagoe, vinde împreună cu alții roată de moară la Dedilești 241.
— **Negoe**, zălogește delniță la Cotești (menț. ulterioară) 192.
— **Negoe** al Bursului din Birzăști, vinde loc în Ograda 411.
— **Negoe** a lui Păenlă din Bodești, cumpără loc în Ograda 411.
Neagoe al Romeii din Celei, martor la rumânire 254.
Neagoe al Supțirelului (~ al lui Subțirelul), megiaș din Smedești, vinde parte cu vad de moară 121, 390.
Neagoe al lui Zgăe, cneaz rumânit din Lazu 13.
Neagoe Basarab (Basarab bătrînul, Băsărab, Băsărabă, Băsărabă), domn al Țării Românești <1512—1521>, soțul doamnei Despina; strămoșul lui Radu Șerban 115, al lui Matei Basarab 419, 420, 423, 425, 426, 429—432, 434, 437, 438—440, 443, 445, 448, 449, 451; ctitor și donator la m-reă Argeș 31, 439; pecetea sa folosită sub Leon Tomșa 237.
Neagoe Baștacl v. **Neagul** Baștae.
Neagoe Bold, tatăl lui Neagoe care vinde vad de moară în ocina Portărească, lângă Băncești 390.
Neagoe Bădianu (Neagoe, Négoia, ~ Bădianu), rumân din Grădiștea de Jos 1, 27, 421; în pricină de rumânie 44.
Neagoe Ciuhul, vinde loc la Biroslăveni 28.
Neagoe Ciutae, martor <pentru Toplița> 285.
Neagoe Găful (~ Găfue, Négoeu Găful), vinde parte din funia Bulănească, la Dedulești 414.
Neagoe Hotea, moșnean rumânit din Virbița, fără ocină 46.
Neagoe Pungina (Pungina) din Cotești, martor 23.
Neagoe Tălpigă, megiaș rumânit din Clinești 335.
Neagoită v. Negoită.
Neagolea (Negolea), fiica lui Baraghină și soția lui Văsiu, cu părți în Berevoești 114.
* **Neagomirea**, sat <* Neagomirești, lg. Boteni j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș> 77.
Néagomirescul v. Stan Néagomirescul.

- Neagoslav din Bănești, martor pentru Sme-dești 239.
- Neagoșina v. Negoșina, sat.
- Neagul, Neag, Negul, Nlagul:
- Neagul v. Lunca Neagulul.
- Neagul agă mare, f. mare agă v. Neagul pah. mare.
- Neagul, aldămășar pentru Jideni și Țușăști 109.
- Neagul, cumpără grădină și casă în dealul Verneștilor 80; probabil același: Neagul, soțul Sorei 80.
- Neagul din Căpăținești v. Neagul Baștae.
- Neagul din Cindești v. Neguleel.
- Neagul din Dușani v. Neagul log.
- Neagul din Lațcoi, soțul Sofroniei, vinde parte 290.
- Neagul din Moșești, martor pentru Cindești 267.
- Neagul din Negoști v. Neagul, jupin.
- Neagul (Neagulu) din Negoșina, fiul lui Radul, aldămășar și martor pentru Cindești 162, 267.
- Niagul (Negul) din Pîrscov, martor D, E.
- Neagul din Pîrscoveni, vinde parte din ocina Negrilească, la Lipia 221.
- Neagul, fiul lui Fiera f. mare log. v. Neagul frate cu Stroe log.
- Negul, fiul lui Miclea din Pîrscov, în pricină E.
- Negulu fiul lui Radul din Negoșina v. Neagul din Negoșina.
- Neagul, fiul Neacșei și frate cu Chiriac din Copăceni, vinde parte în Udeni 206.
- Neagul, fiul Oprinei, martor pentru Bădeni 156.
- Neagul, frate cu Javra, Stana și Neacșa, vinde parte cu moară în Băneștii Javrei (menț.) 105.
- Neagul, frate cu Stanciu Batcăi, vinde părți în Negoșina, Zărnești și Bisăuci pentru plata birului haracului 339.
- Neagul, frate cu Stroe log. și Vintilă, <fiul lui Piera Leurdeanu f. mare log.>, cumpără părți cu vie în Țigănești 49, 124.
- Neagul, întărit peste parte cu moară în Sărăști, după pricină 315.
- Neagul, jupin <postelnic din Negoști>, frate cu Antonie <vodă>; cumpără vie și laz în dealul Scăianilor 412; în pricină cu Radu log. și Gherge din Miroslăvești 381; martor 171; v. și Negul post.
- Neagul, logofăt din Dușani, martor 39, semnează 341.
- Neagul, megiaș din Mărăcineni, frate cu popa Dragotă din Vispești și cu Stănilă, vinde partea lui Calciul din Cindești 236, 252.
- Neagul (Neag), moșteni rumâniți: ~ din Drajna 330; ~ din Găurici 120; ~ din Lazu 13; ~ din Pleașov 278, 279.
- Neagul, nepotul lui Dragomir rotar, martor pentru Săuciani 388.
- Neagul (Seghilov ?), nepotul popii Bratul, cu loc în București 14.
- Neagul (Neagoe, Neagol, Neagu), paharnic mare f. mare agă, frate cu Andrei iuzbașa și văr cu Coman 180, 185, 300;
- În sfatul domnesc: mare paharnic <1632, ian. 11 — iunie 14> 313, 316, 320, 321, 337, 338, 348, 358, 383, 385, 386, 391; martor: mare agă, f. mare agă 65, 175, 180, 185, 203, 206, 265, 295, 296, semnează 58, 104; mare paharnic 359, 389, semnează 324, 329, 333, 361; eroare: mare pitar 316.
- Neagul, partea lui la Bănești (menț.) 105.
- Neagul pitar mare <croare> v. Neagul pah. mare.
- Neagul, popă, aldămășar 145.
- Neagul, popă din Domirești, martor 215.
- Negul, postelnic, martor pentru vânzare în București 129; v. și Neagul jupin.
- Neagul, rumâni: din Maxin, scutit 245; ~ din Poieni 159.
- Neagul, țigan 241.
- Neagul, vinde ogoare în ocina Necșetească 291.
- Neagul, viorarul, martor pentru Negoșina ș.a. 339.
- Negul vornic 310 v. Neneiul.
- Neagul al lui Mareo din Scăiani, jurător pentru Brăești 174.
- Neagul Baraghină v. Baraghină din Siliștioara.
- Neagul Baștae (Neagoe Baștacul) din Căpăținești, martor 80, 202, 307.
- Neagul Băzaei, martor pentru Băbeni 156.
- Neagul Dălog din Albești, megiaș jurător 379.
- Neag Păruș, moștean rumâniț din Pleașov 278.
- Neagul Roșca, martor pentru Valea Teancului 307.
- Neaniul v. Neniul.
- Nébunéle, Nebunélea v. Dragomir Nebunélea.
- Nebunul v. Stan Nebunul.
- Nechifor v. Niehfor.
- Neehifora, fiica lui Voico, vinde vie în dealul Verneștilor și parte în Poenari 80.
- Nechita v. Niehita.
- Necoară v. Nicoară.
- Necola v. Necula.
- Necșa v. Neacșa.
- Neeșat din Treștiani din Vale, vinde parte (menț.) 171.
- Necșeteasea, moșie la Urlați <j. Săcuieni; azi oraș, j. Prahova>, ogoare vindute de Neagul lui Pîrvul 291.
- Necșoara v. Nueșoara, sat.
- Necșul v. Neacșul.
- Neeula, Necola, Nicola, Nlcula:
- Neeula, aldămășar <pentru Lipia ?> 205.
- Neeula, bacal, martor pentru vânzare în București 270.
- Neeula din Căzănești, tatăl lui Nccula (menț.) 180, 185.
- Necula din Cocorăști v. Neeula post.
- Necula din Dărmănești, martor pentru Stănești 360.
- Nicola din Epurești v. Neeula pah.
- Neola din Glogova, nepotul Vigăi Podeana, dăruit cu părți cu vii în Racoți, Cilcești ș.a. 394, 395.
- Necula din Stîngăcea v. Neeula post.

- Necula** din Topoloveni, fiul lui Borcea, martor pentru Birzești, semnează 393.
- Necula** din Trășani, martor C.
- Necula** din Ugrumi v. **Necula** pah.
- **Nicola** din Vabiț, martor pentru Racoți și Podeni 395.
- Necula**, fiul Ilisaftei călugărița, nepotul popii Sahat și frate cu Gherge pitar și Neagoe, vinde parte în Lazuri 67.
- **Necula**, fiul lui Neagoe din Săcuieni, vinde parte 388.
- Necula** (Nicula), fiul lui **Necula** din Căzănești, vinde parte în Lunca Babelor 180, 185.
- Necula**, fiul lui Stan Mostoc, martor pentru Clinceni 353; v. și **Necula**, martor pentru Clinceni.
- Necula**, fiul lui Stănuță din Buzău, vinde parte cu vie la Valea Teancului 307.
- Necula** (**Necula** al Jîngăi), fiul uncheașului Jîngăi din Dragoslavele, martor pentru Văsiia 327, 408.
- Necula** (Nicula), fiu vitreg al lui Dragomir al lui Vitan din Panța, vinde împreună cu alții laz în dealul Scăianilor 412.
- Necula**, frate cu Zoza, cumpără parte în Clinceni v. **Necula** Țarigrădeanul.
- Necula**, iuzbaș, martor pentru Clinceni 367.
- Necula**, logofăt din Dărmănești, cumpără parte în Petrești, fără rumâni 323; martor, semnează 404; scrie zapise 49, 124.
- Necula**, martor pentru Clinceni 375; v. și **Necula**, fiul lui Stan Mostoc.
- **Necula**, martor pentru Păușești 71.
- **Nicola**, nepotul Vigăi Podeana v. **Necula** din Glogova.
- Necula**, mătăsar, martor pentru vînzare în București 270.
- Necula**, moștean din Pleașov, tatăl lui Strechea (menț.) 278.
- Necula**, moștean rumânit din Gropeni, fiul lui Ștorochină 240.
- Necula** (Nicola), paharnic din Epurești, boier hotarnic 25, 44; martor 201, 295, 351, semnează grecește 1, 27.
- Necula** (Nicula), paharnic din Ugrumi, martor 383, 387.
- Necula** (Nicula), popă din Clinești, frate cu Nichifor, plătește datoria lui Sima log. 389.
- **Necola**, popă din Măldărești, martor la rumânie 187.
- Necula**, popă din Țirgoviște, martor la diată 220.
- **Nicola**, popă, martor pentru Clinceni 343
- Necula**, poslușnic al m-rii Sfînta Troiță, scutit de poclon 431.
- Necula**, postelnic din Cocorăști, martor 86, 311, 312, 357.
- Necula**, postelnic din Stîngăcea, martor 383.
- Necula** (Nicula), rumâni: ~ din Poieni 159; ~ din Popești 313.
- Necula** spătar v. **Necula** Catarglul.
- Necula** (Nicola), stolnic, martor 324, semnează 329.
- Necula**, țigani 84, 359.
- **Necola**, vinde loc la Birosălăveni, în curătură, lângă Crlingul Brînzarului 28.
- Necula** (Neculie, Nicola, Nicolae, Nicula), vistier, f. mare vistier 143; cumpără și rumânește în Comanca, Scărișoara, Siliștioara, Pleașovul ș.a. 15, 24, 68, 88, 89, 106, 152, 169, 262, 263, 278, 279, 297, 356; cu case, mori și vie în București 51, 337;
- în sfatul domnesc 358, 400;
- martor 58, 65, 69, 149, 265, 271, 296, 324, semnează 104;
- în tabără cu Leon Tomșa, împotriva boierilor pribegi 271.
- Necula** voievod <Nicolae Pătrașcu>, domn al Țării Românești <1599—1600>, fiul lui Mihai Viteazul, dăruiește pe Oancea log. cu satul Ciuliniița, în schimbul satului Glina 440; carte de la ~ 440.
- Necula**, vornic, tatăl lui Preda post. (menț.) 157.
- **Necula** al Cîrstel, <ruđa> lui Mihnea banul din Urezi, dăruiește partea lui din Jdreala, m-rii Jdreala 97.
- Necula** al Jîngăi v. **Necula** fiul uncheașului Jîngăi.
- Necula** Botușanul (Botușanul, **Necula** Botoșan, ~ Botoșanul, Nicula ~), cumpără partea Rădănească din Buzău, pină în Brăgărești 340; martor pentru Boldești, Smedești ș.a. 6, 121, 239, 241, C.
- Necula** Catarglul, f. mare spătar, în sfatul domnesc 358; martor, semnează 297, 324.
- **Necula** Grecul (Nicolae), popă, dascăl, postelnic (?), martor pentru Domirești 210.
- Necula** Mirșăviț, cumpără funii în Dodești 450.
- Necula** Procu, martor la închinarea bis. Ghiormei banul, semnează grecește 231.
- Necula** Pucele (Nicula ~), ban, soțul Neacșei și tatăl Ilincăi, stăpin în Timboești (menț.) 410.
- Necula** Puțlea, țigan 386.
- Necula** Robul, țigan 357.
- Necula** Țarigrădeanul (Nicola), frate cu Zoze, cumpără parte în Clinceni 366, 367.
- Neculea**, martor pentru Cîmpulung 186.
- Nedelco**, agă mare, martor pentru Vărăști 175.
- Nedelco**, aprod, slugă domnească, cercetează pricină, martor pentru moară în Rădăcinești 197, 443.
- Nedelco**, armaș mare (fost) v. **Nedelco** Boteanul.
- Nedelco** (Nedelco), căpitan din Dărăști, boier hotarnic 25, 44; martor, semnează 1, 27.
- Nedelco**, clucer mare v. **Nedelco** Boteanul.
- Nedelco**, cnezi rumâniți: din Lazu 13; ~ din Sulari 149.
- Nedelco**, cumpără părți cu vie și pădure în dealul Bobului și Fundeni 228.
- Nedelco** din Bucu v. **Nedelco** pah. mare.
- Nedelco** din Dărăști v. **Nedelco** căpitan.
- Nedelco** din Dobroteni, finul lui Stoica Camba, dăruit cu parte 194.
- Nedelco** din Lazuri, ~ din Mirșa v. **Nedelco** postelnici.
- Nedelco** din Vișina, fiul lui Neagoe, rumân al m-rii Cozia, se judecește dînd om în loc 254.

- Nedelco fiul lui Pîrvul din Lazuri, frate cu Mihai, Stoica și Preda v. Nedeleo p.st.
- Nedeleo, fiul Glței, cumpără parte în Trășani C.
- Nedeleo (Nedélco), mare paharnic, f. mare paharnic din Bucu, ginerele Mariei din Bucov și cumnat cu Ianiu spăt.; în pricină cu soacra sa pentru părți în Mărgineni, Filipești, Mușețel ș.a. 357; în sfatul domnesc: mare paharnic 255, 258, 260, 261, 263, 266, 267, 271—273, 278, 279, 281, 283, 290, 291, 294; boier hotarnic 40; martor 265, 289, 296, 386, semnează 324; probabil același: Nedeleo paharnic, martor pentru Cucuteni 442.
- Nedeleo, portar mare (fost) v. Nedeleo Boteanul.
- Nedeleo, postelnic <din Lazuri>, fiul lui Pîrvul și frate cu Mihai, Stoica și Preda, martor 67.
- Nedeleo, postelnic <din Mirșa, fiul lui Radul Căptariul>, vinde balta de la Săcuiani 193.
- Nedeleo (Nedelcu), sluger, socrul lui Conda comis, stăpîn în Jigălie (menț.) 107.
- Nedelco stolnic mare v. Nedeleo Boteanul.
- Nedeleo (Nedelcu, Nedelcul), țigani 229, 265, 266.
- Nedeleo Băltăgel din Pîrliți, aldămășar pentru Vernești 427.
- Nedeleo Boteanul (Nedélco), mare stolnic, mare clucer, f. mare armaș și mare portar; în sfatul domnesc: mare stolnic 313, 316, 320, 321, 337, 338, 348, 358, 383, 385, 386, 390, 391, 400; martor: f. mare portar 58, 65, 104; f. mare armaș 203, 265, 296, 297; mare stolnic 324, 333, 361, 389; mare clucer 415; semnează 58, 297, 324, 333, 361.
- Nedeleo Cogen (Nedelco), vinde parte în Trășanie B.
- Nedeleo Cogen, uncheașul din Pîrliți, aldămășar pentru Vernești 427.
- Nedelea v. Voico Colfațul al Nedellii.
- Nedelea, nepoata lui Vocotă monah din Bădeni, soră cu Neaga și Anca, vinde parte cu vie 101.
- Nego din Cotești (?) (menț. ulterioară) 23.
- Negoe v. Neagoe și Negoiaș.
- Negoiești, sat <j. Gorj>, deal cu vie; răzoare cu casă vindute de Stan popii Pătru; grec 195.
- Negoiești (Negoiești), sat <Negoiești, j. Prahova> 34, 171, 311; croitor 191; popă 171.
- Negoi, Negoia v. Neagoe.
- Negoilă, cneaz rumânit din Lazu 13.
- Negoiaș din Glopavi, martor pentru Cornetu 300.
- Negoiaș, fiul popii Stoica din Fințești, vinde vie 86.
- Negoiaș (Neagoe), postelnic din Sărata, strămoșul său Stanciu vist. 174; ctitor al m-rii Pinul, în pricină cu satul Brăești 84, 174; jurător 30.
- Negoiaș (Negoe), postelnic, fiul lui Vintilă vornic, frate cu Theodosie spăt.; ctitor 226; dator lui Socol clucer, semnează 415.
- Negoiaș Meiuță (Neagoe, Neagoi, Negoiaș, Negoiaș Meiuțescul, ~ Meiuț), paharnic din Buciumeni, boier jurător 381; martor 95, 234, 312, 359, semnează 91, 311.
- Négomir, moșnean rumânit din Virbița și cu ocina în Cioroiași 46.
- Negoșina (Neagoșina, Négoșina), sat <j. Buzău> 162, 174, 267; megiași din ~ vînd lui Ionașco ceauș părți în Zărnești și Bișauca, pentru plata birului de haraci 339.
- Negota v. Stan al Negotei.
- Negoțu v. Nețuț.
- Negrași j. Vlașca, sat <azi j. Argeș>, moșteni se vind rumâni Mariei vistiereasa 172, 333; popă 333.
- Negrea v. Tudor al lui Negrea.
- Negre din Fălcoi, frate cu Pătru log., martor 280.
- Negre, fiul lui Baciul, vinde parte cu vie și vad de moară în Bîrzești 393.
- Negre, logofăt din Bălănești, boier jurător 90, 147.
- Negrea, popă din Cîmpulung, aldămășar, martor 41, 186.
- Negre, rumân din Bereni 133.
- Negre, țigan 296.
- *Negreasa (Nigreasca), sat <lg. Odaia Banului, j. Buzău>, ocina lui Nenciul aleasă din partea lui Mușat Pirciul 379.
- Negreni, sat <j. Vlașca; azi j. Teleorman> 309.
- Negrilă din Poenari, întărit peste vie și parte de moară în Vernești și Poenari 80.
- Negrileasa de la gura Teișului, moșie <la Lipia, j. Buzău> 221.
- Negrita, fiica lui Ciulfan din Smedești, vinde parte cu vad de moară 239, 390.
- Negrita, <fiica ?> uncheașului Cîrstian, martoră pentru Bădeni 408.
- Negrita, soția lui Manea dărăban din București, martoră pentru Sparți 227.
- Negrul v. Badea ~ și Gherghe Negrul.
- Negruș, tatăl Ancii și bunicul lui Ilie, Țigulea și Mircea, cumpără parte în dealul Cîndeștilor (menț.) 267.
- Negul v. Neagul.
- Néguleci (Neagul, Negulean, Neguleciu) din Cîndești, vinde vie și roată de moară 148, 242, 250, 252; aldămășar, martor 162, 267.
- Negurescul v. Clobote Negurescul.
- Neguț, Negoțu:
- Neguț, cumpără parte cu vad de moară la Băncești 105.
- Negoțu (Nigoțu), vinde parte în Clinceni 353.
- Neia, rumân din Frătești și Costești 385.
- Neica, logofăt, martor pentru Clinceni 367.
- Néica, martor pentru Pîrscov E.
- Neică v. Stofea al lui Neică.
- Néicul din Murguești, martor pentru Trestieni 171.
- Nemeteaș v. Ion Nemeteaș.

Neneiul Naneiu:

- Naneiu, cneaz rumânit din Sulari 149.
 Neneiu, delnița lui la Bratia (menț.) 41.
 Neneiu din Albești, ține partea lui Mușat
 Pirciu în Negreasca și Jiliște 379.
 Nénciu din Florești v. Neneiu vătaf.
 Neneiu din Mănești v. Neneiu vornic al
 dollea.
 Neneiu, fiul lui Stanciu din Cotești, văr cu
 Bade, vinde delniță 317.
 Neneiu, rumân din Bratie, cu delniță 41.
 — Naneiu, sătean din Drajna, nepotul lui
 Crăciun, vinde loc de casă, pomet și
 îngrădișuri 251.
 Nénciu, vătaf din Florești, martor pentru
 Futești 298.
 Neneiu (Nénciu), vornic al doilea din Mă-
 nești, soțul Neacșal și frate cu Oancea
 log., stăpin în Slăvea și Virleți 82, 310;
 în pricină pentru bălțile Nenciu-lești, Cor-
 nățelul ș.a. 33, 35, 55; boier hotarnic și
 jurător 40, 381, 418; martor 104, 142,
 176, 361, 386, semnează 298, 310, 393;
 eroare (în menț. ulterioară): Negul 310.
 * Neneiu-lești, j. Ilfov, sat cu baltă <Chirnoși,
 azi j. Ialomița> 283; hotare, pricina între
 m-reă Sfânta Troiță, Neneiu vornic ș.a.
 33, 35, 55, 434, 435, 448; judecare sub
 Radu Mihnea 33, 55.
 Neniță din Sărulești, martor 314.
 Neulță, popă, scrie zapis pentru Băbeni 156.
 Neniul, Neaniul:
 — Neaniul, birar <din Gorj>, calul său luat
 de oamenii boierilor ce fug peste munte
 168.
 Néniul, logofăt din Muși, tatăl lui Ion, cum-
 pără loc de casă în București (menț.) 346.
 — Neaniul, rumân din Roșiul 385.
 Neofit, mitropolit al Monembasiei 159.
 Nestor v. Nistor.
 Netedul <Netotul>, munte al orașului Clmpu-
 lung 144.
 Netezești, sat <j. Ilfov>, partea lui Dobrin și
 a Mariei, cu vad de moară, întărită Ancăi
 vorniceasa și fiului ei Gavriș 338.
 Netuși, sat <Tălpenii-Netoși, j. Teleorman> A.
 Niagul v. Neagul.
 Nica, căpitan, iuzbașă din Tlrgoviște, tatăl
 lui Badea comis, dobîndește răzoare de
 vie în Dealul Tlrgoviștei 259.
 Nica, comis <din Găvănești>, soțul Voichiței
 și frate cu Miho comis, stăpin în Diia
 (menț.) 26.
 Nica, comis mare, în sfatul domnesc < de la
 1632 nov. 21> 429, 430, 438—440, 443,
 451.
 Nica, fiul Brezucăi jupanița lui Isar cel bătrîn
 din Mogoșoia, familie; vinde parte 451.
 Nica, jupan din Nacăr, martor 309.
 Nica, logofăt mare (fost), tatăl lui Preda spăt.
 (menț.) 183.
 Nica, negustor din Clmpulung, martor pentru
 vie în Dealul Piteștilor 391.
 Nica Damaschino, negustor din Orașul de
 Floci, martor pentru Crețești 146.

Nichifor, Nechifor:

- Nichifor, călugăr, martor pentru Cucuteni
 442.
 Nichifor (Nechifor), megiaș din Clinești, plă-
 tește datoria lui Sima log. 389.
 Nichifor, paharnic, soțul jupaniței Ilinca
 stăpină în Sămărăști, Topliceni și Jideni
 410.
 — Nechifurū, postelnic <fiul lui Ștefan vătaf
 din Priazda> și frate cu Vlaicu, stăpin
 în Greci 223.
 Nichifuro, rumân din Bădeni, cu delniță 328
 — Nechiforu, soțul <dintii> al Ștefanei, cum-
 pără loc în București; dator lui Ghiune
 gelep (menț.) 129.
 Nichifora v. Nechifora.
 Nichita, Nechita:
 — Nechita din Cimpina, martor pentru
 Păturlage și Blejoi 311, 312.
 Nichita (Nechita) din Tihulești, schimbă loc
 cu casă și grădină 257; martor pentru
 Cindești 267.
 Nichita, țigan (menț.) 93.
 Necoară, Necoară:
 Necoară, aldămășar <pentru Lipia ?> 205.
 — Necoară, cneaz rumânit din Lazu 13.
 Necoară din Săseni, fratele lui Ianu, aldă-
 mășar pentru Zorești 202.
 Necoară, martor pentru Izvorani 404.
 Necoară Moldoveanul, martor pentru Domi-
 rești 215.
 Nicodim, egumen al m-rii Valea 98, 99.
 Nicola v. Neucula.
 Nicolae v. și Neucula.
 Nicolae, logofăt, martor pentru Negrași, sem-
 nează grecește 333.
 Nicolae, martor pentru Smedești, semnează
 grecește 239.
 Nicolae Pătrașcu voievod v. Neucula voievod.
 Nicomedda, oraș <Turcia, Asia Mică>, mitro-
 polie 159.
 Nicopol, oraș <Nicopole, R. P. Bulgaria>,
 jupin Dumitru și Vasilie din ~cumpără sat
 în Țara Rom. 198.
 Nicula v. Neucula.
 Nigoșu v. Neșuș.
 Niia v. Stanciu Niia.
 Nisip v. Năsip, sat.
 Nistor, Nestor:
 Nistor, cneaz rumânit din Sulari 149.
 Nistor din Păușești, tatăl Mariei (menț.) 182.
 Nistor din Răcești, martor pentru Băbeni 156.
 — Nestor (Néstor), logofăt, ispravnic al
 scaunului Tlrgoviștei, judecă pricină, dă
 carte 77; martor, semnează 223; probabil
 același: Nistor, logofăt, martor <pentru
 Jigorani> 86.
 Nistor, martor pentru Coasta Turburii 428.
 Nișă, aldămășar <pentru Lipia ?> 205.
 Nișă, iuzbașă, martor pentru Drajna 234.
 Nișă, popă, martor pentru Bărăști 215.
 Norocea <Ivan Norocea>, vornic, stăpin în
 Izvorani (menț.) 416.
 Noua Romă v. Constantinopol.
 Novae din Jigorani, frate cu Ion Bica, martor
 78, 86.

Novae, moșnean rumânit, fără ocină, de Stoica post. din Urdari 383.
 Novae, negustor din Pitești, martor pentru Samara 319.
 Novae, postelnic, <ispravnic de> hotărnicie pentru dealul Nucetului (menț.) 188.
 Novae Sirbul din București, martor 337.
 Novael, sat <j. Vlașca> 120.
 Nucet, j. Saac, sat <Valea Nucetului, azi j. Prahova>, în hotar cu Urlați; părți vindute de megiași lui Dragotă ș.a., 188; popă 291.
 Nuceteanul, socrul lui Voinea rumân din Comani 64.

Nucetul (Nucet, Sf. Gheorghe), m-re <j. Dîmbovița>, dă bani cu împrumut și ține loc de casă în Tirgoviște, cu pivniță și loc de prăvălii 96; scutită de vamă pentru vite și bucate vindute în bazar 135; scutiri acordate slobozii Livezeni 177, 246; egumen 96, 135, 177, 246.
 Nueșoară (Necșoară, Nucșor) j. Mușcel și Pădureț, sat <azi j. Argeș>, parte cu rumâni lăsată de Mușat al doilea vist. m-rii Argeș, cu întocmire pentru munca rumânilor 361; parte cu rumâni lăsată de Dumitru Zemțea jupaniței sale Maria și fiului său <vitreg> Bunea log. 265, 266, 351.
 Număgești (?) v. Clumăgești, sat.

O

Oana v. și Ona.
 Oana din Săseni, aldămașar pentru Zorești 202; probabil același: Oana, aldămașar pentru Dumbrava 145.
 Oana, moșteni rumâniți: ~ din Drajna 251; ~ din Gropeni 240; ~ din Pleașov 278.
 Oana, uncheșul din Berindești, dă mărturie pentru hotare 403.
 Oanna, vinde parte cu vie în ocina Negri-lească, la Lipia 221.
 Oancea, Oancea:
 Oancea v. Stan al lui Oancea.
 Oancea (Onea), ceauș din Căzănești 59.
 Oancea din Bănceștii Javrei, tatăl lui Bratul (menț.) 105.
 Oancea din București, martor pentru dealul Bobului 228.
 Oancea din Ciuliniță, martor 438.
 Oancea din Mierlari, tatăl lui Dragomir și Radul (menț.) 241.
 Oancea, logofăt <din Cuștureni>, frate cu Nenciul vornic 82; stăpîn în Slăvica, în pricină pentru Ciulinița și balta Cornățel 82, 434, 440; martor 410.
 Oancea (Oance, Oncia), logofăt din Lerești, frate cu Preda post., stăpîn de moară și țigani 98, 99, 186, 401; martor 320, 323, semnează 98.
 Oancea, moștean din Pleașov, tatăl lui Durduc (menț.) 278.
 Oancea, moșteni rumâniți: ~ din Ciulinița, se rejudecește 440; ~ din Pleașov 279.
 — Oancea, nepotul lui Oprea Pașadia, în pricină cu fiul lui Miclea din Pîrscov E.
 Oancea, rumâni: ~ din Bărcănești 147; ~ din Frătești, se judecește 9; ~ din Maxin 245; ~ din Vlădeni 102.
 Oancea, tatăl lui Grozea din Fucești, vinde parte în Brezoaia 274.
 Oancea (Oancea), văr cu Stanciul, înfrățit peste delniță în Mihăești 128.
 Oancea Chiusla, cneaz rumânit din Gropeni 240.
 Oancea Gealalăul, cneaz rumânit din Gropeni 240.

Obeni v. Ohaba, sat.
 Obidiți, Obidiții Iul Crețul, plase la * Groșanii Trifului <lg. Brădeanu, j. Buzău>, întărite m-rii Banu 400.
 Obilești j. Ilfov, sat <or. București>, oameni așezați pe ocina bis. Ghiormei banul, obligați să dea dijmă 212.
 Obislav, cneaz rumânit din Gropeni 240.
 Obîrșie, sat <Obîrșia, j. Romanaiți; azi j. Olt> 125.
 * Oblegari, sat <* Blăgari, lg. Grăjdana, j. Săcuieni; azi j. Buzău>, via popii Neagoe 232.
 Obrăjje, top. la Rîmnicu <Vilcea> 382.
 Ocea Năgoslav, martor pentru Vernești 4.
 Ochiul, top. la * Gurguița și Vărăști <j. Ilfov> 283.
 Oelu, vinde loc la Biroslăveni 28.
 Oena cea Mare (Ocnă), ocnă, oraș <Ocenele Mari, j. Vilcea>, rudari ai m-rii Cozia lucrează la ~ 420; cămărași opriți să folosească rumâni m-rii Bistrița 419; pîrgarij de la ~ 419; funii pentru ~ 222, 423.
 Oena Mică, ocnă <Oenița, j. Dîmbovița>, vama de la ~ luată de m-rea Dealul 52.
 Ocnariul v. Ghioea Ocnariul.
 Oeturiaco din Stoinesti, tatăl lui Ștefan (menț.) 300.
 Odae, sat <probabil Odaia Banului, j. Buzău> 386.
 * Odobeni (Odobeani, Odobeni), sat <lg. Sătuc, j. Buzău> 74, 121, 176; popă 162, 267.
 Odor cel bătrîn, cneaz rumânit din Gropeni 240.
 Odor, cneaz rumânit din Sulari 149.
 Oghiz v. Mușat Oghiz.
 Ograda, top. la Bodești <j. Vilcea>, loc vindut de Negoe al Bursului lui Negoe al lui Păcală 411.
 Ogretin, sat <j. Săcuieni; azi j. Prahova> 234; Radul Răspopii se vinde rumân lui Hriza vornic 251.
 Ogrîn, vinde împreună cu alții, roată de moară în vadul Dedileștilor 241.

- * **Ogrumi** (Ugrumi), sat <lg. Bengești, j. Gorj> 383, 387.
- Ohabă**, sat <Ohaba Jiu, j. Mehedinți; azi j. Gorj> 383.
- Ohaba**, sat <probabil Obeni, j. Vilcea> 335.
- * **Ojoșeni**, sat <lg. Slătioarele, j. Ialomița> 357.
- Olariul v. Dumitru Olariul**.
- Olănești**, sat <or. Olănești, j. Vilcea> 335, 363.
- Ologi**, sat <Crîngul, j. Teleorman> 235.
- Olt**, județ, sate din ~ 64, 273, 278, 279; boieri pribegi 168.
- Olt**, riu 154; locuri pe ~ 382.
- Ona v. și Oana**.
- Ona** din Gîrbovi, martor pentru dealul Vălenilor 118.
- Ona**, iuzbașă, martor pentru Clinceni 366.
- Oncea**, Oncia v. **Oancea**.
- Onca**, ceauș v. **Oancea**.
- Onofrie** din Solomon, martor pentru Șotinga 116.
- Onufrie**, egumen al m-rii Tismana 429.
- Oprea**, **Opric** :
- Oprea v. și Vladul al lui Oprea**.
- Oprea**, căpitan din Bucu, soțul Mariei și tatăl lui Leca, stăpîn în Spârți, de țigani 227, 241, 359; martor 82.
- Oprea**, dărăbanț, moștean rumânit din Pleașov 278.
- Oprea** din Bădeni, martor 101.
- Oprea** din Bălțați v. **Oprea log**.
- Oprea** din Berevoești, martor 114.
- Oprea** din Berindești v. **Oprea log**.
- Oprea** din Budișteni v. **Oprea** slugă domnească.
- Oprea** din Budișteni, tatăl Stanei și bunicul Mariei, stăpîn în Dobroești, Crîngureni ș.a. (menț.) 130.
- Oprea** din Corșori, fiul lui Fătul, martor 380.
- Oprea** din Jigoreni, vinde parte cu vie 86.
- Oprea** din Măldărești v. **Oprea** pîrcălab.
- Oprea** din Păușești, frate cu Stănilă Deleanul, martor 182; v. și **Oprea**, fiul lui Badea.
- Opre** din Poenari, martor pentru Corșori 304.
- Oprea** din Rădăcinești, tatăl lui Costandin ș.a. (menț.) 197.
- Oprea** din Rătivoești v. **Oprea log**.
- Oprea** din Rogojel v. **Oprea post**.
- Oprea** din Samara, cu parte 319; martor 165, 318.
- Oprea** din Săcuiani v. **Oprea log**.
- Oprea** din Săteni v. **Oprea post**.
- Oprea** din Scărișoara v. **Oprea** pîrcălab.
- Oprea** din Șirineasa v. **Oprea log**.
- Oprea**, fiica lui Stroe din Cheia și soția lui Toma din Bărbătești 207.
- Oprea**, fiul lui Badea, vinde locuri în Cornul Măgurei, la Păușești 71; v. și **Oprea** din Păușești.
- Oprea**, fiul lui Bratul din Creața și tatăl lui Mușat, vinde parte de funie la Șerbănești 269.
- Oprea**, fiul lui Pirvul din Zătreni, frate cu Stoica și Pirvul, stăpîn în Criva de Jos 107.
- Oprea**, logofăt din Bălțați, vinde parte 137, 277; martor, semnează 270; scrie zapise 137, 277.
- Oprea**, logofăt din Berindești, martor la schimb 197.
- Oprea**, logofăt din Rătivoești, tatăl lui Albul 323; tocmelnic, martor pentru m-rea Valea ș.a. 98, 99.
- Oprea**, logofăt din Săcuiani, hotarnic 193.
- Oprea**, logofăt din Șirineasa, tatăl lui Udriște, Stroe și Preda, stăpîn în Păușești și Folești (menț.) 151, 217.
- Oprea**, moșteni rumâniți : ~ din Brătești 94; ~ din Clinești, fiul Cambei 335; ~ din Drajna 330; ~ din Ionești 324; ~ din Negrași 172; ~ din Pleașov 278, 279; ~ din Sulari, nepotul lui Barbăalbă 149; ~ din Sulari, fără ocină 149; ~ din Virbița, fără ocină 46.
- Oprea**, negustor, cumpără loc în Coasta Turburii 428.
- Oprea**, pîrcălab, aldămășar pentru Golești și Prăvăleni 332.
- Opre**, pîrcălab din Măldărești, martor 187.
- Oprea**, pîrcălab din Scărișoara, martor 169.
- Oprea**, postelnic din Rogojel, martor 383.
- Oprea**, postelnic din Săteni, fiul lui Vintilă <post.>, boier jurător 259; martor 102.
- Oprea**, rumâni : ~ din Bae 387; ~ din Bratia, cu delniță 41; ~ din Frătești și Costești 385; ~ din Futești 298; ~ din Poieni 159; ~ din Vărăști 175.
- Oprea**, slugă domnească din Budișteni, soțul Mariei și ginerele Stanei, stăpîn în Dobroești, Crîngureni ș.a. 130.
- Oprea**, sluga postelnicesei din Vlădueni, martor pentru Vaidei 187.
- Oprea**, stolnic, cumpără delnițe la Davidești 391.
- Oprea**, tatăl Neacșei și unchiul lui Lăudat, partea lui la Golești (menț.) 56.
- Oprea**, țigani 30, 265.
- Oprea**, văr cu Bustea, Radul și Ion, cu parte în Cucuteni 442.
- Oprea**, vornic al doilea, martor 95, 104, semnează 91.
- Oprea** <al> lu Caloian, martor pentru Valea Teancului 307.
- Oprea** al Moșoaiei, cneaz rumânit din Costești 20.
- Oprea** al Tatului, martor pentru Berindești și Turburea 225.
- Oprea** Bădese din Păușești, martor 160.
- Oprea** Bercea, martor pentru Toplița 285.
- Oprea** Boldesul (Oprea) din Berindești, martor 225, 377, 436.
- Opre** Bot, martor pentru dealul Scăianilor 191.
- **Opric** Chiril, martor pentru dealul Scăianilor 191.
- Oprea** Moroca, martor pentru Toplița 285.
- Oprea** Pașadla (Pașadie, ~ Pașadiia), bunicul lui Oncea, Radul și Ștefu, vinde parte lui Miclea din Pîrscov (menț.) E.
- Oprea** Pirvul (Oprea), dă cal pentru bir de roșii 117.

- Oprea Trufașul**, țigan boieresc, tatăl Sorci (menț.) 30.
- Oprea Țăra**, moșnean rumânit din Căzăneșt 94.
- Oprilan**, popă, martor pentru Șuica din Șuici și m-reă Valea 216.
- Oprina**, jupanită, <soția lui Marco log.>, stăpînă în Bonțești și Tătarul; în pricină cu Tudor stol. pentru Băicești (menț.) 29.
- Oprina**, mama lui Neagul martor pentru Băbeni (menț.) 156.
- Opriș** din Rădăcinești, martor la schimb 197.
- Opriș** (Oprișu) din Samara, martor 165, 319.
- Opriș**, fiul lui Anghel log. din Băncești, frate cu Stoica, martor pentru Cindești, Zorești, Smedești ș.a. 74, 176, 202, 239, 241, 390.
- Opriș**, fiul său rumân din Bărcănești (menț.) 147.
- Opriș**, frate cu Manea Daina, martor < pentru Toplița > 285.
- Opriș**, logofăt, bunicul lui Gherman martor pentru Băbeni (menț.) 156.
- Opriș**, martor pentru Turburea 377, 436.
- Opriș**, moștean rumânit din Lătceni 181.
- Opriș**, tatăl lui Ilie și Dumitru, partea lui la Berislăvești (menț.) 132.
- Opriș Milac** (~ Miliuziucă) din Călimănești, martor pentru Voincasa 5.
- Oprișă**, țigancă 94.
- Oprișan** (Oprișan), logofăt <din Mănești>, tatăl lui Nan post., stăpîn în Sturzeni (menț.) 67.
- * **Orașul de Floci** (Orașul Flocii), oraș <Piua Pietrii, j. Ialomița> 396; negustori 146; rachier 118; ban 6; județ 24.
- Orăști v. Orești**, sat.
- Orhensea** (Orbească), sat <j. Teleorman> 25, 44, 122, 336.
- * **Orbi** (Orbii), sat, <probabil j. Prahova> 146; partea lui Staico pah. Rudeanul întărită lui Buzinca f. mare clucer 241.
- * **Orboești**, sat <lg. Adncata, j. Ialomița; azi j. Ilfov> 40.
- * **Orcănești**, sat <lg. Lipia, j. Buzău>, partea Neagăi din Zorești, la ~ în Mocești; partea lui Dragomir din Băncești, cumpărate de Anastasie 105.
- Orești**, j. Ilfov, sat <probabil Orăști>, partea lui Dobre întărită lui Danciul Doicescul 290.
- Orezi** (Hurezi), sat <Orezu, j. Ialomița> 24, 40.
- <Orhei> (Horhei), ținut, sat din ~ 241.
- Ortacul v. Tilea Ortacul**.
- Orzea** cel bătrîn, cneaz rumânit din Gropeni 240.
- Orzca**, cneaz rumânit din Gropeni 240.
- Orzea**, vătaf, martor pentru Țigănești 444.
- Osica**, sat <j. Romanai; azi j. Olt>, funie cu vii vîndută de Drosul și Paraschiva din Vilcănești lui Pătru log. și Drăgușin din Fălcoi 32.
- Osiescu**, Osiescul v. Mușat Osiescul.
- Oșpenic**, martor pentru Ciulinița 438.
- Ostrov** <probabil Ostrovul Corbului, j. Mchedinți>, rumâni boierești fugiți la ~ 143.
- Otăsău**, pîru <afluent al Bistriței>, sate pe ~ 104, 136, 151.
- Otetcliș**, sat <Otetelișu, j. Vilcea> 26.

P

- Pade**, sat <j. Dolj> 32, 142, 149.
- Padeș**, megiaș din Ciincești, plătește datorie lui Sima log., apărat de rumânie 389.
- Pădureț v. Mușcel și Pădureț**, județ.
- Paholcea**, martor pentru Domirești 215.
- Paindur v. Vasilie Paindur**.
- Palamarl**, tatăl lui Pană neguțătorul <din București> (menț.) 143, 322.
- Palanga** lui Sinan pașa în București 10, 337.
- * **Palangă**, sat <Unguriu, j. Buzău>, popă 267.
- Palestina** (Palistina), în titulatura patriarhului de Ierusalim 111, 123.
- Panait**, neguțător, cumpără casă cu siliște și pomi la Cucuteni 442; probabil același: **Panaitu**, negustor, martor pentru Lipeștești 384.
- Pană v. Despa** ~ și **State Pană**.
- Pană**, ceauș de postelnicea din Pitești, frate cu Arsenie post. 264, 270, 320.
- Pană**, comis, martor pentru Vărăști, semnează grecește 164.
- Pană** din Cîmpulung v. **Pană** pîrcălab.
- Pană** din Țîrgoviște, martor pentru Vilcana 336.
- Pană**, econom și schevofilax, martor la închinarea bisericii Ghiormei banul, semnează grecește 231.
- Pană**, fiul lui Palamar v. **Pană Palamaris**.
- Pană**, în pomelnicul dăruit de Dumitru log. m-rii Golgota (menț.) 3.
- Pană**, pîrcălab din Cîmpulung, martor pentru Izvorani 380, 391, 416.
- Pană**, postelnic, martor 359.
- Pană**, visticier 229; tatăl <Catrinei> visticreasa, <socru lui Vasilie vist.> (menț.) 9.
- Pano Bolovan** din Pitești, tatăl lui Stanciul, vinde casă în Pitești 391.
- Pană Manu**, martor la închinarea bisericii Ghiormei banul, semnează grecește 231.
- Pană Palamaris**, negustor, familie 322; martor 143.
- Panga**, jupîn, cumpără loc, casă și pivniță în București 218.
- Panga**, vătaf de aprozi, martor pentru Vărăști 164.
- Pantazi** din Pleșoi, martor la Cîrlogani 85.
- P' anța** (?) 412.
- Papa**, mare logofăt <din Greci, fiul lui Fiera log.> soțul Elinei, stăpîn în Tirnava 235;

- cumpără și rumânește în Gropeni 240; stăpîn de țigani 260; ispravnic al diatei „fratelui său” Mușat vistier 361; ctitor al m-rii Ba-lamuci 226;
- în sfatul domnesc <1630 nov.—1632 iulie 11> 174—177, 183, 185, 188—190, 194, 196, 202, 206, 215, 217, 221, 226—228, 233, 240, 241, 243, 245, 252, 255—258, 261, 263, 266, 267, 271—273, 278, 279, 281, 283, 290, 291, 294, 313, 316, 320, 321, 337, 338, 348, 358, 383, 385, 386, 390, 391, 400; f. mare log. 141;
- tocmelnic, dă carte de judecată 357; martor 24, 58, 65, 82, 89, 106, 108, 149, 263, 271, 273, 278, 279, 389, semnează 46, 88, 100; 104, 247, 262, 265, 280, 296, 324, 347; în tabără cu domnul împotriva pribegilor 271.
- Papa**, popă, tâlnăcește hrisov slovenesc (în menț. tirzie) 316.
- Papa**, vinde parte în Țigănești 444.
- Papa**, vornic 235.
- Papoe**, martor pentru Vășila 327.
- Para**, logofăt, logofăt de vistier, apoi mare paharnic <ginerelul lui Staico vornic din Sintești>, cumpără parte de funie în Șerbănești 269;
- în sfatul domnesc: mare paharnic <10 iunie—11 iulie 1632> 390, 400;
- f. mare paharnic 269; logofăt de vistier 104;
- martor 65, 68, 82, 122, 164, 175, 180, 185, 201, 265, 313, 324, 326, semnează 58, 104, 181, 329, 333, 334, 336.
- * **Parapani j.** Vlașca, sat de margine <azi Vedeia, j. Ilfov>, cu giră, al m-rii Sfînta Troiță, dă bir cu ruptoare 47, 199, 345.
- Paraschiva**, birar din Gorj, calul său luat de oamenii boierilor ce fug peste munte 168.
- Paraschiva**, clucer, clucer al doilea, martor pentru Vărăști 175, semnează 164.
- Paraschiva** (Parascheva), croitor din București, martor 322.
- Paraschiva** din Butești v. **Paraschiva** log.
- Paraschiva** (Parascăva) din Vîlcănești, vinde parte în Osica 32.
- Paraschiva**, fiica lui Ghioca din Lățcoii de Sus, vinde parte 290.
- Paraschiva**, fiul (?) lui Voico Tirziul din Smedești, nepotul (?) lui Dragomir Voicheciul, vinde ocină și vad de moară în Smedești 239, 390.
- Paraschiva**, în pomelnicul dăruit de Dumitru log. m-rii Golgota (menț.) 3.
- Paraschiva**, logofăt din Butești, logofăt al trellea <ginerelul lui Vladul mare log.>, înștiințat de fuga unor boieri peste munte 168; chezaș pentru birul unui sat 104; martor 95, 149, 389, 451; semnează 91, 104, 122, 324, 329, 333.
- Paraschiva**, muierul lui Ion, mama Samhirei, Radei ș.a., vinde ocina sa din Tifulești 119.
- Paraschiva**, popă din București, tatăl lui Șteful grămatic (menț.) 322.
- Paraschiva**, popă din Tirgoviște, vînzare făcută în casa lui 154.
- Paraschiva**, rumân din Vărăști 175.
- Paraschiva**, vornic, vornic al doilea <fiul lui Dragul post. din Slătioare>, frate cu Constantin comis, Dragul armaș și cu Despina, jupanița lui Vlad Rudeanu log., stăpîn în Lichirești 209; boier hotarnic 193; martor 104, 354, 355; semnează 298.
- Paraseo**, iartă de rumânie rumâni din Lazu (menț. ulterioară) 13.
- Pardos** din Picleni, megiaș jurător la Brăești 174.
- Parepa** v. **Ghinea Parepa**.
- Partenie**, Părtenie:
- **Părtenie** din Pîrscov, martor D.
- Partenie** (Parthenie), episcop al Prespelor (Prespon), egumen nastavnic al m-rii Snagov 50; martor 351, 361.
- Partenie**, ieromonah și arhimandrit v. **Pătrașco** post.
- Partenie**, mitropolit al Enosului 159.
- Pascalie**, cu parte în Dumbrava (menț.) 145.
- Pascul** din Diiculești, martor 26.
- Pascul** din Gherghița, martor pentru dealul Bobului 228.
- Pascul** din Joseni, martor 202.
- Pascul**, martor pentru Băbeni 156.
- Pascul**, moștean rumânit din Pleașov, fiul lui Ivan 278.
- Pascul**, partea lui în Domirești vindută de sateii pentru a-i plăti dușegubina și mierea 215.
- Pascul** (Pascu), țigan 260.
- Pașadia**, Pașadie v. **Oprea Pașadia**.
- Pașadia**, străbunicul lui Badea spăt. dăruiește țigancă (menț.) 30.
- Paștina** din Drăghinești, martor 368.
- Patru Frați** v. **Curpeniță**.
- Pașea**, megiaș din Cretinești, martor 364.
- Pașea**, rumân din Cretinești, fiul lui Radul, încearcă să se judecească 364.
- Pava Sirbul**, luptă alături de Leon Tomșa împotriva oștii pribegilor 271.
- Pavel** din Berindești, vînzare făcută în casa lui 436.
- Pavel** din Cotești (?) (menț. ulterioară) 23.
- Pavel** din Dănești, martor pentru dealul Scăienilor 191.
- Pavel**, postelnic <din Șoplea>, fiul Buicăi <șetrar>, martor 287.
- Pavel** Lătinul din Sofia, fiul lui Radul din Dobro Venetic, dă bani cu împrumut și ține zălog cărțile satului Pleașov 273, 278, 279.
- Pavlașe** (Pavlași), clucer, comis, apoi mare spătar, stăpîn în Lunca Babelor 180, 185;
- în sfatul domnesc: mare spătar <1631 apr. 15—6 iul.> 226, 228, 233, 240, 241, 243, 245, 252;
- martor, f. mare spătar 273, 296.
- Păcală** v. **Neagoe a lui ~** și **Stoica Păcală**.
- Păcicală** v. **Pătru Păcicală**.
- Păcurariul** v. **Stan Păcurariul**.

- Pădure**, fiul lui Stoica spăt. și al Condeșei, stăpîn în Cepturile, Flintinele, Măgureni ș.a. 371.
- Pădure**, paharnic din Lazuri, fiul lui Tatul post., stăpîn în Lazuri, Sturzeni 67; martor 146.
- Pădureș** v. Mușcel și Pădureș, județ.
- Pădureși**, sat, popă 85.
- Păltineni**, sat <j. Săcuieni; azi j. Buzău> 224.
- Pănoi** v. Voica Pănoi.
- Păpușa**, munte <j. Mușcel și Pădureș; azi j. Argeș>, în hotar cu ocina orașului Cîmpulung 144.
- Păr**, top. la Cîndești <j. Buzău> 250, 252.
- Părșan** v. Stan Părșanu.
- Părtenie** v. Partenie.
- Păruș** v. Neagul Păruș.
- Păruș**, fiul său rumân din Costești și Frătești (menț.) 385.
- Pățeco** v. Petco.
- Pătrlage**, sat <j. Săcuieni; azi j. Buzău> 84, 91, 95, 176, 252, 334; ocina m-rii Mislea cu rumâni, schimbată cu Radul post. 311, 312; popă 386.
- Pătpălac**, delnița lui la Stănești (menț.) 360.
- Pătrașco**, clucer, cumpără moșia Lerescul pe Colentina, semnează 369.
- Pătrașco**, comis al doilea, martor pentru Cornet 300.
- Pătrașco** din Vernești, martor 252; semnează 250.
- Pătrașco**, fiul lui Bărcan stol. <din Bucșani>, partea lui la Futești 40.
- Pătrașco**, fiul lui Colțea căpitan și al Stanei, vinde țigani 359.
- Pătrașco** (Pătrașăco), postelnic din Dilga, fiul lui Stanciu post., în pricină cu patriarhia de Alexandria pentru hotarele satelor: Săgarcea, Giurgița, Cerātu, Dilga ș.a. 173; martor 13, 24, 54, 383, semnează 32, 46; scrie zapis 34.
- Pătrașco** (Parthenic, ieromonah și arhimandrit), postelnic <fiul lui Petru Cercel>, în pricină pentru Bel Izvor 143.
- **Petrașco** <cel Bun>, domn al Țării Românești <1554—1557>, tatăl lui Mihai Viteazul 79, 105.
- Pătroae**, sat <Pătroaia, j. Dimbovița; azi j. Argeș> 385.
- Pătru**, **Petre** :
- Pătru** v. și **Plaiul lui Pătru**, Stan <al> lu **Pătru** și **Stanciul** al lui **Pătru**.
- Pătru**, cnezi rumâniți: ~ din Ciulinia, se răscumpără 440; ~ din Laz 13.
- **Petre** din Chiojdu, martor pentru Cătun 224.
- Pătru** din Cornet, tatăl lui Barbul martor (menț.) 184.
- Pătru** din Crețulești v. **Pătru** pircălab.
- Pătru** din Fălcoiu v. **Pătru** log.
- Pătru** din Fiiani, fiul lui Stroe, se vinde rumân lui Bunea log. 341.
- Pătru** din Fundeni, martor 228.
- Pătru** din Liești, cu parte în dealul Nucetului 188.
- Pătru** din Odae, tatăl lui Radul, martor pentru Cacaletii din Valc 386.
- Pătru** din Pătrilage v. **Pătru** post.
- **Petru** din Prădești v. **Pătru** sluger.
- Pătru** din Rădăcinești, fratele popii Stanciul, întocmire pentru moară, martor 197.
- Pătru** din Salce v. **Pătru** post.
- Pătru** din Virleț (menț. ulterioară) 310.
- Pătru**, fiul lui Stoica spăt. și al Condeșei, stăpîn în Cepturi, Flintinele, Măgureni ș.a. 371.
- Pătru**, fiul lui Tanasie post. din Bărbătești, nepotul lui Moga, frate cu Ștefan, stăpîn în Crețești 146, Valea Largă și dealul Trestianilor 203.
- Pătru**, frate cu Manea Hitie, martor <pentru Toplița> 285.
- **Petre** (?) inaru (?), <probabil Petriman>, dărăban, martor pentru Piteștii de Sus 344.
- Pătru** (Pătro), iuzbașă, martor pentru Cîlceni, semnează 372; v. și **Pătru** vâtaf.
- Pătru**, logofăt din Fălcoi, frate cu Negre, cumpără în Osica 32; martor 13, 107, 280.
- Pătru**, martor pentru Băbeni 156.
- Pătru**, pircălab din Crețulești, martor pentru Șerbănești și Vulpeni 269, 275.
- Pătru**, popă, cumpără și vinde parte în Mănițești (menț.) 83.
- Pătru**, popă, cumpără vie și casă în dealul Negoștilor 195.
- Pătru**, popă din Glogova, martor pentru Racoti și Podeni 394.
- Pătru**, popă din Golești, martor la diată 75.
- Pătru**, postelnic din Pătrilage, tatăl Neagăi, socerul lui Udrea Doicescul (menț.) 91, 95.
- Pătru**, postelnic din Salce, martor 383.
- Pătru**, postelnic, fiul lui Voicul, martor pentru Drajna 287.
- Pătru** (Petru), rumâni: din Bae 387; ~ din Lichirești, fugiți la Crăceni 138, 141; ~ din Vărăști, fiul Mariei 175.
- Pătru**, sluger, fiul lui Aslan vornic, martor 34; probabil același: **Petru**, sluger din Prădești, martor pentru Criva 107.
- Pătru**, văr cu Fătul, partea lui din Sărulești închinată m-rii Menedic (menț.) 314.
- Pătru**, vâtaf, cumnat cu Vasilie iuzbașă, martor pentru Cîlceni 353; v. și **Pătru**, iuzbașă.
- Pătru**, vâtaf din Drajna, martor 234, 286, 287, 292, 305, 342.
- Pătru**, vîstier, ginerele lui Preda sluger <Floricoiul>, taie pe Iovan Lătinul la Caracal și-i ia cărțile satului Pleașov 273, 278, 279.
- **Petrea** al lui Luciul (Petrea Luciului) din Buzău 236; martor pentru Cîndești 252.
- Pătru** al Lupului din Negoști, martor 195.
- Pătru** al Sitei, rumân din Bac 387.
- **Pătru** al Țuseie, martor pentru Cîmpulung 186.
- Pătru** Buzea din Glaveș, vinde parte în Cîrnitura 407.
- Pătru** Caldașin din Negoști, martor 195.
- Pătru** Cercel (Petru), domn al Țării Românești <1583—1585>, <fiul lui Pătrașco cel Bun> 31, 41, 388, 409.

- Pătru Moceanul**, cneaz rumânit din Gropeni 240.
Pătru Păcicală, cneaz rumânit din Gropeni 240.
Pătru Sasul (Petru), cîmpulungeanul, fiul lui Dumitru, văr cu Gherghe, vinde parte de moară 186, 401.
- Pătulea**, rumân din Poieni 159.
Pățitul v. Stan Pățitul.
Păulești, sat <j. Prahova> 393.
Păunești <eroare> v. Gomoiești, sat.
Păușești (Păușăstii) din Otăsău, sat <j. Vilcea> 249; locurile lui Oprea de la Cornul Măgurel vindute fiilor lui Tudor Grecul 71; părți cu vie, pomi și luncă cumpărate de la Gligorie, Oprea log., popa Stoica ș.a. de Sima log. 136, 151, 160, 161, 179, 182; popi 161, 179, 182.
- Peceneaga**, rlu <afluent al Slănicului>, vad de moară pe ~ 314.
Peia, judec rumânit din Lătceni, fiul lui Turceală 181.
Peia, logofăt, martor pentru Lătceni, semnează 181.
Peleș din Lipia, vinde parte în ocina Negri-lească (menț.) 221.
Pepelea v. Marco Pepelea.
Periași (Periași), sat <Perieți, j. Ialomița> 388; roșu 384.
* Periași (Periași), j. R. Sărat și Brăila, sat <lg. Grădiștea, azi j. Brăila> 450; rumânit de Mihalcea ban, dat zestre fiicei sale Preda clucereasa care îl dăruiește mitropoliei din Tirgoviște, pricină de rumânire 62.
Perieți 134 <eroare> v. Piarseca, sat.
Perța v. Stolea Perța.
Peșteră (Peștără), sat (?) <j. Argeș>, loc dat schimb de Eftimie post. lui Bratul comis 158.
Peteo, Păteo :
Peteo, aldămășar pentru Stanciul din Jugureni 145.
— Păteu, frate cu Dobrotă, vinde ocină în Clinceni 372.
Peteo, moștean rumânit din Pleașov, fiul lui Florea 278.
Peteu, rumân din Grădiștea de Jos 421.
Petre, Petru v. Pătru.
Petrești, sat <j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș>, cu vad de moară; jumătate vinăută de Gherghe pah, lui Necula log. din Dăr-mănești, judecări 323.
Petrica, popă din Tirgoviște, martor 220.
Petrica, rumân din Bae 387.
Petriman, dărăban v. Pătru (?) inaru.
Petrișor din Bae, tatăl lui Stan, vinde parte cu munte și rumâni 387.
Petrușor, tatăl lui Preda din Grupșani (menț.) 392.
Piarseca <eroare: Perieți>, sat <Piersica, j. Ialomița> 40, 134, 138, 141.
Piatra (Piitra), munte <Piatra Cislăului, j. Săcuieni; azi j. Buzău>, în hotarul satului Jigoreni 78, 86.
Piatra Priboiului, top. la * Piscani <lg. Glodeni, j. Dimbovița> 316.
- Piatra Tăiată**, top. la Cheia <j. Vilcea; în or. Băile Olănești> 207.
Pica v. Stan Pica.
Picătură, rumân din Poieni 159.
Picul din Negoiești, martor 195.
Piersica, Piarseca v. Piarseca, sat.
Pilești, j. Ilfov, sat al m-rii Bolintinul, rumâni din ~ Încearcă să se judecească 60.
Pilul, megiaș din Nucet, vinde parte (ment.) 188.
Piul (Nașterea Maicii Domnului), m-re <j. Săcuieni; azi j. Buzău>, vinde țigani pentru o judecată cu satul Brăești, ctitori 84, 174.
Pirvul v. Pirvul.
* Pisceani, lingă Glodeni j. Dimbovița, sat 259; partea lui Vladul întărită lui Costea, Tatul ș.a. din Glodeni 316.
Piseul Bacului, top. în hotarul satului * Piscani <lg. Glodeni, j. Dimbovița> 316.
Piseul Dărel, top. la Dara <j. Săcuieni; azi j. Buzău> 101.
Pită v. Stan Pită.
Pitești, oraș 129, 165, 318, 320, oraș domnesc, mori 264; negustori 270, 319, 391; casă cu loc, pivniță, grădină 391; popi 319, 391; v. și Dealul Piteștilor.
Pitești (Piteștii de Sus), sat <Piteasca, j. Ilfov>, parte de ocină dobîndită de Șerban, fiul lui Seman, de la Miroslav, fiul lui Mihail log. din ~ 344.
Pițigoiu v. Stan Pițigolu.
Picleni, sat <probabil Piclele, j. Buzău> 174.
Pirciul v. Mușat Pirelul.
Pirdești v. Prădești, sat.
Piriiani, sat <Pirieni, j. Gorj; azi j. Vilcea> 86, 387.
Pirlianul v. Danciul Piriianul.
Piriu (Pirău), sat <probabil j. Gorj> 103, 383.
Pirlea v. Radu Pirlea.
* Piriși, sat <Cochirleanaca, j. R. Sărat; azi j. Buzău> 427.
Pirșcov, sat <j. Buzău> 6; parte din „moșul” Daleca lăsată de popa Matei nepotului său Ianc D; moșia lui Miclea, cumpărată de la Oprea Pașadia, pricină; cîzmar, popă E.
Pirșcoveni, Pișcoveni :
* Pirșcoveni, sat <Lipia, j. Buzău> 202, 221.
— Pișcoveni, sat <Pirșcoveni, j. Romanai>; azi j. Olt> 392.
Pirtea din Zorești, aldămășar 202.
Pirtinea v. Dumitru Pirtinea.
Pirțachi v. Costandin Pirțachi.
Pirțovieiul, pîrău <afluent al Buzăului>, moară pe ~ 257.
Pirvu v. Oprea Pirvul.
Pirvul, cneaz rumânit din Lazu 13.
Pirvul din Cotești (?), (menț. ulterioară) 23.
Pirvul din Diiculești, martor pentru Frăsinet 26.
Pirvul din Lazuri v. Pirvu log.
Pirvul din Mălăești cumpără funii la Mălăești 233.
Pirvul din Stoenești v. Pirvul Dolofan log.

- Pirvul** din Urლაი, ginerele Ioanei, cumpără vîi și ocine în Gruiu, Cîrligătoarea ș.a. 291.
- Pirvul** din Zătreni, tatăl lui Stoica, Pirvul și Oprea (menț.) 107.
- Pirvul**, fiul lui Pirvul din Zătreni, partea lui cu vecini din Criva de Jos 107.
- Pirvul**, <logofăt> din Lazuri, tatăl lui Mihai, Nedelco, Preda și Stoica (menț.) 67, 92.
- Pirvul**, logofăt din Ruda v. **Pirvul Rudeanul**.
- Pirvul**, logofăt din Stoenеști v. **Pirvul Dolofan**.
- Pirvul**, logofăt, martor pentru Sărăcinești 363; v. și **Pirvul Dolofan**.
- Pirvul**, martor pentru Bodești 411.
- **Pirvul**, martor pentru Racotți, Cilcești ș.a. 394.
- Pirvul** (**Pirvul**), tatăl lui Ursul din Cimpeni (menț.) 392.
- Pirvul**, popă din Lazuri, martor 67.
- Pirvul**, popă din Săvești, frate cu Stan log., vinde în dealul Cîngurenilor 130.
- Pirvul**, popă din Șerbănești, cu parte 110.
- Pirvul** al lui Văsiu din Biroslăvești, martor 28.
- Pirvul Cosoroavă**, megiaș rumănit din Clănești 335; întemnițat pentru neplata dușegubinei 104; martor 424.
- Pirvul Dolofan**, logofăt din Stoenеști, bunicul jupinsei Iliana 268; jurător 443; martor 5, 197; v. și **Pirvul logofăt**.
- Pirvul Ghioca** (~ Ghioc), megiaș din Clănești, plătește o datorie lui Sima log. 389.
- Pirvul Măurii**, martor pentru Țigănești 299.
- Pirvul Rudeanul**, logofăt din Ruda, tatăl Vilaei și Stancăi, socrul lui Eftemie post. și Preda spăt., stăpîn în Conțești cu rumăni (menț.) 391; sluga sa 23.
- Pirvulești**, sat; m-rea de călugărite Sfînta Troiță din ~ făcută de Vintilă f. mare vornic <din Corbi>, închinată de fiii săi metoh m-rii Balamuci 226.
- Pîșcoveni** v. **Pîrșcoveni**.
- Plaiul** lui Frăcea, munte al orașului Cîmpulung 144.
- Plaiul** lui Pătru, munte al orașului Cîmpulung 144.
- Plaiul** Voevodului, munte al orașului Cîmpulung 144.
- Plavățu**, partea lui la Liperești (menț.) 384.
- Plătărești**, sat <j. Ilfov> 227.
- * **Plăticești**, sat <lg. Izești, j. Săcuieni>; azi j. Prahova>, oameni ținuți rumăni cu ocinile lor pentru neplata birului de către Tudor vornic și Manea din Rătești, pricină 418.
- Plăvîcenii**, j. Romanai, sat <Plăvîceanca>; azi j. Olt>, parte cu vii și livezi din partea lui Stan Buzianul, dobîndită de Ion log. diu Muți 115.
- Pleașovul de Sus**, ~ de Jos (Pleașov), j. Olt, sat <azi j. Teleorman>, cu vii, stăpînit de Radu log. și frații săi: Dumitru vornic și Dragomir comis; moștenii se vînd lui Mihail mare stolnic <Viteazul>; dat zestre fiicei sale Florica; zălogit de Preda sluger la Iovan Lătinul, întărit acestuia; încercare de judecare, popă 273, 278, 279.
- Pleşoi**, sat <Pleşoiu, j. Romanai>; azi j. Olt>, pleșolani vînd parte din Cirlogani (menț. tirzie) 85; popă 85.
- Pleşoi**, sat <j. Dolj> 425.
- Pleşoianul** v. **Ianiu** post.
- Ploești** <oraș> 205.
- Plosea**, pe Dunăre j. Dolj, sat, cu vecini, baltă, vamă din pește, al m-rii Hotărani, de cumpăratură de la Vintilă clucer 139.
- Plumbuita** de la Colentina (Sf. Ioan Botezătorul), m-re <or. București>, stăpînă în Boldorogesti cu Rota, scutiri 42, 45, 131; egumen 42.
- * **Podéni** (Podiani), sat <lg. Arjoci, j. Gorj>, parte lăsată de Viga Podéna nepotului său Nicola 394, 395.
- Podena**, Podiana v. **Viga Podiana**.
- Podul** lui Șărban voievod în București 337.
- Poenari**, sat <j. Argeș> 304, 377.
- * **Poenari** j. Buzău, sat <lg. Căpățînești> 202; ocină cu moară vindută de Nechifora și Stoica lui Negrilă 80.
- Poenari**, sat <Schitu Poenari, j. Vlașca>; azi j. Teleorman> 120.
- Poenari**, sat <j. Vlașca>; azi j. Ilfov> 344.
- Pogoniana** din Țara Grecească, arhiepiscopie, metoh, arhiepiscop 196, 231, 348.
- Polana** (Poiană), sat <j. Dolj> 152, 168, 325 383.
- Poliana**, sat 215.
- Polana Chelmezeului**, top. la Lipia <j. Buzău> 221.
- Polana Porților**, top. la Cheia <j. Vlcea>; în or. Băile Olănești 207.
- Poiată**, moștean rumănit din Pleașov 279.
- Poieni**, **Poeni**, **Puiana**:
- Poieni** j. Vlașca, sat <Puieni j. Ilfov> A; cu baltă, al m-rii Sf. Gheorghe din București, dăruit de domn bis. Sf. Mormint, scutiri 159.
- **Puiana**, sat <Poeni, j. Vlașca>; azi j. Teleorman> A.
- * **Poeni**, sat <lg. Ungheni, j. Teleorman>; azi j. Argeș>, parte vindută de Filip lui Tudor comis din Izvor 301.
- Ponor**, sat 59.
- Popa**, cneaz rumănit din Costești 20.
- Popăzelești**, sat <Popinzălești, j. Romanai>; azi j. Dolj> 392.
- Popeseu**, iuzbașă de Buzău, martor 450.
- Popeștii** de lingă Birzești, j. Elhov, sat <or. București>, cu rumăni, țiganii, vii, vad de moară, al lui Staico vornic, dobîndit de ginerele său Gherghe f. mare stol. și fiica sa Sofica 313; pricină (menț. pe verso) 397.
- Popești**, sat <c. Mihăilești, j. Vlașca>; azi j. Ilfov> 107, 259, 265, 347; probabil același: **Popești**, sat 341.
- Popinzălești** v. **Popăzelești**, sat.
- Porce** din Bădeni, martor 328.
- Porul** v. **Dan** ~ și **Lacul Porului**.
- Porosehe**, sat <j. Teleorman>, popă 309.
- Portureasea**, ocină de din jos de Băncești <Bănceasca, j. Buzău> 390.
- Posobești**, sat <j. Buzău> 174.
- Poșăca**, mama Stanei, lazul ei în dealul Scăienilor (menț.) 412.
- Potecă** v. **Ion Potecă**.

- Poteț v. **Voico Poteț**.
Potoceanul v. **Radul Potoceanul**.
Potoceni (Potocéni), sat <j. Buzău> 40, 80, 142, 250, 252.
Potriniehi (?), top. la Cheia <j. Vilcea>; în or. Băile Olănești> 207.
Poturul v. **Nan Poturul**.
Pozmică, Pozinincă v. **Vladul Pozmică**.
Poținței v. **Puținei**, sat.
Prahova, județ, sate din ~ 102, 106, 146, 157, 163, 219, 241; birari și slugi domnești 362.
Prahova, riu 137.
* **Prădești**, sat <probabil * Pîrdești lg. Vlăduțeni, j. Romanați>; azi j. Olt> 107.
* **Prăvăleni**, sat <lg. Valea Danului, j. Argeș> 332.
Preajba de Pădure v. Prejvă, sat.
Preda ban mare (fost) v. **Preda Buzescu**.
Preda, clucereasa, fiica lui Mihalcea banul, soția lui Radul clucer Buzescu, dăruiește mitropoliei din Tîrgoviște satele ei de zestre: Vărăști, Călugăreni și Periați; mormint (menț.) 62, 72.
Preda din Albești v. **Preda spăt**.
Preda din Balomirești v. **Preda vornic**.
Preda din Birsești v. **Preda log**.
Preda din Ceplea v. **Preda vornic**.
Preda din Cepturoaia v. **Preda post**.
Preda (Préda) din Grupșani, fiul lui Petrușor, martor pentru Broșteii 392.
Preda din Lerești v. **Preda log**.
Preda din Mălăești, cumpără funii la Mălăești 233.
Preda din Robănești, martor pentru Brincoveni 150.
Preda din Roșiani v. **Preda post**.
Preda din Șerbănești, fiul lui Giura cel mic, în pricină pentru parte 110.
Preda, fiul lui Braniște, nepotul lui Nan, vinde vie și ocină în dealul Verneștilor 80.
Preda, fiul lui Oprea log., vinde vii în Păușești-Otăsău 151.
Preda, fiul lui Udriște log. din Șirineasa 217.
Preda, fratele jupinsei Maria, cumnat cu Șandrea negustor, cu funie la Cotroceni (menț.) 211.
Preda, logofăt din Birsești, vinde parte cu munte și rumâni în Bae 387; martor 243, 335.
Preda, logofăt din Lerești, apoi postelnic, frate cu Oancea log., în pricină cu cîmpulungeni pentru o roată de moară 401; martor 128, 268, 320.
Preda, martor pentru Sărăcinești 363.
Preda, martor pentru Țigănești, <ginerele lui Boicea> 49.
Preda, popă din Grupășani, martor pentru Cornet 184.
Preda, postelnic mare <eroare> v. **Alexandri**.
Preda, postelnic din Cepturoaia, fiul lui Tudosie spăt. și al jupanitei Mara, nepotul lui Preda <Buzescu> f. mare ban și al lui Vintilă vornic, vinde satul Roșiul 385; spătar (?), martor 13.
Preda, postelnic din Lerești v. **Preda log**.
Preda, postelnic din Roșiani, martor 107, 280.
Preda, postelnic, fiul lui Pîrvul din Lazuri, frate cu Nedelco, Mihai și Stoica, vinde în Gemenele 92; martor 67.
Preda postelnic, fiul lui Radu din Balomirești v. **Preda vornic**.
Preda, postelnic, fiul lui Necula vornic, martor pentru Măgurele 157.
Preda, rumân din Urdari 383.
Preda, slugă domnească, fiul lui Zaharia log., frate cu Iscrul și Zaharia, întărit stăpîn în Frăsinetul de Cîmp 26.
Preda, sluger, fiul lui Radu vist. din Greci, ginerele lui Mihai Viteazul, familie; zălogește satele Pleașovul, Putineiul și Cîrlomani, întemnițat pentru datorii 69, 262, 263, 273, 278, 279; pricină pentru țigani 30; semnează 19.
Preda, spătar, spătar al doilea din Albești, fiul lui Badea spăt. ginerele lui Pîrvul log. Rudeanul, familie; stăpîn de țigani 30; dăruit de mătușa sa jupanita Grăjdana în Leurdeni, Ciumernic, Bobești ș.a. 229; martor 391.
Preda, spătar, fiul lui Nica f. mare log., pierde Tîncăbeștii, întemnițat pentru datorii; pribeag 183.
Preda spătar, martor 13.
Preda, spătar <ginerele lui Papa mare log. ?>, martor, semnează 347.
Preda, uncheașul din Rătești, aldămășar pentru Vernești 427.
Preda, vornic din Balomirești, f. postelnic, fiul lui Radu post., frate cu Drosul, vinde în: Găiseni, Guzeni și Lătceni 39, 293, 309, 326; semnează 326.
Preda, vornic al doilea (fost), din Ceplea, fiul lui Drăghici din Năsiți, ginerele lui Vlad din Ciocade, martor 103, 383, 387; dă carte de mărturie, semnează 104.
Preda, vornic, martor pentru Cîrstieneștii de pe Colentina 95; semnează 91.
Preda Barbăalbă (Barbăalbă) din Birosălăveni, unchiul lui Trifa, socrul lui Dragomir și al lui Dan, cu ocină (menț.) 28.
Preda <Buzescu> mare ban, tatăl jupanitei Mara, bunicul lui Preda post., socrul lui Tudosie spăt. (menț.) 385.
Preda Crastavăț (Preda, ~ Crastaoț), vinde ogoare la Birosălăvești 28.
Prédéa, partea lui în Mogoșești 402.
Prejvă (Priajăva), sat <Preajba de Pădure, j. Romanați>; azi j. Dolj> 26, 32.
Preman, martor pentru Băbeni 156.
Prespon, oraș <R.S.F. Iugoslavia>, episcopi de ~ 361.
Prezuica v. **Brezulea**.
Priajăva v. **Prejvă**, sat.
Pribeag Mihai, însoțește în pribegie pe doamna lui Radu Șerban; în piră pentru țiganci 98, 99.
Priboiu v. **Piatra Priboiului**.
Prigorii, top. la * Piscani <lg. Glodeni, j. Dimbovița> 316.
* **Priiazda**, sat <probabil j. Ilfov> 223.

Prisaea, sat <j. Olt> 90, 147.
 Priseaea, delniță la Turburea <j. Argeș> 377.
 Pritocul, virful ~ <lg. Cheia, j. Vilcea>; în or.
 Băile Olănești> 207.
 Proea, locul lui la Rlmnicu <Vilcea> 382.
 Proea, pircălab, martor pentru Tirgoviște 96.
 Proea Coți (Proea, ~ Coțe), neguțător, martor
 100, 108, 303, semnează grecește 223.
 Procieă, sat <Proșca, j. Săcuieni>; azi j. Buzău>
 86.
 Procopie, aldămășar pentru Jideni și Țușești
 109.
 Procu v. Neula Proeu.
 Produn, megiași rumâniți: ~ din Comanca
 68; ~ din Lazu 13; ~ din Siliștioara 297.
 Prodea din Cirlomănești, martor 250, 252,
 307.
 Prodeleasa, partea ei la Vernești <j. Buzău>
 427.
 Prodi v. Voico Prodi.
 Prodilă v. Stan Prodilă.
 Profira Băjasea, stăpînă în Petrești (menț.
 ulterioară) 323.
 Proșca v. Prociea, sat.
 Prundeanul v. Dragomir Prundeanul.
 Psira v. Ianlu Psira.
 Puchenl, j. Dimbovița, sat, parte cu rumâni,
 cu delnițe și țigani a lui Staico vornic,

dată de zestre și întărită fiicei sale Sofiica
 și ginerelui său Gheorghe stol. 313.
 Puieni, Puiana v. Poieni, sate j. Vlașca.
 Puia v. Radul al lui Puia.
 Pulea, moștean din Pleașov, tatăl lui Stoica
 și Dumbravă (menț.) 278.
 Puleă, țigan 383.
 Puilul, iuzbașă, martor pentru Crețești 146.
 Punginea din Budișteni, tatăl lui Mihail
 rumân 130.
 Pungina v. Neagoe Pungina.
 Pureăreantă, gardul lui la Bărăști 215.
 Pureărieioare, top. la * Piscani <lg. Glodeni,
 j. Dimbovița> 316.
 Purece v. Neula Purece 410.
 Purnéche v. Stoica Purnéche.
 Pustiul v. Staneul Pustiul.
 Putineiul, j. Teleorman, sat cu rumâni, de
 zestre al jupaniței Florica, pus zălog la
 Stati, Dima și Zota, cojocari din Bucu-
 rești; vindut de aceștia lui Necula vist.
 19, 262, 263.
 Puturoasa, sat <Teiușul j. Olt> 90, 147.
 Puțica v. Neula ~ și Vasile Puțica.
 Puținei (Poținei, Puținei), sat <Potoceni,
 j. Buzău> 4, 121, 252, 314, 340, 390.'

R

Racoț (Racoțu), sat <Racoți, j. Gorj>, vie
 dăruită de Viga Podiana nepotului său
 Nicola 394, 395.
 Racul v. Ionașeo Racul.
 Rada, fata lui Ion și a Paraschivei, soră cu
 Samhira, Iona, Stana, și Dobra, vinde
 ocină în Tifulești 119.
 Rada, fina lui Lepădat, primește vie nedajnică
 cu loc la Dumbravă 145.
 Rada, jupineasa lui Staico pah. <Rudeanul>,
 fiica lui Dragomir post. din Cepture și
 a Voicăi, nepoata lui Dumitru mare vornic,
 stăpînă în Fintinele, Mușcel, Tătărăi ș.a.
 170, 241, 385; dă soțului său satele Fră-
 tești, Crețulești și Cepturi și primește în
 schimb Fometești, Runcul, Toxobeni și
 Copăcel 409.
 Rada, jupineasă, mama lui Dumitrașco log.,
 vinde parte în Țigănești cu pomot și
 livezi 299.
 Rada, țigănci 30, 99, 229, 325, 386.
 Rade cel mic, cneaz rumânit din Gropeni 240.
 Rade, cneaz rumânit din Gropeni, ginerele
 lui Moga 240.
 Rade, rumâni: ~ din Ciurnic 229; ~ din
 Poieni 159.
 Radomir din Cocul, martor pentru Samara 349.
 Radomir din Poenari, martor pentru Vernești
 80.
 Radomir, moștean din Pleașov, tatăl lui Drăgan
 278.

Radomir, moștean din Pleașov, fiul lui Șarbu
 278, 279.
 Radomireasa v. Stanea Radomireasa.
 Radoslav, Radulslav, Raduslov:
 Radoslav (Raduslav), bănișor, cu parte în
 Mogoșești (menț.) 402.
 — Radulslav, cneaz rumânit din Lazu 13.
 Radoslav (Raduslav) din Dărmănești, toc-
 melnic, martor 98, 99.
 — Raduslov, popă din Românești, martor 128.
 Radul v. Calfa ~ și Staneul Radului.
 Radul, armaș, martor pentru Drajna 234.
 Radul, armaș din Popești, martor pentru Vil-
 cana, semnează 341; probabil același:
 Radul armaș al doilea, martor pentru
 Clinceni 375.
 Radul, armaș din Stăncești, martor la Clinești,
 semnează 335.
 Radul, cizmar din Pircscov, martor E.
 Radul clucer v. Radul Buzeseu.
 Radul, comis mare <Florescu>, casa lui în
 București (menț.) 346.
 Radu, diacon, scrie zăpis pentru Găgeni 163.
 Radul din Albești, jurător pentru Bratia 41.
 Radul din Arși, martor pentru Udeni 206.
 Radul din Baba, ~ din Balomirești, v. Radul
 postelnici.
 Radul din Bădeni, martor 101.
 Radul din Băncești, vinde parte 105; v. și
 Radu, fiul lui Radu al lui Burducea.
 Radu din Boleasca v. Radu post.
 Radu din Cepturoaia v. Radul vist.

- Radul din Cirlomănești, martor pentru Cindești 148, 242.
- Radul din Cotești (?) (menț. ulterioară) 23.
- Radul din Crețești v. Radul post.
- Radul din Deleni, martor pentru Mogoșești 402.
- Radul din Desa v. Radul log. și Radul vornic al doilea.
- Radul din Dobro Venetic, tatăl lui Pavel Lătinul din Sofia (menț.) 273, 278, 279.
- Radul din Doicești v. Radul Doieșeul.
- Radul din Domirești, tatăl lui Gorga (menț.) 210, 215.
- Radul din Dudești, tatăl lui Liica (menț.) 254.
- Radul din Farcaș v. Radul post.
- Radul din Frijureni v. Radul Frijureanul.
- Radul din Giltofani, tatăl Mariei, vinde țigancă 94.
- Radul din Golești (?), martor la Clinești 335.
- Radul din Gonțați, unchiul lui Radu, vinde în dealul Scăienilor, martor 191.
- Radul din Greci v. Radul vist.
- Radul din Hieraști v. Radul Năsturel.
- Radul din Hurezi, fiul lui Badea, boier hotarnic 40.
- Radul din Matiiți, boier jurător pentru Sărăști 315.
- Radul din Măldărăști v. Radul Măldăreșeul.
- Radul din Mănești v. Radul log. <Cocorăscul>.
- Radul din Mărăcineni (~ al lui Sima, ~ Simei), fiul lui Sima, martor pentru Cindești, Sărulești ș.a. 236, 252, 314, 340.
- Radul din Negoșina, tatăl lui Neagul (menț.) 162, 267.
- Radul din Odae, fiul lui Pătru, martor pentru Cacaletii din Vale 386.
- Radul din Olănești, tatăl lui Anghel și Vladul (menț.) 363.
- Radul din Pătirlage v. Radu post.
- Radul din Popești v. Radul armaș.
- Radul din Potoceni v. Radul Potoceanul.
- Radul din Răzvad, martor pentru Săcuieni 388.
- Radul din Rogoz, socrul lui Andrei, vinde parte în Hirbor 290.
- Radul din Slăvitești v. Radul log.
- Radul din Stănești v. Radul armaș.
- Radul din Stănești, martor pentru Drajna 287.
- Radul din Stoenesti, martor pentru Cretinești 364.
- Radul din Șotînga, martor (menț.) 116.
- Radul din Șuici v. Radul post.
- Radul din Tătărăi, martor pentru Mogoșești 402.
- Radul din Tirnava v. Radul log.
- Radul din Țigănești, martor 124.
- Radul din Uda, martor 318.
- Radul din Urლაți, martor 291.
- Radul din Văleni v. Radul post.
- Radul din Voinești v. Radul pitar.
- Radul din Zorești, aldămășar 202.
- Radul, fiul Despinei logofeteasa <și al lui Vlad Rudeanu>, frate cu Vladul, vinde în Futești 298.
- Radul, fiul lui Dumitru log. din Piscani, în pră pentru vie în Dealul Țirgoviștei 259.
- Radul, fiul lui Dumitru Turcul din București, frate cu Mihălcea, vinde vie în dealul Bobului 228.
- Radul, fiul lui Oancea din Mierlari, frate cu Dragomir, vinde parte dintr-o roată de moară la Dedulești 241.
- Radul, fiul lui Radul al lui Burducea din Băncești, frate cu Datco, martor pentru Smedești 390; v. și Radul din Băncești.
- Radul, fiul lui Sima v. Radul din Mărăcineni.
- Radul, fiul monahului, vinde o funie la Ruptura, în Joseni 202.
- Radul, fiul Stancăi, rudă cu Mihnea banul din Urezi, dăruiește partea lui din Jdreala m-rii Jdreala 97.
- Radul, frate cu Stoica, martor pentru Cornetu 300.
- Radul, frate (?) cu Tatul, Staico și Stroe post., cu parte în Rifov 204.
- Radul, frate cu Vasilie <dregător fiscal> din Gorj, jefuit de oamenii boierilor ce fugeau peste munte 168.
- Radul, frate cu Vechintie călugăr 417.
- Radul logofeți v. și ~ Dudeseul și ~ Năsturel.
- Radul, logofăt mare <eroare> v. Vladul logofăt mare.
- Radul, logofăt din Desa martor 32, 292.
- Radul, logofăt <Cocorăscul> din Mănești, stăpîn în Smedești, Băncești, Tîncăbești ș.a. 121, 183, 239, 390; vistier al doilea 415; dă carte de mărturie 104; martor 95, 149, 333, 361, 386, 415, semnează 91, 122, 333.
- Radul, logofăt din Slăvitești, martor 249, 354; postelnic, martor 335.
- Radul, logofăt din Tirnava, martor 13.
- Radul, logofăt <din Țigănești>, cumpără în Liperești 288; probabil același: Radu, logofăt, în pricină pentru mori cu Neagul și Gherge din Miroslăvești 381.
- Radul, logofăt, frate cu Dumitru vornic și Dragomir comis, stăpîn în Pleașov (menț.) 273, 278, 279.
- Radul, logofăt, scrie zăpis 69.
- Radul (Radu, Radul), martor: ~ pentru Clinceni 366, 374; ~ pentru Dumbrava 145; ~ pentru Golești 332; ~ <pentru Lipia ?> 205; ~ pentru Săcuieni 388; ~ pentru Sărăcinești 363.
- Radul (Radu) mazili: ~ din Comanca, jurător pentru Studenița 125; ~ din Glodeni, martor pentru Piscani 316.
- Radul, megiași rumâniți: ~ din Comanca 68; ~ din Drajna 330; ~ din Gropeni 240; ~ din Ionești 324, 329; ~ din Lătceni 181; ~ din Neagrași 333; ~ din Pleașov 278, 279; ~ din Scărișoara 169; ~ din Stănești 166, 331; ~ din Sulari 149.
- Radul, meșter, tatăl lui Crăciun din Beceni, martor pentru Dedulești 413.
- Radul, negustori, martori: 394; ~ din București 218, 344.

- Radul**, nepotul Oprei Pașadia, în pricină pentru ocină E.
- Radulu**, nepotul lui Radu din Gonțați, vinde vie în dealul Scăianilor 191.
- Radul**, paharnic din Frejurenii v. **Radul Frijureanul**.
- Radul**, pitar din Voinești, tocmelnic, martor 98, 99.
- Radul**, popă din Cîndești, vinde ocină (menț.) 250, 252.
- Radul**, popă din Comanca, fiii lui se vind rumâni (menț.) 152.
- Radul**, popă din Negrași, tatăl lui Dobrotă (menț.) 333.
- Radul**, popă din Tîrgoviște, fiul popii Danciu, întărit cu moară și grădină 446, 449; martor 441.
- Radul**, popi, martori: ~ din Aninoasa, tatăl lui Dumitru 114; ~ din Cîrlomănești 176, 215, semnează 74; ~ din Iași 332; ~ din Nucet 291; ~ pentru Sălătruc, semnează 276.
- Radul postelnici** v. și ~ **Buzeseul**, ~ **Doiceseul**, ~ **Dudeseul**, ~ **Măldăreseul**, ~ **Năsturel** și ~ **Potoceanul**,
- Radul**, postelnic din Baba, soțul Stanei, în pricină pentru Arvătești 282.
- Radul**, postelnic din Balomirești, soțul jupanței Anca, tatăl lui Preda post. și al lui Drosul (menț.) 39; partea lui la Frăsinetul de Cimp 26.
- Radul**, postelnic din Boleasca, martor pentru Cîrstieneștii de pe Colentina, semnează 91, 95.
- Radul**, postelnic din Crețești, fiul lui Staico vornic, dă surorii sale Sofiica satul Popești 313; boier hotarnic 44; martor, semnează 326, 334; scrie zăpis 1, 27.
- Radul**, postelnic din Fărcaș, întărit în Bărcănești, pricină 90, 147; martor 107.
- Radul**, postelnic din Pătîrlage, fiul lui Mihalcea vornic, soțul Sofiicăi, schimbă ocina sa din Blejoi de Sus cu cea a m-rii Mislea din Pătîrlage 311, 312; martor 287.
- Radul** postelnic din Slăvitești v. **Radul log**.
- Radul**, postelnic <din Șuici>, martor pentru Șuici 216.
- Radul**, postelnic din Vălăni, fiul lui Mihăilă post. 430, martor 280.
- Radul**, rumâni: ~ din Bae 387; ~ din Brădișești, se judecește, rumîn din nou 94; ~ din Ciumernic 229; ~ din Crăceni, de moștenire din Lichirești 138, 141; ~ din Drăgănești 241; ~ din Frătești și Costești, fiul lui Mihăilă 385; ~ din Pău-de Otăsău, încearcă să se judecească 151; ~ din Poieni 159; ~ din Roșiul, fiul lui Manea 385; ~ fratele lui Micul din Budeni, judecit, rumănit din nou 44.
- Radul**, satean din Drajna, frate cu Lepădat, vinde loc de casă și izlaz 251.
- Radul**, scrie zăpis pentru Sărulești 314.
- Radulslav** v. **Radoslav**.
- Radu sluger mare (fost)** v. **Radul Frijureanul**.
- Radul**, soțul Stăichiței, cu drepturi în Mălăești 233.
- Radul spătar** v. **Radul Dudeseul**.
- Radul**, tatăl lui Barbul din Cornet, martor 134.
- Radul**, tatăl lui Pașea rumân din Cretinești (menț.) 364.
- Radul (Radulea)**, țigani 241, 247, 296, 359, 383, 410.
- Radul**, văr cu Bustea, Oprea și Ion, cu parte la Cucutcni 442.
- Radul**, văr cu Fătul, partea lui din Sărulești închinată m-rii Menedic (menț.) 314.
- Radul**, văr cu Vechintie călugăr, vinde părți în Morunglavi, Iași și Tomești 417.
- Radul**, vinde parte în Țigănești 444.
- Radul**, vinde parte Mantureștilor din Lepeștești 288.
- Radul** vistier al doilea v. **Radul log**. <Cocorăscul>.
- Radu vistier mare** v. **Radul Năsturel**.
- Radu**, vistier din Cepturoaia, din Greci, tatăl lui Preda sluger, familie (menț.) 30, 385; stăpîn 30, 94.
- Radul**, vornic din Desa, vornic al doilea 149; martor 24, 34, 54, 142, 149; eroare: **Radul mare vornic** 34.
- Radul al Căilnei**, moștean rumănit din Pleașov 279.
- Radul al Drăjinesei**, martor pentru Bărăști 215.
- Radu al lui Botoș**, megiaș din Clinești 389.
- Radu al lui Burducea** v. **Radul Burduceseu**.
- Radul al lui Dateo**, vinde pomot și casă în Dealul Verneștilor 80.
- Radul al lui Puia**, cu parte în dealul Nucetului 188.
- Radul al lui Sima**, ~ al Simei v. **Radul din Mărăcineni**.
- Radul Babel**, martor pentru Trestiani 171.
- Radul Bancea**, martor pentru București, semnează 289.
- Radul Bădăcel**, birar, calul său luat de oamenii boierilor ce fugeau peste munte 168.
- Radul Burduceseu (Radul)**, ~ al lui Burducea din Băncești, tatăl lui Datco și al lui Radu 390; martor 405.
- Radul Buzeseul**, clucer <mare>, soțul Predci clucereasa, ginerele lui Mihalcea banul (menț.) 62, 72.
- Radul Buzeseul**, postelnic <fiul lui Radu Buzescu clucer>, martor 241, 265, 347.
- Radul Cașeon** din Drăghinești, martor 368.
- Radul Cazaoul** din Glaveș, martor pentru Cîrnitura 407.
- Radul cel Bătrîn** voievod v. **Radul de la Afumați**.
- Radul <cel Mare>**, domn al Țării Românești <1495—1508>, tatăl lui Radul de la Afumați 273, 278, 279.
- Radul Cioeanu**, aldămașar pentru Jideni și Țușăști 109.
- Radul Ciurilă**, megiaș rumănit din Dălbănești 219.
- Radul Cîrleanța** (~ Cîrleanța), megiaș rumănit din Clinești 335.

- Radul Croitorul**, aldămașar <pentru Lipia ?> 205.
- Radul Dămățescul**, tatăl lui Stan și al lui Mircea rumâni din Bărcănești (menț.) 147.
- Radul <de la Afumați>** (~ cel Bătrîn), domn al Țării Românești <1522... 1529>, fiul lui Radul cel Mare, acte de la ~ 273, 278, 279.
- Radul Doicescul**, postelnic din Doicești, hotarnic 40; tocmelnic, jurător 134, 138, 141; martor 95; semnează 91.
- Radulu Drecea**, rumân din Ciurnic 229.
- Radul Dragoman** din Liprești, martor pentru Stroești 290.
- Radul Dudescul (Radul)**, logofăt de vistierie, fiul lui Dumitru Dudescul vist. și ginerele lui Vladul mare log., stăpîn în Futești 40; postelnic 40; spătar 175, 241; martor 175, 241, 451, semnează 104, 324, 329, 333.
- Radul Frijureanul**, sluger, f. mare sluger din Frijurenii; martor: paharnic 78, 84, 86; sluger 289, 310, 311, 386, semnează 312.
- Radul Gargul**, partea lui în dealul Nucetului 188.
- Radul Giulea**, martor pentru Negoșina 339.
- Radul Gilgie**, cumpără parte în Liprești 384.
- Radul Greceanul** din Mîrcești, martor 6.
- Radul Guzc**, țigan 347.
- Radul lu Brătian**, moșnean rumânit din Virbița de Jos 46.
- Radul lui Drăgan**, vinde seliște în Păușești (menț.) 161.
- Radul lu Hrizan** din Bucșani, boier jurător 259.
- Radul Mareș** din Dobroteni, martor 194.
- Radu Marin**, rumân din Lichirești 138.
- Radul Măldărescul**, postelnic din Măldărești, rumânește în Vaidiia, martor, semnează 187, 335.
- Radul Mehedințul**, martor 309.
- Radul Mierăul**, rumân din Folești de Jos 217.
- Radul <Mihnea>** (Mihnea Radu), domn al Țării Românești <1601... 1623> 9, 53, 77, 80, 130, 148, 217, 242, E; fiul lui Mihnea Turcicul și tatăl lui Alexandru Coconul 6, 11, 12, 17, 22, 34, 39, 87, 94, 101, 107, 110, 131, 188, 257, 302, 315, 322, 365; luarea domniei 364; citor 37; mormint 220; dăruiește sate unor boieri 47, 143, 324, 440; vinde sat domnesc 400; înființează slobozie m-rească 244; acordă scutiri 7, 18, 48, 50, 57, 76, 167, 177, 245, 422; eliberează satele domnești cumpărate de Mihai Vitcazul 440; dă acte 10, 20, 21, 29, 33, 35, 55, 61, 75, 98, 103, 116, 139, 248, 259, 273, 278, 279, 283, 284, 337, 364, 400, 420, 437; domn al Moldovei, dă dispoziții pentru un sat din Țara Românească 143.
- Radul Miritcașul** din București, martor A.
- Radul Miiniș (Radul, ~ Minei, ~ Minie)** din Samara, cu parte 319; vinde loc în funia Mănească 349; martor 165.
- Radul Mocanul**, rumân din Poieni 159.
- Radul Momcescul** din Trășani, martor B.
- Radul Năsturel (Radul)**, postelnic din Hierăști, jurător 134, 138, 141; martor 89, 95, 351, 356, semnează 88; în sfatul domnesc mare vistier <de la 20 nov. 1632> 429, 430, 438—440, 443, 451; logofăt al doilea, scrie act domnesc 14.
- Radu Pirlca** din Drăghinești, unchiul lui Mușat, se vinde rumân 368.
- Radul Potoceanul (Radul)**, postelnic din Potoцени, soțul Despei, familie 142; stăpîn în Futești 40.
- Radul Răchei**, partea lui la Folești (menț.) 217.
- Radul Răspopii**, moșnean rumânit din Ogretin, cu ocină în Ogretin și Drajna 251.
- Radul Retez**, megiaș din Clinești, plătește datorie lui Sima log., apărat de rumânie 389.
- Radul Robul** din Mîrcești, socrul lui Dragomir vinde ocină și vad de moară în Ocina Portărească, lângă Băncești 390.
- Radul Safiroilă**, martor pentru Vernești 4.
- Radul Scăfă**, martor pentru Stroești 406.
- Radul Scărlnșe** din Moșești, martor pentru Tifulești 119.
- Radu Șerban (Șarban, Șerban)**, domn al Țării Românești <1602—1610, 1611>, 62, 70, 72, 80, 82, 101, 103, 129, 221, 324, 364; tatăl lui Costandin clucer <Constantin Șerban> 164, 175; nepotul lui Băsarab voievod 115; stăpîn în Vărăști 175; dă acte 20, 21, 30, 248; podul, heleșteul lui ~ 337; tătarii pradă și robesc, sărăcie în zilele lui ~ 115, 259; lupte 98, 138, 141.
- Radul Tămîrjac (Tămîrjac)**, megiaș rumânit din Clinești 335.
- Radul Turcul (Radul)**, moșnean rumânit din Sminov, tatăl lui Sasul ș.a. 122.
- Radul Țușea** din Boteni, martor 77.
- Radul Ursu**, frate cu Vlăduț, aldămașar pentru Bratia 41.
- Radu Vodă m-re v. București.**
- Radulea v. Radul.**
- Radulslav, Raduslav, Radoslav v. Radoslav.**
- Rahnea v. Dumitru al lui Rahnea.**
- Raia**, martor pentru un rumân din Bora 261.
- Rala**, țigan 386.
- Raico** din Cimpulung, frate cu Voica 391.
- Raico**, partea lui în dealul Nucetului 188.
- Raico Fișcoe**, nepotul său Vlad vinde vie în Dealul Piteștilor 391.
- Rateu**, cumpără ocină în Cornet 300.
- Ratina**, top. la Trestiani <j. Prahova> 171.
- Rață v. Ion Rață.**
- Răcești (?)**, sat 156.
- Răchei v. Radul Răchei.**
- Răchiși**, top. la Băncești <Bănceasca, j. Buzău> 105.
- Răcnă (Răcne)** din Sibiciu, vinde ocină și loc de casă <la Lipia ?> 205; martor pentru Cătun 224.

- Rădan**, bunicul lui Dumitru armaș, străbunicul lui Vladul care vinde partea Rădănească (menț.) 340.
- Rădăcină**, judec din Genuneni, vinde ocinile din Gruiași și Dumbrăvița 424.
- Rădăcinești**, j. Argeș, sat <azi j. Vilcea>, în pricină cu Udrea post.; popă 197, 213, 443; vii date de Drăghici log. din Sălătruc fiicei sale Neacșa 276.
- Rădăneasa**, moșie <j. Buzău>, hotare, parte vindută de Vladul ș.a. lui Mihai Carșute, Necula Botoșan ș.a. 340.
- Rădea** v. **Reade**, sat.
- Rădicea** v. **Drăghieci** al **Rădieci**.
- Rădiehe**, vinde scoc de moară în Scurtești 6.
- Rădieiu**, partea lui în dealul Nucetului 188.
- Rădiei**, toboșar din București, zăpis scris în casa lui 395.
- Rădilă**, vărul Sorei, vinde vie și ocină în dealul Verneștilor 80.
- Rădiță**, fiica lui Lupul log, vinde vie în Văleni 290.
- Rădivolu** (Rădivoe), tatăl lui Vișan, vinde funii de ocină în Dudești 450.
- Răducul**, moșnean rumânit din Drajna 342.
- Răduianul** din Réde, jurător pentru Studenița 125.
- Rădulea** din Clinești, martor pentru Bărăști 215.
- Răduna**, sătean din Domirești 215.
- Răscăiași**, sat <Răscăieți, j. Vlașca; azi j. Argeș>, Dobrotă Răul din ~ rumânit în Ionești, fără ocină 324.
- Răspopa** v. **Radul Răspopii**.
- * **Răspopi**, sat <probabil lg. Grădiștea, j. R. Sărat; azi j. Brăila> 221.
- Răstoaea**, riu <afluent al Argeșului> 39.
- Rășelori** (?), sat 290.
- Rătea**, cneaz rumânit din Lazu 13.
- Rătescul** v. **Tudor Răteseul**.
- Rătești**, sat <j. Buzău> 84; popă 427.
- Rătești** (Rătești), sat <j. Vlașca; azi j. Argeș> 78, 86, 98, 133, 287, 386, 418.
- Rătivoești** (Retivoești), sat <Retevoești, j. Mușcel și Pădureți; azi j. Argeș> 98, 99, 197, 323, 360.
- Răugeni** v. **Riogeni**, sat.
- Răul** v. **Dobrotă Răul**.
- Răuț** v. **Barbul Răuț**.
- Răzblci** din Furești (menț.) 80.
- Răzmiriță** din Cindești, fiul lui Stoica log. și al Mușii, vinde loc de vie și de casă în dealul Cindeștilor 162, 267; martor 250.
- Răzmiriță** din Cirlomănești, tatăl lui Stoica 267; martor pentru Cindești 74.
- Răzmiriță**, martor pentru Rifov 204.
- **Răzmiereșă**, popă din Mătești, martor pentru Căpăținești 202.
- **Răzmerișă**, popă, tatăl lui Stan din Pătrilage (menț.) 386.
- Răzvad**, sat <Răzvalu de Jos, j. Dimbovița> 102, 388.
- Răzvan**, căpitan, stăpîn de țigani 347.
- Răzvan**, vornic, vornic al doilea, martor 91, 95, 152.
- Reade** (Rădea), sat <probabil lg. or. Rîmnicu Sărat> 210, 215.
- Réebilea**, martor pentru Vernești 4.
- Réde**, sat <Redea, j. Romanați; azi j. Olt> 125.
- Relea**, moștean rumânit din Pleașov, fiul popii Relea 278.
- Relea**, popă rumânit din Pleașov, tatăl lui Stoica și Relea 278, 279.
- Retevoești**, Retivoești v. **Rătivoești**, sat.
- Retez** v. **Radul Retez**.
- Riga**, armaș al doilea, dă carte de mărturie 104; martor 227.
- Rizea**, vornic v. **Hrizea**.
- Rifov**, sat <j. Prahova>, părți împărțite între Ionașco post. fiul lui Miroslav log., și Tatul și Staico cu frații lor 204.
- Riioua**, top. la Brezoaia <j. Ilfov; azi j. Dimbovița> 274.
- Rîmnice**, oraș <Rîmnicu-Vilcea> 130, 335; metohul m-rii Cozia din ~ 420; mori 382; bătrînii orașului 382; popă săsesc 382; episcopie, stăpîniri 133, 382; episcop 126, 127, 159, 200, 255, 258, 335, 351, 358, 361.
- Rîmnice**, oraș, țîrg <Rîmnicu-Sărat> 410; moară cumpărată de Miho spăt. de la Margine și vindută lui Ghiorghe cămăraș 215.
- Rîmniceul Sărat și Brăila**, județ, sate din ~ 62, 72.
- Rîncezi**, sat <j. Săcuieni; azi Nucșoara de Jos j. Prahova> 234.
- * **Riogeni**, sat <lg. Aninoasa j. Mușcel și Pădureți; azi j. Argeș> 268.
- Ripa**, țigan 35.
- Riul Orașului**, riu <Riul Tîrgului, afluent al Riului Doamnei> 144.
- Roaba** — **Zdralea**, m-re v. **Jdreala**.
- Robănește**, sat <j. Romanați; azi j. Dolj> 150.
- Robu**, **Robul** v. **Badea** ~, **Buzea** ~, **Gherghie** ~, **Necula** ~, **Radul** ~, **Stan** ~, **Stan-ciul** ~ și **Vișan Robul**.
- Rodea** v. **Dan Rodea**.
- Rogojâl**, sat <Rogojelu, j. Gorj> 383.
- Rogojina**, sat <j. Gorj> 387.
- Rogoz**, sat <probabil Rogozu, c. Sf. Gheorghe j. Ialomița> 391.
- Roma**, sat <Corbu, j. Buzău>, parte cu vecini a lui Dragomir post., vindută de fiica sa Rada, jupanița lui Staico pah. Rudeanul, lui Buzinca f. mare clucer 170, 241; parte cu rumâni a lui Stoica spăt., fiul lui Dumitru mare vornic, lăsată moștenire fiilor săi 371.
- Roman** din Cindești, martor 148, 242.
- Roman**, fiul lui Stan vâtaf din Brănești, familie; partea lui în Brănești 103.
- Roman**, popi, martori: ~ din Albeni 195; ~ din Trgoviște 220.
- Romanați**, județ, sate din ~ 15, 107, 115, 168, 248, 272, 282, 430.
- Românești**, sat <c. Băilești, j. Mușcel și Pădureți; azi j. Argeș> popă 128.
- Românește**, sat <Românești, j. Prahova>, partea lui Vintilă log. vindută de Ionașco log. 204.

Romca v. Neagoe al Romecăi.
Romeca, rumân din Bae 387.
Roșca v. Neagul Roșcă.
Roșca din Drăghinești, martor 368.
Roșia (Roșieia), pîrlu la * Bălțați <lg. Călinești, j. Prahova> 137.
Roșia (Roșiia), sat <Roșia-Jiu, j. Gorj> 271, 383.
Roșiani, sat <Roșieni, j. Romanai; azi j. Olt> 107, 280.
Roșitul din j. Ilfov, sat <or. București> cu rumâni, vie și moară al jupaniței Mara, fiica lui Preda f. mare ban, lăsat fiului ei Preda post. care-l vinde lui Manea mare post. 385.
Rota v. Boldorogestl cu Rota, sat.
Rovinari, sat <j. Gorj> 383.
Ruceri, Ruciori v. Eustratie Ruelari și Ilie negustor.
Ruda, sat <j. Argeș; azi j. Vlcea> 23, 70, 86, 107, 241, 260, 385, 393.
Rudean 315.
Rudeanul, Rudenu v. Andrei ~, Pirvul ~, Stalco ~, Tanaste ~, Tudor ~ și Vladul Rudeanul.
Runele, provincie <Rumelia>, m-rea Sf. Arhanghel din ~ 320.

Rumptura, top. la Joseni <j. Buzău> 202.
Runcul, sat <j. Gorj> al clucerului (?) 168.
Runeu (Runcul) de peste Olt, sat <j. Romanai; azi j. Olt> fost al lui Sirbul log., vîndut de fiica lui Despina lui Dobromir f. mare ban 154, 276.
Runeul, sat <j. Vlcea>, dat schimb de Staico pah. juplinesei sale Rada 409.
Runeul Greșului top. la Cheia <j. Vlcea; în or. Băile Olănești> 207.
Rupa, țigancă 30.
Rusa, sora Neacșăi și a Mușei, soția lui Șarban, vinde parte în Mătești 241.
Ruseu, megiaș rumănit din Drajna 330.
Rusea din Bogătești, martor pentru Cotești 317.
Ruste al Ghinei (Ruste, Rustea), negustor împrumută cu bani pe Preda spăt., ține zalog și vinde satul acestuia, Tlncăbești 183; tocmelnic 355; semnează 354.
Rușetul, sat <j. Buzău; azi j. Brăila> 176.
Ruși v. Cîmpul Rușilor.
* Ruși, sat <probabil Fulga, j. Săcuieni; azi j. Prahova> 188.
Ruzer v. Eustratie Ruelari.

S

Sabar, rlu <afluent al Argeșului>, sat pe ~ 164, 175.
Sae (Saac), județ <Săcuieni>, sate în ~ 188, 194, 241, 290, 291, 330, 331, 378.
Sacuan v. Săcuiani, sat.
Safiroilă v. Radul Safiroilă.
Sahat, popă, bunicul lui Necula, Gherghe pitar și Neagoe, cumpără parte în Lazuri (menț.) 67.
Salam v. Apostol, fiul lui Ianu banul.
Salee, sat <Salcia, j. Mehedinți; azi j. Dolj> 383.
Samara, sat <j. Argeș> 318; în hotar cu Zlapia, hotare 165, 319; locuri și vie vîndute de Opriș, Bira și Stoica Bonchiciu lui Gherghe post. 165, 319; loc din funia Mănească, lg. via lui Bonchiciu, vîndut de Radul Minei lui Ivan 349.
Samfira, Sambira :
 — **Sambira**, fiica lui Ion și a Paraschivei, soră cu Rada ș.a., vînd parte din Tifulești la vreme de foamete 119.
Samfira, fiica lui Tudor sluger, vinde satul său de zestre, Băcălești 198.
Samfira, juplneasa lui Dragotă post., soră cu Hirsova și cumnată cu Mihai clucer Țîntăreanul, stăpînă în Dragomirești, Bălboși și Cocorova 383.
Samoil, egumen al m-rii Banu 53.
Sandul postelnic <eroare> v. Badaea post. din Pîrlu.
Sarehiz, megiaș rumănit din Clinești, fiul Giuroae 335.

Saru negustor v. Isar.
Sarul, moșnean rumănit din Drajna, fiul lui Dumitru Olariul 251.
* Sasol, sat <Sasul lg. Săpunari, j. Ialomița> 310.
Sasul v. Broz ~, Iacov ~ și Pătru Sasul.
Sasul, moșnean rumănit din Sminov, fiul lui Radul Turcul 122.
Sava, Savul, Seva :
Sava v. și Vaslie al Savei.
Sava, beșliu, luptă alături de Leon Tomșa împotriva boierilor pribegi 271.
Sava, casa lui la Drajna 251.
Sava, călugăr, popă, vinde pădure; martor pentru dealul Bobului 228.
Sava cel mare din Pușintei, martor pentru Smedești 390.
Sava cel mic din Mărăcineni, martor pentru Cîndești 74, 176.
Sava din Biroslăvești, martor 28.
 — **Seva din Căpreni**, martor pentru Bae 387.
Sava (~ Avram, ~ al lui Avram) din Mărăcineni, fiul lui Avram martor 6, 121, 215, 236, 239, 241, 252, 314, 340.
Sava din Stăncești, din Tîrgoviște v. Sava, post.
Sava, egumen al m-rii Cozianii de la Schit 119, 257.
Sava, egumen (popă) al m-rii Valea 216, 320.
Sava, fecior de birărie din Gorj, calul său luat de oamenii boierilor fugari 168.
Sava, juplneasa lui Tudor Rătescul log., stăpînă în Măstănești 398.

- Sava, popă v. **Dumitru popei** ~, Sava călugăr și Sava egumen.
- Sava, postelnic din Stăncești, din Tîrgoviște, socrul lui Ghiune 302, 303; cumpără în Găgeni 163; martor 169.
- Sava, șetrar, f. mare șetrar, jurător 259; martor 86; scrie zapise 326, 336, 341.
- Sava, tatăl lui Ionașco din Tihulești (menț.) 267.
- **Savul uncheșul**, locul său la Cheia (menț.) 207.
- Sava al lui Avram, Sava Avram v. Sava din Mărăcineni.
- Sava al lui Fătul (~ al Fătului, ~ Fătulev), martor pentru Cîndești, Sărulești și Smedești 121, 236, 252, 314.
- Sava al Simei, martor pentru Smedești 121.
- Sava Begheanu, martor pentru Rădăneasca 340.
- Savasto din Băncești, tatăl lui Anastasie și Alexe, frate cu Dănilă, stăpîn (menț.) 105.
- Săcărești, sat 34.
- Săcăturul v. **Secături**.
- Săciu, top. la Drajna <j. Săcuieni; azi j. Prahova> 286.
- * Săeșori, sat <probabil lg. Afumați, j. Ilfov> 344.
- Săcuiani, Săcuian :
- Săcuiani, m-re v. Mănăstirea Vornicesei.
- Săcuiani, sat <Săcuieni, j. Dimbovița>, parte cumpărată de popa Gherghede la unchiul său Neagoe 388.
- * Săcuian, sat <Săcuieni lg. Tinganu, j. Ilfov; azi în or. București> 344.
- Săcuieni județ v. **Sac**.
- Sălătruc, j. Argeș, sat 142; partea Danci, cu rumâni, răscumpărată de vărul său Drăghici log., împărțită între copiii acestuia 154, 276.
- Sămara v. **Samara**, sat.
- * Sămărăști, sat <lg. Colibași, j. R. Sărat; azi j. Buzău>, partea Țoiștilor, vîndută de Ilinca jupanița lui Nichifor pah., lui Iane Topliceanu 410.
- * Săpatul, sat (?) <j. Buzău>, în hotar cu Zorești 202, 241; v. și **Drumul Săpatului**.
- Săracul, tatăl lui David rumân din Foleștii de Jos (menț.) 217.
- Sărăiu v. **Bosna Sărăiu**.
- Sărata, sat <j. Buzău> 30, 84, 174.
- Sărăcinești, sat <Balota, j. Vilcea> 335; parte cu pometa a popii Anghel, vîndută de Anghel și Vladul lui Goran log. 363.
- * Sărăști, sat <lg. Păcureji, j. Săcuieni; azi j. Prahova> cu moară; oameni rumâniți de Tudor vornic din Rătești ș.a., pentru neplata birului 418; pricina între Neagul ș.a. pentru parte ținută în silă de ungerii Beldei 315.
- Sărățeanul, tatăl lui Grozav care vinde parte de vad de moară în Băncești (menț.) 390.
- Sărățeni (Sărățenii), j. Ialomița, sat <azi Strachira>, parte vîndută de Stanciul Voicai lui Necula vist. 24; parte fără rumâni dată schimb de m-rea Mislea lui Nicula vist. 106.
- Sărindar m-re v. **București**.
- Sărulești (Serulește), sat <j. Buzău>, partea lui Fătul și a verilor lui, cu pometa și vaduri de moară pe Slănic și Peceneaga, închinată m-rii Menedic 314.
- Săsenl, sat <j. Buzău>, popă 202.
- Săteni (Sătēni), sat <j. Dimbovița> 102, 254; delniță cu vie, livezi, pometa, casă, pivniță cumpărate de Călin Tabără post. de la Mihai șoimarul ș.a. vîndute lui Iane neguțator 87, 237.
- Săvești, sat <j. Dimbovița> 67; popă 130.
- Scarlat v. **Scărlet**.
- Scăfă v. **Radul Scăfă**.
- Scăfani, sat <Scăeni, j. Săcuieni; azi j. Buzău> 174, E.
- Scăianl, sat <Scăeni, j. Săcuieni; azi j. Prahova>, dealul Scăianilor, via Stanei și lazul Poșăcăi pe care se află m-rea Seciu, cumpărate de jupan Neagul 412; vii ale lui Radu din Gonțați ș.a. vîndute de Barbu croitorul din Negoști lui Sima <log.> 191.
- Scărișoara (Scărișoară), sat <j. Romanți; azi j. Olt> 115, 125; judeci rumâniți de Necula vist. 87, 169, 356; pîrcălab; popă; zapis scris în ~ 169.
- Scărlet, Scarlat :
- Scărlat v. **Gherghi a lui Scărlat**.
- Searlat, logofăt, martor pentru vînzarea satului Putineiu, semnează grecește 262.
- Scărlet <Gramă, socrul lui Alexandru Cocorul>, unchiul lui Enache f. mare post. (menț.) 11, 12.
- Schit v. **Cozlanii de la Schit**.
- Schitu Poenari v. **Poenari**, sat j. Teleorman.
- Scocioran v. **Stoica Scocioran**.
- Seorea, logofăt, tatăl lui Miloș log. din Ușcați (menț.) 243.
- Scrălēnțe v. **Radul Serălēnțe**.
- Seure, rumân din Ciurnic 229.
- Seurtești, sat <j. Buzău>, scoc de moară pe Buzău vîndut de Ridiche lui Costandin 6.
- Seurtiță, delnița lui la Bratia (menț.) 41.
- Scurtul v. **Stoica al Seurtului**.
- Secară v. **Stoica Secară**.
- Secărești v. **Săcărești**, sat.
- Seeărie, sat <j. Prahova>, parte cu rumâni a jupaniței Stana zălogită la Chisar vornic; răscumpărată de soțul acesteia Stoica spăt. și moștenită de fiul lor Dumitrașco comis 371.
- Secătură, top. la Sărăcinești <Balota, j. Vilcea> 363.
- Secături (Săcaturul), top. la Berindești și Turburea <j. Argeș> 225, 370.
- Seciu, m-re <j. Săcuieni; azi j. Prahova> pe lazul Poșăcăi; cu vii în dealul Scăianilor 412.
- Seghilov (?) v. **Neagul**, nepotul popii Bratul.
- Selea (Sileca) din Zărnești, din Vernești, fiul Ghiuței, vinde parte în Mătești 241.
- Selimvria, oraș <Turcia>, mitropolie 159.
- Seliște v. **Siliște**...
- Seliștora v. **Siliștoara**, sat.
- Seman <județul> din București, tatăl lui Șeiban (menț.) 344.

- Sempitru**, rumân din Ciuernic 229.
- Serafim**, călugăr din Tihulești, martor pentru Cindești 267.
- Serafim**, egumen al m-rii Balamuci 226.
- Serafim**, ieromonah din episcopia de Buzău, martor 403.
- Serafim**, mitropolit al Țării Românești <1576—1586>, judecă împreună cu domnul 154.
- Serbegiul v. Dobre Serbegiul.**
- Serulește v. Sărulești**, sat.
- Seva v. Sava.**
- Severin**, țigan, fiul lui Stoianovcea, luptă în oastea boierilor pribegi; prins de beșlii 271.
- Severin**, țigan, frate cu Lupul 383.
- Sfintagoră**, Sfintul Munte v. Athos.
- Sfircu v. Stanelul Sfircu.**
- Sfranța**, fiul lui <Tudor> Grecul și frate cu Dumitru, cumpără locuri în Cornul Măgurei, la Păușești 71.
- Sibiieni**, sat <Sibiciu, j. Săcuieni; azi j. Buzău> 224.
- Sibiiu**, martor pentru Rîfov 204.
- Sile** (?), top. la Cheia <j. Vlcea>; azi în or. Băile Olănești> 207.
- Silea v. Selea.**
- Siliștean**, Siliștean :
- **Siliștean**, top. la Păușești <Păușeștii de Otăsău, j. Vlcea> 71.
- Siliștean Cindeștilor** (Seliștean ~), top. la Cindești <j. Buzău> roată de moară vindută de Neguleci lui Mihalcea vornic 250, 252.
- Siliștioara** (Seliștiora), sat <j. Romanai; azi j. Olt>; judeci rumâniți de Necula vist. 297; zapis scris în ~ 254; parte, fără rumâni, a m-rii Bistrița (în sec. XVIII) 297.
- Silivestru**, tatăl lui Balea din Șăpărești (menț.) 291.
- Silvestru**, monah, tatăl lui Mircea și Țigulea, închină bis. în Tifulești, m-rii Coziani 257.
- Sima v. Sava al Simel.**
- Sima** cel bătrîn din Călinești, tocmelnic 230; martor la diată 229, semnează grecește 219.
- Sima** din Jiugălie <postelnic>, martor pentru Criva 107.
- Sima** din Pleșioi, martor pentru Cirlogani 85.
- Sima**, femeia lui Neagoe și nora lui Spinciul, vinde roată de moară în Tîrgoviște 449.
- Sima** (~ al lui Chirfote), fiul lui Chirfote din Tîrgoviște, martor 446, 449.
- Sima**, frate cu Mircea Fluierătoriu, martor pentru Berești 36.
- Sima**, jupîn, cumpără parte cu vie în dealul Scăianilor 191; aldămășar pentru Bălțați 137.
- Sima**, logofăt al doilea, soțul Mariei 136; înrărit în Foleștii de Jos 217; cumpără și rumânește în Păușești, Clinești și Genuneni 136, 151, 160, 161, 179, 182, 249, 335, 424; chezaș, rumânește sat pentru plata unei dușegubine 104, 389; ispravnic în act domnesc 135, 217, 443; învață 80, 130; jurător 397; martor 89, 265, 347, 351, 370; semnează grecește 58, 88, 361; vistier (în menț. ulterioară) 104; eroare : mare logofăt 89.
- Sima**, postelnic v. **Sima** din Jiugălie.
- Sima**, tatăl lui Radul din Mărăcineni (menț.) 236, 252, 314, 340.
- Sima**, vătaf, martor la zălogirea satului Cîrlomani 69.
- Sima**, vistier v. **Sima** log. al doilea.
- Sima** al lui Chirfote v. **Sima**, fiul lui Chirfote. Simbotin v. Simbotin, sat.
- Simea**, **Sinea** :
- Simea** (Sinca), portar din București, fiul lui Filimon portar, martor 38, 322.
- **Sinea**, rumân din Măgureni 357.
- Simedriu** din Jăgoreni, vinde parte cu vie; martor 86.
- Simina**, vinde parte în Cornet 300.
- Simion** (Simeon), cnezi rumâniți: ~ din Comanca 68; ~ din Lazu 13.
- Simion**, ieromonah din episcopia Buzău, martor 403.
- Simion**, martor pentru Izvorani 404.
- Simion** (Simeon), pitar din Rătivoești, martor 98, 99, 197.
- Simionu**, postelnic, fiul lui Gheorghie vornic din Săcărești, vinde țigani 34.
- Simion Moghilă** (Simeon), domn al Țării Românești <1601—1602> 171; tatăl lui Gavril voievod 61, 62, 72, 177; carte de la ~ 61.
- Simnicooară**, moștean rumânit din Pleașov 278, 279.
- Simnicooară** popă, moștean rumânit din Pleașov 278.
- Simpton**, megiaș rumânit din Drajna 330.
- Simunul**, megiaș din Nucet, vinde parte 188.
- Sin**, rumân din Brădișești, se judecește, rumânit din nou 94.
- <**Sinai**>, munte <R.A.U.> 143.
- Sinan pașa**, în Țara Românească (menț.); pustiește 113; face palangă în București 10, 337.
- Sinca v. Simea.**
- Sindiile**, moștean rumânit din Pleașov, fratele lui Vișan 279.
- Sineache**, pîrcălab, casa lui în Tirnava; martor pentru Guzeni 235.
- Sion**, în titulatura patriarhului de Ierusalim 111.
- Siret**, rîu 107.
- Sirla**, în titulatura patriarhului Ierusalimului 111, 123.
- Siroca v. Șiroca**, sat.
- Sisești v. Șisăști**, sat.
- Sitea v. Pătru al Sitei.**
- Simbotin** (Simbotin), sat <j. Argeș; azi j. Vlcea> 5, 443.
- Simpetru v. Sempitru.**
- Sirbul**, **Sirb** :
- Sirbu**, **Sirbul v. Dumitru Sirbul**, **Ianăș Sirbul**, **Goviță Sirbu**, **Novac Sirbul** și **Pava Sirbul**.
- **Sirb** din Rădăcinești, martor la schimb 197.
- Sirbul**, frate cu Dumitru căpitan, vinde parte în Cîrnitura 407.

- Sirbul**, logofăt, socrul lui Drăghici log. din Sălătruc, familie; stăpîn în Runcu (menț.) 154, 276.
- Sirbul**, rumân din Futești 298.
- Slatina** v. Valea Slatînel.
- Slatina**, <oraș>, gramatic din ~ 249.
..slav, cu parte în Mătești 241.
- * **Slavica**, sat <j. Ialomița; lg. or. Slobozia> al jupaniței Neacșa, cumpărat de Oancea, fratele lui Nenciul vornic; vîndut lui Ianache post., fără rumâni 82.
- Slavul din Slănic**, <jurător> pentru Bratia 41. Slămnica v. Dumitru al Slămnleai.
- Slănie**, pîriu <afluent al Buzăului>, vad de moară pe ~ 314.
- Slănie**, sat <j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș> 41.
- Slănie**, sat <j. Prahova; azi oraș>, iuzbașă 78, 86.
- Slătioare**, sat <Slătioarele, j. Ialomița; azi j. Ilfov> 40.
- Slăvilă**, martor pentru Clinceni 353.
- Slăvica** v. Slavica, sat.
- Slăvitești**, sat <j. Vilcea> 249, 335, 354.
- Smedeasca**, ocină la * Smedești <lg. or. Buzău> 390.
- * **Smedești**, j. Buzău, sat în hotarul tirgului Buzău; părți cu vaduri de moară vîndute de Ghinea, Dragomir, Voico Benevric ș.a. lui Radul log. din Mănești 121, 239, 390; hotare 390.
- * **Sminov** (Sminovu), j. Vlașca, sat <lg. Grădiștea; azi j. Ilfov> 1, 25, 27, 44; Radul Turcul cu fiii săi rumâniți de Bunea log. 122.
- * **Smirel**, sat <probabil j. Ialomița>, săteni din ~ cumpără locuri de casă în Crețești 146.
- Snagov** (Sneagovu, Sneagovul, Intrarea în biserică), m-re <j. Ilfov>, scutiri pentru satul de lemnari, Dobrușești 50; rumân înscris la călărași, întors la m-re 365; nastavnic, egumen 50, 365.
- Soare**, **Soare** :
- Soare**, gramatic, scrie acte domnești 4, 6, 13, 22, 52, 103, 107, 108, 202, 228, 233, 240, 243, 271, 321, 429; scrie zapise 100, 302; martor, semnează 3.
- Soare**, rumân din Cepture 170, 241.
- Soare**, sat <Valea Soarelui, j. Romanați; azi j. Olt> 125.
- **Soare**, vătășel din Crivești, martor pentru Negoșina ș.a. 339.
- Socol**, paharnic din Cornăteni, apoi clucer <fiul lui Drăghici vornic>, frate cu Neacșa 206; stăpîn în Clici, cu drepturi în Vărăști ș.a. 37, 92, 176; creditor 415; boier tocmelnic, jurător 134, 138, 141; martor 39, 203, 206;
clucer 415; eroare: căpitan 138.
- Socol**, fiul Voicăi și nepotul lui Mihnea banul din Urezi, dăruiește partea lui din Jdreala, m-rii Jdreala 97.
- Socolea**, rumân din Grădiștea 421; încearcă să se judecească înscriindu-se la călărași 432.
- Sofia**, oraș <R.P. Bulgaria> 273, 278, 279.
- Soflicia**, jupaniță, fiica lui Staico vornic din Sintești și soția lui Gherghe f. mare stol., stăpînă în Popești și Pucheni, cu vii și țigani 313.
- Soflicia**, jupanița lui Radul post. din Pătirlage, stăpînă în Blejoi de Sus 311, 312.
- Soflicia**, țigancă 247.
- Sofronia**, femeia lui Neagul din Lățcoi, vinde parte 290.
- Sofronia**, țigancă 241.
- Sofronie**, arhiepiscop al Pogonianeii, de față la închinarea bis. Ghiormei banul 231.
- Solomon v. Șolomon, sat.
- Soore** v. Soare.
- Sora**, femeia lui Neagul, cumpără parte cu vie în dealul Verneștilor 80.
- Sora**, fiica lui Stoian și nepoata lui Șandru, vinde partea Rădănească 340.
- Sora**, fiica lui Mareș din Creț, vinde parte cu vie în Dumbravă 145.
- Sora**, muierea lui Drăgoi călăraș, vinde parte în Clinceni 374.
- Sora**, sora Stancăi, fiica lui Momcilă din Dedulești 232, 256.
- Sora**, vinde vie în dealul Bobului 228.
- Sora**, țigancă 30.
- Sorca**, soră cu Stanca, fiica lui Momcilă din Dedulești 232, 256.
- Spahiu**, cneaz rumânit din Sulari 149.
- Spahiu** din Hăzești, vinde moară 418.
- Span** <al> călugărului, martor pentru Fundeni 228.
- Sparți**, sat, părți date schimb de Oprea căpitan și Maria din Plătărești, Stancăi vorniceasa 227.
- Spida** v. Lacul Spidii.
- Spinelul**, frate cu Ivașco, vinde parte cu vie și rumâni în Măgurele 157.
- Spinciul**, tatăl lui Neagoe și socrul Simei care vinde roată de moară în Tirgoviște (menț.) 449.
- Spineni**, sat <j. Dolj> 13, 383.
- Spinul** (Spini), j. Argeș, sat, plăieși de pe moșia m-rii Cozia, fugiți în Transilvania; întorși, scutiri, obligații 222, 423; parte întărită lui Stanciul al doilea vornic 154.
- Spiridon**, logofăt, martor 54, 86.
- Spulber** v. Valea Spulber.
- Stae** v. Vladul din Stae.
- Stafie** (State) din Cacleți, fiul lui Drăghici, familie; martor 176, 386.
- Stafie** din Pitești, jupîn, cumpără delniță în Izvorani 404; martor 391, 416.
- Stahile** din Bărăști, ginerele lui Lazăr, martor 215.
- Staița**, femeia lui Șerbu din Nenișori, familie; cu vie în dealul Vălenilor 118.
- Staiço**, clucer din Comani, stăpîn 64, 241.
- Staico** din Bucov, ~ din Bucșani, ~ din Ohaba v. Staico postelnici.
- Staico** din Puturoasa, boier jurător 90, 147.
- Staico** din Ruda v. Staico Rudeanul.
- Staico** din Stănulești, martor pentru Zorești 105.
- Staico** din Șintești v. Staico vornic.

Staiço, frate cu Stănilă, vinde parte în Bănăceştii Javrei 105.
Staiço, frate (?) cu Tatul, Radul și Stroe, cu parte în Rîfov 204.
Staiço, județul din Cimpulung, martor 391.
Staiço, martori: ~ pentru Săcuiani 388; ~ pentru Șerbănești 269.
Staiço, moșnean rumânit din Sminov, fiul lui Radul Turcul 122.
Staiço paharnic v. **Staiço Rudeanul**.
Staiço, partea lui la Săcuiani (menț.) 388.
Staiço (Stoica), postelnic din Bucov, tatăl Mariei și bunicul Elinei (menț.) 357, 386.
Staiço, postelnic din Bușani, văr cu Calotă post., vinde în Bozieni 447.
Staiço, postelnic din Ohabă, martor pentru Urdari 383.
Staiço, rumâni: ~ din Ciuernic 229; ~ din Vlădeni 102.
Staiço, vornic <din Sintești>, tatăl lui Radul post. și al Soficăi, socrul lui Gherghe f. mare stolnic 1, 27, 44, 313, 334; stăpîn în Popești și Puchenii 313; boier hotarnic 25; martor 65, 95, 265, 371, semnează 58, 91; probabil același: **Staiço**, vornic al doilea, martor pentru Clinești 104.
Staiço Rudeanul (Staiço, Staicu), paharnic din Ruda, fiul lui Tudosie log. și soțul Radei, familie; stăpîn în Fometești, Runcul, Frătești, ș. a. 9, 170, 241, 260, 298, 385, 409; semnează 170, 393, 409.
Stamate (Stamati, Stamatie), agă, f. mare agă din Vardenița, tatăl lui Ioniță pah. 24; boier jurător 259, 383; martor 107, 149, 313, semnează 104, 259.
Stamatie, negustor din Pitești, cumpără loc, prăvălii și pivniță în București 270.
Stamate, postelnic din Pitești, cumpără loc și prăvălii în București 129.
Stan, Stănic:
Stan v. **Căldăreștii lui Stan**.
Stan, aprod din divan, ispravnic de jurători pentru Brăești 174.
Stan, aldămașar pentru Dumbrava 145.
Stan, căldărar, țigan boieresc, dat zestre 357.
Stan, curtean, martor pentru Berindești 403.
Stan, dărăbanț din Drajna, martor 305.
Stan de margine <căpitan>, martor pentru Țigănești 124.
Stan din Anini, martor 383.
Stan din Bae, fiul lui Petrișor, vinde parte cu munte și rumâni 387.
Stan din Berești, martor 36.
Stan din Berislăvești, fiul lui Stoica, martor 132.
Stan din Bobești, martor 229.
Stan din Brăgărești, socrul lui Dumitru log., martor pentru Trestieni 171.
Stan din Brănești v. **Stan log.** și **Stan vătaf**.
Stan din Budișteni, martor pentru Dobroești și Crîngurenii 130.
Stan din Cacaletji, frate cu Nan Poturul, martor 386.
Stan din Căpăținești, martor 202.
Stan din Clinceni, tatăl lui Voico și al lui Banul (menț.) 366.
Stan din Ciuliniță, martor 438.
Stan din Cîrlomănești, martor pentru Cîndești 74.
Stan din Dăngești, jurător 443.
Stan din Gaia v. **Stan vătaf**.
Stan din Golești, martor 56.
Stan din Greci v. **Stan post**.
Stan din Jigorani, tatăl lui Manea (menț.) 78, 86.
Stan din Lazuri, martor 67.
Stan din Mătăsești, martor pentru Sărățeni 24.
Stan din Mătești, văr cu Silea, cu vie și moară 241.
Stan din Micești v. **Stan post**.
Stan din Mihăești (Mihești), boier jurător 90, 147.
Stan din Moșești, martor pentru Cîndești 267.
Stan din Negreasca, megiaș jurător 379.
Stan din Pătirlage, fiul popii Răzmeriță, martor pentru Cacaletji 386.
Stan din Popinzălești, martor pentru Broșteni 392.
Stan din Rădăcinești, dă loc pentru aducerea apei unei mori 197.
Stan din Săvești v. **Stan logofeti**.
Stan din Scăiani, martor E; v. și **Stan Gădan**.
Stan din Sminov, boier hotarnic pentru Grădiștea 25.
— **Stănic** din Stoenesti, martor pentru Creținești 364.
Stan din Țigănești, fiul lui Dona, martor 49, 124.
Stan din Țigănești, martor 124.
Stan, fiul călugărului Mardarie, vinde vie în dealul Neogoștilor 195.
Stan, fiul lui Marin din Berești, martor 36.
Stan, fiul lui Udrîște din Cacaletji, familie; vinde parte 386.
Stan, fiul Voicăi și nepotul lui Mihnea banul din Urezi, dăruiește parte din Jdreala, m-rii Jdreala 97.
Stan, frate cu Dragomir, vinde parte în Berești 36.
Stan, ginerele lui Mirău popă protopop, martor pentru Băbeni 156.
Stan grămătic, fiul lui Mănăilă v. **Stan popă**.
Stan, județ din Cimpulung, martor 380.
Stan, logofăt din Brănești, tatăl lui Drăghici post. (menț.) 103.
Stan, logofăt din Săvești, bătrînul, unchiul lui Stan <log.> 67.
Stan, logofăt din Săvești, nepotul bătrînului Stan log., scrie acte domnești 5, 67.
Stan, logofăt, frate cu Pirvul din Săvești, vinde în dealul Crîngurenilor 130.
Stan, martori: pentru Băncești 405; ~ pentru Găgeni 163; ~ pentru Săcăturul și Bolovanul 370; ~ pentru Tifulești 257; ~ pentru Vernești 4.
Stan, mazil din Glodeni, martor pentru Piscani 316.
Stan, mazil din Vlădila, jurător pentru Studenița 125.
Stan, moșteni rumâniți: ~ din Gropeni 240; ~ din Lazu 13; ~ din Lătceni 181; ~ din Negrași 333; ~ din Ogretin, cu ocină și în

- Draġna 251 ; ~ (Stanciul) din Pleașov 278, 279 ; ~ din Scărișoara 89 ; ~ din Sulari 149 ; ~ din Valdeel 187 ; ~ din Vărăști, în pricină 62, 72 ; ~ din Virbiță de Jos 46.
- Stan, nepotul bătrînului Stan log. din Săvești v. Stan log.
- Stan, nepotul lui Balea din Ruși, vinde parte în Călmățulu 188.
- Stanu, nepotul lui Tatomir, vinde parte la Tufele Untei, în Jideni 109.
- Stan, partea lui în Băncești (menț.) 105.
- Stan, pircălab, moștean rumănit din Pleașov 279.
- Stan, popă din Livezi, tălmăcește hrisov 189.
- Stan, popă din Pircșov, martor E.
- Stan, popă, grămătic din Băbeni, fiul lui Mănăilă ; familie 156.
- Stan, portar, ispravnic la Intocmire 19 ; Ispravnic de jurători 90.
- Stan, postelnic din Dilga v. Stanciul post. din Pade.
- Stan, postelnic din Greci, <fiul lui Badea post.>, în pricină pentru rumăni din Bărcănești 90, 147.
- Stan, postelnic din Mlcești, martor pentru Crlngurenii 130.
- Stan, răchler din Orașul de Floci, întoarce vie cumpărată în dealul Vălenilor 118.
- Stan, răchier, martor pentru vlnzare în București 270.
- Stan, rotar, martor pentru Săculani 388.
- Stan, rumăni : ~ din Bărcănești 147 ; ~ din Brădișești, se judecește, rumănit din nou 94 ; ~ din Comani 64 ; ~ din Frătești și Costești 385 ; ~ din Lchirești 138, 141 ; ~ din Maxin 245 ; ~ din Pătrilage 311, 312 ; ~ din Poieni 159 ; ~ din Vărăști 175 ; ~ din Vlădeni 102.
- Stan, stegar, <cercetează> zapis pentru Cilinceni 366.
- Stan, tatăl lui Dan care vinde în Ciulnița (menț.) 438.
- Stan, tatăl lui Dedul cu parte în Dodești 450.
- Stan, tatăl lui Nistor cneaz rumănit din Sulari (menț.) 149.
- Stan, tatăl Stanei și socrul lui Radul post. din Baba (menț.) 282.
- Stan, țigani 30, 84, 227, 265.
- Stan, vâtaf din Brănești, socrul lui Badea post. din Pîrlu, bunicul lui Miloș log. ; familie 103 ; stăpin 103, 117.
- Stan, vâtaf din Gaia, vinde țigan 53 ; martor 184, 382.
- Stan, vler din Mircești, martor 6.
- Stan, vinde ogor în Birosălăveni 28.
- Stan al Buzei din Orașul de Floci, întoarce vie cumpărată în dealul Vălenilor 118.
- Stan al călugăriței, tatăl lui Badea comis, familie ; dăruiește țigan (menț.) 30.
- Stan al lui Brațile, rumăni din Comani 64.
- Stan al lui Bratul, cumpără parte cu moară la Băncești 105.
- Stan <al> lu Ivan, martor <pentru Toplița> 285.
- Stan al lui Mirelcăi, nepotul Idragole, vinde parte în Cătun 224.
- Stan al lui Neagoe, dărăban, martor pentru Căpăținești 202.
- Stan al lui Oancea, vinde parte de moară la Băncești 105.
- Stan <al> lu Pătru, aldămășar pentru Jideni și Tușăști 109.
- Stan al lui Tatul, tatăl Stancăi cu parte în Căpăținești (menț.) 202.
- Stan al Negotei din Negoșina, megiaș jurător pentru Brăești 174.
- Stan Ariciul (~ Ariclu) din Studenița, în pricină de rumănie 125, 248.
- Stan Bana, moștean rumănit din Pleașov 279.
- Stan Băguș din Birosălăvești, martor 28.
- Stan Bejenescul din Trășani, martor B.
- Stan Brezoe, soțul Voicăi, vinde parte în Cucuteni 390.
- Stan Butescul din Priseaca, delrița lui la Turburea (menț.) 377.
- Stan Buzianul (~ Buzian), dă lui Ion log. părți din Plăvlenci și Studina pentru că a scăpat din robie pe soția sa Elina și pe fiul său Căzan (menț.) 115.
- Stan Cefălan, tatăl lui Vlad, vinde vie în Domirești 215.
- Stan Chicul din Bordești, martor pentru Scăieni 412.
- Stan Chircoșe, martor pentru Săculani 388.
- Stan Cleorie din Urlați, martor 292.
- Stan Crastavăț din Birosălăvești, martor 28.
- Stan Cucubeață, martor pentru Trestiani 203.
- Stan Dolofan din Dăngești, martor 197.
- Stan Firjog, martor pentru Valea Teancului 307.
- Stan Focan din Cimpulung, în pricină pentru moară 401.
- Stan Gădan din Vernești, vinde parte în Tifulești 257.
- Stan Geoiul, aldămășar pentru Jideni și Tușăști 109.
- Stan Grămadă, rumăni din Vărăști 175.
- Stan Horțul, tatăl lui Dragne megiaș rumănit din Ionești (menț.) 324.
- Stan Jintă, rumăni din Pucheni, cu deiniță 313.
- Stan Lungoel, martor <pentru Toplița> 285.
- Stan Măcărău din Vădăstrița, martor 254.
- Stan Mogoșanul, martor pentru Budișteni ș.a. 130.
- Stan Mostoc, tatăl lui Necula martor pentru Cilinceni (menț.) 353.
- Stan Neăgomirescul, martor (menț.) 77.
- Stan Nebunul, moștean rumănit din Pleașov 278.
- Stan Păcurariul, martor pentru Trestiani 203.
- Stan Păcurariul (Păcurariul), moștean rumănit din Pleașov, socrul lui Stan (Stanciul) 278, 279.
- Stan Pârșanu din Cucieși, tatăl Arcăi și al Stoicăi (menț.) 277.
- Stan Pășitul, fecior de birărie din Gorj, calul său luat de boierii pribegi 168.
- Stan Pica din Bălșoara, martor pentru Căcaiești 176.
- Stan Pită, cumpără în Băncești (menț.) 105.
- Stan Plișgolu din Sărulești, martor 314.

Stan Prodilă, rumân din Frătești și Costești 385.
Stan Robu, rumân din Vărăști 175.
Stan Stănilav, rumân fugit din Brănești 117.
Stan Tâbeleă (~ Tibelcă), uncheaș din Bădeni, pune zălog livadă în Văsiia la fiul său vitreg Dragomir 327; diată 408.
Stan Todereșteu din Cocani, martor pentru Sărulești 314.
Stan Țabura (~ Țapora) din Vernești, aldă-mășar și martor pentru Cîndești 148, 242.
Stan Țapul, aldămășar <pentru Lipia ?> 205.
Stan Țițela, cneaz rumânit din Lazu 13.
Stan Udatul, din Odae, martor pentru Cacaletți 386.
Stan Văcăruș, moșnean rumânit din Virbița de Jos, fără ocină 46.
Stan Vătășoiul (Stan) din Stănulești, martor la înfrățire 405.
Stan Veredeclu (Verdecuiu), postelnic, martor pentru Clinceni 373, 375.
Stan Virbleean, moșnean rumânit din Virbița de Jos 46.
 — **Stănu Voilă**, aldămășar pentru Jideni și Țușăști 109.
Stana, fiica lui Dumitru din Drajna și a Vișel, soră cu Zaharia 234.
Stana, fiica lui Ion și a Paraschivel, vinde, împreună cu mama și surorile ei, parte în Tifulești, la vreme de foamete 119.
Stana, fiica Poșăcăi, vinde vie în dealul Scăianilor 412.
Stana, fiica Zbrăceturii, vinde parte în ocina Negrilească 221.
Stana, jupaniță, fiica lui Oprea din Budișteni, familie; înzestrează pe fiica sa în Dobroșești și Crîngureni 130.
Stana, jupanița lui Colțea căpitan și mama lui Pătrașco, vinde țigani 359.
Stana, jupanița lui Gorgan v. Stana spătăreasa.
Stana, jupanița (intlia) lui Stoica spăt. <fiica lui Stoico m. post. din Bucov> și mama lui Dumitrașco comis, stăpînă în Măgureni, Tătărăi și Secărie (menț.) 371.
Stana, jupanița lui Vlaicu log., stăpînă în Conțești și Davidești, cu vie în Dealul Piteștilor și casă cu pivniță și grădină în Pitești 391.
Stana, jupaniță, mama Ilinei și <fiica ?> lui Pirvul log. Dolofan (menț.) 268.
Stana, monahia, bunica (?) lui Preda spăt. din Albești (menț.) 30.
Stana, soră cu Javra, Neagul și Neacșa, vinde parte de moară în Băncești (menț.) 105.
Stana, soția lui Radul post. din Baba, fiica lui Stan, în pricină pentru Arvătești 282.
Stana, soția lui Voico din Rătești, stăpînă de țigani (menț.) 84.
Stana, spătăreasa <din Brincoveni>, soția lui Fota post., apoi a lui Gorgan f. mare spăt., soacra lui Stroe log.; stăpînă în Golești, Izvorani, Criva ș.a. 8, 107, 178.
Stana, țigănci 84, 93, 241, 347.
Stana Boldoale (Stana) din Bădeni, cu parte 101.

Stana Voivel, cu loc în București 129.
Stanea, fiica lui Momcilă din Dedulești, soră cu Sora și Sorca 232, <256>.
Stanea, fiica lui Stan al lui Tatul, dăruiește parte în Căpăținești (menț.) 202.
Stanea, fiica lui Tudor Bojidari și muerea lui Nanu, vinde parte în Bogdănești 399.
Stanea, jupaniță, fiica lui Pirvul log. Rudeanul și soția lui Preda spăt., familie; vinde partea tatălui său din Conțești 391.
Stanea, jupanița lui Grozav post. din Măni-cești, vinde parte în Eșciori (menț.) 94.
Stanea, jupanița lui Ionachi, cumpără în Cornet 184.
Stanea, nepoata jupinesei Voica fiica lui Mihnea banul, familie; dăruiește parte în Jdreala, m-rii Jdreala 97.
Stanea, soția lui Baraghină și mama lui Voico și Vlaicu, vinde delniță în Berevoești 114.
Stanea, țigănci 39, 84, 241, 290.
Stanea, vorniceasa, jupanița lui Danciul vornic <din Brincoveni> familie; dăruiește parte în Arvătești (menț.) 282.
Stanea, vorniceasa, jupanița lui Vintilă <f. mare> vornic, dă un copil de țigan schimb pentru parte în Sparți 227.
Stanea Radomireasa (Radomireasa), vinde parte cu vie din ocina Negrilească 221.
Stanelul, Stancee, Stanelol:
 — **Stanelol** agă, cu loc de casă în București 38.
Stanelul, ban, tatăl lui Tudor din Rătești, volnicit să rumânească oameni din Sărăști și Plătecești pentru că le-a plătit birul (menț.) 418.
Stanelul (Stanclu), diacon de la Biserica Domnească din București, din clirosul domnesc, vinde loc de casă cu pivniță 218; scutit 18, 445; martor 218, 337.
Stanelul din Bădeni, nepotul lui Stoica vornic, martor 101.
Stanciul din Bozleni v. Stanelul, vătăf.
Stanciul din Buciumeni v. Stanelul pitar.
Stanelul din Bujorani, martor la rumânire în Cîlnești 335.
Stanelul din Ciulinia, martor 438.
Stanciul din Cilcești, ~ din Cîrstienești v. Stanelul logofeți.
Stanciul din Cocorăști v. Stanelul post. din Boziani.
Stanelul din Cotești, tatăl lui Nenciul, cu delniță (menț.) 317.
 — **Stancee** din Dedulești, martor 413.
Stanciul din Dilga v. Stanelul post. din Pade.
Stanciul din Dobrosălveni v. Stanelul log.
Stanciul din Domirești v. Stanelul sătean.
Stanelul din Glodeni, fiul lui Albul cel bătrîn, martor pentru Piscani 316.
Stanelul din Izbiceni, face schimb de țigănci 200; v. și Stanelul Drăgăneșeul.
Stanelul din Jugureni, vinde parte, vie și loc de casă 86, 145.
Stanelul din Mănicești, martor 83.
Stanciul din Pade v. Stanelul post.
Stanelul din Pitești, fiul lui Pano Bolovan, vinde casă 391.
Stanciul din Sălătruc v. Stanelul vornic.

- Stanelul din Stilpeni, martor 229.
 Stanelul din Ștubeaui, martor 383.
 Stanelul din Tifulești, martor 119.
 Stanelul din Vlăduțeni, al doilea soț al jupăniței Ivana, stăpîn în Arvătești 282.
 Stanelul din Zătreni, martor pentru Bae 387.
 Stanciul fiul lui Drăghici log. din Sălătruc v. Stanelul vornic al doilea.
 Stanelul, frate cu Mogoș călăraș, martor pentru Clinceni 343.
 Stanelul (Stanciulu), frate cu Pătru și Radu, partea lor din Sărulești închinată m-rii Menedic (menț.) 314.
 Stanelul, logofăt din Cilcești, tatăl lui Dragomir 320; stăpîn de țigănci 98, 99; martor 320, semnează 98.
 Stanelul, logofăt <din Cirstienești>, martor pentru Cirstienești 91, 95.
 Stanciul, logofăt din Dobrosălăveni, vinde parte 280.
 Stanelul, logofăt <din Fundeni> cu loc în București 14.
 Stanciul, logofeți: ~ scrie act domnesc 56; ~ scriu zapise 46, 363.
 Stanelul, martori: ~ pentru Turburea 377, 436; ~ pentru Valea Teancului 307.
 Stanciul, moștean din Genueni, vinde ocină în Gruiați 424.
 Stanciul (Stanciu), moșteni rumâniți: ~ din Clinești 335; ~ din Comanca 88; ~ din Lazu 13; ~ din Ogretin 251; ~ (Stan) din Pleașov 278, 279; ~ din Siliștioara 297; ~ din Stănești 166; ~ din Sulari 149, cu parte și în Virbița 46.
 Stanelul, negustor, nepotul său Anghelita din Pitești (menț.) 391.
 Stanciul, paharnic v. Stanelul Meiuteseul.
 Stanelul, pitar din Buciumeni, martor pentru Sărățeni 24.
 Stanelul, popă din Ludănești, tatăl lui Badiul (menț.) 334.
 Stanelul, popă din Rădăcinești, dă loc pentru aducerea apei la o moară 197, 213.
 Stanelul, popă din Tirnava, scrie zapis 235.
 Stanelul (Stanciu), popă domnesc, martor pentru vânzare în București, semnează 346.
 Stanelul, popă, în pomelnicul m-rii Coziani 257.
 Stanciul, popă, martor pentru Vernești și Poenari 80.
 Stanciul, portar, martor pentru Țigănești 299.
 Stanelul, postelnic din Boziani, fratele lui Calotă post., stăpîn 294; martor 241, semnează 170; probabil același: Stanciul, postelnic din Cocorăști, martor 357, 359.
 Stanelul, postelnic din Pade (~ din Dilga), tatăl lui Pătrașco 13, 34; vinde țigani 34; martor 13, 33, 142, 149.
 Stanelul (Stanciul), postelnic din Zătreni, martor 34, 387.
 Stanelul, postelnic, martor pentru Șuica din Șuici și m-rea Valea 216.
 Stanelul rumâni: ~ din Brănești, fugit 117; ~ din Comani 64; ~ din Frătești și Costești 385; ~ din Futești 298; ~ din Maxin 245; ~ din Poieni 159; ~ din Urdari 383; ~ din Vlădeni 102.
 Stanelul, sătean din Domirești, martor 215.
 Stanciul, scrie act domnesc, scrie zapise v. Stanelul log.
 Stanelul, stolnic, martor pentru Drajna și Jigoreni 86, 234, 251, 287.
 Stanelul, sudeț <din Argeș>, martor 332.
 Stanelul, tatăl lui Ion cel șchiop cu parte în Voineasa (menț.) 5.
 Stanelul, tatăl lui Scurerumân din Ciurnic 229.
 Stanelul, țigan (menț.) 200.
 Stanelul, văr cu Oancea, înfrățește pe vărul său peste delniță în Mihăești 127.
 Stanelul, vătaf din Bozieni, martor pentru Smedești 121; v. și Stanelul post.
 Stanciul, vinde livadă în Gruia lui Neagoe 132.
 Stanelul, vistier, strămoșul lui Negoită și Mihai postelnici din Sărata; ctitor al m-rii Pinul (menț.) 174.
 Stanelul, vornic al doilea din Sălătruc, fiul lui Drăghici log., familie; stăpîn în Sălătruc, Spini ș.a. 154, 276; martor 68, 142, semnează 104.
 Stanelul al lui Coman din Urlați, martor pentru Broștineasa 291.
 Stanelul <al> lui Gardină, martor pentru Samara 165.
 Stanciul al lui Largul, martor pentru Fundeni 228.
 Stanelul al lui Pătru (Stanciul Pătru), cu parte în dealul Nucetului cumpără și vinde în Călmățui 188.
 Stanelul al popii, unchiul lui Ianu, vinde loc la Biroslăveni 28.
 Stanelul Bateai (Stanciul) din Barchetu, vinde părți în Neagoșina, Zărnești ș.a. pentru plata birului haraciului 339.
 Stanelul Bruștaanul, rumân din Ciurnic 229.
 Stanciul Cîndeseul (Stanciul), martor pentru Berindești și Turburea 370.
 Stanciul Cooș (Stanciu ~), sătean din Domirești, din Reade, vinde parte 215; martor 210.
 Stanciul Cotoreea (Stanciul) din Jăgorani vinde parte cu vie 86.
 Stanciul Dorotel, vinde vie <în dealul Bobului> 228.
 Stanelul Drăgănceseul din Izbiceni, martor la judecirea 254; v. și Stanciul din Izbiceni.
 Stanciul Fulga, cneaz rumânit din Lazu 13.
 Stanciul Gangaleul (Stanciul), martor pentru Berindești și Turburea 225.
 Stanelul Măn, martor pentru Bodești 411.
 Stanelul Meiuteseul, paharnic, martor pentru dealul Vălenilor 118.
 Stanciul Mocul, megiaș rumânit din Clinești 335.
 Stanciul Mușătleșu (Stanciul), martor pentru Berindești și Turburea 225.
 Stanciul Mușteachi (~ Mușateachi), martor pentru Berindești și Turburea 225.
 Stanciul Nița, țigan (menț.) 296.
 Stanciul Pătru v. Stanelul al lui Pătru.

- Stanciul Pustlul (Stanciol, ~ Pustiul), negustor, cumpără prăvălie și loc în București 302, 303; martor 181, 201, 298.
- Stanciul Radului din Lipia, martor pentru Samara 165.
- Stancelul Robul din Pîrscov, martor D.
- Stancelul Robul din Urlați, martor 291.
- Stanciul Ruzer v. Eustratie Ruelarl.
- Stancelul Sfîreș, partea lui din Clinești vindută lui Sima log. (menț.) 335.
- Stancelul Șanteae (Stanciu) din Guzeni, martor 235.
- Stanciul Voleal din Orașul de Floci, vinde parte în Sărățeni 24.
- Stanceul, cnezi rumâniți: ~ din Gropeni 240; ~ din Scărișoara 169; ~ din Sulari 149.
- Stanceul, logofăt din Davidești, cumpără delnițe 391; martor 320; probabil același: Stanceul, logofăt, scrie zapis pentru Berevoești 114 și Stanceul, logofăt, scrie act domnesc 26.
- Stanceul, postelnic din Săcuiani, martor 388.
- Stanislav v. Stănilsav.
- Stanumir v. Stănimlr.
- Star Chlojde (~ Cheojda), sat <j. Săcuieni; azi j. Prahova> 234.
- State, Istatel :
- State (Stati), cojocar din București, ține zălog apoi vinde satul Putineul pentru niște cojoace date unui boier 19, 262, 263.
- State din Cacleți v. Stafie.
- Istatel din Grozești, vinde parte în Lătceni 334.
- State Pană, vistier, martor la închinarea bis. Ghiormei banul, semnează grecește 231.
- Stavăr (Stavru), moșnean rumânit din Studenița 125, 248.
- Stăneștl (Stăcești), sat <j. Prahova> 163, 302, 303, 311, 312, 335; negustor 106.
- Stănelol, aldămășar pentru Bălțați 137.
- Stăneasa, soția lui Stan vătaf din Brănești; familie (menț.) 103.
- Stăneslavu v. Stănilsav.
- Stăneștl, sat <j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș>, parte vindută de Fătul și Neagoe din Corbșori lui Mușat mare stol.; dăruită fiului său Vasilie 140; delnița lui Pătpălac cumpărată de Mușat de la Neagoe, cerută de Ivașco mare vornic pentru o datorie 360 .
- * Stăneștl ot Teleajen, j. Saac, sat <lg. Drajna de Sus; azi j. Prahova> 234, 330, 342; în hotar cu Drajna 286, 287; casă cu poment, vad de moară și parte de munte vindute de Crăciun lui Hrizea mare vornic 287; megiași rumâniți 166, 292, 331.
- Stăneștl, j. Vlașca, sat <azi j. Ilfov>, vindut de Albul comis din Brezoae lui Trufanda f. mare vist.; drept de slobozie, scutiri 73.
- Stănieuță (Stănicuțu) din Glodeni, frate cu Șarbu și Ion, cumpără parte în Piscani 316.
- Stănie v. Stan.
- Stănilgoel din Moșăști, martor pentru Tifulești 119.
- Stănilgolul, cneaz rumânit din Lazu 13.
- Stănilgolul, tatăl lui Neagoe martor pentru Săcuiani (menț.) 388.
- Stănilla, martor pentru un rumân din Bora 261.
- Stănilă, căpitan, martor pentru Drajna și Măstănești 305, 398.
- Stănilă, ceaș din București, martor pentru Clinceni 374.
- Stănilă, cneaz rumânit din Sulari 149.
- Stănilă din Bădeni, fiul lui Stepan cel bătrîn cu vie în Bădeni 101.
- Stănilă din Berevoești, martor 114.
- Stănilă din Biroslăvești, martor 28.
- Stănilă din Gomoești, martor pentru Lipia 221.
- Stănilă din Păușești, frate cu Stanumir și Chirca, vinde livadă 179; martor 160.
- Stănilă, frate cu Staico, vinde parte în Bănărești (menț.) 105.
- Stănilă, iuzbașă, martor pentru Clinceni 374.
- Stănilă, megiaș din Vispești, frate cu popa Dragotă și Neagul, vinde partea lui Calciul din Cîndești 236, 252.
- Stănilă, vinde ogoare în Biroslăveni, 28.
- Stănilă, vinde părți în Negoșina, Zărnești și Bisăuci pentru plata birului haraciului 339.
- Stănilă Deleanul din Păușești, frate cu Oprea, martor 182.
- Stănilă Lînteanul din Biroslăvești <Biroslăveni>, martor 28.
- Stănimlr, Stanumlr :
- Stănimlr, cneaz rumânit din Ciulinia, se răscumpără 440.
- Stănimlr din Ciulinia, martor 438.
- Stanumlr din Păușești, frate cu Chirca și Stănilă, vinde livadă 179.
- Stănimlr, logofăt din Jigoreni, martor 86; scrie zapis 78.
- Stănimlr, merii lui ~ în descriere de hotare la Lacul (menț.) 39.
- Stănimlr, popă din Drăganul, partea lui la Eșciori (menț.) 94.
- Stănimlra, țigancă 241.
- Stănilsav, Stăneslavu :
- Stănilsav v. Stan Stănilsav.
- Stănilsav din Odae, martor pentru Cacleți 386.
- Stănilsav din Văsiești, martor pentru Sărulești 314.
- Stăneslavu, funia lui la Brîncoveni (menț.) 150.
- Stănilsav, judec rumânit din Siliștioara 297.
- Stănilsav, martor pentru Coasta Turburii 428.
- Stănilsav, paharnic, martor pentru Izvorani 416.
- Stănilsav, popă, martor pentru Coasta Turburii 428.
- Stănucă din Buzău, tatăl lui Necula (menț.) 307.
- * Stănuleștl (Stăluiești), sat <lg. Găvănești, j. Buzău> 105, 202, 390, 405.
- Stefan v. Ștefan.
- Stejarul v. Gîrla Stejarului.
- * Stejarul (Stejarul), j. Mehedinți, sat <lg. Perișoru; azi j. Dolj> cu vie și rumâni;

- fost al lui Manea mare post., dăruit de domn lui Drăghici log. și Ianu post. 425.
Stélea, aldămășar pentru Dumbravă 145.
Stelea, biserică v. București.
Stelea, rumân din Polenii 159.
Stelea spătar, ctitor (menț.) 113.
Stepan v. și Ștefan.
Stepan, Știpan :
Stepan cel bătrîn, tatăl lui Stănilă, vinde parte cu vie (menț.) 101.
Stepan cel mic, cu parte în dealul Nucetului 188.
Stepan, cneaz rumânit din Lazu 13.
Stepan, cu parte în dealul Nucetului 188.
Stepan din Bloroslăvești, martor 28.
Stepan din Cîndești, vinde parte (menț.) 250, 252.
Stepan, frate cu Lăudat comis din Vlădeni, Arsenie pah. și Tudor, martor 320; probabil același: **Stepan**, postelnic, martor pentru Izvorani 416.
 — **Știpan, vătaf din Lătușoasa**, martor 395.
Ștepea din Păușești, martor 182.
Șticleul (Șticleu, Știgleniu), baltă la * Gurgulați <lg. Chirnovi, j. Ilfov>; azi j. Ialomița> și Vărăști <j. Ilfov> în descriere de hotare 283; a m-rii Viforita 61, 253, pricină cu șifarii domnești 81.
Știpan v. Ștefan.
Știrian Greul din Negoiești, martor 195.
Știlpăni, sat <Valea Știlpului, j. Săcuieni>; azi j. Prahova> 234.
 * **Știlpeni**, sat <lg. Plua Pietrii, j. Ialomița>, m-rea Mislea volnicită să-și la dijma de pe ocina sa 396.
 * **Știlpeni** (~ de Sus), sat <or. București>, parte cu vie și mori a jupanului Grăjdana lăsată nepotului său Preda spăt. 229.
Știngăcea, sat <Știngăceaua, j. Mehedinți> 383.
Ștoe v. Ștoia.
Ștoenești, Ștoinești :
Ștoenești (Ștoleștești, Ștroenești), sat <j. Argeș> 5, 197, 443.
Ștoenești, sat <probabil Ștoenoița, j. Ilfov> 364.
 * **Ștoenești**, sat <probabil lg. Căltuna, j. Săcuieni>; azi j. Buzău> 261.
 — **Ștoinești**, sat <Ștoenești, j. Vlașca>; azi j. Ilfov> 300.
Ștoia, Ștoe :
Ștoia v. Fundul lui Ștoia.
Ștoia din Bărăști, fiul lui Micul Momoiu vinde vie cu pomet 215.
Ștoia din Bloroslăvești, martor 28.
 — **Ștoe din Cocani**, martor pentru Sărulești 314.
Ștoia din Nucet, martor pentru Uriști 291.
Ștoia, martor pentru Bae 387.
Ștoia megiaș din Mărăcineni v. Ștoian.
Ștoian, călăraș, martor pentru Trestiani 203.
Ștoian din Bălțați, martor pentru Rîmnic 215.
Ștoian din Domirești v. Ștoian, sătean din Domirești.
Ștoian din Gherghlița, martor pentru dealul Bobului 228.
Ștoian din Pîrșcov, martor D, E.
Ștoian, dorobanț din Țigănești 124.
Ștoian, fiul lui Șandru și tatăl Sorei care vinde partea Rădănească (menț.) 340.
Ștoian, fiul lui Voicoc Țirziul și nepotul lui Dragomir Voicoclu, vinde parte cu vad de moară la Smedești 239, 390.
Ștoian (Ștoia), megiaș din Mărăcineni, vinde partea lui Calciul din Cîndești 236, 252.
Ștoian, moșteni rumâni: ~ din Lazu 13; ~ din Ogretin, cu ocină și în Drajna 251; ~ din Pleașov 278, 279.
Ștoian, nepotul lui Dragomir Voicoclu v. Ștoian, fiul lui Voicoc Țirziul.
Ștoian, popă din Bădeni, martor în diată 408; scrie zapis 327.
Ștoian, popă din Corbi, scrie zapis 304.
Ștoian (Ștuian) rumâni; ~ din Ciurnic 229; ~ din Creținești, încearcă să se judecească 364; ~ din Lichirești 138, 141; ~ din Petrești, se judecește, fără ocină 323; ~ din Poieni 159; ~ din Vărăști 175.
Ștoian, sătean din Domirești, martor 215.
Ștoian Bocotan, dăruit de un boier, cu vecinul, pentru slujbă 94.
Ștoian Boreceanul, cneaz rumânit din Gropeni 240.
Ștoian Galță, vinde parte în Lipia 221.
Ștoian Greul din București, martor 337.
Ștoian Judecul, moștean rumânit din Pleașov 279.
Ștoian Moldoveanul, cneaz rumânit din Gropeni 240.
Ștoian Șuta din Domirești, martor 210.
Ștolanovea, Țigan, tatăl lui Severin 271.
Ștolca v. Mejdina Ștoleală.
Ștolea, banul, soțul Dobrei care vinde în dealul Nucetului (menț.) 188.
Ștolea, cumpără loc de casă și de pomi în dealul Verneștilor 80.
Ștolea cupeș din București, martor 344.
Ștolea din Băbeni, moșul lui Stan grămatic, partea lui la Băbeni (menț.) 156.
Ștolea din Bădeni v. și Ștolea log. și Ștolea vornic.
Ștolea din Bădeni, martor 101.
Ștolea din Băncești, fiul lui Anghel log., martor 390.
Ștolea din Băncești, vinde parte (menț.) 105.
Ștolea din Bărbătești <postelnic>, martor pentru Vlădeni 102.
Ștolea din Berislăvești, tatăl lui Stan (menț.) 132.
Ștolea din Blăstimatele, megiaș jurător pentru Pîrșcov E.
Ștolea din Boteni v. Ștolea Boteanul.
Ștolea din Brătiani v. Ștolea log.
Ștolea din Chejdu v. Ștolea al Scurtului.
Ștolea din Cîndești v. Ștolea log.
Ștolea din Cîndești, aldămășar și martor 148, 242.
Ștolea din Cepturi v. Ștolea spăt.
Ștolea din Cerășovi v. Ștolea vătaf.
Ștolea din Crișoiești, martor pentru Vulpeni 275.

- Stoica** din Crivelești, megiș jurător pentru Brăești 174.
- Stoica** din Frumușani, care șade în Vilcana, tatăl lui Tudoran, se vinde rumân 336.
- Stoica** din Gomoești, martor pentru Lipia 221.
- Stoica** din Liperești, martor pentru Stroiești 290.
- Stoica** din Mănicești, martor 83.
- Stoica** din Mogoșani v. **Stoica Boteanul**.
- Stoica** din Orbeasca, martor pentru Vilcana, semnează 336.
- Stoica** din Poenari, vinde parte cu moară 80.
- Stoica** din Râzvad <paharnic>, martor pentru Vlădeni 102.
- Stoica** din Rîmnicu <Sărat>, martor pentru Domirești 215.
- Stoica** din Titu, fiul lui Dumitru log., martor pentru Udeni 206.
- Stoica** din Urdari v. **Stoica post**.
- Stoica** din Vitănești, martor pentru Găurici, semnează 120.
- Stoica** din Vlădești, martor pentru Șărbănești 269; v. și **Stoica Cirjeul**.
- Stoica** din Zărnești v. **Stoica pah**.
- Stoica** fiul lui Anghel log. v. **Stoica** din Băncești.
- Stoica**, fiul lui Pirvul din Lazuri v. **Stoica post**. din Lazuri.
- Stoica**, fiul lui Pirvul din Zătreni, frate cu Pirvul și Oprea, stăpîn în Criva de Jos 107.
- Stoica**, fiul lui Stan Pârșanu din Cucleși, frate cu Arca, cumpără fără drept în Bălțați 277.
- Stoica**, fiul lui Toder Șogărgău din Sărulești și al Dragoiei, frate cu Fătul și Frățilă (menț.) 314.
- Stoica**, frate cu Radul, martor pentru Cornetu 300.
- Stoica**, ginerele popii Danlia, vinde parte cu vie în Zlătărel 189.
- Stoica**, gramatic, logofăt, ucenicul lui Lepădat log., scrie acte domnești 383, 385, 386, 438; scrie diată 361.
- Stoica**, gramatici și logofeți, scriu acte domnești 11, 12, 228, 245, 252, 255, 258, 272, 281, 283, 291, 313, 320, 337, 358, 440; scriu zapise 333, 389.
- Stoica**, logofăt din Bădeni, martor 101.
- Stoica**, logofăt din Brătiani, scrie zapis 247.
- Stoica**, logofăt din Cindești, soțul Mușei și tatăl lui Răzmeriță (menț.) 162, 267.
- Stoica**, martor pentru un rumân din Bora 261.
- Stoica**, martor pentru Coasta Turburii 428.
- Stoica**, megiș din Ionești, tatăl lui Radul, Dragotă ș.a. (menț.) 324.
- Stoica**, megiș din Mărăcineni, vinde partea lui Calciu din Cindești 236, 252.
- Stoica**, megiș din Smedești, vinde parte cu vad de moară 121.
- Stoica** (Stuica), moșten din Genunenii, vinde părți din Dumbrăvița și Lunca Neagului 424.
- Stoica**, moșteni rumâniți: ~ din Comanca 88; ~ din Pleașov 278, 279; ~ din Scărișoară 89; ~ din Sminov 122; ~ din Sular 149; ~ din Vaideei 187.
- Stoica**, paharnic din Râzvad v. **Stoica** din Râzvad.
- Stoica**, paharnic din Zărnești, în pricină pentru ocină în Jiblea 352.
- Stoica**, paharnic, fiul lui Vilcul clucer din Loloești, face zapis cu vicleşug pentru un rumân din Bora 261.
- Stoica**, partea lui în Băncești (menț.) 105.
- Stoica**, popă, bătrînul, din Negoiești, tatăl popii Fătul, martor 171.
- Stoica**, popă din Berindești, martor 377; scrie zapis 370.
- Stoica**, popă din Bordești, martor pentru Scăiani 412.
- Stoica**, popă din Cotești, martor 192.
- Stoica**, popă din Fințești, tatăl lui Negoită, vinde parte cu vie <la Jăgoreni> 86.
- Stoica**, popă din Golești, martor 56.
- Stoica**, popă din Păușești, martor 136, 179, semnează 160, 161, 182.
- Stoica**, popă din Trășani, rumân judecit B.
- Stoica**, popă din Vaideei, martor pentru Rîfov, semnează 204.
- Stoica**, popă, martor pentru Văsiia 327.
- Stoica**, popă, tatăl lui Voico diacon, ține zalog ocină <în Toplița> 285.
- Stoica**, postelnic din Bărbătești v. **Stoica** din Bărbătești.
- Stoica**, postelnic din Bucov 386 v. **Stoico**.
- Stoica**, <postelnic din Lazuri>, fiul lui Pirvul din Lazuri, frate cu Nedelco, Mihai și Preda, martor 67.
- Stoica**, postelnic din Urdari, fiul lui Balaci, familie; stăpîn în Șișești, Dragomirești, Bălboși ș.a. 383; martor 387.
- Stoica**, rumâni: din Bae 387; ~ din Ciurmernic 229; ~ din Drăgănești 241; ~ din Foleștil de Jos 217; ~ din Frățești și Costești 385; ~ din Poieni 159; ~ din Popești 313; ~ din Urdari 383; ~ din Vlădeni 102.
- Stoica**, spătar, fiul lui Dumitru f. mare vornic din Cepturile, familie; face diată, semnează 371.
- Stoica**, țigan 296.
- Stoica**, ucenicul lui Lepădat log. v. **Stoica gramatic**.
- Stoica**, vărul lui Nicula, vinde împreună cu alții laz în dealul Scăianilor 412.
- Stoica**, vătaf din Cerășovi, martor pentru Drajna 234.
- Stoica**, vătaf, partea lui în Mircești (menț.) 6; v. și **Stoica**, vornic din Bădeni.
- Stoica** (Stoichița), vistier mare (fost) <Rlioșanul>, soțul Dochiei și unchiul lui Miloș log. (menț.); stăpîn în Bilta, cumpără țigani 70, 117; ctitor și donator la m-reă Strimba 100, 108, 383.
- Stoica**, vornic din Bădeni, martor 101; v. și **Stoica** vătaf, partea lui la Mircești.
- Stoica**, vornic, martor pentru Vărăști 175.
- Stoica a Barbului** (**Stoica** al lui Barbul, fratele? lui Barbul) din Căcaleți, cu parte

- 176, 386; probabil același: **Stolea al Barbului**, aldămășar <pentru Lipia ?> 205, **Stolea al Barbului din Tirgoviște**, martor pentru Crețești 146.
- Stolea al Bunll**, aldămășar <pentru Lipia ?> 205.
- Stolea al călușărilor**, vinde parte în Smedești 390.
- Stolea al lui Legul**, partea lui în Băncești 105.
- Stolea al lui Neleă**, vinde parte din ocina Mircească 390.
- Stolea al lui Răzmlrlță din Cirlomănești**, aldămășar pentru Clndești 162.
- Stolea al Scurtului**, roșu din Chiojd, martor pentru Drajna, semnează 234.
- Stolea Bădianu** (~ Bădiiianu), rumân din Grădiștea de Jos 58, 65, 66.
- Stolea Bonchielu** (Bonchici), vinde vie la Samara 165, 349.
- Stolea Boteanul** (Stoica din Boteni) din Mogoșani, tocmețnic, martor 98, 99.
- Stolea Camba** (Stoica) din Dobroteni, dăruiește parte finului său Nedelco 194.
- Stolea Cătinel**, martor pentru un rumân din Bora 261.
- Stolea Chișolul**, vinde parte în ocina Mircească 390.
- Stolea Clorășcul** din Ciorăști, martor pentru Scurtești 6.
- Stolea Cîrjeul**, martor pentru Șărbănești 269; v. și **Stolea din Vlădești**.
- Stolea Colfea** din Budișteni, martor 130.
- Stolea Corsarul** (~ Cursariul) din Domirești, martor 210, 215.
- Stolea Croltor** (Croitorul), moștean rumânit din Pleașov 278, 279.
- Stolea Drușul**, martor pentru Găgeni 163.
- Stolea Găvănescu**, din Rlmnicu <Sărat>, martor pentru Sămărăști ș.a. 410.
- Stolea Guduluș** din Dedulești, martor 413.
- Stolea Jucărelea** (~ Jucărelu), megiaș rumânit din Clinești și cu ocină în Șerbănești 335.
- Stolea Mășol** din Brănești, martor pentru alegerea unei părți în Bădeni 328.
- Stolea Motrocea**, martor pentru Dedulești 414.
- Stolea Păcală**, cu casă în București, martor 289.
- Stolea Perța**, vinde loc în Coasta Turburii 428.
- Stolea Purneche** din Obirșie, jurător pentru Studenița 125.
- Stolea Seveloran** (Stoica) din Vernești, martor 405.
- Stolea Secară** din Prlriți, aldămășar pentru Vernești 427.
- Stolea Șchlopul**, judec din Genuneni, vinde parte 424.
- Stolea Tireău**, martor pentru Bodești 411.
- Stolean**, **Stoleanul** :
Stolean, aldămășar pentru Jideni și Țușăști 109.
- Stolean** (Stoicanul) din Dedulești, frate cu Moșu și Neagoe, martor 232, 241, 413.
- **Stoleanul** din Cirlomănești, martor 74, 176.
- Stolean**, luzbașă din Băești, martor pentru Negoșina ș.a. 339.
- Stolean**, întărit în Căpăținești 202.
- Stolean**, megiași rumâniți : din Comanca 152; ~ din Lătceni 181.
- Stolean** (Stoicanu), unchiaș din Clnici, martor pentru Racoți și Podeni 395.
- Stoleea**, aldămășar pentru Stanciul din Jugureni 145.
- Stolehrlri** din Creți, martor pentru Ibănești 59.
- Stolehița**, soția lui Radul cu drepturi în Mălăești 233.
- Stoichijă f. vistier mare v. Stolea**.
- Stollă**, rumân din Frătești și Costești 385.
- Stollă**, vinde parte în Găgeni 163.
- Stolnea** din Devesel, jurător pentru Studenița 125.
- Stoinești v. Stoenesti, sat**.
- Stolrllea** din Tătărani, martor pentru Smedești 239.
- Strapodarul** (?) 129.
- Strati v. și Istratie**.
- Strati**, uncheaș, martor pentru Țigănești 49.
- Streehea**, moștean rumânit din Pleașov 278, 279.
- Strechia v. Dumitru Streehla**.
- Strînga** (?) Băglezii, <probabil Strunga ~>, top. în hotarul satului * Piscani, j. Dimbovița <lg. Glodeni> 316.
- Strimba** (Strîmbul, Sf. Troiță), m-re <Girbovul de Sus, j. Gorj>, zidită și înzestrată de Stoica f. mare vist. 100, 108; vindută de Alexandru Iliăș, răscumpărată de m-rea Tismana; drepturi ale citorilor 100, 108, 383; egumen 383.
- Strîmbul**, j. Dimbovița (Sf. Nicolae), m-re <Găiseni; azi j. Ilfov>, întărită la Lacul 39; egumen 39.
- Stroe**, birar, uncheaș <din Gorj>, calul său luat de oamenii boierilor pribegi 168.
- Stroe**, căpitan din Cacleți, martor 386.
- Stroe**, cu parte și rumâni în Bădeni 328.
- Stroe** din Braloștița v. **Stroe** log.
- Stroe** din Drăghinești, martor 368.
- Stroe** (Stroie) din Cheia, tatăl Oprei și socrul lui Toma din Bărbătești 207.
- ! **troe** din Fiiani care șade în Vilcana, fiul lui Vlăduță, se vinde rumân, semnează 341.
- Stroe** din Greci v. **Stroe** post.
- Stroe** din Leurdeni v. **Stroe** log.
- Stroe** din Oteteliș v. **Stroe** post.
- Stroe** din Ploiești, aldămășar <pentru Lipia ?> 205.
- Stroe** din Ruși, vinde parte în Călmățuiul (menț.) 188.
- Stroe** din Săvești, martor pentru Crîngureni 130.
- Stroe** fiul lui Oprea log. din Șirineasa v. **Stroe** slugă domnească.
- Stroe**, logofăt din Braloștița, scrie zapis 32.
- Stroe** (Stroi, Stroie), logofăt din Leurdeni, apoi mare stolnic, fiul lui Fiera f. mare log., frate cu Vintilă și Neagul 49, 124, 451; ginerele lui Fota post., și al Stanei <din Brîncoveni> 178; stăpîn în Țigănești, Golești, Criva ș.a. 49, 124, 178; în sfatul domnesc, mare stolnic <de la 21 nov. 1632> 430, 438—440, 443, 451;

martor (logofăt) 65, 95, 104, 106, 107, 181, 263, 333, 389, 451, semnează 46, 58, 68, 91, 262, 324.

Stroe, megiași rumâniți: ~ din Comanca 88; ~ din Lazu 13.

Stroe, pierde parte cu moară ținută în silă la Sărăști 315.

Stroe, postelnic din Greci, fiul lui Radul vist. și frate cu Preda sluger <și Voica din Găvănești>, în prinică pentru țigani 30; martor 107.

Stroe, postelnic din Otetelis, martor pentru Frăsinet 26.

Stroe, postelnic, frate (?) cu Tatul, Staico și Radu, cu parte în Rifov 204.

Stroe, slugă domnească, fiul lui Oprea log. din Șirineasa, vinde parte în Folești 217.

Stroe, stolnic mare v. **Stroe** log. din Leurdeni.

Stroe al popel din Vădăstrița, martor 254.

Stroe Croitorul, aldămașar <pentru Lipia ?> 205.

Stroe Leurdeanu v. **Stroe** log.

Stroe Matrae, partea lui în Lipia (menț.) 221.

Stroenești v. **Stoenești**, sat.

Stroești (Stroește), j. Ialomița, sat <azi j. Ilfov>, lângă * Dădulești; partea lui Toșea, a lui Cîrstea din Liperești, a lui Dirjală ș.a. cu case, vii și pivnițe întărite lui Danciul Doicescul 290; parte vindută de Apostol lui Borcea log. 406.

Studențița (Studenită), j. Romanai, sat <Studențița; azi j. Olt>, cnezi rumâniți de Mihai

Viteazul, dăruți de mama sa Teofana călugărița m-rii Cozia; pricini de rumânie 123, 125, 248; rumâni se vind lui Necula vist. 15.

Studina j. Romanai, sat <azi j. Olt>, parte cu vii și livezi, din partea lui Stan Buzianul, dobîndită de Ion log. din Muși pentrucă a scăpat din robie pe soția și fiul aceluia 115; jumătate din partea ce se chiamă Arvătești, fostă a lui Danciul vornic, dăruită lui Alexie slugă domnească; pricină între soția acestuia Ivana cu Radul post. din Baba 282; pircălab 169.

Stuian v. Stoian.

Stuica v. Stoiea.

* **Stupineni**, sat <probabil lg. Sălcuța, j. Dimbovița> 341.

Sturzeni, sat <j. Dimbovița>, partea lui Chirtop și a lui Dan Porcul cumpărată de Oprisor log., vindută de fiul său lui Pădure pah. 67.

Subțirelul, Suptirelul v. Neagoe al Suptirelulul.

Sucolea v. Socolea.

* **Sulariul** (Sulari), j. Dolj, sat <lg. Giubega>, cnezi rumâniți de Dumitru Dudescu al doilea vist. 149; Stanciul din ~ cu parte în Virbița rumânit de Andrei spăt. 46.

Surdeală, moștean din Pleașov, tatăl lui Drăgan (menț.) 278.

Surpatele, sat <j. Vilcea> 104.

Svetagora v. Athos.

Ș

Șain, spătar, tatăl lui Ion, partea lui la Șainești (menț.) 295.

Șainescul v. **Nan Șainescul**.

Șainești, sat <Șeineasca, j. Buzău>, partea lui Șain spăt. vindută de fiul său lui Andrei spăt.; popă, dascăl 295.

Șandrea (Șandru), negustor, soțul Mariei, vinde parte în Cotroceni 211.

Șandru, tatăl lui Stoian și bunicul Sorei care vinde partea Rădănească (menț.) 340.

Șarul v. **Virful Șarului**.

Șanteae v. **Stanciul Șanteae**.

* **Șăpărești**, sat <* Șipărești, lg. Vărbila j. Săcuieni; azi j. Prahova> 291.

Șăpotea, top. la Genuneni <j. Vilcea>, falce vindută de Tudor lui Sima log. 424.

Șărbănu v. **Șărbănu**.

Șărbănu, țigancă 241.

Șărbănești v. **Șărbănești**, sat.

Șărbu v. **Șărbu**.

Șăreneasa, Șărineasa v. **Șirineasa**, sat.

* **Șehel**, sat <probabil lg. Alexeni, j. Ialomița; azi j. Ilfov> 118.

Șchiopul v. **Ianlu** ~, **Stoica** ~, **Tudor Șchiopul** și **Ion cel șchiop**.

Șeineasca v. **Șăinești**, sat.

Șeoasăul v. **Șoașul**, sat.

Șerba din Mircești, martor pentru Vernești și Poenari 80.

Șerban, Șărbănu:

Șerban, cizmar, martor pentru Bărăști 215.

Șerban din Bădeni, martor 101.

Șerban din Berevoești, martor 114.

Șerban din Berislăvești, martor 132.

Șerban din Țigănești, martor 49.

Șerban (Șărbănu), logofăt al dollea, <tatăl lui Stoica Ludescu>, fiul lui Seman <județul> din București, vinde loc cu casă și pivniță 218; dă bani cu împrumut și ține zălog părți în Pitești de Sus și Găneștii de Jos 344; martor 95, 149, 175, 181, 324, 333, 451, semnează 91, 122, 218, 326, 334, 336; probabil același: Șerban, logofăt din Bilcerești, martor pentru Sminov 122.

Șerban (Șărbănu), moșteni rumâniți: din Gropeni 240; ~ din Negrași 333; ~ din Pleașov 278.

— Șărbănu, popă din Ștefănești, cumpără delniță în Izvorani 416.

— Șărbănu, rumân din Cotești 306.

— Șărbănu, soțul Rusei, vinde parte cu vie în Mătești 241.

— Șărbănu, țigan (menț.) 200.

— Șărbănu vătaf din Bătrîni v. Șărbănu.

- Șerban, Șarban voievod v. Radu Șerban domn, Podul lui Șarban voievod și Heleșteul lui Șarban voievod.
- Șerban Cloean, bunicul lui Ion cel schiop, ocina lui la Voineasa (menț.) 5.
- Șerbana v. Șărbana.
- Șărbănești, Șărbănești :
- * Șărbănești, j. Dîmbovița, sat <lg. Crețulești>, parte de funie vindută de Oprea și fiul său lui Para f. mare pah. 269.
- Șărbăneștii (Șărbănești) de la Olt, sat <j Vilcea; azi în c. Școala>, deal cu vii; partea lui Marco lăsată lui Giura, întărită popii Ionache din Morunglavi și popii Pirvul 110.
- Șărbănești, sat <j. Vilcea; azi în c. Sărulești>, Stoica Jucărelu megiaș rumânit din Clinești și cu ocina în ~ 335.
- Șerbu, Șărbu :
- Șerbu cel bătrîn din Butești, martor pentru Mogoșoala 451.
- Șerbu din Cheoju, martor pentru Cătun 224.
- Șărbu din Glodeni, frate cu Stănicuță și Ion, cumpără parte în Piscani 316.
- Șerbu (Șărbu) din Nănișori, familie; cu vii în dealul Vălenilor 118.
- Șerbu din Poenari, martor pentru Turburea 377.
- Șerbu (Șărbu), moșteni rumâniți din Pleașov 278, 279.
- Șerbu popă din Odobeni, cumpără parte cu casă și vie în Cîndești 162, 267.
- Șerbul, rumân din Poieni 159.
- Șerbu (Șărbu, Șerban, Șerbul), vătaf din Bătrîni, frate cu Dragomir 292, 342; martor pentru Drajna și Stănești 234, 287, 292, 305, 330, 331, 342.
- Șăpărești v. Șăpărești, sat.
- Șirineasa (Șăreneasa, Șărineasa), sat <j. Vilcea> 179, 182, 217, 249, 335.
- Șiroca, sat <Șiroca, j. Mehedinți> 395.
- Șișăiți, j. Mehedinți, sat <Șișești>, jumătate cu rumâni vindută de Dumitrașco post. din Spineni lui Stoica post. din Urdari 383.
- Șiteala, sat <j. Dolj> 13.
- * Șoașul (Șoaș), j. Vilcea, sat <or. Ocele Mari> al m-rii Bistrița; rumâni fugiți; scutiri pentru lucru la oca 419.
- Șoga v. Manea Șoga.
- Șoga, cneaz rumânit din Gropeni 240.
- Șogărgău v. Tudor Șogărgău.
- * Solomon (Solomon), sat <lg. or. Tirgoviște> 116; al m-rii Dealul; vie făcută pe curătură; vinăriciul domnesc dăruit m-rii 321.
- Șopirlga, sat <j. Săcuieni; azi j. Buzău> 386.
- Șotînga, j. Dîmbovița, sat, Mihul se răscumpără, cu delnița sa, de la Hrizan post. 116.
- Ștefan v. și Ștepan.
- Ștefan, Ștefan :
- Ștefan, aldămășar <pentru Lipia ?> 205.
- Ștefan din Bărbătești, fiul lui Tanasie post., familie; vinde parte în Crețești 146 și vie în dealul Trestianilor 203.
- Ștefan din Brătiani v. Ștefan log.
- Ștefan din București, martor pentru dealul Bobului 228.
- Ștefan din Căcaleți, frate cu Stafie și Udrîște, familie; martor 176, 386.
- Ștefan din Corșori, vinde loc la lacul Booru 304.
- Ștefan din Tămășești v. Șteful post.
- Ștefan, fiul lui Chiriaco din Stoenesti, martor pentru Cornetu 300.
- Ștefan, fiul lui Tanasie pah. v. Ștefan din Bărbătești.
- Ștefan (Ștefan), gramatic din Slatina, scrie zapise pentru Clinești și Păușești 182, 249.
- Ștefan, judec rumânit din Scărișoara 169.
- Ștefan (Ștefan), logofăt din Brătiani, fiul lui Marco pah., martor, semnează 329, 393; scrie zăpis 122.
- Ștefan, negustor, vinde parte în Buciumeni 290; probabil același : Ștefan, jupan din Tirgoviște, martor pentru Cucuteni 442.
- Ștefan paharnic din Tămășești v. Șteful post.
- Ștefan, popă, cumnat cu Ghinea, vinde delniță în Turbure 436.
- Ștefan, „popă” din m-rea Cozia, martor la danie 5.
- Ștefan, postelnic din Crețești v. Ștefan din Bărbătești.
- Ștefan Bujureanul postelnic, martor, semnează 324.
- Ștefan <Tomșa II>, domn al Moldovei (1611—1615; 1621—1623), tatăl lui Leon voievod 245.
- Ștefana din București, soția lui Nichifor, apoi a lui Dumitru; locul și prăvăliile ei vindute pentru o datorie din prima căsătorie 129.
- Ștefănești, sat <j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș> scaun 416; popă 416.
- Ștefălnia, femeia lui Vlad și mama lui Căzan și lui Dobre, vinde în Domnești 210, 215.
- Șteful din Berelești v. Șteful post.
- Șteful (Știful) din Jigorani, martor 78, 86.
- Șteful din Mlacea, megiaș jurător pentru Brăești 174.
- Șteful din Pitești <Piteasca> v. Șteful log.
- Șteful din Tămășești v. Șteful post.
- Șteful din Vernești, martor E.
- Șteful, fiul lui Șteful, vinde împreună cu alții roată de moară cu tot scocul, la Dedlești 241.
- Șteful, gramatic, fiul popii Paraschiva, cu loc în București 322.
- Șteful, hotarul lui la Izvorani 404.
- Șteful, logofăt din Pitești, martor pentru București 344.
- Șteful, martor pentru Vernești 80.
- Șteful, negustor din Stăncești, vinde parte din Cîmpineni 106.
- Ștefu, nepotul lui Oprea Pașadia, în pricină cu Negul, fiul lui Miclea din Pîrscov E.
- Șteful, postelnic din Berelești, martor 241.
- Șteful, postelnic din Tămășești, martor pentru Stănești 360; probabil același : Ștefan, paharnic din Tămășești, martor pentru Petrești 323.

Șteful, tatăl lui Șteful, vinde împreună cu alții, roată de moară cu tot scocul cu Dedilești 241.
Șteful Tabac, vinde parte în ocina Mircească 390.
Șterfenitul v. Vladul Șterfenitul.
Știrbeiu v. Tudor Știrbeiu.
Ștorochină, tatăl lui Necula cneaz rumânit din Gropeni (menț.) 240.

Ștubea, sat <Știubei j. Dolj> 383.
Șulea din Șuici, vinde țigancă 216.
Șulei, sat <j. Argeș> 216, 443.
Șupitul din Măcsin, tatăl lui Bogdan (menț.) 176.
Șuta v. Stoian Șuta.
* Șuta, sat <lg. Scăleni, j. Scăcuieni; azi j. Prahova> 228.

T

Tabac v. Șteful Tabac.
Tabără v. Călin Tabără.
Taebula v. Marga Taebula.
Taivacă v. Mihalcea Taivacă.
Talpă din Mătești, martor 241; probabil același: **Talpă** din Boldești, din Coletești 6, 340.
Tamaș, moșnean rumânit de Stoica post. din Urdari 383.
Tanasie, Tănasiu, Thanasiu:
Tanasie, cupet, martor pentru Sămărăști, Topliceni și Jideni 410.
Tanasie din Bărbătești v. **Tanasie** post.
 — **Tănasiu** din Pîrscov, martor E.
 — **Thanasiu** egumen al m-rii Tutana 22.
 — **Thanasiu** egumen, nastavnic al m-rii Iver 52.
Tanasie (Atanasie, Athanasie, Tănasiu, Thanasiu), egumen, nastavnic al m-rii Radu Vodă 8, 10, 17, 31, 33, 55, 208, 220, 261, 271, 272, 296, 337, 350, 364, 378, 431; răspunde de plata birului unui sat de drum 345.
Tanasie, logofăt din Cînești, martor pentru Rîmnic 215.
Tanasie, martor pentru Țigănești 49.
 — **Tănasiu (Thanasiu)**, popi din Tirgoviște: ~ de la Biserica Albă, scrie zapis 442; ~ de la bis. Sfîntul Ilie, martor 220.
Tanasie (Tănasiu), postelnic din Bărbătești, apoi paharnic, fiul lui Moga, soțul Calei, tatăl lui Pătru și Ștefan, vinde parte în Crețești și vii la Valea Largă în dealul Trestianilor 146, 203; martor 67, 96, 102.
Tanasie, rumân din Maxin, scutit de dări 245.
Tanasie Rudeanu (Tanasie), paharnic, frate cu Stoica pah., jurător 259; martor, semnează 409; probabil același: **Tanasie**, paharnic, jurător, semnează 127; martor 126.
Taraș, țigan 357.
Tatol v. Tatul.
Tatomir din Folești, martor 424.
Tatomir, fratele lui Ion, are carte de stăpînire în Négreașca și Jiliște 379.
Tatomir, moștean din Pleașov, tatăl lui Marco (menț.) 278.
Tatomir, rumân din Foleștii de Jos 217.
Tatomir, țigan 357.

Tatomir (Totoimir), vinde vie la Tufele Untei în Jideni 109.
Tatul, Tatol:
Tatul v. și Barbul Tatului, Oprea al Tatului și Stan al lui Tatul.
 — **Tatol**, cumpără ocină la Vulpeni 275.
Tatul, delnița lui la Izvorani (menț.) 416.
Tatul din Boldești, tatăl lui Ionașco și Efrim, martor 6.
Tatul din Cotești (?), (menț. ulterioară) 23.
Tatul din Glodeni, cumpără parte în Piscani 316.
Tatul din Grădiștea v. **Tatul Danovle.**
Tatul din Lazuri v. **Tatul** post.
Tatul din Mircești, martor 6.
Tatul din Zorești, fiul lui Dandoe, aldămășar 202.
Tatul, frate cu Staico, Radul și Stroe post., partea lui la Rîfov 204.
Tatul, locul lui la lacul Booru, în Corșori 304.
Tatul, logofăt v. **Tatul Danovle.**
Tatul, moșnean rumânit din Studenița 125, 248.
Tatul, popă din Tirgoviște, martor 441, 449.
Tatul, postelnic, cumpără părți în Berești 36.
Tatul, postelnic din Lazuri, tatăl lui Pădure log. 67.
Tatul, rumâni: ~ din Brădișești, se judecește, rumânit din nou 94; ~ din Futești 298.
Tatul, socrul lui Negrilă din Poenari, cumpără vie în dealul Verneștilor (menț.) 80.
Tatul, țigani: ~ 84; ~ faur 386.
Tatul al lui Dobriea, meglăș din Nucet, vinde parte (menț.) 188.
Tatul Beanghilă, vinde parte la Mircești 390.
Tatul Danovle (Tatul), logofăt din Grădiștea, nepot de vară lui Lăudat log., cumpără rumân și ține zălog delniță în Cotești 23, 192; martor 120, 169, 320; semnează 181, 402; probabil același: **Tatul**, martor pentru Șotînga 116.
* Tatulești, sat <lg. Românești, j. Dimbovița> 344.
Tăbelcă v. Stan Tăbelcă.
Tăfală (eroare: Tuicală), rumân din Lichirești 138, 141.
Tălpigă v. Neagoe Tălpigă.
Tămășești (Tămășăști), sat <Valea Nandrii, j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș> 323, 360.

- Tămîrjac v. Radul Tămîrjac.**
Tănasie v. Tanasie.
Tăriță, partea lui din dealul Verneștilor (menț.)
 80.
Tătarul v. Curmătura Tătarului și Drumul Tătarului.
 * **Tătarul, sat <lg. Stroești, j. Ilfov> cu rumâni, al jupaniței Oprina, cumpărat de Dumitru Dudescu; dobîndit, în urma unei judecări, de Datco dorobanț; hotărnicie 29.**
 * **Tătărani, sat <probabil Costieni, j. R. Sărat; azi j. Buzău> 239.**
 * **Tătărâi, sat <probabil lg. Andrășești, j. Ialomița> 40.**
Tătărâi (Tătărăi), sat <probabil Conduratu, j. Săcuieni; azi j. Prahova>, parte cu rumâni a Radei, jupanița lui Staico pah. Rudeanul, vîndută lui Buzinca mare clucer 170, 241; parte cu rumâni a lui Stoica spăt., lăsată moștenire fiilor săi Pătru, Dumitru și Pădure 371.
Tătulești v. Tatulești, sat.
Tecoaptă, martor pentru Dobroteni 194.
Teeșan din Mătăsari, martor pentru Vulpeni 275.
<Teuel>, oraș, nunta lui Alexandru Coconul la ~ 107.
Tefulești v. Tifulești, sat.
Tefuș, top. la Cheia <j. Vlcea; în or. Băile Olănești> 207.
Telușul, pîru (?), în hotare la Lipia <j. Buzău> 221.
Teleaen, rîu <afluent al Prahovei>, sate pe ~ 163, 166, 176; bătălie dată de Radu Șerban cu hanul la gura ~ 138, 141.
Teleorman (Teliorman), județ, sate din ~ 181, 262, 263.
Tenculeasca, parte la Vernești <j. Buzău> 427; v. și Valea Teancului.
Tcodor v. Tudor.
Teodosie v. Tudosie.
Theofan, Theofan:
 — **Theofan, monah, scrie zăpis pentru Coțești 23.**
Theofan (Theofan), patriarh al Ierusalimului 159; dă cărți 123, semnează grecește 111.
Theofana, călugărița, mama lui Mihai Viteazul, dăruiește satul Studenița m-rii Cozia (menț.) 248.
Theofil, Theofil:
Teofil (Theofil), egumen, proegumen al m-rii Tismana 21, 100, 108; martor 237.
Teofil (Theofil), episcop, arhiepiscop de Rîmnic 258; jurămint făcut de domn în fața lui 255; în sfat domnesc anterior 159; întocmește împreună cu domnul 358; cercetază pricină și împacă impricinații 126, 127; martor 200, 351, 361, 409, 421, semnează 133, 335.
 — **Theofil Boncu, martor, semnează grecește 302.**
Teofil Cozianul v. Tudor Rudeanul.
Teptea, moara lui în orașul Rîmnicu Vlcea 382.
Tergilă, rumân din Poieni 159.
Tergoviște v. Tirgoviște, oraș.
Tetcol, sat <Tețcoiu, j. Dimbovița> 206.
Tetul, țigan 54.
Tetoiu v. Tltoi, sat.
Thanasie v. Tanasie.
Theodosie v. Tudosie.
Theofan v. Teofan.
Theofil v. Teofil.
Tibeică v. Stan Tăbelcă.
Ticulescul v. Balotă Tleulescul.
 * **Tifulești (Tefulești, Tifulești, Tihulești), j. Buzău, sat <c. Cozieni>, părțile Paraschivei și a lui Stan Gădan vîndute m-rii Cozianii de la Schit; roată de moară schimbată de Lepădat din Moșcești cu m-rea; jumătate de biserică vîndută de Țigulea post. m-rii; foamete 119, 257.**
Tihan, cneaz rumănit din Gropeni 240.
Tihul din Bădeni, megiaș jurător 101.
Tihul, moșten rumănit din Pleașov, fiul lui Voina 278.
Tihulești v. Tifulești, sat.
Tilea Ortacul, rumân din Comani, tatăl lui Stan 64.
Tinca, țigancă 296.
Tiron, armaș al doilea, scrie zăpis pentru Sămărăști 410.
Tiron, țigan 241.
Tisa, top. la Cheia <j. Vlcea; în or. Băile Olănești> 207.
Tismana (Tismeana, Adormirea), m-re <j. Gorj>; ctitor nou 21; răscumpără de la domnie m-rea Strimba 100, 108, 383; sate, scutiri, slobozie 21, 155, 429; oprită să vîneze în balta satului Plosca 139; prădată 21, 429; egumen, proegumen 21, 100, 108, 155, 237, 429; dichiu 100, 108.
Tismana (Tismeana), sat <j. Gorj> „care este din jos, sub sfînta mănăstire”, al m-rii Tismana, scutit pentru a apăra m-rea de „tilhari” 21, 155, 429.
Tltea, delnița sa lăsată de Stan Tibeică din Bădeni fiului său vitreg Dragomir (menț.) 408.
Tltele din Stănulești, martor 405.
Tltoiu, sat <Tetoiu, c. Bugiulești, j. Vlcea> 26, 179.
Titu, sat <j. Dimbovița> 206.
Tilhărești, sat din ținutul Orhei 241.
Timboceasca, delnița la Davidești <j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș> 391.
Timboești, sat <j. R. Sărat; azi j. Vrancea>, ocină cumpărată de Necula Purece ban și vîndută de fiica lui Ilinca lui Iane Topliceanu 410.
Tincăbești, j. Ilfov, sat cu vecini zălogit de Preda spăt., la negustorii Rustea și Ilie; vîndut de aceștia lui Radu log. 183.
Tircav, în hotarul ocinei orașului Cîmpulung 144.
Tircău v. Stolca Tircău.
Tircov, sat <j. Buzău> E.
Tirgoviște (Tergoviște), oraș domnesc 67, 146, 169, 220, 223, 259, 322, 336, 359, 442, cetate de scaun 96, 246; m-rea Dealul, m-rea Viforlta de lîngă ~ 52, 81;

- case și loc de casă 96, 154, 220;
mori și grădini 441, 446, 449; pivniță
și loc de prăvălii 96; bazar 135; meșter,
șelar 96; negustori 237, 442;
ispravnic, scaun de judecată 77, 96;
pecete folosită de județ și prgari 237;
biserici: Biserica Albă 442; Sfântul Ilie,
Sveta Petca (Sf. Paraschiva) 220, 237;
popi 154, 220, 237,
441, 442, 446; diacon 449;
acte domnești scrise în ~ 246, 316;
mitropolia din ~ 62, 72; venitul ~ 113;
v. și Dealul Tîrgoviștei.
- Tîrșor**, oraș v. Tîrșor.
- * **Tîrșul Gelortului**, tîrg <Bengești, j. Gorj>
243.
- Tîrgu <Jiu>**, tîrg <oraș> 168.
- Tîrnava**, sat <j. Dolj> 13, 34.
- Tîrnava**, sat <j. Vlașca; azi j. Teleorman>,
casa pîrcălabului Sineache 235.
- Tîrnovo**, oraș <R.P. Bulgaria>, mitropolie
93, 159.
- Tîrșor**, tîrg (?) <Tîrșor, j. Prahova>, în
hotar cu Găgenii 163.
- Tîrziul v. Voleo Tîrziul.**
- Toader**, **Toder v. Tudor.**
- Todereștev v. Stan Todereștev.**
- Todoru v. Tudor.**
- * **Togozéni**, sat <lg. Slătioare, j. Ialomița; azi
j. Ilfov> 384.
- Toia v. Lazăr Toia.**
- Toia**, logofăt, martor pentru Rîmnic 215;
v. și Lazăr Toia.
- Toma**, cneaz din Ciulința, rumânit, se răs-
cumpără 440.
- Toma**, comis, fratele Lecăi f. mare spăt., tatăl
lui Mihai post. și al Dumitrei (menț.) 230,
385; fără drepturi la moștenirea lăsată
de Leca spăt. jupaniței sale Grăjdana
229; martor pentru Văleni 617.
- Toma**, dărăban, frate de ocină la Clinceni 366;
martor 343, 353, 373, 375, 376.
- Toma** din Bărbătești, soțul Oprei, ginerele lui
Stroie din Cheia, cu locuri la Cheia 207.
- Toma** din Cacova, scrie zăpis 335.
- Toma**, fratele lui Barbul, martor pentru
Pîrșcov D.
- Toma**, fratele lui Voinigă, delnița lui la Davi-
dești 391.
- Toma**, rumân din Ciumăgești, încearcă să se
judecească 127.
- Toma** tatăl lui Mihai post. v. **Toma** comis.
- Toma** al lui Crăciuel (Toma) din Pîrșcoveni,
martor, semnează 392.
- * **Tomești**, sat <lg. Morunglav, j. Romanați;
azi j. Olt>, parte vindută de Vechintie
călugăr și vărul său Radul popii Ianache
din Morunglavi 417.
- Tomșa v. Leon ~ și Ștefan Tomșa.**
- Topliceanu v. Iane Topliceanu.**
- Topliceeni**, sat <j. R. Sărat; azi j. Buzău>,
partea Toieștilor vindută de Ilinca, jupa-
nița lui Nichifor pah., lui Iane Topliceanu
410.
- Toplița**, sat <j. Argeș>, ocină zălogită de Vlad
Leaotă popii Stoica 285.
- Topolog**, riu <afluent al Oltului>, sat pe ~
276.
- * **Topoloveni**, sat <lg. Stroești, j. Ilfov> 39,
149, 406.
- * **Toxobeni**, sat <lg. Goranu, j. Argeș; azi j.
Vilcea>, dat schimb de Staico pah. jupi-
nesei sale Rada 409.
- Transilvania** (Tara Ungurească), sat din ~
al jupaniței Elina a lui Ivașco vornic 31;
galbeni dați spre a fi schimbați în ~ 8, 31;
cnezi (plăiești) fugiți în ~ 222, 423;
rumâni fugiți în ~ 352; țigănci robite
trecute peste munte în ~ 98;
boieri munteni fugiți peste munte în ~
168, 183, 443; Matei aga și pribegii vin
cu oaste din ~ asupra lui Leon Tomșa
271, 272.
- Trândafir din Golești**, martor 56.
- * **Trășani** (Trășanie), sat <lg. Tonea, j. Ialomița>
al lui Mușat al doilea vist., se jude-
cește B; părți cumpărate de Nedelco de la
Banca și Baia C; popă B, C.
- Trefa sulger v. Trifa.**
- Trestia** (Tréstiia), sat <j. Săcuiani; azi j.
Buzău> 119, 174.
- Trestliani** (Trestieni, ~ de în Vali) de în
Ratina, sat <j. Prahova>, deal cu vii 203;
parte de în ocina Trestienească cumpărată
de Cornea din Urlați și vindută jupinului
Nastea 171.
- Trifa**, aldămășar <pentru Lipia ?> 205.
- Trifa**, fiul lui Toader și nepot lui Preda Barbă-
albă, vinde ocină în Biroslăveni 28.
- Trifa** (Trefa), sulger din Orbeasca, boier
hotarnic 25, 44; martor 1, 27, 122; sem-
nează 181, 326, 334, 336, 341.
- Triful v. Groșanii Trifului**, sat.
- Trufanda**, f. mare vistier, mare postelnic,
postelnic, soțul Mariei, ginerele Catrinei
(după 1630 nov. 5 menț.) 9, 172, 324, 329,
333; dăruit de Radu Mihnea și Leon
Tomșa cu satele: Bel Izvor, Ionești 143,
324 și cu loc în București 63; drept de
slobozie la Stănești 73; stăpin în Frătești
și Zorilești 9, 112; încearcă să rumă-
nească sat 9; martor 58, 65, 68, 149.
- Trufașul v. Gherghie ~ și Oprea Trufașul.**
- Tudor**, **Teodor**, **Toader**, **Toder**;
Tudor comis v. **Tudor Știrbeiu.**
- Tudor** din Băbeni, tatăl Mariei, vinde țigancă
94.
- Tudor** din Bărbătești v. **Tudor** post. și **Tudor**
fiul lui Nan.
- Tudor** din Beciu, martor pentru Vernești și
Poenari 80.
- Tudor** din Berești, frate cu Zaharia, vinde
țigancă 94.
- Tudor** din Bujorani v. **Tudor** log.
- Tudor** din Doba, martor la rumânire, semnează
335.
- **Toader** din Dobroteni, martor 194.

- Todor** din Găurici, tatăl lui Neag moșnean rumânit (menț.) 120.
- Tudor** din Izvor v. **Tudor Știrbêlu**.
- **Toderu** (Todoru) din Ludănești, vinde partea sa din Lătcene 334.
- **Toader** din Mărăcineni, martor 232.
- Tudor** din Mierlia, fiul lui Mușat, frate cu Dragomir, martor pentru Cîndești 162, 267.
- Tudor** din Pădureți v. **Tudor log**.
- Tudor** din Poenari, martor pentru Găurici, semnează 120.
- Tudor** din Rătești v. **Tudor vornic și Tudor Rătescul**.
- Tudor** din Rîmnic, martor pentru Budișteni ș.a. 130.
- Tudor** din Slăvitești v. **Tudor log**.
- Tudor** din Tifulești, martor 119.
- Tudor** din Tirgoviște v. **Tudor post**.
- Tudor** din Topoloveni v. **Tudor log. și Tudor stol**.
- Tudor** din Vlădeni v. **Tudor log. și Tudor frate** cu Lăudat.
- Tudor**, fiul lui Costea, soțul Neacșei (menț.) 302.
- Tudor** (Tudoro), fiul lui Nan post. din Bărbătești și nepotul lui Oprîșor log., vinde parte în Sturzeni 67.
- Tudor**, frate cu Dumitru log., fiul Anei, nepot Mariei, dăruiește locuri în Cîmpul Rușilor m-rii Golgota, semnează 3.
- Tudor**, frate cu Lăudat comis din Vlădeni, Arsenie pah. și Stepan, martor pentru Hîrtiești 320.
- Tudor**, grămatic, scrie acte domnești în București 348, 391.
- Tudor**, judec din Genuneni, își vinde ocina de la Șipote 424.
- Tudor**, logofăt din Rătești v. **Tudor Rătescul**.
- Tudor**, logofăt din Bujoréni, martor 197, 335.
- Tudor**, logofăt din Pădureți, scrie zăpis pentru Cîrlogani 85.
- Tudor**, logofăt din Slăvitești, martor, semnează 249, 335.
- Tudor**, logofăt din Topoloveni, martor 149; v. și **Tudor stol** din Topoloveni.
- Tudor**, logofăt din Vlădeni, vinde parte în Virleț (menț.) 310.
- **Toader**, logofăt, scrie zăpis pentru Virleț 310.
- Tudor** (Toader, Todoru), martori: ~ pentru Bărăști 215; ~ pentru Berindești 370; ~ pentru București, semnează 289; ~ pentru Clinceni 374.
- Tudor** (Toader, Toadir), moșneni rumâniți: ~ din Drajna, cimpoeter 251; ~ din Lazu 13; ~ din Pleașov 279.
- Tudor**, partea lui cu rumâni la Bădeni 328.
- **Toader**, partea lui la Brădișești 94.
- **Teodor**, popă, martor la Clinceni 374.
- Tudor**, poslușnic al m-rii Sfînta Troiță, scutit de poclon 431.
- Tudor**, postelnic din Bărbătești, martor, semnează 335.
- Tudor**, postelnic din Tirgoviște, martor 67.
- Tudor** (Toader), rumâni: ~ din Brădișești, se judecește, apoi rumânit din nou 94; ~ din Cepture 170, 241; ~ din Cretinești, încearcă să se judecească 364; ~ din Lichi-rești 138, 141; ~ din Popești 313; ~ din Roșiul 385; ~ din Vărăști 175.
- Tudor**, soțul Danei, vinde partea soției sale din Sălătruc (menț.) 154.
- Tudor**, stolnic din Topoloveni, stăpîn în Băicești 29; hotarnic 40; martor 91, 95, 393; v. și **Tudor**, log. din Topoloveni.
- Tudor**, stolnicel din Mănicești (în menț. ulterioară) 83.
- Tudor**, sluger v. **Tudor Rudeanul**.
- **Toader**, tatăl lui Trifa, via lui la Biroslăveni (menț.) 28.
- **Toader**, vinde locuri la Biroslăveni 28.
- Tudor**, vornic din Rătești, fiul lui Stanciul ban, văr cu Manea, stăpîn în Sărăști și Plăticcești, pricină 418; v. și **Tudor Rătescul**.
- **Toader** al lui Negrea din Biroslăveni, vinde ocină cu vie 28.
- Tudoru Bălteanul** (Tudoru), martor pentru Racoți și Podeni 395.
- Tudor Bojidari**, tatăl Stancăi și socrul lui Nanu care vind în Bogdănești (menț.) 399.
- Tudor Cambaz** din Clinești, ucis în casa lui de către fiii săi 104.
- **Toader Gîrdea**, megiaș rumânit din Dălbănești 219.
- Tudor Grecul** (Grecul) <din Păușești>, tatăl lui Dumitru și Sfranța 71; martor 136.
- Tudor Grecul**, tatăl lui Udrea, cu vie în dealul Vălenilor (menț.) 118.
- Tudor Rătescul** (Tudor), logofăt, soțul jupaniței Sava, văr cu Barbu Răuț, cumpără parte cu vie la Măstănești și Valea Boului 398; martor 78, 86, 251, 287, 386; scrie zăpis 287; v. și **Tudor vornic** din Rătești.
- Tudor Rudeanul** (Tudor), mare sluger (fost), sluger, tatăl Samfirei, unchiul lui Vladul mare log., moștenește, apoi vinde satul Balta 70; înzestrează pe fiica sa în Băcălești 198; pricină 127; dă carte de mărturie 104; cercetează pricină 126; martor 82, 108, semnează 100, 104, 198; eroare: „tatăl” lui Vladul mare log. 126, probabil același: **Teofil Cozianul**, unchiul lui Stoica paharnic Rudeanul, martor 409.
- Tudor Șchiopul** din Fundeni, martor 228.
- **Toder Șogărgău** din Sărulești, tatăl lui Fătul, Frățilă și Stoica, soțul Dragolei (menț.) 314.
- Tudor Știrbêlu** (Tudor, Todor), comis din Izvor, cumpără moșie în Mogoșești și Poeni 301, 402; hotarnic 25, 44; dă carte de mărturie 104; martor 1, 27.
- Tudora**, jupineasa lui Costea cofocarul, cumpără loc de casă 322.
- Tudora**, soția lui Ionașcu log., vinde ocină în Bogdănești 399.
- Tudoran**, **Todoran** :
Tudoran din Aninoasa, v. **Tudoran pitar**.

Tudoran din Frumușani, fiul lui Stoica care șade în Vilcana, se vinde rumân lui Bunea log. 336.
Tudoran din Grbăcești, martor pentru Urlați 291.
Tudoran din Jigorani, martor 78, 86.
Tudoran din Vlădești v. **Tudoran** sluger.
 — **Todoran**, martor pentru Izvorani 416.
Tudoran, moștean rumânit din Pleășov 279.
Tudoran, pitar din Aninoasa, tatăl lui Ianiu pah., în pricină pentru mori la Pitești 264; martor 320.
Tudoran, sluger din Vlădești, cumpără parte cu rumâni în Aninoasa 268; martor 170, 241, semnează 104.
Tudorel din Săcuiani, tatăl lui Neagoe, cu parte (menț.) 388.
Tudosie, Theodosie, Tuodosie :
 — **Tuodosie**, călugăr din m-rea Bistrița 347.
 — **Theodosie**, diacon din Moșăști, martor pentru Tifulești 119.
Tudosie (Teodosie), logofăt din Ruda, tatăl lui Staico pah. și al lui Vladul (menț.) 241, 385; vinde satul Blita 70; dator 409.
Tudosie, martor pentru Tifulești 257.
Tudosie, moșneni rumâniți: ~ din Drajna, fiul lui Dumitru Olariul 251; ~ din Lazu 13.
Tudosie (Teodosie, Theodosie), spătar din Cepturoaia <Corbeanul>, fiul lui Vintilă vornic, soțul Marelui, tatăl lui Preda post. 385; închină m-rea de la Pîrvulești metoh m-rii Balamuci 226; mare spăt. în sfatul domnesc <de la 1632 nov. 20> 429, 430, 438—440, 443, 451; martor 13.
Tudosie, spătar, vâr cu Staico pah. <Rudeanul> 409; probabil același: **Tudosie**,

spătar, stăpîn în Cătun în Dealul Piteștilor 354; semnează 355.
Tudosie Holobeseul, martor la rumânire, semnează 335.
Tufcală <eroare> v. **Tăfală**.
Tufele Untei, top. la Jideni <j. R. Sărat>; azi Podgoria j. Buzău> 109.
Tulburea v. **Turburea**, sat.
Turbatul v. **Bechim Turbatul**.
Turburea v. **Coasta Turburei**.
Turburea (Turbure), sat <j. Argeș> 370; fâclă la Secături și Bolovanul și delnițe vindute de Drăghici din Berindești, popa Ștefan ș.a. lui Ghinea din ~ 225, 377, 436.
Turburea, sat <Tulburea, j. Săcuieni>; azi j. Prahova> 315.
Turcea (Turceală), moșneni rumâniți: din Gropeni 236; ~ din Lătceni 181.
Turela și turei („împărăție”), boierii trimiși în ~ 423; turci în Țara Românească 199, 345; aprovizionare din Țara Românească 168; cal, postav, bani turcești 126, 143, 188, 405; boier turcit 296; însemnare turcească 310; în onomastică 122, 228, 278.
Turcul v. **Dumitru** ~, **Manea** ~ și **Radul Turel**.
Turtea v. **Dragomir Turtea**.
Turture, paharnic, martor pentru Leurdeni ș.a. 229.
Tutana (Sf. Athanasie) j. Argeș, m-re, metoh al m-rii Sfînta Troiță din București 238; stăpîniri, drept de slobozie, pricină, egumen 22, 238, 244.
Tutana, sat <j. Argeș>, slobozie a m-rii Tutana, risipită, scutită din nou 244.

T

Țabura v. **Stan Țabura**.
Țachia v. **Vlad Țachia**.
Țachie, călugăr, martor pentru Valea Teancului 307.
Țala, moștean din Pleășov, tatăl lui Dobrotă (menț.) 278.
Țalapi din Bunești, martor pentru Mănicești 83.
Țalapl, popă, cumpără și vinde parte în Mănicești (menț.) 83.
Țamba v. **Dragomir Țamba**.
Țapora v. **Stan Țapura**.
Țapul v. **Stan Țapul**.
Țara Grecească, eparhie din ~ 348; mănăstire din ~ 196, 400.
Țara Românească, sat și oraș de la Intemeierea ~ 144; „marginea țării” 159, 429; legea țării 247; „țara fuge toată” 168; măsuri luate împotriva străinilor 255, 258, 278, 279, 296, 358; ~ jefuită și sărăcită 11, 12, 101, 188, 255, 258, 358, 364; foamete 119; passim.

Țara Ungurească v. **Transilvania**.
Țarigrad v. **Constantinopol**.
Țarigrădeanul v. **Necula Țarigrădeanul**.
Țămbușea, martor pentru Vernești 80; v. și **Dragomir Țămbușea**.
Țăra v. **Oprea Țăra**.
Țățul, delnița lui la Bratia 41.
Țăbușca v. **Dragomir Țăbușca**.
Țeglea, rumân din Puchenii 313.
Țembrul (Țimbrul), moștean rumânit din Pleășov 278, 279.
Țigan, frate cu Drăghici din Berindești 225.
Țigan, moștean rumânit din Valdeii 187.
 * **Țigănești**, sat <lg. Dumbrava, j. Dimbovița>, părțile lui Gheorghe, Buhtea ș.a., vindute de Iacov log. și jupîneasa Rada lui Dumbrava și Țondrea 299, 444.
Țigănești, sat <j. Mușcel și Pădureț>; azi j. Argeș>, parte cu vie, seliște vindute de Lăudat și de Dumitru din Beleți lui Stroe log. 49, 124; popă 49.
Țigul, rumân din Bae 387.

Țigulea, postelnic, fiul Ancăi și al lui Silvestru monah, familie; vinde parte în dealul Cindeștilor 267 și jumătate de biserică la Tifulești închinată m-rii Coziani 257.
Țigulea (Tzugulea), tatăl lui Mihăilă fost rob (menț.) 138, 141.
Țineă, moștean din Pleașov, tatăl lui Bunea (menț.) 278.
Țintea din Bănulești, martor pentru Tifulești 119.
Țițea v. Stan Țițea.
Țițeuți, sat <j. Argeș> 320.
Țimbrul v. Țembrul.

Țintăreanu v. Mihalu Țintăreanu.
Țiră, moștean rumânit din Pleașov 278, 279.
Țofan din Anini, martor 383.
Țoltești, partea lor la Jideni, Sămărăști, Topliceni 410.
Țondrea, căpitan, cumpără parte cu livezi și pometi în Țigănești 299.
Țoșea din Stroești, vinde parte 290.
Țusea v. Pătru al Țuseie.
* Țușăști, sat <lg. Jideni, j. R. Sărat; azi Podgoria, j. Buzău> 109.
Țușea v. Radul Țușea.
Tzugulea v. Țigulea.

U

Uda, sat <j. Argeș> 318.
Udatul v. Stan Udatul.
* Udeni j. Dîmbovița, sat <lg. Produlești>, jumătate sat vîndut de Jupanița Neacșa lui Andronie vătaf 206.
Udrea din Bibești, martor pentru Bae 387.
Udrea din Liperești, martor 384.
Udrea din Murgăși, tatăl lui Vladul (menț.) 133.
Udrea, grămatic din Ilrgoviște, martor pentru Crețești 146; probabil același: Udrea, grămatic, fiul lui Tudor Grecul și văr cu Mihaia, cu vie în dealul Vălenilor 118.
Udrea, postelnic din Rădăcinești, apoi logofăt de vistierie, soțul Caplei; în pricină cu satul Rădăcinești, pe care îl rumânește; pribeag 197, 213, 443.
Udrea Doicescul (Udrea), fiul lui Danciul Doicescul, frate cu Colțea și soțul Neagăi, martor 91, 95, 451.
Udriște din Cacaletți, fiul lui Drăghici și frate cu Stafie și Ștefan, familie; martor 176, 386.
Udriște din Cacaletți, tatăl lui Drăghici și al lui Stan cu parte (menț.) 386.
Udriște din Fierăști, din Hierăști v. Udriște Năsturel.
Udriște, logofăt din Liperești, fiul lui Matei vătaf, cumpără parte 384.
Udriște (Udrește, Udriști), logofăt din Șirineasa, fiul lui Oprea log., frate cu Stroe și Preda; stăpîn în Foleștii de Jos 217; martor 179, 182, 335, semnează 249.
Udriște, postelnic din Plătărești, fiul Mariei 227.
Udriște, postelnic din Roșia, stăpîn de țigan 271; martor 383.
Udriște Năsturel (Udriște, Uriil, Udrește~), logofăt al doilea din Fierești, jurător 383; martor 175, 265, semnează 324, 333; scrie acte domnești 18, 79, 338, scrie zapis 19; (în menț. ulterioară) 113.
Ugrumi v. Ogrumi, sat.
Ulmii lui Vilșan, top. la *Biroslăveni <lg. Malu Mare, j. Dolj> 28.
Ulmii popii Giura, top. la *Biroslăveni <lg. Malu Mare, j. Dolj> 28.

* Ulmul, sat <lg. Stejarul, j. Vlașca; azi j. Teleorman>, parte cu moară și laz din partea Gisculească vîndute de Birsan și Dumitru din Netoți lui Vasilie log. din Brătiani A.
Ultatu, martor pentru Văsiia 327.
Ungur v. Dumitru Ungur.
Ungureanul v. Ion Ungureanul.
Unta v. Tufele Untel.
Urcănești v. Orcănești, sat.
Urdarl, j. Gorj, sat 387; partea Neacșei vîndută de Iana lui Stoica post.; rumâni indicați nominal 383.
Urezi, sat <Horezu-Poenari, j. Dolj> 97.
... urii, tatăl (?) lui Barbul moșnean rumânit din Găurici (menț.) 120.
Uriil logofăt v. Udriște Năsturel.
Urtași j. Sac, sat <azi oraș, j. Prahova> 171; în hotar cu dealul Nucetului 188; părți și vie vîndute de Balotă, Ioana ș.a. lui Pirvul; popă 291.
Ursea (Urisea) din Jădeni, cumpără răzoare la Tufele Untei și la Țușăști 109.
Ursea din Stănești, martor pentru Drajna 287.
Urséi, martor pentru Valea Teancului 307.
Ursu v. Radul Ursu.
Ursu, căpitan, martor pentru Domirești 215.
Ursu din Buzău, martor pentru Crețești 146.
Ursul (Urășu) din Clmpeni, fiul lui Pirvul, martor pentru Broșteni 392.
Ursu, moștean din Pleașov, tatăl lui Șarban ș.a. (menț.) 278.
Ursu, moștean rumânit din Pleașov 279.
Ursu Civica (~Cevica), țigan 260.
Uruca, moștean rumânit din Pleașov 278.
Urzlea, sat <j. Dolj>, întărit lui Stroe log. <Leurdeanu>, zestre de la socrii săi Fota post. și Stama 178.
Urzlel, top. la Cheia <j. Vlcea; în or. Băile Olănești>, parte dată zestre de Stroe din Cheia fiicei sale Oprea; via Urzicarilor 207.
* Uscăți, sat <lg. Vasilați, j. Ilfov> 40, 88, 89, 91, 95, 98, 99, 134, 138, 141, 243, 415.

- Vablț**, sat <probabil Vrabeț, j. Mehedinți; azi or. Motru, j. Gorj> 395.
- * **Vaideel**, j. Ialomița, sat <or. Slobozia> al lui Enache f. mare post., scutit, pustiit de tătari, repopulat cu oameni străini 12.
- * **Vaideel**, sat <probabil j. Prahova>, popă 204.
- Vaidlial**, sat <Vaideeni, j. Vilcea>, Vasilie, Hlebul ș.a. se vind rumâni lui Radul post. și Danciul din Măldărești 187.
- Valea** (Vale, Sf. Troiță), m-re <Țițești, j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș>, ctitor, metoh al m-rii Sf. Mihail din Rumelia; stăpînă 98, 99; dă parte în Hirțești și primește în schimb părți în Golești și Mărgineni 320; călugăriță, popă 214, 216, egumeni 98, 99, 320.
- Valea Blajului**, <la Căldărușa, j. Buzău>, vad de moară vindut de megiașii din Mățești lui Buzinca f. mare clucer 241.
- Valea Boului**, sat <j. Săcuieni>; azi Valea Cricovului j. Prahova>, partea lui Barbul Răuț vindută lui Tudor Rătescu log. 398.
- Valea Călugărească** v. **Călugăreni**, sat.
- Valea Iașului** v. **Iașil**, sat j. Argeș.
- Valea Jugăstetului**, top. la Nucet <Valea Nucetului, azi în or. Urleți> 188.
- Valea Largă**, sat <j. Prahova>, vii în dealul Treștianilor vindute de Tanasie pah. lui Andoca vătaf 203.
- Valea lu Ion**, top. la Cornetu <j. Vlașca>; azi j. Ilfov> 300.
- Valea Lungă**, sat <Gorgota, j. Dîmbovița> în hotar cu satul Piscani 316.
- Valea Mare**, sat <j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș> popă 75; mănăstire de călugărițe 75, 214.
- Valea Miculul**, top. la Mogoșești <j. Vlașca>; azi j. Ilfov> 265, 266.
- Valea Nucetului** v. **Nucet**.
- Valea Rea**, top. la * **Birosilăveni** <lg. Malu Mare, j. Dolj> 28.
- Valea Slatinei**, top. la Bratia <j. Argeș> 41.
- Valea Soarelui** v. **Soare**, sat.
- Valea Stîlpului** v. **Stîlpeni**, sat.
- Valea Teaneu** (~ **Tancului**), top. la Vernești <j. Buzău> 80; vie cu stînjeni de ocină a lui Necula, vindută lui Ianache din Arcești (menț. pe verso) 307; v. și **Teneuleasa**.
- Vancea**, popă, cumpără parte în Bogdănești 399.
- Varanghel**, top. la ***gurguița** <lg. Chirnogi, j. Ilfov>; azi j. Ialomița> 283.
- Varariul**, top. la Cheia <j. Vilcea>; în or. Băile Olănești> 207.
- Vardeniță** (**Vardiniță**, **Vardenițu**, **Vărdiniți**), sat <Gvardenița, j. Mehedinți> 107, 259, 383.
- Varna**, mitropolie <R.P. Bulgaria> 159.
- Vaselie**, **Vasie** v. **Vasilie**.
- Vasilache**, agă, ~f. mare clucer v. **Vasilie Paindur**.
- Vasllache**, martor pentru dealul Bădenilor 101.
- Vasllache**, paharnic mare v. **Vasilie** pah. mare.
- Vasilie**, agă (f. mare) v. **Vasilie Paindur**.
- Vasilie**, clucer, mare clucer (f. mare) v. **Vasilie Paindur**.
- Vasilie** clucer mare <eroare> 79 v. **Vasilie** pah. mare.
- Vasilie**, comis mare v. **Vasilie Paindur**.
- Vasilie** din Brătiani v. **Vasilie** log.
- Vasilie** din Pîrlîți, aldămășar pentru Vernești 427.
- Vasilie** din Pîrscov, martor E.
- Vasile** din Rătevoești, martor pentru Petrești 323.
- Vasilie** din Tîrgoviște v. **Vasilie** post.
- Vasilie**, <dregător fiscal>, scrie lui Paraschiva log. despre fuga unor boieri peste munți în Transilvania 168.
- Vasilie**, egumeni: ~ al m-rii Bistrița 20, 200, 347, 419, martor 254, 351, semnează 335; ~ al Virbulei 228.
- Vasilie**, fiul lui Mușat mare stol. v. **Vasilie**, spăt.
- Vasilie** (**Vaselle**, **Vasie**), iuzbașă din Drăngești, fiul lui Negoii, cumpără în Clinceni 353, 372—375; martor 343, 366.
- Vasilie**, jupln, boier de la Nicopoi, cumpără satul Băcălești 198.
- Vasilie** (**Vasile**), logofăt din Brătiani, fiul lui Marcu pah., cumpără ocini în Călugărul și Ulmul A; scrie zapis 359; probabil același: **Vasilie** (**Vasilii**), logofăt, martor, semnează 404.
- Vasilie**, martor pentru Ciulința 438.
- Vasilie**, megiași rumâniți: din Drajna 330; ~ din **Vaideei** 187.
- Vasilie** (**Vasie**), monah din Zorești, martor 202, 340; probabil același: **Vasille**, monah din Poenari, martor 80.
- Vasilie** (**Vasile**), nepotul lui Dumitru vornic din Mogoșești, martor 1, 27, 44, 351.
- Vasilie** paharnic B v. **Vasilie** spăt.
- Vasilie** (**Vasilache**), paharnic, mare în sfatul domnesc <plină la 1631 iulie 6> 4, 6, 8, 10, 11—14, 18, 20—22, 28—31, 33, 36, 39, 41, 44, 50—52, 55, 62—68, 70, 72, 73, 79, 80, 82—84, 86, 94—96, 101—103, 105, 107, 108, 110, 113—116, 130, 132, 135, 139, 141, 144, 149, 154, 157, 174—177, 183, 185, 188—190, 194, 196, 202, 206, 215, 217, 221, 226—228, 233, 240, 241, 243, 245, 252; absent din sfatul domnesc 5, 26; în sfat domnesc anterior 159; eroare: clucer mare 79.
- Vasilie**, popi: ~ clisiarh la m-rea Strîmba, martor 39; ~ scrie zapis pentru Clinceni 376.
- Vasilie**, postelnic din Tîrgoviște, martor 96.
- Vasilie**, sătean din Domirești, vinde parte 215.
- Vasilie** (**Vasilii**), spătăr, fiul lui Mușat mare stol. și al Despinei, soțul Mariei apoi al Ancuței, stăpîn în Izvorani, Stănești și Trănșani 140, 416, B; în pricină pentru zestre 153; martor 361, semnează 104; „speharnic” B.
- Vasilie** al Savel din Tîrgoviște, martor 449.
- Vasilie** Grecol, martor pentru Bărăști 215.

- Vasile Gură**, frate cu Mircea monah, vinde vie în dealul Cindeștilor 252.
- Vasile Hogea** din Cucuteni, martor 442.
- Vasile PaIndur** (Vasilachi, Vasile, Vasilache~), în sfatul domnesc, comis mare 390, 400; martor: agă, f. mare agă 58, 65, 82, 88, 104, 176; ~ clucer, mare clucer 265, 296, 351, f. mare clucer 357—359, 389; mare comis 393, semnează 58, 88, 104, 357, 393.
- Vasile Puțlea** (Puțica), țigan 241.
- Vasiu** v. **Văsliu**.
- Vatafis** v. **Anghelot Vatafis**.
- Vața**, sat <j. Argeș>, loc cumpărat de Ivan de la Vilcan la pîrlul Vêțel 318.
- Văcărești**, sat <or. București> 40, 229, 393; drumul ~ 10, 337.
- Văcărești**, sat <j. Dimbovița> 67, 203, 206.
- Văcăruș** v. **Stan Văcăruș**.
- Vădăstrița**, sat <j. Romanați>; azi j. Olt> 254.
- Vădîslav** din Bălănești, martor 280.
- Vădîslav**, logofăt din Arși, martor pentru Udeni 206.
- Vădîslav**, postelnic din Belcinu, martor 243.
- Vădîslav**, scrie zăpis în București 203.
- Văgae**, în pricină cu Tudor vornic din Rătești pentru ocină și moară în Sărăști și Plă-ticești 418.
- Vălcea** v. **Vileea**, județ.
- Vălén**, sat <j. Mușcel și Pădureț>; azi j. Argeș>, parte domnească miluită m-rii Sfînta Troiță 17; partea m-rii Tutana scutită de vinărici domnesc 22.
- Vălén**, sat <Văleni-Dimbovița, j. Mușcel și Pădureț>; azi j. Dimbovița> 77.
- Vălén**, sat <j. Romanați>; azi j. Olt> 280, 430.
- * **Vălén**, j. Sac, sat <lg. Vispești, azi j. Buzău>, dealul ~, vii întărite lui Șerbu din Nă-nișori 118 și lui Danciul Doicescul 290.
- Văleni** de pe Teleajăn, sat <j. Săcuieni>; azi or. Vălenii de Munte> 78, 86, 305; pivniță și căscioară cumpărate de Mihalcea vornic de la Ianu Psira vist. 176; zăpis scris în scaunul ~ 398.
- Văleni**, sate 181, 240.
- Vărăștii** de lângă Cornățel, sat <j. Ilfov> cu baltă al m-rii Viforita 61, 81; pricină 253, 283.
- Vărăștii** de pe Sabar j. Elhov, sat cu rumâni al lui Radu Șerban, vindut de fiul său, Constantin clucer, lui Ianu Psira și întărit lui Gherghel log. de vist. 164, 175.
- * **Vărăști**, ~lul Moș, j. Rîmnicu Sărat și Brăila, sat <lg. Grădiștea, azi j. Brăila>, rumănit de Mihalcea banul; dat zestre fiicei sale, Preda clucereasa; dăruit de aceasta mitropoliei din Tîrgoviște; încercare de judecare 62, 72.
- Vărbila** v. **Vîrbila**, m-re.
- Vărdiniți** v. **Vardenița**, sat.
- Văsești**, sat 314.
- Văsila**, livadă la Dragoslavele <j. Mușcel și Pădureț>; azi j. Argeș> zălogită de Stan Tăbeică din Bădeni flului său vitreg Dragomir 327.
- Văsliasea**, moșie la Flîntinele <j. Săcuieni>; azi j. Prahova> 371.
- Văsliu** v. **Pîrvul al lui Văsliu**.
- Văslu** din Bucșănești, martor pentru dealul Vălenilor 118.
- Văsliu** din Crîngurenii, martor 130.
- Văsliu** (Vasiu) din Vlădești, soțul Neagolei, generele lui Baraghină, întărit în Bere-voești 114.
- Văsliu**, fiul lui Gogoșă din Mircești, vinde în dealul Mirceștilor 6.
- Văsliu**, martor pentru Săcuieni 388.
- Văsliu**, moșteni rumâniți: din Pleașov 278; ~ din Sulari 149.
- Văsliu**, partea lui în dealul Nucetului 188.
- Văsliu** (Vasiu, Văsiie), popă din Drajna, cumpără fără drept ocini la Stănești și Drajna 287; martor 234, 286.
- Vătașa**, nepotul lui Dima Gorun, vinde parte în ocina Mircescă 390.
- Vătășoiul** v. **Stan Vătășoiul**.
- Veaehes** din Odae, martor pentru Cacaletii din Vale 386.
- Vechintie** (Vechintee), călugăr, fiul lui Manea Morunglavul din Morunglavi, văr cu Radul, familie; vinde părți din Morunglavi, Iași și Tomești 417.
- Vela** din Rădăcinești, martor 197.
- Vellea**, țigancă 94.
- Venetic** v. **Dobro Venetic**.
- Veniamin**, călugăr din m-rea Bistrița, martor 347.
- Ventilă** v. **Vintilă**.
- Veramor** (?), coasta ~ la Cheia <j. Vilcea>; în or. Băile Olănești> 207.
- Verbița** v. **Vîrblița**, sat.
- Verdecu**, Verdecu v. **Stan Verdecu**.
- Vernești**, sat <j. Buzău> 121, 236, 241, 242, 250, 252, 257, 390, 405; vii și ocine, locuri de casă și de grădină din dealul ~ și din partea Tenculească vindute de Nechifora, Preda ș.a. lui Nan, Sora ș.a. 4, 80, 427; popă 202.
- Verria**, oraș <Grecia>, mitropolie 159.
- Vetrea**, vinde roată de moară în vadul Dedi-leștilor 241.
- Veveli** v. **Bățiște Vevell**.
- Vichentie** v. **Vechintie**.
- Vidin**, oraș <R.P. Bulgaria>, rumâni fugiți la ~ 143.
- Vierăș** (Vieroșul, Virăș, Vovedenia), m-re <c. Colibași, j. Argeș>, țigani 75, 214; pricină 41, 138, 141, 214; morminte, egumen 75, 214.
- Viezunle**, top. la Lipia <j. Buzău> 221.
- Vilga Podlana** (Viiga Podéna), sora lui Drăghici din Glogova, lasă nepotului său Nicola părți și vii în Podiani, Racoți și Cilcești 394, 395.
- Vihorita** de lângă Tîrgoviște (Vihorăști, Naș-terea Maicii Domnului), m-re de călugărițe, bălțile ei la Vărăști și Gurguiati 61, 81, 253, 283; pricină 434; stareță 81, 283.
- Vihoritul** v. **Călmățuțul Vihoritului**.
- Vilae**, jitelniță, fiica lui Pîrvul log. Rudeanul, soția lui Eftimie post. din Cepturi, vinde partea tatălului său din Conțești 391.

Vintlă, Ventlă, Vintlă :
Vintlă, clucer <din Cornăteni>, vinde satul Plosca m-rii Hotărani (menț.) 139.
Vintlă, frate cu Stroe log. <Leurdeanul> și cu Neagul, stăpîn în Țigănești 49, 124; martor 451.
Vintlă (Vintlă), logofeți, martori : pentru Petrești 323; ~ pentru Sărăteni 24.
Vintlă (Vintlă), logofăt, văr cu Tatul și cu Staico, cu parte în Româncști (menț.) 204.
 — **Vintlă, megiași rumâniți :** ~ din Clinești 335; ~ din Drajna 330.
 — **Ventlă, tatăl** lui Oprea post. din Săteni (menț.) 259.
 — **Ventlă, vinde ocină** cu vii și vad de moară în Birzeștii de Sus 393.
Vintlă Vodă, m-re v. Menedec.
Vintlă (Ventlă), vornic, f. mare vornic <din Corbi>, tatăl lui Tudosie spăt. și al lui Negoită post., familie (menț.) 227, 415; ctitor al m-rii din Pîrvulești 226.
Viorarful, top. la *Gurguiati <lg. Chirnogi, j. Ilfov; azi j. Ialomița> 283.
Virăș v. Vlerăș, m-re.
Virleghi v. Virlețu, sat.
Vișpești (Ghespești), sat <j. Săcuieni; azi j. Prahova> 236, 252.
Vișa, soția lui Dumitru din Drajna, mama lui Zaharia și a Stanei, vinde biserică 234.
Vișa, soția lui Vlad, vinde parte în Lățcoii de Sus 290.
Vișan din Berești, martor 36.
Vișan din Clinești, martor pentru Chirlogani 85.
Vișan, fiul lui Rădivoiu, întemnițat 450.
Vișan (Vișano), martori : ~ pentru Berindești și Turburea 370, 377; ~ pentru Clințeni 373.
Vișan, moștean din Pleașov, tatăl lui Văsiu 278.
Vișan, moșteni rumâniți : ~ din Lazu 13; ~ din Pleașov 279.
Vișan, nepotul său Vechintie călugăr vinde părți în Morunglavi, Iași și Tomești (menț.) 417.
Vișan, popă din Valea Mare, martor 75.
Vișan, țigan 241.
Vișan Robul, moștean rumânit din Pleașov 279.
Vișina, sat <j. Romanați; azi j. Olt>, al m-rii Cozia, judecure 254.
Vitan v. Dragomir al lui Vitan.
Vitânești, sat <j. Teleorman> 120, 309, 334.
Vițga v. Cîrstea Vițga.
Vițga, martor pentru Turburea și Berindești 370.
Vilcan, partea lui în dealul Nucetului 188.
Vilcan, vinde loc la Vața 318.
Vilcana, sat <j. Dîmbovița>, Stoica din Frumușani și Stroe din Fiani care șed în ~ se vînd rumâni lui Bunca log. 336, 341.
Vilcânești, sat <or. Craiova> 32.
Vilcea (Vâlcea), județ 335; sate din ~ 20, 104, 217, 389, 419.

* **Vilcenii, sat** <lg. Comoara, j. Vâlcea>; azi j. Teleorman> 120.
Vilcul v. Bunea ~ și Ghinea Vilculescul.
Vilcul, clucer din Loloești, tatăl lui Stoica pah. (menț.) 261.
Vilcul din Bordești, martor pentru Scăiani 412.
Vilcul din Buzău, tatăl lui Ghinea (menț.) 121.
Vilcul, logofăt din Budeni, fiul lui Ghiorma log., martor, semnează 122, 393; probabil același : **Vilcul, logofăt, cumpără** moșia Lerescul de Colentina 369.
Vilcul, martor <pentru Toplița> 285.
Vilculescul v. Ghinea Vilculescul.
Vilsan v. Uimii lui Vilsan.
Vilsan din Bucșănești, martor pentru dealul Vălenilor 118.
Vilsan, fiul lui Bolfi rumân din Scărișoara, se dă drept judec și încearcă să se rumânească a doua oară 356.
Vilsan, martor pentru Coasta Turburii 428.
Vilsan, uncheaș din Neagomirea, tatăl lui Zaharia, cumpără locuri de la Vladul din Boteni (menț.) 77.
Vilsul din Măgurele, vinde parte cu vie, martor 157.
Vilsul, rumân din Grădiștea 1, 27, 58, 65, 66, 421; în pricină de rumânire 44.
Vintlă v. Vintlă.
Virbician v. Stan Virbician.
Virbilia, m-re <Vărbila, j. Săcuieni; azi j. Prahova>, egumen 228.
Virbița j. Mehedinți, sat <Verbița, azi j. Dolj> 149; ~ de Jos (Dol ~), moșteni se vînd rumâni lui Andrei spăt. 46.
Virful Șarului, top. la Nucet <j. Săcuieni; azi or. Urlești> 188.
Virlea din Poenari, martor pentru Găurici 120.
* Virlețu (Virleghi), sat <j. Prahova>, parte cu rumâni a lui Tudor din Vlădeni vindută de Nenciul vornic lui Iorgache vornic 310.
Virtop, sat <Malu Virtop, j. Vilcea>, ocina lui Ionașco log. și a lui Nanu vindute popii Vancea 399.
Virtop (Virtopul), j. Mehedinți, sat <azi j. Dolj>, parte cu vie și vecini a lui Barbul, fiul lui Danciul post. Bengoae întărită . lui Hamza post. din Țirgul Gilort 243.
Virtop, top. la Cheia <j. Vilcea>; azi în or. Băile Olănești> 207.
Vladislav <II>, voievod, domn al Țării Românești <1446—1456> 144.
Vladul, Vlad, Vlădul :
Vladul, armaș din Pîrscoveni, aldămășar pentru Zorești 202.
Vladul, comis, martor pentru București 38.
Vladul, cumnat cu Anastasie, vinde vie în dealul Zoreștilor 105.
 — **Vlad, cumnatul** lui Datco, cu părți în Dedulești 232.
 — **Vlad din Bălilești v. Vlad post.**
Vladul din Bibești v. Vladul post.
Vladul din Bîrosilăvești, martor 28.
Vladul (Vladu) din Boteni, în pricină pentru locuri cu Zaharia, fiul lui Vilsan din Neagomirna 77.

- Vladul** din București, martor pentru dealul Bobului 228.
- Vladul** din Cornățel, martor pentru Clinceni 367; v. și **Vlad**, martor pentru Clinceni.
- Vladul** din Crețulești, martor pentru Șerbănești 269.
- Vladu** (Vlad) din Dedulești, cumpără ocină în Dedulești 413, 414; probabil același: **Vlad**, megiaș hotarnic 232.
- Vladu** din Domirești, fiul lui Stan Cefălan, vinde vie (menț.) 215; v. și **Vlad**, sătean din Domirești.
- Vladulu** din Glina, martor 229.
— **Vlad** din Golești, martor 56.
- Vladul** din Grupșani, cu parte 392.
- Vladul** din Jigoreni, martor 86; v. și **Vladul Ciorolul**.
- Vladul** din Murgași v. **Vladul** post.
- Vladul** din Nănișori v. **Vladul** log.
- Vladul** din Negoști, martor 195.
- Vladul** (Vladu) din Piscani, partea lui cu munte întărită unor oameni din Glodeni (menț.) 316.
- Vladul** din Surpatele, întemnițat pentru neplata unei dușegubine în Clinești 104.
- Vladu** din Uilași, martor pentru Broșteasca 291.
- Vladu** din Văleni, martor (menț.) 77.
- Vladul**, fiul Despinei și al lui **Vladul Rudeanul** mare log., vinde satul Futești 298.
- Vladul**, fiul lui Dediul, nepotul lui Raico Fișcoe, vinde vie în Dealul Piteștilor 391.
- Vladul**, fiul lui Dumitru armașul, strănepotul lui Rădan, vinde partea Rădănească la Buzău 340.
- Vladul**, fiul lui Radul din Olănești, fratele lui Anghel, vinde parte în Sărăcinești 363.
- Vladul** (Vladu), fiul lui Stan vâtaf din Brănești, frate cu Roman ș.a., cumnat cu Badea post. din Pirlu, partea lui în Brănești 103.
- Vladul**, frate cu Calea fiica lui Vlaicul din Davidești 391.
- Vladul**, logofăt din Nănișori, văr cu Ilie, Mihai și Lazăr 386.
- Vladul** logofăt, mare logofăt v. **Vladul Rudeanul**.
- Vladul**, martor pentru Clinceni 353; v. și **Vlad** din Cornățel.
- Vladul**, martor pentru Sărăcinești 363.
- Vladul**, martor pentru Samara 165.
- Vladul** (Vlad), martor pentru Turburea și Berindești 225, 377; probabil același: **Vlad**, martor pentru Toplița 285.
- Vladul** (Vlad), megiaș rumâniți: ~ din Comanca 68; ~ din Lătceni 181; ~ din Negrași 333; ~ din Scărișoara 356; ~ din Sulari 149; ~ din Vaidei 187.
- Vladul**, meșter, martor pentru Sărăcinești 363.
- Vladul**, partea lui în Băncești (menț.) 105; v. și **Vladul al Iul Oprea**.
- Vladul**, pîrcălab, vinde loc în București (menț.) 53.
— **Vlădul** popă din Albești v. **Vlăduș**.
- Vladul**, popă din Băjești, scrie zăpis în casa sa 128.
- Vladul**, popă din Cacaletii din Vale, tatăl lui Istratie (menț.) 176.
- Vladul**, popă din Lazuri, martor 67.
— **Vlad**, popă din Trășani, martor C.
- Vladul**, popă, martor pentru Vernești și Poenari 80.
— **Vlad**, postelnic din Bălilești, martor pentru Petrești 323.
- Vladul**, postelnic din Bibești, martor pentru Urdari 383.
- Vladul** (Vlad), postelnic din Murgași, fiul lui Udrea, vinde parte în Bereni, semnează 133.
- Vladul**, postelnic, frate cu Dragoe, vinde în Mătești (menț.) 241.
- Vladul** (Vlad), rumâni: ~ din Bae 387; ~ din Ciunăgești, încearcă să se judecească 127; ~ din Drăgănești 241; ~ din Greci 223; ~ din Iașii de Jos 94; ~ din Poieni 159; ~ din Virleți 310.
- Vladul** (Vlad, Vladu), sătean din Domirești, soțul Ștefaniei, tatăl lui Dobre și Căzan (menț.) 210, 215; v. și **Vladu** din Domirești.
— **Vlad**, soțul Draghieii, vinde parte în Ibănești 59.
- Vladul**, soțul Vișei care vinde în Lățcoii de Sus 290.
- Vladul**, țigani 296, 380.
- Vladul** voievod v. **Vlad Dracul**.
- Vladu** voievod, fiul lui **Vlad** <Călugărul> v. **Vladu** <Înecatul>.
- Vladu** voievod, tatăl lui **Vladu** <Înecatul> v. **Vladul** <Călugărul>.
- Vladul Agurdă**, cneaz rumâniț din Gropeni 240.
- Vladul al Iul Oprea**, partea lui în Băncești (menț.) 105; v. și **Vladul**, partea lui în Băncești.
- Vladul Berlvoeseul** din Albeni, martor pentru Negoști 195.
- Vladul Bursul** din Clinești, întemnițat pentru neplata dușegubinei 104.
- Vladul** <Călugărul>, domn al Țării Românești <1481—1495>, tatăl lui **Vladu** voievod <Înecatul> 110.
- Vladul Ciorolul** (Vladul) din Jăgorani, vinde vie în dealul Jăgoranilor 86; v. și **Vladul** din Jigorani.
— **Vlad Coromitea**, moștean, martor pentru Valea Largă 203.
- Vladul Coșaventu** din Jăi, martor pentru Brincoveni 150.
- Vladul Crintea** (Vladul), megiaș rumâniț din Clinești 335; probabil același: **Vladul Cirstea**, din Clinești, martor 424.
— **Vlad** <Dracul>, domn al Țării Românești <1436—1442, 1443—1446> 144.
- Vladu Durduea** (Durduci) din Fundeni, martor 228.
- Vladul Hirlău** (Vlad ~) din Clromănești, din Vernești, martor pentru Clinești 250, 252.
- Vladul Hoșteneală** din Bălișoara, tatăl lui Dobre (menț.) 386.

- Vladu** <Inecatul>, domn al Țării Românești <1530—1532>, fiul lui Vlad <Călugărul> 110.
- **Vlad Leotă** (Vlad), zălogește moșie în Toplița plină la plata unei datorii 285.
- Vladul** lu Dîra, martor pentru Bodești 411.
- Vladul** lui Stae, martor pentru Fundeni 228.
- Vladul** Macaril, cu parte în dealul Nucetului 188.
- **Vlad Mărzac**, martor pentru Dedulești 232.
- Vladul** Mirzea din Gomoești, vinde parte în Lipia, martor 221 : v. și Mirzea din Gomoești.
- Vladul** Pozmică (~ Pozmîncă), vinde în Jigorani, martor 86.
- Vladul** Rudeanul (Vlad, Vladul), mare logofăt <fiul lui Teodosie log.>, tatăl lui Andrei spăt. ș.a., soțul Despinei, familie 46, 70, 104, 126, 138, 141, 164, 175, 217, 298, 409; stăpin în Futești, Lichirești ș.a. 40, 70, 138, 141, 209, 229; în pricină pentru rumâni fugiți la Crăceni 134; fost vistier 229;
- în sfatul domnesc 4—6, 8, 10—14, 18, 20—22, 26, 28—31, 33, 36, 39, 41, 44, 50—52, 55, 56, 62—67, 70, 72, 73, 79, 80, 82—84, 86, 93—96, 101—103, 105, 107, 108, 110, 113—116, 130, 132, 135, 139, 227; în sfat domnesc anterior 159; martor 24, 65, 82, 89, 106, 149, semnează 58, 68, 88, 100, 104, 133;
- eroare: Radul mare logofăt 5.
- Vadul** Șterfenitul din Mălăești, cu parte 233.
- **Vlad Țachia** din Zorești, martor pentru Cîndești 267.
- Vlaieul**, Vlaica:
- Vlaieul** din Berivoești, jurător pentru Bratia 41.
- Vlaieul** din Bogătești, martor pentru Cotești 317.
- Vlaieul** din Bratia, tatăl lui Bratul post. (menț.) 41.
- Vlaieul** din Conțești v. Vlaieul log.
- Vlaieul** din Davidești, tatăl jupaniței Calea (menț.) 391.
- Vlaieul** din Ogretin, martor pentru Drajna 234.
- Vlaieul** din Priiazda, frate cu Nechiforțu post., vinde parte cu rumâni din Greci, semnează 223.
- Vlaieul** din Țigănești, martor 49, 124.
- Vlaieul**, fiul lui Baraghină și al Stancăi, frate cu Voico, vinde deluică în Berivoești 114.
- **Vlaica**, frate cu Ionachi și cumnat cu Stanca, fără drept asupra părții din Cornet a fratelui său 184.
- Vlaieul**, logofăt din Conțești, soțul Stanei, stăpin în Conțești și Davidești; cu vie în Dealul Piteștilor și casă în Pitești 391; martor 320.
- Vlaieul**, martor pentru Toplița 285.
- Vlaieul**, moștean rumânit din Negrași, fiul lui Voico 172.
- Vlaieul**, rumâni: ~ din Cotești, fiul Micului, martor 23; ~ din Frătești și Costești 385.
- Vlaieul**, uncheaș, martor pentru Stan Tebeică din Bădeni 408.
- Vlaieul** Clortéseul, partea lui în Cotești 317.
- Vlaieul** popel (Vlaicu), văr cu Lăudat log., martor pentru Cotești 23.
- Vlașca**, județ, sate din ~ 44, 47, 48, 58, 66, 122, 159, 172, 199, 201, 324, 333, 345, 368, 385; birari și oieri din ~ 73, 199, 238.
- Vlădan** (Vlădilă) din Bănulești, jurător E; martor 119.
- Vlădeni**, sat <c. Mihăiești, j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș> 268, 320.
- Vlădeni**, j. Prahova, sat 310; parte cu rumâni a jupaniței Maria, fiica lui Lupu f. mare log., întărită lui Limber șelariul 102.
- Vlădeștl**, sat <j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș> 114, 268, 269.
- Vlădilă**, sat <Vlădila, j. Romanai; azi j. Olt> 125.
- Vlădimir**, judec rumânit din Siliștioara 297.
- Vlădimir**, martor pentru Șărbănești, semnează 269.
- Vlădimlru** (Vlădimiro), vinde ocină în Vulpeni 275.
- Vlăduleni**, j. Romanai, sat <azi j. Olt> 187, 280—282.
- Vlăducea** din Trestia, jurător pentru Brăești 174.
- Vlăduț**, frate cu Radul Ursu, aldămașar pentru Bratia 41.
- Vlăduț** (Vlădul, Vlăduțul), popă din Albești, vinde țigan 380; martor 41, semnează 276.
- Vlăduță** din Fiiani, tatăl lui Stroe (menț.) 341.
- Vocotă**, monah din Bădeni, unchiul Malei, cumpără vie și ocină în dealul Bădenilor (menț.) 101.
- Voda**, fiul lui Drăghici Gurăbună, vinde țigancă 290.
- Vodă** banul, nepotul său: Mihai (menț.) 117.
- Voevodul** v. Plalul Voevodului.
- Vola** (Voea) din Piersica, boier jurător 40, 134, 138, 141; probabil același: **Vola** din Orezi, martor pentru Sărățeni 24; eroare: Voinea paharnic. din Perieți 138.
- Vola** din Râșciori (?), martor pentru Stroești 290.
- Voia** (Voea), judeci rumâniți din Scărișoara 169.
- Voica** v. și Stanelul Voleăt.
- Voica**, cu casă în București (menț.) 346.
- Voica** din Fundeni, fiica lui Baște, vinde parte în Fundeni 228.
- Voica** (Voichița) din Găvănești, jupineasă, fiica lui Radu vist. din Cepturoaia, familie; stăpină în Broșteni, Frâsinet ș.a. 9, 26, 385, 392.
- Voica**, fiica lui Badaea Negrul, mama lui Frîncul post., stăpină în Mănicești 83.
- Voica**, jupnese: fiica lui Mibnea banul din Urezi și ruda sa dăruiesc părți din Jdreală m-rii Jdreală 97.
- Volea**, soacra lui Ianu din Săseni, vinde în dealul Zoreștilor 202.
- Voica**, sora lui Raico din Cîmpulung, vinde vie în Dealul Piteștilor 391.

- Voica** (baba ~), soția lui Stan Brezoe, nepoata lui Grosul din Cucuteni, vinde parte în Cucuteni 390.
- Voica**, țigănci 30, 84.
- Voica Pănoil** din Vernești, familie, schimbă ocină și grădină 427.
- Voicheciu** v. și **Dragomir Voicheclu**.
- Voicheclu** (Voicheci), megiaș din Smedești, tatăl lui Dragomir (menț.) 121, 239.
- Voichița**, fiica lui Mușat vist., vinde în Izvorani 404, 416.
- Voichița**, jupanița lui Nica comis v. **Voica** din Găvănești.
- Voieală**, cneaz din Ciulinița 440; vinde parte, martor 438.
- Voieală** din Chiojdu, martor pentru Cătun 224.
- Voieală**, popă din Băncești, martor 105, 390.
- Voieală**, tatăl lui Mihăilă, care vinde în Căcaleții din Vale (menț.) 176.
- Voico**, **Voicul** :
- Voico**, diacon, fiul popii Stoica, ține zălog ocină în Toplița pentru datorie 285; martor 377.
- Voico** din Căpăținești, martor 202; v. și **Voico** fiul popii Manea.
- Voico** din Ciulinița, martor 438.
- Voico** din Cldești, fiul lui Neagoe, martor 162, 267.
- Voico** din Corșori, martor 304.
- Voico** din Găgeni, martor 163.
- Voico** din Grozești, martor pentru Găurici 120.
- Voico** din Mogoșești, boier hotarnic și martor pentru Grădiștea de Jos 1, 25, 27, 44.
- Voico** din Orboești, boier hotarnic pentru Futești 40.
- Voico** din Rădăcinești, vinde loc 197.
- Voico** din Rătești, soțul Stanei, vinde țigani 84; probabil același : **Voico** al lui Dragomir din Rătești, martor 84.
- Voico** din Rîmnic, martor la rumânire 335.
- Voico** din Vilceni, martor pentru Găurici, semnează 120.
- Voico** doroban, martor pentru Țigănești 444.
- Voico** fiul Iughii, martor pentru Vernești 4.
- Voico**, fiul lui Baraghină și al Stancăi, frate cu Vlăicuț, vinde delniță în Berivoești 114.
- Voico**, fiul lui Stan din Clinceni, frate cu Banul, vinde ocină 366; v. și **Voico**, fratele lui Neagoe.
- Voico**, fiul popei Manea din Căpăținești, vinde ocină în Cucuteni 390; v. și **Voico** din Căpăținești.
- Voico**, fratele lui Neagoe, martor la Clinceni 367; v. și **Voico**, fiul lui Stan.
- Voico**, martor pentru Săculani 388.
- Voico**, megiaș din Smedești, vinde parte cu vad de moară 121; v. și **Voico**, nepotul lui Ghinea.
- Voico** (Voicu, Voicul), megiași rumâniți : ~ din Costești 20; ~ din Ionești, fără ocină 324; ~ din Lătceni 181; ~ din Neagrași 172; ~ din Stănești 166; ~ din Sulari 149.
- Voico**, nepotul lui Ghinea, vinde la Smedești 390; v. și **Voico**, megiaș din Smedești.
- Voico**, popă din Palanga, martor pentru Cîndești 267.
- Voico** rumân v. **Voinea**.
- Voico**, rumâni : ~ din Cotești și Frățești 385; ~ din Vărăști 175.
- Voico**, străchinar, moștean rumânit din Lătceni 181.
- Voico**, tatăl Nechiforei care vinde în Vernești (menț.) 80.
- Voico**, tatăl lui Necula, rumân din Popești (menț.) 313.
- **Voicul**, tatăl lui Pătru post. (menț.) 287.
- Voico**, vistier, tatăl lui Ghidion (menț.) 41.
- Voico** al Ghinei (Voicul Ghinii), locurile lui la Rîmnic; caută locurile m-rii Cozia din oraș 382.
- Voico** al lui Dragomir v. **Voico** din Rătești.
- Voico** Benevrie din Smedești, vinde ocină și vad de moară, martor 390.
- Voico** Colțatul al Nedelii (Voico Colțatul, Voico al Nedelii), megiaș din Smedești, vinde ocină și vad de moară 121, 239, 390.
- Voico** Făjoiul, cu parte în dealul Nucetului 188.
- Voico** Glăva, rumân din Gemenile 92.
- Voico** Poteș, cneaz rumânit din Gropeni 240.
- Voico** Prodi, martor pentru Vernești 4.
- **Voicul** Spulber din Glodeni, martor pentru Piscani 316.
- Voico** Tirziul din Smedești, tatăl Paraschivei și al lui Stoian (menț.) 239.
- Voicoș** din Bratia, tatăl lui Dobrotă, Manea, Nenciul și Oprea rumâni, aldămășar (menț.) 41.
- Voilă** v. **Stănu Voilă**.
- Voinea** din Posobești, megiaș jurător pentru Braești 174.
- Voinea** (Voinea), moșteni : din Pleașov (menț.) 278; ~ rumânit 279.
- Voinea**, paharnic din Perieți v. **Voia** din Piersica.
- Voinea**, pușcaș din Vădăstrița, martor la judecirea 254.
- Voinea** (Voico) rumâni : ~ din Clrstieneștii de pe Colentina 91, 95; ~ din Comani 64.
- **Voinea**, soția lui Balea, soră cu Albul, întărită la Lipia 221.
- Voineaș**, sat <j. Vilcea>, ocina lui Șerban Ciocan, dăruită de Ion cel șchlop m-rii Cozia 5.
- Voinești**, sat <j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș> 98, 99
- Voioigă**, fratele lui Toma cu delniță la Davidești 391.
- Voiva** v. **Stana Voivel**.
- Vruțul**, megiaș rumânit din Scărișoara 89.
- Vucina**, căpitan de sârbi, dăruit de domn cu țigani pentru slujbă dreaptă și credincioasă 93.
- Vucomir**, jupan, martor pentru Sălătruc, semnează 276.
- * **Vulpeni**, sat <lg. Mătăsari, j. Vlașca>; azi j. Dimbovița>, deal, ocină vindută de Vladimir lui Tatul 275.

Z

- Zaharia din Băbeni v. Zaharia log.
Zaharia (Zaharie) din Preajva, martor 26, 32.
Zaharia, egumen al m-rii Hotărani 139.
Zaharia, fiul lui Dumitru din Drajna și al Vișei, frate cu Stana 234.
Zaharia (Zaharie), fiul uncheașului Vlisan din Neagomirea, în pricină cu Vladul din Boteni 77.
Zaharia, frate cu Tudor din Berești, vinde țigancă 94.
Zaharia, logofăt din Băbeni, tatăl lui Ianiu pah., martor 243.
Zaharie, logofăt, tatăl lui Iscrul, Zaharie și Preda (menț.) 26.
Zaharie (Zahari, Zaharia), martor pentru Clinceni 353, 366, 373; v. și Zaharie vătaf.
Zaharie, mitropolit al Amasiei 159.
Zaharia, popă, cu parte și rumâni la Bădeni 328.
Zaharia (Zaharia), popă din Păușești, martor 136, 160, 179, semnează 182.
Zaharia, proegumen al m-rii Cozia, martor la danie 5.
Zaharie, slugă domnească, fiul lui Zaharie log. și frate cu Iscrul și Preda, stăpîn în Frăsinetul de Cîmp 26.
Zaharie, vătaf, cumpără parte în Clinceni 376; v. și Zaharia martor.
Zamfira v. Samfira.
Zane, cu parte la Dodești (menț.) 450.
Zapșa, top. la Boldești <j. Săcuieni; azi j. Prahova> 6.
Zaroschi (Zarochi), căpitan din Rîmnicu <Sărat>, martor pentru Sămărăști ș.a. 410.
Zavricea, locul său la Cheia 207.
Zămțea v. Dumitru Zemțea.
Zărnești, sat <probabil j. Argeș> 352.
Zărnești, sat <probabil Zărneștii de Slănic, c. Cernătești, j. Buzău> 241, 405.
Zărneștii de pe plaiu, sat <j. Buzău>, părți ale lui Stanciul Bătcăi din Barchetu, Neagul ș.a. vindute pentru plata birului de haraci lui Ionașco ceauș; părți ale unora din Negoșina 339.
Zătréni, sat <j. Vlcea> 34, 387.
* Zătreni, sat <lg. Frîncești, j. Vlcea> 107.
Zbircetul, tatăl Stanei care vinde parte în ocina Negrilească 221.
Zdralea, m-re v. Jdreala.
Zemțea v. Dumitru Zemțea.
Zgăe v. Neagoe al lui Zgăe.
Zirnă, vătaf din Ologi, martor pentru Guzeni, semnează 235.
Zlapiia, sat <j. Argeș>, în hotar cu Samara 165, 319.
Zlat, vinde parte în Clinceni 375.
Zlătărei, sat <j. Vlcea>, partea Stoicăi, ginerele popii Dania, cu casă la vie și vase, întărită lui Dumitru post. 189.
Zmiul fost rob <eroare> v. Mihăilă.
Zoreasca, ocină la Zorești și Dădulești <j. Buzău> 241.
Zorești, sat <j. Buzău>, dealul Zoreștilor 84, 267; părți cu vie vindute de Voica ș.a. lui Crăciun din Căpăținești ș.a. 105, 202; parte din partea Zorească vindută de Mușat lui Buzinca f. mare clucer 241.
Zorilești, sat <Zorleasca, j. Olt>, rumâni lui Trufanda <vist.> obligați să dea dijmă pentru arătură făcută pe ocina altui om 112.
Zoriș v. Marco Zoriș.
Zosim (Zosiman), egumen al m-rii Mislea 106, 167, 284, 312, 396; semnează grecește 311.
Zota, cojocar din București, dă bani cu împrumut unui boier și ține zălog satele Cîrloman și Putineiu 19, 69, 262, 263.
Zoze din Clinceni, frate cu Necula, vinde parte 343; martor 367, 372.
Zvorsca, sat <j. Romanai: azi j. Dolj> 125.

INDICE DE MATERII

A

acte:

date de domn: hrisoave 52, 60, 79, 144, 255, 283, 320, 358; hrisoave (?) menționate 10, 20—22, 31, 33, 35, 50, 55, 79, 123, 125, 139, 143, 144, 146, 159, 175, 177, 189, 245, 246, 248, 263, 285, 316, 337, 350, 429, 434, 440; porunci, cărți, scrisori: passim; numite urice 63, 410; ~ vechi, rupte, pierdute, innoite 105, 135, 188, 381; acte cu pasaje scoase 6, 13, 113; mincinoase, sparte în divan 13, 62, 72, 139, 261, 364, 378, 434, 440; carte domnească spartă de un boier 443; pusă zălog 273, 278, 279;

date de patriarhi 2, 43, 111, 123, 159; (menț.) 43, 79, 173, 230;

date de mitropolit 53, 351; (menț.) 98, 351; date de episcop 403; ~ de alți clerici 100, 143, 382; (menț.) 143, 159;

dat de ispravnicii scaunului 77;

date de județ și cei 12 pirgari 237, 270, 303; (menț.) 96;

dat de marii boieri 104;

date de tocmelnici v. **jurători**. cărți, răvașe;

date de particulari: zapise de vânzări, schimb ș. a.: passim; ~ de mărturie, frăție, întocmiri, chitanțe 19, 98, 99, 103, 128, 156, 204, 232, 280, 328, 360, 379, 384, 405, 409, 415, B; scrisoare privitoare la fuga boierilor 168; ~ de rumânire și slobozire 46, 68, 88, 89, 120, 122, 150, 152, 166, 169, 172, 181, 187, 219, 251, 254, 292, 297, 324, 329—333, 335, 336, 341, 342, 356, 368; ~ de danie, diate 3, 75, 97, 140, 220, 229, 231, 248, 265, 276, 296, 314, 361, 371, 392, 394, 395, 408, 427, D; zăpis spart în divan 261; ~ scrise în limba română: passim; în limba greacă 143, 231;

acte cu însemnări ulterioare (sec. XVII—XVIII) 6, 13, 56, 83, 85, 94, 104, 113, 129, 136, 137, 139, 151, 161, 192, 220, 235

259, 297, 343, 354, 366, 369, 415, 417, 441, 450.

adet 258; v. și **rentă feudală**.

agă 300; ~ stăpîni 38, 272; ~ martori 13, 24, 58, 65, 82, 88, 89, 100, 107, 108, 133, 137, 149, 175, 176, 185, 219, 295, 296, 313, 335; ~ jurători, tocmelnici 230, 259, 383; dau cărți de mărturie 104; fuge peste munte 168;

mare agă în funcție v. **Neagul**, **Nedeleo** și **Gherghe**; foști ~ (textual) 100, 149, 175, 176, 180, 185, 259, 295, 296, 335, 383.

ajutor, dat de scutiți: unor m-ri 7, 199, 246, 422, 437; bănesc, dat domnului 50;

megiași dau ~ unui boier 324.

albanezi v. **arbănași**.

aldămaș 38, 83; cheltuieli pentru ~ 4, 165, 237, 398.

aldămașari 4, 36, 41, 67, 101, 109, 132, 137, 145, 162, 194, 202, 205, 210, 221, 227, 228, 277, 291, 332, 390, 427, 449.

amenzi v. **gloabe**, **osluhă**, **pradă** și **treapăd**.

angarale, în scutiri 159.

aprozi, atribuții 174, 255, 345, 443; ~ martori 197, 270, 335; vătăf de ~ 164.

arătură, locuri de ~ 87, 103; dijmă luată de pe ~ 112, 396.

arbănași (albanezi), **aldămașari** 137; în slobozii 10, 73, 159.

argint, scule de ~ 276; aspri de ~ 371, B, C; arginturi ale m-rilor, scoase din țară de călugări greci 255.

arhiepiscopi v. **episcopi** și **mitropolii**.

arhiepiscopii v. **mitropolii**.

arhieriei, atribuții, opreliști 2, 79, 159; martori 361.

arhimandrie, m-re numită ~ 332.

arhimandriși 79, 143.

arie domnească 63.

armași 340; ~ stăpîni 209, 247, 325; ~ martori 58, 65, 82, 91, 95, 107, 122, 181, 190, 202, 203, 223, 227, 234, 265, 296, 297, 335, 341, 375, 392, 450; ~ jurător 259; dau cărți 104; ~ scrie zăpis 410;

atribuții, drepturi 16, 104;
 mari armași v. **Gherghe** și 203, 296,
 325; foști mari armași 58, 65, 190, 223,
 259, 265, 296; ~ clucer 259; al doilea
 armaș 104, 227, 247, 375, 410.
arme, luate de la foști dorobanți 432.
ascultare și învățătură :
 obligație feudală 10, 16, 21, 47, 50,
 61, 177, 429; refuz de ~ 16, 253; v. și
 luptă de clasă; rentă feudală;
 m-re pusă sub ascultarea alteia 113, 226.
asprî 26, 70, 313; în preț 4, 6, 20, 24, 28,
 32, 36, 39, 41, 44, 46, 64, 67, 68, 78, 80,
 82—84, 86, 88, 94, 95, 101, 103, 105—107,
 109, 110, 114, 116, 119, 130, 132, 136,
 145, 149, 150, 154, 157, 160—162, 165,

171, 172, 176, 182, 185, 188, 189, 191,
 194, 195, 202, 205, 206, 216, 217, 221,
 224, 228, 240, 241, 243, 252, 257, 259—263,
 267, 271, 273, 278, 279, 290, 291, 295,
 316—319, 323, 340, 363, 368, 370, 374,
 375, 383, 386, 387, 390, 391, 400, 402,
 417, 428, 438, 440; ~ în datorie și împru-
 mut 94, 102, 103, 371; evaluări în ~ 4,
 103, 115, 154, 233; ~ în plata birului 103;
 ~ de argint 371, B, C; galbeni asprî
 400; turcești 188.
asezăminte (întocmire, legături), date de
 domn 79, 255, 258, 358.
aur, scule de ~ 276; galbeni de ~ 31.
averi : ale unui boier viclean 272; ~ ale unei
 biserici 234; passim.

B

bacl, martor 270.
bale, în oraș 51, 337;
 bae (mină), în toponimie 387.
balaure, în onomastică 64, 71, 182, 249, 335,
 389.
bani <dregători> :
 familie, stăpîni, ctitori 62, 72, 97,
 117, 154, 188, 196, 212, 231, 276, 282,
 296, 348, 410; 418; martori 6, 58, 182;
 mari bani <în funcție> v. **Ivășeo** și
Miho; ~ menționați 154, 296, 385; is-
 pravnic de hotărnicie 173;
 bănișori 76, 402; bani de județ, opre-
 liști 11, 12, 21, 42, 57, 73, 159, 177,
 244, 246, 345, 362, 429, 439.
bani <monedă> v. **asprî**, **costande**, **florini**,
galbeni, **taleri**, **ughî** :
 echivalențe 273, 278, 279, 307, 359,
 400; schimbați în Transilvania 8, 31; eva-
 luări în ~ 4, 103, 115, 154, 233;
 în plata dărilor 7, 10—12, 103, 117,
 159, 177, 199, 244, 255, 258, 345, 422;
 ~ unor dușegubine și gloabe 82, 104,
 215, 355, 389.
bazar, din târg 135.
băiți și girle : domnești 33, 35, 55; ~ conces-
 ionate, șifărească 81; ~ ale mitropoliei
 62, 72; ~ ale unor m-ri 33, 35, 55, 61,
 81, 97, 139, 159, 193, 208, 283, 426, 434,
 435, 448; ~ ale unor boieri 24, 44, 193,
 240, 290, 430; venit 253; stolnici 48,
 159; v. și **heleșteu**.
bărbier, martor 270.
bătăle, fugă și refuz de muncă pedepsite cu
 ~ 420, 432; țigan omorît în ~ 190.
bătălii v. **lupte**.
bătrîni orașului 303; ~ ai satului, jură E;
 ~ întemnițați 389.
băț, aruncare cu ~ <unitate de măsură> 405.

berbeci de sulgiu, în scutiri 11, 12, 50, 177.
berbeniță (bărbînta), bani acunși în ~ 168.
beșlii, în oastea lui Leon Tomșa 271.
bir :
 în scutiri 20, 21, 45, 57, 245, 246, 429;
 birul bouului 439, 445; ~ calului 177,
 345, 445; ~ domnesc 409; ~ drept 345,
 437, 439; ~ de lună 159, 244, 258, 345;
 ~ de haraci 10—12, 177, 339; ~ de po-
 clon 431; ~ moldovenesc 7, 159 422;
 năpăști de ~ 103, 440;
 categorii de birnici : dîrvari și pos-
 lușnici 7, 362, 422; plăieși 222, 423,
 439; popi și diaconi 18, 213, 258, 445;
 lemnari (?) 50; roșii 103, 255, 258; oa-
 meni slobozi 9; birul rumânilor 103; v.
 și **slobozii**; ~ dat de scutiți 42, 222, 422,
 423, 437, 439; ~ cu ruptoare 10—12,
 177, 199, 244, 255, 258, 345;
 quantum de ~ 175, 177, 199, 244,
 258, 345, 437, 439; ~ dat la cămară
 345; chezaș pentru plata ~ 104; scaun
 de bir 437; ~ strîns de un boier 117;
 rumâniri pentru neplata ~ 103, 418,
 440.
birari 18, 73, 76, 246, 362, 437; ~ de județ
 57, 199, 345; ~ care umblă în mahala
 431; jefuiți 168.
birările, boieri care țin județ de ~ 345; feciori
 de ~ 168; vite de ~ 168.
birniei, nu pot fi dărăbani și călărași 432.
biserici 41, 251; de lemn 234, 257; stricate,
 pustiite 14, 196; vîndută 234, 257; închi-
 nată 196, 231, 234, 257; ~ domnești 14,
 258, 445; v. și **indicele onomastic**.
bișvöll, în danie 108.
blăni (foi) de samur, de jder 262, 263.
boi 108, 217, 265, 266, 351, 409; preț 181;
 <dare> în scutiri 10—12, 18, 21, 50, 57,
 73, 76, 103, 159, 177, 222, 244—246,
 258, 345, 362, 423, 429, 437; birul bouului
 439, 445; în toponimie 398.

boierii:

~ mari 46, 79, 81, 113; ~ mari și mici 58, 93, 106, 175, 226, 255, 258, 262, 265, 271, 278, 279, 296, 324, 385, 421; ~ de la curtea domnească 263; ~ bătrâni 81; ~ jude 151; ~ negustor 303; ~ roșii 390;

Indatoriri, opreliști 43, 79, 117, 213, 255, 345; abuzuri 8, 9, 31, 82;

răsculați, pribegi 98, 168, 183, 271—273, 278, 279, 443; întemnițați, datori, vicleni 8, 178, 183, 262, 263, 272, 273, 278, 279, 443; cu scutiri 11, 12, 73; acordate prin așezământ domnesc 255; robit 115; turcit 296; jefuit 352;

Incuviințează judecări, iartă de rumânie 9, 13, 44, 94, 116, 150, 383, 391, 440;

creditori, datori 19, 69, 96, 98, 102, 118, 175, 183, 201 (?); 215, 262, 263, 273, 278, 383, 409, 425;

vie boierească 273, 278, 279; catastih boieresc 383;

v. și cîțori, danie, jurători, rumâniri și sub numele dregătoriei; passim.

bolovan, semn de hotar 6.

bordei, în descriere de hotar 28.

branștii 101, 165, 282.

bucate 18, 103, 117, 118, 155, 208, 229, 244, 255, 265, 266, 303, 351, 433, 437, 445; pline de griu, de mei 266; cai, stupi denumiți ~ 443; vindute în bazar 135; zeciuală din ~, dată la judecări 127.

buți, butoaie 195, 215; pentru vin 189, 301.

C

caii și lepe 168, 410;

în danie, schimb, zestre și moștenire 108, 227, 265, 266, 311, 312, 351, 409; în preț 46, 80, 114, 118, 149, 254, 301; dați la înfrățire 398, 405; pradă luată în ~ 213, 443; bir luat în ~ 101, 117; preț 59, 94, 114, 143, 149, 405, 410, 443;

~ turcesc 143; ~ numiți telegari 265, 266, 351; ~ vite 153;

unitate de măsură pentru lățimea unei ulicioare 129;

în obligații și scutiri 11, 12, 18, 21, 57, 73, 76, 222, 244, 246, 258, 362, 423, 429, 437, 439; birul calului 177, 345, 445; ~ de olac 7, 10—12, 18, 20, 21, 42, 48, 50, 57, 73, 76, 159, 177, 244—246, 362, 422, 437, 439, 445; ~ domnești 10, 21, 50, 159, 245; ~ împărățești 255, 358; bir socotit după ~ 255, 258.

camată (dobîndă) 79, 175; capete cu dobîndă, procent 183; ~ asupra 255, 258; cuprinsă în valoare 100, 108, 143; refuz de a da ~ 344.

cantaragiu, martor 129, 270.

care 130; car luat ca unitate de măsură 6, 405; v. și căruțe.

case și locuri de ~ :

~ în orașe 38, 51, 53, 96, 113, 129, 154, 218, 220, 235, 236, 270, 289, 302, 303, 322, 337, 346, 391, 395; cu pivniță 391; îngrădite 38; scutite 18, 445;

~ din sate 4, 80, 104, 128, 142, 145, 146, 162, 205, 215, 235, 237, 251, 267, 267, 276, 287, 290, 320, 352, 436, 442; casă boierească 41, 391;

~ cu îngrădișuri și dichise 153, 251, 265, 266; cu pomet 80, 257; ~ la vie 189, 195, 210, 215, 232; delnița casei 41, 116;

~ făcute în țelină 86; ~ ale unor oameni din alte părți 212; cășcioară 176;

~ cu înțeles de familii 76, 356, 362;

~ în descriere de hotare 207;

casă domnească 44.

catastih, birnici scriși în ~ 222, 335, 423; ~ de vistierie 50, 57, 433; ~ de birărie 168; ~ boieresc 383; ~ m-resc, ~ de țigani 420.

cazae, în onomastică 407.

călărași 374, 396; ~ cu părți 228, 343; ~ martori 59, 78, 86, 203, 249, 307, 444; călărașii și rumânia 365, 378, 432, 433; atribuții 7, 422.

călători, obligații față de ~ 345, 437.

căldărari, martor 416; țigan 357.

călugări (monahi), cu părți, donatori 101, 132, 195, 202, 217, 228, 252, 257, 267, 417; ~ martori 80, 115, 132, 186, 202, 228, 267, 288, 307, 340, 347, 383, 403, 409, 412, 442;

Indatoriri și drepturi 2, 43, 79, 99, 255; ~ ispravnicii 113, 208, 382, 442; scrie zapis 23;

pravila călugărilor 79;

în toponimie 136, A;

~ străini 159, 255;

v. și mănăstiri.

călugărițe (monahii) 30, 67; ~ stăpine și donatoare 75, 180, 185, 214, 248, 286; ~ martore 75; mănăstiri de ~ 61, 75, 81, 214, 226, 253, 283, 434.

cămara domnească, bir dat la ~ 345.

cămărași, stăpini 210, 215, 400; martori 99, 298, 323, 386; ~ de la Ocna Mare, opreliști 419.

căpitani, stăpini 227, 241, 259, 299, 347, 359, 386, 407, 444; ~ martori 1, 24, 27, 82, 107, 152, 215, 305, 386, 387, 398, 410; ~ hotarnici și jurători 25, 44, 344, 383; sarcini și obligații 93, 337, 432;

fuge cu pribegii 168;
mare ~ 344; ~ de dărăbanți și călărași
337, 432; ~ de sirbi 93;
eroare: în loc de paharnic 138.

căruță cu cai 266; în diată 351; în moștenire
265; trăsuri 168; leagăn 266, 351.

căsătorie v. eununie și nuntă.

cășările, în scutiri 20, 21, 57, 159, 222, 345,
423.

cășcioară, la girliciuul pivniței 176.

ceară, ocale de ~ 202, 257; preț 391;
<dar>, în scutiri 10—12, 18, 20, 21,
50, 57, 73, 76, 159, 177, 245, 246, 258,
429, 439; miere cu ~ 244, 362, 437, 445.

ceauș 296; stăpni 129, 339; martori 59, 320,
374, 395, 444, A; stringe miere 102, 344;
~ de postelnici 264.

cedvîrtă v. clozvirte.

ceceel, în onomastică 41.

cețate de scaun v. **București** și **Tîrgoviște**.
în toponimie 11, 28.

cețe, greci înscriși la ~ 255.

cheltuleli, la vânzare 4, 129, 211, 237, 303; ~
adăugate la preț 108, 143, 391; ~ de
judecată 84, 101, 103, 107, 154, 217, 259,
375; ~ pentru lucru 148; ~ pentru înmorm-
mîntare 202; ~ la înscăunarea mitropo-
litului 113.

chezaș 352; boier ~ pentru un sat 104, 389.

chibale, dăruit de domn cu sat 440.

chilii 79.

chinovar, părți scoase din documente cu ~ 6,
13, 113.

chivără 398.

cimpoetoriu, rumân 251.

clozvirte (cedvîrte, cesvîrte) de pogon, de vie,
de țelină 80, 86, 191, 228, 316.

cislă 389; ~ de bir 199, 437; ~ scrisă la
vistierie 255.

ciubote, dăruite 398.

cizmari, martori 215, 270, E.

cimp, de jos, ~ de sus 221, 267, 286.

cișle (coșare), pentru creșterea vitelor 11, 12.

cliros domnesc, scutiț 18.

clislarhi, popi 218, 337; ~ martori 39, 200
298, 303, 346; ~ scutiți 18, 445.

clucerese, stăpîne 62, 72.

cluceri 62, 72, 91, 261; ~ stăpini 64, 139,
164, 168, 175, 180, 185, 241, 290, 317,
369; dă bani cu împrumut 415; ~ martori
13, 24, 54, 107, 118, 146, 164, 170, 175,
223, 234, 241, 251, 265, 286, 287, 295,
296, 315, 324, 330, 331, 347, 358, 359,
389, 415, 451; 421;

~ jurători, tocmelnici 259, 357; ~ dau
cărți de mărturie 104, 351;
ia mită 82; fuge cu pribegii 168;
mari cluceri 82, 241, 265, 296, 324,
357—359, 389, 415; cluceri al doilea
164, 295; clucer dascăl 104.

coehi vechi, țigănci vindute la ~ 98.

codru 39.

cojoace, de samur, de jder 262, 263.

cojocari, cumpără loc 322; ~ creditori, do-
bindesc sat 19, 69, 262, 263; ~ martori
322.

comisoale, stăpîna 170.

comiși, familie, stăpîni 26, 30, 40, 73, 107,
158, 209, 229, 230, 259, 268, 273, 278,
279, 301, 371, 402; ~ martori 1, 27, 38,
39, 164, 176, 262, 276, 289, 292, 300, 311,
312, 320, 322, 326, 357, 384; ~ hotarnici
și jurători 25, 44, 104, 193, 259;
~ al doilea 38, 300; mari ~ 346;
în funcție v. **Conde**, **Buzinea**, **Costandin**,
Vasile Paindur, **Nica**; foști ~ v. **Gilgorie**.

copaci, semne de hotar 283.

corsar, în onomastică 210, 215.

coșit, dijmă din ~ 396; v. și **fin**.

costande 184, 343, 391, 437.

crăi 98.

crivină 319.

ering 221.

croitorii, din orașe 129, 322; ~ din sate 191,
215, 384; ~ martori și aldămășari 129,
205, 322, 332, 384; ~ în onomastică 205,
278, 279, 332.

cruei 382; ~ în toponimie 10, 136, 337.

ctitori, domni 10, 15, 21, 113, 439; boieri
100, 108, 113, 174, 193, 196, 226, 231,
320, 348, 383; clerici 113;
ctitori bătrîni 15; ~ noi 21; donatori
trecuți în pomelnicul ~ 314;
drepturi și îndatoriri 84, 100, 108, 113,
196, 231, 311, 312.

cununii (căsătorii) 30, 114; taxă de ~ 255,
258; daniile ~ 194, 282; nuntă domnească
107; căsătorie desfăcută 153.

eupărie 255.

cupeți v. **negustori**.

eurături 28, 71, 126, 321, 363.

eurte 168; datornici închiși la ~ 389; ~
domnească 18, 51, 63, 103, 154; **bolerii**
mari și mici de la ~ 263; lucru la ~ 57.

eurteni, martori 403.

D

daniile (închinări, miluiri) 94, 282, 363;
~ la botez 145; ~ la nuntă 30, 194; la
moarte, cu efect după moarte (diatē) 56,
58, 65, 66, 111, 202, 214, 229, 265, 266,

276, 351, 361, 421, 389, 415, 451; **D**;
daniile făcute unor m-ri, mitropoliei 3;
5, 26, 62, 72, 75, 83, 97, 108, 193, 220,
241, 248, 257, 314, 361, 392, 400;

- ~ contestate, desfăcute 174, 257, 259;
 ~ cu particularități 140, 164, 266, 296, 361, 363, 427; biserici dăruite, închinat 226, 231, 257;
 v. și domnul, închinări.
- dascăl**, martori 5, 210, 295; scrie zapis 339; ~ clucer 104; dascăl postelnic (?) 210; în onomastică 383;
 dascăli slovenești <în menț. tirzii> 63, 87, 116, 146, 175, 176, 185, 265, 316, 430.
- dat**, datorat m-ril 433.
- datare** și cu anul de la Hristos 4, 6, 8, 10, 13, 21, 28, 44, 62, 70, 72, 73, 84, 86, 93, 95, 103, 105, 108, 110, 116, 135, 144, 149, 157, 174, 177, 185, 217, 240, 241, 255, 258, 261, 263, 272, 273, 278, 279, 283, 290, 337, 358, 383, 385, 386, 400; ~ și cu sărbătoare 87, 400; ~ cu indiction 2, 43; 159; și după evenimente 101, 316.
- datorii bănești** 87, 175;
 între boieri 360, 383, 410, 415, 425; boier către domnie 409; ~ către negustori 19, 102, 110, 129, 183;
 ~ către popă 285; către boieri 184, 215; ~ în moșteniri 394, 395;
 ~ a unui mitropolit, făcute pentru înscăunare 113;
 cu particularități 229, 351, 383, 387, 443; boieri întemnițați pentru ~ 262, 263, 273, 278, 279; rumâniri pricinuite de ~ 94; datorie domnească 159.
- dăjdii v. dări și rentă feudală.**
- dărăbani (dorobanți)** 29, 202;
 martori 124, 227, 305, 343, 344, 367, 375, 444, 447; atribuții, opreliști 50; situația rumânilor ~ 278, 432, 433; căpitan de ~ 337.
- dări și slujbe (dăjdii, lucru, munci) <obligații către stat>**:
 mărunte, de peste an 7, 10—12, 18, 20, 21, 45, 50, 57, 73, 76, 155, 159, 177, 245, 246, 358, 362, 422, 429, 437, 439, 445; ~ din orașe 348; ~ date cu țara, cu satul 9, 57, 213; oameni fără dajdie 11, 12, 73, 245; cisle 199, 255, 389, 437; plătite în bani, cu ruptoare 7, 10—12, 103, 117, 159, 177, 199, 244, 255, 258, 345, 422; quantum 11, 12, 159;
 privilegiați apărați să fie trași pentru dările altora 255; dările plăeșilor 222, 423, 439; dajdea țiganilor 16, 420; dări și slujbe specificate, vezi: angarale, bani, berbeel, bir, cal, călători, cășările, ceară, cosit, dăjdii, dijmă, fin, florin, fum, galbeni gloabe, goștină, haraci, împrumut, lemne, lucru, majă, maldăr, merțee, mlere, mincături, năpăști, oerit, ol, opăcinași, păhârziele, pârpar, pășunat, pivnițe, pocloane, podvoade, porci, scinduri, slujbe, steție, stupi, sulgiu, șolmi, untdelemn, vâmi, vinăriei, zecefulăi;
 v. și rentă feudală, scutiri și imunități.
- delnițe** 114, 128, 192, 229, 264, 391, 408;
 ~ ale unor rumâni <textual> 23, 41, 116, 313, 328;
 ~ sterpe, fără om 317; delniță de casă 116; ~ casei boierești 41; ~ în sat 87;
 preț ~ 317, 360, 377, 404, 416, 436.
- desagi** cu bani 168.
- despărțire** <căsătorie desfăcută>, condiții 153.
- diac**, mlc, scrie act domnesc 217.
- diaconeasă** 391.
- diaconi** 14; ~ cu părți 85, 285, 382; ~ martori 38, 119, 129, 187, 218, 322, 353, 366, 377, 403, 441, 449; ~ jurător (?) 337; ~ scrie zapis 163;
 ~ din clirosul domnesc, scutiți 18 218, 258, 445.
- diată v. danii și întocmiri.**
- dichise**, de casă 153.
- dichiu**, popă 100, 108; ~ ieromonah 39.
- dijmarii** din județ, opreliști 155.
- dijmă** :
 în scutiri: 18, 57, 258; ~ din stupi 10, 20, 21, 131, 159, 255, 358, 429, 439;
 ~ cuvenită feudailor 282; ~ luată după lege 112; ~ din : fin, grădini, lemne, piine, din tot venitul 212, 396; ~ din in, din mei 112.
- divan (sfat domnesc)** :
 acte domnești cu ~ (cu și fără marele ban) 4, 6, 8, 10—13, 20—22, 29—31, 33, 36, 39, 41, 44, 50—52, 55, 62—66, 70, 72, 73, 79, 80, 82—84, 86, 94—96, 101—103, 105, 107, 108, 110, 113, 115, 116, 130, 132, 135, 139, 144, 149, 154, 157, 174—177, 183, 185, 188—190, 194, 196, 202, 206, 215, 217, 221, 226, 228, 233, 240, 241, 243, 245, 252, 255, 258, 261, 263, 267, 271—273, 278, 279, 281, 283, 290, 291, 294, 313, 316, 320, 321, 337, 338, 348, 383, 386, 391, 430, 438—440, 443, 451; ~ cu particularități (lipsuri, schimbări ș.a.) 5, 14, 18, 26, 28, 56, 67, 93, 106, 114, 141, 146, 227, 257, 260, 266, 358, 385, 390, 400, 429; ~ necorespunzător 227;
 sfatul țării 255, 258; sfatul divanului 104;
 marele divan <textual, menț.> 29, 31, 33, 35, 44, 55, 62, 65, 66, 70, 72, 81, 82, 103, 110, 174, 217, 233, 240, 261, 263, 265, 266, 273, 278, 279, 351, 371, 440;
 sfaturi cu mitropolitul, episcopi și f. mari boieri 159, 358;
 boier scos cu mare rușine din ~ 217; passim.
- dirvari**, poslușnici, scutiți 76, 362.
- doamne** 164, 220 (?); cîitoră 439; pribeagă 98.
- dobitoace** 255, 266.
- dobîndă v. eamătă.**
- doboșar**, martor 80.

domnul;

titlatură dezvoltată 52, 255, 283, 320;
 luarea domniei 159, 258; v. și **schiptru**;
 casa domnească 44; curtea domnească
 18, 51, 57, 63, 93, 103, 154, 263; cliros
 și biserici domnești 14, 18, 258, 346,
 445; cămara și vistleria domnească 50,
 345, 400, 440; luminăria domnească 395;
 meșteri domnești 57; șifari domnești 81;
 sate, locuri, vii, mori ș.a. domnești 6, 14,
 33, 51, 63, 324, 337, 346, 400, 440; țigani
 domnești 93; ~ înzestrează fiică 273, 278,
 279;
 ctitor și donator 8, 10, 14, 17, 20, 31,
 33, 55, 61, 113, 248, 272, 329, 434, 448;
 ~ dăruiește unor boieri 47, 51, 63, 143,
 271, 324, 425, 440; ~ unui căpitan 93;
 ~ judecește și rumânește 20, 123, 125,
 248, 400, 440; ~ confiscă, retract 8, 31,
 143, 172, 178, 255, 272, 433; ~ pradă m-re
 100, 108, 383; ~ vinde sat domnesc pentru
 treaba țării 400; atribuții, opreliști 79,

103, 113, 159, 255, 377, 418; dă așeză-
 minte 79, 255, 258, 358; întemnițează
 boier 8, 273, 278, 279; cu oastea, în
 tabără 259, 271; pretendenți 168, 272;
 domn al Moldovei, dă dispoziții pentru
 Țara, Românească 143;
 v. și acte, dări, divan, gloabă dom-
 nească, ispravnic, învață, judecată, pedepse
 scutiri, slugi;

domn străin, crai 98.

dorobanți v. **dărăbanl.**

dragoman, boier hotarnic 25.

dregători mari și mici 266, 358; opreliști 131;
 passim.

drum, loc de ~ cumpărat 6.

duhovnic, egumen 220.

dulame 168, 398.

dușegubină 215; rumâniri pentru plata unor
 ~ 104, 389; bani luați de marele vornic,
 marele armaș ș.a. la luarea unei ~ 104.

E

eclesiarhi v. **elstiarhi.**

econom schevofilax, martor 231.

egumeni:

episcop și nastavnic 50; catigumen
 247 proegumen 100, 108, 127; nastavnici
 247, 437;

alegerea egumenilor 2, 43, 52, 79, 159,
 255;

îndatoriri, drepturi, abuzuri 42, 52,
 79, 127, 345, 347, 358, 382, 420;

~ dau cărți și mărturii 100, 311, 351;
 martori 5, 39, 86, 133; 220, 228, 237, 254,
 335, B;

mitropolit fost egumen 113;

v. și mănăstiri sub voce;

egumen străin 320.

episcopi 7, 422;

~ numit arhiepiscop 409; nastavnic 50;

alegere de ~ 255; drepturi și îndatoriri
 ~ 79, 126, 127;

~ în sfatul domnesc 159, 358; ~ dau
 cărți și mărturii 351, 403, 421; ~ martori
 133, 200, 257, 335, 361, 409;

domnul jură în fața mitropolitului și
 a ~ 255, 258; ~ străin 231.

episcopii, stăpîniri 382; scutiri 7, 422; adetul,
 popor 258; episcopie arsă 7, 422.

evanghelle, jurămint făcut pe ~ 255, E.

F

fauri, megiaș 379; țigani 241, 386.

făină 202.

fălel, <unitate de măsură> 36, 363, 428; ~
 prețuite 217, 225, 370, 424.

feciori de birărie 168.

femei, rumâni 175; 440; ~ martoră 74, 75;
 situația grecilor căsătoriți cu ~ românce
 255.

ferdele de mălai 285.

ferecături (podoabe), ale unor boieri 115,
 153; ~ ale unor mănăstiri 52, 108; v.
 și scule.

fiare de moară 215, 315, 405.

fiică de suflet 259.

fin, livadă de ~ 36; dijmă din ~ luată de
 m-re 212, 396; florin luat dajdie pe ~ 159;
 ~ în scutiri 10—12, 18, 21, 48, 50, 57,
 73, 76, 159, 177, 222, 244—246, 258,

345, 362, 423, 429, 437, 439; v. și găleată
 de ~.

fintină în toponimie 39, 427.

florin <monedă>, în scutiri 159.

foamete 119.

foi dejder, de samur 262.

frați de ocină, de moară 6, 23, 67, 101, 105,
 110, 133, 148, 174, 221, 250, 288, 290,
 306, 316, 366, 375, 391, 402, 405, 407,
 413, 414, 440; frăție, moșie stăpînită
 frățește 204, 344, 369; ~ de cruce 411; v. și
 înfrățiri.

frinei în onomastică 83.

friu 398.

fugă:

a unor rumâni m-rești și boierești 15,
 42, 91, 95, 117, 245, 378, 419; ~ a unei

slobozii 246; ~ a unor țigani 296, 420;
~ din cauza unor dușegubine 104, 389;
~ din cauza unor lupte 134, 138, 141;
~ peste hotare: a unor rumâni 143, 352,
364; a unor plăieși 222, 423; a unor boieri
168, 183, 443; hoț fugit 389.
fum <dare>, în scutiri 445; galben și ughi
de ~ 159, 177, 345, 348, 445; prăvălie

scutită de ~ 348; majă de ~ 48;
fumărit 159.
funii 78, 85, 86, 94, 107, 150, 202, 207, 211,
233, 269, 349, 414, 442, 450; ~ prețuite
32, 67, 133; ocină funită 126;
funiile de la Ocnă 223, 423.
furt 352.

G

galbeni 10, 13, 26, 31, 39, 62, 69, 84, 87, 91,
92, 100, 108, 115, 118, 120, 129, 140, 142,
143, 149, 170, 175, 177, 184, 186, 199, 210,
237, 268, 289, 302, 303, 307, 308, 323,
329, 333, 345, 360, 372, 373, 409, 414,
415, 440, 443, 446, 447, 449, 451;
~ aspri 400; ~ de aur 31; ~ schim-
bați în Transilvania 8, 31; echivalențe
273, 278, 279, 307, 359;
<dare> 7, 18, 422; ~ de fum 159, 345,
348, 445.

garduri, locuri îngrădite: în sate 202, 210,
215, 251, 287; ~ în orașe 38, 346.

gazdă 227.

gălești: luată amendă pentru înșelăciune 356;
~ datorate stăpînului 396, 433; ~ de
judecire 127;

<dare>, în scutiri 10—12, 20, 21, 48,
50, 73, 159, 177, 245, 246, 345, 429,
439; ~ cu fin 18, 57, 76, 159, 222, 244,
258, 362, 423, 437.

gelepi, cu case și prăvălii 302, 303; ~ cre-
ditori 110, 129; martori 6, 181, 303, 383.

gîrlă 48, 240, 300; ~ făcută 37.

gloabe, luate de m-re 35, 396, 426; ~ în
scutiri 57, 439; ~ domnești <433>, 439,
443; ~ închinat 255; ~ date la redeschi-
derea pricinii 82, 193, 197, 355, 443.

globnici 16.

gorștină <dare> în scutiri 57, 258; ~ din oi
10, 21, 131, 238, 358, 429, 439; ~ din
porci 10, 21, 131, 255, 358; ~ dată de
privilegiați 358, 439.

gorun: 4; ~ în onomastică 390.

grădini:

case, vii, locuri cu ~ 80, 83, 94, 142,
210, 215, 232, 251, 257, 320, 391, 427,
438, 449; ~ cu pomi 156; moară cu ~ 241;
~ înecată 337;
~ domnească 337;
zeciuală luată din ~ 212, 396;
~ în onomastică 405.

grămătiel, scriu acte domnești 86, 348, 391,
449; v. și Dumitru, Soare și Stoica;
scrie cartea episcopului 403; scriu zapise
24, 100, 152, 181, 182, 249, 265, 302,
317, 333, 389, 395;

popă ~ 156; ~ cu părți 118, 322; ~
martori 3, 146, 157, 291, 346, 398.

greci:

acte scrise grecește 2, 143, 159, 231;
însemnare în lb. greacă 220;

semnături cu caractere grecești 1, 23,
24, 27, 53, 58, 68, 88, 91, 100, 104, 111,
142, 164, 219, 223, 239, 247, 259, 262,
286, 287, 292, 296—298, 302, 311, 324,
329—333, 354, 357, 361;

~ primiți în slobozii 10, 73, 159;
„greci străini” (veniți de curînd),
măsuri împotriva ~, așezăminte 79, 255,
258;

~ în onomastică 136, 195, 215, 337, 404.

griu vîndut 135; piine de ~ 265, 266; obroace
de ~ 114; dijmă din grlu luată de feudali
112, 433.

gros <temniță> 208.

H

haiduci 98.

haine 168, 229.

hanul <tătarilor> 138, 141.

haraei, birul de ~ 10—12, 177, 339; ~ de
lună, ~ împărătesc 159.

heleștee 207, 337.

herțeg, în titulatura domnului 52, 255, 283,
320.

holde 5.

hoștinar v. voștinar.

hotare, descrieri de ~ 39, 144, 163, 188, 251,
283, 316, 337, 386, 390; semne de ~ 55,
149, 188, 193, 283, 298, 322, 337, 400,
430; ~ vechi 33, 55, 70, 149, 173, 174,
188, 240, 272, 273, 278, 279, 283, 298,
322, 400, 430, 434, 440; pricină de ~ 126,
283;

hotarul de jos, de mijloc, de sus, 233,
438, 440.

hotărnicii: 33, 188, 221, 283, 322, 337; ocină
împietrită 25, 106, 313; măsurată 29;

~ înfunată 363; alegeri 40, 55, 106, 126, 172, 181, 193, 224, 251, 265, 266, 403.
hoși 104, 389; în toponimie 130.
hramuri:

Adormirea Maicii Domnului (Uspenia) 20, 21, 52, 79, 100, 108, 113, 332, 361, 419, 429, 437, 439; Bunavestire (Blagoveštenia) 14, 18, 245, 378, 400; Intrarea în biserică (Vovidenia) 50, 75, 365; Înălțarea 62, 72; Nașterea lui Hristos (Rojdestvo Hristovo) 196, 212, 348; Nașterea Maicii Domnului (Rojdestvo Bogorodițe)

61, 81, 84, 283; Schimbarea la față (Preobrajenia) 3, 245, 400; Sf. Arhanghel Mihail 139, 320; Sf. Athanasie eș la Athos 22, 244; Sf. Ecaterina 63; Sf. Gheorghe 96, 135, 177, 246; Sf. Ilie 220; Sf. Ioan 42, 45, 131; Sf. Nicolae 39, 52, 146, 226, 241, 314, 321; Sf. Paraschiva (Sveta Petca) 220, 237; Sf. Petru și Pavel 196, 231; Sf. Troiță 5, 16, 43, 76, 99, 100, 106, 108, 119, 167, 216, 226, 248, 257, 284, 311, 312, 320, 362, 383, 396, 420; v. și București: Radu Vodă.

I

laz de moară 197.

leoane 234.

ieromonah 2; ~ arhimandrit 143; ~ egumeni 20, 21, 133, 247, 254; ~ martori 143, 231, 403; ~ scrie zăpis 210.

imaș 109.

imunități v. scutiri și ~.

indiction v. datare.

inginer hotarnic <în menș. țirzle> 224.

ispravnic:

în acte domnești: spusa domnului 7, 9, 15—17, 35, 37, 42, 47, 48, 50, 52, 57, 61, 76, 81, 90, 117, 118, 131, 147, 151, 153, 155, 167, 178, 193, 197, 199, 208, 212—214, 222, 230, 238, 242, 248, 253, 255, 258, 264, 272, 282—284, 315, 345, 350, 352, 358, 362, 364, 365, 378, 381, 396, 419 — 423, 425, 430 — 435, 437, 439, 448, 449; marele vornic 141, 189, 196,

240, 260; marele log. passim; al doilea log. 135, 217, 443;

~ de jurători, de hotărnicie 40; portari ~ 19, 90, 125, 283 post, (?) 25, 188; vornici ~ 33, 55, 259, 283; comis ~ 259; marele ban ~ 173; doi ispravnici 259, 283; ~ m-rești 127, 208, 448; ~ ai unor patriarhii, m-ri străine 113, 173; ~ ai unei diate 361;

ispravnici al scaunului 77, 96;

~ al Craiovei 70, 82, 103.

luzbași 319; ~ de călărași și dărăbani 432; ~ de roși 418;

~ cu părți 259, 353, 372—375; ~ martori 78, 86, 146, 180, 185, 234, 289, 299, 305, 339, 343, 366, 367, 372, 374, 384, 386, 398, 410, 450; ~ jurători 418; ~ numit și căpitan 259.

lzlaz 207, 251.

I

împărat (sultan), suzeran 10, 31, 47, 51, 52, 113, 272, 430; birul (de haraci) al ~ 10, 177; cheltuieli la împărăție 358, 448.

împrumuturi:

între rude 327; între boieri 192, 201, 344, 371, 383, 415; ~ ale boierilor de la negustori și străini 183, 273, 278, 279; ~ de la m-ri 79, 96; boieri împrumută m-ri 98;

<dată> în scutiri 10—12, 18, 45, 73, 177, 245, 258, 345, 358, 362, 429, 439, 445; preoți scutiți de năem 18; quantum 50.

închinare, m-ri închinare altor m-ri din țară 100, 226, 231, 238, 378, 383, 420; ~ m-rilor străine 52, 113, 196, 231, 245, 296 320, 348, 400;

asezăminte pentru oprirea închinării de mănăstiri străinilor 255, 258;

moșie închinată domnească 375; rumâni se închină domnești 430; țigani închinat 271;

boier închinat <amendat> 443.

închisoare v. temniță.

înfrățiri 103, <398 ?>, 405, 411; vânzări acoperite de ~ 128, 217; v. și frățle.

îngrădșuri 251; v. și garduri.

întocmiri (tocmeli) pentru moștenire <diatē> 214, 361, 371, 408; v. și danii; ~ pentru stăpnire 204, 401; ~ pentru a nu se redeschide pricină 82, 193, 197, 355, 443; ~ pentru lucru și daturi 361; ~ pentru plata dărilor v. dării, ruptoare; v. și așezăminte.

învățătură în acte domnești: (БУНА) domnul 419; marii boieri 81; marele vornic 365, 449; marele vornic și marele log. 253; marele log. 61, 244, 282; log. 80, 130, 238, <443, 451>; marele post. 42; pircălab 57;

în relații feudale v. ascultare.

J

jafuri, m-re jefuită de tllhari și panduri 21, 429; ~ din ordin domnesc 100, 108.

jder, blâni, foi de ~ 262, 263.

jude, boier numit ~ 151.

Judecată :

~ în fața domnului și a divanului 8, 15, 16, 29, 30, 33, 35, 41, 55, 62, 66, 70, 72, 75, 81, 82, 98, 103, 104, 111, 115, 118, 147, 153, 155, 173, 190, 193, 197, 213, 214, 217, 259, 261—264, 282, 283, 296, 337, 344, 350, 352, 364, 365, 371, 378, 401, 419, 430, 437, 440, 449; ~ repetată 8, 31, 82, 84, 174, 248, 273, 278, 279, 315, 440, 443; ~ cu acordare de tocmelnici v. **jurători**; ~ în fața mitropolitului 98, 154, 351; ~ în fața ispravnicilor de scaun 77; ~ la scaunul Craiovei 103;

~ în fața vornicului <232>, 256, repetată E;

~ făcută de vameși 208;

drept de ~ <textual> acordat unor m-ri 42, <159>, 426; tocmelnici și jurători „judecă” 30, 44, 115, 138, 141, 143, 147, 344, 355, 357, 381, 383, 443;

~ cu particularități 110, 230, 337, 443; ~ după pravilă 79, 255; Intocmiri, gloabe, consimțite pentru a nu se reincepe ~ 82, 193, 197, 355, 443; cheltuieli de ~ 84, 101, 103, 107, 154, 217, 259, 375; mită dată la ~ 82, 255; drept de „a sta de față” 253;

v. și **domnul**, atribuții.

Judeci v. **moșneni**.

Judecări (cneziri, lertare de rumânie, răscumpărare, slobozire) :

~ de la domn <33>, 55; ~ de la m-ri 127, 254, 332, 378; ~ de la boieri 9, 13, 44, 94, 116, 150, 383, 391, 440, B;

sat boieresc nu se poate răscumpăra de la domnie 70;

~ cu particularități 70, 400; ~ cu efect după moartea stăpînului — anulate 1, 44, 58, 65, 66, 111; ~ fără ocină 55, 323, 400; drept de ~ 127, 138, 141, 364; încercări de ~ 15, 60, 62, 66, 72, 84, 151, 261, 273, 278, 279, 364, 365, 378, 430, 432, 433;

Radul Mihnea eliberează sate rumânite de Mihal volevod 440; ~ sub Radul Mihnea 9, 33, 55, 116;

găleata de judecire 127.

Județe : bani de ~ 11, 12, 21, 42, 57, 73, 159, 177, 244, 246, 345, 362, 429, 439; slugi

domnești, diregători, birari de ~ 48, 131, 246, 345; siliți să ia ~ 255;

~ risipite 168;

sate din ~ v. **Argeș**, **Buzău**, **Dimbovița**, **Dolj**, **Gorj**, **Ialomița**, **Ilfov**, **Mehediușul**, **Muceei și Pădureș**, **Olt**, **Prahova**, **Rimnicul Sărat și Brăila**, **Romanași**, **Sac**, **Teleorman**, **Vilcea**, **Vlașca**.

Județul (sudeții) martori 24, 96, 105, 332, 380, 391, 404, 416;

~ și cei 12 pîrgari, martori 332, 337;

~ dau cărți 96, 237, 270, 303; opreliști 7, 18, 422.

Jurămint 79, 141, 217;

~ făcut de domn la darea așezămintelor 225, 258; ~ în fața jurătorilor 138, E;

bani pentru ~ 440; v. și **jurători**.

Jurători (lege) :

~ numiți : boieri, tocmelnici; pasim; boieri hotarnici 25, 40, 44, 188, 283; boieri mari (din divan) 344, 357; judecători aleși 143; jurători 125, 248; megiași 103, 123, 174, 379, E; megiași hotarnici 232; oameni buni 256; mazi 125, meșteri de mori 397; roșii aleși 103; boieri schimbați cu megiași 103;

~ dați de vornic 232, 256, E;

~ cu particularități 230, 283;

~ în număr de : doi 30, 101, 230, 256, 344, 381; de patru 41, 90, 115, 127, 147, 354, 355, 379, 383, 443, E; de șase 134, 138, 141, 315, 357, 397, 418; de nouă 98; de doisprezece 25, 33, 40, 44, 55, 103, 125, 154, 173, 174, 188, 248, 259, 283; de douăzeci și patru (lege peste lege) 103, 133, 174; ~ cu 2 ispravnici 259, 283;

~ „judecă” 30, 44, 115, 138, 141, 143, 147, 344, 355, 357, 381, 383, 443; ~ iau jurămint aldămășarilor E;

cărți (răvașe, scrisori) de judecată și Intocmire date de ~ 109, 126, 127, 138, 259, 344, 354, 357, 379, E; (menț.) : 30, 115, 147, 259, 315, 354, 357, 383, 443;

răvașe domnești de ~ 25, 40, 90, 125, 134, 381, 397; numire de ispravnic 173; (răvașe menț.) 41, 44, 101, 103, 115, 123, 134, 138, 141, 147, 173, 248, 259, 315, 383, 397, 418, 443.

L

lanțuri, boier pus în ~ 183.

latini <catolici ?> în onomastică 273, 278, 279; v. și **ltere** latine.

lavră, m-re numită ~ 361; ~ cea mare, m-re străină 296.

laz 412; ~ boierilor 363.

lăzuleț A.

leafă, dată oștenilor 20.

leagăn 266, 351; trăsură 168; v. și **căruțe**.

leah, în onomastică 335.

- legănar** 38.
- legătură** făcută de domn 258; v. și **așeză-minte**;
~ lui Mihai voievod invocată în pricini de rumânie 90, 127, 134, 138, 141.
- lege** 409; daturi date după ~ și obicei 16, 17, 47, 112, 139, 208, 396; boier turcit ieșit din ~ 296; ~ „rele și asuprite” 255, 258; legea țării 247;
domnul judecă după ~: passim; v. și **judecată**, **jurători**.
- lemnari** mânăstirești scutiți 50.
- lemne**: biserică de ~ 234, 257; ~ de moară 337; meșteri domnești de ~ 57;
<dare> în scutiri 159; ~ <daturi> luate de o m-re 396.
- lese**, la girle 240.
- litere** latine folosite în iscălituri 58, 98, 99, 181, 270, 326, 329, 333, 334, 336, 341; ~ grecești v. **greci**.
- livezi** 41, 87, 97, 115, 132, 179, 203, 217, 237, 299, 327, 388, 428; ~ de fln 36, 180, 185.
- lină** 103.
- locuință** 79.
- locuri**, ca unitate de măsură 286, A; ~ pustiu 14; v. și **case**; passim.
- logofetese**, stăpîne 136, 209, 240, 298.
- logofeți**: 74, 156, 162, 190, 241, 259, 309, 322; stăpini și martori 3—6, 13, 14, 23, 24, 26, 27, 32, 34, 39, 41, 46, 49, 54, 58, 65, 67, 68, 70, 78, 82, 83, 86, 88, 89, 91, 94, 95, 98—101, 103, 106—108, 115, 117, 120—122, 124, 130, 149, 151, 154, 157, 164, 169, 171, 175, 176, 178—183, 185—187, 197, 201, 204, 206, 215, 217, 218, 223, 228, 229, 235, 239, 243, 249—252, 262, 263, 265, 268, 270, 273, 276, 278—280, 288, 292, 298, 299, 304, 306, 310—314, 320, 323—326, 329, 332—336, 340, 341, 344, 346, 354, 356, 359, 361, 363, 367, 369, 381, 384, 386, 387, 389—391, 393, 398, 399, 401, 402, 404, 406, 409, 410, 425, 434, 440, 444, 451, A; v. și **Bunea Vileul Grădișteanul**;
creditori 192, 201; ~ dau cărți de mărturie 104, 351; ~ jurători, hotarnici, tocmelnici 25, 40, 44, 98, 127, 134, 138, 141, 147, 193, 259, 383, 397; ~ în adunarea țării 255;
atribuții, îndatoriri 168; ~ chezaș pentru birul unui sat 104; ~ stringe bir 117; birul lor 255; ~ învață (сума) în act domnesc 61, 80, 130, 238, 244, 253, 282, 443, 451;
- ~ ispravnici în acte domnești: log. al doilea 135, 443; mari log. passim;
logofăt ispravnic al scaunului Tirgo-viștei 77;
~ scriu acte domnești 5, 11, 12, 26, 36, 40, 67, 79, 114, 132, 227, 267, 290, 338, 390, 438, 439; v. și **Lepădat**, log.
~ scriu cărți ale județului, jurătorilor ș.a. 237, 259, 303, 344, 354; ~ scriu zapise 32, 49, 68, 69, 71, 74, 78, 85, 88, 89, 121, 122, 124, 133, 137, 148, 165, 169, 172, 179, 204, 211, 220, 239, 247, 270, 277, 292, 305, 310, 311, 312, 319, 334, 359, 363, 404, 415, 446, A, B; v. și **Lepădat** log. mari ~ vezi: **Vladul Rudeanul**, **Miho**, **Papa**, **Gherghe** 61, 253, 282; foști mari ~ 58, 65, 102, 106, 183, 241; în sfatul domnesc 141; logofeți domnești 255; de visticierie 104, 164, 175, 389, 443, 451; logofăt al doilea v. **Bunea Grădișteanul**, **Sîma**, **Udriște Năsturel** și 91, 122; logofăt al treilea 91;
~ cu ucenic 361, 383, 385, 386, 438; cu slugă 23.
- lueru** (munci, poslușanie, treabă):
la curtea domnească 57; la ocnă 419, 420; ~ la vie 148, 321;
în scutiri: munci de peste an 11, 12; scutiri de ~ domnesc pentru a lucra feudalului 10—12, 42, 47, 48, 50, 57, 73, 76, 177, 199, 244, 246, 345, 362, 419, 431, 437; lucru boieresc 76, 362; ~ datorat feudalului 201, 361, 431, 432; ~ după lege și obiceiul românesc 47;
Intocmire pentru ~ 361; muncă în bani 148;
v. și **ajutor**, **poslușanie**.
- luminăria** domnească 395.
- luneă** 136.
- lup**, în onomastică 46.
- luptă** de clasă:
daturi refuzate feudalilor 16, 17, 212, 433;
pricini de rumânire, încercări de judecure 9, 15, 25, 60, 62, 66, 70, 72, 84, 123, 125, 151, 174, 248, 261, 273, 278, 279, 364, 365, 378, 430, 432, 433;
fugă a unor rumâni 15, 42, 91, 95, 117, 143, 245, 352, 364, 378, 419; ~ a unor țigani 296, 420; fugă și refuz de muncă pedepsit cu bătaie 420, 432; biserică volnicită să strice casele unor oameni așezați pe ocina sa 212;
v. și **judecirl**, **pricini**, **rumâniri**.
- lupte**: cu tătării 138, 141; pribegii luptă, împotriva domnului 98, 271, 273, 278, 279.

M

mahalale 322; ~ a unei m-ri 431.

mai marii țării 79.

majă, în scutiri 48, 345; ~ de fum, de pre margine 48.

maldăr, în scutiri 48.

margini: marginea țării 21, 429; bani de ~ strajă de ~ 159; măjari de pe ~ 48.

martori: passim; femei ~ 74; rumâni 23.

mateă <veche> 241.

mazil : martori 316 ; jurători 125 ; în marea adunare a țării 255, 258.

mălucă, aruncare cu ~ <umitate de măsură> 121.

măjari de pe margini 48.

mălal, ferdele de ~ 285.

mănăstiri :

arhimandrie 332 ; lavră 361 ; de călugărițe 61, 75, 81, 214, 226, 253, 289, 434 ; ~ domnești 358 ;

zidire, așezare, refaceri, ctitori, morminte la ~ : 21, 26, 75, 84, 97, 113, 174, 214, 220, 226, 361, 412, 439 ;

~ vindută pentru datoria ctitorului 100, 108, 383 ; alte biserici și ~ vindute 255, 257 ;

~ fac schimb 26, 38, 106, 200, 241, 247, 257, 311, 312, 320, vînd 84 ; judecesc 127, 254 ; iau și dau bani cu împrumut 96, 98, 272 ; cu pivnițe și prăvălii 96, 113 ; în pricină 41, 53, 60, 127, 138, 141, 253, 352, 364, 433 ;

așezăminte, dispoziții, alegerea egumenilor ~ 2, 43, 52, 79, 159, 255 ; drept de judecată al ~ în satele proprii 42, 159, 426 ; ispravnicul m-rești 208, 448 ; catastife ale ~ 420 ;

~ volnicite să-și adune țiganii fugiți 420 ; ~ pustiite, sărăcite 21, 45, 52, 79, 113, 226, 439 ; ~ prădate de panduri 21, 429 ; ~ închinare unor m-ri din țară 100, 226, 238, 378, 383, 420 ;

școli din ~ (menț. tîrzii) 63, 116, 146, 175, 176, 185, 316, 430 ; v. și metoașe și scutiri și imunități ;

~ străine cu metoașe și sate în Țara Românească 52, 113, 159, 196, 231, 245, 296, 320, 348, 400 ; îndatoriri față de ~ închinare 52 ;

așezăminte pentru oprirea închinării ~ 255, 258 ;

pentru stăpîniri, egumen ș.a., v. sub voce : Argeș, Bistrița, Bolintin, Bucuș, Căluș, Cernica, Cîrnu, Codmeana, Cozia, Cozianii de la Schit, Dealu, Glavaciog, Golgota, Hotărani, Iazer, Iver, Jdreala, Mănăstirea Sf. Arhanghel Mihail de la Rumele, Mănăstirea Vorniceșel, Menedec, Mîslea, Molomac, Nucet, Pinul, Pîrvulești, Plumbuita, Seclu, Snagov, Strimba, Strimbul, Tutana, Valea, Valea Mare, Vărbila, Vlforita m-ri și București, Buzău, Cîmpulung, Rîmnice, Tîrgoviște, orașe.

măsurile :

cal împovărat 129 ; lățimea carului 6 ; ciozvirte 80, 86, 191, 228, 316 ; făci 36, 217, 225, 363, 370, 424, 428 ; locuri 286, A ; locuri definite prin aruncare cu bățul, cu măciuca 121, 405 ; „parte de un om” C ; ogoare 28, 252, 291 ; pași 28, 221, 382 ; pămînturi 251, 287 ; prăjini 109 ; răzoare 101, 109, 145, 151, 191, 195, 210, 215, 251, 259, 267 ; v. și funii, pogoane, stînjeni ; ferdele 285 ; merțe 202 ; obroace 114, 427 ; ocale 202, 257, 391 ; povară 229 ; vedre 22, 80, 156, 188, 202, 343.

mătăsari, martori 270.

mătel de stupi 202.

meșlași, vînzări, înfrățiri ș.a. cu știrea ~ : passim ; v. și jurători, moșneni.

mel, pline de ~ 265, 266 ; dijma din ~ 112.

meri 39, 427.

merțele < dare >, în scutiri 42, 48, 57, 73, 159, 177, 244, 246, 345, 439 ; ~ ale străinilor 159.

merțe de făină 202.

meserelu (?) (merseciu), în onomastică 210.

meșteri : rumâni 1, 27, 44, 58, 65, 66, 421 ; martori 96, 363, 367, 413 ; jurători 397 ; ~ domnești scutiți 57.

metoașe : m-ri închinare unor m-ri din țară 100, 108, 193, 226, 238, 378, 383, 420 ; unor m-ri străine 52, 113, 196, 231, 245, 296, 320, 348, 400 ; m-ri cumpărate și făcute ~ de călugării greci 255.

mierari 155 ; ~ fac scaun de bir în sat scutit 437.

mierările, bani strîși la ~ 168.

miere < dare >, în scutiri 10—12, 18, 20, 21, 50, 57, 73, 76, 159, 177, 244—246, 258, 429, 439 ; ~ cu ceară 362, 437, 445 ; ~ dată de sat scutit 345 ; ocini vindute pentru plata ~ 102, 215 ;

~ datorată turcilor 168.

mișenii, îndatoriri față de m-ri 79.

mită 79 ; ~ pentru judecată 82, 255.

mitropolii (arhiepiscopii) din țară 351 ; mormint, stăpîniri 62, 72 ; venit 113 ;

arhiepiscopie străină cu metoh în Țara Românească 196, 231 ; alte ~ 159.

mitropolii (arhimitropolii, arhiepiscopi, vlădică) 62, 72, 346 ;

alegere, obligații 79, 113, 255 ;

ctitor, origină 113 ;

~ întocmește împreună cu domnul 52, 154, 358 ; în sfat 159 ; primește jurământul domnului 255, 258 ; dă cărți de mărturie 98, 351 și de blestem 53 ; martor 261, 361, 421 ;

dajdea vlădică 213 ;

~ arhiepiscopi străini 159, 348 ; vlădică, exarh în Țara Românească 93.

mișcături de peste an, în scutiri 7, 10—12, 18, 20, 21, 45, 50, 57, 76, 131, 155, 177, 244—246, 258, 345, 358, 362, 422, 437, 439, 445 ; slugi domnești strîng ~ 177.

mocan, în onomastică 159.

moldovenii, primiți în slobozie 10—12, 73 ; ~ în onomastică 215, 290.

mori (vadurii și roți de ~) 31, 52, 80, 91, 94, 95, 105, 113, 130, 156, 181, 202, 207, 217, 226, 229, 232, 239, 241, 249, 250—252, 257, 276, 287, 313, 323, 326, 334, 338, 355, 361, 383, 385, 386, 390, 391, 393, 410, 451, A ;

~ în orașe 51, 186, 215, 264, 337, 382, 401 ;

~ cu întindere 121, 241, 421 ; cu particularități 197, 337 ; ~ gata 6, 74, 146, 176, 215, 241, 298, 311, 312, 315, 405, 418 ; cu mai multe roți 51, 186, 215, 241 ; cu două vaduri 314 ;

meșteri de ~ 397; ~ înecate, stricăciuni 337, 397; pricină pentru ~ 264, 315; făcute de un boier 337; prețuri de ~ 290, 315, 441, 446, 449;
 ~ în descriere de hotar 121, 239, 390.
morminte, în m-re 26, 75, 214, 220, 361, „moș” 368, E.
moși confiscate de la greci 255; ~ pustie 184.
moșneni:
 numiți: cnezi 13, 20, 70, 149, 222, 240, 423, 440; judeci 126, 151, 169, 172, 181, 279, 297, 424; megiași 15, 44, 68, 88, 89, 94, 104, 107, 121, 152, 174, 188, 219, 241, 252, 308, 324, 333, 335, 440, E; moșneni 46, 62, 149, 172, 203, 440; moșteni 72, 144, 172, 175, 181, 245, 255, 273, 278, 279; moșteni cu înțeles de băstinaș 144, 175, 245, 255;

plăieși ~ din sate m-rești, obligații și scutiri 222, 423;
 ~ vier 203; ~ vind și cumpără 188, 241, 308, 424; ~ în obște 121, 252; în pricină 107, 126;
 rumâni se dau drept ~ și se revind 15; își vind toată partea și casa, fără să se rumânească 251, 295; v. și **rumâni**, **judecii**, **jurători**.
moșteniri, între soți 154, 355, 371; ~ cu excluderea rudelor de sînge 56, 58, 65, 66, 111, 265, 266; ~ cu particularități 8, 153, 256, 371, D;
 drept de a testa 255.
movilă 283.
munți, în vinzări și întăriri 5, 114, 154, 287, 316, 330, 331, 342, 387.

N

nastavnici 79, 332, 400; ~ și egumeni 17, 214, 429, 437; al unei m-ri din țară, episcop străin 50; nastavnici ai unei m-ri străine 52; ~ devenit mitropolit al Ungrovlahiei 113, 261.
nădragi 398.
năem v. **împrumuturi**.
năpăști 255, 352; ~ de bir 103, 440.
năvoade 167, 284.
năvodari obligați să dea vamă din pește m-rii 167, 284, 434, 435, 448.
nevol 246; ~ pricinuite de turci și călători 345.

neguțatori (cupeti) <textual>: 322; cu părți, vii, pivnițe, 4, 87, 106, 211, 237, 270, 290, 428, 442; cu prăvălii 302, 303; prețuiesc 385, împrumută și țin sat zălog 183; nu pot stăpîni sate 278, 279;
 martori 4, 38, 87, 95, 100, 108, 146, 171, 181, 201, 211, 218, 219, 223, 228, 237, 270, 298, 302, 303, 319, 332, 344, 384—386, 391, 410, 428, 442; ~ dau mărturie 270; tocmealnici 98, 354, 355; ~ de miere 168.
nuntă domnească 107; ~ a unor boieri 30, 309; v. și **eununii**.

O

oameni:
 ~ domnești iau treapă 17; prind hoți 389; v. și **ispravnicul** de jurători; ~ țării înstrăinați de domne 285;
 ~ bun și bătrîn martori, dau mărturie 37, 77, 87, 193, 206, 270, 302, 346;
 ~ răi, pradă m-re 429; v. și **țîlhari**;
 ~ străini primiți în slobozii 10—12, 73, 245; nu pot stăpîni sate în Țara Românească 278, 279.
oaste, **oșteni** 425; renunță la leafă 20; leșită din țară cu domnul 259; rumâni în ~ 433; oastea pribegilor 271—273, 278, 279.
obleci (obicelele țării, lege și ~) 266; munca rumânilor după ~ 41; dări și dăjdi după ~ 47, 139, 208, 212, 253, 396; ~ la judecirea 127; treapă după ~ 255;
 scaun de bir așezat împotriva ~ 437;
 ~ la alegerea egumenilor 79;
 ~ țării călcat de greci; obiceluri rele 255, 258.
obrațe la vie 215.
obroc de grâu 114; ~ de pline 427.

obștea călugărilor 79.
oale de ceară 202, 257, 391.
oală domnească 6; ~ aleasă 224; v. și **ho-tărnicell**.
oanari, rumâni m-rești 419; martor 387.
oal al șilștel casei 287.
odăjdii 108, 196, 226.
oerli vindute 238.
oerit, **oeresc** 10, 255; v. și **ol**.
ogor 28, 252; prețuri 291.
ol (~ cu mlei, cu lînă), în danie, zestre, moș-tenire ș.a. 41, 103, 108, 176, 202, 265, 351, 409; în plata unei dușegubline 104;
 <dări> în scutiri: gorștină, dare din ~ 10, 20, 21, 131, 159, 222, 238; gorștină dată de privilegiat 439; oale seacă 10—12, 18, 21, 50, 57, 73, 76, 159, 177, 245, 258, 345, 362, 423, 429, 437, 439; ~ de sulgiu 73, 362, 429, 439; ~ pentru merticele străinilor 159;
 oleresc 10; oierit de ~ 255.
oleri iau gorștină 238.
olac v. **eal**.

oiari 251.
omor 433; pedepe pentru ~ 190, 279; dușegubină luată pentru ~ 104.
opăelnași, în scutiri 10, 50.
orașe și târguri :
 orașe de scaun v. **București**; **Tirgoviște** numit oraș (cetate) de scaun 77, 96, 246;
 întemeiere 144; moșia orașului, hotare, pricini 35, 144, 390; vama pazarului 135;
 palaneă, pod 10, 337; mahala 270, 431; ulițe 14, 129, 346; pazar 135, 186; curtea domnească 18, 51, 57, 103; case 38, 51, 53, 96, 113, 129, 154, 218, 220, 235, 236, 270, 289, 302, 303, 322, 337, 346, 391, 395; băi 51, 337;
 grădini 337, 391, 449; vii 17, 51, 63, 272, 336; mori 51, 121, 186, 215, 239, 337, 382, 390, 401, 446, 449; pivnițe și prăvălii 14, 96, 113, 129, 196, 218, 231, 270, 289, 302, 303, 348, 391, 445; negustori 38, 146, 218, 237, 270, 302, 303, 319, 322, 344, 391, 442; bacali, bărbieri, cizmar

270; cantaragiu 129, 270; cojocari 262, 322; croitori 129, 322; mătăsar 270; meșteri 57; plăpumari 129; rachieri 118, 270; orașeni agricultori 396;

judetul și plrgarii 7, 18, 24, 96, 105, 237, 270, 303, 332, 337, 380, 391, 404, 416, 419, 422, 445; bătrînii orașului 303, 337, 382; orașeni mari și mici 53; pircălabi 135, 391; vornic de târg 168; stolnici vameși, scaun de vamă 208, 253, 426; strigări în târg, pristav 186; fugă în ~ 117, 419;

v. și **Argeș**, **Buzău**, **Caracal**, **Cimpulung**, **Cornățel**, **Craiova**, **Gherghița**, **Oena Mare**, **Orașul Floel**, **Pitești**, **Rimnicu Vilei**, **Rimnicu Sărat**, **Slatina**, **Tirgovîște**, **Tirgul Gelortului**, **Tirgu Jiu** și **Tîrșor**;

orașe străine v. **Bosna Saraj**, **Constantinopol**, **Ierusalim**, **Sofia**, **Tîrnovo** și 159.

orbire 58, 65, 66, 265, 266, 351.

ortae, în onomastică 64.

osluhă <amendă>, în scutiri 7, 422.

ospețe domnești 93.

P

paharnic 122, 352, 410; stăpîni 6, 9, 67, 92, 170, 175, 203, 260, 261, 269, 295, 298, 323, 357, 380, 385, 409; A, B; martori 1, 13, 24, 27, 39, 46, 68, 78, 84, 86, 88, 89, 91, 95, 102, 106, 118, 128, 142, 149, 152, 164, 175, 197, 201, 203, 206, 229, 234, 243, 286, 295, 311, 312, 320, 323, 335, 354, 356, 359, 383, 386, 387, 393, 402, 409, 416, 442; dau cărți de mărturie 104, 351; tocmelnici, jurători, hotarnici 25, 44, 126, 127, 134, 138, 141, 259;
 mari ~ v. **Vasille**, **Nedelco**, **Neagu**,
Para și **Barbul Brădeseul**; păhărnicea 445.
palangă, făcută de **Sinan pașa** 10, 337.
panduri, pradă m-re 21, 429.
par, semn de hotar 193.
parango, postav de ~ 405.
pașă 10, 113, 337.
pași <unitate de măsură> 28, 221, 382.
patriarhi, dau cărți 2, 43, 79, 111, 123, 159, 173, 230; opreliști 255.
pază, la m-re 21, 429; la pod 222, 423; ~ țării 11, 12; straja de margine 159.
păcurari, în onomastică 278, 279; ~ martor 203.
păduri: passim; ~ tăiate pentru a pune vie 228, 321.
păhărnicea 445.
păhărnicele <dare> 10, 18.
pămînturi <unitate de măsură> 251, 287.
părăgină, părășiște v. **vii**.
părpăr 208.
pășunat <dare> 159.
pecete: passim; folosită de oraș 237.

pedepe :

amenințări domnești: certare, mare ~ 16—18, 42, 45, 47, 48, 57, 76, 131, 135, 155, 199, 208, 213, 222, 238, 244, 246, 284, 345, 352, 362, 396, 420, 422, 423, 425, 426, 431, 433, 434, 448; ~ și mare urgie 445;

~ cu bătaie 190, 420, 432;

~ capitale 155, 175; reglementarea pedepei capitale 255.

peri, în descriere de hotare și toponimie 28, 124, 202, 250, 252.

pește și pescuit (vinătoare de pește) 202; vinătoare cu năvoade 167, 284;

vamă cuvenită m-rilor din bălțile lor 139, 167, 208, 253, 284, 434, 448; cuantum 139, 396; opreliști 35, 159, 426.

pitari, familie, stăpîni 67, 93, 158, 259, 264; martori 24, 68, 88, 99, 180, 182, 185, 197, 249, 265, 287, 297, 320, 324, 335; tocmelnici dau cărți 98, 104; scriu zapise 136, 160, 161; în marele divan 358; foști mari ~ 93; mare ~ în funcție v.

Gramă;

mare ~ 316; eroare, în loc de mare paharnic.

pivnițe, la vie 6, 87, 176, 215, 237, 290;

~ în orașe (case, prăvălii cu ~) 96, 113, 129, 218, 270, 289, 391; ~ de piatră 87;

~ <dare>, în oraș 445.

piine de grîu și de mei 265, 266; obroace de ~ 427;

dijmă luată de m-re din ~ 212, 396; v. și **griu**.

- pireălăbi**, cu părți, cu case 28, 53, 133, 235; cu rumâni 1, 27, 44, 58, 65, 66, 279; martori 41, 96, 169, 187, 269, 275, 298, 305, 330, 332, 342, 380, 391; atribuții, opreliști 57, 135, 159, 426, 432; ~ din oraș 135; ~ m-resc 426.
- pirgari** poartă pricină 419; v. județul și cel 12 ~.
- platuri** 207, 339; ale unui oraș 144; v. și munți.
- plase** ale unor sate 117, 181, 241, 400.
- plașcă** de postav 405.
- plăeși**, obligații și scutiri 222, 423, 439; cnezi din sate m-rești 222, 423.
- plăpumar**, martor 129.
- poaloane** <dare> cerute rumânilor 208; în scutiri 159, 431, 445.
- poduri** 55, 61, 337; pază la pod 222, 423.
- podvoade**, în scutiri 11, 12, 42, 48, 57, 73, 76, 159, 177, 244—246, 345, 362, 437, 439.
- pogoane** 109; ~ de vie 4, 78, 80, 86, 101, 105, 118, 130, 142, 145, 148, 151, 162, 163, 191, 202, 203, 205, 210, 215, 221, 223, 228, 241, 242, 252, 267, 290, 291, 307, 391, 412; ~ de pădure 228.
- pomi**, pomet 80, 87, 182, 197, 207, 217, 237, 251, 287, 299, 314, 339, 363, 442; case cu ~ 116, 257; grădini cu ~ 156; vii cu ~ 210, 215, 241.
- popi** 14, 28, 136, 152, 160, 176, 239, 251, 257, 259, 333, 334, 353, 386, 390, 398, 404, 413; ~ cu părți, case ș.a. 3, 6, 67, 75, 83, 85, 86, 94, 110, 130, 154, 156, 161, 162, 188, 189, 195, 197, 214, 216, 232, 233, 235, 250, 252, 267, 274, 285, 287, 315, 328, 363, 380, 382, 388, 399, 405, 416—418, 436, 438, 446, 449; D; ~ rumâni 278, 279, 440; ~ dau dări, scutiți 18, 213, 258, 445; popă care nu poate fi rumân B; ~ martori 4, 5, 38, 39, 41, 49, 53, 56, 67, 74, 75, 77, 80, 85, 86, 105, 109, 114, 116, 121, 128, 129, 136, 145, 150, 160, 169, 171, 176, 179, 182, 184, 186, 187, 192, 194, 195, 202, 204, 215, 216, 218, 220, 228, 231, 234, 235, 237, 241, 252, 254, 261, 267, 269, 270, 276, 286, 291, 295, 298, 299, 303, 319, 322, 327, 332, 337, 343, 346, 349, 361, 374, 375, 377, 390, 391, 394, 404, 408, 412, 416, 428, 441, 442, 449, A, C, E; ~ călugări 79, 228; clisiarhi 18, 39, 218, 298, 337, 346, 445; ~ domnesc 346; ~ dascăl și postelnic 210; dascăl slovesc în menț. tirzie 176, 316; ~ tălmăcește hrisov 189; ~ dichiu 100, 108; econom 231; ~ egumen 365; ieromonimon 231; protopopi 76, 156, 231; sachelar 231; socotitorul bisericii 212; răspop 181; grămătic 156; scriu zapise 128, 156, 171, 235, 304, 309, 327, 332, 340, 366, 370, 376, 380, 384, 394, 398, 427, 442; ~ în onomastică 28.
- porei** (rimători), în zestre, danii ș.a. 103, 108, 217, 409; ~ în onomastică 67, 163;
- în dări 20, 159; gorștină <dare> de ~ 10, 21, 131, 255, 433; plăeși scutiți dau goștina de ~ 439.
- portari** 322, 346; martori 38, 58, 65, 91, 95, 286, 292, 296, 299, 322, 346, 359, 393; dau cărți de mărturie 104; ispravnici la întocmire 19, 381; ~ de jurători 90, 125, 283;
- mari portari v. Iane, Calelu, Nedeleo; cal dat portarului celui mare 410.
- porți** 346.
- poslušnel** și poslușanie: poslușnici ai unor m-ri (episcopii), scutiri 7, 50, 422, 431; ~ dirvari 362; ~ moldoveni 422; poslușaniile m-rii 79; scutiri acordate pentru a fi de poslușania feudalilor 42, 48, 199, 244, 246, 419, 431; v. și ajutor, luero, rentă feudală.
- postav** turcesc 405.
- postelniceasă** 187.
- postelnici** 96, 102, 227; stăplini 11, 12, 26, 30, 34, 36, 37, 39—41, 59, 67, 82—84, 90—92, 94, 95, 103, 116, 129, 133, 134, 138, 141, 143, 146, 147, 150, 158, 163, 165, 173, 174, 178, 184, 187, 189, 193, 197, 204, 211, 213, 223, 226, 241, 243, 257, 262, 263, 278, 279, 282, 290, 294, 306, 311—313, 319, 324, 325, 338, 346, 354, 355, 383, 385, 386, 401, 416, 425, 430, 447, 451; ~ creditor 415; martori 1, 5, 13, 24, 26, 27, 32, 34, 46, 54, 67, 86—89, 91, 95, 96, 102, 107, 129, 130, 142, 149, 152, 157, 158, 169, 170, 181, 186, 197, 200, 202, 203, 206, 210, 215, 216, 241, 243, 265, 268, 270, 276, 287, 289, 296, 307, 309—312, 315, 320, 323, 325, 326, 333—335, 341, 344, 346, 347, 351, 356, 357, 359—361, 363, 375, 380, 383, 387—389, 391, 394, 395, 404, 416; tocmelnici, hotarnici 30, 40, 44, 127, 134, 138, 141, 259, 357, 443; ~ om domnesc, ispravnic de jurători 25, 188; ~ cu însărcinări 100, 108; învață (Учма) 42; ~ scrie zăpis 1, 27, 34, 306, 325, 355; ~ dascăl și popă 210; rosturi 117, 255; din casa domnească 44; ceauș de ~ 264; postelnic de sută 255; ~ al doilea 1, 25, 27, 88, 89, 326, 341; mari ~ v. Alexandri, Iovcea, Dumitrașco, Manea și Costandin Cantacuzino; f. mari postelnici (și din Moldova) 11, 12, 42, 89, 143, 296.
- postriș**, obligațiile călugărilor față de ~ 79.
- povară** <unitate de măsură> 229.
- pradă** <amendă> 213; luată: de vameși 208; pentru încălcare de ocină 112; de la viclean 229; ~ închinată domniei 255, 443; m-re prădată din ordin domnesc 100, 108; prada cupăriei și a pușcăriei 255.
- pravilă**, judecată după ~ 255; ~ călugărească 79.

prăjini, în lat și în lung 109.
prăvălii 14, 96, 129, 196, 231, 270, 302, 303;
~ scutite de galbenul de fum 348.

prețuri pentru:

sate întregi 20, 31, 82, 164, 175, 183,
217, 262, 263, 278, 279, 298, 385, 400,
425, 440; ctimi definite de sat 64,
92, 106, 163, 171, 206, 224, 243, 252, 290,
313, 323, 383;

rumâni cu părți 13, 23, 41, 44, 46,
68, 88, 89, 94, 116, 120, 122, 149, 150,
152, 166, 169, 172, 181, 219, 240, 251,
254, 261, 324, 329—333, 335, 336, 341,
342, 356, 368, 383; ~ rumâni fără ocină
94, 107, 251, 292, 323, 324, 383;

țigani și sălașe de țigani 34, 39,
84, 94, 98, 190, 216, 241, 260, 271, 290,
325, 359, 380, 383, 386;

părți arătate în stînjeni și fălci 4, 6,
24, 78, 80, 105, 137, 145, 148, 205, 217,
225, 235, 239, 277, 288, 290, 291, 293,
308, 309, 340, 366, 370, 386, 390, 393,
406, 407, 413, 414, 424, 428, 438, B;
funii, delnițe, locuri, ogoare, pămînturi 32,
41, 67, 85, 94, 101, 107, 133, 211, 252,
269, 286, 287, 291, 317, 360, 377, 404,
416, 436, C; ~ vii, în pogoane și răzoare
4, 78, 80, 86, 101, 145, 148, 176, 191,
202, 203, 210, 215, 221, 228, 241, 242,
252, 259, 290, 291, 307, 412;

mori, vaduri, roți de moară 6, 74,
105, 121, 176, 186, 215, 239, 241, 250,
252, 290, 315, 390, 441, 446, 449;
case din oraș 38, 218, 322, 346,
391; ~ seliște de casă din sat 124; ~
prăvălii, ~ cu pivnițe 129, 270, 302, 303;
boi 181; ~ cai 59, 94, 114, 143,
149, 301, 405, 410, 443; ~ oi 202; ~
stupi 443;

vin 301, 343; ~ ceară, în ocale 202,
391;

blănurî, rasă 262, 417;

lemnul unei biserici 234;

prețuri în bunuri și bani, pentru locuri
nedefinite: passim.

prîbegi, doamnă prîbeagă 98; boieri ~ 98,
183; prîbegi ridică oaste și luptă cu dom-
nul 271—273, 278, 279;
~ în onomastică 98.

pricini:

între: mănăstiri (episcopii, mitro-
polie, patriarh) 8, 31, 193, 283; ~ și
slujitori domnești, concesionari 16, 81,
155, 208, 238, 253, 284, 419, 437, 448; ~
și orașeni 53; ~ și sat 448; ~ și boieri
8, 33, 35, 37, 41, 55, 98, 173, 296, 337, 352;

între: boieri 29, 30, 82, 90, 103,
115, 134, 143, 147, 153, 154, 190, 217, 230,
259, 264, 282, 344, 355, 357, 371, 381,
383, 397; ~ și negustori, creditorii 262,
263, 273, 278, 279; ~ și orașeni 401; ~
și dorobanți 29; ~ și megiași, sat 107,
197, 443; ~ și rumâni 25, 44; ~ și popă
197, 213;

purtate de popi 75, 110;

între orașeni 322; ~ și m-re 53; ~
și boier 401;

între moșneni 77, 101, 118, 126, E;
~ și ungureni 315;

pricini de rumânie cu boieri 9, <25>, 66,
70, 273, 278, 279, 430, 432, 440; ~ cu
m-ri, mitropolie 15, 60, 62, 72, 84, 123,
175, 248, 261, 350, 364, 365, 378, 433; ~
purtată de boier ctitor 174,

vinzători se obligă să poarte ~ 317,
375; pradă, gloabă, treapd, consimțite
de părți la redeschiderea ~ 82, 193,
197, 213, 355, 443.

pristavi, strigă în tîrg 186.

protopopi (potropopi) 156, 231, 429.

protopsalt, martor 231.

pustie, pustietate, sat din ~ 11, 12; moșie ~
184; v. și mînăstiri, sate pustite.

pușcași (pușcar), martor 254, 442.

pușcărie v. temniță.

R

rae în onomastică 215.

raclieri 118; martor 270.

rasă 417.

răchîți în toponimie 105.

răscumpărarea capului 175.

rășpop rumânit 181.

răutăși, pustiiri 63, 113, 135, 245, 272, 364.

răvașe v. acte, zapise și jurători.

„război” cu prîbegii 272.

răzmeriță 168, 316.

răzoare 251; ~ de cîmp, 101, 109, 145, 210,
215, 267; ~ de vii 151, 191, 195, 259.

rentă feudală:

muncă, ajutor, ascultare, lucru, pos-
lușanie datorate stăpînului 7, 10—12,
16, 21, 42, 47, 48, 50, 57, 61, 73, 177, 199,
201, 244, 246, 345, 361, 419, 429, 431,
432, 437; poslușaniile m-rii 79; lucru

boieresc 76, 362; muncă după lege și
obiceiul rumânesc 41, 47; după întocmire
361;

megiași se pun sub mîna unui boier
să-i fie de ajutor în vederea unor scutiri
324;

adet 258; daturi 433; venit 52, 108,
113, 231, 255; dijmă, dajdie, venit ze-
ciuială din fîn, din grădini, din grîu, din
pline, din lemne, din mei, găleți 39, 112,
212, 396, 433; rumâni dajnici 364; vamă,
venit, zeciuială din pește, din bălți 33,
35, 37, 55, 139, 159, 167, 208, 253, 284,
396, 426, 434, 435, 448; venit din bazar,
din prăvălii 135, 231; vinărici 17, 22, 52,
101, 203, 321, 416; pîrpăr 208; dajdie
dată de o mahala 431;

dăjdii luate de la țigani 16, 420;

quantum 17, 139, 396; după lege și obicei 16, 17, 47, 112, 139, 208, 212, 396; luată în bani 17, 433;
 dajdia vlădicăi, a preoților 213, 258; dijmă dată de oameni liberi 212, 396; biserica volnicită să spargă casele unor oameni așezați pe ocina sa 212;
 împotrivire la darea ~ 17, 212, 433; v. și *pricina* de rumânire.
rîndași 103.
riuri, matca <veche> 241; vadul de sus 382.
robi, *robie* 350;
 robie la unguri 98; ~ la tătari 115, 433; cărți de robie 364;
 rumâni căzuți robi scapă de rumânie 138, 141, 364;
 rob în onomastică 4, 94, 175, 241, 279, 290, 291, 357, 390, D; v. și *țigani*.
rogoz, în descriere de hotare 283.
roșii 396; numiți boieri 390; ~ aleși 103; luzbașă de ~ 418;
 martori 104, 234, 384, 390; în marea adunare a țării 255, 258;
 birul lor, scutiri 103, 117, 255, 258; greii înscrisi la ~ 255.
rotari, martori 388.
 roți v. *mori*.
rudari 420; m-rești, dajdia lor 16.
rude 226, 314; ~ întreabate la vânzare 28, 64, 91, 95, 197, 206, 259, 270, 302, 391; ~ excluse de la moștenire 56, 58, 65, 66, 111, 265, 266;
 răspunderi ale ~ 103;
 ~ ale ctitorului, drepturi 113;
 v. și *vinzări-cumpărări*, *preemțiune*.
rumâni (vecini):
 numiți: dirvari 76, 362; moșteni 175; poslușnici 7, 362, 419; rumânași 131; săteni 324;
 rumâni domnești 159, 400, 430;
 ~ m-rești, ai mitropoliei 15, 20, 31, 52, 60, 62, 72, 113, 127, 138, 139, 141, 159, 244, 261, 272; schimbați de m-re cu un boier 311, 312; ~ fugiți 42, 226, 245, 352, 364, 378, 419;
 ~ boierești 8, 9, 13, 26, 27, 29, 44, 47, 58, 64, 65, 90, 92, 102, 107, 111, 112, 127, 130, 133, 138, 147, 153, 154, 157, 164, 166, 170, 175, 183, 198, 209, 217, 223, 229, 241, 243, 262, 263, 265, 266, 268, 276, 298, 306, 310, 351, 354, 357, 371, 385, 387, 400, 421, 425; ~ fugiți 117, 134, 138, 141, 143; ~ vinduți în lipsă 91, 95;
 ~ ai unui popă 328; ~ ai unor rumâni care se judecesc 254, 332, 378;

~ cu delnițe 23, 41, 116, 313, 328; cu părți în alte sate 324, 335; ~ fără ocina 94, 149, 251;
 ocini fără ~ 82, 106, 317, 320, 392, 451; vii rumânești 151;
 ~ popi 278, 279, 389, 440; ~ femei 175, 440; martori 23; meșteri 1, 27, 44, 58, 65, 66, 421; ocnari 419; ~ pircălabi 1, 27, 44, 58, 65, 66, 279; ~ cimpoitor 251; ~ stupar 387; ~ vieri 1, 44, 58, 65, 66;
 lucru rumânilor 201; muncesc cu tocmeală 361; la ocină 419; muncă după legea și obiceiul rumânesc 47;
 birul unor rumâni boierești plătit de alt boier 103;
 rumâni primiți în slobozie 73, 245; prădați de vameși 208; refuză să dea daturile 433; situația rumânilor călărași și dărbănti 365, 378, 432, 433; opreliști și drepturi de judecire, 70, 127, 254; ~ ale rumânilor robiți 11, 12, 138, 141, 364; rumâni răsculați la pribegirea boierilor 168;
 v. și *judeciri*, *luptă de clasă*, *rentă feudală*, *rumâniri*, *preșuri*.
rumâne, apărare de ~ 174; a unor rumâni judeciți 9; ~ a unor judeci care își vind tot pământul 251, 295;
 pricini de ~ 9, <25>, 60, 62, 66, 70, 72, 84, 123, 125, 174, 248, 261, 273, 278, 279, 378, 430, 432, 433.
rumâniri:
 domnul (Mihai Viteazul) rumânește 20, 123, 125, 248, 440; boieri rumânesc 13, 46, 62, 66, 68, 72, 88, 89, 94, 104, 120, 122, 149, 152, 166, 169, 172, 181, 187, 190, 219, 240, 251, 273, 278, 279, 287, 292, 297, 324, 329—331, 333, 335, 336, 341, 342, 356, 368, 383, 389, 418, 443;
 rumâni care se judecesc rumânesc în locuitor 332;
 ~ numai cu capul 149, 251, 292, 324, 329, 330, 336, 341, 383; ~ cu particularități 20, 104, 190, 335, 336, 341, 356, 378, 389, 418, 440, 443;
 ~ sub Mihnea Turcicul 273, 278, 279; sub Mihai Viteazul 44, 62, 66, 72, 418; sub Radu Mihnea 94; sub Alexandru Illiaș 13, 15, 46, 149;
 v. și *pricina* de rumânie.
ruptoare (tocmeală), dări plătite cu ~ 11, 12, 177, 199, 244, 258, 345.
ruși, primiți în slobozii 11, 12; în toponimie 3.

S

sachelar, preot ~ 231.
sahaldace 398.
samur, blâni de ~ 262, 263.
sași, popă săsesc 382; în onomastică 122, 186, 401.

sate și săteni:
 întinderea satului, numărul sătenilor 133, 233, 240, 278; săteni cu părți în alte sate 188, 324, 335;
 sate de plăeși 222, 423, 439; ~ de margine 48, 199; ~ pentru paza țării 11,

12, 21, 429; ~ de drum 345; ~ de lem-nari 50;

~ domnești 117, 272, 400, 419, 440;

~ rumânte de Mihai Viteazul 20, 123, 125, 248, 440; slobozite 440; sat răscumpărat de la domnie, plătind datoria boierului 70; străini nu pot stăpîni ~ 279;

~ sparte, risipite 42, 138, 141, 226, 245, 437; pustilite, robite de tătari 11, 12;

~ vîndut fără rumâni 82, părți de ~ fără rumâni 106, 297, 317, 320, 323, 366, 451; săteni fără ocină 94, 251, 292, 323, 324, 330; oameni străini de sat 212, 324; îndatoriri 104; răspundere solidară 6, 215, 252; birul și dajdea dată cu ~ 9, 213; sat sub judecata m-rii 42, 426; bă-trîni satului 389, E;

passim.

săbler, megiaș jurător 174.

săraei, poslușnici 7, 422; ~ oameni slobozii dau birul și dajdea unde vor locui 9; ~ asupriți de greci 255.

sărăcele și pustiile a țării 255, 259, 352; m-ri sărăcite 45, 79, 226, 439.

scaun 398; martori 202, 416;

~ de bir 437; ~ al vameșilor 208;

scaun domnesc v. București și 77, 96, 157, 246; ispravnic de ~ 77, 96;

scaunul Craiovei, ispravnic 70, 82, 103.

schevillax și econom 231.

schiler, martor 327.

schimburi 30, 158, 176, 197, 202, 227, 347, 357, 393, 409, 451; domnul schimbă 440; m-ri schimbă 26, 38, 106, 200, 241, 257, 311, 312, 320;

~ de țigani pentru respectarea săla-șului 93, 200, 241, 247;

galbeni schimbați în Transilvania 8.

schiptru al Țării Românești 10, 51, 52, 113, 358, 430.

scinduri, în scutiri 159.

sece de moară 241; ~ vîndut fără ocină 74.

seule (unelte) de aur, de argint, ale unor boieri 229, 276, 394; ~ ale unor biserici și m-ri 196, 226; v. și ferecături, odăjdii.

scutiri și imunități:

acordate prin așezăminte tuturor categoriilor de privilegiați 255, 258, 358;

acordate unor boieri, drept de a face slobozie 11, 12, 73; ~ unor clerici, biserici domnești din orașe 18, 348, 445; ~ unor sate și poslușnici m-rești, m-rilor, episco-piilor, mitropoliei 7, 10, 17, 20—22, 42, 45, 50, 52, 76, 131, 135, 155, 159, 177, 208, 238, 244—246, 321, 345, 362, 419, 422, 426, 429, 437; ~ pentru mahalaua unei m-ri 431; ~ unor sate de margine, lem-nari, plăieși mănăstirești 48, 50, 222, 423, 439; ~ unor țigani m-rești 16, 420; drept de judecată, acordat explicit m-rii 42, 426;

acordate unor meșteri domnești 57; scutiri (vlădicești) acordate unor clerici 18, 218, 258, 445;

v. și dări și slujbe.

semne v. hotare.

sfatul, soborul țării 255, 258, 358; sfat domnesc v. divan.

sînod patriarhicesc 159.

sîrbi primiți în slobozii 10, 73, 159; martor 337; în oastea lui Leon Tomșa 168, 271; căpitan de ~ 93;

în onomastică 87, 154, 197, 237, 298, 376, 407.

slobozii:

drept de a face ~ acordat unor boieri 11, 12, 73; ~ unor m-ri (episcopii) 155, 159, 244, 245; condiții 7, 10, 177; slobozii sparte, risipite 244, 246;

rumâni fugiți în ~ 117, 419.

slugi:

~ boierești 23, 103, 159, 187, 266, 282, 398, 421; ~ datorite pentru slujbă 94, 103;

~ domnești, fără dregătorie arătată 6, 26, 130, 217, 222, 248, 396, 423; ~ cu sarcini domnești 16, 117, 213, 214, 420, 448, ~ datorite pentru slujbă dreaptă 271, 425; ~ scos cu rușine din divan 217; șelar ~ 102; ~ oprite să turbure privi-legiați 18, 45, 48, 57, 73, 76, 131, 159, 177, 178, 244, 246, 348, 362, 437, 445; v. și boieri;

~ mănăstirești 431; v. și dirvari, poslușnici.

slujbe drepte și credincioase, ale boierilor, răsplătite 47, 51, 63, 93, 271, 425; în țări străine 282, 440;

~ ale unor slugi domnești în județ 45, 177, 246;

~ ale plăeșilor 222, 423, 439;

rumân dăruit de boierul său pentru ~ 94;

~ făcute de clerici 113, 445;

cumpărarea, mărirea slujbelor 255, 258;

~ de peste an în scutiri 7, 11, 12, 21,

45, 50, 73, 76, 155, 177, 245, 246, 358,

362, 422, 423, 429, 437, 439;

scutiri pentru a fi de ~ v. rentă feudală.

v. și dări și slujbe, luera.

slujitori domnești, în adunarea țării 255, 258; rumâni boierești și birnici nu pot fi ~ 432.

soboare:

ale m-rilor, încuviințează schimburi, judecări 100, 106, 208, 247, 254, 311, 312, 320; rosturi 79, 225; soborul de oște, ~ fraților, sobornica 79;

soborul țării 358.

socotitor al unei biserici 212.

soroace:

pentru plata unor datorii 19, 69, 94, 96, 98, 102, 192, 262, 263, 268, 273, 278, 279, 285, 293, 371, 383, 415; ~ unor dușegubine 104, 190, 389; ~ de judecată, de jurători 15, 90, 125, 174, 248, 351, 381;

pentru dări cu ruptoare 255, 258, 345; ~ plata birului de haraci 177; pentru tocmit mierea 168.

spahiu în onomastică 149, 418.

spătari:

stăpîni, familie 8, 30, 31, 46, 107, 113, 120, 141, 153, 157, 183, 190, 217, 226, 229, 230, 295, 324, 354, 355, 357,

371, 385, 416; martori 13, 104, 107, 133, 138, 149, 152, 164, 175, 181, 241, 262, 263, 289, 296, 298, 310, 324, 330, 331, 334, 335, 347, 351, 354, 355, 357, 361, 386, 391, 402, 409; ~ dau cărți de mărturie 104; ~ pribeag 168, 178; ~ al doilea 229; ~ în sfatul domnesc 358.

mari ~ în funcție v. Miho, Dumitrașeo, Pavlaehi și Teodosie; foști mari ~ 8, 31, 104, 107, 133, 149, 152, 296, 358, 385.

spătărească 8.

stareță 81, 283.

steag 47.

stegari 339, 366.

stejari 283, 321.

steșle, în scutiri 11, 12.

stîlpi, semne de hotar 62, 72.

stinjenii <unitate de măsură> de ocină 4, 6, 24, 29, 78, 80, 86, 105, 106, 137, 142, 145, 148, 149, 176, 191, 202, 205, 221, 223, 229, 235, 239, 242, 270, 274, 290, 291, 307—309, 340, 343, 344, 366, 384, 390, 393, 406, 407, 413, 414, 427, 438, 440, 451, B; ~ prețuiți 176, 277, 288, 293, 386.

stolnicii :

familie, stăpîni 29, 40, 83, 273, 278, 279, 313, 391; martori 86, 91, 95, 114, 234, 251, 268, 287, 324, 329, 361, 380, 388, 393; hotarnic 40;

șaa, cal înșeuat 398.

școală domnească, slovenească <în menș.

tirzii> 63, 116, 146, 175, 176, 185, 316, 430.

șelari, slugă domnească 102; martori 96, 220.

șesul viilor 272; ~ orașului 271.

șerb, în onomastică 159, 224, 234, 287, 292, 305, 316, 331, 342, 451.

tabac, martor 6; ~ în onomastică 390.

tabără domnească 271; ~ a pribegilor 168;

~ a unor haiduci 98.

taleri, în preț 339.

tătari, pradă și robesc 11, 12, 101, 115, 188, 433; ~ în toponimie 188, 316.

telegari, în zestrea unei jupinițe 265, 266, 351.

temniță (închisoare, pușcărie) 450; boieri închiși 8, 183, 262, 263, 273, 278, 279; megiași închiși 104; bătrînii unui sat închiși 389; prada pușcăriei 255; v. și gros.

opreliști, pricini pentru zeciuiala din baltă 48, 61, 159, 253, 426;

f. mari stolnici 273, 278, 279; în sfatul domnesc nenumit 429; în funcție v. Mușat, Gherghe, Nedeleo, Stroe Leurdeanul.

straja de margine <obligație> 159; paza țării 11, 12.

străchinar 181.

străin v. oameni străini.

stupar 387.

stupi dăruiți, în preț ș.a. 103, 108, 202, 265, 266, 351; preț 443;

<dare> dijmă din ~ 10, 20, 21, 131, 159, 255, 439; ~ dată în bani 433.

sudeți v. județi.

sulgerii (slugeri), stăpîni, familie 19, 30, 69, 107, 127, 198, 262, 263, 268, 273, 278, 279, 325, 385; martori 1, 27, 34, 70, 82, 86, 100, 107, 108, 122, 149, 170, 181, 241, 259, 289, 296, 310—312, 324, 326, 334, 336, 341, 347, 361, 386, 389, 409; hotarnici, tocmelnici, dau cărți 25, 44, 104, 126; ~ în divanul domnesc 358; mari sulgerii în funcție 263 (?) v. Mușat și Dumitru Dudescu; foști mari ~ 70, 86, 100, 108, <263>, 386.

sulgu <dare> 345; în scutiri v. oi.

sultan v. împărat.

Ș

șetrari, martori și jurători 86, 259; ~ scrie zăpis 326, 336, 341.

șifari, f. mare ~, martori și jurători 39, 206, 259, 322; ~ domnești, abuzuri 81;

baltă șifărească 81.

șolmar 87.

T

termen, pentru invocarea protimisului 259. tisă 207.

tilhari (hoji, oameni răi) 11, 12; ~ pradă m-re 21, 429; cărți luate cu tilhărie 273, 278, 279.

tîrg <pazar> 135, 186 (?); v. și orașe și tîrguri. toboșar 395.

trăsuri 168; v. și căruțe, leagăn.

treabă v. lucru, poslușanie.

treaba țării, sat domnesc vindut pentru ~ 400.

treapă 213; luat după obicei 255; ~ luat de

armași și om domnesc 17, 104; v. și 355.

tufe, în descriere de hotar 6.

turci v. Turcia.

T

țap, în onomastică 205.

țară, legea țării 247; sfatul, soborul țării 255, 258, 358; mai marii țării 79; paza țării 11, 12, 159;

țări străine, trimiși în ~ 282; oameni din ~ primiți în slobozii 10—12, 159; v. și oameni străini.

țăran, în opoziție cu orașan 396.

țelină vie ~ 86, 163, 202, 307.

țigani (sălașe de ~) 153;

in danii și moșteniri 52, 75, 108, 113, 214, 229, 241, 265, 266, 351, 354, 355, 371; in zestre 8, 31, 178, 313, 357; puși zălog 383; in vânzări 34, 39, 54, 84, 117, 241, 260, 290, 325, 380, 383, 386, 410; in schimb 30, 227, 347; ~ schimbați pentru a nu se sparge sălașul 93, 200, 241, 247;

~ căldărari 357; fauri 241, 386; vio-

rari 39; rudari, dau dajdie m-rii 16; lucrează la ocnă 420;

~ omorât in bătaie 190; fugiți 226 (?), 296, 420; in tabăra pribegilor 271; țigănci robite de unguri 98, 99; răscumpărată de tatăl ei 93;

~ scriși in catastiful m-rii, dăjdiile lor 16, 420;

v. și **prețuri**.

țigăni boierești 296, 383; ~ mănăstirească 241. ținut 132; ~ din Moldova 241.

U

ucenie, al unui logofăt 361, 383, 385, 386, 438; <in menț. tîrzie> 308.

ughi, in preț, datorii ș.a. 1, 8, 27, 50, 59, 72, 96, 98, 107, 108, 113, 121, 129, 133, 146, 149, 163, 166, 169, 183, 201, 209, 211, 215, 217, 223, 229, 235, 240, 241, 250, 251, 262, 263, 268, 270, 278, 279, 285, 287, 290, 293, 298—301, 306, 307, 309, 310, 313, 324, 327, 333, 338, 341, 343, 344, 353, 356, 367, 376, 377, 385, 386, 393, 399, 404, 410, 413, 417, 425, 436, 438, 441, 444, B;

~ in plata birului 11, 12, 117, 177, 244, 255, 258, 345; ~ a gloabelor, a treapădului ș.a. 82, 104, 355;

<dare> 10, 73, 245; ~ de fum 177, 348.

ulțe, in oraș 14, 346; ulicioară, lățime 129.

ulmi 28, A.

unelte v. **scule**.

unguri și **ungureni** 98, 290, 315, 391.

untdelemn, preoți scutiți de ~ 18.

urs, in onomastică 41.

V

vaci 104, 168; in danie 108, 265, 351; in zestre 409; in preț 128, 202, 207, 257, 411.

vaduri de moară v. **mori**.

vamă din baltă, din pește 33, 55, 81, 159, 208, 434, 448; de la ocnă 52; ~ din oraș (bazar) 135;

quantum 139, 167, 284; vîndută <concesionată> 208;

v. și **rentă feudală**.

vameși de la bălți 61, 81, 208, 426; vameș de la schelă, martor 327.

vase la vie 189, 210, 215, 395.

vătăli, familie, stăpîni 6, 78, 86, 103, 117, 203, 206, 270, 376, 384; martori 54, 69, 96, 121, 156, 164, 184, 197, 215, 218, 219, 228, 234, 235, 251, 277, 286, 287, 292, 298, 305, 325, 329, 330, 331, 339, 342, 344, 353, 372, 383, 395, 398, 444, B; vătăf de aprozi 164.

vedre de vin 22, 80, 156, 188, 202, 343.

venit din bălți 33, 55, 434, 435, 448; din girle 37; din găleți, porci, stupi ș.a. 433; din prăvălii 231; din bazar 135;

~ domnesc din vinărici, dăruit nuei m-ri 321;

~ mănăstiresc <nespecificat> 108, 113, 231; ~ înstrăinat de egumeni greci 52, 255;

v. și **rentă feudală**.

viclenii 356; averi boierești confiscate pentru ~ 178, 272.

vieri 1, 27, 44, 58, 65, 66, 203; martor 6.

vii 1, 4, 8, 13, 17, 28, 32, 44, 49, 52, 58, 63—66, 70, 78, 80, 85—87, 101, 105, 107, 110, 111, 115, 118, 130, 132, 145, 149, 151, 153, 157, 158, 165, 179, 181, 182, 188, 191, 195, 202, 205, 211, 221, 223, 226, 228—230, 232, 233, 240, 241, 243, 249, 252, 259, 267, 290, 313, 349, 354, 355, 371, 383, 385, 391, 393, 398, 409, 410, 412, 425, 430;

șesul viilor orașului 272; ~ bătrîne 276; pădure tăiată pentru a se sădi ~ 321; ~ de la grădini 83, 215; ~ îngrădită 346; ~ cu obrațe 148, 242;

~ lucrate și păragină 63, 142, 163, 215, 217, 259, 290, 291, 307, 363, 394, 395; ~ cu cheltuiei de lucru 148; ~ cu case, cu vase 189, 210, 215, 237, 395;

~ domnească, in oraș 51, 63, 346; ~ boierești, mănăstirești <textual> 113, 151, 265, 266, 273, 278, 279, 351; nedajnice 101, 145, 162, 203, 267, 307; ~ rumânești 151; ~ vîndute la rumănire 122; in descriere de hotar 207, 390.

vin, vedre de ~ 80, 156, 188, 202, 343; butie de ~ 189, 301; preț 343; in plata vinăriciului domnesc 17, 358.

vinăriceri, opriți să turubure privilegiați 155, 445.

vinărici:

domnesc in scutiri 10, 18, 20, 21, 159, 255, 258, 358, 445; ~ luat <explicit> de feudal 17, 22, 52, 321;

~ boieresc 101, 203, 416; vii nedajnice
 <fără vinărici boieresc> 101, 145, 162,
 203, 267, 307;
 ~ dat în vin sau bani 17.
viorar, țigan 39; martor 339.
vistlerese, stăpîne, citore 9, 70, 108, 231,
 324, 416.
vistierii:
 familie, stăpîni 9, 30, 38, 41, 94, 149,
 164, 174—176, 229, 264, 273, 278, 279,
 320, 361, 383, 385;
 martori 24, 46, 58, 68, 69, 82, 88,
 89, 149, 164, 175, 215, 231, 241, 265, 271,
 273, 278, 279, 296, 297, 324, 415; dau cărți
 de mărturie 104, 143; atribuții 229;
 mari vistieri v. Ianahe, Dumitrașco,
 Radul Năsturel; foști mari ~ v. Necula,
 Trufanda și 70, 100, 108, 117; foști mari
 ~ în sfatul domnesc 260, 358, 400;
 al doilea ~ v. Dumitru Dudeseul, Mușat
 și 397, 415; ~ în sfat domnesc 358, al
 doilea log. de vistierie 104;
 eroare: mare vist. în loc de mare
 vornic 24.
vistieria domnească 10—12, 79, 177, 400, 440;
 catastife de ~ 50, 57, 433; cislă scrisă
 la ~ 255; logofeți dc ~ 104, 164, 175,
 389, 451.
vite 52, 108, 226, 394, 395; creșterea ~ 11,
 12; ~ vîndute în bazar 135; ~ de birărie
 168; „~ de cai” 153.
vinătoare v. pește și pescuit.
vinzări-cumpărări: passim;
 ~ contestate, cu particularități 1, 27,
 82, 100, 183, 204, 234, 257, 363, 375, 384,
 398, E; ~ și înfrățiri 204, 217; ~ anulate,
 preemțiune 44, 92, 118, 198, 204, 217,
 251, 259, 277, 287, 401, 410, 446;
 termene de contestare a ~ 77; inter-
 dicție de ~ 296; vinzări la cochii vechi 98;
 concesionare numită vinzare v. vamă;
 v. și rumniri, judecrl.

vlahi, primiți în slobozie 10.
voevod v. domnul; ~ în toponimie 144.
vornice, stăpîne 8, 31, 193, 201, 227, 282,
 322, 338.

vornicii:

familie, stăpîni 1, 8, 25, 27, 34, 35,
 44, 58, 65, 66, 74, 82, 111, 141, 157, 176,
 193, 209, 215, 235, 241, 250—252, 265,
 266, 273, 278, 279, 287, 289, 293, 309,
 310, 313, 322, 326, 351, 360, 371, 386,
 393, 407, 415, 416, 418, 421;
 martori 24, 34, 54, 58, 65, 69, 82,
 89, 91, 95, 99, 101—103, 133, 142, 149,
 152, 169, 175, 176, 206, 234, 239, 241, 262,
 263, 265, 270, 297, 298, 310—313, 324,
 334, 346, 354, 355, 357, 361, 383, 386,
 387, 393, E; ~ tocnelnici, jurători, ho-
 tarnici 25, 30, 40, 98, 259, 344, 354, 355,
 357, 381, 397, 418; ~ ispravnici de jurători
 33, 55, 193, 259, 283; ~ dau cărți de
 mărturie 104, 351;
 judecă, dau jurători 19, 104 (?),
 232, 256, E;
 ispravnic al scaunului Tîrgoviștei
 77, 96;
 ispravnici ai scaunului Craiovei 82;
 ispravnici în act domnesc 141, 196,
 260; învață (учна) 174, 253, 365, 449;
 mari ~ v. Hriștea, Ivașco; foști mari ~
 v. Aslan, Hriștea, Ivașco și 31, 33, 170,
 226, 227, 241, 283, 371; foști mari ~ în
 sfatul domnesc 260, 358; ~ al doilea 33,
 <34>, 55, 68, 84, 98, 103, 104, 149,
 152, 154, 193, 241, 346, 381; ~ de tîrg
 168;
 ~ răscolat 168;
 slugi ale marilor ~ 103, 282, 398;
 erori: mare vornic în ioc de al doilea
 vornic 34, 381; mare vistier în loc de
 mare vornic 24.
voștinar (hoștinar), aldămășar 205.

Z

zaherea, în scutiri 159.
zapise v. acte.
zâgaz tăiat 337.
zâlog, părți și sate puse ~ 69, 102, 103, 183,
 192, 201, 262, 263, 285, 327, 344, 371,
 410; cărți domnești puse ~ 273, 278, 279;
 țigani puși ~ 383.
zociuilell din bucate date la judecire 127; ~
 din vin 22; ~ din fln, din grădini, din
 pește, din pline, din tot venitul 212, 396;
 v. și dljmă.

zestre 59, 232; domni înzestrează fiice 262,
 263, 273, 278, 279; părinți dau ~ sate
 și părți 8, 26, 31, 62, 72, 110, 114, 124, 130,
 178, 198, 206, 207, 209, 268, 276, 313,
 357; dau ~ cai și obiecte 265, 266, 351;
 frați înzestrează surori 221; jupaniță
 fără ~ 265, 266, 351; sate de ~ vîndute,
 zălogite 198, 371; pricină pentru ~ 153;
 legiuiri pentru ~ 409.
zmeu în toponimie 440.

LISTĂ DE CUVINTE ȘI EXPRESII SLAVE ÎN DOCUMENTELE DE LIMBA ROMÂNĂ

az	= eu
biv, bivših	= fost
biv vel	= fost mare
Blagoveštenia	= Bunavestire
Bogorodițe	= Născătoare de Dumnezeu
brat.	= frate
Buzevschi	= al Buzăului
Cralevschi	= al Craiovei
del	= parte
den, dni	= zi, zile
dol	= de jos
ego	= (al, a) lui
gor	= de sus
gospodin, gospodschi	= domn, domnesc
grad	= cetate
i	= și
leat, vă leat	= an, în anul
mal (i)	= mic
méseța	= luna
na ime, po ime	= anume, pe nume
nevérnic	= necredincios
novți (aspri) gotovi	= bani (aspri) gata
ot, ot tam	= din, de la, de acolo
pac	= iar
pis, ispisah, napisah	= a scris
pocoinago, pocoinomu.	= răposatului
pol, polovino.	= jumătate
radi	= pentru
Ribniceschi	= al Rimnicului
sin, sinu, sná	= fiu
star	= bătrân
sud, sudstvo	= județ
sveti (a)	= sfânt(ă)
u, v, vă	= la, în
Uspenia	= Adormirea
varoș	= oraș
vel, velichi	= mare
vladıcestva mi	= viațicia mea
vnuc	= nepot
Vovidenia	= Intrarea în Biserică
vtori	= al doilea
za	= pentru
zde cletovți (bolearii)	= aici jurători (boierii)
318 oteți, ije vă Nichela	= 318 părinți, cei de la Nichela

- † Милостію божію, Іо Левн воєвода и господинъ, синъ (великаго и прѣдобраго), поконномъ (поконнаго) Іо Штефан воєвод.
- † Милостію божію, Іо Матию Басараб воєвода и господинъ, внук (прѣдобраго и стараго), поконномъ (поконнаго) Іо Бѣсараб воєвод.
- Дават господство ми сѣ повѣлкѣ мѣ (яниг) господства ми свѣтомъ, божественѣи монастыр зовемаго... ижеже чет Храм... почтинномъ волѣринъ (правителю) господства ми.
- Пишет господство ми.
- Инако да нѣст, по реч господства ми (по наше реченіе).
- И исправник, сам реч господства ми.
- Тоє говорим господство ми.
- Пис є град (карош) . . . мѣсца . . . дни, лѣт (въ лѣт) . . . счл.
- Іо Левн (Матею) кивквд, милостію божію, господинъ.
- Въ имѣ отца и сына и свѣтаго дѣха, тронцъ единостина и неразѣлена (единомъ Богъ неразѣлномъ, принопокланѣмомъ и славномъ, въ вѣки), амин.
- = Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod și domn, fiul (marelui și preabunului), răposatului Io Ștefan voievod.
- = Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn, nepotul (preabunului și bătrînelul), răposatului Io Băsărab voievod
- = Dă domnia mea această poruncă (carte) a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri numită..... unde este hramul.... cinstului boier (dregător) al domniei mele.
- = Scrie domnia mea.
- = Altfel să nu fie, după spusa domniei mele (după spusa noastră).
- = Și ispravnic, însăși spusa domniei mele.
- = Aceasta grăiește domnia mea.
- = Scris în cetatea (orașul) ... luna .... zile, anul (în anul) .....
- = a învățat.
- = Io Leon (Matei) voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.
- = În numele tatălui și al fiului și al sfîntului duh, troiță cea de o ființă și nedespărțită (unuia Dumnezeu nedespărțit, pururea închinat și slăvit în veci), amin

LISTA DOCUMENTELOR GREȘIT DATATE

1. 1630 (7139) septembrie 8
(Arh. St. Buc., Mitropolia Țării Rom.,
nr. 128 f. 549 v.).
Tudosie spătar și fiul său Preda postelnic vînd
lui Gherghe satul Vlcănești, jud. Ilfov.
Pe baza criticii interne, actul este din anul
1633.
2. 1630 (7139) decembrie 30
(Arh. St. Buc., Ep. Buzău, XLI/2).
3. Văleatul 7140
(ibidem, XLI/3).
4. Văleatul 7140
(ibidem, XLI/4).
5. Văleatul 7140
(ibidem, Condica Ep. Buzău, nr. 173,
f. 200 v.).
6. 1632 (7140) ianuarie 7
(ibidem, f. 200 v.).
7. Văleat 7141
(ibidem, f. 201).

Toate aceste documente, originale sau copii
privesc vinzări sau schimbări de ocini în
satul Păcălești. Pe baza comparației cu
alte acte referitoare la aceeași moșie, do-
cumentele de față nu pot fi decît de pe la
jumătatea secolului al XVII-lea. Toate
ridică și unele îndoeli asupra autenticității.

DOCUMENTE ROMÂNEȘTI ÎN TRANSCRIERE CHIRILICĂ

1630 (7138) ianuarie

† Езъ Аѡмитроѡ вояинкъа скріе-ам да мїѡс залне да мѡма фїю-мїѡс Бѡни амтѡуфѡт кѡм съ се ціѡе къ гам вѡндѡст тодѡтѡ партѡкѡ дѡ шчинѡ дѡ прїетѡ тотъ Хотѡдрѡа къѡт да цїнѡст ѡѡ дѡе † Грѡдѡнцѡкѡ дѡе Жѡсе ши къ вїналѡ ши къ рѡмѡнїн, днѡме : Дрѡдомїр Керѡнцѡкѡ ши къ фѡчорїн аѡн ши вѡвѡсѡа къ фрѡдїн аѡн ши къ фѡчорїн аѡр ши Дѡсѡе амѡерѡа къ фѡчорїн аѡн ши Нѡгѡе прѡкѡвѡсѡа къ фѡчорїн аѡн ши Дрѡдомїр вїгарѡа къ фѡчорїн аѡн и Дѡсѡе Кѡтѡрамѡ къ фѡчорїн и Нѡгѡе Бѡдѡпанѡс къ фѡчорїн аѡн, дѡрѡнт бамн гѡта ѡт сѡ. Ши гам вѡндѡст дѡе д амѡе вѡнѡ вѡѡ, фѡрѡа нїчн ш снѡкѡ, сѡ-н фїѡе мошїѡе † внѡцѡкѡ стѡтѡтѡтодѡе ши прѡ мѡне съ мѡкѡ кѡѡтѡе да вѡтрѡнѡцѡкѡе амѡе.

Иѡнтроѡс къ дѡѡшн шѡмѡенн фѡст-дѡе ерѡтѡцн дѡе мѡнѡе, дѡѡтѡ амѡдѡтѡкѡ амѡ. Ши амѡм фѡкѡѡст ши залнеѡ ши къѡцї, ѡсѡ съ мѡкѡ кѡѡтѡе пѡнѡ вѡѡу фн вїѡ. Ёѡрѡа дѡе къѡтрѡ вн нїчн ш къѡѡтѡдѡе н-ам дѡѡст. Чѡе гам вѡндѡст дѡе вѡнѡкѡ вѡѡа амѡкѡ ши дѡе рѡѡдѡе амѡе нѡмѡнѡкѡ трѡѡѡкѡ съ н-днѡѡкѡ.

Ёѡрѡа чнне се вѡ непїтн къ врѡѡ пѡрѡа † ѡрѡа амѡкѡ съ фїѡе трнѡкѡѡст ши вѡлѡстѡмѡт дѡе шнїѡѡѡтѡцн нїѡе вѡ Нѡкїѡн. Ши вѡрнїчнне вѡ скѡтѡе нескѡдѡе къѡцї сѡѡѡ залнеѡ, амѡкѡр рѡѡлѡнн, амѡкѡр дѡцїн, тотъ съ нїѡ се крѡѡѡкѡ, чѡе съ се снѡдрѡа.

Ши дѡѡ фѡст да токѡмѡкѡлѡ : Ёнѡкѡе вѡторн постѡѡннѡкѡ и Ёѡрдѡмн фрѡдѡтѡ-мїѡс и Бѡсїѡїѡе нїпѡтѡѡ мїѡс и Тѡѡѡр кѡмнѡе и Нѡсѡѡд пѡѡдрнѡкѡ и Нѡдѡѡкѡе къѡпнтѡн и Кѡмнн шт Сѡннѡѡкѡ и Дѡѡѡкѡ шт Бѡѡдѡѡнн и Мнїѡѡа и Мнїѡѡа шт Брѡѡцнн и Нѡгѡѡе и Трнѡфѡд сѡѡѡѡрѡ и Кѡнїкѡ шт Мѡгѡѡшїцн.

Ши дам скрїеѡ ѡѡ Рѡдѡѡѡа постѡѡннѡкѡ, сѡнѡ Стѡнїкѡ вѡрннѡкѡ. Пнѡс амѡѡѡѡдѡ гѡнѡдрѡѡѡ, вѡѡ амѡтѡ † ѡрѡн.

Ёѡрдѡмн

Нїѡѡѡѡѡ

Нѡдѡѡкѡе къѡпнтѡн

1630 (7138) ianuarie 10, București

† Милостїю кожїю, Іу Лешн воевода и господинъ, синъ покоинномъ Іу Шифан кивевда. Дават господство ми сїи повеленїе господства ми сфинтеи епископїи ши чинститѣлши прѣдминатѣл пѣринтелши нострѣ кѣр Бѣрем пискѣпѣл дѣ Бѣзѣѣ ка съ-и фїе ꙗ паче послѣшннчїи че сънт ꙗпрежѣрѣл сфинтеи епископїи стрѣнши, нице сърачи, ѣнїи дѣ пре ꙗ Молдова, ацїи дѣ ꙗ Брѣнлѣ, ацїи дѣ пре ꙗтра-алтѣ партѣ, съ анбѣ паче дѣ бир ши дѣ галбенѣ ши дѣ веслѣхѣ ши дѣ кѣтрѣ жѣдецѣл кѣ еї пѣргарн ши дѣ кѣтрѣ кѣлѣраши пентрѣ кани дѣ влак ши дѣ тоатѣ слѣж-келѣ ши мѣнкѣтѣрнѣ, кѣтѣ сънт прїестѣ ан ꙗ цѣра доминїи мѣлѣ. Лнѣѣ карѣ ва фн молдовѣнѣ, ва съ анбѣ ꙗ-ши дарѣ бирѣл молдовѣнѣскѣ, тар карѣ нѣ ва фн молдовѣнѣ, съ анбѣ ѣннѣ паче дѣ тоатѣ, кѣм скрїи ман сѣсѣ.

Пентрѣ кѣ там ertat доминїа мѣ съ фїе ꙗ паче дѣ тоатѣ, кѣм скрїи ман сѣсѣ, пентрѣ сѣѣнта епископїе, кѣче тѣстѣ арѣѣ ши стрикатѣ, ка съ лѣкрѣѣе ши съ дирѣгѣ, съ фїе дѣ ажѣтор ши дѣ послѣшанїа сфинтеи епископїи. Пентрѣ кѣ ам вѣзѣт доминїа мѣ ши, картѣ ꙗ рѣпосатѣлши Радѣл воевод ши картѣ фїю съѣ Плѣѣандрѣ воевод ши картѣ лѣ Плѣѣандрѣ воевод, фѣчорѣл лѣ Ілїаш воевод, дѣ паче ши дѣ рѣпавѣ. Ышижѣдерѣ ши доминїа мѣ ꙗнкѣ ам ꙗтѣрнт ши ам ꙗнонт мнѣ ши ertѣчюнѣ алтор домини, пре токмѣлѣ, кѣм скрїи ман сѣсѣ, ка съ поатѣ фї дѣ ажѣтор ши дѣ послѣшанїе сфинтеи епископїи, дѣ тоатѣ че кор трѣѣнн. Дѣ рїпт ачѣѣ съ анбѣ ѣннѣ паче дѣ тоатѣ, кѣм скрїи ман сѣсѣ, кѣ чинѣ-и ва ꙗнбѣ-лши чертарѣ ва авѣ. Инако да нѣст, по рѣч господства ми.

И неправннк, сам рѣч господства ми.

Пис оу Бѣкѣрѣцї, мѣсеца генарїе 7 дѣни, кѣ лѣт хѣрлїи.

† Іу Лешн кивевда, милостїю кожїю господинъ.

Іу Лешн воевода

<1630—1632> februarie 16.

† Милостїю кожїю, прѣшевѣщнннн кѣр Грїгорїѣ мнтрополнт кѣсон зѣмли Блѣшкон.

Скрнѣ-ам влѣднчїа мѣ паче ши благословенїе ла вон тоци прїоцї ши ла вон тоци ꙗврашани мнчн ши марн шт варош Бѣкѣрѣцн.

Плѣтѣ кѣ дѣѣ цїрѣ влѣднчїа мѣ кѣ лѣ вннт ꙗннантѣ нострѣ егѣменѣл Самона шт мѣнѣстнрѣ Банѣлши шт Бѣзѣѣ ши с-ѣѣ желѣнт кѣм лѣ фост кѣм-пѣрат ѣн лок дѣ ла Блѣдѣл пѣркѣлѣѣл ꙗ знѣлѣл Мнїннн воевода; дѣчн ачѣл лок

пасте акмѸ апресратѸ де алицѸ ваменн. Дечи къ грѣскѸ влѣдичѸ мѣ съ кѡстѸци съ сокотницѸ съ адѣвѣраци ачѣл лок кѡмѸ-н пасте токмалѣ, къ чинѣ ва адѣвѣра ши ва спѡне кѡмѸ пасте къ дирептѣл, ачѣл влм съ фїѣ благословнт де влѣдичѸ Інесѣ Христос ши де влѣдичѸ мѣ, пар чинѣ ва цн ши нѡ ва спѡне кѡмѸ-н къ дирептѣл, че ва фѣцѣри ши ва съ ангроапѣ мошїѣ сфинтѣн мѣнѣстѣри, ачѣла ом съ фїѣ проклет ши афѣрснт де влѣдичѸ Інесѣ Христос н вт пїнї втцѣ неке въ Никѣн н вт влѣдичѣства мн, къ аша ам жѣдекат влѣдичѸ мѣ. Пнако да нѣст.

Пис фѣврѡарїѣ сї дѣнн.

† Владѣка Греѣорїос

Дое. нг. 74

1630 (7138) martie 22

† Съ жѣпѣнѣса Марїа а лѡ Крѣчюн ворникѣл ден Крѣломѣнеши ши къ кс-конїн мїѣн, Пнаки ши Крѣчюна, скрїс ши мѣртѣрснскѸ къ ачѣст запис ал нострѣ кѡм ам вѣндѣт жѣпѣнѣлѡн Мнїлалчен ворникѣл ѡн скок де в роатѣ де моарѣ атрѣгѣ пре вчинна Кѣндѣщнлор, дерїпт хѡв де ванн гата, ансѣ нѡман скокѣл фѣрѣ вчиннѣ. Ши ам вѣндѣт де вѡнѣвога нострѣ, къ цнрѣ фѣрацнлор ноцри ши а тѣторор мѣцѣашнлор ден апрѣжѣрѣл нострѣ, ка съ-н фїѣ дѣмнѣлѡн де мошїѣ.

Ши <ла> токмѣла нострѣ фост-ѡ мѡлци богари ши мѣцѣашн мѣртѣрїѣ, анѣлѣ: де Ѡдобѣни, Цѣрѣѡ н Лѣфтер н вт Мѣрѣчннїкнн, Сава чел мнѣ н Ѡпрнш, фѣчорѣл лѡ Пнглѣ лнвгѡфѣт н вт Крѣломѣнеши, поп Радѣл н Стонкѡнѣл н Калнн, фратѣлѣ лѡ Крѣчюн ворникѣл н жѣпѣнѣса Дода н Довре н Рѣзмнрнцѣ. Пша мѣртѣрснсл ши къ марѣ кредннцѣ <пѣс-ам> печѣцнлѣ нострѣ.

Пис Пно лнвгѡфѣт вт Ѡдобѣни, мѣсеца мартїѣ кѣ дѣнн, въ кѣт хѣрїлн.
Попа Радѣл

Дое. нг. 126

1630 (7138) iulie 2

† Съ Тѣдор сѣлѣкрїѡл скрнс-ам ла ал мїѣ чннстнт ши прѣювнт фѣчор, жѣпан Бладѣл вѣл лнвгѡфѣт, де ла дѣмнѣтѣлѣ пачѣ ши сѣнѣтатѣ скрнѣм дѣмнѣталѣ.

Плата дѣм цнрѣ дѣмнѣталѣ пѣнтрѣ о пѣрѣ чѣѣ авѣт Пнглѣ къ жѣдѣчїн де а Крѣменари пѣнтрѣ о снлнщѣ де сат, къ жѣдѣчнн в фѣчѣкѣ ачѣ снлнщѣ кѣрѣтѣрѣ а лор, пар нон ам кѣѣтат апрѣвнѣ къ пѣрннтѣлѣ пнскѣпѣл ши къ Танасїѣ пѣларннѣк ш-ам адѣвѣрат къ пастѣ снлнщѣ, нѡ пастѣ кѣрѣтѣрѣ. Че-ам жѣдекат съ апарцѣ

ачѣ силнице кѣ фѣнѣ, кѣм ѡпарѣ ши кѣмпѣл, а съ ѡнгал съ фѣнѣскѣ тар ен съ
кѣѣскѣ. Шр дѣмнѣвоастрѣ веци сокоти ши ман бинѣ, съ цѣ кѣм ли се ва вини.

Ичѣста дѣм ширѣ дѣмнѣтали. Съ фѣн дѣмнѣта сънѣтос, амин.

Пис аз ѡнн, мѣсеца юліѣ вѣ дѣни, лѣт хѣрлн.

† Гмѣрѣнны епископ Ѳеѡфила Рѣмнически.

Тѣдор сазжер

Doc. nr. 140

1630 (7138) august 12

† Идикѣ еѣ жѣпанѣл Мѣшат вел столник ши жѣпанница мѣл Диспина,
скрис-ам ла нострѣ запис кѣм съ съ цѣи кѣ ам дѣрѣнт прѣ фин-мис Басѣлѣ
ши пре фин-мѣ Инкѣца кѣ шчина дѣ ла Стѣнѣши, карѣ ш-м фѣстѣ кѣ<м>пѣрат
дѣ ла Фѣтѣл ши дѣ ла фратѣ-съѣ Негоѣ шт Коршори ши дѣ ла фѣчорѣн лѣр ман
денан<н>тѣ време дѣ ла деншѣе, дрептѣ р̄ дѣ галвени, ка съ ле фѣе лор мошѣе ши
фѣчорѣлор, а вѣчѣе адеѣвѣрат, амин.

Пис мѣсеца авгѣст вѣ дѣни, вѣ лѣт хѣрлн.

Мѣшат вел столник

Doc. nr. 158

1630 (7138) octombrie

† Скрис-ам еѣ Ѳѣтѣлѣе ам мѣеѣ запис ла мѣна Братѣлѣн комис ши а коко-
нилѣр дѣмнѣлѣн, кѣм съ съ цѣе кѣ ам скимѣат ѣн лѣк еѣ кѣ Братѣл комис.
Чи Братѣл комис датѣ-мѣ-лѣ ѣн лѣк ла Чофрѣнѣкни, лѣнгѣ еѣта мѣ, тар еѣ ам
дат комисѣлѣн ѣн лѣк а Пѣщѣрѣ, лѣк мѣсѣрат пре лѣк. Шрѣ дѣ ва фи лѣкѣл
дѣ а Пѣщѣрѣ ман марѣ дѣ чел дѣла Чофрѣнѣкни, тѣтѣ св фѣе дат, тар дѣ ва фи
ман мик лѣкѣл дѣ а Пѣщѣрѣ, съ ман та лѣк дѣ аирѣ, съ съ ѣнпле мѣсѣра, лѣк
пре лѣк съ фѣе токма.

Ши ам скѣлѣбат дѣ а нострѣ ѣнѣѣѣе, кѣ ширѣ а мѣлѣн ѣотари ши мѣѣташи,
карни ѣор мѣртѣрѣннн ман жѣе.

Ши ам скрис еѣ Ѳѣтѣлѣе кѣ мѣна мѣ ши дѣ немѣ дѣ нон сѣѣ дѣ фѣчорѣнн
нощри съ нѣ ман атоаркѣ, чи съ фѣе мошѣе стѣтѣтѣѣѣѣ а вѣк. Пис мѣсеца
хѣтомѣрѣе. . . дѣни, вѣ лѣт хѣрлѣ.

Ѳѣтѣлѣе постѣлник

Дѣмѣтрѣ постѣлникѣ, сънѣ Митрин питар

Илѣл шт Прунш мѣртѣрѣѣ

1630 (7239) noiembrie 18

† Милостію божію, Іу Девн воевод и господинъ, синъ покойнаго Іу Шефан воевода. Дават господство ми сїе повеленїе господства ми волѣренѣ Строе лугуфет, ка съ фїе волник кѣ частъ карте а домнїа мѣле съ цїе сатѣла Голецїи ши Крика ши Епотецїи и Урзика и Гогошїи и Марларїи ши циганїи, пѣнтрѣ къ ачате сате шї циганинн сѣнт дате зѣстре де ла сокрѣ-сѣѣ, жѣпѣнѣса Фота постел-ник ши де ла сокрѣ-са, жѣпѣнѣса Стана.

Деч домнїа мѣ ам вѣст съ ле гас домнїа мѣ пре сѣма долнїескѣ, пѣнтрѣ Горган спатар. Деч дек-ам адевѣрат ши ам афлат домнїа мѣ къ н-ас авѣт Горган спатар нич ш трѣбѣ къ ачѣле сате ши цигани, че аѣ фост дате зѣстре воеренѣлѣи домнїа мѣле Строе лугуфет, домнїа мѣ гар лѣм дат съ фїе пре мѣна лѣи, дат нимѣ трѣбѣ ши метѣл съ н-анѣѣ къ ачѣле сате ши цигани.

Дерепт ачага, ши вон, тоате слѣцїле долнїа мѣле, каре вецї мѣруе атр-а-чате сате че скрїи ман сѣс, а вѣкме че веци ведѣ частъ карте а домнїа мѣле, гарѣ вон съ къѣтаци форте а паче съ лѣсацї ачате сате ши цигани, де акѣм наннте мошїиле дат <ни>мика съ нѣ-и ман лѣвѣлѣицї, къ аша гате лѣвѣцѣтѣра домнїа мѣле. Инако да нѣст, по реч господства ми.

И исправник, сам реч господства ми.

Пис ноелверїе нї дѣни, въ лѣт хѣрлѣ.

† Іу Девн воевода, милостїю божїю господинь.

Иу Девн воевода.

1631 7139) iunie 27

† Еѣ Добрин ден Кѣрломѣнѣши скрїѣ ши мѣртѣрїескѣ къ ачате ла мїѣѣ запис кѣм ам вѣндѣт Мнхалчен ворникѣла тоатѣ партѣ мѣ де ла попа Радул ден Кѣндеци, лѣсѣ ден партѣ чѣѣ фост кѣмпѣрѣтоарѣ мѣ де ла попа Радул ден Кѣндеци, лѣсѣ ден партѣ [ден партѣ] лѣи а патра партѣ. Ши гар ам ман вѣндѣт Мнхалчен ворникѣла ẽ пѣмѣнтѣри пре шина Кѣндецїлор, каре ле-ам фост кѣмпѣрат ѣнѣла де ла Калин, алѣла де ла Степан ден Кѣндеци шї сѣнт скрїсе ши лн карте де мошїе а рѣпосатѣлѣи Мнхан водѣ. Ши ачате мошїе ши пѣмѣнтѣри че сѣнт ман сѣс скрїсе лѣм вѣндѣт Мнхалчен ворникѣла дерепт ѣги ẽ, де а мѣ вѣнѣвое ши къ цїрѣ тѣтѣрор фрацїлор, ден сѣс ши ден жос ка сѣ-и фїе лѣи мошїе ши фѣчорлор лѣи.

Ши еѣ Негѣлѣч ден Кѣндецї съ се цїе кѣм ам вѣндѣт Мнхалчен ворникѣла а ролѣ де моарѣ ла Сїлїцкѣ Кѣндецїлор, ла Пѣр, дерепт ѣги ỹ. Ши ам вѣндѣт де а мѣ вѣнѣвое ши къ цїрѣ тѣтѣрор фрацїлор ден сѣс ши ден жос.

Шн мъртърѣ анѣме: Чернат лѡгѡфѣт н Прмега ѡт Поточкѣнѣ н Ръзмирнѣ ѡт
ѡт Къндеѣнѣ н Добре н Іаким ѡт Крѣломънеѣнѣ н Драгомир Цамба н Продѣ н
Блад Хърлаѣ ѡт Бернеѣѣ н Жѣпа ѡт Бернеѣѣ. Пчѣста скрѣем шн мъртърѣсим.

Пнс мѣсеца юнѣ кѣ дъни, въ лѣт хърлѣ,

Чернат лѡгѡфѣт.

† Прмега.

† Цамба.

† Пѣтрашко.

† Жѣпа

Doc. nr. 433

1632 (7141) noiembrie 27

† Милостѣю божѣю, Іѡ Матен Бъсърабъ воєвода н господинъ. Пишет
господство ми коѡ тѣтърѡр рѣмънилѡр мънъстирѣн Гекѣта Тронѣ де ла Параланн.

Кътръ ачѣста въ даѣ ѡ цирѣ домнѣа мѣ къ ачѣ ла домнѣа мѣ аѣ спѣс
кълѣгърѣн де ла мънъстирѣ кѣм аѣ винит ачѣа ла вон ка съ въ даѣн даѣла шн
гълеѣнѣе шн грѣла че сънѣѣнѣ даѣторн, шн де стѣпн, де рѣмъторн съ въ даѣн
банѣн, ѡр вон аѣн сѣрнѣт асѣпра лѡр шн аѣн зне къ аѣн зчѣе пре аѣѣн ман марн,
дар пре кълѣгърн. Шн знѣѣнѣ къ сънѣѣнѣ кълѣрашн, дърѣбанѣн шн нѣ веѣн да
неамка. Иѡр домнѣн мѣле нѣ-ми трѣвѣскѣ рѣмънѣн мънъстирѣн кълѣрашн саѣ
дърѣбанѣн, че в-ам даѣт ѡр рѣмънн, къ де-аѣн стѣтѣт ѡпотрѣва вѣрѣжмашнлѡр,
пѣнтрѣ касѣле воѣстре аѣн стѣтѣт, съ нѣ въ ровѣскѣ тѣтарѣн фѣчѡрѣн.

Деѣн, ѡ вѣрѣме чн веѣн веѣѣ ачаѣтѣ карѣѣ а домнѣн мѣле, ѡр вон съ даѣн
тѡт че ѡсте винѣтѣла мънъстирѣн къ в-ам скѡс домнѣа мѣ шн де вистѣѣрѣн де
ла катаѣнѣл, съ фнѣнѣ рѣмънн, ѡр карѣле <ва> сѣрн прѣсте ачаѣтѣ карѣѣ а домнѣн
мѣле, ачѣла ѡм марѣ черѣтарѣ ва аѣѣ шн вѣкатѣле н се вѡр лѣѡа домнѣѣѣ шн вон
трнмѣѣе домнѣа мѣ де ѡ вѡр аѣѣче леѣаѣн аѣча. Инаѣо да нѣст, по рѣѣ господ-
ства мн.

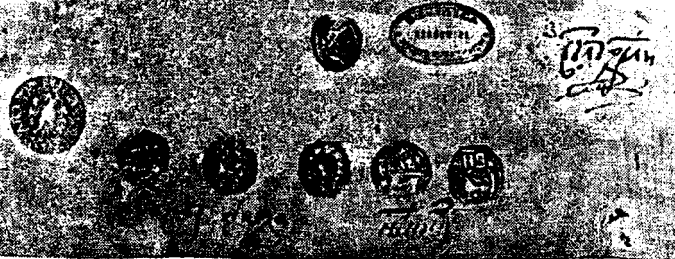
Пнс ноѣмерѣ кѣ дъни, въ лѣт хърлѣ.

† Іѡ Матен воєвода, милостѣю божѣю господинъ.

Іѡ Матѣю воєвод

F O T O C O P I I

Handwritten Latin text in a medieval script, likely Gothic or similar. The text is arranged in approximately 18 lines, starting with a large initial letter 'E'. The script is dense and somewhat difficult to decipher due to its age and the quality of the reproduction.

I = Doc. nr. 1.

Handwritten text at the top of the page, possibly a title or header.

Main body of handwritten text in a cursive script, likely Romanian or a related language. The text is dense and covers most of the page's width.

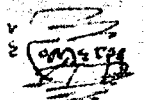
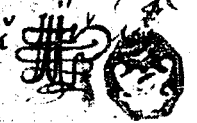
Large, stylized handwritten signature or seal at the bottom of the page, written in a cursive script.

DISTRITA
LXVI/582

II = Doc. nr. 2.

Handwritten text in a medieval script, likely Cyrillic, covering the upper two-thirds of the page. The text is dense and appears to be a formal document or record.

Handwritten signatures and initials in the same script, located below the main body of text. Some are larger and more decorative than others.

GOLGOTIA
419

III = Doc. nr. 3.

Handwritten text in a medieval script, likely Latin or Church Slavonic, with some red ink used for initials or rubrics. The text is dense and covers most of the upper page.

Three distinct signatures or initials written in a medieval script, located in the lower-right quadrant of the page.

IV = Doc. nr. 7.

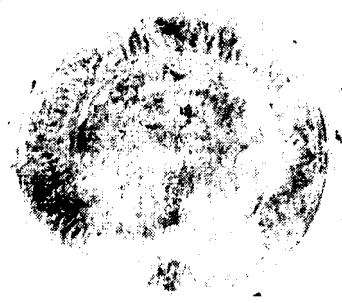
1845

1845

Handwritten text in a cursive script, likely Latin or a related language, covering the upper portion of the document. The text is dense and difficult to decipher due to the cursive style and some fading.

Vertical text or a signature on the left side of the page, possibly a name or title.

Vertical text or a signature on the right side of the page, possibly a name or title.

EP. ARGES
XXII/8

VI = Doc. nr. 40.

Handwritten text at the top of the page, possibly a title or header, written in a cursive script.

Main body of handwritten text in a cursive script, covering most of the page. The text is dense and appears to be a legal or administrative document.

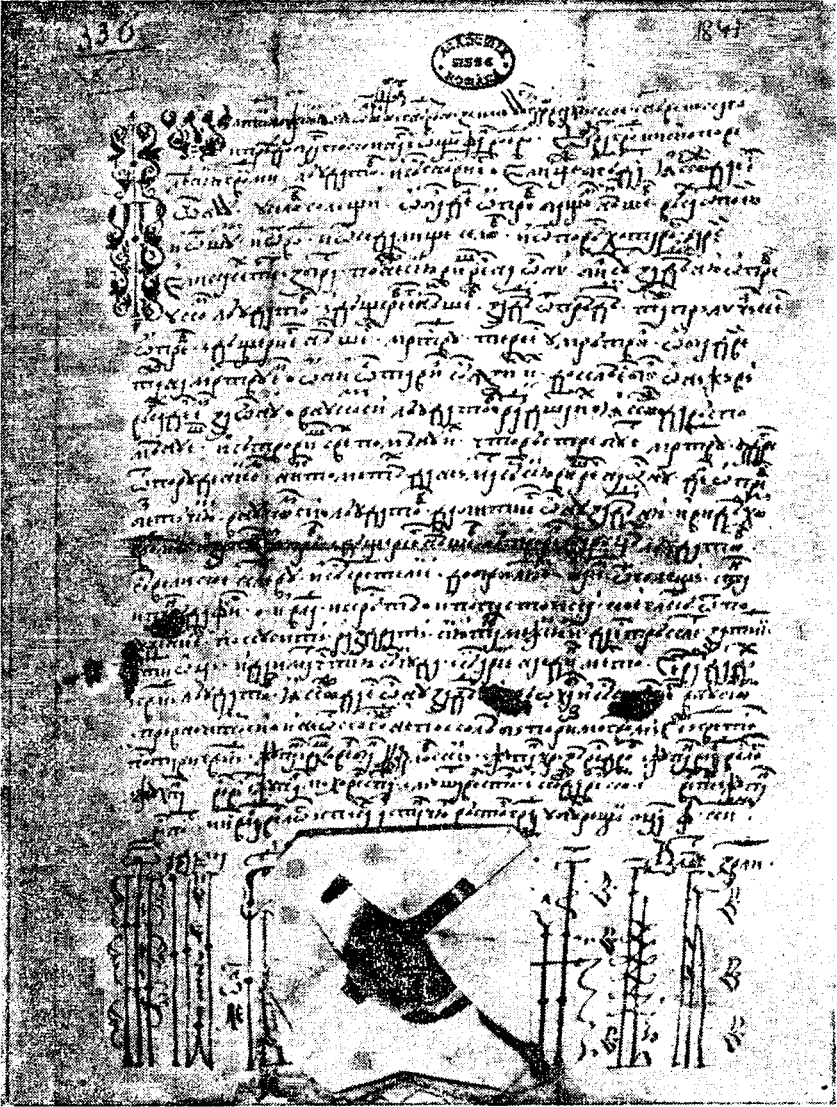
Handwritten signature or initials on the left side of the page.

Handwritten signature or initials in the center of the page.

773
xxxvi / 2

BANK
xxxvi / 2

VII = Doc. nr. 53.

VIII = Doc. nr. 56.

Handwritten Latin text in a dense, cursive script, likely a legal or administrative document. The text is arranged in approximately 15 horizontal lines across the upper half of the page.

Handwritten signatures or initials on the left side of the page, below the main text block.

Handwritten signatures or initials on the right side of the page, below the main text block.

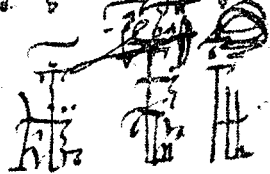
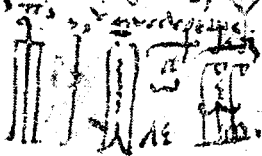

Small handwritten mark or signature in the bottom left corner of the page.

IX = Doc. nr. 230.

Handwritten text in a cursive script, likely a legal or administrative document. The text is dense and difficult to decipher due to the cursive style and some fading. It appears to be a formal record or a set of regulations.

RADU VODI
XLII/9

X = Doc. nr. 238.

Manuscript page with a large decorated initial 'M' on the left. The text is written in a medieval Cyrillic script. The page contains several lines of text, some of which are partially obscured by a dark ink blot. At the bottom of the page, there are two musical staves with neumes. The right staff has the handwritten text 'RABU VODE' and 'XV 1/10' below it.

XI = Doc. nr. 271.

Handwritten text in a cursive script, likely a legal or administrative document. The text is dense and covers most of the upper half of the page. It appears to be a Latin or Greek document, possibly a charter or a record of a transaction. The script is highly stylized and difficult to decipher without specialized knowledge of the language and script.

6182174
LXVI/547

Handwritten signature or mark, possibly a name or a title, written in a cursive script.

Handwritten text at the bottom of the page, possibly a date or a reference number, written in a cursive script.

XII = Doc. nr. 347.

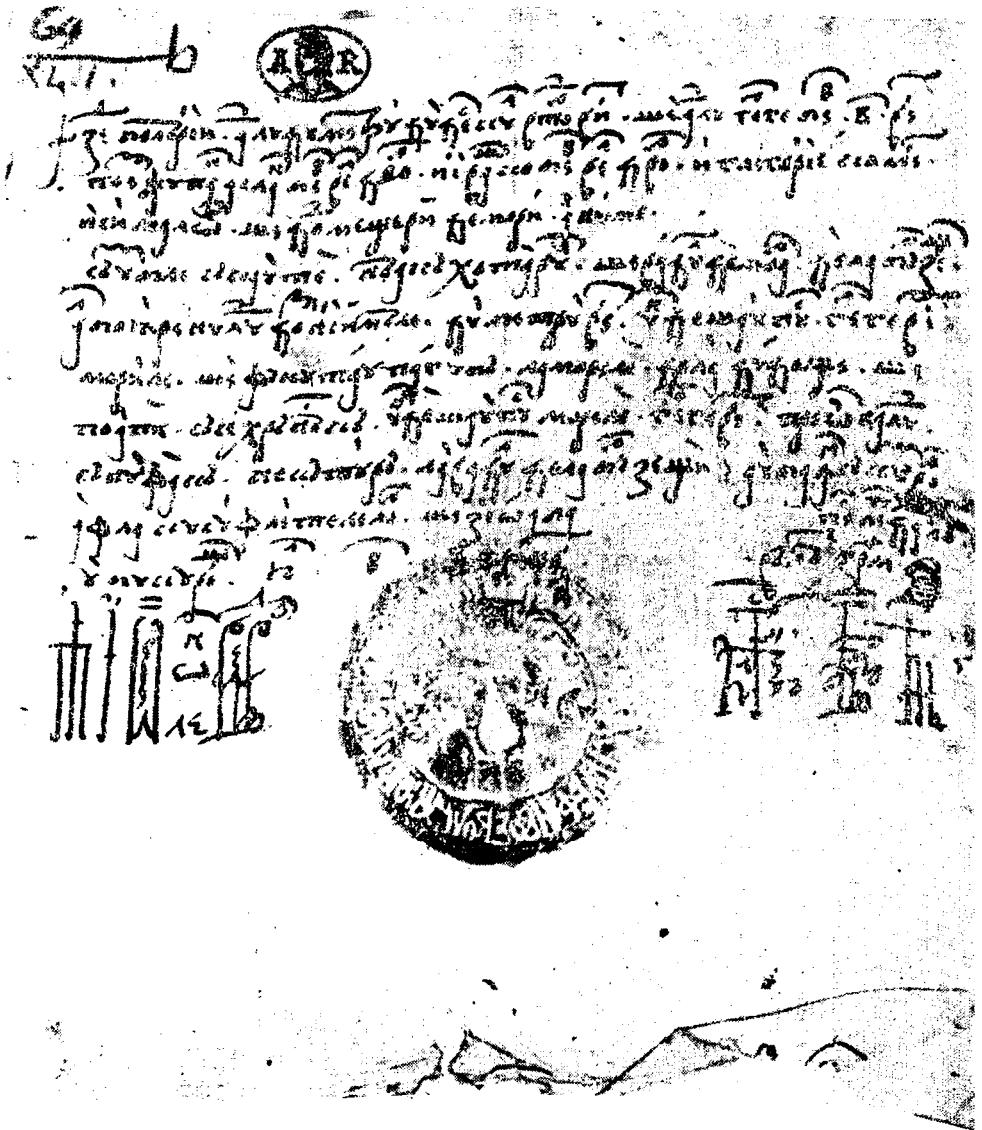
139
66

Handwritten text in a cursive script, likely a legal or administrative document. The text is densely packed and covers most of the page. It appears to be a Latin document from the 13th or 14th century, given the style and the presence of the stamp.

Vertical text on the left side of the page, possibly a list or index of names or titles.

Vertical text on the right side of the page, possibly a list or index of names or titles.

XV = Doc. nr. 397.

EP. BUZAU
XXV/10

f. 1. m. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

XXV/10
192

Handwritten signature or initials at the bottom right of the page.

Handwritten text in Cyrillic script, likely a church document or liturgical text. The text is dense and spans several lines across the page.

Handwritten text or signature located below the circular stamp.

Handwritten text or signature at the bottom of the page.

XVII = Doc. nr. 413.

1857

Handwritten text in a cursive script, likely a legal document or contract, containing several lines of text.

Handwritten signatures or initials on the left side of the document.

Handwritten signatures or initials on the right side of the document.

Handwritten text at the bottom left, possibly a date or reference number.

BISTRITA
LXVI 15A

XVIII = Doc. nr. 419.

Handwritten text in a historical script, likely Cyrillic. The text is densely packed and spans approximately 18 lines across the page. It appears to be a formal document or record, possibly a church record or a legal document from the 17th or 18th century.

Handwritten signatures and initials, including what looks like a large 'M' or 'W' and other stylized characters.

Handwritten notes or signatures at the bottom right of the page, including some illegible characters and possibly a date or reference number.

XIX = Doc. nr. 433

Handwritten musical score with Latin text. The text is written in a Gothic script and includes phrases such as "In nomine domini Amen", "Kyrie eleison", and "Gloria in excelsis deo". The score is written on a single page with a treble clef and a key signature of one flat. The handwriting is dense and fills most of the page.

Handwritten notes and signatures at the bottom left of the page, including the initials "iW" and "A.S.". There are also some numbers and other markings.

Handwritten notes and signatures at the bottom right of the page, including the initials "M.F." and "11".

EP ARGES
4/17

XX = Doc. nr. 437.

C U P R I N S

Prefață	V
Prescurtări-Bibliografie	VII
Resumatele documentelor	XI
Résumé des documents	XXXI
Documente	1
Indice onomastic	667
Indice de materii	773
Listă de cuvinte și expresii slave în documentele de limbă română	795
Lista documentelor greșit datate	797
Documente românești în transcriere chirilică	799
Fotocopii	807

Bun de țipar 24. 10. 1969. Hirtie scris 1 A. de 80 g/m². Colți țipar 52.

C.Z. pentru bibliotecile mari { *9(498)(001-12).*
9(498.1) • 1630:1632 • (001-12)

C.Z. pentru bibliotecile mici (498)(093).

Întreprinderea Poligrafică Informația. Comanda nr. 62
București, str. Brezoianu nr. 23-25. Republica Socialistă România

Lei 43

2